

SACRORUM CONCILIORUM

NOVA, ET AMPLISSIMA COLLECTIO,

-IN QUA PRÆTEREA QUAM

PHIL. LABBEUS ET GABR. COSSARTIUS S.J.

*Et novissime Nicolaus Colbti in lucem edidere,
EA OMNIA INSUPER. SUISSIS LOCIS OPTIME DISPOSITA EXHIBENTUR., QJJÆ*

JOANNES DOMINICUS MANSI,
ARCHIEPISCOPUS LUCENSIS EVULGAVIT.

EDITIO NOVISSIMA

AB EODEM OPTIME MERITO PRÆSTANTE

POTISSIMUM FAVOREM ETIAM ET OPEM PRÆSTANTE

ÆALMO *CARDINALI DOMINICO PASSIONE*

SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ BIBLIOTHECARIO,

ALIISQUE PÆM ERUDITISSIMIS VIRIS MANUS AUXILIATRICES FERENTIBUS CURATA.

Novorum Conciliorum, novorumque Documentorum Additionibus locupletata,

Ad MSS. Codices Vaticanos, Lucenses, aliosque recensita, Scilicet perfecta.

ACCEDUNT ETIAM NOTÆ, ET DISSERTATIONES QUAMPLURIMÆ, QUÆ IN CÆTHRIS. EDITIONIBUS DESIDERANTUR.

TOMUS VIGESIMUS.

Ab anno MLXX. usque ad ann. MCIX. inclusive.

VENETI IS MDGCLXXV.

APUD ANTONIUM ZATTA.,

SUPER IORUM PERMISSU, A C. P. R. IVILEG 10.

(Ed,m

Hu^,K „-Mr

, „,Ma

II Cl CCIL)

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

Δ Vendo veduto per la Fede di Revifione,
ed Approvazione del *T. D. Filippo Rofa*
Inquintor Generale del Santo Offizio di
Venezia nel Libro intitolato : *Sacrorum Conci-*
liorum &c. .Auflore P. Filippo Labbeo Soc. Jefu
curante Nicolao Coleti , & Joanne Dominico 'Manfi
&c. non v'elTer cofa alcuna contro la Santa
Fede Cattolica, e parimente per attcftato
del Segretario Noftro , niente contro Prin-
cipi , e buoni coftumi , concediamo Li-
cenza ad *.Antonio Zana* Stampator di *Venezia*
che poffi effere flampatQ, offervando gli or-
dini in materia di ftampe , e prefentando
le iolire Copie alie Pubbliche Librarie di
Venezia, e di Padova,

Data li 20. Dicembre 1767.

(Sebailian Zuftinian Riform.
Ç Alvifc Vallareffo Riform.
(Francefco Morofini z.^o Cav. Proc. Riform.

Regiffrato in Libro a Carte 335. al Num. 2304.

Darvidde Marcheftni Segr.

S Y L L A B U S

EORUM, QUÆ IN TO^Ô XX.

CONTINENTU R.

Que hoc Indice notata fune , noilrx Editioni noviter acceflere ^ ^ μ β λ //

*dominici Manß cura, qui ad Archicpifcopatum Lucenfetn cve&us,
gloriole obiit, omiflis iis, qur forte tybothetarum vitio
notati non potuerunt.*

ANNO
CHRISTI

1070

er

CONCILIUM ROMANUM. pag. I.
Ad Concilium Romanum Adnotatio
Critica. *ibid.*

S

Sinediu TmArt^fit. a
StaMdatr Valetarme - *ibid.*

CONCILIUM VINDLESHORENSE. 4

CONCILIUM LONDINENSE. *ibid.*

CONCILIUM PROVINCIALE incerti
loci. 7

1071

— **PEDREDANVM** in Anglia. *ibid.*

— **MOGUNTINUM II.** *ibid.*

Ejufdem Aâa. j0

sr

Additio ad Cœcilixn* Mogmtinmt. 1J

er

CONCILIUM SENONENSE. 18

er

— **GERMANICUM** incerti tod. 19

1071

— **GALLICANUM.** *ibid.*

Lanfranci Ep. Cantuarienlis Epiftol*

canonic*. 16

CONCILIUM ROTOMAGENSE. 34

Tituli canonum. *ibid.*

Præfatio & canona. 35

Note O ObfervatioMi D. Angek &dis.

39

CONCILIUM CABIDONENSE. 49

er

— **PARISIENSE.** 50

1073

Conciliabulum Erphordiente. *ibid.*

Gabrielû Couartii Additio. yx

CONCILIUM ROMANUM. 55

Vita, Epiftolas, bt Dscjuta Grm-

gorii Papæ VII. *ibid.*

Epiftolarum Liber I. 60

— Liber II. 116

— Liber III. *ibid.*

— Liber IV. xod

— Liber V. »35

— Liber VI. 156

... Liber VII. 187

— Liber VIII. 3n

— Liber IX. 339

er

Obfervatio in fe-jxentei Epifafas fret.

er

Ad R. Flandrenfnun Comitern. 370

er

Ad Tervarnenfes. 37*

Ad Robertum Flandriac Comitern

Aid.

Epiftolimm Liber decimm vacet.

Eorundem Liber XI. 37a

ANNO
CHRISTI

1073

er

Appendix. 374

Ad Epifteli, & Decrete Gregerii Pe-

pe Appendix eltere ei mw 1073

cid io8j. 371

Ad Hemicum Ep. Tridenttnum. *ibid.*

Anathema in Henricum Regem. *ibid.*

Ad Germanos. 378

Ad eofdcn altera. 379

Ad Rodulphum Regem & Saxone*

381

Ad Gallo-. *ibid.*

Ejufdem ad Germanos. 381

Ad Wilelmum Anglorum Regem. *ibid.*

Ad Germano-. *ibid.*

Ad eofdcn. 385

Decretum Gregorii VII. Pape. *ibid.*

Divcrforum ad Gregorium VII. Epilt.

386

Saxonum ad eundem. *ibid.*

Eorundem ad eundem. 387

Premonitio in Jejiuntene Sigrfridi Ar-

ebtp. Mopntini Epilt. 389

Sigefiridi Archiep. Moguntini ad Gre-

gorium Papam. 390

CONCILIUM CABILONENS. 391

PRAGENSE. 394

— **IN NEMPOPULONIA.** *ibid.*

— **ROTOMAGENSE.** 39.

— **ROTOMAGENSE** alterum. 398

Capitula Concilii apud Winaoniam

celebrati. 399

CONCILIUM ROMANUM I. 401

Index Capitulorum, Prologus, & Ca-

pitula. 403

Ad Concilium Rom. I. additio. 43s

Gregorii VII. Decretum. 433

Epiftola Sigefridi Ep. Moguntini ad

Gregorium Papam. 434

Ejufdem ad eundem. 43c

CONCILIUM ROMANUM II. *ibid.*

— **PARISIENSE.** 437

Adnetetio CeUthrii. *ibid.*

CONCILIUM APUD S. GENESIUM.

438

Ad idem Concilium Adnotatio Chro-

nologic. 439

CON-

ANNO CHRISTI		ANNO CHRISTI	
«774	CONCILIUM ANGLKANVM. 439	>079 €91	CONCILIUM ROMANVM in eau»
ea»	<i>Sinodur in Erfbardie.</i> <i>ibid.</i>		fa Henrici Regis. 5*7
	<i>Synodut Rotomegtñjr.</i> 44«		CONCILIUM ROMANUM VI. 5*3
C3?	CONCILIUM REMENSE <i>ibid.</i>		<i>Note Stverini Binii.</i> 516
775	CONILIIUM ROMANUM II. 443		Adan io Philippi Labbe. <i>ibid.</i>
	<i>Note Sevrini Bini.</i> <i>ibid.</i>		CONCIUUM-^RJTANNICUM. 5*7
	CONCILIUM MOG'UNTINUM 445		— BURDIGALENSE. <i>ibid.</i>
	— TENEb ENTANUM. <i>ibid.</i>		Ad Concil. Burdig^lenfe Additio. 519
	— APUD S. MAXENTIUM. 447	io So	CONCILIUM ROMANUM VII. 531
	— APUD COENOBIVM o. MAXEN- <i>ibid.</i>		<i>Note Sevorini Binii..</i> ' JgO
	TII. 449	CS*^	Ad Connl. Rçmanum Additio. 537
	— P1CTAUENSE. 449		CONCIL. 91RTZEPURGENSE. 538
	— GENERALE SUB LANFRANCO <i>ibid.</i>		Conventus Moguntinus. 539
	— LONDONIENSE. <i>ibid.</i>	çÿ»	Ad eundem Additio. 54*
	Aliud exemplar Concilii Londonien-		Epiftola Henrici Spircnfis. 543
	«». 453		Ejufdem altera de eOdem argumento. Ik
	Aliud item exemplar. <i>ibid.</i>	KT	Epift. Thiederci Wirdunenlis Ep. 545
	CONCILIA SALONITANUM & SPA-		Ejufdem ad Egbenum. 546
	LATENSE. 455	œ»	Conciliabulum Brixinenfe. 547
	CONCILIUM SANCTQNESE*. <i>ibid.</i>		Ejufdem Afta amplior*. <i>ibid.</i> 7
	<i>drn.</i>		CONCILIUM INCERTI LOCI IN
	— TOLOSANUM. 457		NAVARRA. 549
	— SALONITANUM <i>ibid.</i>		CONCILIUM BURDEGALENSE. J 51
ea»	— SPALAT1NUM. <i>ibid.</i>		— LUGDUNENSE. <i>ibid.</i>
•07e	— VINTONLA. 459		— AUENIONENSE. 553
	Jusjurandum Roberti Carnotenfts Ep.		— SENONENSE. <i>ibid.</i>
	461		CONCILIUM JV1.10B0NENSE. J 55
	Conciliabulum Wormatienfe. 46}		Praefatio & Canones. <i>ibid.</i>
	Additio nd Idem Conciliabulum. <i>ibid.</i>		Ejufdem Editio altera. 559
	Liter» Henrici Regis. 465		<i>Note Angltf Gaudin.</i> 564
	Ejufdem ad Germanos. <i>ibid.</i>		Eleftio Walterii Epifc. Cabilonenfis.
	CONC11LUM TRIBUR1ENSE. 467		570
	— ROMANUM III. <i>ibid.</i>		CONCILIUM LINGONENSE. <i>ibid.</i>
	<i>Note Se-verini Binii.</i> 46Ç		— SANTONENSE. J?1
	Ad Concilium Romanum ndditio 471		Ad SantonenJe Concilium Additio. <i>ibid.</i>
	CONCIL. SALONITANUM 'II 473		CONC ILIUM MELDENSE. 573
	— APUD OPPENHEIM. 4^5		— PURGLNSE. <i>ibid.</i>
	Conciliabulum Papienie. <i>Cid.</i>	lobl	APUD ULLEBONAM. 575
	Ad Concilium Papienie Adnotatio .		— ROMANUM U11. 57»
	477	*JoSI	— EXOLDUNENSE. <i>Hid.</i>
	CONCILIA SCOTICA SUP MAL-		Conventus apud Oxellum. 579
	COLMO III. 479		CONCILIUM CARROFENSE. 581
1o77	CONCILIA APUD ANSAM. 481		— AtELDENSE II. 573
ea»	Ad Claramunionum Concilium additio.		— Ad idem Concil. Adnotatio. <i>ibid.</i>
	4^		Literar Guarini Comitfs Roihacentis. 585
Ê3»	Ad Concilium Auguiloduncnfc addi-		CONCILIUM LUGDUNENSE. 587
	tio. 489		— ROMANUM IX. <i>ibid.</i>
	CONCILIUM B1SULDUNENSE 49*	J0S4	— SANTONENSE II. 589
	<i>Synodus in Grxcia Gr. L.at.</i> 49«		— ROMANUM X. <i>ibid.</i>
107S	c ONCILIUM PICIAVENSE. 495	c^3	CONC1LIAHUIUM ROMANUM. <i>ibid.</i>
	Ejufdem CanOnes. 498	ter	CONCILIUMCATALAUNENSE. 591
	Ad idem Concilium Adduio. 499		Conciliabulum Romanum. 59J
	CONCILIUM SUESSIONENSE 50*		Literz Clementis III. ad omaesChri-
	Obfeivatio Philippi Labbe. <i>ibid.</i>		ftihdeks. <i>ibid.</i>
	Confirmatio Fundatlon.S.Qymnni.502		Clementis & Concilii Romani Syno-
	CONCILIUM ROMANUM IU. 503	&»	dic* . yç6
	<i>Note Srvrini Binii.</i> 506		Eiufdem ad Hoftienfem Ep. 599
	c ONCILIUM BURD1GA1ENSE. <i>ibid.</i>		Ejufdem ad Rotbertum Bambergcn-
	<i>Synodm Epiphoborum IT Abbatum.</i>		fom Ep. 600
	CON H1UM ROMANUM V.		Ejufdem ad Ruithardum Archiepifc.
	Canones. 509		Moguntirium. 601
	<i>Note Severini Bimi.</i> ^ i	icSS\$	Conventus Pereftadenfts. 6ox
	Additio Labbei.		CONCILIUMGLOCESTRENSE. 603
	Ejufdem Adduio altera.		Charta W'iiclm Regis Primi. <i>ibid.</i>
	Obiervatio P. Pagi. 5*5		Conciliabulum Moguntinum. <i>ibid.</i>
	Ad Concilium R>monum Aiditio. <i>ibid.</i>		CONCILIUM WESTMONAS1ER1EN-
	Decreta Gregorn VII. 5tb		SE. 605
	Sententia a Gregcio VII yrd ata		— LONDINI. <i>ibid.</i>
	«lui.		Conventus Berbaccnfu. <i>ibid.</i>
	<i>SjnodW Gcrundriifif.</i> <i>ibid.</i> i		CONC1L1LM QLTNTIL1NEBURGEN-
			607
			— COM-

XIII
I ANNO
ICH MISTI
1085

STL

	— COMPENDIENS.	
	Conciliabulum Mo.,mtinum.	614
1086	CONCILIUM TOLETANUM.	»«5
	Conciliabulum Ravenneti.c.	ibid.
	Conventus apud Monasterium Bal-	neolcne /
		618
	Appendix altera .Epifolarum Grego-	rii VII. Papac.
		619
	Vita Victoris Papae III.	630
	Additio Philippi Labbe.	»3*
	Conciliabulum Moguotinum.	»35
087	CONCILIUM CAPUANUM	638
	— BENEVENTANUM.	639
	Vita ft bñstolae Umani'Pamii.	
	64*	
	Ejuidem Pontificis Epiflola.	643
	Appendix ad eaidem Epiftolaa.	666
	Ad Epiflolas & Decreta Appendix	altera.
		704
1088	CONCILIUM FUSSELENSE.	717
1089	— TURRITANUM.	ibid.
	— ROMANUM I.	7*9
	Ad idem Concilium Additio.	ibid.
	CONCILIUM SANTONENSE.	721
	— TROJANUM.	#*d.
	— MELFITANUM.	7**
	Ad idem Concilium Additio.	726
	Canones additi.	7*7
1090	Conventus Episcoporum.	ibid. j
	CONCILIUM NARBONENSE	7*91
	Ejuidem Concilii Pars prior.	ibid. l
	— Pars Altera.	
	CONCILIUM TOLOSANUM.	734
1091	— LEGIONENSE.	735
	— BENEVENTANUM.	73»
	— ROROMAGENSE.	739
	— SUESSIONENSE	74«
	— REMENSE.	745
1092	— STAMPENSE.	750
	— PARISIENSE.	75'
er	— WIPORNENSE.	754
er	— REMENSE II.	755
	Synodis Sgabolcbet'is.	757
	Narratio praevia.	ibid.
er	Præfatio.	75»
	Capita a 759. ufque 750. inclui.	
«093GT	CONCILIUM BURDEGALENSE.	756
	— TROJANUM.	789
	Conventus Epp. Angltx.	79«
1094	CONCILIUM ROCHINGAMLA.	ibid.
	CONCIL. CONSTANTIENSE.	795
	— REMENSE.	ibid.
	Ad Concilium Remanie Additio.	798
	CONCILIUM BRIVATENSE.	ibid.
	CONCILIUM EDULNSE.	799
er	Ad idem Concilium Additio.	800
109J	CONCILIUM PLACENTINUM.	801
	Capitula- Statutorum.	80\$
	Ad idenvConcilium Additio.	8j»
S.	Ad idem Concilium Variantes Addi-	tio Nova cum Collectoris Admo-
	nitione.	814
1096	CONCILIUM CLAROMONTANUM	815
	Tituli & canones.	816
	Synodalis Concio (Jrbani Papsell. 8x1	
	Sermo Urbani Papae II. in eodem	Concilio.
		824
	Ad idem Concilium Appendix Prima.	838
	fttri de Marca Diffenatio de P'i	neo

U S

XIV

anno
CHRISTI
1090

	matu Lugdunenfi, &. exter» Pri-	matibus .	819
	AaMadCiMur I.II.VII.&XXVIII	ojndem Conellii	..
	Ad idem Concilium Appendix altera.		
	90«		
	Ad idem Concilium Additio.	9»3	
	CONCILIUM ANGLICANUM	919	
	— LEMOVICENSE.	ibid.	
	— COMPENDIENSE.	911	
	ROTOMAGENSE.	ibid.	
	— TURONENSE.	9*5	
	Ad Turonenie Concilium Additio.	937	
	CONCILIUM SANTONENSE.	93»	
	Synodus Atrebatensis.	93»	
	CONCILIUM NEMAUSENSE.	ibid.	
	Canones.	933	
	Gabriellii Coflartii Additio.	937	
	Ad Nemaucnfc Concilium Additio.		
	939		
	CONCILIUM REMENSE.	94«	
	Smada/ dap/ra Atrebiterfs.	94*	
	Ad Synodos Atrebarens	Additio.	
	94»		
	CONCILIUM PARENSE.	947	
	Ad idem Concilium Additio.	9j»	
	CONCILIUM IN HERNIA.	95«	
	— GERUNDENSE.	953	
	— ROMANUM II.	954	
	— BURDEGALENSE.	955	
	Ad idem Concilium Additio.	957	
	CONCILIUM MEDIOLANENSE.	958	
	Ada Concilii.	ibid.	
	Conciliabulum Romanum.	ibid.	
	Synodm Atrebote'fie.	959	
	CONCILIUM ROMANUM III.	96t	
	Canones.	ibid.	
	Nota Severini Binii .	966	
	Ad Coneil. Romanum Additio.	ibid.	
	Epiflola Canonica.	963	
	CONCILIUM AUDOMARENSE.	970	
	Ad idem Concilium Additio.	97«	
	CONCILIUM INI ERFI LOCI	974	
er	CONCILIUM AD PORTUM ANSIL-		
	LE.	ibid.	
	— Ad' Rupem Iciffam .	975	
	-- Hierofolymitanum.	ibid	
	Vita st Ewstolae Paschalis Pa-		
	va H.	978	
	Eiusdem Epistolae a pag. 979. uf-	que ad	1067
	Appendix ad eaidem Epiflolas.	j068	
	Fragmenta Decretorum Palcialis II		
	1071		
	Ad Epiflolas Paichalis II. Papac Dif-	fertatio.	1075
	Syntaxis Chronologic* Epiflolarum	carumdem.	*@79
	Epiflolarum Paichalis feleftarum Ap-	pendix.	r083
i	Fragmentum Tradatur ejuidem Pon-	tificis.	r087
	'Alia: ejuidem Epiftol'.	1091	
er	Epiflola Henrici Regis ad Pafchalem		
	I *095		
	Convenor Episcoporum apud Giffb-	nam.	1098
	CONCILIUM STAMPENSE.	J101	
	Not» Gnbrieit Coflrtn	1102	
	Synodnr Conflantinopnltano G. L.	1103	
	CONCILIUM VALENTINUM.	njj	
	— PA		

— PKTAFENSE.	η 18	— SENONENSIS PROVING	
Eruldem Ada.	ibid.	NORTHUENSE.	* 1190
Decreta, fie Tituli Canonum.	1122	— REMENSR.	ñpı
Canines.	HZ}	Ad CoaciHuny Florentinum additio.	
Ad Piétavenie CoocilL Additio .	112\$	ibid.	
Synodus' SuelTionenfis ,	ibid.	CONCILIIUM PARISIENSE.	1194
CONCILIIUM ANSANUM.	J127	— FLORENTINUM.	ibid.
Conventus Villiasbertrandi.	ibid.	— QUINTILINBBURGBNSE.	Md.
CONCILIIUMMLLPHTANUM.	1131	Conventus Moguntinus.	1197
— GERUNDENSE.	1134	— EjuIdem Ada ampliMra.	1199
— ROMANUM.	.1135	CONCILIIUM MUTINENSE.	1105
MED13LANENSE.	ibid.	— pKTATENSE.	ibid.
RENDESHORENSE.	1143	— LEXOV1ENSE.	1209
Constitutiones Ecdefiaftice Tub Co-		— GUASTALLENSE.	ibid.
lomanno. .	ibid.	— HIEROSOLYMITANUM.	111«
Conventiculum Mediolanenfe.	1146	Conventua Floriacenfis.	ibid.
Ssnodus Atrebatenus.	ibid.	CONCILIIUM TRECENSB II.	1218
Concillium Lateranenfe.	1147	Ad Idem Cortrillium additio.	1219
Ad Res in eodem Concilio- gdias		Epiftol* Pafchalis II. ad Rpchardum	
Additio-	1148	Archiep. Moguntinum.	1220
CONCILIIUM LONDONIENSE.	1150	— Ad Reinhardum Halberftadenfem.	
Anlehni Cantuarieniis Ajchiepifcopi		1221.	
EpiAolae aliquot.	1155	er I— Ad Adel^onim Magdetargeniem.	
CONCILIIUM ROMANUM.	1 j59	1223	
Ad Concil. Romanum Additio .	J161	er (Canones Coocillii Trecenfis.	
CONCILIIUM MASSILIENSE,	ibid.	SyiMdiu LNgnitrfis.	1225
Praefatio ad Seraphin Archiprsefulem		LeUtn^j,	ibid.
Strigonienfem.	1163	PLitintliui,	ibid.
Constitutiones Eccleüailice Coloman-		CONCILIIUM AD PONTEM DBSOR-	
ni Regis Hungarian.	1166	GA.	jug
CONGIIJVM TRECENSB.	1179	— LONDINENSE II.	ibid.
— ROMANUM.	j 183	— LONDINENSE III.	1229
— LATERANENSE.	1184	— TENEMENTANUM L	123 a
— BELGENCIACENSE.	ibid.	— ROTOMAGENSE.	ibid.
— FUSSELENSE II.	1185	Sjno^m ^ftitd C>pi~C>fttli>aH.	ibid.
— PICTAI'ENSE.	>i8d	CONCILIIUM LONDINENSE IF.	
— RATISPONENSE.	ibid.	1233	

MONITUM

*F*ato nefcio y«o in praedemis Tomi XIX. p\$g. 14. fita fuerunt extra locum Notar David Wilkins ad Canones Ælftrci ad Wulfinum Episcopian. admonentur itaque Leftores quod excudenda erant poft eos Canones pa^,^^t. ejujdem Tomi fitos, ibique legenda Junt.

id legi apud Coinum Pragenicm lib. II. ad Ann
 anno j070. fed mihi, ur vera fatear, inſpecta eſt anni
 CHRISTI gUu5 Gtsodus adeo conferto epilcoporum numero
 *П celebris, cujus non alta tantummedo, led memo-
 ria omnis apud coxvos Ruptores exciderit Qti-
 jc hanc ipſam ſi notium male collo- atam opinor,
 nec alarius concilii memmille Colmâm cenleo ,
 quam ejus, quod an. 1068 occaſione celebris ac-
 culationis m Pêtrum Florentinum archiepifdopnm
 inſtitutat Rome habitum eſt, ut. ex noſtra cnro-
 nologia liquet. Conjedur® huic fundamentum Col-

A mas ipſe prxbei ; nam ibi integro biennio redam-
 chronologiam praevertit ; notat enim in \$. proximo
 praecedenti Gebehardum Pragnciem epricopum re-
 nunciatum firifle anno 1068. die Julii, &
 feria J1 diedonwusa , VI. nonas Julii unionem
 epitcopalein accepifle; qut lane temporum chara-
 cieres non quidem annum 1068. led J066. li-
 gnant. Non ell ergo, cur concilium anni 1068.
 a concilio in caſia Pragenſi, male in anno 107^
 collocato, diftinguatur. &

igwk. *w* «Aqu T u Ga * <A5u «Afiu ASI * 'war «A&U <Aft» «Axfr
 «5g ** «O&v ** y®»

S Y N O D U S T R E V I R E N S I S

In caufa Clerici cujKj'daM beneficio (ho injurii privati,

Ame circiter 1070.

ibid.

C Oialdus quidam presbyter beneficio ſuo expo-
 liatus fuerat a Richerio Diacono obtenden-
 te illum cum morbo gravatus decubuerat, mona-
 ſticam profellionem aſumpturum ſe ſtatuifle, ac
 re ij fa induille cucullam . Qucrelasea dereſ.ias tu-
 iti presbyter ad ſynodum Trevirenfem, cui Udo ,

Bejus urbis archiepiſcopus, praeerat, fed ignota de
 caufa demum ſis ex concilio ad Alexandrum pon-
 tificem tranſiit, a quo ſecundum presbyterum ju-
 dicatum eſt . Narrat lucc Alexander in ſua ad
 Udonem epiftola inter Labbeanas XXVI.

VOLATERRANA SYNODUS DIOLCESANA

Pre refittuende vita totnnennn profcjcucæ Eccl^fia illint Ca^m>cif

Cifiit antMm 1070. habita

itu. /"SUoniam in iſtiu» mundi ſtatn nihil certum ,
 Ik Arrhae nihil ſu mum cognofcimus, neque aliquid fi-
 VcTulroVel dei, vel quequam ſpet m illo ede videmus; fed
 »rgic M... omnia, qux in eoſunt, caduca eſſe & momenta-
 b«nAu(v^v nea cernimus, nobis pro ceno eſt neceſſarium ,
 ->t non ſolum vitare, fed etiam fugere quicquid eſt
 anima: contrarium, & illud appetere, quod eſt libi
 falutifcniim , &c. Cuius amore, cujulque dilectio-
 ne ego Herimannus licet omnium epilcoporum in-
 timus , Dei tamen nutu epifeopus temper guber-
 nor , quamquam eundis hominibus ſim nequior ,
 X ultra quam credi Jxaiht, ſim peccator. Obhoc
 vero ut mihi ſubvenire divina dignettu gratia ,
 commercium huius fandx cccleſix huc utque de-
 cctabile volo ad ſalubre , & cxlelle remedium
 transferre. Patet namque iſtius ecclclix 0 idines ,
 videlicet Archidiaconatum, Prxponturam, & re-
 liquos Ordines hailenus elle inurpatos, ac male
 fuille dtipofitos. Et idcirco Deo opitulante, &
 iſtms iAiodalſ concilii conventu corroborante ,
 x Oruines pra'didos dilpono ita manere, quatenus
 ad iulum redeant, & generales habeantur. Quo-
 Cumque enim 'empore huius laintx ccclelix quili
 bet fratrur ab illo migraverit Uculo. lua cano-
 nica, qt:x ulque mouo abufive fallo appella-
 tur nomine, deinceps nuncupetur vero & proprio
 vocabulo, eum ſcilicet ut illi habeant clerici, qui
 ſecundum luam icienii.nn hic regulariter vivent ,
 donç alter huiusmodi clericus veniat, qui cum
 exteris fratribus regulariter vivat. Quis ell uh-
 quam mortalium tam beatus, quarti ille, qui ad
 hoc nititur, »t cxlomm gaudia contemplari queat,
 Sandorumque beatituinc perfrui valeat ' Ad il-
 lam tantx claritatis felicitatem ego Herimannus
 Dei gratia epifeopus pertingere cupio, ſi illius

Ccft voluntas , qui noſtrarum mentium eſt mſpe-
 âor, noſtrorumque lecretorum cognitor Filus,
 him namque de illa noſtrt Redemptoris benigna
 liromillionc : Peccator quacumque hora convertis
 uerit, vita vivet, & non morietur. Propter ergo
 1'upernx renumerationis beatitudinem, & propter
 animarum meorum luccellbrum epilcoporum i-lu-
 tem , communi conſenſu corroborante ſynodale
 concilium, ad honorem huius fandx cccleſie ego
 Herimannus Dei gratia rpifeopus ſtatuo, & con-
 pfirmo ordines praefatos clericis his regulariter de-
 gentibus habituros. Hoc tamen illa ratione alle-
 to, quod poſtquam aliquis iſtorum fratrum ex
 iſto obierit lxculo, nulla alia adhibeatur lenten-
 tia , mfi ut fratres m iſto loco canonice viven-
 tes, ordines jam memoratos habeant communes,
 .loncc repcriamur clerici Deum timentes, quibus
 participentur ipiritualiſcr. Sive ordines, hoc eſt
 canonica , archidiaconatura , prxpofitura , ſit ce-
 terorum Ciclehaſticorum ordinum myllcria, qui
 luerint eorum, qui liare videmur lxculariter, live
 eorum, cernuatur vivere regulariter ftitibus ta-
 men accidant canonice degentibus. Curtem enim
 S Agathe Virginis cum omnibus pertinentiſ ſuis
 intra & extra le habentibus, umili modo ſupra
 dictis fratribus comedimus. Curtem S. Odabiani
 cum omnibus ſuis pertinentiſ, & vineam decut-
 iente cum laboratoribus, qui eam laborare de-
 bent, qua: fratribus regulariter viventibus luntcon-
 ceſſia, a exteris fratribus eos habere laudamus .
 Inlupcr omnia, qux illis data ſunbj vel in antea
 danda fuut, ſeti conquirenda ſunt, eos tenere con-
 firmamus. Si quis vero fraude maligna imbutus ,
 vd telle diabolico fuerit infedus, tale dans con-
 hium, quod illud ſalubre conſtitutum removea-
 tur

5 Alexander CONCILIIUM LONDINENSE. h f ^ ? k , v <
 x N " tur, vel aliter commutetur, nisi ut supra didum A Ego Tarlfo arehipresbyter confirmavi, fle fub-
 Chrest i au@or'ta,e Apostolorum Perri & Pauli, & scriph. ans< "A"Ti
 ■■ ex potestate mihi a Deo concerta, illum fegrego Ego Pernis presbyter confirmavi^ flt fiiMrripfi.
 a fidelium contortio, illum feparo a fande eccle- Ego Avzo Diac< nus, fic canonicus iubfcipfi.
 fi« gremio, illum damno, maledico, & excom- Ego Adrlmus diaconus fubfcipfi.
 munico, &c. Ego Albertus diaconus iubfcipfi.
 Ego Herimannus Dei gratia Epilcopus confir- Ego Andreas Diacogus iubfcipfi.
 mavi, flt iubfcipfi. Ego Dhido prrprofitus iubfcipfi.
 Ego Wgo archidiaconus confirmavi, manu mea Ego Chrillianus presbyter inbfcipfi.
 me fubfcipii Ego Heinrichus cantor iubfcipfi. ..

•89.

CONCILIIUM, WINDLESHORENSE,

In quo per eundem iedis apotolicx legatum, epilcopus unus & aliquot abbates depofiti,
 anno m lxx. fer. n. poli Pentecofien.

P 2/f Wintonienfem fimod^m, cardinales legati aH Bmox apud Mearlesberge in curtodiam potuit: ab-
 ylngha difceffermt, Romam reverjieri, relinquen- bates etiam quamplures finit depofiti. Quibus de-
 tes illic Hermentfrednm epilcopum Sedmuntem, quopofitis rex fuis capcllanis AUrado orientalium An-
 pafelo polly aliis tergentibus catfis, allam frnodnm glorum prarfultatuin, & Stig.indo Suthlaxonum de-
 babeeit, de qna dicere fic pergit Rogerts: Die au, dit epifopatium: nonnullis etiam Northmannicis
 tem pentcoftes, rex apud Windlcshoram vene- monachis abbatias dedit.
 rando Baiocenfi canonico Thomas, Eboracenfis
 ecdefias archiepifcopatum; & Valcellino capella-
 no fuo, VZintonienfis ecdefias praeftulatum dedit.
 Cujus julTu mox in craftino prsedidus Sedunenfis
 epilcopus Hermentfredus fynodum tenuit, Joanne
 & Petro cardinalibus prxfaris Romam reverfis.
 In qua fyUodo Agelricus Suthlaxonum pontifex
 non canonice degradabatur, quem rex fine culpa

Q G C. Qpr Rc^erus fynodi» dmbu. , VCintoaienli ,
 tc ""indlr«horenf», tribuit . ea Ordencui * & auflor * * na
 vine Lanfranci in Wmdlrhorenfem unam conferunt . ' <?r
 quali nol'a omnino VVintoolienfi» fytsodu» fin liet . lo eo
 quelque a Rogem differunt , quod Anjlu» hic >njuft' de-
 politur epifeopo» A; abbate» ligmficet , a rege icilicet
 Guillelmo , qui N'>rmannor luo» >>, lubrituete volebat
 illi , utpote Normanni , mento id Udum afferant. -

CONCILIIUM LONDINENSE,

Lanfranci archiepifeopt Cantuarienfis, tu quo epifeopatus quidam ab oppidulis
 ad urbes translati: & Wullanus ob imperitiam Vffigornienfi
 epifeopatu tantum non privatus anno Domini m lxx.

T}o tempore, auftore Lanfranco, habitum eft
 -Ea Londini, antilitum, reliquorumque facerdo-
 tum concilium: in quo decretum cft, ut aliquot
 Ledes epifcopales, qux in oppidulis ac pagis antea
 fuerant, in urbibus & locis celeberrimis colloca-
 rentur. Quo factum eft, ut Bathonia, Lincol-
 nia, Sarisberia, Exonia, Cedria, atque Ciceftria,
 urbes, hutulmodi novo epilcoporum domicilio no-
 bilitatae funt. Id quod infra perappofitus magis
 perfpicue indicabit locus. Aduit in concilio WI-
 fianus Wigomienfis epifeopus, vir etfi literarum
 neficiens, landitate tamen vitx multo clarilTunus.
 Hunc Lanfrancus ut hominem imperitum, & ob
 id, quemadmodum prxdicabat, minime ea digni-
 tate dignum, privavit. Quamquam illud, ut vul-
 go ferebatur, non ea in primis de caula fecerat,

quia nidis ingenii elTet; fed ut potius in locum
 ejus, voluntate principis, homo Normannus fur
 rogaretur; quod Deus non permittit. Porro WJ
 fianus coa&us indumenta pontificalia deponere,
 divino animi ardore repente inflammatus, regi,
 inquit: Melior te, his me ornavit, cui & red-
 dam. Atque deinde ad fepulcrum divi Eduardi,
 cujus benefici? epilcopus faitus fuerat, profectus,
 E& veflitu infigni fe exuens: baculum ita alte in
 lapide monumenti infixit, uti nulla vi extrahi pos-
 fet. Quo miraculo rex & Lanfrancus territi ma-
 gnopere vinim fandum orarunt, ut filimptis indu-
 menti infignibus fuo potiretur honore. Quorum
 tamen injuriam Wffiani fingularis landitas pluri-
 mum infamavit

fSIS<

Al" T,

CONCILIIUM PROVINCIALE INCF.KTI LOCI IN NORMANNIA

<0-| P<v<

Ab Hermenfredo Sedunenti episcopo, & Huberto S. R. E. Cardinali, Alexandri P. Papa: Legatis, agente Guillelmo Gonquartiore Anglorum Rege pro electione Lanfranci Cadomenfis Abbatis in Archiepiscopum Cantuanensem celebratum Anno Dom. 1070. Alexandri P. P. 10. Ind. 8. Philippi Francorum regis 10. Guillelmi P. Normannorum Ducis 11. Anglorum Regis 14

Hic finodo ordinandi Canfranci Cadomefi. jfk- batn caufa in Archiepiscopum Cantuarum, teflimomum peribet Ordricui Vitalis Hifi. Eccle- hio iv m bxc modum Sedunenlis igitur epifeopus poliquam Stigandum (ut jamdiluurneft) depoluic, L-nancum ad regimen Pontificale invitavit, 6r in Concilio enifeoporum ac abbatum Nonnannix, petitionem ecclefie Dei denuntiavit. Ille autem perturbatus, tam grave fibi onus extimuit, & inductas ad deliberandum petiit: indubitatum tenens, quod timui ire non pollet monuchi otium & archiprariuli negotium &c Rem acurativi ex hbet ipfemet Lanfrancos toijitua ad Summum Pontifici sm -d.exandrum data.

SUMMO SANCTÆ ECCLESIAE

P A M O R I A L X A N D R O P A P A
Lanfrancus indignus Antilles canonicam
obediuntur.

N Elcio cui calamitates meas aptius explicem,
quajn tibi, Pater, qui ipiorum mihi ca-

ilamitatum caufa exiliis; nam cum de Bec- centi congregatione, in qua habitum religionis numpfi, a Principe Normannorum Wiuelmo ablradius, Gadomcnfi prstellem ctnobio, im- parque exifterem paucorum regimini monacho- rum, incertum habeo, quo iudicio omnipoten- tis Edei fadus fum, te cogente, {peculator mul- torum, numeroque carentium populorum. Quod cum praefatus Princeps jam Rex Anglorum fa- dus, multis variisque modis laboraret efficere, caflatis tamen laboribus fuis a me nullo modo potuit impetrare, quoadufque Legati tui Her- menfiedus videlicet oedunenhs epifeopus, & Hu- bertus S. R. E. Cardinalis in Normanniam ve- nerunt, eptfcopos, abbates, ejufdemque patrie nebbles convenire fecerunt, atque in eorum pr- lentia ut Cantuarnfcm ecclefiam regendam fu- iciperem, ex auctoriute ledis apoftolice prece- perunt &c.

CHRISTI

CHRISTI

.... CONCILIIUM PEDREDANUM

In Angha, anno Chrifli m l x x i habitum

* **I** AnGancus Thomarn Eboracenfem confeca- C Pedreda, celebrato, coram rege & Dorobermae
-La v't epifeopum: quo conlecrato, reverendi archiepifcopo, & primatibus totius Anglie De
7r.77 Matiani Vfigornenfis epifeopi mota eff iterum gratia adminiculante, eft terminata. (a)
b«« querela; * & ia concilio, in loco qui vocatur
**.

«^«^9. «§9. «β8i. «<88. βδ. «<89. «<89. «69. «68. «β9. «89. «69.

CONCILIIUM MOGUNTINUM II.

In caufa Caroli Confantienfis epifeopi, quem clerici ciufdem ecclefiae, ob crimen fimonix
& ficrilegii, fede depont urgebant. celebratum anno Domini MLXXI
tempore Alexandri papae II

TIOH obitum Remolds Confantienfi epifeopi, Caro-
A lur Magdeivgmjis canonicum juceffit. Cui cum
p.xeffu temporii pro fuo h'itu magis quam ex ra-
leone rem gereret, indignantes clerici, inquit Lam-
ixrtu., a communione ejus fe abstinere cceperunt,
propter finoniacam hxrefim, per quam epifeo-
patuin ufurpafce dicebatur: id quoque ei crimi-
ni dantes, quod plerofque ecclefie thefauros
furtive abluilit. Qua accufatione Roianam perlata,
Romanus pontifex mandata direxit Moguntino ar-
chiepifcopo, ne ullo mlo abeo confecraretur, do-
nec in fui prxfentia caufa diligentius ventiletur.
Et Jub bx .Inno idem auEior inferiui de profecu-

>tione caufet I Carolus, cui rex Conlantienfem
epifcopatum dederat, aflidub prociamationibus
pro ordinatione fua ledem apofolicam appella-
bat: e contra fratres Confantienfes obftinata
contentione obluabantur, ne contra canonum
infhtuta is, qui porter fimoniacam tarrefun furti
quoque infimulatus fuerat, fibi epifeopus ordina-
retur. Papa, cum ei molefti dffent, cognitio-
nem caufic < fe ad archiepifcopum Mogunti-
num rejecit. Juffitque ut utrique vocatis ad ty-
nodum, rem diligentiiTime ventiletur. & fi cri-
mina quz objiciebantur refellere non poffet,
nulla eum ratione confecraret. Hac de caufa ty-
no-

(.) Chrorucon VValten addit. V caufa epifcopo Wiormtnfi adjudicata. Wilkit-

»
— | **CONCIUUM MOCUNTINUM II.** **io**
nodum archiepiscopus Moguntie indixit in men- A unam reducit concordiam unitas caritatis, ut
fem Auguttum Rex concertationem hanc iniquo
anno "q@o fiebat propter amicitiam Caroli, ANNO
cV,y<IT' & plurima fervitia, quibus etiam in re familiari
plerumque fibi eommodissime adfuerat: d idcir-
co munera sua rata ei manere cupidissime vole-
bat. Unde Moguntino archiepiscopo graviter fuc-
censebat, quod non statim eum, contemptis ob-
Arepentium fratrum funulitibus, ordinasset. Sed
ille immobilis perfitebatur in lententia: illud prs
fe ferens, quam terribiliter anno superiore a pa-
pa pro funili caufe objurgatus fuisset, A quam
vix & aegre sine xiamno gradus fui evaffict, &
quod portes recentibus litteris fedia apostolic»,
ne sine diligentissima difcuffione manus illi im-
poneret, commonitus fuisset. Itaque infantibus B
lam kalendis Augutti, rex Moguntiam propera-
bat, cupiens ipse in difcuffione tanti negotii cum
archiepiscopo cognitor affidere.

Et infernet enarrato obitu Leopoldi regit carifi-
mi, fæn* ro in itinere meri contigit, pergit ca-
ptam hijtoriam verbii iflit: Rex magnifice ac re-
galiter curato funere, Moguntiam, ficut intifue-
rat properavit. Cumque flatuta die in fynodo
cum episcopis afTediffet.* aderat Carolus, ederen-
fit fratres Conrtantienfes, magnam ei molem cri-
minum objcãantes. Contra quos rex, quantum
falva verecundia poterat, dedita opera niubatur,
fit modo objeAa purgare, modo ponuus dbjefto-
rum, qus non poterat purgate, callidis lermoni-
bus nitebatur attenuare, plerumque etiam ingtan-
Ccuteretur" ut, aut reus criminis, quo infunula-
tur, a dignitate reficeretur; aut innocens, cano-
nice confecraretur. In hoc etiam parui veftr*
-âoritati, invitatis prxdido archiepiscopo & fra-
tribus, locum & diem praefcripfi; fed concilium
celebrandum perturbavit indiAio regie poteftatis,
cogens me, & alios regni principes, in militiam
fuas expeditionis. In qua re, obfecro ut fanAkas
veftre obsequium meum habeat excufatum: fit ru-
fi impedirer, impleflem praeceptum veftrum.

Prxterea relatum efl nobis, quia regia lega-
tio eundem designatum epifeopum ad vos difeu-
ciendum, conlecrandumque deducat. In qua re,
quid equitatis 6c iuftitie fit, diferetionis veflrx.
libra reâe dijudicet. Rogo autem excellentiam
Dveftre paternitatis, quod fi ita verum efl, ne
ipfe hoc a vobis accipiat, quod mihi, qui hoc
canonice facere debeo, auctoritas veflra interdi-
xerat. Quia fi ita fiet, inde magis videbor pec-
cate principi meo, quod plus odio confeciare
eum noluerim, quam iufta caufa, vel precepts
veftro. Si ergo a vobis difcuffiu, innocens fuerit
inventus: remittite eum mihi fit fratribus meis
confecrandum, ut, ficut oportet, e nobis cano-
nice accipiat oleum Coalecretionii. Hoc autem
in fronte, fit in calce nofta teneat epiftola,
quod non efl homo vivens, qui promptior fit me
ad omnia veflre iuftitiae obfecquia. Qui vos prae-
venit in benedictionibus dulcedinis, ponat fuper
caput Aefnun coronam eternz beatitudinis.

G. G. H. c. B. niui ex Lamberti Schafnaburgenfi
chron <0. Nu c ly<K>4i aAa (ubf rio ae pr>u> Sigetri-
d. ad iummurn pontificem littéral de hec nefotio.

11GEFR1D1 EPISC. MOGVNTINI
epiftola ad Alexandrum II.

De Carolo Conftantienfi epifcopo dcfignato

Apoftolico factrdoti, tJ xniwerfali papa, Sigifridm E
Moguntina peculator ecclefia, debitam, ut patri
reverentiam, fit promptam, ut tanto paftori,
obedientiam.

A Ltitimus ille deorum deus, qui cleftis mi-
litis ordines ita difpofuit, ut alter alteri
praeemineat, & ad obfecquium conditoris minor
dignitas majori pareat: ipfe in ecclefia fua ita
diflinxit odo opera digitorum fuorum, ut ficut
(tella ab ftella differt in claritate, ita alter al-
terum précédât excellentis dignitate. Hanc au-
tem graduum & officiorum diverfitatem, ita ad

ficut in fandis angelis, ita fit hic non fit in-
vidia imparis claritatis. Quia ergo idem altiffimus
vos, mi reverende pater, confluit iri hac arce
praelationis, ut vice illius magni Petri fuis caput
totius ecclefiafic dignitatis: fe vobis omnis in-
ferior ordo fubmittit, merito omnis membrorum
articulata contextio vobis ut capiti obedit, juxta
quod prsdcpit vas eleâionis; Omnis anima potefta-
tibxe JuUimioribui fubdita fit.

Ad hanc ergo formam cum vobis exhiberem
debita: fubjectionis obedientiam, multis fane in-
juris affeitos fum, multa vobis indigna, & mi-
hi intolerabilia paffus fum, Namque mihi Ro-
me portio, viva voce, & poftea apoftolica to-
gatione, interdixit, ne eum, qui defignatus efl
In Conrtantienfem cpifeopum, ullo modo confe-
crarem. quia audiffis elogio fimoniacx herefeos
eum notabilem. In quo, quia vobis obedi-
multa, ut prxmiffum efl, a domino meo fuffi-
nui: timeoque me adhuc graviora paffurum, &
ecclefiae mer magnum fore detrimentum, nifi
benignus ille Petrus clave fua me defendat, fit
veflrx auâortatis poteftas adyerfus regiam pete-
flatem zelo iuftitiz me protegendo fe accingat.

Accepi autem litteras vertex fanfilitatis, u>
quibus co tinebatur, ut ex praecepto veltro Co-
lonienicm archiepifcopum invitarem; fit convo-
catis fratribus concilium celebrarem, in quo efl
dem defignati epifeopi caufa juxta veritatem di-
fputaretur" ut, aut reus criminis, quo infunula-
tur, a dignitate reficeretur; aut innocens, cano-
nice confecraretur. In hoc etiam parui veftr*
-âoritati, invitatis prxdido archiepiscopo & fra-
tribus, locum & diem praefcripfi; fed concilium
celebrandum perturbavit indiAio regie poteftatis,
cogens me, & alios regni principes, in militiam
fuas expeditionis. In qua re, obfecro ut fanAkas
veftre obsequium meum habeat excufatum: fit ru-
fi impedirer, impleflem praeceptum veftrum.

Prxterea relatum efl nobis, quia regia lega-
tio eundem designatum epifeopum ad vos difeu-
ciendum, conlecrandumque deducat. In qua re,
quid equitatis 6c iuftitie fit, diferetionis veflrx.
libra reâe dijudicet. Rogo autem excellentiam
Dveftre paternitatis, quod fi ita verum efl, ne
ipfe hoc a vobis accipiat, quod mihi, qui hoc
canonice facere debeo, auctoritas veflra interdi-
xerat. Quia fi ita fiet, inde magis videbor pec-
cate principi meo, quod plus odio confeciare
eum noluerim, quam iufta caufa, vel precepts
veftro. Si ergo a vobis difcuffiu, innocens fuerit
inventus: remittite eum mihi fit fratribus meis
confecrandum, ut, ficut oportet, e nobis cano-
nice accipiat oleum Coalecretionii. Hoc autem
in fronte, fit in calce nofta teneat epiftola,
quod non efl homo vivens, qui promptior fit me
ad omnia veflre iuftitiae obfecquia. Qui vos prae-
venit in benedictionibus dulcedinis, ponat fuper
caput Aefnun coronam eternz beatitudinis.

G. C. Quid refponfi dederit Alexander e* eventu *
afti> ipfii concilii d'clo>u: jufEAe nimirum, ut c-o-
regaretur Moguntina fynodu*. eue de Caroli caufa
iudicium ferret. Hujus a&a dum: fabjicio, e>alia Te-
(tsagcliu edidit.

ACTA CONCILII MOGUNTINI,
ANNO MLXXI.

Fperante fuper omnia etemaliter regum rege
domino noftro Jefu Chrifto, & fub eo re-
gnante temporaliter iereniffimo Heinricho rege hu-
jus nominis quarto: venerabili quoque Sigefrido,
Mo.

CONCILIIUM MOCUNTINUM II.

NIMNICUSIV. 1
IMF.

■ ■ Moguntmx ecclesi primate , & apoAolicx fedis A cibis minas & imperioia // hac ccofeeratione.....■

euiusTi kg*to» aurigante currum Dei anno jam xu. qui tunc volvebatur annus incarnati verbi MLXXI.

ir »<>. odava * indidiooe Romani census: celebrat- eft fanda fynodus apud Moguntiam metropolim orientalis Franci», principalem vero pontificii fedem totius Germani» & Galli» Cifalpin», cui pr- fcdit idem memorabilis Sigefridus, a(fidentibus ft cooperantibus fibi vederabtilibus archiepifeop» Gebehardo Juvavenfi , & Udone Treverenfi : confidentibus vero, & collaborantibus reverendis epifcopis («) Adelberone Winburgenfi, Gundeharo Eifictenfi , Embrichone Augu&nfi , Herimano Babergcnfi, Werenhcro Argentinenfi, Heinricho Spirenfi, Bennone Ofnaburgenfi, Ermenfrido Seriuncnfi, Heriberto Mutinenfi: confidentibus vero & annitentibus fandiffimis abbatibus, necnoa inferiorum ordinum quamplurimis magn» an&ori- nis, Id est, '(f) fautoribus diffuifit quo- tatis & sapienti» viris. Aderant autem etiam gati reliquorum fratnm , videlicet fuiraganeorum ejufdem metropolitani antiftitis, epiftolas ft mandata ferentes , quibus excufati haberentur, quod invitati concilio intereffe non portent, certis quibufdam impediendis caulis: alii quidem corpore» infirmitatis urgente moleftia , alii in quibufdam regni negotiis regia iuffionis detinente potentia. Qui dum canonice funt excufati, ipfi legati, competenti loco ft ordine eorum funguntur unufquique vice antiftitis fui.

Hxc denique fanda fynodus , ium propter multa paftoralis cur» negotia , plureftque caulas quibus iufte adhibenda erat ecclefiaftic» corredio- cis cenfura; tum maxime indida & habita eftq- propter Karolum quendam , qui Conftantienfis ecclefie defignatus erat epifeopus; fed, ut poft rei exitus docuit, non fatis canonice eleaus & provedus. Hic, ut tolenne eft, accepta a rege pontificalis annuli & paftoralis ferulx investitura, dt in fede epifcopi receptua , regir poteftatis jubente cenfura: pottulabat a primato Moguntien- ii, ejufdem Conftamienfis ecclefie fe epifcopum conietta- i. Sed venerabilis Sigefridus, columbino oculo , ferpentin» prudentix omnem prxeavens impietatem, dicebat, hoc apoftolic» beoedidionis facramentum non debere, nec canonice poffe in eo fine examinatione celebrari: pro eo quod fi- delium, graviumque perfonarum relatione didice- rit, quin in uno ft fama ufquequaque vulgave- rit, quod non per ofcium in ovile ovium vellet intrare, fed per furtivam Simoniacx impietatis fcalam alinnde niteretur afcendere : fe quoque talis introitus ejus nolle oftium heri, cui Chri- ftus, ipff : qui oftium eft, * videtur obniti: quin

— \$<< ipfam impietatis fcalam in lapide offenfoais, & (-* MJMsr* i*tra fcsndali fe velle conterere , ipfumque a mercenaria Dominici gregis occupatione longe lateque repellere Ille e contra, fe hujus crimi- nis dt harrefe impietatis tmmunem multis argu- mentis affercre nitebatur , feque , fi ei copia tcmptusque detur, ejus infami* notam a fe pro- pellere velle teftatur : indeque petit fynodalis con-

Mittuntur interea ad venerabilem metropoli- canuna crebr» de palatio legatione-, miffis pre-

mandata-ferentes. Mittuntur & litter» a pt» fuie apoftolicx fed» , mandantes , ne ullo mo- do confecrétur fine fcruftinio canonice purgatio- nis . ft quod rex poteftate jubebat , Romanus pontifex audoritate prohibebat. Accedunt de ca- nonici Cocftantienfis ecclefie ex communi totius cleri & populi legatione , unanimiter afferentes, Karolum nulla ratione confecrari debere : quia ex quo eum inviti, & fub conditione elegerunt, & receperunt , ntiflam eis paftoralis officii im- pendiffet curam: quin potius tyrannice domina- tionis non cclaflet fuper eoa exercere prefluram nec manum continuiflet a feris, nec perpercit- fet in diripiendis ecclefie theTauris, & quodeum- que rapaci violentia corradere potuiffet, hoc to tum miniftris magnis in uno magi illius Simp- urfe-annilu adulterinam meruiffet electionem , eorum venali mercimonio confequeretur mercena- riam, pro confecratione exccrationem , pro be- nedidione maledidionem.

At metropoiitanus antiles inter harum lega- lionpm varietates , velut inter duos tempefta- ttun turbines , laudabili conflantia in feipfo fix- us , hxrct immobilis : & nuiquam favore vef gratia , terrore vel munere , infliditur a ftatu clinonic» reditudinis. Multis itaque nunciis hinc inde miffis & remiffis : multis quoque diebus huic audientiae delegatis , dt cognitores cau- lx , principis occupante praecepto , non imple- tis : cum ecclie Conftantienfis tuo viduata pa- ciflore jam fere biennio facerdotali careret bene- didione : tandem miferatione divina , poteftati praeponderavit audoritas. & Chrifti facendotibus divina afpiravit voluntas. Unde eorum commu- ni affentiu , fynodalis concilii certa kgitimaq- dies denuntiat , ft coepifeoporum unanimitas ad concilium invitatur: quorum alii, ut oportebat , fine dilatione afmerunt ; alii vero, «liai certa de caufa adeffe non poterant , canonice excufati fubparem pnrrentiam vicaria legatione fuppleverunt.

Primo igitur concilii die , quem fande Ma- rix dormitio tunc celeberrimum exhibebat, cum fpirituahs curia fenatoves , patrocinante Spiritu fando, intra regiam majoris ecclefie, ante can- cellos altaris protomartyris Srephani , quod in orientali abfide (c) coofedum eft, conveniffent in unum: primo, ut par erat, fend» individue Trinitati debitas referunt gratiarum adiones, ft pro incolumi totius ecclefie ftatu fupplices Deo efferunt preces. Deinde poft folitam fratrum fi» lutationgm , & debitam fedium recognitionem juxta authenticam patem» traditionis fynodum, conferunt ad invicem de veritate catholice fidei, damnantes Simonem & omnes h»refiarchas cum dogmatibus fuis , & loquacibus fuis : pauca pro tempore tradant de qualitate infantis negotii ac fiodum propter celebranda tant» lolenni- Etatis officia, folvunt concilium, craftino tnatq- us-red-turi-in id ipfum

Poftero vero die: certa concilii hora , cum concilii iterum apoftolici facerdoes in unum conventi- Dits .l- fent , ft przmiffis Deo laudibus & precibus , & faltrasi (d) fede confediffent : quod cuique fa- cerdoti in fua direcefi venit in dubium , ratio- nabili

(a) In 'C 4. UJalrici num. i>-t. ubi bac »fta levuntur prater duot Artbiepifloc- rateti hi fnnt : Alberone Mfita-br- Verthnrm Argentioen- . H.-nrCo SpirenG , Gunderhro Ctftrtenfi ; F.cnbrirone Anguffenb , Her- maneo Bsberfenli Bentume Ofn»-burgen(i, frme'rido Sedimentli. Herberto MuuaenG
(b) fu* huto» (c) coolecratum- (d) Der/ fede.

a u m a n d *

CONCILIIUM MOGUNTINUM II.

— I nabilis disciplina dedneum ad medium; & prout Aâtonis. (garant prima & maxima erat, quod I CHXISTi ns populabar, unumquodque traâatum aut ter-

— ii. minatum est fynodali iudicio (a).

Illud vero quod maxime in caute fuit, de Conftantienfi * appofito inter fratres ftudiofe ventilatur. Sed interveniente principis mandato, in fequentem diem procraftinatur, agentibus inter-

concl II Oiu ni. g0£,j Jong* expeditione fufpenfi, & libera quadam indignatione, immo zelo iuftitiae accenfi, facerdotali conftantia principem fuum adeunt, eumque de ialute anime fu*, de pace ecclefia-

r * » « nun deque ftatu regi * fpirituali difciplina conveniunt, proponentes ei de feripturis & geftis veteris ac novi tctamenti congrua dodrinc fehtaris exempla, quibus animus ejus adhuc cereus & indocilis formatur ad fimilia: dicentes & docentes folium regni ejus nullatenus poffe ftabiliri, nili firmitur iuftitia & obfervatione mandatorum Dei.

Summus aurem ilk dominorum dominus, qui omni potentatui dominatur, ita temperavit animum principis, ita mitigavit cum «uf verba fand* exhortationis ut nulla juvenili moveretur acerbitate & quod in poteftatibus diftkik eft, nulla facerdotes infolenu taederet ittpoofione: multum tamen fe excufaru, in hoc fix* potetatis dono nullam fe exercuiffe venalitatem, nullam fuperCbari poteft, vere credimus, quod Deus confetente iudex & tctis in corde fuo federir pro tribunali, & cum eo exercuerit ceufuraxn iudicii fui; * ubi peccati confeientia cogitationum, ac culantium non excufantium teftimonio, ne veritati & equitari refifteret, damnata eft & coftituta.

Hac autem falubri fermocinatooe cum facerdotibus habita, cum eis venit in concilium: & ilk Conftantiensis dcftignatus intromittitur ad audiendum. Adiunt etiam pro foribus Coaftan-T) iufte acceperat, refignans, lacerdotum fpcm, & menxm quem pro eo habebam, labore longioris quieftiaou abfedvit, culpam luam uno regens palio excufationis, quod juxta decretalia Calenim pap*, epifeopus dari nollet invitis.

Videntes autem fandirtimi facerdotes magnalia. qur fecit Dominus, A. fideli admiratione renadantes, quam incomprehenfibilis filu iudicia ejus, & inveftigabiles vix ejus; corde & ore, & omnimoda devotione benedicunt Deo altiffimo, qui longos eorum labores tam inopino terminavit compendio; orantes & deprecantos, ut de regno fuo eliminaret omnem apoftafiam, & omnia fcandala, nec ultra Qtanam ejuidem apoftolos in iua fanda regnare finat ecckfia; fed in omnibus coofdiis & operibus eorum, dignetur fervo fuos confolari, & clementer implere, quod ecdefi* fuffe fe promiffit afiuturum tteevitu

iùkmût* dip..* haberetur * (aeramento apoftolice benedi

exemplo magiftn fui Simonis peftiferi, per pecuniam invafxlet iisdem. Caetera omnia qu* ibi legebantur, proclamabant violentam ejuidem ecckfte devaftationem - ilk idem perlatus & fratres ejus, qui aderant, item offerunt fu* teftificationis libellos: in quibus finguli nomen & officium fuum defignantes, quidquid accuando, vej teftificando propofuerant, afferunt fe canonice probaturos.

Karolus e contra nititur improbare perfonas, dicens, quod ejus * infami* nota effene refoerfi, quod nec fe, nec quemquam alium portent canonice accufaic. Adjungit, quoque fe omnia obje&a fynodali iudicio purgaturum; & in omnibus, quibus cum impetebant, fe effe innoxium. Longa igitur altercatione hinc inde difceptatum eft, & multis tota die in adverfum nitentibus, ufque in profundam nodem concilium pertractatum eft. Dum inter multos ambigitur de numero accufatonun & tefilium, dum longa deliberatione quarritur iudicium, utrum ifti liceat fe excufare advertas accufatioem iflorum, dum res inter fratres diutiffime Jrficriur: concilium propter mtempcftam nodem adhuc fine opere pretio dirimitur

Quid autem ipfe Carohis fecum illa noât egerit, quibus retra&ationum verberibus ream eoofckntiam flagellaverit, fequens utique dica declaravit. Nam ut ex ipfo effedu gate rei probari poteft, vere credimus, quod Deus confetente iudex & tctis in corde fuo federir pro tribunali, & cum eo exercuerit ceufuraxn iudicii fui; * ubi peccati confeientia cogitationum, ac culantium non excufantium teftimonio, ne veritati & equitari refifteret, damnata eft & coftituta.

In craftinum namquo quando fperabamns, conolui qui juxta proniiffum fuum objcâa purgaret, & Dits IV. confecratione dignum, innocentiam fuam monftianuo, fe probaret; ille jam mente confufus, non ultra ferens alpeâum concilli; & interius iudicatus, non extra fuftioens pondus imminentis juucii: ultroneus ipfe in fe fententiam tulit, & annutum de ferulam pallorakm, et, a quo indigne acceperat, refignans, lacerdotum fpcm, & menxm quem pro eo habebam, labore longioris quieftiaou abfedvit, culpam luam uno regens palio excufationis, quod juxta decretalia Calenim pap*, epifeopus dari nollet invitis.

Videntes autem fandirtimi facerdotes magnalia. qur fecit Dominus, A. fideli admiratione renadantes, quam incomprehenfibilis filu iudicia ejus, & inveftigabiles vix ejus; corde & ore, & omnimoda devotione benedicunt Deo altiffimo, qui longos eorum labores tam inopino terminavit compendio; orantes & deprecantos, ut de regno fuo eliminaret omnem apoftafiam, & omnia fcandala, nec ultra Qtanam ejuidem apoftolos in iua fanda regnare finat ecckfia; fed in omnibus coofdiis & operibus eorum, dignetur fervo fuos confolari, & clementer implere, quod ecdefi* fuffe fe promiffit afiuturum tteevitu

Communi autem Recreto precipiunt, que * hac fynodo gefta fiun, ecclefiaftid inferi geftis., & iis archivis fanite Moguntins ecclclae fervari ad perpetuam memoriam de eruditionem venture pofteritatis: ut hoc majorum exemplo minores in Arudi,

(a) A M t Udti. iudicio, »a< ut a Miio* de eo confideretur «blatua et fapienli confido

i;

“- ■««»«

CONCILIIUM

' . * 7 i i i ' .

■«

finiūt, non timeant reficere, si in huiusmodi vel audita fuerint, debite gratiarum actiones fin-
deli devotione ioluantur.

negotio te viderint praegravari certissime scien-
tes, nullo modo orationem spiritus sanati in
libus definuram, u in fanatitate & iustitia te-
stiterint injuffit» ufque ad perfeverantix coro-
nam.

Decernunt praeterea ex antiqua patrum tradi-
tione & authentica praeiorum conciliorum rrditu-
dine, ut hxc omnia Romano pontifici feriatim
litteris inferta nuncientur: ut cujus mandato ic
hortatu coepta & perfeaa sunt, eius apostolica
auctoritate roborata firmetur; & omnipotenti
Deo, qui omnium bonorum auar est, Romae
I & Moguntix, & ubicumque terrarum haec leda

A vel audita fuerint, debite gratiarum aiones fi-

deli devotione ioluantur.

Aaa sunt autem hxc apud Moguq^iam metro-

polim Orientalis Francise, anno ab incarnatione .

Domini m l x x l . Indiâionc vin. * xvm. * Septemb. *

Regnante ferenissimo Henrico rege hujus nominis ,

IV. anno regni ejus xut. * Ordinationis vero

ejusdem xvii. * Apud Moguntiam vero praeu-

lantc reverendissimo primate Sifrido , anno or-

dnationis ejus xj>. Super omnia autem regnan-

te Domino nostro Jezu Chrifto, cui non accedit

cras totuum nec recedit hui praeteritum,

permanet sempiternum hodie, & in fecula fxcv

lorum, Amen.

W AD CONCILIIUM MOGUNTINUM.

A cm/A Caroli Conflantienfii electi a Sigefrido JHoguntino epifeopo.

Anno 1071. habitum

ADDITIO

Sx M>nt T TWriaw eam alti concilii htteu prxhet Lab-
Cverbi Dei, & cum pettiferi Simonis virulenta fa-
frto in Conflantienfcm cccleflam malam exten-
diſſet radicem, nos ei ad fuccidendum adhibere-
mus iuffitix falcem. Nam etim regia nos pote-
fias urgeret, quemdam de exeerabili perditiffimi
Simonis ſchola eidem eccleſiæ ordinare epifeo-
pum; nos vero diceremus, quia factis canonibus
omnibus modis cautum eſſet, hoc in noſtrum
nos facere non poſſe praejudicium; quumque rex
jugiter nos inſtaret, ſuper hac re contemere ad
nutum praecepti fui; & nos objiceremus ei, hoc
apoſtolica auctoritate prohiberi, tandem huic
ſehifinati fopiendo, fanatitas vctra falubre dedit
conſilium, praeſciens ſuper hac re concilium ce-
lebrari, in quo idem appoſitus, aut innocm pur-
garetur, aut reus obj-
rejiceretur. Quan-
tis autem laboribus, quibufve difficultatibus ad
ejusdem concilii celebrationem perventum fit, qui-
bus vero modis * & quibus multiplicibus argu-
mentis regia poteſtas praeſinitum concilii tempus
anticipando, ad voluntatem ſuam inſleare, aut
omnino illud anticipare voluerit, non eſt modo
referendum ſingula, quia non vctrum fatigare
debeo animum diviniſſimis intentum, & regali
excellenti» ducimus aflurgendum. Vicit tamen
Chriſtus in Petro, 2c Petrus in nobis, & vos in
nobis, & colleaum eſt concilium eo, quo fuerat
tempore praeſinitum, in quo apoſtolica fime fun-
di legatione reverendiſſimi Sacerdotes Domini
Gebehardus archiepiſcopus Juvavenſis, & Uto ar-
chieptſcopus Trevirenfis; aderant & coepiſcopi,
& cooperatores noſtri, iwc non & inferiorum or-
dinum quamplices magnae au&oritatis, & fapien-
tiſ viri, omneſque in uno collocati unanimiter
poſtulabamus Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum,
ut quia in nomine ejus fueramus congregati, fe
nobis fecundum promiſſionem dignaretur exfo-
bere medium. Prima vero & fecunda concilii die
de his, qux unicuique fratri in ſua dkeceſi ob-
venerant, adum & determinatum eſt; inde au-
tem, quod maxime in cauſa erat, dilationibus
petentibus, & agentibus intemuncis, aliis qui-
dem, ut ad regiam voluntatem a propoſiti rigo-
re nos infe&eremus, aliis vero infantibus, ut
designatus ille propter pondus iudicii & magnitu-
dinem periculi male aſſectatum ſponte dimitteret
honorem. Tertia vero die omnes, quotquot adera-

Reverendiſſimo patri, & fanctiſſimo prim» fe-
dis antiffiti A. S. Moguntinx ſpeculator eccleſiæ
cum fratribus, & coepiſcopis ſuis debitam ut
fummo facerdoti ſubje&ionem.

Gratias agimus Deo, omnipotenti Domino,
ſui ad ſalutem animarum elegit facerdotium ve-
lrum, & in cathedra Petri vobis tradidit claves
regni catorum, quique ſuper hanc petram ita
xdificavit eccleſiam ſuam, ut portr inferi non
praevalcant adverſus eam. Ad hoc namque opus
vere vos ea inſtituit, & confirmat fides, quam
beatum Petrum caro, & fanguis non docuit,
fed Deus pater de ſigenito ſuo per Spiritum
Sanctum ei revelavit; qux utique fides ſicut Do-
minus Chriſtus pro eo rogavit, nunquam defi-
ciat; fed per beatas ſucceſſiones apoſtolicorum
orxulum, ad confirmandos fratres ufque in fi-
nem perficiat. Hujus itaque fidei ſoliditate fun-
datus beatus Petrus Simonem donum Spiritus
Sancti per Impoſitionem manus pretio aneſtan-
tem, & cathedram eccleſiæ venalitatis quxtibus
obnoxiam facientem, a forte apoſtolicæ benedi-
ctionis excludit, & perpetuo maledictionis inexpla-
bili perna damnavit. Ex illo ufque in hodiernum
diem, ſicut tunc apoſtolica Petri fides, ita de-
um ejus apoſtolica ledes diabolium, ejufque an-
tichriſtos ejusdem fidei firmitate perdomuit, omnes
infer portas, hzeſtarcas ſcilicet cum dogmati-
bus, & ſequentibus ſuis, non quidem obſtruxit,
ied penitus deſtruxit. Inde eſt, quod cum nos
multis jam diebus expetiffet Sathanas, ut cribra-
ret nos ſicut triticum, & nos ad vctrum, cui
Chriſtus claves Geli, & vicem Petri in manus
dedit, confugeremus patrociniū, ita fumus ve-
ſtra au&oritate confirmati, ut apoſtolum Satha-
liar, qui nos impugnabat, expugnaremus gladio

mus

MOGUNTINUM.

<6

anno CHklatl -ZTttw ...->">< epi/epi, invocati in auxilium divinitate ad-A
juvimus * Prinelpem noftrum , viva voce admo-
nentes eum de laute anim* fu*, quodque divi-
nam voluntatem femper fu* debeat voluntati an-
teponere , neque regnum ejus ullo modo poffe
firmari, nifi iuftitia, & obfervatione mandato-
rum Dei. Deus autem, in cujus manu funt cor-
da regum & omnium jura regnorum, ita princi-
pis animum mitigavit, ut ad exhortationem fa-
cerdotum nihil refoonderet asperum, nihil chri-
ftiaa* difciplin* adverfium. Dixit tamen, fe id,
quod fecerat, fi'pollet, iufte velle defendere;
quod fi minus procederet, nihil fe divinis aucto-
ritati contraire. Ita verbis Sacerdotum delinitus,
nobifeum concilium intravit, fit ille, de quo qu*-
ftio erat, ad audientiam venit. Vocati autem in-
traverunt, & filii Conftantienfis ecctefi* libellos
accufationis porrigentes, & fe canonicè probatu-
ros ea, quibus perfonam infimulabaat proteflan-
tes. Multis autem accufationibus ultro cirroque
decifis, quia multis in adverfum nitentibus res
in profundam noftcm ptotraâa eft, concilium
hujus diei infeâo adhuc negotio, npeffario di-
reptum eft. In craftinum autem defignatus ille
Deo, ut credimus, ejus confidentiam coardante,
non ultra expeftans audientiam concilii, nec fu-
tinens pondus imminentis iudicii, fpô in fe fen-
tentiam tulit, & annulum, & ferulam (/êrimw)
paftoralem ei, a quo acceperat, reddens, nos
longa quæftione, & fâgatione abfolvit, inquit, au-
diendo filium Ifrael non dormit, neque
«tendens excufationu, quod juxta Coelo- C dormitat. j.
ftini Pap* decretalia, dari nollet invitls _____ W

C* CONCILIUM SENONENSE

J» fit ctuftnufHr dntiit tclle S. Andri* ftS* Hngoni Tretroi tti/ctff
Afcttis CiUnifibui

■óK. 1071« btbitum.

Jl' chert, no
Se-
dit Mart*.
Vlt. ...
T... VII.
p<< fl-
IN nomine Sanâc & individue Trinitatis. EgoDapoftoli non longe ab eodem monafterio, rui
Philippus gratia Dei Francorum rex . Cum
in exhibitione temporalium rerum, quas humana
religio divino cultui famulando locis fandorum,
& congregationibus fidelium devotione animi lar-
gitur, tam prrfentis, quam perpetue vit*, ut
jam pridem multis expertum eft iudiciis, folatium
acquiratur; faluberrimus valde & omnibus imitar-
bilis hic frudus primitive virtutis, videlicet cari-
tatis, per quem & mundi profteratur tranquillitas,
fit felici remuneratione etema fuccedit felici-
tas. Noverit ergo & pñefens ftatus, & pofteritas
fiand* matris eeelefic filiorum, noftrorum
quoque primatum, & omnium fub noftro regimi-
ne degentium, quod quidam abbas Bernardus no-
mine, noft* ferenitatis adierit prefentiam, ro-E
ratis, & obnixè poftulans, donum, quod Hugo
Tricaffinue ellefi* pontifex pro falute anim* fu*
monafterio B- Piftri Cellenlis cognominato, cui
ipfit prasdiftus abbas tunc temporis pneerat, cter-
naliter tribuerat, fcilicet eedefiam S. Andre*
conlata eft, fitam, laudatiêm, & conceffiffem :
cujus petitionibus confilio Richeri Senonefis ec-
defis metropolium, exterorumque pñefulum, at-
que fidelium noftrorum, quorum nomina fubcri-
pta effè videntur, benigne annuimus, & hoc
privilegium figilli noftri impreffione adfignari per-
cipimus. Afttun publice in Senonico palatio an-
no incarnati Verbi MLXXI. VII. calendas Maij,
indiâione IX. regnante Philippo rege anno XII.
Sigillum Philippi regis
S. Richeri archiepifcopi
S. Hugonis Trecentis epifeopi
S. Gualteri Meldenfis epifeopi
S. Gauffredi Parifienfis epifeopi
S. Arraldi Camotenfis epifeopi
S. Rainerii Aurelianenfis epifeopi
S. Gauffridi Autifliodorensis epifeopi
& Hugonis Lingonenfis epifeopi
Ego PetruÛcancelJarius fcripfi, & fubfcripfi.

u

es. CONCILIIUM GERMANICUM INCERTI LOCI

A. caufia Scifasatis Ecclefia Romana

Anno JuJl. babitum

A Nno J070. Godçfrido Barbato, Beatricis Co-A., infania canonicum capipargiam, ceufriim extern-
 mitiitZ marito vita funeto, Cadalo Anti-
 fapfe res afflidix respirarc vifz funt. Nam & va-
 ido ftrenui viri przndio defituebatur Alexander
 Papa, & Cadaloo aula Germanica favebat. Qua-
 re ad follicitanda pro codcm Cadaloo auxilia eo
 miffus eft Benzo Albenfis Epifcopus, ex qua ejus
 legatione illa coniequuta funt, quz fupra in Dif-
 fertatione de Conciliis in caufa hujus fchifmatis
 latius deduxi. Ea occafione habitum eft in Ger-
 mania in loco ignoto Concilium, in quo de
 caufa ntriutque zmuli cognofcendum fuerat. Con-g
 ciliium iftud plane diverfum ab Osborienie, &
 tempore longe potterius in eadem differtatione
 demonftravi. Quid in eo actum fit, narrat Ben-
 zo, quamvis narrationem fuam fchifmatis vene-
 no largius inpergit. En ejus verba: „Convoca-
 „tis undique Epifc. difponit (Anno Colonien-
 „fis) celebrare fub fpecie fynodi conventiculum,
 „quafi fuz voluntatis indiculum. Interfuerunt
 „autem quidam de partibus Liguriz, appellati
 „tanquam ex iuftione curiz. Cundis vero refl-
 „dentibus hoc habuit Annas (ita S. Annonem
 „per contemptum vocat) fuz loquutionis initium
 „Didetis, fratres cariffimi, quia Sanila Romana
 „Ecclefia grave patitur prajudicium. Propter duo-
 „ram enim altercationem, ducuntur filii ejus ad
 „occifimem. Si matri modo non fuccurrimus, ea
 „pereante pariter peribimus. Succurrendum efl er-
 „go, ne fimus contentientes neci ejus. beam ficut
 „criptura dicit. Qui [accurrere perituro poteft,
 „nec [accurrit, occidit. Difremat quoque' inter
 „utrumque verbum Dei gladius, cui debemus com-
 „mentire, quamvis fit nofter adverfarius. Si enim
 „de cordis vefiri medicinali pixide adbibetis huc
 „infamia canonice capipargiam, ceufriim extern-
 „ftetur bujus faroris improbabile jurgium. Ad hzc
 „talit Epifcopi refpondenmt: Ai» eft aquum,
 „Japer bac re definitivam jententiam dare fine Am
 „brofio & Apollinare (a). Et ille. Aliqua refer-
 „vernus tr aliqua dicamus, ne incaftum veniffi vi-
 „deamur. bioftri vero conventus [ententia erit [a-
 „fpentiva, in altera [nodo definitiva. Czteri an-
 „tem dixerunt. Aon improbamus quod dicitis; m-
 „ducia quidem [uni danda canonicis judicis. An-
 „nas dixit: Audite quojo cam diligentia & mame-
 „ria commendate, cujus ponderis fit mea fenten-
 „tia, Si ita intravit, ficut ego intravi, dico
 „Alexandrum [edere ufque ad proximam Synodum.
 „Epifcopus autem Contantiz Romaldus con-
 „ftanter dixit: Regula canonica non prohibet ve-
 „jirum introitum, quia legalis eft vafra ordinatio,
 „atque orthodoxo confecrato. Denique pro montais
 „adulterio eunuchizatus Arnadellus, (b) eodemqat
 „vitio inquinatus [arabaita Prandellus, (c) bum
 „elegerxnt, Nermanni quoque accepta pecunia beam
 „intbronizaverunt. Romani autem nolentes hunc re-
 „cipere, voluerunt ei refillere, ideoque introitus
 „ejus non fuit fine [anguine, Non ergo intravit
 „ijie, ficut vos intraffis. At ille quod dixi, dixi.
 „Si ita intravit, ficut ego intravi, dico Alexan-
 „dram [edere ufque ad proximam [nodum. Hzc
 „autem omnia per nepotem fuum, qui epifco-
 „patur Halbertet, (d) notihev. Annos Flomz
 „ad Calphan & Dohec (e). Tunc fumferunt
 „cornua ifti duo magi, Zarothin & Aphaxat,
 „tamquam contra David Philiftus Goliath.
 „Nos vero ad falutem noftam putantes hzc fie-
 „ri, eramus quiefcentes, quafi fub umbra juni-
 „v l<ri

O . O O

43S.

CONCILIIUM ANGLICANUM,

In caufa primatus Cantuarienfis fuper Eboracenfem celebratum, anno
domini MLXXIt. tempore Alexandri papz II.Ex' libro i. Itilielmi Malmesburierfis, de geflis pontificum. Angleram: tx alia editione borum
a&orum, qua txtat in vita Lanfranci cap. xj.

A Nno ab incarnatione domini noftri Jefu Chri- E ordinationibus quorundam epifeoporum, de q>i- --
 CHlusTi A' ,11illiciuno feptuagelimo fecundo, regni bus, ad quem fpécialiter pertinerent, certum mi- anno
 ..>»* vero WUielmi gloriofi regis Anglorum & ducis rime contabac. Et tandem aliquando diverfis di christi
 Northmannorum fexto, pontificatus autem domini
 Alexandri papz undecimo. Ex prxeepto ejufdem
 Alexandri papz, annuente eodem rege, in prz-
 fenna ipfius, & epifeoporum atque abbatum,
 ventilata eft caufa de primatu, quem Lanfrancus
 Dorobernenfis archiepifcopus fuper Eboracenfem
 ecclefiam jure fuz cccleliz proclamabat: & de
 Dunelmensis hoc eft Lindisfarnensis epifcopi, &
 omnium

(a) Ideff ine Mebolanenf. & Raven, epifcopn (b) DeGgnat lotte Umberum de ruo, tanquam uno ex
 capitibus taitionu tibi averte loquitur hb. VII. cap. II. (c) Ita traducit HUdeprandum, qui dem GreROtiu-
 papa VII. fuit (d) Butchardua (e) Dclignat forte Northman, principes.

commentato viri splendore, confestim aulam con-Aurbe perfirpe, locifque finitimis, ubi eis vilum-
CH'iusn c'it' 'nKrcd' perga. 'Suis-eum retinere--tentanfiit, episcopales ordinationes atque concilia ccle-
bratic, Eboracenses antiftites ad ipfa concilia vo-
cafi, &, cum res popokitiet, de fuis eos adi-
bus rationem reddere compulfit. Epikopos quoque
Suorum fubjeaionem in quxtionem adduxerat, infra
Jud centum & quadraginta annorum ipatium ,
per Dorobernenlis archiepiscopos fuiffé lactatos ,
fit ad concilia vocatos. Quoldam quoque, exigen-
tibus culpis, ab eis cum Romanae ledis audorira-
te depofitos. Multaque in hunc modum, qustepi-
ftolaris modestia per lingua explicare non po-
teft. Divcria ad legendum porreda concilia , quas
diverfis temporibus diverfis de caulis a meis funt
ntedloribus celebrata . Qp* tametfi non ean-
dem fu* institutionis habuere materiam, eandem
tamen de primatu & fubjedionibus epifeoporum
tenuere fententiam. Recitat* eorumdem, de qui-
bus quetio verfabatur, epifeoporum ante prx-
cedfores meos fad* elediones, & per eos ordina-
tiones , qu* Dorobernenfi ecclef'is de fua obe-
dientia feriptas reliquerunt profetiones. Urbs nam-
que, qu* nunc Cantucrbia nominatur, antiquis
temporibus ab ipfius terre incolis Dorobernia vo-
cabatur .
Acceffemnt omnium teftimonia, qui omnia ,
qu* feripta tonuerunt, fe fuis quique temporibus
viditi & auditi conftantitlime aftii maverunt. Nec
defuerunt gofta, quibus referatum cft, cum An-
gla per plures regulos effet divifa, Nordanhum-
Cbrorum regem, ubi fua * cft civitas Eboraca, ac-
cepto pretio cuidam funoniaco epifeopatum ven-
didille : pro qua culpa a Dorobernenfi archiepif-
copo ad concilium vocatum fixiti, nolentemque
venire pro fua inobedientia excommunicationis
fententiam pertulit. Cujus communionis atque
confortii omnis illarum partium ecclefia tamdiu
abftinuit, quoadulque concilio fe iptum exhibuit,
culpam dixit, quod male gvftum cft correxit, de
reliquo emendaturum le fore fpopondit. Que res
non mediocre tulit indicium, antecessores meos
tofer ipfam terram illamque ccclefiam habuiffe
primatum.
Ultimum quali robur, totiusque caul* firma-
mentum, prolata funt antecetibum--vetrorum Gre-
gorii, Bonifacii, Honorii, Vttaliani, Sergii, item
Gregorii, item ultimi Leonis privilegia atque feri-
pta, qu* Dorobernenfis ecclelix pixfulibus, An-
glorum regibus, aliis atque aliis temporibus, va-
riis de caulis funt data, aut tranfmiffa. Reliqua
enim reliquorum, tam authentica, quam eorum
exemplaria, in ea combuftioque, atque abolitione,
quam ecclefia nofta ante quadriennium perpetia
ett, penitus funt abfumpta. His atque aliis, quae
particulatim breviterque explicari non potiunt, ex
pane noft* ecclefi* : (a) in caufa primatis, con-
tra tarttarum auctoritatum evidentiam paucitimas
contraudionces oppoiuit ; cpiftolam illam pncipue
ferens in medium, qua beatus Gregorius Londo-
nienlem atque Eboraceniem ecclefiam pares effle,
nec alteram alteri lubjaccre, inftituit. Quam feri-
pturam cum in rem nihil facere concordii lenti-
tia eundi protinus definition, pro eo quod nec
ego Londonicnfis epikopus ctiem, nec de Loodo-
nicnfis ecclefia effet quaeftio inftituta; vertit fe ad
alia egena & infirma argumenta, qu* poft pau-
cam moram, Cbrifto revelante, paucis funt oh-
jcdionibus abolita. Quam cum rex dulci paterna-
que rcp'rchtiooe argueret, quod contra tantam
argn-

(e) fa tenfe peroratis ctntra ffi. ha Cod. Adj. l. Wilk.

Argumentorum copiam tam inops rationum veni-
ce prefumpisset: respondit se anlea ignorare Do-
roberneatem ecclesiam tot tantique le auditoribus
tamque perpicuis rationibus esse munitam. Ver-
ius itaque ad preces eff. Rogavit enim regem,
ut me rogaret, quatenus omnem mentis rancore
adversus eum pro hac cauta conceptum omite-
terem, pdeem diligenter, concordiam facerem;
aliqua, quae mei essent furis, studio ei caritatis
concederem. Cui petitioni ego libenter & cum
gratiarum adione assensum praebui: quia, mite
nime Deo, non ego, sed ille, praez conluetu-
dinis violator causa erat istius scandali.

Fada est igitur communi omnium attipulatio-
ne de hac re quadam feriptura, cujus exempla-
ria per principales Anglorum ecclesias distribu-
ta, futuris temper temporibus testimonium te-
rant, ad quem nmem causa ista fuerit perduda.
Cujus exemplar vobis quoque, quibus tandem
totius mundi ecclesiam constat esse committam,
transmittendum curavi: ut ex hoc atque aliis,
quae transmissa sunt, perspicue cognoscatis, ex
more aniecclesiarum, quid mihi Christique eccle-
siae, quam regendam suscepimus, concedere debea-
tis. (a) Quod peto honeste, & sine dilatione per-
indultum ledis apostolice privilegium fieri: quate-

nus ex hoc quoque quantum me diligatis eviden-
ter possit ostendi.

De me autem revera «fimate, quod de fidei
ac fervore beati Petri ac vestro fanAaeque ecclesiae
Romane. Nunquam enim res quilibet de area
mei pectoris ejicere quavis occasione poterit inau-
ditam illam humanitatem, quam mihi extremo
hominum, tantis indigno honoribus, Rome ex-
hibuistis: quodque duo pallia, unum de altari ex
more, alterum quo fanctitas vestra multis cele-
brare conlueverat, ad ostendendam circa me be-
nevolentiam vestram, mihi impenditis. Illud quo-
que, quod omnibus, quorum mediator extiti,
quidquid iuste ac salubriter perierunt, me interve-
niente protinus conciliatis. Ut taceam alia plu-
ra, quae in hac parte ab his minime distrepant,
quaeque mihi memoriam vestri nominis, si quid
boni facio, dulciter repraesentant Epistolam, quam
Brenzario schismatico, dum adhuc Cadomen-
sis cœnobii praeclerum, transmissi, paternitati vestrae»,
licet precepisset, transmittere curavi. Omnipotens
Dominus vitam vestram, ad honorem sanctae ec-
clesiae vestris dispoſitionibus divinitus committit.
In tempore prolixa faciat: quatenus post tem-
pus, quae sine tempore sunt, prolixa «ternitatis
spatia vobis concedat.

B. LANFRANCI ARCHIEPISCOPI CANTUARIENSIS

EPISTOLÆ CANONICAL, COLLECTÆ. EX EJUS EPISTOLARUM LIBRO.

Lanfranci ad Alexandrum II. epistolam sequuntur ejusdem epistolae canonice omnes, quae ex ipsius
epistolarum libro decerpuntur: quae quidem commodius collocari non poterant,
quam post primatum ipsi assertum in concilio Anglicano.

*IX. lxxv
Hil.

I. AD THOMAM EBORACENSEM Archiepiscopum.

De poenitente triplicis homicidii reo, & commo-
nitionis ejus episcopi litteris.
*Lanfrancus indignar antiste, dilectissima Eboracensi
archiepiscopo Thoma Jaintem
cum orationibus.*

Robertus Sagienſis episcopus hunc poenitentem
ad me misit, & mandavit quod item ferri-
mus tres homines montem fandi Michaelis
euntes tertio pentecostes die invaserit, & interfe-
cerit. Cui ex more poenitentiae iniunda, commo-
nitionis litteras tibi tradidit: ut si quis episcopus
pietate motus mitericordiam ei vellet impendere,
potestatem haberet, quantum vellet, ipsi ignosce-
re. Hujus itaque rei testis, eum ad vos mitto
quatenus hoc verum esse sciat, atque animae
ejus, secundum quod visum vobis fuerit, consu-
latis.

II. AD THOMAM EBORACENSEM. Archiepiscopum.

De iis qui uxores fornicationis causa relinquere,
& alias ducere volunt, quid sentiendum: & de
eo, qui eam, quae uxore putatur, deponere se
abnecat.
*Dilectissimo fratri & amico, Eboracensi ecclesiae
archiepiscopo Thoma, frater Lanfrancus
per litteras Jaintem cum orationibus.*

Illi quidem, qui corporaliter tantum, & pro-
pter terrene lucra se amant, intervalla loco-

rum quo prolixiora sunt, eo a mutuo amore im-
penſius teparant. Eos vero quos sincera Christi-
ana: religionis charitas jungit, corporalis abſentia,
seu quaelibet localis intercapedo minime disjungit.
Studeamus ergo fraterno invicem amore profice-
re, pro invicem orare, alterius necessitatem pro-
ptiam deputare: quatenus in conspectu Dei atque
hominum evidenter appareat, quod carnalis oc-
ulus, quo animae uruntur, vindicare in nobis nihil
possunt.

**De his autem, qui uxores deponatascuſafor-
nicationis relinquere, aliasque sibi conjungere vo-
lunt, hoc enim vestra prudentia a me requiritur,
Dominus Iesus Christus, quid sentiendum sit in
evangelio lectionem Marcum apertissime dicit:
*Quisunque dimiserit uxorem suam, & aliam duxe-
rit, adulterium committit super tam. Et si uxor di-
miserit virum suum, & alium duxerit, metiatur.*
Item secundum Lucam: *Omni qui dimittit uxorem
suam, & aliam ducit, metebatur.* Sunt etiam
de hac re plurime sanctorum patrum auctoritates:
sed ubi fol lucet, candelam ad proferendum
lumen proferri minime oportet. In his ver-
bis dominicis luce clarius liquet, quia vivente vi-
ro, vel uxore, extraneam copulam quaerere, nul-
li eorum licet. Eum vero, qui mulierem, quam
uxor putatur, deponatase abnegat: aut eviden-
tibus testimoniis, seu quibuslibet claris indicis,
mentiri eum ostendit, aut in poenitentiarum, quo-
ad utque res melius clarescat, causam ejus omite-
tite.**

III. A D

(.) Post haec verba in Cod. Cotton. A epistola clauditur hac tantum pendo adjecta: *Quia fetei Dem vitam
vestram tunc. M «si tu bene epistolae hic excolis.*

III. AD JOANNEM ROTHOMAGENSEM archiepiscopum.

Occasione litterarum eius de nonnullis ritibus
dilletit, ad dedicationem ecclesiarum,
& tubdiaconorum ordinationem
{pedantibus.

*Domini merita fanflitatit infigniter efferendo Joanni
Nirm.mnorxm arcieptfcopo Lanfrancxt indignus
vocari episcopui, bene coeplis meliora
comuffere.*

C Radas ago colendr benignitati veftr, quia
non folum paricns prarfentem me **inddaci**
ti amote propter Deum dilexiftis: verum etiam
abiens pto abiente paternam vos curam gererefa-
lubri admonitione evidenter offendiftis. Abilit au-
tem a me, longeque a lentibus meis hunc erro-
rem averrat divina clementia, ut moleftum mihi
fit, fi quis rcfpedu falntismear, vita arternxeon-
icmrlaitone, de anima mea follicitudinem gerat;
li câ qux de ad'bus meis libi dilplicent, pietate
nvxus indicare non differat; li aliter me corrige-
re non poteft, verbis quoque obturgare prxfen-
tem, aut litteris increpare abientem non négli-
ger: lcd amicus a me potius iuftus exiftimabitur,
qui in miicordia corripit me, & increpat; ho-
li s autem, peccator, qui oleo praxx adulationis
iput meum aut impinguat, aut impinguare la-C
orat.

Quidquid vero fanditas veftra de ftola fcnpfir,
multum mihi placuit, nec unquam dtpfhcuit. Sed
quod lubiunxit, quia ad dedicandam ecclefiam
«pifcopur proceffurus, facris veftribus, ex inftitu-
tme epifcopalis ordinis, debeat elle indutus, at-
que in expofitione iplarum (aerarum veftrum ca-
lul.im potuit, valde ihpui: quia tale aliquid me
nunquam vidiffé, meminiffé non potui. Diverfis
enfin d verfarum provinciarum pr.Tiules, ecclefus
dedicare læpe conlpxi, omnibmqie qux ab eis
f.i.i.r hint, quantam potui curam adhibui: qui etli
in nonnullis diffimtia egerint, omnes tamen cap-
ris induti nique ad celebrationem miflx, debita
ferv.tia fine catula expleverunt. Denique iandus
f.co Rom.inat ledis fummus antilles, ' Romeri-
centfcm, me prxfente, ecclefiam dedicavit, cun-
ctaque qua- ante miff.im lieti ordo depopolcerat,
fine calula coniummavit.

Potro quod in dandis ordinibus, foli fubdia-
cono dari manipulum perhibuifti: ubi hex acceperi-
tis, roro me velitis litteris irilruatis. A quibul-
dam enim id fieri audio: led utrum id fieri la-
cr; ailiâx'rit.itibilis pixctpiatur, meminiffé non va-
leo. Plcrique autumant manipulum elle commune
ornamentum omnium, ficut & albam, ix ami-
litum. Nam & in cn-nobilis monachorum, etiam
laici cuin albis induuntur, cV antiqua patrum in-
ftitulatione olent ferre manipulum. In noilris epi-
fcopal's ordin's codicibus, quos ex diverfis regio-
nibus multos habemus, E Je ordinando irrbdiacono,
mter eſtera fic firiptum habetur: *Pojka ve-
ri accipiat ab areidilac no*, cum aquama-
n:li, ac . In qti'buid.'In fie: cum alij;a-
rnn«: in ali s ita: *cam Apen a-il*; . Urceolus quid
fit, liquido patet: «li enim ſas iuperius, unde la-
vandis manibus aqua inluuifitur. Aquamanile, fi-
ve aquarm ile, Italici unam partem dicunt, vo-
citurque lingua eorum vas interius, in quod ma-
nibus infufa aqua dclabatur. Quod fi fortaffe fic
diffitiguendum putatis, r.Voad-w cum .I.qjna, & poſſi-
ca '...r.uc, ac mon-tta^lum, quatenus mantle cſte

A manipulum intelligaris: cur inter urcednm ac
manutergium ponatur manipulus, & cur ^caetera
ornamenta ab epifeop^s dantur, dari ab archidia-
cono manipulus jubeatur, in quo feriptura, five
fzculari, five divina fic vocatum manipulum repe-
rertis, potco Undam paternitatem veftram, ut
indicare mihi competenti diligentia ftudeatis.

In Carthaginenii concilio quarto omne hujus
rei ambiguum excluditur, ubi uc legitur: VnMia-
conus cum ordinatur, <Juia menur impcfijienem non
accipit, patenam de manu epifeapi etccipiat vacuum,
calicem vacuum: de manu vero archidiaconi, ex-
cipiat urceolum cum aqua, Ô^ aquamanile, ar meo-
mutergium. Item Ifidorus in epiftola de facris or-
dinibus. Ad fubdiaconum, inquit, pertinet, calicem
& patenam ad altar.JC briffi deferre, tf levitis tra-
dere, eijque miniftrare: urceolum quoque, C aqua
mantle, ac manutergium tenere epifcopo, presbyterii
du in-Itit pro lavandis ante altare manibus aquam
prabere. Omnipotens Dominus vitam veftram in-
tus exteriorufque tueatur ailgeatque in vobis, au-
dam confervet dilectionem, qua me quondam di-
ligerc (olebatis: quatenus de me, quantum ad vos
hoc quidem pertinet, quæ credenda funt, creda-
tis, proculque ab auribus veftris linguas detrahen-
tium paſtorali temper auctoritate repellatis.

IV. AD HERFRASTUM EPISCOPUM

• XXI.
lat« <dicir

Quo pacto erga eum gerere fe debeat, quem
nullis adhuc ordinibus initiatum, &
uxoratum, ad diaconatum
promoverat

*Lanfrancut gratia Dei, non fuiſ meritis archie-
pifcopur, confratri, dX coepifcopo
Herfraſto ſalutem.*

G Lericits iſte noviter ad me venit, cauſiun fuæ
infelicitaris mihi dixit, didam teſtmonio
vcftrarum litterarum veram elle affentit: reſtaſus
eſt, fe inordinate ordinatum; videlicet cum nul-
lius eſſet ordinis, a fratçmitate veftra fadum eſſe
diaconum: interrogatus a me, fi uxorem haberet,
uxorem fe habere, nec eam fe velle dimittere re-
ſerv.tia fine catula expleverunt. Denique iandus
Dipondit. Propterea tali pacto confidendum ei di-
vina fultus auctoritate decerno. Diaconatum ei
auferte, ad catteros minores ordines congruiſeum
temporibus promovete. diaconatus vero ordinem
nunquam recipiat, niſi caſte vivat, niſi de rei-
quo fe caſte vidurum canonica attcftatione prom-
mittat. Si vero cœlibem vitam egerit, & adu-
rum fe omni tempore fpondere voluerit; non
quidem eum ad ordinem diaconatus iterum ordi-
nabitis, fed ipſum officium per textum fandi e-
vangeli, vel in ſynodo, vel in multorum cleri-
eorum conventu, reddetis.

AD HEREBERTUM EPISCOPUM

• xxtn..
later epifto

E Ut Beraldum clericum vexare deſtitt; & quia
ipſius litteras fperaverat, ex facris canonibus
difeat, quæ reverentia metropolitani debeatur.
Efrænem denique monachum, ut a ſuo con-
ſortio penitus eliminet.

*Lanfranco divina mijercordia, non fuiſ meritis
Doroſternenſi eccleſiæ archiepifcopus, Hereberto
epifeopo, humiliter fapere, & fobrie
intelligere.*

B Erardns abbati Baldi.m clericus, & iamulus
noil;as de neuoilo fuc litteras tibi> detulit
-yu'.

quas, ut ipse postea mihi testatus est, procaciter irrirtit: satis villa, multumque indigna de me, mulris audientibus, pcutulijh, pro me de eadem re nihil te fadnrum plurimis contestationibus afirrnartf. De his alio tempore atque Joco fermo erit. Verumtatnen ad prolens prxelpio tibi, ne in his, rebus fandi Eadmundi aliquid appetas, nili id ab antecctribus tuis appetitum fuillè *certis documentis ostendas* prriatum Berardum quietum, & inconcurtiindimittas, quoadufque res in nofram audientiam veniat, finemque congruum canonica auctoritate, noftrique ju-4tci denitione recipiat.

Portpolitis aliis, ut majora taceam, ludifque foculanbus, quibus por totam diem vacare dice-**B**ris, divinas litteras lege, & cretisque Romano-**B**rum pontificum, facrifque canonibus praecipue ftudium impende: ibi quippe invenies quod nefeis, perledis illis frivolum dices, unde ecckrtaticam difeiplinam effugerç te confidis.

In decretis fic lqgitur. *Metropolstaxi fri in «m-
ne provincia, inarnnibx rebar ordinationem tem-
per expedet. In Nicxno concilio: firmitar am-
aum, qna gerantor per wum}nam<}M provinciam, metropolitano tribnatar epifeopo. In Antiocheno: Per xnamqam^xe provinciam epifeopit convenit nofe, metropolitaxm epifcopxm totins provincia, fal-
liatadinem gerere; propter tsrod ad metropolem om-
ne/ xndifm, y ii negotia videntor habere concurrant-
ande placeat eam C honore procellere. Et in Tolle-
tantis conciliis: Sic enim inflam est, at inde onxt-
ftifye fumat regalas difciplina, elnde confecrationem
honoris accepit; nt jaxta majornm decreta, fedes,
anica^ne facerdotalis mater est dignitati/, frt
eccliffastica magiftra rationis. Et paulo post: Qnif-
mtis bonim decretoretm violator extiterit, fex men-
nite/ cotmtnfinfo privatas t aped metropolitaxm fob
prnitentia cenfna permaneat corrigendas.*

anatum, atque archiepifcoporum, tam in profatis icriptis, quam in aliis orthodoxorum patrum authenticis libris. Que ù ftudiolius legeres, leda memoriae commendares: nihil inconveniens contra tuamjmatrem cccllefiam fentires; quod dixifle dicis^nan dixiffes: immo didum ab aliis falubri invedioe reptxIKnderes. Nec fobrius quiliquamDdorum patrum, eos, qui vertemreligionis aliquot diebus in confppdu hominum deferunt, ad foculum quocumque modo pottea redire non finunt Qyi ù vobis obtemperare noluerit, evangelica au-
doritate utimini, qux ait, *compelle intrare.*

Hermanum monachum, cujus vita multis reprehcnftionibus obnoxia perhibetur, a contortio tuo, tuaeque domus, penitus remove. Volo enim, ut in regulari monallcrio regulariter vivat: aut il hoc renuit, de regno Anglorum abfccdat.

XX.V. * VI. AD MAURITIUM LONDONIENSEM
f. p. «. eledum epifeopura.

Eledo epifeopo diem designat, quo presbyterii gradum ei collaturus ert: ftmulque ad ejus in-**E**terrogata reipndet, de homine apud captores mortuo, de colloquio regis, & de clerico, qui in ejus epifeopatum ftne formatis venerat.

Zoafrañcies divina mifericordia archiepifcopas dileilo
fratri Lmdonie^fis ecclcfia eleilo antiftiti
t Maaritla falatem.

IN primis gratias ago, quod meam ficut tuam deftderare Glutem te arteris: quodque profodum vivendi honefte, per meam, qualemcumquevobis concertimus, eifqne imperavimus, quatenus dodrmam habiturum te erte conhdis. Hsm ex di^

ledione non modica j.xxxdcre foknt. Ad inter-rogata tua, brevta reiponfa mitto. De homine quem captum, & apud captores mortuum fuift inventum icriphfti; abfolute tibi ad profqns re-
fpondere non portum, quoadulque precedentes mortis ejus caulas diligentius audiam; & fic mi» ferante Deo, quid agi oporteat, canonica audo-
ritate definiam. Interim injunge eis aliquam per-
nitendam, utqne dum conveniamus, & alterno colloquio quid pdftea facere debeant decerna»
mus.

De terris tuis domino meo regi nihil adhuc locutus fili: quia de meis etiam rebus, qualem volui, loquendi opportunitatem non habui. Gof-
fridus clericus, qui apoftafue calumniam habet, de cpifcoppatu tuo recedat: aut formatas litteras ex pane fui epifcopi, ficut canones jubent, oftendat. Cicefttrum, ficut fraternitati ru* inftnuavi 9
venies: & ibi fabbato ante *letare Hiernfalem*, coopérante Spiritu fando? presbyterii gradum re-
cipies.

* VII. AD WALCHERUM DUNELMENSEM . xxvt.
epifcopum

Excufat quod monitorium nonmilerit: refpondet-
que de presbytero, qui in clauilro monacho»
rum fine benedidione nutritus fuerit, ad ixcu-
lum redire non porte

fjuifranecat indignar antiftet, venerabili Danel-
menfi etifcopo Walcbro falotem

ET longe ab urbe pofitum, & multis hujusfo-
culi negotiis involutum me veftre litteris
Invenerunt. Ob quam caufam petitionibus veftris
ex omni parte eftedum prxbere non licuit: nec
ß licuiffet, commonitorium, quod in feftivitate
fandi Martini habere volqiftis, heri potuiffet. Se-
ptima enim poft przdidi fandi folemnitatem die,
vertex ad me puncius venit.

Porro de illo presbytero, de quo tnandafit, quia in clauftro monachorum fine benedidione nutritus fuit, aliquid me vobis mandarte recorda-
ri non portum. *Canones tamen, decretaque fan-
Ddorum patrum, eos, qui vertemreligionis aliquot
diebus in confppdu hominum deferunt, ad focu-
lum quocumque modo pottea redire non finunt
Qyi ù vobis obtemperare noluerit, evangelica au-
doritate utimini, qux ait, compelle intrare.*

VIII. AD STIGANDUM CISTRENSEM xxvii.
epifcopum.

Ut clericis villarum ecclefiae Cantuarienfu, quae in ipfius fuat diocefi, exadas per ejus archi-
diaconos pecunias reftitui jubeat. Nec ad epi-
fcopi ullius fynodum deinceps veniant, nec re-
fpondeant, aut quicquam perfolvant, protèt id*
quod inftituim eft pro chrifmate.

Lanfrancos Dei gratia archiepifcopxs, dile-
liffimo fratri Stigando Ciftreiff
epifeopo falotem.

CLerici villarum noftranim, qui in veftradke-
cefi exiftunt, quefti nobis lum, quod vcftri
archidiaconi repertis occafionibus pecunias ab eis
exquirunt, & a quibu&lam jam acceperunt. Me-
miniffe debet fraternitas veftra, quia contra mo-
rem antccctorum noftrorum, atque veritatum,
ad vcftas fyoodos irent, & ea, que ad Chriftia-

LANFRANCI CANONICAE EPISTOLAE.

H. nx religionis notitiam prodesse possunt, sine interpellatione vel difficultate aliqua a vobis audirent: si quae in ipsis culpa: invenirentur, fupentii interim vindicta, ad nostrum examen ferventer, & nobis vel in miserando, vel in ulciscendo, sicut semper consuetudo fuit, obnoxii tenerentur. Mandamus itaque, ut mate accepta sine dilatione reddi jubeatis, & ministris vestris, * ut ulterius id perfumant, fervenda caritatis studio prohibeatis.

Nos vero presbyteris vestris, qui extra Cantiam constituti, omnino praecipimus, ne ad vestram, vel alicujus episcopi synodum amplius eant: nec vobis, nec aliquibus ministris vestris pro qualibet culpa respondeant. Nos enim cum ad villas * vestras venimus: mutes ipsi vel in moribus, vel in sui ordinis scientia sint, pastoralis auctoritate vestigare debemus.

Christi tamen a vobis accipiant: & ea, quae antiquitus instituta sunt, in christianis acceptione perfolvant. Sicut namque ea, quae antiquitus utique ad nostra tempora antecessores nostri habuerunt, fortiter vigilantia cupimus illibata fervare: ita aliis debita, aliqua, quod abiit, usurpatione nolumus denegare.

* KXXU.
IBIM

IX. AD GOISFRIDUM episcopum.

De fanâmonialibus profertis, vel ad altare oblatis: & de iis, quae; nec profertis, nec oblate, aut quae non amore religionis ad monasterium confugiunt.

Lanframm archiepiscopus venerabili episcopo Coit-rido, salutem & fervitum.

DE fanâmonialibus, de quibus dulcissima mihi paternitas vestra ad me litteras misit, hoc vobis respondeo. Sandimonialia quae de vanda regula professionem fecerunt; vel quae, quamvis adhuc profecti non sint, ad altare tamen oblate fuerunt: secundum mores & vitas earum, ad fervendam regulam moneantur, inerpentur, confringantur. Quae vero nec profecti, nec oblate sunt, ad profectum dimittantur sic, donec voluntates earum de fervendo ordine subitius exquirantur. Quae vero non amore religionis, sed timore Francigenarum, sicut vos dicitis, ad monasterium confugerunt: si hoc firmo meliorum sandimonialium testimonio probare possunt, libera eis recedendi concedatur potestas. Et hoc est consilium regis, & nostrum. Omnipotens Deus vitam vestram in beneplacito suo conservet.

* XXXIII. X. AD DOMNOLDUM HIBERNIAE episcopum, &c.

Infantibus ante usum rationis eucharistiae perceptionem non esse necessariam. Quæstiones familiarium litterarum episcopo recte indignas.

Lanfrancus indignus/unEla Cantuariensis ecclesiae antistites, venerando Hiberniae episcopo Domnaldo, tui iis, ybi fibi litteras transmissas, /Mutem, & benedictionem.

IN itinere positi, & a civitate, in qua nobisfides episcopalis est, longe sepolti eramus: quando litteras vestras nuntio vestro deferente suscepimus. Quem cum rogavimus, ut faltem paucis diebus nobiscum maneret, quatenus perquisitis U-

bria congruum pro capra nostra ad consultam vestram responsum "vobis referret" petitioni nostra effectum negavit, & se diutius non porte inorari multis affenotubtu allegavit. Itaque dulcissimam nobis fraternitatem vestram paterna caritate monemus, ne indignum vobis sit, quod de tantam, tam breviter respondemus.

Revera, & procul pulla omni ambiguitate, sciat, neque transmarinas ecclesias, neque nos Anglos, hanc de infantibus tenere sententiam, quam putatis. Credimus enim generaliter omnes, omnibus statibus plurimum expedire, tam viventes, quam morientes, dominici corporis & sanguinis perceptione fete munire. Nec tamen si priusquam corpus Christi & sanguinem fumant, contingit baptizatos statim de hoc faxulo ire, ullatenus credimus eos, quod Deus avertat, propter hoc in

«ternum perire. Alloquin veritas non esset verax, quae dicit: *Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit.* Et per prophetam: *Efundam foveam, & mandabimini ab omnibus iniquitatibus vestris:* quod de baptismo esse didimus omnes hujus sententiae expolitores concorditer alleverant. Et Petrus apostolus: *Et nunc vos, & omnes filii formae facit baptismo.* Et Paulus apostolus: *Quotquot in Christo baptizati estis, Christum induistis.* Christum est enim induere, habitorem Deum per remissionem peccatorum in se habere.

Nam sententia illa, quam dominus in evangelio dicit: *Hic manducaveritis comem filii hominis, & bibitis ejus sanguinem, & habebitis vitam in aeternum:* quantum ad comestionem oris non potest generaliter dici de omnibus. Plerique etenim sanctorum martyrum, ante baptismum quoque, diversis excruciatu poenis de corpore migraverunt: eos tamen in numero martyrum computat, & salvos credit ecclesia per illud testimonium domini, quo dicitur: *Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo, qui est in caelo.*

Infantem quoque non baptizatum, si morte imminente urgeatur, a fidei laico, si presbyter defuit, baptizari potest canones preceptum: nec cum tamen, si statim moriatur, a contortio fidelium lejungunt. Necesse est ergo praedictam domini sententiam sic intelligi, quatenus fidelis quicunque divini ministerii per intelligentiam capax, carnem Christi & sanguinem non solum ore corporis, sed etiam amore, & suavitate cordis comedit, & bibit: videlicet amando, & in concientia pura dulce habendo, quod pro salute nostra Christus carnem affuipit, pendit, refurrexit, ascendit, de imitando vestigia ejus, & communicando partionibus ipsius, in quantum humana infirmitas patitur, & divina ei gratia largiri dignatur. Hoc est enim vere & salubriter carnem Christi comedere, & sanguinem ejus bibere.

Quam sententiam in libro de doctrina Christiana beatus Augustinus exponens, sic ait: *Facinus, vel flagitium jubere videtur; figura vero est, frangens passim dominica commanicandam esse, & naviter atque utiliter in memoria recondendam, quod pro nobis caro erat vulnerata & crucifixa sit.* Figuram vocat, figuratam locutionem. Neque enim negat veritatem carnis & sanguinis Christi: quod plerique schismaticis visum est, & adhuc non cessat videri. Et dominus in evangelio: *Qui manducat carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo.* Quod exponens beatus Augustinus ait: *Hoc est namque carnem Christi & sanguinem salubriter comedere, & bibere, in Christo manere, & Christum in se manentem habere. Nam & Iudas, qui dominum tradidit, cum tuleris apostolum*

5

*. " . a

rrrte. Et per prophetam. * Efundam fu- tvt.

fer vos aquam mundam, & mandabimini ab omni-

bus iniquitatibus vestris: quod de baptismo esse di-

dum omnes hujus sententiae expolitores concorditer

alleverant. Et Petrus apostolus: Et nunc vos . "ftm

filii forma facit baptismo. Et Paulus apostolus:

Quotquot in Christo baptizati estis, Christum indu-

istis. Christum est enim induere, habitorem

Deum per remissionem peccatorum in se habere.

Nam sententia illa, quam dominus in evange-

lio dicit. * Hic manducaveritis comem filii hominis,

..... bibitis ejus sanguinem, & habebitis vitam in

vobis: quantum ad comestionem oris non potest

generaliter dici de omnibus. Plerique etenim

sanctorum martyrum, ante baptismum quoque,

diversis excruciatu poenis de corpore migraverunt:

eos tamen in numero martyrum computat, &

salvos credit ecclesia per illud testimonium domi-

ni, quo dicitur: Qui me confessus fuerit coram ho-

minibus confitebor & ego eum coram patre meo, qui

est in caelo.

Infantem quoque non baptizatum, si morte im-

minente urgeatur, a fidei laico, si presbyter de-

fit, baptizari potest canones preceptum: nec cum

tamen, si statim moriatur, a contortio fidelium

lejungunt. Necesse est ergo praedictam domini sen-

tentiam sic intelligi, quatenus fidelis quicunque

divini ministerii per intelligentiam capax, carnem

Christi & sanguinem non solum ore corporis, sed

etiam amore, & suavitate cordis comedit, & bi-

bat: videlicet amando, & in concientia pura dul-

ce habendo, quod pro salute nostra Christus car-

nem affuipit, pendit, refurrexit, ascendit, de

imitando vestigia ejus, & communicando partio-

nibus ipsius, in quantum humana infirmitas pa-

titur, & divina ei gratia largiri dignatur. Hoc est

enim vere & salubriter carnem Christi comedere,

& sanguinem ejus bibere.

Quam sententiam in libro de doctrina Christiana

beatus Augustinus exponens, sic ait: Facinus,

vel flagitium jubere videtur; figura vero est, fr-

angens passim dominica commanicandam esse, &

naviter atque utiliter in memoria recondendam, qm-

d pro nobis caro erat vulnerata & crucifixa sit.

Figuram vocat, figuratam locutionem. Neque enim

negat veritatem carnis & sanguinis Christi: quod

plerique schismaticis visum est, & adhuc non ces-

sat videri. Et dominus in evangelio: Qui man-

ducit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in

me manet, & ego in eo. Quod exponens beatus

Augustinus ait: Hoc est namque carnem Christi

& sanguinem salubriter comedere, & bibere, in

Christo manere, & Christum in se manentem

habere. Nam & Iudas, qui dominum tradidit, cum

tuleris apostolum

la

f.

T.

ham

if Iudas, qui dominum tradidit, cum tuleris apo-

stolum

ena: *fili etenut 4***tifiu *cfeft*.

QsnAioes fireularium litterarum nobis tofendas miffita: fed epifeopale propofitum non decet operam dare bujuunodi ftneus. Oilm quidem iuvenilem etatem in his detrivimus: fed accedentes ad pafforalcm curam, abtenunciandum eis decrevimus.

XLI.

XI. AD AGERIU M comitem.

Ab extorammnacione folvi non porte, niG
regi fattsfaciat, ejufque mifericocdtam
imploret.

*imfretmt Dei gr*ti* trtUepijctftu, illelifi***

*ntfUigtrtt & ftdtAma 4» ***** [it*
cwt *** h*hen*

Dileo pro te quantum dici non poteft: quia teftes Deo te amabam, & tibi fervire toto corde defiderabam. Sed quia infin&u daemoneis, & confilio pravorum hominum, ea molitus es, que te moliri oportuerat: necrifitatecoaAus mentem mutavi, & dikxionem non in odium tantum, quantum in rancorem mentis & iuftam fisC veritatem converti. Legatis tamen & litteris femel fle iterum re invitavi ut ad me venires, & confilium anime tuas a me, ficui a patre fpirituuali, & amico finccro, acciperes: atque a ftulto propofito quod conceperas, confilio meliore defiteres. Tu vero id facere recufasti

Canonica igitur auctoritate re fle tuos maledixi, & excommunicari, atque a liminibus fanft» eccliefie fle confortio fidelium feparavi. & per totam Anticam terram hoc idem pafforah' auâoritate fieri imperavi. Ab hoc vinculo anathematis abfolvere re non poiliim, nifi mifericordiam domini mei regis requiras: fibique, fle aliis quorum res iniufte pnedatus es, iuftitiam facias.

* Vm« , «a Mandafiti quod * adhuc venire velles. Hoc ego libentiffime vellem, nifi regalem iram pro hac re me incurfurum metuerem. Sed legato fle litteris pcentitudinem tuam, fle humilitarem, fle preces, ei intimabo: flere, falva ejus fidelitate, pro ut melius potero, adjuvabo. Interim rogo fle mones, ut quiefcaa: nec aliquid coeris facere, unde majorem ejus iram incurras.

XII AD ABBATEM T

U

Ut excommunicatam adulteram de coemeterio
ejici pnecipiat, quoufque
epilbopo fatishat

*Zeuftr*acttt erthupiflepū, -wire
Meti T...../aZntaar.*

Caufam Goduini, ficLifgin* adultera lu* optime novi. Et revera Londonia coram me eam veftigari precept audiraque utriufque partis affertiooc, in adulteros fententiam dutimut, fle iufte eos cte excommunicates communi confenfū decrevimus. Propterea nihil aliud reftat, Bnifi quod fraternitas tua adulteram de cimiterio ejici pnecipiat: quoufque vel corruptor ejus, vel aliquis pro ea, quod iuftum eft, epifeopo faciat. Libenter facerem, quod tibi placere porte intelligeret. fle multum dolco, quod de pratenti gotlo voluntatem tuam imoiere non valeo

XIU. AD RODULFUM abbatem.

XX

Gofo monachum qui in uno monafterio Habilitatem promiferic, iufte de caufis in aliud tranlmigrare

*Lentreitxs C*ntiuri* JtrckiefnfvfMf Rtdxlt
M*ti feintem.*

Ndicaram eft mihi, de tuo monafterio recedere vis: de promiffa Habilitate follicitus es: timens, ne, unde Deum placare * ftudes, inde offendas. De quo rationem talem oftendo: èt in oAendendo meipfum in exemplum fle do. St ego Lanfrancus manu propria me de aliquo monafterio non recelTurum juraffem, viderem autem quod ibi animam meam falvare non portem: exirem, nec perjurii crimen incurrerem. Qui enim Deo propter Ckum alligatur, non folvitur ab ipfb, niG contra ipfum folvatur. Porro ab ipio contra ipium minime folvitur, qui propter, amorem ejus, & ut Gbi bene complaceat, a fili» difeordir, fuperbic, diffidentis, & ut * apertius Ddicam, a filiis diaboli, migrat ad filios pacis, humilitatis, fpei, immo ad filios Dei. Qui enim fic tranfit, nonne plane fugit a fede diaboli, ad iedem Dei? Quis enim iudicet, illum a Deo dammandum, qui ut ad patrem, ut ad dominum, & amicum, fugit ad ipium? Propterea qui Gc tranfit, non ab ecclefia in ecclefiam tranfit: non enim plures funt ecclefie, led una eft toto orbe diftita: & uûi Deo ubique fervitur, & uni regi militatur. Pofremo B. Benedictus, qui Habilitatem pnecepit firmare, monachum ab alio monafterio ad aliud monafterium venientem jubet lufcipi: & fi bonae vitæ fuerit, ut ftabilitatem firmet, fuaderi

ËEB |C~If i-TT'-lEE- Γ-Z CTI ~H OH

J 1-Π-----

CHKivn

««|ustl

.... CONCILIU ROTOMAGENSE ...

In bafilica S. Marie Rotomagi ab Joanne archiepifcopo, cum fisis fuffi-affanets, WiUelmo Anglorum rege Normanniam gubernante, celebratum anno Chrifti m lxxxii.
Alexandri II. papas, anno XI. Philippil. Francorum regis anno xnt.

TITULI CANONUM.

EU. Çwd Meet ehrif** & Ma* *b ercMieeMr
renevedxM .

1. Vt egifcepti tbrifee & afr«w her* cemfetmtl ,
iS cttm duadam» fterAetthm cutfaref

III. D** ctttr» Jflinhltl * ieteau
JehMt.

GtMrtL Tom. XX.

C

IV. Vt

ALBrWNDIK
K II. **CONCILIUM**
I — IV *Vt qui miffjn celebrat, Omuno communicet.* A
HUSTi V *>Jcerti,s &****■ & **** β^α μ iWa ba-*
ptizet.

HENRICUS IV. IMP.
PHILIPP.I-K i R ANC.

CANONES.

anno
CHRISTI
1-η-

VI. *Vt viaticum iy aqua bencdi3a ultra oth die/*
mh ferventur, & confecrutet boftia iterum hwl
cmfecrentur.

VII. *Confirmatio jejunis a jejunis, & cum igne,*
conferenda.

VIII. *Ut ordine/ facri pofi diem fobbatu, vel dū*
dominica mane, jejuni/ a jejunontibu/ confe-
rantur.

IX. *Ut quataor temporum txapte fit obfervatio*
X. Qmd depqfitūm digtu firm qm
fate "d facro/ ordme/ prwebxntnr.

XI. *ZA ii/ <jid coeomu relinquunt. Et ut ordinandi*
ad epifcopum feria quinta mint

XII *Vt monachi vagi vel cxpuffi, itemqm \fa-*
Himomalet, ad fi. monafUrm redire nmpol-*
lenter.

XIII. *Al/ cura pafforalet Vendantur & emamur.*

XIV. *Z)r ritu nuptiarum, ne m occulto fiunt i aut*
enter confmguiamo/.

XV. *De clericit uxorati/, uteectfir mh miniftrent,*
nec fru&ut percipient, & quale/ effit debeant
archididcom ac decani.

XVI. *Ut nullus mortua uxore illam accipiat, de*
qua antea fuerat infamatus.

XVII. *finlui uxore Velata Inper/bte uUarr ducat.*

XVIII. *A/ abfentii viri uxor alteri nubat priufquam*
de viri morte compertam habeat.

XIX. *Air clerici in publicumcrimen lapfi, facti/ or-*
ltncbur facile refituantur.

XX. *Ut epifeopus qui ad lapfi depqfitonem ventre*
M poteft, vicarium mittat.*

XXI. *Ut ante horam velpertinam in Quadragefima*
non edatur.

XXII *Ut fMatbi pajeba officium ante horam no-*
nam w. inchoetur.

XXIII. *De Janitorum feftivitalibus transferendis.*

XXIV. *Ut generale baptifma nifi fabb.i/o pafiba tf*
penteCoffes non fiat.. Parvuli quocumque tempo-
ri petierint, baptizentur. nullus in epiphania
fine infirmitatis.neceffitate l

1. *Vt cpifcoput cbrljma if oleum bora compe-*
tenti, é cum duodecim faterdottbut*
cenfteret.

In primis flaturum eft ■ nobis, ut fe-
cundum ftatuta patrum, chrifinatia & olei,
baprimatis & un&ionisconiecratio, com-
petenti hora, id eft poft nonam, fecun-
dum ftatuta fandorum patrum fiat. Hoc
etiam debet epifeopus praevidere, ut io
rpfa confecratione duodecim facerdotes Sa-
cerdotalibus vctiribus indutus, vel quam-
plures fecum habeat.

11. *Quod totum cbnfmm dr oleum ab archbdia-*
tonet renovandum Jit.

Irem in quibufdam provinciis mos de-
teftabilis inolevit» quod quidam archidia-
coni paffioie carentes* ab aliquo cpifcopo
particulas olei & chrifmatis accipiunt, &
ita oleo fuo commifoent: quod & darn*
natum eft. Sed unufquifque archidiaconus
chrilma &c oleum luum cotum apifeopo,
a quo confccrabitui, ut proprio rpsicopo
prjefentet.

111. *Qua cura diftribui a decanit ebrifma*
vr alarm debeant.

Item chrifmatis & olei diftributio a de-
canis fumma diligentia & honeftate fiat r
ita ut interim dum diftribuerint. albis fint
induti: & talibus vafculis drftnbutur, ut
nihil inde aliqua negligentia pereat.

PKÆFATIO.

Nuo ab incarnatione Domini MLXXII. coll.
A gregatum cil concilium in metropolitana
Rotonwgcnlis urbis fede, in baillica beatæ &
riolx Dei genitricis temper virginis Mariae, cui
Joannes ejuidem urbis archiepifcopus praeerat, &
velligia patrum t'ecutus utilitati ccdeliafticx om-
nimodis confulcbat, cum fufraganeis fuis, Odone
BajocenG, Hugone Luxovicnfi, Rodberto Sagien-
Mkhaele Abrincatenfi, & Gifcberto Ebroi-
enti. In prints difputatum vit de fide lanetae &
IKlividux Trinitatis, quam fecundum ftatuta fan-
dorum conciliorum, fcilicet Nicatni, Conflantino-
politani, primiEphelini, Calchdonentis concilii,
corroboraverunt, ianxerunt, fe toto corde crede-
re protcTi iunt. Poti hauc c.nliolicæ fidei protcl-
fionetn, annexa iunt hate fubicripta catholica fi-
dei dodrmat capitula.

IV. *Ut fui mifetu celebrat, omnino*
communicet.

Item ftacutum eft, ut nullus mittam
glelebrete, qui non communicet.

V. *Ut facet dot Jejunos, & cum alba aCfizi,*
baptizet.

Item nullus (acerdos baptizet infantem »
nifi jejunos, & indutus alba & ftola, nifi
necettitate.

E VI, *Ut viaticum dr aqua bentdtEla ultra o&jo*
diet non ferventur, & conjeqrata boftu
iterum non conjeqerentur.

Item funt quidam, qui viaticum & aquam
benedielam ultra o&avumdiem refervanr.
quod & damnatum eft. Alii vero non ha-
bentes hoflias, confecratas iterum contc-
crant: quod terribiliter interdi&um eft

Vni. Coit-

VII. Centtoutetie jeittrit e jejurit, dr raav
ifw «m/mnd».

Icent donum fandi Spiritu» nt non de-
tur nifi jejuni- fit n jejunia: neque ipfa
confirmatio aMjue igne fiat, ftatutum eft.

F//7. *Ut erinee fieri juft Here fMeti, vei*
^MdMMNcaamTe» /rjww ajrrMMiia/

Hoc etiam ftatutum eft, ne in dandis
faerie ordinibus, apoſtolica auctoritati vio-
latores inveniamur. Legitur enim in de-
creti» Leoni» papa, quod non paffitn die-
bus omnibtes facti ordine celebrentur: fed
poſt diem (abbati, in ejus nodis exordio,
qua in prima (abbati lucefcit, his qui
coafecrandi funt, jejunis - jejunantibus
(aera benedico conferatur. Quod ejuf-
dem obſervantix erit, fi mane ij»fo do-
minico die, continuato (abbati jejunio,
celebretur. A quo tempore praecedentis
aodis initium non recedit, quo diem re-
inredioni-, ficut etiam in pafeba Domi-
ni declaratur, pertinere non dubium eft -

IX. U i furitur tteftnm nuUt fit
rifrrvetle

Item quatuor temporum obſervatio com-
petenti tempore fecundum divinam infi-
tucionem communi obiervantia a nobis fer-
vetur, id eft» prima hebdomada Martii,
fecunda Junii » tertia Septembris, eadem
Decembris ob reverentiam Dominice na-
tivitatis. Indignam enim valde eft, ut
fandorum inſtitutio aliquibus occupatio-
nibus vel mondial! follicitudine deftruaturj

X. Quei iefeſitiene rifri fient, fri firties
aut iniehte ei fieret eriuut
feevtrutttr.

Item clerici, qui non eledi, nec vo-
cati, aut neſeiente epifeopo, facris ordi-
nibus fe intromittunt: aliquibus veroepi-
fcopus, ut diaconibus, manum imponit:
alii ceteros ordines non habentes, diaco-
nes aut presbyteri confecrantur: hi digni
fnnt depolitione.

XI. De ito fri cereae/ reliefuunt: & ut er-
iieenri ii tftjcefuet ftrie futute
veulent.

Item qui coronas benedidas habuerant
fit reliquerant, ufque ad dignam fatiſa-
âionem excommunicentur. Clerici qui
ordinandi funt, in quinta feria veniant
ad epifcopum.

Corii. Geaetri. Tom. XX.

XII. Vt tnuteeli «4P* vel ettftrifi, itentfut
jenttitnerietoi, ad UtUrittrie fite
reire wofelleetur.

Item monachi & fandimoniale-, qui're-
lidis fuis eccicfiis per orbem vagantur,
alii pro nequitiiis fois a monafteriis expul-
fi: quos paſtorali aa&oricate oportet com-
pellere, ut ad monafteria fua redeant.
Et fi expulſos, abbates recipere nolue-
rint, vi&om eleemofytue eis tribuant,
que etiam manuum labore acquirant,
quouſque fi vitam fuam emendaverint vi-
deantur.

III. Ne are fnfierelti venientur
& tutuuor.

Item emuntur & venduntur cure pe-
ttorale-, fctilicet ecclefix parochians, tam
a laicis quam a clericis, infuper etiam a
monachis: quod ne amplius fiat, inter-
didum eft.

XIV. De ritu nuſtientni, ar i» eeerite
vel tuter enfat&iueri.

Item nuptiae non in occulto fiant, ne-
que poſt prandium: fed iponſus & (poo-
lis jejuni' a (acerdote jejuno io monaſte-
rio benedicantur; & antequam copulen-
tur, progenies utrorumque diiligenter in-
quiratur. Et fi infra fepeimam generatio-
nem aliqua confanguinitas inventa fuerit,
& fi aliquis eorum dimiffue fuerit, non
conjungantur. Sacerdos qui contra hoc
fecerit, deponatur.

XV. De eleritto interrto, U eettoſito tue «»»
ajfrtw, nee fruffut fenifient: + furiet
efe icieent ercMieeeri d* ieceui.

De facerdotibua, & levicis, & fubdia-
conibus, qui feminae fibi ulurpeverunt,
concilium Luxovienſe obſervetur, neced-
defias per fe, atque per fnfitaganeos re-
gant, nec aliquid de beneficiis habeant.
Archidiaconi qui eos regere debent, non
permittantur aliquam habere nec concu-
binam, nec fubintrodnam mulierem-
nec pellicem: fed caſte fit juſſie vivante
& exemplum caſticacis fit fanéhmonke fub-
ditia praebeant. Oportet etiam ut tales
Edecani eligantur, qui (cieat fubditos re-
darguere & emendare, quorum vita non
fit infamis, fed merito perforator fub-
ditiſ-

XVI. Vt nulhte utertue nuere Hient eeefftot
ie fue ente fiternt infeutetut.

Item iaterdi&um eft, no aliquis qui
vivente fua uxore de adulterio calumnia-
tus fuerat, poſt mortem illius unquam da

C > qu»

que calumniatus fuit accipiat. Multa enim A additione, monfratur. Narrat liber officia.....
 CHRUTI *nde evererunt. Nam plurimi hac lis, quod ia hoc biduo non fit facramen- omrjstl
 de caufa fuas interfecerunt. ti celebratio. Vocat autem hoc biduum ..?.

XP77. Nullut uxore veleie superflite aliam
 ducet.

Item nuiJus, oujus uxor velata fuerit,
 ipfa vivente utoquam aliam accipiat.

XPIE. Nie obfentii viri ttxor aherinxiat,
 pruefquem de viri morte comparium
 iei>t,

Item fi uxor viri, qui peregre, ut alias B
 profedus fuerit, alii vironupierit, quoni-
 que prioris mortis certitudinem habeat,
 excommunicetur ufque ad dignam fatista-
 dionem.

AZX Ne cleriei in publicum crimen lapfi fa-
 erie orjtittbutfeelc rgflitxanhir.

Itein ftatutum eft, ne hi qui publice la-
 pfi in criminalibus peccatis inveniuntur,
 citiffime in facris ordinibus reftituantur.
 Si enim lapfis, ut ait beatus Gregorius,
 ad tuum ordinem revertendi licentia con-
 cedatur, vigor canonice procul dubio fran-
 gitur difciplwz. dum per reve^fioniatpem
 pranc adioms defideria quifque concipe-
 re non formidat. Unde hoc ratum ma-
 nere oportet, ut in crimine, publice la-
 pius, ante pendam poenitentiam in pri-
 tino gradu nullatenus reftituabtr: nifi
 fumma neceffitate, port dignam quidem
 poeniteotiz fatistadionem.

XX. Ut epifeoput qui ad lapfi dtpofitiontm ve-
 nire non faicfl, vicarium mittat.

Item fi aliquis lapfus dignus depolitio-
 ne repertus fuerit, & ad eum deponen-
 tiua tot coenifeopos, quot auctoritas po-
 frulat, fcilicet in facerdotis fex, in dia-
 cono depolitione tres: unufquifque qui ad-
 efle non poterit, vicarium fuum cumfua
 auctoritate cranfmittat,

XXL Ut ante horam vefpertinrm in queda-
 gtfime nox edetur.

Item ftatutum eft, ut nullus in qua-
 ettagefima prandeat, antequam hora nona
 peracta, vefpertina incipiat. Non enim
 jejumat, qui ante manducat.

A177. Ut [abbati pafiltu officium ante bonum
 nonam non inchoetur.

Item ftatutum eft, ut in fabbato paf-
 fion officium ante nonam non incipiat.
 Ad nodem enim Dominiez refurredionis
 vnfpicit, ob cuius reverentiam Cierio in
 «titiftit. Du». & uJUcbeja. cantatur. Quod
 etiam in officii initio, cerei fcilicet bene-

XXIII. Pe fmitlorum fiflivitoihut
 trantfcrendit,

Item fi alicujus fandi feftivitas io ipfa
 die evenerit, in qua celebrari non poffit,
 non ante, fed infra odavam diem cele-
 bretur.

XX7F. CT interole iaptifma, nifi /Moto /af-
 cba ir pentccq/ht^ non fiat. Pervult, que-
 cumque temporepetierint, baptiuntur: nul-
 lue in epiphania, fine infirmitatit neceffitate.

Item juxta fandorum patrum decreta,
 fcilicet Innocentii papsc, & Leonis, (la-
 tuimus ne genetalc baptifma nifi fabbato
 pafobr & pentecoftes fiat. Hoc quidem
 fervato, quod parvulis, quocumque tem-
 pore, quocumque die petierint, regenera-
 tionis lavacrum non negetur. Vigilia vel
 die epiphantias ut nullus, nifi infirmitatis
 neceffitate, baptitetur omnino interdi-
 cimus.

Huic concilio confenferunt Joannes archiepifco-
 pus Rotomagenfis, Odo Bajoceafium epifcopos,
 Michael Abrincatenfifepifcopus, Gislebertus Ebroi-
 :
 abbates, quibus eo tempore coenobia Normannr
 nobiliter pollebant, ic monachicum rigorem fer-
 vabant.

Nota et Obs>> atonbs D. Anctu Gown.

D CoMeTBNTi moaa, n> in, post Nonam.) Ad Can.
 i. Nimirum po« tertia» potnerdienam, fasta antiquam
 incipiendi diei & horarum numerandarum rationem.

Portatfe ad Rotomagenfis Ecclefias morem refpexcit
 Concilium in detignanda Chrifmatis hora 9. quem revo-
 care fatagltJoannes Abtrnceps librlle Mr dfoinil tffi
 alie. Ibi Officii diurni huius diei feriem eo ordineexhi-
 bet. Ipfo die bora S. populne ad Ecclefiam conveniat. Si ut
 BIVbopiu fuerit, convocatio ad t/nitentium tb. abolutio, q*
 Cbrifmatu & olei coujecratio juxta Epi/copulem rtum or.
 dinrtur, ubi vera dcfuerit, tprimu tau» Clerue etiam
 fofuluc pn/truti in terra tute lacrimir tP gemit* abfoht-
 tionem criminum a maiori. Sacerdote, accudant
 cuut frocefiotu in Porticum: MiGerere mei Deus dteu-
 do. ad tunnum ipnetn de pettu excafam pergant. yune
 cuve afua bcnedtda dp incnto benedicant. &c. Et paucis
 interjeAis lequitur: Mox ignem accctiot Sacerdot in ba-
 da ceno cereo, reveataleio'ue ad altare. Pfalmam: Do-
 minai illuminatio mea, cantando. Sonautibeu cuxBi.
 campanil tr indutu duobur Cantvribui cappie, Diacono
 Daimatica, Subdiacono Tunica, fejrive celebratur &c. Et
 poft pauca t In hac vero die oici conjecratio celebratur
 & pccnitentibut abfolutio tribuitur. Quae quidem difertis
 verbis Miffie folemni praeponit, ac immediata pofi No-
 nam collocat ordo antiquus divini Officii manufcriptus
 Ecclefwe Rotomagenfis, qui in omnibus tere cum Joane
 Abrincenfi convenit, ac ufq; frequenti ettamnum
 Venit.

t*. laceaoon, &c.} Juxta Ordinem Romanum: a<
 apud quem fiequent »». Fresbvtlorum fit inenro, quos
 vocat leAes & cooperatores hujus iaerotaftiChrtfma-
 lis myttril.

(Barristr Inpantem NW iuvvus) Ad Can. y. Olim
 in ufq; fuit ut a jejunis in Ecclefia trpderetur Bapti-
 mus. &c hora nona qua Chrillus in cruce ekpiravit, Sc
 ex latere perquifo aquam cum fanguine profudit, ficut

eundam quadragelim* elle decrevit) jejunium necelfa-
rio in prima hebdomada pncefallille debuerit Non enim
Dominica vacans appellatur, nili quam fabbatum duo-
decima le&ionum (eu 4. temporum , ut (upra monui-
mus , an(ea preceflcrit . Gregorius item II. Eccler*
Moguntinenfi , feu potius Turinji* de ordinatione S.
Bonifacii ejufdem Eccler* Antifliti* feribens , prae-
cipit ut ordinatio quae Martii jejunio adferibi folet in
ingreflu quadragelim* cum eodem jejunio celebretur.
SanAus Leo magnus utroque longe antiquior vernale
jejunium in quadragelima fieri voluit, quem lecutus eft
Gelafius I. qui de temporibus ordinationum congruis a-
gen*, initii quadragelimal* jejunii exprelle meminit ,
quod quidem non a capite jejunii, fed a Dominica fo-
brequenti computandum nemo negaverit.

» (Secunda Junii) Hcc pro ratione eorum temporum
qua ex Concillii Mogunsinenfia fupra memorati Canone
confequuntur , cuius obfervatium tum inbsrebat Eccler-
fia . Fuit nihilominus longe antiquior ulus jejunii cale-
brandi in ipfa Pentecofte , ut ex S. Ifidoro * clarum
effi , & S. Leone * magno

(*Cit.ici nvi non tircn Ac.*) *M* Can. 4. Secun-
dum formam veteria Eccler* qua factis mm.feris non
temere A irreverenter licebat irruere, ut S. Bernardi

birtam. *to* • phrali utar , *infior divina jtonju nec Cbrifit fponi cu-*
biculum nec cellam ingredi , *mfi Rege introducente pra-*
tumebant , *ed cleri votis, populi /ufugis , vocatione lé-*
gitimai eleBione *utrujque* praeunte , tamqmm *jfiaron,*
inviti ut plurimam *renitenter* cooptabantur , ut no-
tum eft ex antiquis Patrum monummo* , Concilio *

Carthaginenfi (V. Cypriano . , Siricio * Papa, Leone
magno , ex JTSKI* vtro S. Balilio * A Theophilo .

Alexandrino. Ram porro dilcplinam reftitutam cupit
Concillium Nicenum , eorumque ut temeritati aditum
Ptecludat. contra furtive ordinatos , eoa fcilicet qui

* *« s »* Ptecludat. contra furtive ordinatos , eoa fcilicet qui
* *« tai-Mh »* c. *£,t, <* confeientiam Epifcopi fui ebique examine dolo
* *c « aye* malo contra Canonum inflituta promoventur diftrifle
* *uifiam Cy-* animadvertit. HoS jam olim magni Concillii . Nicmi

X i. . tegula perfrinxerat, quam fubindicare videtur Sueflion-
* *m dan* nenfis * Synodus apud S. Medardum in fine, ubi ait :
* *dug R I ** Judicatum effi a Synodo /eundkm /aeros Canones , ficut

* *« » »* *scriptum* effi, ut qui Presbyteri fine examinatione per i-
* *« » »* *norantiam* vel ordinantium *difmutionem* fint prove-
* *« » »* *di* , cum fuerint cogniti, deponantur ! *gula* quod irrepre-
* *« » »* *benfibilit* effi, Cntioficu defendit Ecclerfia .

Accuratam examinis hujus formam tradit Concillium
Nanneteofe, eoque qui ad facrum minifterium ac-
cibuntur, feria 4. ordinationem praecedente evocari
jubet ad civitatem, nt cum Archipresbyteris fuis qui
eos prpofitorum ab Epifcopo audienti* liftant, ibique
teftimonium anteffi* vit* , morum , patri* , generis
infittunt) Ac. religiofe prof-rant , adjefta contra Sta-
tuti hujus reos pena remotionis ab altari.

(Cetrifri OatINET non HASESTKI) Per faltum ad Or-
d-n-s fuperiores promoveri non patiuntur facri Cano-
nes , fed per gradus atcendeie jubentur ordinandi ac
precipue antiquo Canone Synodi Roman* <l. * fibSyl-

veftro, ac Decretis Siricii * , ut videre effi apud Yvo-
nem , ac Leonis magni, qui laicorumquemlibet ad-
-lirimum , vel fecundum aut tertium in Ecclerfia gra-
dum vetat afcendere, priufquam ad hoc meritum per

legitima augmenta perveniat . Sicut A cafutn center
appetere divus Gregorius * qui ad fumma loci faftigia
nofpofitis gradibus per abrupta quaerit aternum , ideo-

jue ordinate ad fanflor Ordines afcendendum elle pro-
nuntiat . (ecus vero facientes depofitionn poena ple-

Aendcs judicat Concillium Sueflionente apud S. Medar-
dum in accufatinn Hincmari apud Antonium * Au-
guftinum , in hac verba . *qui /altu* fine gradu Diaconi

ad Sacerdotium profilivit , in degradationem debitam re-
fili/e debet.

(Q.*** cozonas Benedicts* habvesunt) -4dCan. IO.
Fbrailis tum maxime celebrata : qua utitur Concillium

* Pisavenie IL per Joannem A Benediflum Cardina-
lem Apoftohcar ledis legatos in Gallia anno trap, cel-

bratum , quo cavetur ut nullus prxter Epifcopum co-
ronas benediceret , id effi , per tonfur* fignacutum

quemquam cooptaret in clerum ; praeter Abbate* , qui
illia tantummodo corona* benedicant , quos iub tegula

S. BenediAi militaturo* fulceperint . Hanc eandem lo-
quendi formulam uiurpavit Concibum Senonenfe anno

1169. prxiide Petro de Cbarni ejufdem Eccler* Antifti-
te habuum , ac concepti* verbis Canonem noftrum fuis

C nftitutiOnibu* inceptiuit.
(VsNDinvrux et emuntux euax Pa*toxales)

jt. Cum Simoni* lues totam Ecclerliam Gallicanam tur-
piter pr* ceteris foedaffet , in ea convellenda pluri-

laborarunt Gallicani pnefuli* ac pr*cipue Conci-
liis Remenfibu* tum fub Leone IX. anno >049. tum

iub Califfo II. anno 1119. Lugdunenfi anno 1011. Tre-
centfi 1104. Tolofano quod jubente ViAore II. obextir-
pandam fundituro* fimoniacam hatrefim , direfti* vice fua

Ratbaldo Arclatenfi A Pontio Aquenfi Archiepifcopis,

«fcitilique fibi VVifredo Narbonenfi, & aliis quibufdam
Epifcopis celebratum effi.

(Nupti* in OCVLTO 7««« flant) *itdCan.* >. Ab om-
ni *vo clandeftina connubia execrate effi Ecclerfia, tum

Orientalis tum Occidentalis. Clandeftinorunt autem no-
mine veniunt nedum ea que citra Presbyteri Farochia-

lis tc tedium pr«(entiam fiunt, fed etiam ea , ut lo-
quitur Synodus Ligonienlis , quibus defunt honor &

benediAio in facie Eccler* , juxta Canonica* fanAio-
net impertienda ; quam pretermittere nefas duxerunt

primi Chriftiani i adeo ut, Tertulliano teffe, penes eos
occukae conjunflioner, id effi , non prius apud Ecclerfian.

profellw juxta mcecbiam A fornicationem judicari pe-
riclitarentur . Eas Decreto foletnni ut publicat honefta-

ti repugnantes bomque moribus adertas prohibet Hor-
mifda apud . Burchardum & Yvonem. *Ut nullas fi-*

dehs cuju/cumque conditionis fit, occulte nuptias foetet,
/rd deurdffireac < Sacerdote aesepta publice ns^at t> Do-

«»«»«» . Hoc autem a majoribus acceptum , ut par effi
Benedere, ad pofteros transmittit. A patribus fiquidem o. .

Concillii Carnaglimenfi 4. *Statutum effi at jpnas qz fpon*
fa dum benedicendi fuit p Sacerdote , a parentibus fuis

vel paronymis cferantur Ac. S. Leo ab Yvone deo-
nutenli laudatus (D. Auguftinofc tribuit Concit. Tro-

sleianum) utum veterem eccler* commemorans. *Eas*
dotes i» Chriftiana jpnfa requirit, «s fit virgo calla (T

delpontata in virginitate, CT dolata legitime & apareu-
tixit tradita, C a jpnfo & a paronymis accipienda

ita & jecundum legem & Evangelium publias nuptis
benefits in confugium liquido /amenda . Qusnm in eo

religioli extitennr noftrats Galh , leges tum canonic
tum civiles identidem eo nomine 1st*, utu perenni fir-

matiae demonftrant, fed maxime Concilio Vernenfi. *Ut*
omnes laiei publicas nuptias fciant, ex Capitular bus Ca-

roli magni , quibus fancitum effi t *Ut publica nuptia ab*
bis qui nubere cupam, fiant, quia /ape mquit Can- n)

iis nuptis clam faftii gravia peccata . tam in jpnffii at-o-
ram quam & tn propinquis , five adulterinis conjugts ,

& quod pejus effi dicere , con/angeinis accre/cuni , vel
assumuntur. *Adipin** quail ab antiquioribus inflituti

excerptum revocare contendunt Concilia, Arelatenfea-
pud . Yvonem , & Treclianum * quibus nupti* citra

Sacerdotalem benedi&ionem A clam faA* prohibentur :
quas utraque mira confeffione damnarunt jura ctvili-

lia, tum greea tum Romana, denuntiatis etiam gravi-
bus poenis adverfus delinquentes, ut legenti palam effi

Ea de re extat Novella Bafilii . Imperatoris juri Graeco-
Romano inferta apud Leunclavium . *Nall** jcereto

coronatur , fed tn pra/emia plurium (Imperatoris verba
font) Coronari porre , effi nuptialem benedi&ionem ac-
cipert , eo quod juxta pri/corum morem . fponfi Sacerdotali

benedi&ione percepta toronal in califfibus gefiare conue-
viffent egreffe de Ecclerfia , in qua de more tervabantur ,

ut docet Nicolaus I. ad confulta * Bulgarotum .
(Neque post rsANDITIM) Ncniffi ad Miflam nuptias

celebrari folitas ex Anofolica traditione certum effi
prominare . cui Tertullianus . Apoflolicorum tempo-

rum vicinus egregium perbibet teftimonium , *fie Chri-*
ftiani ronjutil leges enumerans, eas pt ceteris iden-*

let : Quod nimirum Ecclerfia conciliat, CP confirmat ob-
latio , & obfignatum Angeli Deo renuntiant ice. Quod

veto Ecclerfic tum Grec* tum Latin* utu recepta fine,
Theophilli Alexandrini refpoolum apud Th Odoum Bal-

Jamcnen demonftrat, & Nicolaus I. ad confulta Bul-
garorum , qui inter alios titus ab Ecclerfia Romans in con-

jugi* celebrandis obfervari folitos, *primum quidem in-*
quit, in Ecclerfia Domini cumoblatiembui quasferre de-

bent Deo per Sacerdoti/ manum fiatuuatur (tponfi) ficque
demum benedi&ionem it velanpen jufetptunt. Plans* au-

tem Concillium Med olanente apud Yvonem Carnuten-
fem Canone . A *primo* conjugio debet Presbyter Miflam

agere & benedicere ambo/ &c. ita Concillium. Ex qui-
bus patet non nili mane a jejunis , non a prandio nup-

tias folitas benedicti mter Mitarum tolemnia.
(A Sacmdote Bruroic-Antua.) *Tametfi veteri lege*

mate mentum fota , outrabentium coufentiu ratum confige-
ret, Cbriflian-e ntilom/aus liges Sacerdotalem benedi-

citionem adhiberi adeo religiofe fanxerunt, ut eam teme-
re pra-terminare prtms Cbrtftianis piaculum videretur :

occultatque nuptias reputarent, quibus buc pr/eter gbomi-
nii praeceptum forma dettet , ut loquitur S. Martyr I-

enstiiu . morum Eccler primitive fideliffimuq reffi.* *gtitt*
Ideo juxta veteris Eccler* ritum non folo nubentium

conlenfn Cbriffian* conjugia rite peragi contendunt ex
Grscis Theodorus Bailsman A Conftantinus Hermeno-

pnlut ; fed Sacerdotales preces necelfario pnetequiri do-
cet ; *paie* (ut ait Theodorus . Baifamon) *per /aerum* . r.4. .

ofcium & divinam Corporis pg. Sanguinis Cbrifit parti-
cipetunem faaftituitur. Immo fornicariis accenent Ni-

cephorus * Cartophilax , non conjugalts , eos quibus
deeffet nuptialis benediAio, atque a divnoram (aera-
Bafiladdu-
< IX Monasticko) vocabulum antiquis fcriporribu
pbtlubm* .
cele-

Su-earl. I.
* « « i.

eelebiatiffimam Ecclesiar (eu Baliic», ye(Oratorio fi-
glificandis ulurpatom fed potiffimum roflapfo tam in
ncddriste latini termoni" tutore, vulgari idiomate,
lthetfllet, Galli noftri veteres appellant. Vocis tiuju»
liaquens admodum auhis cft apud Gregorium Turonen-
fem, Fredegatium, Abbonem Floriacanfetn, & pleror
qua alit" rerum noftrarum fcnptica avi antiquioris,
panes quos Monafterii vocabulo Ecclefia, feu bafilica
ntelligitur; quemadmodum a lenfu contiano, in char-
tis & diplomatibus antiquis, Ecclefia nomine Moua-
flerium feu Collegium, ant certo beneficium Ecclefia-
ficium tum fcculare, tmn regulare venire confuevit
per Synecdochen a nobiliori parte lumnta dtnommsrio-
no, asds nimirum laera cultu divito dicata, quapotif-
fimuro confiant. Interdum autem Monafterit nomine
lacta sedes Mobaftica, nohnunquam Ecclefia Cathedra-
lis, latptM veto Pareeclalis debgnatur.

Antiquiorem prioris nomenclationis hujus ufum ex-
Fbilo Judarus apud Eufebium de primis Mona-
fi's.r.riu./Alexandrie degentibus, quos Eflenos vocant, ita
.. 'i 'Luti 'onUI'

appellatur »-µ *» » s; Elm«m aeo-
noftia lingua jignitficarc polefi bonejrum conven-
tum. in quo lccddenter, inquit, hunefti vitre 6r ea-
myftria celebrant, nibil illic prccui quod ad tibus
ne pertinet mterentei, vel ad eliqua hument cor-
paeti miruferta, fed legti tantum libri. (p. volumina
etarum, bymnoi 'toque &c. Hac Euleblua de Ei-
teOo sum oratoris.

Ape Bafilica vero Cathedral Rosomtger.fi Virgini Dei-
gute facra, Dudo S. Quintim veins rerum Normam-
JtariO-. icript.ir h»c habet Ricbardat 1. Rptomagenfiur.
'be ta bonre De» Gewtri.c amolavit mirante Mouaftic.
num longitud'uit & altitadmil exlgatiorum incremento.
Clytt fane nulli alteri Bailirje conveniunt, qpm el
noar nunc exeat R-schard 1. Inспенhs, At Roberti ejus
hiti turn Rotomagensis ?refillis opera ac itudio aedin-
cata

.. hctitflis fubinde Paroeoallbus tnbuunt plerique au-
tuoct & Charte veteres przter Radulphum Glabrum.
Una (uffecent ex nigro codice Sand eniano excerpts,
qñe Eft Joanns de Pritcihs pro compendia cum Ro-
gno S. Audoeim Abbs»e oborta controverfia, ubi legi-
tur: Convenientet ergo ego ut inminis met it didut
Abbot S. Audoeni, apud Mona'tenun di line-villa &c.
Vicits «A una aut altera ab utbe Rotomagenfi icuca
diffitius, in q- nulli utquam Cænobii exntit memo-
ria. Hoc iplo fenfu accipiend» Monafteria, de quibus
Ordo Romanus ubi de aqua&abbatho fiant benedicen-
da agitiir.

(UtitofMQHE PSCSNIFS INQI'IAATU') M-» antiquus
connubi" publice denuntiandi, ab Ecclefia Gallicana a i
allas mabavit, ut videte eft Collebolles q. veteri De-
cretaliun, edente Altvno * Augullino, & ex Conci-
lio Larvanenfi *, m quo Innocentius 111. lpecalem
quorundam locorum (Gallorum videlicet) ronfiteri-
dinem ad alla generaliter prorogando, ftatuit ut tum
matrimonio fuerint contrahenda in f.ccle/i t per fret
interoi publice proponantur .empetehs trm«no pra-finito
&c.

(InPza itniMIM ctNBiHiontM) Ab exoidio nalcen-
tu Ecclefia «ique ad Concillii Lrteranenfi.s » tempota,
ad Ccprunum utque gradum prulub-tat nuptias Innocen-
tius III. m Concil o genefti ad quartam generationem
defin ri voluit.

(Dr SACFAnOTisus tr Levitis) Ad Can. 14. Hic jam
non. amplius de Sacerdotibus & factis nunit u Gtseco-
more ance fuiceptum ordinem conjugatis, arbitrio
fuo relinquendis qustrio vel fabatur, led revera de abo
mutatione delolations e loco fanAo auferenda a&uin
eft. His liqident perditiffimis temporibus eo impuden-
ti* proruperat lacorum Eccia y: miniftrotum Inconti-
nentia, ut oimn abjcmo pudore ac omni Dei timore
depoftito, contra Caffilia's Ecclefiaftic* refufis palam
femmis ac impune idmtic-arentur Subdiacon1, Diaconi,
Presbyteri, atque ena ti iph Epifeopi .

(Concil lum l.txoynx<r osstsvtiit') Anno toff, ce-
leb-atum, sn quo depolito Maltgrio (ut fcnbit Guil-
Kmus Maltncsbutenlis) fubihtutitur Maurilius .

(Ng Ecclefias fe* se &c.) Haec tunt Decreta Con-
cillii Lexovienfis adverfus (fiencos concubmarios lata.

(Nec subintroducram MutiF.IEM) Multa de fubin-
roduAis mulieribus apud antiquos fcriptoTs eft men-
tio. Hutus argumenti extat inter opera S. Joan. Chry-
loftomi libellus infignis, advetfut eos qui apud fe fo-
vent iorores adoptivas, quas fubinroduAas vocant,
Grasri appellant. Earum meminerunt Syno-
dus Romana * tob Zacharia . Concilium * ForoJulien-
fe, Moguntinum . & ah- multa: prae ceteris aurem
Concilium * Nicfroum cuilibet ex Cieto fubinroduftum
habere mulierem prohibet. Arbitror mulierem hanc (ub-
introduAam ad mentem Concillii Nicaem crnleri, qu
nullo genere cognationis aut gnation- aut matrimonii

Xconjuncta fit, quales a Concilio numerantur. Et quamvis
vox ipla graeca vi proprie fignihcations non denptoc
mulierem. lufpeAam, nihilominus eas inttoduAas quas
Canon.ille praecipit a Cierio* rejici, faille non quasli-
bet lufpedas, fed genus quoddam medium mulierum m-
tef uxores concubinas, quae pietatis pretextu ut
iorores adoptive tunc admittebantur, ut notat fcho-
liastes Eufebu Celarienfis, qui refert Paulum Samola-
tenuni Presbyteris & Diaconis dumtaxat qui ei morem
gerebant, pcmiillile has mulieres lubmtroduAas domi
haberé Collegit autem fcholialtes ille ex Chryftotto-
mo, opuiculo lupr* me.norato, advetfus eos qui apud
(e iorores adoptivas lovent, non propter liberos & mai
rr'moniun, I negabant enim le cum eis rem iabere
nec propter fiuprum feu bblid-nem (eas liquidera le in-
tegras puratqu- fervare alieverabant) led propter re,
familiaris curam . vel certe, verius dixernt, proper
voluptatem ex tali conviAu naicentem habuiffe quot
Hegantei fugilait Chryftollomus, ntc minus egregie re-
fellit caulat quas obtendebant haice puellas domi iet-
nendi

Q,ua porro cura ac Audio extirpando huic vino ela-
borarint Patres antiqui, crebre variis un Concillis edi-
te fanAtones plane demonliiani, vix emm aliud ufupm
frequentius legibus Canonieis vetitum repentur quam
Clericorum cum mulieribus cohobatio.

(De qua calumniatus efl accipiat) .Xd Can. ij.
Jani olim antiquis Caiombus crfinitum elt, ut nullus
eam quam aoulterio polluerit, viro ejus c vivis fubla-
co, uxorem accipiat tum in odium tanti celeris, tum
etiam ut captande mort s alienae tollatur occallo.

Ceterum his tribus calibus irritum jute c-nletur ma-
trimonium. Primo li nimirum aut praeter adulterium
adiit alterius conjugis homicidium, ab alterutro perpe-
tratun, animo fibi contium criminis matrimonio lo-
ciandi; ita definitum cft in Conc ho * Meidtnfi de re-
fertur a * Gratiano, nrruo fine ipe conjugii mapet a-
dulcera uxor. li machinata eft. Can. Significajti, vel
utque lit machinatus, did Can Si quis (t. q. r. p.
ett ratio: adulterio accedat fides (ibi violtuu ab adul-
teris data de futuro matrimonio, quod nullum fore ex
iisdem Canonibus comprobatur, & maxime ex Can. Ss
quit it. Can. Significajti: Quin etli ea de re intercelle-
rit juramentum, anathematizatur tale conjugium a Con-
cilio . Tnburienfi. Denique polltemum caput eft, fi
matrimonium de pscnti, altero confuge adhuc fuper-
dite centralium fit; A praecellent velicentalit copu-
la eodem capite: Si i>rr uxore-vivente ite. Ex quo
cum ab his illi conjugii necis periculum immineat, ur
fcilicet illo e vins lublato fatuitas fit valide conu-
bium contrahendi, ficque liberius fufe-libidin indulen-
di, huic periculo eodem adhibito remedio occurrundum
reniait Ecclefia, uc ex Concilio Tribnnenfi planum elt.

(Chios Uxo velata rufait) Ad Can. i-. De uxore
velata aut qualitercumque dimittit quoad Matrimo-
nium par ett utrobique r.ino, nec per Chriftianas leg-
s licuit unquam altero conjuge Monaficen proficiente, al-
terum lecundo conjugio capulari, ut optime ait vene-
rabilis Bed» Timsr Dii fa.it ut uxor dimittatur, flevit l.
multi reh^r<» taufo teitife ler.untur: nulla autem ce. afrm
i., ett Uei lege fr.elf.riftn, ut "l'n'ente en fua. eheia ett
aha duealur (kc. S?d vel e. neceffitas incumbit religio
nem profitendi, aut laitem pelpetuar continentia votum
nuncupare tenetur, ut htbetut C. jQm uxorem
hoc verborum tenore; i&ui uxorem fuam nclait permit-

pluribus toto titulo de cea verhone conjugatorum .
(Si Uxo* vi" yll IUKtuict &c.) Ad Can. 13. Idem
piotius judiciup jim antea ab Innocéuio I. proclien-
nt cum emm Fortunus quidam L/rta uxore propria
in ctpvitate confituta, cum «ha Rcfituta nomme
conjugium inuffet, priore integro, manente polterm* ir-
ritum elle decrevit. fnilgms in eam tententiam profer-
ri folec Bailili . marn tegula. inter Tiullanos * Ca-
none» relata. Ss pparx/rtr fe -ire npxi qg.
le^uaw mori ejus jclaiur altt-t nubit ux-
litidm mulitum uxores quae viris lw-n npp
plerunt, eidem rationi lubpiciuntur, ci
maritorum peregrinationem & ableotia n, i,
n s marchioim, nili deilliant, ut annotavit Fa lu. -m
ad hunc Canonem.

(Qjhol sqie Mioais viai remtlt lhxSM habet.) Sa-
tis erat olim captum conjugem expeAars quinquennio I irj .
militem vero qui Reipublic* caula ibeflet <patriennio, «* <" "r-
deinde decennio. Et notandum ex Cufao Julianum a
Jultiniano minime difcrepare, nec aliter loqui quam di-
A* Novelli *a. His nihilominus jure Canonico deroga-
tum ett . nec enim hither tempus Cupra definitum,
quantacumque temporis mtercellerit mora, fed neceffe
ett antequam ad alterius nuptias tranfeat mulier, ean
certum de morte mariti acceptifte nuntium, cap. la pre-
fentia de /panjalim, quamvis leptennic & amplius ab-
fuerit captus ab bctibus . Quod optime congruit cum
novel-

"n i»
■

c. ct
f i
v

<<<
t-
i

■>/n
«- <»**>

■
"r-
f'.
t
t<cl.
i, «-»/ii
„pú>l

ANNO
J? CHRISTI

Anno MIXX11. celebratum, pixfidc Geraldo Oilienli cpitcopo apoöolicx fedis legato
in quo callrum Pilantia cccidix Romanenh afleritur. *Ex (banana Romanerifi.*

necnon archiepiscopo, & Viennensi archiepiscopo
 ERMANNO, & archiepiscopo Bifuntino UGO-
 BERNE, & ROCCLENO episcopo Cabilonensi, &
 episcopo Educnli AGANONE, & episcopo Sedun-
 dimenti ARMENFREDO, & episcopo Bellen-
 ti GOFERRANNO, & episcopo AMATO, &
 6. abbate Cluniacensi HUGONE, & BERAL-
 IX) Sandi Egidii abbate, & GERALDO San-
 di Petri Viennensi abbate, & Sandi Andree ab-
 bate UMBERTO, & aliis quam plurimis abba-
 tibus ---- Ego GIRALDUS Dei gratia Ho-
 liensis episcopus & S. R. E. Legatus laudavi &
 iubekriph; RA1NBALDUS apostolicis ledis lega-
 mus manu mea tubiciprii. Adutu in Cabilo-
 nensi synodo, praxientibus litpradidis archiep-
 scopis & episcopis, necnon de abbatibus quam
 plurimis una cum Giraldo (Dei gratia) Ho-
 üienti episcopo & S. R. E. legato, atque RA1N-
 BALEX) sacri palatu accionario VI. nonas Mar-
 ti luna XIX. anno Dominiex Incarnationis MLXXII
 indictione X.

Idem

4» "I.'i.0" BRPHORDIENSIS.

,o

ANNO
enmsq

Ut* Ceneilixm CMnenfe Ealcflert S. ChriftitUri
Remmeetifibeu cmealcis confirmât.
Ex chertcric Rmmf.

Quoiam gastrarum rerum memoria difficulter
tenetur, diffidUnique in poAerum difforva-
ter, ftylo memortoque mandandum rftima-
vimus, quod in quadam fynodo apud Clarum
montem celebrata, cui GERALDUS Hofstienfis
& cardinalis epifeopus praefodit, conquetti funt
A proclamatonem fecenmt Romanenos canonici fu-
per GULLLELMO S. Thecfridi abbate deCigna-
to & monachis ejus pis injufte ecdefiam S. Chri-
ftoptori calumniantibus. A ea de cauto rem eo-
rum publicam injuriofo persequentibus: A quid
ipfi tunc aberant, vocavit eos priefatus apo-
lica fodis legatus ad concilium Çabiloois poftea
celebrandum: ut ibi ejua rei tufta fieret definitib-

AQ*o abbas ire diffimulans, unum monachum mi-
fit, qui, poftquam res in audientiam venit, ca-
hunnit fur caulas expofuit: que poftquam iupra
dido legato & epilcopis ibi confedentibus param
valentes parumque idonee vifae funt; cognitione
fada quod Romanenfi ecclefie jure contingeret,
abbati A monachis ejus prefixum eft apoftolea
audoritate interminatum, ne ulterius eccliefiam
aliqua inquietare calumnia praeiumerent, f Ego
GERALDUS Dei gratia Hofstienfis epifeopus A
S- R. E. legatus rogavi A tobfcipfi. A&iun ia

Cabiloncnfi fynodo potentibus UMBERTO laig-
duenfi archiepifcopo, A archiepifcopo Vramenfi
ERIMANNO, A archiepifcopo Bduntioo UGO-
Ng, & ROCLENO epifeopo Cabilonenfi, R
epifeopo Eduenfi AGANONE, A ceteris quam-
plurimis epifeopit A abbatibus. Anno Dominic*
Incarpaûonis m xxi indidione y.

>> PARISIENSE CONCILIUM

A Gereldc OfUcnfi A. S. L. cim awuan 107t. haktum

S*re* T Onga Ac magna animorum contentione agi-
JLa tabarur controvertia de jure in eccliefiam S.
Marie Cerdonenfis inter Andegaventes S. Albini,
& Vindoeinenfis Coenobii monachos. Hujus com-
ponende cura Geraldo Ofticnû A. S. Legato in
Gallis commiffâ. Quo jubente ad Parifenic con-
cilium dies partibus indkinx Ibi audite utrin-
Sue rattones, fed lite iodecifa difceflum eft. Non
Id tamen poft agente Arraldn Camotenfi epifeo-
po inter contendentes certis paffionibus consent-
tur. Quibus cum flare dcin noluerint Andega-
ventes, lis recruduit. Eius concilii mentio fafta
eft in epiftola monachorum S. Albini ad P. pa-
pe nepotem, quem de re tota certiozem red-
dunt, vulgataque legitur in Anecdotis Martene
tom. I. pag. 101. Cum vero illius conventionis ta-
bule a Baluzio Mifccil. tom. II. vulgate anno
1071 figmentur, hinc de anho habiti Pailhcnfis
concilii docemur.

Cum tamen in mea de fchifmate CadaJoi dii-

fertatione in eam propenderim fontentiam de an-
no emortuali S. Pxetri Damiani Oftienfis epifco-
pi cum exordio anni 1073. conjungendo, confli-
teritque Geraldum nonnifi poft ejus obitum Oftien-
fem epifeopatum babuiffe, alterutrum ftatui ne-
ceffe eft; five S. Petrum Damiani anno 1071
incipiente deoetific, quae Baronii opinio eft;
adeoque Mantuanum concilium, quod eo morta-
lem vitam agente convenit, anno 1074. aiftgnan-
dum erte, ficut & Godefridi obitum, qui concil-
ium illud biennio pneceffit, anno 1009 adferi-
bendum cum Lamberto; five lis in ea fode reli-
dis, quam utnque aflignavi, ftatuenda eft Ge-
rakii m epifeopatu Oftienfi fucccflio ejftique in
Gallias adventus, A poft adventum concilium
Parifenic* ac quae his omnibus pofterior fuit pa-
Aio inter Monachos litigantes; hrc inquam omnia
cogenda funt inter Januarium, d Manium men-
fom anni 1073., quo veteri Gallorum ftylo an-
nus >071. nondum efthixerat

&

•7^7.
CHRISTI

CONCILIABULUM ERPHORDIENSE,

ANNO
CHRISTI

In caufa decimationum Thuringi», auctoritate Sigefridi Moguntini archiepifcopi celebratum anno
domini MLXXin. vi. Idus Martii, tempore Alexandri papae II.

«Mk m. A C laai in palatio regit frequent effat nundinatio E
epijnpatum & aelaticmm, fanSut Amo C»-
lenienfit erebienteoput regni adminifiratione je abd-
cavit. Rex ifto prdagaga fewiffuxo Ulterut, jis-
tim n exaie vitorxeee gnere praept ruit. E*ir-
fxt eh iplendiddiffuec etdffcii i» exitubut fere monti-
inr & coiliicnlis : tjnx txxe fericere mx^offrt, ne,
permittent prxtdiortcm & tpersriorxm Uberam f*-
rendi & client catreficndi potefletene, msntjefite
tyrannidis nttcrefxr : Sigefriditm Meguntinum arcbi-
epifcopxm incitcvit, tti dximatiaet Thuringi* exi-
geret, eorum mediam partem tribueret.
Epifeopus vanirtima fpe animatus, inquit Lum-
bertu, indixit fynodum in Erphifurd, toxtio Idus
Martii. Statuto die aderat rex, aderat archi-
epifeopos, ftipatus uterque magno grege philofo-
Cemil. General. Tom. XX.

phorum, irnmo fophiftarum, quos ex diverfis lo-
cis fummo ludio confoverant: ut canones (ibi
non pro rei veritate, fed pro epifcopi voluntate
interpretarentur, & cautam ejus, quomodo ve-
ris non poteram, fophifticis allegationibus robo-
rarent. Allidebant ergo cum rege & archiepifcopo
Moguntino, Herimannus Bambergensis epifeopus,
HeccckHildenesheimenfis epifeopua, Eppo Citicea-
fis epifeopus, Benno Ofenbruggenfu epifeopus,
qui non ad difeutiendam juxta leges ecclefiafticas
cautam fuerant evocati: fed ut id quod rex vo-
lebat, arte di&onis, & tententiarum pondere,
pctremo quaquam portent ratione & conilio obti-
nerent. Quamquam pleneque eorum id quod rex
moliebatur, vehementillime improbant, led ne
libere quod fontiebant eloquerentur, & regis ter-
rore

D

rore

— rore , & privata archiepiscopi amicitia, inhibe- A
CtHUSTI l'aPtliir. Habebat prirerea rex circa fe armato-
rum copias non modicas: quibus eos, fi qui for-
te negotium interturbare conarentur , militari
manu coereret.

*Talis apparatus fuit palliati latrocinii pncro no-
mine frnods, in qua non in loquendo Ubertat aliqua
confultoribus iudicibufve reiffa, fed ftrepitum arma-
torum , mina regis , ad cujas nutum contra ejur
voluntati reffittentes exerantur gladii, carceres pa-
teant, intententurque ementa cades. Sed qua iac
(re ta firt, videamus. Pergit Tombertus: Thuringo-
rum fpes & fiducia potiffimum in abbate Fjal-
denfi & abbate Herveldenfi nitebatur: quod lxi
ecclefiis decimales plurimas, & pnedia infinita
habere in Thuringia: & hi fi caufa cecidiffent,
tibi una cadendum effet. Qui publica difcuffione*

interpellati pro decimarum redditione, primo per
Deum rogabant archiepiscopum, ut antiquitus
tradita monasteriis fins, legitima, rata, incon-
vulliaque manere lineret, quæ & fedes apoftolica
& veteribus & recentibus feriptis crebro tibi fir-
maffet, & nrxcelfibres ejus Moguntini pontifices,
flimmi ac fimtiffimi viri, utque ad Luipoldum
cpifcopum nunquam infringere tentaffent. Id
atroci refponfo archiepifcopus repulit: fcilicet pr-
ceffibres fuos, fua xtate, pro fuo arbitratu eccl-
efix Dei moderatos fuiffe, eoque rudibus in fide
auditoribus, & pene adhuc neophytis, lac potum
dediffe, non efcam, & fapienti difpenfatione mul-
ta indulgiffe; que proceffu temporis, dum in fi-

de convaluiffent, fuccefforum luorum, indutria
refcari vellent. Se autem, jam adulta, & po-
tins fenefeente ecclefia fpirituallia comparare fpi-
ritualibus, nec jam parvulis lac, fed perléois lo-
lidum cibum miniftrare, atque a filiis ecckfix
leges ecclefiafticas exigere. Proinde effe eis aut
ab unitate coddifir recedendum, aut legibus co-
leli» æquanimiter acquiefcendum. Tum illi rur-
fum per Deum orare, ut fi in Romani pontifi-
cis auctoritate, fi in Caroli aliorumque imperato-
rum privilegiis, fi in praecefforum ejus Mogunti-
norum pontificum indulgentia nihil tibi praxidii
aut fpei reliquum effet, ipfarum faltem decima-
rum eam iple partitionem fieri fineret, quam &
canonum (cita rquam judicaffent, & exter» or-
bis terrarum ecclcfix ufitatam haberent; fcilicet
ut quarta parte ipfe pro fuo fuorumque miffo-
rum fervitio contentus, tres reliquas portiones
ecclefiis, quibus antiquitus attitulat» fuiffent,
permitteret. E contra epifcopus non ea mente
fe ait tantum laborem triviffe, & jam per de-
cem ferme annos Jaboriofilim hoc faxum volvere,
ut tandem aliquando voti compos effedus, ultro
jure fuo cederet, & tanto molimine extortas eis
decimas ipfis pro libitu fuo partiendas addiceret.

Primus ac fecundus dies in hac concertatione
iam Huxerat, ancipiti adhuc fortuna, utra pars
utri ceflura lorct: jamque in co res vertebatur,
Ut Thuringi, improbata iynodo, fedem apoftoli-
cam appellarent. Sed rex lub attestatione nomi-
nis divini affirmabat, ic in cum, fi quis id prr-
lumpiffet, capitali lententia animadverfurura, &
omnia quæ ejus effent utque ad interneconem
diflipaturum, clademque cju dici multis poftfav
lxculis non abolendam.

*En quales reges, qui apoftolica fedis fartim de-
rogant. Quor/cum voro ipfum fta perduxerint, orn-
bui mamjeftum. In exemplum faftui rex apctata
jcbijmaticis èT hareticis regityi, qui appellationem
ad fedem apoftolicam, Henr.cxsna barejis labe colo-
fpr'ji, vetuerunt. Sed profrquarrkir reliqua militaris
potius quam ficerdotalis rjr.ventitf. Pergit ipfe Ltiff-*

*tortui. Ita abbas Herveldenfis fuorum periculo-
conterritu», quoniam aliud in artum conduits
rebus non patebat effugium, rem confilio regis v t,u4
permiffit; quatenus, prout ipfe bonum & «quum
judicaret, caufatn inter fe & archiepifcopum ter-
minaret. Diu igitur habita deliberatione, in hanc
tandem padionem, mediante rege, abbas & ar-
chiepifcopus confenterunt: ut abbas in decem fujs
decimalibus ecclefiis duas partes decimarum, ter-
tiam archiepifcopus acciperet: in reliquis vero
ejus ecclcfiis, dimidia abbati, dimidia archiepifco-
po contingeret, Ubi vero ecclefia decimalis pro
pria archiepifcopi effet, tota illic ei decima ce-
deret. Prxrerea ut omnes dominicales archiepifco-
pi cautes, in quacumque extant parochia, &
Bomni penitus decimarum exa&ione immunes ma-
nerent. Sub jugum miffo abbate Herveldenfi, fta-
tim Thuringi, omni fpe adempta, eo quod in
illis prudentia & eloquentia plurimum fiducie fi-
bi poffuiffent non ultra reftrixerunt, led decimas
in reliquum abque retractatione dare proftiffi
funt. Fuldenfis abbas aliquantils poftca diebus ob-
ftinatus in propofito perilitit. Sed cum nec regis
gratiam recipere, nec ad fua redeundi licentiam
impetrare poffet, nifi in communem lententia
concederet: tandem rerum difficultate fuperatus,
ad hanc conditionem non tam confilio quam
imperio & metu regis coaftus eft, ut in cunftis
decimalibus ecclefiis fujs partem dimidiam deci-
marum ipfe, dimidiam archiepifcopus acciperet;*

dominicales autem curtes fuas, ficut archiepifco-
pus, omnes ab omni decimarum redditione libe-
ras haberet.

*ita ahfoluta eft tyrannice caufa. Sed quam di-
gnam tyranno ipfe rex appendicem tunc appofuerit,
>ta idem Lambertus anflor fignificat, dicent; Tum
rex felens haud beneplacitura Romano pontifici
quæ gefla fuerant, fub interminatione grati» fue
utrique abbati pnecepit, ut neque per feipfos,
neque per nuntium, neque alio quovis modo,
pro infimulanda iynodo apoftolicam fedem inter-
pellarent. Hiscxfqxe ailla latrocinii Henriciani ex
Lamberto narrata, qua gefla effe ante patcbau tem-
pus affirmat,*

ADDITIO G. C.

Quod ait Limtxrtui, habitum elle hunt* conventum
ance patch»: fcribit vero Sigfridu» ad Alexandrum II.
pontihcem max mum, (ytiodum (uper hoc Thuringo-
rum negotio indi&am elle pod patch». an inter le pu-
gneut, haud facile dixerim. Pugnare certe, fi de
Thuringorum decimationibu» una tantum effe eoaAa
fynodur. Quid vero G duar? altera, Erpbordiae, de
qua Lambertui, airera vel Moguntiz, vel ubiv r ali-
bi anno circiter 1067. Nam Alexandrum rogat Sige-
tliidur, per ealdetn littera qua mox tubficiam, ut
canonice ulciscatur ac ieveriffime puniat nefandam
Canon. Trevirenha archiepifcopi eidem, quam Lam-
berem anno MLXVI. patratam ait, Siebertus an-
no MlXVII.

Sive autem duplex fuerit, Gve una (ynodu: cum
idem negotium, (pedet, littera hic teprfientio Sige-
pndi ad Alexandrum, quibus rogat ut homine» de la-
tere (uo mittat, qui (ynodo praelint. Præmittam al-
tera» quibu» ab Hildebrando petit, ut ipfius ope facti
lu ad pontificem aditu» legati» pateat. Utrarque a
Gretfero noftro editæ (unt

ANNO
CHKUTI

SIGEFRI DI MOGUNTINI EPISC.

ad Hildcbrandum Romane ecclesie
archidiaconum, epistola.

Sifridut Mpgetintxt, id quod est, Dei gratis, Hildebrando far. Ha apostolica / edit archidiacono, & tunc cancellario, Jahnern, & fraterna dilectione integrant veritatem.

Perurimum gratia vestra referimus caritati, pro eo, quod omnibus & legationibus, & rationibus nostris, quas ad fedem apostolicam direxi-
mus, temper dexter stetit, & in omni diffe-
ptione & negotio temper partes nostras, fa-
sientir & bonz voluntatis vestra scuto defendi-
is. Proinde multiplices primum vobis grates re-
ferimus; deinde, ut quandoque oceano fublu-
ceat, qua vobis vicem dilectionis rependere pos-
simus, vehementer exoptamus. Licet enim inter
multimoda cccclir, quz quotidie portatis, ne-
gotia, nihil, nisi Dei gratiam requiratis, neque
de terrenis rebus quidquam, nisi ad ordinandum
potius, quam ad pvtlidendum attingere velitis:
tamen quia hilarem datorem, ut pro Deo multa
post dare. nccclle est multa iuste habere,
mandamus vestra dilectioni, ut si quid nostrum
est, quo vestro fedeat beneplacito, si nobis sci-
re detur, statim vestrum het, ex nostro. Quis
enim tantum virum potest non diligere? Quis ei
quidquam audeat denegare?

Rogamus autem dulcedinem vestre caritatis,
ut per vos legationi nostrz quam nunc ad fa-
cram fedem apostolicam dirigitur, aditus pa-
teat, sit de his, quz postulamus, vestra ope
cfcaum obtineat: scilicet, ut ad fynodum, quam
super rebellibus Thuringis pro decimationibus de-
crevimus celebrare, dominus apostolicus de latere
fuo dignetur mittere, qui & fynodo prrfint, &
aufontate eius determinent. M, quzeumque de-
terminanda occurrerint. Quod si hoc fieri ne-
quit, saltem scriptis beatitudinis eius fynodus no-
stra roboretur, & rebellium temeritas tali aucto-
re comprimitur. Annitatur ergo dikftio vestra,
ut hoc obtinere valeat petitio nostra.

EJUSDEM AD ALEXANDRUM II

panam epistola.

*Pwm- lettifimo, 6T vere apostolici culminis /ono-
re reverendo, fancto patrum patri, & fummo
pr/etulum prafuli Alexandro II. Sifridut Mogun-
tina [peculator ceclefn, qttid^td hliu patri,
memkrum capitli*

Apostolicz institutionis documento didicimus,
matrem ac radicem virtutum esse carita-
tem: cui quidquid inicitur boni operis, Christi
incrementum dante, parit fructum eterne beati-
tutinis. Hec in fandissimo pedore vestro irrer-
nam posuit fedem, & in fccundissima corporis
vestri terra alram fixit radicem: de qua, rore
ealeftis gratia irrigante, per totam fandz eccle-
fiz aream, multiplices facrz dodrinz, & bono-
rum operum protenduntur rami, quorum frudi-
fca ubertate aluntur, & umbra proteguntur oves,
luas palcendas fufcepiftis vice illius magni Petri.
Iac ergo didante, nos quoque, qui lantifluno
apoftolatu vestro in frudiferam olivam fumus
rnlerti, fit fub clavigera tanti pontificis manu,
in opus minifterii afumpti: nos, inquam, per-
ne temper dilectionis benevolentia gratanter ac-
cepiftis: & quidquid vel cotifulcndum, vel CQiri-
Cteuft: General. Tom. XX.

Agendum, ad apostolicum vestri culminis verticem—

rtulimu». Noftroz favendo parti, ut patrem de-
cuit, ad meliora direxiftis. Unde, ficut oportet,
reverendi Timar celfitudini vestra multiplices gra-
tiarum adiones, & humile exhibemus inclinium:
continui orationum vidimis divinam exorantes
clementiam, ut ad habilitatem fandz ecclesie
fur longzvm & incolume custodiat apostolatam
vestrum. (Et ficut in proximis, quas ad San-
dam Sedan vestram direximus litteris; ita nunc
quoque humili fupplicatu vellram deprecamur San-
ditatem, ut qua corona regni, & diadema Ro-
mani imperti in manu vestra, & ner manum Fi-
Cod. c
Jli vestri Domini mei H. Regis temper in bono
meminift dignemini, & fiat a primitivis Sandz
invocationis vestra exordiis primitias regni eius
adhuc pueriles confilio, & auxilio foviftis, &
enutritis, ita Apostolici vigoris constantia ufque
ad coronam imperii cum eo perfiftatis).

Porro adhuc antiquam nostram fuper rebelli-
bus Thuringis ccmqueftioncm ad notitiam almae
ledis vestra referimus, obnixz rogantes ut arma-
ta manu gladio Spiritus fandi, ufque ad expu-
gnationem eorum nobis dexteram feratis auxilii.
Suggerimus quoque fan&itati vestra, quod fyno-
dum fuper his post pafcha celebrare decrevimus:
ad quam de latere vestro legatos mitti postula-
mus, qui au&oritate vestra & ipfi fynodo przlint;
& hzc quz de Thuringis agimus, canonice ter-
minent, & si que alia corrigenda occurrerint.
C Quod ii ficti nequit, alii* vos occupantibus nego-
tiis: falsetn petimus ipfam fynodum nostram,
qur utique & vestra est, apostolicis fanttatis
vestra litteris roborari: quas & rebellibus anathe-
ma denunciet, // quacunque inibi canonice ge-
fta vestra au&oritate confirmet.

Quia vero maxima quaeque ecclefiafticz difei-
plinz negotia ab ipfo przfulum vertice debent
examinari, cujus ex injuncta omnium ecclefiarum
folicitudine, privilegium est: quod per nos non
poltumus corrigere, ad patrociniū almitatis ve-
ftr referimus, quod etiam pridem ad vos perve-
niffe cognovimus, de crudeli Tima, & inaudita
nece designati Trcverentium epilcopi: qui Chri-
tianis temporibus, nefanditima & (celeratiflima
^Ncronianz & Decianz perlectulotlis cruciamenta
expertus, horribili & excrabili ptrnarum genere
addidus est morti. Ad cuius monftruolx necis
ultionem, teftamcnti fui recordatus primum af-
furgat Dominus Iefus Chriftn: deinde vestra au-
ûoritatis fortiffima & patrociniatis manus. Sacru
namque canonum decretis fancitum est, ut licu-
bi epilcopus ordinetur, qui vita, vel moribus a
tanta diferepet dignitate, vel qui ad tantum
afeendat apicem lubreptione non electione, ei
audientiam non negari: & hoc etiam prxtcr ten-
tentiam Romani pontificis non debere heri. In
qua re, si fi: clerus vel populus cujuslibet civita-
tis, feculari potentia videit praegravari, ad la-
eram vestra fcdis defenfionem habeat confugium,
cui pncipiente Domino delegatus est primans
omnium ecclefiarum. Nunc vero, ne dum ifti,
de quo agitur, canonica daretur audientia, ne
dum vestri examinis expedaretur lententia: quz
furtiva latrocinantium manu captus & ipoliatus
dein graviffima de loco ad locum tranfportato-
ne afflidus, tandem, ut allerunt, communi illo
rum conffio, morte turpiffima multatus est.

Qua de re quam graviter unanimitas fratrum
fit concuffa, quam atrociter audax facinorolb-
rum hominum violentia ad facri ordinis inju-
riam fit ereda, vestra fanditatis est prudenter
perpendere, & hoc nefarium fcdus canonice ul-

D a cllccn-

ANNO CHRISTI

S5 ALEXANDER PH CONCILIIUM ROMANUM. HENRICUS IMP;

cificendo, ne de extero tale quid praxumatur, A potleris exemplum relinquere. Orat ergo landitrem veftram iocialis fratrum noftron.m concordia, & hoc a veftri culminis patrocinio tota implorit cecckia, ut tanti fccleris audores diligentiſſime puniat. Qui ſi forte diffimulando latent, gladio Spiritus iandi. velut putrida membra, de corpore Ghrifti abſcindatis, & ut omnes, etiam facerotes noſtri, cos perpetuz maledidionis anathemate feriant, firmiſſime prezeiplatis.

Admonitio G. C.

In fynnpfi ccocllicrum, alia quaedam iequuntur, anno MLXXUI. & Alexandri pvnthacui attributa concilia: quor anno quidem eodem. fed Greforio pontifice celebrati ſunt. Id agnovit pollea autor ipſ. ſynopiea R. P. Philips. Labbe; eaque in Gregorii tempus, ac totum X. refecit. cuju» ed tionem inchoaverat. Unum tamen ex i-i, nempe concilium ad S. Maxentii in Piflorubus. m annum MLXXV. diluſit, quod anno prius indicito MLXXUI. huile conſervanduo oftendat.

ANNO CHRISTI

E« P P. t.
«d A»» Ch.

CONCILIIUM ROMANUM

In quo Atho Mediolanenſis Archiepiſcopus confirmatur, & Gothofredus excommunicatur.

Concilium Romz ab Alexandro II. ante mortem celebratum, in quo Gothofredum Ecclieſiz Mediolanen. inſavorem damnavit, eruo primo ex Arnulpho apud Puricclum lib. 4. de vita S. Herlembaldi cap. 34. ubi de ſcditione adverſus Athonem anno 1072. Archiepiſcopum Mediolanenſem eledum excitata verba faciens, ait: *Unde ſ. iſſum eſt ut colleilo Rome coetu Pontificum, in. fiente ipſo (Hildebrando nempe) Athonem juſte predicet elelium, proſtrato anathemate Gothofredo.* Secundo Gregorius VII in epiſt. xv. lib. 1. *Kalendi' Julii Indiil. xi anno ſcil. 107J. ad omnes Chriſti fideles in Lombardia data, Gothofredi invaſione narrata, ait: quod audient S. Romana Ecclieſia mater veftra ſi totius Chriſtianitatis, ſicut*

Bjtdir, magiſtra, congregat» e diverſis petriſus Concilio multorum Sacerdotum, & diverſorum ordinum conſenſu, ſulta B. Petri Apoſtolorum principis auctoritate Coibojredum fidei catholica, ſi legis Chriſtiana inimicum excommunicavit. (Jbi Gregorius VII. loauitur de Synodo Romana ab Alexandro II. habitaneque dicit, ut in hujus Epifialz interſionc Regiſtri Gregoriani colledor perperam interpretatur, ic Gothofredum excommunicailè, fed id ab Eccleſia, ab Alexandro nempe II. fidum eſſe. Quomodo enim Gregorius, quo anno 1073. die 29. merſis Junii Pontifex Romanus ordinatus eſt, ante diem primum mensis Julii, quata Epiftoſa data, e diverſis partibus Concilium multorum Sacerdotum congregare potuiſſet?

V I A

EPISTOLÆ ET DECRETA

GREGORII PAPÆ VII.

Otguriu» Regorius hujus non-inis ſeptimus, antea Hildebrandus appellatus, omnium conſenſu legitime creatus eſt pontifex anno Chriſti 1073.

Hic patria Soanenſis natus eſt in Tulcia, humili loco, parente fabro; ſub protedione fandi Petri educatus. Adoleſcens natus eſt magiſtrum Laurentium Amalphitanum archiepiſcopum, quem non maleficiorum, ſed fandorum principem enis temporis fuiſſe teſtatur irrefragabilis teſtis Petrus Damiani. Pr.rter Laurentium habuit quoque nugiſtrum Joannem Gratianum archiepiſcopum, poſtea papam Gregorium lextuſm nominatum, quem lecutus eſt in Germaniam cum ſe pontificatu abdicaret, e.ique occaſione apud Cluniacenſem Leonem nominatum eligi praecepit; taſtus Reman eccleſie ſubdiaconus. Poli obitum ptzdidi Leonis ablegatus eſt a clero Romano ad imperatorem, petens ab eo ut, cum rebus ecclieſi per turbatis ſibi id non. liceat, Romanum pontificem non luo ſed cleri nomine eligeret, eledumque contra invaſores defenderet. A Vidore quem ob. clivi poſtulaverat in Galliam ablegatus, Lugduni liinonucum quemdam archiepiſcopum ad conſil-

ſionem criminis miraculoſe adegit: qui Cum in hymno glorificationis, quem Hildebrandus eum recitare mandaverat, Spiritum ſandum efferre non potuiſſet, proprio ore confeſſus eſt ic iimoniz crimine pollutum eſſe. Ibidem S. Hugoni monaſterii Cluniacenſis abbati Chriſtum a(Tulere, quidque agendum vel dicendum foret eidem fuggere vidit. Brcngarium etiam. Andegavenſis cedeſiac archidiaconum in concilio Turonenſi ad hzreleos lux iteratam abjurattonem & catholicz fidei profeſſionem adegit: tantum abeſt ur, quod calumniatur Bc'nno, Brcngarianam hxrctnn detendent aut fedatus fuerit. Cumque poli obitum Stephani IX. Benedidus ejus nominis X. pleudopapa ſchismaticus ſedem apoſtolicam inv?fiſſet, miſſus eſt ad Agnerem imperatricem, petens ab ea, ut luturx clcdioni Gerardi Florentini epilcopi, qui appellatus eſt Nicolaus II. conſentire non gravaretur. Quod cum feliciter impletaſſet, opera Godefredi ducis ſchismaticum expulſit, & leg.timum pontificem lu poſſetilloncm Ejuidecm confdio optimo poli obitum Nicolai eledtis eſt Alexander II. expulſulque eſt Cadalous Parmcnſis epilcopus & pſiudopontifex, quem regii miniſtri ix. fautores adverſus Alexandrum in thronum apoſtolicum everxerant. El quamquam ſtatura fuſillius eſſet, tamen

M.r.c>t-
G^soni p<
p<'

R.nneni.

^n^co-'
L> * a><.
u

men gratia miraculorum & prophétie erat omni-
bus admirabilis. Nam ad miraculum supra re-
cenfitum hoc addidit longe mirabilius, quod cum
ab Hugonc Ciuniacensis monasterii abbate Idngius
abeflet, cognoverit cogitationes mentis illius,
quibus intra fe fibi loquens dicebat: Homuncio-
nem exilis ftaturx, depicabilis parentelr, tume-
re & metiri altiora, quod lot mundanae poteftas
nutum illius przilolarentur. Cum eodem ab-
bate orans Chriffum fibi artantem, angelumque
vibrantem gladium vidit, & futuram mortalita-
tem pr@dixit. Petro Damiani, qui per fomnium
oculorum lumen fibi amiffie vifuserat, fomnium
ejufdem exponens dixit feribitur; Nequaquam,
ut times, propinquz eft mortis indicium, led fa-
miliaris tibi aliquis extinguetur, qui tibi carus
fit ficut oculus. Vere fibi illud per obitum Do-
minici Loricati contigille fatetur Petrus Damia-
ni in epiftola ad Alexandrum papam. Sandum
Annonem Colonienfem archiepifcopum, de jure
regio in cledione Romani pontificis violato con-
querentem ita informavit, ur in fynodo Mantua-
na defuper celebrata ipfe confecerit atque defi-
nierit, Alexandri iuftam, Cadaloi injuftam & il-
legitimam eledionem fuilfe. His de caufis Ale-
xandri pontificis totiusque cleri Romani iudicio
dignus eft habitus, qui dum viveret Alexander
cancellarius Romanæ ecclefiz confitueretur, cique
defundo in fede pontificia fubrogaretur,
Eodem die quo Alexander obierat, nimirum
x. Kalendas Maii, omnium cardinalium confen-
fu fe fubfcriptione, totiusque populi fe cleri ap-
probatione in pontificem eledus eft invitus,
cum pneconio virtutum earum, quæ in decreto
eic&tonis initio epiftolarum Gregorii collocato re-
cenentur. Ob amorem fe cultum erga fuum edu-
catorum gratitudinis ergo voluit nominari Grego-
rius, fic ad confirmandam illius legitimam ledem,
atque ad redarguendam nonnullorum iententiam
de fpurio ejuldem pontificatu, ut fupra dixi in
Gregorio fexto, voluit dici feptimus; ut fcilicet
textum intermedium verum fe legitimum fedisapo-
ftolice pafforum fuiffe indicaret. Hunc Lambertus
Scharthaburgenfis nominat virum facris litteris eru-
ditiffimum, fe in tota ecclefia tempore quoque
priorum pontificum virtutum genere celeberrim-
um. Marianus Scotus his diebus in Germania
feribens eumdem Gregorium venerabilem prædi-
cat, atque ab eo ftatuta decreta recitat & lau-
dat. Sigebertus, effi Henncianus partes contra
Romanos pontifices foverit, Gregorique nimiam
feveritatem incufarit, tamen nunquam aufus eft
dicere illegitimum fuiffe creatum pontificem. Ot-
to Frifingenfis epifeopus, eruditiffimus feriptor
hæc de Gregorio VII. Forma gregis fadus/ quod
verbo docuit exemplo demonftravit, ac fortis per
omnia athleta fe pro muro domui Ifrael ponere
non timuit. Unus Urfpergentis abbas, idemque
fchifmaticorum patronus, Bennoni fchifmatico
cardinali inhæfif, ejus feriptorum quædam ca-
pita recitat, pon tamen ut ille fpuriam omnino
fuiffe eledionem Gregorii aufus eft affirmare, fed
ifta tantum: Cum ablque regis confenfu folis
tantum Romanis faventibus hunc apicem confen-
dirtet, funt qui illum non canonice confitutum,
fed tyrannice papatum fibimet affeuerent ufurpa-
fe, pro qua re & a nonnullis epifeopis abdicatus
eft. Sed quam ifta de non adhibito confenfu re-
gis Henrici falfa fuit, patet ex t&as vitz hujus
Gregorii, in quibus refertur, quod cum ille ad
regem fcripfflet, ne vigore conceffi privilegii fa-
ftz eledioni affentum præbcret, rex non modo
non dilcilent, fed miffa legatione fadam elc-

ftior.em confirmit, cjulque cncclia:ioni per-
legatum interfuerit. Idem affirmat Lambertus
Scharflaburgenfis loco fupra allegato. Videant
ergo Novatores, qua veritate lubliffant illa ca-
lumniz, quas princeps fchifmaticorum cardina-
lium Benno hujus optimi maximi pontificis mori-
bus, eledioni & fidei opponit. Videant quo duce
fic auctore cathedram Petri impugnent, quamque
graviter impingant, qui uno, duobus, vel tribus
ad fumum fchifmaticorum fautoribus adhære-
centes, fic a triginta duorum probatiffimorum
feriptorum, quos pro Gregorii defenfione iever-
rendiffimus fic illuftriffimus cardinalis Bellarminus
in controverfia de Rom. pontif. libro 4. capite 13.
nominatim receniet, fententia fic auctoritate tem-
erarie recedunt. Tempore pontificatus pr&ter il-
lam vigilantiam, Suam omnibus prope regibus
fis diligenter cuftodiendis im-
pendit, poft primam illam legationem ad Herni-
cum regem deftinatam, Hugonem Candidum fan-
dae Romana: ecclefiz cardinalem in Hifpaniam
ablegavit, ut, recuperatis a Mauris Hifpanix ci-
vitatibus, jura, tributum, fic centum fedis apofto-
licz dari folita exigeret. Cumque Michael Con-
ftantinopolitanus imperator per litteras Gregorio
de fufcepto pontificatu gratulatus effet, ea occa-
fione captata Dominicum patriarcham Venetum
caufa componepdi fchifmatis ad eum ablegavit.
Quartam legationem miffit ad Uratiffimum ducem
Bohemiz, ut centum folveret pro ducatu Bohe-
miæ, ut poft ufum mitræ conceffione Alexandri
pape acceptum fe fadurum voto nuncupato Deo
pollicitus fuerat. Anfelmum epifeopum eledum
monet, ne a rege Henrico investituram accipiat,
antequam rex Romane c&defuc de comunione
cum excommunicatis habita fatiffecerit. Saxones
in regem ob nefanda ejus crimina concitatos,
aliumque regem eligere conatos, feripto fuo co-
hibuit. Quintam legationem miffit in Germaniam
ad ecclefias ejuldem Germanic fit Gallic a labe
fimoniz expurgandas. Rex ob crimen allegatum
debita peanitentia perada eodem honorifice fu-
fcepit; ne vero concilium in Germania ca de
caufa per legatos haberetur, perfuafione Liemari
Bremenfis archiepifcopi eulit, quæ hæc de
caufa non ab aliis, quam a Bremeni vel Mo-
guntino f&dis apoftolicz vicariis fynodum congre-
gari oporteret. Legati Romam reverfi rem ge-
nam pontifici expofuerunt. Liemarus fecundo ad
fedem apoftolicam citatus fadus eft inobediens,
rebellis, fic fchifmaticus, refiffentque iuftibus le-
gatorum fic ipfius pontificis regem adverfus pon-
tificem commovit, idque boni quod mente con-
ceperat infelix princeps hujus infligatione aruit.
Sed accidit Dei lingulari beneficio, ut cum ad-
verfus Romanam ecclefiam principes f&culi fic
potentiores epifeopi confpirarent, pro defenfione
ejuldem f&dis Agnetem regis Henrici matrem,
Beatricem, fic Mathildem ejus filiam adhuc puel-
lam fic virginem, quamquam Godefrido nupta
fuiffet, affines excitavit. Unde haud dubie origi-
nem pmppff multorum calumnia, quam ad
fui expurgationem vulgabant concubinari, quod
poft facium divortium inter Mathildem fic Gode-
fridum, pontifex Mathildis amplexibus furtivis
frueretur: quam calumniam non tantum fuo tem-
pore Lambertus, verum etiam hac noftra attale
ex regefto epiftolarum Gregorii Baronius tam
erudite fic folide refutavit ac detexit, ajque a
mendaciorum involucris v&ndicavit, ut nemo poft-
hac nifi calumniator fic h&reticus fabclz menda-
ci aures pr&bere poffit. Ut magno Chriffianx te-
ligionis bono non lulum Saracenos exercitu expu-
gnare t,

anno
Christi
n°. L.º «

h.º · G ·
0,º i.,u

u.

L.º · r
cl<6c'

r[1]b-Ho
II. ob-)«

luo

enaret, fed etiam ouet-um eccleſtamt chbimate
ab occidental! dililam uniret, Armenos a fideca-
tholica penitus aberrantes ad rectae fidei crami-
tein reftitueict , plnquam quinquaginta millia
milium concipit & collegit . Ab Henrico poſt
Saxones fibjugatos, pcfque eam victoriam inolentio-
riore facto, ccepit contemni, Guilberti antiqui ichi-
fmatici, poſtea "ero Ravennatis epifeopi dolo &
fraude a Cincio Romano parfclo invalſis, captus,
& 'n carcere detentus eſt, quoſque per populum m-
raultuantem, & tam immane felcus ulcisci paratum,
eriperetur, atque priſtinas libertate reſtitueretur. Sod
cum Romano populo vindice tantum iceliu irru-
rum redditum eſſet, idem Guibertos accepta apapa
licentia Ravennam fe contulit, ibique conſpira-
tionem rebcllum epifcoporum Longobardorum ma-
chinatus fuit. Henrietta timore Saxonum folutus
voc.r.t. - contemptit impia ea que "apoſtolice (edis le-
gatis ante promiferat , atque excommunicatos a pontifice recepti & fovit . Quem contemptum cum pontifex non diutius tolerandum eſſe putaf-
cet, eum ſem regem ad dicendam cauſam per legatos Romam citavit ad fynodum proxima quodragetiſma congregandam . Excepit ille legationem , fed magna cum contumelia pontificis eoſdem poſtea abiecit, indoctoque Wormatiens conventiculo pontificem abſentem de criminibus obiectis condemnatum per ſententiam deponi, eamque ipſi infiluari curavit. Legans Romam reverſis, habita eſt poſtredie fynodus, in qua dum illi injurias ſibi irrogatas reſtituiffet, litterque a rege Geccleix per juramentum promiferat, imploravit . Qui itatun novis copis congregatis in Italiam advolan Hernicum fugavit, ipſumque pontificem feliciffime lidCravil, omnelque pseudocardinales , quos Guibertus pseudopontifex creaverat, vel fat tem a vero pontifice abſtraxerat, urbe expulit . Quibus expulſis, Gregorius concilium Romas congregavit, quo pseudopontificem cum pseudomperatore Henrico iterum excommunicavit. Poſtea ab urbe recedens Caſtilum adventi, atque inde ad dedicandam baſilicam fand Mattiua apoſtoli Salernum lc contulit , ibique permanſit utque ad obitum, qui contigit vigeſimo quarto Mali, anno Chrifti redemptoris robj. cum fediffet annos duodecim, meniem unum & dies tres. Sanſtituta o miraculis poſt mortem clariffimis, ſepultus eſt intra baſilicam fimai apoſtoli & evangeliſti Matthxi, quam paulo ante obitum divino cultui confecraverat.

LIBER PRIMUS REGISTRI

GREGORII PAPAE VII. (I)

Anno dominice incarnationis milleſimo ſeptuageſimo tertio, indictone undecima.

1) Editante Domino noſtro Jeſu Chriſto, anno cit-
AV mtiffima incarnacioni/ ejus milleſimo ſextageſimo tertio, indiſtiane & Luna undecima, x. Ko-
Undas Maji, feria ſecondæ, die ſeſſanturt domini
Alexandri donq memoria ſecundi pago, ne fedes apo-
Jioica diu ingeat proprio deflituta pajort, congrega-
ti in baſtica beati Petri ad vincula, nor fanſioja Ro-
mana catholica U apoſtojua tcleſija cardinales, cle-
rici, acolyti, Jbdiaconi, diaconi, preſbyteri , pra-
fentibus venerabilibus epifeopis & abbabatibus, clericis
IS monachis conſentientibus , plurimis turbis utriuſ-

ft » i° Vj.
oc.Miblib»,
lhel. 4. titlo
Btriholdu-
Cl>„e„lii»
» i° VII° 7°
anno i-Bj>
1050e» A
v7° r11°,
,, i° ^

LIBER PRIMUS REGISTRI

GREGOR!! P α PA VII. (1)

Anno dominice incarnationis millesimo
fimo tertio, indictione undecima

1) Editante Domino nostro Iesu Christo, anno c-
AV mntifitimo incarnationi/ ejus mtilejimo fextpa-
gejimo tertio, inditiane & Luna untleima, x. Ko-
Undas Majt, feria Jectenda, die fextilturti domini
Alexandri conq memoria fecundi pago, ne fedes apo-
Jolica diu ingeat proprio defittuta pajort, congrega-
ri in bajiffica beati Petri ad vincula, nor xaxijia Ro-
mana catholica U apojojia tceclieja cardinales, cie-
rici, acolyti, Juddiaconi, diaconi, presbyteri, pra-
fentibus venerabilibus epifeopis & abbatis, clericis
iS monachis conjentientibus, plurimis turbis utriuf-
-

Gregorii Papæ VII. Epistolæ. Lib. I.
 fwx fexus divtrfiqu ordinis acclamentibus, eligimus A
 ANNO nobis in pastorem & fumum pontificem virum re-
 feientic pntientis pollentem,
 η-/>ιη, tatis ū* iustitia praftantsjifimum amatorem, in ad-
 vtr^t fort 'n propteris temperatnm, & juxta
 & ..al- spoftoli dillum bonis moribus ornatum, pudicum,
 ..> i^nuī modifim, fobrium, cajum, hofpitalem, domum
 fi>siū^ā>ū- fl^m bene regentem, in gremio hujus matris eccle-
 m w flit fis a pueritia fatis nobiliter educatum & dolium,
 rn pro vjfit f^fritQ In archidinconatus honorem
 p.i>, *χ*. xique hodie fublmatum, Hildebrandum videlicet ar-
 ehidiaconum, quem * amodo ufque in fempiternm
 i? ejfe & dici Gregorium papam & apoftolicum vo-
 lumus * C? approbamus. Placet vobis ti Placet: Tul-
 tis eum: T^k^i p: inudatireum? Laudamus. Aais
 Roma, decimo Kalendas Maji, indillione undecimo. B

AD DESIDERIUM ABBATEM.

Nuntiat fe invitum in demortui Alexandri ponti-
 ficis locum fuffedum. Rogat ut Deum
 pro fe deprecetur, & ad fe quan-
 tocius veniat

Gregorius in Romanum pontificem eleflus D&derio
 abbati monafterii fanfti Benedih montis Caffini
 fulutem in Chrifto Jefu.

INiDtfduoT^vOminus nofter papa Alexander mortuus eft,
 otie.fi: it- λ-^* cujus mors iuper me cecidit, & omnia vi-
 bo i .hr., fpera mea concutiens, penitus conturbavit. Nam C
 c^* in morte quidem ejus Romanus populus contra
 morem ita quievit, & in manu noftra confilii
 frena dimiffit, ut evidenter appareret ex Dei mi-
 lericordia hoc proveniffe. Unde accepto confilio
 hoc ftatuimus, ut poft triduanum jejunium, poll
 litanias, & multorum orationem eleemofynis con-
 ditam, divino fulti auxilio ftatuere quod me-
 lius de eledione Romani Pontificis videretur. Sed
 fubito cum prxdiftus dominus nofter papa in ec-
 clefia * Salvatoris iepulrux trade etur, ortus eft
 magnus tumultus populi, & fremitus, & in me
 quali vexant infurrexerunt, ita ut cum propheta
 potfim dicere: Teni in altitudinem maris, ō tem-
 peftas demerfit me. Laboravi clamant, rauca fallis
 funt fauces mea, & Timor & tremor venerunt fu-
 per me, et contexerunt me tenebra. Sed quia in
 ledo jacens valde fatigatus fatis d.ftlare nequeo,
 anguftias meas enarrare fuperledeo. Te itaque per
 omnipotentem Dominum rogo, ut lutraganeos
 fratres & filios, quos in Chrifto nutris, ad exo-
 randum Deum pro me provoces, & ex vera ca-
 ritate invites: quatenus oratio, quæ me liberare
 debuit, ne incurrerem periculum, faltem tueaiur
 in periculo pofitum. Tu autem ipfe quantocius
 ad nos venire non prxtermittas, qui quantum
 Romana ecclefia te indigeat, & in prudentia tua
 fiduciam habeat, non ignoras. Dominam Agne-
 tem imperatricem, & Rajnaldum venerabilem. Cu-
 manum epifeopum ex noftra parte fahita; & quan-
 tum erga nos dilectionis habuerint, nuncutoften-
 dant, noftra vice fideliter obfecta. * Data Ro-
 ma: * XI. Kalcudas Maji, indiclione Xt.

II. AD GISÜLFUM PRINCIPEM Salernitanum.

Ejuldem argumenti.

Gregorius in Romanum pontificem eleflus
 Gijulfo Salernitano principi jalutem
 in Chrifto Jefu.

D Ominus nofter Alexander papa mortuus eft,
 cujus mors fuper me cecidit. {Omnis ut fu-
 pra ufque ad id quod ait:} Te itaque per omni-
 potentem Dominum rogo, ut venerabilem patrem
 Leonem, & exteros religiofos viros in partibus
 illis commorantes, ad exorandum Deum pro me
 ex vera caritate invites, ut oratio quæ me libe-
 rare debuit, ne incurrerem periculum, faltem tuea-
 tur in periculo pofitum. Tu autem ipfe quanto-
 cius ad nos venire non praetermittas: qui quan-
 tum Romana ecclefia te indigeat, & in pruden-
 tia tua fiduciam habeat, non ignoras. Data Ro-
 mae * XI. Kalendas Maji, indidione undecima. . Vjn.

III. AD GUIBERTUM RAVENNATEM archiepifcopum.

Ejuldem argumenti: rogat etiam ut
 legatos mittat.

Gregorius in Romanum pontificem elelxc Guiberto
 Ravennati archiepifcopo Jalutem
 in Chrifto Jefu.

ON dubitamus famam litteras noftras ante-
 volalle, & tam vobis, quam multis aliis,
 domini noihi Alexandri papæ obitum nuntiafle.
 Quod autem mihi valde gemendum eft, mors ejus
 iuper me cecidit, & omnia vifcera mea concu-
 tiens penitus conturbavit. Nam in morte ejus primo
 quidem Romanus populus contra morem ita quie-
 vit, & in manu noftra confilii frena dimiffit, ut
 evidenter appareret ex Dei milericordia hoc pro-
 veniffe. Unde accepto confilio hoc ftatuimus, ut
 poli triduanum jejunium, poll litanias, & multo-
 rum orationem eleemofynis conditam, divino fui-
 ti auxilio, ftatuere quod de eledione Roma-
 ni Pontificis videretur melius. Sed lubito, cur-
 prxdiftus dominus nofter papa in ecclefia Salva-
 toris lepulturr traderetur, ortus eft magnus tu-
 multus populi, & fremitus, & in me quali vefa-
 ni infurrexerunt, nil dicendi, nil conlulendi fa-
 cultatis aut fpatii relinquentes. Violentis mani-
 bus me in locum apoftolici regiminis, cui longe
 impar fum, rapuerunt. Ita re& ego cum pro-
 pheta pollim dicere: leni, in altitudinem mans, i^.,A tt
 G tempeftas demerfit me: laboravi damam, rauca
 jstfa funt fauces mes. Denique timor & tremor
 venerunt fuper me, & contexerunt me tenebra. Sed
 tia multis & magnis curis fatigatus fatis didare
 nequeo, miferias meas enumerate fuperledeo. Ro-
 go itaque vos per omnipotentem Deum, ut cari-
 tatem, quam erga Romanam eccleliam maxime
 hoc tempore, & , ut meminiffe debetis, erga me
 lpecialiter vos gerere promiffitis, quoniam quidem
 tempus, & rerum qualitas * eius probari poffu-
 lat; nunc quidem m me, & li noa meis meri-
 tis, faltem amore apollolorum offendere curetis;
 & fuffraganeos ac filios egclieix veftræ ad exo-
 randum Deum pro me invitetis, ac commonca-
 tis, quatenus ad ferendum onus, quod mihi in-
 vito & valde reluétanti impofitum eft, vires tti
 buat, manum porrigat, ut litue * totum in por „é*

tu

6] GREGORII PAPÆ VII. BPISTOLÆs LI8. I.

*4

tu flare noluit, laltfrm in tam alta pericula pro
 anno tcduin non relinquat: ego enim ficut in ea cari-
 CHalstl tate non Ada voa diligo* jr* eamdcm, & quae-
 cumque ejus officia funt, a vobis indubitanter exi-
 go. Neque vero dilcdioni veftrje dubitandum ell,
 quin Romanam ecdefiam, & eam, cui Deo au-
 dora pnfidelis, ea concordia „ & quantum cum
 cpmuyi'utriulque honore poterimus, omnimoda
 caritate copulare defideremus, ut in noftris etiam
 animis temper conjunda pax & plena dtlediocon-
 nedatur. Sicut igitur prudentiam veftram horuti
 fumus, ita etiam per elementa noftra nos vdie
 ag defiderare cognofcite, videlicet ut frequenter
 inter nos legaria dilcurrentibua collatari, de mu-
 tua confofatione gaudere potTimus. Data Rpmx
 *VI. Kalendas Mail, indictione undecima.

IV. AD BEATRICEM DUCISSAM,

Ugonkm, Ac.

• p>ct Gregorin< in Romanian pontificem eleita< Beatrici
 • \$...» * ductae, Vgani abbati Clitniacenfi y Manafia
 • t orbiepifeopo R^tmenfi, * regi Danarurn,
 abbati JHofillie^fi.

• l* «tou. T Nceptis * quidem a paribus, fed circa finem fin-
 1 gulis epiftolis juxta locorum & perfonarum
 competentiam diferepantibus. DataRomx Iv.Ka-
 kndas Mail, indidione undecima.

V AD RAINER.IUM FLORENTINUM epilcopum

Precipit ut vidua, que coofanguineo fuo nupfe-
 rat, donis & dote ab eo relidis privetur.

Gregorim in Romanam pontificem eleilas Raineria
 „ tllorenlmo epifeopo faintem in Cbrifto Jefa .

Raeferentium portitor apicum noftris infinuavit
 P auribus, fratrem fuum contra divinum jus ,
 contra fandorum patrum inflituttun, conglangu-
 nex fuo thalamis adh@idle, canonicis Florentinas
 ecclcfuB ne hoc facinus perpetraret prohibentibus
 eum canonice. Qto viam univerfo camis ingrel-
 foj, relida illius confanguinea icilicet, cum dono
 atque dote, quam injuria divinarum necnon & hu-
 manarum legum non eft veritas fufcipere, ad al-
 terius viri torum difponit tranfmigrare , cum po-
 tius fceius quod conunifit ptfpetuo oporteret earn
 flere. Tua itaque fraternitas coafanguinitatis li-
 neam a majoribus natu ejufdem loci diligenter
 inquirat ; quam fi inter defundam virum eam-
 demque vivam mulierem invenerit, ad aliarum
 exemplum ita ftudeat canonica auctoritate omnia
 dotalia infrumenta caflare, & ad nihilum redi-
 gere , ne de illicito quod contraxit conjugio ali-
 quam mercedem recipiat, qua laetari pollit in po-
 fterum. Sicut nos diligis, ita notlrx juffionis pri-
 mitias ad effedum perducere tua ne infittat cari-
 tas. Data Romx ul. Kalendas Mail, indidione
 undecima.

VI. AD GIRALDUM OSTIENSEM epilcopum, & Raimbaldum fubdiaconum.

Legatum mittir, qui cis Alexandri obitum Afuam
 cledionem narret. Monet ut monacho & ab-
 batem Cluniacenfcem ad pacem fledant. Et fi
 comes de * Rocyo, ficut ipfe jufflérat, in Hii-
 paniam non fuerit contra Paganos profedus ,
 vel fi alii principes illuc contra cofdem profi-

* K.«>.

cifici velint, legatus a fe mitius illuc tendat I -
 Tandem monet ut quamprimum redeant.

anno
 CHRISTI
 1033'

Gregorint. in Romanam pontificem eleitus GiraUo
 Ojlitrf iptfcopo & Raimbaldo fitUiacono , in It-
 gatime Gallia confliMit, falatcm in Domina Je-
 Jn Chriflo.

Umorem obitu domini noftri Alexandri p*
 R pr, qui xi. Kalendas Mail fpiritum Deo
 reddidit, & noftrc promotionis famam jam ad
 vos pervenite credimus, fed eadem plene vos co-
 gnocere cupientes ad cctrtiflima eorum indicia
 aptiorem-hoc diledo filio & cardinali fand@'Ro*
 mana: ecclrluc presbytero, qui ambobus interfuit,
 Bin partes illas mittendum noftrorum * nomine ju-
 dicavimus. Itaque quid & qualiter de utroque fa-
 dum fit, per hunc mera veritate percognita, ut
 orationes ad Deum fieri fidicite procuretis carita-
 tem veiltram valde rogamus , quatenus A illius p@',,,ζi',β.
 animam ad gaudia «terna beatitudinis transie- a-
 rat, & nobis ad ferendum onus impofitum auxi-
 lium fux mikrationis impendat. Quia vero hunc
 confratrcm noftrum , videlicet * UgoncmCandi-
 dum, in partes illas dirigi tempus A rerum com-
 petentia jsoftulate videbatur, prudentiam veftram
 omnino exoratam ete volumus, quatenus * Ugo-
 nem Cluniacenfcem abbatem, A totam congrega-
 tionem fratrum, ita ad pacem & integram .hujus
 diledionem fledere & conjungere Audeatis, ut au-
 g'xiliantc Deo nihil in eorum mentibus, quod in-
 vivum, aut difcnfionis nube fit obtedum, relin-
 quatils . Nam & hic, abjedo omni arbitrio fuo ,
 ad cor noftrum noftraque confilia rediens, in eo-
 dem fcufu cadcmque voluntate ac ftudio nobis eft
 connexus, & ea que antehac fibi impolitita hint,
 vivente adhuc domino noftro papa, ex aliorum
 .magis, quam * ex ejus culpa prodite cognovimus/.
 Pneterea hac meminiffe debetis quod in literis domi-
 ni noftri bear@ memoris Alexandri, & noftra quo-
 que legatione orati & commoniti fuiftis, quate-
 nus caufis * Evuli comitis deRoceo per vos, & *ns«n.
 per antedidum abbatem favorem addere inflitere-
 tis ; & cognita pa@ionc, quam nobiscum de ter-
 ra Hifpanix pepigit in feripto , quod fibi dedi-
 camus, una cum cpnfiljo abbatis, tales illuc perfo-
 nas dirigi procuraretis, qui & errorem Ghrifftimo-
 rum qui ibi reperluntur in fpirtualibus corrigere
 lapèrent, & in exquirendis caufis fandi Petri jux-
 ta tenorem padionis, fi res bene procederet, fiat
 idonei forent. Qiod fi ita fadum eft, nobis mul-
 tum placet; fia vero adhuc aliqua occasioac prae-
 termillum eft, aut etiam fi eadem conventio ab
 aliis quibufdam principibus, quos in eandem par-
 tem icorimn ab Evulo luis copiis ituros intellexi-
 mus, nondum exquifita eft, volumus ut cum ve-
 ftro confilio , & abbatis, Hugo cardinalis illuc
 tendat, & «quam ab omnibus ex parte fandi Pe-
 tri pactionem & debitum exigat. Vo- Tautetn ex
 noftra parte rogate abbatem, ut tales fibi adjun-
 gat qui eum comitentur, quorum confilio A ad-
 jutorio iter & laborem illum fiducialiter aggredi
 polfit, legatione tamen in eo principaliter poti-
 ta . Extra Hifp.nniam vero nullius unquam publi-
 ci rerum ccclcliafticarum negotii fine veftro con-
 fenfu, quamdiu vos in Gallia fueritis, licentiam
 fibi dedimus faciundi. Caelerum de mora veftræ
 reverfionis valde miramur, prarietim cum jam re-
 dire commoniti, in tanta vellri reditus expeda-
 tione ne morarum quidem*nobis caufas indican
 Ais. Unde diledionem veftram admonemus, ut
 quantocius polfitis ad nos revertamini, quatenus
 & quid egeritis cognofcamus, A de extero con-
 fixi-

Cikim, adjuvante Deo, jttatuere valeamus. Prst-
 anno ter hxc Mm fepe memoratum abbatem speciali-
 CHRIsi ter commoneri, fie plurimum a vobis vice noſtra
 I exorari cupimus, quatenus caritatem, quam ha-
 denus in nos habuit, nunc, cum maxime opus
 x eft, indefcīta exhibitione conferat, & infirmita-
 tem noſtram fuiſ & fanditfimx congregationis
 fue orationibus tanto fibnixitis adjuvare ftudeat,
 quanto imbecillitatem noſtram ſub accumulato
 pondere gravius premi non ignorat. Data Ro-
 me, fecundo Kalendas Maii, indidione undecima.

VII. AD PRINCIPES HISPANIÆ.

Sighificat comiti de Roceo ſub quadam conditio-
 ne eam Hiſpaniæ partem conceſſiſſe, quā a
 Saracenorum manibus eriperet. Prohibet alios
 principes in eandem regionem cum copiis in-
 gredi, partemque ullam illius provincie ſibi
 vindicare, niſi interveniat quæ padio peribi-
 vendi iura ſandi Petri: qua de re legajos
 mittit.

*Gregorius in Romanam pontificem tleShii omnibus
 principibus in terram Hiſpaniæ proficiſſe volentibus
 perpetuam ſalutem in Domino Jſrie Cbrifto.*

Es=lus
 N On latere vos credimus regnum Hiſpaniæ ab
 antiquo proprii juris ſandi Petri fuiſſe, &
 adhuc (licet diu a Paganis fit occupatum)
 tamen juſtitix non evacuata, nulli mortalium, ſed
 ſoli apoſtolice ſedi ex æquo pertinere. Quod enim
 auctore Deo ſemel in proprietatis eccleſiarum ju-
 ſte pervenerit, manente eo, ab uſu quidem, ſed
 ab earum jure, occaſione tranſeuntis temporis,
 fine legitima conceſſione divelli non poterit. Ita-
 que comes * Evulus de Roceo, cujus famam apud
 vos haud obſcuram eſſe putamus, terram illam
 ad honorem ſandi Petri ingredi, & Paganorum
 manibus eripere cupiens, hanc conceſſionem ab
 apoſtolica fede obtinuit, ut partem illam, unde
 Paganos ſuo ſtudio, & adjundo ſibi aliorum au-
 xilio expellere poſſet, ſub conditione inter nos fa-
 de pamonis, ex parte ſandi Petri poſtuleret.
 Qua in re licet labore quicumque veſtrum ſibi ad-
 hærere voluerit, omni caritatis affectu commo-
 tus erga honorem ſandi Petri talem animum ge-
 rat, ut ab eo & munitionis auxilia in periculis,
 & merita fidelitatis præmia ſecurus accipiat. Si
 autem aliqui ex vobis feorū ab illo propriis co-
 piis eandem terram aliqua in parte intrare para-
 verint, decet ut militix cauſam ex animi devo-
 tione, quam juſtiſſimam ſibi proponant, jam
 nuq̃c omni voto concipientes, & ex corde ſta-
 tuentes, ne capta terra eaſilem, quas illi qui nunc
 Deum ignorantes eam occupant injurias ſando
 Petro faciant. Hoc enim neminem veſtrum igno-
 rare volumus; quoniam niſi quæ padione per-
 ſolvendi juris ſandi Petri in regnum illud animad-
 vertere (latueritis, potius vobis apoſtolica auctori-
 tate, ne illuc tendatis interdicens, contraſer-
 mur, quam ſanda & univerſalis mater eccleſia,
 idem a filiis ſuis quod ab hoſtibus patiendū, non
 jam proprietatis ſux, ſed filiorum detrimento fau-
 cictur. Quamobrem hunc dilectum filium Hugo-
 nem & cardinalem ſandæ Romane eccleſie præ-
 byterum in partes illas miſimus, in cujus ore no-
 ſtra ad vos coſilia & decreta plenius apertiusque
 differenda ac vice noſtra diſponenda poſuimus.
 Data Rane n. Kalendas Maji, indidione un-
 decima.

VIII. ad UBERTUM CLERICUM & Albertum diaconum. CHſel., TI

Eorum legationem confirmat, hortatur ut ora-
 tiones pro ſe fieri curent.

*Gregorius in Romanum pontificem eicClut, Uberto
 ckrico, U. Alberto diacono ſalutem
 in Domino Jefa Cbrifto.*

O Bitum domini Alexandri papa: jam vos ac-
 cepiſſe fama nuntiante credimus, & quam
 repente, quanque populi violentia nos indigni
 & reludant? ad regimen apoſtolice ſedis * Iari. F^e -/-
 fumus. Sed ne eventus harum rerum animos ve-
 ſtros in exequenda vobis commiſſa legatione, aut
 timore, ſcu aliqua ambiguitate pertentet, ad con-
 fortidam caritatem veſtram hinc ſuccinde vobis
 ſcripſimus; ut omnem in Deo, & ſando Petro,
 cujus filii & legati eſtis, fiduciam habentes, ad
 quic miſi eſtis, viriliter & incundanter apoſtoli-
 ca vice ſuſciamini, & in laudanda juſtitia fidei
 conſtantia accingamini. Nam & ea quæ a beatis
 memoris domino noſtro Alexandro papa injunda
 vobis & commiſſa ſunt, nos quoque præſenti au-
 ctoritate injungimus, firmiterque committimus: in
 quibus peragendis ut monita damus, ita auxilian-
 te Deo, apoſtolice conſolationis & auctoritatis
 legibus vigilantia ſtudio conſerve procurabimus. D
 extero vos monemus, ut in locis venerabilibus
 ad quos veneritis, orationes pro me fieri obſe-
 cretis, quatenus omnipotens Deus, qui deſiderium
 meum nunquam ad honorem iſtius anhelante co-
 gnoſcit, ad ferendum tam grave onus, quod im-
 politum ejus timore recuſare non audebam, om-
 nes facultates infirmitati meæ pius impendat. Da-
 ta Romæ ii. Kalendas Maji indidione unde-
 cima.

IX. AD GOTTIFREDUM DUCEM.

Gratum ſibi fuiſſe feribit, quod literis fuerit de
 ſua promotione gratulatus: ſignificat tamen ſe
 dolere de ſuſcepto pontificali munere. Offendit
 ſuam erga eum & regem dilectionem. Optat
 ut rex ſuis monitis acquieſcat.

*Gregorius in Romanum pontificem ele&nt * Gottifredo 'Coofth'
 duci ſalutem in Domino Jefa Cbrifto.*

G Rata nobis eſt lætitia tua, quam in literis
 tuis de promotione noſtra te habere cogno-
 vimus, non ut hoc aliqua cauſa noſtræ deſeda-
 tio faciat, ſed quod eam ex fonte ſinceræ dile-
 ctionis, & fidei mente derivatam eſſe non dubi-
 tamus. Noſtra enim promotio, quæ tibi exterius
 ſue fidelibus plant de nobis exultationem de gau-
 dium adminiſtrat, nobis interni doloris amaritu-
 dinem & nimiam anxietatis anguſtias generat. Vi-
 demus enim quanta nos ſollicitudo circumſtat, ſen-
 timus quantum nos ſuſcepti oneris farcina gra-
 vat, ſub quibus dum noſtræ infirmitatis conſcien-
 tia tremit, anima noſtra in Cbrifto potius diſſi-
 lutionis requiem, quam in tantis periculis vitam
 eupit. In tantum quippe commiſſi nobis officiis
 confideratio nos ſollicitat, ut niſi in orationibus
 ſpiritualium hominum poſt Deum aliqua fiducia
 nos ſuſtemaret, curarum immenſitate mens no-
 ſtra ſuccumberet. Peccatis enim facientibus ita pe-
 ne totus mundus in maligno 4ft politus, ut om-
 nes, de præſepie qui in eccleſia prælati ſunt, eam
 potius conturbare, quam fidei devotione defen-
 E de-

Assn irr* vel celebrare contendat: & dum fuis aut A fidelitate fedis apoftolicæ non definat obftinata.
Chr iſti omibus quæ ad religionem fci iuftitiam Dei per-
 tinent fe vclut hoſtes opponant. Quo magis no-
 bis dolendum eſt, qui fufceptum univerſalis ecclie-
 41x regimen in tanta difficultate nec rite admini-
 ſtrare, nec ruto deferere poſſimus. Carreum quia
 fidei & crmdantix virtutem, donante Çko, in te
 fitain eſſe cognovimus, omnem quam oportet in
 caridiino fancii Petri filio in te fiduciam habentes,
 animum tum de noſtra idem confantiflima
 dilectione. & erga honores tuos promptiſſima volun-
 tatc, nequaquam dubitare volumus. De rege
 vero-mentem noſtram ô defiderium pleno cogao-
 icerc,potes; quod, quantum in Domino ſapimus,
 neminem de ejus prxfenti ac futura gloria aut fo-
 lu inorem, aut copioſiori defiderio nobis prxferri
 credimus. Eſt enim hxc voluntas noſtra, ut pri-
 mum oblata nobis opportunitate per nuntios no-
 ſtros filper his quæ ad profeum eccleſiæ, & ho-
 norem regie dignitatis lux pertinere arbitramur,
 paterna cum dilectio & admonitione convenia-
 mus. Quod ſi nos audierit, non aliter de ejus
 Addn i- quam ' noſtra ſalutē gaudebimus; quam tunc
 certitTime fibi lucrari poterit, ſi in tenenda iuſti-
 tia noſtris monitis & confiliis acquieverit: ſin ve-
 to (quod non optamus) nobis odium pro dile-
 ctione, omnipotenti autem Deo pro tanto honore
 fibi collator diſſimulando iuſtitiam ejus, con-
 temptum non ex «quo reddiderit, interminatio
 qua dicitur; *Ataledi/Xss Aorno, <ini prohibet gladium>*.
 ■ *«**** a flMgxint>* fuper nos, Deo providente, non
 il,u iri b'i veuiet. Neque enim liberum nobis eſt alicuius per-
 ſonali gratia legem Dei poſſponere, aut auctori-
 tate reſtitudinis pro humano favore cedere, di-
 cente apoſtolo: *Si hominibus placere vellem, iervm*
 O«kr i- *Pe» non eſſem.* Data Romæ u. Nonas Maji, in-
 dictione undecima.

X. AD GUIDONEM IMOLENSEM:

Ut diſcordiam inter archiepiſcopum Ravennatem
 & cives Imolentes fedet. Et ſi archiepiſcopus
 eos a fedis apoſtolicæ ditione conatur avelle-
 re, illius auxilium prxbeat, donec legati illic
 proficiſcantur,

*Gregarim in Romani,m pontificem eleſim Guidoni
 bnclcrſi comiti filiutem m Dcmno
 Jtjn (.hriflo.*

Q U d tm Imolenſis noſtram adeuntes prxfen-
 tiam conquerendo nobis indicavere, quod
 conſrater noſter ' Guibcrtus archiepiſcopus
 • Gib»-»» 'ennas eos contra honorem ſandi Petri, cui fi-
 tr iufmr. delitatin juravere, fux omnino ditioni lubigere,
 & ad juranda tibi fidelitatis attentet ſacramenta
 compellere. Verum hxc jectatio tanto plus admi-
 rationis nobis at:utit, quanto pcrſepta dudim in
 eo & ſiatern.i c.uitas, & ſacerdotiſis honeſtiſſi-
 picionis in ilkiin indubitantius cautas excludit.
 Neque enim credete pollumus, tam prudentem,
 'irum, ita aut n.iturx aui dignitatis lux loci ob-
 htum eſſe, ut cui apoſtolorum piincipi fidelita-
 tem ipſe iurcur.mdo promiſſit, nev,lcio periculo
 luo, alios >ui i. ' fecerunt ad peijuritun nita-
 eis (aeramenta pertrahere.
 Attamen quæcumque inter eos e.ictorJia aut mo-
 kſtiam fit oclafio, quatenus eam fedare, & ſi
 poſſis, lah o honore landi Petri, firma ſtudeas
 pace decidere, prudentiam tuam valde rogamus.
 Quod ſi aliquibus malis impredientibus non poſſis
 efficere, tk plixdiſtus conſrater noſter archiepiſco-
 pus, aut alia quilibet perſona, prxfatos cives a

* coercitatione divellere, ſicut apoſtolorum tibi ANNO
 prxfidia apud omnipotentem Detum prodeſſe, & CHRBT1
 in hac vita non fine meritorum compendio prx-
 fidere * cupis, itq eis prxfenti auctoritate ropay*-/n:» H.
 tus, & commonitus, defenſionis auxilia, tione
 legati noſtri in «partes illas veniant, conferre non
 definas. Nos equidem cum omnibus, ſi fieri po-
 teſt, pacem habere ardenterecupimus; fed eorum
 conatibus qui ad injuriam fanât Petri, cujus fer-
 vi fumus, ex*tendtre fe moluntt'r, divina adjuti
 tam virtute quam iuſtitia obviare non refugimus.
 Data Romæ Kalendis Junii, indictione undecima.

XL AD BEATRICEM, ET MATHILDEM
EIVS FILI X m.

Hortatur ut ſimoniacoſ evitent. De Lucenſi ele-
 flo ahqua commemorat. Significat fe mittere
 viros religioſos ad regem, qui illum ad Roma-
 nam eccliam revocent.

*Gregarim in Romanum pontificem eleihti Beatrici,
 O ejm filix Af.ithildi, ſaintem
 in iJominn Jefic thrift?*

S icut beatus Gregorius in quodam ſuper mora-
 lia Job explanationum libro ait Statutum eſt
 apud ſupernum judicem quanta unumqſinque aut
 ferire adverſitas, aut debeat mulcere proſperitas.
 Quicumque ergo five ſe hujus, vel timore illius
 'm tempore tentationis ab his que reſta ſunt de-
 viar, nec iſperare in Deum- nec divinarum elo-
 quils ſcripturarum fe adhxere manifeſtat. Hoc
 ideo dicimus, quia nobis & vobis, immo
 omnibus qui confortes adoptionis filiorum Dei el-
 ſe cupimus, non tam occaſiones noſtræ exiſtima-
 tionh, videlicet quid hinc proſit, inde noceat,
 intuendx ſunt, quam illud, ut iuſtitiam Dei, quæ
 nunquam beatitudinis fine carebit, fortiter tenea-
 mus, (ollicito penſandum & enitendum eſt. Scri-
 ptum eſt enim: *Sed 47 fi q-d patimini propter ju-
 ſtitum, beati.* Noſtis, dilectiſſim® ſandi Petri fi-
 lix, quain aperte Longobardorum epiſcopi ſimo-
 niacam hxrefum defendere ac fovere prxiumpſe-
 rint, cum ' Gotefrcduv ſimoniacoſ, & ob hoc
 excommunicatum, atque damnatum ſub ꝑcciebe-
 nedictionis maledixerint, & ſub umbra ordinatio-
 nis exccratum lurreticum conſtituerint. Nempe
 qui hadenus lapides & lagittas latenter contra
 Dominum jaſtarunt jam nunc ad iubvertendam
 religionem, & immobilem land® Romarut ccclie-
 ft® petram concutiendam, non dubie prxeuſores
 Rantichriſti, & antiqui hoſtis fatellitcs in apertum
 furoris fui campum profihierunt. Qpibns favere
 vel contentirc, quam periculofum fit prudentia
 veſtra inde perpendat; quod beatus Gregorius di-
 cit: Talibus non lummpere obviare, quid aliud
 tft, niſi fidtm negare? Unde nobilitatem veſtram
 hortamui, & valde rogamus, ut communionem
 illorum evitare & decimare ſtudeat, ne ſaſtioni-
 bus eorum confilia vel adjumenta prabeat. Ne-
 que veto in hac re aliqua *hujus mundi ratio*,
 quæ quidem vana, tranſitoria, & deſcriptive eſt,
 vos commoveat; quopiam per mifericordiam Dei,
 & ſaniti Petri, nulla vos inimicorum verſutialx-
 dere poterit, ſi mentem rcſtram libera concien-
 tia defendit. De eleilo vero Lucenſi, non aliud
 vobis reſpondendum elle ' pervidimus, niſi quod
 in eo tantam divinarum literarum ſcñntiam, &
 rationem diferetionis eſſe percepimus, ut quæ ſi-
 niſtra, quæ ſit dextra ipſe non ignoret. Quod ſi
 ad dexteram inclinaverit, valde gaudemus; ſin
 vero, quod abiit ad finiſtram, utique dolemus;

fed nullius perions gratia vel favore impietati af-
 anno ionfum dabimus. De rege autem, ut antea in
 chr ist ^ literis noſtris accepiftis, :hxc eft voluntas noſtra,
 **** 1 ut ad eum religioſos viros mittamus, quorum ad-
 monitionibus, tnſpirante Deo, ad amorem fandx
 Romans & fur matris eccleſiæ eum revocare, &
 ad condignam formam fufcipiendi Imperii inſtrue-
 re & expolire valeamus. Quod fi nos, quod non
 optamus, audire contempferit, nos tamen - ma-
 tre noſtra Romana eccleſia, qur nos nutrit, &
 ſpe filiorum fuorum, fanguine alios generavit filios^
 cuſtodiente Deo, exorbitare nec poſſimus nec de-
 bemus. Et certe tutius nobis eſt defendendo veri-
 tatem pro fui ipſius ſalute aduſque fanguinem no-
 ſtrum ubi reſiſtere, quam ad explendam ejus vo-
 luntatem iniquitati contentendo ſecum, quod ab-B
 fit, ad interitum ruere. Valet in Ghrifto carif-
 fims, & in noſtra diledione corde tenus voſan-
 nexas cſe ſcitate. Data Romx viu. Kalend. ^ Ju-
 nii, indictione undecima;

hw

XII. AD GULIELMUM PAPIENSEM KPISCOPUM.

Offendit ſe ipſius literis commotum, bene jam de
 ipſo exiſtimare; ur. autem hanc opinionem de
 eo retineat, rogat ipſum ut eccleſiæ Romans
 ſtatuta amplectens contra e/us adverſaries pro
 viribus certet.

*Gregorius m Romanum pontificem tñtihu Gnielmo
 Papierſ epifeopo ſalitem in Domino
 Jern Cbrtfo.*

Nonnulla nobis frater de te antehac relata
 funt, e quibus animus noſter non immerito
 turbari debuit: fed in epiſtola tua longe
 cognofcentes, ad meliorem opinionem, ſir pñt
 gaudii addudi fumus, cupientes & illa vana/tuiſ-
 ſe, & fidem eorum qux tua diledio ſpondet ope-
 rum atteſtatione percipere; cujus rei pradens &
 copioſa tibi materia ſuppedit, ut & his qux de te
 credenda fuades, excluſa dubitatione credamus, &
 & fraternitatem tuam integra caritate nobis, im-
 mo fandx Ramans eccleſiæ adfridam lore com-
 probemus. Fiat itaque nobis indicium, quam una
 tñtudio eadem nobiſcum velle, & pro liber-
 tate lands eccleſiæ quibus nos repugnamus toto
 nifu reſiſtere paratus exiſtis, videlicet ut his qui
 catholicam fidem, & eccleſiaſticæ religionis regu-
 las conantur evertere, non ſolum non contenti-
 re, fed ea parte, qux pro reverentia hujus lan-
 ds lediſ, & debito perceptis fidel cultu illis con-
 traire decrevit, tuis conſiliis adjutorioque iuſſu-
 ta, pro ruiſ viribus te quoque repugnare offendas.
 Hoc autem indubitanter ſcias, quoniam ſiMedio-
 lanenſis catholici huius rei teſtimonium de te no-
 bis dederint, ut Grefrco excommunicato, ttepi-
 ſcopis qui ejus cauſa excommunicationis periculum
 incurrerunt, prudenter obſiſtas, & eis qui in cer-
 tamine Chriſti ſunt fideliter iolatium præbeas, non
 aurum, vel argentum, nec aliqua fraternitatis tuſ
 ſtudia, vel obſequia noſtræ & totius Romans ec-
 cleſiæ caritati aequæ re, & cauſas tuas cotninen-
 dare, & indiſſolubili cura annedere poterunt. In
 hoc etenim cariffimum filium, & fidum coopera-
 torem lands Romans eccleſiæ potiſſimum te de-
 monſtrare poteris, ſi ciuſ ſtatuta, qux a tramite
 fandorum patrum non recedit amplexando fortiter
 & defendendo teneris. Quod quidem prx exteris
 Longobardorum epifeopis te oportet agere, ut ſic
 ut apoſtolica & univerſalis eccleſia earn, cui Deo
 volente prxſtè nignofeeris, ſpcciali gratia bi ho-
 Ceeuil. General. Tom- XX.

nore" ſublīmavit; ita, cum neceſſitas & eatiamm
 laborexegerit, in follicitudine macris defudet acrius,
 qux caritatis citu & vicarix dilpenſationis munus
 iortitur opimius. Dat> Romx in. ^ Kal. Julii,
 indidione undecima.

XIII. AD MANASSEM REMENSEM ARCHIEPISCOPUM.

Ne monachos fandi Remigii amplius vexet, ſic
 jtyXta canotucas fandiones abbatem, ibi,
 ominandum curet.

*Gregorius epſcoput fervm fervorum Dei Mjniffa
 Rbrmenſi archiepiſtopo fudem & apoſto-
 licam benedictionem.*

Si loci tui, frater dilediſſimè, dignitatem, ſi
 officiū debitum, ſi ſtatuta divinatū legum,
 denique ſi eam quam fandx Romans eccleſiæ re-
 verentiam & caritatem debes diligenter attende-
 res, profecto rogatus & monita lediſ apoſtolice
 non totiens apud te fruſtrari permitteres; prxter-
 tim cum gravis culpa ſit in hujusmodi cauſa te
 monitoris vocem provocaffe vel expedaſſe. Nam
 quæcumque nobis c commiſſa diſpenſatione immi-
 nent, negligere quidem ea abſque periculo noſtro
 non poſſumus, nedum voluntate & ſtudio con-
 fundere ſecunim nobis eſſe putemus: ſiquidem me-
 miniTe debet prudentia tua; quotiens dominus &
 prxdeceſſor noſter Alexander venerandx memoria
 papa, & nos, tum per epiſtolas tum per legatos,
 de cauſa monaſterii fandi Remigii rogando & hor-
 tando te admonuimus, ne totiens apoſtolicam au-
 dientiam fratrum clamoribus fatigari urgente ne-
 ceſſitate fineres. ne quemquam ibi, cui ſacri ca-
 nones contradicerent, in loco abbatis apponeres,
 neu bona monaſterii ab uſu congregationis auſe-
 rendo focum inopia diſtipares; fed talem ibi ad
 regimen abbatix conſtitui regulariter procurares,
 cui nec in exterioribus providendi diligentia, nec
 in ſpiritali moderamine religio deeſſet, aut (cien-
 tia. Quid cum ixpe te ſadurum nobis per lega-
 tos tuos promiferis, necdum tamen adimplere cu-
 raſti; led ut multorum relatione competimus, de
 tñt die in diem venerabilem locum ilhñ aperius ac
 ipſerabilius tradas, ſc, ut detrimenta bonorum
 temporalium taceamus, religioſas quoque fratrum
 perſonas crudeli ac contumelioſa captione coar-
 das. (Jnde tui ipſius ſolertia perpendere poteſt,
 quart, gravis ſuper hac re & te culpa & nos mo-
 leſtia' mordeat, quod apoſtolice lediſ auctoritas
 loco & fratribus quibus te jamdudum paternis al-
 fedibus conſuluisse decuerat, necdum erga te ad
 pacem & quietem prodeTe potuit. Tcñtare tamen
 adhuc, frater dilediſſime, & miti oratione ani-
 mum Hectere deſtinavimus, rogantes & ex parte
 beatorum apoſtolorum Petri & Pauli, & noſtra,
 per eos apoſtolica auctoritate componentes, ut ii
 deinceps ſpem in noſtra fraternitate & dilectione
 E habere volueris, fine omni dilatione talem perii-
 nam regulariter ibi ordinari in abbatem procures,
 qux huic ordini & officio decenter congruat, &
 extera, qux neceſſitas & juſtitia monaſterii exi-
 git, ita corrigas & emendes, ne fratrum ulterius
 ad nos referri querela debeat. Quid ii denuo in
 hac re reverentiam fandi Petri & noſtram qua-
 lemcmque caritatem amiciriamque contempleris,
 procul dubio (quod nos inviti dicimus) apoſtoli-
 cam in te lcvitatem & iracundiam provocans.
 Data Romx fecundo Kalendas Julii, indidione
 undecima.

7«

ANNO
CHRIST)XIV. AD HUGONEM ABBATEM
CLUNIACENSIS.

Ut literal (iras ad Rhemenfem archiepiscopum
mutat, & monachus fandi Remigii
tueatur.

*Gregorius opifeopus fervut fervorum Dei, Hugani
abbati (. iuniaceni - Jalutem & apoftolicam
benedictionem,*

Overit fanditas veftra hos fratres monachos

Nonafterii fandi Remigii efle, quibus apud
fedem apoftolicam pro confolatione loci fui, quem
Manafles Rhemenfis archiepifcopus quotidie diffi-
pat ac confundit, diu commorantibus, non aliud
ad præfens Solatium opportunius exhibere potui-
mus, quam quod eidem archiepifcopo literas pa-
riter cum iftis vobis redditas delinavimus; inquit
eum, fi cum beato Petro & Romana eccle-
fia pacem fperare velit præfentiu monafterium
regulariter ordinare, & in quiete dimittere mul-
tum rogamus, & admonemus; Quas ut veftracari-
tas illi per idoneum nuntium mittat, & nobis
quidquid pro his fecerit oblata primum opportu-
nitate relcribat, noftra follicitudo defiderat. Inte-
rim vero fratres illos defolationem loci fui vide-
re fugientes benignitati veftræ commendamus, qua-
tenus de his tamdiu curam habere non pigeat,
donec miferante Deo, optatam quietem in mo-
nasterio fuo eos habere poffe contingat. Data
Roms 11. Kalend. Julii, indidione undecima.

XV. AD OMNES CHRISTI FIDELES
in Lombardia.

Nuntiat fe excommunicatæ Gotefredum, quod
fimoniacæ Mediolanenſem eccleſiam occu-
paverit. Monet ne ei contentiant,
& fidem defendant.

*Gregorius epifeopus fervur fervorum Dei omnibus
fidelibus Janili Petri apofolorum principii in
Longobardia commorantibus, faluteuf
& apoftolicam benedictionem.*

Scire vos volo, fratres cariffimi, quod & mul-
ti veftri fciunt, quia in eo k-co potiffi fu-
mus, ut, velimus nolimus, omnibus gentibus, ma-
xime Chriftianis, veritatem & iuftitiam annuntia-
re compellamur, dicente Domino. *(Iama, necef-
set: quafi tuba exalta vocem tuam, tj annuntia po-
pulo meo feelera eorum, & alibi: Si non annuntiaveris
iniquo iniquitatem fuam, animam ejus de manu tua
requiram.* Item propheta, *Maledictus*, inquit, *bo-
ma qui prohibet gladium Juum a Janguine*, id eft ver-
bum prædicationis a carnalium increpatione. Hac
ideo præſerbavimus, quia inter inulta mala, quæ
ubique terrarum fiunt, quidam miniſtri latanæ,
& præcones antichrifti, in Longobardia etiam fi-
dem Chriftianam conantur confundere, & iram
Dei fuper fe provocare. Nam, ficut Icitius, * Go-
tefricius» vivente Guidone dicio archiepifcopo Me-
diolancnſi, eandem eccleſiam, quæ quondam me-
ritis glorioſiffimæ virginis genitricis Dei Ma-
rie, nec non auctoritate clariffimi dodoris beati
Ambrofii inter exteras Longobardorum eccleſias,
religione, libertate, ac ſpeciali gloria enituit,
nunc quafi vilem ancillam præſumptu emere, fpon-
ſarum videlicet Chrifti diabolo profiteri: & a ca-
tholica fide tentans eam feparare, niſus eft timo-
re. Quod audiens

Alaud. Romana eccleſia tñater veftra, & tarins
Chriftianitatis, ficut icitis, mæſitra, congregato
e diverſis partibus concilio multorum facerdotum, anno
& diverſorum ordinum conſenſu, fulta beati Pe-
tri apoftolorum principis auctoritate, Gotefredum
fidei catholicæ & legis Chriftianæ inimicum, ex-
communicavit, & anathematizavit jaculo una cum
omnibus fibi coſentientibus tranſfixit. Quam ex-
communicationem, quod etiam inimici fandas ec-
cleſiæ negare non pellunt, fandi patres antiqui-
tus ceniuerunt, & per omnes fandas eccleſias ipſius
orbis catholici viri confirmant, & confirmave-
runt. Quapropter ex parte Dei omnipotentis Pa-
tris, & Filii & Spiritus fandi, beatorum Pe-
tri & Pauli apoftolorum principum, moſtramus vos,
fratres cariffimi, hortamur atque præcipimus, ut
nullo modo præſentis hæretico Gotefredo conſen-
tiatis, quia illi in hoc t'celere conſentire, fidem
Quillius eſt negare fed quibus modis poteſtis, ut
filii Dei, ei reſiſtite, & felem Chriftianam, qua
talvandi cſtis, omnino defendite. Neque vos de-
terreat humana fuperbia; quia qui nobifeum eſt,
major eſt omnibus, & fcm) > cr invidus, qui vult
nos pro fe laborare, & coronam legitime certan-
tibus, ut apoftolus promittit, tribuere. Solet enim
dux noster paucis humilibus multos ficluperboa
conterere, & perea quæ funt infirma mundi fortia
quæque confundere. Sic enim placuit, & fic decet
cxleſtem & invidum principem. Omnipotens Deus,
qui beato Petro oves ſuas ſpecialiter comiſiſit, &
totius ecclæſiæ regimen dedit, vos in ejusdilectio-
ne corroboret, ut ejus auctoritate a peccatis ve-
ſtris abſoluti, mereamini inimicos Domini com-
primere, & corda illorum ad pœnitentiam provo-
care. Data Rome Kalendis Julii, indidione un-
decima.

XVI. AD GIRALDUM OSTIENSEM
epiſcopum.

Miratur quod fe certiore non reddiderit de fy-
nodo ab eo coacti. Significat fe epifeopis, /jui
querebantur ab eo fe depofitos, reſpondere mo-
do non poteſte, & Aufcicnſem epifeopum ic ab-
ſolvit. Jubeat Bigorritanum epifeopum reſtitui,
nifi alia crimina in eo inveniat.

*Gregorius epifcopia fervur fervorum Dei Giraldo
Officij epifeopo falutem & apoftolicam
benedictionem.*

Miramur, & multum anxii fumus, quod cum
temper contuetum & valde necellarium fue-
rit, ut fi quando legatus apoftolicus ledis concilii
in remotis partibus celebraverit, fine mora
ad annuntiandum omnia quæ egilſet reverteretur,
tua fraternitas poſt peradam fynodum, in qua
tor negotia cmeruerunt, nec ad nos rediit, nec
cum qui fecum eſt, confiderata vel neceſſitate vel
noſtra expetitione, hunc. Nobis equidem gra-
tun eſt, quod pro negotiis fandæ Romanæ eccle-
ſiæ in Hiſpanias profectus es; fed debuerat pru-
dentia tua aut illum quem tibi adjunximus, aut
aliquem, qui fynodo inreſtaret, quique omnia
vice tua nobis rationabiliter expedire iciret, ad
nos direxitle: quatenus perpèdis omnibus confir-
manda confirmaemus, & fi qua mutanda vide-
rentur, difereta ratione mutaremus. Licet enim
in litteris tuis aliqua nobis geſtorum raonum no-
titia apparuerit; vobis tamen abſentibus, nec
aliqui qui pro vobis certa eorum quæ viderit fic
audierit attentione reſpondeat morwenſiarum po-
fito, plerique, quorum alii injuſte fe excommu-
ni-

GREGORI1 PAPE

7> nicas, aut inordinate depolitis, alii immerito
interdiāos conqueruntur, responderecautarāmbi-
guitate, & reſpedu conſervaqdz auctoritatis tuz
prohibemur. Non reſpondere vero, aut in longum
tempore reſponſa differre, deſpeditioni, & , propter
prolongata pericula eorum, qui ſub centura ſunt,
crudelitati imputatur. De cauſa etiam Guilielmi di-
di-
a-ūāitſr, A-ii¹ Aulicienſis archiepiſcopi, pro alijs reſtitutione
nos poſtulat, tu ipſe anxietatem quamdam nobis
intulit; cutn¹ ob Jd ſolum, quia excommunicato
ſcienter¹ communicaverat, cū effo depoſitum, &
tamen in examinatione ejus de obſeſis crimini-
bus, præter quod domnum & prdeceſſorem no;
ſtrum Alexandrunr papam ſibi ignoviſſe fatebatur,
non eum canonice te expurgalle, fed expurgare
voluſſe dixiſſi. Non parvam itaque ſuper his omni-
bus iblicitudinem habentes, tam tibi ipſi quam
ceteris magna reſpondendi difficultate tenemur.
Hoc tamen confidentibus fratribus & coepiſcopi-
pis noſtris & cardinalibus inter cetera, nos de-
creviſſe cognofcas, ut prſtatum Aulicienſis archie-
piſcopus propter hoc ſolum quia communicavit
excommunicato, deſedioni ſubjaceat non debeat;
ita tamen ſi de obſeſis aliis criminibus ita (e ex-
purgare poterit, ut neque in te ſuſpicio prodeat,
nec infamia adnoſuſque pertingat: alioquin hu-
jus rei diffinitionem ad noſtram audientiam ſerā,
Pontium vrrō Bigoritanum didum epilwpm,
quem ſimili de cauſa depolltum effe nuntiati, ad
nos ventile cognofcas: fed honori tuo providentes
nulla querelis ejus reſponſa dedimus. Attamen
Aua in paribus cauſis paria jura tenenda ſunt,
Iratemitati tuz feribimus, ut habita ſuper hiſqz
fibi intenduntur diligenti investigatione,
quod canonica feveritate puniendum fit, in eo cri-
men legali approbatione inveniri poſſit, officii tuz
reſtitutione non careat. De cetero, quid nobis
de curſu fatigationi tuz credendum fit, frater-
nitatem tuam, reperti primum opportunitate
pgr ſcripta nobis indicare non pigeat. Data Ro-
mæ Kalendis Junii. indictione undecima.

A ipſam veritatis ſententiam ſpemunt. Unde, ut clarius luce patet, ejus veritatis ſententiam ad cumulum fur damnationis adeo in te exaggerant, ut merito, dum pudſos domini ſcandalizant, molas afinarias collo ſulpenſas in profundum perditionis, niſi reſpicerent, probabant. Quorum frater veſter * Latmir Bragenſis epiſcopus, olim noſter amicus, hiſ noſtris legatis, Bernardo ſcilicet & Gregorio, ut auditu percipimus, intantum rebellis extitit, ut (ſi iſa eſt irait dicitur) Simonis magi veſtigia contra apoſtolorum principem imitatus fuiſſe videatur. Quapropter rogamus nobilitatis veſtræ prudentiam, ut & noſtros legatos, & fratrem noſtrum prædictum epiſcopum conveniatis, & per vos, & ex parte noſtra, fratrem veſtrum attentius hortemini, quatenus negotiorum noſtrorum menitis debitis obedientiam Miſericordiam inclinet, & quidquid juſtitiz ſibi fuggeſſerint, vel ex ciſ præjudicio pergraviari, nulla ſibi ab hac eccleſia audientia denegabitur. Si vero neutrum horum facere acceperit, & ſententiam legatorum noſtrorum de ſuſpenſione ſui officii in eum promulgatam firmabimus, (& durius contra eum, ſcilicet utque ad * internecium, gladium apoſtolicæ indignationis evaginabimus) ſicque fiet ut ipſe & per eum plures alii experiantur, quantum hujus lediſ auctoritas valeat. Inviti enim ad hoc compellimur, neque ad eum hujusmodi præſumptioem diſſimulare. Per Ezechielem namque prophetam ſub interminatione noſtri interitus impellimur dicentem : *Si non annuntiaveris iniquam iniquitatem ſiſam, ipſe iniquus in iniquitate ſua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram : & alibi. Si autem qui prohibet * ab eo qui peccat, & incorrigibilis perſeverat.* Vos autem & de hiſ ſic de aliis ic agite, ut temporalis vobis gloria a domino augeatur, & perpetuus beatitudinis abundantiam per interventum apoſtolorum perenniter poſſidere poſſitis. Data Laurentii viſti. Idus Julii, indidione undecima.

ANNO
CHRISTF

 $\theta^* \in \mathcal{P}_{\mathcal{H}}$

2. $\frac{1}{2}$

ar 2/ "3"

Jl.

***4*^*66

XVII. AD WRATISLAUM
Bohemiæ ducem.

Agit gratias, quod legatos apoftolicz fedis bēni-
***Præcili.** gnc tra&averint: eodē autē a * Bragenſi
 epifeopo non liberaliter exceptos queritur. Ro-
 gat ut eum hortentur obedite legatorum mo-
 nitis.

*Gregorius episcopus fervus fervorum Dei Ifratisiao
Bohemise duci, tf frutribus tuis, falutem
tf apofloticam benedstfionem.*

Quia ob devotionem & reverentiam beatorum
apostolorum Petri & Pauli principum apo-
stolorum legatos nostros, Bernardum videlicet
Gregorium, qui ab hac landa & apostolica fede
ad vestras partes direâi lurit, debix caritatis be-
nevolentia fulcipsitis, & eos, ut vestram conde-
centi magnificentiam, honorifice tractatis, omnipo-
tenti Deo gratias agimus; proinde nostrz benevo-
lentiz vobis vicem rependimus. Quoniam enim
anteceßlörum nostrorum negligentia, & patrum
vestrorum, qui hoc fieri postulare debeuissent, agen-
te incuria, apostolicz ledis nuntii ad partes ves-
tras raro milli sunt, quidam vestrorum hocquafi
novum aliquid existimantes, & non consideran-
tes sententiam domini dicentis; *Qui vos recipit,*
me recipit: tf qui vos spemit, me spemit: legatos
nostros contemptui habent, ac proinde dum nul-
lam debitam reverentiam exhibent, non eos, fed

XVIII. AD MICHAELEM IMPERATOREM.

**Dominium patriarcham Venetiae ad eum mitit ,
ut cūn eo agat de iis quae a monachis ejus
nomine acceperat. Cupidum fe ineundz pacis
cum ecclesia Constantinopolitana oftendit.**

*Gregorius episcopus fervus fervorum Dei Micbaei
Confiantinopotitano imperatori falntem IT
apofloticam benediifsanem.*

Quidam a vestris partibus monachi venientes ,
 quorum unus Thomas, alter, Romanus voca-
 batur, excellentiae vestrz ad nos literas detule-
 re plenas vestrz dilectionis dulcedine, et ea quam
 fandz Romana; ecclesie exhibitis non parva de-
 fectione . Quae nimirum inter cetera nobilitatis
 vestrz verba, eidem monachis, de his quae ipsi
 viva voce in aures nobis ex parte vestra relaturi
 Eessent, posse nos credere afferebant. Verum quia
 personz non videbantur tales, quibussecure fidem
 potuimus accommodare, vel per eos de tantis re-
 bus magnitudini vestrz respondere , confratrem
 nostrum Dominicum patriarcham Venetiz , Ro-
 manz ecclesie & imperio vestro fidelissimum, ad
 vos studuimus mittere, quatenus ipse diligenter a
 vobis iptelligat, si in ea, quam litteris vestris &
 viva eorumdem monachorum secretis voce ligni-
 ficatis, adhuc voluntate perleveratis, & legatio-
 nis vestrz verba ad effectum perducere velitis. Nos
 autem non solum inter Romanam, cui licet in-
 digni deservimus, ecclesiam, & filiam ejus Con-
 stan-

I 1 tantinopolitanam, antiquam (Deo ordinante) A quantumque ceteros illarum partium principes ejuf-
a Mno concordiam cupimus innovare; fed, fi fieripotest, "dem amoris magnitudine tranfeenda», litter» tuz
quod ex nobis effv cum omnibus hominibus pac- anno
cem habere. Scitis enim quia quantum antceff- chlofti
fbnun noftorum & veftorum fandæ apoftolice ***
(edi & imperio patrociniū concordia proficit,
tanturti deinceps nocuit, quod utrimque eorum-
dem cati»as fruguit. Cetera igitur, que przfen-
tium latori fecrctius referenda commiffimus, inAi-
bitanter poteftii credere, & per eum quidquid ma-
icftati veftrr placuerit fecurc nobis figmficare. Da-
ta Albani, teptimo Idus Julii, indictione undecima.

(A) Conftitutio quit ftifa eft into* dominum Grego-
mm papam feptimum, & Landulphum Be-
ueventanum principem.

HÆC eft conftitutio quam dominus papa Gre-
gorius conftituit cum Landulpho Beneven-
tano principe, & quam princeps Beneventanus
ipfe fibi firmiter promittit in facro Beneventano
palatio, anno primo pontificatus ejus, duode-
cima die, intrante mente Augufto, indiâione
undecima. Si ab hora ipfa inintea princeps ipfe
tuiffet infidelis fandæ Romanæ ecclefie, & pa-
pz ipfi, fuique luccettoribus; vel fi in aliquo
quziffet minuere publicam rem Beneventanam,
aut aliquam inde abfque nutu pape, vel abfque
ordinatis ejus, alicui feciffet inveftitionem; vel
fi aliquo invenerit ftudio, cum aliquo homine
intus aut foris civitatem Beneventanam, faciē-
di aut recipiendi (aeramentum, aut inveniendi
divifiones; vel fi per te aut per fuppositam perfo-
nam intus aut foris civitatem Beneventanam ftu-
duerit qualicumque modo aut ingenio reddendi ma-
lum meritum, aut faciendi damnitatem cuilibet
de fœtibus fandr Romane eccliefir de ea que
ad fidelitatem ejufdem fande Romane ecclefie
egere utque modo fi te juxta domni apoftolici
judicium non potuerit inde defendere, cum fuerit
appellatus, a prztenti amittat fuum honorem.

SUBSCRIPTIONES.

Ego Joannes Portuenfis epifeopus recognofcens &
fubfcripfi.

Ego Joannes Tufculanenfis epifeopus interfui. &
fubfcripfi.

Ego Uberrus Præneftinus epifeopus fubfcripfi.

Ego Dehderius presbyter Romanæ ecclefie interfui & fubfcripfi.

Ego Petrus cardinalis presbyter & bibliothecarius
fœrx Romanæ ecclefie interfui & fubfcripfi.

XIX. AD RODULFUM SUEVIÆ DUCEM.

Offenjit te Henricum regem odio non habere, quin
potius cupere pacem cum eo inire quod ut com-
mode fiat, expedire ait ut colloquantur una non
iulum ipse & imperator, fed etiam imperatoris
uxor, & alii. Rogat ut te fidelem præbeat Ro-
mane ecclefie, & ad limina apoftolorum veniat.

Gregorius epifcopi fervus fervorum Dei Rodolfo
Suevi duci falutem & apoftolicam
benedictionem.

Licet ex præteritis nobilitatis tui ftudiis cla-
reat te fandr Romanæ ecclefie honorem di-
ligere, nunc tamen quanto ipfius amore ferreas-

in curia, fua fpéciali honore me traâavit, quod-
que etiam ipfe moriens Romanæ ecclefie per ve-
herandz memoriæ papam Viterum prædictum filium

B fuum commendavit, aliquam malevolentiam noft
obtervamus, fed neque aliquem Chriftianum ho-
minem (Deo auxiliante) odio habere volumus:

cum apoftohis dicat: Si tradidero corpus meum it*

ut, ardeam, & fi dederò omnes facultates meas ih
cibos pauperum, caritatem non habens, nihil fum.

Sed quia col(cordiam iftam, te licet facerdotii &
imperii, nihil fidum, nihil nifi purum decet ha-
bere, videtur nebis, omnino utile, ut prius tecum,
atque cum Agnete imperatrice, & cum comitiffa
Beatrice, & Rainaldo epifcopo Cumanò, & cum
aliis Deum timentibus. Nam ficut duobus oculis
humanum corpus temporali lumine regitur, ita
his duabus dignitatibus in pura religione concor-
dantibus corpus ecclefie fpirituali lumine regi &
illuminari probatur. De his diligentius trademus;

quatenus voluntate nofta bene a vobis cognita,
fi rationes noftas iuftas effe probaveritis, nobif-
cum contentiatis: fi vero rationi noftre aliquid
addendum vel fubtrahendum effe vobis vifum fue-
rit, confiliis vefttris (Deo contentiente) parati eri-
mus affentum pezbere. Quapropter prudentiam
tuam rogamus, ut in fidelitate beati Petri tem-
per ftudeas crefcere, & ad limina ejus, tum caufa
orationis, tum confideratione tante utilitatis, non
pigeat te venire, quatenus ficte in utroque beato
Petro debitorem facias ut & in præfenti & in fu-
tura vita ejus temper interceffione gaudeas. Data
Capu» Kalendis Septembris, indiâione incipien-

te duodecima.

XX. AD RAINALDUM EPISCOPUM Cumanum,

Dolet de ejus calamitatibus. Paratum fe offendit
ulcisci injurias ipft illatas. Hortatur ut Roman
veniat, tum caufa conciliande pacis cum Hen-
rico, tum pro caufa epifcoporum Longobardo-
rum.

Gregorius epifcopus fervus fervorum Dei Rainaldo
Cuenano epifcopo falutem, & apoftolicam
benedictionem.

Ledis fraternitatis tuæ literis de adverfitate &
contumelia quæ tibi accidit, imo nobis &
universis etiam fande ecclefie, ex corde tibi com-
paffi, ex corde mœrore gravi fiamus contriftati:
quo quippe etiam audito de nobis incognito, au-
dito de lacerdote, & zEgyptio graviter compa-
teremur, officii etiam noftri debito condolare coge-
remur; quid igitur de cetero, quam fandr Roma-
ne ecclefie primum membrorum collocavimus?
quem ut fratrem dilectiffimum dilectionis finu fo-
veremus? Vifcera compaffionis, vifcera doloris exi-
mii.

(a) H*c cenfhtutio deeft in etd. Muieneng, fed epu hio ponit joijueandum Fidelitatis qmd effi inf a poli epiftoiam XXI.

mi», ut pro fratre carissimo aperimus. Cujus inau-
 anno diti deliât vindictam, cujus novifccleris pernam,
 CHRISTI pro tui & multorum commodo confilio tuo face-
 re difpofuimus; quia quanto melius uti fanguinis
 * effufionis, totulque fui generis & patrite mores
 & vitam novifti, tanto melius, quibus modis, &
 feri. quibus facilius cogatur, contulere nobis poteris,*
 ut tui & aliorum epifcoporum infideles hujus exem-
 plo deprimentur, & boni fpe non dilatandi tanti
 & inauditi fceleris latentur. Quod facere, & no-
 bis feribere, & an publice vel privatim nos hxc
 vellis exercere, utque ad feftivitatem findi Mar-
 tini ex obedientia volumus nullius caufadimittas.
 Ad ea quæ dñc. rege fcriptifti, hæc accipias. Tñ &
 dilectiffima noſtra filia Agnes imperatrix, quod
 * Fort? ac- aun fandam Romanam eccleham * diligere, B
 Uittitit & nos pro ea, ex longo experti fumus, fic novi-
 ftis quid di rege fentiam, quid etiam de eo ve-
 lim, ut nemo eo mundanis, ditiozem vobis me-
 lius. Noviftis quidem, fi bene fortalle meminiftis,
 quam fxpe utrique dixerim, quod eo relpione
 fandiozem nullum vellem vivere; hoc fcilicet men-
 te mecum verfans: Si cujufpiam privati & alicu-
 jus principis boni mores, vita & religio honon
 fandr ecclefix exiftant, & augmento, quid illius,
 qui laicorum eft caput, qui rex eft, & Roma
 (Deo annuente) futurus imperator? Quod reli-
 quonem fcilicet diligere; bonos ex dilectione vera
 ibi adhibere, res ecclefiarum augmentare & de-
 fendere, teftis mihi Deus fit, eum vellem, & ex
 toto corde optarem, quod eum velle aliter non
 fperamus, nifi malorum confilia, ut venenum vi-
 ter, bonorum vero, ut nobis jam relatum eft,
 «equiefeat. Do concordia vero inter Romanam
 eccleſiam & eum, fi cum utilitate utriufque vis
 aliquid difponere, fic fumus. Ducem Rodulfum
 Longoburdiam intraturum in hoc primo Septem-
 bre audivimus. Efficias ergo principaliter proapo-
 ftolorum fervitio, fecundatio vero hac etiam pto-
 re, ut tibi & tibi Romam non lit pigium veni-
 re, ubi de concordia Romana ecclefix & regis
 vobifeum & cum imperatrice filia noſtra diteftif-
 funi, cum Beatrice etiam, quæ multum & ta-
 pe in hoc eodem laboravit, lie loqui, fic inde
 tractare poterimus, ut ex parte HUNÆ civitæ (e-
 cura, & quiera regi nuntietis, ut fi Italiam cum
 intrare contigerit, muveia in pace invneit. fe
 vero cum epifcopis Longobaidi® lixpi- mihi non
 difplicet: ne aliter vero cum illis communices,
 penitus provideat prudentia tua. Quid vero de il-
 lis difponendum fit, cum ad nos venens determi-
 nabirfus. Data ' Cipux, Kalendis Septembris,
 Roma mdiftione duodecima.

XXI. AD ANSELMUM LUCENSEM epifcopum

Ne invettitutam epifcopatus ab Henrico accipiat.

*Cregdriui epifcopur fervut fervorum Dei, infimo
 Dei gratia Lucenfixm eleſto epifeopo, falietem & E
 Apoſtoſicant benediftionem*

Q Uoniam fraternitatem tuam fincerx caritatis
 afieâu & dileximus, & diligimus, qua tibi
 feu verbis, fcu literis liiper utilitate vita tuate
 bere Curamus, ut indubitanter accipias, oportet.
 Ut enim viam, qua ambules poſtulati tibi notifi-
 caremus, nullam novam, nullam expeditiorem
 fcimus ea quam nuper dilectioni tua fignificavi-
 mus, videlicet, te ab inveſtitura epifcopatus de
 manu regis abſtinere, donec de communione cum
 excommunicatis Deo fatifaciens, rebus benecom-

politis, nobifeum pacem poſſit habere. Pei fohx
 namque tales hoc opus conantur pirtkele, carit-
 fiina inique filia noltra A;nes imperatrix nec
 non & gl'oriorh Beatrix cum filia Mathildi: Ro-
 dulfys quoque dux Sueviar, quorum religiola con-
 fdia fpernere nec poliumus, nec debemus. Quod
 fi pratati operis perſedio dilationem quacumque
 occaſione contigerit habere, interca noltrx fami-
 liaritati poteris adhxrcere Rumae, & nobiũumfeũ
 ^dverſitateni feu pjoipcriatem communier?., Da-
 ta Capuae Kalendis Septembris indiãune incipien-
 te duodecima.

JUSJURANDUM FIDELITATIS quod fecit Richarduv princeps domino luo Gregorio papæ.

E Go Richardus Dei gratia & fanât Petri Ca-
 pua princeps, ab hac hora, bt denin.ps, cro
 fidelis fanda Romany ecclefix & apoftolicr fcdi,
 & tibi domino meo Gregorio * unisociali papa.
 in conſilio, vel in fido, unde vitam aut membrum
 perdas, vd captus fis mala captione, non eio.
 Conhltuin quod mihi ciedidciis, ix contradixeris,
 ne illud m.inifelkm, non m^niſellabo ad tuum
 damnum, me ſcieute. Sanda Romana ecclefix
 tibi que ac.lutor ero ad tenendum & acquirendum
 & defendendum regalia fandi Petri, ejulque pol-
 ſelhone: cdr fide contra omnes homines, & adju-
 vabo t, ut feciire & honorifice teneas papatum
 Romanum, terram fandi Petri, ô principatus nec
 invadere nec acquire.e quxram, nec etiam deprx-
 di pixiumam ibiq.le tua tuolumque fuccctlorum, qui
 ad honorem lendi Petri intraverint, certa licentia
 prarter illam quam tñ mihi concedes, vel tui con-
 cefiuri lunt fuccctbrcs. Penlio.nem de terra fandi
 Petri, quam ego teneo, tenebo, ficui ilatutum
 eft, reda fide fluidebo, ut illam tanda Romana
 annuali r habear cccleſia. Omites quæ luc eccleſias
 quæ in mea perfilihmt dominatione, eu.n calum
 poſtci.iombus, dimittam in tuam poteit..icm,
 delenor illarum ero ad fidelitatem ianctr Roma-
 nat ecclefix. Regi vero Henrico, * cum a te ad-
 monitus fuero, vel a tuis tucclloribus, jurabo fide-
 litatem; falva tamen fidelitate lanctæ Romana:
 Deccllefix Et li tu vel tui fuccellores ante me ex
 hac vita migraverint, fecundum quæ ui monitus fue-
 ro a melioribus cardinalibus & clerici, Romanis &
 laicis, ad uvabo ut papa eligatur is; ordinetur ad
 honorem (ancti Peni. Hæc omnia lupralcripia
 <vivit...Bo fanâæ Romana ecclefix, & tibi reda
 fide: & hac fidelitatem oblervabo Uiiſfuccctfort-
 bus ad honorem fandi Petri ordinatis, fi tuilu
 firmare voluerint invettitutam a te mihi concet-
 lam. Adum Capua ' vut. Kalendis Odoim,
 indictione duodecima.

XXII. AD CARTHAGINENSIS.

Hortatur ut deponant inimicitias, patientelquetes-
 tant impetus Sar.icenonun. Queritur quod Cy-
 riacum epifcopum injuriis affecerint Hortatur
 ad-pœnrentiam: fin minus, minatur illis ex-
 communicationem.

*Gregorint epifopur [ervnj fervorem Dei clero t)
 plebi Chrijliinjrt Cirtbaginenſi fjlufem b
 apojioheam benediſhorem*

G Ratia vobis & pax a Deo Patre & Jctu
 Chriſto Filio clus unico, qui gratuita mife-
 ricordia vos conformare in novum hominem io
 fui fanguinis effuhouc dignatus eft; cui femel mo-
 ri Of

annō
CHIO. TI
•4^
r'fril'jub
'>.

- ntAr** Nos iutem ficut debemus, fraternam tibi
per omnia compaffionem exhibentes, litteras no-
reuerō A populo tuo dirigimus, ut ipfi, omni
fimultate depsta, te ut fpiritale patrem v/ne-
reuer. Data Capua xvtt. Kalendas Oriobris,
inditione * u^{ndecima}.

XXIV. AD BRUNONEM EPISCOPUM

Veronenfcm. obeffe, cito te

Commendat ejus erga fe obferuantiam. Pollicetur
pallium, fi Romam venerit, affirmatque
regem a fe amari.

Gregtrini tpfioptm [trou firotnatt Dti Brmtni
tpifapa b'etnetti [tintent & tftfoliennt
iemdiSitnem. age, confortatus

Litteris fraternitatis tus fufceptis euidenter in-
telleximus, quod difpeniationem nobis cre-
ditam defideres no- irreprehenfibiliter gerere,
religionis rue preces nobis fit fandc ecclēue ne-
ceffarias deuotiāmas Deo fundere. Qua in re
aperte monftratur, quanto amore quantaque de-
uotione beatum Petrum venereris, cum no- licet
indignos obfequijs ecclefiæ fur deputatos tanta
dilerione amplius videaris. Qui enim dominos
diligat, in feros quamvis minimos dominorum
dilerionem transfundit. Quam utique dilerionem
tuam in his qui a nobis expofcunt, id eft in
pallii conceffione, ad prorsus non recompenfa-
mus: quia antecellōrum noftrorum decreuit auri-
ritas, nifi prorsus perfonæ pallium non effe con-
cedendum. Unde fi fraternitas tua apoftolice le-
dis privilegijs munita ad nos venerit, honorem,
quem Romani pontifices antecellibribus tuis con-
tulerunt, nos tibi, Deo concedente, conferemus.
Sicut enim Romani ecclefiæ debitum honorem
impendi a ceteris ecclefijs, ita unicuique ecclefiæ
propriū jus fervare defideramus. Volumus etiam
tunc prorsus rus ostendere, quam fincero amo-
re regiam falutem diligamus, quantumque circa
ejus honorem & fecundum Deum & fcculum in-
vigilare defideremus, fi ipse Deo debitum hono-
rem ftuduerit exequi, & formam fandorum re-
Sm, omiffis puerilibus ftudijs, fapienter imitari.
ata Capue vi j t. Kalendas Oriobris, indiriooe
duodecima.

XXV. AD HERLEMBALDUM
Mediolanenfem

Narrat Norraannos in diffidio perfeuerare, &
Henricum regem litteras humilitatis plenas ad
fe miffiſſe, nec fe de Beatricis & ejus filii
Mathildis religione dubitare. Hortatur ut pro
defenfione Romane eccleſie viriliter agat.

Grtgtrins effeopnj frvvtu [ervorum Dti Herlembldo
MtditUmifi militi [tixitm & apoftolitnm
bentdiiUtnm.

Sciat prudentia tua, nos, Deo miferante, fa-
nos, & lrtos, non fine magna fandae ecclē-
fir utilitate, apud Capuam demorari. Nam Nor-
manni, qui ad confufionem & periculum reipub-
licae & fandæ eccleſie unum fieri meditabantur,
in perturbatione in qua eos invenimus nimis ob-
ftinate perfeuerant, nullo modo, nifi nobis vo-
lentibus, pacem habituri. Si enim diferetio no-
ftra iaoriæ eccleſie utile approbaret, ipfi jam fe
nobis humiliter fubdidiffent, & quam foient re-
uerentiam exhibuiffent. Henricum regem praeterea
Centil. GortmL Tom. XX.

Afdas dulcedinis de obediēti plena nobis verba Ji
miffiſſe, & talia qualia neque ipſum neque ante-
crflores fuos tecordamnr Romanis pontificeips mi-
fiſſe. Quidam etiam ex majoribus fidelibus luis
promittunt nobis ex parte fui, eum de caufa
Mediolanenſis eccleſie fine dubio confilio nollro
obedire, Qpantum enim tibi poſſimus protfeſſe,
vel quantum, fi adjutorii manum fubtralimus,
persumus apertiffime cognitutum,
& Deum nobifetm eſſe, & nobtfcum operari, evi-
denter probaturum i De comitiffa Beatrice nullo
modo dubitandum putamus, quin ipſa & filia
ejus Mathildis in his quar ad Deum pertinent,
& religionem fanfbr eccleſie, fideliter f« erga
nos habeant. Tu igitur omnino confidens in do-
Bmino, & in matre tua Romana eccleſia viriliter
in domino, & in potentia vir-
tutis ejus, fciens quia quanto vobis gravis nunc
infurgit perturbationis tmpeſtas, tanto poſtmo-
dum, Deo favente, jucundius ardebit ferenitas.
Data Capue v. Kalendas Oriobris, indiriooe
duodecima.

XXVI. AD EUNDEM.

Monet ut cum excommunicatis refipifcentibz, de
quibus fe confuluerat, benigne agat, quos fe
etiam benigne excepturum pollicetur. Hortatur
ne metuat epifcopos ejus inimico faventes, cum
ſperet regem ejus cauſam judicandam tibi per-
miſſurum. Suadet ut Verdcienſcm epifeopum
tibi conciliet.

Crçarôt/ epifcq>nj [eronj [trvtrnm Dti HerlembtUo
MeditLmeifi militi jnlntem tf npeftlienm
brmdtâioeiem.

Policitudinis Audio in defimfione fidei, fan-
deque religionis reſtauratione, donec occu-
patus fueris, legationes tuas libenter audire, te-
que abunde adjuvare voluntas non deerit. Multi-
plici quidem veſtre interrogationi, alijs quia in-
tenti fumus, naucis rctpondere difponimus. De
focijs itaque illius excommunicat!, qui accepta
pecunia ad vos redire volunt, & de filiis quo-
nim patres, aut de patribus, quorum filii ipſi
Gotefredo anathematizato adhanent, atque de iis
quorum corredionem fine pecuniæ attributione
heri non vultis, erga quos tamen dementes vos
exiſtere monemus, fi qui veſtris parti fe applica-
re cupiunt, veſtræ prudentiæ, ut melius fcitis fit
valetis, difponendum committimus. Quicumque
autem horum erroris fui peenituites ad nos ve-
nire remedii gratia defideraverint, benigne fe fu-
fcipi, atque miferieorditer tradari noverint. Epif-
copos preterea inimicum veſtrum fulcire conan-
tes non multum metuatis, cum Beatrix ac filia
ejus Mathildis Romane eccleſie penitus faventes
cum quibufdam maximis regni proceribus labo-
rent noſtnun atque regis animum firmiter unire;
E contra quem quidem nullum odium neque debe-
mus neque vohumis exercere, nifi, quod abſit,
divine religioni contrarius voluerit exiſtere. Quem
nimium regem omnino confidunt voluntati noſtræ
de ceteris ccclēſiaſticis negotijs fatiſfacere, pre-
fertim de veſtro, noſtræ difpoſitioni afſenſum
prebere. Denique Gregorium Vercellcnſem epifeo-
pum, quoque honeſto parlo vales, ftude tibi con-
ciliare: quia noſtre ex toto juſſioni fe proſtitetur
parere. De cetero itaque confortamini in domi-
no, & in potentia virtutis ejus, precibus & dee
mofynis, ac puritate cordis indulgentiam illius
poſtulant, quatenus votum noſtnun ac veſtrum

F ad

¶

GREGORII PAPÆ VJ1. EPISTOLÆ. LIB. L

«4

.ad perfe&im perducere dignetur. Data Capus Ans eccclfi* commendabilem facere , A praefato Herlembaldo, in his que noſtro confilio, iimno

CH MISTI;

****I

XXVII. AD ALBERTUM AQUENSEM epiſcopum.

Eiui religionem , de qua aliquando dubitarat ,
commentât. Hortatur ut fimoniacos
oppugnet, & Herlembaldo
auxilium predict.

*Gregoriat epiſepat fervat ferveram Dei liberte
eccleſia eleile febaem tf epeAelicem
bemdiuimem.*

Pervenit ad aures noſtras , unde 'aliquantulum B
de religione tua dubitavimus, te videlicet il-
lius excommunicat! Gotefrcdi interfuiſſe ordina-
tioni. Sed poſtquam teſtimonia eorum , qui no-
bis verum loient dicere, fideli relatione tc excu-
fare ſtuderunt, non foluin de te non dubitavi-
mus, ſed ad reparandum Mediolanenſis eccleſie
matris tue honorem zelum habere intelleximus.
Qua n re quantum nobis religio tua pbceac,
evidentibus indiis probabitur, in quibulcumque
Romanæ eccleſiæ neceſſitas tua auxilium requi-
ſierit: in nullo quidem magis debitorem fan-
dum Peirum, & nos rebgio tua poteſt ſibi face-
re, quam ſi contra Simonem magum, qui ec-
tkfiarum beati Ambroſii venalitatis fur mlierabili-
ter veneno intecit , icuto fidei & galea ſalutis
armatus nobilcum pneleris ; & ſi Herlembaldo
ſtrenuiffimo Chnſti militi in his'quz ad Dei cul-
tum cc ad religionem fandz eccleſie pertinent
manum auxilii prſtiteris. Eſt etiam* quod pru-
dentiam tuam fandz apoſtolicz fcdi nihilo minus
commendabit, ſi ipſam fimoniacam hzrefim ſicut
laudabiliter jam ccepit , uſquequo de eccleſia ſua
omnino evacuetur, ſtuderit ^oppugnare, & cleri-
cos a turpis vitz converſatione ad caſtitalis mun-
ditiâ revocare. Hxc itaque fanditalis ſtudia mens
tua quotidie medietur, quatenus quod, fama de
te npbis innotuit, ex operum tuorum confidra-
torie probetur. Age igitur, ut univerſalis mater
fanda Romana eccleſia in te quaſi fideliffimo fi-
lio conſoletur , & vidis catenis morus liberatio*
nis manus porrigatur . Data Capuae 111. Idus
Odobris, Iodidlonc duodecima,

XXVIII. AD GUILIELMUM PAPIENSEM epiſcopum .

Ejufdem fere argumenti.

*Gregtriat epiſeopni fervat ferveram Dei Giiielmo
Papitnſi epiſeopo feintent & apoſolicam
benedittienem.*

Litcrar fraternitatis tuæ nobis direſe, ſimul-
que Herlembaldi Mediolanenſis verba , evi-
denter offendunt, quod tu fandæ apoſtolicz
eam quam debes velis obedientium fideliter exhi-
bere, & exhortationibus noſtris, ſicut decet, pa-
rere. Sed nihil eſt quod fraternitati tuas prom-
ptius injungamus, nihil eſt quod te libentius fa-
cere velimus, quam ſi eccleſiam tuam, gregem-
que tibi commiſſum, ab hzrefibus , quz in fan-
da eccleſia peſſifere videntur pullulare, paſtorali
vigilantia ſtudeas defendere , & contra eas omni
annili totique viribus fandorum patrum muni-
tus au&oritate ardentius infurgere, & clericos a
turpis vitz converſatione ad caſtitalatem revocare
Hoc etiam ſcias te admodum matri tuz Roma-

XXIX. AD JUDICES SARDI^IÆ.

Hortatur ut erga Romanam eccleſiam eorum pa-
rentum exempla ſecuti obedientes ſe exhibeant:
dicitque ſe multa legato quem ad Vum mittit,
referenda impoſmſic.

*Gregeriat epiſeepat fervit ferveram Dei Mariane
Tarretiffy Orzacce Jrborenſi, item Orucn Celee-
ritano, Conſlantine Callaarenſi, jadiciat Sardi-
n<f, filntem & apoſtobeam benedittienem.*

T7Obis & omnibus qui Chriſtum venerantur
Vgnitum eſt , quod Romana eccleſia univer-
ſalis mater fit omnium Chriſtianorum. Que li-
cct ex confideratione officii fui omnium gentium
ſaluti debeat invigilare, fpccialcm tamen & quo-
dammodo privatam vobis ſollicitudinem oportet
Ceam impendere. Verum quia negligentia ante-
cctbrum noſtrorum Curitas illa friguit, quz-an-
tiquis temporibus inter Romanam eccleſiam &
gentem veſtram fuit, in tantum a nobis piufquam
gentes , que ſunt in fine mundi , vos extraneos
ſircittis, quod Chriſtiana religio inter vos ad ma-
ximum detrimentum devenit. Unde multum vo-
bis neceſſarium eſt , ut de ſalute animarum ve-
ſtrarum ſtudioſius admodum cogitetis, & matrem
veſtram Romanam eccleſiam ſicut legitimi filii
recognofcatis, & cam devotionem, quam antiqui
parentes veſtri ſibi impenderunt, vos quoque im-
pendatis. Noſtri autem deſiderii eſt, non ſolum
de liberatione animarum veſtrarum curam velle
habere; ſed etiam de ſalvatione patriæ veſtrz ſo-
licitius invigilare. Unde ſi verba noſtri ſicut decet
devoti receperitis, gloriam & honorem in prſenti
& in futura vita obtinebitis . Quod ſi aliter ,
quod non ſperamus, feceritis, & ad ſonum exhor-
tationis noſtræ aurem debite obedientiz non in-
clinaveritis, non noſtræ incuriz, ſed veſtræ po-
teritis culpæ imputare, ſi quid periculi patriz
veſtræ contigerit. Cztera, quz de ſalute & de
honore veſtro tradamus , magna ex parte con-
fratri noſtro Conſtantino Turrenſi archiepiſcopo
vobis referenda commiſimus. At cum legatus no-
ſter, quem, Deo annuente, de proximo mittere
diſponimus, ad vos venerit, voluntatem noſtram
pleniter vobis ſignificabit , & quod gloriæ & ho-
nori veſtro concedet apertius enarrabit . Data
Capuz undecimo Idus Odobris , indidionc duo-
decima .

EPI

anno
CHRISTI
1177

EPISTOLA
HENRICI REGIS ROMANORUM
AD GREGORIUM PAPAM.

Supplex veniam petit, quod invaserit res ecclesiasticas, & ecclesias vendiderit. Rogat ut fita auctoritate funoniacam labem ab omnibus ecclesiis, & in primis a Mediolanensi, extirpet; seque pontifici in omnibus obsecuturum promittit.

* a«S4«r»- J^Allemtilfixe» & * i^AUermi^Aun- dmw ppe Gre-
Uffinv ftri» tfefalic* UpuMe celitus infigute Henricut Retexxertae Dei gretiu rex debiti fumuleutuf flichyóxext exhibitioletta

Cum enim regnum & sacerdotium, ut in Christo rite admixtrata subsistant, vicaria fulmine ope temper indigeant, oportet nimirum, dominum mi & pater amantissime, quatenus ab invicem minime discedant, veram potius Christi glutino conjunctissima indissolubilibiter fide coluereant. Nam. que fide & non aliter conservatur in vinculo per K&A caritatis & pacis, & Christiani concordia «initatis, & ecclesiasticæ: simul fiam religionis. Sed nos qui, Deo annuente, regni abquandiu jam formimur rainitcrum, faccrdotio (ut oportuit) per omnia jus & honorem non exhibuimus legitimum: quippe nobis a Deo dat* po-Cffanti auctoritate in ecclesia tua prædicando exerceas. Ceterum pro amore fandi Petri, cujus limina præsentitum ponitur requiivit, fudeat religio tua viscera pietatis fide aperire, inquantum cum salute animarum lue videtur jibi potte fragilitati fux condiscendere; quatenus non perniteat eum tanti itineris laborem subijcisse, fed gaudeat, quod diu quaravit, scilicet fandi Petri mitericordiam, per nos juxta votum suum impetrasse. Data Capuc decimo septimo Kalendas Decembris, indidione duodecima.

Maaiu- lra etiam Coram, quorum * feduâiles nimium tecuti fumus confilia, teduâoria deceptione peccavimus io corium & coram vobis, & jam digni non fumus vocatione vestra filiationis. Non solum enim nos res ecclesiasticas invafimus, veram quoque indignis quibuslibet, & fimoniaco fello amaricatis, & non per otium, fed aliunde ingredientibus ecclesias ipfas vendidimus, & non eas ut oportuit defendimus. At nunc, quia fois abfque vestra auctoritate ecclesias corrigere non nodum, super his, ut etiam de nostris omnibus, vestrum una & confilium & auxilium obnixe quaerimus: vestram studiofissime præceptum fervatur in omnibus. Et nunc in primis pro ecclesia Mediolanensi, oux nostra culpa est in errore, rogamus ut vestra apostolica diffinitione canonice corrigatur; & exinde ad ceteras corrigendas auctoritatis vestra tentem progrediatur. Nqi ergo vobis in omnibus, Deo volente, non defuerimus, rogantes idipsum suppliciter paternitatem vestram, ut nobis alacris adiit clementer in omnibus. Litteras nostras non post longum tempus cum fidelissimis nolitis habebitis; ex quibus nostra, qu* adhuc dicenda restant, Deo dante, plenius audietis.

XXX. AD GEBOARDUM SALZBURGENSEM anno
episcopus. C«««T:

Arguit quod clericos non coerceat. Monet ut id faciat. Commendat portentum latorem.

Gregenar epifcopuf ftrvttt ferverunt Dei * Gebettri» - oUirS-
Salziurge^Afi efnjcope fulutent & apofoliceue
bettediffanem.

Si ea * in vobis quam speramus erga nos dite-; ^*21
âto flagraret, prius ad nos vestre, quam no-
tine ad vos litter* pervenissent; cum id faciendi
facilius vobis per plures ad limina apostolorum
(venientes, quam nobis per unum hinc ad vos
proficiscentem ocafio conferatur. Nos tamen in-
falutati officium falutationis impendimus, & quam
solemus dilectionis tibi finceritatem exhibemus.
Sed est unde fraternitatem tuam negligentia me-
ito argui putamus, quod decaftitate clericorum,
ficut nobis relaturn est, præceptis Romane syno-
di, cui interfuisti, inobediens ulque hodie videar-
is. Qua in re tantum de te admirantes ^gravius
dolemus, quantum te illud follicitius operari spe-
rabamus. Unde apostolica te auctoritate admo-
nemus, ut clericos tuos, qui turpiter convertan-
tur, pafforali rigore coerceas; & quod Romana
ecclesia testante, de immunditia clericorum sta-
tuit, neque gratiam, neque odium alicujus con-
fianti auctoritate in ecclesia tua prædicando exer-
ceas. Ceterum pro amore fandi Petri, cujus li-
mina præsentitum ponitur requiivit, fudeat reli-
gio tua viscera pietatis fide aperire, inquantum
cum salute animarum lue videtur jibi potte fragili-
tati fux condiscendere; quatenus non perniteat
eum tanti itineris laborem subijcisse, fed gaudeat,
quod diu quaravit, scilicet fandi Petri mitericor-
diam, per nos juxta votum suum impetrasse. Data
Capuc decimo septimo Kalendas Decembris,
indidione duodecima.

**XXXI. AD LANFRANCUM CANTUARI-
RUM ARCHIEPISCOPUM.**

DReprehendit quod patiat * Arfactum quemdam
contra Alexandri pnedecessoris sui decreta fan-
di Eadmundi abbati* motestiam exhibere. Mo-
net ut sua vice ejus audaciam compefcat: &
regem Guillelmum exoret, ne ullum ei favo-
rem prxtet. Quod si Arfactus pareret contem-
pteur, jubet cum & Balduinum abbatem fo-
dem apostolicam ad eorum contentiones diri-
mendas petere.

Gregerix/ epifnpxt fervet ferveret* Dei Lxuftrnx
Centuetierum m Attglit ercbilpifcole fletent
tf ejoflelicu* beuedihene*.

Non minima admiratione dignum ducimus,
qua fronte, qua mente Arfactum didum
epifeopum tanche Roman* ecclesie illudere, &
beat* memori* Alexandrum pnedecessorem no-
stram ejulque decreta contemnere patiamini: pru-
dentiam quippe vestram ad plenum cognoscere
nos non latet, fandam Romanam ecclesiam jure
a Deo dato fide defendere ecclesiarum, facerdo-
rum, epifeoporum coutecrariones, & a nullo fiim-
ota licentia debere ^ poffe celebrare, fuis & pr-
buisse, & Deo annuente prebiraram firmiffimam
etiam in hoc defenfionem, qui Romam venerint,
& fedis apostolicæ confilium & auxilium petie-
rint; quibus Arfactus didus epifeopus, qua nova
F s audj-

— audacia refittat * nifi fortitie ifta , Annot Adm A

ANNO ^{smm}* ad ^{ailioem}, & ^{erohailit altiffuao}, in»-
ramus. Ad quod etiam dilectio vestra super hfe
fileat, non minimum miramur. Veram quia de
vobis non aliter, quam de nobis dubitamus, fra-
ternitatem vestram confidenter deprecamur, ut
vice nostra Arfalli nugas penitus compefraris, &
fandi Eadnundi abbatiam contra decretum de-
ceffbris nostri inquietari nullo modo finatis. Qui
etiam cum eundem abbatem in presbyterum ordi-
nari Romæ feciffet, iofium, ff monasterium cui
preceft, in tutelam apottolice fedis accepit. Un-
de injurias illius in nos redundare, dtflimulare
non poffiunus; prefertim cum ad dcpdum au-
toritatis noftre eas fibi irrogari pendimus.
Unde etiam Guillelmum regem cariflunmn, **ftB**
unicum filium fandæ Romanæ ecclefie, precibus
noftreis & vice noftre super his admonere dikd-
ionem vestram precamur, & ne Arfalli Panis per-
fuafionibus acquiefcat, in quo fua fvgularis pru-
dentia fupra modum dimmna fle contradi ab
omnibus cognofcitur. Si vero Arffito contra h*c
recalcitrare abhinc tentaveru, apoftolica auctori-
tate fibi & Balduino abluti præcipit, ut fedem
apoftolicam ad hec determinanda petant. Data
ad-fandum Geminum, duodecimo Kalendas De-
cembris, indidione duodecima.

XXXII. AD ARALDUM CARNOTENSIIUM epifeopum.

Ut ad curam fue abbati*, remoto alio intruso
abbate, reftituat quemdam Ifimbardum, fi
nulla alia culpa inveniat eum privatum, nifi
quod Hierofolymam devotionis caufa profedus
uerit.

• Arnaldo Gregariæ epifeoptr fervitt frvorxm Dû * .AraUa
Canatnifiam epifeopo fabaem & apafolicam
benedifficteae,

P Rjffentium portitor Ifimbardus abbas mocaft-
rii fandi * Laodomarii ad apoftolicam ve-
niens fedem, noftreis queftus eft auribus, fe
fata ^{abbatis} carere obedientia, nulla intervenien-
te culpa, nifi quia divino fuccensus amore per-
rexit Hierofolymam; a qua dum rediret, invenit
quemdam abbatem nomine Guidonem *iluc* prela-
rum abbatie, ut audivimus, non fimili pnrdirum
religione, neque * ab alio monasterio regulariter
fumptum. Fraternitas ergo tua ftudeat pia inqui-
rere follicitudine, & iftius remotionem, & illius
ordinationem; atque fi in hoc aliqua non inve-
nitur culpa, nifi profefrio ad Hierofolymam,
quod quidem ducimus tolerandum, ac lolicitius
& religiofius eo valet in regimine fratrum, ifte
utrique reftituatur, ille vero dejiciatur. Qpod fi
& ifte aliam commiffit culpam, que eum a regi-
mine iufte removeat, & ille religiofius ifto in
adminiftratione pervigilat, ordinatioque ejus re-
rieratur legitima; hunc quidem Ifimbardum no-
bis tua fraternitas cum litteris remittat, & ille in
fuo loco permaneat. Si vero illius promotio fi-
monica forde invenitur fadata; tunc liquidem
ille fine mora deponatur a regimine fratrum, ff
alter ei regulariter fubftituatur. Quidquid autem
tua religio fuper utrumque caufa expleverit, litte-
ris tuis innexum nobis ftudeat facere nottim. Da-
ta * Argentæ v. Kalendas Decembris, indidio-
ne duodecima,

* Argentæ
oy A <A.

XXXIII. AD FRATRES MONASTERII BEATÆ MARIÆ.

ANNO
CNJUSTI

cedere. Ipfiim dedum abbatem fibi idoneum
non vifinn, a fe monitum * fuiiffe fignificat,
ut a pndatiooe dcfittat; jubet tamen, ut in-
terim ei obediant.

t tfficomu fermât fervant* **M** fratrihu
atata Maria, Jiti ho epifeopata
Dorimt*fi, fabae* ff apfloSca*
ItanUBio**»

V Eniens ad nofttram pnfentiam frater Beoedi-
dus, quem poft obitum patris Uberti reli-
gio veftra fibi ppreffle elegit in abbatem, detulit
nobis quoddam privilegium, quod beate recorda-
tionis pnedccefferis noftri Alexandri nomine ttu-
latum invenimus: quod nimirum ratum non efle
manifcftiffimis deprehendimus indicis, corruptio-
ne videlicet Latinitatis, nec non ff diverwate
canonice audûritatis, congruenti igitur ratione,
neque vetus roborare, "neque noftro nomine no-
vum dignum duximus impnrferiarum compone-
re: quia que tant jufte ff pia pofuiat ecclefia*
ftica regula. Cum enim * Dordoncnfis ecclefia, . p ^ , , ,
cujus parochi* adjacetis, operante fpenu de-a» >> ^*
Cmentis, canonice fuerit ordinata, ume quidem A*
comite vita ex confenfu ejufdem fidis epifcopi
proficue utilitatis privilegium veftre neceffit*
ti providebimus canonica auctoritate fufiultum.
Qpod fi peccatis exigentibus eadem ecclefia cano-
nice non fuerit ordinata, tunc etiam munimine,
quo jufte valebimus, vobis omnino folstisbimur.
Qpia vero perfona veftri eleffi, licet boneffis
predita videatur moribus, ad abbatis tamen of-
ficium cum etare, tnm etiam corporis infirmita-
te; nobis vifa eft debilis, utpote. quem oportet
pro omnibus follicitudinem gerere, eundem ele-
dum monuimus a prclatione defiffere, fi fe it,
validum fratrum opportunitatibus perpexerit non
poffe fufficere: cui tamen, quod pferuerit, in
Dejufdem religionis tenore perfeverantes, in qua
vefter vos defundus intituit pater, debitam ro-
verentiam exhibete. Ceteri quoque monachi ve-
ftri confecti per cellas ab eodem patre veftro
conftrudas, ut vobifeum fint unanimes, ridem-
que veftro abbati reverenter obediant, auctoritate
præcipimus apoftolica. Quia epiftolare compen-
dium multa, qn* fratribus veftris intimavimus,
veftr* fraternitati Dotifcare non patitur, que
huic epiftol* defunt prsedidi fratres auribus vn>
ftris viva voce narrabunt. Data Argentæ* iv.
Kalendas Decembris, indidione duodecima.

No. Coatr-
In.1 .1<<...
abbatis ob
OapMta lla-
btclitluira.

XXXIV. AD REMEDIUM LINCULNIENSEM epifeopum.

Arcet homicidam a fieri altaris miniffieriot con-
cedit tamen illi, fi pctnitenriam egerit,
ut ftipendiis ecclefie* alio pott*.

Cftgorw tffitttttt frvru fervomtm Dei, Amnlle
Uncoboe*^t « foiatem
tf apetiolkem beutéAmmt

L Atorem pnfentiam, quem fraternitatis tu*
litter* homicidio maculatam nobis denunria-
verant, nulla fandorum patrum auctoritas con-
cedit ulterios facris altaribus miniftrarc, nec nos
dece-

ANNO
CHASTI

deceat coallituas Ulins, quod abfit, affentum A luerint, generalis anathematis mucrone percudi, obtemperare recui'abunt. Haec ideo, frater cariffime, vigilantiae tue intimare curavi-
mus, quatenus ea pnedido regi infiuare, & exhortando, & rogando, moduoque omnibus in-
culcare ftudeat, ut & praefatam Matifconeniam, aliaque ecdefias canonice concedat ordinari. Ti-
bi ergo maxime hxc idcirco injungimus, quia prudentiam tuam magnam efle, & regia familia-
ritate uti cognovimus. Si qua autem que dicen-
da erant a nobis prxtermiua funt, haec ingenii tui acumen injungat. Itaque in hac perfecutioe labora, ut & Dei gratiam, & noftram benevo-
lentiam promerearis. Data Piperae u. Nouas Decembris, indiailoe dbodccima.

l -
annô
ohkist

XXXVI. AD HUMBERTUM LUGDUNENSEM
epilcopum.

Mandat ut ab ipfo vel ejus fuffraganeis eleâus Matifconenfis etiam contra regis voluntatem ordinetur, & fi renuerit ordinari, cogatur.

• roclb-
Num-XXXV. AD * RODERICUM CABILONENSEM
epilcopum.

In Philippum Francorum regem invehitur eccle-
fiarum venditorem & defrudorvm, quem ab eo moveri vult ut canonice epifeopus eligi per-
mittat.

Gregarim epifeopus fervitu fervorum Dei * Roderico
CabHoaiuti epifeopo folutem & opoftolicom
kotdiilioMm.

I nter externos noftri hujus temporis principes, qui ecdefiam Dei perverfa cupiditate venum-
dando diflipaverunt, & matrem fuam, cui ex dominico pnrcepto honorem & reverentiam de-
buerant, ancillari fubjedione penitus conculca-
runt, Philippum regem Francorum Gallicanas ec-
clefias intantum oppreffiffe certa relatione didi-
cimus, ut ad fimunum tam deteftandi hujus fa-
cinoris cumulum perveniffe videatur. Quam rem de regno illo tanto profedo tulimus moleftius,
quanto & prudentia, & religione, & viribus no-
licirur feiffe potentius, & erga Romanam ecde-
fiam multo devotius. Et nos quidem tam gene-
ralis noftr cura follicitudinis, quam ipfanim de-
frudio ecdefiamm, vehementer accenderat, ut in tam audaces fande religionis exceffus feverius
animadvertere deberemus. Sed quoniam anteaâis diebus, per familiarem fuum cubicularium, vi-
delicet Albericum, ad noftri cenfuram judicii, & vitam corrigere, & ecdefias ordinare firmiter
nobis refpondit, rigorem canonicum interim exer-
cere diffuimus. Hujus ergo promiffionis fidem in Matifconenfi ecdefia paftoris regimine diu defo-
lata, & ad nihilum pene redada, in primis vo-
lumus experiri; ut icilicet Auguftodunenſem archidiaconum unanimi cleri & populi confentii,
ipſius etiam, ut audivimus, regis affenſu eledtun, eptfcopatu dono gratis, ut decet, conceffib, ec-
cleſie prxfici patiat. Qpod fi facere noluerit, indubitanter noverit nos hanc ecdefiae ruinam
nequaquam diutius toleraturos, & ex auctoritate beatorum apoſtolorum Petri & Pauli duram ino-
bedientix contumaciam canonica anſteritate coer-
cituos. Nam aut rex ipſe, repudiato turpi fno-
niacaa hxrefis mercimonia, ideoeas ad Cterum re-
gimen perſonas promoveri permittet, aut Franci
pro certo, nifi fidem Ghriſtiauam abjicere ma-

Gregorlut epifeoptu fervit fervorum Dei Humberto
LugdMurf orchiepifcopo ſolutem & apojioſcom
keuedtihaum.

C Lamot Matifconenſium clericorum pervenit ad nos, ecdefiam fuam jam multo tempo-
Cre paſtore viduatam, detrimentum non modicum fuſſiner. Dicunt emm regem Francorum ele&io-
nem * ſuo confenſu fa&am velle impedire. Un- de quia ipſe in prſenti anno per quemdam mi-
litem fuum, nomine * Albertum, Romam ve-
nientetn, fe conſiltb noſtro omnino acquieſcere promiſit; ftuduimus conſſatri noſtro * Rodino Cabilonenſi epifeopo noſtras dirigere litteras, ut
ipſe noſtra fundus legatione, pneſtium regem conveniat, quatenus ipſe oblatas nebas memor promiſſionis fuſe, eledionem Matifconemhtas, non ſolum non impediât, fed cum quem debereaſſen-
fum prxbeat. Qui fi m duritia ſua permanens, neque neceſſitati hujus ecdefix compati, neque exhortationi noſtræ parere voluerit; praecipimus
Dapoſtolica auâoritate, ut fraternitas tua, neque pro odio, neque gratia alicujus dimittas, quin
eleſtum ab eis Auguſtodunenſem Landricum archidiaconum epilcopum ſeu per te, ſeu per fuſ-
fraganeoe tuos ordinare ftudeat, fi tamen audo-
ritas fandorum patrum probatur ſibi non obvia-
re. Si vero ipſe hunc ordinem fuſeipere renuerit, & inflexibilem fe exhibuerit, volumus ut cum
epifeopo ſuo vim ſibi inferas, eumque ad reci-
piendum epifcopalem ordinem vigilantia Audio at-
que paſtorali rigore conſtringas. Quod fi frater-
nitas tua in hac cauſa négligera fuerit, procul dubio tu motum apoſtoliae feats incurres, & ipſe,
fi ad nos venerit, Deo coaſentiente, a nobis ordinabit. Data Piperae 11 Nonas Decembris,
E indidione xii.

9«

GREGORII PAPE VIL EPISTOLÆ. LIB. I.

ANNO XXXVII. AD ALDILASIAM
CHRISTI Comitissam.

Ejus religionem ac pietatem erga laera loca commemorat, Ac ad meliora femper peragenda hortatur. Duorum monasterionum proteccionem ei commendat.

A4«ua. Cfrgftüff tplicepti ferupt /eruerem Dei * Aulifafid
cemiti/fa faletem tf epe/iekem bemdiffiemep.

/■XUamquani noverim te facrb locis Ac eorum rriigwifis habitatoribus fpontanca voluntate te ferre fuMidium, exhortari te tamen At admonere curavi, ut in majus mellutque excrefcas; Ac quod ultro facere confuefti, noftro prnepto Ac beati Petri auctoritate jam ftudiofius exequaris. Ad hoc enim tibi a domino Ac honoris dignitas & potentis amplitudo concēda eft, ut in tuo filionunq; fervitio expendatur, Ac tu eis carnalia tua libenter impertiens, de fpiritualibus eorum participium merearis. Quunobsem curae nneAcdefñioni Fructuarienfe ctrnobium, Ac ejufdem congregationis fratres, attentius commendamus, ut eis Ac opem confilii Ac prefidii firmamentum contra omnia infettantium gravamina impendere ftudeatis, ut Ac pro falute anime nue orationes eorum apud Deum fructificent. Pari quoque modo Clufini monafterii abbatem, Ac ipfius ctenobii res vigilantib; tue tuendas ac protegendas committimus, quem tub gravi tribulationum fafce laborare audivimus. Neque te a borne intentionis incarpito ahcujus grstia aut praeium defleat: quia ■. perfeueraverit i» Jhe, bk faiutu erit. Haec tibi, filia cariffima, paucis inculcare Ac injungere ftatuitnus, ut ad boni operis exeeutionem te promptiorem redderemus, Ac, ut dicitur, currentem incitarem: quatenus Deo devota. Ac bonis affibus, Ac Dei fetvonun proteccioni invigilans, illam promittentis domini mercedem valeas adimplere: Qti recipit propbetet i» eemim propitie, mercedem propbete occipiet; tf qm recipit fafam i» nomine jefui, mercedem fafti occipiet. Data SecūB feptimo Idus Decembris, indiftione-duodecima.

Wtn>.

XXXVIII. AD WRATISLAUM DUCEM
Botanist.

Commendat ejus in apoftolicam fedem obtervantiam. Confirmat ea que praedeceffbr Alexander II. ei honoris gratia tribuerat. Hortatur ad promifforum conflandam. Pollicetur in illius ditione quas a legatis definiri non poterunt, fe definiturum.

Gregoriet epifcepet ferveu ferverem Dei Brethbm
Juti Bocemite, faletem tf opoftolicam
bemdi&iemm.

T Onga jam temporis intervalla tranfatta font, JLi ex quo & nobilitas tua beato Petro apoftolorum principi non modicae devotionis animum fponpndit & ftudium, Ac tibi in apoftolica lede inter ceteros principes larga benignitas prae multis etiam lingularis Ac egregia fuit adftrifta caritas. Cujus rei fidem Ac indicium ex benevolentia demini Ac anteceffloris noftri Alexandri pape faftis percipiffe potes, qui petitionibus tuis non unquam fine tua Ac filiorum fanfta Romane ecclehz foliditudine Ac labore condefcendit, Ac ad fingimim intime dilectionis, quod laice perbnae tribui non confoevit, mitram quam poftulafsti diro*

Axit. Neque vero nos in nofttris tempcr&us *****

Deo, ■■■■■ftari
no, comitante ju- ANNO
leat, hoc noftro KMRIST1
...>>

apud Deum iolkitudo impetrare valde defiderat. At te quidem erga apoftolicam reverentiam, quam fis in votis comtans, quam in promiffis perfeverans, non modo pro dignitate, verum etiam pro fidute tua fideliter oportet attendere: feriptum eft enim: Firov/a, AT rMitt, Qye autem illa, vel qualia fini, a tui ipfius comcienda fatis te commonitum clfb putamus. Causas vero Ac negotia, quas in partibus illis ad audientiam difeuffionemque legatorum noftrorum perlata, peccatis impedirātftw, congrua determinatione diffinij

Bnon poterant, fient officii noftri cura nemine nos* rogante compellit, ad cum quem iuftitia poftulaverit finem, adjuvante domino, perducere procurabimus. Porro quasipfi inde ftatuehmt, interim donec ad nos negotia perferantur, immota manere volumus, atque apoftolica auctoritate praecipimus. Deus autem omnipotens, qui bonorum omnium dator Ac auftor eft, talem vos in votis vefttris Ac affibus eflē faciat, ut cum ante caeleftes iudices, videlicet Petrum Ac Paulum, in futuro examine veneritis, nulla vos in illorum oculis, nifi que remuneratione digna fit, confectia denotare Ac oftentare valeat. Data Rome xvi. Kalendae Januarii, indiftione duodecima.

CXXXIX. AD WOZEUNUM MAGDEBUR-
genfem Archiepifcopum, & alio.

Qieritur bellum inter eos Ac Henricum regem exortum fuiffē. Jubet eos ab armis dejicere, donec per legatos fuos caufam contentionis cognofcat.

Grégorien epifcopeu ferma fervorem Dei * Wotelim · VaiataM
Jteddenpitf ertbiepifcote, Burcberd Helbert*
Atelp epifcoto, tf * Letoeel mercbiom, ceterifaet · Tmmi
Xmmmm primipibta, faletem tf epqftolice bne*
di&imem.

Q Uanra violentia quantaque fratrum Impulfione univerfalis ecclefie multis perturbationum ftuiftibus concuffa, Ac pene quafi quodam naufragio periclitatas, onus Ac regimen fufcepere tum coaftus, occultum vobis Ac inauditum efice non credimus. Teftis enim mihi eft amicitia, mea, quam imparem me tanto ponderi iudicaverim, Ac quanta follicitudine nomen apoftolice dignitatis evitare concupiverim. Sed quoniam via hominis non in manu ejus, fed illius eft difpofitione a quo greffus hominum Jdiriguntur, impoffibile mihi fuit contra divinam voluntatem concepta vota defendere. Unde mihi felidte vigilandum atque penfandum eft, qualiter ea quai ad profectum ccdetiaticc religionis, Ac fakucm dominici gregis attinent, adjuvante Deu, arman-

Etiare de fideliter adminiftrare valedm; urgente me pne omnibus, tum > timarē, fcept-
mē apud Alwcmum Jndictē negligentia difpenfationis accufet, tum debito amore apoftolorum principis, qui me ab infantia mea tub alis fuis fingulari quadam pietate nutritivAc in* gremio fine ckmrōtiff fovit. Verum inter emerfas curarum anxietates ea nos maxime fblicitudo coarftat, quod inter vos Ac Henricum regem, vefttrum videlicet dominum, tantam difeordiam—Ac tam inimica ftudia exorta «fle cognovimus, ut exinde multa homicidia, incendia, dqmdationes ecclefiarum & pauperum, ac txufixibUcm patnst va* ftita-

ANNI
CHTUN

titatem fieri audiamus. Qpa de re regi mifimusA

exhortantes, & ex parte apoftolorum Petri & Pauli cum admonentes, ut interim fefe ab armis fit omni bellorum infettatione contineat, donec tales ad eum ab apoftolica fede nuntios dirigamus, qui tanta dt&nfioais caufas & diligenter inquirere, & annuente Deo ad pacem fie concordiam equa valeant determinatione perducere. At. que itidem vos exoratos, & apoftolica auctoritate commonitos effe volumus, ut, ex veftra parte omni motione fepita, caldem pacis inducias ebfervetis, nec aliqua occafiooe nobis cum Dei adjutorio adffruenda pacis impedimentum opponatis. Cum etenim (ut fiat) nobis mentiri, facrlcgium; deferere iuftitiam, anima fit tnufragium; neminem veftram dubitare volumus, quin fuper hac re veritate difcuffa, quidquid aequum videbitur, providente Deo, decernere, & flabili paffione ftudeamus efficere; & quamcumque partem injurias & conculcata iuftitix violentiam pati cognoverimus, illi procul dubio omni timore & rripcau perianalis gratia pofthabito, favorem, dc apoftolica auctoritatis profidia conferemus. Data Roma xtji. Kalendas Januarii, indiftione duodecima.

XL ADCOMITISSAM MATHILDEM,

Latatur de ejus erga fedem apoftolicam obfervantia. Hortatur ut perfeveret, ac ad vifitanda beatorum apoftolorum limina una cum ma-

Greguint tffnptu ftrvtu Jervtnat Dei Jfatildi

Q Uia ferenitatis veftra litterio apoftolica fedi direfta eandem teftatc funt dil&ftionem principii apoftolorum beatiffimo Petro bonitatem tuam promptam cife exhibere, quam Jefu Chrifto domino noftro vas deftioais fanftus Paulus coopoftolus ejus ufque ad mortem ferventiffimo amore ftuduit conlervare, gaudii repleti immenfitate, omnipotenti Deo quas poffumus reddimus gratias. Sed noverit prudentia veftra honeftis inceptis, religioftique inchoationibus, opus effis bonetiori perfeverantia, atque Deo opitulante religioftiffima confummatiooe. Quapropter fi contigerit gloriofium matrem veftram hoc tempore Romam redire, toto corde admonemus, immo ro-Samus caritatem veftram, ad vifitationem apoftolorum cum eadem venire, nifi forte aliquid inftet quod vos non praetermittenda neceffitatc detineat. Pneterea litteris quas tv. Kalendas Januarii nomine veftro fufeepimus, quod nobis vilius eft congruum jam per noftorum apicum legationem repondiTe confidimus. Omnipotentis Dei mifericordia, quae fideles fuos jugiter circumdat & protegit, affidua vos benignitate dignetur cuftodire, atque poft hujus yltac curium animam tuam xthereo regno componere, Data Romx IJi. Nonas Januarias, indi&one duodecima

XU. AD OR&OCOR JUDICEM

anno

Cahritaoum- chmutl

>»Φ.

Monet ut de caufa quam ei commiferat, communkato cum catteris Sardinia iudicibus con-> filio, fibi quid ci vifiun fuerit intra annum reftondpar.

Gregrittr effittttt feront ft^otntnt Dei * Ontur * o,tatt*
jtttici C^Uritenu SerJitM prvtvttcin fidntett

L itteras tuas accepimus, in quibus te ad nos velle venire continebatur. Nobis itaque placet ut venias, & cum omni fecuritate, poftquam ad litus noftam veneris, eundo & redeundo per fines terne noftre te migrare porte nullatenus tibi dubitandum effe fcias. Praeterea admonemus prudentiam tuam, ut de caufa, quam per archiepifcopum Conftantinum Turrentem hoc in anno a nobis Capua confecratum tibi mandavimus, cum ceteris Sardinia iudicibus loquaris; & firmiter inter vw communicato confilio, quidquid vobis inde cordi & animo fit, celeri nobis reftondiooe notificare; fcientes quoniam nifi in hoc anno certa nobis fuper hac re ratione reftondetis, nec amplius veftra reftonfa quaeremus, nec tamen ulterius jus, & honorem fimfti Petri irrequifitum relinquemus. Data Roma decimoftimo Kalendas Februarii, indiftione duodecima.

XLII. AD SICARDUM AQUILEJENSEM
Archiepifcopum.

Indicit concilium ad depravatos principum & prolatorum mores corrigendos. Monet ut una cum fiafiaganeis ad id profituta die accedat.

Gregarius tffjttftu fervat fervent* Dei Sicarie
jtfeulejeifti fratri fy ceptifcope feinte* Ū
apoftabccMi tenediffutent,

N On ignorare credimus prudentiam tuam, quantis perturbationum flutibus ecclefia fit utquoquaque concuffa, & pene defolationis flue calamitatibus naufraga & fubmerfa fit fiifta. Redores enim & principes hujus mundi finguli quorantes quo fua funt, non qua Jefu Ghriſti, omni ti.iff. reverentia conculcata, quaſi vilem ancillam opprimunt, eamque confundere, dum cupiditates fuas explere videant, nullatenus pertimefcunt. Sacerdotes autem, & qui regimen ecclefia accepiffe videntur, legem Dei fere penitus poftponentes, & officii fui debitum Deo & comjniffis fibi ovibus fubtrahentes, per eccliafticas dignitates ad mundanam tantum nituntur gloriam, & qua fpcciali difpenfatione multorum utilitatibus, & fiduti proficere debuiffent, ea aut negligunt, aut infelciter in pompa fuperbic & fupermuis fumptibus confomunt. Inter hanc populus nullo prolatorum moderamine, nullifque mandatorum frenis in viam iuftitia direftus; immo eorum, qui profunt exemple, quocumque noxia, & quo Chriftianr religioni funt contraria edo-ftus, ad omnia pene qux nefaria funt proni, di-ftudio corruentes, Chrtftianum nomen, non dico cbique operum obfervantia, fed pene abique fidei religione gerunt. Qyapropter confidentes in mifericordia Dei, concilium in prima hebdomada quadrageſima adunaro difpofuimus, quatenus huic tanto periculo fitfragantc divina cjelentia,

■i*, cum communi confilio fratrem aliquod fo-
 anno latum ft remedium invenire valeamus, ne no-
 CHKisn {fis temporibus intparabUem ecdefia minam de-
 ftrvâioemque videamus. Idcoque ft veftram fra-
 ternitatem rogamus, ft ex partu beari Petri apo-
 ftolorum principi* admonemus, ut in prolubato
 termino' veftram nobis profentiam exhibeatis,
 convocatis tina vobifeum, ram per hec noftra,
 tum per veftra feripta, veftris fuffraganei* tsiica-
 pis: ut tanto ratiùs, tantoque firmius ad fubdium
 ecdefiaftioB libertatis ft religionis accingamur,
 quanto uberius, atque viciniis* confillis veftro
 prudentis, aliorumque confratrum frequentia, ft
 provida confultatione circumdamur. Data Rooms
 nono Kalcndas Februarias, Iadiâiotw duodecima.

XUIL AD SUFFRAGANEOS EQCLESIAE Mediolanenfis.

EjuCfem argumenti.

Grterim tñijiffitt ftrwu ferverunt Dti ttmihu
 tptfcotif tetif/kt fngregentii, vidtli-

B'γμκμΑ "t Cresreaqd, * Barfena^fi, Lett-
 datfi, ΑμμππΑ, Αpsrv&qd, Tawèssqil, .40m-
 P -tohmfl ft, ' Tardai, tf Mitrùftitl-
 infdaiHy feintait tfettfalieenthteedUHatun, tpà-
 h^Idem pre mtritiil.

Non incognitum vobis elfe credimus, in Ro-
 mana eccliefia jamdudum conflitutum elfe, C
 ut per fingulos annos ad decorem & utilitatem
 fano® eccliefi® generale concilium apud fedem
 apoftolicam fit tenendum. Nos itaque nujus ede-
 bitatis hoc ia tempore caufam valde neceffariam
 coofiderantes, in prima hebdomada quadragefim*
 tijnodum, annuente Deo, Rom® celebrare difpo-
 fuimus. Ad quam omnes vos, ft apoftolica au-
 ãoritate profentiam veftram exhibere commune-
 mus atque praecipimus; quatenus una vobifeum,
 ft cum alia frequentia veftri ordinis, officii no-
 flri debitam fdicitudinem in divinis ft eccliefiafti-
 cis cautis, fuffragante fuprema clementia, com-
 mode ac reverenter exercere valeamus. Intueri
 autem & diligenter vos oportet attendere, quo-
 niam quicumque miles domino fuo in praelio pro-
 perante fe fubtraxerit, non modo gratiam fibi la-
 befaffare, fed accepti beneficii commodum meri-
 to fibi corruiffe dignofeitur. Hoc igitur exemplo
 appareat, qui ex vobis, immo quam omnes utis
 fideles Chriffti milites, & ad diwna agmina tam
 pnxnpta voluntate & ftudio vos conferre ftudete,
 ut poft adeptam in Chrifftoviãoriam, pariter vobis
 & de virtute feftorum, fe abundantia praemiorum
 Soriari liceat. Sub eadem etiam auãoritate ft
 'terminatione omnes abbates Longobardi* ad
 \rifatum concilium invitamus, nullamque in hac
 àbedientia fiftitiam excufationem praetendere ad-
 monemus atque praecipimus. Data Hornae oãavo
 Kalcndas Februarii, indidione duodecima.

XLIV. AD JEHIMORUM BRAGBNSEM epifeopum.

anno
CHKISTI

Heftituh epifeopo Brageafi tijfpento reditus epif-
 eopatus, ut omni poftpotita mora cum legatis
 epueopi adverfarii fui fanãorum apoftolorum
 limina adeat. Commemorat fe fratri ejus duci
 feriptiffe, ut Moravensem epifeopum ft (nos
 legatos Romam mittat.

Grterw epifiqnu firvfu fervertnt Dà Jerunirt

S Jamquam inobedientia tua, ft culpa, quam
 in contemptu legatorum fanãas Romanaeo
 perpetrasti, preces tuas, te abfente, ft non-
 dum parato fatifacere, recipi non meruit; tamen
 ne ex apoftolica, licet iufta dttfritione, abfenta-
 tionis tuae moram vel occationem diutius defen-
 dere poffis, neccfittatem, qua te urgeri in epifto-
 la tua conquellus a, ft impedimentum ad nos
 veniendi removere decrevimus. Itaque pnsfenti au-
 ãoritate tibi rcftituimus, ft tenenda concedimus,
 quascumque a legatis noftris, Bernardo videlicet
 ft Gregorio, pnttÿcpifcopale officium tibi inter-
 diãa funt: quoniam te expoliatum rebus eccliefi®
 tuae, inopia rerumneceffariarum, obedientiam de-
 bit® fetisaãianis non poffe exequi (ficut fupra
 diximus) conquerendo excufas: atque hoc idem
 fratri tuo Vratisiao dud per epiflolam noftram
 notificavimus, admonentes cum, ut de conivettis
 decimis ft redditibus eccliefi® tuae nihil in potefta-
 te fua tibi denegari patiatur aufubtrahi. Admo-
 nemus teirar, ft ex parte apoftolorum Petri ft
 Pauli, ft noftra per eos apoftolica tibi auftorita-
 te pradpimns, ut nullis excufationibus abfentiam
 tuam ulterius defendens, in ramis palmarumapo-
 ftolica adire limina non protennittas; cognofcens
 fratrem tuum a nobis elfecommonitum, utjoen-
 nem Moravensem epifeopum itidem ad nos veni-
 re commoneat, ft ef fua parte tales ad nos nun-
 tios dirigat, quibus in noftra pofflunu* examina-
 tione diffinire difrafiomun camas. Interim vero
 de poffleffionibus Moravenfis epifcopatus nihil te
 tangere volumus ft pnacipimus, ne & ipfe aliqua
 moleftiarum exeufatione profentiam fifam confe-
 ãui noftro fubtrahat. Profcritum vero terminum
 adventus tui, tu ipfe ita mature fratri tuo duci
 indicare curato, utMoravensemepifeopum ftfuos
 legatos una tecum ad apoftolicam fedem dirigere
 poffit. Data Ronue fecundo Kalcndas Februarii,
 indiftione duodecima.

XLV. AD WRATISLAUM DUCEM Bohemia.

Ut rediras epifcopatus fratri fuoreftituat. Horta-
 tur ut ad fedem apoftolicam accedat, vel fcl-
 tem eju* legatos una cum Moraventi epifeopo
 mittat.

Grgoriui rpifnpta ftrvm femtnim Dti fretui*
 duci Btbnatmn /ebitent tf ettfeliceni

F Hater tuns Jeromirus Bragenfis epifcopus con-
 queritur fe expoliatum eccliefi® lue tenus, in-
 opia rerum neceffariarum, pro reddenda ratione
 eorum qu® fibi intenduntur, ad apoftolicam fe-
 dem venire non poffe. Qyod quamquam ejus in-
 obedientia & tergiverfatio valde promeruerit, ta-
 men ne hanc abfentationi* fu® occationem prae-
 tendere

anno ****

 “

integram fibi restituantur quacumque a legatis no-
 fins, Bernardo videlicet fit Gregor», præter epi-
 fispale offileam interdici sunt. fle poeter ea pro
 quwus Joannes Moraventis filiper cum clamatepi-
 fcopus. Qia ta re tuam taxune admonemus pro-
 Atittiam/nr de confuetiadeccimis, vel redditibus
 cedefin, nihil ei in tua potestare denegare patia-
 ris, aut fubtrahi, necaliquam fibi contrarietattm
 fadas, per quam, ut ad nos venire non poffit ,
 impedimenta fibi obffittere iterum conqueratur. Eo
 autem tempore quo ipfe, ficut per epiftolam no-
 ftram conmi&litus eft. apoftolicam fodem ad
 debuerit, te quoque, fi & ~~~~~>
 re maxime cupcremus. Q yod fi tcrûm amulerecharitissimacachemiffit& ad devotio-
 porum eventus prohibuerit, nobilitatem veftram B
 inultum admonemus, ut
 pneftentiam fuam nobis exhibere commoneatis: &
 pntqea 'de veftris fidelibus tales ad nos nuntios
 dirigatis, cum quibus rerum veritate folerti inda-
 gatione perquiffita, fle undique explorata, favente
 divina clementia, omnes dnTcnflonum caufas ab-
 teindere, fle quiddid aquum fuerit determinata
 fententia ftatuere valeamus. Data Rome u.Ka-
 letulas Februarii, indiâione xts.

XLVI. AD GUILIELMUM COMITEM Burgundis.

Monet ut una cum quibufdxm aliis principibus
 (prout promiferat) ecclesiâ auxilio veniat,
 ut pacatis Nortnannis auxilium Gon-
 ftantinopolitatas ferre poffit.

*Gregerim epifeopus Jervies fervorum Dei Guilltmo
 BttrgiteilonMfN comiti folutem & apollo-
 /icant battdiHoimi.*

ruo.
 AMB-

Meminiffe valet prudentia veftra, quam larga
 affluentia dileâionis Romana ecclefia va-
 lentiam veftram jamdudum recepit, fle quam
 ciali c.iritate veftram familiaritatem dîxit. Ne-
 que enim te concedet obliviffei promiffionis, qua
 Deo te ante corpus apoftolorum principis Petri ,
 pnefteo venerabili antecellbre noftro Alexandro
 papa, fle epifcopis, abbatibus plurimis, atque di-Dje
 venarum gentium multitudine, quarum non eft
 lumerus, obligavit, ut quacumque hora neceffe
 fuiffet, veftra manus ad dimicandum pro defen-
 fioe rerum fanâi Petri non deefflêt, fi quidem
 requiffita fuiffet. Unde memores nobilitatis veftras
 fidei, rogamus fle admonemus ftrenuitatis veftræ
 prudentiam, quatenuspneparetis vdIncmlitia:for-
 titudinem ad fuccurrendum Romane ecdefie, li-
 bertati fcilicet * fi neceffe fuerit, veniat huc
 cum exercitu veftro rn fervitio fanâi Petri : fle hoc
 idem rogamus vos monere comitem fanâiEgidii, fle
 focerum Riccardi Capuani principis fle Amedeum
 filium * Adelett», cKterofque quoscognofcitis fan-
 fti Petri cfile fideles, fle qui fimiliter manibus ad
 caelum extenfu promifere. Si quid vero certae re-
 fpofionis prudentis veftræ nobis placet remitte-
 re, per eum nuntium nobis mandate, qui modis
 omnibus nos reddat indubios, fit idem vefternun-
 tius veniat per comitiffam Beatricem, que cum
 filia fit genero in hoc negotio laborare procuret.
 Hanc autem militum multitudinem non ideo co-
 acervare curamus, ut adefiffionem (anguinis Chri-
 ftianorum intendamus, fed ut ipfi videntes expedi-
 tionem, dum configere timuerint, facilius lub-
 dantur iuftitue. Speramus etiam quod forfitanalia
 fode utilitas oriatur, fcilicet, ut pacatis Norman-
 nis, tranfeamus Conftantinopolim ta adjutorium
 Ctmik Gurrok Tom. XX-

XLVII. AD COMITISSAM MATILDEM.

Hortatur Cûn ad fiequenrer futuendum fanftiffi-
 mulerecharitissimacachemiffit& ad devotio-
 nem erga bcatiffimam virginem Mariam .

*Gregpriw opifcoph ftrvta fercontm Da Ukifa m
 Cbrifto filât M/Ulnldi fol'tem & apelloûcoia
 htthtdiûtam.*

Z'XÜxnta fit mihi cura, quantaque inceffanter
 de te tuaque fidute follicitudo , ipfe folui
 qui cordis arcana rimatur intelligit, fle multo me-
 ltus meipfo cognofcit. Tu tamen, fi penfare non
 negligis, ut reor, animadvertis quia pro tantis
 tui curam me opqrtet habere, pro quantis te ca-
 ritatis ftudio detinui, ne iUo« defereres, ut tue
 fidius anime faluti provideres; Ceriteu ssmv, ut
 flepe dixi, & ita dicam, fequenscelestem tubam,
 C wa fm fnt fim pmrit. Sed quia inter cetera
 que tibi uontra principem mundi arma, Deo fa-
 vente, contuli, quod potiffimum eft, ut corpus
 dominicum frequenter acciperes, indicavi.- fle ut
 certe fiducie matris Domini te omnino commit-
 teres precepti Quid inde beatus Ambrofius, vidi-
 licet ne fumendo corpore Domini, fenferit, his
 in Uteris intimavi Ait enim in lib. 4. de (a-
 cramentis inter cetera: Si mortem Domini an-
 nuntiamus , annuntiamus remiffikmem peccatorum.
 flequotiefcutnque effimditur (anguis Domini, m
 remiffioem peccatorum funditur , debeo illum
 femper accipere, ut femper mihi peccata dimit-
 tantur. Qju femper pecco, temper debeo habere
 medicinam Item ipie Ambrofius in libro quinto
 de facramentis: Si «ptatidian» eft panis, curpoff
 annum illum fumus , quemadmodum Gneci in
 oriente contuevere facere? Accipe quotidie, quod
 quotidie tibi profit: fle vive, ut quotidie merea-
 ris accipere. * Quando meretur quotidie accipe-
 rt, non meretur poff annum accipere, quomodo
 Job fandus pro filiis fixis offerebat quotidie Tacti-
 ficium, ne forte aliquid vd la corde vel in Ter-
 mone peccaffent . Ergo tu audis quod quotiefeum-
 que offertur facrificiud, mors Domini, refurreâK
 Domini fignificetur, & remtbo peccatorum; =
 padem itum vitas quotidianum non affiunis? Qod
 vulnus habet, medicinam requirit. Vulnus eft ,
 quia fob peccato fumus) medicina eft cadefte &
 venerabile facramentum. Item Gregorius papa in
 libro 4. dialogorum; Debemus itaque pnefens fit-
 culum, vel quia jamconfpicimu* defluxiffe, tota
 mente contemnere, quotidiana Deo tactymarum
 focrificia, quotidianis carnis ejus fle (anguinis ho-
 ftias immolare. Hare namque fingulariter viiftima
 ab æterno interitu animam fidvat, quæ illam no-
 bis mortem unigeniti permyfterium reparat. Qyod
 licet furgens a mortuis jam non moritur, fle more
 ei ultra non dominabitur, tamen in ipfo immor-
 taliter atque incorruptibiliter vivens, pro nobis
 iterum in hoc myfteno facrae oblationis immola-
 tur; ejus quippe ibi corpus fumitur, ejus caro in
 populi falute patitur, ejus (anguis non jam tama-
 G mu

ANNO
CNKish

»nus infidelium, fed in ora fidelium funditur. Hinc A
ergo penfemus, quale fit pro nobis hoc fecrifi-
citan, quod pro abolitione noſtræ paſſionem uni-
«nit! Filii (emper imitatur Quis enim fidelium
habere dubium poſſit in ipſa immolationis hora
adjfacerdotis vocem caelos aperiri: m illo Jefu
Chrifti myſterio angelorum choros adede; fiimmiſ
ima fociari: terrena cſtiefitibus Jungi: unum quid
ex viſibilibus atque inviſibilibus fieri? Item Joannes
Chryſoſtomus patriarcha ad neophyſtos: Vide-
te quemadmodum ſponſam tibi Chriſtus conjun-
xit: videte quo vos cibo fatietatis enutrit. Ipſe
nobis cibi ſubſtantia eſt atque nutrimentum. Nam
ficut mulier affedionis natura cogente genitum ale-
re fui lacris fecunditate feſtinat, fic & Chriſtus
luos ipſe regenerat ſuo (anguine ſemper enutrit
iterum, ut idem Joannes icribit ad Theodorum
monachum, lub.icum ſenus eſt natura mortalis I
cito quidem labitur, led non fero reparatur, &
ut facile cadit, ita & velociter furgit. Debemus,
o filia, ad hoc lingulare confugere ſacramentum,
lingulare appetere medicamentum- Haec ideo, ca-
riſtina beati Petri filia, icribete procuravi, ut fi-
des, ac fiducia in accipiendo corpus Domini ma-
jor tibi accreſcat. Talem quidem theſaurum, ta-
liaque dona, non aurum, non lapides pretioſos,
amore patris tui, caelorum videlicet pincipis, a
re tua requirit anima, licet ab aliſacerdotibus
longe meliora pro meritis accipere poſſis. De ma-
tre vero Domini, cui te principaliter commiſi &
committo, r
lam videamur, ut cupimus, omittam, quid tibi
dicam, quam caelum & terra laudare, licet ut
meretur nequeant, non cedant? Hoc tamen pro-
cul dubio teneas, quia quanto altior & melior
ac fandior eſt omni matre. tanto clementior &
dulcior circa converſos peccatores & peccatrices -
Pone itaque finem in voluntate peccandi, & pro-
ſtrata coram illa ex corde contrito & humiliato
lacrymaſefflinde. Invenies illam, indubitanter pro-
mitto, promptiorem carnali matre, ac mitiorem
intui dilectione. Data Romæ dccimoquarto Ka-
kndas * Maji, indictione duodecima.

- MijH
I m.

XLVIII. AD HUBERTUM GENUENSEM epiſcopum.

Preſcepit uxorem cujuſdam Anfaldi adulterii ac-
culatam ad purgationem admitti, excommu-
nicans patrem ejus, & quicumque alium
qui id impedire præſumpſerit.

Gre'orint epiſcoput fervut fervorum Qti Hxberto
Genxeifi epiſcopo, & imverſo loci i.lint
clero oc populo, fnlntem ff opofio-
licam benedictionem.

"Intelligentes errorem veſtrum, de periculo ve-
-l ſtro valde timemus, quoniam ſacramenta <on-
ionii conjugalis divinis laodis præceptis & levi-
bus, inter vos malignis fœdari ſtudiis audivimus. E
Scriptum quippe eſt de conjugali vinculo: Cwd
Deus conjunxit, homo non ſeporet, & Veritas om-
nino prohibet, ne vir uxorem iuam, niſi forte
aufa fornicationis, relinquat. Nobis autem rela-
tum eſt, Anfaldum quemdam concivem veſtrum
a patre ſuo coadum eſſe, ut uxorem propriam,
de fornicatione falſo criminatam, nec ulterius ha-
beat, nec judicium purgationis ejus, id quod ipſa
valde deſiderat, pro diſcutienda veritate (inci-
piat. Quod quia divinis & humanis legibus valde
contrarium eſt, primo te epiſcopum, deinde om-
nes vos admonemus, & apoſtolica auctoritate præ-

cipimus, ut ſi mulier ad examinationem lepti-
mam ſe conferre voluerit, cum omni tranſulli-
tam & expeditione juſte cum probationibus reci-
piatur; & ſi per miſericordiam Dei innocens ap-
paruerit, ſeparari a viro ſuo nullatenus patiami-
ni. At ſi pater pſofati Anfaldi hæc qur divina
auctoritate diximus, immo ſi quis mortalium hec
impedire ac prohibere prrumpſerit, tuam, epi-
cope, fraternitatem apoſtolica auctoritate mone-
mus, ut, omni reſpedu gratias perſonalis abjedo,
reos anathematis gladio ferire, & a corpore ec-
cleſiæ diſſeare non defines, & nobis extrêmam
manum impoſituris per literas ruas id quantocia
indicare non pntermitus Præſerea volumus ut
quam citius poſſis, prefentiam tuam nobis exhi-
bere ftudeas. Data Lateranis quarto Kalendas
* Maji, indictione duodecima.

ANNO
CHBISTI
»»»»»

XLIX. AD OMNES CHRISTIANOS.

Monet nt Contantinopolitanis opem ferant,
qui a Saracenis multis calamitatibus
afficiebantur;

Gregorw epiſcopo/ ferma fervorvm Da emnibeu
Chriſttenom fidem defendere volentibus ſolntcne
t f opofialienm benedictionem.

N Otum vobis eſſe volumus, hunc virum pre-
ſentium portitorem, dum de ultramarinis
& nunquam committere, quouſque il-Cnuper reverteretur partibus, apoſtolorum lin
& noſtram prefentiam viſitadê. A quo, ſicut a
plerique aliis, cognovimus gentempaganorum con-
tra Chriſtianum fortiter invaluiſſe imperium &
miferanda crudelitate jam fete utque ad mmos
Contantinopolitan civitatis omnia devaſtaſſe, &
tyrannica violentia occupavit, & multa millia
Chriſtianorum quaſi pecudes occidiſſe. Qua de
re, ſi Deum diligimus, & Ghriſtianos nos ede
cognoſcimus, pro miferanda fortuna tanti impe-
rii, & tanta Chriſtianorum Clade, nobis valde
dolendum eſt: & non ſolum dolere ſuper hac re
debitas ſollicitudini noſtre ſufficit, ſed animas pro
liberatione fratrum ponere, exemplum redempto-
ris noſtri, & debitum fraternas caritatis, a nobis
D exigit quia ſicut ipſe pro nobis animam ſuam
& nos debemus pro fratribus noſtris ani-
mas ponere. Scitote igitur nos in miſericordia
Dei, fle'in potentia virtutis ejus confiſſos, omni-
bus modis id agere atque parare ut adjutorium
Chriſtiano imperio quam citius, Deo juvante, (a-
ciamus. Unde vos per fidem, in qua per Chri-
ſtum in adoptionem filiorum Dei uniti eſtis, ob-
fecramus, & auſoritate beati Petri apoſtolorum
principis admonemus, ut & vos vulnera, & fan-
guis fratrum, & periculum præſati imperii digna
compaffione moveat, & veſtra virtus pro Chriſti
nomine non invitam fatigationem ad terenda fra-
tribus auxilia ſubeat. Quidquid autem hac
re divina pictas veſtris animis indiderit, tunc mo-
ra certis legationibus nobis renuntiare Hndcte .
Data Rome Kalendis Martii, indi&ione duode-
cima.

tel

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. I.

xo*

ANNO
CHAISTI

L. AD BEATRICEM BT MATHILDEM

Committit eis causam huer episcopum ReieUanum
fic (Jgulinum comitem (rmunandam.

*GrGoriui epifeffa fervat fervorum Dei Bedtrici
C MatieUigforittt at cariffimil i» Chriftofitia-
kus fafatem & aptiolicem bttuàiliimem.*

F/»' ».
i/w. «.

Non miretur veftra nobilitas fuper his qtufo-
bis de caufa Dodonis Rofellani epifeopi lcri-
pti : quia inhumanitas videretur, fi preces &
mur * (Jgulini comitis parvipenderem. Importune
quidem fiupe me rogavit, ut causam ipfius contra
RofeUanum epifeopum iuftit decernerem, & ut idem
epifeopus fibi iuftitiam faceret procurarem. Ego
vero de vobis fingulariter inter omnes principes
Romani Imperii confidens, rogavi ut ad certum
fic iuftum ac pacificum finem per vos caufa inter
eos duceretur, quo ille, qui iuftus iudex eſt, a
veftro ftudio, veftraque pietate, me intantp; glo-
rificetur. Scit enim caritas veftra, & ommno, ur
reor, intelligit, quod in omnibus adjixis veftris
honorem Dei veftramque fahitem requiro. Et id-
eo cum Propheta dico : *Satofitate facrificiam jifti-
tia, Ô* fperate in Domitu.* Et iterum : *Judicate p-
pilio, & defodite vidua, fyveuite, & arguitome,
dicit Doeueuu.* Ex amore quidem Dei proximum
diligendo adjuvare, miferis & oppreffis fubvenire
orationibus,, jejuniis, vigiliis, fic aliis quampluri-
bus bonis operibus pntpodo: quia veram carita-
tem eundis Virtutibus praeferre cum apôftolo non
dubito. Nam fi hcc mater omnium virtutum ,
qu- Deum de onlo in terram ut noſtram mife-
riam ferret compulſit venire, me non intrueret ,
ſie effet qui miferia ſic oppreffis eccleſiis veftra vi-
ce ſubveniret, ac univerſali ecclēſie deferviret, ut
frculum relinqueretis, cum omnibus ejus.curis ,
monere procurarem. Sed quia de veftra aula, ut
multi principes, Deum non abjicitis, immo ſacri-
fticio juſtitit- ad eam venire invitatis, rogamus vos,
fit ut cariffimas filias admonemus, bonum quod
cepiffis ad perfectum finem perducatis. Non ſa-
vor humanus ; non amor pecurne, non deſiderium
van- glori- veftrum ſacnficium ppſit oſtulare .
Vili enim pretio magnam rem vendit, qui hujus
vice intuitu Deo ſervit. Quod vobis, quas ſince-
ro corde diligo, paramferibo, gravi cura me im-
plicitum effemanifeſto. Vobis enim in talibus non
aliquem vicarium in diditando acquiri, ſed me-
ipſum labori, licet ruſtleanoſtylo, ſuppono: qnia
fi alligor, ut diligo nullum mortalium mihi pnsponi
a vobis cognoſco. Omnipotens Deus meritis luprem-
ddmin-, per auctoritatem beati Petri ſit Pauli, a
eundis vos peccatis abſolvat, & ad gremium uni-
verſal-s mitris veftr- cum gaudio perducatur. Da-
ta Rome quarto Nonas Martii, indidione duo-
decima.

ſ1. AD ARNALDUM ABBATEM fandi Severi.

Arguit quod ad ſynodum vocatus non venerit ,
ſententiam adverſus eum latam de quodam mo-
nafferto propter contumaciam confirmat. Mo-
net ut, ſi te gratatum ſentiat, Romam veniat.

*Gregoriuf epifeoput fivtdti fervorum Dei Arpaldo
oMatt faaAi Se&ri fal-tem & apofio-
licam iemdiſſionem.*

Non mediocris to hiobedientie arguere poſſi-
mus, quod poſt muhas querimonias de te
Ceetcti Getetra! Tom. XX.

A in Romanis condii» fadas, monafterium find-
Crucis de eccleſia fanſtae Mariae , nullam adhuc anno
juſtitiam fit confecutum. Licet examen exquiren- CHatsri
d« veritatis hujus negotii frivolis excuſationibus
jam ex longo teſnpore eviaſſe videaris , prrfenri
tamen anno pro definienda lite noſtra a legato
noſtro * Giraldo Oftienſiepiſeopo ad ſynodumvo- * C«r»ta.,
catus, nidiam Deo fic fando Petro diceris reve-
rentiam exhibuiſſe, adeo ut, contempta auctorita-
te apoſtolice fedis, neque tu venire, neque alios
juſte te excuſaturos ſtuduſis mittere. Unde quia
abſentatio tua indicium injuſtiti- tue clariffimum
mutribuit, dilfinitum eſt in eadem fyrtodo, mopa-
fterio fande Crucis pradiſe eccleſi- fanda- Ma-
ri@ jus & potieſſionem reſtituendam eſſe. Quam
Bnimirum diffinitioMm nos. approbantes, praeci-
mus tibi apoſtolica auctoritate, ut praefatum xUo-
nafterium land- Crucis, ſicut ſtatutum eſt, quie-
te tenere permittas. Quod ſi te iuſtitiam habere
confidis, hinc utque ad feſtivitatem omnium fan-
dorum ad nos venire ſtudeas, teque predido ab-
bati eodem termino venturum notiv.es; quatenus
utriuſhuc partis perquifitis rationibus, certum cau-
f- vcnrſt finem, Deo auxiliame, imponamus .
Data Romae in ſynodo, ſecundo Idus Manti, in-
didione duodecima.

LII. AD MANASSEM ARCHIEPISCOPUM Rhkmknſem.

Laudat eum quod monafterii fandi Remigii re-
li^foſtum abbatem praefecerit, cui poteſtatem fa-
cit aliam abbatiam adminiſtrandi, ii tantum
ornis ferre valeat : quod ſi non podrt, jubet
ipſum dare operam , ut alitu abbas praefi-
ciatur.

*Geeprius epifctpui fervut fervorum Dei Maeugd
Riemenſi arckiepiſcopo ſalutem & ope-
folicam ienrdiihom.*

Romana eccleſia jamdudum fraternitatem ruam
ulnis materno dile&ionia ampledens, ſpecia-
li quodammodo caritate dilexit , ſic prctantſtſhna
cura dulciſſime fovit praefertim nos adeo tur
promotioni favimus & conſenſimus, ut nequea-
mus vitare grave periculum, ſi ea feceris qu- tatMn
ordinem dehoneſtent, aut tuam non doceant di-
gnitatem. Unde ſi quando ea de te audivimus
qu- tuo ordini nOn congruunt, maximo mœrore
confundimur, ac proinde leviter diſſinulare noti
poſſiunus. Inter ceteras quidem querimonias, qu@
de te noſtris auribus ſunt delate, querimonia mo-
nafterii fandi Remigii acriter animum noſtrum
turbavit, It in te vehementer commovit. Verum
quia nunc cognovimus quod idem monafterium
melius ordittatſi, quam audivimus vel fpcravimus,
quoniam ibi honeſtum moribus & eruditum lite-
ris hominem poſuiffi, non minima laetitia anitum
noſtrum refoctſtaſti. Abbas quidem nobis admo-
dum placet : & ſi poſſet ferre onus, ut utraque
abbatias tegeret, Mctenſem frdiaet 4 Rhemen-
ſem, laudaffem pro eo quia vir It religioſus & la-
piens eſt. Alioquin ſi pondus utrarumque regimi-
nis ſuper poſſe ſibi eſt, ut ipſe fatetur, ne nimia
gravedine preſtus fuccumbat, regamus prudentiam
rtiam. immo apoſtolica auctoritate monemus, qua-
tenus tuo conſilio ficconſenſu perele&ionem con-
gregationis ſecundum regulam fandi Bencdi-
&i, idoneum ibi redovem, Deo concedente, con-
ſtituas. Pro certo enim noveris, quoniam ita ca-
ra erit nobis Ulus monafterii hooeſta & regularis
regiminis ordinatio, ac ſi effet in monaſterio fan-
G a ai

101
ANNO
CBXTSTI

GREGORII PAPÆ VIL EPISTOLÆ. LIB. I

104

Ai Pauh. Data Rom* in fynodo, fecundo Idus Acaufam veftram cum quibufdam aliis defendente,

Martii, indidione duodecima.

LUI. AD HERIMANNUM METENSEM KPISCOPUM.

Suum erga illum amorem reflatur. Petit ut pro fe Dominum deprecetur. Significat abbatem Arnulphum velle Rhemenfi abbatiae renuntiare, & Metenfis effe concentum.

Heranao Gregarias epifcvpts fervas ftrvtmfe Dei * Herimn-
M Metrnf rpfcat* falftem ff apoflo-
iscam btdi&Muttit.

L iteras dilectionis tuz gratanter accepimus, quia in cis abundantiam devotionis nue erga nos exuocare cognovimus. Nos quidem omnibus bitum feliciudinis noftr exhibere volumus & debemus, quoniam omnium curam fufeepimus, & omnium falutem cupimus & optamus: quip licet indigni meritis regimen univerfalis ecclefia regendum accepimus, & minifterium evangelizandum accepimus, vz nobis fi non evangelizaverimus. Et hccet omnibus debitores fumus, ptzcpue tamen domefticis fidei curam noftr* follicitudinis exhibere concedet & oportet. Unde noverit fraternitas veftra, quoniam de vobis propenfior eft nobis cura & in vobis ardentior amor, pro eo foibcet quod dign* recompensationis munus a velli* fanditatorationibus expedamus. Grave enim pondus gerendum lucepiinus, & nifi veftris & totius Chriftianitatis fidelium orationibus fulciamur, ferre nullatenus poffumus. Quapropter rogamus, ut find* congregationis vera* affiduis orationibus fublevari mereamur. Non folum enim tam fandz congregationis orationes ardentex exigimus, verum totius populi quzrimus & optamus. Przterea abbas fandi Amulphi, vir (ut nobis videtur) religiofus & tibi fidelis, nobis innouit, quod * vtilit fub tuo regimine pauper vivere, quam alibi dives & potens. Vult enim (fi tibi videtur) renuntiare abbati* fandi Remigii, & tantum * vecontentus; cujus rei caufa mifimus literas noftras Rhemcnfi archiepifcopo, ut didam* abbatiam fecundum Deum confilio itius qd alium ordinet, ifte vero vobis tantummodo cedat. Voe autem rogamus, quatenus pro caritate noftraeum carius habeatis, ut fentiat profeciffe fibi quod ad nos venit. Data in fynodo, fecundo Idus Martii, indidione duodecima.

LIV. AD CANONICOS SANCTI HILARII

Jubet Pidavcnfm canoniconum confuetudinem in feffivitate fandi Hilarii & omnium fandorum fervari.

Gregarius epifeop. fervas ferveram Deicasmids 3. Hilarii
falutem & apo/ticum benedsHioaem.

N otum vobis effe volumus, quod canonici Pidavcnfis in fynodo noftra conquelli funt, vos denegare & contradicere illis confuetudinem in ecclefia fandi Hilarii jure habere debent, videlicet, ut in feffivitate omnium fandorum, & fandi Hilarii, cum illuc ex more cum proceffione veniunt, fi epifeopus aderit, ipfe miffam celebret: fin autem non adfit epifeopus, decanus, aut aliquis de majoribus canonicis ridavcnfis ecclcfie, officium vice epifeopi peragere debeat. Qpod cum apud nos in publico concilio ventilatum fuerit, Gozclino Burdigalcnfr archiepifcopo

feiente» talem confuetudinem in Romana ecclefia per fingulas ftationes, & fere per univerfum orbem in aliis ecclcfiis rite & rationabiliter teneri, dijudicante concilio iuftam eos requirere caufam comprobavimus, & paedidum ufum eos obtinere debere apoftolica auctoritate cenfuimus. Verum ut vobis abundantius fatifaciendo omnem reclamandi occafionem demeremus, ut Pidavcnfes cieri, qui pratentes aderant partem fuam (ficut approbatio agentis femper incumbit) facramento firmarent dijudicavimus. Quod quidem ipfi prefente Burdigalcnfi archiepifcopo & ceteris facac panuiffimi erant, atque idem archiepifcopus a noMs commonitus juramentum fe recipere profefus eft. Qpapropter apoftolica vos auctoritate monemus atque przcipimus ut omni inter vos fit de Pidavcnfes canonicos lite fopita, confuetudinem, & iuftitiam fuam, ficut fuperius fynodali iudicio decreram effe cognofcitis, fine omni contradidione deinceps habere permittatis. Data Rom* in fynodo, * decimo oaaavo Kalcndas Aprilis, indidione duodecima.

LV. AD SUFFRAGANEOS AUSCIENSIS

Pncipit ut eorum archiepifcopo, ficut apoftolice fedis legatus iufficrat, obediant.

Gregorou nifcopu fervas fervorum Dei Btgoriterna e
eptfcr'a, ff ceteris fuffraganeis. Aufcierre eecfiet 4.,
/aja/tlu & apofolscem benedilhartem.

T' Egatus fandz Roman* ecclefie, videlicet con-
JL frater nofter * Giraldu Oltienfis epifeopus, ut Guillelmo archiepifcopo veftro debitam reverentiam exhibeatis commonuit. Verum, ficut idem archiepifcopus conquerendo nobis retulit, poftea nec confideratio debet* fubje&onis, nec reipedur apoftolicz auctoritatis vos ad obedientiam flexit / Quod quamquam non parum prefumptionis r& damnande contumaci* habear, adhuc tamen fada veftra apoftolica manfuetudine diillimulantes, mandamus vobis, & apoftolica auctoritate pzefcipimus, ut nullatenus ei honorem fubjedionis debet* fubtrahatis. Si quid autem adverfus cum habetis, una fecum adite noftram prztentiam, & fi quid difcuffioe dignum protuleritis, adjuvante Deo, follicita indagatione examinatum, competenti fententia determinabimus. Data Romz decimo feptimo Kalcndas Aprilis, indidione duodecima.

LVI. AD ROGERIUM CATALAUNENSEM I P I S C O P U M.

Præcipit ut preftita die ad fe Romam, veniat ut ejus caufa definiri poffic.

E Gregarius epifcapus fervas ferveram Det Regerit
dide Catalamei^ epifcepe.

Philippus rex Frincorum non modica tibi dilectione adftridua, multum nos, ut te abfolveremus tum per literas, tum per legatorum verba, rogavit. Qsod quidem falva iuftitia nequaquam nobis faciendum effe pervidimus, dum iuxta vigorem canonic* difciplin* muljo gravius in te animadvertendum effe cognofceremus. Sed adhuc apoftolica manfuetudine iudicium in re ultionis debet* fufpendentes, praafenti auctoritate tibi prcipimus, ut pnsentiam tuam ab hincufque ad

ANNO
CHRISTI

to,
ad proximam fehvitatē omnium fandorum coo-
fpeāui nofiro repnefemare nullo modo pretermi-
tas: quatenus ~~adverum-re-tollens-iteratam-pro-~~
damatioQem Catalaunenfis ecclefi* iuflo fine ,
Deo auxiliare, decidamus: admonentes equidem,
ne interim in contemptu vel tranfgreffione jam
ante dat* fententi* periculum tibi tu ipfe gravius
ingeras. Quibus in rebus ū nobis inobediens fue-
ris, & aliqua tergiverfatiooe.re excufans infra pre-
libatum terminum praefenti* noftr* te non exhi-
bueris, de tua damnatione Ac incommutabili de-
pofitione ulterius non dubitabis. Data Rome in
fynodo, dccmofexto Kalendas Aprilis> indidione
duodecima.

LVII. AD GUILIELMUM PAPIENSEM B

Monet ut cum Atone marchione de inceptuofa
copulatione cum ipfius cpicopi forore accusato
ad fe veniar, ut ejus caufa difcuti poffit.

Gtngenul ftrvts ffrtruxit Dti Gwllita
rpicepo fabitrm & ttefoliceet*

Ognificandum tibi duximus marehionem Azo-
O nem in Romana fynodo fuper mceffa copu-
latione fboris tu* accuf* tum eue. qua de re ipfe
per propinquos mulieris fatiffa&onem pollicitus
inducias pofitulariv. Propterea rogamus, Ac apo-
ftolica auctoritate fratemitatem tuam admonemus,
ut ad fervitium fandi Petri paratus, Ac ut melius
poffits mtraftns, cum eodem marchicoe ad nos
venire nullo modo pretermittas, certus te a nobis
honorifice recipiendum Ac relinquendum. Nam etfi
fraternitatu tu* auxilia in aliis minime nobis ne-
cellaria fuiffent, tamen hac de caufa pnefentiam
tuam nobis exhiberi oportet, ut exortas prefati
conjugii quffitioes diligenti examinatione difeu-
tiamus, Ac iufitum legali iudicio decernentes ,
adjuvante Domino, fi quid periculofum apparue-
rit amnuetnus, At quod officio noftro, Ac illo-
rum faluti congruit, ftatuamus . Data Rom* * in
fynodo, decimo fexto Kalendas Aprilis, indidione
XII.

LVIII. AD GEÜSAM DUCEM HUNGARORUM

Commendat ejus obfervantiam erga fedem apofto-
licam, teftatur tuam erga eum dilectioem.
Scribit ut per Azanem marehionem queeumque
voluerit tibi fignificet.

*CrtgTuu tpifceptu fervm ftrvornm Dei Gexfit āitci
Hwtigenrum, ftiute* & tpefalicm
keileditfloaeili.*

V iftis literis tuti , laudabilem devotionis tu*
profeflionem cognovimus, in qua cor Ac ani-
mum tuum erga reverentiam apofolice* ledifigne
divino inflammatum effe intelleximus. Qua de re
non incerta fpes xuefalutis oftenditur; Ac non par-
vum nobis exortum eft gaudium : quoniam qui de-
bita fide Ac devotione apofolice* reverenti* vota
concipiunt, nequaquam dubia ab eis prefidia Ac
beneficia pnsftolantur. Unde etiam tuam raone-
mus dilectioem, ut ftudiatua erga honorem apo-
ftokmim femper excrefcant, At quanto te quoti-
die ex neceffario fine vit* tu* iudidu illorum appropin-
quare cognofcis, tanto propenfius eos debitoribus
obi efficere ftudeas: quatenus pW mifericordiali

GREGORIÏ PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. I.

101

Da, illis fuffragantibus, peccatorum tuorum m-
dulgentiam, Ar «tenue beatiradinis gloriam te adi-
phcs gaudeas. De noftro vero cantate nullatenus CH*» t t
te dubitare volumus; feo*eflufts in te intimis &
paternis afleâibus, locum apud nos agendi, At im-
petrandi que fahui & honori tuo digne compe-
tunt , te habere, remota omni dubitatione, pro-
mittimus. Et fi quis inimicorum tuorum aliquid
adverfum te molire prave lentaverit , procul du-
bio non folum noftro carebit audientia, fed indi-
gnationem apofolice* grati* in eum cxaferari
sentiet. Tu autem* fi quid interdum aut de tuis
caufis, aut quod fervitio apofolice* reverenti* per-
tineat, noftiris auribus intimare cupias, habes egre-
gium videlicet marehionem Axonem, nobis qui-
dem inter c«teros italic principes valde dilectum,
per quem ea que ad apoftolicam audientiam re-
ferenda deftinaveris, nobis aptiilime indicari &
commendari poterunt. De cetero divina clemen-
tia Ac ab inflantibus hujus fcculi te adverfitatibus
protegat, Ac ad peragendum ea qu* tibi benepla-
cita nmt invidas tibi vires Ac facultates tribuat .
Data Rom* in fynodo, dreimofexto Kalendas
Aprilis > indi&one duodecima.

LIX. AD O'ITONEM ET CHUONRADUM

Ne Olomucenti ecclefi* moleftiam inferant.

*Cgnfsrrix egifeopiu ftrwri ftrvntm Dti Otteni
Cbwwada frutru Au Prsrs/lw éncir
raw J-Ai/m, 6
iewdiAawM.*

M Eminiffe debet nobilitas veftra, quod decan-
ta Olomucentis ecclefi* jam ante apoftoli-
ca monita accepiftis, ne iufticiam ejus aliqua oc-
cafione minueretis, neque malefiantibus eam ali-
quod adjutorium praeberetis. Nunc vos admone-
mus , Ac paterna caritate rogamus, ne aliquam
contrarietatem eidem ecclefi* faciatis, fed pro re-
verentia fande Roman* ecclefi*, cujus apofoli-
cis privilegiis munita eft, amorem Ac pic devo-
tionis fludta erga illam exhibeatis, Ac quantum
Dveftr* poteftatis eft jura Ac prtinentias ejus a vo-
bis Ac veftris inviolata conforvari Audeatis.
enim eft caufa, in qua Ac divin* remunerationis
gloriam, Ac apofololorum certa prefidia, ac nofir*
dilectionis plenitudinem, vobis lucrari Ac aptiffime
poffitis aftnngere: fin autem (quod non optamus)
aliter feceritis, procul dubio hfoc eadem vobis cor-
rumpere, Ac in contrarium, quod abfit, vertere
poteritis . Data Rom* dccimoquinto Kalendas
Aprilis, indidione duodecima.

LX. AD SIGIFREDUM MOGUNTINUM

■ » i scopum.

Arguit quod caufam, qu* inter Jeromirum Bra-
genfem Ac Joannem Moravenfem epifeopos ver-
tebatur, ad apoftolicam fedem jam utte dela-
tam, ad fe convertere pnefumperit.

*CrtgtriKf tpfcptHt ftrvtu ftrvrm» Dti Sigifrté»
ertbùptfivi» , ftltittm
tf tpqfielicMt .*

P Ervcnit ad aures noftas quasdam de te indi-
gna relatio, cui nequaquam fidem adhibuiffe-
mus, nifi quod in literis tuis quas de caufa Jero-
miri Bragentis Ac Joannia Moravenfis epifeoporū
nobis direxiffi, idem in animum tuum te induxiffi-

io?

GREGORII PAPÆ II. EPISTOLÆ. LIB. I.

fr intelleximus, videlicet, ut negotium quod ipfi
habent adinvicem jam totiens ad apostolicam de-
i4tum audientiam, a nostra iudicio ad examen
tui arbitrii transferretur. Qua in re, quoniam
evidenter apparet, quam parum consultores tui
jura apostolica» auctoritatis intelligent vel atten-
dant, fraternitatem tuam, ut nobiscum canonicas
traditiones, & decreta fandorum patrum percur-
rat, invitamus, in quibus presumptionis lus» fa-
ctu in denuo recognoscens, culpam in seipsa negli-
gentie pariter deprehendat, & aufus. Nam cum
primum Joannes Moravenfis episcopus ecclesiæ
preest jura defendere volens, multis iniuriis ac
contumeliis, flagellis etiam (ut audivimus) affli-
ceretur, & tamen iustitiam non potest consequi,
till religio nullam inde soliditatem, nullam in
diuturnam causa fatigationem suscepisse dignosci-
tur. Verum postquam apostolica fide» accepta præ-
fall episcopi querimonia siepe per epistolas, ali-
quotiens etiam per legatos causam iusto fine de-
terminare. & item compeescere defudaverat; tunc
demum evigilans solertia tua negotium animad-
vertit. fuis hoc disculsi xubus referendum esse ju-
dicavit. & fratrem per apostolica fuffragia ad por-
tum iustitias & quietis enatantem in profundum
(credo) renovande contentionis, & laborum re-
trahere voluisti. Quamquam igitur hinc officii tui
incuria, illinc fircepta advenus apostolicam fe-
dem, accusante te, arrogantia mento in te com-
moveri deberemus i utentes tamen apostolica man-
fuetudine, placido te admonemus affectu, ne ul-
terius tsm inordinata, tam inconfulta pñefumas,
iudicia non dico, tibi, fed nec ulli pa-
triarcharum, aut primatum retrahendi licentiam
fore existimes, ne contra fandam Romanam ec-
clesiam quidquam tibi attribuere vel moliri cogi-
tes, sine cuius abundantia dementia, nec in xco
quidem tuo, ut tu ipse nosti, subfister potes.
Nos etenim, adjuvante Deo, per auctoritatem bea-
ti Petri, ficut jam diu in apostolica fede decre-
tum est, inter præfatos episcopos item iuste de-
c'nere, ūi Moravcnfi ecclesiæ que tui turis sunt
decerneic & corroborare procurabimus. Data Ro-
me decimoquinto Kalendas Aprilis, indidione
duodecima.

**LXI. AD WRATISLAUM DUCEM
Bohemia.**

Hortatur ut in dies majores progressus faciat in
obfervantia erga Romadam ecclesiam. Offen-
dit te archiepiscopo Moguntino significaffe, ne
in causa Bragenfis episcopi longius progredere-
tur. quare que contra ipsum tgerit nulla est
declarat.

*Crtprū tlofcqns frvnr fervanaa M tñtfrree
duci Mattie feltiem èt aptfiliicMit
bmedMntut.*

Quoniam afflatus igne divino studia devotionis
erga fandam & apostolicam ecclesiam ha-
bere cœpisti, fikre nos caritas in te diffusa
patitur, quin ardorem divinæ fervitutis de die in
diem ferventius te concipere frequenti exhortatio-
ne moneamus. Illa etenim vota apud Deum præ-
mia merentur & gloriam, quæ per gradus bono-
rum operum ad cacumen plenitudinis tendunt, &
semper in bono defideria ampliora concipiunt.
Quapropter carissime fili in Cbrifto, bona, quæ,
Deo inipirante, mens &c devotio tua propoiuit,
ad cffcdum perfectionis extendere stude: quatenus
apostolica benevolentia, nulla tibi labefa&ata fe-

agnitie, pro meritis tuis ampliari temper ta dilo.
dione comprehendat. De reliquiis R privilegio
unde ne» rogati, communius tuus, finita & per-
feda oodestia, confecrationis condidium a nobis
quxficrit, voluntati tuas fetiafeceie benigne no-
curabimus. Sigifredum vero archiepiscopum Mo-
guminum de presumptione, quam ut causa Jero-
miri Bragnfis episcopi habuit, per epistolam no-
stram duriter increpavimus, interdicentes ei, ne
ulterius se hujufmodi inertia & fatuitate occupa-
re incipiat. Attamen fi quid adverfum te teme-
rario rudicio fecerit, praveftu apostolice au-
doritatis tutus atque detentus, donec iterum ad
te nostra legatio perferatur, pro nihilo ducas,
magisque fibi ad periculum, quam tibi fututum
B effe non atpbigas. De cetero apoftoBci» bmedi-
tionibus temper te munitum esse gaudeas. Data
Rome decimoquinto Kalendas Aprilis, indidione
duodecima.

**LXII AD HUGONEM ABBATEM
C^UN1ACENSEM.**

Miratur eue ad vifitandam apostolicam fedem
non acceffifte. Monet id faciat, & fiacres fuos
preces pro fe fundere curet.

*Grigtrilu tpiffpni fcrvitr[trvtrxmE>ti Httgpilantit
Cltuutctqfi, laZa/rw & afefialicMa
brtudiUieieat.*

Rata nobis & dulcia sunt verba veftra, fed
multo uberiori deledatione nos caperent, fi
veftra caritas ardentius erga Romanam ferveret
ecclesiam. In hoc enim dffeftionis veftre flam-
mam refidere deprehendimus, quod confelaticman
veftra: vifitationis totiens quiefitam invenire non
podumus. Id quidem non aliis occupationibus ve-
ftris imputandum effe credimus, nifi quod fanfti-
tatem veftram labores fugere, & aliquanto gra-
viora yegotia, quali pigrttatem quibufciam ccca-
fionibus declinare videmus. Proinde nefeat religio
veftra, Quoniam qui denegatam nobis prefentiam
veftram hadenus cum admiratione fuffinuimus,
deinceps fine mu ta anxietate & mentis perturba-
Duone ferre non possumus. Meminiffir enim debe-
tis, quot & quanta negotia in veftra manu, &
canifatis nostri * Giraldis Officinis episcopi po-
tuerimus, qte propter abfentiam veftram aut ne*
gleda pereunt, aut competentem finem habere
non potiunt: quoniam cum prefatum epifcopum
in fervitio fandi Petri ultra montes ad regem mi-
simus, vos venturum xftimabamus. Quapropter,
etfi commoti, diledionem veftram intimo admo-
nemus affledu, ut nos in multis & magnis angu-
illis pofitos quantocius vifitare curetis. Ponamus
enim quamquam infirmi, quamquam extra vires
ingehii, & corporis, foli tamen jorramus in hoc
graviTuno tempore, non lolum fpiritualium, fed
& flecularium ihgns pondus negotiorum, tñ ca-
fum noftrum quotidie ex imminente larcins fbr-
midamus, qui fuffentationis auxilia in hoc fiecu-
nda * nequaquam reperire ndquimus. Unde perom-
nifotentem Dominum rogamus, ut fratres veftras
(ficut ab initio ordinationis noftrw pofulavimus)
pro nobis jugiter orate Deum commoncitis: quo-
niam nifi illorum & aliorum fidelium interventi-
bus, divina fuffragia mtreaur, noftrum, Rquod
magis timeduis, ecclesia» periculum evitare non
poterimus. Omnipotens Deus, a quo bdna eun-
da procedunt, vos ac commiffos vobis in hac
mortali vita ita vivere faciat, ut ad veram, &
immortalem vitam, Deo ducente, perveniatis.

Data

top
Data Romae derimo quarto Kalendas Aprilis, in-AviniscnInbm agendissoftendenmt, * fanguineluo
diffitione dnodedma. anno
cMatfTi

LXIII. AD SANGUM REGEM ARAGONIÆ

Commendat ejus oberrandam erga Romanam
ecdefiam, quodque infua ditione officium Ro-
mansum celebrariftudeat. Ahfernis cumfiliamac-
cufatloem non recipit: nuntium reueto lega-
to fe mHfarum promittit, qui caufiun definire
ctf«.

Grtgnitu epifceptu firtnu /ervervno Dei Sentie feg
etregenetti, feintent & eptfieliteni
inrúAiAM*

L
lterar nobilitatis tuas fuauitate plenas laeti fu-
cepimus, m quibus quanta fidelitate erga
principes apoftolorum Petrum & Paulum, ac Ro-
manam ecdefiamA ferreas j fatis perfpcimus :
quam, tametfi literas tuas nullas videremus, per
legatos apoftolioB fidis euidenter compertam ha-
bebamus. In hoc autem quod fubdiftione tua Ro-
mani ordinis officium fieri ftudio fle iufiunibus
tuis aderis, Romane ecdefie te filium, ac eam
cor «rdiam fle eamdem amicitiam te nobifeum ha-
bere, quam olim ngu Hifpaniae cum Romanis
pontificibus habebant, cognofceru. Efto itaque
confians, & fiduciam firmam habeas, fle quod
ccrptitperficiat: quia mDomino JefiiChrifto confi-
dimus, quia beatus Petrus apoftolus, quem Domi-
C
nus Jefus Chriftus rex glori» principem fuper re-
gna mundi confituit, cut te fidelem exhibes, te
ad honorem defideru tui adducet, ipfe te vifto
rem de aduerfariis tuis efficiet. Cum enim Domi-
A
um amat flag*!!*! * caftigat. Melius &
utilius ex aduerfis peruenit ad profpera. Qui
enim dicit ridetibus: vebii, iute JMitii, ipfe
ludentes beatos afferit, quoniam ipfi confolabui-
tur. De Salomone autem adpnrrens nihil refpon-
dimus, quoniam accufationem per literas, eo ab-
fente qui accufat, facri canones non recipiunt.
Eft quoque aliud, quod legatus noftrr, qui ad
partes illas his temporibus fuit, aberat, & fine
eo iudicium inde dare noluimus. Eo vero rever-
tente habebimus, Peo favente, confilium & add
vos nuntium noftrum mittemus, qui hanc & alias
neceffarias caufas diligenti examine perquirens,
lingulis quibufque iufix determinationis finem im-
ponet. Data Komx decimotertio Kalendas Apri-
lis, indi&loue duodecima.

LXIV. ad ALPHONSUM CASTELLÆ,
& Sancium Aragenix reges.

Hortatur ad recipiendum Romanum officium. Ex-
communicationem ac depofitionem cujufdam fi-
moniaci per fuos legatos confirmat.

• D< A!
is O<» *
flelo rr(t-
Aarlcw «f-
f^Um beatuJ apoftolus Paulus Hifparum fe
r«b..H(fP-
Jim »
UrAC ^oau a^ intruendos Hifpanias populosa
^(-^«-aPctro & Paulo apoftolis directos filii&e, qui de-
* ftruda idololatriaGhriftianitatem fundaverant, re-
-t."hgionem plantaverunt, ordinem & officium in di-

ecdefias dedicavere, veftra diligentia non igno-
ret, quantam concordiam cum Romana urbeHif-
pania in religione ficordine divini officii * habuit-
fe fatis natet: fed poftquam vcfania Prifcilliani-
flaram db pollutum, fit perfidia Atianorum de-
pravatam, A a Romano ritu leparatum, irruen-
tibu» prius Gothis, ac demum invadentibus Sa-
racenis, regnumHifpanix fuit, non fidum religio ..
eft diminuai, verum etiam mundane funt opesia
Ubefactans. Quapropter ut filios canftimos vos ad-
hortor fle moneo, ut vos ficut bone foboles, etfi *
poft diuturnas fciffitras. demum tamen ut matrem
revera veftram Romanam ecdefiam recognofca-
tis, in qua & nos fratres reperiatis, Romaneec-
B
defies ordinem & officium recipiatis, non Tole-
tane, vel cujuflibet alie, fed iftius que .a Petro
fle Paulo fupra firmam petram per Chriftum fun-
data eft, & fangubc confecrata, cui porte in-
ferni, id eft lingue haereticorum, nunquam prae-
valere potuerunt, ficut cetera repu occidentis &
feptemtrionis teneatis. Unde erum non dubitatis
vos fufeepifle religionis exordium, reflat etiam ut
inde recipiatis in eccliefiastico ordine divinum of-
ficium: quod Innocentii pape ad Eugubinum di-
reda epilcopum /os docet epiftola, quod Hornalf-
de ad Hifpalenfem miffa decreta inunuat, quod
Toletanum fle Bracarenfe demonftrant concilia t
quod etiam epilcopi veftri ad nos nuper venientes
iuxta conftitutionem concilii per icripta fus face-
re promiffimint, fle m manu noftra nrmpaerunt.
Pnrcterea, ficut de aliis excommunicationibus per
legatos Romane eccliefie fatifcecinms, depofitio-
nem & excommunicationem, quam * Geraldus
Oftienfis epifeopus cum * Rembaldo in Munioem
fimoniacum, qui fuper Simeonem venerabilem fra-
trem noftrum, . Ofcenfem epifeopum ordinatus
erat, * ratam efle decrevimus, atque firmavimus,
utque dum refipifeens, de epifeopatu, quem inde-
bite tenuit, fibi fatifaciat, atque inde recedat.
Data Roms xiv.KalendasAprilis, hkliftioncduo-
decima.

LXV. AD RAGUSEOS.

Arguit quod eorum epifeopo in carcerem conje-
A
alum fibi elegerint. Pncipit ut eum vinculis
folvant: fle hac de caufa legatum mittit. Qpod
fi per iplum legatum h«c caufa ad exitum per-
duci non poterit, jubet etticopum, & eum qui
ab iplis fuit cledus, Romam venire.

Grqpritr epifeoptu fervtu forvotian Dei etmtUatJle-
g*feitt fnlnten» tf npi^ticnet inedi&ttunil fi
oMierint.

P
Ervenit ad aures naftras, vos Vitaleum epileo-
pum veftram ccpiſſe, &, eo in cuftodia &
vinculis poſito, alium vobis in epticopum elegif-
te Qye quidem res quam fit inordinata, quam
E
iniqua, quam criminola, quam divinis fle huma-
nis legibus contraria, nulli fidelium in dubio efle
credimus. Proinde miſimus ad vos dilectum fra-
tem noſtrum * Giralduſm Siprntinum irchiepiſ-
coputn. ut hac in re noſtra legatione fungens,
juſtitiam iude decernere debeat. Admonemus ita-
que fle apoſtolica vobu auctoritate pncipimus, ut
relaxato epifeopo quem in captione tenetis, in
prefimiam prefati archiepreopi conveniatis, 3c
ad faciendam fuper hac re canonicam juſtitiam,
de b

iis

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB-L

«u

anno vos corrigendas font , eandem quam profentim
^**tr1 nostro deberetis obedientiam & favorem exhibeat.
tis. Quod si peccatis impredientibus causa apud
vos examinari & diffiniri non possit , volumus,
ut utrumque, videlicet epifeopumcamum, deum
quem irreguUriter elegiftu, in noſtram profen-
tiam conducatis; quatenus, adjuvante Deo, quod
juſtum fuerit inde iudicare & andorabiliter ſta-
tuere valeamus: alioquin ſi noſtra, immo ſnoſto-
lica monita & prorepta contempferitis, a lunini-
bus eccleſiæ, & omni Chriſtiana cotnmunione ,
vos apcſtolica auctoritate pellendos & fequeſtran-
dos eſſe ſeiat. Data Romx decimotertio Kalen-
das Aprilis, indidione duodecima.

LXVI. AD MONACHOS

fandi Qpoxicl, &c.

Jubet epifeopo Reatino reſtitui bona ablata
monaſterii fimdi Qpirici.

Greger:mi epifeoptu femu fervetaee Dei, ahbûlm
SMMcfe'r û* lAîM AMAAfierû /s M Cjûriri , èT
AAAûlht Jefepû'is, & þûû * Meria, & þûû
Reeptri, jAlétee ir epeſtitiAeee heedi'ieAeAe.

* ^1>>11 ,
IP Jtc. infru.

N^Otum vobis fieri volumus , quod monaſte-
rium fandi Quirici juris eccleſiæ fandi
Petri cqnfratri noſtro Rainerio & cœpifeopo Reatino
dedimus. Proinde rogamus, immo proripi-
mus atque jubemus, ut illum in omnibus & con-
tra omnes adjuvetis, & caſtra, quæ vos Joſep-
pingl & filii Aſeſſicj, & filii Rapteri, detinetis,
ſiſpradidi epifcopi ditioni reſtituâtis, & eum ia
his & ia omnibus bonis ad ſupradidum monaſte-
rium pertinentibus fideliter adjuvetis, & nullam
ei ullo modo moleſtiam faciatis, ſicut gratiam
fandi Petri & noſtram habere vultis; alioquin
iram noſtro malevolentir, ſeu excommunicat o-
nis vinculuſ non evadetiſ. Data Romx decimo-
tertio Kalendas Aprilis, indidione duodecima.

LXVII. AD GIRALDUM SISTARICENSEM EPISCOPUM.

Proripit ut eccleſiam Croſeientem 'quam invaſe-
rat, relinquat, & ſi quod juſ in ea eccleſia ſe
putet habere, ad ſe veniat.

O<r'uo Gregorim epifcophi fervet fervorwa Dei * GireUe
Siffericenti epifeopo, fdetem & epoſtolitAme
AeneJiihoneiH, þ obedierisA

^O'><1.ûi. A Michael preſbyter eccleſiæ * Croſcienſis con-
1VJL queſiſ eſt nobis, te præfatam eccleſiam ,
quam ipſe juris fandi Petri eſſe non dubitas, in-
»aſille, bona cjuſ Jiripulſſe, preſbyteros & clericos
cepſiſſe, ac vi contra ſas & jura jurare compulſiſ-
ſe. Cum vero Ananiam & Sapphiram propter
propria bona, quæ beato Petro promiferant, & E
non dederunt, mortem incurriſſe non ignores, quo
inſtinèu, niG diabolico, tantam invaſionem pro-
pumpſiſſi? tantam contumeliã intuliſti? tantum
facrilegium in apoſtolorum principem perpetraviſti?
Quapropter apoſtolica tibi auctoritate præcipimus,
ut perpediſ hiſ apicibus, abſque omnioccafione,
vel dilatione, prodidatn noſtram Croſeientem ec-
cleſiam expediens liberam reddas, preſbyteros &
clericos abſolutos, & omnia quæ inde tuliſti, ſibi
reſtituatiſ, & cum pace & quiete ibi Deo ſervite
fub beati Petri ditione in tuitione noſtra permit-
tas. Si autem te aliquam juſtitiam in prttoeſiã

Aecdeſia habere exiſtmu», ad nos cito eumproh-
betiſ canonicis noſtriſ veniaſ, ut juſtitiam fapro-
fentia noſtra recipiaſ. Si autem hoc non feceriſ
te apoſtolica auctoritate excommunicandum novo-
ria. Data Rome xli. Kalendas Aprilis, indidio-
ne duodecima.

LXVIII. AD FROTIERUM NEMAUSENSEM IPSCOPUM.

Qperitur de injuriis Varis monaſtmo fandi A&-
dii, & ejus abbati, contempta apoſtolica fede.
Jidaet ipſiſm deſiſterc.

Gregeriû epifeopeu fervet [entral Dei /retme
PuAteſſeſſi ia provrcie epifeope ſelntem & qpa.
ſſtfam iandiatntin.

B

Udivimus olim noſtri tempore prodeceſſoris
venerabiliſ memoriæ Alexandri te contra ju-
ſtitiam monaſtenum fandi Aegidii, quod idem
gloriosus conſeſſor juri beati Petri tradidit, uſque
adeo affeciſſe injuriis, uſq ejufdem abbatem a Ro-
mano pontifice confecratum capere pneſiuncres ,
ſercto rigore canonum, coatemptique privilegiis
ab apoſtolica fede derivatiſ. Unde tunc merito &
adhuc dolemus, non dubitantes abbatiſ contume-
liaſ Romanas majeſtati ſuſſic illataſ. Nihilo mi-
nus quoque nobis diſplicet, quod quaſi de integro
ſibi licentiam uſurpaſ profatum excommunicandi
coenobium, cum hoc tibi non licere hujus fanda:
ſediſ auctoritaſ authenticorum teſtetur in datione
privilegiorum. Quapropter proripiendo rogamus ,
& rogando proripimus, nulliſ etiam ſub obtentu
occafione juſtitiaſ, ſive excommunicando, ſive miſ-
ſeſ celebrando, fratres prodidi coenobii profuma-
inquietare. Si autem ilu m aliquo tibi eſſe vide-
buntur injuſti, volentes ac potentes non deerimus
ad faciendam tibi de ipſiſ juſtitiam. Sin vero ,
quod abſiſt, noſtro exhortationiſ, immo proceed
negledorextiteriſ, * illoſ autem a jugo fervitur?,
per auctoritateſ, quaſ data eſt apoſtok» Petro noſ w@
ejufdem vicarioſ, ut Deo libere lerviam, eſſe ab-
ſoſutos. Data Rome xt. Kalendas Aprilis, xndi-
dkme xu.

D

LXIX. AD GUÏELMUM DIENSEM COMITEM.

Remittit epifeopum ab ipſiſ eledum , & a ſe cor-
fecratum, jubetque coſ ipſi obedire, præcipue
in fimoniaca iuneſi extirpanda. Minatur ipſi
comiti excommunicationem, ſi juſ fixum retri*
buere noluerit epifeopo & ejus eccleſiæ.

Gregorius epifileptu firotu fervent» Dei GiûlielAeA
Diet# cteſiûti At taûverjL fidetiht At fyUitû

Dietſ tttitſiet febrient & Apeſtoli-
tAAt kenedi'ieem.

V^Enientem ad noſ Hdgonem epifeopum veſtrum
benigne ſuſcepiſimus, & , quia voſ in eledio-
nem ejus unanimiter conveniſſe audivimus, epif-
copali confecratione cum vobiſ in paſtoran ordi-
navimus; quatenus ſub ejus regimine ſpiritalibuſ
inſtrudi diſciplinis percepte fidei frudum & glo-
riam ſempſtemam cooſequi, Deo dante, poſſitiſ.
Expleto iſptur in eo miniſterii noſtri debito, cum
omni cantate eum ad voſ remittimus, admoœn*
teſ voſ per fidem in qua redempti & per Chri-
ſtum fabati eſtiſ, ut eum debito honore ſit re*
verentia ſeſeipſariſ. & omnem m omnibuſ quæ
ad regimen fui epifeopatuſ pertinent obediendani

F/L

ivorem fibi exbreatis. Noa enim inter cete-A alibi: " Probari-

oxbibirio tfl oatrir .

anno ra eum Solicite admonuimus, ut contra fimoniam
CHMISTI CMn herefim totis erigeretur viribus, fit eccliam
„T** fu® parochi® non prius codfecraret, nec ronte-
cratas aliter divinum officium celebrare permitte-
ret, nisi prius absolute a laicorum manibus (fic-
ut canonicum est) tuo juri fit episcopali ejus pro-
videnti® redderetur. tyamobrem ne quis ei con-
trarius in exequendo monita nostra obfistat, apo-
stolica auctoritate sub anathematis comminatione
inteddicimus* Te autem, predidc coma, singu-
lariter alloquentes, valde miramur, quod post-
quam pnfatum confratrem nostram infindu di-
vin®.dementi® cum confeufi aliorum omnium
in epifeopum elegeras, fic fidelitatem fibi ex mo-
re feceras, nefelo quibus decaufis elatus, eo pre-B
fente, commotionem adverfus eum agere prefum-
ptiffi, fle postquam ad apostolica limina venit ,
clericos fit clives urbisdepnedatuses, fic (quodval-
de nefaddum est) quemdam clericum cepiffi .
Qlamvis igitur in hac tanta fic tam crudeli pne-
fumpdoee cenfuram apostolice animadverfionis la-
te provocarieris, rogatu tamen ejusdem epifeopi
cui adhuc debite ultionis jaculum in te vibrare
diffutimus. Ceterum ne hare patientia nostra te
in audaciam erigat, fit nos in culpam neglect®
juftiti® trahat, apostolica te auctoritate mone-
mus, atque precipimus, nt fine omni dilatione ,
quaecumque adverfus epifeopum, fit eccliam fibi
commiffiud, temere fit inique commiffiffi, digna
fatisfa&ooe emenda, fit ulterius nulla eum coar-
trietate moicftare prefumas. Alloquin fcias epif-
eopum nostram, apostolica jufiione confrictum ,
te ficut hostem fit impugnatoem juftiti® a limi-
nibus ecckfi® anathemate innodatum vinculis fe-
queffrare. Quod fit fi ipfe (quod non credimus)
timore aliquo vel gratia praetermitteret, ®os ta-
men tant® temeritatis facinus non * relinquemus
inultum, fit epifeopus pro negligentia officii fui
non leve flijcepti mintfterii perpenderet fibi im-
minere periculum. Datum Rom® * decimofepti-
mo Kalendas Aprilis, ipdi&one duodecima.

LXX. AD GUILIELMUM REGEM
ANGLORUM.

Commendat Guilielmi regis erga fe fle apostoli-
cam fedem obfervantiam, hortatiirque eum ad
eccliarum defenfionem, fignificat fe fic ecclie-
fiam in magnis perturbationibus verfari. Quod-
dam privilegium fandi Stephani ratum haberi
non vult. Bona fandi Petri in Anglia com-
mendat.

©. O.iki-
mo Mitu ih i

I Grtgoritu tpificoooff frotu farvonm Dri Gailulm-
L' r® j'ioram, fal/titm & Apostolicam
ikiaMNw» bneditioneei.
(»>k renM»

M Croce mentis ruat, filii dilecti, ex decessu
antecefforis nostri beate memorie Alexan-
tri, tui etiam hilaritate ex noftr® promotionis E
certo rumore, abfque dubio credimus te ex cor-
de matri tu® fan&x Romana ecclcti® adhaerere,
eamque totis viribus, ut debes, diligere. Nam
quia ejus quafi viduitate audita graviter angeba-
ns, cocfolatione etiam fua de noftri promotione
vero gaudio betaris, ftatumque noftram te velle
foire per literas tuas obnixi fle humiliter preca-
ris. A&ttum boni filii, affettum filii matrem ex
corde diligentis, offendis. Exemere ergo operi-
bus, filiH affettu, quod ore confiteris: imple effi-
caciter modicis ut contentas ipfi veritati cla-
mant: Qri dftgir en, /rmrrexaw fervarit, Et
Canl.Gf>erd. Tom. XX.

Sermones matris tue hi funt, fle hujusmodi: Ju- anno
ftiti® per omnia, cum opportunumest, tu modoCHttisr'
infudare non definas, ecclieis tibi ad defender»- .
» dum commiffis fic confulere, ut fomenta falutis
» anime tue conficias, peccatorum maculas dele», .. s*..»
virtutum odores fic tibi introducas, ut cum apo-
ftolo dicas: Cbriffi bolutt odor fiaonu. Honorem *.
(". ¶ Dei, fle omnia que Dei funt, tuo fle mundanis
omnibus praeponere confulimus, admonemus, fic
precamur: cum hoc ex ceno fit unum, quod ne
gkftum flepius tue dignitatis potestates folet per-
dere, fle ad inferos trudere. Haec ideo, cprilifmc,
tibi inculcamus, quia inter reges te fotum habe-
mus, quem pre aliis diligere fupraferipta cicdi
B mus. Statum verum noftram, quem te fcire iup-
pliciter oras, fic accipe: Navem inviti alcend-
mus, que per undofum pelagus violentia vento-
rum, fle impera turbinum, & fluaiibus ad aera
ufque infurgentibus in incerta dejicitur faxis oc-
cultatis, fle aliis a longe in altum apparentibus ,
licet cum periculo, obviat tamen fle ex animo .
Saafta quippe Romana ecclesia, cui licet indigni
fle nolentes praefidemus , diverfis tentationibus ,
quamplurimis perfecutionifixis hypocritarum fle hae-
reticorum infidiis fle dolofis objectionibus continue
de quotidie quatitur, mundanis vero potestatibus
occulte fic evidenter per diverfa diftrahitur. Opi-
bus omnibus obviare, fle his fle quamplurimis aliis
fummopere cavere, post Deum, fle inter homines
Cnpffri fle officii & cure fpecialiter horum cura
die no&uque coquimur, his fle fimilibus continue
divellimur, licet pro tempore ab hujus mundi fi-
liis haec nobis videantur arridere. Qu® tamen
(grate Deo referimus) mundana coguntur nobis
difplicere. Sic vivimus, fle, Deo annuente, vive-
mus. Privilegium vero fandi Stephani, de quo
mandaffi, amme tu» falus est, fle pro eodem ti-
bi confidimus fle ratum te habere, prout legati
noftri Petrus fle Joannes Minutus canonice older-
vandum judicarunt. Si tamen fuperabundans ali-
quid privilegio tibi videtur adferiptum, quantum
plura pro Deo, fle fando Petro, beato ostephano
concederis, tanto majora in retributione ab his
procul dubio habebis. Rebus vero fhis&ti Petri ,
Dqu® in Anglia colliguntur, fic te nt tuis invigi-
lare admonemus, fic liberalitati tu», ut tua com-
mittimus, ut pium fle propitium debitorem Pe-
trum repensa, fle eum tibi ex debito fubvenire
admoneas, quem fibi multa te tribuiffi non late-
bit. Data Rom® 1. Nonas Aprilis, indift. xti.

LXXI. AD MATHILDEM REGINAM
Anglorum.

Commendat ejus humilitatem fle caritatem: hor-
tatur ut in dies in his magis proficiat, fit in
viro fuo ea foadeat que ad anun» falutem in
primis pertinent.

Grtgorias opifeopotr ftrxx fervontm Dei Matbildi
-AaglaritM faUitm & apostolicam
kntJMittunt.

A Uditis nobilitatis tue literis , liberalitatera
tuam, filia dilecti, dile&ioni & humilitati
invigilare inreikxinuo, ex quibus tue ialutis in-
dicium fle fpem certam hilariter accepimus. Nos
quippe dubitandum de ejus falute fore credimus,
quae humilitati fle dilpftioni, in qua lex ex toro
continetur, ex corde interviredigoofeltur. Mune*
ra hac fle familia a te expeditimus, immo tota
mentis defidario accipere cupim» i ut quas nobilis
H <.

ANNO
CHRIST)

« fanguine nobilior vivas fanctorum morum ho-
neffate. Infta viro ruo; anime utilia fuggerere
ne definas. Certum enim cil, ut fi vir infidelis
per mulierem fidelem (ut ait apcftolus) *folvonu*,
vir etiam fidei s per mulierem fidelem in melius
augmentatur. Para Rome fecundo Nonas Apri-
lis, indictione duodecima.

LXXII. AD GOTEFREDUM DUCEM.

Arguit quod milites auxilio fanão Peuo non mi-
erit, ut promierat. Monet ut cos mittat.

Coomi» Gregoriorum episcoporum *fenmr fervorum Dti* * *Gotefredo*
d'ci salutem ô" *upofolicnm* **efudiffioM* t.

FAI .1

Sic mentis flabilis in apofololonun principis fi-
delitate maneres, ficut nobis promiferas, fi< ex
corde tibi adhaereres, multa tibi quafi ex patione,
& vera caritate deberemus; verum quia earner *de-
duuevrrmt, fimul tnuiti foFh fient*, &, ut pfa-
tnifta ait, *mu t/l fui fuciet benum, non e/l ufque*
ud nvn, viam multorum aliorum fecutus decli-
nasti: ubi cfl auxilium quod pollicebaris? ubi mi-
lites quos ad honorem & fubtidium fanâi Petri te
dufturum nobis promiffisti? Sed quia quod beato
Petro promiffisti. non implevisti, nos licet indigni,
qui vicarii eius dicimur, nulla alia tibi promiffio-
ne adheremus, nifi quia ut Chriftiflauo tibi con-
tulere debemus. Reminifcere patrem tuum multa
lauds Romans ecclesias promiffisse, que fi execu-
tus foret, longe aliter & hilarius de eoquamfen-
tiam tecum gauderemus. De Sardinia vero, quia
terminus quem potuimus jam tranfiit, nihil aliud
mandamus, quam quod prattentes fimul diximus.
Denique fi in his quae nobis promiffisti, videlicet
fanifo Petro ex corde adhaerere, immobiliter per-
flare volucris, te ficut cariffimu filium habebi-
mus, fit tu nos, quamquam indignum, dulcem
camen habebis patrem. Data Romae feptimo Idus
Aprilis, indictione duodecima.

LXXIII. AD ISEMBERTUM PICTAVENSEM
EPISCOPUM

Ur in provinciali concilio metropolitano rationem
Oblit.+. reddat de monasterio * Nobiliacenfi, quod cle-
rici fanâi Hilarii per vim ab eo detineri que-
rebamur: fit, fi te gravatum fentiat, ad ic
Romam veniat. A

Gregorius epifcopm feront fervorum Del ifemherto
Pifavtrfi lri/rapo.

Clerici congregationis fanâi Hilarii venire ad
nos, conqperentes fuper te dc Nobiliacenfi
monasterio. Dicunt enim id iuris fanâi Hilarii
eiffe, fit a te nulla ratione iuftitias detineri: unde
etiam prudentiam tuam apoftolicas praedecefforis
noftri Alexandri literas fuicepiffe teftantur, sed
inde iuftitiam recipere te non potuiffe iterata re-
clamatione manifeftant. Afferunt quoque praedium
Campaniacum nomine te contentiente a praedoni-
bus tuis iniufto devaftari. Addunt infuper te ex
antiqua confuetudine cum fanâis reliquiis fic ple-
be fua matricem ceclcfiam. in rogationibus adif-
fe, fil a canonicis mis ad contumeliam tibi elau-
tas ponas ecclefie fic introitum negatum fuiffê.
Que. fi it* faâa funt, apoftolica auâoritate tibi
praecipimus, ut te reprefentes in concilio epifeo-
porum paovincix veftr. metropolitano tuo, fis
reddita fuper his omnibus ratione, ac pur», veri-
(«te difoala, iuftitiam inde confcqvcnter exhibere

ne renueris, aut te iniuftepnegravari cognoveris,
in fettivitate omnium fanctorum cum aliquot cle-
ricis fanâi Hilarii ad nos venias, ut in prefer-
tia noftra conroverfi* veftra diligenter perquifita
fie cognita legitimum finem, Deo adjuvante, fu-
feipt fic tam follicitudo noftra, au- multis invi-
glat, quam veftra lis deinceps fuper his caufis
Topita qulefeat. Data Ronue fecundo Idus Apri-
lis, ind. xi).

LXXIV. AD BELVACENSES.

Abfolvit eos ab excommunicatione precibus epif-
copi quem offenderant. Monet ut obediant,
fic ab eo poenitentiam tufcipiant.

Gregariur epifeoput fervus fervormpt Dei tier. iX
populo Belveeerf, fi r&omt, falutem
dX apofioicum benedilhonem.

Quoniam mira & hadenus inaudita leniflis,
deteflanda & abominanda peipçtraftis, &
fuper gentes, que ignorant Deum icvtendo, fic
inhumanas linguas exacuendo, in Deum fic in do-
minum veftrum prctumpftis, idcirco, fanât Ro-
mana ecclefia auctoritate patrum, fanâione cano-
num, in vos jaculum anathematis iure contorfit,
& pro meritis talibus ac tantis gladium in vos
dire animadverfionis evaginavit. Sed poftquam
Ç filius & confrater nofter Guilielmus epifeopus vef-
ter, paterna pietate rogando pro vobis, epiftolam
fuam nobis in tempore fynodi direxit, fentientes
eum erga vos benevolunt, fic referentem pro ma-
lo bonum, precibus ejus moti folita pietate con-
defeendimus, fie per auâoritatem beati Petri apo-
follonun principis vos abfolventes, indultam ab-
ioiutionem continuo vobis per literas noftras fi-
gnificare deflinavimus. Eadem igitur auctoritate
beatorum apoftolorum Petri fic Pauli, fic noftra,
vos monemus, quatenus poft hac tibi fubditi, fic
obedientes, ficut veftro epifcopo, fie fanâz Romae
ecclefiae filio, fitis: fic de tanta perpetracione,
fi poenitentiam adhuc nonfeciftis, elufdem epifeopi
veftri falubri confilio fine mora tufcipiatis; qua-
tenus fpiritus vefter falvus fit in die Domini.

Data Romae, Idibus Aprilis, indictione duode-
cima.

LXXV. AD PHILIPPUM I REGEM
Francorum.

Monet ut damna Belvacenfi ecclefiae illata refar-
ciat, & fuos anteceffores imitetur in dcfcendcn-
dis fit amplificandis ecclefiis.

Gregoritr epifcopui fervus fervorum Dti Philippo
** regi Francorum fulutem & upofoliceem*
benrdiffionem.

D< PciUp-

Quoniam nobis per literas fic legatos tuos, &
O beato Petro apôftolorum principi devote ac-
decenter velle obedire, fic noftra in bis quae ad
ecclefiafticam religionem pertinent monita defide-
ranter audire atque perficere. Quod fi ita cordi
tuo divino infirôu affixum eft, multum gander;
nos convenit, quod eminentia tua ad divinam
prona reverentiam, qux regi adminiArationi;
lunt cogitat Kque cognofcit. Unde nobilitatem
tuam ex parte beati Petri admonemus, fit omni
caritatis affectu rogmus, quatenus Dcum tibi ppu
care Audeas, fic inter cetera qu tuum .eft cor-
rigere, per te illau Belvacenfi ecclefie detrimen-

la pro magnitudine tui nominis & honoris all-
 quatenus emendare non prctennitas. Attendere
 enim te nobiscum Ac diligenter confiderare volu-
 mus, in quanta dilectione fedis apostolicz, quan-
 taque gloria & laudibus fere per orbem terrarum
 antecessores tui reges clatissimi Ac famosissimi ha-
 bitu sunt, dum illorum regia maiestas in ampli-
 ficandis & defendendis ecclesiis pia ac devota con-
 fluit, in tenendo iustitiam libera ac diffratper-
 maofit. Postquam vero divina & humana iura
 subvertendo tanta virtus in posterioribus cepit he-
 bercere, totius regni gloria, decus, honor, & po-
 tentia cum pervertis moribus immutata sunt, &
 nobilissima fama, Ac status regni, a culmine fur-
 claritatis inclinata sunt. Hic quidem Ac alia ta-
 lia frequenter, Ac, si oportet, aspero etiam fer-
 mone tibi inculcare, fu/cepti nos officii cura com-
 pellit: quoniam licet verbum praedicationis abseon-
 derc & utpam tacere non sit nobis tutum aut li-
 berum, tamen quanto dignitas est amplior, Ac per-
 sona sublimior tanto propensior curam Ac
 clamorem pro ejus reftitudine nos habere conve-
 nit, admonente nos Domino per prophetam di-
 centem: *Γ'azra, «J cefset, teba exalta va-
 cem txam* prcipue cum virtus Christianorum prin-
 cipum in ejusdem regis castris ad custodiam Chri-
 stianz militie nobiscum convenite debeat. Ut igitur
 eorum quorumque fucceffor in regno nobilita-
 tis & glori* apud Deum & homines singularis &
 individuus heres exiftas, virtutem illorum fum-
 mpere te imitari; & iustitiam Dei totis viribus
 exequendo, ecclesias quantum potes restaurare &
 defendere exhortamur, quatenus omnipotens Deus
 dextera virtutis fu*, Ac hic regni tui gubernacu-
 la protegat, Ac exaltet, & coronam sempitern*
 glori* in futura remuneratione donet. Data Ro-
 mas Idibus Aprilis, indictione xii

LXXVI. AD HUMBERTUM LUGDUNENSEM ARGHIEPISCOPUM.

Epifeopum Matifconensem commendat, & ad
 ecclesiasticam defensionem hortatur.

*Gregarim epifeopu fervm fervorem Dei Heemiarta
 Lxgdxerf archiepifcape tf ejm fxfragmell
 epifcapu /elulene tf apostolicam
 bexedillioem.*

«arem ^MONfratrem * nostrum Matifconensem epifeo-
 V_J pum, quem intervenientibus quibusdam ra-
 tionatilibus causis ordinavimus, ad vos cum no-
 stris literis & apostolico figillo mittimus, quate-
 nus de lufcepto lacetotalis officii ordine & ho-
 nore non incerta vobis signa & indicia referat
 Cui quamquam vos debitam & fraternam dilectio-
 nem prompte exhibere non dubitemus, addere fi-
 bi tamen & nostr* ad vos commendationis quasi
 privilegium oportere perpeximus, quatenus ei tan-
 to accumulatio inter vos caritas critefcit, quan-
 to ex vinculo vestre fraternitatis, Ac respectuapo-
 stolice reverentia, conjunctior At eminentior cum
 causa commendat. Quapropter rogamus vos, A
 admonemus in Domino, ut eum plens dilectionis at-
 fedibus, At digna congratulatione fufeipiatis, &
 ad regendam fibi commiffam ecclesiam, ejulque
 jura retinenda, Ac, ubi opus fuerit, recuperanda
 cum omni cura At studio, qu* potestis confilia
 At adjutoria conferatis. Nam quanto his temporibus
 pro peccatis nostris ecclesia fleterioribus inque-
 quaque concutitur perturbationibus, tanto folici-
 tius nos ad defensionem earum, nostra confilia Ac
 quas possumus vires adunare debemus; quatenus
Ctacti. Getteral. Tom. XX.

contra tanta pericula fortiores in militia Christi-
 At fraternis negotiis mutuis fuffentationibus fuffi-
 nere, Deo adjuvante, valeamus. Data Rom* de-
 cimoseptimo Kalendas Aprilis, indictione duo-
 decima.

LXXVII. AD BEATRICEM ET EJUS / filiam Mathildem.

Laudat humilem pruitentiam episcopi Argentini,
 IAt eas arguit, quod venientem Ronubm injufte
 Vdetinuerint. Mandat ut solutum Mediolanum
 Jbfque dirigant. Placentino At aliis Longobar-
 -/fti* episcopis pro neceffitate concessam confir-
 mandi licentiam affert. Reddit nonnullorum
 afforum fuorum, dc quibus murmurabatur, ra-
 tionem.

*Gregarim epifeopu fervm fervorem Dei duci
 Beatricia & ejm filia Matbildi falntcm
 tf apostolicam benedillioem.*

/^Urn Propheta testetur quod omnipotens Deus,
 VU quem imitari jubemur, cor contritum At hu-
 miliatum non fpernat, nos quidem qui peccato-
 res fumus, etfi contritionem cordium in aliis non
 fatis plene refpicimus, cognita tamen difsimula-
 re, Ac quasi pro nihilo computare non debemus.
 Guarnerius Argentinensis episcopus, postquam pec-
 catis facientibus decorem fui ordinis indigne tra-
 davit, vocatus ad correptionem a domino nostro
 venerande memori* Alexandro papa, folus inter
 omnes Teutonice terre episcopos, quorum multi
 non solum carnali fccicre, fed etiam fimoniaca
 labe foedati, itidem vocati sunt, apostolorum li-
 mina petiit, locum iudicii in humilitatis forma
 praevenit, Ac veritus apostolicam virgam annun-
 tiando At cogitando pro peccatis fuis in faciem
 procidit. Apostolica igitur tum censura correptus
 jam nunc apostolicam venit expediri clemenciam,
 At cum tanta fagatione, ficut audivimus, jeju-
 nando pariter, Ac plerumque pedes eundo, com-
 punctionem litam At obedientiam demonftravit, ut
 confratres nostri pro competentia borum tempo-
 rum miferendum tibi fore dignum fstitarent At
 decernerent. cui quamquam episcopalis officii re-
 dintegrationem ad vota fua non concessimus, ex-
 exercere tamen in illo rigorem canonicum hoc in
 tempore quid referret, mm fortasse, hoc amoto,
 locum ejus non alius postideret, uifi qui plurimum
 pecunis dare poffet? Ceterum quod vos feiillis
 in eum, quam inhonustum vobis, quam mihi ve-
 recundum, quamque beato Petro Ac apostolicz le-
 di contumeliofum fit, quzfo cum animis vestris
 reputate, ut in quibus peregrinorum his in parti-
 bus tutiffima debet esse defeqio, inopinata peri-
 cula lateant, Ac nostra, qui hoc aliis principibus
 prohibemus, in hac re quasi contentanea pro fa-
 miliaritate vestrz dilectionis voluntas arguatur *
 praefertim cum eundem fratrem per literas no-
 -liras non fine magna fiducia vobis commendave-
 rimus. Qnamobrem nobilitatem vestram multum
 rogamus Ac admonemus, ut injurias ejus quantum
 *x>teffis demulcentes, cum omni benevolentia Ac
 -naniffeta caritatis exhibitione eum abire dimittat-
 tis, &, ficut in fupra memoratis rogavimus lire-
 ris, tutum tibi utque ad domnum Erlembaldum
 Mediolanensem ducatum praebeatis: fcientes eum
 CT epistolam nostram esse commonitum, ut nui-
 -tenus fuper hac re contra vos aut vestroa ali-
 quid molliatur adverti. Dionyfio vero Placentino,
 Ac aliis episcopis Longobardi*, qui ad nos vene-
 rant, nihil de episcopali officio, nifi confirmari
 H i pue

itp
 annu nueras pro neceffitate conceffimus: led totius ne-A
 gotil frena ita retinemus in manu, ut aut cone-
 aij venia, aut pertinacibus non fit deſperan-
 dum de poena. Quis vero ex caritate, & pro re-
 verentia land® Romane eccleſi®, vos de talibus
 adverſum nos murmurat credimus, memores do-
 mni & patris nſtri beati Petri apoſtolorum prin-
 cipis, qui murmurantibus adverſum ſe diſcipulis
 fatiſfacere non dedignatus eſt, vobis quoque ra-
 tionem de factis noſtris non inviti reddimus, in
 eodemque quanta vis dilectio-
 nis, qua vobis ad-
 ſtringimur, non alia vobis adhuc certiora ſigna
 dedimus. Neque vero nos fugit quam diverſa de
 nobis hominum opinio fit & iudicium, dum in
 eſdem cauſis & aciebus utitur. ~~Quod ſi iuſte ducit, iuſtū fuerit valeamus decer-~~
 nimium mites eſſe dicunt. Quibus profeſſo, ntBnere, & aliquando fraterna pace & concordia
 verius, mi rectius reſpondendum videmus, quam
 c~ 4 quod ait apoſtolus: *Aſibi metem pro minimo eſt, ut o vobis iudicer, @ur ai blimeo die.* Deus au-
 tem omnipotens, qui verus inſpector eſt cordium,
 doceat nos & vos facere voluntatem ſuam, & po-
 nat legqñ ſuam in medio cordis noſtri. Data
 Rom® xvtj. Kal. Maii, indiãione xn.
 LXXXVIII. AD WRATISLAÛM BOHEMORUM
 DUCEM.
 Commendat Pragenſem epiſcopum de objeãis eri*
 minibus fatiſ purgatum fu® eccleſi® reſtitutum.
 Cauſas inter ipſum Pragenſem & Moravenſem
 epiſcopum, nec non que inter ipſum ducem
 cpiloppm Pragenſem agitantur, in proxima
 Synodo ait ſe determinaturum.
 Gregorii epiſcopu fervit fervorem Dei VrothUo
 Bobemarin dici ſolatem ff tgoſtolicMt
 bemd'itotum.
 fa" iero- "CRater tuus Larmirus Pragenſis epiſcopus ad
 "C/ apoſtolorum limina vemens, conſpedit noſtro
 iA, q. * ea quæ oportuit ſe humilitate prorſentavit, A de
 objectis ſibi quxdam confitens, congruam inde fa-
 tiſſadionem obtulit: quasdam vero denegavit, &
 in hunc modum ſe purgando removit, videlicet,
 quod ipſe Joannem Moravenſem epiſcopum nonh,
 percuſſerit, neqꝫ fervientes ejusdem epiſcopi de-D
 fientes viciffitudinem, merito vos non ſoluni ne-
 gligentix, ſed quaſi promovend® litis arguere poſ-
 ſumus, juxta illud: *qui nm eſt meettm, mtoerſim
 me eſt*; licet hanc litem virga apoſtolic® correſu-
 nis, Deo auxiliante, nobis facillimum fit dirime-
 re. Si enim honorem beati Petri, non in totum,
 ſed in partem Coloni®, & non Rom® probaveri-
 mus te diligere, tu nos quoque in totum, nequa
 in partem poteris habere. At ſi ex négligente fo-
 licitum, & ex tepeſeente calidum te amor & re-
 verentia matris tu® fanâ® Romanas fecerit, non
 in partem, ſed in totum communis pſcatoris no-
 ſtri gratiam, noſtramque dilleaionem fine dubio
 obtinebis. Data Rom® decimoquarto Kalendas
 Maii, indiãione duodecima.
 LXXX. AD ANICIENSES.
 Prccipit ut Stephano eorum epiſcopo obediant.
 Gregorii epiſcopu fervit fervorem Dei jfmcieqñ
 cUro ff pip"lo f"litem ff tpoſtolicom
 beneddiionem.
 QTepliamis eleãus veſter ea qua debuit apoſt-
 O hſam federn humilitate requiſivit, A miming
 ſuam manui noſtr® dando Ce Romane eccleſia;
 obediturum promiſſi, ac per hoc gratiam ejus
 quam

tn
 n»-»™ antea vifus fuerat perdidiffe, recuperavit .Arnus. At fi ille h*c noſtra parte procuranda mo-
 nita -adimplere r»preverit. tibi.injungimus.,.utapo-
 anno Quem quia eccleſiam veſtram prudenter. delendit-
 CHKSTI fe> & fimoniacum Stephanum Ac invalorem ftu-
 *. '■ dio fuo expulſiſſe probavimus, regimen totius epi-
 ſcoparus veſtri ſibi commiſimus, eo tenore, ut
 quouſque ad nos redeat, de pontificali officio ſc
 non intromittat, fed quemcumque voluerit epiſ-
 coporum religioſorum patri* veſtr*, ea quas ad
 cmſcopale officium pertinent. facere communeat.
 Vos itaque apoſtolica auctoritate admonemus, ut
 ſibi debim in omnibus reverentiam exhibeatis ,
 & ad defenſionem eccleſi* veſtr* adjuſtorium ve-
 ſtram fideliter impendatis: quatenus, expulſa ſi-
 moniacae hæreſis de medio veſtram omni conta-
 gione , legalem pontificem habeatis , Ac puram
 Chriſto Ditrino noſtro, & beate Marie genitri-
 ci ejus , ſervitutem ſmpendatis . Data Rome
 decimotertio Kalcndas Maſi , indiſione duode-
 cima.
LXXXI. AD UDONEM TREVIRENSEM
 Aichiepiſcopum.
 Ut Virdunenſem epiſcopum vice ſua increpet de
 negleſta apoſtolice fedis auctoritate, cumque
 monear , ut monaſterium fandi Michaelis ad
 communionem reſtituat. Si quid vero fui juris
 pretendat, in conventu epiſcoporum, vel co-
 ram iummo pontifice, requirat. Quod ſi pare-
 re negligat, ipſe archiepiſcopus auctoritate pibet
 pria didunt monaſterium ab interdido abſol-
 vat, & epiſcopum Romam venire communeat,
 Grigariū epiſcepeti fervu fervoreſne Dei Udoni
 Trnnre^ji archiepiſcopo fainter*
 & epiſtolice* henediſioneth,
 G Onfrater noſter Theodericus Vudunenſis epiſ-
 copus, ut ſiepe nobis relatum eſt, habitato-
 res loci apud monaſterium quoddam fandi
 chaellis infra parochiam fuam, adquafdam novas
 confueudincs ſua virtute Ac potentia ſledere Ac
 coercere diu conatus eſt, videlicet ut cum litanis*
 majorem eccleſiam, hoc eſt fuam epiſcopalem fe-
 dem, ſimul congregatiſ ſingulis annis viſitarent .
 Quod cum illi inuſtatum, ne forte * ad alterius
 novr exadionis occaſionem darent, pati renue-
 rent, divinum ibi officium fieri penitus interdixit.
 Ex qua re, cum epiſcopus apoſtolicas jam ante
 literas recepſiſſet, commonitus ut locum abſolve-
 ret, Ac nihil inde , niſi quod canonicum Acjuſtum
 foret, exigeret ; verba qu'dem non plene confer-
 vat* materi* parum moactie notavit, fed volun-
 tatem, & cognitam * magiſtr* intentionis fen-
 tentiam omnino neglexit. Unde nec nos quidem
 de ejus obediencia , ſi privarim loquimur, mul-
 tum confidentes, fraternitatem tuam apoſtolica
 auctoritate monemus, ut ex noſtra Ac tua parte
 convocatiſ Ac conjundiſ tibi fuſtraganeis epiſcopis,
 videlicet * hcrimanno Metenli, & Rapone Tul-
 lenſi, præſatum epiſcopum ad colloquium notha
 vice convoces, indicans ſibi nos non aequo ani-
 mo neglectam ab eo fedis apoſtolice reverentiam
 accipere : p»triterque eum admonemus, ut prdli-
 ao loco communionem facroſanti & divini mi-
 niſterii .reddat , & ſi quid juſtiti* ſe confidit
 habere, conceſſib prius eiſdem hominibus tanto
 tranquillitatis tempore, quanto eo violenter ad-
 ſtrinxit, poſtea aut in conventu religioſorum epi-
 ſcoporum, aut in præſentia Romani pontificis ,
 quæ ſui juris «(imat, ordinate requirat. Neque
 enim ad hoc prælati fumus, ut noſtr* commiſ-
 ſe» providentia potenter magis quam juſte trade-
 re. Arnus. At ſi ille h*c noſtra parte procuranda mo-
 nita -adimplere r»preverit. tibi.injungimus.,.utapo-
 ſtolica ſultus auctoritate una cum confratribus tuis
 aptefignatum Jocum ab omn. interdictione A ex»
 communicatione abſolvas, & eadem auctoritate
 preſbyteris ibidem confitentibu* ad celebrandum
 divinum officium roboratiſ, epiſcopum, ut nobis
 de pertinacia ſua, & contemptu noſtro reſpon-
 deat, ex parte beati Petri, & noſtra, per illum
 apoſtolica præceptione communeas. Has vero li-
 teras noſtras idcirco aperte ſignificari fecimus, ut
 tam * Viridunenſi quam ceteris epiſcopis oftendat,
 commiſſæ tibi procuratoriſ Acauoritatſ certitu-
 dinem præbeant . Data Romæ fecundo Nonas
 Maſi, indiſione duodecima.
LXXXII. AD UNIVERSOS CHRISTIANOS.
 Excommunicator denuntiat omnes qui detinent
 bona * Augeniſ monaſterii collata ab
 Alberto funoniaço,
 Crigpriu Oſnibia etd qntt litière iſte
 pervenerint, Acc.
 /■Xtjamquam ad propulſandas omnium eccleſia-
 rum Ac venerabilium locorum injurias , en
 debito officii noſtri , Ac univerſali providentia ,
 quam per beatum Petrum apoſtolorum principem
 indigni fuſepinuu', ſolicite nobis invigilan-
 dum Ac elaborandum eſſe noſcamus ; hiſ tamen
 Jociſ apoſtolice auctoritatſ opem Ac ſcutum im-
 penſius circumferre dupliciter quodammodo com-
 pellimur, qu* Ac in generali ſante Romans ce-
 ded» membrorum continentia cſteris cocquan-
 tur, Ac ſingulariſ patrocinii privilegia prſ cete-
 riſ fortiuntur. & quibus quoniam Augeniſ mna-
 ſterium huic ſiukb* Ac apoſtoheſ (edi quadam
 prncipali At individua cohæret linea , de diſpet-
 tione boooram ejus valde dolentes, quid dominus
 Ac antecſſor neſter Alexander, venerand* memo-
 ri* papa inde decrevit recolere Ac ſententiam mō-
 ſtre confirmationiſ in idipſum omnibus, ad quos
 hujus epiſtole noſtr* notiſia pervenire poterit,
 deſtinavimus indicare. Poſtquam paedidre domi-
 nus noſter papa Robertum ſimoniacum, Ac inva-
 ſorem ejuidem monaſterii, nulliſ admonitionibus,
 nullique miniſ.ad hoc r»d»erc potuit, ut vel ab-
 batiam dimitteret, aut pro reddenda ratione fui
 introitiſ apoſtolico ſe conſpedui præſentaret, co-
 gnita veritate, quod reiſda alia abbatia ut vel ab-
 pretio anhelafſet, ſynodali judicio eum anathe-
 matiſ jaculo , niſi reſiſſeeret, percutit, & ſub
 eadem cenſura omnibus accepta ab eo beneficia
 ad prrfatum coenobium pertinentia penitus in-
 terdixit, cundaque abeo diſpoſita apoſtolica præ-
 ceptione caſſavit, atque h*c eadem per epiſtolam
 epiſeopo Conſtantienn publice predicanda, & per
 epiſeopatum ſuum divulganda mandavit . Ita-
 que, miſerante Deo, fadum eſt, ut ille ab in-
 fanā occupatione abbati* deſiſſeret, fed non ut
 fautores ejus, contra Deum & juſtitiam , accepta
 ab eo monaſterii bona relinquerent. Quapropter
 quoniam illa principali Ac heretics peſte depulſa
 cariffimum fandi Petri filium Ecardum ex ipſa
 congregatione a confratribus eledum, & a nobis
 diligenter examinatum , abbatem ibi , audore
 Deo, confecravimus, cupientes ut monaſterium
 poſt longas & multas tribulationes -jam ad quie-
 tem Ac monaſtic* religioniſ cultum redeat, hmi-
 li modo omnibus qui a f*pe fato Roberto pro
 defendenda ejus nequitia, aut exhibenda ſibi fi-
 delitate , bona abbati* in beneficia adepti ſittu,
 ſub

- fub anathematis diffinitivie & animadverfio in
 anno terdecimus. Nam cur, ille talium inftituQpnum
 ch'nti auctor & distributor in loco ad quem hzretic
 'o'4 appraverat permanere non potuit, quibus legi-
 bus, aut quo jure illi fibimet vendicabunt, quod
 facrilega conventionione ceperunt? Unde etiam omni-
 bus Chrifti fidelibus, qui hzc cognoverint, apo-
 ftolica auctoritate pncipimus, ut eos in milia
 penitus Chriftianz communionis participatione reci-
 piant, dum iniquitatis & mortis fuz pretium
 diabolica aviditate de temeritate poffkient. Data
 Roinz ottavo Idus Maii, indidione duodecima.

LXXXIII. AD ALPHONSUM REGEM Castellæ,

Commendat epifeopum Paulum, quem ftudiofum
 erga fecem apoftoolicam cognoverat. Monet
 regem ut antiquam ejus epifeopatus
 edem reparare velit.

MtphMfo Gregarim epifeopm fervui fervorum Dei * jUpbonfo
 »Hifpava, & epifeopi regni dims, falutem
 & apoftoolicam benedictionem.

N^o Otum vobis efte volumus, hunc fratrem no-
 ftrum & epifeopum Paulum, cognomento
 • Menifo Monio, ad poffolorum limina, & noftram
 prrentiam veniffe, & poff redditam rationem
 earum rerum, quibus eum appellavimus, ficut
 dignum erat in noftram communionem & dile-
 ctionem receptum fuiffe. Romanum ordinem in
 divinis officiis, ficut exteri Htapani epifeopi qtu
 fynodo interfuerunt, fe celebraturum, & ut meli-
 us poterit obfervaturum promiit. De extero,
 quoniam ad periens omnia quz fecum habuimus
 pleniter expedire determinare non potuimus,
 ad futuram fynodum eum ad no- iterum reverti
 prcepimus, & fuper hac re ab ipfo prompts
 obediens fponfionem accepimus. Quapropter re-
 mittentes eum cum litteris noftris caritati veftrr
 commendamus, quatenus & vos una nobifeum cum
 diligatis, & fecum atque inter vos vinculo pacis
 Chrifti, in quo per iptum ad fidem unitti, & in
 fortem hereditatis gloris Dei elekti eftis, con-
 juncti firmiter perfiftatis. Te vero regem ut di-
 lectiffimum filium rogamus & admonemus, ut
 confiderans, & ante mentis oculos ponens quam
 in drftrito judicio de commiffa tibi adminiftra-
 tione rationem redditurus es, regni tui gubernacu-
 la in tenenda equitate exornare ftudeas, &
 huic epifeopo antiquam fui epifeopatus ledexn re-
 parare ac ftabilire cum Dei adjutorio modis omni-
 bus infittas. Deus autem omnipotens ad omnia
 quz fibi beneplacita funt cor tuum dirigat, & ea
 te in prrfenti vita promereri faciat, unde poff-
 modum fempiterna retribuat. Data Romæ fepti-
 rrio Idus Maii, indidione duodecima

LXXXIV. AD HERIMANNUM EPISCOPUM Bambergensem.

Significat fe commiffit vices fuas epifeopo Metenfi
 in caufa ipfius epifeopi Bambergensis.
 Monet ut ei pareat, & quæ
 reda funt agat.

, Gregorim epifeoput fervxs fervorum Dei ' Herimam »
 ' tiambergeri epifeopo, falutem & apoftoolicam
 benedictionem.

Ariftimus confrater nofter Herimannus Me-
 tentis epifeopus, nobilcum per dies aliquot

A commoratus, multum nos pro te rogavit, mul-
 talque & intimas pro caufa tua fupplcationes ef-
 fedit, reterens nobis de te nomini- quibus in
 fpm tuz corredionis non parva cordi noftro eft
 oborta lætitia. Quapropter coofdrum, quod ad
 falutem tuz animz noftrz, quodque ad utilita-
 tem ecclefue, cui przes, apiffimum nobis viffim
 eft, in expeoentia fraternitatis lue pofuimus, in-
 jungentes & committentes tibi, ut apofolica ful-
 tus auctoritate vicem noliram in caufa tua exple-
 re debeat, il modo ad obediendum his, que
 quafi ore noftro tibi propofuerit, te paratum in-
 veniat. In cujus prudentia, quoniam ab bene
 monendum te promptam & fufficientem volunta-
 tem clic non dubitamus, nos quidem e multis
 Bhoc fraternitati tuz folicite attendendum & pen-
 fandum fcribimus, quod ad finem vitz quotidie
 appropinquas, & extremum diem, quem tamen
 nefcis quam cito veniat, certus expedas. Ideq-
 que, frater, debita folicitudine te admonemus,
 ut horrendum examen & inevitabile judicium di-
 ftridi judicis ante oculos ponas, & faciem illius
 ea confcientiz tuz confeiuone & operum conver-
 fatione. przoccupare feftines, quatenus in confpc-
 ûu divinz przfentir, cujus oculis omnia nuda &
 aperta fiant, non te culparum timor, & verecun-
 dia deprimat, fed lta recipienda pro bonis adi-
 bus retributionis fiducia manifcitu & imperper-
 ritum reddat. Data in expeditione ad montem
 * Ciminius, fecundo Idus Junii, indidione duo-
 Cdecima

LXXXV. AD AGNETEM IMPERATRICEM.

Gratias agit quod ecclefue concordie confulat,
 & Henricum regem eeelefix communioni re-
 ftituendum curet. Hortatur ut perfiftat. Se
 pro Chrifti ecclefia valde laborare fignificat,
 caque in re Beatricem & Mathildem multo fi-
 bi efte adjumento.

Gregoriut epifeopnt fervus fervorum Dei Agufi . Ou
 ' Cbriffianiffima imperatrici falutem it
 apoftoolicam Oenedictionem.

G^o Audemus & cxultamus in domino, quod lu-
 men veftrz operationis ad nos ufque rcplen-
 duum, & fiudus veftræ fatigationis, etfi non ad
 vota veftra plene cumulatus, Deo tamen ad lau-
 dem & gloriam, nobis ad iztitiam, vobis ad co-
 ronam perfedz remunerationis excrevit. Neque
 enim noftra fpes ideo coarctat. aut fubmitti de-
 bet, fi defiderium veftrz fanditatis facultatem
 intentionis cxplendz non habuit; quoniam apud
 Deum perficit omnia, qui voluntatem gerens in-
 tegram, quantum potuit operari non défait. Sci-
 mus equidem quod pro pace & concordia univer-
 falis ecclefue multum laboratis, & omnia quz
 pontificatum & impeilium glutino caritatis adftrin-
 Egere valeant, amplius quain dici poffit concupi-
 fcitis, & indeleffa foicitudine quzritis. Quo-
 rum quidem, quod maximum eft, & unitati di-
 ledionis conjunctiffimum, jam peregitis, videlicet
 filium veftrum Henricum regem communioni ec-
 clefiz reftitui, fimulque regnum ejus a comuni
 periculo liberari: quoniam illo extra communio-
 nem pofito, nos quidem timor divinz ultionis
 fecum convenire prohibuit: fubditos vero tibi quo-
 tidie ejus przfentia quafi neceffitas quirdam in
 culpa ligavit. Ad extera vero quz leviora funt,
 licet " paupertatem veftram promptam efte non
 dubitemus, per fiduciam tamen, quam jn Chrifto
 habeo

ANNO
 CHRISTI

α» «-i-

-/. pi»oM>

Iis

GREGORII PAPAE VII. EPISTOLÆ. LIB. II-

ui

habemus, glorum vestram ut jugiter tam fandis A
anno
C*^ST*
f. » M-û.

LIBER SECUNDUS REGISTRI

*ano
CHUrI

Gregoru papa VII.

Aims dntiitit t/tetmulefue Millefi** fliftitgtf**
q...uultitne 1 d«ed«rMM. * IMO ««.

I. AD EPISCOPOS ET ABBATES
Britannic.

Pncipit ad fynodum veniant, & inceptam
copulationem lubdLitis fuis prohibeant.

B Çrtgritrir efifrvftn frvttt ferverne Dei tauverjie
tpiffi- & BritMuut, [ditent
d* aprTâhcA...bendiUtoMin

S Ufccepti nos officii «lira compellit omnium ec-
clieliarum lolieirudinem gerere » & ut fidei
documenta, ac flent fcripnira tegulas recte te-
neant, vigilantia circumfpêatione perquirere, ac
docere. Quoniam igitur inter voi fandorum pa-
trum decreta & ecckftaftiae religionis ftatum non
ea qua oportet, aut obfervari diligentia, aut ftt-
dio traAari intelligimus, per eam quam beato
Petro apoftolorum principi debetis obedientiam
vos invitamus t & noftra apoftolica fudoritate
monemus, ut ad fynodutn, quam in fecundi
hebdomada quadragelim, Eleo auftore, in apo-

ftoicg fcic celebrare deftinavimus, omni penitus
fiâiria occafioe remota, conveniatis; quatenus,
adjuvante Deo, una vobifeum, & cum alia fre-
quentia veftri ordinis: que noftrc dilpenlationis
& Chriftianx religionis ordo requirit, perfpicaci
Audio adinvenire & exequi valeamus. Videtis
enim quod in maligno jam totus mundus eft po-
fitus, & communis hoftia mater ecclefia tantq
ardentius contra antiquum hoftem nos invitat fur-
gere; quanto hæc tempora plura adverfum nos dia-
bolicæ fraudis arma demonftrant & bella proru-
piffe. Interim vero hoc præcipue ftudium habe-
tote, ut quod de incepta copulatione per litteras
noftras hominibus terne vcftrc mandavimus, epif-
copis dico, uniuifque in fua parochia fubditos
tuos fcdula prædicatione commoneatis, micoles
ad emendationem tanti criminis canonica vos ipfi
diftri&ione coercentes. De majoribus vero qui
corriganur, quive in obftinatione permaneant,
tempore prælibati concilii certa nobis relatione
nuntiantes: quatenus & obedientes apoftolica mit-
fionc a culpa folvantur, & rebelles fynodali ju-
dicio, anathematis continuo vinculis innodentur.
Data Laurenti quinto Kalendas Septembris, in-
diâione * duodecima.

II. AD ISEMBERTUM PICTAVENSEM

clnicopum. **.. 7

ril
2,C,SEX

◆(Cluif-1

E Arguit de contemptu apoftolicæ fedis, & de in- M

I juriis in apollolicos legatos illatis, mandar ut
coram fe comparcat: interim eos, quorutn
miniffeno ad hxc ufus eft, excommunicator
declarat.

Credoriki epfcvwp fervut frvrontm Dei IfemI*r/o
Piitewffii epjcopa.

G Um de te & faâû tuta cogitare incipimus,
de tam immoderata prælumptionis tuc au-
dacia nequaquam fatis admirari poiTumus, quo-
niam ficut boni ad incrementa bonotum operum
fidell

E. pfo te In hoc primo anno pontificatu* fui. ipfe dominu*
Giegoriui papa con(bru>t & conTecravit archiepifcopoa
A cpifccp., per diverfa loca. In Sardinia provincia
Jacubum archiepifcopum Calantanum, Conliannnum
aiebiepifcopum Vuirentem; *uibut pallia cum privile-
gio dedit. Crunoni epifcopo Veronenft pallium cum
privilegio, Bt Nicbo conceffit in
epifcopuni cOnfecravt. hem in maichia Fitmana
Iralmundum Valveniem, Temonem Teatmum, Leonem
«picopum an Campania Aquenlem, Hugonem in
Burgundia Dienlem, Landencum nem in Rurpurr:
dia Matilronenfem, Guillelmum in Maritima Malia-

«ui». Celebravit Rome fynodum, in qua inter camera
U* ik- lunt: eaconneunitavit atque anathema-
rizavit « Rubertum Guifcardium ducetn Apuli- & Ca-
labris atque Sicilis. cum omnibus fautonbu* fui*
SUOUUC telipifeCrtt.

Uo Offitiv
ti. bb i'
.hio.Ki'
Calliarali:
S. «. «4.
O»
Fi 6.g.a.

GREGORII PAPÆ VII EPISTOLÆ. LIB. II.

«y
fidei desiderio nituntur ascendere, ita tu, fili. **ANNO**
ANNO CH. «Π
he, ampliori cupiditate petquiffita, malefaciendi
studia culpis tuis cumulum iniquitatis indefin-
ter anhelas adicere. Interdum enim a legatis
apostolicis fedis, officium episcopale utiipare pne-
fuitipfifi, inobediente crimen I- contemptum
apostolicæ auctoritatis incurrere non erubuiti.
Pbtea vero fte eodem legato nostro Amato epif-
copo * Eliorenti, fte magistro tuo videlicet Go-
zelino archiepifcopo Burdigalenfi: una cum cane-
ris religiofu viris, pro faciendo divortio Guiliel-
mi Pidavenfu comitis fte propinque ime, quam
pro uxore tenebat, his, inquam, tub apoftolica
obedientia pro negotio tam gravi, tam Chriftia-
ne religioni necffario congregatis, conventum
illorum per milites tuos nefarie perrubasti: quip-
pe qui perruptis motufterii clauftris fte foribus m-
conieffum irruentes, archiepifcopum fte legatum
noffrum multa turpitudine dehonestaverunt: reli-
quos vero minis, conviciis, ac verberibus, mul-
tique contumeliis afflixerunt: unde apoftolica ti-
bi auctoritate præcipimus, ut ante feftivitatem
fandi Andre» præfentiam tuam fuper his refpoo-
furis noffro confpeûui exhibere nullatenus pr-
termittas. Quod fi aliqua, nifi forte neceffaria
fte inevitabili occafione te fubtraxeris, ab omni
etiam facerdotali officio te privatam, fte facr-
«communionis participatione (equeftratam efle no-
veris. Eos vero per quos tantum facinus effeci-
fti, tam laicos quam clericos, a corpore fit fan-
gume domini, fte omni divino officio, ufquedum
tu ad fatisfadionem venias, apoftolica auAorita-
te repellimus, & ribt fub periculo ordinis tui, ut
omnitix hoc fine in ora notiffes præciplendo man-
damus. Data Tiburi quarto Idus Septembris,
indidione incipiente dccimacrtia.

III. AD GUILIELMUM PICTAVENSEM comitem.

Commendat eum, quod dimiferit confanguineam
quam in uxorem acceperat. Jubet ne eam fe-
cum habitare permittat. Significat fe Romam
Ifembertum Pittavensem epifcopum evocaffe.
Poilremo ejus obfervantiam erga apoftolicam
fedem laudat. D

*Gregari'! epifcop'! ferv') fervorum Dei G'illielma
Piffavert'i comiti f'ilmern & apoftolicam
bemdiffiauem.*

Omnipotenti Deo laudes & gratias referimus,
qui Cordis veftri interiora penetrans ad amo-
rem & timorem iuum vos inclinavit, fit ad
dientiam mandatorum fuorum, fuperato carnis
defiderio, confirmavit. Scimus equidem quoniam
quod in præfenti vita * nobis dulciffimum fuit,
exigente iuftitia, reliquifti, dum pro reverentia
Chriftianæ religionis ab uxore veftra, quoniam
propinqua confanguinitate vobis eft, vos feparare
confenfiftis. Verum quanto graviore certamine li-
bidinem animi veftri viciftis, fte ad legem Dei
difftri&ius vos humiliastis, tanto fubl'aiorem glo-
riam infinita remuneratione vobis paratam efle
procul dubio fperare debetis. Quapropter fte nobis
multo uberior lætitia crefcit, quoniam in hac
corredioe veftra certa ftes vcftr' falutis intelli-
gitur, fte ea quæ femper in domo veftra fuit,
miferanto Deo, gædtrouffas confervebitur. Ex hoc
n can'm nobilitas generis valde corrumpitur, cum
proles non de legitima conjugii permixtione ge-
necatur. Atque eo minus eminentia veftra, quod
tam acriter vobis inilitunus, mirari debet, quæ

vos, totamque profapiam veftram, fingulari fte
egregia femper caritate dilexit, in tanto vos ja-
cere periculo pati non potuit. Cquerum quod do-
mi illum in veftra poteftate ufque ad futuram
fynodum morari cupitu, licet foror veftra, quam
ut matrem diligimus, inde nos interpellaverit,
contentire non audemus; (cientes diabolicam frau-
dem hominibus maxime verita repertis occafioni-
bus pncipua calliditate fuggerere. Proinde ita
eam a veftra vicinitate penitus removeri fte elon-
gari facite, ut veftra correfoe, fte oblata Deo
reverentia, omnibus fit in exemplum, fte fkhitem
veftram nulla valeat diabolus fagacitaM turbare.
De onero icitote PIAaventem Ifembertum epifco-
B>pum, nifi ante feftivitatem fanfti Andre» ad dos
de gcsrfumptioe fua rationem redditurus veniat,
ab omni epifeopali fte (accrdotali officio, fil ipfa
facne communionis participatione efle privatam.
Quod autem ad fcrvitiu fmftri Petri promptam
vos habere voluntatem mandaftris, gratanter ac-
cepimus, fed determinate vobis aliquid de expe-
ditione feribere ad pnfem non fiftis difcretum
fore previdimus: quoniam rumor eft io tranfina,
rinis partibus, Chriftianos, miferante Deo Paga-
norum longe propulfidG: ferocitatem, fte nos de
reliquo quid aau fimus, adhuc divine provi-
denti» confilium expeâamus. Vobis tamen fit de
bona voluntate plena apud Deum renumeratio eft
repofita, vobis autem, ti neceffe fuerit, in ve-
ftris promiffis, ficut in dilecto fratre fte fit
certa femper exiftit fiducia. Bata Tiburi quarto
Idus Septembris, indierione dccimacrtia.

IV. ad GOZELINUM ARCHIEPISCOPUM Burdigalenfem.

Monet ut Romam veniat, vel alium mittat, qui
Ifembertum epifcopum ad fe vocatum pnfem-
tem accufet de injuriis quas ab illo fc paffiun
per litteras queftus eft, & Ifembertum, nifi ad
fe venerit, ficut præceperat, excommunication
una cum criminis confortibus denuntiet.

*Gregarius epifcop' fennu fervantm Dei Gaulilea
Bttjigalenfi arcUepifcpta f'abrtrm ô"
apoftolicam inedtfiateni.*

Sicut in litteris tuis intelleximus, Ifembertus
PIAavenfis epifcopus magnas Deo omni-
porenti & beato Petro ubique magiftro fuo injurias
irrogavit, fteque nobis adverfarium, impugnato-
ran iuftitæ, hoftem fanAz ecclefie*, patenter
oboffentavi: Num igitur Quoniam ad vindictam
malefaAorum ejus non naitra tantum^fed & tua
opus eft vigilantia, fraternitatem tuam multum
admonemus, ut nulla te occafio in hac caufa
tepidum vel aliquo modo negligentem reddat,
fed fi eum ad nos venturum cognoveris, tuipfc,
pfi queas, ad apoftolorum limina fatigationis cur-
fcifiim non refugus. Qffed fi tuæ minue ferre po-
terunt occupationes, tales perfoffas, j>m ex mx
parte, quam eorum qui eadem nobis que & tu
de præfato epifeopo per litteras notificaverunt,
ad nos dirigi non defines procurare, qui verita-
tem rei irrefragabili afertione pnfente Epifeopo
approbare valeant. Verum hæc non ut fuper his
que a te nobis fignificata funt dubitemus hoc or-
dine tranfigenda requirimus, fed ut patrum no-
ftrorum ftatuta fervantes omnia & rationabiliter
difeutiamus, & auctorabih iudicio,, Deo favcn-
te, concludamus. Novit enim prudentia tua, quod
perfanis abfcntibus acodatfanem per (cripta
cano-

ANNO
CHKISTI

Acc.f.,l.,

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. II.

rjo

ANNO
CHRISTI

canonica non probet audoritas, hec abſque par-A Peregrinos ad apoſtolorum limina euntes & r—
tium dilcepcatraoe percognita, in examinationedeuntes, uti cuique opportunum fit, capientes in anno
recipiat caulas. Quopropter (ſpe fatum epileo- ch*»eti
pum ad apoſtol-cam audientiam filb tali diftri-
triooe per cpiftolam noſtram vocavimus, ut nifi
pruſirnuam nam anre feſtivitatem fandi Andreas
noſtro conſpectum exhibuerit, omni epifeopali &
facerdotali privatus officio, etiam ſacre commi-
nians fit participatione fedufus. Si ergo pertina-
ci induratus contumacia circa pnelibatum termi-
num noſtre preſenti* fe fubtraxerit, prolatam in
cum ſentenciam divulgata pnedicatione denuntia,
& ſicut inimici Dei omnibus modis nequitiam fit
eju, confundere non deſittas. Eos
quoque quos ipſe ad tantum facinus perturbandi
conventum veſtrum applicuit, tam laicos quam B
clericos, quouſque ad ſatiſfaionem veniant, a
corpore & ſimpiine domini, & ab omni div no
officio apoſtolica anſtoritate repulſos eſſe ſcias.
Qaod fi epifeopus, ſicut in litteris noſtris diftri-
fte communitus eſt, omnibus indicare neglexe-
rit, tu palam illis facere nullatenus prætermi-
tas. Data Tiburi quarto Idus Septembris, iodi-
tione decinuffertia.

V. ÀD EPISCOPOS FRANCORUM

Regni Franci* calamitates, A regis nefanda (ce-
lera narrat. Increpat epifcopos de eorum con-
tra hujufmodi (celera taciturnitate. Mandat ur
regi reſiſtant; qui ſi obtemperare noluerit. to* C bibit
tum regnum Interdici jubet: & ſi ille perfeve-
raverit, de ejus occupatione eripi. Epifcopis
vero, nifi ei reſtiterint, depolitionis preſentem
minatur. Mandat uretrea Lanxelinum quem-
dam moneri, ut ilWum dimittat peregrinum
Roma revertentem ab eo captum.

Grégorien epifeopot fervet ferveret* Dei Mmoſſ*
Hadbeia AArerqlf, * Ricberio Senoneri, Rkbordo Bituri-
ceufi Archiepiſcopir, & Adroldo epifeopo Corno-
terſi, eetteriſſet epifeopie fronti*, fobttet* ff
opofolicoao bnedi&xmeHt.

T Onga 'am temporum curricula tranſaſta funt',
A-4 << quo regnum Francis, olim famoſum acDt
potentiſſimum, a rtatu gloriæ ſus cepit mſleai,
& ſuccreſcentibus malis moribus, plerique virtu-
tum inſignibus denudari. Verum his temporibus
& culmen honoris, & tota facies decoris ejus
collapſi videtur, cum ncgle&is legibus, omnique
conculcata juſtitia, quidquid foedum, crudele,
miſerandum, intolerandutnque eſt, ibi & impune
agitur, & adepta licentia jam in conſuetudine
habetur. Ante aliquot annos,- poſtquam tepente
inter vos regia potctate, nullis legibus, nulloque
imperio, injuri* prohibet* font, vel punite, ini-
mici inter le quodam communi jure gentium,
quique pro viribus conflixerunt, ad vindicandas
injurias fixas arma-copiatque paraverunt. Quibus
permotionibus etſi plerumque in patria cedes, in-E
cendia, & alia que bellum fert oxorta ſint, do-
lendum quidem id fuit, fed non tantopere admi-
randum. Nunc autem omnes malitia quaG quo-
dam peſſilenti* morbo repleti, horrenda & mul-
tum execranda facinora multotiens nemine im-
pellente committunt: nihil humani, nihilque di-
vini attendunt: perſuria, ſacrilegia, incertum ducunt,
' ſefe invicem tradere pro nihilo ducunt,
&, quod nulquam terrarum eſt, cives, propin-
qui, fratres etiam alii alios propter cupiditatem
caplunt, & omnia bona eorum ab illis extor-
quentes, vitam in extrema miſeria finire faciunt.
Cucil. General. Tom. XX.

carceres trudent, & acrioribus quam Paganus ali-
quis eos tormentis afficientes, ſiſpe ab illis pluſ-
quam habeant pro redemptione exigunt (piarum
rerum rex veſter, qui non rex fed tyrannus di-
cendus eſt, fuadente diabolo, caput & caufa eſt,
qui omnem ætatem fuam flagitiis & facinoribus
polluit, & fufeepta regni gubernacula miſer fit
infelix inutiliter gerens, ſiibjeûum ſibi populum
non ſolum nimis ſoluto ad ſcetera imperio rela-
xavit, fed ad omnia. que dici & agi nefas eſt
operum & ludiorum (uorum exemple incitavit.
Nec ſatis vûum eſt ci dii
ra adulteris, in rapinis netandifimis, in perju-
riis, fit in multimoda fraude, unde ſiepe eum re-
darguimus, iram Dei meruiſſe; quin etiam mer-
catoribus, qui de multis terrarum panibus ad fo-
rum quoddam in Francia nuper convenerant, quod
antehac regem faſtum fuiſſe nec in fabulis refer-
tur, more praodonis infinitam pecuniam abſtulit,
& qui legum & juſtitie delenior eſſe debuit, is
potiſſimum depredator extitit; nimirum id agens,
ut mala ſua non jam infra terminos regni quod
occupat comprehendantur, fed ad fuam, credo,
confuſionem extendantur. Quod quia judicium
ſupemi judicis effugere nullatenus credendum eſt,
rogamus vos, & ex vera caritate monemus, ut
caveatis vobis, ne prophetica ſuper vos maledi-
ctio veniat, qua dicitur: Aſelrdttfar ſeaw yati pro-
fium A fantiaw: hoc eſt, ſicut ipſi
bene mtelligitis, qui verbum predicationis a car-
naliu hominum retinet increpatione. Vos etenim
fratres etiam in culpa eſtis, qui dum perditiffimis
faſtis ejusacerdotali vigore non reſiſtitis, procul
dubio nequitiam illius conſentiendo fovetis. Pro
inde, quod inviti ac gementes dicimus, multum
timemus, ut non paſtorum, fed mercenariorum
ſententiam accipientes, qui videntes lupum (ub
oculis veſtris gregem dominicum lacerantem, fu-
gitis, dum quart canes non valentes latrare (ub
ſilentio vos abſeconditis. Atque equidem eo magis
de veſtro periculo metuimus, quanto nullas
vobis in futuro examine excuſandi rationes ſup-
petere cognoviſſimus: dummodo non alias veſtre
taciturnitatis caulas, nifi aut cooſcienriam, ſi ve-
ſtro, quod non credimus, inſtinâu tot mala per-
petrat, aut negligentiam, ſi de ejus perditione
parum curatts, deprehendere poſſumus. Qu* utra-
que quam ſint fugienda, maxime in officio vobis
commiſſe diſpenſationis, voſiſpi perpenditis, qui
debitam paſtoralis ^cure ſollicitudinem non igno-
ratis. Nam ſi proſiibere eum a delictis, contra
jus & reverentiam promiſſe ſibi fidelitatis eſſe pu-
tatis, longe vos fallit opinio: quoniam hoc omni
ratione confirmare poſſumus, multo fidelioſem
eſſe, qui alium de naufragio anime ſus vel in-
vitum retrahit, quam qui in peccatorum gurgite
nocivo conſenſu eum deperire permittit. De ti-
more vero vanum eſt dicere; quoniam vobis ad
defendendam juſtitiam conjunctis & conſiantes ac-
cinctis tanta virtus foret, ut & illum ſideli cor-
reâione ſine omni veſtro periculo a conſilieta ma-
lefaciendi libidine polletis avertere, & veltras pa-
riter animas liberare: quanquam etſi timor ac pe-
riculum mortis immineret, vos tamen a libertate
veſtri ſacerdotalis officii deſiſſere non oporteret.
Unde rogamus vos, & apoſtolica auctoritate mo-
nemus, ut in unum congregati patrie, famae ve-
ſtre, atque ſaluti confidatis, ſit communi conſi-
lio ac conjunâitlimis animis regem alloquentes,
de ſua eum & regni confuſione atque periculo
conſideratis, & quam criminoſia ſint ejus fræta
I atque

tjt GREGORII PAPÆ VIL EPISTOLÆ LIB. II

atque conidia in faciem ei offendentes, omni A
 anno exhortatione eum fleere Audeatis; quatenus rapinam
 christi fupraſcriptis negotiatoribus faam emendet; quz nifi reddita fuerit, (ſicut voſipſi feiſtis) infinitam difcordiajn Ac inimicitias inter multos pariet. De cetero delida ſua corrigat, &, reſidis juven-
 tibus fur moribus, attritam regni ſui dignitatem & gloriam tenendo juſtitiam reparare incipiat: & ut cetero ad ea quæ reda ſunt coercere valeat, ipſe primum que ſunt iniqua relinquat, Qpod ſi vos audire noluerit, & abſjedo timore Dei contra regium decus, contra ſuam Ac populi ſalutem, in duritia cordis fui perſiſte-
 rit, apoſtolicz animadverſionis gladium nequaquam eluſus eſugere poſſe quaſi ex ore noſtro ſibi poſſiccate. Propter quod Ac vos apoſtoli-
 ca auctoritate commoniti atque conſtridi, matrem veſtram fandam Romanam & apoſtolicam eccleſiam debita fide & obedientia imitemini, & ab ejus vos obſequio atque communione penitus ſeparantes, per univerſam Franciam omne divinum officium publice celebrari interdicit. Quod ſi nec hujusmodi diffridione voluerit reſipiſcere, nulli clam aut dubium eſſe volumus, quin modis omnibus regnum Francis de ejus occupatione, adjuvante Deo, tentemus eripere. Sane u in hoc tanto tamque neceſſario negotio tepidos vos cognoverimus, m>n jam amplius dubitantes, quini veſtra fiducia ſultus incorrigibili perduret, voſipſos ſicut focios & complices ſcelorum ejus, epiſcopali privatos officio pari vindictz jaculo feriemus. C
 Teſtis entm nobis eſt Deus, & propria conſcien-
 lia, quod hæc neque precibus neque pretio alicujus ducti dicimus, nec in animum induximus; ſed iulo dolore tadi intrinſecus, quod tam nobile regnum, & tam infinitus populorum numerus unius Erditiſhmi hominis culpa depereat, tacendo dif-
 nulare nec poſſimus nec debemus. Memores igitur illius divinz didi ſapientie: *Q' i timet ho-
 minem, cito corruet, & p>v> ſpernit in domino ſnble-
 vobitnr*: ita agite, ita vos habetote, ut quam fit vobis libera mens & lingua offendatis; nec ti-
 mentes hominem infirmitatis veſtræ ruinam patiamini, ſed confortati in domino, & in poten-
 tia virtutis ejus, ſicut ſtrenui milites Chriſti, ad ceſſituinem præſentis & futuræ gloriæ tublevemi-
 ni. Præterea multum rogamus & admonemus di-
 kcbonem veſtram, quatenus Lanzelinum Belvacentem miſtem convenientes, ut Folcerium Car-
 notenſem fidelem noſtrum, quem ab apoſtolorum liminibus revertentem cepit, nihil de bonis ejus retinens, illuſum dimittat, ex parte beati Petri, & noſtra apoſtolica auctoritate commoneatis. Qyod ſi facere contemperit, ipiritualibus & ſzcularibus armis cum iniequi & urgere non prius dei-
 fiat's, quam relicto ſandi Petri peregrino etiamſi ſiui pro redemptione illius accepit, aut pepigit, imul reddere aut refutare cogatis. Data Tiburi quarto Idus Septembris, indictione decimatertia.

VI. AD GEBOARDUM PRAGENSEM cpilcopum.

Arguit de contempta auctoritate apoſtolicæ fedis, de mentita tide, de fraudulenta occupatione rerum epiſcopi Moravenſis; quas reſtitui jubet, & eum Romam cum dido epiſcopo ad definiendam eſuſam venire; de mendaciis contra ducem Bohemiz tibi fuggeſtis: demum de excommunicatione in homines ejuſdem ducis abſque legali judicio lata.

Gregerins epiſcopet fervet fervenæ Dei * GeelerJe ANNO
 Pregeti/i epiſcopo i favd ara eeereter, foletemCHAISTI
 t/ npoſtolicæe kened&ionene.

VEnientem te hoc aeno apoſtolicam fedem, & M i-pr- UK
 apoſtolica utentes manſiſtitudine, multo be- I.M.-< μ .
 nignius, multoque mitius quam ſaâa tua mere- *** *&.
 renrur, te fufeepimus atque tra&avimus: fed tu
 more tuo malum pro bono reddens, contempta
 noſtra caritate, & apoſtolica auctoritate contra
 interdidum noſtrum de bonis Ac rebus, unde in-
 ter te tL Joannem epiſcopum Moravenſm liſt, te
 intromittere auſis a: Ac (quod valde nobis
 moleſtum eſt) noſtra conceſſione t- id feciſſe
 mentitus es. Nos equidem meminimus ſic decre-
 ville, ut epiſcopus Moravenſis terram, Ac alia de
 " " quibus inter vos diſcordia erat, uſque ad futuram
 Sædum cum omni pace Ac quiete tenere debe-
 ret. Hoc in litteris noſtris fratri tuo duci expreſ-
 ſe ſignificavimus. Hoc tu ut nullatenus impedi-
 res, in manum noſtram promittendo firmaviſti:
 fed ut verbum inde mutaremus, hoc, cum multum
 intares, neque precibus neque pretio impetrare po-
 tuiviſti. Porro in noviffimis, quaſi quaſdam novas
 querelas ſuper fratre tuo Wratſlao duce quod
 fraudulenter concludantur, fed orbem terrarum
 ad diſcordiam multarum gentium Ac te feciſſe
 nunc cognovimus; afferens videlicet de quodam
 caſtro ſandi Venzlai Ac de prrpoſitura juſtitiam
 tuam tibi contradicere. Hoc tantum e&ciffi, ut
 eum in epiſtola noſtra monſcrenw, quatenus ſi
 f« injuriam tibi feciſſe cognoceret, pro noſtro,
 immo amore Dei, quod zquum eſſet, inde face-
 ret. Hac igitur occaſione Ac de nobis mendacium
 finxiſti, Ac noſtra decreta ſubvertiſti. Sed, qu-
 fo, non erubeſcis, aut non times, quod pro ta-
 libus cauſis non ſolum ordinis tui periculum tibi
 imminet, fed ex fraterno odio nec Chriſtianita-
 tis quidem in te fufepta gratia manet? Præcipi-
 mus ergo tibi ex parte beati Petri, & noſtra
 apoſtolica auctoritate, ut caſtrum quod tam frau-
 dulenter cepiſti, Ac alia omnia quz in lite ſunt,
 przfato Moravenſi epiſcopo reddas, Ac tu ad dif-
 finiendam cauſam (ſicut ſtatutum eſt) aut ipſe
 Romam venias, aut idoneos legatos mittas: at-
 que hoc ita tempeſtively Moravenſi epiſcopo noti-
 fiées, quatenus & ipſe pariter fe, vel legatos ſuos
 ad iter przparare valeat. Præterea, ſicut nobis
 relatum eſt, pacem quz inter te Ac fratrem tuum
 ducem convenit, multis modis perturbare non de-
 finis, præcipue cum ſuos abſque canonica culpa
 Ac legJi judicio excommunicas. Qnod quidem ti-
 bi maxime periculofum eſt: quoniam, ſicut bea-
 tus Gregorius dicit, qui infontes ligat, ſibi ipſi
 poteſtatem ligandi atque ſblvendi corrumpit. Un-
 de tc admonemus, ut anathematis gladium nun-
 quam ſubito neque temere in aliquem vibrare
 prziilimas, fed culpam unuſcujuſque diligenti prius
 examinatione diſcutias: Ac ſi quid eſt quod inter
 E te Ac homines ſzpeſati fratris tui emerlerit, cum
 eo in primis ut ſuos ad juſtitiam compellar fra-
 terne Ac amabiliſſe agas; Ac ſi zquitatem tibi
 denegaverit, aut temeritatem fuorum aliqua dif-
 ſimulatione contra te, quod non credimus, in-
 tumefeere fine vindida permiferit, nobis indicare
 non te pigeat: & przfante domino hujus quere-
 lz occaſionem follicitis admonitionibus fine mora
 decidere procurabimus. Data Rornz decime Ka-
 lendæ Odobris, indidione decimatertia.

ANNO
CHRISTIVII. AD VRATISLAUM DUCEM
Bohemias.

A

Grtgoriū tñiaftu firvui firvenm Dti Jttxū
trifrf ftbaet à
LWJifi.anno
«677» JI
..

Agit gratus quod canium miferit, sic pacem cum fratre Pragenſi epiſcopo inierit. Monet ut omnino Moravenſi epiſcopo a dido ejus fratre ablata reſtituenda curet.

Cngetur tñiaftu ferveu ftrvertete Dei frttisln
deed B&tttdtriau, fbtiene & tñiafticnt
hentdd&ietm.

Pervenit ad nos nuntius veſter, qui magnae devotioſus ſic fidelitatis veſtre exhibitionem nobis rendit, ſit que beato Petro ſub nomine cenſus miferit, videlicet centum marchas argenti ad menſuram veſtri ponderis, fideliter praeſentavit. Quod quidem gratanter accepimus; ſed caritatem

Cnf. «

<■

<■ «ardu

veſtram multo ardentius amabiliuſque, quales quibuidam animi brachiis ad vos utque porredis, ampkaimur, qui mentem veſtram ſic deſiderium magis ac magis erga reverentiam apoſtolorum fedis accendi perpendimus. Beatus autem Petrus, quem vos diligitis, ſit cui celfitudinem potentia veſtra humilitatis, copioſa vobis procul dubio retributionis munera praeſparabit, & ſuo vos munimine, tam in praefenti quam futuro ſaeculo, letificabit. De cetero grates vobis habemus, quod obediētes noſtris monita cum fraude veſtra Jeromiro Pragenſi epiſcopo pacem feciſtis: quem nos quidem hoc in anno apoſtolica fedi poderitatum longe miſericordius quam ſua meretur culpa traſtavimus. Verum ille indebitam nobis vicem rependens, mox ut domum reverſus eſt (ſicut nos non dubia relatione cognovimus) de caſtro quodam, & altis rebus unde ſitem habet cum Joanne Moravenſi epiſcopo, contra interdittum noſtram, ſic contra ſui rpius in manus noſtras datam promiſſionem, etiam de nobis mentiēdo, quaſi id ſibi conceſſerimus, ſe intromittere auſus eſt. De quo mendacio ſic fraude, quid & qualiter paucis eum corripiendo praeceperimus, in tranſmiſſo tibi exemplo litterarum, quas ei direximus, plene cognoscere poteſ. Unde ſit tuam nobilitatem ex parte beati Petri, ſit noſtra apoſtolica audontate rogamus, & praeſcribendo monemus, ut nequaquam eum de tanta deceptione ulterius gaudere ſinas: ſed niſi ipſe (ſicut ipſe in litteris noſtris juſſus eſt) caſtrum, ſic alia que in lite ſunt, Moravenſi epiſcopo fine mora reddat, tua eum virtute ejicias, ſit reſtitutis omnibus jam ſaepe dido Moravenſi epiſcopo, ipſum, ſit bona eccleſiae cui praeſt, pro amore Dei ſic redemptione animas tuas ab injuriis ſit impiorum hominum oppreſſione defendas. Hoc autem ea ſpe ſit intentione tibi procurandum mittimus, ut omnipotens Deus te ſit honores tuos divina virtute defendat, & ſuffragante beato Petro apoſtolo, & peccatorum tuorum te abſolvum vincum ad gaudia ſterna perducatur. Data Boms x. Kalendas Odobris indiſtione xm.

VIII. AD JOANNEM MORAVENSEM
epiſcopum.

Coniſblatur de injuriis a Pragenſi epiſcopo perpetratis, & quantum ea re commotus ſit, ex nuntio & litterarum ad ducem Bohemir miſſarum exemplis eum cogniturum aſſerit. Arguit quod putarit ſe ſententiam leviter mutaffe. Jubet ut apoſtolica ſultus auctoritate omnia „ bona a Pragenſi epiſcopo ablata repetat.

Catull. Genereſ. Tom. XX.

Caritatem tuam, frater, erga nos promptam & ſinceram eſſe cognofcentes, debitas tibi grates rependimus, tuifque fatigationibus fraterno corde oompacti fumus. ocimus enim quanta fraude Pragenſis epiſcopus te circumvenit: qui tamen non ſolum ad tuas, ſed de nobis mentiēdo, ſic quaſi ex noſtra conceſſione rapacitatem tuam roborando, ad noſtras etiam injurias patenter erapit. Qua de re quam graviter commoti ſumus, vel quia inde cenſuerimus, hic nuntius tuus viſua voce tibi indicare poterit, ſit tu ipſe in litteris quas duci, ſit exemplo litterarum, quas eidem epiſcopo miſimus, pleniter cognoscere poteſ. Et tu quidem nimis ſimpliciter egreſſi, quod nos contra decreta noſtra furgere, ſic ſententiam noſtram tam leviter mutare putaviſti: qui ea omnia, quae inter te ſic illum in lite ſunt, utque ad futurum ſynodum, ſic totius diſſentionis veſtre diſcuſſionem, tuis poſſeſſionibus decreviſſe praeſeus intellexeras. Nunc igitur apoſtolica auctoritate juſſus, atque ſuffultus, caſtrum, ſic ſi quas alia praefatus epiſcopus tibi abſtulit, fine mora repetas. Illum namque admonuimus, firmiterque. tibi ea omnia fine contraditione reddere praecepimus. Ducem vero rogavimus, ut ſi epiſcopus nobis non obedi- ret, eum de caſtro expelleret, ſic reſtitutis tibi omnibus pro an ore Dei te, ſic bona eccleſiae cui praxs, Deo adjuvante, defenderet. Hoc enim indubitanter ſcias, quia ‘n hac, neque in alia re ad deſenſionem juſtitiae tuae, apoſtolica tibi, providente Deo, ſollicitudo deerit, vel auctoritas. Omnipotens Deus in tua facerdotali vi ſilantia ſic officio gratum ſibi ſacrificium, ſic cibi i atuat «terme felicitatis premium. Data Rorer decimo Kalendas Octobris, indiſtione decimatertia

IX. AD BEATRICEM ET EJUS FILIAM
MATHILDEM.

Suam in eas fiduciam declarat. Dolet ſe ex periculro morbo emerſiſſe, ſervatum ad ſollicitudines pene naufragantis eccleſiae. Roberto Guifcardo, reconciliationem ſuppliciter petenti, juſtis de cauſis concedere diſſert. Demum marchioem Azonem promiſſiſſe rationem ſe redditurum ſui conjugii ait, qua de cauſa ſe Romam vocalic Papientem & Mutinensem epiſcopos.

Crigeria/ epi/copnf ferviti fervorune Dei Beetrici
duci, & ejus filia Mathildi, /tintent
& epeſioUcent benediDientni.

‘I^TΘ*1 nos fugit varios ſiepe ad vos de nobis JL n rumores afferri, ſicut mos eorum eſt qui amicorum dilectioni invident ſit unanimitati. Et quidem ſi nos talibus aures (quod abiit) acclinare vellemus, non multi ſunt, in quibus incedne dilectionis affectum nobis patere crederemus. Sed nos nihil fere potius quam ſuſpedum animum fugientes, in veritate vobis loquimur, quod in nullis terrarum principibus tutius quam in veſtra nobilitate confidimus quoniam hoc verba, hoc faſta, hoc pia deotionis ſtudia, hoc fidei veſtras pnedara noa conſtanria docuerunt). Nec dubitamus quin veſtra io nobis ſera niteſeat caritas, cum per Petrum fervus, & Peus in fervo diligitur. De attero icitote nos, prxter ſpeir
J 2 omnium

ANNO
CHX1STI

anno

omnium qui nobiscum erant, infirmitatem pro-
ports evasisse, sic jam bonam valetudinem re-
pisse: unde, nobis deo dum potius quam gauden-
dum esse putamus. Tenebat enim anima nostra,
& toto desiderio ad illam patriam anhelabat, in
qua ille, qui laborem sic dolorem confideret,
lassis quietem & refrigerium prestat. Verum re-
ferri adhuc ad confisitos labores, sic infinitas
sollicitudines, in singulas horas, quasi parturien-
tis dolores sic angustias patimur, dum pene in
oculis nostris naufragantem ecclesiam nullo vale-
mus eripere gubernaculo. Lex enim & religio
Christiani ita fere ubique deperit, ut Saraceni,
sic quilibet Pagani, fuoritus firmius teneant,
quam illi Christiani nomen accepimus. Quod
(sic quibus in regno Patris per Christum heredi-
tas & «tenue vite gloria parata est, & diuina be-
gis mandata custodiant.) Quod minus mirandum
est, si huius lucis munus ipse superme consolati-
onis fugere cupimus, qui in his positi, in sola
cognitione inundantium periculorum singulorum
pernas luimus. Præterea scitote Robertum Gui-
cardum fere supplices legatos ad nos mittere,
& tante fidelitatis securitatem se in manus no-
stras dari cupere, ut nemo unquam firmiori obli-
gatione se cuilibet domino debeat vel possit atrin-
gere. Sed nos non incertas rationes cur illud sit
adhuc differendum confiderantes, supernam dispen-
sationis & apostolicæ procuratoris consilia pre-
stolamur. Adhuc alteram vestram hoc in tempo-
re transalpinaturam intelleximus: sed prius, si
fieri posset, ambarum colloquio uti multum de-
sideramus: quoniam vestra consilia, sicut foro-
rum nostrorum, & filiarum fandi Petri, in cau-
sis & negotiis nostris habere desideramus. De no-
bis vero quidquid per Deum & reus sapimus sic
valemus, in omni caritatis exhibitione vobis pa-
tere confidite, sic memoriam vestram in nostris
quotidie orationibus haberi, sic (quamquam pec-
catores sumus) intente Deo commendari scitote.
Præterea notum vobis est, marchionem Aionem
in synodo nobis promississe, sic fidem in manum
nostram dedisse, se in nostram præsentiam, quan-
documque eum commoneremus, pre reddenda ra-
tione sui conjugii venturum. Et nos quidem hac
de causa ipsam vocavimus. Guillelmum Papic-
nem episcopum, sic Robertum Mutinensem, qui
propinquitate mulieris sciunt, ad nos venire per
diplomas nostras invitavimus, quatenus, rei veri-
tate percognita, quod iustum fuerit, Deo adju-
vante, statuamus. Quapropter dignum nobis vi-
detur, ut præfato marchioni per certum vestrum
nuntium mandetis, quatenus per terram vestram
in eundo & redeundo securus transire possit, ne
vocacione vestri timoris in hac parte iustitia Chri-
stiane legis detrimentum intiat. Data Romæ
decimo octavo. Kalendas Novembris, indictione
decimatercia.

X. AD ODONEM TREVIRENSEM

Committit ei & episcopo Metensi causam, quæ
inter Tullensem episcopum & quemdam ejus
clericum versabatur. Monet ut illum tutum
reddat, & omnia ablata ei restitui jubeat: tum
convocatis Tullensibus clericis inquirat de mo-
ribus episcopi, de quibus certior vult fieri ante
synodum.

Cirprrwt cpl'rrpMt *ferw fervorem Pri* LWom
Trevirvntm archiepiscopo, CT
apostolicam benedictionem.

Admonere ic, frater, ut ea qua tibi com-
mittimus fideliter & ex caritate, ut vero

avelociter, ex confiderata cauſarum vd temporum
fit competentia & neceſſitate: qua quidem utra-
que in ſubſcripto negotio ita te obſervare volu-
mus, ut, quemadmodum credimus, fidum te ſic
indeſeſſum nobis cooperatorem cognofcamus. Fra-
ter iſte Tullenſis, nō fatetur, clericus ad nos ve-
niens, conqueſtus eſt nobis, quoniam iratus ſit
ei dominus ſuus, videlicet Tullenſis ut dicitur
epiſcopus, ſe exulem ſadum, ſic omnibus rebus
ſiſis expoliatum, ſupplicans ut apud apoſtolice
pietatem tantarum mteriarum aliquam inveniret
conſolationem. Nobis vero cur hoc tibi acciderit
diligenter inquirentibus, retulit ſe ab epiſcopo
quandam ecclēſiam poſtulatſe, que ad officium
quod tenebat legali conſtitutioe dicitur
Battinere. Qua de re commotus epiſcopus, cum
cj nō ſolum hanc denegaret ecclēſiam, ſed to-
tum officium per ſummam interdiceret obedi-
entiam, reſpondit ſe non debere tibi obedientiæ re-
verentiam, quoniam archidiaconatus, confecra-
tiones ecclēſiarum, ſic ipſas ecclēſias vendendo,
ſimoniaca hereſi ſe commaculatſet; cum muliere
quadam in publica fornicatione jaceret, de qua
filium genuiſſet, quamque rumor eſſet ſacramen-
to ſic deſonſatione laicorum more tibi copulaſſe;
ſic prrterea quod nonnulli eum ad episcopatum
paſſionis præmii perveniſſe dicerent. His auditis
epiſcopus quaſi de maniſeſtis culpis pœnitens, ſic
de ſua correptione tum cum hoc ſolo, tum cum
exter" fratribus loquens & tandem maniſeſta in-
ſigniarione & ſia lupr iſtum inflammatus dī.
Egreſſusque ab urbe epiſcopo, paullo poſt milites
ejus, utpote non ignorantes voluntatem domini,
huic omnem ſecuritatem abnegare, & intra
clauſtrum ei minati ſunt in faciem. Quos aim
inſidiari viſe ſus & honoti intelligeret, clam dikeſ-
ſit, ut ſua abſentia temperaret feveritatem hujus
furoris. Epiſcopus vero confeſſum ſua omnia di-
ripi & publicari prœcepit: & ita iſte exulem ſe
& egenum jamdiu luille conqueritur; verum hcc
nobis inordinata & valde iniqua videntur: quo-
niam, ſi illa vera ſunt, epiſcopus, immo exepi-
copus, non hunc, ſed confidentiam ſuam odiſſe
& perſequi debuerat. Sin vero falſa, & urinam
ſaiſa, non tamen milites, ſed diſciplinam cano-
nicam, iſtum corripere & flagellare æquum fue-
rat. Quocirca fraternitatem tuam apoſtolica au-
ſtoritate commonitam, & in hac cauſa ſuſtulram
eſſe volumus, ut convocato & adjundo tibi dile-
cto contraire noſtro Herilanno venerabili epiſco-
po Metenſi, Tullenſem conveniat, eumque ut
clericum iſtum ſine omni periculo viae, & ſecu-
rum ab omni contumelia in clauſtrum ſuum re-
cipiat, & officium cuſtodix cum ecclēſia, quam
poſtulavit, ſi juſte attinet, cum exteris omnibus
juſtis pertinentiis & utilitatibus ſuis, & præſepi-
turain ſuam, & officium ſcholarum, nec non
omnia ablata tibi bona, & tam irrationabiliter
illata damna reſtituat, apoſtolice juſſionibus com-
moneatis. Deinde convocatis Tullenſibus clericis
per veram eos obedientiam, immo ſub commina-
tione anathematis conſtringit, ut quidquid de in-
troitu & vita epiſcopi ſciunt, vobis aperiant.* &
vos undique explorata veritate, quid nobis inde
credendum ſit, in ſynodo vel ante, ſynodum,
quam in prima hebdomada quadrageſimæ cele-
braturi ſumus, per litteras veſtras notificare nul-
latenus prætermittite. Quod ſi epiſcopus, ut opta-
mus, innocens de tot ac tantis criminibus appa-
ruerit, quod clericus temere peccavit, quoniam
ad noſtram venit audientiam, qualiter juſte cor-
rigatur, Deo aſpirante, procurabimus. Si vero
epiſcopus ea quæ tibi intruduntur veraciter remo-
vere

anno
CH"sn
, M'

— non poterie, nullo modo ferendum est no-
bis, vel vobis, ut locum pastoris hwm obtineat.
autem litteras idcirco aperte ligillari prece-
pinu», ut certiores vobis auctoritatem tradere-
mus. Data Roma deelmofeptimo Kalendas No-
vembris, indiftione decimatertia.

XI. AD ALBERTUM COMITEM,
ET EJUS UXOREM,

Laudat fidem fc religionem eorum. Quorumdam
epifeoporum frëtera reprehendit. Monet ut per-
fittant, & decreta apoftolica fedis de fimonia-
cis & incontinentibus filcerdotibus retineant.

*Grtgprixt epifeoptu fervat ftrvortae Dti .Alberto
coeuti 0* ejut uxori, folatele & apoftolicue
benediilionem,*

G Ratias Deo referimus, quod vel laid fc mu-
lieres ad dominum mentes erigunt, fc cul-
tum religionis libenter intellectu capiunt, &
nere contendunt. Nam illi qui propter lucrandas
animas epifeopi vocati fc confituti funt, fc fub-
ditos fuos verbo & exemplo viam veritatis do-
cere deberent, his temporibus fedufti a diabolo
non folum legem Dei deferunt, fed impugnare,
& omni conatu fubvertere bon defittunt. Quo
minus mirandum eft, fi ipfi inferiores ordines a
delicto non prohibent, quorum aut ordinatio fuit
haeretica, aut vita omni immunditia & facinori-
bus cooperta; qui, dum in femctjpfis propria frë-
tera nec corrigunt nec attendunt, fubditiomni
quoque crimina aut per negligentiam aut timore
proprie confcientie portant- De quibus recte per
prophetam dicitur; *Obfettrentx octidi tortae, w
videant. ff dorfee tortae feteper inettiva.* Qua-
propter quidquid illi contra vos, immo contra
epifeopos & Qicerdotibus fimoniaciis, aut in forni-
catione jacentibus, ab apoftolica fede accepiftis,
firmiter credite & tenete. Data Romz feptimo
Kalendas Novembris, indiftione decimatertia.

XII. AD HALBERSTADENSEM
EPISCOPUM.

Laudat ejus erga Romanam ecclefiam obfervan-
tiam, quam ex ejus animi dolore perpexerat,
quod legati apoftolici in illo regno non eo quod
decebat honore fufcepti fuiffent; quam rem eis
conttgille mavult, quam apoftolicc fedis auão-
ritatem violatlë

• Birthlnde Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei * Halbiffeterf
Alberttli »a epifcopo, fatutem 0* apoftolicam benediilionem .

O Stendis, frater, te fanftam Romanam eccle-
fiam fincero aftrdu diligere; quando id mo-
vet cor fc animum tuum, legatos fedis apoftolice
cz in regno vctro non eo quo oportuit honore
fulceptos fuiife, nec ea, quz Chriftiana religio
poflulabat, fc adhuc poflulat, prout neceffe fo-
ret, efficere potuiffe. Verum nos multo magis
hzc illis accidiffë volumus, quam ut ipfi homi-
nibus magis quam Deo placere cupientes, verita-
tem & libertatem illius quz in eis reprzfentaba-
tur auctoritatis aliqua fimulatione violaffent Nam
fi principibus & divitibus terrz veftrz regnare pro
libidine, & militiam Dei conculcare taciti con-
fentire vellemus . profetto amicitias, munera,

iubfeftiones, laudem, fc magnificas ab eis

rificentias habere poffemus. Quod quia loco in
quo fumus, & officio quod tenemus minime con-
gruit, nihil eft quod nos a caritate Chrifti, jpto
protegente, fepararp poffit, quibus mori jutius
eft, quam tegem ejus derelinquere, aut pro mun-
di gloria impiorum potius, fi fint potentes, quam
eorum perfixus refpicere, qui, licet fint paupe-
res, legem fui conditoris exquirunt, mandata di-
lipint, vitam potius quam iuftitiam deferunt
Tua igitur unanimitem fraternitatis debita cum
gratulatione fufcipientes, hanc flammam in pe-
tore tuo femper crefcere cupimus, ut in ea quam
erga fanftam fc apoftolicam ecclefiam habere cœ-
prfti dilectione proficias: fpem vero in nofta ca-
ritate, iinmo beati Petri proteftione, & ejus apo-
ftolica indubitanter benediftione habere confrias
Data Romae vii. Kalendas Novembris, indiftio-
ne decimatertia.

XIII. AD SALOMONEM REGEM
Hungaronim.

Queritur, quod cum Hungarian regnum juris fit
ianfti Petri, a Teutonicorum rege in bench
cium acceperit. Monet ut illud, correfto erro-
re fuo, ab apoftolica fede recognofeat.

*Gregorius epifcopns fervitr fervorum Dei * Salomoni . D(
regi Httngarorum, faintem & apoftolicam It/
benediilionem.*

T Iterz tuz ad nos tarde propter moram nun-
_La tii tui allate funt: quas quidem multo beni-
gnius marius nofta filicepiffet, fi tua incauta con-
ditio non adeo beatum Petrum offendiffet. Nam
ficut a majoribus patrie tuz cognofcere potes,
regnum Hungariz fanftz Romanæ ecclefiz pro-
prium eft, a rege * Stephano olim bearo Petro
cum omni jure & potestate fua oblatum fc devo-
te traditum. Przterea * Henrieus piz memorir
imperator ad honorem fanfti Petri regnum illud
expugnans, vifto rege; fc fatta viftoria, ad cor-
pus beati Petri lanceam coronamque tranfmiffit,
& pro gloria triumphi fui, illuc regni direxit in-
fignia, quo principatum dignitatis ejus attinere
cognovit. Quz cum ita fint, tu tamen in czte-
ris quoque a regia virtute * & moribus longe di-
fcadens jus fc honorem fanfti Petri, quantum ad
te, imminuiffi, & alienaffi / dum ejus regnum
a rege Teutonicum in beneficium, ficut audivi-
mus, fufcepiffi. Quod fi verum eft, qualitergra-
tiam beati Petri, aut noftam benevolentiampe-
rare debeas, tu ipfe, fi iuftitiam vis attendere,
non ignoras, videlicet te non aliter eam habitu-
rum, nec fine apoftolica animadverfione diu re-
gnaturum, nifi iceptrum regni quod tenes, cu
recto errore tuo, apoftolicz, non regiz, majcfta-
tis beneficium recognofcas; neque enim nos timo-
re, vel amore, aut aliqua perfonali acceptione,
quantum Deo adjuvante poterimus, debitum ho-
verem ejus, cujus fervi fumus, irrequifitum re-
linquemus. Verum fi hzc emendare, & vitam
tuam, ut regem decet, inftituere, fc Deo mife-
rante, adornare volueris, procul dubio dilectio-
nem fanftz Romanz ecclefiz, ficut matris dilec-
tus filius, & noftam in Chrifto amicitiam ple-
ne habere poteris. Data Romz v. Kalendas No-
vembris, indiftione decimatertia-

ANNO
CHNIST
XIV AD GUARNERUM ARGENTINENSEM
ET BURCHARDUM BASILEENSEM
EPISCOPOS.

Ut curam advocati monasterii fande Crucis a Leone nono confrudi, juxta ejuidem pontificis constitutionem, Gerardo ejus nepoti majori natu adjudicent, & Hugonem ab ea excludant.

Gregorius episcopus fervat fervum Dei Guttnerio Argentine ff Burchardo Btftnfi eptfcopis, falatem ff Apojolkum bnediHoeum.

Lu.» * "AtOn 'P10'."i@ vos credimus dominum noftnun B
-1AI beats memoris Leonem papam monaste-
rium fand@ Crucis in terra hereditatis fi* fun-
«larum. ac propriis opibus ejds confru&utn, fan-
de Romans ecclefi®, cui pie & fande prtefide-
bat, in proprium jus tradidit; quatenus venera-
bilis ille locus sub alis fandi Petri tutior & libe-
rior in divino famulatu proficeret. Vetum, ficut
nos certa relatione competimus, nepotes illius Hu-
go videlicet fit Gerardus, fua potius quam que
Dei funt querentes, nec tam fandiffimi viri ex-
communicationem timentes, dum interfe de ad-
vocatia contendunt, monasterii bona diripiunt, &
que ad fuffentationem ancillarum Dei constituta
funt, facrilegis invafionibus militibus fuis prsdam
faciunt. Quapropter fraternitatem veftram mul-
tum rogamus & admonemus, ut pro amore &
debita fando Petro obedientia, ambos in locum
aliquem veftro conventui aptum convocetis, &
caufam utrinque diligenter inquirentes, finem con-
tentioni eorum imponere fununopere ftudeatis, in
nullo quidem ab ea que in privilegio prelibati
patris noftri Leonis pape defcripta eft constitutio-
ne & determinatione digredierites. Ibi enim inter
estera ejus apoftolica fandione decretum eft, ut
qui de progenie fua incaftro * Egenefchen ceteris
major natu fuerit, curam advocatifolus teneat,
& in omnem potteritatem ejus generis hgc potestas
ita procedat. Juxta quam ordinationem Gerar-
dum quidem iuftitias agere, & advocatiam magis
merito quam Hugonem adminiftrare putamus,
quia state priorem efle intelleximus. Quod fi &
vos ita efle cognoveritis, ex parte beati Petri, &
noftra apoftolica, veftra etiam epifcopali audori-
tate, Hugoni interdicit, ne ulterius ullo modo
de eadem advocatia fe intromittat, neque mona-
fterium, aut bona ejus, cujufcumque modi fint, ali-
qua Iftonc, vel contrarietate impetat, alioquin
fciat fe apoftolici gladii idum nullatenus evadere
pofte, & non folum a gratia beatj Petri, fed a
communione totius ecclefi® judicio fandi Spiritus
& apoftolica lententia excommunicatum ac con-
demnatum penitus feparari. Quidquid igitur inde
factum fuerit, per literas veftras nobis quantocius
indicare curate. Data Rom® quarto Kalendas
Novembris, indiãione xi II.

XV. AD HUMBERTUM ARCHIEPISCOPUM LUGDUNENSEM, ET CÆTEROS.

Ut clericos Lingonenfes moneant, ut defiftant ab
imuriis, & fatifaciant de damnis monasterio
Pultarienfis illatis: quod fi facere renuerint, eos
ab eintroitu ecclefi® arceant; &, fi perleverave-
runt, excommunicationi fubdant.

Gregorius epifopus fervat fervorum Dei Humberto
Ircblepfc >v Ls-gdunerji, éj" Agmo Auguftodarunfi,

I ff RodahboMatifcorntf tpifiopts, /a2mlvm
falktm lenediffanem.

ANNO
CHUIN

Humbertus Pultarienfis abbas, diu apud nos
pro neccflitatibus monasterii fui commora-
tus, multas adverfitates & inquietudines conque-
ritur, it a clericis pati Lmgonienfibus: cujus in-
jurie tanto vehementius nos attingunt, quanto fo-
licitudines apoftolica difpenfationis per beatum Pe-
trum, cui fervi fumus, & cui moafterium illud
fpéciali & proprio jure fubjedum eft, nobis pra-
caneris incumbunt. Sed quia longum erat fingi-
las querimoniarum abbatis caufas hic comprehen-
dere, fraternitatem veftram rogamus, & apoftoli-
ca audoritate monemus, ut ex ore ipfius illatas
fibi moleftias & monasterii detrimenta audiat,
& diligenter attendatis, convocatifque prrcriptis
clericis ad faciendam emendationem & latifadio-
nem, prout iuftum fuerit, fuper omnibus de qui-
bis in eos conqueritur abbas, noftra vice & apo-
ftolica audoritate commoneatis. Quod fi vos,
immo beatum Ptrum, & ejus per nos admini-
ftrata monita contempferint, & iuftitiam facere
renuentes in pertinacia temeritatis fu® perfiterint,
ab introitu ecclefi® arcere eos & excludere nulla-
tenus pretermittatis. Sin vero nec pro hujufmodi
diftridione voluerint refipifcere, & illatas beato
Petro injurias, utpote privilegia ejus tranfgreffi,
ceteraque in quibus abbatem & monasterium ejus
indignis offenfionibus lxferunt, digna refipuerint
Gfatifadione emendare, noftra apoftolica audori-
tate iufli atque filiiulti eos anathematis gladio per-
cufbis a corpore & communione totius ecclefi® fe-
parate, & canonico judicio condemnate. Quid-
quid autem inde fadurn fuerit, nobis per veftras
literas fine mora notificate. Data Rom® tertio
Idus Novembris indiãione decimatercia.

XVL AD RICHERIUM SENONENSEM ARCHIEPISCOPUM.

De hominibus fui epifeopatus a paribus.

Gregaria/ Stc. Richerio Senonenfi urcb/epifeopt
falutem, &c. \

Data Rom® tertio Idus Novembris, indiãione
dccimatercia.

XVII. AD SIGEBALDUM rbbatem.

Arguit quod fibi fuafferit, ut Albericiun monaste-
rio fandi Anaftafii, alio amoto, reftitueret,
quem poftea cognovit multis efle criminibus dif-
famatum. Praecipit ut aut monasterium Alberi-
cus reftitua, aut ipfe una cum eo Romam ve-
niat de objedis criminibus rctponfurus,

Gregariur epifcopus fervat fervorum Dei Sigebaldo
" abbati monajerii fanili Salvatoris in Perata,
Jalutem ifj apojloicam bnediHionem.

Fraternitatem tuam, quam religiofain tene-
mus, admodum miramur nobis iuftum non
dediffe confilium, fecundum quod a pluribus dici-
tur, de Alberico fcilicet multis criminibus iuvolu-
to, & (quod, eft pelus) etiam a venerabilis me-
mori® domno Petro, alii que duobus epifcopis ab
omni honore ecclclaflico fub excommunicatione
-moto, querr/fandi Anaftafii monasterio ex no-
ftra permiffione Teftituit. alterum vero meliorem
ex abbati® honore, ut fertur, vi ac fine ratione Q
I eje-

anno
C. 1mP

Ui efcciffi. Qsod cumaudiflémus, valde nobis difpli-
cuit, noftraque caritas ut talia corriganfur has li-
teraf
direxit. In his igitur unum ex duobus
tibi ac predido Alberico pccipimus, utinonaf-
ritun quod ei non rede dedifti dimittat, & alte-
ri injufte rejedo reddat, aut tecum Romain veniens
CK illis criminibus, in quibus accufatur, in noftra
nefentia veritate ie defendat. Sin autem neutrum
horum obedire non vult, a facra fede apoftolica
intelligat fe procul dubio excommunicandum. Hxc
itaque nullatenus negligas pracipimus. peccatum
enim maximum tecum incurrimus, fi omitteris
hoc, quandoquidem ita eft, ficut nobis multorum
teftimonio eft intimatum. Data Rome Idibus No*
vembri, indidiooe decimatertia.

XVIII. AD GUIUELMUM COMITEM Piftavenfem.

Ut una cum epifcopis ac nobilibus regni Francie
admoneat Philippum regem defiftere a confu-
fioe ecclefiarum, atque a deprædationibus;
alioquin ipfuna regera, & quofcumque ei obe-
dientiam payantes, minatur le excommunica-
turum.

*Gregorie epifeapm fervm fervorum Dei Guillelmo
tomiti Pilevetf feinfem & opofiolkam
benediliomm.*

Licet Philippi regis Francorum iniquitates adC
notitiam tuam perveniffè dubitandum non
iit, utile tamen duximus, quantum dceifdem ini-
quitatibus dulcamus tibi innotefcere. Nam inter
eftera feelers, quibus non folumChriftianos, fed
& Paganos videtur fuperalfe principes, poli co-
defiarum, quas tibi licuit confundere, varias de-
ftrudiones, adeo regie dignitatis pofthabuit vere-
cundiam, ut avaritia potius inflammante, quam
ratione aliqua pofcente, Italiae negotiatores, qui
ad partes vêtiras venerant, deprxdatus fuerit. Qua
de re, quia epifcopos Francia lileris noftris eum
inconvenire monuimus, te quoque fandum Petrum
& nos pure diligentem, & (ut credimus) de ejus
nobifcum periculis contriftatum, præcipue mone-
mus, quatenus ex illis atque nobilioribus Francie
mellioribus quibufdam adhibitis, iniquitates fuas fi-
bi noihccitis, & ut ipfe ftultorum fuggeftionibus
renuntiando, atque bonorum & lapientium confi-
litis adhaerendo incipiat jam a contufione ecclefia-
rum manum retrahere, & ad exemplar bonorum
Francie regum pravos mores fuos commutare,
deprædationes quasfupra commemoravimus, unde
oratores fandi Petri impediuntur, capiuntur, at-
que multis modis afficiuntur, fine dilatione emen-
dare. Qui fi confiliis veftris acquieverit, nos eum
qua debemus caritate tradabimus; alioquin, fi in
pervexitate ftudiontm luorum perduraverit, & fe-
eundum duritiam & impenitens cor fumt iram
Dei It fandi Petri fibi th.fauriraverit, nos Deo
auxiliante, & nequitia fua promerente, in Roma-
na lynodo a corpore & communione landx ec-
clelix iptiam, & quicumque fibi regalem honorem
vel obedientiam exhibuerit, fine dubio fequeftra-
bimus, & ejus quotidie fuper altare fandi Petri
excommunicatio confirmabitur. Diu eft enim quod
iniquitates luas portavimus: diu eft quod landx
ccclefir injuriam parcendo adolefcenctiat luæ diffi-
mulavimus. Nunc autem adeo perverfitas morum
luorum te notabilem reddidit, ut fi tant» valetu-
t dmis, tantarque fortitudinis effet, quantum Pagani
imperatores tandis martyribus intulerunt, nos ti-
more aliquo tot & tantas iniquitates tuum nuUo

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. I.

143

bus Novembris, indiâionc decimatertia.

ANNO
CHRIS Π

XIX. AD RICHARDUM BITURICHNSEM ARCHIEPISCOPUM.

Significat fe ei & Turonenfi archiepifcopo item
inter Dolenfem monafterium & abbatem fan-
di Sulpitii commiffiTe,* monetque ut eam de-
cidat.

*Gregorim epifeopnt fervus fervorum Dei Ritberio
Bitunctui orebiopifeopo fobitem Ô* ope-
ftolicom bemdiilomm,*

Polenfe monafterium, ficut novit fraterni-
rai tua, furia fandi Petri efle dignofeitur*,
cui fi aliquod diferimen inferretur, fpéciali folici-
tudine fuccurrere debemus. Proinde prodamatio-
nc ipfius monafterii fuper abbate fandi Sulpitii
jamdudum pulfati committimus confrarri noftro Ro-
dulpho Turonenfi archiepifcopo quxfitioncm utriuf-
que monafterii una tecum diligenter difcutere, &
ad legitimum, Deo auxiliante, definitionis finem
perducere. Studeat igitur fraternitas tua fic fe
praefato confratri nomo in hac caufa auxiliatri-
cem impendere, quatenus in inquititione hujus rei
non fit nobis neceffarium elaborare. Data Romx
! decimofeptimo Kalcndas Decembris, indiâionc de-
cimatertia.

XX. AD RICHERIUM SENONENSEM ARCHIEPISCOPUM.

Ut a Lanzelino parbchiano fuo, qui multa fcele-
ra in archiepifcopum Turonenfem perpetrarat,
dignam emendationem faciendam curet; quod
fi ille facere recufaverit, canonicam in cwnccn-
turam exercere jubet.

*Gregoriat epifeopm fervm fervorum Dei Rkberio
Senne*f ortbiepifeopo, filutem ff opo-
jioheem beued illorrm.*

Confrater nofter Rodul*ius Turonenfu archi-
epifeopus veniens ad nos, innouit fe non
parvam injuriam a quodamL parochiano tuo, no-
mine Lamelino, fuffinuiffe XAlferit enim iptum
la via fibi armata manu obviaffe, & quibufdam
tuoram deprædatis, quibufdam etiam vulneratis,
& (quod crudelius eft) in faciem tuo proprio con-
fanguinco interfedo, multis contumeliis fe deho-
neftatfc. Unde fraternitatem tuam admonemus,
ut prefatum Lanzelinum convenias, & tanti lce-
leris prefumptoriem digne emendare facias. quod
quidem fraternitas tua etiam fine noftrarum lile-
rarum admonitione facere debuiffet; & fi ita eft
ut dicitur, prius ad nos vindiffet quamfprocla-
mationis venire fama, debuiffet, fi in te fraterna
Caritas vigeret. Quod fi ipfe fpiritu fuperbic du-
sus fatisfacere reculaverit, canonicam fuper cum
cncnturam cxerçere non differas. Data Ronue de-
cilinoleptilno Kilendas Decembris, indiâionc deci-
matertia.

XXI. AD ABBATEM BEPILOCENSEM.

Ut archiepifcopo Turonenfi pareat: fin aliquam
idoneam exeufationem habeat, ad fynodumuna
cum nuntio ipfius archiepifcopi veniat, vel nun-
tios mittat, de fua inobedientia & objeâis cri-
minibus reponfurus.

Gra»

AMNO
CHaISTl

*Gregorius episcopus fervens fervorum Dei abbas
Be'Moctifi, salutem ff apostolicam*
" fcdtttMm,

Onfiater noſter Rodolphus Turonenſis archi-
epiſcopus rendit nobis te nullam tibi obe-
dientiam veli impendere* teque uturis creritque
fceleribus effrenata licentia defervite. Quapropter
admonemus, ut przdiao confratri noſtro debitam
non deneges obedientiam. Quod ſi aliquam vox
gnofcis idoneam poſtẽ pmtendere excuſationem,
cum przdiai confratris noſtri nuntio ad ſynodum,
quam in prima ſeptimana quadrageſimæ ce-
lebraturi ſumus, venias, vel idoneos nuntios mit-
tas: quatenus & de inobedientia archiepſcopi, &
de criminibus tibi objedis reſpondeas. Non enim
poſſumus, quod in laicis legaliter reprehendimus,
in te indiſcuſtum, & (ſi verum eſt quod inferitur)
fine condigna pœna puniendum relinquere. Data
Rome de imoſeptimo Kalendas Decembris, indi-
dione decimaterſia.

XXII. AD HUGONEM

De lanſta Maura I

Ut juſte retenta eccleſiæ Turonenſis bona archi-
epiſcopo reddat, &, ſi quid debpri putet, cum
cuc nuntio Romam ad ſynodum venia, alio-
qum excommunicandus.

*Gregorius episcopus fervens fervorum Dei Hugoni
mniti de Janita Maura.*

Confrater noſter Rodolphus Turonenſis archi-
epiſcopus conqueritur * quod tu bona ec-
cliciar tuæ iniuſte retineas, & neque tñnore Del
neque reverentia beati Mauricii, ad juſtitiam fa-
ciendam velis mentem tuam inclinare. Unde apo-
ſtolica auctoritate monemus, ut, ſi ita eſt, de
bonis illis dignam ſatistadionem prrdiſſo confratri
noſtro offeras. Quod ſi fartaffc ab eodem archi-
epiſcopo poſt prarudicium tibi fieri claruerit, cum
nuntio ad futuram ſynodum noſtram venias: qua-
trius, utrinque auditis rationibus, uniuſcuique
veſtrum proclamations iuz juſtitiam coniequatur. D
Quod ſi huic admonitioni noſtræ inobediens fue-
ris, in eadem ſynodo, ad quam te vocamus, ſine
dubio excommunicaberis. Data Romæ decimoſc-
ptimo Kalendas Decembris, indiſſione xiu.

XXIII. AD ISEMBERTUM PICTAVENSEM
epiſcopum.

Confirmat interdium a ſuo legato adverſus eum
faſſum: & a lacorum participatione excludit,
ufque ad futuram ſynodum, ad quam venire
jubet.

*Gregorius episcopus fervens Jervorum Dei ifemberto
Piilavenſi episcopo.*

A...«
"»«««

Quoniam interdifiſſus a legato noſtro Giral-
do Otſienſi epiſcopo obedire contempſiſti,
A viru concilium noſtro ptzcepto congregatum
conturbaviſti, nobis quoque przceptis de cauſa
fanſſi Hilarii inobediens extitiſti, auctoritate apo-
ſtolorum Petri & Pauli itrdiſſum a noſtro le-
gato epifcopale officium non ſolum confirmamus,
verum etiam te a communione corporis & fan-
guinis Domini noſtri Jeſu Chriſti teparamus, uſi
que ad futuram ſynodum, quam Deo annuente,
in prima hebdomada quadrageſimæ celebraturi fu-

Amni, uſi farte riculo mortis imminente, fchoc,
recedente lãtiſtaãione ſacramento confirmata.
recipimus etiam eadem apoſtolica auctoritate,
ut injuturo concilio jam dido te nobis repne-
ſentes, & de bis omnibus* & ceteris* quæ tibi
illata ſunt, ratioitem redditurus venias. Quod ſi
udn feceris, *noveris te in eadem ſynodo abſque*
ſpe fature reconciliationis deponendum. Data Ro-
me * decimoſexto Kalendas Decembris, indi-
dione xni.

ANNO
CHRIIn

-XVII

XXIV. AD GOZELINUM BURDIGALENSEM

archiepſcopum, & Guilielmum ducem
Aquitaniæ

B Praecipit ut Pſilavenſi epiſcopo, niſi ad ſynodum.
ſicut illi praeceperat i venerit, a nemine obe-
dientia prztetur. Burdigalenſi archiepſcopo cu-
ram retard eccliaſticarum, Guilicimo vero co-
miti juſtitiz adminiſtrationem, committit.

*Gregorius episcopus fervens fervorum Dei Goteliao
Burdigalcuſi archiepiscopo, atque Guilhelmo dſei
AquitMUr, ſalutem ff apoſtolicam
benediſſionem.*

Notum fieri volumus veſtræ dilectioni, nos
Iſemberto Piãavenſi epiſcopo manſuſſe,
quoniam interdifiſſus a legato noſtro Giraldo
Otſienſi epiſcopo (ad td quod aſſ. abſque
Cfæe faturæ reconciliationis deponendum) Quod
ſi obſervare noluerit, apoſtolica vobis, auctoritate
prtrelpimus, ut nullus veſtrum tibi qbedqrt, ne-
que eum pro epifcopo habeat. Tibi autem. Go-
zeline Burdigalcniſarch'cpifcope, eccliaſticas re-
committimus traffandas: populum ſic clerum ne
tibi obediat commoneas. Tiã vero Guilielmeco-
mes, juſtitiam committo traffandam, atque in
veſtris manibus cauſam ſandi Hilarii regendam,
& juſtitiam inde exhibendam committimus. Data
Romæ decimoſexto Kalendas Decembris, indi-
dione dccimaterſia.

XXV. AD ANNONEM COLONIENSEM

Archiepſcopum

Monet ut cauſam inter * Ofenburgenſem epifcopum
& Corbejenſem abbatem & quandam abbatif-
fam ab apoſtolicis legatis ei commiſſam defi-
niar. Quod ſi perficere nonpoſſit* communeat
eos ad ſynodum venire, przterea clericis caſti-
tatem fervandam inculcet.

*Gregorius episcopus fervens fervorum Dei Annoni
t ononieſi archiepiscopo, ſalutem & apoſtols-
cam benediſſionem.*

TT diligencia tua, dilectiſſime frater, remini-
ſci poteſt, legati noſtri Ubertus Præneſtinus
ſic Giralduſ Otſienſis epifcopi ad partas veſtras de-
ſtinati, litem quæ inter Bennonem * Ofenburgen-
ſem epifcopum &.... Corbejenſem abbatem ac
quandam abbatiffam verfabatur, ad te ut dirime-
retur delatam, tuz venerande ſolerti juſte dif-
ſolvit commiferunt. Verum neſcio qua ob-
ſtante cauſa adhuc indiſcuſſa remanere nobis per-
hibetur. Quapropter caritatem tuam, frater carit
fime, iterum duximus adhortandam, ut prztatum
negotium diligenter audias, ſic legitime diffinias.
Czterum ſi aliqua ratio qua hoc perficere nequeas
obſtiterit, his tibi literis oftenſis nos ad ſynodum
m prima proximæ quadrageſime hebdomada agen-
dam adtxvrouQQDeas; quatenus controverſia it
ter

-ANNO
CHKtsn

ter eos dni protrada, omni occafonp propuUâ , A
câhonieum finem accipiat. Pterere* folicrodinem
tuam << parte beati rari. communis -patris & do-
mini infanter admonemus, nt non folum in ec-
clie tue dneefi, fed etiam in omnibus. fuffra-
ganeorum tuorum parochiis, presbyteros, diaco-
nos A fubdiacônos admonitionibus tuis cafte vi-
vere facias: quoniatri, u* fraternitas tua novit ,
attere virtutes apud Deum fine caftitate nihil va-
lent, ficut nec fine ceteris virtutibus caftitas. In
hoc igitur dilidens & folieitus ftudeat, quatenus,
ficut m altis virtutibus tuis, tibi Petrum apofto-
lorum debitorem factat . Data Rome decimo-
quarto Kalcndas Decembris, indidione decinu-
rertia.

XXVI. AD DIONYSIUM PLACENTINUM epifeopum.

Significat abbatem fandi Savini monafterium re-
fignaſſe, tamen ejus curam illicommiffiTe, do-
nec alius abbas eligatur. Monet ut ei rei una
cum monachis det operam: ideo legatos mit-
tit, nec non dirimende controverſe cauſa ,
que inter cum & abbatem fandi Sepulcri pio-
bcmvc Placentinam verſatur.

Cngprinr epifeoptu fintr ferverem Dei Dfatfo
Placentine epifette, feintent & apoſte-
licent lenediffient,

Iglionem jbbatem monafterii fandi Savini ,
quem adAudentiam noſtratn tua folicitudo
direxit, recepiſimus, & tanta inveſtigazione difcuſ-
ſimus, ut prlribatum monafterium noſtris refuta-
ret in manibus. Abiit enim ut nos eis dignitates
ecckiaſticas defendere coeamur, qui tibi eas in-
terventu pecunie arripere pſcumpſerunt. Verum
ne premittum monafterium gravem rerum fuarum
pateretur jaduram, illud pñefatoabbati, coulque,
falvo tue ecclieſue rure, cuſtodendum commifi-
mus, quoad ibi abbas folenniter eligatur, qui Deo
dignus, & pñedidi monafterii fratribus acceptus,
habeatur. Qaapropter, diligentiffime frater, talis
ibi tua fratrumque fimul diligentia provideatur ,
ut nos non appareat potius ad detrimentum mona-
ſterii vel fratrum, quam ad ntilitatem fui vel au-
gmentum egiffe quod egimus, ac tu dignas inde
lauda inter homina habeas, & apud Dèum ex
hoc falubri, negotio indulgentiam peccatorum &
anime tuas' perpetuam faiutem invenias, quz tunc
efficaciter acquiritur, cum Deo facris in locis fa-
mulantibus caritatis officio pie conſulitur. Porro
legatos noſtros, pñefentium videlicet latores, ob
hoc ad vos ufque direximus, ut ad quem finem
infans negotium perveniat afpiciant, & contro-
verſiam quae inter te fit abbatem fanât Sepulcri ,
plebemve Placentinam, five * Bonizoncm fubdia-
conum, verſatur, intentius audiant, ut calumnia-
ri niverſis obſtruâ licentia, cujus partis ter-
giverſatio juſtitiam impeditri contendat , adver-
ſant, & fanda Placentina ecclieſia poſt tot tem-
porum interſtitia, poſt tot tantaque litigia, fe
faltem nunc optatam & optandam pacem tuſe no-
bilitatis prudenti clementia recipere congaudeat :
quatenus prznominatx ecclieſiz debita quiete per-
ſnienti Dio fervire liceat : *tu vero, hujufcemodi
fupervacaneis occupationibus propulſis, in noſtri
conditoris laudibus & ſervitio deledari, & in le-
ge ejus die ac node meditari valeas, & ad veram
beatitudinem pervenias, atque apud nos calum-
niantium improbitas locum ulterius non habeat .
Data Rome quinto Kalcndas Decembris, indi-
diooe decimatertia.'

Cmo/. General. Tom. XX

XXVII. AD MONACHOS MONASTERII fandi Savini, Chriſti

anno

--m

Ut abbatem canonice eligant, & pro fe, & Roman*
accleſie ſiatu ad Deum preces tundant.

Grigltrini epifeoptu ferviu fervorum Dn congregationi
*monafterii Janfli Savini Placentia coalit*tf*
tfaintem C apoſolicam kncdUKoncm.

Igizooem abbatem veſtrum ad audientiam no-
IV^fram venientem fulccpimus, & tanta exa-
mination- difaifiimus, ut monafterium noſtris re-
futaret in manibus. Verum ne prlribatum mona-
ſterium prave rerum fiſarum pateretur difpendium,
illud tibi eouque commifiimus, quoad inprzdido
Bmonafterio alter folenniter eligatur, qui Deo di-
gnus ſic faci s canonibus conveniens inveniatur .
* Quapropter prziienti^us vos hortamur apicibus, ut
negleda omni nefandi pretii taxatione, poſthabi-
ta confanguinitatis & amicitiae gratia, talem vo-
bis eligere fecundum regulam findi Benedidi Au-
deatis, cum quo Deo fervire concorditer & fin-
cere valeatis. Rogamus vos interea, cariffimi fra-
tres, at pro recuperatione ſtatus fanâx Romane
ecclieſie, filique incolumitate, ac pro me, ut tibi
confidere valeam, Deum, cui fideliter famulami-
ni , jugiter exoretis « Data Reme quinto Kalcn-
das Decembris, indiâione decimatertia.

XXVIII. AD LEMARUM BREMENSEM Archiepifcopum.

Invehitur m eum, quod legatis apoſtolicz fedis
concilium, ficut ipſe juſierat, celebrare prohi-
buerit, quodque ab ciidem Romam vocatu» ve-
nire contemplant : quare fuſpendit eum ab offi-
cio, quotique Romam ad fynodum accedat.

*Cregorim epifeoptu fervm ferveram Dei * Lemert - ->> t;:-*
archiepiſcopo.

Q Uia fuicepti beneficii, quo te fanſta Roma- «-»1- 2r**1
na ecclieſia voluit honeſtare, te immemo-
rem, potius ingratum cognovimus, oblitum et-
iam promiffionem canonicamque obligationem ,
qua lande Romanae ecclieſix te fidelem, te dili-
gere, eique ex corde obedire canonicè obligati ,
non immerito fuper te dolendo movemur, non
fine cauſa tibi, quem fidelem filium credebamus,
irafeimur. Heu inverſi mora, & tempora immu-
tata! Quem murum inexpugnabilem pro fanda
Romana ecclieſia, cui licet indigni przfidemus ,
puubamus, quem ſcutum fidei , quem gladium
Chriſti funicri debere, ſi oporteret, tum officio
tuo, tum praedido debito pro fanda Romana ec-
clieſia , * pro nobis etiam noſtriique fuccellribus .
credebamus, jam eum noſtrumque inimicum no-
ſtrumque oppugnatorem invenimus : tuafque in-
Lrias, a te turpiſſimam & inauditam repulſam li-
cet injuſte patimur. Legatis quippe noſtris * Al- * H>b<n-
berto Prznctinenſi & Giraldo Oftienſi epifeopis,
quos ad parta illas ad id deſtinavimus, ut in
unum archiepifcopis, epifeopis, abbatibus, rcligio-
ſique clericis convocatis, vice & auctoritate no-
ſtra fulti, quz corrigenda eſſent, cotjigerent, quz
religioni addenda, eſſent adderent, pro viribus im-
pediſſet. Adhzc ut & concilium fieret prohibuiſſet.
Ab ciſdem etiam Romam vocatus, ad inſtitutum
terminum, feſtivitaterafcilicet fandi Andree, non
veniſſet. Ad hec igitur & quamplura etiam alia
corrigenda ad proximam fynodum, que proximae
qua-

I I quadragesimæ prima hebdomada celebrabitur, Deo A
 ANNØ annuente, apostolica auctoritate tibi venire præ-
 P'mus, & invitamus. Prædidis etiam delidis no-
 bis persuadentibus ab omni episcopali officio præ-
 dida auctoritate, donec ad nos venias, te suspen-
 - f-te No-dimus. Data Rome fecundo Idus Decembris,
 **** indidione dccimatertia.

XXIX. AD SIGEFREDUM MOGUNTINUM archiepiscopum.

Queritur te frustratum easpe atque opinione quam
 de eo conceperat. Monet ut ad synodum cum
 suis suffraganeis veniat: vel, si forte impedia-
 tur, nuntios mittat, qui tum reditus, tum mo-
 res fuorum suffragancorum indicare possint.

D<Sig>rtao Gregorius tpiscopus fervus fervorum Dei Sigefredo
 Laubelu Moguntino archiepiscopo, salutem & apo-
 - f- folicam benedictionem.

bi pallia

REcordari credimus fraternitatem tuam, quam,
 puio amore ante hujus nostræ administratio-
 nis farcinam te dileximus, & quomodo ejusdem
 nostri amoris intuitu secretorum tuorum nobis pau-
 cifque aliis commisit consilium. Gijus rei gratia
 licet ex eo tempore bene de te speravimus, exeo
 tamen quod cunctis monasterio reliquum vi-
 trux conferre voluisti, majorem ex religione tua
 fidem futeepimus: verum juxta quorundam rela-
 tionem aliter quam sperabamus te egisse compe-
 rimus: quod si negligenter irrequisitum transire
 permittimus, fraterum tibi amorem minus im-
 pendere non line magno taciturnitatis periculo pro-
 bamur. Quapropter apostolica auctoritate religio-
 nem tuam admonemus, ut ad synodum, quam,
 Deo annuente, in prima septimana quadragesimæ
 celebraturi sumus, cum suffraganeis tuis, videli-
 cet Ottone Coultantienli, Guamerio Strazburgen-
 si, Henrico Spirenli, Herimanno Bambergensi,
 Imbrico Auguftenli, Adclbero Guertprugenli, si
 potes venias. Quod si aliqua infirmitate, quod
 absit, præpeditus venire nequiveris, tales ad nos
 studeas nuntios dirigere, quorum secure consilio
 inniti, & quorum testimonio quasi præfentis tux
 credere possumus. Et hoc per diligentissime frater-
 ritas tua perpendat, ut neque precibus, neque gra-
 tia alicujus dimittas, quin introitum & conversa-
 tionem prædidorum episcoporum diligentissime in-
 quiras, & per eisdem nuntios tuos nobis in-
 fines. Ne igitur mireris, quod plures ex parochia
 tua quam ex aliis invitavimus, cum tua amplior
 iit exteris, & in ea sint quidam non laudande
 opinionis. Data Romæ fecundo Nonas Decem-
 bris, indidione dccimatertia.

XXX. AD HENRICUM REGEM Romanorum.

Lxtatur quod legatos apostolicos benigne excepe-
 nt, & tibi devotæ iervitutis obsequium præsti-
 tcr>t, & det operam, ut in regno tuo limonia
 & fornicatio Clericorum extirpetur. Monet fi-
 dos ac prudentes consiliarios tibi adcliquat, Me-
 diolanensi ecclesie jus suum restituat, & epis-
 copos vocatos ad synodum venire curet, qui-
 buseum legatum mittat.

Gregorius episcopus fervus fervorum Dei Henrico regi
 salutem & apostolicam benedictionem.

Quoniam, filii carissime, causam Mediola-
 nensis ecclesie non ita composueris, quem-

admodum literarum ad nos missarum feris polli-
 citaque continebat; tamen, quia legationis
 te benevolum tradabilemque præbuit, eorumque,
 interventu quadam res ecclesiasticas laudabiliter
 correxit, nobis quoque per eos congruus saluta-
 tionis & devotæ iervitutis exhibitionem transmi-
 fisti, gratanter accepimus. Sed & illi quod pax
 memorie Agnes mater tua imperatrix Augustæ
 apud nos constanter testificata est, iideroque le-
 gati episcopi attestati sunt, fimoniacam scilicet
 hæresin funditus de regno tuo extirpate, & in-
 veteratum morbum fornicationis clericorum toto
 annu corrigere velle, vehementer nos hilaravit.
 Filix quoque nostræ fidelissimæ vestræ Beatrix co-
 mitalis, & filia ejus Mathildis, non modice nos

Bxtificavere, feribentes nobis de amicitia & fince-
 ra dilectione vestra; quod libentissime accepimus:
 quarum consilio, fed & persuasione dilectissimæ ma-
 tris vestræ Augustæ, ad hoc induci sumus, ut
 has vobis literas feriberemus. Quamobrem, licet
 peccator, memoriam tui inter missarum solennia
 super corpora apostolorum & habui & habeo,
 suppliciter obsecrans, ut Deus omnipotens, & hæc
 tibi bona frabiliat, & ad præfatum ecclesie lux
 ampliora concedat. Moneo autem te, fili carissime,
 lentissime, & sincera caritate exhortor, ut in his
 rebus tales tibi consiliarios adhibeas, qui non tua,
 fed te diligant, & salutem tux, non lucro suo,
 consulant: quibus si obtemperaveris, Dominum
 Deum, cujus causam tibi suggerunt, protedorem
 Cpropitiumque habebis. Porro de causa Mediola-
 nensi, si viros religiosos & prudentes ad nos mi-
 seris, quorum ratione & auctoritate clarescat fan-
 dx Romanæ ecclesie bis synodali iudicio firma-
 tum posse aut debere mutare decretum, iustiseo-
 rum consiliis non gavabimur acquiescere, & ani-
 mum ad rediora inclinare: fin autem impossibile
 esse confiteri, rogabo & oblectabo sublimitatem
 tuam, ut pro amore Dei & reverentia fandi Pe-
 tri eidem ecclesie suum jus libere restituas: &
 tunc demum regiam potestatem rede obtinere
 cognoscas, si regi regum Christo ad restauratio-
 nem defensionemque ecclesiarum suarum facien-
 dam dominationis tux altitudinem inclinas, & verba
 ipsius dicentis cum tremore recogitas: *diligenti-
 fates me diligo, & honorificantes me honorifico: qui*

autem me contemnunt erunt ignobiles. Præterea no-
 verit sublimitatis tux dignatio, nos Sigefredo Mo-
 guntino archiepiscopo literas missas, evocantes
 eum ad synodum, quam Deo auctore proximæ
 quadragesimæ prima hebdomada celebraturi fu-
 mus. Quod si venire non potuerit, tales
 mittat legatos, qui vicem ejus concilio repræsen-
 tent. Similiter Bambergensem, Strazbutensem,
 Spirensem, adesse præcipimus, introitus luæ & vi-
 trux rationem polituros. Qui si forte, ut est ho-
 minum protervia, venire distulerint, regis tui
 potestatis impulsu petimus ut venire cogantur:
 cum quibus volumus a latere tuo legatos tales
 transmitti, qui nos fideliter doceant & de ingre-
 fu & de vita eorum; quorum relatione, cognita
 veritate, ad liquidum certius possumus de indubi-
 tatis proferre iudicium. Data Romæ septimo Idus
 Decembris, indidione dccimatertia.

XXXI. AD EUNDEM.

Summum in eum amorem testatur. Rogat ut aver-
 tat aures ab his qui discordiam inter te & il-
 lum feminant. Recentet Christianorum calamita-
 tes, qui in transmarinis partibus a Paganis
 vexantur: ad quos sublevandos te Christiano
 omnes provocasse, teque paratum esse affirmat:
 tum

ANNO
CHRISTI
1441

tum ea caufa eo contendere, tum ut orienta-
lis eeelefis cum Romana unio fieret.

*Gregorhu epifeopit ftrvm fervorum Dei Henrico
gloriofo regi, faintem & apofalicem
ben^diftionem.*

SI Deus modo aliquo fixe pietatis concederet, ut mens mea tibi pateret, indubitanter fcio fua largiente gratia nullus te a mea dilectione poffet feparare. Attamen de illius confido mifericordia, qnta quandoque clarebit, quod te fincera caritate diligam. Ad hoc enim me commune praeceptum omnium Chriftianorum dirigit, ad hoc etiam imperatoria inajeftas, & apoftolicxfedismanfueta potestas impellit: quia fi te, ut oportet, non diligo in vanum de mifericordia Dei, meritis beati Petri confido. Sed quia die nodeque in vinea Domini laborare, per multa pericula etiam ufque ad mortem defiderio, non folum tibi, quem Deus in fummo culmine jerum pofuit, per quem multi poffunt aut a redo tramite aberrare, auf Chriftianam religionem obfervare, fed etiam minimo Chriftiano, adjuvante Deo, femper ftudebo fandam & condignam caritatem cunodire. Hacenim fine velle regales nuptias adire qui tentaverit, dedecus immane fullinebit. Heu, proh dolor! haec vigilant! animo non attendunt, qui difcordiam feminare inter nos quotidie difponunt, ut his rebus diabolico infidmdu prxparatis fuappotfint captare commoda, fua palliare vitia, quibus iram Dei, & gladium fandi Petri, contra le inmente provocant. Moneo itaque te, & hortor, cariffime fili, ab his aures tuas averte, & eis auditum indubitanter praebe, qui non fua, fed quae funt Jefu Chrifti quaerunt, ueque honorem fuum vel lucrum iuftitiae preponunt: ut eorum confilio hujus vite glidiam non amittas, fedeam que aft in Chriftojefu fiducialiter acquiras. Praeterea inico tue magnitudini, quia Chriftiani, ex partibus ultra marinis, quorum maxima pars a Paganis inaudita clade deftruitur, & more pecudum quotidie occiditur, gentque Chriftiana ad nihilum redigitur, ad me humiliter miferunt, nimia compulfi miferia implorantes, ut modis quibus poffem eildem fratribus noftris fuccunerem, oe Chriftiana religio noftris temporibus quod abftit, omnino deperiret. Ego autem nimio dolore udus, & nftue ad mortis defiderium dudus, magis cnimvek km pro his animam meam ponere, quam eos negligeeas univerfo orbi ad libitum canus imperare, procuravi Chriftianos quoique ad hoc provocare, ad hoc impellere, ut appetant, defendendo legem Chrifti, animam fixam pro fratribus ponere, fit nobilitatem fillorum Dei luce clarius oftentare. Quam admonitionem Italici fitukramontani, Deo inftpirante, ut reor, immo etiam omnino affirmo, libenter acceperunt, & jam ultra quinquaginta millia ad hoc fe prrpaant, ut fi me poflunt in expeditione pro duce ac pontifice habere, armata manu contra inimicqs Dei volunt infurgere, & ufque ad fepulcrlxrum Domini, ipfo ducente, pervenue. Illud etiam me ad hoc opus permaxime inftigat, quod Conftantinopolitana ecclefia de fando Spiritu a nobis diffidens, concordiam apoftolic^ ledis expedat. Armeni etiam fere omnes a catholica fide aberrant, & pene univerfi orientales pnettolantur, quid fides apoftoli Petri inter diverfas opiniones eorum decernat. Inftat enim noftro tempore ut impleatur, quod plus redemptor fpECIALI gratia dignatus eft apoftolorum principi indicare ac praecipere, dicens: *Bgo^pro te rogavi, Petre, ut emt deficiet fides Cincilii.* General. Tom. XX.

a. C. r. 1441

«p-t a»

A tue, & tu aliquando ctmverfm cifirmafrates tuet. Et quia patres noftri, quorum veftigia licet indigni fequi optamus, partes illas pio fide catholica confirmanda fiepe adierunt, nos etiam adjuti precibus omnium Chriftianorum, fi Chrifto duce via patuerit, quia non eft via hominis in manuejus, fit a Domino greffilis hominis diriguntur, illuc tranfire pro eadem fide\& Chriftianorum detentione compellimur. Sed quia magna res magno indiget confilio, & magnorum auxilio, fi nox Deus me permiferit incipere, a te 411x10 conGltsm, fit, ut tibi placet, auxilium, quia li illuc faveme Deo ivero, poff Deum tibi Romanam ecclefiam relinquo, ut eam & ficut liindam natron cuftodias, & ejus honorem defendas. Quid tibi fuper his placeat, & quid prudentia tua divinitus afpirata decernat, mihi quantocius potes remittas. Nam fi de te-plufquam plurimi putent non loerarem, verba hxc fruftra proferrem. Sed quia forfan non eft homo, cui de finceritate diltionis mes adhuc indubitanter credas, Spiritui fando, qui omnia poteft, committo, ut menti tux tuo more indicet quid tibi cupiam, quantumve te diligam: & eodem modo circa me tuam mentem componat, ut implorum defiderium depereat, & bonorum accrefeat. Hac enim duo defideria circa nos duos, licet diverfo modo, inefanter invigilant, & fecundum voluntatem eorum, a quo prodeunt, decertant. Omnipotens Deus, a quo eunda bona procedunt, meritis & Caudoritate beatorum apoftolorum Petri & Pauli, a eundis peccatis te abfolvat, & per viam mandatorum tuorum incedere faciat, atque ad vitam sternam perducatur. Data Rome feptimo Idus Decembris, indiãione Jecimatertia

ANNO
CHRISTO

XXXXII. AD MANASSEM RHEMENSEM ARGHI EPISCOPUM.

Accipit excutationem archicpdcopi RhemenGs, qui non vifitavit limina apoftolorum; feque magnam deledationem capturum, fi rex Francis icelera fua correxerit, fin minus, ei advtrfari in futurum, legatofque commendat.

D Gregarim epifeopus fervus fervorum Dei Menajft Rbcmefi archiepifcopo, fnlutem & apoftolicam benediftionem.

TAntis dilectionis amplexibus fandam Roma, nam ecclefiam & nos fui debito te diligere putamus, tanto dilectionis fervore in tuo & noftro amore te debere fervere, ut nimium fit nobis hftitare, quin apoftolorum limina, fi tibi in tegra adefset facultas fit libera, vifitares. Nunc igitur caute fit diligenter, ut debes, accipias, majum inauditum, icelusdetctabile, quod Philippus rex Francis, immo lupus rapax, tyranni iniquus, Dei fit religionis lands ecclefi inimicus, citalis fit allarum provinciarum mercatoribus contra Deum fit regni fui honorem fecit, fit alla quorum ad aures noftras clamores frequentiffime venerunt, fi, prout iuftitia didaverit, correxerit, nos procul dubio Ixtari, gratiarum adionibus Deum laudare, ut pro perdita fit inventa ove, fciatfraternitas tua. Si vero contra hanc (quod nolumus) egerit, Deum procul dubio tibi inimicum, fanuamque Romanam ecclefiam fit nos, cui licet indigni pñfidemus, viribus fit modis omnibus tibi adverfari promittimus. Si legati noftri, ut putamus, a Partes tuas venerint, de his fit que nobis fcripfit, pluribufque aliis, tecum fit te auxiliante traãaturi. vice Petri fufeipe, vice noftro

X »

di-

»St
 dilige; ut quanto apostolorum principi amore no-
 bilique adhaereas, ia 48is etiam probare queas.
 Data Rome sexto Idus Decembris, itidiatorie de-
 cimatertia.

XXXIII. ADCUNIPERTUMTAURINENSEM EPISCOPUM.

Arguit quod ad fynodum vocatus non venerit, fle
 monasterio fanai Michaelis molestiam intule-
 rit. Praecipit ut ad aliam fynodum accedat & nc
 didum munasterium detrimento afficiat.

c"be" ,prj, " tpfcoptj fervui fervorum Dei * Cuniperto
 Tuurue^H epifeopo, fulutem & pftfoikum
 heuedi&iomm.

Licet adverfus prefumptionem tuam durius in-
 vehi deberemus, quia xopus ad fynodum,
 quam circa feftivitatem fanat Andres celebra-
 mus, venire contempnifti, fle «nt-fabill monafte-
 rio fanat Michaelis, neque rapeau divini timo-
 ris, neque intuitu apoftolice defenfionis, inque-
 tudinis m.tnum fubtrahere voluifti; adhpc tamen
 fraternam tibi dilectioem refervamus, fle debits
 tatisfactiois tus ffuam expedamus. Quapropter
 iterum te apoftolica auaritate monemus, ut ad
 fynodum, quam in prima feptimana quadragefi-
 mae celebraturi fumus, venias. Nos enim abba-
 tem pnefati moafticii ufque ad prsdidam fyno-
 dum nobifeum retinebimus, quatenus auditis utrin-
 que rationibus tam ecclefia tua, quam monafte-
 rium illud propriam confequatur iuftitiam. Inte-
 rim etiam monemus, ut nullam inquietudinem
 pifato loco inferas. Si vero nis noftris literis
 inobediens fueris, quod fanai patres in hujus-
 modi negotiis fecere, nos facere, fle locum illum
 auaritate beati Petri defendere compelles. Data
 Rome fecundo Idus Decembris, indidione deci-
 matertia.

XXXIV. AD RAINERIUM.

Decernit irrita efle quffcumque ab abbate fanai
 Gaudentii gefa lunt. Que vero ipfe Raincrius
 cum illo contraxit, diffinienda difert in nuntio
 fui adventum.

Gregeriut epifeopus fervut fervorum Dei Ruinerie
 iiluftri viro fulutem & upftolicam
 kemdifitionem.

Quoniam devotionem tuam ac fidem, ficut
 te decet, erga beatum Petrum jamdudum
 probavimus, & praemium te dignum tuis operibus
 te accepturum minime dubitamus, de fervitio &
 iuftitia ejus tibi confidenter mandamus: fperantes
 nobilitatem ruam non folum te devotam prbe-
 re, fed etiam alios, quos poterit ad obfequiura
 perurgere. Quia igitur notum tibi credimus efle,
 cariffime, * quemadmodum abbatem fanai Gau-
 dentii, (celeratum immo invaiorem haereticum,
 pro lua nequitia iufte damnavimus, nunc tibi no-
 tifieandum ctle ceniemus, quod bmnia qua: ab
 ipio perditionis filio de rebus ecclefie illicite, ur-
 pote ab hzretico, perpetrata funt, vel alienata,
 canonica fit kvali auaritate caiLyjda fle penitus
 v.aeuanda elle decernimus. De his vero que te-
 uun >clit iniquus, videlicet de ecclefiafticis eau
 ti<M> i/Ats, tui rcfpedu fit caritate taliter diffini-
 nu<, ut cum venerit ad te nuntius nofter, fa-
 v'rues viros return Kibeas, qui Deum timeant,
 ti dil gint, quorumconfidicautam difeutiatis, fit.

> iji
 cum inveneris nulla ratione, fine periculo tue animae
 & damnatione, res fandi Gaudento hujusmodi
 nefariopadotepofleretineret, ftudeaseas pro amo-
 re fandi Petri ac noftro quantocius ecclifise red-
 dere, necnou ab aliis, injufte retenta recuperare.
 Nuntios quoque noftrbs ad partes tui venturas,
 ficut fanai Petri gratiam noftrumque beneficium
 habere defideras, ne defifty in omnibus adjuva-
 re. Data Roman Idibus Decembris, indidione da-
 cimatertia.

XXXV. AD GÜLIELMUM PAPIENSFAM epifcopum.

B Arguit quod ad ffi vocatus non venerit. Praecipit
 ut accedat ad concilium, in quo ei datur lo-
 cus defendendi conjugium fororisfua cum Azo-
 ne, quem illius confanguineum efle teftes af-
 firmabant.

Gregarim epifopm fervui fervorum Dei Guilielm
 Pupiei^fi epifeopo, fulutem & up^olicam
 Iremdifitionem.

Licet contra nos id egiffé videaris, ut nec et-
 iam apoftolicam benedictionem tibi mittere
 deberemus, fcilicet, quia ad conftitutum tibi ter-
 minum nec venifti, nec legalem excufationem mi-
 fifti; malumus tamen de pietatis modeftia repre-
 hendj, quam canonum rigorem fequendo inobe-
 dientiam tuam acriter ulcilci. Quapropter apofto-
 lica tibi auaritate precipitous, ut ad fynodum,
 quam Deo annuente celebraturi fumus prima heb-
 domada quadragefime, venias fle de caufa lororis
 tuse nppoodteas. Licet enim clariffimum fit eam
 Guidoncm marchionem confanguineum Azonis mar-
 chionis maritum habuiffe, illud etiam facramen-
 tis & teftibus in pnefentia nofta probatum fit,
 eandem fororem tuam atque Azonem quartam
 propinquitatis lineam nondum excedere; dabimus
 tamen vobis audientiam in praefata fypodo, qua-
 tenus fi legalem defenfionem vos habere conhd-
 tis, fit tcttimonia & facramenta ante nos facta
 improbare poteritis, conmgium illorum permaneat.
 Alioquin, u hoc tunc facere non poteritis, vel a
 prxdida Synodo vos üibcraxeritis, nullam dein-
 ecus inde fieri quattionem apoftolica auaritate
 inhibemus. Unde in facramento, quo praediäm
 Azonem confrinximus, ita cauti fuimtu, ut cum
 licentia nofta, li rationes veftrc idouese fuerim,
 ipfe poffit eam reducere, atque in uxorem habe-
 re. Data Romae decimofeptimo Kalendas Janua-
 rii, indidione decimatertia.

XXXVI. AD COMITISSAM MATHILDEM.

Praecipit ut a confortio Azonis fe fèjungat: quod
 fi illum filium confanguineum non efle probare
 fe poffe confidat, in proximo concilio
 fe ejus caufam cogniturum.

Gregarim epifcapur Jervut fervorum Dei
 fulutem & upoftolicm kmdifoiuem.

Qualiter teftibus & facramentis in praefentia
 nofta probatum iit, te habuiffe virum con-
 fanguineum Azonis, te etiam fle Azonem marchio-
 nem in quarta propinquitatis linea confanguineos
 Leffé, ipfi qui eidem caufie interfuerunt poterunt
 ibi referre. Unde quia Azonem marchionem filii
 cramento confrinxuhus, nullam deinceps fine li-
 centia nofta maritalem tecum couverfationem ha-
 bere, tibi etiam ex parte beati Petri praecipimus,
 Ut

■ a confortio & Cohabitatione sua omnino te auferas, & de perpetrata iniquitate ita digne pre-niteas, quatenus gratiam Dei valeas recuperare, & tauti iamque turpissimi inceptus infamiam declinare. Quod si fortissime praepudicium te pati existimas, & testimonia, atque sacramenta de confinguitate vestra improbare posse confidis, damus tibi audientiam in proximi Romana synodo, ubi Deo auxiliante neque ad dexteram neque ad finitram in executione iustitiae declinabimus, sed quod iustum est statuimus. Data Romae xvii. Kal. Januarii, indictionis xi.

XXXVII. AD UNIVERSOS FIDELES.

Hortatur ad defensionem Christianorum, qui in transmarinis partibus ab infidelibus premebantur.

Gregorius episcopus fervens fervorum Dei omnibus fidelibus Junii Petri, maxime ultramontanis, salutem & apostolicam benedictionem,

AD vos jam pervenisse credimus, quae sit nostra voluntas, si quid ex parte ipsius Petri dixerimus de adiutorio faciendis, qui ultra mare in Constantinopolitano imperio habitant, quos diabolus per se ipsum a fide catholica conatur avertere, & per membra sua non cessat quotidie pecudes enecare crudeliter. Sed quia invidet bonis desideris, tentat, si potest, nos impedire, ne illi gratia divina largiente, liberentur, & nos dando animas nostras pro fratribus nostris coronemur. Proinde ex parte beati Petri rogamus, monemus & invitamus, ut eo modo, quem portitor horum dixerit, ad nos quidam vestrum veniant, qui Christianam fidem vultis defendere, & celsi regi militare, ut cum eis viam (favente Deo) praeparemus omnibus qui celsitem nobilitatem defendendo per nos ultra mare volunt transire, id quod Dei sunt filii, non timent offendere. Itaque, fratres carissimi, estote ad pugnandum fortissimi pro laude illa & gloria, quae omne desiderium luperant, qui haec nos fortes iustis pugnare pro rebus quas non potestis detinere, nec sine dolore possidere. Nam per momentaneum laborem ztemam potestis acquirere mercedem. Omnipotens Deus, qui omnem legem suam in conceptu abbreviavit caritatis, det vobis. toto corde, tota anima, tota virtute diligere, ut proximos velitis sicut vos ipsos diligentes mereamini, si oportuerit, pro eis animas vestras ponere. Data Romae xvii. Kal. Januarii, indictionis xi.

XXXVIII. AD UBERTUM COMITEM, & Clerum Firmanum.

Ut auxilium praeberent archidiacono, cui procuratorem episcopatus Firmani commiserat, donec de idoneo pastore provideatur.

Gregorius episcopus fervens fervorem Dei Uberto comitis & universo clero, populoque Firmano, in fidelitate sancti Petri perficientibus, salutem & apostolicam benedictionem.

Uamquam pleraque nobis de archidiacono vestro reprehensibilia relata fuerint, eo tamen in nostra poenitentia posito, & diligenter super his quibus arguebatur inquisito, nihil nisi quod ad fidem pertinere videbatur obedientiam in ipso deprehendere potuimus. Confidentes ergo necessi-

ratem viduae ecclesiarum, procuratorem totius episcopatus interim ei committimus, donec divina providente clementia, cum nostra sollicitudine, tum regis consilio, & dispensatione idonea ad regendam ecclesiam & episcopalem dignitatem peritiam reperitur. Quapropter admonemus vos, & apostolica auctoritate precipimus, ut unanimiter fidei ad haec peragenda vestra consilia adiutoria praestatis, & ea quae de bonis ecclesiarum disceptata & confusa sunt recuperare & salubriter ordinare modis cum omnibus adjuvetis. Si quis vero contra praefatum ecclesiam aliquid iniuriose commiserit, aut facere conatur, absque ulla emendatione restituere studeat. Quod si qua temeritate neglexerit, sciat se ex apostolica auctoritate in ban-

num carum esse, si dives est, centum librarum: fin vero de mediocribus, in detrimentum totius libertatis eius. Agite ergo ut appareat vos ingenuos & fideles esse vestris matris ecclesiae filios, & omnia quae ad honorem & utilitatem eius pertinent, ita vestris studiis sub providentia archidiaconi ferveat peragantur, ut omnipotentis Dei gratiam, & apostolicam benedictionis salutem mereamini. Data Romae fecundo Kalendas Januarii, indictionis decimaterciae.

XXXIX. AD DUCEM ET POPULUM Venetianum.

effatur suam in consolationem. Hortatur ut patriarchae nimia egestate oppressio quae sunt necessaria ad vitam tuendam pro decencia tantae dignitatis suppeditentur.

Gregorius episcopus fervens fervorem Dei Dominico duci, & populo Venetiarum, salutem & apostolicam benedictionem.

Notum esse credimus, non solum his qui nobis morati sunt, sed etiam plerisque vestrum, quod iam ab ineunte aetate terram vestram & libertatem huius gentis valde dileximus, atque ob id nonnuquam principum & nobilium perfonarum inimicitias sustinuit. Postquam vero apostolici regiminis onus & officium, licet indigni, suscepimus, tanto ferventius in dilectione vestra nostra exstitit affectus, quanto per generalis cura: debitum in administrationem vestris salutis sollicitius adfuerit sumus. Quapropter litteras ad vos direximus, ut nobilitatem vestram ad respiciendum & filialitatem antiquae dignitatis fuz excitare possumus, ne ex longa, quod absit, negligentia dilapsum honorem gemat, quem adhuc stantem, dum potest, colere & fervare non laborat. Scitis enim quoniam per multis terrarum panibus divina dispensatio terram vestram patriarchatus honore sublimavit, cuius dignitatis eminentia ex ipsa sui nominis & officii prerogativa adeo angusta & rara est, ut non amplius quam quatuor in toto mundo reperiantur. Quod cum ita sit, apud vos tamen hoc tantum decus, & tam excellens gloria sacerdotii ex inopia rerum temporalium, & diminutione potestatis fuz adeo vilescit, & a competenti statu honoris filii penitus corrumpitur, ut tanta tenuitas rerum nec simplicem episcopatus fedem concedere, aut eius necessitatibus fuz esse possit videatur. Unde vos tanti beneficii divine munificentiae ingratos & immemores esse deprehendimus, timentes ne quasi degeneres filii divitias & hereditatem nobilissimae matris vestrae, videlicet Gradenfis ecclesiae, dissipantes, inde obcuriores efficiamini, unde post apostolicam fedem omnibus quae sunt in occidente

GREGORII PAPÆ VII EPISTOLÆ. LIB. H.

«0

M5.
gentibus clariores extitit. Nos equidem memi-
nimus. Domini patriarcham beatum, memoriz
antecefforem huius propter nimiam egestatem lo-
cum dclere volumus; sic hic quidem pari neces-
sitate dicitur. se circumventum esse. Quapropter fi-
cut carissimos filios vos admonemus, ut memores
pristinæ nobilitatis & gloriæ collarum vobis hono-
rem, & apostolicæ sedis erga vos benevolentiam,
ulterius non negligatis, sed convenientes in unum
qualiter antefignati patriarchatus dignitatem debi-
ta cum veneratione & rerum temporalium ampli-
ficationem sustentetis, sic cum Dei adiutorio ad
culmen fuz celestis relevetis, communi confi-
lio pertradetis. Indicavit quidem nobis hic con-
fater noster patriarcha, te ducem, & plerisque
u-ffrum quam optimam fuper hac re habere vo-
luntatem propter quod & fiducialius ad explen-
dum opus boni propofiti veftram exhortari inci-
pimus dilectionem. Quidquid igitur inde inter vos
confultum & confutatum fuerit, nobis per literas
aut certo nudito quantocius renuntiate; quoniam
fi pro gloria nobilitate, tam veftri, quam pr-
fati loci, & sacerdotii, aliquid ftatueritis, ut æ-
quum est, pro meritis veftris gratulabimur; fin
vero aliqua minus honesta vos occasio retraxerit,
procul dubio tanti ministerii nomen inter vos vi-
lefcere, fic debito honore privari non patiemur.
Data Romæ fecundo Kalendas Januarii, indiclio-
ne decimatertia.

XL. AD UNIVERSOS FIDELES.

L' legatos tuos congruo honore recipiant, eisque
obedientiam prstent.

*Gregorius episcopus Jervui fervorum Dei omnibus
fancti Petri fidelibus, ad quos portitores
prafentium venerint, filitem G apo-
stolicam benedictionem.*

Natum vobis est, quod succrescente nequitia,
& diabolica, fraude utqueque invalscen-
te, multorum jam caritas friguit, & totius
glionis studium in fancta ecclesia pene defecerit.
Sed quia impossibile est nostram in tot & tam
diversas solitudines prsentiam exhiberi, misimus

ad vos dilectos fancti Romanæ ecclesiæ filios, vi-
delicet * Geproncm abbatem fancti Bonifacii, &
Maurum abbatem fancti Sabbz, per quos & no-
stra vobis reprsentetur auctoritas, fic nostra vice

ca quæ ad utilitatem fanctæ ecclesiæ pertinent
cum Dei adiutorio studiose procuracione peragan-
tur. Vos igitur mempres divini per evangelium
diffi. vos, zrc audii, G qui v fper-
oit, me fpernit; eos, ficut de nostra amicitia,
imo de gratia fancti Petri cujus nuntii sunt, cu-
ram habetis, debita cum aeneratione fic caritate
recipiat; & in omnibus quæ vel causa legationis
eorum, vel fatigationis necessitas postulaverit, fi-
delem illis obedientiam fic confintum prbeatis.

Przterea fi contigerit eos ex confiderata fic com-
petenti necessitate negotiorum dividi, fic feparatim
in diversas partes proficisci, ad quocumque alter
eorum venerit, eum ficut nos audiat, fic quod
nostrz deberetis prsentiz in eo offendere ficce-
Ch. qui non dubitetis. Data Romæ quarto Noni Ja-
nuarii, indiclio-
ne decimatertia.

XLI. AD FERETRANOS ET V. EUGUBINOS

anno
CHRISTI

Significat fic legatos ea de causa missos, ut dent
operam ut donec pallor in eorum ec-
clesia eligatur. Monet ut eis obe-
dientiam exhibeant.

*Gregorius episcopus ferina fervorum Dii clero &
populo Feretrano, atque cioto Eugubino, salutem &
apostolicam benedictionem.*

TJX quo ecclesiam veftram pallore viduatam ef-
Lu se cognovimus, multa pro vobis sollicitudine
anxii fuimus, & quamquam multa & gravia nos
negotia occupent, ea tamen cura qualiter divina
mifericordia dignum. vobis patrem provideat no-
stro cordi indefinenter adhaeret, atque eo nigis
hac de causa iolcitamur, & attentius Qeo pre-
ces cftundimus, quoniam in retroactis temporibus
non fat vigilantem vobis pallorem pnefuisse co-
gnoscimus. Quapropter misimus ad vos hos reli-
gionis fancti Romana: ecclesiæ filios, videlicet
abbatem fancti Sabbz, fic abbatem fancti Bonifa-
cii, ut fi forte in ecclesia veftra talis perfona,
quæ huc regimini congrua fit, reperiat, dili-
genter inquirent, & eam, ficut dignum est, ve-
ftra eledione collaudatam & canonico decreto
prbatam, nobis ad ordinandum quantocius pr-
sentare studeant. Sin vero inter vos talis reperiri
non possit, ipfi cum omni diligentia fic sollicitudi-
ne aliunde aliquem, qui vobis fecundum Deam
brzefie possit, invenire procurent, & ad iustipien-
nam episcopalis officii ordinationem ad nos fine
mora transfmittant. Vos igitur in omnibus eis cre-
dite, & obedite; fcientes eos in hac re, custo-
diente Deo, nihil nisi veftram salutem fit eccle-
siæ veftræ honorem attendere. Przterea quidquid
thesauri vel ornamenti in ecclesia veftra habetur,
illorum oculis prsentate; quatenus ex eorum pro-
videntia & commendatione in tali custodia relin-
quatur, ut nec ecclesia detrimentum fentiat, deo
in aliquem veftrum aliqua fufpicionis infamia ca-
dat. Data Romæ quarto Nonas Januarii indiclio-
ne decimatertia.

XLII. AD GUIBERTUM ARCHIEPISCOPUM RAVENNATEM.

Ad fynodum vocat in proxima quadagesima
ex more habendam.

*Gregorius episcopus fervus fervorum Dei Guiberto
Ravennati archiepiscopo, salutem &
apostolicam benedictionem.*

Gram oculis habes, frater carissime, fic quasi
palpare manibus potes iniferabilem fanctæ ec-
clesiæ perturbacionem, fit jam per longa tempora
inimicorum fic impugnatorum ejus inlenfatam fic
omnino irrefrenatam prfumptionem: contra quos,
quoniam nos qui in fortem ministerii sacerdotalis,
fic regnum Dei eleffi fumus, omni cura fic Audio
furgere fic pugnare convenit, ficut jam per ali-
quot annos in apostolica fedic fieri confuevit in
prima hebdomada quadagesimæ fynodum, Deo
annuente, celebrare difpofuimus: ad quam frater-
nitatem tuam fingulari admonitione, fic multo
caritatis affatu, postposita omni ncgligencia, ve-
nire rogamus fic invitamus; quatenus tua aliorum-
que fratrum nostrorum anttente prudentia, fic
fpirituali tam fortitudine quam sapientia impii a
fuis

1,7 GREGORIUS PAPAE VII. EPISTOLÆ. LIB. II. >\$\$
 «fui» conatibus arceantur, & Christiana religio in A aut-tempus opportunitatem dederit, temporalibus ____ .—
 anno ea qua primum fundata est libertate & pace ro- quodque subditiis te honorare quammaxime cupi- anno
 CHRISTI (x)jretur. Data Romz fecundo Nonas Januarii > mus. Ceterum ea quz nunc tibi intat adverfitas CHMr,TI
 * . indidione dedmatertia. ***

XLIII. AD HUGONEM DIENSEM EPISCOP.

Ut recipiat a fâbdis ça quz ecclefiis reftituere
 volunt, eoſque abſolvat, fide accepta
 ad fynodum veniendi.

*Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei Hilgoui in
 Burgundia Die^Jl epifeopo, falutem ff
 apoſtolicam benediflianem -*

VTaetur nobis ut quod filii ecclefiis tuas de ns-β
 bus eccliaſticis volunt tibi reddere recipias,
 eoſque abſolvas tali tenore, ut data 'fide quidam
 illorum promittant tecum venire ad nos Romam,
 videlicet, Deo auftore, ad fynodum celebrandam »
 ut illic quod nobis ratum vifum fuerit peragant.
 Melius enim nobis placet, ut pro pietate inter-
 dum reprehendaris, quam pro nimia feveritate in
 odium ecclefiis tuas venias. Debes quidem filios
 tuos quia rudes funt & indoôî confpicere, & ad
 meliora paulatim provocare, quia nemo repente
 fit fummus, & alta aedificia paylatim rdificantur.
 Data Romae Noni» Januarii, «tdidione decima-
 tertia.

XLIV. AD JUDITH HUNGARORUM REGINAM.

Plures recentet caufas fincerz erga eam dilectio-
 nis. Conſolatur ipſam, & ad patientiam hor-
 tatur. Demum te omnia quz ad ejus hono-
 rem & falutem pertinent libenter curaturum
 aſſerit.

D« Midl Ghgariwr epifeopus fervus fervorum Dei Judith
 S,l» aol- Hungarorum regine, falutem & apoſto-
 H: « « o q « licam benediflionem.
 « « « « «
 L« « b « nil.

Multz ac diverſz cauſz funt, propter quas
 intimo & fincero cordis affedu te diligi-
 mus. Primus quidem ex ^iniyerſalitate Jufcepti
 regiminis omnibus qui in Chriſto funt debitores
 fumus. Deinde quoniam clariffimus imperator Hen-
 ricus pater tuus, & Agnes mater tua jam nunc
 non humanitus, fed Dei mifericordia czlitis im-
 peratrix Auguſta, ex quo me cognoverunt, pro
 tua magnitudine honorifice & prz ceteris fandz
 Romas ecclefiis fillis caritative habuerant, &
 maxime quia nunc eadem mater & domina tua,
 poſtpoſitis ſecularibus cauſis & honoribus, apoſto-
 lorum limina tota devotione & veneratione com-
 plectitur: ex. cujus quidem przfentia inter hujus
 izcult nequam perturbaciones fzpe nobis accepta
 folatia conferuntur. Przte rea multum te com-
 mendat nobis tua przclara & inclyta fama, quod
 in tam tenera ztate inter aſperam & incognitam E
 gentem generis tui gloriam decorasti: quippe quz
 m excello nata isnerio nihil in adibtis & in ha-
 bitudine tua nifi decus imperiale hadenus demon-
 ſtraſti. His, inquam, de cauſis nos, quibus falle-
 re quemquam nefas eſt, in loco germanz fororis
 te diligimus., & fi quid orationes noſtrz apud
 Deum valent, non infruduofam erga te noſtram
 fore amicitiam in Dei pietate confidimus. Scias
 etiam quod de tribulationibus & anguſtiis, quas
 te fuſtinere cognovimus, valde dolemus, & divi-
 nam clementiam pro quiete & iztitia tua frequen-
 ter & ſilppliter imploramus. Et fi quando locus

aut-tempus opportunitatem dederit, temporalibus ____ .—
 quodque subditiis te honorare quammaxime cupi- anno
 mus. Ceterum ea quz nunc tibi intat adverfitas CHMr,TI
 non te terreat, nec mentem tuz generofitatis de- ***
 primat: fed, fi quid mœſſum aut grave ingru-
 rit, Tuitu regalis conſtantiz geſtuque diflimula,
 & moleſtas, quas Deus avertat, cauſas naturali
 morum tuorum .virtute patienter tolera. Fiduciam
 fic ſpem firmam habens in Deo falvatore noſtro
 quoniam ipſi cura eſt dt te, qui nunquam dere-
 linquit ſperante» in. ie: & quanto nunc animum
 tuum follicitudinibus verberari finit acerbius, tanto
 eum ex vicina & potenti virtute conſolationis fur-
 latificabit uberius. Ipſe enim nihil fine cauſaprz-
 cipiti nihil fine ratione permittit; qui regnum &
 imperitorum omniumque cauſarum zquus arbiter
 & moderator exiſtit. Verum inter omnia te id
 agere & ſtudere monemus, ut praeclarum nomen
 vitae ac nobilitatis-titae ab meunte aetate nadum
 in dies amplificetur iccreſcat, quoniam integritas
 fame licet prae eundis terrarum opibus corona fit
 nobilium & ignobilium, tanto tamen unicuique
 plus ornamentis & gloriae tribuit, quanto eum emi-
 nentia generis altius extollit. Illi enim ſua humi-
 litate teguntur, illi vero innata ſibi celfitudine
 produntur. Age ergo ut omnibus quae regnum fert
 & imperium tanto te excellentiorem olendas,
 quanto ea omnia mutari cognofcis. Tuam vero
 naturam & imperiale germen, quod te eſt, nullis
 ſuccellitas nullifve adverſitatibus mutari polle pro-
 ponas. De cetero quod nos matrem tuam de cau-
 ſa tua compellere rogasti, pro certo ſcias, nos
 omnia quz ad honorem & falutem tuam perti-
 nent & confidendo libenter ei intimare, & per-
 fuadendo ut fiant apoſtolica benigne adjutoria ex-
 hibere. Deus autem omnipotens qui eſt morſio-
 rum conſolatio, infirmantium fortitudo, przfen-
 tem vobis iztitiam cito conferat, & veram rter-
 namque gloriam ſupernz felicitatis tribuat. Data
 Romz quarto Idus Januarii, indidione decima
 tertia.

XLV. AD RODULPHUM SVEVIAE, & Bertulphuun Carentanum, duces,

Dinvehitur in epifeopos, qui mobedientes erant in
 exequendis apoſtolica ledis decretis de ſimonia-
 cis & fornicariis» clericis: quare duces monet
 ut quoeumque ſimoniacos aut fornicarios, cv.
 gnoverint, nullatenus recipiant: Rodulphum ve
 rohortatur, ut pretiumqu d beneficiorum cau-
 ſa a clericis acceperat in pios ufus eroget.

*Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei Rodulpho
 duci Suevit tatque ** Bertulpho duci Carentano
 falutem & apoſtolicam oenidifilollem.*

■F«l

SCimus quoniam prudentia veſtra miſerabilem
 Ghriftianz religionis dclolationem perſpicaci . * b:

mente perpendit, quz pro peccatis noſtris in ea
 nunc extremitate eſt polita, ut infeliciora tempo-
 ra nemo viventium viderit, ncc a tempore beati
 Silveſtri patris noſtri ſcripturarum traditione repe-
 rerit. Verum hujus tanti mali nos caput & cau-
 ſa fumus, qui ad regendum populum przlati, &
 pro lucrandis animatas epifeopi vocati & confi-
 tuti fumus. Ab eorum namque principatibus, ve-
 lut a quibudam inſitiis ſubditorum bona vel mala
 veniunt, qui, aut mundanas dignitates, aut ma-
 gifterium ſpirituale fuſeeperunt, qui dum nihil
 aliud nifi gloriam & voluptates ſeculi quzrunt,
 fine ſua & populi conſuone vivere nequeunt:
 quoniam in nulcaâis prava fedantes defideria,
 & fuz

M9 GREGORII PAPÆ VIL EPISTOLÆ. LIB.IL

& fue anâoritatis jura per culpam ligant, fcaliis A

anno peccandi per exemplum frena relaxant. Necdno
CHHISTI Cnim per ignorantiam aut improvidi delinquent, ied
prriumtuofa obtinatione.dpiritui fando refitem
res, divinas quas cognoverunt leges abjiciunt, fc
apoftolica decreta contemnunt. Sciunt namque ar
diiepicupi fc epifeopi terre veftie, quod fc om
nibus fidelibus notum effe debet, quoniam in fap.
«ris canonibus' prohibita eft, ut hi qui per fi
moutacom haerefim, hoc eft interventu pretii, ad
aliquem iacrorum ordinum gradum vel officium
promoti funt, nullum in fanâa ccdedia ulterius
mmrtrandi locum habeant, nec illi, qui in cri
mine fornicationis jacent, miffâs celebrare, aut

-fecundum inferiores ordines
beant. Quae cum eos fanâa & apoftolica mater
ecclefia jam a tempore beati Leonis pane farpe in
conciliis tum per legatos, tum per epiftolas in fe
& commiffas fibi plebes, utpote ab antiquiori
bus negleda renovare & obfervare commonuerit,
rogaverit, & accepta per Petrum auâoritate iuf
ferit; adhuc tSmen inobedientes (exceptis perpau
cis) tam exeerandam confuetudincm nulla ftudue
runt prohibitione decidere, nulla diftriâione pu
nire, non attendentes quod fcriptnm eft, fana
oriolondi pettatum eft reptature, O crimen
idololatrin nolle ecquiefcert. Cum igitur illis apo
ftholica, imo fandi Spiritus mandata fpementibus,
fc (celera fubditorum-eriminofa fiventibus patien
tia, divina minifteria indigne traâari, populum
feduci intriligimus, alio quolibet modo contra hsc
vigilare nos convenit, quibus cura domineî græum
gis præ eundis incumbit, Multo enim melius no
bis videtur iuftitiam Dei vel novis reedificare eoo
filiis, quam animas hominum una cura legibus
deperire toegledis. Quapropter ad te & ad omnes
de quorum fide fc devotione confidimus nunc con
vertimur, rogantes vos, & apoftolica auâoritate
admonentes, ut quidquid epifeopi dehinc loquan
tur aut taceant, vos officium eorum quos aut fi
moniacie promotos & ordinatos, aut in crimine
fornicationis jacentes cognoveritis, nullatenus reci
piatis; & harc eadem adftridi per obedientiam
tam in curia regis, quam per alia loca & con
ventus regni notificantes ac perfuadentes, quan
tum poteftis, tales facroûnâisdefervire myfteriis,D
etiam vi, fi-oportuerit, prohibeat. Si qui au
tem contra vos quali iflud officii veftri non effe
aliquid garrire incipiant, hoc illis refpondete: Ut
veftiam & populi falutem non impediendes de in
juncta vobis obedientia ad nos nobifeum difputa
turi veniant. Quia vero te, Rodolphe, dico du
cem & cariffimum fandi Petri filium, ad religio
nis fpiritum defideranter anhelare confidimus, un
de nos confuluiffi, quidquid nobis perfedius vifum
eft, ad correflionem tuam tibi intimamus, ut
quantumcumque pretil te pro difponendis in ec
clefia clericis acceptiffe recordaris, aut in utilita
tes ejufdem ecclefie, fi attinere ei videtur, aut
in ufus pauperum expendas, ut nulla in te re
prehenfibilitatis macula remanente inter cledos ne
gni cxlcftis cives adferibi merearis. Data Rora»
* tertio Idus Januarii, indidione dccimatctia.

• XIII

XLVL AD GEPITIUM ET MAURUM Abbates.

ANNO
CHAISTI
•tri-

Mandat ut reftituenda curent bona ecclefie Pifaurenfis a fuo epifeopo incaute alienata, fc litem inter epifeopum & alios definilnt.

Gregprieu epifeopus ferons fervmttem Dei GepitioMnti
fenili Bonifacit, & JHmtin Moti fenili Sebbn,
in legatione Martbin confiliatis, falutem
tf opqftolicnm benediliUomm.'

Andamus vobis, ut diligenter conveniatis ho
minibus, Michael Pifaurenfis epi
fcopus ecclefie fue bona incaute tribuit, eifque
auâoritate apoftolica omnia ccdedif & epifeopo
reftituere piecipiatis, atque prout oportuerit co
gatis: & infuper epifeopum, fi inobedientes fue
rint, ex parte fanfti Petri & noftia corporaliter
fub banno inveftirc palam ftudeatis, eoquc gra
tiam fanât Petri & noftiam amiffuros, fi rebelles
extiterint, aperte infinuetis. Epifeopo- quoque, &
comites, cunâoſque fandi Petri fideles firmiter
praxipientes rogate, quatenus epifeopo Pifimrenfi
ad cos expugnando- fpirituali & feculari auxilio,
prout neceffe fuerit, fideliter fiibveniant: maxime
eos qui pretio recepto terram adhuc violenter fc
firperbe retinere non verentur pre ceteris accri
me corrigatis, & bona ecclefie epifeopo intromit
tentes reftituatis. Omnes etiam lites inter epifeo
& adverfarios ejus ad utilitatem fanâz Ma
riae Pifaurenfis ccdedie definire procuretis, nUllius
negligentie interveniente incuria. Data Rome
Idibus Januarii, indiâione decimatertia.

XLVII. AD RAINERIUM, &c.

Nuntiat fe prxcepiffe Clufino epifeopo, qui Gui
donem multis criminibus irretitum, & ab Ale
xandro pontifice predeceffbre fuo a quadun
prepositura expulſum, reftituerat, ut eo amoto
alium in ejus locum fubftitueret. Jubet ne di
âo Guidoni ad retinendam preposituram au
xilio fiut.

Gregorius epifeopus fervics fervorum Dei Rmnerio fi
lio * Ugizonis, atyw Rainerio fili: Bnlgorelli 1X9-
ri qnoqt Peponis donut Guilin, filiiJ etiam comi
th jldrmgiy omnibltmqe in Cbfino comitatn c.m.»
morantibus^ tom majorions quern minoribns CM-
fti fanftiqm Petri fidelibus, falntem & npoftolicnni
benediliionem.

**

Ontat vobis fieri notiffimum, Guidonem ec
defie Chrifti martyris & virginis Muftiole
perjurium multipliciter iocurriffie, nec non & for
nicationem publice, adulterii quoque crimen iufti
nuiffie, fatiffaâioftem denique exhibere omnimodo
deviatiffie. Qpa de re a felicis memori» domno
Alexandro noftro predeceffiore, & a praelatione
ejufdem ecclefie irrevocabiliter effe expulſum* le
pro contumacia inobedienti», fi unquam ulte
rius ad eamdem prrumpffict afpirare prepositu
ram, perpetuo anathemati fubditum Qyia vero
confrater nofter Lanfrancus Quſinus epifeopus
quorundam fuorum fidelium que carnis tum fa
pientium confilio fretus, eundem Guidonem len
tavit eidem canonice iterum prepeoere contra Ro
mans ecclefie auâoritatem, contraque omnium
familiarium, tam clericorum, quam laicorum,
unanimem confpirationem, eumdem fubjicimur
epifeopum fatiffaâioâu dignat peenitcnthi, eo fci
licet

III
 anno publice excommunicatum, & a prapofitura & clau-
 ftraji communione deiciat, altenunquo loco ejus
 fecundum Deum fubftituat. Vos ergo, dilectiffimi
 filii, fi Deum vultis habere propitium, fanâum-
 que Petrum peccatis veftris ferre iubhdium, cive-
 tn omnino, ne prefato factilegio Guidoni aliquod
 contra Deum noftrumque iudicium ad retinendam
 prepofturam, vel aliquod de rebus fanâ» Mu-
 ftiole® praebeat auxilium five confilium. Procul
 dubio enim, fi (quod abfit a veftra nobilitate)
 auxiliari fibi quocumque modo tentaveritis, fit ea
 quas de bonis ecclefie® amicis luis dedit pro reti-
 nenda prepoftura retineri feceritis, excommuni-
 cationis ejus participes eritis. Si vero, ut decet
 Chriftianos viros, operam ftudebitis dare, oo ex-
 pulfo ecclefiam Dei, matremque utique veftram
 ad priftinum ftatum revocare, inter ianâos Dei
 fuperno regno incorruptibilem poffidebitis he-
 reditatem, adepti peccatorum indulgentiam per
 ineffabilem Dei clementiam. Data Romx Idibus
 Januarii, ind. xii.

XLVIII. AD GEPITIUM ET MAURUM Abbates.

Ut moneant quemdam fratricidam, qui ante per-
 aâam poenitentiam aliam uxorem contende-
 bat ducere, ne id faciat; fed auditurus
 que fuff falutis hint ad fe veniat.

*Gregaritti rpiçfnu femtet ferverim Dti Cepiti
 Meti Janiti Bmjeui, tf Mettre embati
 jenfii Smt, felutne tf epefteli-
 c«m katdiffeiue.*

Notum vobis eft, quod Ratnerius, Ugizonis
 quondam filius, diabolico infitindu fratrem
 tuum interfecit, unde dignae poenitentiae nonduduxit,
 fe lubdidit, nec perfede pernituit: fed immemor
 tanti facinoris, & promiffionis defenfionum eccle-
 fiafticarum, quam in fufeipiendo hâam poeniten-
 tiam fecit, necnon & pauperum Chrifti, anima
 fu* falutem oblivioni tradens, aliam ftudet uxore
 m ducere. Ideoque veftram paternitatem fbllici-
 tam effe volumus, quatenus eum conveniatis, & D
 modis quibus poteftis illum moneatis dulcifer di
 aperc, quantum opus fuerit, fic vobis neceffariiun
 videbitur, ut nullo modo id facere nrefumat, led
 nos adeat ad audiendum ea qu* fibi de falute
 fua dicere debemus. Si forte (quod non opta-
 mus) vos audire & nobis obedire renuerit, omni
 modo certum illum reddite, quod nos, Deo ad-
 juvante, quidquid iuftum & canonicum vifum fue-
 rit facere non negligemus. Data Rom* decimo-
 feptimo Kalendas Februarii, indiâione dccimater-
 tia.

XLIX. AD HUGONEM ABBATEM Quiniacenfcem.

Deplorat fuum & ecclefie* miferum ftatum;
 unde orationem pro fe ad Deum effundi petit:
 vultque abbatem ad comprimendam impiare n
 fevitiam exhortari omnes fideles.

Grtergw epifeptu ferver fervent Dei * HxgMu
 ■Chtuiecelii ebbeti* filitte* tf epeftetice*
 ißMiüÜα**.*

St poffet fieri, optarem te pleniter fcire, quan-
 ta tribulatio me anguftat, quantuque labor
 quotidie innovatus fatigat, & accrcitens valde
 faacri. Gnterel. Tom. XX

GREGORII PAPÆ VI. EPISTOLÆ. LIB.

«βχ

1 perturbat, ut fecundum tribulationes cordis mei
 fraterna compaffio mihi te Heâeret, & in profu* anno
 «liane lacrymarum coram domino cor tuum ef- C^*Isri
 funderet, ut ' pauper Jefus, per quem omniata- ·û*·i·,~
 da funt, & qui omnia regit, manum porrigeret, ·E· ·?a/-
 & lolita pietate mlierum liberaret. Ego enim f*~
 pe illum rogavi, prout ipfe dedit, ut aut me de
 prxfenti vita tolleret, aut matri communi permo
 prodeflet: & tamen de magna tribulatione adhuc
 non eripuit, neque vita mea prsdia* matri, cu*
 jus me catenis alligavis, ut fperabam, profuit
 Circumvallat enim me dolor immanis, & trifti-
 tia univerfalis, quia orientalis ecclefia intin&u
 diaboli < catholica fide deficit, & per fua mem-
 bra ipfe antiquus hoflis Chriftianos patiun ocoi-
 B dit, ut quos caput fpirtualiter interficit, ejus
 membra carnaliter puniant, ne quando divina
 gratia reflipifeant. Iterum cum mentis intuitu par-
 tes occidentis, five meridiei, aut feptemtrionis
 video vix legales epifeopos introitu, & vita, qui
 Chriftianum populum Chrifti amore, & non ifcu-
 lulari ambitione regant, invenio, & inter omnes
 (xculares principes, qui prrponant Dei honorem
 tuo, fic iuftitiam lucro, non cognofco. Eos au-
 tem inter quos habito, Romanos videlicet, Lon-
 fobardos, fic No tpannos, ficut larpe illis dico,
 udaris fic Paganis quodammodo peiores effe redar-
 guo. Ad mctpfum cum redeo, ita me gravatum
 proprie aftionis pondere invenio, ut nulla rema-
 neat fpes falutis, nifi de lola mifericordia Chri-
 Cfti. Nam li non fperarem ad meliorem vitam, fit
 utilitatem fand* ecclefie* venire, nullo modo Ro-
 me, in qua coadus, Deo telle, pm a viginti
 annis inhabitavi, remanerem. Unde fit, ut inter
 dolorem qui quotidie in me renovatur, fic fpm
 qu* nimis, heu, protenditor, mille quafiatustem-
 peftatibus quoquomodomoriens vivo. Et eum qui
 me fuis alligavit vinculis, fic Romam invitum
 duxit, illicque mille anguillis prscinxit, expedo.
 Cui frequenter dico: Feiilina, ne tardaveris; ac-
 celera, ne moreris, meque libera amore beatas
 Maris, ac fandi Petri. Sed quia non eft pretio-
 fa laus, neque fanda oratio cito impetrans in
 ore peccatoris, cujus eft vita laudabilis, & aâio
 fecularis, precor, exoro, rogo, ut eos qui me-
 rentur audiri pro vite meritis, vigilantia cura ro-
 gites, ut pro me Deum exorent ea caritate ea-
 que dileâione, qua debent univerfalem diligere
 matrem. Et quia utraque manu debemus uti pro
 dextera ad comprimendam impiorum fevitiam,
 oportet nos, quando quidem non eft princeps qui
 talia curet, religioforum tueri vitam, fraterna te
 monemus caritate, ut in quantum potes vigilantia
 Audio manum prebeas, eos monendo, rogando,
 exhortando, qui beatum Petrum diligunt, ut ù
 vere illiusvolunr effe filii fic milites, non habeant
 illo cariores ficulancs principes: quia illi mifera
 fit tranfitoria vix tribuunt, ille vero beata fic fter-
 na a eundis peccatis folvendo promittit, fit in
 csleftem patriam poteftate fibi tradita perducit.
 E Volo quidem luce clarius IntcUigere, qui revera
 fint illi fideles, fic qui cumdem oeleftem princi-
 pem non minus pro c*lefti gloria diligunt, quam
 eos quibus pro ipe terrena, fie mliera fubjiciun-
 tur. Data Rom* undecimo Kalendas Februarii,
 indiâiooe dccimatertia.

L. AD SANCUM REGEM ARAGONIÆ.

Cenfet aWurdum effe, ut is, qui ex illegitimo
 concubitu natus erat, ad epifeopatus gradum,
 ad quem âb eo poffulabatur, afcenderet. Ait
 fc dediffe negotium epifeopo, qui morbi caufa
 L epi-

11j GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. II. 104
 . epifeopatu te abdicare volebat, ut cooffitucret Altitudinis gloria in regno Chriftri & Dei merearis, .
 ANNO fibi hujufmodi coadjutorcm, qui illius epifeo- perfrui. Data Romæ * o&avo Kalendas Februa- anho
 CMKrsTI patus poft ejus obitum adnunftationem fufei- rii, indidione decimatertia. CHRISTI
 pere potlèt.

*Gregoritte eptfcopar fervat ferveram Qei Stmcle regi
 Htftpaaiaram felatcm ũ* ep'ioicam
 ienedilhemm.*

Uoniam erga reverentiam fanda & apoſtoli-
 cz ledis regiam nobilitatem tuam pia devo-
 tione & amote fervere intelligimus, te & re-
 gum tuum dignis honoribus fublimari cupimus,
 & apoſtolicam benevolentiam non ſolum in no-
 ſtro, verum etiam in quocumque tempore tibi &
 cauſis tuis finceræ caritatis affedum præbere defi-
 deramus. Ceterum, quod nos de cauſa Arago-
 nenſis epifeopatus & conſuluiti, fide quodammo-
 do velle ſignificasti, diu ſic multum volentes, ſic
 cum filiis ianda Romane eccleſie pertractantes,
 incongruum fore pervidimus, quoniam in eo ca-
 nonica decreta nobis obviare cognovimus. Veniens
 enim ad nos, ficut noſti, contrater noſter San-
 cius Aragonenſis epifeopus, multa nobis de infir-
 mitate corporis fui conquereris, deferendi epifeo-
 p. unum a nobis ſuppliciter licentiam poſtulavit,
 quod enim morbo confeſus ſic pene conſumptus
 uiutius competenti miniſterio regere ſic cuſtodire
 non poſſit. Atque ut facilius hoc impetraret, in-
 dicavit nobis de duobus clericis, quorum alterum
 in epifeopatum eligi tuam ſic lui ipſius volunta-
 tem atque conſilium fore nuntiavit: de quorum
 vita ſic converſatione cum interrogantes, alia om-
 nia, præter quod de concubinis nati erant., bona
 fatiſ ſic honeſta accepimus. Et quia venerandi ca-
 nones ad facerdotii gradum tale ptovehi contra-
 dicunt, probare eos non fatiſ cautum fore puta-
 vimus, ne quidquam a nobis contrarium fandis
 patribus in exemplum ſic auctoritatem poſteris re-
 linquatur. Solet enim fanda ſit apoſtolica fedes
 pleraque confiderata ratione tolerare, fed nun-
 quam in tuis decretis ſic coſtitutionibus a con-
 cordia canonicæ traditionis difcedere. Quapropter

os
 [ci/'u]u. novrit dilectio tua nos ita conſuluitiſ ſic prace-
 coi.nfror iò filie epifeopo, ut ipſe quantum poſſit epicoſali
 l.r.U.aiocr officio in ſpiritualibus inſtitens, ſic auxilia com-
 rxrcnd-. provincialium epifeoporum petens, ad peragendas
 exteriores ſic interiores curas talem clericum in

eccleſia conſtituat, qui ad tantam procuratorem
 providus, ſic, ſi res pullularet, ad percipiendam
 epicoſalis officii dignitatem ſic ordinem ſit ido-
 neus. Quo per annum unum aut amplius in ec-
 ckliis confittente, ſi divina clementia interim epi-
 ſeopo vires corporis ſic ianitatem reddiderit, ficut
 juſtum eſt, ipſe in loco tuo ſuper dominicum
 gregem vigilans conſtitat; ſi vero infirmitas & de-
 bilitas corporis lui adauda fuerit, ſic adminiſtra-
 tionem committit tibi cura nequaquam exequi po-
 terit, tunc demum, ſi illius vita, mores, ſic di-
 ſciplina probabilis fuerit apoſtolicæ ledi eius tuiſ ſic
 epicoſpi literis, nec non ſub teſtimonio cleri ejut-
 dem eccleſiadenuntietur, ſic de ordinatione eccleſie
 deliberato conſilio certa vobis ſic Ulubris, annuente
 Deo, reſponſio dabitur. Verum hzc nequaquam
 tam abſolute dixiſemus, nili quod epifeopo te
 excuſanti, ſic impedimentum tuz infirmitatis pro-
 ponenti, fraternæ compaſſionis auditum denegare
 non potuimus. Hæc igitur, dilede fili, prudenter
 confidera, ſic ad cſervanda noſtra anonita epifeo-
 pum quantum potes adjuva; quatenus & tu a bea-
 to Petro apoſtolorum principe ad regendum tibi
 commiſſum populum adjuvari, ejutque meritis a
 peccatorum tuorum vinculis abſolutus ztcrnz bea

LI. AD SUENUM REGEM DANORUM.

Queritur quod ad te non ſcripſerit. Hortatur ad
 redam regni adminiſtrationem. Significat lega-
 tos ad eum miſſos ea de cauſa, ut ſatiſface-
 rent de his quæ ab Alexandro pontifice petie-
 rat: ob Germaniæ perturbationem eſſe reveries.
 Quare petit ab ipſo, ut nuntios ad te mittat,
 & filium ſuum apoſtolicæ fedis ducem contra
 quodam hæreticos coſtituat.

B Gregoriar epifcopai fervat fervorum Dei * Sueno
 regi Dtnarum faintem & apoſtolicMt
 beneditioem. Sutio- R < p D » a-

Cum adhuc in ordine diaconatus eramus, fz-
 pe dilectionis tuz literas & legatos accepti-
 mus, in quibus magnificentia tuz promptum
 ga nos animum fore intelleximus. Poſtquam ve-
 ro, quod digni non fumus, ad locum alHoris cu-
 rz miniſterique pervenimus, amorem tuum in ſub-
 trada viſitatione tepuiffe deprehendimus, qui feri-
 ptis tuis tamdiu carere neſcio cur meruimus. Not
 equidem jam nunc non ſolummodo regum ſic prin-
 cipum, led omnium Chriſtianorum, tanto propen-
 ſior ſollicitudo coardat, quanto ex univerſali regi-
 mine quod nobis commiſſum eſt omnium ad nos
 cauſa viciniuſ ac magis proprie ſpedat. Verum
 quia eminentiam tuz nobilitatis præ ceteris regno-
 rum principibus tam peritia literarum, quam ſtu-
 dio eccleſiaſtica exhortationis, pollere intellexi-
 mus multo fiducialiſ ad te ſcripta noſtra dirigi-
 mus, exiſtimantes in te tanto faciliuſ lucrifacere
 quanto in eruditione ſic prudentia morum ampliſ
 dignoſceris proſeſſe. Rogamus igitur, ſic ſincera
 te caritate monemus, ut commiſſa tibi reſpti gu-
 bernacula, ſecundum Deum adminiſtrare ſtudeas,
 ſic nomen regaliſ excellentiæ congrua ac con-
 ſonanti virtutum proprietate geras: quatenus eam,
 per cujuſ principatum ſubjctis imperas, in corde
 tuo temper regnare juſtitiam offendas. Noſti enim
 quod gloria, ſic vana hujus mundi deſectio Jabi-
 lis eſt ſic deceptoria: noſti quod univerſa caro ad
 finem quotidie properat, quod nec volenti aut no-
 lenti mortis neceſſitas * ** pareat. Noſti quod re-
 ges arqua conditione ut pauperes futuri ſunt pul-
 vis & cinis, & quod omnes ad diffridum judi-
 cium futuri examiniſ venturi fumus: quod nunc
 non ſolum nobis qui facerdotes fumus, fed & re-
 gibus ceteriſque principibus tanto concuſſiſ timen-
 dum & expavendum eſt, quanto pro nobis ſieſub-
 ditis noſtris rationem politura fumus. Age ergo,
 dilectiſſime, ut ita vivas, ita regnes, ut tunc
 u-ni regis & judicis faciem ſecurus aſpicias, &
 pro bene giſta terrena dignitatis gloria czeſſiſ
 regni ſublimem & incomparabilem coronam, Deo
 donante, recipias. De cetero notum ſit tibi, quod
 legates ad te deſti. avimus, qui ſuper his quæ pro
 honorificentia r' hni tui, tum de metropolitans
 fede, tum de quit. Jam aliis rebus, quas io tem-
 pore domini noſtri Alexandri papæ ab apoſtolica
 fede & poſtulaſti & invicem promiſiſti, tibi reſ-
 poni 'ri ac tecum aduri eſſent; led propter per-
 turbationem Teutonicæ terræ periculofum tunc
 fore cognofcentes ad nos reverſi ſim. Quapropter
 ſi qua de his tibi ordi ſunt, & ſi te ac regnum
 tuum, ſicyt per legatos tuos aliquotiens accedi-
 mus, apoſtolorum principi pia devotione commit-
 tere l. ejus auctoritate fulciri volueris, fideles

nuntios ad nos fine dilatione tranſmitterem ſtude : A repræſentare minime auſim fueris aut volueris , At
 quatenus per eos tuam in omnibus edoſſi volun- ANNO
 tatem, deliberato conſilio, quid tibi reſpoſenden- CHHHTI
 dum, quidque ſuper his omnibus agendum ſit ,
 perſpicere ac providere valeamus. Præterea Cfan-
 da Romana mater eccleſia contra profanos Ac
 inimicos Dei tuo auxilio in militibus Ac materiali
 gladio opus habuerit , quæ ſpes nobis de te ha-
 benda ſit, itidem tua certa legatione cognoscere
 cupimus. Eſt etiam non longe a nobis provincia
 quædam opulentiffima juxta mare, quam viles &
 ignavi tenent hæretici, in qua unum de filiis tuis,
 ſi eum, ſicut quidam epiſcopus terra tue in ani-
 mo tibi fore nuntiavit , apoſtolice aules militan-
 dum dates cum aliquanta multitudine eorum qui
 tibi fidi milites eſſent, ducem ac principem Ac de-
 fenſorem Chriſtianitatis fieri optamus. Data Ro-
 mæ octavo Kalendas Februarii, indidione deci-
 matenia.

EUXAX-
DUH.

UI. AD · LEURALDUM CLERICUM
 Aurelianclem.

Increpat de injuriis Aurclianenſibus clericis illa-
 tis . Jubet eum ad ſe una cum iſtis clericis de-
 cidendas eorum controverſi* cauſa præſtituta
 die venire : Interim nullam iſtis moleſtiam in-
 ferre , & clericum quem captivum tenebat di-
 mittere . Minatur ſe excommunicationem a ſuo
 prædeceſſore in eum latam confirmaturum, ſi
 non obtemperet.

• rwaU»
 N*»... C
 -ittrd.

Gregorius epiſceps fervus fervervH Dei * Lexraltio
 Agretienn^ clericis.

Adeo induratum cor habes, & in tanta fe-
 rocitate perſiſtiſti, ut a perfecutione fratrum
 relinſcenti eccleſiæ*, unde pro culpis tuis te ſepa-
 ratum audivimus, nec divini terrore judicii, nec
 apoſtolice animadverſionis jam experta ultione ma-
 nu retrahere velliſ. Meminimus enim dominum &
 anteceſſorem noſtrum venerande memorie Alexan-
 drum papam pro compeſcendo furore, & nefan-
 diſ temeritatibus tuis auſibus, anathematis in te ja-
 culum contortiffe , Ac ne ulterius perturbationem
 aliquam ſupradidſiſ fratribus inferreſ, aut de bo-
 noribus & eccleſiaſticis officiis , que contra regu-
 las Ac auctoritatem canonum acquiſiſſeſ, te in-
 tromittereſ, apoſtolicis tuitionibus interdixiſſe. Con-
 tra quæ, quamvis audaciam tuam iterum ſe ere-
 xille non dubia relatione multorum fratrum co-
 ſideraverimus, apoſtolica tamen adhuc utentes man-
 uetudine debiti ultionis gladium * exercere, in-
 terim parcimus, donec ſi ad humilitatem præmiſ-
 ſiſ admonitionibus ſeſſi poſſiſ comprobemur : re-
 fervantes tibi adhuc in omnibus, de quibus accu-
 ſariſ, apoſtolicam audientiam, At detentionis lo-
 cum , ſi modo tua te non retrahit conſcientia .
 Apoſtolica igitur tibi auctoritate præcipimus, ut
 in proximam feſtivitatem omnium ſandorum in
 noſtram præſentiam veniaſ, Ac adventum tuum
 Aurelianenſibus clericis, quibus adverſum te cau-
 ſa eſt, ut Ac ipſi præſentes ſiant, tunc timulatio-
 ne notiſſeſ: quatenus ex utraque parte diſſenſio-
 nis veſtra cautis Ac occaſionibus diligenter in-
 quiſitiſ Ac cognitiſ, litem veſtram equo fine decide-
 re, Deo opitulante, pottiſſimus. Interim vero cle-
 ricum, quem in captione tenes, abſque omni ſus
 perſonæ Ac bonorum ſuorum detrimento dimittaſ:
 nullam penitus contrarietatem canonicis præſate
 eccleſiæ* aut per te faciaſ, aut ab aliquo tuorum fieri
 permittaſ. Quod ſi te nulla juſtitia ſultum nobis
 Cnclil. General. Tom. XX.

perdurans ia malitia tua ſiepe didiſ fratribus da-
 mna vel moleſtias aliquas amplius inferre præſum-
 pſiſſeſ, aut illata mala quantum poteſ emendate
 & reſtituere non ſtudueraſ, eandem quam præſatus
 antecedor noſter excommunicationis in te ſenten-
 tiam protuliſ, noſtra apoſtoiica auctoritate confir-
 matam eſſe cognoviſcas: Ac non ſolum te, qui tan-
 te præſumptioſiſ dux & auſor eſ, ſed omnes,
 qui in rapina & depredatione bonorum eccleſiæ
 vel infeſtatione dencorum aliquo modo contumilium
 vel adjutorium five conſenſum tibi dederint, pari
 anathematis judicio condemnatos ede iciaſ. Da-
 ta Rome in ſynodo ſecunda, Kalendis Martii,
 indi&igne dccimatertia.

LIII.

Concordiam ſuper controverſia inter Moravenſem
 & Pragenſem epiſcopos de quibutiam bonis a
 ſe in concilio ambarum partium aſſenſu com-
 potiſſam exponit.

Greftriu tpiffitſſe fervus fervore Dei.

Uoniam ad memoriam ſemperque dilucidan-
 dam caularum negotiorumque veritatem ni-
 hil aptius, nihil durabilius, quam ſcriptu-
 rarum paginas cſtimamus , qualiter iſtis Ac diſce-
 dia, que inter confratres noſtros, videlicet Joan-
 nem Moravenſem epiſcopum, & * Geboardum Pra-
 genſem , de quibutiam decimis & curtiſ diu G^/d.
 protracſta eſt, tandem per paſſionis convenien-
 tiam in apoſtoiica fede determinata ſit, per li-
 teras noſtras non modo præſentibus, ſed & futu-
 ris, notum fieri volumus. Hare enim cauſa, cum
 in ſecundo noſtri pontificatus anno, reſidentibus
 Auna nobiſſeum in batilica Salvatoris multis fratribus,
 convocatiſ etiam At coram potiſſis ſupradictiſ epiſ-
 copis, ad audientiam noſtram Ac totius ibidem
 congregati concilii perlata ſit, diu Ac multum in-
 quiſita atque rimata, tanta ambiguitate Ac per-
 pleximibus involuta videbatur, ut ad tinceram
 veritatis Ac juſtitiæ* explorationem per ea que tunc
 adhibita ſunt judicia perducere non potiſſet. Verum
 ne illorum altercatio abſque pacis interuentu diu-
 tius aut fraterna odia aut aliqua periculofa bine
 vel illine ſtudia æſeſſerent, cum conſilio fratrum
 noſtrorum cauſam ita ex equo dirimi conſtitui-
 mus, ut omnia, de quibus inter eos contentio
 foret, per medium dividerentur, & hic unam il-
 le alteram partem interim abſque omni inquietu-
 dine tenerent, donec ſi apertiora judicia five
 ſcripto aut congruiſ teſtibus invenire potiſſent dili-
 gentiſſime inveſtigarent. Ad quod faciendum, ne
 torte ſiſſicand* litis infinita alterutri daretur oc-
 caſio , terminum quoque eis decem annorum præ-
 fiximus, ut qui certis approbationibus ad juſti-
 tiam ſe pertingere poſſeſ confidit, intra prædiba-
 tum terminum proclamandi Ac conſequendi juſ
 Eccleſiæ ſue licentiam & poteſtatem habeat: &
 ſi alterum horum, vel utroſque, quod non opta-
 mus, interim obire contigerit, ſucceſſorſ eorum
 in eadem paſſione & conſtitutioſe permanere de-
 beant. Ex ea autem parte qua præſatus termi-
 nus, aut ſub ſilentio, aut non offenſa veritatis
 & juſtitiæ*, propter quam clamet , aprobatione
 tranſidudus fuerit , nullus deinceps locus, nulla
 acclamandi occaſio, aut ſuper hac re renovanda:
 qu'ſtionis licentia ſuperſtit. Hoc igitur modo præ-
 nominatos epiſcopos in noſtra præſentia pacifica-
 tos, & præſcript* diſſinitioni gratum, ut * vi- * F»ru,
 deatur , adhibentes aſſenſum , ad propria cum ***. H.

La

apo-

apoftolica benedictio A fraterna caritate dirai-
 ANNO finus. Hoc ab omnibus inviolatum A perpetuo
 CB,*,ISTI 'ncooculSun 6** apoftolica auctoritate pncipi-
 **** mus atque fancimus. Dati Romæ fisto Nonas
 Martii, indidiooe decimatertia,

érçarw epifeopus fervas fervorbu Dei LaudmJls anno
 aedgta Jlls, falutem G apofbtkam CMaiSH
 itnéiUilelelt

UV. AD PLACENTINOS.

Scribit fe depofuiffè in fynodo Dtooyfium eorum
 epifeopum; A omnes quicumque ei fidelitatem
 juraverant a iacramenu vinculo abfolvtâe. Ait
 fe curaturam ut omnes fideles ad eum expel-
 lendum ipfis auxilio fint»

Gregorius epifeopus fervas fervorum Dei emiverfi/
 catholicis Placentina ecclqia falutem U
 apqthocam benedidamm.

Cupcr confufiooe ecclcie veftrss, dilectiffimi fi-
 u> llii, diu ad nos querela delata eft, A contri-
 tio animarum rerumque veftrarum fodam per in-
 quum pafctorem flepenumero paternum cruciavit
 affedum. Expedavimus arborem malam, ut fa-
 ceret bonos frudus, fed plantatio iniqua radici-
 tus vitiatâ A ficca per totum patientia deterior
 eft, terram occupat; quinetiam ad infamiam to-
 tius eccliefue germinat frudum reprobum in com-
 munem mortem, A in veftris perditionis exem-
 plum. Qpem olim omni officio privatum, reddi-
 ta fibi fola communione eccliefue, multis minis
 ac precibus conteftati fumus, ut procuraret ha-
 bere pacem vobifeum, redditus A reftitutus quae
 abftulerat, cum aqua minifterii, A fpm ma-
 joris beneficii dedimus, fi mandata fervaret. Sed
 Deo nolente fob hujus mifericordi- velamento
 operiri peccata inobedientie ejus, qua fiepe offen-
 derat nos, A opera impunita relinquit, iterum
 mentitus eft, atque vir manifeftè facrilegus, A
 multorum fcelerum reus, monita nofta pofttha-
 buit. Quapropter immutabili fententia fimte (y-
 nodi A irrevocabili confenfu omnium circumse-
 dentium fratrum Dionyfium quondam didum epif-
 copum abfque ulla unquam wc reconciliationis ab
 omni epifcopali honore depofuimus, A in perpet-
 uum negandam fibi audientiam decrevimus: A
 quicumque fibi fidelitatem juraverunt, ne contra
 hoc decretum fini, ab omni vinculo facramenti
 abfolvimus: Dabimus etiam operam, ut omnes
 fideles fandi Petri adjuvent vos in expellendo lu-
 po, A ordinando pafctore, qui res. veftras diri-
 puit, A corpora anunaſque lequentium fe in fo-
 veam, ficut oculus renebrofus, mittit. Unde vos.
 cives Dei confortamini, quia Deus nobifeum eft,
 A licet adverſentur nobis turritae urbes terne Cha-
 naan, A gigantea corpora filiorum Enach, dux
 tamen nofter Jefus cum fixio intrepidus terram
 promiffionis ingreditur. Eft enim A ipſe gigas ad
 currendam viam, qui dicit: Confidite, ego vici
 mandam. Quod fi quis pro de&nfione juſtitiz mo-
 riat ex vobis, precibus apoftolorum Petri A
 Pauli, ab omnibus peccatis liberetur. Data Romæ
 v. Nonas Martii, Indidione decimatertia.

LV. AD LAUDENSES.

Letatur ipſos eorumque epifeopum contra fimo-
 niacam harrefim A clericorum fornicatibnem
 infurgere. Hortatur ut perfiftant, A epifeopo
 obediant.

ftandam fimoniaca» hcrefim & preſtytevorana
 fornicationem divine' ſelo fixoenſos lauda-
 billiter infurgere. Gaudemus quoque ſuper fratras
 coepiwopo uoftro vclſro pafctore domno Opûooe,
 qui & intantum nobis quifiem refo pietatis fer-
 vere detexit, Ut ad bec perficiendum fonte h»
 lus fiedis obnixè flagtaffet auxilium. Quapropter
 hortamur vos, A ut filicis carifiimps monemus,
 quatenus in hiſpectibus deteftandis, fimoniaca vi-
 delicet hereſi A fornicatione minMrorum foci
 altaris conterenda, & penitus extirpanda, cum
 jam dido pafctore veftro, fratre noſtro, ad omni
 potentis Det fan&ſeque eccliefi* honorem, totiuſ-
 que patriae falutem, ut pii filii inſtitatis. In or-
 dinandis quoque rede A canonice eccliefis ei to-
 tis viribus auxilium praebeatis. Immo ia eundis
 que ipſe ad Dei honorem veftraſque falutem
 agere diſponit ei ebedienter obtemperetis; ut tan-
 te matris veftrae eccliefue apud vos munditia pol-
 leat, quam Chriſtus fine macula & ruga cadam
 fibi copulavit ſponſam. Hec autem quicumque
 favavent, de omnipotentis Dei gratia confiden-
 ter przfumat, apoftolicaque benedidionem fe
 Chabere cognofcat. Qui vero tn his quae praefati
 ſumus-el obſistere tentaverit, eumque in omni-
 bus qua: Dei ſunt non adjuverit, contremilcat fe
 divine animadverſionis apofroliccque matedidio-
 nis ultionem incurrere, pro gratia A benedidio-
 ne quas non curat habere. De adminiftratione
 vero altaris quod ſupra corpus beati BaOiancon-
 feſloris fitum eſt, omnino praecipimus, ut nullus
 ei adminiftrare pneſumat, qui vel pretio in eam-
 dem introierit eccliefiam, vel qui fornicator eſt,
 aut turpis lucri fedator. Data Rome quinto No-
 nas Martii, indi&ione decimatertia.

« DICTATUS P A P Æ.

Dfta/ Romana ecclqia a fob domim Jit fundata.
 Ad ſolur Romanas pemttx jure dicatur «wcur-
 falis.
 Quod ille ſolas poſſit deponere tpifeopos vel reconci-
 liare.
 Quod legatus ejus omnibus epifeopis profit » comi-
 lio, etiam rnfierii gredus, G adverſus eos fe»
 tentiam depqſitioms poſſit dare.
 Quod ahſentes papa poſſit deponere.
 Qmd earn excommunicatis ab illo, enter extera, are
 in eadem domo debemus manere.
 Quod illi fili licet pro temporis neceſſitate ntvas le-
 ges condere, novas plebes congregere, de canonica
 abbatiam facere, & eontra divitem epifcopatum
 dividere, G inopes unire.
 Qwsd ſolus pſſit titi imperialibas ſofignis.
 Quod folias papa pedes omnes principes deofcnlar.
 Hod illius foliar ROMAN IN ECCLEIIS RECHTUR.
 Quod unicum eſt nomen in mando.
 Quod illi liceat imperatores deponere,
 Daad illi: liceat da fede ad eodem neceſſitate cōgentē
 epifcopos tranſmutare.
 Quod de omni eccliefia quocumque voluerit clericum
 vcl deo ordinare.

ANNO
CHRISTI
•✠•

ei Hia mtaſta aũ rectifiã pro[^]e patefi, A.&» Romaneccleſiz cotta iubmittere, cui perin-

-----'..''----- —1 .■ —L— —r-----

ake tHuri.

^aad mUmv capitaim*, MN&r/Tr liber Caeſaicta
babeatar abyot illiat aafleritate.

QnJ fmeatia iũau A nolle Meat retraBari, &
lyfc Ianhmn fibu rrtraSan refit.

^O^m^mjaafi Cajefiamfne Ccdfiffia »ad

pettmm, feriptara tefionte, errabit-
Sçæi Utaumtu peatifax, fi comnice faerit erMo-
trr, meritir leati Petri nbŪMir clicitr fe».

ffnt, tffaate fanBe EmeeM Pepieſi tpicepe, ei
malli/ faa&i/ patribra feveatibat, ficta t» Jecre-
tit beati Symmacbi papa ceatiaetar.

Çæi illiat precept» C licratia fabjeOit Herat ar-
cofane.

Qwd abyryn fyaedali ceavmto pefit epifeepet àapeat.
re èr roceaciliare.

Quad catbeHctu mb babeator pw mb coneriat Re-
smm eccleſia.

a (Urinatè iaipntrma fabje&u pttefi abftl.

LVL AD MANASSEM RHEMENSEM Archicpiscopum.

Arguit quod negliges fiſeit fa canfo Catalan*
nenſium clericorum. Bnifropwn Catalaunenſem
propter innhfdianriſm dtpenendum eſſe ftatuit,
eſd vult pçſtiM, ut dencisCatalaunenſibusbo-
na erepta reſtitmt. Qſod fi parere noluerit,
mandat excommunicari: addens ut ille vel co*
ram fids legatis vel coram fe comparcat.

Gngerbu epifcpeu fervat ferveram Dei Maaſit
Rbeateſi archiepifape falatem (J ape-
felicam bcmMkmtcm.

Si te paſtoralis regiminis cura, prout oportet,
ſolicum redderet, clericorum Catalaunenſis
eccleſiz cauſa, totiens ad nos relata, jamdudum
competentem te*minum accepiſſet. Sed quooiam
uegligntia tua, & epifeopi pneaiſtz civitatis io*
obedientia, hucaique protraſta eſt, necriſe nobis
fuit clericis tamdiu afnitiſis fuccurrere, & inobe-
dientis contumaciam apoſtolicz autoritatis vigore
contundere. Multis enim modis pneſotusCatalan*
neniſ epifeopus noſtrz juſſikxii parere contempſit
Primo enim vocatus ad lynodum venire neglexit.
De ore noſtro prçſentialiter de reſtitutione beno-
fictorum clericorum pncepta fuſeipiens, obaudire
deſpexit. Literis deinde noſtris admonitus, iterum
qua: prveepimus adimplere forevir. Quamobrem
propter tam enormem inobeoientiz temeritatem
apoſtolica auctoritate omni epifeopali officio pri-
vandum cenſuimus; & hzc per te ftrenue com-
pleri omni mora poſtpoſita futuimus. Dentio etiam
firmiter præcipimus, ut d nihilo minus in-
jungas ex noſtra ft tua parte, quatenus pnedidis
dencis erepta bona & beneficia, omni excuſatione
poſtpoſita, ubicumque manere voluerint, reſti-
tuat; adjundo ft reſtaurato quod de uſibus rerum
fiurum perdididerant, ex quo nos et præcipimus
Hac vice, fi huic noſtro pnecepto obtemperare
noluerit, omnimodo a corpore & fanguine Do-
mini arceatur, donec per oedientiam difeat fim-

obedientiam non erabuit recalcitrare. Si vero fe-
ti noſtri ad GalUanm paries idque ad Kalen-
ſa Oftobris ierint, ante pnsſeutiam illorum fe
paratum ad expurgationem foam pnaſcmare pro-
eurat. Sm autem, ad feſliriratem omnium fan-
Aorum ante nos fe expOrgandum, omni occaſio-
ne remota, atwfenſet. Data Rome quarto Nonas
Martii, indiftiaue decimatertia,

LVL AD FESUIANOS,

Increpat eoa quod filperibis querimoniis contra
fuum epifeopum repetendis cccleſias Fefiibuue
damna mferant. Unde eis filentium imponit;
fe autem tattp modo paſſurum ecdefuun de-
vaſtari.

Akt, falntem & apefelicam beaeJiffieaem.

Miramur fotis quod de cauſa * Irafinundi epi-
fcopi veftri Romann eccleſiz fiaffidt, qui-
buidam veftrum non iofficere, ft querimoniam
multis ac diuturnis inquifitionibus, immo divinis
indiciis, ad .finem peraufftam fuperſuius diſputatio*
nibus repetere, & nc Fefulanat ccdeliac poſt lon-
gas tribulationeſtpfos* reliquiasconlumere. Stenin*
epifeopus omnium quz fibi objeſta font reus te-
Cneretur, & divino iudicio atque humana examb

fiam, quz non peccavit, immunem cuſtodire, A
vindictam peccantis in detrimentum oooſiſſeſcm-
que minime convertere. Deceret etiam, ut quos
miferabilis paupertas ft ruma eccleſia veftrco<K^
patiendi non tangit, verecundia foculi, & infir^*
mata R omnino contemptui habita quſſtk» vef-
tra filentium imponere debuſſet, Unde admone-
mus, ut inter vos ulterius non fine ſchifinata & con-
tentiones, fed quod nos fontimus, quod nobisſuf-
ficat, quod Romana approbat eccleſia, voſidipſum
fentiatu ft teneatis: ſelentes quia nos nullo mo-
do patiemur fubhujufinodiocratiooefcandali, feu
Dinutium dſſeepationumvanitibus eccleſiam no-
ſtram devaſtari, fed ejus miferiz atque neceſſita-
ti, prout Deuſ cooceſſièrft, non ſolum loquendo,
fed & vindictam contra ipſius inimicos exercendo
fiilbvcnemus. Data Rome * quarto Nonas Mar-
tias, indidione decimatertia.

LVIIII. AD MANASSEM RHEMENSEM Archicpiscopum.

Ut Noviomienſem epifeopum ad Brugenſem vil-
lam, a Trajeâenſis epifeopi iurifiſſitione ere-
ptam, fi id libi confſiterit, reſtituendum com-
pellat: fi quid autem iuris fe putat habere, in
ſynodo caidâm agat.

Gregmar tpſiepot fervas ferveram Dei Maaſa
Rbemeaſi archiepifcapa, falatem tf
apefelicam beaſHSHatm.

Gonfratris noſtri Trajeſtenſis epifeopi Wildmi D. v-nut.
querelam de Bnigenſi eccleſia, in Novio-
menſi epifeopio fits, literis ipſius expolitam acce-
pimus, quam ôtante dominum & pnaocceſſibrem u.*»
noſtram papam Alexandrum depolitam, necdum
competenti termino contigit detain*. Adſtrait au-
tem epifeopus Trajeſtenſis eamdem eccleſiam tra-
ditione antiqua fcdi fus delegatam ducentis fer-

ANNO
CHRISTI

me annis abſolte & quiete ad afin ſtipendiarios
canonicorum Trajeaenſium detentam, donec Ra-
both Noviomienſis epiſcopus abſiſſe ullo canonico
iudicio ſibi eam fubripuit, &, ut affirmant lega-
ti (quod gravius eſt ſit omnino illicitum) alteri
cuidam clerico vendidit. Quapropter infraganeuni
tuum Noviomanicum epiſcopum per te convenien-
dum eſſe cenſimur, ſe de tanta perverſitate, ſi
ita cte confiteri, feverius increpandum, ac ſub-

Abis ſalubriter ſtatuta violare pnrumat, virtute,
ſandi Spiritus, poteſtate nobis a Deo collate,
interdicimus. Ecclſiam veſtram, quam per lega-
tum apoſtolicæ fedis reconciliari queſiſtis, praeſi-
to filio noſtro Dienſi epiſcopo, qui ſiſ Romanus
ſe Viennanſis ecclſiæ filius eſt, coniecrandam
commiſimus. Data Romæ vit. Idus Martii, * W.
ind. XII.

ANNO
CHRISTI
**n'IX AD OTTONEM CONSTANTIENSEM
epiſcopum.L
1

* ralaclac
aenſem, que tanto tempore pſiſſet ſua expolia-
tione fine mora * inducat, ac poſtea, ſi quid
habet quod jure conqueratur, ſynodali iudicio di-
ſceptare contendat. Quod ſi hic auctoritati no-
ſtre vel moniſtis tuis obtemperare neglexerit, tamdiu
epiſcopali privetur officio, quoadusque canſu ecclſiæ
ſtatutis non potenti * magnitudine, ſed juſtiti-
centura, ſiniri oportere doceatur. Hujus ergo ne-
gotii deciſionem per te ſtudiote ſe impigre volu-
mus adimpleri, ſe literis inditam nobis quamci-
tius poteris notificari. Data Rome tertio Nonas
Martias, indiſione decimatertia.

Lit. AD MONACHOS ROMANENSES.

Eorum abbatiam iub Romanæ ecclſiæ proteſtatio-
ne recipit, illique bona coſecra & concedenda
confirmat. Vetat in ea canonicum ordinari,
niſi qui regulariter viâurum profeſſus fuerit,
nec abbatem niſi regulare ſe a fratribus re-
gularibus cleâum. Ecce i Dienſi epiſcopo
coniecrandam committit.

Gregorius epiſcopus ſervus ſervorum Dei ſreſſau
i» Metie Roſeate ſilper favhm
lterem evſſititme, ſeſtem butſſoliceM

Eccleſiil.
A/.J././'.h.
Fidelitatis ac devotionis veſtræ ſtudia, que per
legatos veſtros noſtris auriſus inſinuaſtis, ac-
cepimus. Petiſtis ut * Romana ecclſia libertate
quam veſtra ecclſia ab anteceſſoribus noſtris ha-
âenus habuit, vos donaremus. Scriptiſtis etiam
(quod nos valde lætificat) quodam ſcilicet veſtrum
regularem canonicamque vitam * inſcriptiſtis: qui-
bus quaedam ecclſiæ veſtræ bona vos conceſſiſſe
denuntiatiſtis, rogantes ut hæc noſtra firmaremus
auctoritate. Veſtræ itaque bonæ intentioni con-
gaudemus, & ut ſemper in melius proficiatis opta-
mus, petitionibusque veſtris obtentu filii noſtri
Hugonis Dienſis epiſcopi, & veſtri dilectio-
nis concedimus. Illa vero que fratribus veſtris
regularibus præpoſitis veſtre Herimannus & vos
donatiſtis & ſtatuiſtis, quæ & literis ad nos mittiſtis
inferuiſtis, videlicet quidquid ipſi de bonis ejusdem
ecclſiæ prius habere videbantur, & quicumque ex
vobis ei ſe fociare regulariter voluerint, vel quod
illis de ſuis aliquid dederit, nos quoque donamus.
Poſſeſſiones autem & diſpenſationes ecclſiæ illis
qui nunc habent, aut ad regularem vitam con-
verſis, aut de irculo migrantibus, ſic terras quæ
deinceps præſentibus ecclſiæ datæ fuerint, ad men-
tam fratrum regulariter inibi viventium pertinere,
& nullum ulterius ibidem fieri aut ordinari cano-
nicum, niſi qui regulariter ſe viâurum profeſſus
fuerit, noſtra auctoritate ſtatuiſſimus. Præpoſitum,
vel abbatem, ſeu cujuſlibet diſpenſationis ecclſiæ
ſtatutæ miniſtrum, niſi quem communis cleâio fra-
trum regulariter viventium ſuæ profeſſionis ſecun-
dum Deum elegerit, vobis perferri apoſtolica au-
thoritate prohibemus. Ne quis autem hæc a no-

Mandat ut litem inter cum & Augenfem abba-
tem dirimat. Quod ſi fieri nequeat, ambo ad
ſe veniant. Interim neuter alteri mœſtiam
inferat.

Gretoritu epiſcopu firmu ferverim Dei Otten:
Confientieſi epiſcôpo, ſeſttem & apoſtolicim
inodiffſove*.

Sicut tua ſuper Ecardo abbate * Augenfis mo-
naſterii, ita & illius ſuper te nobis eſt illata
querimonia. Verum quia nos .fatigationibus ve-
ſtris parcere cupimus, confidendo mandamus vo-
bis, ut utrinque communes amicos, ſit ſapientes
viros veritatis amatores, juſtitiæ magis quam ami-
citie faventes convocetis: quorum conſilio, op-
portuno tempore ſit loco convenientes, litem ve-
ſtram ſequiſ rationibus & aliqua congrua paſſione
dirimi in commune aſſenſum detis. Quod ſi peo-
catis facientibus fieri nequeat, commonitos vos
ex præſenti auctoritate eſſe volumus ut circa fe-
ſtivitatem omnium ſanctorum ambo ad apoſtolo-
rum limina veniatis, quatenus, annuente Deo,
cauſam veſtram diligenti examinatione diſcutia-
mus, ſit diuturnam diſcordiam juſto fine decida-
mus. Interim vero percipimus, ut omni lite in-
ter vos iopita, quaſi per manum beati Petri &
noſtram, firma pax poſita atque condiâa tenea-
tur, ut neutra pan alteram moleſtis vel contra-
petate provocare aut inquietare audeat. Nec le-
ve vobis videatur tanto mediatore interpoſito pa-
cis jura diſſolvere: quoniam qui io hac conſtitu-
tionis apoſtolicæ auctoritati reverentiam & fidem
non exhibuerit, ex ipſa ſua temeritatis impietate
adverſus ſe ſit cauſam ſuam fidem & iudicium pro-
vocat. Data Rome tertio Idus Martii, indi-
ſione decimatertia.

LXI. AD DIETWINUM EPISCOPUM
Leodiënſem.

Reprehendit eum tamquam ſimoniacum; monet
que ut reſipiat, fornicationem & clero extir-
pet, & a contumeliis abbati de fanâo Huber-
to inferendis abſtineat: utque ecclſiam quam-
dam in ſua diœceſi vel per ſe vel per Meten-
ſem epiſcopum conſtituat: eique fuorum pecca-
torum abſolutionem impartitur.

Gregorius epiſcopus ſervus ſervorum Dei * Leodiceſis
epiſcopot ſalotem iX èpofoliceM kettedi&iauth.

diccater, at

Am multo tempore audivimus, & multorum
relatione comperimus, te per plura in epiſco-
patu adverſus inſtituta ſanctorum patrum feciſſe,
videlicet in venditionibus ecclſiaſticarum dignita-
tum, & canonicarum pnebendarum. Unde tibi
multum condolemus, & fatiſ obſtupefeſcimus, cum
tantum honorem gratis ſuſceperis, & cum pru-
dentes & religioſos viros inveneris, honores ec-
clſiaſticos gratis non erogaveris, led dedinaſti ab
exem-

exempto tai anrece&rtt imrofrtfitme nova con-

AWM feriadtah. Ratione igitur juttitai hà de *tui*»
fentartia in te e&t animadvertenda; fed nard-
mus propter fenilem atatem, ft quia cari&Dus
frater cotter Harimatmus Metenfis epifeopus, ton
ecclefea filius, te multum apud non cxcafevit ,
imputans aliis qpacumque finer his male difpo-
focris, quorum confilto ufus fueris, axmnoneaus
ergo te apoftolica auâoritate, ut quid egeris at-
tendas, ft iudicium ad quod properas expavefeas ,
ft amplius defittas ab hujufinodi tranfgreffionibuS,
ft in miftufcumque poneris ftudeas corrigere, im-
mutando que egeris. Pneapolis etiam ut admo-
neas ft coerceas quofcumque facri ordinis mink
ftros cafte riven, ft concubinas omnino derelin-
quere, ft extermina nefas fecundum patrum tra-
ditionem, quod temporftus modernis inolevit ex
taciturnitate pafforum, ne cum male operantibus
propter filentium damneris, ft ipfi ftterne mor-
tis incurrant periculum. Comperam eft nobis te
contumelias quorundam conblio intuliffe abbati
labert-----* Huberro propter privilegium quod a
nobis fufcepit; fed excufamus eum, quod contra
detrimentum ft honorem ecclcfic tue nihil fece-
rit: unde te monemus & rogamus, ut permittas
eum in pace ft in omni tranquillitate. In die-
ceffi etiam tua * Manuccnfis comitis ecclefiam ,
quam adhuc confecrarediftuliffi, rogamus ut con-
freres: fi vero ex debilitate corporis id agere ne-
quiveris, committe hanc obedientiam carmino fi-
lio noftroMetenfi epifeopo. Quod fi non acquie-
veris, iuftam & rationabilem caufam quare dimi-
feris referibes. Et quia in extremo videris po-
fitus, fraterna compafuone dnâi, auâoritate beati
Petri apoftolorum principis abfohrimus te a pec-
catis tuis, ft Dominum pro te exoramus, ut in-
terventa beatorum apoftolorum inter eleâos ster-
num merearis confortium. Data Rome decimo
Kalendas Aprilis, indidione decimatertia

LXII. AD SICHARDUM EPISCOPUM

Aquikjenfetn.

Exponit ftatuta in concilio contra concubnarios
& fimoniacos clericos. Pncipit ut ca
fervari curet.

Gwgerms epijctpu fervas fervent» Dei Sicbtrtb
frettri ceepijcepe Aeeolejetiffi , ftitate»
tf tpeftolica» leeedi&leile».

Fraternitatis tue prudentiam latere nondebet,
neque tui ordinis dignitatem ignorare oportet,
que ftatuta quæque decreta in peraão con-
cilio preterite quadregime confilio confratrum
noftorum ac totius conventus affenfu, fequentes
fandorum patrum auctoritatem, ftatuimus. De-
crevimus enim, quod fi quis eorum, ordinum qui
fecris altaribus adminiftrant, presbyter fcilicet ,
diaconus, uxorem vel concubinam habet, nifi il-
lis omnino dimittis dignam pœnitentiam agant ,
facets altaribus penitus adminiftrare defittant, nec
aliquo ecclefia beneficio ulterius potiantur, five
potitis fruantur. Qui vero fimoniace, videlicet
per interventum pecuniz, funt promoti, ut abf-
que ulla fpe recuperationis deponantur, apoftoli-
ca cenfura ftatuimus. Monemus itaque te, dile-
ditime frater & coepifeope, immo apoftolica ti-
bi auâoritate prxeipiendo mandamus, ut tu in
directiffi tua fimoniacos omnino deponas, & for-
nicatoribus clericis, nifi a fornicatione abftinue-
rint, prxfitta conditione officium & beneficium
penitus interdicas, ft fuilraganeos tuos, five lite-

ris tuis, five viva voce, ad te convocatos,
idem feriam finima cum diligmtiamoneas. Da-
ta Romæ decimo Kalendas Aprilis,
rimatertia.

LXIII. AD GEÛSAM HUNGARIÆ DUCEM.

Commendat eum ob res praeclare géttas Offendit
Hungarian regnum non nifi Romane eccleffi*
fidqici, ft merito eius confanguineum, qui il-
lud a Teutonicorum rege acceperat, eo fitiffe
privatum. Hortatur ad ccclcfiarum curam ha-
bendam, ft ad obedientiam apoftolicis legatis
praedandam.

B Angarias epifefas ftrvtu fervent» Dei * Geafa .
ZAμ μ τ μ dur/, fefatt» & tpeftolitMte ηδ .«πιβο-
a.*UuX
but.»»[«.

Licet per legatos, quos pridem ad nos direxi-
fti, miferimus tibi literas, quas nondum te
alcftris percepiffe, iterum tamen-pro caritatis af-
feâu, qua omnes reges fle principes ut hioe ad-
monemus, feribimus ad te defiderantes tibi cum
iuftitia quaecumque funt honoris ft glocis. Mul-
ta quippe bona de te mihi relata funt, atque ex
tuis aâibus honefta fiuna ad aures noftas ufque
pervenit: pro quibus diligimus te, ft cupimus, ut
fiuna cum rei veritate temper afoendat. Notum
autem tibi effe credimus, regnum Hungarian fie-
Cut ft riia nobiliffima regna in proprie libertatis
ftatu debere effe, & nulli regialterius regni fubji-
ci, nifi fandae ft univerfidi matri Romana ecclefiae,
quæ fiibjeâos non habet ut fervos , fed ut fi-
lios fufeipit muverfos Quod quia confanguini-
Loquitur at
nous tuus a rege Teutonico , non a Romano
pontifice uforporative obtinuit , dominum ejus , r-
ut credimus divinam iudicium impedivit . Cum
vero res in manibus tals fit , hortamur .te , «piit»
ut interim circa ecclcfias curam habeas , cir-
ca religionem fummm ftodium geras , talem-
que obedientiam legatis fanâa Romans ec-
clcfia, cum ad te venerint, exhibeas, quatenus
interceffione beati Petri ingloria ft honore «itriuf-
que vite proficias. Data Romæ x. Kal. Aprilis,
Dind. xiii.

LXIV. AD IVONEM ABBATEM fanâi Dionyfii.

Ut coram fuis legatis ad objeâa contra eum re-
pondeat, eifque pareat, vel ftatuto tempore ad
apoftolicam fedem veniat. Interim animarum
tibi commiffarum curam habeat.

Gregoritu epifcefus fervas fervent» Dei Jve» elietit
ne^ifienî feoGi Dioettiffi m Periffie.

Licet Romanas ecclcfias excufationem introitus
tui Algifi monachi veftri verba jam pridem
replicaverint, licet ex parte fidem nobis dederint,
crefcentem tamen infamiam, & utque ad fedem
apoftolicam jam a pluribus delatam, indifcuftam
tranfire nec potlumus nec debemus. Quapropter
fi contigerit hac in æftate legatos noftros ad par-
tes illas proficifci, præcipimus ut coram eis cau-
fam objeâionis tue diligenter exponas, ft diffini-
tioni eorum obedienter pareas. Quod fi aliquod
impedimentum hoc fieri non permiferit, abhinc
ufque ad feftivitatem fandî Andm de obiedis
reiponfurus ad nos venias. Interim te volumus
circa curam animarum fubditarum tibi ftrenuum
folicitunsque exhibai: quatenus, cum ad nos ve-
nc-

GREGORII PAPÆ VIT. EPISTOLÆ. LIB. II.

1;<

neris, Iplum bon® convcrfitionh ftudium tam te, Atem huadquecefiatfi, foma torporis expolio ad
quam ilk> quibus præfle vMcris » valeat commeo- AMMO
d. ® reAlfn, / < h*
firmare. Dutg Rom® oftavo Kalendas Aprilis, gMititSt
lindiftione decimatertii. fi confervis noftrb, his maxime qui alio docere

LXV. AD MONACHOS SANCTI DIONYSII.

Hortatur ad Concordiam A pacem, dum eorum
abba» fe de fimonia purgaturus, vel coram
legatis, vd coram fe veniat.

*Çrqrùtt tpiflepur firvut firvnuu Dei ummbit
nntfieri finOI Dieugfi, fitiuen
& tptftikt nntUBIntn,*

A Bbatis veftri Ivonis infamia quampluribus re-
ferentibus ad aures noftras ufque pervenit,
videlicet quod fimoniace, hoc eft per interventum
procuratoris, obtinuerit abbatiam, cujus rei caufa,
quia huiusmodi infamiam indicium moneterire non
debemus nec pollumus, per literas noftras fibipre-
cipiendo mandavimus, ut legatis noftris, fi hac
ſententia ad partes illas eo-venire contingeret, conſiat
jeſtis fe purgaturam exhibeat. Quod ſi aliquibus
intervenientibus cauſis legati non venerint, abhinc
ufque ad feſtivitatem fanai Andre® de objectisre-
ſponſiurum fe noſtr® audienti® reprefentet. Qpa-
propter admonemus religionem vcftram ut interim
mret vos nulla diſcordia, nullum ſchifma diabo-
lica fraude natum inveniatur: ipſi enim icitis quia
in ſciflura mentium Deus non habitat, fed reli-
gioni atque ordinis veftri obſervationi fedato ani-
mo ac lumina cum reverentia operam dantes,
pnediſto abbati humiliter obediatis, ne forte,
quod abſit, in veftro fehifmate monaſterium ve-
ſtrum in rebus corporeis, A vos in anima dam-
num aliquod patiamini. Pro certo namque ſria-
tis, quoniam nos abbati® fanai Dioayſit ſolicite
invigilari nunquam negligimus, fed ſecundum Apo-
ſtolum honeſte, & dim oroino facere volumus.
Sicut enim nocentem iuſtificare nobis admodum
eſt timendum, ita & innocentem damnare valde
periculofum. De cetero prudenter vos habere,
dilectiſſimi filii, memores noſtri iu orationibus
veſtris. Data Rome oftavo Kalendas Aprilis, 17-0
diſtione decimatertia.

LXVI. AD BURCHARDUM

Halberſtadicenſem Episcopum.

Præcipit, ſicut ante per legatos fecerat» ut forni-
cationem ex clero evellat.

* F>n< , Crtgaritu epicepus firm; firvorme Dei RurtbtrM 9
4""% "99ti hltvjieujl ertbleſſicope, ſaltlen (J epo-
β-η-, / »A. ſitlkun bntaüStMm.

N On ignorare te, frater cariffime, credimus
de ordinum ecclæſiaſticorum caſtitate fan-
tis apofolice ſtatutaantccfſibrum noſtrorum Acritatis apud eam tamquam apud matrem dukifſi-
ma filia prapoſeat. Quem benevolentiae laudabi-
lis ofiun ab anteccfſibris noſtri ad nos trique de-
ductum non fotam obſervare, fed etiam ampliare
& augmebtare pro rerum opportunitate & tempo-
rum modis omnibus fum paratus. Hinc etiam,
cariffime frater, de obedientia tui ſecurior fidu-
cialius adhortor A moneo, atque communis do-
mini beati Petri auctoritate oriripio, ut ad ca-
ſtitatem clericorum prædicandam atque inculcan-
dam, juxta patrum decreta, & auctoritatem ca-
nonum, cum fuſſraganeis tuis omnibus ſtudioſius
acclingaris, ut ſpomſc Chriſti, ;u* maculam no-

idonei ſint, Domini pecuniam diftrituere pigri-
tamur. Urget nos enim timor illius maledi&i quod
per Salomonem depromitur: **UMiAu btn» fi** lb
«i/cſud* / tnnm m praub. Et quod item per
prophetam dkitur: **MeMi&tt** fern par **prbtiet** Tη. „
ksAaar fiunt A fingunt, jd eft verbum pnedica-
tionis ab increpatione carnalium. Sicut eium nop
ad loquendum ſuperiora exempla impellunt, ita
& vos que de obedientia paiym ſcripja leguntur
adhortantur que dicimus fraternæ caritate ſuſci-
pere. Nam legitur apud Samuellem: **Melior eſt fitf** „
oeMintn pent viſſlnu. Duf nine fceUl Mtlu- „*!
triuſſi Un nſnlture, ptecutun nielnAi **ft** „*„

ſſi nu tcytiſcert. Quod beatus Gregorius inno-
ralibus exponens dicit: Obedientia ergo eſt fine **OMuati-**
qn?, quamvis fidelis quique videatur, infidelis ef-
fe convincitur. Denique novit fraternitas tua quas
proponimus regulas a fandis patribus eſſe pnſi-
tantoque venerabilibus obſervandas, quinto
non ſuo libitu, fed Spiritus fanai promul-
gaffe afflatu. Qpamobrem, cariffime frater, in-
ſtanter hortamur, A apofolica auctoritate preci-
pimus, quatenus & a legatis noſtris ante cogni-
ta, A haram teſtimonio uteraram plenius inculca-
ta, fideliter exquaris, de agro dominico mania
eradica, frumentum conferva, caſſos A religio
Mos clerico-, ut tui officii cooperatores, benigne
foveas, lubricos A incontinentia aut paterne cor-
rigas, aut ir**orrigibites a (acris altaribus arceas t
A nifi tuis exhortationibus acquieſcenta reſipif-
cant, nec laud etiam officium eorum ullatenus
audiant: ut quos nec timor nec amor divinus
compungit, pudor faltem humanus retrahat ad
fobrietattem. His fi vigilanter inſtititeris, A inobe-
dienti® culpam potens evadere, A a Domino
Kmium tibi mtdtiſſe A indeficiens comparare.
ta Rom® quarto Kalendas Aprilis, indiftiooc
decimatertia.

LXVII. AD ANNONEM COLONIENSEM

Archiepiſcopum.

Ut habito fuoram epifcopocum concilio decreto
apofollae fedis de caſtitate clericorum promul-
get, & fervanda curet. Exponit quoque ſc in
ſynodo contra fimoniacos ſtatuta conſirmatiè.

*Gregoritu tpifitptu fervet/ firvonn Dei Anni
Colnivt trebiepiſſept ſtbtten ſ* up-
falktm brpittinen.*

C Onſtat eccleſiam Colonienſem inter atteras
regni Teutonici eccleſias fanſt® & apofoli-
c® fedi, cui Deo auctor deferervimus, ita fide &
dilectione atque obſequiis ab annis prioribus eſſe
devindam» ut lingulari familiaritate A gratia ca-
ſſa prapoſeat. Quem benevolentiae laudabi-
lis ofiun ab anteccfſibris noſtri ad nos trique de-
ductum non fotam obſervare, fed etiam ampliare
& augmebtare pro rerum opportunitate & tempo-
rum modis omnibus fum paratus. Hinc etiam,
cariffime frater, de obedientia tui ſecurior fidu-
cialius adhortor A moneo, atque communis do-
mini beati Petri auctoritate oriripio, ut ad ca-
ſtitatem clericorum prædicandam atque inculcan-
dam, juxta patrum decreta, & auctoritatem ca-
nonum, cum fuſſraganeis tuis omnibus ſtudioſius
acclingaris, ut ſpomſc Chriſti, ;u* maculam no-
fcil

ANNO CHRISTI!
tn
 fect aut rugam, candidatas fit immaculate fami-
 lia gratifum exhibeat officium. Novit enim
 fraternitas tua quia pnscepta hzc non de nofra
 fenlu exculpimus, fed antiquorum patrum fan-
 tionét Spiritu fanfo praedicante prolata officii
 nofri oceffitate in medium propalamus, ne pi-
 gri fervi filbeamus periculum, fi dominicam pec-
 uniam, qtu cum fenore repofcirur, fub fdentio
 abfeondamtu. Quamquam huic fanftz Romana
 ecclefiz femper licuit, Temperque licebit, contra
 noviter increfcenctis excclufus nova quoque decreta
 atque remedia procurare, 'quz rationis fic auto-
 ritatis edita iudicio, nulli hominum fit fas ut ir-
 rita refutare. Ureet nos etiam timor illius male-
 difti, quod per Salomonem depromitur, *afpte od*
id-good i» fapere epiftole ait. Obedientia ergo
 eft, fine qua licet fidelis qudque videatur, infide-
 lis effe convincitur. Sed ut ea quz dilectioni tua
 injungimus compendiofius efficaciusque profequa-
 ris, cum fratribus & coepifcopis tuis concilium
 ce cogere fuademus, in quo, quam maximo po-
 teris clericorum cretu congregato, leges canoni-
 cas, & fedis apoftolica auctoritatem, tuimque &
 confratrum omnium, patenter promulgabis; quan-
 ta castitatis fit virtus, quamque ecclefiafticis gra-
 dibus neceffaria, feu quam fponfi virginis & vir-
 ginis fponûc cubicularis fit competens, ut Deo
 donante nofti, latius exponens. Subinde firmiter
 *' «défit, pronuntiabis non ulterius tibi licere, quod in per-
 it*«at-* nciem fui hadenus ufuroarunt', cum tolerabilius
 bu' omnino fit ctfilarc ab officio, quam inceftam, vel
 etiam malefiam fuo falvatori ingerere fervitute,
 & inde tibi iram coacervare atque fupplicium,
 unde premium debuit emereri. Quod fi te fide-
 liter hzc & firmiter exequentem tribulatio ac per-
 fecutio invenerit, refpice ad eum qui dixit: *Co-*
fidite, ego vici teumde'. Nos quoque clypeo bea-
 ti Petri munitos indubitanter noveris, feu ad re-
 pellendos hoftes, fi poffimus, feu ad protegen-
 dum te omni hora paratiffimos inveniri. Illud
 quoque fraternitati tuae notum *effe* volumus, con-
 tra fimoniacam hzrefim in fynodo confirmaffe,
 (nam a fandis patribus longe ante ftatutum eft)
 ac vehementer prohibuiffe, ut neque ecclefiz ul-
 latenus vendantur, aut pro manus impeditione
 pretium accipiantur. Quod fi hoc modo ordinatus
 aliquis fuerit, eum a mltz celebratione & pro-
 gelfti ledione omnimodis removemus & ut hzc di-
 ligenter obfervetis enixius admonemus. Data R.o-
 me quarto Kalendas Aprilis, indidione decima-
 tertia.
LXVIII. AD WEZELINUM
 Archiepifeopum Magdcburgentem.
 Bujdem fere argumenti.
 VmmUm *Çr/prim fpiſeopas ferver fervent* Det * Veulmo*
Magdebargetfii orchiepifcopo, folate &*
apofiolica bc*diliione*.
 T Egimus Jofue, cum in popno Dei magiffo
 A--* fuccedens ducatum fufcepiffet, ita follica &
 vigilantia obedientia exercuiffe officium, ut, quod
 de alis raro feriptum eft, czleſti fretus virtute,
 elementis potentialiter imperaret. Nam fic ihivium
 Jordanem ad tranfitum exercitus curium natura-
 lem fiftere fecit, fic Solem volubili mobilitate in
 pccafum anhelantem, donec adverſaries ulciferetur,
 quaſi alter creator ftare praecepit. Is etiam
 muros Jerico fepteno perlufftan* circuitu faccrdo-
 talium clangore tubanun fubruit dt evertit. Vi-
 des, cariffime frater, quid fervens in divini cau-
 Gonth.Geatral. Tom. XX.
 Ad hujus fimilitudinem faſti nos, qui populum
 CMMNem intituendi magifterium fufcepimus,
 mentem vigilanter intendere debemus, ne adver-
 feriz poceftatis muros, contra verum Jofue rebel-
 lantes, & ereftos, filentio noftro ftare aut robo-
 rari patiamur. Qmunobrem fraternitati tuz apo-
 ftolica auctoritate injungimus atque praecipimus,
 ut ad caſtitatem clericorum praedicandam fic flu-
 dioſius inculcandam lpiccina facerdotali vehemen-
 tius fit intantius intrepas, donec Jerico muros,
 id eft defeſtionis opera, fic fordiz libidinis pol-
 lutiones, *quapamit fubverſa* 1-*not* Kad Proi
 tam: * *Poffa te hodie fupergentes & reſno> at evellat*
 è*definias, *tf difperdas fcdtflpei, &tdifices, Ū*
 plantes. Non nofra decreta (quamquam licenter J".
 fi opus effet poſſemus) vobis proponimus, fed a
 fandis patribus ftatuta renovamus: ne noftro fi-
 lentio fervi dominicam pecuniam abfeondentis fen-
 tentiam incurramus. Elabora igitur, inſta oppor-
 tune, importune, ut domus Dei tibi commiffa
 purificetur; quatenus fit a nobis de obedientia tua
 gratias merearis, & tui laboris praemium receptu-
 rus in Domini tui gaudium lztus introducaris.
 Data R.ome iv. Kalenda> Aprilis, indift. xm.
LXIX. AD CUNIBERTUM EPISCOPUM
 Taurinentem.
 Arguit quod moleſtis afficiat monachas fanfti
 Michaelis. Monet ut pacem cum abbate in-
 eat, vel ftatuta die ad fedem apoſtolicam liris
 dirimendas cauſa accedat, interim a moleſtis
 inferendis deſiſtat, ne ipſe cogatur illud mo-
 naſterium de ejus ſubjeſtione eximere, & quos
 temere excommunicant, abſolvat.
 Gregoritts tpifcophj fervus fervent* Dei Ctmiherto
 Toxnnvtt epifcopo, folate* & opofiolico*
 benediHo**.
 D Ecuerat te', frater cariffime, pro reverentia
 quam beato Petro apoſtolorum principi fic
 magiffo univerſalis ecclefiz debes, nobifeum et-
 iam fervare unitatem fic concordiam in vinculo
 caritatis fic pacis, fic labores noſtras, ut in Chri-
 ſto gij frudum facerent, faltem inat-
 tinentibus tibi fic tecum adis juvare negotiis. Vc-
 rum econtra, unde nos nec mirari nec dolere fa-
 tis poſſumus, te immemorem noſtrz dilectionis a
 nobis diferepare, fit ea quz colligere laboramus
 omni conatu ad difpergendum infilſtere, clamor
 fratrum monaſterii fanſti Michaelis, immo multi-
 lilex anguſtia, quam multorum relationibus, te
 aciente, eos pati audivimus, manifeſta nobis in-
 dicia przbet. Mcminifcenim debes quot fic quan-
 ta dominus fit anteceſſbr noſter beate memoriae
 Alexander papa, fic noſipſi, cum noviffime apo-
 ſtolicam fedem ſie przfentiam noſtram viſitaſſes,
 de pacr fic tranquillitate ejufdem monaſterii cum
 E tua fraternitate egimus, ne diabolus fervorum Dei
 ſaluti ſemper invidens fic quieti, venenum fuz ne-
 quitie aliqua occaſione ibi poſſet infundere, fit de-
 votas animas ab affidua orationum fic divini fa-
 mulatus meditatione divellere. Qua de re licet
 nobis optime promiferis, videlicet te aut compe-
 tentem de omnibus cum abbate pacem fadurum,
 aut, fi id fieri non poſſet, fine omni laefioe
 monaſterii ad iudicium apoſtolicz diſcuſſionis rem
 denuo delaturum, tamen poſtquam a nobis di-
 ſceſſiſti, multo aſterior atque crudelior contra
 venerabilem locum illum quam antea fueras, pro-
 ut nobis relatum eft, extitiſti, fit quod detrimen-
 tum

—
anno
CHalsn

Of
tūm ejus foret, non solum .exteriori fortitudine , A
fed episcopali etiam distatione dicere de facete
non pmreiffi. Onde non parum advettum jle
commoti effe pofumus, qui ad contemptum apo-
ftolicx auāoritaris noftnoque fatigationis difpen-
dium, noftiscunfiliis, admonitionibus, rogatibus»
& juftis officii noftri difpenfationibus, te obfiftere
jntelligunus: ut pacem, quam fervis Dei cum
quanta per Deum cognofcimus oonfideratione ju-
ftitie providere cupimus, rupee pati poffis, aut
velis. Numquidne exiftimas epifeopos hanc in pa-
ftorali regimine poteftatem atque licentiam fuftx-
piffe, ut monafteria, que in fuis parochiis con-
fiftunt, quantum velint opprimant, & ftudium re-
ligionis luat praelationis occatione, hrc A illa po-
tenter exigendo, & poteftatem fuam exercendo „w
comminuant? An ignoras quod fandi patres ple-
nissime & religiofa monafteria de fubjedione epi-
fcoporum & epifeopatus de parochia metropolita-
nr ^dis F0710? infettationem prxtidentium divi-
ferunt, & perpetua libertate donantes apoftolica
fedi velut principalia capiti fuo membra adhaerere
sanxerunt? Percurre fandorum patrum privilegia,
& invenies ipfis etirmarchiepifcopisofficium, niti
forte ab abbate vocatis, in plicrilque coenobis fa-
cere prohibitum effe , ne torte monaftica quies
focularium perfonarum frequentia & c nverfatio»
ne turbaretur. Hoc itaque ne & nos illorum au-
doritatem & exemplo de prefato fandi Michaelis
monafterio facere cogamur, neve tu, dum immoderata
quattris, ea que ex equo tibi attinere vi-Ui
debanur jufto amittas, apoftolica te audoritate
monemus atque precipimus, ut aut pacem cum
albato congrua conventionem, & in commune pro-
vilib totius caule moderamine faciat, aut, fi pec-
catis impediens bus hoc fieri nequiverit, in ven-
tura fandi Mutini fortitudine ad apoftolicam fe-
dem ꝑ convocatum przfenti audoritate «cognof-
cas, quatenus, adjuvante Deo, litem vefttram di-
rimere & jufto fine concludere valeamus. Interim
vero eadem audoritate przicipimus, ut neque vo-
cando ad fynodum, nec aliquo interdido, deni-
que nullo unquam exadionis modo abbatem, vel
tirpe fatum monafterium, aut fervitores ejus, feu
loca , vel bona illuc attinentia, per te, five per
tuorum aliquem laedere aut inquietare przfijmas
& quos anathematis vinculo ex his qui partem il-
Jam attinent alligaffi, quamquam hoc temere fe-
ceris, caritati tamen fraternae providentes, ut tu
eos abfolvas locum tibi & monita damus. Qua
in re fi tu moram feceris, aut aliqua occatione
nobis obedire renueris, nofta apoftolica audori-
tate eos abfolutos, & ab omnibus interdidi vel
excommunicationis tuae nexibus liberos effe nove-
ris. Fac igitur, dilecte frater, ut vel nunc non
incaftum tibi fcripfiffe videamur. Crede noftis
confiliis , acquelecc monitis, nec libeat tibi nos
fiurimis occupatos diutius caufz hujus implicari
aboribus, nec deneges nobis fraternum & unani-
mem conienfum in componenda pace faepe fati
coenobii , ne , dum nobis, immo beato retro ,
obflare non deficris, in graviorem culpam & ir-
revocabile detrimentum tuomet (quod non opta-
mus) impetu prreipiteris. Nam u deinceps ul-
tra tenorem litrarum iftarum fupra memoratam
caufam in errorem & litigium trahere, aut mo-
nafterio infettationes aliquas inferre pertentaveris,
nos, divina & apoftolica fulti audoritate , ut
monafterium illud cum omnibus fuis pertinentiis
in perpetua libertate confiftat , ut nullius magi-
fterio vel judicio poft Deum, nifi fande Roma-
ne ecclefie, lubditum in propofito fande religio-
nis fine laceratione Deo fervire valeat, Deo adh

it®
anno
CNMUT1

Juvante, procurabimus. Dau Rome .quinto
Aprillis, indidione decimatertia.

LXX. AD GEUSAM HUNGARIÆ DUCEM.

Optat ut pax inter eum A regem Salomonem
ineatur. Significat merito jus regni a Salomo-
ne rege ad eum fuiffe translatum. Ejus erga fe
obforvantiam requirit, & queumque a Roma-
na ecclefia defiderat tibi literis vult aperiri.

Gregorios epifeopos fertnu ferveram Dei Geofc
Hostgarue fabetem & apoftoliaam
bcfudiSioaem,

I officii noftri eft omnibus fua jura defendere ,
ac inter eos componere pacem, ac ftabilire
concordiam, multo magis ratio jexigit, atque ufus
utilitatis expofeit, ut feminemus caritatem inter
majores, quorum pax aut odium redundat in plu-
rimos. Unde nobis cura cft, A cordi pia folici-
tudo inhxret, quatenus inter te & confanguineum
tuumSalomoncm regem faciamuspacem.fi pofumus;
ut juftitia utiwnque fervata fufficiat unicuique quod
fuum eft, terminum juftitiac nontranfcat, metam
bone conluetudinis non .excedat, ficque fiat in
pace nobiliffimum regnum Hungarie, quod hade-
nus per te principaliter viguit, ut rex ibi non re-
gulus fiat. Verum ubi contempto nobili dominio
beati Petri apoftolorum principis, cujus regnum
effe prudentiam tuam latere non credimus, rex
fubdidit fe Teutonico regi, & rcSul* nomen ob-
tinuit . Dominus autem injuriam fuo illatam prin-
cipi prrvidens, poteftatem regni fuo ad te judi-
cio tranftulit. Et ita fi quid in obtinendo regno
juris prius habuit , eo fis facrilega ufurpatione pri-
vavit. Petrus enim a firma petra dicitur, quz
portas inferi confringit, atque adamantino rigore
deffruit, & diffipit quidquid obfficit. Quapropter
fi quid vis, fi quid habere a Romana ecclefia di-
gne fperas, nobis confidenter volumus ut aperias,
& quae tua fit devotio erga univerfalcm matrem,
qualiterve illi ftatueris obedire, fandamque reve-
rentiam exhibere, operibus, ficut te decet, offen-
das. Quz autem hic minus fcripfimus, horum
portitoribus tibi dicenda relinquimus, quia de il-
lorum fidelitate fatis confidimus . Omnipotens
Deus, qui beato Petro poteftatem ligandi atque
folvendi principaliter tribuit, ejus precibus tetuo-
que in Chrifto fideles a eundis peccatis abfolvat,
& ad viram perducat «ternam . Data Ronue * de-
cimoo&avo Kalendas Mali , indidione decima-
tertia .

LXXI. AD WRATISLAUM BOHEMORŪM DUCEM.

Commendat Fredericum ejus nepotem, ut benefi-
cium a fuo.patre relidum illi concedat, vel
aliud tribuat. Monet ut diflidis fublatis pacem
in fua ditione fervandam curet

Gregorios epifeopos fervus fervorum Dei VratissUo
Bobemontm duci, falotem & apoftolicam .
benedictionem.

Fredericus nepos vetter , & Romans ecclefie
fidelis, nos humilibus precibus flagitavit, qua-
tenus tux nobilitatis prudentiam rogaremus, ut
beneficium, quod fibipater fuusreliquit, eum per-
mitteretis habere, & in omni pacis quietudine
poffidere: cujus fupplicibus orationibus nexi, no-
bilitatis veftra forenitate obnixemur, ut fi
icitis

anno
CHRU
**AV

-frfrk eum habere iustitiam, tum quia «tuum fle A
caro est, dudus proprietate (anguinis, tum quia
refugium apoftolice miferationis confugit, aut
beneficium illud tibi reddatis, aut contracambium
tribuam, quod tibi fit acceptable, & tui coude*
cet genere dignitatem. Qpod fi iustitiam non vi-
detur habere, rogamus tamen ut pro caritate &
reverentia beati Petri apoftolorum principis, cu-
jus prefidia humiliter postulavit, aliquod tibi be-
neficium, quopoflit boneftevivere, tribuatis. Non
pigeat itaque nobilitatem tuam in hoc noftas pre-
ces audire, beanunque Petrum in hoc tibi debi-
torem facere, quoniam nos parati fumus favere
tibi in quibus poflimus iustitia duce. Praeterea mo-
nemus, ut ftudeatis terram veftram, Ac vettrihor-
noris regimen firmitissime pacis firdere undique pre-B
munire, fcilicet ut nullius litis fcandahun in tuo
regimine verfari permittas, praecipue inter te &
fratres tuos, & Pragenfem, & Holomucenieme-
feopum: quoniam ficut qui difeordie & litibus
vacant, procul dubio diaboli funt filii, fic qui
-paci dant operam, filii Dei vocantur, ipfa veri-
tate atteftante, quas ait: B**ti
Juii Dti vtahatMr. Omnipotens Etas mentem
tuam illuminet, ficque te faciat per bona tran-
frire temporalia, ut merearis adipifei etema. Data
* *.v. Rome * decimodavo Kalendas Mail, indidione
decimatertia.

LXXII. AD BOHEMOS.

Hortatur ad bene cafteque vivendum.

Gngerütj epifeMtu firvu ftrvntet Dti teüwrfil m
M&vA tuejtriha tyytt temerito,
fubitnt dT fntdiltHtM.

EX coofidratioae ledis, cujus licet indigni
adminiftratioen? gerimus, debitores, ficut
icitis, fumus fidelibus & infidelibus; fidelibus,
quod bene proponunt perfeveranter teneant; infi-
delibus, ut ad creatorem fuum credendo, & pre-
teritis facinora puniendo, convertantur. Unde
quia relatione epifeoporum patri veftre limina
apoftolorum vifitantium accepimus quofdam ve-
litrum per viam mandatorum Dei incedere, quod
dam vero nonnullis periculis male vivendo fubja-
cere, ftudiuimus vos paterna caritate commone-
re, quatenus & boni meliores fiant, & qni re-
prehensibiliter vivunt, irreprehensibiles fe exhi-
beant. Primum fcilicet vos ex toto corde, & ex
tota anima, & ex omni virtute veftra Deum &
proximum ficut vofrnetiptos diligere, pacem, fi-
ne qua nemo Deum videbit, inter vos conftitue-
re, non folum clericos, fed & laicos cafitatem
fervare, decimas Deo, a quo tam vitam quam
vit- fufentationem fufeipitis, fideliter dare, ec-
clefiis veftris debitum honorem impendere, elc-
emofynis atque hofpitalitati devote infiftere. Hec
& his fimilia, quae ad falutem animarum veftra-
rum pertinent, licet pontifices vefros fufficenter
fcire ac vobis infinuare non ignoremus, tamen
Suis verba nofta ex reverentia beati Petri con-
at vos carius atque avidius recipere, ipfa veftra
audiendi aviditas que ab aliis dari poffunt nos
documenta -dare compellit, ut tanto follicitius vo-
bis debitum reddamus exhortationis, quanto bea-
tum Petrum in eadem nofta exhortatione devo-
tius attenditis. Vos igitur, dile&iffimi, carnalia
defideria fugite, ad celcfia & Temper duratura
iatrie ecclcfis gaudia mentes erigite, beatum
etrum, cui a Deo poteftas principaliter & in
terra ligandi atque folvendi data eft, dcvtiffimi
Cencil. Gtntral. Tom. XX.

fervitii fidelitate debitera» facite: quatenus poft
diftblutioem terrenis habitationis noftre, cui
quotidie volentes nolentefque propinquatis, nec
multo poft in vermes & cinerem redigendi, ejus
preftantiffimum ante diftri&um iudicem patroci-
nium fentiat. Data Rome decimoftptimo Kal.
Mail, indidione decimatertia.

LXXIII. AD BOLESLAUM POLONORUM
D O C B M.

Commendat ejus erga fe obfervantiam. Mittit
legatos pro epifeoporum caufis, qui fic pauci
erant, & metropolitanum non habebant. Hor-
tatur ut illos adjuvet, bene vivat, recte fe ge-
rat in regimine fuo, & pecunias regi Rufio-
rum ablatis reftituendas curet.

Grtgtritu epifccepti /irrtuti ftrvorxDt Dei Bokslae
dtti Ptowrimi, felutrm & epoftolicam
baudiUitneni.

Quoniam honor, qui miniftris & difpenfatori- D
bus exhibetur, ad reverentiam dominorum I', b., 7 a
propriam attinere dignofeitur, procul dubio u< cold. .«
gratanter & cum multa dilectione miniftrantium
labor officiaque fufeipiuntur, ab his dico qui pra-
latorum pertonas & au&oritatem ex corde dilige-
re comprobantur. In hoc autem cognofcimus,
quod excellentia veftra beatum Petrum apoftolo-
Crum principem finceris affedibus diligit, & ad re-
verentiam ejus ardenti fpiritu dilatatur, quoniam
gratuita devotione veftris eum oblationibus hono-
rantes, debitorem vobis fieri defideraftis, & fi-
cut in domino confidimus, promeruitis. Unde
dos, qui illius fervi dicimur & efte cupimus,
veftre caritati in Chrifto connexi fumus, & cu-
ram minifterii, ad quod fub obedientia apoftolici
principatus occulta Dei difpenfatio nos licet in-
agnos ordinavit atque conftituit, in ea parte,
qua vobis neceffarium & honeftum ime cognove-
rimus, tanto follicitius vobis impartiri cupimus,
quanto fidem & caritatem veftram fle in obedien-
do promptiorem, & in promerendo devotiorem
intelligimus. Verum quia Chriftianz religionis
Dordo & provida difpenfatio ab his permaxime poft
Deum pendet, qui dominici gregis paftores fle re-
dores efte videntur, illud nobis primo attenden-
dum eft, quod epifeopi terne veftre non h-ben-
tes certum metropolitanis ledis locum, nec fub
aliquo pofiti magifterio, huc fle illuc pro fua
quique ordinatione vagantes, ultra regulas fle de-
creta fandorum patrum liberi funt fle abfoluti.
Deinde vero quod inter tantam hominum multi-
tudinem adeo pauci funt epifeopi, fle ample Un-
golorum parochi, ut in fubjcdis plebibus curain
epifcopalis officii nullatenus exequi aut rite ad-
miniftrare valeant. Pro his igitur & aliis caulis,
quas hic feribere omiffimus, hos legatos ad vos
direximus, quatenus vobifeum pertradatis nego-
tiis, que ad ccclcfiafticam curam fle aedificatio-
nem corporis Chrifti (quod eft fidelium congre-
gatio) pertinere videntur, quae emendanda funt,
aut ipfi juxta fandrum patrum ftatuta diffiniant,
aut nobis diffinienda reterant. Eos itaque ficut
nos audite, memore quod in millione difeipolo-
rum per evangelium veritas dicat: w/ ttdit, r., I
trti ttdit; & <pù ver fpemit, me Jptmit. Er ut
fruduofus apud vos curfus fatigationis eorum fiat,
propter reverentiam apoftolice legationis qua fun-
guntur, confiliis & benigno favor- juvate. De
cetero admonemus vos fle exhortamur in domi-
no, ut diem ultimum vite veftre, quem ignora-

M s tis

j - nec quando veniat, & terrorem futuri iudicii lem-
 ANNO per coram oculis habentes, conunillam vobis po-
 CHRIS «datem folicita & Deo placita adminiftratione
 *u gerere ftudcat; prsparantes vobis divitias in ope-
 ribus bonis, & thefaurizantes firmum & immobile
 fundamentum, ut vitam «ternam poffideatis. Scire
 enim debetis quoniam fupemus arbiter qux vobis
 commiffit irrequifita non relinquet: cui tanto di-
 fridius refponfuri eftis, quanto ampliora funt ju-
 ra & iudiciorum moderamina qu* tenetis. Deus
 autem omnipotens, cujus majeftas eft fuper onuses
 principatus regna, dirigat cor & aftus veftrōs
 ad omne opus bonum in omni prudentia & exer-
 citatione virtutum: quatenus, expleto curfu hujus
 lubric* & citu peritur* lucis, beatorum Petri &
 Pauli apoftolorum principum mentis & intercef-
 fionibus ad veram & fempiternam gloriam per-
 venire mereamini: detque vobis dēvida per Jefum
 Chriftrum dominum Doctrinam inimicorum veftro-
 rum fuperbia pacis & tranquillitatis gaudia, ut
 ex donis quoque pnfentibus cognofcatis futura
 quanto fint denderio appetenda. Qu* nimirum fi
 vos dcleāant, inter omnia fqrvanda vobis eft ca-
 ritas, quam (quod inviti dicimus) in pecunia,
 quam regi Rufiorum abftuliftis, violatē videmi-
 ni. Quapropter condokntes vobis, multum vos
 rogamus & admonemus, ut pro amore Dei &
 fandi Petri quidquid fibi a vobis vel veftris abla-
 tum eft reftitui faciatis: non ignorante quoniam
 qui aliorum bona injufte auferunt, nifi emenda-
 vetint fi emendate poterint, nullatenus in regno C
 Chriftri & Dei partem habere credendi iunt. Hoc
 autem a vobis eadem caritate, qua dicimus, pro
 falute aulm* veftr* irecipi concupifcimus. Data
 Rom* * feptimo Kalendas Maii, indidione de-
 cimaterita.

LXXIV. AD DEMETRIUM REGEM RUSSORUM.

Scribit Rtiffj* regnum eorum conienfu accedente
 eorum filio fe tradidit: ipforumque petitioni-
 bus le paratum oftendit. Rogat ut fuos lega-
 tos benigne excipiat.

Gregorius tpfioptui fervui feretrum Dti Demetrio regi
 O...
 Rufiorum ēT regina uxori 'jus, Jalutem
 IT apoftolicam ktntdifimtm.

Filius vefter limina apoftolorum vifitans ad nos
 venit, & quod regnum illud dono iai&i Pe-
 tri per manus noftras vellet obtinere, eidem bea-
 to Petro apoftolorum principi debita fidelitate
 exhibita, devotis precibus poftulavit, indubitanter
 alleverans illam fuam petitionem veftro conienfu
 ratam fore ac ftabilem, fi apoftolic* auctoritatis
 gratia aq munimine donaretur. Cujus votis &
 petitionibus, quia iufta videbantur, tum ex con-
 ienfu veftro, tum ex devotione pokentis, tandem
 affenfum prxbuimus, & regni vcftri gubernacula
 fibi ex parte beati Petri tradidimus, ea videlicet
 intentione atque defiderio caritatis, ut beatus Pe-
 trus vos & regnum veftrum, omniaque veftra bo-
 na, fua apud Deum interceffione cuftodiat, &
 cum omni pace, honore quoque & gloria idem
 regnum ufque in finem vitx veftrx tenere vos fa-
 ciat, & hujus militi* finito curfu impetret vobis
 apud fupernum regem gloriam fi mpiternam. Qtti-
 nctiam nos paratiffimos efle noverit veftrx nobi-
 litatis i'erentia. ut ad qu*cumque iufta negotia
 hujus fedis auctoritatem pro fua neceffitate pti-
 tierit, procul dubio continuo petitionum fuarum
 conlequetur effectum. Prxtrea ut h*c & alia

A multa qu* litteris non continentur cordibus
 liris araliis infigantur, mifimus hos nuntios no-
 ftros, quorum unus vefter notus eft & fidus ami-
 cus, qui & ea qu* in litteris funt diligenter vo-
 bis exponet, & qu* minus funt viva voce exple-
 bunt. Quibus pro reverentia beati Petri, citius
 legati funt, vos mites & affabiles pr*beatis &
 quidquid vobis dixerint, ex parte noftra patienter
 audiat, atque indubitanter credatis; & qu* ibi
 ex auāoritab apoftolic* ledis negotia riaāare
 voluerint & ftatucre, nullorum malo ingenio tur-
 bare permittatis, led potius eos fincera caritate
 favendo juvetis. Omnipotens Deus mentes veftras
 illuminet, arque per temporalia bona faciat vos
 tranfire ad gloriam fempiternam. Data Rom*
 Bxv. Kalendas Maii, mdiftione dccimatertia.

LXXV. AD SVENIUM REGEM DANORUM.

Queritur de principum inobedientia erga Roma-
 nam ecclefiam. Commendat eum de debita
 erga fedem apoftolicam obfervantia. Se para-
 tum oftendit ad ei gratificandum: petiqtic ut
 per legatos fibi fignincet, an nunc eadem velit
 que a prardceffore fiso Alexandro poftulaverat.

Gregorius epifeoptes ftrvts fervorum Dti * Svrw
 regi Danorum, falutem # apoftolicam
 ktMāiēionem.

A pud antecelfores noftros juris & coofuetudi-
 nis era;., caritativis legationibus docere viam po-
 domini univerfas nationes, corripere in his qu*
 arguenda erant omnes reges & principes, & ad
 «ternam beatitudinem eundos invitare legalibus
 difciplinis. Plus enim terrarum lex Romanorum
 pontificum, quam imperatorum obtinuit. In
 omnem terram exivit fonus eorum: & quibus
 imperavit Augullus, imperavit Chriflus. Nunc ve-
 ro reges & prxfides ten* contemptores fafti ec-
 clefiatic* legis, qui amplius iuftitiam fervaro &
 eam defendere debuerant, ad tot irrogandas ec-
 ckii* contumelias convenerunt, atque ad tantam
 inobedientiam, quae fecundum Samuelem fimilis
 Deft idololatric, devoluti luat, ut fer, jam quie-
 fcentibus legationibus noftris, quoniam pene fine
 fructu videntur, verLa nolita tantummodo oran-
 do convertemus ad dominum regum, & Deum
 ultionum. Sed quia icimus te, & forti&mam
 gentem tuam, qux freno fapient* tu* modera-
 tur, circa matrem omnium ecclefiarum debitam
 reverentiam exhibere, qu* tsnto eft beato Petto
 humilior, quanto in fortitudine fua fublimior. Ideo
 tibi dilectiffimo filio noftro litteras mittimus, at-
 que paterna afiēiōce mandamus, ut fi quid eft
 unde indiges, quod auāoritas Roman* ecclefi*
 polliit tibi iufte largiri, per nuntios tuos, & per
 hos quos nunc mittimus, nobis notum facias,
 quatenus, inquantum fas eft, te honorembs, &
 prxdidam reverentiam nobilitiffimi regni tui meri-
 ta dignitate donemus. Bonam enim famam de
 te accepimus, qu* precibus beati Petri & Pauli
 nunquam te deferat, imrno ad gloriam utriufque
 vit* capeftendam, ut defideramus, cumuletur
 iemper & crefcat. Quia vero apud antcefflbrem
 noftxum beat* memori* Alexandrum quaedam ex-
 petifti, quibus beatum Petrum debitorem faceres,
 immo tibi & regno tuo nobile patrocinium ejus
 acquireres, per eofdem legatos mandes, utrum
 eadem voluntas fit an fuerit palla defedum, aut,
 quod magis optamus, fufeeperit augmentum. Ego
 enim cum in archidiaconatus officio efferm, mul-
 tum

tU

M Fminimus dilectionem tuam annis superi-
oribus apotolicam fedem adilfe atque a pr-
dceffibre nostro bonas memoria Alexandro,
tetiam favente atque affentum prebente , impe-
ratii, ut parochia tua portionem pre amplitu-
dine fui decideres , atque in ea epifeopatum &

Litteras quas Poppo prepositus ecclesia vestra, cum his qui fecum erant decepti, simulata pernitentia, falsaque religione Herimanni olim di-
f. vestri episcopi, incaute a nobis nimia vobis festinatione recedentes, ad vos deferre neglexerunt nostro sigillo insignitas, idcirco vobis ad praxtem dirigere dignum dstitimus, ut in eis manifeste cognoscatis quae fuerit de jam dicto pseudoeπισcopo nostra voluntas, quamque sententiam damnationis iudicio sanāe apostolica sedis in eum promulgavimus; indubitanter credentes, quoniam nullius supplicatio, aut fraudulenta suggestio ab eadem voluntate, five sententia, ex eo quo fe dieo sancta apostolica ledis filibraxit, animum nostrum potuit revocare, vel nunquam Deo auctore mutare valebit. Velum quia vobis obtemperare religionis ac mentita pernitentia sanāam Bam-

..heqjenfem ecclēfiam, fpeciatem quodammodo fan- A nare; quatenus quod in prrdi&o fimoniaco

anno ftx Romanx ecclēfix filiam, tyrannide conatus
christi eft confitodere, bonaque illius dilapidare atque
difperdere, priorem fententiam confirmant», ad
cumulum damnationis ejus hoc addimus, ut ir-
recuperabiliter ab epifeopali offido femotus, a
facerdotali quoque fit omnino fedufiu, quoque
apoftoUes fe audienti reprvfenet, paratus eam
cautionem facere, quam veftrx ecclēfix cognove-
rimus expedire. Ab epifeopali vero officio eum
ideo fegregamus, quia fimoniae luvafit cede-
fiam. Sacerdotali quoque eum idcirco privamus,
quoniam fiib fpecie fanftitatis yifus eft eam «fili-
nari atque confundere. Et quia tanta mala con-
tra ecclēfiam quoquo modo olim fibi commiffam
exercere non timuit, anathematis eum vinculo inno-
damus, quoufque filpradiffo modo fe apoftolice
audientiae repræfentet, nifi forte in extremis du-
dus dignam poenitentiam accipiat; eo tamen te-
nore, ut fi convaluerit, fimili modo, ut didum
eft. fe apoftolice fedi repræfentare feftinet. Eo-
dem quoque anathemate percutimus eoa qui ab
initio promotionis ejufdem aliqua prædia ecclēfic
ab eo acceperunt, ut fibi faverent ad ejus mali-
tiam contuendam, pnemaxime illos qui, poft-
quam fe apoftolica ledi judicio fubyaxit, ab eo
aliquid in prediis vel in thefauris ecclēfia acce-
perunt ad confovendum eum, ut in fua pertina-
cia perleveret, nifi refipuerint, videlicet ut con-
digna fatifactione quod ~~precedo~~ ~~facit~~ ~~regio~~ ~~peleſia~~
caverunt emendat, nobilique fuam poenitentiam
refignare feftinent. Data Laurenti decimotertio
Kaleudas Auguſti, indidione decimatertia.

II. AD SIGEFRIÐUM MOGÜNTINUM

Archiepifeopum.

Ejufdem iere argumenti.

(rde Gregarim epifeapeu fervm fervarum Dei * Sigefrid-
Mogmliw archiepifeopo, fainter* &
apoftolicam benedictionem.

Qualiter * Bambergcnſis Hcrimanpus, jam
nunc non epifeopus, hoc anno Romam * px-
nitens fe huc, alter fe judicio
* Lttüv apoftol* fedis fubtraxerit, quave fraude clericos
7-v. » prxdidx ecclēfix fub obtentu pxnitentix decepe-
rit, & quomodo res ejufdem fibi contra Deum
cotnmiffx ecclēfix pejus quam prius deftruxerit,
& in clericis quondam fibi commiffis ficut ty-
rannus furrexerit, veftra, ut reos, cognofcit fra-
ternitas, A èerta dolet triftitia. Quocirca nos
ulterius tantas non valentes impune ferre nequi-
tias, & noviter inventas fxvitias, maxime circa
eam, qux beato Petro fpecialiter commiffa eft
ecclēfia, judicio fandi Spiritus per ejufdem au-
doritatem beati Petri apoftolorum principis ptz-
dictum Herimannum ab officio epifeopali atque
lacerdotii depofuimus, & in perpetuo depofitum
effe cenlemus». Et quia hxrefi junxit facrilegium,
& facrilegio apertam tyrannidem excommunica-
tionis vinculo eiun alligavimus, quoufque fe apo-
ftolicx ledi repræfentet, quam conatus eft non
tolum decipere, fed etiam dolo mak irridere.
Si autem ad ultimum fibi diem pervenerit, non
ei pxnitentiam & communionem denegamus fed
mox, ut poterit apoftolicam adire ledem, omni-
no illi prxeipimus. Hxc ut publice maxime fra-
tibus tibi lubjedis coepifcopis notificées volumus,
& ex parte beati Petii prxeipimus, ut fecundum
fandorum inſtituta patrum fummopere procures
in prxdida Bambergcnſi ecclēfia pafforem ordi-

gligenter egifti, comproberis emendare. Data anno
Laurenti decimotertio Kalendas Auguſti, indiâio-
ne decimatertia. CHRISTI

HL AD HENRICUM REGEM Romanorum.

De Herimanno Bambergcnſi eadem qux in fupe-
riori. Regem prxterea monet, ut ecclēfiam
Bambergcnſem reâe ordinari curet.

Qngrrûu tpifeatû ferum firveruHi Dei Hnrici
jideteiH tf epeſtliæ» beitedtâheat.

Inter exera bonarum virtutum opera, fili ca-
A riffime, ad qux te mellorationis ~~judic~~ affu-
gere fama referente audivimus, duobus te modis
unâ* matri tuæ Romanæ ecclēfix fcilicet emi-
nentius commendasti. Ia allero quidem, quia fi-
moniacis viriliter refiftis; in altero vero quia cle-
ricorum caſtitatem, utpote fervorum domini, &
ddideras adim-

opitulante Deo, albiora de te & prxtantiora
quaque fperandi. Quapropter & hac te firmiter
retinere valde optamus, & dominum Deum no-
ſtrum ut ea tibi cumulatiſ augere dignetur ſup-
pliciter obfecramus. Caterſim de Bambergcnſi ec-
clēfia, que lui fundatoris inſtitutione lande A
C apoftolica ledi, tamquam humeri capiti, mem-
brum fcilicet propinquulus fpecialiori quadam cura
ſollicitudinis innaret, vehementer dotemus, & ejus
defolationi pro viribus occurrere, opitulari, ſe
confidere, officii noſtri neceſſitate impellimur.
Simoniacus enim ille Herimannus diſtus epifeo-
pus hoc anno ad fynodum Romam vocatus ve-
nire contempſit: fed cum propius Romam ac-
ceſſiſſet, in itinere ſubſtitit, & premituens nun-
tios ſuos cum copioſis muneribus, noto libi arti-
ficio innocentiam noſtram ſe confratntm noſtro-
rum integritatem padione pecuniae attentare, at-
que, ſi fieri podet, corrumpere molitus eft.

Quod ubi præter ſpem evenit, jam de damnatio-
ne ſua fecurior, feſtinanter retroceſſit, & blandis
fallacibulque promiſſis clericorum qui ſecum erant
animas ladani, ajebat ſe, ſi patriam repedare
poſſet, ab epifeopatu cellaturum, & monaſticx
vitæ profeſſionem ſibiſtiturum. Quam ſponſionem
qualiter impleverit, celſitudinem tuam, fili carifi-
ſime, non latet. Quin etiam temeraria ulterius
progrefſiſ audacia, clericos ecclēfix fux ſalutem
& honorem quxrentes bonis ſuis depoliavit, A,
nifi eum tua, ut audivimus, regalis potentia re-
fregiſſet, penitus confudiſſet. His exceſſibua dili-
genter confideratis, ab epifeopali eum atque fa-
cerdotali officio dejecimus. Infuper quoniam Bam-
bergcnſem ecclēfiam apoftolica beati Petri tui-
tione munitam, crudelius atque moleſtius quam
ante ~~noſtræ~~ ~~prxtantior~~, anathematis eum vin-
culo innodavimus, donec ecclēſiaſticam digni-
ta-
tem ~~reſtitute~~ ~~ufurpatam~~ deponat, & ſe nihilomi-
nus fedis apofolice judicio rcpixtentet. Nunc er-
go, excellentiſſime fili, ſublilitatem tuam hor-
tamur, & pro noſtræ ſollicitudinis debito fuade-
mus, ut religioſorum confilio virorum eadem ec-
clēfia ita fecundum Deum ordinetur, quatenus
beati Petri, cujus nomini & defenſioni attitulate
eſt, interceſſiooe, divinx merearis obtinere ſufira-
ga protedionis. Quid vero hac ipſa de caufa
Sigefrido confratri noſtro Moguntino epifeopo,
& eidem Bambergcnſi clero & populo ſcripſerim,
ex litteris ad eos datis ad liquidum poteris xo-
gno-

it> GREGORII PAPÆ VIL EPISTOLÆ. LIB. III. tpo
 gnoscere. Data Romæ dedmotertio Kalendas Abts indiximus cOe differendum, rogamus respon-
 ANWQ AufuflL deant; Regii milites ut fe ad bella para- ANNO
 CHtstI rent admoniti, quid tunc edent affuri, cum in- CHKIST1
 IV. AD SIGEFIDUM MOGUNTINUM
 Arehicytfropum.

Hortatur ad palloraJe munus fideliter obeundum.
 PraBoptt ut inquirat, num StaAurgenfis epifeo-
 pus faaaoniacB labia fit reus. Arguit eoe qui
 concilium a K inditwn differendum esse cen-
 febant; eicue injungit ut fimoniã ft fixnica-
 tknem evellendam curet.

Crvjww epifecefu fervas fitremas» Dei Sigefrid»
 Mfgtaufu archiefijcp , fshstm &

Purimas in tuis litteris, frater, excufabilis, ft
 quantum ad humanum fpeaat judicium vali-
 das proculctti rationes. Nec nobis quoque videren-
 tur infirme, fi hpjufinodi pollent in divino nos
 examine excufare. Rata ' " videtur excufa-
 tio regni motus, ac tio, bella, ft (edi-
 tiones, invafioes itun, ac perditio rerum ve-
 ftrarum, infuper ft formido necis, quam noftri
 dicitis fratribus imminere principis odio, vel ne
 hi qui de diverfis partibus invicem inimicantur,
 fi in unum conveniant, ufque ad internecionis
 oella conflingant. Quae fane omnia fati videntur
 ad cujufpiam excufationem idonea. Verum fi con-
 fideremus quantum ab humanis judicia diffant di-
 vina, nihil pene repetimus quod in filpemo ex-
 mine excufabile proferamus, ut ab animarum lu-
 cris retrahi fine periculo valeamus; non damna
 fidem rerum, non malorum fimultates, aut
 ira potentum, non ieliu falutis quoque noftræ
 viteque difpendium. In hoc quippe mercenarii a
 Difo...
 pastoribus diffant, quod hi lupo veniente, dum
 ub' 000 ovibus metuunt, gregis direptionem di-
 fperfoemque contemnentes, eis relidis effugiunt:
 paffores vero qui fuas diligunt oves, eas nequa-
 quam deferunt imminente periculo, pro quibus
 quoque non dubitant proprie vite fubire exitium.
 Quapropter oportet ft nos ftudiis pastoralis officii
 infiftere vigilanter, atque, ad domini gloriam
 ovium femper fharum falutem quaerere, ad gre-
 D gis cuftodiam focios infigare, ft ut redo grifu
 commiffis ovibus précédant falubriter commone-
 re. Namque fi fratres noftraa confideremus de-
 linquere, & tacemus, fi denique errare, & non
 ros ad reditudinis femitam monendo revocare co-
 nemur, nonne & ipfi delinquimus, ft errare me-
 rito judicamur? etenim qui negligit culpas emen-
 dare, committit. Et cur Heli facerdos in Silo pe-
 riit? & quid eft quod dominus loquitur per pro-
 phetam? Msledi&tts, inquit, p& pnbibet

Jiam a fMgxirj, id eft verbum praedicationis a
 carnalium vit* interfedione. Ut autem ad id
 quod ad pnfens premit animum, & quod quafi
 caufa eft noftri fermonis, veniamus, quomodo ea
 patienter perferre valeamus qu* de fratris noftri
 E Strasburgenfis epifeopi moribus audivimus, ft cer-
 ta rife nonnulla veraci relatione cognovimus?
 Unde volumus atque prfcipimus, quatenus unum,
 quod apud nos adhuc manet in dubium, fimonia
 B videlicet herefeos contagium, diligenter
 difcutias, ft quidquid fuper eo certum repereris
 nobis intimare non differas; quatenus, fi verum
 fuerit, Chrifti ecclefia tantis fordibus emundetur,
 ft illius anbrue, ne pereat, fubveniatur; fi vero
 (quod magis optamus) fellum, tanta infamia
 procul ab eo, adjuvante nos divina gratia, pro-
 pellatur. IIII vtvo qui dicunt concilium quod vo-

mit quod Umiti ecclefiam igne vitiorum meri-
 fanter devaftare contendunt? Et quid regio mil-
 lites, fandos videlicet facerdoes oportet facere»
 nifi adverfus eorum fevitiam clypeo caritatis mu-
 nitos gladio divini verbi accinctoa audoritatts vi-
 gore confingere? Quod autem dicis, quofium
 fratres non poffe ad concilium convenire ob prin-
 Bcipis inimicitiam, dicimus * el fufficere, fi de
 F«n«.
 fuis clericis dirigant, qui pro eis valeant respon-
 dere. Sed quoniam non ignoramus, quod a plu-
 ribus carnalibus ac fircularibus dehorteris, ne in-
 vinea domini pro animarum lucris fortiter ac fi-
 deliter opereris, ne tuarum forte rerum, aut odio-
 rum potentum dtfcimen incurras, te ex parte
 Dei omnipotentis ft audoritate beati Petri roga-
 mus & monemus, quatenus nullius odio aut gra-
 tia, feu aliqua terrenarum rerum jaffura, a re-
 ftitudjnũ tramite declinare pneftimas; quin omnia,
 prout Spiritus fendus donaverit, diligenter exa-
 mines, ft nobis quidquid certum confxtit quan-
 tocius infinuare procures. Mulram namque debet
 nobis videri pudendi

C milites quotidie pro terreno principe luo m acie
 coofiftunt, ft necis perferre diicrimina vix expa-
 vefeunt, ft nos, qui facerdoes domini dicimur,
 non pro illo noftro rege pugnemus, qui omnia
 fecit ex nihilo, quique non abhorruit mortis pro
 nobis fubire difpendium, nobifque promittit me-
 ritum fine fine manfirum. Hoc autem adhuc
 nue fraternitati injungimus, quatenus de fimonia
 ca hnrefi ac fornicatione clericorum, ficut ab
 apoftolica fede accepifti, fludiotè perquiras, &
 quidquid retroaftum inveneris, legaliter punias,
 & funditus refeces, * ac ne quidquid ulterius
 fiat penitus interdicas. Dara Rome tertio Nonas
 Septembris, indi&ione incipiente decimaquarta. 6**1-µ 1.1

V. AD BÇATRICEM ET MATHILDEM EJUS FILIAM.

Queritur de inconstantia regis Henrici, qui cum
 fcripfiſſet fe occultam legationem miſſiſſam pro-
 pter principes fui regni, quos magis de difeo-
 dia quam de pace galufere intelligebat, nunc
 mutato confilio omnia palam neri volebat
 Unde colligit illum pacem ex animo non cu-
 pere. De uotefredo qui promiffam fidem vio-
 laverat explicat quid lentiat.

Gregarias epifeepas fervas fetveram Dei Restrict
 dati, 6* Matbilds JUia ejas, folate* &
 opefiolics* beatds&fom.

Non parum de vobis miramur, quod de his. r
 qu* per veſtras litteras mandafti nobis, r
 confidere decreviſti, cum conflēt apud vos quod
 idem rex duos ac nobiles ac religioſos viros quod
 idem ante mentem Auguſtum legatee miſerit. qui
 videlicet adhuc nobilicum manent, per quos ſalia
 mandavit: Noverit veſtra fen&itas, pater, quo
 niam dum ego pene omnes principes mei regni
 de noſtra magis difeotdia quam de mutua pace
 gaudere percipio, ad vos iſtos nuntios latenter
 dirigo, quos fatA nobiles ac religioſos rife co-
 gnofeo, ft pacis bonum inter nos optare conjun-
 gi

anno neminem feire volo prester vos, dominam ma-
CHITIS tremque meam, atque amitam Beatricem, & fi-
liam ejus Mathildem. Me vero, adjuvante do-
mino, de expeditione Saxonica jrdeunte, alios
legatos dirigam, quam familiares ac fideles
habebo, jper quos omnem vobis meam volunta-
tem & reverentiam, quam beato Petro fit vobis
debeo, figntficabo. Poffta vero prefatis legatis
dicendo mandavit, quatenus non mirarentur, nec
iraviter ferrent, quod promiffos minime adhuc
irexerit nuntios, eisque non fieret onerofum eos,
donec ipfe mitteret, pneftoiari, quoniam procul
dubio illos miffurus erat, & in eadem lententia
immobiliter permanebat, Nunc autem qualiter
hoc confilium verum fit, fit quod facere laten-
ter difpofueret palem dñi velit, penitus mire-
mur: nifi quod datur intelligi, quia ipfe nequa-
quam hanc cupiat pacem componi, quam modo
vult palam cis fieri, quibus eam antea volebat
abfcoudi, & de quibus idem reftabatur magis eos
de noftre diicordia quam de mutua concordia lac-
tari. Qpapropter vos feire volumus, nos huic pe-
titioni nullatenus copenfuros, quoniam quod mo-
do inventum eft, non videtur beato Petro ac no-
bis honorabile velle ejus utilitati provenire. Qyod
fi ad prius revertatur confilium, id videtur fai-
brius, nobisque fcquendum. De confilio vero quod
expetiftis a nobis, quid vobis fit respondendum
Gotefredo, nefcimus, cum ille aperte infregerit
quod vobis juramento promiffit, nec certum quid-
quam de ipfius promiffionibus credere valeamus.
Verum fi aliquod fadus, quod a fandorum pa-
trum fanftione non diferepet, inire cum eo po-
teritis, nobis laudandum videtur: (in autem, ca-
ritatem, qua nos Deus conjunxit, nullo modo
poffe diffolvi aut aliquatenus minorari, certiffime
apud vos confare optamus. Unde, fi vos dilexerit,
eum diligemus, fi vero ex fua culpa odio habere
ccrprcrit, ficut cariffimas filias modi» quibus po-
terimus vos diligendo, ei Deo favente refiftemus.
Data Romæ tertio Idus Septembris, indiãione
decimaquarta.

DEPOSITIO REGIS HENRICI FILII
imperatoris Henrici, et abfolutio omnium qui
fibi prufiterant juramentum.

B Eate Petre apoftolorum prueps, inclina quæ-
fumus pias aures tuas nobis, &c. ut infra in
concilio Romano 111.

VI. AD UNIVERSOS CHRISTIANOS.

Injuriam apoftolicæ fedis exaggerans, hortatur ad
divinam opem implorandam, ut aut implos
ad poenitentiam convertat, aut eorum confidia
reprimat: eisque exemplum anathematizationis
regis mittit.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei otubus ■/«E
cupiunt fe annumerari inter oves quas Cbriftus
beato Petro cornmiffit falutem & apoftolicam be-
nediffionem.

o. u. i. r. i. h. j < Udiftis fratres novam & inauditam pnefum-
7..**/.«.. ptionem, audiffis (celeratam ichifinaticorum

fit nomen domini in beato Petro blafphemantium
garrulitatem & audaciam, audiffis fuperbiam ad
ir artam & contumeliam fandæ & apoftolicæ fe-
dis elatam, qualem veftri patres nec viderunt
nec audierunt «nquam, nec fcripturarum feries
aliquando a paganis vel hereticis docet cmeriam:

« propagatam fidem Chrifti prceffiffet catem-
plum, omnibus tamen fidelibus pro tanto con-
temptu fit conculcatione apoftolicae, immo divi-
me auâoritatis, dolendum foret & gemendum.
Quapropter fi beato Petro claves regni cadorum
a domino Deo noftro Jefu Chrifto traditas e-
& creditis, fit vobis per manus ipfius ad «ternas vi-
te gaudia introitum patere cupitis, cogitandum
vobis eft, quantum nunc de irrogata fibi injuria
dokre debeatis. Nifi enim hic, ubi per difcrimi-
na tentationum veftra fida fie corda probantur,
focili paffionum efficiamini, procul dubio non
eftis digni, ut participes future confolationis, fit
filii regni cjekftem coronam fit gloriam (brtiami-
ni. Rogamus igitur caritatem veftram, ut in-
ftanter divinam mifericordiam implorare ftudeati;
quatenus aut corda implorum ad poenitentiam ver-
tat, aut reprimendo eorum nefanda cooffila, I
Suam inipientes fit ftulti funt qui petram a Opi-
o fundatam evertere. & divina privilegia viola-
re conantur, oftendat. Qualitet autem aut pro
quibus caufis beatus Petrus anathematis vinculo
regem alligaverit, m chartula quæ huic inclufa
eft plene potettis vognofecre.

VII. AD HENRICUM REGEM Romanorum I

Laetatur regem religiofis viris difeordiae caufam,
qtue inter eos intercedebat, commiffiffe, quo-
rum confilio ait fe eum ad eccliefie gremium
recepturum. Hortatur ut erga Saxones devotos
clementer fe gerat, & in locum Hcrimanni
depofti alium in Bambergensi ccclelia canoni-
ce fubrogandum curet.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei Denrtco regi
falutem & apofolitam bendiffioHcm,

Q Uando litteras tuæ magnitudini/accepi, lon-
ge ab urbe * maxime caufa infirmitatis
aberamus, * cum quibus neccllarium erat
tradare quid veftræ legationi ad plenum, ficut
oportet, reponderem Vefter etiam nuntius, ho-
Drum videlicet portitor, ob przdidad caufam aegri-
tudinis timebat nobifeum manere. Sed quia defi-
deramus non folum vobifeum, quem Deus in
fummo rerum pofuit culmine, fed etiam cum
omnibus hominibus pacem quæ in Chrifto eft ha-
bere, jufque tuum unicuique obfervare, cupimus
fummpere corde & animo adhaerere. Novi enim
(quod te credo non ignorare) quia qui Deum
revera diligunt, & Romanâm ecclefiam, Roma-
numque imperium, * ad vindidam fuorum eri-
minum non pertimefeunt, inter nos pacem & con-
cordiam interere agendo vel orando concupifcunt.
Quapropter bonam concepî fiduciam, quia hanc
nofttram, immo totius ecclefie» caufam, religiofis
hominibus cœpiffi committere, qui nos non no-
ftre injufte diligunt, & utChriftiana inftauretur
religio * tuam intentionem requirunt. Ego au-
tem (ut paucis loquar) horum confilio paratus
fum, Chrifto favente, gremium tibi fandæ Ro-
manæ ecclefie: aperire, teque ut dominum fra-
trem & filium fufeipere, auxiliumque prout opor-
tuerit præbere; nihil aliud a te quaerens, niu ut
ad monita tur falutis non contemnas aurem in-
clinare, & creatori tuo, ficut te decet, non con-
tradicas offerre gloriam & honorem. Valde quip-
pe indignum eft, ut honorem, quem a confervis
& fratribus noftris exigimus, creatori & redem-
ptori noftro reddere <-nntmfnrnut, Moveat ita-

ifj **GREGORII PAPÆ VII EPISTOLÆ. LIB. III.** **t9<**

--que nos divina yroæiffio, qua dicitur: *Ego glori-* **Act>i** denegavit, fâcilega vi & annis invadere ac
 jicaaTu mn *ghrifcobo*, & fas me «µ lµ v µ ß T, enent
 ANNO CHRISTI
 ♦♦♦♦
 <««> M
 ignobiles: Si offeramus ei quod placet nobis hac
 in * via ficulari, ut perimamur m ccleffibus
 dono fpirituâli. De faperbia vero Saxonum vobis
 injufte refiftentium, que divino judicio a facie
 veftra contrit* eft, « gaudendum eft pro pace
 ecdeCe, & dolendum, quia multus Chriftiano-
 rum languis cfiilfus eft. vos autem in talibus plus
 honorem Dei & juftitiam ejus procurare defende-
 re, quam honori proprio providere; fccuriusenim
 quilibet princeps mille impio* poteft caufa juftitie
 punire, quam proprie caufa glorie quemlibet Chri-
 ftianum gladio ftemere Omnia «nim creavit, &
 regit, qui dixi; *Ego gbrimt* me m nm fttro -
 Saluti quippe noftre tunc vere providemus, cum
 in cunrils noftris artibus gloriam Dei proponi-
 mus. <Pe Henmanno vero quondam nuncupato
 Qm.4. p. cnuLubT.* Bambergcnfi epifeopo, noverit veftrt ublibiuta.
 * quia famdili eft ex quo per quemdam ejufdemec-
 cleffie clericum vobis noftroque confratri Sigifre-
 do Mcguntino archiepifcopo £(clericis prodiftt
 ecdefie milunus per noftras litetas, quod aucto-
 ritate apoftolice ledis ab omni epifeopali & fa-
 cerdotali dignitate fit ccpofitus, & anathematis
 vinculo alligatus, quia non timuit fimoniace he-
 refi (acrilcgium adjicere, fanrtamque ecclefiam fi-
 bi committam ficut tyrannus dcvaftare. Unde ru-
 givimus, & ex parte beati Petit praecepimus A
 praecepimus, ut in praadiâ ecclefia fecundum
 Deum talis pafior ordinetur, qui quod fur & la-
 iro martavit Deo favente vivificet, *in quod* ille
 dittipavit valeat refarcirc Omnipotens Deus, a
 quo eunda bona procedunt, meritis & interccifio-
 ne beatorum apoftolonum Petri & Pauli tua pie-
 tate lit hac vita * vos protegar, & cum dupla
 vitoria perducat * ad vitam «ternam
 * «*.
 . M

VIII. AD TEDALDUM CLERICUM **Mediolanenſem**

Arguit eum, quod lupertite epifeopo canonice
 cledo, te in illius locum intrufertt Monet ut
 1)nodum proxime habendam accedat, eique ad
 le venienti fidem publicam promittit, prae-
 ciplens ne interim iacros ordines iuicipiat

Gregerin epifeoptu ferytu fervorum Det Tednlido
MedioUwtfi ciento. felateot tf apofolicalr
lenediEhotiem. fi obedierit

«Ait» **N**untiatum nobis eft a quibufdam noſtri-» fi-
 delibus, & tuis amicis. te amicitiam no-
 ftram cupere & expetere, quam nos quidem etiam
 non quxſitam gratis offerimus, uucnam vero
 Sromptittime damus, fi in his quar Dei tum, no-
 ris monitis, immo divina: voluntati ad juſtiriam
 te acquieſcere velle cognoverimus, in caufa et-
 enim quam fuiceptitie videris, & noſtua follicitudi-
 ni neceſſitatem gravioris farcitur fuperadditiib', &
 teipſum quibus non oportuit implicuiſti in qua
 nimirum caufa. ficut periculofum nobis eſſet ali-
 quid ultra limitem equitatis proicui, ita etiam
 juſtitię regulas decimare, & fub ſilentio diihmn-
 tare putamus. Non aurem prudentiam ruamigno-
 rare credimus, quod ad epifcopalem cathedram,
 in qua poſitus es, ante te alla que idhuc lupert-
 ſtes eſt fuerit aſſignata pertona, que niſi juſtis
 talionibus prius excepta fuerit, legitimum in ea
 tibi aut cuiquam patere locum nec canonica nec
 apoftolica cenſura permittit. Nam de illo quid
 dicendum nobis eſt, qui dum honorem ruudrm
 ledis nefandis affedaret defideriis, quod lultia
Comil.Gemtol. Tom.XX.

mo qui nobilicum eſt, quem elerium in eadem
 eccleſia certe cognovimus; fed cur reprobari debeat,
 nulla adhuc uepiehendere potuimurratione. Qya-
 propter, teſte confcicnria noſtra, fincero canta-
 tis afledu te admonemus, ut fi cccckfiam diligis,
 & te paritet atque illtm a periculo confufionia
 eripere cupis, ad proximam lynodum, quam m
 prima hebdomada venturas quadrageſimx, Deo
 annuente, celebrare difpoſuimus, vel, fi malles,
 ante fytſodum «pvilobca limina & noſtram requi-
 ras priefentiam quatenus de introitu ruo, priuf-
 quam te gravius pręcipites, araua, opitulante
 Deo, examinatione perada, quod tu ipſe tutum
 obi tore cognoveris abſqw impedimento & peti-
 culo animae tux fcoqui ac tenere poſſis. Nec du-
 bitandum tibi credas. li huic, qui nobifcum eſt
 didante juſtitia reflandum eſſe peripexerimns,
 quin in promotione tua benevola concclliune ad
 honorem omnipotentis Dei & beati Ambroſii ai-
 feaftun pariter prabeamus & ludium Ad tol-
 lendam vero totius periculi fuſpickxjcm, fecuri-
 tatem tibi per manus filiarum noſtrarum Bcatri-
 cis & ejus nliir Mathildis promittimus, oc indu-
 bitanter damus, ut nihil tibi, vel his qui in tuo
 comitatu fuerint, contrarietatis a nobis vel noſtris
 inferatur: tod in rebus & pertonis veſtris, tam
 in veniendo quam redeundo, tuti penitus & illis
 fi, Deo cuſtodienre, maneatis, ofſenſa ſolummo-
 do de confirmata ea que in caufa tua fuerit te-
 nenda ſententia. Interim quoque ex parte Dei
 omnipotentis, & apoftolica beati Petri auctori-
 te, tibi prxeipimus, ut nullum de facris ordini-
 bus gradum recinere praeſumas, ſcietu quoniam A
 non obediens nobis modo non credideris, perni-
 tebit te quandoque, cum tuamet praeſcipatione
 te eo merium videbis, unde cum volueris (alvum
 te eripere non poſſis. Si qui igitur nonpercptien-
 tes ea qu« Dei iunt aliter tibi fuggererc & pei-
 fuadere incipiam. oftentantes quanta tibi fttit in
 rege preſidia. quanta in tua nobilitate potentia,
 quanta etiam in civibus tuis adjutoria, tuum ci-
 Dbi diis credere non exiſtimes, confiderem quid
 ſcriptura dicat: *Meledtilat bout yai fttttt faute*
ponit m bemtne Atque hoc in animo gerens,
 quod regum & impeiarorum virtus, & univerſa
 mortalium conamina, contra apoftolica jura &
 omnipotentiam fummi Der quali favilla compu-
 lentui & palea, nullius unquam intfindu vel fi-
 dacia advctius divinam & apoftolicam auctorita-
 tem obſtinata temeritate te lebellem & pertina-
 cem fieri libeat. Data Rome * vu. Idus Se-
 tembiis, ind xiv.

IX. AD SÜFFRAGANEOS BCCLESIAE **Mcdiolanenſis.**

Significat (e Tedaldum m Mediolanenſi eccleſia
 mrrufum ad fynodum vocatte. Precipn eis
 ne ullus audeat eum ad lacros ordines
 promovere.

Gregormr epifcoput fervat JervortnDet fretrihu, &
epiſtoſnt coepijcoppt, Gregorio Kerctüéttfi. Caasfer-
*to Eamttudifi, * bigem AffeU, Ogerio Epasade.*
fi, Optzofi Landerfi, & etterit inttregulmfi jof-
MedtoLmenſit ecciſſio obedientibtu tpoſtoinn
fidi, folntetet & apofiolttom betteditthotem.

Notum vobis eſte volumus de Tedaldo Medio-
 lancnſi clerico, quem rex pirtcr quam no-
 N bis

anno
 Chriſti
 >>M

VL
 D<«».

h.cml

GREGORII PAPÆ VH. EPISTOLÆ. LIB. III.

ii

— **Λ**** literi ac legatorum verbis pramiferit ta Me-A per beatum Petrum apoAotanun principem **ΑΠΙ**
anno diolanensem **ecclēsiā** potat, quod **episcopalem** **ΑΠΙ**
«»»» **nfedem**, ad **«ani** illa prta qux adhuc filperHes **anno**
 eft filierit amgnatā perfona, non tatis ordinate fia- **CHRISTI**
 fcepiffe videtur. **Qnd** cum per quodam fideles
 noftros noftam requireret **amicitiam**, fcriptimus
 ei hoc noc multum velle **Et cupert**, atque copato
 facillimum convenire poife, fi requiritis apo-
 ftolorum liminibus & nofta pnfentia caufam pro-
 motionis fux puram atque probabilem offendere
 vellet & poffet. Ad quod exequendum amicabili-
 ter eum vocavimus, & præfixo fibi termino ad
 proximam fynodum venture quadragefimæ, aut ,
 fi malit, ante fynodum firmam fecuritatē veniendi
 ad nos & redeundi ex nofta parte promiffimus,
 & dare parati fumus. Infuper etiam ne **B**
 interim aliquem de facris ordinibus gradum recipiat
 apoftolica et auâoritate interdiximus. Quod
 item & vobis per eam quam beato Petro apofto-
 lonim principi debetis obedientiam, & ex nofta
 quam per illum licet indigni fufcepimus, apofto-
 lica auâoritate interdiximus, ut mulus veftm
 ad promotionem alicujus ordinis manui ei prx-
 fumat imponere, donec oblata nobis fua prxfen-
 tia, quid de introitu ejus judicandum & ftatuen-
 dum fit fincera, Deo adjuvante, poflunûs exami-
 natione difcemere. Quod quidem cum communi
 confilio & conjuncta omnium veftorum diferetio-
 ne ac judicio fieri permixime cupimus, fi vel il-
 lius ecclefie cura, vel refpēus apoftolice revere-
 rentix, aut nofta caritas vos ad hoc negotium
 convocare poterit. Videte igitur ne quis veftm
 contempto hoc interdiftu ad illius pariter & fui
 periculum manum extendat : quoniam fi quis,
 quod non credimus, in ea prxfurpatione fe occu-
 pare proruperit, continuo fe a gratia beati Petri
 & nofta dilc&ione, nec non a communione fa-
 cri corporis & fanguinis Domini fequeftatum ef-
 fe cognofcat. Verum id agite, id, fi Dominum
 diligitis, efficere procurete, ut frater ille dum po-
 teft, dum locum habet, fibi & ecclefie confilia-
 ti, paci veftre & faluti tantæ multitudinis ho-
 mīnum pene periclitantium provideat, nec fuamet
 præcipitatione cafum petens multos fecum adeom-
 mune **periculum** trahat. **In quo nunc apparebit**
 quis fit paffor in vobis iniquitati aperte reliftens,
 quis fit fur fimulationem faciens, quis latro ma-
 niidle juftitix contradicens. Cōfiderate ergo quo-
 modo caute ambuletis : quia ficur durum eft con-
 tra ftimulum calcitrare, fie asperum eft fanâx
 Romanæ eccliefie contraire, cui vos tamquam ma-
 tri temper oportet obelire. Data **Rcirt** sexto
 .Dc.cabril idus . Odobris, indidione dccimaquarta.

X. AD HENRICUM REGEM Romanorum.

Atguir quod cura excommunicatis communicet
 Monet ut fi ita eft, ab aliquo epifeopo abfo-
 lutionem petat. Miratur eum literis & legatio-
 nibus devotum fe erga Romanam ecclefiam offen-
 dere ; re tamen eidem adverfari, & decreta a
 fe in fynodo edita non obfervare. Hortatur ad
 veram obedientiam Romanæ eccliefie prxftan-
 dam I Demum monet ne ecclefiafticæ libertati
 velit efle impedimento

Gregeruu tpiatpnt ferviu fervorum Dei Henrico
 regi, tnntem * apoftolicū benedictionem, fi
 apqflv&a (edi ut Chriftumue decet regem
 * otednt * oMierit.

C Onfiderantes ac folite penfantes, quam di-
 frido judici de difpcnfatione crediti nobis

per beatum Petrum apoAotanun principem **ΑΠΙ**
 fterii rationem reddituri fumus, cum dubitalin
 apoftolicam tibi benedictionem mandavimus, qti
 mam judicio fidis apoftolicæ ac fynodali cenlii
 excommunicatis communionem tuam fcienter ex-
 hibere diceris. Quod fi venueris, tu ipfe cogno-
 fcis, quod nec divine, nec apoftolice benedidio.
 nis **gratiam** percipere poffia, nifi his qui excom-
 municari fnt a te feparatis & compulfis ad poe-
 nitentiam de tranfgreffione tua condigna potnitu-
 tudine & fatiffa&one prius abfoluttonem confe-
 quaris & indulgentiam. Unde excellenti- tux con-
 tulimus, ut fi in haere te culpabilem fentis, celeri
 confeffione ad rōfillum religiofi alicujus epifeopi
 venias, qui cum nofta licentia congruam tibi
 pro hac culpa injungens poenitentiam teabfolvat,
 ut nobis **tuâ confenfe** modum **penitentie** tus per
 cpiftolam fuam veraciter intimare audeat. De
 extero mirum nobis valde videtur, quod totiens
 nobis tam devotas epiftolas & tantam humilitatem
 tux cdfitudinis per legatorum tuorum verba tranf-
 mittis, filium teianâx matris ecclefie & noftm
 vocas ta fide fubjectum, In dile&ione unicum, in
 devotione præpium: poffimo cum omni afie-
 ûu dulcedinis & reverentis te commendas, re ta-
 men & factis afperrimum, canonicis atque aposto-
 licis decretis in his quæ eccliefiaftica religio maxi-
 me poffit te contrarium offendis. Nam ut de re-
 liquis taceamus, quod de caufa Mediolanenfi per
 matrem tuam, per confrancs noftros epifeopos
 quos ad te miffimus, nobis promileras, qualiter
 attenderis, aut quo animo promiffis, ipfa res indi-
 cat, & nunc quidem ut vulnus vulnere infligeres,
 contra ftatuta ipoftolicæ fedis tradidifti Firma-
 nam & Spoletanam ecclefiam : fi tamen ab ho-
 mine tradi ecclefia aut donari potest quibufdam
 perfonis nobis etiam ignotis; quibus non licet nifi
 probatis & ante bene cognitis regulariter manum
 imponere. Decuerat regiam dignitatem tuam, cum
 te filium ecclefie confiteris, honorabilis magiftrum
 ecclefie, hoc eft beatum Petrum apoftolorum prin-
 cipem, intueri, cui, fi de dominicis ovibus es,
 dominica voce & poreftate ad pascendum traditus
 es, dicente fibi Chriito: **Petre, pufce tvti nntAI**, 7 «.
 it iterum: **TM truditet fnt cletvet regni cetfortett,**
D& lignveri' fuper terrm, ertt ligettue
& « ccūf. & filverit fuper Aerenn „
erit (elumnt & in cenl. In culus fede & apofto-
 lica adminiftratione dum nos qualefcumque pec-
 catores & indigni divina difpofitione vicem fux
 poteftatis gerimus, profetto quidquid ad nos vel
 per feripta, ut nudis verbis miferis ipfe recipit ;
 & dum nos aut elementa percurrimus, aut lo-
 quentium voces aufcultamus, ipfe ex quo corde
 mandata prodierint fubtili tap&ione difcernit.
 Quapropter providendum effat tux celfitudini, ne
 erga fedem apoftolicam in verbis & legationibus
 tuis aliqua inveniretur diferepantia voluntatis, &
 in his, per quæ Chriftiana fides & ftatus eccle-
 fix ad xternam falutem maxime proficit, non
 nobis, fed Deo omnipotenti debitam, non dene-
 reverentiam : quamquam apoftolis eorumque
 iucccfibribus Dominus dicere dignatus fit : **^ni**
voe nudit, me nndit; It fm vet foenit, me fper-
nit. Scimus enim, quoniam qui fidelem Deo obe-
 dientiam exhibere non renuit, nofta monita
 fervare non fpernit. Nam fi propter reverentiam
 cathedræ Moyfi Dominus præcepit apoftolis, ut
 quæcumque Scribx & Pharifxi fuper eam feden-
 tes **dicerent, obfervarent, non dubium eft quin**
 apoftolica & evangelica doârina, cujus fedes &
 fun-

anno
CHRISTI

ne a fidelibus per-
eius qui in ministerium prae-
cationis electi sunt, fufcipienda & tenenda fit .
Congregata namque hoc in anno apud fedem
apoftolicam fynodo, cui nos fitpema difpenfatio
fidere voluit, cui etiam nonnulli tuorum in-
tuere fidelium, videntes ordinem Chriftianæ reli-
gionis multis jam labefatatum temporibus, & prin-
cipales ac proprias lucrandarum animarum caufas
diu prolafpas, & fuadente diabolo conculcatas ,
concuſſi periculo & manifeſta perditione Domini-
ci gregis, ad fanctorum patrum decreta doctri-
namque recurrimus, nihil novi, nihil adinventio-
ne noſtra ftatuentes, fed primam & unicam ec-
cleſiaſticae diſciplinæ regulam, Ac tritam fancto-
rum viam reliâo errore repetendam Attetandam
elle cenſuimus. Neque enim alium noſtra falutis
& æternæ vitæ introitum Chrifti ovibus eorum-
que paſtoribus patere cognoviſimus, niſi quem ab
ipſo monſtratum, qui dixit : *Ego ſum oſtim ; per
me ſi quis introierit, falvabitur, & paſcua inve-
nit* . Si ab apoſtols prædicatum, & a fanctis pa-
tribus obſervatum in evangelica & in omni divi-
nâ ſcripturâ pagina didicimus. Hujus au-
tem v. creti, quod quidam dicunt, humanos di-
vinis honoribus præponentes, importabile pondus,
& immerſam gravitudinem : nos autem magis
proprio vocabulo, recuperanda lalutis neceſſariam
veritatem vocamus & lucem, non ſolum a te ,
vel ab his qui in regno tuo ſunt, fed ab omni-
bus terrarum principibus Ac populis qui Chriftum
confiteſſuntur Ac colunt, devote fufcipiendam Ac ob-
ſervandam adjudicamus. Quamquam hoc multum
deſideremus, Ac te permaxime deceret, ut ſicut
caeteris gloria, honore virtuteque potentior , ita
eſſes Ac in Chrifti devotione ſublunier. Attamen
ne hæc ſupra modum tfa gravia aut iniqua vi-
derentur , præ tuos fideles tibi mandavimus, ne
prave conſuetudinis mutatio te commoveret, mit-
teres ad nos, quos lapientes Ac religioſos in re-
gno tuo invenire polles : qui ſi aliqua ratione de-
monſtrare vel adſtrudere pollent, in quo talis «er-
ui regis honore, & fine periculo animarum no-
ſtrârum promulgatam fanctorum patrum pollemus
temperare ſententiam, eorum conſiliis conſcenden-
deremus. Quod ſi quidem etſi a nobis tam amica-
biliter monitus non fuit, æquum tamen fuerat,
ut prius in quo te gravaremus, aut tuis honori-
bus obſtaremus , rationabiliter a nobis exigeres ,
quam apoſtolica decreta violares. Verum quanti
aut noſtra monita aut obſervantiam juſtitiz fece-
ris, in his quæ poſtmodum a te geſta At diſpoli-
ta ſunt declaratur. Sad quia dum adhuc langa
Dei patientia ad emendationem te invitât, cre-
ſcente intelligentia tua ad obedientiam mandato-
rum Dei cor Ac animum tuum ſtoſti poſſe ſera-
mus. Paterna te caritate monemus, ut Chrifti fu-
per te imperium recognofcens , honorem tuum
eius honori præponere quam fit periculofum co-
gites, Ac libertatem eccleſiæ, quam ſponſam ſibi
czkſti confortio jungere dignatus eſt, non jam
tua occupatione impediās, fed quo maxime creſ-
cat Deo omnipotenti Ac beato Petro, a quibus
Ac tua mereatur amplificari gloria, auxilium tuz
virtutis fideli devotione exhibere incipias. Quod
nimirum, pro collata tibi ex hoſtibus tuis vido-
ria, nunc te permaxime illis debitum fore cogno-
ſcere debes, ut dum te memorabili proſperitate
fetificant, ex conceſſis beneficiis devotionem vi-
deant. Atque hoc ut timor Dei, in cujus manu
Ac poteſtate omne regnum eſt, Ac imperium, præ-
cordiis tuis altius quam noſtra admonitio infigat,
in mente habeas quid Sauli poſt adeptam rifto-

Goncil. Gemrai. Tom. XX.

Ariam, qua propheta jubente ulus eſt, de ſuo triumpho
pho-gloriant, & ex-
equenti acciderit, & qualiter - Domino repro-
batus fit ; quanta vero gratia David regem ex me-
rito humilitatis inter virtutum infignia ſubſculta
fuit. Denique ſuper his quæ in epiſtolis tuis viſa
ac cognita) reticemus, non aatea tibi certa rci-
ponla dabimus, donec legati .ut Rabbodi * AdeU
prech, & TVodeſcal Rei, quos bis adjunximus ,
ad nos reſcribunt, ſuper his quæ illis tecum agenda
commiſimus tuam nobis plenius aperiant volunta-
tem. Data Rome facto Idus Januarii , indiſtione
decimaquarta.

XI. AD ARNALDUM EPISCOPUM Achruntinum

Poteſtatem facit a peccatis abſolvendi Rogerium
comitem uni cum ejus militibus contra Pag-
nos pugnaturis, ſi tamen poenitentiam egerint.
Monet ut ad religionem inter Paganos prop-
gnandam eoſiuein incitet . Paratum te offendit
Robertum ab excommunicatione abſolvere , ſi
devotum erga Romanam eccleſiam te offende-
rit. Injungit ut Balduino Melphitano epifcopo
poſt peractam poenitentiam epifcopale munus
reddat .

Gregerm? «ptTeyai fervtu fervorum Dei ^InulJe
fratri & coepifcopo Acberuntitu, faintem
û ffoſolicam bmedilHeuem.

N Overit fraternitas tua, quoniam Rogenusco-
mes frater Roberti ducis apoſtolicz ledis be-
nedidioem Ar abſolutionem requirit , ejuſque fi-
lius vocari & eſſe deſiderat. Quapropter paſtorali
cura hoc laboris onus tibi imponimus , imo ex
parte beati Petri imperamus, ut poſtpoſita omni
torporis deſidia illum adeas, eumque hujus noſtri
præcepti auctoritate ſultus, ſi nobis parere , ſicur
pollicitus eſt, voluerit, & poenitentiam (ut opor-
tet Chriftianum) egerit , ab omni peccatorum
fuorum vinculo tam illum, quam etiam ſuos mi-
lites, qui cum eo contra paganos (ira tamen ut
agent poenitentiam) pugnaturi ſunt, peccatis ma-
gis abſolvās. Addimus præterea i
admonitione admoneas , quatenus te capitibus
criminibus cuſtodiat, & Chriftiani nominis cultu-
ram inter paganos amplificare ftudeat, ut de eiſ-
dem hoſtibus victoriam confequi mereatur . Amplius
ſi de Roberto duce fratre tuo aliquid tibi
retulerit, rtipondeas ei, quoniam Romane eccle-
ſiæ janua miſericordiz omnibus patet, quicumque
poenitentiz amore duftri offenſionis ſcandala defe-
runt , & ad rectitudinis viam inoffenſo pede re-
gredi concupiſcunt. Si icitur dux Robertus fandz
Rpmanz eccleſiæ ſicut filius parere exoptat , pa-
ratus ſum paterno amore eum fufcipere, & tuo
confilio ei juſtitiam conſervare , & ab excommu-
nicationis vinculo penitus abſolvere, Ac inter di-
Evinaſ oves eum annuſerare . Quod ſi renuerit
idem Robertus dux, ut cum eo ultra communi-
cet ex parte apoſtolicz fedis licentiam non pote-
rit impetrare. Hoc etiam tuæ fraternitati injun-
gimus, ut confratri noſtro Balduino Melphitano
epifcopo, qui correctionem univerſalis matris hu-
militer & audivit & obſervavit, ſiait a fratribus
noſtris accepimus, ofhcium epifcopale hujus noſtri
præcepti ſultus auctoritate, ex parte beati Petri,
poſt poenitentiam datam de aliquibus exciſſibus ,
reddas: Ac ſicut ego pro illo preces confratris
noſtri Stepbani Trojani audivi epifcopi , ita ipſe
illum de ſiſa fahne noſtri ex parte monitus audi-

N » re

re procuret, fmunque vitam femper in melius,
Deo adjuvante, perducatur. Data Romæ fecundo
anno CXXXVII^{mo} Mus Martii indiâione decimaquana.

XII. AD UDONEM, THEODORICUM & Herimannum epifeopos.

Monet ut a fchifmaticis caveant, & quod eorum
luatione deliquerunt corrigant: utque epifeopum
Tullenfem, qui contra iedem apoftolicam in-
furrexerat, moneant ut pontifici obediat: quod
fi parere noluerit, excommuntarum illum den-
untient.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei firutrikuff
coepitocpis Udoni Trevire^{fi} & Theodorico Kirdunen-
fi, & Herimanno Metenfi., falutem & apoftolicam
benedictionem.

Litteras anoftolicæ fedis ideo vobis dirigendas
effe ceniuimus, quia fchifmaticis, qui contra
dominum & auctoritatem fande Romanæ eccle-
fix fe erexerunt, non fponte vos confenfiffe in-
telleximus. Qua in re qualiter refmifcere vos opor-
teat, cum eadem, quam nos nabemus fidem,
fic de fandorum patrum libris fcientiam habeatis,
omifunus flenificare, fperantes fraternitatem ve-
ftram ftultiffimam inimicorum noftrorum prxfum-
ptiqnem deteftart, fic in ea qua deberis, fic Coliti
eftis/rvotione fic amore fandæ apoftolicæ fedi fide-
liter uniri. Unde rogamus fic admonemus, ut quod
ichifmaticorum pènuafione deliquiftis competenti
emendatione corrigatis, ut ficut mater veftra de
exctffu veftro condoluit, ita de fatifadione lx-
tetur. Volumus etiam ut vice noftra Pipponem
Tullenfem epifeopum admoneatis, quatenus ea quæ
fibi injunximus deinceps facere non omittat. De-
cuerit enim ut de objectis fibi debuiffet refponde-
re magis, quam contraauctoritatem principisapo-
ftolorum ad defenfionem iniquitatum fuarum arma
corripere, atque regem follicitare id contra
nos prxfumere, quod nunquam licuit, neque,
Deo annuente, licebit in aliquem clericorum fic-
ri. Qtli fi verba exhortationis noftræ contempe-
rit, auctoritate beati Petri eum a communione
corporis fic fanguinis Domini noftri Jefu Chrif-
ti feparatum effe fibimet notificetis; fic non folum
in anima, fed in corpore ipfius principis apofto-
lorum, ultione digna fore puniendum, (a)

XIII. AD ROSELLANOS.

Exponit fententiam latam in caufa quæ verteba-
tur inter ecdefiam Rofellanam fic
Populonienfem.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Des clero &
populo Rofellani eccliefia, falutem &
apoftolicam benedictionem.

Uia officii noftri eft difeordes ad concordiam
revocare, difeordiam inter Rofellanam, fic
Populonienfem eccliefiam graviter exortam diligen-
ti examinatione diicuiTimus. Tandem poft varias
utrinque prolatas rationes claruit non lolum per
privilegia apoftolicæ fedis, verum etiam perquod-

Ldam diffinitionis feriptum, prxtentia Silveftripa-
px, & clericorum Romanorum iudicio confirma-
tum, quidquid in quæftione fuerat Rofellans ec-
clefæ pertinere. Unde collaudatione tam epifeo-
potum, quam etiam Romane eccliefia: clérico-
rum, preiatam litem eo tenore decidimus, ut in-
veftitura Rofellano epifeopo deinceps conceffa, ft
ante proximum dominice afcenfionis fertum ali-
quam feripcionem Populonienfis epifeopus offende-
tit, que offenfa nobis pape Silveftri iufte impro-
bare videatur, Populonienfis epifeopus ad recla-
mandum & renitendum licenter admittatur. Sin
autem ab eadem feftivitate hujufmodi controve-
fia perpetuum ftititilium habeat, & Rofellana ec-
cliefia apoftolicæ fedis iterata diffinitione fulta, ia
perpetuum ab hac quæftione quiefcat, fic infuper
deinceps * privilegium diffinitionem noftram latius
continens munitum, prxdia, quorum lis tantis
temporibus ventilata eft, fine aliqua molertatione
poffideat.

XIV. AD DOMINICUM PATRIARCHAM Gradenfem.

Gratias agit de ejus obfervantia erga Romanam
eccliefiam. Offendit ideo Teutonicos fic Longo-
bardos epifeopos contra fe inlurgere, quia eo-
rum criminibus obviam iret. De Giraldo Si-
pontino epifeopo relpondere in aliud (tempus
differt.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei Dominico
patriarcha Gradenfi, falutem & aposto-
licam benedictionem.

Q Uia matrem tuam fan&am Romanam ecclie-
fiam (ficut in tuis literis continetur) te
puro corde venerari, nofque pro amore apoftolo-
rum principis fmcera caritate diligere profiteris,
fraternitati tux grates referimus, & rependendo
vicem ejufdem dilectionis tam eccliefæ tux, quam
tibi falvo libramine xquitalis honori veftro provi-
dere femper parati fumus. Quoniam vero mirari
ac nimium te dolere dixifti, quod Longobardi,
atque nonnulli Teutonicorum epifeoni in nos in-
faniendo tam vehementi odio inardefeunt, nullius
culpx noftræ concientia inde redarguit. Sed fci-
musob nil aliud cos illo conamine niti, nifi quæ-
xi ex præcepto Dei, atque fandorum ptxdecefforum
nollorum illorum perverfiratibus obviamus, eof-
que ad re&um tramitem iuftitiæ redqerc, fi po-
ffibile effet, ex debito follicitudinis divina diipen-
fatione nobis fuper inpoftx procurant. s. De lite-
ris autem a fraternitate tua nobis directis, nullo
ftudio comperire potuimus, quod hinc illuc fue-
rint reportât». Super quæftione quoque confitater-
nitas tua de Giraldo Spontino epifeopo nobis fug-
gelfit, ad prxfens pro abfentia epifcopi vobis re-
fpondere non poftiuus. Cum autem venerit, Deo
concedente, caufa diligenter exquifita, iuftitiæ
providebimus. Principis vero vani negotium nulla
ratione videre poffumus, ur ad prxfens illum quem
pattulat confcqui poffit vel debeat habere eflêaum.
Data Romæ indiâione decimaquarta.

XV.

(a) In cut. Mutis» poft puniendum bre eddunt. Verun» id agite; id fi Deum diligitis procuret; ni frater il-
le, dum poteft, dum locum habet fibi fic Eccliefiæ confulat, pari veftra: fic faluri tante multitudinis hominum
pene periclitantium piovidere ne in fuamet precipitatione callum petens multos (erum ad commune periculum
attrahat, in quo nunc apparebit. quis fic paffor in nobis iniquitati aperte relinetis; qms lit fur fimulatioem fa-
ciens, quis latro manifesta iuftitiæ contradicens. Confiderate ergo quomodo caute ambuletis, qui ficut durum
eft contra fliniulum catcmare, ille afperum eft S. R. Eccliefiæ contraire cui nes tanquam mani femper oportet
obedite.

ANNO
CHUISTI
«17».

XV. AD MZIFREDUM MEDIOLANENSEM
Militem,

Innuat Normannos cupidos esse componende pacis, seque sperare eos ad fidelitatem sancti Petri reverfuros: cum Henrico quoque rege pacem habiturum, si mores mutaverit. Hortatur ut in ecclesiis defensione perlevet, & alios idem facere moneat.

*Gregorius episcopus feras fervorum Dei Utredo
* Mediolanensem episcopum, salutem &
apostolicam benedictionem.*

litteris tuis significasti, aequum duximus prudentiae tux referbere. Scias igitur Normannos verba componendae pacis nobiscum habere: quam licet tempore jam fecissent, & beato Petro, quem solummodo dominum & imperatorem post dominum habere desiderant, humiliter satisfecerint, si voluntati eorum in quibusdam annueremus. Sed, Deo auxiliante, hoc non cum detrimento, sed cum augmento Romanis ecclesiis in proximo speramus facere, & eos ad fidelitatem beati Petri firmiter & libenter revocare. Cum rege quoque Almannir de componenda pace multis jam vicibus quidam aures nostras interpellaverunt; quibus nos respondimus, cum eo nos pacem velle habere, si ipse cum Deo pacem studuerit habere, & ea quae ad periculum sanctae ecclesiae, & ad cumulum perditionis huius cortinunt, iuxta quod fuit a nobis admonitus est, emendaverit. Sed quia in potentia divina virtutis, magis quam in homine fidem speramus, & omnes cogitatos nostros, collocavimus, volumus, ut tu etiam, quem ad confortandos Christiani milites animum & fortitudinem refumpscit intelligimus, firmiter in Deo confidas: & cuncta ejus auxilium & consolationem tibi & omnibus iustitiam & legem Dei diligentibus adfuturam, & diaboli membra non nisi quantum Deus permiserit innocentia nostra nocitura. Ecce diabolum palam iam mundo dominatur, ecce omnia membra sua te exaltat letatur, sed qui dixit: *Confidite yta ego vici mundum*, det vobis certitudinem fidem festinanter te ecclesia fux succurrere, & diabolum & membra ejus omnino confingere. Antiquas enim & nostri temporis confidentes permutationes probabiliter, invenimus dominium diaboli tanto minus dumville, quanto magis vifum fuit exaltari, sic in Christianam religionem potius valuisse. Tu itaque, carissime fili, confortare in domino, & in potentia virtutis ejus, sic eos conforta quos in Christiana fide cognoveris permanere: eos autem qui fidem Christianam operibus negare ut respiciant admonere, ut emendent in fervore diaboli vivere. Quos autem hic minus feribimus, cum locuti fuerimus cum fidelibus sancti Petri, plenius indicabimus, vobisque adjutorium, Deo favente, dare curabimus. Omnipotens Deus meritis fuminæ dominae sic beatorum apostolorum Petri sic Pauli atque beati Ambrosii precibus mentes vestras illuminet, sic in lege sua vos Temper stabiliat, ut mercamini cum his annumerari qui diabolum cum suis membris judicabunt, sic cum Christo Temper regnabunt. Data Roma indictione decimaquarta.

7.4». 1s.

It. f. 1

A

XVI. AD RICHERIUM ARCHIEPISCOPUM
Senonenfem.

anno
christi
1107.

Queritur de injuriis ab Aurelianensi episcopo ecclesiae fuisse illatis, de illius inobedientia & litionia. Vult eum moneat ut fux ecclesiae satisfaciatur, sic, nisi paruerit, excommunicetur.

*Gregorius episcopus fervens fervorum Dei Richerio
Senonenfi archiepiscopo, salutem &
apostolicam benedictionem.*

Fraternitatem tuam intellexit credimus, quantum injutit Aurelianensis ecclesiae negligenter. Uia sollicitum te de honore Christianae fidei, tu episcopi tui, imo agente ipso, iustitiam quam injuste patientia apostolicae ledis abulus fuerit; quos iniquitates luas auribus nostris delatas non solum discutere distulit, verum etiam regis Francorum cum ejicere cupientis accusationibus nullum attentum praeibit, imo quidquid potest culum fuum fieri excogitaverat, studio vigilantissimae sollicitudinis impedivit. Non enim videbatur hujus accusationis verba, etiam si vera essent, fuicipienda, neque in cum aliquid, nisi legalidiscussione & judicio, promulgandum. Sed ipse hujus mansuetudinis fide tantae caritatis oblitus, fridulum inobedientiae matris fux Rotnanae ecclesiae dicitur reddidisse, privilegium venerandae memoriae antecessoris nostri papa Alexandri confringendo, Cfit excommunicato a nobis Eurardo impudenter communicando, & non solum ipsam dccciam, sed fere omnia ecclesiae ministeria fimonice vendendo, a Deo fufpensam, ut olim apostolicae fedis fetuentiam operum tuorum nequitia merito videatur in te provocasse. Unde volumus religionem tuam praeferat episcopus commoveri? quatenus Deo sic ecclesiae lux satisfaciatur, & ita emendare studeat, ut & querela clericorum omnino lupiatur, sic infamia sua aliis aures apostolicae ledis ulterius super his excelsibus non referatur. Quod si forte litteris nostris, quae per te tibi mittuntur, & communiti tux inobediens extiterit, auctoritatem beati Petri principis apostolorum, usque ad dignam satisfactionem a communione corporis fidei sanguinis Domini nostri Jesu Christi eum separare: quatenus quantum factis suis dominum offenderit vel in hoc recognoscat. Data Romae mense Aprili, ind. xtv.

XVII. AD RAINERIUM EPISCOPUM
Ardianensem.

Arguit eum temeritatis, praecipit ut canonicos & Johellinum praeponituram, Benedictum veto canoniam potius Tidere finat, sic pauperum canoniam restituat, donec Rotnam de suis criminibus rationem redditurus veniat.

*Gregorius episcopus fervens fervorum Dei Rainerio
Ardianensi episcopo, salutem & apostolicam
benedictionem, si obediens.*

Graviter & usque ad ulciscendam tux temeritatis audaciam contra te merito commoveremur, nisi apostolica mansuetudine detineremur. Ipse enim meum in te debes & potes, qualiter veniant? narrant memoria praedecessoris nostri Alexander papa & dccciam fanda: crucis, vito donationis & dccc. tux ex eadem prepositura decreto, illud canonicis tuis deferentibus, cjs per munimina apostolicae foborationis iuxta morem tux donationis confirmaverit. sic fidei scripto anathemate apostolicis auctoritatibus.

II anno xxi. u. H
 rixnatis, tam te, quam omnes homines, a vo-Arcgao», *fi wn deiciet fidei tue: ff tu* ,... „
 lentis /am diâz prpofiturz per privilegium fu* *cvtptrfüt confirme frerçi tuoi*. His itaque fulta anno
 confirmationis compeicucrit. Cujus ~~xnatitena~~ ex-
 communicato * Eurardo commanico, quodque
 etiam durius eft, (fiait dicitur) ab ep pretium
 accipiendo, temerario aulu incurrere non timui-
 fli , & totam ecclefiam perturbare nefario faftu
 fuperbix dudus pto nihilo habuifti . Unde prz-
 fumptionem tuam iufte quidem coerce.e apoftolli-
 cr an'madverfionis vindida deberemus , fed tpe
 futurz emendationis adhuc exceffus tuos fufferi-
 mus . Apoftolica itaque tibi auâoritate prreipi-
 mus , quatenus a tanta temeritate jam animum
 revoces, fic prrdidam prpofituram canonicis, &
 * Jofchelmo qui eim ab eis habet, in tuta pacis
 tranquillitate poffidere permittens, nullam dein-B
 ceptis illis moleftiam inferas . Volumus enim eos fic
 eunda qur illis prepofiturz funt in integrum pof-
 fidere cum omni pacis quiete,? ut privilegium bea-
 tz memoriae predecefforis noftri Alexandri pape,
 nec in minima qualibet parte videatur infringi .
 Quin etiam praecepimus , ut abhinc utque ad fe-
 ftivitatem omnium farworum, tam de his, quam
 de multis aliis que tibi obliantur, rationem red-
 diturus te noftro corfpechii reprzfentes, & inte-
 inn hec omnia quae lupatus memorantur cano-
 nicis, & Jofhelinus , * que ab eis pratpofituram
 tenet, in pace poffideant, abbatiamque tuam idem
 Jofhelinus cum omnibus luis aliis rebus mobili-
 bus & immobilibus fimiliiter teneat , & in pace
 nullam contoverfiam a te aliquo modo fubmil- C
 tam patiendi poffideat. Iknediâus quoque cano-
 nam tuam f'>b eadem pacis tranquillitate interim
 habeat . Przcpimus etiam ut canoniam concef-
 fam alimonie pauperum, quam ab eo ulu fubtra-
 uam diceris vendidiffe , ad eundem ulum refti-
 tuâs . Siquidem *ha noftris* prreptis ac monitis
 obedienti obtemperaveris, & qua: in illis conti-
 nentur cunâa patienter impleveris, lartabimur pro-
 pter pacem ecclefie, alioquin icias te ab omni
 epifcopali officio efle fufpenfum, & a communio-
 ne corporis & fanguinis Domini nolln Jefu Chri-
 fti leparatum . Data Romr mcñfe Aprilii , indic-
 tione decimaquart».

XVIII ad SIMEONEM epifcopum in Hilpania.

Commendat ejus erga Romanam ecclefiam obfer-
 vantiam. Horiatur ut apoftolicz ledis decreta
 firmitt amplettatur, & Romanum ordinem ob-
 fervari curet . Refpondet ei fe velle apoftolicz
 fedis decreta do celebrandis crdefix officiis ab
 illis cuftodiri : ideo monet ur ea in Hilpania
 & Gallicia fervari curet.

*Gregarim epifiaput ferr i fervorum Det Simeom
 Htppemariun epifcopo , Ltintem &
 nposiohcam benedifhoru m*

COrnitis fraternitatis tur literis , gaudio fu-
 mus repleti, quoniam e.m <.u'm erga Ro- E
 manam ecclefiam fidem aevi tionem geris
 eis plene agnovimus, tk qtioo non aduteilino cam
 more deterere, fed legitima prolis fucivdione am-
 plerti defideras. Quapropter, cariftin.e frater, ne-
 edle eft, ut bene inceptum recto itinere gradia-
 tur : nec hzretica debet pravitate minui , quod
 apoftolica conf t traditione fancitium. Apoftolica
 cninrfedes, cui quamvis immeriti Deo auâore
 p-xfidcinus , ipfo gubernante firma permanfit ab
 iptis primordiis ; eoque tuente illibata perpetuo
 permanebit, teftantc eodem domino : *Ego pro te*

XIX. AD CVRIACUM CARTHAGINENSEM Archiepifcopum.

Cum in Africa duo ranrununouo reperirentur
 epifcopi, vult ut alium eligant , & ad fe
 conlecrandium mittant.

*Cregoriuf mfcopui ferynr fervorum Dei dileffo i»
 (briffe frerri Crriuco Carthaginenfi erchieptico-
 po , filut'm (f upo/ollicem heueditionem.*

PErvenit ad aures noftras, quod Africa, qur
 pars mundi efle dicitur, quzque etiam anti-
 quitus, vigente ibi Chriftianitate, maximo epifeo-
 porum numero regebatur , ad tantum periculum
 devenerit, ut in ordinando epifeopo tres non ha-
 beat epifcopos . Qua in re maximum Chriftianz
 raligionis periculum confiderantes, & in maximo
 agro pauc.s operariis defudantibus , corde tenus
 compatiētes, confuluimus vobis, videlicet tibi &
 illi cui nuper manum impofuimtis , ut aliquam
 perfonam fecundum conftitutionem functorum pa-
 trum eligatis, nobilique eam literis veftris fultam
 mittatis, quatenus ipfo Deo coopérante , a nobis
 ordinato vobifque letniftb, necctitati ecclefiarum,
 ut fanât canones praaciunt, epifcoporum ordina-
 tionibus fuccurrere valeatis. & ut Ghrifti.ma gens
 quotidie gaudeat, atque proficiat pafforali regimi-
 ne, & labor, qui fupra vires vos opprimit , le-
 vior fit ex fixiorum necctâria adminiftratione .
 Data Roma» airufe Junii, tndiftione decimaquar-
 ta. f

ANNO
CHUSTI

XX. AD HIPONENSES.

Hortatur ad obedientiam arehiepiſcopi, ſic ad
mutuam caritatem fervendam.

*Gr̃tforiut epiſcoput [trout fervorum Dei clero t̃f p
p̃tē Hppom̃t m̃ Mmritmiu Sitipbet̃, id eſt
p̃ Africo, ctt̃fir̃t̃t̃ii, ſalutem t̃f ape-
Micam benediſionem.*

Servandum archiepiſcopum, quem a vobis ele-
ctum ad nos coufixrandum miſiſtis, juxta pe-
titionem ṽſtram fecundum legem noſtram, divi-
na favente dementia confiecravimus, atque confe-
cratum, noſtriſque legalibus moribus, inquantum
poſſibilitas ſpatitunſque temporis indulſit, diligen-
ter iuſtraſtum, ad vocem iſimus. <^em cum om-
ni devotione mutue caritatis omnique reverentia
Chriſtianae religionis rogamus ac paterna caritate
vos m̃nemus ſuſcipere, ſit omnem obedientiam
divinat legis vos hortamur ſibi humiliter cxhi-
Ure :
p. quatenus populi * Saracenorum qui circa vos ſunt
videntes tincritatem fidei ṽſtrae, puritatem quo-
que mutuam inter vos divine caritatis ac fraterne
dilectionis potius ad icmulationem, quam ad con-
temptum Qiriftiame fidei, ex ṽſtris operibus pro-
vocentur: oportet enim vos confiderantes glorifi-
cent Patrem ṽſtrum qui in caſiſ eſt. Agite igitur,
dilectiſſimi filii, ſecundum praeceptum Domi-
ni noſtri Jeſu Chriſti dicentis ad diſcipulos: *vos
Diligite vos m̃vicem, ſicut ego dixi vos. Mejerem
caritatem nemo bebet, ut m̃mum tuam ponat quis
pro amicis fuit.* Apoſtolus quoque Paulus magiſter
ſit doct̃or gentium dicit: *Si Dominus neſter Jeſus
Chriſtus poſuit ñmum [num pro ṽbis fuit, ac
dedit ſanguinem ſac̃m redemptionem pro multis, de-
bemus t̃f nos pro fratribus m̃mam ponere.* Sic ita-
que vos ſedulos erga cultum Qiriftiame religionis
exhibete, dilectiſſimi atque amantiffimi fratres, qua-
tenus poſt hujus vitat Aelagus ad portum perpe-
tue quietis atque <tenuae beatitudinis fiduciter per-
venire poſſitis, largiente ipſo redemptore Domino
noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre ſic ſp̃itu fan-
ct̃o vivit ſic regnat Deus * per omnia ſecula ſie-
culorum. Amen.

XXI. AD ANZIR REGEM MAÜRITANIÆ.

Scribit ſe Servandum epiſcopum juxta ejus pe-
titionem conſcribat. Gratias agit de muneribus
miſſis, ſic da captivis Chriſtianis dimiſſu. Com-
mendat quoddam ab Alberico ſic Cincio Roma-
nis ad eum miſſos.

*Gregorius epiſcopus firvui fervorum Dei * Anzir
regi Mauritania Sitipbenſis provm̃cia in
Africo, ſalutem t̃f aſtoſcam
benediſionem.*

Nobilitas tuM hoc in anno literas filias nobis E
miſit quaſtnus Servandum preſbyterum epi-
ſcopum, ſecundum Chriſtianam conſtitutionem o
dinarem: ſis: quod, quia petitio tua juſta & opti-
ma videbatur facere ſtuduiſmus. Miſſis etiam ad
nos muneribus Chriſtianos, qui apud vos captivi
renebantur, reverentia beati Petri principis apo-
ſtolorum, & amore noſtro dimiſiſti, alios quoque
captivos te dimiſiſtiſti. Hanc denique
bonitatem creator omnium Deus, ſine quo nihil
boni facere, imo nec cogitare poſſumus, cordi
tuo inſpiravit * ipſe qui illuminat omnem homi-
nem venientem in hunc mundum in hac inten-

A tiooe mentem tuam illuminavit. Nam am̃ipnrm.
Deus, qui omnes homines vult ſalvos facere, & anno
neminem perire, nihil eſt quod in nobis magis CHKISII
approbet, quam ut homo poſt dilcctionem ſuam
hominem diligat, ſit quod ſibi non vult fieri, alii
non faciat. Hanc itaque caritatem nue & vos ſpe-
cialibus nobis quam ceteris gentibus debemus, qui
unum Deum, licet diverſo modo, credimus ſic con-
fitemur, qui eum creatorem ſieculorum, ſic gu-
bernatores hujus mundi quotidie laudamus ſic ve-
neramur. Nam ſicut apoſtolus dicit: *ipſe eſt pax* ^- >
nct̃ns ſe u *fecit utroque unum.* Sed hanc tibi gra-
tiam a Deo conceſſam plures nobilium Romano-
rum per nos cognofcentes, bonitatem ſic virtutes
tuas omnino admirantur ſic predicant. Inter quos
Bdno familiares noſtri Albericus ſic Cincius, & ab
ipſa p̃ene adoleſcentia in Romano palatio nobi-
ſcum enutriti, multum deſiderantes in amicitiam
ſic amorem tuum devenire, ſic de his que in pa-
tribus noſtris placuerit tibi libenter fervire, mit-
tunt ad te homines ſuos, ut per eos intelligas
q̃r̃ntum te prudetrem ſic nobilem habeant, ſic
quantum tibi libenter ſervire velint ſic valeant.
Quos magnificeutix tuae commendantes rogamus,
ut eam caritatem, quam tibi tuiſque omnibus ſem-
per impendere deſideramus, eis pro amore noſtro
ſic recompensatione fidelitatis p̃nditorum virorum
impendere ſtudeas. Scit enim Deus, quia pure ad
honorem Dei te diligimus, ſic ſalutem ſic hono-
rem tuum in p̃ndenti ſic in futura vita deſidera-
mus. Atque ut ipſe Deus in finem beatitudinis
fan&t̃imi patriarchae Abrahæ poſt longa hujus vi-
te ſpatiA te perducatur corde ſic ore rogamus.

LIBER. QJJARTUS REGISTRI

GREGORII PAPAE VII.

*Amo dominico incuruut̃ioit millicime ſept̃tug̃time-
ſexte, indiſienc decim̃uq̃m̃tro **

I. AD UNIVERSOS CHRISTIANOS. ūimi.

Queritur de Henrici regis perfidia, ſic malis que
eccleſia ab eo patiebatur. Monet ut eum ad
veram poenitentiam provocent: quod ſi audire
noluerit, viriliter illi ratifiant. Eos vero qui re-
gi adhaerant, ſi reſipiscere voluerint, ad ec-
cleſiae gremium admittant. Illos autem qui a
communione regis ſe non ſubtraxerint, vitan-
dos eſſe demonſtrat.

*Gregorius epiſcopus ſetvut fervorum Dei omnibus m̃
Chriſto fratribus, epiſc̃pis videlicet, abbatibus at-
que ſacerdotibus, ducibus etiam, principibus atque
militibus, om̃ibujq̃e Chriſtimum fidem t̃f beati
Petri baorem revera diligentiſſimis, m̃ Romano im-
perio habitantibus, ſalutem t̃f apoſtolicam benedi-
ſionem*

Gratias agimus omnipotenti Deo, qui propter
nimiam caritatem luam qua dilcxit nos pro-
prio Filio ſuo non pepercit, ſed pro nobis omni-
bus tradidit illum qui ultra meritum, ultra ſpem
etiam bonorum * hominum eccleſiam ſuam pro-
-*/-''<^'-
tegit, gubernat & defendit. Scitis enim, fratres
cariffimi, quia hoc periculoſo tempore, quando
antichriſtus in ſuis membris jam operatur, ubique
vix aliquis folet inveniri, qui revera & Deum &
honorem ejus diligat, ejus praecepta ſieculari com-
modo & gratias terrenorum. ñncipum p̃neponat.
Sed ille qui non repellit plebem ſuam, & quori-

die peccatore» » finititia in dexteram commutat,
 anno, vos propno ac frreno vultu ivfpcxit, & contra
 Chr ist i fuo» inimicos ad fahitem multaram gentium ere
 XU. ut magis vobis libeat in periculo tranfitori@
 vite confittere, quam «terni regis gloriam & ho-
 norem human@ grati» poffponera. Hax itaque fa-
 cientes, non aure furda apoftolorum principem
 * f. ■<<< dicentem * tranfiris * Gtmu eleitum, regale facer-
 . * T''' * t oiedtre MMgr ofortel Deo quam hommieul

Nam veftra fraternitas minime ignorat, quanto tempore fanda ecclefia inaiaditas pravitates & di-
 vertas iniquitates regis, & urinam Quittiani, & veftri fuftinuit, & quante ruin@ quanteque cala-
 mitati, ipfo antiquo botte auâore precedente, patuit. Cui nos fraterna dikâiooe & amore pa-
 nis & matris ejus dudl, adhuc in diaconatu po-
 fiti admonitionis veiba tranfinifimus: & poffquam ad officium facerdotii licet indigni, venimus, ut rcipicerct fummpere, & frequenter per vira» re-
 ligtofos procuravimus. Ipfc vero quid contra ege-
 rit, & quomodo malum pro bono reddiderit, vel qualiter calcaneum fuum contra beatum Petrum erigendo, fandam ecclcfiam, quam fibi omnipo-
 tens Deus commiffit, fcindere procuraverit, veftra novit caritas, & per omnia mundi jam perfonic climata. Sed quia noftri eft officii homines, non vitia diligere, & pravis, ut rcipifcant rciffere, & impietates, non homines abhorre; auctoritate B. Petri apoftolorum principis monemus vos, & ut cariffimos fratres rogamus, amodo ftudete ilium de manu diaboli eruere, & ad veram pœ-
 mentia in provocare, ut eum pollimus, Deo favente, ad imum communis matris noftræ, quam co-
 natus eft fcindere, fraterna dufti caritate revoca-
 rr: na tamen. ut nulla poffit fraude recidiva clade Chriftianam religionem confundere, & fan-
 ftsin ecclcfiam pedibus fuis conculcare. Quod (i vos non audient, & diabolus potius quam Chri-
 ftum lequi degerit, fit eorum qui pro fimomaca hririjim per longa tempora excommunicari funt confilium vobis prætulerit, divina infrirante po-
 tentia, fimul inveniamus, fimulque ftatuamus, ut dominum homini præponentes, univerfali ec-
 clefi@ jainjam pene labenti fuccurramus viriliter. Qpicumque cx his refpuerit qui prediftum regem non erubuerunt omnipotenti Deo praponere, & Chriftianam legem, fi non verbis, operibus ta-
 negare, ficut dicit apoftolus: Ore quidem fa-
 µη/xt Deum, fallu autem negant: vos fratres mei & confacerdotes illos audoritate B. Petri fufeipi-
 te, & ad gremium matris noftræ fanet@ ecclcfi@ n ducite, ut mereamini gaudium in calo angelis Dei innovare. In omnibus tamen, ficut decet cariffimos filios, honorem pii patris veftri apofto-
 lorum principis pr@ oculis habete Quicumque autem epifcoponim vel laicorum timore vel gratia humana iedufti a communione regis fc non fubtraxerint, fed ei faventes animam luam & il-
 lius diabolo tradere non timuerunt, fi illoHrefi-
 puerint, & condignam pœnitentiam egerint, nul-
 lam cum cis communionem vel amicitiam habea-
 tis. Illi enim funt qui animam fuam & regis odio habent & occidunt, & regnum, patriam, Chri-
 ftiansmqc religionem confundere non erubefeunt. Sicut erim nobk. imminet quod per prophetam dicitur Si non anmentiaverit iniquo iniquitatem
 fvm, animam ejul de manu tua requiram, & ma-
 lediffui qui prohibet gladium fuum a fanguine, id eft verbum correptionis a prave viventium incre-
 patione; ita 'His imminet, fi non obedierint, ira
 jclui.1-- illivini judicii & ultio, teftante Samuele. * idolola-
 tris nobis eft Deus, quia nulla nos commoda icxculatitvc rcfpcitus umra pïavos

lprincipes dt impios facerdoces impellit, led conis.»
 deratio noftri officii, & potestas qua quotidie anno anguftamur, apoftolice fedis. Melius eft eum nobis debitam mortem camis per tyrannos, û oportuerit, fubire, quam nofthro filentio, timore vel commodo Chriftian@ legis deftruktmi confen-
 tire. Santosquidem patres noftros dixiffê fcimus: Qpi pravis hominibus fui confrderatione officii non contradicit, confentit, fit nui rriecanda non aufert, committit. Omnipotens Deus, a quo eun-
 da bona procedunt, meritis domine noftre ocio' ftis regime ac beatorum apoftolorum Petri & Pau-
 li inrerceffione corda veftra confirmet & cufto-
 diat, & Spiritus fui gratiam fuperinfundat ut qu» funt ei placita facientes mereamini fponfara ejus, matrem videlicet noftram, de faucibus luporum iripert, atque ad fupernam illius gloriam ab omnibus peccatis abfoluri pctvenire Data Lau-
 renti oftavo Kalendas Augufti, indidione deci maquarta.

IL AD HERIMANNUM EPISCOPUM

Metenfem

Offendic quicumque Henrico regi communicave-
 rint, five epifeopi five laici fint, excommunica-
 to» effe; errare autem eos qui afferunt reges excommunicari non poffe audoritate & exem-
 Elis fandorum pontificum: imo pontifices regi-
 us longe, prxtare dcmoftrat. Afflen epifeo-
 pis licentiam fe impartide eos abfcivendi qui regi communicaverant; regem autem, nifi fibi prius de ejus pernitentia cooftiterit, fe non ab-
 loluturum. Moneri preterea vult epifcopum Tul-
 lenfem ab archiepifcopo Trevercnu, ue in ne-
 gotiis cujuldam tnonafterii fe iaterponat. Qu@-
 dam pixetrcra de Mathilde & Gotifrcdo iub-
 jungit.

Gregrijui 'pifcogut fervitt fervorum Dei Herimaaxo
 Mcte^i egifipo, falutem Ū apojoltcam
 bemdi&mem.

M Ultra interrogando a me valde occupato re-
 quiris, & nuntium qui me nimis impellar
 I^ad fui licentiam tranfinittis. Quocirca fi non la-
 tis refpondeo. patienter feras rogo Qualiter ita
 que in corpore meo me habeam, vel qualités Ro-
 mam feu Normanni circa me fuos mores offen-
 dant, horum ponitor tibi dicat. De aliis autem
 rebus, fupel quibus me niterrogaffi, utinam/oea-
 rus Petrus per tne relpondeat, qui Ixperin me
 qualicumque tuo famulo honoratur vel injuriam
 patitur. Epifeopi namque qui fint excommunica-
 ri, facerdotes, vel laici, non di opus ut a me
 quxratis, quia indubitanter illi, luni qui excom-
 municato regi Henrico (fi fk eft dici rex) com-
 municate cognofcumur. Non enim verentur hu-
 manam patiam vel timorem regis «terni prxee-
 pto prrponere, neque timent fuo favore ad iram
 Dei omnipotentis eundem regem impellere 11^
 quidem luis communicando ifamiliaribus excom-
 municatis pro fimoniaca herefi excommunicatio-
 nem incurrere non timuit & ut alii fecum com-
 municando excommunicentur attrahere non eru-
 belcit. De talibus quid reftat ut fenliamus, nifi
 quod in palmis didicimus: Dixit i^figiens in cor rrat.
 de fuo: Non eft Dem > Et iterum. Omni fimul Tial, Ir
 inutilit falli Junt tn volxntatihui fuit? Ei» autem,
 qui dicunt: Regem non oportet excommunicari;
 licet pio magna fatuitate nec etiam eis refpon-
 dre debeamus tamen ne impatienter illorum in-
 ilipicnliani pizterire vidcamui, ad Undoruxn pa-
 trum

- rmm dida vel fatta Htoe mittimus, ut eos ad (a-Atia iedufti pnfumerent eum, fi non contradicere-
 anno nam doârinam revocemus. Leant itaque quid ANNO
 CHRIJTI bçatuj Petrus in ordinatione fandi Clementis po- CHRISTI

dicat : /tefeu/v/ m punfrlr ttkifci encan* iaeMicn-
 tiaat. Et de quibus dicit.: Cea» Àqj/tavd» are es-
 ta* fiaatrt. Cm^attfxo. cor Zacharias papa re-
 gem Francorum depofuerit, fît omne* Fnncigena»
 a vinculo juramenti quod fibi fecerant abfolverit.
 In regifro beati Gregorii addeant quia in pri-
 vilegiis , quz quibufdam ecclefiis fecit > reges fi.
 duces contra fua di&a venientes, non iolum ex-
 communicavit, fed etiam ut dignitate careant ju-
 dicavit. Nec prztcrmittant quod beatus fimbros
 filius non fetam regem, fed etiam revera impera-
 totem Theodofium moribus fte poteftate non tan-
 tum excommunicavit, fed etiam ne prrtumere in
 loco facerdotum tn ecclefia manere interdixit .
 Sed forte boc volunt pnedid! viri iutelligere ,
 quod quando Deus ecdefiam fuam ter beato Pe-
 tro commifit dicens: *Pafce avr/ mra/*, reges ex-
 ceperit. Cur non attendunt, vel potius enibefcen-
 do confitentur, quia ubi Deus beato Petro prin-
 cipaliter dedit potetatem ligandi & felvendi in
 cxlo & in terra , nullum excepit, nihil ab ejus
 poteftate fubtraxit? Nam qui fe negat non pofte
 ecclefia: vinculo alligari, refat ut neget non»pof-
 fe ab eius poteftate abfoivi. Et qui hoc impuden-
 ter negat, fe a Oirifto omnino fequcfrat. Quod
 fi fanda fedes apoftolica divinitus fibi colliau
 principali poteftate fptrituaia decernens dijjudicat,
 cur non fit ftecularia . «eges quidem fit principes
 hujus fteculi, qui honorem, fura, fiqua tempo-
 ralia jullitiz Det praeponunt, ejufque honorem
 negligendo proprium qurrunt, cujus fint mem-
 bra , cuivc adhaereant, veftra non ignorat caritas.
 Nam ficut illi qui omni fuac voluntati Deum
 praeferant , ejufque praecepto plufquam homini-
 bus obediunt, membra funt Chrifti», ita fte illi
 de quibus fupra diximus, membra film antidi.

III. Si ergo fptrituaies viri cum oportet judican-
 tur , cur non fteculares amplius de luis pravis aeri-
 bus confringunt ? Sed fotte putant quod regii
 dignitas epdcopalctn piecellat. Ex eorum princi-
 pils colligere poffimt, quantum a fe utraque dif-
 ferunt. Illam quidem Inperbia humana reperit ,
 hanc divina pictas inftituit : illa vanam gloriam
 incedâter captat, iuee ad crieftcm vitam femper
 elpirat. Et additant quid bealus Anaftafius papa
 Anaftafx imperatori de his dignitatibus feripicric,
 fte quid beatus Ambrofius in fuo paftorali inter
 has dignitates decreverit. Honor, inquit, fte
 fiibliroitas epifeopalis, fi regnum fulgori compares,
 fit principum diademati, taoge erit mfcruis, quam
 fi plumbi metallui ad auri fulgorem compares.
 Hkc non ignorans Conftantinus Magnus imperator,
 non, primum leftkxsu, fed ultimum imer epifcopos
 elegit locum. Scivit enim quia *faserkii Deu- refiflit*,
ktoeililm iet greteae. Interea notum fit fraterni-
 tati tus, quia literis acceptis quorundam fratrum E
 noftrorum pnfulum fic ducum auAoritateapoftoli-
 cs fedis licentiam dedimus his epifcopis excommu-
 nicatos a nobis abfolvere, qui non timueiunt fe
 a communione regis abllinere. De ipfo- autera
 tege omnino contradiximus, ut nullus eumpnefi-
 mat abfolvere, quoutque illius certa pernitentiafic
 fincera fatifftatio nobis per idoneos telles fuerit
 notificata, ut fimul inveniamus qualiter, fi eum
 divina pietas refeexerit, ad honorem Dei fic illius
 falutem eum abfolvamus. Non enim nos later,
 quod fint jdiqui veftram, qui aliqua occafione
 quafi a nobis accepta, timore, vel humana gra-
 CM0Â General Tom. XX.

mus, abfolvere, vulnerique pro medicina vulnus
 adhibere : quibus fi aliqui revera epifeopi contra-
 dicerent, non eos iuftitiam defendere, led inimi-
 citias exercere judicarent Epifeoporum autem,
 qui excommunicato regi communicare prrtumunt,
 ordinatio fte confecratio apud Deum, telle beato
 Gregorio, fit exeeratio. Cum enim obedireapofto-
 liez fedi fuperbe contemnunt, fcelus idololatriae,
 telle Samuele, incurrant. Nam fi ille Dei dicitur,
 qni ad ferienda vitia zelo divini amoris excitatur,
 profeffo elle fe Dei denegat, qui in quantum fuf-
 ficat increpare vitam carnalium reculat. Et fi ille >rr- «...
 malediâus eft qui prohibet gladium fuum a fangui-
 ne, id eft pnedkationis vcibum « carnalis vite in-
 terfeâiooe, quanto amplius ille malediâus eft, qui
 timore, vel favore impellit anunam fratris filii in
 a^eraam perditionem. Ut autem malediâi & ex-
 communicari poffint benedicere, fît divinarum gra-
 tiam , quam non timent operibus denegare, alicui
 largiri, id nullius fanftorum patrum ffrecepto po-
 tect inveniri. Interea jubemus ut alloquamini vene-
 rabilem archiepifcopum Treverenfem, fratrem vi-
 delicet noftrum, ut Tullenfi epifeopo, ne fe intro-
 mittat de abbati(Ta monafterii montis Komarici,
 interdicat, fit quidquid contra eam (latuit, una
 tecum irritum ducat. De Mathilda vero commu-
 ni noftra filia, fît beati Petri fideli ancilla, quod
 vis volo, fed in quo ftatu fit manfura, Deo guber-
 nante, adhuc certum non teneo. Gotifredi autem
 quondam illius viri indubitanter frias, quod frequen-
 ter apud dominum, licet peccator, habeam me-
 moriam : quia non me illius inimicitia vd aliqua
 impedit vanitas, fed motus fraterna dilaône
 tua, fit Mathilda deprecatione, illius exopto fa-
 lutem. Omnipotens Deus interceffionp catleftis
 reginas femocr virginis Martz, fte auâ irate bea-
 torum apoftolorum Petri fit Pauli, a fe illis con-
 ceda, te noftrorum omnes fratres in quocumque
 funt ordine, qui Chriftianam defendunt religio-
 nem, fit apoftolicz fedis dignitatem, a eundi*
 peccatis abfolvat, vobifque sugens fidem, fpemfic
 caritatem, in fuz legis defenhona corroboret, ut
 mereamini ad renum pervenire falutem. Darn
 Tiburi odavuKalendas Septembris, indiâione d<ci-
 Draa quarta.

III. AD GERMANOS.

Ut regem Henricum in fynodo excommunicaiturn,
 & regia dignitate privatum, fi vere panuac-
 rit, bënigne fufciptant, remotis ab eo pravis
 confiliariis, bonis adhibitis; eo etiam monito,
 ne ecclefiz libertatem impugnet. Interim ne
 quifquam epifeopus cum abfolvat , quoufque
 apoftolicz fedis confenlûs accedat. Qnod fi vere
 non pœnituerit, eligant alium idoneum regem,
 cplera fe confirmaturum ait, de confilio tamen
 Agnctis imperatricis, cui fe jurejurando ob-
 (Vinxerant.

Grterui efflofat fetent fervent* Dei eeanihr Ji-
 ltfiis in Cbrifte frtribtu, ff toepifcopL, dari-
 ta, comitibus , -lauverte ftOfte fide* Cbriftie-
 ntt* iefendctibui* in règne vMâet Teutonice
 hatitantiliu, Jalule* ff emtuu* feteetern al-
 folutso** fer afteUome knedi&iettt*.

S I literal quibus Henrietta didus rex in fanda
 fynodo iudicio fandi Spiritus excommunica-
 tus eft diligenter perpenditis, quid de cb debeat
 fieri indubitanter cognofceitis. Ex illis enim intel-
 ligitur cur fit anathematis vinculo alligatus, fit a
 O regia

tu **GREGORH PAPÆ VI** [**EPISTOLÆ. LIB. IV.** **ais**
 regi* dignitate depofitus, & quod omnis populus Aatleofitm praebebit, aut apoftolicz fodis auAoritaa — ,
 quondam fibi fubjeâus « vinculo juramenti eidem omnia vincula quz videntur juftitiz contradicere anno
 promiffi fit abfolutus. Sed quia nos contra eum removebit. De excommunicatis autem jam me CHRISTI
 non movit, Deo teſte, frcularis fuperbia, nec vobis dediffe licentiam, qui fidem Chriftianam (ut
 vana mundi cupiditas, id fanâz fedis & univer* decet epifeopoa) defenditis, ut abfoivatis recorder,
 fidis matris eccleſie fiducitudo & difciplina, mo- & adhuc idem confirmo, fi revera refpuerint,
 nemus vos in domino Jefu, & rogamus, ficut ca- fit humiliter ptenitemiam egerint. Data Laurenti
 riflimos fratres, ut eum benigne, fi ex toto cor- tertio Nonas Septembris, indiâione incipiente de-
 de ad Deum convertie fuerit, fufcipiatis, At cir- cimaquinta.
 ca eum non tanrum juftitiam, que illum regnare
 Erohibet, fed mifericordiam, que multa dekt fee-
 ira, offendatis. Effote quzto memores humane
 conditionis, fit communis fragilitatis; nec vos
 pretercat pia & nobilis memoria patris ejus & ma-
 tris, quibus non poſſint noſtra mate ad imperii
 gubernacula inveniri aequales. Sic tamen adhibete
 vulneribus ejus oleum pietatis, ne vino difciplinæ
 neglecto cicatrices ejus in pejus (quod abfit) pu-
 treſcant, & honor lanſte eccleſie Komaniue imperii
 noſtra negligentia magne ruine pareat
 cat. Procul ab eo pravi removeantur confiliarii,
 qui pro fimoniaca hzrefi excommunicari non eru-
 buerunt dominum fuum propria lepra contaminare,
 & per diverſa crimina eum deducendo ad ſcin-
 dendum fandam eccleſiam provocare, & in iram
 Dei & fandi Petri impellere. Adhibeantur il-
 li confiliarii, qui non lua tantum, led eum di-
 ligant, & ficculari lucro per omnia Deum prapo-
 nant. Non ultra putet fandam eccleſiam fibi iube-
 jedam ut ancillam, fed prelatam ut dominam,
 Non inflatus ſpiritu elationis coniuetudines ſuper-
 bir contra libertatem fandae eccleſie inventas de-
 fendat, fed obſervet fandorum patrum dodrinam,
 quam pro ſalute noſtra eos docuit poteſtas divi-
 na. Quod fi de his & aliis jure ab eo exigendis
 nos ſecuros modis quibus oportet reddiderit, ſta-
 tim volumus per veſtros idoneos legatos de omni-
 bus informari, ut quid debeat fieri communi con-
 filio, Deo aſpirante, valeat inveniri. Illud autem
 inter omnia ex parte beati Petri interdicimus, ut
 nullus veſtrum prefumat ab excommunicatione
 abſolvett, quouſque eis quz pardiximus nobis
 indicatis, apoſtolicæ fedis contentum & iteratum
 reſponſum recipiatis. De diverſorum quidem di-
 verſis conſiliis dubitamus, & humanam gratiam,
 vel timorem iuſpicionis habemus. Quod fi exigen-
 tibus multorum peccatis (quod r.m. optamu. »)
 ex corde non fuerit ad Deum cœnverſus, tabs ad
 regni gubernacula, Deo favente, inveniantur, qui
 ea quz prodiximus, & cetera quz "identur Chri-
 ſtianæ religioni & totius imperii ſaluti neceſſaria,
 ſecreta ac indubitabili promiſſione obſervatum
 promittat. Ut autem veſtram eledionem, fi valde
 oportet, ut fiat apoſtohea auâoritate firmemus,
 & novam ordinationem noſtris temporibus corro-
 boremus, ficut a fandis noſtris patribus factum
 eſſe cognoviſimus, negotium, perſonam, & mores
 eiſus, quantocius petiſtis nobis indicate, ut fan-
 da & utili intentione incedentes mereamini, ficut
 nobis notz caulz, apoſtolicz ledis favorem per
 divinam gratiam, & beau Petri apoſtolorum prin-
 cipis per omnia benediâionem. De juramento au-
 tem quod faâum eſt cariliſmz filiz noſtræ Agne-
 ti imperatrici Auguſtæ, fi filius ejus ex hac vita
 ante ipſam migraret, non eſt opus adhuc dubitare,
 quia fi nimia pierate circa filium duſta juſti-
 tiz reſtiterit, vel juſtitiz favens ut abiciatur a
 regno conſenſerit, quid reſlet, voſiſti comprehen-
 dite. Hoc tamen videtur laudabile, poſtquam cer-
 tum fuerit apud vos (ut omnino firmarum) quod
 ejus filius a regno removeatur, confilium ab ea
 & a nobis requiratur de inventa perſona ad regni
 gubernacula. Tunc aut noſtro communi conſilio

IV. AD DOLENSES.

Cum non potuerit eorum partioni, contradicenti-
 bus canonibus, fatiſacere in ordinando archi-
 epilcopo quodam juvene ab eis eleâo, ejuldem
 juvenis rogatu abbatem fanô Melarii archiepi-
 lcopum urdinaffe ait; cui nos obedire monet

*Gregenus episcopos fervus fervent! Dei tien &
 feptle Dtslruſi r̄ Brttenuu, fabtetu &
 epofietlam leuetiâitmm*

Itſiſis ad nos quemdam juvenem, petentes
 vobis a nobis illum ordinari pontificem: cui
 quidem petitioni, quoniam ſacri canones contra-
 dicant, allênium præbere nequaquam potuimus.
 Nos denique cognocentes eccleſiam veſtram diu
 nequiffimi pervaloris tyrannide oppreſſam, ex dé-
 ſi'to de noſtri officii conſideratiooe, apoſtolicò ful-
 ti prſidio, prout valemus in domino, reformare
 cupimus. Quapropter ejuldem juvenis rogatu allên-
 tuque ſociorum ejus fandi Melarii abbatem Ivo-
 nem nomine, quem ad nos veſtra legatione mi-
 ſiſtis, virum utique (ut vos bene noſtis) pruden-
 tem, bonum, ornatum moribus, omnique reli-
 gione dignam, vobis in patrem & archiepilcopum
 confecravimus, monentes & obſecrantes, ut ſient
 beati Petri apoſtoli, noſtrique illius licet indigni
 famuli gratiam optatis ſic ei ut patri & reſtori
 pet omnia obedientiam exhibeatis. Data Rome
 v. Kalendas Odobris, indiâione incipiente xv.

V. AD EPISCOPOS BRITANNIÆ Armoriez.

Œ ſcribit ſe abbatem fanſti Melarii, nonapprobato
 ob juvenilem rtatem a Dolenſibus cleſto, in a w < ..
 Dolenſem archiepilcopum confecratſe, & palli-
 um eidem conceſſiſſe: ea tamen conditione, ut
 controverſia dilcutiatur, quz cum Turonenſi ar-
 chiepilcopo de ſubjectione & obedientia agebatur:
 uſutn tamen pallii illi confirmat. Precipit ut
 ci tamquam archiepilcopo obedientiam exhibe-
 ant, & ad bona eccleſie recuperanda auxilium
 prztent.

*Gregerius epifeopus fervus fervent! Det omultu
 -pifeopis Brntmuie, julutem & epojoliitMi.
 bnediûieneiH.*

EM... Mnorarc vos credimus, qualiter Dolenſia
 clerus & populus ad nos direxit juvenem
 quemdam fatiſ preclarum genere, ut audivimus,
 poſſulantes ut eum illis in epilcopum ordinaremus.
 Cujus cauſam (ſicut oportuit.) examinantes, hono-
 ſtos quidem mores pro modulo ztatis luz, fed
 nondum fatiſ matpros aut inſtruâos ad portandum
 epilcopale pondus, in eo probavimus: propter quod
 onerare eum tam gravi farcina nec fibi nec
 nobis cautum fore pervidimus. Deo autem aſpi-
 rante adinvenimus in comitatu ſuo perſonam huic
 dignitati, ztate, ſcientia & morum gravitate inulto
 magis congruam, videlicetlvonem abbatem fanſti
 Me-

GREGORII PAPÆ VII EPISTOLÆ. LIB. IV.

>>4

rii, quem licet invitum, atque obedicentia ANNO adfridum, cum multa petitione Ac eledioe illi-
 <*f,**TI " " & *Aoruni *o venerent, epifeopum
 * N<i««U ordinavimus. Honorem quoque Ac nſum palii pro
 ^ ''veſtra Actoris provinciae dilectione ei concedimus,
 OO quidem tenore, ut opportuno tempore nulla-
 tenus fe exhibete recuſetad dilcultiendam querimo-
 niam, quam confrater noſter Rodolphus Turonen-
 ſis arduepifeopus de ſubjedione fedtis illius, Ac de-
 negata ſibi obedientia jamdiu apud noſtram Ac an-
 teceſſorum noſtrarum fecit audientiam. Quod ſi
 ratione Ac juſtitia demonſtrante, ut et ſubjeda eſſe
 debeat, apparuerit; nos quidem ſandai Turonenſi
 cccieſie juſ filium conſervari, Ac debitam ſubjedio-
 nem a Dolenſi eccleſia exhiberi votamus, Ac apo-
 ſtolica auctoritate cenſemus, uſum tamen pallii
 non minus huic fuiſſe ſuſceſſoribus, donec aorum
 introitus Al vita probabilis fuerit, concedimus atque
 firmamus. Sin vero ab hujus ſubjedionisjugo eam
 abſolutam eſſe legali defenſione contiterit, quac-
 cumque ſibi dignitatis privilegia de cetero compe-
 tere viſa fuerint, apoſtolica non denegabit aucto-
 ritas, atque interim, ut ei ſicut archiepifcopo ſub-
 jedionem Ac obedientiam exhibeatis, praeſenti au-
 doritate conſtituimus. Hoc itaque pacto eum con-
 ſecratum Ac ornatum ad fedem non humano con-
 filio ſed divinitus ei assignatam remittentes, vobis
 valde commendatum eſſe volumus, ut ſicut nos in
 «o caritatem veſtram Ac totius provinciae principatum
 honoravimus, ita Ac vos quam pro eo ſuſcepimus
 ſollicitudinem Ac pietatis affedum nobilicem filici-
 piatis; ipſum quidem cum omni honore Ac reve-
 rentia ſuſcepientes, Ac ut bona eccleſia jam per
 multos annos a ſacrilegis diſperſa pervariis recu-
 perare valeat adjuvantes; quatenus illa fedes olim
 nobilis Ac potens ad gloriam priftini decoris, Deo
 opitulante, veſtris reformetur ſtudiis, veſtrique
 reſtituatur temporibus. Sic etenim, ſic, fratres di-
 le&iffimi, vocavit nos Deus Ac Pater domini no-
 ſtri Jeſu Chriſti, ut ſi in corpore dile&i filii fui
 membrorum dignitatem obtinere cupimus, adin-
 vicem etiam fraternis affectibus Ac officiis intimi
 amoris connexi ſimus. Agite ergo ut veſtra fra-
 ternitas erga hunc fratrem Ac ecclēſiam ſibi com-
 -miſſam talis exiſtat, quatenus Ac apud dominum
 omnipotentem pro veſtra beatitudinis praemio glo-
 riamur, Ac inter tot hujus ſaeculi nequam confligen-
 tes turbines, de conſolatione veſtrae cooperationis
 nos non tantum, ſed Ac mater veſtra ſanda Ac
 apoſtolica laetetur eccleſia. Data Romae quinto
 Kalendas Oftobris, indictione xv.

VL AD HENRICUM LEODIENSEM epifeopum.

Reſcriptum it, ſi excommunicato regi Trajeſtenſis epi-
 ſcopus ſeienter communkarit, Ac ſine ſatisfa-
 ctione obierit, cum eo nec mortuo poſſit com-
 municari: ſin minus, illum abſohit. & ſiſcriſi-
 cia pro eo fieri optat. Rogat poſtremo pro >-
 defir tranquillitate preces ad Deum eſtundit

*fregitrius epifeopus fervus ſerverum Dei Henria
 Leodieuſi epifeopo, ſolutem & apoſtolicam
 inſtitutiuiem.*

/^\\Uod de cauſa Wilhelmi Trajedcnſis epifeopi
 nos conſultuiſſi, prudentia tua non tam a
 nobis, quam a communi ſandorum patrum ſen-
 tentia, indubitanter expreſſum addiſcere Ac intel-
 ligere poteſt; quorum ſtatuta Cervantes aut defen-
 dentes, ſi quando iudicium de negotiis eccleſiaſti-
 -ria fecimus vel facimus, non nova aut noſtra pro-
 Cturis/. Tom. XX

contra
 ptum contra ultimum quemlibet cccdefucminiſtrum
 fieri nullatenus debuiflet, ipſe aut quicumque ſua
 Bponte ſubſcriptit, Ac regi excommunicato ſeienter
 communicans ſine poenitentia Ac ſatisfa&ioe di-
 keſſit vel dſtctſent, ab illa ſandorum patrum
 ſententia diſerepare non poſſumus, videlicet, qui-
 bus vivis non communicavimus, nec mortuis com-
 municare audemus. Sin vero invitum ſubſcriptit,
 & regi excommunicato 'juxta prohibitionem ſan-
 dorum tanonum non communicaverit, apoſtolica
 auctoritate eum abſolvimta, & ut orationes, ſacri-omi-
 ficium & cicemofync pro eo domino offerantur, 'h<r>âci. *
 non ſotam annuknſis, ſed & valde deſideramus. De
 cetero rogamus dikdionem tuam, ut ſine intermiſ- L.
 ſione orationem ad dominum facias, & in^id-
 ipſum fratres quos poſſis ac ſubditos invites atque
 commonneas, quatenus per miſericordiam ſuanv
 Cccleſiam diu Ac valde laborantem reſpiciat, Ac
 quam inter tot & tantorum turbirum ſiudus
 miſerabiliter afflidam Ac pene conquaſtatam videt,
 ne penitus demergatur eripiat, & ad litus tran-
 quillitatis pro ſua pietate reducat. Data Rome
 quinto Kalendas Novembris, indidione dccimaquili-
 ta.

VIL AD HENRICUM, ARDERIOJM, Et Wiſinadum.

Etſi eccleſia frequentes patiatuſ perfectiones a
 Normannis & Henrico rege, ſperat tamen fe
 Henricum devidurum, ſicut antea Nonnannos
 devicemat. Munitat Teutonicas, 'niti rex reſti-
 puerit, alium regem eleſturos, illoſque in do-
 mino excitat & confirmat.

*Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei Heuriſo ,
 dſtririco , freti, fitilius ſonilu opoſblieu
 ſetis legitimis filiis Metiotimepſis etcl^ſlu, ſtitiuem*

M Aniferia apoſtoli ſententia eſt, quod omnes . .
 f<i ple volunt vivere n» Cbriſto Jeſu perfec-
 tionem potiuntur. Quiſe ſententia cum apoſtolica
 fede ad nos quaſi hereditario jure pervenit, cum
 hinc bona eccleſiae Normanni multoties perjuri
 conantur auferre, ex altera parte ſimoniact cum
 Henrico rege eorum decreta ſandorum patrum cum
 E c-mnr religione moliantur evertere: ſed conſidimus
 in domino, qui ſuperbiam Normannorum paulo
 arte ſub manu nonra ſubſtravit, quod adverſus
 apoſtolicam fedem non diu praevalerunt. Nos ta-
 men ſacrilege invaſionis eorum nunquam erimus
 conſentiendo participes. De conſpiratione autem
 haereticorum & regis, quomodo a catholicis epi-
 ſcopis Ac ducibus, Ac multis aliis in Teutonicis par-
 tibus aperte impugnetur, vos qui illis prope eſtis
 latere non credimus. Ad tantum enim numerum
 fideles Romanz eccleſiae pervenerunt, ut niſi ad
 ſatisfa&ionem veniat rex, alium regem palam di-
 cant eligere, quibſ non favere ſervaca juſtitia pro-
 mifi-

GREGORII PAPÆ VII EPISIOIÆ. LI& IV.

lift

miGmIKi promiffiunqne firmum tenebimus. Vm^a itaque confortamini tn domino, quoniam pler mⁱ E** F0?* eft redemptio veftra, A ad tertium faperandum non adhuc virtus Petto defecit, qui duos illos priores Widouem de Gotifredum contra Romanam ecdefiam calcitrantes ab episcopali fode deiecit. Data Rome fecundo Kalendas Novembris, indiftione decimequinta.

VIII. AD EPISCOPOS TUSCIÆ-

Ut Senenfem epifeopum, qui Henrico regi communicaverat, & abfolutionem petierat, omnes ipfi aut duo viciniore epifeopi conveniant, eique oenitentiam injungant, qua perafta fe cum abfohtitum pollicetur. Interim fi in periculum B vita: incidit, ei abfolutionem impartitur.

Gregorius epifeopus fervet fervorvet Dti< epifeopi/ Tesfci, ConJUntixo Aretixo, Ruinerio Flerentixo, Leoni Piftorief, Anfeben Ltttextfi, Looft/mco Clufino, f/Intern & epofolie/nt henesMlionet.*

N On ignorare credimus fraternitatem veftram, qualiter comprovincialis vefter Rodulphus Senenfis epifeopus, hoc in anno fine noftra liceo^oommunionis corporis & fanguinis domini feparatum, nifi forte fibi mortis periculum fapervenerit. Et quia non folum necceflitas A tribulatio illius ecdefie, verum etiam multa alia regni, ve^o flri negotia exigunt > ut Romano concilio fraternitas tua mtereue debeat, admonemus te, ut omni remota occafione adproximam fynodum noftram venias, & jam. diftum Aurclianenfem epifeopum tecum venire commoneas. Volumus etiam ut & is qui nunc tenet decaniam cum eodem epifeopo veniat. Sed & Jofchelinum qui injufte feexpoliatum, & plurima fua pro reparatione bonorum eccliefie expendiffe deplorat, nec non Everardium, .& aliquos de clericis oftentufuros tam decretum proprium epifeopi, quam etiam venerande memorise Alexandri pape prxdecefforis noftri privilegium, venire praecipimus: quatenus unufcujufque rationem diligentiifimè poffimus inquirere, & quae corrigenda funt ita, Deo auxiliante, corrigere, ut quilibet iuftitiam fuam habeat, fit eccliefia omnino Dquielcat. Interim autem ad firmitatim & inviolabilem pacem ejufdem eccliefie decernimus, ut illi fui nunc decanie prxeft utque ad audientiam no^oram ejufdem decanix poffeffio relinquantur. Jofchelino vero quidquid ante infium hujus litis tenuit fine contradiftione tenere permittatur. Benediftio autem non folum praebendam fuam, fed etiam ea quae occafione hujus difeordix videtur perdidiffe, in integrum reftituenda fore jubemus. Data Romx iv. Nonas Novembris, indiftione xv.

IX. AD RICHERIUM ARCHIEPISCOPUM Snoncnfem .

Si Aurelianenfis epifeopus litteras apoftolicas, quibus pontifex eum ad fe venire prxeperat, fe non vidiffe affirmaverit, ejus gefa adhuc fe aequanimiter laturum: fin minus ,ab omni epifeopali officio & communione corporis domini iütpen-

dit. Praecipit ut Romam ad concilium ventât, & ipfiun Aurelianeafem epifeopum fecunf ve- anno ain commoneat, alkdque clerical diverû jura CHRUTI praetendentes.

Gregorius epêscopxs ferw feroorvee Dti Ricberio Stitteenfi xrtitpiftopo, fehethet û etptfolicmee

N On credimus latere fraternitatem tuam, quod literis noftris Rainerium Aurclianenfem epia fcopum commonuimus ad na venire, quatenus 3e multis fibi obje&is, & maxime de confufione Aurelianenfis ecdefie refponderet . Qui ita admonitionem noftram coctcmpfir, ut neque ipfe veniret, neque aliquam rationabilem abfentatione fine excufationem tranfinitteret, cujus ut inobedientic plenius culpam cogniceres, exemplar lite, rarum quas olim fibi mifimus 'religioni tur often' dere curavimus.* quas fi facramehto firmaverit fe non vidiffe, neque fuo ingenio, quod non viderit , rcmantiffe, fatta fua adhuc xquanimitè ferimus . Aliter autem, fecundum tenorem hujus cqrtditionis jurejurando minime fatto, decernimus eum ab omni episcopali officio effe fufpenfum, & a liceo^oommunionis corporis & fanguinis domini feparatum, nifi forte fibi mortis periculum fapervenerit. Et quia non folum necceflitas A tribulatio illius ecdefie, verum etiam multa alia regni, ve^o flri negotia exigunt > ut Romano concilio fraternitas tua mtereue debeat, admonemus te, ut omni remota occafione adproximam fynodum noftram venias, & jam. diftum Aurclianenfem epifeopum tecum venire commoneas. Volumus etiam ut & is qui nunc tenet decaniam cum eodem epifeopo veniat. Sed & Jofchelinum qui injufte feexpoliatum, & plurima fua pro reparatione bonorum eccliefie expendiffe deplorat, nec non Everardium, .& aliquos de clericis oftentufuros tam decretum proprium epifeopi, quam etiam venerande memorise Alexandri pape prxdecefforis noftri privilegium, venire praecipimus: quatenus unufcujufque rationem diligentiifimè poffimus inquirere, & quae corrigenda funt ita, Deo auxiliante, corrigere, ut quilibet iuftitiam fuam habeat, fit eccliefia omnino Dquielcat. Interim autem ad firmitatim & inviolabilem pacem ejufdem eccliefie decernimus, ut illi fui nunc decanie prxeft utque ad audientiam no^oram ejufdem decanix poffeffio relinquantur. Jofchelino vero quidquid ante infium hujus litis tenuit fine contradiftione tenere permittatur. Benediftio autem non folum praebendam fuam, fed etiam ea quae occafione hujus difeordix videtur perdidiffe, in integrum reftituenda fore jubemus. Data Romx iv. Nonas Novembris, indiftione xv.

X. AD ADILAM FLANDRIÆ Comitilium,

Respondet clericos fornicarios miflas celebrare non debere, fed extra chorum effe pellendos. Quod ut fiat praecipit, & Huberto cuidam archidiacono fiaem non effe adhibendam, qui in here* fim lapfus fuerat.

Gregorius epifeopus fervus ferventi Dti * Adiln.tMr Flundrert c&nittffit, fobttetee& npeftoieeun l hetee^&itoum.*

Ervenit ad aures noftras, quod quidam veftrum dubitant, utrum necne facerdoes ac Levitix: feu ceteri qui facris altaribus adminiftrant, in fornicatione perfiftentes miflx debeant celebrare officium

>>iy

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. IV.

218

«-»-«-»- Quibus ex auctoritate fan&orum patrum A

ANNO respondemus, nullo modo miniftrōs facri altaris
C**2T* »n fornicatione exiftent» miffi* debere celebra-

re officium ; quin etiam extra choros etic pel-
I lendos, quoufque pernitent» dignos frudus e*hi-
JXX heant. Unde apoftolica tibi auctoritate prascipi-

-uuwtaauinB, quatenus nullos eorum qui in fcelce per-
durant, ad facrum 'myfterium celebrandum fufci-
piatis» fed undecumque poteritis tales ad miffas
celebrandas acquiratis, qui cafte Deo defendant ;
his talibus prorfus ab omnibus cedebat beneficiis
procul expulfis ; neque Hubeni arehidiaconi verba
filicpiatis, fcu aliquibus fuis fermonibus faveatis :
quia, ut audiui in h*refim lapfus eft fuis pravis
concentrationibus, & ab-Huberto legato hujus fan-
dae Romane fedis apud Monafteriobm publice eft B
convidus. Data Rpmæ quarto Idus Novembris
indidione decimaquinta .

XI. AD ROBERTUM FLANDRIÆ
Comitem .

(k perfequatur fimoniacos facerdoes fic fornicar-
rios. Invehitur in epifeopos, qui apoftolic*
fedi inobedientes erant.

*Grefftrittit epifcopqt fervas ferverunt Dei Roberto
comiti flaMrtpfi, falatem & apoftolicam
benediffionem,*

PERVENIT ad apoftolicam fedem, quod in terra C

tu* dominationis qui vocantur facerdoes in
fornicatione pofiti non erubefcant cantando miffam
traftare coepus & fanguinem Chrifti, non at-
tendentes quas infimis quodve fcehis eft uno eo-
demque tempore corpus meretricis & corpus attre-
&arc Chrifti. Qpapropter ex parte omnipotentis
Dei Si auctoritate beati Petri-apoftolorum princi-
pis te rogamus, æ tibi omnino precipimus, ut
ubicumque potes huic fceleri refiftere, & fimonia-
cis contradicere, nullius ratio, vel gratia te pof-
fit retorquere. Qui enim dixit; *Omnis qui audit,
dicet veni* : nullum alfeujus ordinis exceptit : & qui-
cumque vult a patrefamilias denarium accipere,
prociuet io vinea domini--laborare.--Hec quidem,
univerfalis mater praecepit his qui vocantur epif-
copi, dicere fic ut oportet, fed quales fint, a fru-
tibus eorum poteffis cognoscere : qui non per o-
ftium ingredienti in ovile ovium, fed aliunde
afeendentes fures funt & latrones. Per oftium culp-
pe ingreditur, id eft per Chriftum, qui fecundum
lacros canones epifeopus conflituatur . Nam quod
in divina feriptura dicitur : *Sacerdotes mali runa*

Av* . »

in noftro tempore luce clarius comproba-
tur. Plurimi enim eorum qui vocantur epifcopi
non folum iuftitiam non defendunt, fed etiam ne
darefeat multis modis occultare nituntur. Tales
vero non epifcopo, fed Chrifti habeto inimicos :
& fic ut illi non curant apoftolic* fedi obedite,
ita vos nullam eis obedientiam exhibete. *Nem*

G<< prapofitis un eMire', fceltu eft incurrere idololatria,

ion- . i. n. juxta verba prophetæ Samuelis, quæ DE Gregorius

**

in ultimo libro moralium, ubi de obedientia lo-
quitur, procuravit explanare. Hæc nofta verba,
licet ruffica, cum communi fideli noftro Ingel-
ranno, qui diu nobifeum in facro palatio man-
fit, vel cum aliis veritatis amatoribus frequenter
legite, & omnes clericos & laicos ut veritatem
fciaat de proferant provocate, ut bona fratribus
voftris nuntiantes inter angelos fortem mereamini
accipere, de cum electis in c*lefti patria gaude-
re. Data Rom* quarto Idus Novembris, indiclio-
ne decima quinta .

XII. AD GERMANOS.

anno
CHMISTI

Nuntiat Henricum regem humillimam poenitentiam
egilfe, feque omnium adftantium (upplicationi-
bus cum ibfolviffè, accepto fidelitatis juramen-
to. Mittit exemplar mrisjurandi. In Germani-
am fe iturum pollicetur . Hortatur interim ut
in fide & In amore iuftiti* perfeverent.

*Crfgruttt epifcopitt fervnr fervorum Dei omniM er-
ebiepifeopir, rpijcopi* , dmiM , comitkm , ceterifam
prmeipitite regni Tentonicoritm Cbrillianem fidem
dejcdndenliht, feintent & apoftolicam benedittimem.*

Q Uoniam pro amore iuftiti* communem no-
bifeum in agone Chriftianx militi* caufam
& periculum fufcepiffis, qualiter rex humiliatus ad
pernitendam abfehulonis veniam impetraverit, & β'it'Z lia.
quomodo tota caufe poffit introitum ejus in Itali-
am hucufque deduda fit, veftr* dilectioi fincera
caritate indicare curavimus. Sicut conflitutum fuit
cum legatis qui ad nos de voftris partibus miffi
lunt, iu Longobardiam venimus circiter viginti dies
ante terminum, in quo aliquis ducum ad Clufas
nobis occurrere debuit, expectantes adventum illo-
rum, quatenus ad partes illas tranfire portemus.
Verum cum jam decurio termino hoc nobis nun-
tiaretur, his temporibus pr« multis (quod nos
quidem credimus) difficultatibus, ducatum nobis,
obviam mitti non poffe, nec aliunde copiam ad
vos tranfeundi haberemus, non parva follicitudine,
quid potiffimum noftis agendum foret, circumventi
fumus. Interim vero re'em adventare certe co-
gnovimus: qui etiam priufquam intraffèt Italiam,
Supplices ad nos legatos praeamittens, per omnia
fe iatisfacturum Deo & fando Petro ac nobis ob-
tulit, & ad emendationem vite fu* omnem fe
lervaturum obedientiam repromiffit, dummodo a-
pud nos abfolutionisfic apoftolic* benediffionis gra-
tiam impetrare mereretur: quod cum diu multis
confultationibus differentes acriter eum de fuis ex-
certibus per omnes qui intercurrerant nuntios re-
dargueremus, tandem temetiptum nihil hoftile
aut temerarium oftentans, ad oppidum Canuffi,
in quo morati fumus, cum paucis advenit, ibique
per triduum ante portam depofito omni regio cul-
tu milicrabiliter, utpote difcalceatus, & laneb in-
dutus, perfiftens, non prius cum multo fletuapo-
ftolic* miferationis auxillium & confolationem im-
plorare deftitit, quam omuts qui ibi aderant, &
ad quos rumor ille pervenit, ad tantam pietatem
& compaffionis mifericordiam movit, ut pro eo
multis precibus & lacrymis intercedentes, omnes
quidem inftitit noftre mentis duritiam mira-
rentur, nonnulli vero in nobis non apoftolic* fe-
veritatis gravitatem fed quali tyrannic* feritatis
crudelitatem efle clamarent. Denique infantia
compunftionis ejus, & tanta omnium qui ibi ad-
erant fupplicatione devotâ, tandem cum relaxato
anathematis vinculo in communionis gratiam &
num fanit matris ecclefie recepimûs, acceptis
ab eo fecuritatibus qu* inferius feripts funt, qua-
rum etiam confirmationem per manus abbatis Clu-
niacenfis, & filiarum nofttrarum Mathildis, &
comitifix Adclaidx, & allarum principum, epif-
coporum, & laicorum, qui nobis ad hoc utiles
viû funt, recepimus. His itaque fic peradis, ut
ad pacem ecclefie & concordiam regni (fic diu
defideravimus) omnia plenius, Deo adjuvante,
coaptare poffimus, ad partes veftras data primum
opportunitate tranfire cupinius. Hoc enim dile-
ctionem veftram indubitanter feire volumus, quo-
luam

xi»
ficut in dcriptu fecuritatibus cognoscereA
p-tefti\$, ita adhuc totius negotii 'caufa futpena
C'''',ST' .ft» "t & adventus nofter, & confillorum veftro-
rum unanimitas permaxime neceffaria effe videan-
tur. Quapropter in ea hde quam ccepiftis, & amo-
re iuftitix, omnes permanere ftudete : fcientes nos
non aliter regi oblatoseffe, nifi quod puro fermo-
ne (ficut mihi mos eft) in his eum de nobis ipe-
rare dixerimus, in quibus eum ad salutem-Cc ho-
norem iuum, aut cum iuftitia, aut <um mifericor-
dia, fine noftrx & illius autmx periculo adjuvare
poffimus.

JUSJURANDUM HENRICI r regit Tentr'icor>un,

Go Henricus rex de murmuratione & diffen-
fione, quam nunc habent contra me arch-
epifcopi epifcopi, duces, cornites, ceterique prin-
cipes regni Teutonicorum, & alii, qui cos in
eadem diffenfionis caufa iequuntur, infra termi-
num auct dominus papa Gregorius conflituerit,
aut iuftitiam fecundum iudicium eius, aut concor-
diam fecundum confilium eius, faciam, nifi cer-
tum impedimentum mihi vel tibi obtiterit, quo
tranfaao, ad peragendum idem paratus ero. I-
tem fi idem dominus papa Gregorius ultra mon-
tes, feu ad alias partes terrarum ire voluerit, fe-
curus erit ex mei parte, & eorur. quos confrin-
gere potero, ab omni lxfione vit & membrorum
eius, feu captione, tam ipfe, quam qui in ejusC
conduau & comitatu fuerint, feu qui ab illo mit-
tuntur, vel ad etundem quibuscumque terrarum
partibus venerint in eundo, & ibi morando, feu
inde redeundo, neque aliud aliquod impedimentum
habebit ex meo conienfu, quod contra honorem
fuum fit : & fi quis et freerit . cum bona fide fe-
cundum poffe meum illum aujuvabo. Aftum Ca-
nuffix quinto Kalendas Februarii, indidione deci-
maquinta.

XIII. AD RODULPHUM ARCHIEPI- SCORuM TvitONENSIM

Non debere eum conqueri de pallio conceffo epi-
feopoDolenfi, cum id a fe fadum fit falvo Tu-
ronenfis ecclefie jure, de quo explorarim fe fen-
tentiam laturum effe affirmat, cum aut ipfe in
Germaniam, ut deftinavit, tranfierr, aut arch-
chiepfcopus ipfe una cum Dolenfi epifeopo Ro-
mam vocatus iccefferit. Interim quare id fece-
rit caufam reddat.

®oriu< epifopH fervu ferverunt Dei Rtdxlpbo
Turmenji archiepifcopo, felntem & aptfolicnmi
benedictionem.

Z^XUod de confecratione Dolenfis epifcopi, &
conceffo tibi honore pallii, adverfum nos
conquereris, pro voluntate potius quam ratione
facere videris, qv. Ros in ea re ecclefie, cui, Deo
volente, praeffe dignoferis, totius iullit locum
refervaffe cognofcis. Cum enim audivimus prin-
ces illius terrx contra antiquam & peffimam con-
fuetudinem, pro reverentia Dei omnipotentis, &
apoftolicx .udoritatit, ulterius in ordinandis eptf-
copis nec dominium inveftiturx tenere, nec pecu-
nix commodum quxrere, velle, atque ob hoc ad
apoftolicam miffa fedem, ut in prxfato loco jux-
ta fan&orum patrum ftatuta legalis ordinaretur
epifeopusT^feyorioni eorum valde congaudendum
& petitionibus annuendum dignum duximus. Ve-
rum quam caute nos Turoncnfi ecclefie & ejus

. EPISTOLÆ. LIB. IV.

tdignitati providerimus, in literis illis, qua ad
tannicos principes & epifeopos miffimus, (quodfic
te cognoviffc putamus) amiffime continetur. Qpa>
propter fraternitas tua une omni murmurati-
one difeuflionem & iuftam diffinitionem hujus caufie
expeâare non renuet: quoniam & quod fadum
eft confideratione fecimus, & quod faciendum di-
ligenti inquifitione (ficut res ma na & ambigua
poffulat) pertra&are fit exequit volumus. Neque id
in longum, Deo providente, protelabitur: quoni-
am fi in partes regni Teutonicorum, prout defti-
navimus, hoc in tempore tranfierimus, inde aut
nofmetipfi ad vos pertranfiamus, aut tales qui
hanc caufam fincera exploratihne difcutiaht atque
diffir.ant naliterè pfoedrabimus. Quod fi eo modo
B noftrx difpofitibis confilium tranfigi non poffe
contigerit, congruo tempore & te & Dolenfem
epifeopum ad prxfentiam fedis apoftolicæ convo-
cabimus, & ibi caufam veftram utrinque uiligenter
examinatam, prout fincera veritas uc iuftitia ex-
quifierit, ad irrevocabilem, Deo favente, finem
perducemus. Data in Longobardis in loco qui di-
citur Carpineta. Kalendis Martii, ind. xv.

XIV. AD CARNOTENSES.

Ne deinceps tn epifeopum recipiant Rotertum per-
jurum & fimoniacum, & ut alium legitimum
pallorem eligant. Quod fi quis non canonicè
epifeopus faftus fit, ipfe, omnes fautores ejus,
& contentientes, excommunicentur.

Gregarim epifeopeu firvfu ferverunt Dei teetiverft
titre & populo Ctrootenfij eett&et, feintent Ū
opofoliceMH kenediihontm

Quamquam id iptum ad aUreS veftras perve-
niffe credamus, tamen, ut nulla inter vos
cjverfi rumoris aut opinionis diffentio caufam
Impedire valeat, prcfentem epiftolam vobis notify
care dignum auximus, quod Robertas monachus,
qui ecclefiam veftram nefanda ambitione occupa-
vit, in terribili culpa perjurii fe obligavit, cum
epifeopatum illum haud dubie a noftro legato
eommonitus(ficut fupra & fupus bea. Petri apofte-
lorum principis juraverat) dimittere noluit, & a-
lia quae in eodem facrameno tenebantur infregit .
Unde apoftolica vos auctoritate monemus, atque
praecipimus, ur eum nullatenus deinceps pro epi-
copo aut domino habeatis, nec aliquam tibi obe-
dientiam vel fervituro exhibeatis. Verum ne e-
elefia illa diutius fine paffore remaneat, vel introi-
tus ejus fimoniacac iubreprbnts ulterius pateat,
eadem auctoritate vobis prccipimus, ut ptemiffis
orationibus atque triduano jejunio cum elemofy-
nis, pro nullius timore vel gratia, pro nulla un-
quam occafione praetermittatis, quin talem vobis
in epifeopum eligatis, qui non aliunde ficut far
& latio, fed pel oftina intrans pallor c im vo-
ciri & effe debeat. Illud enim icitote, quoniam fi
-as ad fedem illam contra regulam fandorum
patrum afpiraverit, ipfum & omnes fautores ejus
vel in ea re contentientes apoftolica cenlura &
anathematis gladio ferier. ius, & a corpore totius
ecclefiae decidemus . Quapropter mementote, quod
nemo pro vobis palliis, nemo pro vobis mortuus
eft nifi Chriftus, qujus libertatem licut dilecti
filii Dei tenentes fit defendentes, jugum iniquitatis
aut aliquod dominium ad perditionem animanun
vcttraruni vobis imponi nullatenus patiamini : fe-
entes quod nunquam vobis in hac caufa apoftolica
deerit aliidofitas & defenfio. Data Carpinetx quat-
rio Nonas Manii, indidione dccimaquinta.

XV. AD

>1>

GREGORH PAPÆ VU. EPISTOLÆ. LIB. IV.

m

ANNO X V. AD RICHERIUM ARCHIEPISCOPUM
CHRISTI Senonensem, etc.

Ut in Roberti locum alium a cetero & populo Car-
notensi canonice eligendum curent, & in episcopo
confecrent: & eundem Robertum ac
Hugonem fratrem compellant restituere quæ ec-
clesiæ abstulerant.

*Gregorius episcopus servus servorum Dei Ritberio
Sanatæ et beatæ memorie & coepiscopis suffraganeis
episcopis, excepto eo quod materiam & eam habentem
6* eorum obsequium habet & locum,*

Non ignorare credimus fraternitatem vestram
quibus de causis Robertum monachum tunc
quando didum Carnotensem episcopum, ab episcopi
copali fede fuit officio canonica & apostolica Cen-
tura privavit, quamquam adhuc eandem fedem
ad confilium suam contra sacramentum quod
supra corpus beati Petri apostolorum principis fe-
cit occupare non desierit. Verum quoniam eccle-
siam illam canonicam electionem in aliquam ido-
neam personam facere admonuimus, admonemus
& vos ut eidem electioni eam quam oportet, aut
per vos aut per idoneos nuntios vestros, diligentiam
adhibentes, quem electionem canonicè cognoveritis,
& manus imponere, fuit in episcopum consecrare,
nulla occasione recusetis: scientes quoniam si illud
timore aut gratia cuiusquam pretermiseritis, nos
tamen inordinatum cum nullatenus relinquemus,
& vos eo honore fuit dignitate, quam ignobiliter
deferere non erubescitis, deinceps indignos fore
judicabimus. Precepimus etiam divina iustitia &
apostolica auctoritate, ut eundem Robertum &
fratrem ejus Hugonem commoneatis, quatenus
præfatus Carnotensi ecclesie fuit clericis ejus, quæ
abstulere, omnino restituant, & deinceps nullam
eis iniustitiam facere præsumant. Quod si infra
tres hebdomadas postquam hanc epistolam videri-
tis adimplere contemserit, usque ad dignam fa-
tisfactionem fuit emendationem eos a liminibus ec-
clesie veluti raptos & sacrilegos exterminate.
Data Carpinetico quarto Nonas Martii, indictione
decimaquinta.

XVI. AD CLERICOS ROMANENSES.

Salutem & benedictionem tamquam excommuni-
catis illis non mittit. Præcipit ut coram Dei
episcopo compareant, ut discutatur causa. Quæ
inter ipsos & Viennensem archiepiscopum de ju-
risdictione cuiusdam loci vertebatur, cique nec
non Viennensi episcopo in omnibus obsequiis
se exhibeant: fin minus, eorum contuma-
ciam impunitam se non pretermittitur minatur.

*Gregorius episcopus servus servorum Dei Ramonera
fibus clericis*

Quod salutem & apostolicam benedictionem
vobis ex more non mittimus, propter ex-
communicationem, quam pro culpis vestris inco-
gnitis non timuistis, ficut sacra præcepit auctoritas,
pretermittimus. Scribere tamen vobis, & admo-
nere super his quæ ad correctionem vestram per-
tinent, ipsi apostolica moderamine mansuetudo
& consueta pietas a nobis exigit. Conqueritur
enim ad verum vos contriter noster Wormundus
Generabilis Viennensis archiepiscopus, quod ei an-
tiquam debitam potestatem loci vestri contradicere
presumpsit, quam ab initio proprii juris Vien-

Anensis ecclesie extitit, & hadenus sub nipo-
tione fuorum antecessorum fuisse non ignoratis. In-
dicans etiam vos hanc contradicendi fuit occasio-
nem irrationabiliter & callide pretendere, ut idem
locus juris S. Petri, & sub ejus dominio nefeio
C- s auctoribus vel concessionibus esse debeat.

fuit nos causam istam multo cautius oportet
attendere, & qualiter redilime difcutiatur provi-
dere, ut nec apostolicæ fedi, nec Viennensi eccle-
siae alicujus præjudicii aut incommoditatis gravamen
videamur inferre. Nam ficut fande Romanæ &
apostolicæ ecclesie jura fuit dignitates suas confer-
vari cupimus, ita fuit membris ejus, videlicet cete-
ris ecclesiis, ex hujus providentia & auctoritate
oportere dignifunum esse perpendimus. Quapropter

apostolica vos auctoritate monemus, atque præci-
pimus, ut ad difcutiendam causam istam contra-
tri nostro Hugoni venerabili Dei episcopo,
cut fuit vicem nostram in aliis commiffimus, fine
omni contradictionis mora vos præsentetis. fuit
quidquid ipse super hac re iustum fore providerit
atque judicaverit, obedienter exequi nullatenus præ-
termittatis. Exhibentes etiam vos in omni obe-
dientia & humilitate eidem vicario nostro & præ-
fato Viennensi archiepiscopo, ad satisfaciendum
super his quibus vos reprehensibiles & merito cor-
rigendos appellaverint. Videte ergo quam anen-
tis auribus fuit obedientibus animis nos in his om-
nibus audiat: scientes quoniam si denuo ad hos
vestre inobedientie temerariæ rebellionis con-
tumacia perlata fuerit, inultam eam & condigna
severitate impunitam nullatenus apostolica diu-
mulabit auctoritas, fuit introitu ecclesie vestre om-
nibus hominibus presenti auctoritate prohibito,
eam etiam quam præfati fratres nostri ultionis in
vos sententiam fuit iudicium exercuerint, perurgenti
in vos diffinitione ratum ac firmum esse cenle-
mus. Data apud castrum quod dicitur Carpinum,
xiv. Kal. Aprilis, indictione xv.

XVII. AD WILIELMUM REGEM Anglorum.

Causam Dolensis episcopi propter scelerata ab
episcopatu ejus ita traditam tunc, ut accu-
ratus traderetur non posse videretur. Ejus tamen
precibus legatos destinasti, qui eam iterum in
eadem ecclesia penradent, in quorum determi-
natione eum acquieturum non dubitat. Ad ejus
gloriam se paratum offendit: cetera Hubeno
legato se in mandatis daturum, cui fidem adhi-
beat.

*Gregorius episcopus servus servorum Dei Wilhelmo
regi Anglorum, laicis & apostolicis
benedictionem.*

Causam unde nos in literis vestris rogastis, ita
jam ad extremum deducam esse putavimus,
ut nihil in ea quod ulterius retrahendum effe-
ret videretur. Nam cum in Dolensi ecclesia
episcopum ordinavimus, ita hunc pro quo ex-
cellentia vestra intervenit ad dejectionem suam
propriis facinoribus, & ad ultimum ex inobe-
dientia se precipitasti, non solum per clericos fuit
religiosas personas illius ecclesie, led etiam per
legatum nostrum Leufonem monachum, intel-
lexeramus, ut magis fuit malis in ecclesiam com-
missis & corruptissima vita sua timendum & plan-
gendum, quam pro recuperatione episcopatus pro-
clamandum, aut quidquam sperandum fore judi-
caremus. Attamen ne deprecationem vestram sine
ea qua oportet cura & benignitate suscipere videamur.

mur, &, si aliquis per fubreptionem, quod non a
 annos credimus, nos fecerit, ad inquirendum & corri-
 gendum minus solliciti inveniamur, legatos nostros,
 videlicet confratrem nostrum Hugonem venerabilem
 Dientem episcopum, & dilectum filium nostrum
 Hubertum fanx Romanæ ecclesiæ subdiaconum,
 & ipsum etiam Leuzonem monachum, si
 ereptum ab infirmitate poterimus illuc nrtittere,
 decrevimus, qui causam diligenti inquisitione dif-
 ciant, &, < quid in ea didante futilia mutan-
 <iu: vej" emendandum fuerit, consequenti ratione
 auctoritate exequi studeant. Nufquam enim hoc
 negotium rectius aut; diligentius quam in eadem
 ecclesia tractari posse videtur, ubi & hic & illi
 presentibus esse videntur, & vestri etiam interesse h-
 <cies; qui rationem &-iustitiamplene percognitamb
 certis assertionibus vobis indicate queant. Nec dubi-
 tamus equidem quin' vestri celitudo diffinitioni
 iustitiam concorditer acquiescat: quoniam licet in
 vobis per misericordiam Dei multum sic egregie
 sunt virtutes, hanc tamen est prædara & famontia-
 ma, & quæ gloriam vestram Deo præcipue com-
 mendat & hominibus, quod iustitiam, quam vos
 facere prompti estis, aliis etiam facientibus dili-
 gitis atque probatis. De cetero iustitiam eminentiam
 vestram, & firre cognitam devotionem erus, nobis
 gratissimum in eo est, & ad vos ipsos, & quidquid ad
 gloriam sublimitatis vestre Deo autpre proficere
 potest, semper in corde & vifcibus nostris cum
 magno desiderio affectu intimæ caritatis amplius
 & imur, & ad voluntatem vestram in omnibus quibus
 apud nos impetrare quæfiveritis, quoad possumus,
 & fecundum beneplacitum Dei, nos audere co-
 gnoscamus, flecti tk annuere parati sumus. Quia
 vero præfatum Elium nostrum Hubertum ad vos
 utque dirigere destitavimus, plura vobis iciliber
 noti necessarium duximus: quoniam in omnibus
 quæ ex nostra parte vobis refert, ipsum quali cer-
 tiffimam epistolam nostram & serba nostra fide-
 liter continentem fote, nec non dubitamus, nec
 vestram excellentiam dubitare volumus. Deus autem
 omnipotens metitis & intercessionibus apostolorum
 Petri & Pauli, & omnium fidorum tuorum,
 tibi & iereniflunx reginx Mathildi uxori
 tux, & clariffimis Ellis vestris, omnium peccatorum
 vestrorum indulgentiam & remissionem
 absolutionem tribuat; & cum vos de rebus mun-
 danis eximi iusticrit, ad æternum regnum suum &
 veram gloriam transire faciat. Data Bibianelli
 iij. Kal. Aprilis, ind. xv

XVIII. AD CANONICOS ANICIENSES.

Confirmat excommunicationis sententiam a Dientem
 episcopo legato latam in Stephanum Anicentem
 ecclesiæ invasorem: ideo ab omni sacramento
 præfinito eos absolvens, præcipit ne ei amplius
 obedientiam exhibeant, & ut alium pastorem
 eligant.

Cirgoliis tpiicppts fervu' itrvorswi Uti Anicentis
 canonicis.

Natum est vobis qualiter Stephanus Anicentis
 ecclesiæ invasor & fimoniacus, despecto sa-
 cramento quod nobis super corpus sancti Petri
 liberatione etufdem ecclesiæ fecerat, eam occupare
 & tyrannica oppreffione affligere non reflat. Unde
 scire vos volumus, quia sicut confrater noster
 Hugo Dientis episcopus, cui vices nostras in Gal-
 liarum partibus agendas commifimus, illum el-
 cetnmnicavit, sic & nos excommunicavimus, &
 à gremio fandæ ecclesiæ feparavimus. Quapropter

apostolica auctoritate præcipimus vobis, ut colla-
 vestra de sub jugo ejus excudentes, ne illi adbe-
 rentes diabolo, cujus ipse membrum factus est,
 ferviatis, sed ab illicitis ab excommunicatione opor-
 tet caveatis, & de excommunicatione, quam
 incurristis, coram prædico Dientem episcopo latis-
 facientes ipsius confilio pallorem vobis fecundum
 dominum eligatis. Quod si feceritis, ab omni
 sacramento & obligatione quam præfato fimoniaci
 contra dominum tccitiss ex parte sancti Petri vos
 absolvimus. Si vero etiam nunc nostrum salutari
 iustitiam recalcitrare præsumpseritis, pati vos ana-
 themate, condemnatos scietis. Data Bibianelli de-
 cimo Kalendas Aprilis, indidion. decimaquinta.

XIX. AD GALUARUM EPISCOPOS

Confirmat sententiam in Anicentem episcopum
 latam, ut in superiori epistola. Excommunicat
 pnterva omnes qui condium ei dederint ut in
 sua hærese permaneat. Prohibet quoque obla-
 tiones in eadem ecclesia fieri, quamdiu ab eo
 detineatur.

Grcoortus tpijopus fovns ftrvirtaa Dti tcnUtrfic
 Gabiernm tptcepis, & cunilis ordinikt jkls cit
 conflitxtis, fates pro merit adscixr, jjutem
 & apoftolcom knedillicnt.

Natum esse volumus caritati vestre, quod
 Stephanus Anicentis ecclesiæ invasor & fi-
 moniacus juravit nobis super corpus beati Petri,
 ut ecclesiam ipsam dimitteret, & pastorem in
 ea fecundum dominum eligere atque confitit
 per fidem adjuvaret, quandocumque legatus apo-
 stolicus ledis cum literis nostris id cum facere
 per iacramentum moneret. Postea vero commo-
 nitus a confratre nostro Hugone Dientem episcopo
 hujus specialiter negotii literas a nobis habente,
 quamvis eidem vices nostras in Galliarum parti-
 bus commiffem, ecclesiam non cessat opprimere,
 & filios ejus duplici contritione, corporali scilicet
 & spiritali, conterere. Unde excommunica-
 tionem, quam prædictus legatus noster super eum
 fecit, nos confirmamus, ipsumque & omnes qui
 deinceps confilium ei dederint ut in hac hærese
 permaneat, ex parte Dei & sancti Petri anathe-
 matizamus, donec resipiscant. Contradicimus etiam
 iam, ut nullam p-cuniam aliquis efferat in po-
 dio fande Marix, five ad altaria, five ad mi-
 nus sacerdotum, donec ecclesia liberetur à tam
 impia oppreffione: quia oblationes fidelium præ-
 didum Stephanum a Deo apostatate atque contra
 eum faciunt superbiere. Vobis autem, fratre
 coepiscopoli, hanc excommunicationem atque con-
 traditionem in parochiis vestris per dhrerla loca
 recitare, fle ex parte vestra confirmare, apostolica
 auctoritate præcipimus. Data Bibianello decimo
 Kalend. Aprilis, indiâione decinquinta.

XX. AD JOSFREDUM EPISCOPUM PARISIACENSEM.

Walterum quemdam ab archiepiscopo Rhemansi
 excommunicatum, & a se sub cautela absolu-
 tum, ab archiepiscopo, si culpa vacaverit, ab-
 solvi jubet. Quod si ille facere noluerit, vult
 ut ipse absolvat si vero in culpa fuerit, ad
 satisfacionem coardet. Eodem quoque præ-
 Axonem quemdam canonicum absolvat, monar-
 chis sancti Lamberti, qui extraneo abbati obe-
 dite noluerant, excommunicationis sententiam
 reuocare, & Cambracensis, si hominibus ideo
 com.

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. IV.

Gregorius epifcepm ftrvtu fervom^{us} Dei Joifreà:
Porifietce^{us} fi epifeopo, foloteIH Ü opoffiileom
btitdi&HonoI.

det, prtollantīs. illud ad prtēns tu* fiatēmta
 n <0 'mūkimus, & apōstolica auāoritate pxi-
 cipimus, ut eum, omni oculihonc temota, lente-
 tūrn excommunicationē», quam in pistatos mo-
 nachos protulit, tel. are iolūtwiks i. A. cos de-
 inceps ime omni mctfationē ā pu c>■ m pace
 iv. mcre dimittat; recogolcn», <1 mūk-π., udi-
 cū» fudicium timens, quod eis tanta mala fine
 deliberatione iustiti* fu appellatione apōstolic*
 ledis fecerit. Si vero eum in hac re pro tūa ma-
 gnitudine & arbitrio contradicentem Ac rumis ob-
 edientem inveneris, tu iple fultus nolha auctori-
 tate eos abtolvas, Ac abbatem illum, qui pr' fa-
 tum noiullerum Uincti Remigii nefanda ambi-
 tionē mōipafte dicitur, ita commoneas, ut ut m
 partitās illis confratri nolro Hugom venerabi-
 lē Dicni cp' l'opo, qui vices nobis. cominili-
 trius, aut alus legaris noihs., fi eos in Gallia
 hn.Jtū" celebratūs cocnoteris, le rēprēntare
 pro reddenda ratione lui introitus nullatenus pr'
 tērimtat, aut ad nos in proxima fēttivitate
 omnium inānōrum senili: commonitis etiam fia-
 tibus eiufdcm monasterii, qui adverfus eum de
 caula illicit' fubreptionis fu* in abbatiam conq-
 uiritur, ut Ac ipfi tēcundū p'prietatē terminatio-
 nem ad dicutēiudum hoc negotium te puelentes
 exhibeant. Item relatum nobis ell, Gynercacnōs
 hominem quemdam flammis tradiditē, eo quod fi-
 moniacos & presbyteros fornicatōis mōlas non
 debere celebrare, Ac quod illorum officium mimi-
 me fufcipiendū foret, dicere aufus fuerit. Quod
 quia nobis valde terribile, & fi verum est, omni
 rigore canonic' levitatis vindicandū erte vi-
 detur, fraternitatem mam follicite huius rei ve-
 ritatem inquirere admonemus: Ac, fi cos ad tan-
 tam crudelitatem impias manus liras extenditē
 cognoveris, ab introitu & omni communione ec-
 clefi' auōnes pariter & complices huius scelens
 leparare non differas, Ac, nobis huius rei certitu-
 dinem, nec non quidquid de fuperioribus cautis
 cōfēam fuerit, per literas tuas quam citiffime
 portu indicare flude. De efetero rogamus te &
 multum admonemus, ut omnibus coofratribus &
 coepilcopis tuis per totam Franciam ex apōtho-
 ca auāoritate lignifkrs, quatenus At illis facer-
 dotibus qui a turpitudine fornicationis certare
 noluerit, omne affictum facris altaribus mini-
 ftrent. p'narius interdicant, & tu ipfe in omni
 loco b. conventu id praedicare non celles. Et fi
 m re ut epifepo» tepidos, aut illos qui fa-
 ctorum ordinum nomen ā officium indigne pro
 fupradiafis criminibus utfipare pndumnt, rebel-
 lens elfe cognoveris, omni populo ne eorum ulte-
 rius officium lūcipiat ex parte beati Petri & no-
 tha apōstolica auāoritate ubique interdicat, ut
 vel hoc modo confufi ad emendationem vitat
 lux, & ad cafitatem religione continent', re
 dire cogantur. Age ergo, at fanāa Ac univerfa-
 iv mater ecclēfia te fidelem miniftrum At coope-
 rationem noftr', immo apoftobee, iolicitudinē,
 Deo adjuvante, cognofcat. At nobis, quod valde
 defickramus, de liberate Ac trauū tui facerdota-
 lis officii ad pt'fetu gaudere, Ac in pōfterum per
 mifcricordiam Dei cōftāenter fwale porte pro-
 veniat. Data Babilenno viit. Kalendas Aprilis,
 indictione xv.

Committit ei uufim inter episcopum Leodien
lein & abbatem land- Laurentn, qui a dkt-
episcopo de roouaferio suo eje.ftui ad fedem
apoftolicam appellaverat

Cr³⁺

anno Greforixr epifcopnt fervat fervorxm Dtl Herimemo
CHRISTI Adetenfi epifcopo, falutem & apoſolicMH
,0" benedictionem.

Profectum portitnr literarum Vulpodo afib* monafterii fandi Laurentii Leodni ad nos veniens multis fupplicationibus nos exoravit, tenus cum apud epifcopum Léodienfem, qui eum de monafterio luo ejecerat, ut clementius in illum ageret apoſtolicis interventibus juvaremus; tantum nobis de caufa fua indicans, quod de ob-edis fibi'reſpondere paratus fuerit, fed legales reiſondendi & exurgandi ic inducias habere nulloatenus potuerit, quamquam eas iub vocatione divini nominis & reſpectu beati Petri quxficrit Epifcopus autem prius nobis in epiftola fua quzdam indigni de ejus actibus indicaverat Ut igitur in hac ambiguitate neurri quod juſtum eſt denegare videamur, iate-nitatcm tuam rogamus, Oi apoſtolica auctoritate hanc cautam luiciat admonemus, Ac eam diligenti inqumone percongnitam eo ordine quo canonica mſtituta ptxcipiunt tractari & diffhiri faciat: procurans equidem ut iſte cum tanto moderamine & libi confervata jllſtitia ad audientiam admittatur, quatenus non incaſſum apoſtolicam mſlricordiam & iis luſtragia quxfirte videatur. Data Bibianello oſtavo idus Aprilis, indictione decimaquinta.

XXII. AD HUGONEM EPISCOPUM Dienſem I

Prxcipit ut congregata ſynodo epifcorortum Fancix cauta Camcracenſis electi diſcutiamr, qui fort lui legitimam electionem mvcſtitutam ab Icnrico rege acceperat, ignorans & regem cmmultam n, Ac inuſmodi invrtimram a pontifice prohibitam. Quod fi iti elle jurejurando affitnavent, ejus cledicnem confirmat; ſultque ut m concilio cauſx nonnullarum eccleſiarum definiantur, Cluniacenſis abbas adſynodum vocetur pro Arvernenſis eccleſiæ cauta; 5; inter extera decretum de non accipiendis inſeſtituris a laicis promulgetur.

Grc'orixt epifcopm fervut fervorum Dei Hngoni
venerabili Dienſi epifcopo, falutem IX
apejl'hc.im benedictionem.

Eraditis Came^acenſis electus ad nos veniens T qualiter : i eulcm Cameracenſis eccleſia ad locum regiminis affignatus fit prompta nobis confeſſione mamſtavit it, n. n. denegans poſt faſtam cleri & populi electionem donum epifcopatus ab Henrico rege ſe accepiſſe: defenſionem autem proponens, Ac inultum nobis offerens, ſe neque decretum noſtrum de prohibitione hunifmodi acceptionis, nec ipſum Henncum regem a nobis excommunicatum finde, aliqua certa manifſtatione xognoviſſe. Cui cum nos congruis rationibus ofteuderemus, quam grave eret, etiam omni ignorantia cum'exculante, fanſtx apoſtolicæ fediv ſynodale deceſtum tr>nfgredi, & hujutmodi partMpatione cum homine excommunicato commaculati, ad fatiſaciendum promptus donum quod accepiſſe viſus eſt continuo in manus noſtras reſutavit, & omnino cauſam tuam noſtro judicio cum fui ipſius ad omnem voluntatem noſtram ſubjeſtione ſt obauditione reliquit. Pro cujus humiliatione, & maxime quoniam canonicam electionem in eo prrceſſiſſe audivimus, ad mſterioordiam moti lumu, , ſt conſili m teſtitonio

A quod nonnulli confratrum noſtrorum epifcoporum, cum multis pro eo fupplicationibus ad nos per epifſolas mas direxerunt, videlicet quod ejus przcedens vita & cunverſatio multum honeſta & laudabilis fuerit, ad promotionem ejus ducretz moderatione confideratione affenſum przberc non indignum duximus. Attamen ne iſtud altis, quarum canta & convertatio hiic longe diffimilis & impar confiterit, ad exempli.m vel occaſionem quzrendz mifericord x in polleturn foré debuiffet, illud conſtitimus, ut ci.ram te A contraire Doſtro RhemcrJI archtenifcopo & aliis comprovincialibus epifcopis ita te per ſacramentum purgare debeat, quod ei ante acceptionem illam; & ut dicitur, lvcſtituram epifcopatus regem excommunicatum mille, & illud dreretur noſtrum de prohibitione hunifcemodi inveſtendi & eripiendi eccleſias, neque per legatum noſtrum, neſiue ab aliqua pertona, qux ſc his ſtatutis interutile A ea audiffc fateretur, ſigniheatum & indubitanter norificatum fuerit. Quapropter admodone.uus tratemiralem tuam, ut concilium in partibus illis convocare or celebrare ftudeas, maxime quidem cum conſenſu & conſilio regis Francorum, ſi fieri poterit. S n autem aliqua occaſioe in lu conſentire nolucnt, in L ingonenſi erdteſia conventum celebrandi concilii inſtituas, atque hoc cum conſilio At prudenti diſpoſitione fratris noſtri Lingooenſis epifeopi facias; ſciens quoniam lu omnibus fidelem adiutorem & cooperatorum non ſolum nobis, fed & * ibi, & omnibus legatibz noſtris, ſe deinceps fore promiſſit, & nos in ec multam ſpem habemus ſt fiduciam. Comes etiam Tebaldus per legatos fuos eandem nobis promiſſionem fecit, ut ſi Rex legatos noſtros recipere nolle, ipſe cum ſumma devoiionē recipere, & cis omnem quam portet aptitudinem celebrandi ſynodum, & eccleſiaſtica exquirendi negotia, locum, conſilium auxiliumque daret. Stude ergo ut præſatum confratrem noſtrum Lingonenſem epifeopum convenias, & communi conſilio ubi vobis melius videbitur, ſynodum inſtituite, & convocatis illuc archiepifeopo Rhemenſi, & exteris quotquot portis archiepifcopit & epifcopis Franciæ, primo omnium cautam ſupra memorati Cameracenſis eleat diſcutere ftudeas,

videlicet ut fecundum prxſcriptam ſacramenti determinationem ſe coram omnibus expurget; & infuper, ne in mortem illius qui in ignem projeſtus eſt conſenſerit, in eodem ſe ſacramento defendat. Quid ſi faſtum fuerit, prrcedentem ejus electionem confirmandam eſſe apoſtolica moderatione decernimus, & te cum confratre noſtro Rhemenſi archiepifeopo de ejus confeſſatione, prout oportet, ſtatuere volumus, niſi forte alla ſibi quæ nos ignoramus obſtiterint; quæ tamen in providentia veſtra examinanda relinquimus. Illud vero commune malum pene tonus terre, videlicet quod altaria venduntur, & quod iſte etiam in officio fui archidiaconatus ſe feciſſe non denegat, ne deinceps fiat, tam huic, quam exteris omnibus, interdicto. De extero admonemus dilectionem tuam, ut reliquas cauſas & negotia, videlicet Gataiauncnſis epifeopi, Camotenſis eccleſiæ, Anicienſis, Arvemenſis, nec non monafterii fanai Diooyſii, Ac alia quæ neceſſaria eccleſiaſticæ religioni apparuerint pro commiſſa tibi vice noſtra, quantum Deo auxiliante ſotueris, ita diligenter tra&are it ad finem perucere ftudeas, quatenus in cis uoſtra deinceps poſſit ſollicitudo, & longa fatigatio ſublevari. Volumus etiam, ut fratrem noſtrum Hugonem venerabilem Oimiaceoſcm abbatem tccum ſynodo

* Font
tiH. H.

Mit.-

A Udivimus in ecclesiis vestris multa emeruisse negotia, quae uttincera exploratione diseutiantur, & canonica: traditionis diffinitione terminentur ecclesiastic* religionis ordo deposeit, & a nobis tam vestra dilectiōe, quam officii nostri debita sollicitudo, requirit. Quamquam enim vobis confideratione credite nobis dispensationis debitoribus sumus univerfis ecclesiis, speciali tamen cura vobis & vestris causis assignatuur; cum propter singularem quamdam coherentiam quam ad

anno
c***,ITI
(
Foiutoi
-
A

ioHntn Romanam de apofollicam habetis eccle-A
fiam, tum propter vicinitatem, qu* nunquam
nos vel que apud vos'fimt diu ignorare, velquz
nos debemus & potumus vcfre fraternitati de-
negare patitur. Quapropter mifimus ad vos hunc
dilectum filium noftrum Gregorium & diaconum
uuûa: Roman* ecclefie, quatenus una vobifcum
de,eccleiafticis caufis, & Chriflian* religionis
facrofandis mftitutionibus, qua: necceffaria funt,
Deo adjuvante, pertra&fts, voftra vice qux corri-
genda funt corrigas', qu* ft«tuenda coollituat, &
eccleiaftice libertatis atque iuftitie diu de iu mul-
tis neglectas ranones & lludia ad formam cano-
nic* & apofollica:dilciplins'reducere, & per au-
xilium divine grati* efficaciter valeat confirtina-
te: cui * nos cum omni caritate jiffidentes itaB:
favere de unanimiter aflênfum prrbcre ficut fra-
tres carillunos admonemus: quatenus in illo ap-
pareat, quintam reverentiam in beatum Petrum
apofolorum principem habeatis, de cujus dumo
& familia mittitur: quanta etiam de noftra di-
lediooc vobis cura fit, qui eum de finu nofiro
mifimus, utpote per quem noftra apud vos foli-
citudino, de a Domino Deo nobis concédât po-
teftatis audoritas vicaria difpenfatione teprxien-
tatur & geritur. Data Carpincie ' quinto Idus
Junii, indiâionc decimaquarta.

XXVII. AD DOMINICUM SILVIUM DUCEM ET POPULUM VENETIÆ.

Queritur eos cum excommunicatis communicaf-
fc. Mittit legatos qui eos pcrada pernitentia
ab excommunicatione ablohaqt.

*Gregorius epifeopus fervas fervorum Dei Dominico
silvio daci, Cf populo Cenetia, filatem
& apofollicam benediftionem.*

M Eminiffi debetis quanta vobis apud ûndam
fit apofollicam fedem multis Jam temporib-
us & caritatis benevolentia & honorificentia
gratia fit exhibitâ. Et nos quidem, teſte con-
icicntia noſtra, non ſolum poſtquam ad pontifi-
catum venimus, fed de antea pluribus anrur voe
& terram veſtram valde dileximus, & non fine
aliqua nonnullorum indignatione de inimicitia ad
providendum honori veſtro prompti fuimus: mul-
rum gavifi pro dilectione quam erga univerſalem
omnium fidelium matrem, videlicet fandam Ro-
manam eccleſiam, habuiſtis, & libertate quam ab
antiqua flirpe Roman* nobilitatis acceptam con-
ſervaviſtis. Verum his temporibus, quod ſine ma-
gno dolore non dicimus, non ſolum noſtros ex-
acerbates affedus, fed omnipotentis De; gratiam
vobis procul dubio nimium labefadaſtis: quoniam
nelcio quibus peccatis facientibus a ftatu reditu-
dinis excidiſtis, de ultra extra conſortium mem-
brorum Chriſti de eccleſiâ fa&i cftis, fedantes
& recipientes COS qui pro fuiſ ſocleribus excom-
municati funt, de exorbitantes a fide d catholi-
ca fandorum patrum unitate, dodrina, & cor-
roborata divinitus audoritate, per omnem in-
obedientiam de contumaciam in laqueum diaboli
cecidierunt, de miniſtri, immo fervi fatanat, a
quo captivi tenentur, fadi funt. Quocirca do-
lentes de periculo animarum veſtrarum, de ad
reconciliationem divinat grati* vos revocare cu-
pientes, mifimus ad vos hunc dile&um filium
noſtrum Gregorium de diaconum fandx Roma-
ne eccleſiæ, ut penitentiam agentes ab excom-
municationis vinculo, in uod participando cum
excommunicatis pcolapfi cftis, potiſſis abſoivi, de

in-communione fande matris eccleſiæ apofollica
indulgentia fit benedidione refUrui. Qsod'cum
fadum fuerit, fi noſtra monita, immo verbum
Dei, ea qua ôpottet veneratione—fufeipitis, vo-
lumus, & apofollica vos audoritate monemus,
ut cum omni caritate & obedietitia fibi aflifta-
tis, quatenus cum confilio confratris noſtri pa-
triarchæ & aliorum epifeoporum illius provin-
ciæ, nec non cum adjutorio ducis, & omnium
veſtrum, de ftatu eccleſiantm, & Chriſtiane re-
ligionis ordine ac difpenfatione, que necceſſaria
funf juxta formam a fandis patribus traditam
pertradare pqillit, ac, Deo adjuvante, noſtra vi-
ce difponere. Data Carpincte quinto Idus Ju-
nii, inditiooe decimaquarta.

XXVIII. AD HISPANOS

Monet illos pro paſtorali officii fui cura ad pie
fandeque vivendum. Preterea commonet Hif-
panic regtim antiquis coullitutionibus juris ef-
le fandi Petri, quod cum temporum injuria
dt Saracenorum tyrannide memoria labi ctr-
perit, & modo ipſi Saracenos vicerint legatos
mitti, ut illis ſignificent quantum beato Petro
debeant, & eorum debitum in memoriam illis
revocent.

*'Gregarias epifeopus fervas fervorum Dei regilus
comitibus, cetterifyae principibus Hiffmitt fala-
tem & apofollicam benediftioaem.*

N On ignorare credimus prudentiam veſtram,
quin fanda & apofollica fede» princeps &
univerſalis mater fit omnium eccleſiarum degen-
tium quas divina clementia ad agnitionem fui
nominis in fide Domini ac filiavatoru noſtri Jefu
Chriſti per evangelicam de apofollicam doſtrinam
venire preordinavit: quibus h*nc curam & per-
petuam debet exhibere follicitudinem, ut heut
ad confervendam catholicæ fidei veritatem, ita
utque ad cognofcendam & tenendam juſtitiam
documenta & falutifera adminiftrret monita. Ad
cujus difpenſationis officium, quando fecundum
voluntatem Dei., quamquam inviti de indig-
nitate conſtituti fumus, creditum nobis minifteriumvai-
de pertimeſcimus, ſcientes quoniam fit his qui
prope & his qui longe funt debitores fumus, noc
apud fuperbum judicem excuſationis locum habe-
re poterimus, fi noſtra taciturnitate eorum aut
falus ncgligitur aut culpa fovetur. Cujus rei tam
in prophetiſis quam evangelicis paginis multa no-
bis documenta, de cum terribilibus minis exem-
pla prapofita funt, quæ egregius ille paedicator
de apoftolus intuens ait: *Necceſſitat evangelisumdi
mibi incumbit: va enim mibi, fi w* evangelita-
vero.* Qiapropter & nos, die&allimi, qui pre-
ſentes fecundum deiiderium noſtrum veroo non
poſſumus, faltem abſentes per epiftolam de ſalu-
te veſtra vos admonere curavimus; terribentes vo-
bis, ficut in vos aſſe&um debet caritatis habe-
mus, primum quidem, ut gratias agentes Deo,
qui vos regeneravit in fpem vivam & incorrupti-
bilem Kterne vire gloriam per Jefum Qiriftum
Dominum noſtrum, lemper illum timeatis, & ex
toto corde diligatis, transferentes in illum omne
deiiderium veſtrum ſupra omnes divitias & hono-
res hujus oculi, ſupra omnes non ſolum huma-
nas, fed & angelicas creaturas; ambulantes cor-
ram illo in omni fide de devotione ficut eledi
hlui, fit in fortem hereditatis regni Dei per im-
menſam gratiam bonitatis ejus vocati, non deti-
nentes fecundum focalaran concupifcentiam in
io/u-

ijjt GREGORH PAPÆ VII. EPISTOLÆ. <1 B. IV.

injustitia que de veritate & equitate sua Deus A eft, & lervitium quod beato Petro inde fblebXt_ fieri pwpctr infidelitatem eorum & tyrarinidem anno
anno vobis cognoscere dedit, vel daturus est, fed ex- detentum, ab ufd noftronun tot annis interce- CH*UTI
t.*JST> hibernes vos fideles miniftros ad faciendam iufti- ptum est, pariter etiam rerum & proprietatis memoria dilabi erepit. Verum quia divtna' cle-
uni, ad tuendam libertatem Chriftianx fidel & mentia* conceits vobis in hoftes illos femperque concedenda vidori**, terram in manus vefttas
religionis in omni virtute fic adminiftratione regi- tradidit, ulterius vos caufam hanc ignorare no-
gi» potestatis veftre», ad laudem & gloriam nomi- lumus, ne quod fupernus arbiter fic legum ac ita-
nis ejus qui vos multa gloria fublrmavit. Nam; fttitir comitor de recuperanda & reftituenda ju-
quod temper vobis cordi effe volumus, inquit di- ftitia fic honore fandi Petri, e/utque fande fit
ledoribu* luis Sapiaentia per Salomonem: *Ego di- apoftolie* fedis, veftre glorias ad bene mejen-*
ligentes me diligii; boewriftcanles me honorabo; coi- dum contulit, aut nobis ex taciturnitate in ne-
temptoribus vero minatur dicens: *Qui autem Mt gligentiae culpam, aut vobis ex ignorantia, quod*
contemnunt, erunt ignobiles. Et apoftolus Paulus abiit, ad detrimentum propolit» fic divinitus ob-
generalem futuri fententiam manifeftans ait: *De B latae retributionis obveniat. Confidimus enim in*
t.» *jufto judicio Dei qui reddet unicuique fecundum ope- mifericordia Dei, qui virtutem vobis dedit fic vU*
ra efa: His quidem, qui fecundum patientiam dorian, ut hanc etiam voluntatem vobis tri-
boni operis gloriam & honorem & incorruptionem buat, quo cognita veritate potius ftatuta Chri-
quaerunt, vitam cteinam; his autem qui funtex filianorum principum fit exempla tequamini, quam
contentione, & qui non acquietaint veritati, eorum infpietatem qui Chnftianum nomen ma-
credunt autem iniquitati, ira & indignatio, tribu- gis cupiunt perfequi quam venerari. Mifimus au-
bulatio & anguftia in omnem animam hominis rem ad vos confratrcm noftrum Amarum vene-
operantis malum. Nolite ergo fublime faperc, rabilem Ellorēnfem epifeopum, cui fic vicem no-
aut propter eminentiam prrienris glori» humanx ftram ad partes illas dedimus, adjungentes fibi
conditionis, quē srqua eA refotu & pauperum, hunc abbatem fandi Pontii, virum venerabilem,
oblivifei. Sed, ficut idem apoftolus monet, *hu- fide fic morum honeftate probatum, ut quod no**
millamini fub petenti manu Dei, ut vos exaltet in de tnftuatione hujus caufar veftre celftudini fuc-
in tempore tubulationis. Nolite fpem ponere in in- cinde fcriptum, ipft vobis, ū neceffe fit, latua
certo divitiarum hujus izculli, fed in illo, de quo apertuque manifeftant, fic quantum ratio poffu-
kriptum eft. *Per me enim reges regnant, & ali- laverit, notitiam veritatis parlenti denuntiatione*
bi: *Quoniam data eft a Domino poteftas vobis, & C fic certa afertionedcmo*
virtut ab altiffimo, jw interrogabit opera veftre, er quorum confiliis
er cogitationes ferutabitur: in que & tbeaurinate in his que adDominum pertinent, fic faluti ani-
vobi» divitias bonorum operum, continentis ftabile marum vefttrarum neceffaria funt, indubitanter
fundamentum, & melioris atque mdejcicntis fub- potettis credere, ficut nos in ipfts per ftudium
flantia poffeffionem, ubi vitam ducatu eternam, religionis fic aduum luorum comprobavimus, fic
Aon enim habemus hic manentem civitatem, fed vos in eorum poteritis converfatooe perpendere.
futuram inquirimus, cujus artifex & conditor Deus, Igitur quod ad nos pertinuit, aut providendum
Et profedo vofipili fcitis, fic quotidie videtis, vx officio aut fatifaciendo juftitiz debito, Deo
quam Huxa & fragills eft vita mortalium, quam miferante, fecimus, quid veftre caufa falutis a
fallax & deceptoria fpes prseientium. Semper enim <obis exigat, fic quantum beato Petro apoftolorum
volentes nolntctqui* ad finem currimus, & fub principi debeatis indicavimus, ne ignorantia ob-
tam certo periculo, nunquam tamen quam, fit iit, nec fub vana fecuritate labentis lucis fic tem-
vicina mors providere poffumus: nec unquam diu poris damnof* vobis, quod abfit, fubrepat negli-
tenetur quidquid de praeftenti vita vel frculo qusc- gentia. Voa autem quid vefttrum fit attendite
ritur aut poffidetur. Quamobrcm penfantes fem- qud fides fic Chriftiana devotio veftri pricipa-
per que fnt novifluna veftre, quantaque cum tus ad iustitiam principum ex-
amaritudine de preleuti feculo nequam exituri, ^ qni debeat prudenti confilio pertraftat, difpoci-
fic in putredinem terre ac fordes pulveris rever- te, atque ftatuite; fic ita vos erga honorem bea-
turtis, quamque fub diftrido examine de fa- ti Petri fic fande matris veftre Romane ecclie-
dis vefttris ratiouem reddituri fttis, contra futu- fue promptos atque magnificos exhibite, ut ve-
ra pericula vus communitate. Arma veftre, opes, ftri virtus fic gloria, que Deo donante ilhiftri
potentiam, non ad fsecularem pompam tantum, fed vidoria pollet, apoftolicis interceffionibus clarior
ad honorem fic fervitium «terni regis vertite: com- fiat fic excellior, fic eorum vosfemper benedidio
miffa vobis regni gubernacula ita gerite, Gc ad- muniat, audoritas a peccatis abfojvat, defenfto
miniftrate, ut veftre virtutis fle reditudo inia ftu- tutos fic illrfos ab omni periculo protegat, quo-
dium omnipotenti Deosgratum juftitiac potGt efe rum poteftate divinitus illis tradita univerŭta*
efe facrificium; quatenus fic vos in ipfo fperare hominum tam in c«lo quam in terra ligatur fic
poffitis qui dat falutem regibus; fic potens eft iolvitur, fic celeftis regni janua eundis aperitur
eripere de manu mortis, ut luperinduat vosemi- & clauditur, Data Carpinene quarto Kalendae
nentiori claritate, fic gaudiis vitz perennis, ficde Julii, lodidlooc decunaquinta.

LIBER QUINTUS REGISTRI

GREGORH PAPÆ VII.

*jfmto ab itteamatime Domini millemo feptuagefime-
feptimo, tndMene decinuquinta' * . Pr<kt*

I. AD CANONICOS SANCTI MARTINI LUCENSIS.

Arguit eos quod contra fua monita, 4c poftpn>-
miftam fauftadioncm, canonicatus ac pnsbcti-

ANNO
CHRISTI

das emerent. Q*uare* om*ni*bus qui eas fic. ad*de* Atinent rite exequens, juxta didum ,
pti fuerint, introitum majoris ecclesiæ & ea-
rum retentionem omnino interdicat. evellat & defruat, ajlicet & plantet : cui vos
anno

*Crtgoritj tpticpitt fervits fervorwt Dti canolucu
fatai Martini Ltce^li tclitjta.*

Meminisse debetis, quotiens & cum quanta
cura vos monuerimus apud vos manentes,
ne terrena peritura commoda majoris quam
mas vestras aestimantes, ita vos ad obedientiam
justitiam exhiberetis, ut ulterius sub excommunica-
tionis vinculo, quod iri acquirendis contra apo-
stolica decreta praebeendis vos incurrere manife-
stum erat, non permaneretis. Verum, utpiam
inducat substantiam vestrae licet inique po*er*ificatio-
nis pretiosiore quam votivum facitis, qui
fretis admonitionibus nostris, & contempta apostoli-
ca au*o*ritate, pro lucris temporalibus, & explenda
cupidine vestra, sub maledictio anathematis post
promissam nobis satisfactiorem recidivo ac deli-
berato praevaricationis crimine jacere non perti-
mescit. Quapropter quoniam tante praeiumpcio-
nis contumaciam, & tam inhumanam avaritiam cul-
pam, nostra nec taciturnitate diluere nec
patientia non modo ad vestrum, sed ad illorum
etiam cum quibus communicatis periculum, diu-
tius fovere audeamus, potius au*o*ritate omni-
bus qui inter vos contra apostolica privilegia beati
Leonis pape canonicas pecunias adepti sunt,
introitum majoris ecclesiæ, videlicet facti Mar-
tini, sit eadem canonicas vel praebeendas ulterius
retinendi licentiam & potestatem ex parte omni-
potentis Dei & beati Petri apostolorum principis
utque ad condignam satisfactionem interdicimus.
Data Florentiae tertio Idus Augusti, indictione
decimaquinta.

U. AD EPISCOPOS ET CLERICOS CORSICÆ.

Pro suo pastoralis officio mittit legatum episcopo-
rum Pisanum ele*o*rum, qui vice sua quæ ad
religionem pertinent exequatur; cui ut debi-
tam obedientiam exhibeat præcipit.

*GravriM tpticpitt ftrvar JtrvariaH Dti otmknt
episcopi, e*o*tericitt co*o*fdibit, majorib*o* & mino-
rib*o* m infula Loricæ ' co*o*fir-itib*o* , fdatem
t) apostolicam ktne*o*itmm,*

Quoniam propter multas occupationes ad per-
agendum nostre sollicitudinis debitum, lin-
gularum provinciarum ecclesias per nosmetipsos
visitare non possumus, necessarium valde est ut
exigente ratione vel tempore aliquem modo ad
illas partes ngittere studeamus, per quem com-
missa nobis secundum voluntatem Dei repræsen-
tetur auctoritas, & dominici gregis salus atque
communi provideatur utilitas. Scimus enim quo-
niam sine detrimento & magno animarum peri-
culo esse non potest, cum illius diligentia, ad
quem summa negotiorum & eunt necessitas præ-
cipue fpedat, diu subditis ac commissis sibi fra-
tribus deest. Quapropter considerantes, f*o*x. valde
timentes, ne hujusmodi erga vos providentia tam-
diu praeiudicium f*o*q*u*dium & nobis in negligentia
culpam reputetur, 8*o*t vestra f*o*fert*o* (quod ab*o*it)
pernitentia aut contrarium fuerit, data primum
opportunitate, misimus ad vos hunc fratrem no-
strum Landolphum Pisan*o* ecclesie eledum episcopo-
rum, cui sit vicem nostram in vobis co*o*ynifi-
mus, ut ea quæ ad ordinem sacre religionis per-

UI. AD RODULPHUM ET RAINERUM EPISCOPOS.

Monet ut in ecclesia Volaterrana, quoniam de
idonea episcopi persona convenit, ab omnibus
generalem electionem fieri procurent, & eum
nia vice confirmet quidquid actum fuerit si-
gnificet, & ele*o*rum pro suscipienda consecra-
tione ad se quamprimum mittant.

*Crrgrtsar episcopat fervo*o* fervormi Dti Radolpo
Snatfptemo, & Raimio ' Florntmo, falu-
ttm ff pppolicam btne*o*ditmm.*

Non ignorare vos credimus, quantum sollici-
tudo quantumque sollicitudinis habuerimus,
id ageres, ut in Volaterrana ecclesia secundum
dominum, B*o*caudoritatem canonum, utilis & ido-
neus eligeretur episcopus. Et quia secundum vo-
luntatem Dei in perionam Bonofii Mantuani archi-
presbyteri & nostra confilia & voluntas eorum
qui de illa ecclesia sunt convenit, apostolica vos
au*o*ritate monemus, ut eandem ecclesiam ad-
euntes, qualiter generalis eledio fiat ab omnibus
curetis, & eam sicut moris ex antiqua f*o*ndorum
patrum traditione f*o*litt*o* cognoscitis, nostra vice
confirmetis. Quo f*o*ado & rem quam ordinate fa-
da fuerit nobis sine di*o*atione certis literis vestris
indicate, & ele*o*rum pro suscipienda consecratio-
ne quantocius ad nos cum solenni decreto cleri
& populi destinate. Data Romæ decimofexto Ka-
lendas OAobris, indictione prima.

IV. AD CORSOS.

L*o*zatur, quod infulam Corsicam, quæ antiqui-
tus juris erat f*o*ndi Petri ab invasoribus vindi-
cantes, ad apostolicam sedis ditionem reverti
velint: in qua voluntate e*o*a confirmat. Pa-
ratidunum ad eam rem auxilium pollicetur.
Moner. ut legato suo qui provincie regimen
fulcipiet fideliter obsequantur.

*Cregorias tpticpnr Jervtu fervorum Dei omnibu
tpticpn iy virii nobilibi, cm&itipie tarn ma-
jorib*o* f*o*am mtrorib*o* i) infida Corfica eo*o*fi-
f*o*tenib*o* , falotem & apostolicam b*o*ne*o*ditionem.*

Sitis fratres & carissimi in Christo filii non
solum vobis, sed multis gentibus manifestum
esse, infulam, quam inhabitatis, nulli morta-
lium, nu*o*it*o*se po*o*estati, nisi f*o*an*o* Romane ec-
clesiæ ex debito vel juris proprietate pertinere :
& quod illi qui eam ha*o*enus violenter, nihil fer-
vitii, nihil fidelitatis, nihil penitus subiectionis
aut obedientie beato Petro exhibentes, tenuerunt,
femetipsos crimine sacrilegii, & animarum sua-
rum gravi periculo, obligaverunt. Cognoscentes
autem per quosdam fideles nostros & viros ami-
cos vos «d honorem & justitiam apostolice prin-
cipe-

anno Chasist
cipatus. sicut oportere cognoscitis, velle reverti,
& diu subtraham ab invasoribus iustitiam beato
petro vestris temporibus vestrique fluidis redhi-
beri, valde gavisi fumus: scientes vobis hoc non
solum ad presentem, sed etiam ad futuram pro-
venire utilitatem & gloriam. Nec diffidere quidem,
aut quidquam in hac causa vos dubitare oportet quo-
niam si modo vestra voluntas firma & erga bea-
tissimum Petrum fides immota permanerit, habemus
per misericordiam Dei in Tusciam multas comi-
tatum & nobilium virorum copias ad vestrum ad-
jutorium, si necessitas fuerit, defensionemque para-
tas. Quapropter, quod in hac re opportunissimum
hobis visum est, misimus ad vos fratrem vestrum
Landulphum, presbiterum ecclesie episcopum, cui et-
iam inter vos vicem nostram in spiritualibus corn-
missimus, ut terram ex parte beati Petri & in-
tra vice fufcipiat, & eam cum omni studio &
diligentia regat, & de omnibus rebus ac causis
beato Petro & nobis per illum pertinentibus se
intromittat: cui vos pro amore irreverentiae ius-
dem beati Petri apostolorum principis obedire &
fideliter in omnibus assilire volumus, & apostoli-
ca autoritate monemus: & ut magis securus
magisque ad omnia inter vos promptus esse va-
leat, fidelitatem quoque, si postulaverit, prae-
missa tamen fandi Petri & nostra nostrarumque
fuccefforum, non denegatis, nec aliqua occasio-
ne sibi facere recusetis. Data Romae decimo sexto
Kalendis Odobris, indidione prima.

V. AD AQUILEJENSES.

Illud se inter omnia praecipue desiderare feribit,
ut in unaquaque ecclesia talis eligatur, qui
nomen & officium pastorem habere dignus sit
idcirco legatos se mississe ad inquirendum dili-
genter de qualitatibus ab eis in episcopum ele-
cti: quem si idoneum repererint, confirmant:
fin minus alius eligatur.

Gregorius episcopo fervere fervorem Dei clero
ex papae Aquilejensis ecclesia, salutem
& apostolicam benedictionem.

Antiqua & nota saepe institutionis est regu-
la, non ab hominibus, sed ab Iesu Christo
& Domino nostro plenissima fux sapientiae
consideratione, & veritatis diffinitione sancita,
ipso dicente in evangelio: Qui intret per ostium
pastor est ovium, qui autem non intret per ostium,
sed a se invadit, fur est & latro. Quapropter
quod in ecclesia diu peccatis facientibus regle-
atum, & nefanda consuetudine corruptum fuit,
& est, nos ad honorem Dei & salutem totius
Christianitatis innovare & restaurare cupimus,
videlicet ut ad regendum populum Dei in una-
quaque ecclesia, exigente tempore, talis & eo
ordine eligatur episcopus, qui iuxta veritatis sen-
tentiam non fur & latro dici debeat, sed no-
men & officium pastorem habere dignus existat.
Hanc quidem vestra voluntas, hoc nostrum est
desiderium, hoc, miserante Deo, nostrum est
viximus, indefessum erit studium. Ceterum
quod ad fervidum & debitam fidelitatem regis
pertinet, nequaquam contradicere aut impedire
volumus. Et ideo nihil novi, nihil nostris adin-
ventionibus superinducere conamur, sed illud so-
lummodo quaerimus, quod & omnium salus go-
stulat teneceffius ut inordinatione episcoporum,
secundum communem fandorum patrum intelli-
gentiam & approbationem, primo omnium evan-
gelica sic canonica fervetur auctoritas. Quod au-

Atem nobis de electione apud vos significavit, ut
illis, gratanter accepimus: & illi ita rite fiam
esse confiteretur, ut in nullo vobis laesa contra-
dicat auctoritas, telle concientia nostra valde
gaudemus, & omnipotenti Deo gratias agimus.
Verum quia (sicut supra diximus) in hujusmodi
causa non secundum arbitrium nostrum, sed per
viam & doctrinam orthodoxorum patrum incede-
re cupimus, misimus ad vos hos legatos nostros
harum literarum portitores, ut causam indigne
diligenter inquirant; & si eum quem vos elegis-
setis, vita, moribus fidei ad adpice tam-
tae dignitatis idoneum & regulariter affligatum
esse perpexerint, electionem vestram (sicut ju-
rum est) nostra vice confirmant: fin autem in
eo aliquid contrarium & dignum reprehensione,
quo minus ad episcopale regimen pervenire de-
beat, invenerint; amoto illo, talem fudeatis seli-
gere personam, quae tanto honori & officio con-
gruat, & quam nostra per eosdem legatos reprae-
sentata auctoritas approbare & confirmare de-
beat. Illud enim fecitote, quod Canon legalem & ca-
nonicam electionem vos fecisset cognoverimus,
omnia vobis & ecclesiae vestrae, quae apostolica
debet & valet auctoritas, cum omni caritate pne-
fidia exhibeamus: & si quis aliter ad sedem il-
lam aspirare praesumpserit, procul dubio non so-
lum contra eum, sed etiam contra omnes fau-
tores suos gladium fandi Petri, & apostolicum
animadversionis jaculum districte vibratum & emis-
sum fuisse sentiet. Data Romae decimo quinto Kalendas
Octobris, indidione prima.

VI. AD SUFFRAGANEOS ECCLESIAE
Aquilejensis.

Monet eos diligenter curent, ut electio episcopi
Aquilejensis, propter quam legatos mittit, cano-
nice fiat; schismaticis autem canonicis elec-
tioni annitentibus misericordiam pollicetur:
si vero contra nitantur, aut si quis illam fe-
dem occupet, graves minatur pernas.

Gregorius episcopo fervere fervorem Dei omnes
episcopos Aquilejensis ecclesiae suffraganeos, bis tibi
se vere fratres exhibuerunt, salutem & apo-
stolicam benedictionem: illis vero qui a maiori solent
a raritate fraternitatis, sed ab mutata etiam ec-
clesiae fidei fidei pravitatem discesserunt, debita
foUitndinis exhortationem.

Lerus & populus Aquilejensis ecclesiae, lega-
tis ad nos literisque directis, nuntiaverunt
nobis, defundo nuper Sichardo episcopo tuo,
se archidiaconum ejusdem ecclesiae in locum il-
lius regiminis elegisse, postulantes ut & nos elec-
tioni eorum nostrae auctoritatis assensum confir-
mationemque adhiberemus. Verum quia rem tan-
topere perspicendam adhuc incognitam in prima
auditione tam subito approbare tutum non fuit,
missimus illuc legatos nostros, ut causam & or-
dinem electionis subtili exploratione perquirant,
& quidquid inde aut confirmandum aut repro-
bandum est, diligenti circumspeditione faciant.
Monemus igitur & vos, quorum quidem mul-
tum interest, ut in hac re vestra sollicitudinis
studium adhibeatis; quatenus, auxiliante Deo,
talis sit qui in culmine tanti dignitatis pne-
fide debeat, ut vobis, qui ei manus imponere de-
betis, non triftitix aut periculo, sed gaudio &
honori, & commixti sibi plebi fahiti esse valeat.
Vobis autem, qui ueselo an timore aut qua oc-
casione fducti manus & linguas vestras novo ac
in au-

*♦»

GREGORH PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. V.

a4x

inaudito schifinato poliuitis, & ob hoc in la-
an no queum anathematis incidistis, feorium dicimus,
CM.I.,ITI qIKM"âm "n prefata Aquilejensi ecclesia aliquis
dignus & idoneus in episcopus vobis sincera vo-
luntate annitentibus etestus fuerit, cum consilio
illius & eorum fratrum qui in firmi fundae ma-
tris ecclesia: firmiter perititTunt, quantam sub
obtentu divine gratis potuerimus misericordiam
vobis exhibere, & enatus vestri pondus, quan-
tum, Deo folatiente, audere & polle dabitur,
portare parati fumus. Sin autem vos contra hoc
niti, & impedimenti ob/e&iones quaerere & inve-
nire cognoverimus, in eam autem partem con-
fentire, ut contra divinam & canonicam aucto-
ritatem quicquam fibi fedis illius occupationem
pradumat, procul dubio & ille dignam luar ini-
quitatis mercedem inveniet, & de vobis fanda
& apostolica fedes, quanto provocata gravius,
tanto culparum rationes exiget diffrilius, judi-
cabit acerbius. Data Romae decimcxvinto Ka-
lendas Oâobris, Indidione prima.

VII. AD UDONEM TREVIRENSEM & fufraganeos.

Significat sollicitudinem suam de regni Teutoni-
corum perturbatione fedanda: qua de re ad
omnes principes literas misisse, ut tanto malo
opem ferant: quæ cum an ad eos pervenerint
nefciat, iterum exemplaria mittit una cum sa-
cramentoHenrici regis, qui eo contempto fuosC
legatos capi permiserit. Hortatur eos ad ec-
clesiasticam libertatem, & ad communem fa-
lutem defendendam.

*Gregoriu(episcopus fervus fervorum Dei Vdonte Tre-
virensi archiepiscopo, & ejus episcopi/ fufraga-
neis, salutem O" apostolicam benedictionem.*

DE motu & perturbatione regni Teutonico-
rum quantam sollicitudinem quantamque jam
per longum tempus anxietatem sustinuerimus,
cognitor' est & inpeâor verus. Cui, etiam si ta-
les exaudire dignatur, multas supplicationes feci-
mus, & faciemus, commonitis & exoratis multisD
fratribus & religiosiis congregationibus adfudium
carumdem supplicationum, ut misericordetur gentis
illius, nec lineret eam in propria annari vice-
ra, & ad ruinam domesticæ fortitudinis in bello
confligere, sed totius dilectioris causas sua poten-
ti virtute compesceret, & sua moderatione fine
fimefto & luduoso fine componeret. Literasquo-
que jam ante tres menses & eo amplius illuc di-
reximus, videlicet legatis nostris Bernardo diaco-
no nostro, & item Bernardo religiosoMasiliensi
abbati, quem captum esse audivimus, nec non &
universis principibus terre tamecclesiasticis, quam
(iecularibus personis, in quibus quod nobis ad evi-
tandam cedem, incendia, & alia be'lorum peri-
cula, optimum & in tanti negotii diffinitione ju-
ftitimum videbatur, eos confidendo & hortando
cum omni studio exequi admonuimus; & ut for-
tius infisterent apostolica auctoritate injunximus.
Verum quia nobis non satis compertum est,
utrum ad vos pervenerint ille literæ, aut si per-
late sint, ne forte de earum veritate aliquid du-
bitetis, easdem vobis de nostris exemplaribus re-
feriptas mittere curavimus, admonentes vos, &
per Veram obedientiam præcipientes, modis om-
nibus operam detis, ut causa secundum fenten-
tiam earum literarum penra&ata finem habeat
oc accipiat. Misimus etiam vobis sacramentum

Concil. Gmrral. Tom. XX.

quod rex Henricus nobis per fideles filios quoi
dam fecit, data quidem propria manu sua in
manum abbatis Cluniaensis, utperleâoeocognof-
catis quam reâe quamque honeste pcp ftio nomi-
ne le erga nos habuerit: quippe a cujus fidelibus
legati nostri postea caprifitnt, videlicet ' Gerar-
dus Ostienlis episcopus in Longobardis, Bernar-
dus abbas Masiliensis in terra Teutonica; unde
ei;m nihil adhuc dignum fecisse cognovimus.
Quamquam nos nunquam eum in aliqua causa,
Deo providente, hac occasione contravenire, ju-
stitiam circumvenire aut gravare velimps, ficut
etiam post captum negotium nunquam apud nos
aut precibus aut aliqua ostentatione amicitiarum
vel inimicitiarum obtinere pothit, ut quidquam
pro eo præter quod Auctum videretur dicere vel
centere--vellemus. Atque in ea re quoad vixeri-
mus incunâanter, Deo adjuvante, perfisterenul-
lo periculo vitat vel nfortis deterrebimur. Agite
ergo, dilectissimi fraaes, ut appareat quantum
libertatem ecclesia: & communem salutem om-
nium diligatis: fcientes, quoniam si causa negle-
cta hierit, & ad graviolem (quod abfit) exacer-
bationem venerit, non fohun genti vestrr & re-
gno Teutonicorum, sed quoad fines Chriftiani-
tatis sunt, damna, pericula, confufionem, & in-
rftimabiles miseriarum causas, pariet. DataRo-
mr secundo Kalendas Octobris, Indidione prima.

VIII. AD RICHERIUM, RICHARDUM, & eorum fufraganeos.

Aurelianensis episcopi multa scelera perftringens,
præcipit eis, ut ad examen illius a&ionum
convenientes, eum ad respondendum literis
convocent: qui si vel venire noluerit, vel de
objcâis non se purgaverit, depositum & priva-
tum illum declarent, quam fententiam jubet
promulgari, & in ejus locum ' Saxonem quem-
dam fubrogari.

'Γ <A

*Gregariu episcopus/ fervm fervorum Dei Ricbeno
Senoneri archiepiscopo, & Richerdo ' Biturigen- ·B>1
fi, eorxmqtte fufraganeis, salutem & apostolicam &
henedictionem.*

Sicut quorundam vestrum novit fraternitas,
multis jam clamoribus multique literis elabo-
ravimus, ut Aurelianensis ecclesia ad pristinum
fuse nobilitatis statum revocareturj fed peccatis,
ut credimus, populi promerentibus, ita pseudo-
episcoporum ibidem occupatio pnevaluit, quod
adhuc omnino fpinas confufionis (use extirpate non
potuimus. Quanta enim inobedientia Rainerius
diftus eorum episcopus contra auctoritatem fedis
apostolice se armaverit, fit in quantam consilio-
nem quantumque detrimentum ecclesiam illam
perduxerit, licet vos fcire non dubitamus, quof-
dam tamen exceffuum luoruto religioni vestrz
nominatim dicere procuravimus. Dicitur fiquidem
E legitimam aetatem non habens contra decreta
fandorum patrum sine idonea cleri & populi ele-
dione ecclesiam invafisse. Dicitur etiam huic ini-
quitati illud addidisse, ut in promotione clerico-
rum archidiaconatus & abbatias per negotiationem
vendendo, nullam honestatem nullumque Dei ti-
morem frivaverit. Super hoc etiam bis & ter
fraterna caritate a nobis vocatus, non solum ad
dos venire neglexit, sed etiam aliquem, quieum
de objcâis legitime excufaret, mittere contem-
pfit, Ac a nobis interdiâus, quinimo a commu-
nitione corporis & (anguinis Domini feparatus,
officiunt episcopale celebrare non timuit. Benedi-
aum

Q

anno
chkiSTi

dum etiam deferentem literas nostras in captio-
ne ~~terum~~ ad contemptum apofolice fedis diu-
permittit. Quapropter iniquitatem ejus de-
inteps non ferentes, apofolica 'audoritate vobis
precipimus, ut ad examinationem adu-
rum in locuYn quem magis aptum probaveritis
conueniatis, ad quem prius literis veftris eum
convocetis, ibique de fupradidis vobis refeon-
deat, fic, fi poteft, fe innocentem reddat. Quod
fi forte in fuperbia fua permanens infra quadra-
ginta dies admonitionis venire contempferit, aut
veniens de omnibus fupradidis canonice fe non
expurgaverit, iudicio fandi Spiritus fic audorita-
te apofolica fententiam damnationis fic depoli-
tionis fine omni fpe reftitutionis in eum promul-
gamus. Quam vos, ficut decet, fequentes per
aures circumflantis populi diffundite, fic Saxonem
ipfum, de quo vos mihi fcriptiffis, qui beati Pe-
tri confilium fic noftrum expetiit, in loco illius
depoliti fecundum Deum iubrogate. Data Ro-
ma fecundo Nonas Odobris, Indidione prima.

IX AD RAINEKIUM EPISCOPUM

Aurelianenfem.

Precipit ut intra .i. dies ad locum quem Seno-
nenfis & alii epifeopi, quibus id committit,
probaverint, conueniat de obiedis criminibus
té purgaturus. Quod fr parere neglexerit, vel
fe non purgaverit, damnationis fententiam fine
fpe reftitutionis in eum promulget.

Urcgerinr epifeopus fervus fervorum Dei, Reneri
àlih Auresunenfi epifco^o.

Licet non alias nifi aamnationis literas ab apo-
ftolica fede jam ex longo tempore inobedien-
tia tua .promeruerit, nos tamen ex radice infru-
ftuofe mentis tua: aliquid boni in vatum excu-
tere tentantes, hanc noftram tibi curavimus mit-
tere legationem, videlicet ut in przfent's con-
fratrum noftrorum Richerii Senonenfis archiepi-
copi, fic Richardi Birurigenfu, nec non fuffra-
ganeorum fuorum, & aliorum religioforum qui
Deum timeant, refpondurus de obiedis venias,
quibus literas noftras mifimus, ut ipfi in eo lo-
co, quem magis habilem fic aptum probaverint,
conueniant, fic cautam ruam diligenter perqui-
rant. Terminum autem examinandi hujus nego-
tii infra quadraginta dies poft receptionem lite-
rarum noftrarum przfignimus. Et quia de obji-
ciendis tibi cautum te atque providum reddere
volumus, ca tibi ante nerradationem negotii
infinuamus. Dicere fiquiem legitimam ztatem
non habens, contra decreta fandorum patrum,
fine idonea cleri fic populi elatione te eis injc-
ciffe. Diceris enim huic iniquitati illud addidif-
(e, ut in promotiones clericorum, archidiacona-
tus Ac abbatias per negotiationem vendendo,
nullam honeftatcm nullumque Dei timorem fei-
vaveris. Super hoc etiam, ut nobis fideretur, Lis
fie ter fraterna caritate a nobis voc.iu., non k-
lum ad nos non veniffi, fed etiam aliquem, <pn
te de objed's juftc excufarer, mittere contempti-
ff. Stdpenfus etiam ab epifeopali officio, &
communione corporis fic fanguinis Domini, pu-
blicas miffas celebrare non timuiffi. Clericum et-
iam deferentem literas noftras <iu in captione
tuorum ad contemptum apofolice ledis diu af-
fici permiffiffi. Quapropter ii cognofcis te lupre
his omnibus inculpabilem, ad conventum con-
fratrum noftrorum adire atque refpondere nulla
ratione prztermittas. Quod fi in fuperbia tua

permanens aut illuc venire coatempferis, aut ve-
his omnibus canonice te non expurga-
veris, iudicio fandi Spiritus, fit audoritate apo-
ftolicæ fedis, fententiam damnationis fine omni
fpe reftitutionis in te promulgamus. Data Ro-
me fecundo Nonas Odobris. Indidione i.

X. AD REGEM DANIAE.

Commendans ejus patris defundi obfervantiam
erga Romanam ecclefiam, hortatur ut oratio-
nibus fic eleemofynis illi fuffragetur, atque ejus
in Romanam ecclefiam obfequium imitetur,
& in regni adminiftratione, praecipue in tuen-
da ecclefia, cupit ut legatos ad fe mittat.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei regi Dono-
rum, Jolulem if upojhiilem kenediHunem.

Anda & univerfalis mater noftra, Romana
ecclefia fcilicet, quanta dilectionis fic amoris
inflantia erga patris tui curam & honoris tui fo-
licitudinem invigilaverit, te plene noftr, nec tui
memoria excidiffe dubitamus, videlicet cum ipfe
reminifci poteris, quam puram femper, & in om-
nibus feryitutis & debite obedientie reverentiam
circa beati Petri apofcoli honorem exhibuerit
Suis namque temporibus, ut apofolica teftatur
ecclefia, tam devotum, tam fidum, tamque uni-
cum in amoris tui ftudio fuiffe filium novimus,
Cut pene in regibus nullus inveniretur fecundus,
& ni diabolico mftindu incentivas vitiorum ille-
cebras imitans corporis tui frena laxaffet, inter
optime Deo placentes neges illum caricas fides
inhabitare nequaquam dubitarem. Sed quoniam
credimus, apofolis quibus fidelis exstitit opitulanti-
bus, Domini illum mifericordia & gratuita pie-
tate lamenta poenitentiae ante vitz fufe finem
contrito corde arripuiffe, veniam poffe confequi
Doo dubitamus, immo tui memores in orationi-
bus noftris tibi concedi caritatis affettu rogamus,
Oc te, ut optimum 4eoe' filium, «⁺ fuecurrrit

largis eleemofynarum fubfidis fic ecclefianam ora-
tionibus hortamur. Decet enim ut qui te tui cor-
poralis fic (<cularis regni fcu honoris heredem
Dut bonus pater reliquit, fpiritualibus auxiliis,
prout effe poterit, ne videatur fraudari; quate-
nus res, quz tibi decus paterni mmiftrant regni,
manibus pauperum delate, in caelo patri confe-
rant auxilium requiei. Nunc vero, filii cariffime,
apofolica te invitatione monemus, ut patris tui
fi.fini & dilectionem, quam erga apofolicam
ge lu ecclefiam corde propicias, fide intendas,
mente advertas, fic fic te filium beati Petri apo-
ftoli exhibeas, quatenus ferenote vultu conipi-
' lens in harreditatem fupemi regni, in locum pia-
h mtniionis, ut dignam lobolcm introducat. Si
veio te devotum propexent, profedo vocem pii
lui magiftri a(Tumens, dicet: *holo ut uiu egofem, 7^a..*
t)' hic jit ue une. Stc enim a l>xnino potefta-
tem accepiffe credimus; ut quem ligaret ligatus,
A quem folveret, in czln etlct folutus. Et id-
circo nerunt iterumque monen.u», ut te ita di-
gnum acceptabilemque, prout fragilitas humana
permiffent, Domino concedente, omni annixu
perficere fatagas, ut tam przfentis quam etiam
futuri regni lublimitatem obtinere valeas. Quod
fi forte pater etiam tuus, diabolo fudente, ali-
qua incurrit anime detrimenta, otium potius,
immo cell. Dominum, hortamur attendas quam
terram, fit contra ea tui creatoris invincibilia ar-
ma corde quotidie puro expofeas; quatenus fic
proledu apofolici filii letemur, fic tuis compa-⁺

Safra(>
pre d<u i
Uta.

14\$ GREGORJI PAPÆ VIL EPISTOLÆ. LIB. V. »4«

ANNO CHRISTI

ribus regibus incitamenta valeas præbere viras-A fe, nec quidquam inde fine nostro confilio face-
tum. Monemus infisper, carissime, ut ubi com-
miffi a Deo regni honorem omni industria, fis-
lertia, peritiaque cuAodias. Sit vita tua digna ,
fapientia refletxa, iuftitix & mifericordix condi-
mento faleque condita, ut de te vera lapientia,
quæ Deus eft, dicere queat: *Per 'm rex tffe rt-
gea/*. Pauperum & pupillorum ac viduarum ad-
jutor indeficiens effto: fcilens pro certo quoniam
ex his operibus & condimentis amor tibi recon-
ciliatur Dei. Audivimus infuper, nec dubitamus,
quod Dei ecclefia, quæ tnatet & domina noftta
eft, ficut in multis aliis terrarum panibus, ita
m veftris ab iniquis hominibus & diaboli mem-
bris comprimitur, & non ut decet tueatur &
veneretur. Ad culus auxilium & tuitionem in B
omnibus & fuper omnia te invigilare volumus ,
& paterne monemus. Nam talibus non refiftere,
quid aliud eft quam fidem negare? Qpapropter
* monemus & oblectamus, ut poffthabito omnihu-
** mano odio, invidia poffpofita, etiamfi incubue-
rit morte, eam eruere, protegere, fovere, tue-
ri, & ab infidiantium faucibus luporum eripere
pro poffe labores; fcilens pro certo, quod nullam
orationem, nullumque gratius facrificium in fu-
premi arbitri oculis poteris offerre. Vocum infu-
per noftnun tale, Deo teftes eft, quod fxpe ve-
limus nuntios tuos videre, per quos pollemus tui
ialutem, anime videlicet & corporis, plenius
agnofcere, & te mutua vice, prout Deus conce-
deret, apoftolicis institutionibus excitare. Omni-
C potensDæus, a quo bona cunâa procedunt, me-
ritis beatiffimorum aoftolorum Petri & Pauli
te, cariffime fili, amodiât, fit fua virtute &
pietate corroboret: quatenus lie in ipfo tempo-
ralia adminiftrare valeas, ut poli hujus vite me-
tam xterni regni gloriam obtinere merearis. Da-
ta Rome octavo Idus Novembris, indiâione
prima.

XL AD HUGONEM DIENSEM
EPISCOPUM.

Confirmat excommunicationem ac depofitionem
ab eo fadam cujufdam juvenis in Camotenfi
ecclefia intrufi. Ad quam regendam cum ab-
bas fandx Euphemix a' rege Francorum po-
ftularetur, præcipit ut voluntate omnium di-
ligenter perquifitu, quidquid pro eju' canoni-
ca eledione, vel contra eam invenerit, per
literas libi fignificec.

Gregarim epiftefeu fervat ferventi* Dei flagani
Dienfi epifcapi, jttlatet* & etpoffolcti'
tene^i/faiiei*.

Quid de negotio Carnotenfis ecclefie actum
fit, tua relatione, remota omni ambigui-
tate, licut oportuerat, cognoviffe vellemus.
venit enim ad aures nofttas te excommunicaffe,
& irrecoverabiliter depofuiffe quemdam juvenem
illuc indigne aopofitum pro epifcopo: quod qui-
dem, fi ita eft, nobis multum placet, & prx-
fienti auctoritate confirmamus. Cxterum fraterni-
tati tux notum effe volumus, Philippum regem
Francorum iterata poffulationum inifilloc ad nos
direxiffe pro Roberto abbate monafterii fandx
Euphemix de Calabria, qui bthoc in anno, cum
in Longobardia eramus, per noa tranfwit inFrao-
ciam, ut eum ad regimen Carnotenfis ecclefie
epifeopum probaremus &. ordinaremus. Rcxverfiu
eft etiam ille idem Robcrtus abbas ad nos, di-
cens te donum epifeonatus offerente rege refutat-
Clacti. Gtatred. Tora. XX.

re voluiffe vel faâurum effe: veneruntque cum
eo duo ckrid prxfatx ecclefie referentes nobis, CHaoit
& multum affirmantes, pene omnium qui de ea-
dem ecclefia funt matorum &. meliorum volun-
tates in hunc convcniffic; non tamen aliquam de
eo eleâioem faâam effe. Verum quia, fando-
rum patrum ftatuta fequi & obfervare cupientes.
nihiil de eo aut de promotione ejus line eledkx
ne ecclefie nobis probandum effe judicavimus,
nec idiptum quod ifti nobis de voluntate abfen-
tium referebant fatis conflabat, prudentiam tuam
admonemus, ut ecclefiam illam aut per ce, aut
per fidelem & probatam tibi perfonam, vilitate
iludeas, & voluntatem omnium tam matorum
quam minorum fuper hac re diligenti inquilitione-
ne-egnotcas. Quid /ti -eautam -ex-omni-parte
divina miferatione & dtpenfatione ita coaptare
polle videris, ut illorum in hunc, quem lupra
diximus, abbatem voluntas libera, confideratio
prudens, electio canonica, ôt fandorum patrum
regulis conlonans dignofeatur, quam citiffime no-
bis certa literanim tuarum fignificatione indica-
re procures: ut qux-ad efflâum hujus difpenfa-
tiois neceffaria funt, Deo auffore excqui & im-
plere pollunus. Sin autem aliter aliquid invene-
ris, quod & caufa potior & ratio probabilior ad-
miniftraret, itidem nobis notificare non differas:
quatenus in quo oporteat nobis & ecclefie pro-
videre, ac falubriter, Deo adjuvante, quod of-
htii noftri eft impendere, valeamus.

D.I

XII. AD MICHAELEM REGEM
SCLAVORUM.

Ut alios nuntios mittat, per quos, caufa inter
Spalatanum A. Ragufamum epifeopos diligen-
ter Fognnta, ejus petitioni fatifacere poilu.

Gregarim epifcepm fervat ferverat* Dti Mcbaeti
Sclavorn* regi, ftleaee* tj af'falica'e
be*eli&it'e*.

feat débite tue devotionis circa Cedem
t. bolicam reverentia. Petnun apud vos
didum nofttrum legatum adhuc ad nofttam non
adveniffe prxfentiam, tua' tamen tniffic literas,
quæ ita veftris diflonantes exiftunt, quod veftram
caufam, feu Ragufanx ecclefie, penitus finire
nequivimus. Qpapropter Petrum Antibarenfem
epifeopum atque Ragufanum, five alios idoneos
nuntios, ad nos mittere oportet, per quos de
lite quæ inter Soalatanum archiepifcopum ac
' Ragufanum, iuftitia poffit inquiri, ac canoni-
ce diffiniri, tuique regni honor a nobis cogno-
ki. Tunc vero re cognita, tux petitioni iuffe
ianefacere, fecundum quod cupimus, valebi-
mus, ac in dono vexilli, & in coocrfioce
Pepallii, quafi cariffimutn beati Petri filium, di-
vante lediurmo audemus. Data Ronue qumto
E Idm Januarii, indiâione prima,

KIII AD GÜ1BERIUM RAVENNATEM
Arduepifeopum, fee.

Temeritatem eorum in offendenda fianfta Roma-
na ecclefia inenfans, faluti ipfimm conlulem,
ad fynodum eoa vocat, promittens eos feculos
fore, feque iuftitix rigorem temperaturum.

Gregariat epifttptn fervtu fervent* Dei Galberte
Revenantt ètrekepttepe, ete**fi'fy't fafr'gn*eu
e'tei-Ü tetucerfi epiftctpu tf niütiftitu » t**r~

Q. 2 cAm

Salutem vobis cum apostolica benedictione. Ii-
beater mitteremus, si vestra temeritati fan-
torum patrum auctoritas non obstitisset. Cum
Saviter enim ultra quam Christianos oporteret
atum Petrum apostolum ejusque sanctam Ro-
manam ecclesiam, vestram utique omnium fide-
lium matrem, offensam atque commotam reddi-
distis, Deus est testis, sanctorumque patrum re-
gula, vestraque conscientia. Sed quoniam huma-
num est peccare, Deique peccantibus conver-
sionem tribuere; ipsa quæ ejusdem Dei sit Do-
mini sanguine fundata est ecclesia ad gremium
fuum redire vos adhuc ut mater expectat: ne-
quaquam in vestra gratari desiderat nece, im-
mo vestra cupit saluti occurrere. Quapropter
moti tam vestra quam omnis gregis Christi no-
bis committi salute, ex omnipotentis Dei parti-
cipio & Romane ecclesiæ, universalis videlicet matris,
apostolica auctoritate monemus ut invitamus vos,
ut ad synodum, quam, Deo auctore, in proxi-
mum ventum quadragesima prima hebdomada ce-
lebraturi sumus, conveniatis: scientes vos securos
fore ab omni besione vite membris, re-
rumque vestrarum, sit ab omni iunctura injuria
eorum scilicet quos infringere poterimus. Scia-
tis etiam quod apud nos nullus unquam odium
aut preces litterarum turpis iactantia locum obtinere po-
terit, quo contra vos in aliquo iniustitiam ex-
ercere possit, immo rigorem iustitiae (prout pos-
sumus) temperantes, indulgere vobis quantum fi-
ne detrimento animarum vestrarum & nostro pe-
riculo poterimus parati sumus. Dilectissimi enim
potius, Deo teste, vestrae salutis & populi vobis
crediti consilium, quam nostro fidei commo-
do in aliquo providere. Data Roma quinto Ka-
lendas Februarii, indictione prima.

XIV. AD AURELIANENSES.

Ut Santoni, qui confutatis omnibus sibi abemus-
lis obestis criminibus coram episcopis delega-
tis, dignum se Aurelianensi episcopatu, ad
quem clestus fuerat, demonstravit, omnem ho-
norem ac reverentiam exhibeat, donec diffini-
tivam sententiam, adhuc suspensam, de-
claret.

Gregorius episcopus servus servorum Dei circiter
Curtionensis ecclesie, Jaintet
& apostolice benevolentie.

Litteras a vobis delatas apostolicam sedem ac-
cepisse non ignorare vos credimus, quibus
effectus episcopalis facta in Sansone ecclesia
fuerat derivo intimabatur: quibus quoniam hone-
statem ejus jam pridem agnovimus, fidem accom-
modate instanti quove prebent parati fuimus. Sed
quoniam instanti quove prebent parati fuimus.
litteras. nihil priorum sentis habentes, immo con-
traria sentientes, ad nostram praesentiam delate
sunt, nostram definitivam sententiam, ne facere
aliquid super hoc negotio precipitanter & inor-
dinate videremur, quoadusque nobis aut nuntium seu
litteras vestras mittatis, per quas omnia ejusdem
negotii acta plenius cognoscamus, suspendere di-
gnum duximus. Tamen unum vos scire volumus,
quod clericos illos, qui a vobis litteras nobis de-
tulerant, quique Satoni contraria sentiebant,
una cum praenominato Sansone coram episcopo
nostro praefectum diligenter pariter

XV. AD GERMANOS.

Legatos apostolicos in synodo Romana pro co-
cilianda pace in regno Teutonico fuisse defi-
gnatos ait, quos impedire si quis praesumat,
eum excommunicat. Preterea portitorem
hac de causa directum fuisse, ut cum archi-
episcopo Trevirensi de loco & tempore con-
ventionis tractaret, quo legati apostolici securus
ire possint.

Gregorius episcopus servus servorum Dei ertblep-
Jnpis, episcopis, tinitu, dacifar, principi
ntorcbiottibtu, otmbitfoce ntoribus v Manorbtu
in Tentonico regno constitotis, exceptis bit yx
canonico excomxnncatione fatentor, abstem tf
apostolice benedictionis.

Nos vobis fieri volumus, fratres carissimi, al. ru.
quod in ea synodo, quam nuper Roma
celebravimus, inter multa alia que de statu im-
perii ecclesie, Deo cooperante, peregrimus, de
ruina & confusione nobili regni vestri dili-
genter tractantes, hoc salutem & opportunum
pro reparatione pacis vestre fore putavimus, in
religione legati apostolice fidei ad partes vestras
dirigantur, qui archiepiscopos, episcopos, & re-
ligiosos clericos, nec non laicos ad id idoneos,
in loco qui utrique parti habilis & congruus sit,
convenire commoveant, ut ad pacem, Deo au-
xiante, inter vos componatur, sui cui parti iu-
stitia faveat veraciter addiceant. Nam in eadem
synodo definitum est, quod nos contra Cam-
panem, nunc pacem factu in pace refutaverit,
cui iustitia non faverit, omni noverine omab

fragis jurgium & discors quam pacem dHL
eere, ex parte omnipotentis Dei & beatorum apo-
stolorum Petri & Pauli interdicimus, ut mun-

justum & legalem huius discordie finem impo-
re.

GRBGORII PAPÆ VII. EP1STOLÆ. LIB. V.

»5°

re. Ad reprimenda etiam mala ingris fit Ulici- A dum hoe negotium loco , tempore vel emeris —
 anno to* conatus, iudicio fanfti Spiritus: ft anftorlUh
 CHOISTI w tpoftulic» fedis, anathematizavimus ft ana*
 thematixamus, qneumque five rex, five arefik
 , five

vel ordinis pertona fit,
 modo hanc fepiferam ooo-
 lutionem perturbare, videheet qui operam de-
 derit , ne prodiftus conventus fiat, aut coacor-
 dia tanteaerturbatorus. Adjecimus etiam eidem
 anathemati, ut quicumque hujus iniquitatis pr»
 fumpfor fuerit, non fotum in anima, fed etiam
 in corpore, & iq amoto pebus fuis vindiAam
 omnipotentis Dei fintiat, fit in omni congreffio-
 ne belli nullas vires, nullumque invita fua trium-
 phum obtineat, fti Aqila contritiooe pcofra- JJ
 tus tamper vliefcet & confundatur, ut fic falcem
 ad poementiam redire addifcat, Pniefentium ve*
 ro portitorem ad hoc vobis dirigimus, ut una
 cum venerabili fratre noftro Treverenfi archiepi-
 fcopo, qui Hcfirico favet, ft altero, qui utilis
 & religiofus ad hoc fit opus, epifeopus ex parte
 Rodulphi locum & tempus prodifti conventus
 ftatuant; quatenus legati noftn, quos profati fu-
 mus, fecnrius ft certius ad vos ventre, ft qu*
 omnipotenti Deo placeant, ipfo auxiliante, vo-
 bifeum valeant perficere. Data Rom» feptimo
 Idus Martii, indictione prima,

xvi. ad udonem TREVJRENSEM.

Hortatur ut pro componenda in regno Teutoni-
 corum pace laboret; ft notificato pontificis de
 pace confilio ad ft veniat, ne legatos fruftra
 ft cum periculo mittat. Monet ut cui iuftitia
 favet ipfe quoque faveat, atque alk» idem
 facere moneat.

*Grtrgtrius epiflvptif ftremi [truerkm Dti Vb*i
 Trtvirttf ertMvifeeM, ftbftnt
 O KfejiticM inudiSitMU,*

Q uanta nobis fblicitudo quantaque rrititia fit
 de perturbatione immo de diffidio regni
 vettri olim cferlifimi ft potentiffimi, in commu-
 nibus literis quas hoc in armo ad vos mifimusD
 fetis vobis declaratum effe putamus. Verum quia
 res de die in diem perniciofius implicari videtur,
 nobis quoque cura cum nimia anxietate altius in
 meate figitur. Proinde quidquid nobis fuper hac
 re ad profens melius vifum eft, quod noftroapro-
 videntia vel auâoritate intervenire potuiffet, ma-
 turare curavimus: quod tua fraternitas literis, qui-
 bus id fingulariter feriptum eft, plenius cognof-
 cet. Rogamus igitur ft admonemus prudentiam
 tuam, in qua multum confidimus, ut fecundum
 tenorem earumdem literarum fine omni dilatio-
 ne de caufa hac te intromittas, & omnto tam
 minoribus quam majoribus, quoad potes, quid a
 nobis deliberatum, & qualiter tibi iniunâum fit,
 notum facias: ut miferante Deo, ft adjuvanti-
 bus his qui Dominum diligunt, tam feralis dif-
 cordi* furorem aut penitus compefcere ft (quod
 maxime optamus) ad plenam pacem reducere
 poffûnus; aut fi illud peccatis impredientibus mi-
 nime obvenire poterit, falrem no* in tanto fra-
 trum noftrotum periculo culpam negligent* de-
 clinemus. Notificato autem confilio ft decreto
 fioftro, ft requifiti* utrinque tepooftotubus, ut
 «am certitudinem ft confenfuxn inveniatis, ne in
 mittendis legatis nobis dubitandum non fit, or-
 dinatis ft confirmatis omnibus qua ad profcquen-

conveniemus «ecd&ria font, votamus ut tu ft
 frater ille qui tecum hujus rei mediator e& de-
 buerit, oosdefûm ad nos veniatis: quatenus co-
 gnitis fecuritaribus, ft quefpes pacis cifedcbcg^
 legatos tsoAros tam fine pnculo quam fine Jef.
 peratiosre fru&us laboris ft fetigatiouis eorum
 vobifeum mittere valeamus. Nec durum tibi fit,
 frater, fubire quod imponimus; quoniam ex quo
 in ecdefia locum fecesdotii ft officium fufccpi-
 fti, nihil Deo dignius aut anime tu* falubnus
 fecifti, quam fi in hac're nequitiyn diabolic* J
 fraudi* elidere, ft fehui tot millium hominum,
 opitulant* Dpo, confidere potueris: & fi hoc
 fatigatioui tn* pro voco non fucccflerit, tibi ta-
 men apud illum certa manet retributio, apud
 quem non infeâum reputabitur omne bonum
 quod iufta ft perfeveranti voluntate concipitur.
 Illud tamen a dilectione tua omnino nobis ex-
 hiberi volumus, ut etiamfi illum alium, quem
 huius tes mediatorem te habere fipra diximus,
 focium itineris habere non poffis, tu tamen ad
 nos venire nullatenus pnetermittas. Procipimus
 etiam tibi ex auâoritate RPetri, ut cui iuftitia
 favet, tu omnino faveas, ft hoc idem facere
 clericos ft laicos quos poteris ex parte nofta
 commopeas. Treva etiam a vobis provifa ufque
 ad quindecim dies poft conventus iolutionem il-
 l*fa fervetur. Volumus aut<m ut apud regem
 diligenter procures, quatenus legati noftri qui in
 C partibus illis funt, Bernardus fcilicet diaconus
 land* Romane ecclefi*, ft Bernardus Matfilien-
 fis abbas, fi voluerint, licenter ft fecure ad nos
 redire valeant. Data Rome feptimo Idus Mar-
 tii, indiftiom prima.

XVII.

Significat fe temperandam potius quam rigorem xt,
 canonum fecutum, caufas epilcoporum rran-
 ci* & Burgundic difculiffet, ft cum fingulis
 mitius egiffe; poecipue vero cum Manaife Rhe-
 menfi archiepifcopo, cujus etiam juramenti
 exemplar adjicit,

Grtrgeriu eft/ctpiif ferptu frwrwm Dti.

Q uia confuetudo fanâsc Romane ecclefi* ,
 cui Deo auâore licet indigni defervimus ,
 eft quasdam tolerare, quadam etiamdiffimulare,
 dilcretionis temperantiam potius quam rigorem
 canonum frequentes, caufas epilcoporum Franci*
 atque Burgundic, qui fufpenfi feu damnati a le-
 garo noftro Hugooe Dienfi epifeopo fuerant ,
 non fine gravi labore difeuiGmus. Deniqtse Ma-
 naifem Rhetnenfem archiepifcopum, qui in mul-
 tis accusatus fuerat, fefeque a fynodis, ad quas
 Hugo Dicnfis epifeopus eum invitavit, fubcraxe-
 rat: quia fementia fuper eum data non Roma-
 n* ecclefi* gravitate ft folita manfuetudine vi*
 Edebatur, in proprium gradum officiumque refti-
 tuimus, ea quidem ratione, ut fupra corpus fan-
 ât Petri juraret hocunodo:

Ego Mauafih Rhemeufis arduepifcopus pro fu*) . . » ■ < «
 perbia non dimifi quod non venertm ad fynodum
 Auguftodunenfem, ad quam me Dienfis epiko-
 pus vocavit. Si vocatus nuntio vel literisapofto-
 lic* fedis fuero, nullo malo ingenio ft nulla
 fraude me fubtraham, fed vemens diffinitioni ft
 iudicio hujus ecdefie fideliter obediam. Qyod fi

re,

—... .., re, idem per omnia laciā. Thcfauros autem ,A
 *nn° ornamenta, & pixuia Rhmcnūs ecclesi- mihi
 committit ad honorem ipsius ecclesi- fideliter
 traābo, & ad refittcndum iustiti- ea nou ab-
 alienabo.

Hugoui quoque Bifumioo archiepiscopo, quia
 liter-, quibus invitabatur ad synodum, a cler-
 cis suis retent-, & non sibi' often- fuerant ,
 fuppenfo in eadem synodo episcopalc officium
 reddidimus, hac conditione, quod debeat fe de
 objeāis coram legato nostro, si ei vifum fuerit
 cum fuffraganeis aut convicinis epifeopis expurga-
 re. Richerio vero Senoncnfi archiepiscopo inter-
 dictum reddimus officium. Pramittit enim in ma-
 nu nostra, quod live per fe, five per nuntium
 filium caufam, pro qua ad synodum pnfati le-B

gati nostri non venit, coram eodem legato de-
 beat exponere, & in negotiis ecclesiasticis pro
 fuo confilium & auxilium fideliter & hu-
 militer sibi irrfpendere, ejulque animum placare.
 Godefredus autem Camotcnfis epifeopus, quia non
 invitatus & aliens iudicatus fuerat, episcopali of-
 ficio a nobis reftitutus est; hoc quidem tenore ,
 quod caufa fua ante legatum nostrum debeat re-
 traAari atque diffiniri, Richardus Biturigenfis ar-
 chiepiscopus, quia irato animo, & non synodali
 iudicio, dimiffit ecclefiam fuam, viream & an-
 nulum recepit, promittens fe de objectis coram
 legato nostro fatifaccre. Rōdulphus Turoncnfis
 archiepiscopus, quia legales accufatores non ha-
 buit , facerdotali & episcopali officio reftitutus

est, etiam epifeopis, qui eum accufaverant, ab
 accufatione deficientibus, & quia caufa fua ab
 antecellore nostro beat- memori- Alexandro re-
 tradita & determinata fuerat, videbatur, quod
 non fine certa accufatione deberet retraāat i. No-
 bis tamen vifum fuit, quod legatus noster cum
 legato Dienfis epifeopi Turonis debeat proficifci,
 ft convocare omnes fuffraganeos epifeopos, nec-
 non clerum & populum, & ex parte beati Petri
 illos commonere, ut qualiter eleāus fuerit vel
 ordinatus veraciter profiteatur: ut, si claruerit
 eum de obiedis innocentem esse, quartio accu-
 lationis fu- omnino deinceps fopiat. Sin au-
 tem certiffime, & unde dubitari non poffit con-
 tra eum teftimonium datum fuerit, canonica fen-
 tentia feriat. Attum Ronue ' feptimo Idus
 Martii, indiāione prima .

XXVIII. AD EPISOPUM SPIRENSEM.

Episcopalc officium exercendi facultatem illi con-
 cedit, dura opportuno tempore de objeāis fi-
 bi criminibus fatifaciat, atque omnem vena-
 litatem ab ecclesia Dei ejiciat, & in officio
 fuo vigilans & ftudiofis appareat.

Gregorius episcopen fervus fervorum Dei Henrico
 Spirerf epiftooo, fulutem & apoftolicom
 iefurdsétiouem. —

Quia in fufceptione Spirenfis ecclesi- vere-
 mur te contra decretum apoftolice ledis
 virgam de manu regis fcienter ac temera-
 rie f'ifcepiffle, episcopalc officium haAenus te age-
 re non concedimus. Quod ii fecundum legati tui
 verba decretum nostrum ante investituram pro
 certo non cognoviffi, officium episcopalc facien-
 di facultatem & licentiam tibi concedimus; eo
 tamen tenore, ut opportuno tempore nobis
 vel legatis nostris de objeāis te fatifisAurum re-
 prrfentes. Et quia in Romanis conciliis, tam a
 nobis, quam ab antecessoribus nostris, promul-

gatas coo'itutKses non, ficut decuit, te fervat,
 K competimus, videlicet ut omnem venalitatem
 de ecclesia tua ejiceret, negligent- non parve
 fraternitatem ruam arguere poffumus. Unde apo-
 Aolica auāoritate interdicimus, ejeAis illis qui
 in ecclesia tua per pecuniam promoti funt, ut
 neque archidiaconoatus, neque archipresbyteratus,
 neque aliquid, quod ad fpiritualement curam vi-
 deatur pertinere, pretio dari permittas; fed fe-
 cundum domini pneceptionem dicentis: *Grotis acre-*
p>7rr, grarfr datr, te irreprehensibiliter habens,
& clericos non caste viventes rigore pastoralis cor-
rigeāt, ficut olim negligens & dehdiofus filiffi,
 ira deinceps in adminiftratione fuicepti officii vi-
 gilans & ftudiofus appareas: quatenus in fine vi-
 te tue omnipotentem dominum clementem &
 mifericordem operis tui reditudo tibi faciat. Da-
 ta Rome decimoquarto Kalendas Aprilis, indi-
 Alone .

XIX. AD GUILIELMUM REGEM ANGLORUM.

Legatum fe mittere, ut diligenter & pie exami-
 net, an epifeopus Rothomagenfis pro Aia *gri-
 tudine pastoralis moderamini preeffe valeat: fi
 autem infirma valetudo ita eum opprefferit,
 ut minus aptus tali muneri reperiarur, omni-
 no alius canonice eligatur.

Cregenar epifeopus fervus fervorum Dei Guillelmo
 rqp logiorum, folutem & apo'olicon
 kuediffiouem,

Officii nostri cura exigit, ut ecclesiis pallori-
 bus viduatis folirite fubvenire properemus.
 Quia vero inter reges, tum more honestatis qua
 nites, tum liberali prudentia qua muniris, te
 specialiter dileAione amplcAimur, dignum est ur
 ecclesiis qu- funt in regno divina difpofitione
 tibi commiffis specialiter cavere ftodeamus. Un-
 de Rothomagenfi ecclesi-, quam dudum pasto-
 re deftitutam zgritudine impediēte audivimus,
 fuccurrere hoc modo difpofuimus. Hubertum fan-
 A- Romane ecclesi- lubdiaconum, quem expe-
 rimento nobis & tibi fidelem didicimus, liberali
 glori- nue, filii cariffime, mittimus, qui cum
 viris religiofis epifeopis ft abbatibus ejuldem etiam
 ecclesi- fratribus praediām archiepiscopum adeat,
 diligenti ft pia confideraticoc examinet, an pa-
 storali moderamini pnaesse, ut oportet, valeat.
 Si vero valetudine corporali fic iudicent deftitu-
 tum, ut amodo episcopali non fit aptus regimi-
 ni, prius admonitionibus tibi perfuadere non de-
 fiftant, fi oportuerit, etiam auāoritate apoftolica
 ut fuo confenfu ordinetur ecclesia. At fi valetu-
 do fic eum opprefferit, ut infrnfatum & offiffi
 fui oblivifum reddiderit, non dijudicans quanti
 tibi & univerfi- patri- aegritudo fit detrimenti,
 prcipimus auāoritate apoftolica virum tanto
 ponderi competentem, bene moratum ft fapien-
 tem, univerforum confenfu canonice eligi ft in
 archiepiscopum promoveri. Data Rom- fecundo
 Nonas Aprilis, indiāione prima.

XX. AD RAINERIUM AURELIANENSEM EPISCOPUM.

Increpat quod patientia Roman- ecclesi- ebu-
 lus, fcelus fceleri addendo, cūnta pene eccle-
 fi- fu- ornamenta dilapidaverit: quaroobrem
 illi praecipit ut omnibus reftitutis ad fyoodpm
 in fuis partibus celebrandam conveniat, & fe-
 gatis

ANNO
 CHAJSYT

gatis de omnibus que illi obiecta fuerunt ra-Avamur, ut ii qui nobifeum fuut non folum pati
tionem reddat.

Gregorius *tpijttftu ferves fervorem Dti Roimrio*
Aandttmt^A

Q Ganta in Deum & tui ordinis salutem com-
miferis, fi fan* mentis te velles odendere,
a tui memoria excidiffe pejora operando
nequaquam mocitrares. Decuerat te fummopere
meditari, quantam erga te patientiam Romana
offendit ecclefia, qu* dum ultra quam oportuit
eff miferia, ipfius mifericordi* quodammodo ver-
is eff tuo opere in culpam. Qua quidem fic ni-
mium impudens abuteris, ut cogas nos tuis agi-
tatos ftimulij in te diftrid* aequitatis cœfura in-
furgere. Inter cetera namque quæ olim perverfa
mente egifti, ut vulnus vulneri infligeres, ficut
nobis infumatum eff, pene eunda ecclefia* tibi
commiffi* ornamenta, pallia videlicet, calices,
tburibula, planetas, & extera facrata Deo, non
ad utilitatem Dei & pñefat* ecclefia* non in ad-
jutorium pauperum & captivorum, fed ad libi-
tum tuum & inanem gloriam atque fuperbiam
diftraxifti. Quod quidem quantum nos contiftac
advertere poteris. Nunc itaque apoftolica tibi
audoritate pñcipimus, ut omni excufatione fe-
meta quidquid abftulifti iufte reftituas, & refti-
tutis amnibus ad fynodum, qu* veftris in parti-
bus celebranda erit, conveniat; ibique coram le-
gatis noftris, videlicet Hugonc Dienfi, & Hu-
gone abbate Cluniacenfi, nec non & Rogerio
fubdiacono noftro, de his & aliis qu* tibi in-
tentantur rationem canonice exponas. Qpod fi
forte de omnibus qu* tibi obiecta fuerint cano-
nice te non expurgaveris, ac ablata fecundum
noftam iuibonem non reddideris, iudicio fandi
Spiritus & audoritate apoftolica lententiam ana-
thematis & depofitionis fme omni fye recupera-
tionis in te promulgabimus. Data Rom* odavo
Kalendas Mail, indidione j,

XXI. AD HUGONEM ABBATEM CLUNIACENSEM.

Ut legato, quem ad regem Hifpanie mittit, au-
xilium pnebeat. De Bercngario tententiam fuam
fratres quos cum legato mittit nuntiaturos feri-
bit. Tribulationes luas exponit, pro quibus mi-
fericordiam domini implorari petit.

Gregorius *epifctpnt fervus fervorem Dti Hifpeu*
Climioceqi tbtfti, falutem & apoftolicam
benediSiomm.

D lverfarum gentium coocurfione, & multo-
rum negotiorum fatigatus meditatione ei
parum feribo quem multum diligo. Abbatem
que, ficut rex Hifpanie rogavit, fit vos conii-
lium dediftis, Deo audore, epifcopum confecra-
vimus; & ad eundem regem factrdotem cardi-
nalem Richardum, vicem noftam illi commit-
tentes, in Hifpaniam dirigimus, cui ut prebeas
auxilium & idoneum foclum fraternitatem tuam
rogamus. De Bercngario, unde nobis fcripiftis,
quid nobis videatur, vel quid difpofuerimus, fra-
tres quos tibi remittimus cum priedido cardinali
noftro nuntiabunt. Vos autem certa fide, immo
& oratione, Dei omnipotentis mifericordiam im-
J.orate, ut mentes noftas fecundum fuam vo-
untatem dirigat, & in magna tcmpeftate no-
gubernans ad porrum fu* pietatis perducatur. Tot
enim anguftiis premimur, tamifque laboribus fati-

nequeant, fed nec etiam videre poffint. Et licete*- anno
ieftis tuba clamet, unde quill'que ucundum fimm.CHAun
laborem mercedem recipiet, & bonus rex mani-
La, 'Z'"
fettet: JarMdimr *msihttufmm dtdntm iawruv i>*
cards aara, *cmifitUtiems ton, dmniat, Utifktrtttatt*
oemstm mtsmt; tamen frequenter hcc vita nobis
eff tardio, & mon carnis defiderio. Sed cum
pauper Jems ille plus confolator, verus Deus &
verus homo, manum porrigit, valde tristem &
atiliãum fetificat; dum vero memet dimittit, ni-
mis me conturbat: in me quippe femper morior,
fed in eo interdum vivo, & cum viribus omni-
no deficio. Ad illum gemens clamo: Si Moyfi
& Petro tantum pondus impone-~~res~~,—credo quia
B illos gravaret. Quid ergo de me qui nihil ad
eorum comparationem valeo fiet? Reftat ergo
ut aut tu ipfc cum tuo Petro pontificatum re-
gas, aut me fuccumbere, & eumdera pontifica-
tum confundi cernas. Tunc ad illud recurro:
Mfttre mei, damim, q>a> infirmet fstm. Et il-
lud; *Tmmeutm prodiginm foilsu fam multis: & te*
adjetor fartis. Nec illud obliviteor: *Potens eji*
entm Dstt de Lepidibus ifiis fujcittre juiot Abrtbo.
Omnipotens Deus, qui per fandum officium quod
committit peccatori mira pietate peccatores iufti-
ficat, poteftate beati Petri mifai valde indigno
commiffa te tibique omnes fratres creditos a eun-
dis peccatis abfolvar, fit ad fuum Abrahã pa-
triarch* noftri fetos perducatur. Data Rom* No-

XXII. AD HUBERTUM ET TEUZONEM.

Monet ut cum fuffraganeis, abbatibus, & clericis
Dolenfis ecclefia* adfuit una cum Dienfi epifeo-
po & abbate Cluniacenfi, quibus controverfia
inter Evetium & alium quemdam de archi-
epifcopatu commiffa eff: ac curent, ut Anglo-
rum rex eo legatum fuum mittat, quo hujus-
modi caufa terminetur

Grigoriut *epifeopus fervus fervorum Dti Huberto*
faHiacmo & Teusuesi mouacbo, fabttent
tf apoftolicam btmdiffiom.

P Ervenit ad nos frater nofter * Evetius Do-
lenfis archiepifcopus, exhibens te pro difeu-
tienda controverfia qu* de introitu ejus in epif-
copatum orta eff, proclamante illo de expulfi-
one fua quali injufta, qui ante ordinationem hu-
jus eamdem fedem quamlibet perverfo, ut dici-
tur, acceffil ceperat, & nefaria conversatione te-
nuerat. Ad quam exhibitionem te vocatum ajebat
a confratre noftro Hugonc Dienfi epifeopo: quod
& ipfe qui tunc preliens aderat fatebatur: ac
propterva fe reculaffe redire vobtfcum, aut in
italiquam panem vertere, donec ab ore noftro
quid fibi agendum foret, quoque fe exhibendum
intelligent. Veram qui* Dienfis epifeopus, ut
^diximus, praelens aderat, commifimus tibi nego-
tium iftud, ut in concilio, quo caufam Rhe-
menfis archiepifcopi & aliorum epifeoporum Fran-
ci*, adjunfto tibi abbate Cluniacenfi traditurus
eff, etiam hoc regulariter diffinire procurat.
Quapropter admonemus & vos, ut ibidem aut
alter veftram, aut ambo, fieri poffrt, adiftis, &
epifeopos ac religiofos abbates illius parochi*,
nec non clericos & laicos ejufdem ecclefia*, qui
utrilibet partem aut accufare aut defendere
idonei videantur, adefie commoneatis. Procu-
rantes etiam ut Anglonim rex ex fia parte le-
gatum illuc dirigat tam prudentem quam re-
ligio-

y >jj
ligiofām perfoaam ; quatenus caufa ifta , tebla-A
anno lo favore partium conique perfonali accepōo-
christi ne, «d cfeleūm juftz diffinitionis , Deo dnpone-
nte, perveniet ; & quod ibi inde flaturam ac
diffinitum fuerit , ita ab omnibus confona voce
iēnterriaque firmetur, ut cabunaMie proclama-
tions improbitas, & reiterande quacftionis omnis
undique occatio omnifque penitus licentia deci-
datur. Data Lateranis undecimo Kalendas Ju-
nii, indiriioce prima.

XXIII. AD GAÜSFREDUM Et alterum Gausfrtdum comites.

Ut omnes epifcopos & abbates Britannic, fit cle-
ricos & laicos Dolentis ecclefi* fcientia pne-B
flantes convenire faciant concilio celebrando;
in quo inter cetera diffinienda eft caufa inter
Evetium ordinatum archiepifcopum & quemdam
alium qui fe de eo injufte expulfum querebatur.

GttfrUo Grrçorim epifeopus fervur fervorum DeiOeib * Guus-
fredo Risedoeie*fi, itent Gausfrede film Eetionis,
nobilibut comitibut Britemn:<t, falutem tf upofio-
licenet benedillionem.

N On ignorare vos credimus, quantam mole-
ftiam quantamque perturbationem fuftiuat
..... Dolente ecclefia , fit confrater nofter
archiepifcopus , quem ibi ordinavimus, ab illo
qui prius fedem occupans, ac remordente eum
confcientia fua , ut dicitur , expoliata defe-
rens, nunc injufte fe expulfum conqueritur. Qia
de re cum pñefatus archiepifcopus team nobis
exhiberet przfentiam ; quoniam abtente illo oui
fuper eum conqueritur caufam difeutare, nulla
ratione potuimus, rorum hoc negotium confratri
noftro Hugoni Dienfi epifeopo , cui vicem
nofttram dedimus, committere neceffarium duxi-
mus , ut eo tempore & loco illud diligenti in-
quifitione pertraftare ac diffinire Audeat , ubi
qui in hac caufa utrinque neceffarii tint conve-
nire & intereflè valeant. Statuimus enim prae-
tatum confratrem & vicarium nofttrum celebrare
concilium propter multa & magna negotia, quæ
in regno Francorum emerfa apoflolicæ auâori-
tatis examinatione atque judicio indigent; ubi &
hoc negotium, Deo auxiliante, diffiniri volumus
atque cenfemus. Quapropter multum rogamus de
admonemus excellentiam veftram, ut huic cau-
te quantum potefitis operam detis, & epifcopos,
nec non religiofos abbates terræ illius, clericos
quoque & laicos eiufdem eccletiz, qui idonei
>- tam fcientia quam religione videantur, ad prz-
fatum cpncilium, juxta quod vobis tignificatum
fuetit , conveniatis: quatenus, opitulante divina
clementia, per fmceram explorationem in hac
caufa Dei quidquid juftitia & populi requirat fa-
las evidenter appareat, & dteifa penitus hac lite
& querimonia, diu & nimium indigne lacerata,
quam præfati fumus Dolentis ecclefia per miferi-
cordiam Dei veftro Auipo veftraque juvante &
procurante potentia, receptis bonis fuis, pacem
etiam & tranquillitatem recipere, & in ftatu teas
incolumitatis venire & permanere valeat . Da-
ta * Lateranis undecimo kalcndas Junii. indi-
Cuqm pruna-

GREGORH PAPÆ VII. BPISTOLÆ. LIB. V.

>0

LIBER. SEXTUS REGISTRE **

GREGORII PAPÆ VII.

.dtes danmascn steillcfitee fepteufefinbo-
ofievo, mdtâûnr feoende.

I. AD GERMANOS.

Monet ne faveant neve communicent us, qui
contra interdiftum apoflolicz fedis impedire
conantur conventum epifeoporum & laicorum
habendum coram legatis apoflolicis de >ute
Henrici bi Rodulphi in Teutonicorum regno.
Interim eos certiores facit, le nullo modo te-
juft< parti fauturum.

Gregorius epifeoput fiervus ferverunt Dei entribus
clericis tf leucis in regno Teutonico cenfilitutis,
qui excoûmmeicntmeus vinculo M- rnm/acr, feekt-
tetn û* apoflolicmu beneditionem.

Q U* de quanta cura nobis fuerit & eft, ut
pettillencia & clades & defolatio a veftro
regno auferatur, & pax, tenellas & foli-
tudo vobis reddatur, in fynodo quæ hoc
anno in quadragetima Rome celebrata fuit de-
claravimus. Judicio enim fanfti Spiritus decrevi-
mus & præcepimus, ut in regno veftro con-
ventus omnium epifeoporum, & eorum laicorum qui
Deum timent & inter vos pacem detiderant,
fieret; & coram noftis legatis decerneretur, ū
Henrico vel Rodulpho, qui de regni gubernacu-
lo inter fe'decertant , amplius juftitia faveret.
Injuftior enim pars ratione devifta , ſi beati Pe-
tri auctoritate confrifta, facilius cederet, & ab
interitu animarum & corporum, Deo propitian-
te, ceffaret. Juftior vero pars amplius de Deo
confideret , & adjuta beati Petri poteftate , &
omnium juftitiam diligentium coalente, de vi-
ftoria omnino fperaret, neque utramque mortem
timeret. Sed quia pervenit, ad nos quod inimici
Dei & filii diaboli quidam apud vos contra ifi-
terdiâtm apoflolicz fedis prædiâum conventum
procurarent in irritum ducere, & non juftitia,
fed fuperbia, ac totius regni defolatione teas cu-
piditates anhelent implere, & Ghriftianam reli-
gionem deftruere , monemus vos , & ex parte
beati Petri pnacipimus, ut talibus nullum adju-
torium præbeat, neque illis communicetis. In
przdifta enim fynodo jam omnes funt excom-
municationis & anathematis vinculo innodati, &
ut nullam vittoriam pollint obtinere , poteftate
beati Petri funt alligati, ut faltem coadi con-
fundantur, & a morte animarum fifarum & do-
telatione patrie veftræ fevocentur. Vos autem,
fratres cariffimi, de me nullo modo dubitetis,
quod tejufti parti fcienter aliquo modo faveam.
Magis enim pro veftra falute defidero mortem
fubire, quam totius mundi gloriam ad veftrum
interitum arripere. Qpod ti aliqui de falitate
confiti literis vel verbis aliter vobis indicaverint,
nullo modo illis acquiefcat: Deum enim time-
mus, & pro ejus amore quotidie affligimur: de
ideo teperixiam & obieftamēta teculi parvipen-
dimus, quia cito apud eum confolari indubitan-
ter credimus. Omnipotens & mifericors Dcus
ſui ultra fpem, ultra meritum miferetur, fit con-
olatur noc in omni tribulatione nofta, aperiat
cor veftram te lege tea, & confirmet voa in
pm-

W **GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VI.** **ijs**
 praecepta fub, et auctoritate beati Petri a cenn-A decerneret ad finem eo exequente perduceretur?
 ANNO dis peccatis abfolutos vos ad caieffe regnum per- anno
 CBAISH ducat regnatos. Data Capun kalcudis Junii,
 indidione prima.

II. AD MANASSEM RHEMENSEM.
K ARCHIEPISCOPUM.

Oftendit legatos Romanos rite non tentum qui
 Rome nati vd educati, aut ad aliquam ibi
 dignitatem promoti funt, fed omnes quibus
 Romanus pontifex vices fuas committit. Qua-
 propter eum arguit, quoti Dienfi epifeopo le-
 gato fuo non obtemperaverit x privilegia quo-
 que prout nceffitas vel utilitas exegerit polTe
 commutari. Monte ut coram legatis fe de ob-
 ledis canonice purget. Scribit per literas fuas
 mandafle, ut que ipfe de nonnullis epifeopis
 conquerebatur indagarentur, fic canonice ju-
 dicarentur.

Gregenut tpifctftu ftrvKJ ftrvtrttHt Dei Meuffe
Rkæærf trcleptjcepe, falutem tf
eftfMèt»ne be»edi&it»eiti.

G Um voa ea a fede apoftolica flagitatis, que
 fle honorem pcfulatus veftri condeceant,
 fle a pzedcedntium patrum auctoritatibus nequ-
 quam dHfentiant, fidentes petite, fpc crtiffimi
 populate; fcientes omni ambiguitate remota nos
 petitionibus hnjuſmodi paratos annuere. cum
 quia vos fraterna dilectione in Chrifto amptedi-
 mur, tUm etiam nihilo minus quia ad hzc quo-
 rumdam fidelium noſtronum qui vos diligunt pre-
 cibus fle interventionibus fedulis promovemur.
 Quocirca fraternitatem veftram rogatam atque
 commonitam volumus, ne debeat graviter ferre,
 fi tndeamus ad tempus pro communi honeſtate
 "atque proficuo petita contra utilitatem ecckfz
 denegare. Hzc autem omnia ad id przmiffa
 noveritis, quia petitis in literis veftris, ne ad-
 verſus privilegium, quod ab hac apoftolica fede
 vos habere faremini, cogamini nifi foli mihi aut
 Romanis legatis fuper objedis quibuflibet respon-
 dere. Quod fi vos Romanos legatos intelligere
 videremini quoflibet cujuſlibet gentis, quibus Ro-
 manus pontifex aliquam legationem injungat,
 vel (quod majus eft) vicem fuam indulgeat,
 fle laudaremus fane petita. At petitis libenter an-
 nuermus. Sed quia przmittendo Romanis, con-
 tinuo fubjungitis, non Ultramontanis, oftenditis
 vos tantum eos velle Romanas habere legatos,
 qui vel Romz nati, vel in Romana ecclefia a
 parvulo educati, vel in eadem fint aliqua digni-
 tate promoti, miramur nimium prudentiam ve-
 ſtram eouſque perdudam, ut precaremini bene-
 volentiam noſtram jura fedis apoftolicz debere
 imminuere, idque nobis in folius veftri negotiis
 non debete licere, quod in negotiis omnium pre-
 deccfbres noſtri fine omni conmdidione & lic-
 os», Co. "u» & legitimum tenuere. Noſtis enim Ac Ofium
 epifeopum in Niczno, Ac Cyrillum in Epheſino
 p,ice,2im- cooc'1,» Romanorum vice (eildem concedenti-
 bus) fundos fuiſſe pontificum. Syagrio quoque
 Nicooco- Auguſtodunenſi epifeopo Lugduncnſis antiſtitis
 fitnraganeo papam Gregorrum celebrandi genera-
 lis in Gallia concilii vicem fiam legiſtis indul-
 i / <ſta. t. -
 -f*»-« --- fiffe. Sed quid hzc de qttfcopis loquimur, cum
 Q' idem fandus papa monachum quemdam Hila-
 rium nomine m Africe panibus literanum iua-
 rum auctoritate fultum ufque adeo fuum fecerit
 rife vicarium, ut per eum ibidem concilium ge-
 nerale celebraretur, fle quidquid fynodus fanda
 ■Ctmil. Tom. XX.

Ne igitur ad tantum velit culmen veftra frater-
 nitas erigi, ut que in cauſis omnium Romanis
 pontificibus rata fuerunt fle licita, in veftri fo-
 lius caufa irrita velit fle illicita reddi. Ad id
 autem quod de privilegio dicitis, breviter inter-
 rim reſpondemſis, quod poliunt quaedam in pri-
 vilegiis pro re, pro pertona, pro tempore, pro
 loco concedi, quz iterum pro eildem, fi necef-
 fitas vel utilitas major exegerit, licenter valent
 commutari. Privilegia liquidem non debent fan-
 dorum patrum auctoritatem infringere, fed uti-
 litati fandz ecclæſie proſpicere. Inde cft quod S. G
 Arelatenſis ecclefia, non-folum a beato Grego-
 y* 1-
 rlo dodore dulcifluo, fed etiam a pluribus ejus *p*
 B fandis antecellibribus cum haberet vicem fedis
 apoftolicz, ut omnes epifeopos totius regni Fran-
 corum, quod tunc latius extendebatur, ad con-
 cilium convocaret, eouſque in iudicio confrinxerit:
 (fine cujus licentia nullis ex fupra didis
 epifeopis longe a fuo epifeopatu fas erat abire)
 poſt aliqua tempora pro quibttidam cauſis pr-
 dicta poteſtas fle auctoritas certavit, fle tuam vi-
 cem aliis quibus placuit, fedes apoftolica con-
 cedit. Rhemenſis etiam cui prefides ecclefia
 quodam tempore primati filibjacuit, fle ei ut ma-
 giftro poli Romanum pontificem obedivit. Quod
 & de pluribus aliis eccleſiis poteſtis invenire, fi
 fandorum patrum dida Ac ada procuratis dili-
 genter inveſtigare. Nec id dicimus ut privilegia
 Cveſtne ecckfz contra rationem vel infringi veli-
 mus vel imminui de quibus vita comite fuo
 tempore ore ad os otioſius collocuturi fumus,
 Sed interim dilectionem veftram ex parte beati
 apoftolorum principis Petri admonemus, ut,
 quemadmodum vobis Romz poſitis conſtituimus,
 coram Dienſi epifeopo, & Cluniacnſi abbate,
 quibus in his vicem noſtram commiſimus, oc-
 caſionibus eundis obſtaculiſque remotis, fuper
 objedis omnibus fitis reſpondere parati, Jegaliter
 fatiſfacere, canonice purificari: ne fi aliud a vo-
 bis (quod abſit) agatur, tergiverſationi fle fuge
 fle confcientiz ſclerum, non exadioni juſtitiz
 fle equitatu a pluribus adferibatur. De archie-
 piſeopo autem Viennenſi, quem conquerimini in
 DiiJ^ veftra & deſervite preſbyteres; fle edi-
 dem iterum in gradum priftinum reſtituirte, fle
 de epifeopis Laudunenſi fle Sueſlionenſi luſtfae*-
 neis veftris, qui Ambianenſem epifeopum vobis
 inconfultis Ac neſcientibus Rome etiam poſitis
 cotifccrarunt, fle de Manaffè, qui vos fle eccle-
 ſiam veftram, quia maleſadis non poteſt, male-
 didis infeſtare non ceſſat; Ac de eſeteris omnibus
 fuper quibus conqueſtionem vobis collibuerit fa-
 cere, miſimus literas noſtras commemoratis co-
 fratribus noſtris, Dienſi videlicet epifeopo fle Clu-
 niacnſi abbati, ut eunda ftudeant diligenter in-
 quirere, folicitè diſcutre, diſcurta fle indagata
 ad purum, juſte, kgaliter, Ac canonice judica-
 re. His noſtris monitis obſecundantes per omnia
 beatorum apoftolorum Petri Ac Pauli benedidio
 re in prxfenti donemini, & in futuro « pecca-
 torum vinculis abſoluti omnium ad eorum con-
 fortium, eiſdem interventoribus, provehi mere-
 amini. Data * ad fandum Germanum undeci-
 mo Kalendas Septembris, indidione prima.

III. AD HUGONEM EPISCOPUM
Dienlem.

Ut querelis Rhcmenſis archiepſcopi finem im-
 ponere procurent, eumque, fi paruerit, adju-
 vent; cui etiam literanum fupraſcriptarum
 exemplar mittit.

Λ

Grt-

M*

GREGORII PAPÆ VII EPISTOLÆ UB. VI.

tdo

ANNO
cmwsri

Gt

*Dte^h ntjcopo. & Hpm Cleewce^h Meti,
fahaeno v opfoiko ifHtēiiauiH,*

Λ^h«—H^h

A

\$- <<- / catUoHp/ariho Λμ μ μ J^hadr

h^h proterito fnoérogfæo mm cnhhmwch^h.

Quia hi fandz Dei, cui divin^h diTpoCuone
przfidemus, eccleſiz regimine folicite doc
vigilare oportet, vetris alfiduis precibus
nobis ut divinum obtineatis przfidium depofci-
mus. Quapropter vos fummpere ftudium adhi-
bere admonendo mandamus: quatenus inquiras
tis, Ac canonice, pout poteſtis, finem impone-
re procuretis negotiis, unde Rhemenſis archiepif-
copus confrater noſter ſuis literis nobis conquēſtus
eſt. Conqueritur enim de conſtate noſtro archiepiſcopo
Viennenſi Warmundo, qui in ſuo B archiepifcopatu
presbyteros depofuit, ft eorūdem reſtituit.
K^hin etiam conqueritur, quod duo ſuf-
fiaganei ejuſdem Rhemenſis, Laydunenſu ſcili-
cer & Sueſſionenſis, poſtpoſita canonica auctori-
tate, Ambianenſem auſi ſunt epifeopum confe-
ctare, dum ipſe eſſet nobifeum Romx, & de ſe
ſintentiam humiliter expeſtaret. Quod vos digna
& foietti indagatione diſcutere & cognofcere
omni modo ſtudete, an ita ſeſe res habeat, ut
prxdiximus nos ſuis literis intellexiſſe; przfertim
ſi idem Ambianenſis contra Romana ſynodi &
apoſtolicę fedis decretum de manu laici nefanda
ambitione & temerario auſu inveſtituram ſuſci-
pere prattumpſit, canonici rigoris feveritate tali-
ter in eum vindicare Λ punire obnixę fatagite,
ut ejus exempla exteri imitari timeant. De Ma-
naſſe autem, de quo fimiliter conqueritur, qui
Oebali fuorūque refugio, & auxilio illum ft
eccleſiam fatigare non ceſſat, laborare ut ad pa-
cem redeat, & ab inquietatione eccleſię ft per-
ſecutioe archiepifcopi quieſcat. Quod ſi forte in
ſua contumacia perfidens obedire renuerit, niſi
illum juſtam excuſationem habere cognoveritis,
quodcumque vobis juſtiſ videtur facite. De aliis
autem neccuſatibus eumdem archiepifcopum (ſi
tamen vobis obedierit) ſicut dignum eſt adjuva-
te, eique commiſſam eccleſiam auctoritate beati
Petri (quod & de aliis ecdeſiis vos oportet
agere) defendite. Ipſe autem, ſicut ex ſuis co-
gnovimus literis quas vobis direximus, inducias
quaerit, ut ſubterfugiat, cui qualiter reſcripſimus
vobis etiam per exemplar indicamus. Vos autem,
fratres mei cariffimi, viriliter & ſapienter agite,
vſtraque omnia in caritate fiant, ut oppreſſi vos
prudentes defenſores inveniant, & opprimentes
amatores juſtitiz lrcognoſcant. Omnipotens Deus
Spiritus fandum cordibus veſtris infundat, voſ-
que per viam ſibi placitam perducatur, ft ad ſo-
cietatem fandotum patrum pervenire faciat. Da-
ta ad fandum Germanum x^h. Kalendas Septem-
bris, ind. i.

IV. AD HENRICUM LEODIENSEM

epiſcopum,
Temeritatis eum arguit, quod contra Romanę E
eccleſia auctoritatem verba jadaverit, rmonet-
que ut Weremboldi cuiuſdam cauſam, qui ſe
una cum uxore injuſte ab eo excommunicatum
conquēſtus fuerat, adhibitis Treverenſi ft
Metenſi epifeopis, definiat: quem timore mor-
tis ſe abſolviſſe ait, accepta ſponſione ab eo
omnibus fatiſfaciendi. Contemptores ſynodi il-
los vocat, qui ſynodum a ſe in Teutonicis
partibus indidam impedimento fuerint ne co-
geretur.

Operiar tfticopMi fervm fervorum Dei Henrico
Ltodienſi tpiſapo, ſolntet & tfticolicum henedi-

V AD HERIMANNUM METENSEM

epiſcopum.

Monet ut TullenTem epifeopum adjuvet, cui con-
cedit ut coram quatuor epifeopis, ſi propter
regni commotionem ſex ſimui convocare non
poſſit, ſe expurget Eum arguit quod bona
eccleſię quibuſdam militibus ad ſe defenden-
dum largitus ſit.

Gregorius efaleopu fervat ftrvontm Dei Herimom^h
epiſcopo, fahrem tf ofelloicm

oneodifHonetn.

Novit diledio tua, frater cariffime, quanto
jam tempore Tullenſis epifeopus fatigatus
iab-

adi

... labcarit, atque multis angustis fudaverit proAjudul pacem inter te nobis prx-riptntfr« free-
anno repellenda ea quam tibi injufte cbeftam efle con- anno
t««It iafamia . Sed quia propter imminemtem C^{us}IST
regni commotionem fer fimul epifeopo. ad ex
purgationem tuam convocare non poteft. hoc ei
monafterio emendat aux ei abftulit. nifi quan-

tuo/ epicopis ad pnfren- fecum jurantibus ex-
purgatis, epifcopale officium per omnia faciat,
ue duobus autem qui ftatuto iudicio interefle
debent, inducias ufque ad quadragefimam a no-
bis acceptit. Unde, quia tu in eadem diocefi
pofitus es, monemus A exhortamur tuam mihi
dulciffimam caritatem, & apoftolica tibi au-
doritae praecipimus , ut fi praefatum Tullenfem
epifeopum culpabilem indubitanter efle cognove-
ris, fraternam manum auxilii (ut iuftum eft) B
ei praxe non differas : feriptum eft enim : .*Al-*
ter alterius mera portate, & Jk admiplebit letem
Chrifti. Et item. " *J mis viderit fratrem fn'm*
necelytatem habentem, & tUuterit vifera fuo oeb
w, *caritas Dei manet in eo?* Prxterea
pervenit ad nos quod propter infantem inimico-
rum tuorum infenationem tux bona ecclefie lar-
gitus fis quibufdam militibus? A eo modo ho-
noris tui dignitas quotidie (quod non optamus)
minuat atque decrcfcit. Proinde tuam volu-
mus admonitam efle prudentiam , ne aliquid
magnitudine tribulationis coadus ecclefiafticas
cuquam hereditates largiaris, unde multum te
poftea perniteat, cum quod modo turbatus ege-
ris, nullo modo emendare potueris. Oportet au- C
tem ut totam fpm tuam in domino ponas : cer-
tiffime fcies quia Dominus non derelinquit fperan-
tes in fe. Confidimus enim omnipotentem domi-
num , vcfris aliorumque religiolorum, quon-
in Krtibus vcfris plures efle cognovimus, orationi-
s placatum, pacem ecclcfie iux cito efle da-
turum. Data * Sutriti undecimo Kalendas No-
vembris, indidione fecunda.

Epifeopum.

(Jt Robertum Flandrensem comitem ab apostolice sedis legato & Lingonenſi epiſcopo excommunicatum, ſi non canonice id factum reperit, vel ſi faſſificare voluerit, abſolvat. Quod ſi ipſe facere nequiverit, per religioſas id efficiat perſonas.

*Gregorins epifeopm fervni fervorum Dei Hugoni
Die^fi epifeopo, falntem Ü apoftoheem
henediilionem. 1*

«**II**..

In nomine Patris, & Filii, A Spiritus fandi, anno sexto pontificatus domini Gregorii papp kptimi, mensis Novembris die decimaieptima, indictione fecunda, Romx. Ego Marro Gislerti filius, habitator in ducatu Spoletano, pro redemptione animx mex & parentum meorum, dono, trado atque offero beato Petro apostolonun principi, & super altare ejus omnia qux mihi pertinent de Castro, quod vocatur * Moricicia, positum inter Muricem & Clarignanum, quod conqassitum habeo per concambiarionem a Litakkx A Hugone nepotibus Hugonis filii Afcari in plebe de Luzano, relervato usufrudu diebus vitx mex, & Brutuli filii mei, A filiorum Brutuli, fi malculi fuerint dc legitimo coniugio procreati.

VI.

Declarat ex suo praecepto concordiam faciam inter episcopum Taurinensem & abbatem fandi Michaelis, & quibus conditionibus. Se in eos ^Euliorum ait qui non acquieverint, A injustam causam defenderint.

Gr̥tvoriet̥t f̥fiicept̥t̥f f̥erv̥ns f̥ervorum Un.

 Cm! **N**otum tarn praxfentibus quam pofteris fieri
vohunaa caufam ' Cumberti Taurinenfis
epifeopi & abbatis fandi Michaelis, qualiter
niendam efle pofuimus. Venientes enim ante no-
ftram prefentiam, poft plura aeorum curricula,
quibus coquefti funt alter adverfus alterum,
«I voluntate acquiefcentes & obediotes noftro
Comil. Ornerai Tom. XX.

Q uia ex pastoralis officii fufceptione oportet nos magnam follicitudincin habere de falute omnium filiorum ecclefiae, debemus quancocius emendare, fi quid **noverimus aliter** gefum efle quam convenit reftituidini ecclefiafticæ. Proinde notificamus dilectioni tue, nobis per aliquos, **A** maxime per Ingelrannum Flandrenfem clericum, innotuiffé, **Robrtum Frandrenfiem** comitem ab Huberto legato noftro, **A** Hugone Lingonenfi epifeopo, per machinationes inimicorum fuorum excommunicatuin efle. Quod quia non debemus, fi verum eft, fieri, rogandum mandamus fraternitati **tux**, ut, fi tibi moftitum non eft, ad illas partes feftines accedere. **A** fi inveneris eum non canonice excommunicarum, abfolvas eum ex beati Petri apoftolorum principis **A** noftre parte* fin autem, quod non optamus, canonice, **A** tamen voluerit fatifacere, iterum ne differas eum ovilli dominico reconciliare: quia ipfe fummus pafior ovem perditam propriis humeris voluit ad gregem reportare. Si autem tibi poffibile non eft id per temetipfum agere, mitte perfonas religiofas pro te, quæ præordinata prxdido modo valeant finire. Data Romx feptimo Kal. Decemb. Indidione fecunda.

& Hugonem.

Quamdam villam, cum omnibus ad eam perti-
nentibus, clericis iamdū Marix & fanli Au-
domari

domari restituendam præcipit. Quod si iusta A ratione ad suam ecclesiam pertinere crediderint, Hugonem Dienfem epifeopum legatum adeant quadraginta dierum (patio; quo elapfo, fi obedire minus voluerint, ingreffum ecclēfic & Chriftianam communionem donec reſiſteant interdicit.

*Creeoriet eptſcapti fervas ferveram Dei Habet»
Cl clericis tT ennibus comitibus de crtfir» fanHi
Partis, illdmũ Ū Hagmi, falutem & apatolicam g
benedi&imem.*

Clerici fanâc Marie & fanâi Audomari ad-euntes apoftolicam fedem, conquetti funt de vobis, quod jam multo tempore fibi & ecclēfic aufertis quamdam villam Refeca nominatam, cum omnibus ad eam pertinentibus: atque cum multoties de hoc in provincialibus fynodis coram epifeopo veftro, & ad ultimum coram Hugone Dienft coepifcopo & cōfratre noſtro apoftoliſt ecclēſiæ legato in Piftavenſi concilio querelam feciffent, atque ille ex auâoritate noſtra precepiffet, ut coram epifeopo veftro, aut proclamata ecclēfic pariat» & clericis redderetis, aut quod veſtra jure eſſie debeant rationem diceretis, epifeopique veſter tres terminos vobis & ad ultimum provincialem fynodum ſta-tuiſſet, nt utrumlibet agerſtis; vos tamen neutrum ſicut nunquam, ita quoque nec tunc facere voluiſtis. Unde ex auctoritate Dei, & ſandi Petri apoſtolorum principis, præcipimus vobis, ut, ſi ita eſt, præſedatis res prædicte ecclēſie & clericis ejus ſine dilatione canonice reſtituat; aut, ſi ita non eſt, & juſta ratione pro ceſſo icitis ad veſtram eccleſiam eas pertinere debere, infra quadraginta dies, poſtquam literas noſtras videritis, vel ſi eas videre vitaveritis, poſtquam eas niſſas vobis cognoveritis, Hugonem praria-tum coepifcopum & fratrem noſtrum ad diem Ingelranno & fratribus ejus a vobis ante deſlo-j)minatum atque prænuntiatum adeat; ut utriſ-nue partibus coram poſitis ipſe legitimum finem faciat hujus contentioniſ. Quod & ſi iſtud agere nolueritis infra præſcriptos dies, finitis eiſ, contradicimus vobis & Widoni, Hugonique & Eu-ftachio comitibus, Oilardo quoque iubeſſenſori præfate poſſeſſioniſ, omnibuſque vobis amodo auxilium & conſenſum ad hoc facrilegium præ-bituris, velut facrilegis & raptoribus, omnem penitus ecclēſie ingreſſum, & Chriftianam commu-nionem, atque gratiam beati Petri apoſtolorum principis, & in vita & in morte, niſi forte pœ-nitentiam egeritis, & iniuſte rapta ecclēfic præ-fata: canonice reſtitueritis. Si autem, quod ab-fit, ab omnibus Ghriſtianis poſt hec omnia, dia-bolica inferi malitia, in excommunicatione præ-ſcripta incorrigibiliter perfeverarẽ malueritis, præ-cipimus deſenſoribus õ patronis prædiri» ecclē-fic, ut eidem & clericis ejus præſatas res reſti-ruere omnibus modis fatagant. Data Rom» vu. Kalen. Decembris, indidione n.

IX. ADCANONJCOS ECCLESIAE. Tarvennenſis.

Ut canonicis de caſtro fanâi Pauli, niſi, ut in ſuperiori epiſtola mandavit, literis apoſtolicis obedierint, omnis ecclēfic ingreſſus interdica-tur: laici etiam non obediencies excommuni-centur: Mathildem præterea vult moneri, ut quam tenam maritus ejus ecclēfic dederat, tran-dendam curet: & qui decimas cõcleſie ſubtra-

hunt, moneri ut reddant; ſia minus damna-tioni ſubjaccant.

*Crrprias epifeopus fervas ferveram Dei anbidiace-nibus Taryemee^is activât irmdpbo & Hrebert»,
õ* canonicis, ß eanomee vinerint^ falutem &
apofioluam bemdiDionm.*

/^Lericoſ de caſtro fanâi Pauli, de quabaſca-V-i notfici fanâc Marie & fanâi Audomari per Ingelranntum & alk» fratres ejus nobis iunteon-queſti, ad civitatem Tarvennam ex aurioutate noſtra omnes convocare, & literas noſtras eiſ le-gite, que vobis dabuntur ex noſtra parte « Qljod ſi noluerint venire, vel venientes literis noſtris inſon obedite, omnem ecclēfic ingreſſum, & quod in literis noſtris eiſ contradicatur contradicite. & inluper quidquid de ecclēſia Tarvennenſi poſ fident clericali exhibitione. Laicis quoque in li-teris noſtris nominatis, & quicuroque alti paria-tis clericis poſt literas noſtras viſas vel notifica-tas non obediētibz conſenſum auxiliumque, ut in rapina & facrilegio perfeverent, præbuerint, notiſſeſte quod in pnelcripta poſiti ſint cõcom-municatioe. Mathildem viduam Amulphi adro-cati, qu» terram quam maritus ſuns moriens de-dit ecclēfic fanâi Mari», & quæ ipſe præ-miſit morienti ſe liberam facere, admonete adhuc, ut quod promiſit perficiat: ſin autem, in præſa-ta damnatione quamdiu non fecerit maneat. Rengeriuſ, Adam, Berewoldum, & ceteros qui ſubtrahunt decimas novarum terrarum pariat» ecclēfic, admonete ut reddant & ſatiſfaciant: quod ſi noluerint, quouſque reſiſteant, præ-di-cati damnationi ſubjaceant. Et hoc etiam addi-mus, ut nullus accipiat de manu omnium præli-batorum oblationem aliquam five invita, uve in morte, quouſque canonice quod peccaverunt emen-dent. Data Rome ſeptimo Kalendas Decembris, indiãione ſecunda.

X. AD RAVENNATES.

Monet ut epifeopo Ravennati, ob plurima flagi-tia in Romana fynodo depoſito, nullam dein-ceps obedientiam præſtent: qui verp auſus fue-rit apoſtolicis perceptis repugnare, anathema-te damnetur,

*Cregteit eptſcoptu fermu ferveram Dei annibus
Ravennatibus majoribus & minoribus, ftd bea-tum Petrum, ejufyue filium, faniliu videlicet
Apollinarem diligmt, falutem & apoſtelicem be-tudsDionem.*

Quam fideliter, quamque humiliter beato Petro, nempe apoſtolorum principi, Raven-nas ecclēſia ſemper adheſerit, quantamque ma, tri fuſe, fanâſe videlicet Romans ecclēſie, obedi-entiam in omnibus exhibuerit, veſtra fraterni-tas optime novit. Ille autem qui nunc ecclēfic Ravennatis epifeopus eſſe dicitur, quomodo eam olim tam diſtiffinam, quam etiam relijpoſſifi-mam, tyrannica depradatione devaſtarent, & irreligioſe vite exemplo corruperit, & vos pa-tiendo videndoque ſenſiſtis, A nos certo experi-mento didicimus. Sed quia hiſ malis aliſſipjz quampluribus flagitiis irretitus atque pollutus, no argui poſſit atque convinci, ſuperbir taſtu elatus contra apoſtolorum principem calcaneum ere-xit, & in inobedientia, quæ ſccleri comparatur idololatriæ, perfeveret, eum ſine ſpe recuperatio-nis, Spiritus ſandi iudicio, apoſtdicar fedis au-ão-

tes

GREGORII PAPÆ VUR. EPISTOLÆ. LIB.VI.

y

<<<

anno tum przfentium indiciis indubitanter cognofcite.

anno tum przfentium indiciis indubitanter cognofcite. *^*p<*P**r* ut nullam ei deinceps quz epifeopo debrrar obedientiam exhibeat», omnibus vobis beati Petri apoftolorum principis auâoritate precipûnus. Si qui vero excommunicationis contagione vulnerari his ûdmieris auG fuerint repugnare perceptis, cos veluti putnda membra a toto corpore Chriffti, quod eft. ecclefia catholica, Anathemati» gladio refecamus atque projicimus. Vobis autem Deum diligentibus, A bearo Petro obedientibus, ex auâoritate ejufdem apoftolorum principis omnium peccatorum remiffionem largimur. Data Romz * feptimo Kalendas Decembris, indidiooe fecunda.

XI. AD CLERICOS SANCTI MARTINI Lucentis.

Arguit eos inobedientir. Pncipit ut fecundum privilegium antecellbrum pontificum, communem regulanemque vitam degant: fin minus, ccdefie præbendam in manu epifeopi reddant. Quod fi neutrum facere neglexerint, omnium ecclefiarum introitum eis prohibet.

Crgtritu tpifctftu ftTOHf [trOtraat Dti tkritir faa&i Marfiat Lactefi ectlefia, falateat & ap/bilum btatéi&itana.

Im apud vos effemus, fiefpiflime vos per nos **a** & per confiants noftro» admonuimus, uti fecundum privilegium antecellbrum noftroarum, fandî videlicet Leonis pape & Viâoris, quod ipfixum tunc canonicorum veftre ecclefiæ rogatu ipfi cccliefiz fecerunt, communem regularemque vitam duceretis: fed vos qua veftra funt querentes, non que Jefu Chriffti, noftas admonitiones neglexifti\$. Cumque tante negligentiæ & inobedientie, quz fcelus idololatria a fanriis patribus dicitur, merito jure vos fententia judicialis ferire deberet; epifeopi tamen veftri, & quorumdam fratrum veftrorum precibus, apoftolica manfuetudo folita pietate, ut filios utque ad feftivitatem omnium fandorum, deinde etiam interventu ejufdem epifeopi utque ad fynodum de-
menter vos fuffinuit. Ad quam prcepimu» ut aliquos mitteretis de vobis, qui de veftra nobis obedientia refponderent. Quod quia minime factum, ut decuerat, jam nunc «equitatis non poffumus differre eenfuram. Proinde per *veram* obedientiam moneo, ut communem vitam vivatis, ficut fanctus Leo papa ecclefiæ noftre instituit, & ficut Romana eccliefia intdligit, id eft ut omnia ecclefiæ bona incommunem utilitatem redigantur, & communirer, ficut fupra diftumeft, expendantur: aut, fi id facere recufatis, ecclefiæ præbendam in manu epifeopi ad ecclefiæ utilitatem reddatis. Quod fi neutrum horum, quod abfit, facere recufati», ex auâoritate Dçi omnipotentis, A fanâorum apoftolorum Petri A Pauli, omnium ecclefiarum introitum vobis utque ad emendationem congruam prohibemus. Data Romx quarto Kalendas Decembris, indidione fecunda.

XII. AD LANDULPHUM EPISCOPUM Pifanum.

Pifame ecclefiæ epifeopatum cum omni jure ei confirmat, & tam ea quz antiquitus collata, quam quz modo a Mathilde, A quz *ia futurum* ab aliis conferentur, concedit. Vicem

fuam ei atque fucreffibribus committit in m-
fula Corfica, A pro labore quem erimus in
ea reftituenda ad Romans ecclefiæ dominium
fufepiet medietatem, duobus vero ejus fucrefforibus quartam partem omnium reddituum lar»
girn», arces tamen fub ditione Romane eccliefis refervat, quorum cultodes illis, fi neceffitas exegerit vult obedite.

*CngvrMu ttfrefru fervat fervtraat Dei àiletla
» Chtitit fratri Ltadaipht Pifaaa frifa*
factffiribar.*

CUPERNE miferationis refpe&u ad hoc univerfa-
lis ccdefie curam fideepimus, & apoftolici
moderaminis iblkitudinem gerimus, ut iuftis precantium votis attenta benignitate faveamus, A libramine equitatis omnibus in neceffitate pot-
tis, quantum Deo donante poffumus, fiftbcmre debeamus. Unde poftulante te, frater Landulphbe, ut eccliefiam, cui Deo voleme pncetfr dignoferis, ejufque bona ab adverfarionun impetu A iufettatione noftre apoftolice auftoritatis munimine tueremur; inclinati iuftis precibus tuis conccllione prefentis privilegii confirmamus tibi epifeopatum prediâe Pifluut ccdefie cum omni ture fufque pertinentes. Et quia Pifana eccliefia que in perficiendis tibi pafforibus a conflitutionibus fandorum patrum deviaverat, tandem pro reftitutiooe antique libertatis fue falubrc confilium matris fue ianâe Romane eccliefie fufcepit, ita ut te, non aliunde led per oftium, quod Chrifftus eft, intrantem, gaudeat nobis ordinantibus habere pallorem, indulgemus, concedimus atque firmamus tibi tam ea que ab antiqui» temporibus iufte collata funt, quam ea que divina pietate per fereniffimam filiam noftam Mathildem pro remedio anime matris fue in eadem eccliefie fepulne concedere dignata eft, videlicet locum qui dicitur Schannellum cum catdilis A pertinentiis» fuis, A alia que in futurum, Deo auftore, a fidelibus legaliter conferenda funt. Przterea fidei A religionis tue gratum in te frudum exuberare cognoicntes, committimus tibi tuâue fucrefforibus vicem noftam in Corfica Dinfula: fi tamen ipfi contentii Romani pontifici» A electione Pifani poeuti ita canonice intraverint, ficut te confat intrate: ut fecundam quod Deus tibi tradidit, quz ad Chriftianam religionem pertinere videntur, vigilantî Audio epifeopos, clericos, populumque ejufdem infulz doceas, atque morum hooeftat confirmes, juxta propheticum termonem, ei *evellar, tf ddbw», édital, tj flaatel*. Quz nimirum infula, a jure A dominio fande Romane ccdefie per quorumdam pravorum hominum invafioem fidxrada, ut prudemiz rae ftudio exdufis mvaforibus fecundum antiquum morem ad dominium ejufikm Romanas eccliefin revocetur; concedimus tibi per quem Pifana cedefu ad antiquum fifi decorem redu&a eft, A qui prius in reftitutiooe przdiz infuhe elaboraturus cs, medietatem Dtnmum reddituum, A totius pretii medietatem quz de placitis acquiretur: duobus vero fucrefforibus tuis quartam panem reddituum A totius pretii quz de placitis acquiretur. Ita tamen ut arces A quzque munita loca per te acquirenda in poreftate nofta A fucrefforum noftroarum permaneant, eo tenore, ut, fi neceffitas exegerit, cultodes eorundem locorum tibi ftsocdSxToufime tuis, falvo jure A honore Romane ccclieuz, obedient. Dignum quippe eft ut, fi ad imperium A confnium ὕλην Rwnane cccliefie pafforalcm fecundum dominum luRepermt di*

dignitatem, habeant ex largitione apostolica: fedis Aeris ac divinis legibus diligenter edo&i, apofio-
 temporalium rerum sustentationem ft decorem — fedis ad vos mandata referre, non quafi amao
 Hoc etiam addendum cffcccnfistm-», ut m aen- iOKNi, fed cogniti, & que Cbriftianz rdigionb -***.>
 dis placitis nuntius nofter Temper interfuit. Areum onio poffulavrit apod voa, non quafi rades aut ***
 Rome fecundo Kalendas Decembris, indiâione
 fecunda.

XIII. AQ OLAVUM NORVEGIÆ REGEM

Confirmat cum in fide, ft, quia propter loco
 rum diffantiam & lingue ignorantiam noopo
 teft mittere viroa qui cum in lege Domini eru
 diant, rogat ut iuniores & nobilea e regno fuo
 ad apoftolicam fedem mittat, qui divin» legi
 bus cddi apoftolic* fedis mandata ad cum
 ferre & predicate poffint. Fratribus pneterea
 regis Danorum divifioem regni cupientibus
 nullo paâo opem ferat, fed curet potius ut
 rex fratres fuos cum caritate tufeipiat. Ad
 bona piaque opera illum hortatur.

*Gregorias tpifteps fervns fervoram Dti Olavt
 Aerveccboram regi, falatem d! apoftolicam
 itntdi&iontm,*

L fceit ex univerfali cura fanfte ft apoftolicæ
 fedis, oii divina miferatione pneudemus,
 debitores fimus omnibus qui Chrifti fidem
 lunt, de vobis tamen, qui quafi in extremo or
 bis terrarum pofiti eftis, tanto nos majoris folici
 tudinis ratio necceffitatque circumflat, quanto vos
 eorum qui in Chriftiana religione vos intruant
 minorem copiam & necceffaria minus /olatia ha
 bere cognofcimus. Quapropter oblata opportuni
 tate fcripfimus vobis ad confortandam aliquo mo
 do gloriam veftram in fide que eft in Chrifto
 Jefu, qui fecundum propofitum voluntatis eterni
 Patris Dei coopérante Spiritu fancto pro falute
 mundi homo fachu eft, de intemerata Virgine
 natus, mundum reconcilians Deo per mortem
 fuam, delens peccata nofta per redemptionem
 quæ eft in tanguine ipfius, & devîâa morte in
 femetipfo convivicavit ac refufeitavit pos in fpem
 vivam, in hacreditarem immarceffibilem, inconta
 minatam, incorruptam. In quo, ficut confidimus
 in mifericordia ejus, vobis parata eft sterna fa
 lus & vha; fi tamen in illo fpem firmam utque
 ad finem tenueritis: credentes (ficut dicit apo
 ftolus Paulus) quoniam in ipft in habitat tnnis pit
 nilado divinitatis corporaliter. Propter quod fer
 vite ei cum omni timore & humilitate, memo
 res quod pfalmifta dicat: Quoniam Domini eft re
 gnum, & ipfe dominat argentum. Sitque femper
 in ore, fit femper in corde veftro, quod hunc
 vericultun paucis interpoftis fequitur: Et amtea
 mea illi vivet, & femen meam ferviet ipfi No
 tum autem vobis cte volumus, quoniam defide
 rium noftum eft, fi quo modo poffemus ad vos
 aliquos de fratribus mittere, qui fideles ft dofti
 effient ad erudiendum vos in bnni fcientia ftdo-
 ftrma in Chrifto Jefu: ut fecundum evangelicam
 & apoftolicam dodrinam decenter inftituâi in nul
 lo vacillantes effictis, fed radicati atque fundati
 fuper ftabile fundamentum, quod eft Chriftus Je
 fus, abundantius atque perfedius in virtute Dei
 crclercitis, & fecundum operationem frudum fi
 dei zterna retributione dignum redderetis. Quod
 quia nobis, tum propter longinquitatem terra
 rum, & maxime propter ignotas linguas valde
 difficile eft, rogamus vos (ficut & regi Dano
 mm denuntiavimus) ut de junioribus & nobili
 bus terfe veftrat ad apoftolicam aulam mittatis;
 quatenus litb alis apoftolorum Petri ft Pauli fa

adjuvante, excolare valeant. Relatum quoque no
 biseft, fratres regis Danorum ad veftram fe con
 tuliffè excellentiam, ut veftris viribus copifque
 nitentes, quatenus cum illis regnum dividat, fra
 trem cogere intendant. Que quidem res quan
 tum ad regni detrimentum, quantum ad confit
 fioem populi Chriftiani, quantumque ad deftru
 trionem ecclefiarum, quibus quotidie vicina Pa
 norum crudelitas inhiat, & totius term defo
 ationem attineat, per femctipfam dos veritas,
 qua: Chriftus eft, in evangelio docet, cum dicit:
 Omne regnam i» feipfetm dtivifmt defolaiitar, tf
 dretr /apra duanvw cadet. Unde eminentiam ve
 ftram id fummopere cavere monemus, ut nullius
 unquam perfuafione in hac parte cuiquam afen
 fum pnebeat is vd adjutorium, ne peccatum hoc
 (quod abfit) in vos retorqueatur, neu de diffi
 dio regni illius contra vos ft regnum veftrum
 divina indignatio concitetur. Hoc autem vos
 procurare libenter volumus, atque confidimus,
 ut pariatu rex Danorum fratres fuos in regnum
 cum caritate tufeipiat, ft ita eis de reliquis bo
 nis ft honoribus, ubi poteft, diftribuat, ut nec
 illos indigna anguffet necceffitas, nec regni fta
 tus labefactetur aut dignitas. De csetero Temper
 cogitate de fpe vocationis veftrat, & attenti ad
 ea que Dominus in evangelio dicit: Çaia ve
 nient ai oriente & occidente, tJ recumbent cum
 Mraiam, Ifaac, tf Jacti in new culoram, nolite
 tardare, currite, feftinate. De ultimis finibus
 eftis: fed fi curritis, fi feftinatis, primis patribus
 in regno fociati eritis. Sit cuius vefter fides,
 amor ft defiderium. Sit iter veftrum mundi glo
 riam afidue meditari efle caducam, ft ideo cum
 amaritudine potius quam ddeâatione tenendam.
 Sit veftre ootentis ufus & exercitatio, Âvenire
 oppreffis, defendere viduas, judicare pupillos, ju
 ftitiam non folum diligere, fed etiam tota virtute
 defendere. His namque veftrigiis, hoc thefau
 ro, his opibus, de terreno ad arietie regnum,
 de fluxu ft fragili ad certum ft perenne gaudium,
 de caduca ft tranfitoria ad cternam & femper
 permanfuram pervenitur gloriam. Deus autem
 omnipotens, qui dives & copiofus eft in miferi
 cordia, meritis ft auctoritate apoftolorum Petri
 ft Parili, & nofta per illos nobis, licet indig
 nis, divinitus concede, abfolvat te & omnes fi
 deles tuos ab omnibus peccatis veftris, ft dirigat
 vos in omnem voluntatem fuam, ut in hac vita
 vos promereri faciat quod in sterna beatitudine
 multipliciter vobis adauiâa corona retribuat. Da
 ta Rome * decimooftavo Kalendas Januarii, in- * XUT
 diâicoe feçunda.

XIV. AD WELFONEM DUCEM.

Nullam contra fe murmurationis caufam fore often
 dit, fi diligenter perpendat que in fynodo fta
 tuta funt. Si fideli corde Deo adhaerit, vi
 ftoriam eum adepturam.

*Gregarius epifcpts fervus ftnmntm Dti Welfom
 dnet, falatem 6* apoftolicem ferdââufMt.*

S I diligenter fecundum zquitatem pontificalis
 officii, non fecundum propriam voluntatem
 perpenditis que agimus, qnedicieur de commis

—ni negotio, immo maxima perturbatiæ regni A regiae caelestis, quia beati Petrus & Paulus lo-
 anno veftri, non contra dos marmorabitis, fed per cum veftrum amplius folito cuftodiant A tuebun-
 CH. * > TI v * m P * trura ooftrorum dos incedere, Deo au* tur, qui pro illorum fervitio damnum & incom-
 ce, meritis Beati Petri apofoli cognofcetis. Per- modum nabere videtur. Defideramus enim lo-
 pendite quod fenâus Spiritus per nos licet indig- cum B. Pauli & veftrum ita unire, ut ficut jam
 gnus dignatus eft in ianffa lynodo hoc in anno ex longo tempore Qtmias, apofolic* fedifpe-
 Rome m quadregima celebrata ftatuere, fit co* cialiter adhaereat, & fpéciali ecctefi* hujus ad-
 gnofcetis quantum valeat, quantum poffit auâo* jutorio fit benediâione coagaudêat. Moveat vos,
 ritas fit potestas beati Petri. Agite itaque omni- fratres cariffimi, fumma ditedio Chrifti, ut nos
 potenti Deo A beato Petro temper grates, & ficut vofipfos diligatis, & manum adjutorii in
 non contra nos murmurando, fed beato Petro magna temoetate pofiti* porrigatis, illud femper
 gratias referendo, meliora (perate. Mihi credi- pr* oculis habentes: *Mer nitritu emere prtete,*
 te, fratres cariffimi, quia qui de feUltate & cal- & ftc eêûefieÛtû legem Cbrifil. Qpod autem mi-
 lilitate, non de iuftitia & (implicitate confidunt, nus fcriptimus, henun portitori dicenda reliqui-
 omnino decident, & hos B. Petri gladius devo- mus. Omnipotens Deus, a quo eunda bonapro-
 rando confundet. Qud autem fit aâum in qua-B cedunt, meritis & interoeffione Dei genitricis dc
 dragemali fynodo, five in ea quam in mente virginis per auâoritatem beatis Petro & Paulo
 Novembri fecimus, veftrifideles qui interfuerunt, apoftolorum principibus conceffâm vos refpidat,
 & noftr* liter* vobis miffe indicare poflunt, volque femper innovet dtcuftodiat, vobliquequod
 Vos autem de iuftitia confidentes, & de B. Pe- fit novum canticum indicet, & in faoâa jubila-
 tri adjutorio pnefuentes, confortamini in Do- tione inflammet; ut perfeâe fciatas humanam tra-
 mino, & in potentia virtutis ejus, quia fi fideli gilitatem defflere, ôç inefiâbitem Dei benignitatem
 corde & ftatili Deo adhaferitis, cito vobis vi- cognofcere, ut in ejus amore femper crefcentes
 âoria & pax ardebit. Omnipotens Deus meritis ad ejus certam notitiam & mirabilem letitiam,
 beat* Mari* cadorum regitur, per auâoritatem celefti matre ducente, mereamini pervenire. Da-
 B. Petri apoftolorum principis mihi valde indigno ta 1v. * Nonas Januarii, indiâione fecunda, * ■.

XV. AD MONACHOS MASSILIENSES.

Abfentiam fui abbatis ut asquo ferant animo hor-
 tatur, quem illis cito remiffurum affirmat: eo-
 rum monafterium, ficut Quniacente, apofto-
 lic* fedi unire defiderat: reliqua harum lite-
 rarum portitori dicenda relinquit.

Gregaris flijceps itrvrm ferverint Dei terifottis fr-
 tribtu tn mene/erio Mefillut*fi commerMtibu,
 felltem & epoflelatm benediDtenem.*

C Ontriftavi vos, immo B. Petrus commovit, sicut per filium noftrum Maflilienfem abbatem
 turbavit, & ipfe fanabit. Fillus namque il- didicimus, paratum cfe te dicis in obedien-
 lius abbas vefter venit ad nos, & pro ejus amo- tia & fidelitate B. Petri firmiffimo animo & con-
 re factus eft obediens ufque ad corporis captio- fiant! perfiftere, & fecundum perception noftrum
 nem; & quia paratus fixit, fi oporteret, mori, vitam tuam deinceps morefque componere, cu-
 & ex hoc habebit retributioem. Sed ficut ici- prique & defideras pr* ceteris qui in panibus
 tis, fratres mei, rari funt boni qui etiam Deo veftris funt nobis familiariter adhrere. Sed &
 in pace ferviant, iedariffimi qui pro illius amo- nos ad fufeipiendum tant* devotionis afiêaum
 re perfecutiones non timeant, vel qui fe contra finum paterne dilectionis extendimus, & modis
 inimicos Dei indubitanter opponant. Proinde omiûbus pk circa nos amoris tuo faveram: ita
 Cbrifliapa religio (heu proh dolor!) pene depe- plane, ut tu (ficut promittis) in amore Petri
 riit, fit impiorum fuperbia nimis accrevit. Prr- & follicitudine ecctefiaftiae religionis & pacis
 didus autem pater * nofter re vera apoftolorum Chriftian* femper exetefas, dignumque te apo-
 principem diligens in ejus acie nobis adhefit, & ftolica familiaritate ex obedientia finceriffima red-
 & adjutorium, Chrifto gubernante, nobis impendit; das, itaque in primis negotium tibi, de quomul-
 non furda aure intendens quod dicit apoftolus: tum curamus, injungimus. Competimus enim
Si fuerimu [ocil pefletwm, erimus & cmfeUSI E* quod inter filios Raymundi Berengarii per vani-
 mtrn. Sed quia caritas, licet ratio vos confote- tatem & iuperbiam, & maxime per confilium
 tur, ad dolorem vos impellit, eo quod tantum impiorum, nimirum ex invidia diaboli, difcordia
 patrem tamque vobis ducem quali longo tempore oritur. Et ego inde nimis cootrifto, tum pro
 re amiferitis, rogamus vos ex parte omnipoten- amore patris eorum, qui mc fetis ex quo co-
 tis Dei & amore beati Petri, patienter fuppor- gnovit ditexit, tum etiam quia (uper Chrtftia-
 tate nos; quia cito, Deo adjuvante, reum vobis nam gentem, qu* in panibus illis magno impio-
 letum remitemus: & ex hoc auâoritate beati rum Saracenorum odio laborare drgnofcitur,
 Petri apoftolorum principis nobis valde indignis grave tentio periculum imminete. Unde prwcipli-
 commiffa indulgentiam omnium peccatorum ve- mus tibi, ut adjunâis tecum religiofis vicinis tuis
 fetroqm promittimus & abfoluioem cum bene- abbatibus, [fcilicet Tumerienfc, Ripollente, fit
 diâione concedimus. Confidimus namque de ni- fandi Cucufeti, & quofcumque alios Deum ti-
 gita pietate altiffimi* & de ineffabili dementia

ANNO
CHRISTI

XVI. AD BERENGARIUM GERUNDENSEM eptfoopum.

C Ampleâitur devotionis ejus afiêaum erga fedem
 apoftolkam, utque in eo perfiftat hortatur,
 & inter Raymundi filios pacem conciliet: quod
 fi minus confequi poffit, (altem inducias fieri
 curet, interim eis denuntians alterum eorum,
 per quem fteterit ne pax fequatur, excommu-
 nicandum fore: alterum vero, qui apofolic*
 (edi obedierit, ad obtinendam haereditatem pa-
 ternam juvandum. Prsererea ut Narbonenfis
 epifeopi ejus fratris faluti confidat.

*Gregerini epticepu fervtu ferverim Dei ille&» in
 C krifa fretri Berettferie GermJetifi epticepu,*

men-

a7i **GREGORII PAPÆ VIL EPISTOLÆ. LIB. VI.** **>y>**
mentes clericos laicolque poteris invenire, pa- **A** **lutem fratrum postpooant, sic seipios tantum aman-** **—■—**
cem inter illos reformare fit componere ftudeas. **res quietem requirunt. Fugiant pastores, fociunt** **ANNO**
Quod si acquiescere monitis vestris fortalē no- **fit canes gregum defenfores. Invadunt ovcsChri-** **CHRISTI**
luerint, offensis eis pnttentibus literis ad tenen- **fti, nullo contradicente, lupi, latrones. Tulifti**
dam cos treugam finntffimam ufque ad determi- **vel roccpifti ducem in Quniacentem quietem, fit**
natum tempus ex auāoritate nofta contringi- **fecifti ut centum millia Chriftianorum careant**
te, infra quod nos tales illuc ex latere noftro **cuftode. Qpod fi nofta exhortatio apud te pa-**
nuntios dirigamus, qui caufam litis eorum ita **rum valuit, & apoftolicis ledis pnceceptum in te**
iufte diffiniant, ut non te ad gratiam alkujus **obedientiam deo invenit, cur gemitus pauperum,**
nec praemio nec favore deficiant. Porro hoc il- **iacrymae viduarum, dcvaftatio ecclcfiarum, cla-**
lis debes firmiter inculcare, quia fi nobis iacob- **mor orphanorum, dolor & murmur sacerdotum**
olentes extiterint, fit in fraterno odio remanere, **& monachorum, te non terruerunt, ut illud quod**
diabolo inftigante, maluerint, illi quidem ex cu- **apoftolus dicit non poffponeres, videlicet: Can/ar** **Tmipp.**
jus culpa vel fupeibia pax ifta rtmanferit, gra- **— /aa ftat & pultit & illud, in corde, ut fo-**
tiam fandi Petri auferimus, eumque ficut mem- **les, haberes: Qui dicit proximet itgem impt-** **16.**
brum diaboli, fit defolatorem Chriftiane religio- **Qpidtibi dicent B.Benedictus, fit Gregorius, dlt-1**
dis, cum omnibus fautoribus fuis, fcftinabimus **quorum alter pccipit ut per annum probetur no-**
a communione Chriftiane focietatis abfcindere ; **vitiu, alter vero prohibet ut ante triennium mi-**
ita ut nullam deinceps viāoriam in bello, nul- **les non efficiatur monachus. Haec ideo dicimus,**
lam prosperitatem habere poffit in feculo. Alte- **quia quod vix aliquis princeps bonus invenitur,**
ri vero qui humiliter paci coolenferit, debitam- **dolemus. Monachi vero, Deo miferante, facer-**
que obedientiam apoftolice fedi exhibuerit, ita- **dotes & milites, & non pauci pauperes, per di-**
uiemus ex gratia fandi Petri inexpugnabile apo- **verfa loca qui Detim timent reperiuntur: prin-**
ftolici favoris auxilium, eumque, ncut filium fan- **cipes autem Deum timentes & amantes in toto**
dæ Romane ccriefic concedet, ad obtinendam **occidente vix aliqui inveniuntur. Omittimus jam**
hxreditarein dignitatemque paternam modis om- **de hac re tibi feribere : quia confido de miferi-**
nibus procurabimus adiuvere, fle omnibus Chri- **ricotdia Dei, caritas Chrifti qux in te folet ha-**
ftianis in partibus illis, ut ei faveant, cumque **bitare me vindicando cor tuum tranftodiet, &**
ad obtinendum principatum adjuvent, apoftolica **<tantus mihi dolor effit debeat de bono principe**
auāoritate pncepiemus. Quidquid autem de hoc **ablato matri fufe offendet. Qpod fi non 1U0 pe-**
a te inter cos diffinitum fuerit, quantocius no- **— E** **for ei fuccellit io regimine, poffumus habere coe-**
bis literis intimare, immo fi opportunum fuerit, **folarienr. Preterea monemus fraternitatem tuam,**
teipium nobis reprefentare curabis. Praeterea de **ut in talibus cautius te habeas, omnibulque vir-**
fratre tuo Narboonenfi, magis quam haftenus frie- **tutibus dilectionem Del & proximi praeponas .**
ris, volo te effe folicitum : quia ego fatis de per- **Hsec etiam te compellant ut manum orationis**
ditione illius doleo, fit miror fi tu illum, cuige- **nobis porrigas, omnefque fratres tui creditos ad**
mina germanitate coheres, ad falutem non fru- **hoc provocare ftudeas, ut mertaris de virtute in**
des reducere : cum (das qftia pro fola vel carna- **virtutem proficere, & ad perfeftionem fomms**
li vel fpiritualli affinitate alicupu, Chriftianus ho- **caritatis pervenire. Data Rome quarto Nonas**
mo in tanti periculo articuli feipfum debet ap- **Januarii, Indiāione fecunda.**
Pontre . er8° & frttern caritate fuccenfus
illum ex noftat fiducia admonitionis aggredere ,
commemorans illi fic pnteritos longcvc anatis
exceftus, fic propinquum jam tibi divine ultionis
imminere iudicium, fi forte poffis eum ab ipfo
ipofitis rterne limine revocare, fic de falute fra- **D**
tris non foium coruifeaudium, verum etiam ma-
ximum rterme retributionis a divina largitate
praunium, promereri. Data Roma-quarto No-
nas Januarii, indiñione fecunda.

XVII. ad abbatem clūntXcænsem .

H.,0.,» **tpifetans ft. vtis fervorum Dti " Ū. tmurti-**
AT.T d*b4 **bti' d** **<M*i & (-riffimofretri JtUtMm**
' ia' **& tpqjolicMtt kentdiUima".**

S I Romani ad veftras partes, ficut veftrataa ad nos, fzpc venirent, Frequentius tibi lireris feu verbis qualiter circa nos geruntur quae terrenatalem virum prsefumpfit. qui fi quid tibi debe- funi vel cscleſtia indicarem: fed quia dum fa- Eret', tamen quia ad nos vcniebat, teneri non meruit. Quapropter apoftolica auāoritate ppreci- pimus tibi, ut u nondum dimiffitium, acceptis his literis continuo cum honore perducı facias ad Mathildem. Interim vero ab epifcopali offi- cio, propter hoc quod illum remoratus es, ab- ftineas, ulquequo ad nos ipſe venias. fin autem, quod non tperaraus, neque his mandatis noſtris, ut dimittas ſcilicet, obtemperare volueris, eccle- fix introitum omnino tibi ex parte beati Petri interdiximus. Data in f-nodo decimo lextio Ka- lendas Martii, indiāione fecunda

XVIII. AD EVRARDUM EP&COPUM
Parmentem.

Arguit quod abbatem ad fynodum venientem ce-
perit. Jubet ux eum dimittat. Quamobrem eum
ab epifcopali officio fuſpendit, quouſque Ro-
mam veniat. Si oco paruerit, eccleſie introi-
tum interdicit.

Grigoriti tptfctpm ftrtnu ftrvontm Dti " /torarda . ■nararSe
rpiftpt.

D iu eft quod te pura & fincera caritate dile- ximus : fed quod abbatem ad nos venien- tem, & ad fan&am fynodum properantem cepi- fti, non equam vicem dilectioni noſtre reddidi- fti. Magnum quidem facinus & officio tuo indi- gnam, cujus nelcio juſtu vel inſtinttu, contra te feciſti, tamen quia ad nos vcniebat, teneri non meruit. Quapropter apoftolica auāoritate ppreci- pimus tibi, ut u nondum dimiffitium, acceptis his literis continuo cum honore perducı facias ad Mathildem. Interim vero ab epifcopali offi- cio, propter hoc quod illum remoratus es, ab- ftineas, ulquequo ad nos ipſe venias. fin autem, quod non tperaraus, neque his mandatis noſtris, ut dimittas ſcilicet, obtemperare volueris, eccle- fix introitum omnino tibi ex parte beati Petri interdiximus. Data in f-nodo decimo lextio Ka- lendas Martii, indiāione fecunda

XIX.

ANNO
CMBISTJ
...»»

XIX. AD HAREM ANNUM,
Uuericum, ftc.

In fynodo definitum afflerit, qnod nifi triginta
dierum fpatio bona ecdefue Bambergensis red-
diderint ^excommunicationi fubjaceant.

*CrrgrtrûJ tptftftufirtvufirmw Dti Htrnt**»,
Uidict, Frftrify *Maili», HinUr, * Ga-
hMb, etlitibu fhutdrtrt^r Kttrf*.*

* Mai-»»..
CT A
■GofTM*

I NteUeximns jamdiu, quod vos, fcilicet Hare-
manne & Udelrice, accepiftis bona ipfius eo»
defat pro introitu Bambergensis epifeopi * He....
jam depofiti, quodque vos, Fredence, Maxell-B
ne, Heroide, Viriato, poft illius excommunica-
tionem ab hac fede bona ejufdem ecclefie ab eo
fimiliter accepiftis. Intelleximus etiam te, Gotc-
bolde, quando captus tenebatur epifeopus, jam
memorate ecdefie bona de manu regis acccpiffe.
Sciatis igitur in eo concilio quod nuper celebra-
vimus, ut nifi inter terminum vigimi dierum ,
poftquam h*c legationis noftre verba ad veftas
aures pervenerint, res jam dite eccliefuc quas in-
iufte detinetis aut reddideritis, aut de manuepi-
feopi acceperitis, periculo excommunicationisfub-
jaceatis. Si vero refipifeutes ad epifeopum vene-
ritis, & fiepe nominata bona reftitueritis, liceat
epifcopo vos excommunicationis vinculo folvere .
Data in fynodo decimotertio Kalendas Martii ,
indiftione n.

XX. AD CENTULLUM COMITEM.

Pteclaras virtutes quibus præditus erat denigrare
eum afflerit, dum confanguineam fuam uxore
haberet. Suadet ut a tanto facinore ab-
ftineat, epifeopos & ecclefiam veneretur.

*Grrgrerûw tpficpnm ftrt»u ftrveriOH Dti Cntalltct-
uriti, filitttm ff gttfuitMH iatdiffienetf.*

Pm™ bœal
piMipfe.

A Odivismus de te per tales quibus fidem ha-
XJk bemus ea quas Cnntianum principem bonis
omnibw debeant commendare, quia fis vide-
licet amator iuftitue, defenfor pauperum, & pro
pagator pacis. Unde te in dilectionem & gratiam
ficut filium ecclefias Roman* fufcipinne, fie ut in
beaus cceptis de die in diem proficere ftudeas ad-
monemus. Tamen reprehendibde quoddam in te
effe cognovimus, quia fcilicet confanguineam tuam
habes uxorem.* & inde nimis cavendum tibi ,
fcilicet ne ex occaGone culp* iftiua aſters qua-
cumque agis bona difpereant. Age ergo, & fecun-
dam conidium Amati epifeopi Eloreuſis, ft Ber-
nardi Maſſilicnſis abbate , fiquidem ad veſtras
partes poterit pervenire, prsdiftum reatum emen-
dare, & pſenitentiam inde agere ftude, ne pro
hoc animam tuam perdas, fie nobilem feminam,
quas ſub tutela tua eft commiffâ confundas. An-
te omnia ecclefiam Dei venerari femper & bo-
nerare atque defendere ftude, & epifcopis quaſi
patribus tuis reverentiam & cbediemiam exhibe.
Scias pro hoc te ft in hoc ſeculo majorem glo-
riam, ft in futnro vitam promeren perpetuam .
Si facultas tibi eſſet veniendi ad nos, defiderare-
mna te videre, ac plenius de anime tue ſalute
infruere. Data Romat quinto Idus Martii, In-
fixunda .

A

XXI. AD ARELATENSES.

ANNO
CHXISTI

Reprehendit eo» nulla pene cura moveri fuam ee-
cleſiam paffore effe deſtitutam Propterea Wa-
pincenfem epifeopum mittit, ut aut epifeopum
eligant, aut promittant fe in paſtorem fuee-
pturos quemcumque ipſe ad cos miferit. Ge-
ters que dicenda forent epifcopo injunxifle fi-
gnificat.

*Grigariar tpfictpn (emu' ftrvortort Dti tnivtrf-
ttert tffpopulo Arriateifij tcri&jtJ'ebtfntt
tf tptfalicMrt kfHtdi&ufuſiH.*

Q Uoniam ſublata paſtorali cuſtodia gregi non
parva imminere perpendimus , multa pro
vobis ſollicitudine angimur , multo dolore com-
pungimur, quod eccleſiam veſtram tamdiu vigilan-
tia paſtoris & regimine idonei gubernatoris deſti-
tutam effe cognovimus. Quod in hac re minus
quam oportet vos effe ſollicitos, immo quaſi proprie
ſahitis oblitos, nulla pene cura velaflectionper-
motos deprehendimus, majoris nobis triftitis cau-
ſa confitit: quoniam pernicioſius fere nihil eſt ,
quam contra mala urgentia nulla ratione conſur-
gere, & fu* ſaluti infupremo diferimine autne-
fcire aut nolle confulerc. His itaque curis ac tante
defolationis veſtr* cauſa ſtimulante, miſimus ad
vos fratrem noſtrum videlicet Leodegarium Wa-
pincenfem epifeop tm, quatenus cum illius conſilio
aut talem perſoam fecundum Deum eligatis,
quam vicarius noſter Hugo Dienſis epifeopus lite-
ris ſuis nobis commendet, aut ſi apud vos, quod
credimus, tanto regimini digna inveniri perſona
neo poteſt, in manu fratris noſtri Leodegarii Vt-
pincenſis epifeopi firmetis voa illum fufcipere in
paſtorem, quemconſecratum & honore pallii infi-
gnitum vobis ex parte ſancti Petri miferimus .
Cogitare enim debetis, quoniam ſecundum ele-
ctionem gratiæ Dei de numero ovium Chriſti
eſtis, & nequaquam ſecure vivetis, nifi qui ejus
vice vobis præeſt, ft cocorra incurtus callidi infi-
dioris affidua circumſpectione, auxiliante Deo,
vos muniat, habeatis. Agite ergo, ne quis vos
ad proſpiciendum de honore eccliefue veſtras, &
communi ſaluti animarum veſtrarum impedireva-
kat, & ne viſitatio legationis noſtre ſuſſtra ad
vos ſaſta effe videatur, per quam vobis caritas
noſtra repræſentatur ft autoritas: ſcientes quo-
niam quidquid ex utroque, Deo auftore, debe-
mus & poſſumus ad profeſſum veſtrun vobis ex-
hibere promptam & tndefcliam voluntatem ſeri-
mus . Caetera que dicenda ſunt fratri noſtro Leo-
degario injunximus: cui legationi, quantum ad
hoc pertinet negotium, ita volo ut credatis, ac
ſi a nobis viva voce in auribus veſtris diceren-
tur . Data Roma Kal. Martii, ind. 1.

XXII. AD COMITISSAM MATHILDEM.

Rcfpondet ſuper conjugio Theodorici ducis & fu-
per ejus intromiffiooe de componenda inter fe
& Henricum regem pace, & de duce excom-
municato a Mctenſi epifcopo.

*Gngvrûo rpfictpn ftrvtu Jtn*nttH Dti-
Chriſt» ſtiU MatîMi-faritttt tftftfali**
OtMiâSiirntt.*

S Uoaliam animi noſtri voluntatem ſuper ea
re fcire cupient, miſiſti nobis; quod Theo-
us dux optaret ſibi conjugio copulare quon-
dam

— .A»ri uxorem marchioais Petroni, mandamus ri-A
 AXNO bi; ille enim non «fi adeo notes nobis, nec illa
 (^***rri nobis ita committā, ut aliquid inde *igerc* vell-
 mus. De eodem duce item significasti, quod fi
 placeret nobis, de componenda pace internos &
 HERNICUM regem te intrmitteret. Super hoc ita-
 que respondimus. Legatus regis in pr^ofcntia uni-
 versalis synodi juravit ex precepto Domini fui
 eum nostris mandatis per omnia obtemperatur-
 um. Ea quoque de causa ft tpe no^o jam missi-
 fe legatos nostros credo tuam scientiam non la-
 tere. Excommunicatum vero jam firpe dictum
 ducem ab episcopo Metensi, quia non ignoras,
 nos tententi^o in illum prolat^o noveris alienum
 dedisse, ft eam firmavisse, n^on infra viginti dies
 potius in nostra refoverit, iuste nostris
 obedierit, ft nisi civitatem ft bona S. Stephani,
 ijuat iniuste invafit, libera dimiserit, ft ecclesi^o
 atistecerit. Data Rome v. Nonas Martii, indi-
 ctione a,

XXIII. AD AURELIANENSIS.

Bcdcfi^o eorum srunmi^o confulere desiderans,
 Samonem, quem in episcopum optaverant, te
 libenter suscepisse: ne tamen Rainerio epifeo-
 po adhuc superstiti, quem illi inutilem esse af-
 ferebant, praejudicium faciat, legatos te mis-
 surum ait, qui rem incipiant, ut ipse deinde
 electionem confirmare possit. Interim nullus
 ecclesie bona diftrahat,

*Cregerim epifeopete fervit fervitree Dei clero &
 poptlo Aetrelitnu^o fte ecel^oety feintent
 & epeftalictm ienediDienene.*

S Latis incunstanter quod de ecclesi^o vestra
 cmmnts & angustis, quam fpccialiter dilexi-
 tous, & que una ex nobilissimis Gallic ecclesiis
 quondam fuit, & adhuc erit, Deo favente, no^o
 valde dolemus, ac quia illi qualiter subventre-
 beamus solliciti fumus, ac ut ad pristinum decus
 & gloriam redeat nos impense operam damus.
 De Sanzone item filionostro, quem vobis inepi-
 scopum optatis, noveritis quia libenter cum fu-
 cepimus, & patemo amore tractavim. Sed quia
 Rainerius dictus epifeopus, & ecclesi^o vestr^o, utd
 dicitur, inutilis, nondum ex toto confiāt ab ea
 feparatus, ne videamur alicui praejudicium face-
 re, neu ob alicuius amicitiam rorte quis fupice-
 tur nos contra iustitiam facere velle, legatos no-
 stros ad vos mittere difcofiavimus. qui veritate
 discussa diligenter & probata, de eo possint ex
 auctoritate nostra, immo beati Petri, prout ius-
 titia didaverit, sententiam dare. Postea vero
 deffionem vestram fecundum Deum confirmare,
 ft quibus modis oportere videbitur, corroborare
 fecundum canonica instituta curabimus. Interim
 vero res ejuidem ecclesie, tam vobis quam om-
 nibus apud quos ubicumque reperiuntur, ex par-
 te B. Petri monendo praecipimus, ut nemo di-
 strahere vel demoliri prefumat, videlicet premia
 dc ornamenta qu^o illi pertinere notcuntur. Qpod
 fi qui^o contra hac nostra praecepta temerarie co-
 nari tentaverit, fciat te gratiam B. Petri amiflu-
 rum, & anathematis gladium, nisi rdipuerit,
 incurfurum. Dat^o Rom^o tertio Nonas Martii,
 indi&ione 1.

XXIV. AD AMATUM EPISCOPUM
Elorenlem.

Causam inter abbates fanft^o Crucis & fanfti Se-
 ven diligenter ci & Dienfi epifeopo termiaan-

dam committit: decernens interim quod in li-
 te eft ex integro abbati^o fanft^o Crucis resti-
 tuendum esse.

*Cregerim epife/nu fervtu fervenne Dei jtneto
 * Slortufi epifiofo ia F^os/mbm, feintent
 & epeftolicieni Tenediffienene.*

pa/mm n

m^o. armi.

<...***.

J Orelinus archiepiscopus Burdigalensis confrater
 noster veniens ad limina apostolorum, duxit
 nobis ad memoriam, qualiter olim actum fit de
 difcordia monasterii fanft^o Crucis ft fanfti Se-
 veri, quidve diffinitionis in Romana ecclesia fu-
 ceperit. Nam & literas olim a nobis super hac
 re abbati S. Severi tranfmiffa invenimus, ft abba-
 tem fecundum tenorem earum inobedientem fuis-
 se cognovimus. Unde ne praejudicium tibi aliqua
 pars fieri fuppicetur, censimus causam illam an-
 te te ft contrairem nostram Hugonem Dienfem
 episcopum diligenter esse retrahendam: ita ut
 uterque auditores legitimum, Deum auxiliante,
 huic negotio finem imponatis. Adjudicavimus et-
 iam ut illud quod in lite eft ex integro abbati^o
 fanft^o Crucis restituitur, quatenus poffeffione tibi
 reddita canonicum ft legale fit quod asturietis,
 ft in executione iudicii nostri irreprehensibiles
 appareatis, Quod fi Ole inobediens fuerit, ft mo-
 morat^o ecclesi^o invctitutam abbati^o fanft^o Cru-
 cis non restituerit, illum ficut rebellem a com-
 munionis corporis ft fanguinis Domini merito fe-
 Cparate. Data Rom^o ottavo Idus Martii, indi-
 ctione fecunda.

XXV. AD ARNALDUM ABBATEM
- fimfti Severi.

Dienfi ft Olorenfi episcopis commiffisse significat,
 quid Agendum foret in controversia inter cum
 ft abbatem fanft^o Crucis: quare praecipit m
 illis pareat.

*Gngeri. ff epifcapts ferVtt ftrwnun Dei AnuUo
 eifeti JM&i Severi feintent O^o npeftalictel
 ienetli^oienene.*

P Oft recessancm tuam proxime factam, fciat
 nos liter^o quafdam reperisse, in quibus in-
 obedientiam tui liquidoprehendimus. Proinde
 notum tibi fit, nos eam causam sollicitet, qu^o in-
 ter te fic abbatem fanft^o Crucis esse dignoscitur,
 diligentius difcutiendam fratribus ft coepiscopis
 Hugoni Dienfi ft Amato Olorenfi legatis nostri^o
 commiffisse: ft quidquid tfti de ea re statuerint
 judicantes, hocdeinceps vobis efleratum firmum-
 que tenendum. Attamen interim, ut illam pos-
 felfionem, sollicitet ecclesiam fanft^o Mari^o deSo-
 laco, de qua iis inter vos orta eft, abbati^o fan-
 ft^o Crucis ex integro restitua^o, apostolica aucto-
 ritate precipitous, ft ut quiete donec ad iudi-
 cium veniat poffidere permittas ex parte beati
 E Petri jubendo monemus. Indignum quippe eft,
 ft canonice institutis nimis alienum ducimus,
 causam qu^o ventilanda eft adegamen debere de-
 duci, nisi dc rebus in lite positis ille qui vim
 patitur prius fuerit reftitutus. Juxta trg^o quod
 ft monuimus ft precepimus, iterum inculcare
 curavimus ne te ulterius super haere, ficut hade-
 nus, inobedientem repensē valeamus. Qpod fi
 inobedientia tua auribus nostris iterum fuerit de-
 lata, fidas indubitanter te iram beati Petri ft
 nostram incurrisse, ft digme animadverfionis fi^o,
 tentiam in periculum ordinis tui provocasse. Da-
 ta Rom^o ottavo Idus Martii, fodiit. fecunda.

XXVI.

ANNO
CHHIST

XXVI. AD FULCARDUM, * &c.

Mandat ut Lambertum, quem ipfi contra lua mandata male traſtaverant, fuſeipiant, eique ablata reſtimants nifi patuerint, eos puniturum minatur.

*fiftopeu fervat ftrvtnat Dei Fakerde
coagngotleoû prapqfte, caterifoe
deae ctogregeturis ceaeuicu taee oerieriliu qxae
uujtririu, licetriiter * attritu, fririeue tfepe-
Jutct» lenediffleuaa.*

>tr«"ll"

N On modicum ofenditſtis nos ſuper injuria Ar expoliatione rerum Lamberti filii noſtri a B vobis illata, immo in perſona ſua nobis fatta, pncipue cum per Ingelrannum noſtrum vobis mandaverimus, ut ei nullam injuriam inferretis propter obedientiam quam ſibi injunximus. Mandamus ergo vobis, & apoſtolica au&oritâte pr> ciplmus, ſicut canonicis ſpecialiter munitis rêvilegiis B. Petri, quatenus hunc filium noſtrum Lambertum fratrem & concanoicnm veſtram cum omni benevolentia At dile&ione fufdpiatii, Ac ſua ſibi integre reſtituatis : remittentes vobis, ipſo code, interveniente, quidquid in eo & nobſode^ liquiſtis, eo videlicet tenore, ne deinceps contra noſtra Ac fanſtorum canonum decreta agere pr> fumatis. Quod ſi facere neglexeritis, (quod abſit) rarumque damor ad nos feu ad vicarium Cope noſtrum venerabilem virum Hugonem Dienſem epiſcopum venerit Ac gratiam B. Petri Ac noſtram perdetis, At noa ulterius nullo modo patiemur inultos, ſed ſicut dignum fuerit gladio B. Petri contemptum noſtrum vindicabimus. Data Rome fecundo Idus Martii, ind. a.

XXVII. AD MONACHOS DOLENSIS
monaſterii.

Præcipit ut amoto Gualterio, quem in abbatem contra excommunicationem elegerant, quique in concilio depolitus fuerat, viennenfem archiepiſcopum in abbatem fuſdpiant. Pro et> rum autem inobedientia coram Dienſi epiſco- O po compareant, eique obedient; ſin minus, excommunicationem in eoe latam ſe confirmaturum ait.

*Grepriat efficoſat fervat fervoraat Dei atoaaebu
Drie^fit aeoa^ierii.*

N Overitis Gualterium, quem vobis in abbatem contra excommunicationem apoſtolicſc (edis conſtituiſtis, collaudatione Romani concilii deſes injuſte in exilium relegatos commendat. Ad ecetſiarum defenſionem hortetur*, legatofque ad ſe mittere jubet.

Gregorius epiſcopos fervat fervonua Dei LeAulæ Htmgiitrnmi *np*, friateae tfaptflrikeaa keeriâtaent.

S leur fidelium tuorum crebra relatione cognovimus, Idemque uſim noſtris atteſtantibus rarum habemus, *cxceUcnûa* nu ad ferviendum beato Petro, quemadmodum reUgWa poteſtas debet, & «d obediendum nobis ut liberalem f> Hum decet, toto aſſectu dc cordis intentione parata eſt. Unde nimirum devotionem mente tue

xcgum ſequando veſtigia îliuſtrat, ferrando tans

Sa in

CtneiL Gesarri. Tom. XX.

A a pwrſato vicario noſtro fupçr vos fââam ab <l—
lo die nos confirmallè indubitanter *ſciatis*. Da- anno
ta Rome * ottavo Kalendas Aprilis, indiftioneCMR1ST
fecunda.

• XII.

XXVIII. AD * NOBILES BITURICENSES.
Ejuſdem argumenti.

Buarfo.

Gregorius erieopas fervas fervorwn Dei Redriphe,
Odori, Mids, ftrwarda, Bmsw,
Girrido, da, AT coieris priripiLtts Bito-
ritu tsdateae tfapeſtriitaae ritadiiUo-
rit>

Tk<ramar temeritatem & inſolentiam prcfilm-
1VA ptioois veſtre, quod contra fas & excom-
municationem apoſtolicam vobis delatam, abbatiam Dolcnſem, quam in tutelam haſtenus habuiſtis, * immo etiam ad cumulum detrimenti * 1...«> tam animarum veſtrarum quam corporum, abje-..... * do eo quem manibus propriis, Deo volente, vobis in abbatem confecravimus, Gualterium invaſbrem irrcuperabiliter depofuimus, & ei res ecclſie ſuiſque fautoribus ſub c&xcommunication&xMI interdiximus. Confratri autem noſtro Wormund> do Vienoenſi archiepiſcopo abbatiam Dolcnſem concedimus, immo reddidimus. Vos ergo monemus, dc apoſtolica audoritate præcipimus, ut abjedo invaſoris producti dominio, abbati veſtro, jure canonico, Wonnndo Vicnnenſi archiepiſcopo *finſera mente &* puro conde obediatis. Quod ſi rebelles Deo & beato Petro m his deinceps fueritis, - dominica prima poſt pentecoteſten, ſcilicet in oftavis, cum Dolentibus monachis, nifi ſatiſfecerint coram vicario noſtro Hugone Dienſi epiſcopo Valentias, vos excommunicationi ſubjacebitis. Si autem patri veſtro ſpirituâli confratri noſtro Wotmundo Vicnnenſi archiepiſcopo obedientiam & auxilium exhibueritis, gratiam Dei & beati Petri percipietis. Te auren, Rodolphe, quia in his plus oeteris tibi a Deo concede eſt poteſtas, rogamus te & prociplinms, ut eum in abbatiam fine ſimulatione & dolo reſtituas, dc totius ire five diſcordia; oblitus, ei ut filius cariffimus cohaereas; quatenus gratiam Dei Ac peccatorum tuorum indulgentiam ab ipſo cui data eſt poteſtas ligandi atque ſolvendi percipias. Data Rom> decimotartio Kal Aprilis, Indift. fecunda.

XXIX. AD LADISLAUM HUNGARORUM
Regem.

Regis devotionem eres fedem apoſtolicam laudat. Comites quoldam ac milites ecclſei> ſi-
deles injuſte in exilium relegatos commendat. Ad ecetſiarum defenſionem hortetur*, legatofque ad ſe mittere jubet.

Gregorius epiſcopos fervat fervonua Dei LeAulæ Htmgiitrnmi *np*, friateae tfaptflrikeaa keeriâtaent.

S leur fidelium tuorum crebra relatione cognovimus, Idemque uſim noſtris atteſtantibus rarum habemus, *cxceUcnûa* nu ad ferviendum beato Petro, quemadmodum reUgWa poteſtas debet, & «d obediendum nobis ut liberalem f> Hum decet, toto aſſectu dc cordis intentione parata eſt. Unde nimirum devotionem mente tue

xcgum ſequando veſtigia îliuſtrat, ferrando tans

Sa in

*7P
ANNO
CHKISTI

GREGORI PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VI.

tS»

in moribus normam iustitia, quam etiam in moribus tua liberalitate fit obedientia Tatia eoa-
fidimus, ad quiddam bofna univerfali foliritudi»
ni congruens, quod honori quoque tuo non pa-
rum concordat, invitare te nondnbitamm: qu-
tenus in eo & illa qua de te verbis folia credi-
ta funt efte vera fatti indicio pateant, & nobis
fit aperta firmior caufa, qua te pr» asteris re-
gie dignitatis amplius fpécialiufque diligere ma-
rito debeamus. Itaque comites illos vel --- vi-
delicet D. . . & G . . eorumque milites, quos
beato Petro fideles iustitieque fautores iuftia (ut
accepimus) fententia in exilium expulit, titt
commendatos efte ex parte noftre
quis haenus illis fubvenire ex inc
claritudo tua curavit, fentianr fibi
litem beati Petri nofttramque commendationem
folatii auxilique munus coptofius acccffiâ. De
cetero prudentiam tuam monemus, ut viam ju-
filitir Temper ftudeas imflexo calle tenere, fievi-
utas fit orphanos dc peregrinos paterni pietate
tueri, ecclefias non modo non laedere, fed etiam
ab arrogantium & inavorum petulantia fictem-
ritate defendere, nec non fit alia quae teftes in-
telliges, procures diligenter fervare. Illud quo-
que nihilo minus fcire te volamus, quoidam no-
mine ruo legatos ad nos olim venifte, quibus
item nos iftud injunximus, ut dffedioui tus fug-
gerent, quatetdis alios deftinare, quo certiores
efficeremur, ceneret. Verum nobis adhuc in in-
certo manet, an ad te mandata noftre perlata fint,
an aliquos poftea miferis; liquet autem neminem
a te legatum ad nos poft inde veniffe I Quare
decrevimus ad te iterum idem repetendo feribe-
re, itidemque de comitibus, quod jam pofuiavi-
mus, iterando inculcare- quo fit nuntios, fi non-
dum miffi fit, non ulterius mittere negltgas, fic
praenominatis omnibus pnefidii manum familia-
rius proniufque in cuoftis porrigere ftudeas, Om-
nipotens fit mifericors Deus, a quo bona eunda
procedunt, per merita & interceffiones beats Dei
frnitricis temperque virginis Marie, & beatomm
etri fic Pauli, greflus tuos per viam dedocens
iuftitiz, conftanter dirigat utque ad finem, fic fic
hujus vite temporalia regni gubernacula faciat
temperare, quatenus sterna promerendo valeas
adipilei. Data Romae duodecimo Ksl, Aprilis,
indidione fecunda.

XXX. AD LANFRANCUM ARCHIEPSICO- pum Canniarienfem.

Arguit quod fe non vifitaverit a tempore affum-
ptionis fuz: cujus caufam cum regem efte no-
verit, hortatur ut eum moneat, ne quid in-
iuftrum contra Romanam ecclcfiam prstumat
ipfeque ad fe quantocius veniat.

Cirtgoriar rpTcspstf ferwi fervenae Dei ÎMtnuct
Cirtuarienfeet trbiepifctpo, feintend ô*
efoftolcnifr fietitit&iolefie.

Q Uod ex illo tempore, quod facerdotale fun-
me fedis jugam cervici noftris, licet indi-
gni, fufcepimus, venire ad nos non multum
ravit fraternitas tua, quanto minus hoc de dile-
ctione tua fperare potuimus, eo amplius ftupen-
tes miramur: fit nifi apoftolicamantueudo, nec
non fit amoris pignus antiquum nos buoriquede-
timiffict, profetto nos hoc graviter ferre jamdu-
dum tibi confittiffer. Verum, ficut erriffime
omperram habemus adventum tnnm vel meras

reçu, ejus icilket quem «ner csKeras illius di-
gutacis fpedalhs femper dileximu, vd maxime
tua culpa nobis negavit, 4c te quidem, fi
prifci amont memoria fuperefiet, vel debita ma-
tri Romans ecclefia dilefto in mente ramane-

anno
CHUSTI
*** 741

tenor, autcuMquamperibasfiipcrftitiotas amor,
a conipeda noftro retrahere. Illum vero fi con-
tra apoftolicam fedem novus arrogantis tumor
nunc erigit, five contra nos ulla libido feu pro-
cacitas jaffat, tanfejpravms feremus, quanto eum
diledione noftre indignum fe ficelle coofftiterit.
Quod tamen ne illi accadat, religio tua poterit
hoc modo vitare, fi ei diligenter aperiendo, fic
conftanter admonendo confilium dederis, ne con-
tra matrem omnium Romanam ccclcfiam quid
in iuftrum prsfuatur, neve quid a religkria pote-
ftate alienum petulanter audeat, fit neque tuam
neque alicujus devotionem ab apoftolicis fedis vi-
fitatione ulterius coercere attentet. Igitur decet
fraternitatem tuam negligentiz fus excclûs <a-
pienter corrigere, atque ad apoftolica» fedem
quantocius properare, tçque ipfum noftris obtu-
tibus, ut optamus, utquefiepemandavimus, pro-
fentare; quatenus nos de his fic de aliis negotiis
prsfentialiter conferre, atque utilius ecclcfis de
noftro colloquio augmentum valeat, Deo faven-
te, percipere. Data Roms oftavo KaknJ.Apri-

CXXXL AD INCOLAS PROVINCIAE.

Proripit ut bona mooafteiti findi Petri fub
excommuaicationou pana refittuant.

Crtfwitu tiffafits frueu fienxttelt Dei uenihit
ercbteptcepit, eptjcnfit, prinripibu tiericit, Ui-
tityae m Pnvûuû tnetutnrenlibut, exteptii Ut
fta cxnumtaucefiuû ftebeuatt, fitlniein fix «pa-
ßlkMB emeit&tanem.

N Otum vobis omnibus effi- putamus, quod
mouafterium S. Petri, fiton» in loco qui
Mons major dicitur, fanâ» Romans ecclefia»
fpéciali quodam jure fubjedum eft, fic apoftoli-
Des fedis privilegiis ex tempore longo munitum.
Unde quia noft» pro fiffepti regiminis foicitu-
dine imminet ecclefiis omnibus providere, illis
praecipue debemus vigilanter propficere, que Ro-
mane apoftoliccque ledi quodammodo vicinius
haerent, fit ejus tutela maxime fperant defendi.
Quapropter, quoniam audivimus aliquos veftrum
bona memorati monafterii contra jus fit hone-
ftum facritega manu invafiffe, diftrahere, atque
diripere, paterno affctu monemus, fic apoftolica
audoritate praecipimus, ut quicumque res illius
monafterii vi tenere invafas nofcuntur, digna cum
iatifta&ione emendare feftinent, ac nemo dein-
ceps contra animae fidutem bona ipfius ecclefia»
violenter attrcftare pneffimat. Quicumque ergo
his falubribus mandatis noftris contraire, & bo-
naecclefia» (ficutdidumeft) facrilegoaufiicontra
interdidum noftrum detinere tentaverit, admoni-
tus femel, atque iterum, fit tertio, per conve-
nientes inducias, fietpendarc contempferit, iram
cût fiuxxem omnipotentis Dei contra fe per ex-
communicatKNKm apoftolica» provocabit. Obe-
dientibus vero apoftolica aufontate, fic beati Pe-
tri, nobis licet mdignis concrfia, poteftate pec-
catorum fiforum veniam indulgents. Data Ro-
ma» fecundo KaL Aprilis, Incudieoe fecunda.

XXXΠ.

XXXII. AD ISEBERTUM EPISCOPUM
Piftavcnfem.

Horgoms bene, ad Hugonem ejus germanum
dpc&mtia, ablata fub encommunicatiois
pansa reftitui mandat.

Ctqgsrùtr *epifileptu faut* fervent* Dei JfnAertt*
Mevatf epifeopo., feinte tf epofolice**
*^ηβú&îβ**.*

TJeryenit ad aures noftras, quod bona Rorgo-
ais de Coequo, quas mortuo ipfo, in pote-
ftatem germani fcilicet Hugonis noftri fidelis &
filii ~~juv~~ debent ~~concedere~~, Hago t ~~Merini~~ in-B
/ i'yu.
Sm / iuste prnfiimpfit invadere. Unde quia pnenomi-
I» natum Hugonem clericum noftruni, & res ipfius
in tutdam apoftolicæ fedis fufcepimus, fraterni-
tati tue invitando pncipimus, ut fuper his cu-
ram vice noftra genens, duci Guilielmo ha» eam
t fignificando fuggeras; quatenus in hac etiam
re quantum beato Petro fit fidelis offendat.
Verum in primis volumus ut dilectio tua Audeat
memoratum * Lainiacenfem exparte noftracum
jam ditto duce convenire, nec non illum de temeritate
fita redarguendo de fatisfaâiow mone-
re. Qpod fi admonitus feroci, iterum, ac ter-
tio, per competentes inducias in pertinacia tua
duraverit, & ~~mandatis vobis inobediens~~ iutilla?
parere contempferit, apoftolica auctoritate preci-
C pimus, ut eum quoutque refipifeens «blata refti-
tuat, vinculo anathematis illiges; quod idem
podmodum nos firmaturos non dubites. Data
Romæ Idibm Aprtiis, Indift. fecunda.

XXXIII. AD HUGONEM ABBATEM
Guniacentem

Ut boni, quxMatifconenfis ecclefia quitte po-
federat, ab ipib ablata aut reftituat aut cam-
bio Compentet: fin minus, Dienfi epifeopo &
abbati fimfti Pauli lia inter eoe terminandi
committitur.

Grtgfrî* *frvvtu fervent* Dei MgnriD tate*
IAariacnif aMari, feinte & epofolice**
*ie*jiifHeie*.*

L Andericus Marifeonenfis frater ÔC coepifcopns
nofter ad apoftolorum limina veniens, con-
queftus eft apud nos ecdefie tun jura a te
auferri, quæ de pradecefforum fuorum temporibus,
etiam fimooiaconim, quiete vifa eft poffi-
dere. Nos ergo dignum *effe* &, competens adju-
dicavimus. ut quas bona temporibus irreligtafo-
rum ecclefia fine moleftia tenuit, eidem iubpa-
ftorev religiofo in Romana ecclefia ordinato pri-
vari abfque ratione non debeat. Quapropter di-
Jeâieoem tuam monemus, ut res illas, fuper
quibus pradifta Matifconenfis ecclefia queritur, fi
ufque ad fupra memorati fratris noftri tempus
poffedit, deinceps quoque aut quiete retinere per-
mittas, aut coocamhium competens reddere ftu-
deat. Qnod fi inter vos hanc caufam non note-
tis ipfi componere, volumus fratrem noftrum

gorio huic mtereffe: quatenus eorum adhibita
diligentia finem lis invenire reftum & congruum
valeat, ac ulterius inter voe diflenfio nulla re-
maneant. Sine concordia namque neque religiofi-
tatem * dicimuf quidquam valere, oewe aliud
opus, ctfi bonum videatur, aliquid effe. Data
Rosn» decimo oftavo Kal. Maii, Indiâ.fecunda.

Pm., ■
kMr.n

XXXIV. AD GEBUINUM ARCHIEPISCO-
pum Lqgdunenfem. chklstl

Confirmat primatus dignitatem Lugdunenfi ec-
clefiæ fuper quatuor provincias conccllam,
dummodo fimoniacc archiepifcopus eleftusnofi
fiaerit.

PKIVILBGIOM LVGDQWBNSIS" SCCLEUÆ.

Çngerî* *iptfcopeu farv* fervent* Dti * Gel**.*
Zqgdûwqd arcJaqrifap».

A Ntiqua fanâoram patrum, quibus licet in-
Zx digni & longe meritis impares in admini-
ftratione hujus fedis fuccedimus, veftigia, inquan-
tum divina dignatio permittit, imitari defideran-
tes, jus, quod unicuique ecclefiarum pro merito
& dignitate fin ipfi contulerunt, nos ex eorum
fucceffilihus confideratione decet ilhefum & immu-
tabile confervete, & munimine decretorum no-
ftrorum ad perpetuam ftabilitatem corroborare.
Quapropter quia, dilectiffime in Chrifto frater
Gebuine, poftulasti a nobis quatenus dignitatem
ab anreccffloribus noftris conccllam ecclefie, cui
Deo auftote prafellè dignofeeris, confirmaremus,
& quæque tua ab infeftatione hoftili apoftolicæ
fedis defenfiene tueremur, inclinati prepbis tuis
donfiliuamus primatum fuper quatuor provincias
Lugdunenfi ecdefie ju», & per eam tibi tui-
que fucceffloribus., his tantum qui nullo interve-
niente munere elefti vel promoti fuerint, videli-
cet a manu, ab obfequio, & a lingua. A ma-
nu, ut nullum pretium prorfus a le vel ab ali-
quo tribuatur. Ab obfequio, ut nihil inde ier-
vitili faciat, ficut quidam intentione ecclefie pr-
latiunis potentibus perfonis folent deferre. A lin-
gua, ut neque per fe neque per fubmittam per-
fonam preces effundat. Sed neque his qui per
facularem poteftatem ad hanc dignitatem perve-
nerint, videlicet dono vel confirmatione alicujus
perfone que fim&a religioni videatur obviare,
« contra puram & authenticam fandorum patrum
auctoritatem venire. Sed his nimirum hancdigni-
tatem concedendam effe fancimus, qui pura &
fincera elediooe tibi fuccefferint, fteita peroftium
intraverint, ficut fraternitatem tuam cognovimus
intraffè. His vero qui aliter intraverint, videli-
cet qui juxta dominicam fententiam non per
fib&ftium, fed aliunde ut fures & latrones alcen-
derint, non folum primatum hujus dignitatis non
concedimus, verum etiam omni honore ecclefia-
ftici regiminis indignos & alienos fore adjudica-
mus. Provincias autem illas quas vobis confir-
mamus, dicuros Lugdunenfem, Rothomagen-
fem, Turonenfem, R Senoncnfem, ut hac vide-
licet provinciae condignam obedientiam Lugdu-
nenfi ecdefie exhibeant: & honorem, quem Ro-
mani pontifices reddendum effè feriptis propriis
E præfixerunt, humiliter & devote periolvant falva
in omnibus apoftolicæ fedis reverentia & aucto-
ritate. Pnetcrça juxta tenorem poftnlationiftu»,
ecdefie tux hujufmodi privilegia prefenti aucto-
ritatis noftræ decreto indulgcmus, concedimus,
atque firmamus; ftatuentes nullum regum, d* r-
ii*ae *effet* * *fait**, fient i» *privilégié conflet*,
ftofl tfl in cepite bttjtu libtli. Data Romx duo-
decimo Kalendas Majas, indiâione fecunda.

XXXV

GREGORII PAPÆ VIE EPISTOLÆ. LIB. VI

aS4

ANNO
CHRISTI

XXXV. AD ROTIOMAGENSEM

Turonensem, & Senonensem,
archiepiscopos.

Ut archiepiscopo Lugduncnfi fuper eoa ex anti-
qua patrum auâoritate primati a fe confirma-
to obedientiam prxftent. Rationem & origi-
nem diverforum in ecclesia graduum declarat.

Gregaria/ tpifcopeu ferum fervorum Dei frettrikeu
& coepetepis Rotieauvtnfi, & Sn»-
eeeiifi, fedulem opoflelecum handilheem.

Sicut novit fraternitas veftra, fedes apoftolica,
cui licet indigni, Deo auâore, **præfidentur**, B
divina gratia infpirante, Spiritu fando edo-
da, per diverfas provincias & regna prrfules;
archiepifcopos & primates ordinavit: cujus con-
fultutione & auctoritate Lugdunenfis ecclesia pri-
matum tuper quatuor provincias, videlicet Lug-
dunensem, Rothomigenfem, Turonensem, deSe-
nonenfem per annorum longa curricula obtinuit
fe cognofcitur. Sanctorum igitur patrum noa,
inquantum Deo favente valemus, exempla lêqui
cupientes, ecclefia memorate primatum, quem
ipfi decretis fois conftituerunt atque fanxerunt,
eorum freti poteflate fubinde confirmare finde-
mus. Ad hoc enim divinat difpenfationis provi-
fio gradus & diverfos conftituit ordines efle di-
filindos, ut dum reverentiam minores potioribus
exhiberent, & potiores minoribus dilectionem im-
penderent, una concordia* 6crn ex diverfitate
connexio, & rede officiorum gigneretur admini-
ftratio fingulorum. Neque enim univerfitas «lia
poterat ratione fubfiftere, nifi hujufmodi magnus
eam differenti* ordo fervaret. Quia vero crea-
tura in una eademque «qualitate gubernari vel
vivere non poteft, crleftium militiarum exemplar
nos infruit: quia dum fint *angeli*, fint archan-
geli, i'quet quia non «quales font, fed in pote-
ftate & ordine, ficut notiis, differt alter ah al-
tero. Si ergo inter hos qui fine peccato fitntifta
confiât efle diftindio, quis hominum abnuat huic
ie libenter difpofitioni fubmittit? **Hinc etenim**
pax & caritas mutua fe vice compleduntur, & D
manet firma concordia in altera Deo placita di-
ktionem finceritas. Quia igitur unumquodque tunc
falubriter completur officium, cum fuerit unus
ad quem potft recurri przpofitus. Provincix au-
tem multo ante Chrifti adventum tempore divi-
fo funt maxima ex parte, & poftea ab apoflio-
lis & beato Clemente prrdeceffore noftro ipfa
divifio eft renovata, & in capite provinciarum,
ubi dudum primates legis erant foculi, ac prima
judiciaria poteftas, ad quos qui per reliquas ci-
vitates commorabantur, quando eis neceffe erat,
qui ad aulam imperatorum vel regum confugere
non poterant, vel quibus permiffum non erat,
confugiebant pro oppreffionitxis vel injuftitiis fuis,
ipfofque appellabant quoties opus erat, ficut in
lege eorum praeceptum erat. Ipſis quoque civita-
tibus, vel locis celebrioribus, patriarchas vel pri-
mates qui unam formam tenent, licet *diverſa*
fint nomina, leges divinx &c eccleſiaſticae **poni**
& efle /ufferunt, ad quos epifcopi, fi neceffe fue-
rit, confugerent, eofque appellarent, ut ipſi no-
mine primatum fruerentur, & non alii. Reliquæ
vero metropolitan* civitates, quæ minores judi-
ces habebant, licet maiorum comitum efſent,
haberent tamen metropolitanos fuos, qui prædi-
dis juſte cbedirent primatibus, ficut & in legi-
bus foculi olim oednatum erat, qui non prima-

A tum. tied aut metropolitanonun archiepifcoporum,
nomme fruerentur. Et licet lingulas metropoles
civitates fuas provincias habeant, & fuos metro-

ANNO
CHRISTI

metropolitanos judices habeant ifculares; prima-
tes tamen, ut præfixum eft, tunc & nunc habe-
re juſſiB funt, ad quos poſt ledem apoftolicam
fumma negotia conveniant, ut ibidem quibusne-
cdfeeleventur, fitjuſtrefertuantur, & hi qui inju-
ſte opprimuntur juſte reformentur, atquefulcian-

te, juſtiffime terminentur. Quapropterapoſtolica
vobis auâoritate præcipimus, ut fiepe didas Lug-
dunenti ecclefia honorem & reverentiam a ma-
joribus noſtris de eccliefis veftris præfixam ita vos
exhibere humiliter & devote procuretis, quemad-
modum vobis a fuſfraganeis veftris reddi debere
non dubitatis. Omnipotens & mifericors Deus
paciſ juſtittinque, ferenus inſpedor cordi veftro
dementer inſpirare dignettfr, ut per viam equi-
tatiſ coocordiaequæ firmos gradus mihi in hoc fo-
culo tendere taliter Audeatis, quatenus pro tem-
poralibus «terna fompturi, ad ccleſtiſ Jeruſalem t
fines mereamini pervenire. Data Ronue * duo xn' K*
decimo Mail, indidione fecunda.

XXXVI. AD CANONICOS
LUGDUNENSES.

Præcipit ut ficut eorum decanus beneficia fine
coofeafa fratrum acquifita renuntiaverat in fuis
manibus, fie hi qui vel contra excommunica-
tionem, vel pretio beneficia obtinuerant, in
manibus fui archiepifcopi renuntient.*

Gngvriar epifcopm ferum fervorum Dti ceatomcir
Lugdiemrfi ecc'fiet fedulem & upofitodecem
ienedeilioncm.

Quidam veftrum ad nos cum archiepifcopo
fuo venientes, poſtquam de eccliefis veftræ
ſtatu & utilitate nos comulucrunt, fine apoſtoli-
ca benediâione recefferunt. Quod quidem licet
merito indigne tulerimus, tamen apoftolicarnan-
doctudine ditimolamus, & dum cupimus Tahiti
veftræ confidere, illotum exceſſus omittimus io-
fequi. De filio vero noſtro yeftraque decano ec-
cleſiæ B. . . notificamus dilectioni veftræ», quod
prudenti ac falubri confilio dudus obedientias ec-
cleſiæ, crteraque beneficia, que fine communi
conſenſu fratrum acquifierat, in manus noſtras
fponte renuntiavit, & fe ulterius non intromiffi-
rum promiſit. Ad cujus formam tam his qui for-
um fe fubduxerunt, quam etiam abbatibus, vel
cujufcumque clericaliſ ordinis omnibus eccleſia
veſtro quicumque obedientias, vel eccleſiæ difpen-
ſationes pretiiſ paſſione, vel contra excommuni-
cationem Landerici Matifconcnſis epifcopi, quam
in jcapitulo veftro fecit, adepti funt, apoſtolica
Eajſtoritate præcipimus, ut in manus fratris no-
ſtri Gebuini archiepifcopi veftri refutare fine di-
ſtione procurent. Volumus liquidera, ut nobili-
tatem, qua inter omnes Gallicanas eccleſias vo-
Ara hucutque reſpleoduit in religionis exemplo j
nunc quoque vigilantèr cuſtodiat, & ut gloriam,
quara hadenus præ caeteris illis habuit in digni-
tate, nunc augere incipiat in forma religionis.
Noverit autem dilectio veftra, quoniam fi noſtris
falubribus juſſis obtemperantes hadenus male ha-
bita centueritis juſte dimittere, ita vobis provide-
bimus in utroque, ut & temporalibus commodis
noq deſtituantur, & erroris veniam de divinis
tnifo

»8f GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VI. >8\$

ANNO CM*7TI mdericordia confequi valeatis. Qpod fi quiscon- A honcflatc praeditis apoſtolica moderatione pro
tra falutan propriam animo inſtataro, poſtquam
** Borin-» «R. h*c noAra precepts pervene- anno
rim, nitra vigirni dies cis inobediens fuerit, illi
omnium cccicliaram ingreſſum, & corporis, & **
fanguinis Domini communionem, quouique reſi-
plicit, apoſtolica interdiciamus auctoritate. Da-
ta Home duodecimo Kalendas Mail, indidione
fecunda.

XXXVII. AD JORDANUM PRINCIPEM B CAPUANUM.

Argnit quod beato Petro fideni non fervaverit,
novercam fuam nubere coegerit, epifeopum ad
apoſtolorum limina venientem ſpoliaverit, &
eccleſiam fanâ Benediâi deprædatus fit. Mo-
net ut bis deliâis ſatiſfactat.

■j>***'0.*
Oſſioâi h-
b* / c'plc
** * **W*
epiſcopu fervnt frvornm Dei Jora-tns
Copuono orincipi.

Oicut nonnulli noverunt, olim te nos admo-
O dum dileximus, & honorem tuum tam in
prxfenti fxculo adaugere, quam in futuro ferva-
re ſtudimus hiâenus. Exiſtimivimus enim tc,q
ut nobilem deceret filium, fidem beato Petro
fervaturum, & decus ipſius in cunctis pro viribus
tuis adauâurum. Verum longe nos ſefeſſit opi-
nio; & qui de te nihil tale pridem quivimus cre-
dere, nunc advertimus de hac perfidia tua mul-
tos non fiſſile mentitos. Ecce enim dudum no-
vercam tuam & dominam contra jus & fas de
eccleſia trahere invitam & reclamantem, eam-
que nubere nolentem nuptiis tradere violentif-
ſime prxfumpſiſti. Epifeopum ad apoſtolo.um li-
mina venientem nuper auſus es impedire, ſic
quod ferebat more prxdonum auferre. Noviffime
eccleſiam beati Benediâi ſacrilegø auſu intrare,
deprzdari, ſit violare non timuiſti; & qui bona
ecclcfiarum, quoniam fere eunda qux tenes ea-
rum funt, defendere debueras, tu potiſſime te-
merator ipſarum & dilaniator exiſtiſ. Quapro-
pter ex parte beati Petri monemus te, ut fi
ipſius iram, & beati Benediâi indignationem
non vis incurrere, ſuper his omnibus nobis juſti-
tiam facias. Quod fi contempſeris, ad dominum
omnipotentem nos reclamabimus, de cujrt miſe-
ricordia confidimus, quod dabit nobis conſilium,
liUtd in tantam arrogantiam & immoderatam
uperbiam tuam facere debeamus. Romz unde-
cima kalendas Mail, indidione lccunda

XXXVIII. AD HENRICUM EPISCOPUM
AQUILEJENSEM.

Ufum pallii, gratter alias ſolennitates in privile-
gio contentas, in duabus aliis feſtivitati-
bus, ipſi tantum, non lucccſſoribus, concedit pro
meritis ejus.

Gregorios epifaph* frtrns fervorum Dei }lewito
arriſſimo in Cbrifto frotri & coepiſcope -A.aiefen.
fi, Jointem & opoſtoicom benetLDionem.

Tuac dilectin fraternitatis per legatum futim,
humiliter exoravit, quatenus tibi, præter
eas ſolennitates qux in privilegio erileſiat vefi-
continetur, in beati Udalrici confeſſorts Chriſti
Sue pontificis, ſed & in beate Afrc martyris,
ivitatis ufum pallii concederemus; cujus ec-
cleſiaſtid honoris excellentia ſicut pravis & ino-
bedientibus juſte denegatur, ita bonis & morum

De Pergatnenſis eccleſie cledo multa ad ſe cni-
na perlata retert, qux omnia ipſo adhortante
emendari vult. fm nſinus, illum apoſtolica
aſſortitate ab eo diligenter de obteritis exami-
nari, abſolvi. vel condemnari. De his qui a
ſimoniacis neſcienter & ſine venalitate ordinati
funt quid ſentiendum ſtatuit.

Gregoriot tpfcoptu fervo fervorum Dei Hoiuido
Cmmmw epifeopo folotem (J opoſtoilom
bemditionem.

“T”ua nobis, frater cariffime, miſſis literis cu
JL ravit intimare dilectio, Arnulphum Perga-
mentis eccleſie dcântn noſtro libenter & coriſi-
lio credere & precepto obedire. Nos equidem
veſtra caritatis, ſicut noſtis, cxperienrix indubi-
tanter credimus. Verumtamen multa de prædi-
&o viro ad noſtra ex quorundam relatione per-
venire notitiâ, qux ſi vera, quod abſit, eſſe
D conſtitcrit, nos valde contritanti, & in eo non
levi funt ultione pleâenda. Conqueritur enim
Gorzo miles ejus & ſignifer, cum duobſx fratri-
bus atque coheredibus fuiſ, caſteUum quod dici-
tur Rocha de Glizione, quod haâenus utpote
proprii furis ſine omni contradidiooe tenuerunt
atque poiTedcrunt, nunc tam tibi quam conforti-
bus fuiſ a ſupradiâo Amulpho violentè, &
quod diâu nefas eſt, fraudulentè cſſe iubræprum,
cui tamen milii prius cujufdam quaſi ſecuritati*
& ferderis, tartquam ad tollendum ſuſpicionis
merum, quxdam fertur callide ſacrament* pre-
buiſſe, & poſtpoſito Dei timore cupiditatis per-
fidiam incurriſ. Ncc tali contentus facinore
B.... preſbyterum prxfati Gorzi clericum dc-
E prædari, 3t fuiſ, ut aſſerit, omnibus ipſiare
non metuit. Prxtcrea peſtiferas ſimoniace hxc-
ſis nundinas exercere, & inter externa archidia-
conatum Pitrſgamenſis eccleſie quinquaginta li-
brarum pretio vendidit perhibetur. Huc acce-
dit, quod fervos Dei, quoa ut religioſum «irum
deceſt tueri, & in cunâs adjuvare deberet, e
contrario inſeſtatc & moleſtare conatur. lux
igitur fraternitatis ſolicitude corripiendo five ex-
hortando ſtudeat atque provideat, quatenus fx-
pediſtus eleſtus hxc omnia emendare ſeſſinct, &
tam coram Deo, quam coram hominibus, bo-
num teſtimonrum habere procuret. St vero vel
omnia hxc, vel quxdam fortâſſe negare volue-
rit, volumus atque præcipimus, ut apto tempo-
re & loco noſtræ vicis auâoritate eum de ob-
/eâis diligenti exammatioſſe diſcurias, ſit remota
omni occaſione quod juſtitia diâaverit modis
ornai-

anno CHRISTI *****
i>7
nmnhtis exequaris. Qsod autem M.... presby- A
ter filius noster interrogare curavit, quid de his
qui e funoniacis nefoentes & fine pretio ordi-
nati font apoftolic» fedis miforkors cenfura de-
cernat, hoc oUervare te volumus, eos qui ante
tempus Nicolai pamc fine venalitate a iimonia-
cis ad aliquem gradum promoti funt, fi tamen
vita eorum irreprebenGbilis effe probatur, per
manus impofitioem confirmatos tn fisis ordini-
bus permanere & miniftrane poffe. Data Romae
undecimo kalendas Julii, indidione fecunda.

XL. AD BOSONEM.

Ut eccliam fandi fepukhri, quam Simoni re-
gendam committit, liberam dimittat. Qliod fi B
quid juris in ca fe putet habere, te coram le-
gato in concilio rationem didurus pndentet;
alioquin, fententiam excommunicationis a le-
gato in cum latam te confirmaturum.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dti * Bofoni.

E ccliam fandi fepulchri de Novo vico, que
juris ecclie Hierofolymitane & cenfualis
ejus effe dicitur, huic noftro clerico Simoni
gendam commendavimus; quam ab omni mole-
ftia & calumniola omnium hominum infeftado-
nc liberam effe volentes fub tutela nofta effe
decernimus. Quapropter quoniam te illam tyran-
nice invafille audivimus, te cotn-
monemus, ut, fi Deum & 5 tibi
vis habere propitios, ab invafione predide ec-
clie de cetero cellare penitus debeas, nullam-
que ulterius prefato Simoni moteftiam, vel cle-
ricis ibi Deo fervientibus inferre prefumas: fed
(ut didum eft) libera ab omni perturbatione
fetura fande Hierofolymitane ecclie, cui fi-
delium illam devovit intentio, Deo propitio, ex
nofta auâoritâte in perpetuum confervetur..
Quod fi aliquid iuftitie in fupradida ecclia te
habere confidis, ante legatum noftm Dienfcm
epifeopum in concilio, quod proxime celebratu-
rus eft, »e prrfentare debebis; fcienf hoc, quod
in nullo contra iuftitiam te volumus prae-grava-
re. Si autem monita nofta, immo Dei verba
(quod abfit) audire contemnens, ab illicita &
interdidi invafione fupradifts ecclie te cohi-
bere nolueris, excommunicationem, quam in te
pro ipfa ecclia legatus nofter Hugo Dienfis
epifeopus in concilio Pidavenfi jaculatus eft, au-
doritâte apoftolica confirmamus. Data Lateranis
quarto kalendas Junii, indictione fecunda.

UBER septimus registre

GREGORII PAPÆ VII.

jfnno domtnic/t incarnationis, frptnjo(fimo- E
nono ^pontificatui vera domini Gregorit Mae
Ad ***lti Jeptimo, indilliont fecunda *.

I. AD HUBERTUM SUBDIACONUM.

Increpans ejus moram, reditum preparare jubet.
T'-'-i- Significat te ' Zcuzoni non commiffiâ ut ad-
verius Angliae regem verba faceret. Vult re-
gem moneat, ut debitum honorem ecclie
reddat. Rothomagenfis archiepifcopi facerdo-
iis tibi promotionem non approbat, nec que
ipfe Hubertus cum Lingoncnfi epifeopo ege-

>t1
rat; quae Dicnfi epifeopo terminanda aamit-----
tit. Mooet ut duos ex Anglic A Normanniu anno
provinciis epifeopos ad fynodum venire curet.

Gregorius epifeopus fervou ftroontm Dti, dmK m
Otrifa Julo Uuerto fault* Retmunt tcti^fitt
fuUiacmt, fabuem tf apoftolicam
kontdi&ioueloi.

M iramur nimium, & nobis admodum difpli-
cere cognoveris, te tantas moras hadenus
habuiffe, & ad apoftolicam fedem tamdiu diftu*
liffé reverti. Neque vero alicuius rci excufatio te
fatis reddere poteft purgatum: excepto fi vd
caufa infirmitatis, vel quod non patuerit aditus
redeundi, dñmiferis. Nam pecuniâ tñe honore
tributas quanti pretii habeam, tu ipfe optime
potuiffi dudum perpendere Quapropter fcienf
quia propter multa volumus tuam praefentiam,
reditum tuum quantum poles maturare procura.
Significasti autem nobis Zeutonem quali ex . t
parte nofta legatum adverfus Anglicism regem A e i.
verba feciffi; quae noveris ex nobis mandata non
dTe. Verum multa funt unde fanda Romana
ecclia adverfus eum queri poteft. Nemo enim
rœmnum regum etiam paganorum contra apofto-
licam fedem hoc prefumpfit tentare, quod is
non erubuit facere; fcilicet ut epifeopos, archi-
epifeopos, ab apoftolorum liminibus ullus tam
irreverentis & impudentis animi prohiberet. Un-
Cde volumus ut eum nofta vice prudentia tua
ftudeat admonere, quatenus honorem, quem fi-
bi a fubditis fuis graviter ferret non exhiberi,
fande Romane ecclie non tantopere labore
imminuere, & debitas gratias agendo gratiam
B. Petri procuret acquirere. Nos enim amicitie
noftre prtftine circa eum memores, & apoftoli-
cam manufactudinem, quantum Deo sudore pof-
fumus, imitâmes, hucufque illius culpe peperci-
mus: qui fi his, & fimilibus que tibi nota funt,
modum non impofuerit, omnino fciat fe iram
beati Petri in fe graviter provocaturum. Audi-
vimus etiam Rothomagenfem archiepifeopum fa-
cerdotis filium effe. Quod fi verum deprendimr,
noveris promotioni illius nos affentum nequa-
quam tribuere. De eo autem quod in Flandria
cum LingonenG epifeopo non ex monitis noftis
intelleximus te feciffi, fcias & contra rationem
& injufte foiffe praefumptum, cum nos in parti-
bus illis Dienfi epifeopo praecipue follicitudinis
noftre vicem de omnibus commiferimus. Quam-
obrem monemus, ut ipfum quantocius procures
adire, & cum eo rationem falli ponere; quate-
nus in ca re ipfe quod corrigendum fuerit corri-
gat, & quod confirmandum corroboret. Prter-
ra monemus te, ut ex parte beati Petri praeci-
pias, & invites tam Anglicos, quam Norman-
nicos ex unoquoque archiepifcopatu, vel duos
epifeopos ad Romanam fynodum, quam in qua-
dragefima, Deo audore, fumus celebraturi, ve-
nirr. Qui G forte murmuraverint, & ad eum
terminum te dixerint intereffe non p<life, vd
pofft pafcha ftudeant apoftolice fedi fe priefen-
tare. Data Rome nono kalendas Odobris, in-
didione tertia.

II. AD LUCENSES.

Contra clericos infeftos fuis epifeopis confirmat
decreta ftunmorum pontificum, ab ordinibus
ac prehendis eos in perpetuum fubmovetu, &
monens clerum ac populum ne illis communi-
cent, neve auxilium prxbcant.

Cro-

anno
CHRISTI

Gvgtrtit tpifattt fenn» frven^t Dti Luttai
C/FF# CT 9 FXF0/..1 vif CMVONMBCWJ
ttq"t (o'Jrntutnt txcnumtuttit, fnltmtf tp-
faiteMt bntiiFlitnm.

A mandata aut vi aut dok» egerint, eoique «i—
perieveramiam hortatur.

anno
CHKisTI

Crgtritu tfl/tynt ftrwu firvtrnar Dti wswufaj
faUfau yändn Prtri it TntIMK* rqrw cmm—
raarifai/, ftlnitnt èX nptfalkjH* itnei&ittnt.

Clricorum vestrum eckckue diligenter caufam
examinantes, diuque in ea laborantes, nul-
lam in eis rationem Atque seritatem, ficut
cet Chrifiano», invenimus. Quorum mirabilem
& inauditam tuperiMam, licet fine audientia fe-
cundum fynodalem fententiam quam in fe pro-
vocaverat» punire debuerimus, manfuetudinis ta-
men fpiritu res eorum audiendas effe dignum
duximus, ut faltem confufos & coovidos ad fe-
num confilium feniunqne humilitatis revocare-
mus. Nam fi io eis aliquod humilitatis fignum
mens noftra perpendit, fine aliqua a nobis
mifericordia non rcceffiffient. Qpibus in fuperbia
fua perdurantibus, audoritas beatorum martyrum
atque pontificum Fabiani & Stephani coram no-
bis allata eft; quam nos per oennia huic nego-
tio convenire cernentes, eos ut rebelles & ino-
bedientes ejufdem audoritatis lententia damnavi-
mus, quam literis noftris inferendam effe exifti-
mavimus, ut quantis fint facinoribus irretiti,
quantifve contumellis digni, liquido pateat. F-
bkmtu: Statuimus, ut fi aliquis clericorum fuis
epifeopis infeftus aut infidiator fuerit, e-
quod criminari lentaverit, aut confpirator fuerit, ut
mox ante examinatum judicium fnbmotus » cle-
ro curte tradatur, cui diebus vite lme deferviat,
& infamis abfque ulla reftitutionis fpe perma-
neat. Sttbtut: Clericus qui epifcopum
fuum accufaverit, aut ai infidiator extiterit,
non eft recipiendus, quia infamis effedus eft, &
a gradu debet recedere, ac curiae tradi fervien-
dus. Hanc itaque in eoe promulgantes fenten-
tiam, exiftimavimus, ut faltem terrore tanta
auâoritatis ad humilitatem converterentur. Sed
ipfi dati in reprobum tentum, fic demeris in dia-
bolica caecitatis puteum, a communione fanda
ecclefia feparati & excommunicari recclerunt.
Unde nos praedidonun fandorum ftatuta firmantes,
ex audoritate beati Petri eos ab ordinibus
ficprehendis ecclefia fandi Martini in perpetuum
fabmovemus, fic decernimus ita ut nullum de-
inceps inter canonicos ejufdem ecclefia locum
teneant, aut praebendarum aliquod folatium feu
foem in pofterum habeant. Vos itaque, dilectif-
fimi filii, admonemus, immo apoftolica auderi-
tate interdiciamus, ut fcelerofis contumacia adi-
bas cotum non communicetis, neque confilium
aut auxilium contra dominum impendatis, fed
ut ipfi illafi fit immunes a damnatione eorum
permaneatis, illique ad poenitentiam confundan-
tur, intra ambitum civitatis veftra eos cohabita-
re non permittatis; fic ut tota provincia eorum
prxfentia & contagione mundetur, operam de-
tis. Qsod nifi feceritis, fic cos magis quam ju-
ftitiam fic falutem animarum veftranun diiexeri-
tis, totius excommunicationis eorum in vos pe-
riculum inducetis, A iram Dei in pntfenti &
in futura vira fine dubio fenrietis, eos vero qui
illis, ne in fuperbia fua permaneant fic confun-
dantur, reftiterinc, gratia beati Petri remune-
randos cenfemus, & promittimus. Data Rome
Kalendis Odobria, indidlooe tertia.

III. AD GERMANOS.

Excufat fe de quibufdam fiu objedis, in legatos
culpam rejiciens, fi quid cotura apoftolica
CtnâL Gfnerli. Tom. XX.

Pervenit ad nos quod quidam ex vobis de me
dubitant, tanquatin in infiaoti modo necef-
fitate ufus fim iaculari levitate. Qya certe in
caufa nullus veftrum prater infantiam praelio-
rum majores me fit patitur anguftias, & fufiert in-
urias. Quotquot enim Latini funt, omnes cau-
tam Henrtci prater admodum paucos laudant ac
defendunt, fic pemimie duritia ac impietatis cir-
ca Cum m- redarguunt. Qlibus Dei gratia omni-
bus fic reftitimus hadenus, ut in neutram ad-
huc panem, niti fecundum /uftitiam fic equita-
tem, fecundum noftrum intelledum declinare-
mus. Nam C legari noftri aliquid contra quod
illis impofuimus egerunt, dolemus: quod ipfi ta-
men (ficut comperimus) turn violenter coadi,
tum dolo decepti fecerunt. Nos vero injunximus
ei», ut locum ac terminum communicer ft«ue-
rent opportunum, ad quem fapientes r.oftros, fic
idoneos legatos, propter dilcuticndam caufam
veftram dirigeremus, atque ut in fedes luas epif-
copos reftituerent, fic abftinere ab excommunica-
tis docerent. Si quid contra haec vel decepti vel
coadi fecerunt, non laudo. Sciatif indubitanter
quoniam, Deo gubernante, nemo hominum, fi-
ve amore, five timore, aut per aliquam cupidi-
tatem potuit me unquam, aut amodo poterit
feducere a reda fenuta iuftitiae. Vos itaque fi
revera fit in caritate non fida fideles Dei atque
fandi Petri eftis, nolite in tribulationibus defice-
re, verum ut boni aemulatores in incepta fidelitate
immobiles perdurate: quoniam yat ptfritv-
revtrit nfyttt in jmmt, bic erit. Imprwtcn-
tatum modo nihil vobis aliud de prodido ne-
gotio mandare poffumus, quia nuntii noftri non-
dum funt reverri; quibus utique venientibus (fe-
cundum quod ab ipfi intellexerimus) vobis,
quantocius ooflumus, veraciter indicabimus. Da-
ta Rome Kalendis Odobris, indiâione tenia.

IV. A D WEZELINUM.

Ut regem Dalmatiae apoftolica audoritate cotv
ftitutum infeftare dcftitit. Monet fi quid ad-
verfus eum habeat, ab apoftolica fede judi-
cium expetat, alioquin excommunicationis fen-
tentiam cum omnibus fuis fautorac incurfurus

Cregtrnr tpifctftu ftrvtu fervornm Dti Veuta*
ntMi militi, falnttm fix tftfalictrn
bntiiDitnter.

Scias nos de prudentia tua multum mirari, m
qui te effe dudum beato Pietro & nobis nde-
Ekm promiferis, contra cum quem in Dalmatia
regem audoritas apoftolica cooftituit tu mode
coneris infurgere. Quapropter nobilitatem tuam
monemus, fic ex parte beati Petri prwipimus,
ut adverfum jam difturn regem deinceps arma
capere non pnrlumas: fetem quod quidquid in
illum auis fueris, procul dubio te m apoftoli-
cam fedem fadunum. Si vero adverfus iptam
aliquid te forte dicis habere, a nobis judicium
debes expetere, ficexpeâare iuftitiam potius quam
contra cum ad injuriam fedis apoftolicae manus
tuas annare. Qyod fi te tue temeritatis non
pcmituerjt, fed cotura mandatura nufnrxm cot>
T tuma*

tumacitr ire tentaveris, fria» indubitanter quia
gladium.beati. Petrilu aduaciam tuam evagab-
cambib» * eodem pertinaciam tuam, fit omnium
qui tibi in ea re fauerint, nifi refipifeas, muk
aabtmus. Si vero obedient, ficut Chriftianum
deceat, prudenter eniteris, gratiam beati Petri,
& apoftolic* fedis benedi&toem, ficut obtem-
perans filius coofcraueri. Data Rom* quarto
Nonas Oâobris. indi&ione tertia.

V. AD AGONUM REGEM DANORUM.

Gritolatu ei fidem & Chriſtian* religionis cultum , & quod fanctam Romanam eccleſiam matrem agnoſceſ ejus documenta tibi expoſcat. Hortatur ad majorem in dies praefectum, ut fuo exemplo fuditus ad leniora conſilia provocet. Cupit aliquem prudentem clericum ab eo ad fe mitti, qui & illius gentis mores tibi exponat, & rediens apoſtolic* lediſ mandata ad eum perierat.

Grrjpriiu tfifafut firviu ftvvrttm Dti * Jew
r/gi Paner*. febtim tf

Sincero caritatis a&da diktionu tu* congratulamur, quia licet in ultimis terrarum finibus positus, ea tamen qu* ad Christian* religionis cultum pertinere noscuntur, vigilanter studere inquirere, & quod fanctam Romanam ecclesiam matrem tuam fit universonum recognoscens, ipsius documenta tibi exoptas & expostulas. Volumus etiam atque monemus, * in filiis studiis * defidelis devotio tua perficiens, & quantum pietas divina praestiterit crescens, nullatenus a proposito redo deficiat, sed ad meliora quotidie, sicut prudentem virum & regiam decet conquantiam, roboretur. Animadvertere fiquidem debet excellentia tua, quod quanto pluribus superemipet ac dominatur, tanto magis tibi lubdidas potest exemplo suo, aut ad deterius (quod ahiit) infleare, aut ad sanum consilium ignavosetiam provocare. Intueri quoque prudentiam tuam necesse est, temporalis vit* gaudia quam sint caduca, quam fugitiva, quae, est vita diu credenda, retur manfura, tamen f*pe multis adversis ex improviso turbulentibus secura itare non possunt. Unde (ummopere curare oportet, ut ad illa qu* transire nefeunt, & habentem deferere nequeunt, gregius tuos constantem dirigas, & asileum mentis intendas. Cuperemus nimium certe de vestris aliquem prudentem clericum ad nos venire, qui & vestra gentis mores leu continentias sciret nobis pkniter intimare, & apostolic* fedis documenta five mandata plenius eruditus ad vos posset perferre. Data Rom* Idibus Odobris.

VI. AD ALPHONSUM REGEM

Castell*.

Gratulator de ejus fide & obedientia erga apostolicam fedem. Hortatur ad perieverantiam boni operis. Mittit claviculam auream, in qua de catenis beaji Petri continetur, & kgatum fuum ei commendat plura suo nomine relaturum.

*Gregtrih rpifcepu fervKJ ftrwriM Dei ttrifom
m Cbrift» fiho * .Alpbanto , fjoriote rtgi Hifpe-
nierwn ftlutem & *pefleJic*** ben<d/tfaiHir>.*

Maipotenti Deo laudes & gratias agimus,
X/ qui gloriam veſtram gratia Iue viſitatouis

devotione conjurat, cui omnes principatus 4t anno
 potestates orbis terrarum fubjuriens, jus ligandi christ
 atque folvaadi in cnlo & m terra contradidit. *****

Qpa de re & vobis merito gaudendum est, quoniam eo ampliora vobis FVata regi p^rmu, quo divina dignatio comedioem funti vestri, quod diu in errore perstiterat, ufque ad vestra reservavit tempora, ut veritatem Dti & Iulh-tiam, qua illi qui vos pncleffim redores & principes, & unvverfi⁹ populus, tot annis tum caritate ignoranti⁹, tum obfinita temeritate cameram, vestra meteretur fidcipete fiiblimishu-militas & fidelis obediencia. Verum quia omne opus bonum nos⁹ tam ab inceptu quam ex fi-

9 ne suo retributionis debitum p[ro]p[ri]et[ate]at, excellen-
tiam vestram paterna caritate monemus, ut quod
a legatib[us] vestris de religione fidei 4c ext[ra]k[ta]t
ordinis acceperit, A adhuc, Deo auctore, ac-
cepturi estis, firmiter teneatis.* quia sicut certati-
fides fiducia est his qui in observatione fidei do-
doctrinae hujus sancti* apostolici* fedispermanent,
ita illis qui ab ejus concordia & unitate exorbi-
taverint, haud dubia damnationis terror immi-
net. Et quidem de vobis bene speramus. quon-
iam relatione dilecti filii nostri Richard! car-
dinalis presbyteri fanas Roman* ecclesi[ae], quem
nunc secundo ad vos mittimus, bonam volunta-
tem vobis habere intelleximus. Sed quoniam de-
vota corda temper admonitione gaudent, & ist-
cetiam virtutes exercitio indigent, hortamur emi-
nentiam vestram, ut ab hac terrena & caduca
dignitate ad illam qu* celestis fletema est men-
tem levat : hac utatur ficut transitoria & cito
peritura; illam appetat qu* aeternitatem panter
habet & glori* plenitudinem. Attendere enim
& follicite pensare debetis, quoniam quotidie ad
finem vit* volentes nolentique propteris, de
quidquid divitiarum, honoris, potenti*, nunc
aridet, vicina mors, cum minime putatur rap-
pet, & omnia tenebris & amaritudine claudet.
Que ergo in illis spes, qu* gloria, qu* dele-
gatio, aut desiderium esse debet, qu* fe aman-
tes deduplum, fequentes fugiunt, habentes dere-
linquunt? Quanto autem de hinc super
Deo deditur, minuste elatione fuper fe rapitur,

tanto feerius ad ea que vera lunt bona deducitur. Cuius rei exemplum ipse dominus ac faluator noſter Jeſus Chriſtus aperte monſtravit, cum oblatum ſibi ab hominibus regnum pia humilitate reſpuit, nec ſpeciem quidem terrenſ ſublimitatis in oculis hominum gerere voluit. Sui in hunc mundum, ut nos ad regnum celeſte perduceret, venit. Quapropter ſicut cariffimum filium voſ admonemus, ut h^c ſedulo vobifeum cogitantes, coram illo voſ exhibeatis humilem, qui voſ conſtituit valde fiablimem, de inter omnia & pr^a omnibus Deo placere findentes, commiſſa vobis regni gubernacula ita adminiſtrare cum Dei adjutorio procuratis: quatenus vſtra eminentia nullum futur^a abjeaiolis aut infortunii caſum ſentiat, ſed ad coronam incorruptibilis regni, & folium «tenua glori» tranſeat. Ut autem noſtra exhortatio cordi vſtro altius imprimatur, ex more fandorum miſimus vobis claviculam auream in qua de catenis beati Petri benediſſimo continetur; quatenus per ejus pnrientia patrocinia uberiora erga voſ beneficia ſentiat, & in amore ipſius de die in diem ferventes accendamine, promerentes ut omnipotens Deus, qui illum admirabili potentia a neſibus ferreis liberavit, ejus meritis & interceſſionibus voſ ab omni peccatorum veſtrorum

«im'ifits abiolvat, R ad gaudia «terna perducatur. A incommodum quam nobis aut «que magnum eve-
 ANNO Ad hunc annum cardinalis vobis hunc dilectum fi- ntile putamus, qui talem tantumque adiutorem anno
 Annona ad hunc annum cardinalis vobis hunc dilectum fi- nobis laure fructum sentimur. Itelleximus

Recundo in vobis mittimus, ut cura sicut nos au- liquidem in ipsis prudentia & confilio, si vita
 diatis, & ū* omnibus vobis favorem exhibeatis, aliquamdiu comes maneret, phirimum utilitatis,
 quaternis non fiat inania curus & labor illius Deo favente, non solum in Transalpinis, verum
 apud vos, sed pro commisi* vobis legatione ea etiam in Itali* panibus, cum multorum falo-
 qua de ecclesiasticis causis tradenda invenerit, te, fande Roman* ecclesi* perventurum. Unde
 e&cedter exequi, & ad statum reversioni*, Deo no* quoque tanti culminis onus, quod ultra vi*
 adjuvante, perducere valeat. Cetera vero qu* res est, futinentes, ejusmodi solatio sublati,
 hic minus continentur, in ejus ore posuimus, cum neminem, aut vix paucos fulfragatos fi-
 cui vos in nullo credere dubitetis, per quem no* miles inveniamus, quanto mentis angore tenea-
 tram vobis auctoritatem representari cognosci- mur, liquido quidem potestis & ipsi perpendere.
 tis I Data Rorr.x decimo odavo Kalendas No Verum quia omnipotentis Dei inaffimabilis pro-
 vembris, ind. m. videntia omni* iusto & sapienter disponit, judi-
 cia ejus, nimirum reda confilia ipsius, equitatis
 & misericordie* plena nobis tant, fratres, aequa-
 nimitate ferenda. Et quoniam memoratus pater
 vester, quod vivendo promeruerit, Obeundo in-
 cundantur est Abrah* finis receptus, nos dulci
 illius memoria a vobis fructu, precipue etiam
 divino amore monente, locum vestrum speciali-
 ter diligere, juvare, & ab omnibus violentiis, fi-
 cut ecclesi* Roman* specialiter b'rentem, de-
 fendere decrevimus: & quemadmodum Cluniacen-
 se monasterium longo jam tempore fedi aposto-
 lic* conflatus esse unitum, in quoque vestrum de-
 inceps, ut eidem fedi similiter h'reat in perpe-
 tuum volumus atque sancimus. Audivimus au-
 tem, quod caritas vestra illum nostrum & pros-
 byterum cardinalem Richardum Joco germani
 ipsius in abbatem velit eligere, quam denique
 in fide locum deus approbamus, & apostolica aucto-
 ritate firmamus. in hoc item vobis obnoxii, &
 quasi vinculis geminatis annexi, quod fande Ro-
 man* ecclesi* filium redorent vobis appetitis.
 Oportere igitur arbitramur omnium bonorum
 dispensatorem exorare, quatenus ipsum eum fa-
 luti vestre ita vigilantem providerem efficiat, ut
 * pro fidubri cura de talentis multiplicatis «ter-
 ne hereditatis dona percipiat, & premia beata
 reportans matrem suam fecundet. Data Rome
 * quinto Nonas Novembris, indidione tertia. *II1,

VII. AD RICHARDUM CARDINALEM.

Constituit eum abbatem Massiliensem a fratri-
 bus postulatum Hortatur ad onus fideliter
 suscipiendum. Detestare se ait monasterium
 fandi Pauli de monasterium Massiliense uni-
 re: & post monasteriorum ejus talem disposi-
 tionem, legationem suam in Hispaniam per-
 sequi jubet.

Cristianus episcopus finit fructum Dn Ricktrie
 Urdiul» in Itgetim Hifami* tm/Hntu,
 Inntim & fti*lit* m kmtidHfatti.

Unanimitas fratrum Massiliensium. in literis
 Luis fande memoria» fratris tui memorans
 cion, novo me dolore fauciat. petens in fide locum deus approbamus, & apostolica aucto-
 per contemplatione amoris fandi fratris tui, te- ritate firmamus. in hoc item vobis obnoxii, &
 ?ue velut ipsum alterum futurum sperans, ut quafi vinculis geminatis annexi, quod fande Ro-
 ibi te concederem in abbatem; quod & feci. man* ecclesi* filium redorent vobis appetitis.
 Volo ergo ut fratres tuos nullo modo pertinaci* Oportere igitur arbitramur omnium bonorum
 ter relinendo contritus, sed voluntati Dei & dispensatorem exorare, quatenus ipsum eum fa-
 fandorum fratrum facile acquiescas. Volumus luti vestre ita vigilantem providerem efficiat, ut
 etiam atque monemus, ut, in quantum potes, * pro fidubri cura de talentis multiplicatis «ter-
 tim tantorum fratrum de te vana non fiat, sed ne hereditatis dona percipiat, & premia beata
 Spiritum fandum fratris tui viriliter induas, f- reportans matrem suam fecundet. Data Rome
 cularia ac juvenilia desideria ut mortem fugias, * quinto Nonas Novembris, indidione tertia. *II1,
 fande regule medullitus te adstringas, ne occa-
 sione tue juventutis monasterium fandum, quod
 avertat Deus, patiatur aliquod deumentum re-
 D
 ligtonis. Nouim autem tibi facio, quia defide-
 rium illi est monast. uuu beati Pauli apostoli
 A monasterium Massiliense tanta caritatis unione
 confringere, ut & illud fanper pro amore bea-
 tissimi Pauli ex apostolica auctoritate succrearet,
 & beatissimi Pauli monasterium ad fandum reli-
 gionem ex illius monasterio religione proficiat.
 Postquam autem, Deo sudore, monasteria tua
 bene corapoterit», legationem tibi commissam
 ad Hispanias perficere non inoreris. Data Rome tv.
 Nonas Novembris, indidione ni.

VIII. AD MONACHOS MASSILIENSES.

Dolet de obitu eorum abbatis, quorum mona-
 fterium quemadmodum Cluniacense apostolic*
 fedi unit. Electionem Ricardi cardinalis in ab-
 batem ab eis fandum confirmat.

Critgtraj tpjrcftir ftrwt Jen^run Dti dilt&u
 i» ('krifa ingrttuums fr^triltut
 jMtem & epofiolitmn keited&intin.

Non dubitamus fraternitatis vestre dilectio-
 non mororis & tristitie plenam taper Venerandi patris sui excessu vehementi dolore
 fringi, de cuius transitu profecto nemini majus cowero contra salutem suam animo indurato in
 Cerni. Cntnrl. Tom. XX. placito tam nefando perfliterit, & salubribus mo-
 T » nitis.

IX. AD ASTENSEM, TAURINENSEM.
& Aquensem episcopos.

Ut cuiusdam Bonifacii conjugium cum muliere
 germano tuo defundo olim desponsata
 prohibeat.

Critgtruu tpjritfu fcrvtu ftrvenm Dti fretriktu
 b mmisfili, XrNUt, Ta«r0M^, tf
 dtB. , feintent & pβiik***
 kattüHmntn.

Pervenit ad nos quod Bonifacius marehio, ger-
 manus Mainfredi & Anfelmi, nuper inte-
 remptorum, ejusdem Anfelmi defronfatam cona-
 tur tibi in conjugium copulare. Quid quam fit
 flagitii plenum, quam a Christian* religionis le-
 gibus alienum, nemo qui sacro* canones novit
 potest ambigere. Quapropter dilectioni vestre
 precipimus, ut illum nostra vice convenientes,
 commoneatis, quatenus contra fandorum patrum
 flatum tali tamquam nefario "connubio deflittat
 ulterius operam dare. Quod si se ad hoc perpe-
 trandum juramento putat adfridum teneri, per-
 niciose obligationis stultum pedum non obfer-
 vandum, sed in initium devocandum esse confo-
 mus, fit vobis taliter habendum mandamus. Sin
 cowero contra salutem suam animo indurato in
 placito tam nefando perfliterit, & salubribus mo-
 T » nitis.

I

W GREGORII PAPÆ VH. EPISTOLÆ. LIB. VII tO

ANNO CHRISTI 7>

tritis, ficut Chriftianum decet, obtemperare con-
tempferit, vos in eum prixi canonicam lenteo-
tiam promulgate, quam nos exinde, Deo auâo-
re, firmabimus, & apoftolica poteftate roborabi-
mus, ne ceteri hoc exempto duâi aut in dete-
riora labantur, aut fimilâ fibi licere forte existi-
nent. Data Rotnas tertio Nonas Novemb. ind. f.

·UNIVII
SOS.

X. AD · BRITANNOS.

Qserimr de falſie poſutentue confuetudine, qu*
inter cetera viua tunc tempore in ecclēſia
inoleverat: cui mato ut remedium afferat mit-
tit eo legatum Olorenſem epifeopum, ut eo
perſide ininodo congreganda de ea re dili-
genter pertractetur: interim ipſc qu® vara fit B
pernitentia exponit.

Grttvriſit tſijttu finw frvrvf* Dti epifeſpis,
Jactrdotihti, principifail, jilidjue vmihti in Bri.
tennit ctnwr^ntibuc, Jtiuftm & npofMcam
ltntjiffiennr, β tbticrint.

Accrdotalis culminis dignitas tum Imperitia.
turn negllymia facerdotum, ficut veftra di-
leſtio novit, ex longo jam tempore peccatis exi-
gentibus fuit collapia. Ex qua quidem re, quaſi
ex peſtifera radice, innumera mala exotta (tint,
adeo iu utque ad hec noſtra tempora, inter cæ-
tera que male pullulant vitia, falſr nihilo mi-
nus panirouie confuetudo inoleverit. Quapro-C
pter quia nobis pro officii noſtri confiderauonc
& fobeitudmis magnitudine imminet hec & hu-
jufinodi quantum poſſumus, Deo largiente, cor-
rigere; volumus atque apoftolica auâoritate præ-
cipunus, ut legatum noſtrum, Amatam videlicet
Olorenſem epilcopum, cui vicem noſtram in par
(ibus veftris conunilimus, ftudeat veftra fraterni-
tas reverenter convocare, \$ ut illo agente fyn-
nodale concilium congregetur, uid cum aliis que
ad falutem pertinent animarum, etiam de perni-
tenti® confultatione diligentius pertraâetur. Qia
in re hoc fummoſperc vos cavere oportet, alio-
que monere debetis, quia fi quis in homicidium,
adulterium, pejjurari, vel aliquid htyutinedi
lapus, in aliquo talium criminum permanſerit,
aut negotiationi, quæ vix agi fine peccato pbt-
eſſi, operam dederit, aut arma militaria porta-
verit, \excepto fi pro tuenda joſtitia ſua vel do-
mini, vel amici, ſcu etiam pauperum, nec non
pro defendendis ecclēſiis, (nec tamen fine reli-
gioforutn virorum conſilio ſumpſerit, qui eter-
næ ſalutis conſiliura dare ſapienter noverunt) aut
aliena bona inniſte poſſederit, aut in odium pro-
ximi ini exarierit, verx pernitenti® frudum fa-
cere nullatenus poteſt. Inſiufuofam enim poeni-
tentiam dicimus, quæ ita accipitur, ut in eadem
culpa, vel fimili deteriori, vel parum minori,
permaneatur. Unde quiſquis digne vult poenite-
re, necceſſi eſt ut ad ndei recurrat originem, &
quod in baptiſmo promiſit, diabolo ſcilicet pom-
pdque illius abrenuntiare, & in Deum credere,
videlicet reda de eo ſentiendo mandatis iplius
obedire, folicitus fit vigilanter euſtodire. Qû-
ergo taliter panitucrit, quoniam aliter
tio dici poteſt, non panitentia, illi pec-
catorum fuorum remiſſionem apoftolica freti po-
teſtate largimur, inſoper rrernac beatitudinisgau-
dia de omnipotentis Dei mſericordia confiſi pro-
mittimus. Data Rom® ' odavo Kalend^De-
cembris, lodiûionc tertia.

· H.

· T. H. · H
Σ

· anno
CHRISTI

XI. AD URATISLAUM BOHEMORUM
Regan.

Monet at ecclēſias ab invaſeribos defendat. DI*
vinum officium in Sdavonieaaa linguam verti
prohibet. Legato quo perierat ſe miſſitram
promittit.

Grtrgrittt tpiſctſns ftrwli ftrveritat Dti VnOirian
BektÛntet inti, fſtrttut &
htnrli&H>mnt.

Ujufinodi fahitadonis noſtr® confuenidhieni,
H. ſcilicet apoftolice benedidionja, —eam—tibi
mittentes, non fine hnſitatione modo ſervavi-
mus, —propterea—quod videris excommunicatis ipſe
communicare: quicumque * enim bona ecclēſia-
rum invadunt, id eſt fine certa licentia epilco-
porum vel abbatum diripiunt, vel ab aliqua per-
ſona accipiunt, non ſoium ab apoftolica iede
hoc tempore, verum etiam a multis fanſtis pa-
tribus, ficut in ſcripturis conun repetimus. Ve-
rum utcumque ſe res habeat, fahiti tuæ intern®
providere non modo ex antiqua tui dikâione
movemur, verum etiam ex luſcepti honoris,
immo laboris intuitu, proſieſto compellimur, eo
magis quod multorum profeâui tua fiblimtas
eſſe potſſt exemplum. Neque enim hoc tibi re-
linquitur, vel dicere vel cogitare: Meum non eſt
alienam vitam vel mores in ſpiritualibus exqui-
rere ſive dſſringere. Procul dubio namque tan-
torum —reus—exiſtis, quantum vias ab interitus
praxipitio poteras volens refleâere. Illud quoque
vigili mente pertraâes oportet, ne honorem tuum
divino honori, ſive pecuniam præponas juſtitis,
neu quod in te cinerem a lubdito tibi confirmi
fieri non fine gravi animadverſio® patereris, m
creatorem tuum & omnium præfumi oquanimi-
ter ſeras. Indubitanter etenim dōō Dei, ſed
diaboli membra, & falſi Chriftiani convincun-
tur, qui tuas injurias perſequuntur utque ad fan-
guinem, & Dei contumelias negliunt utque ad
oblivionem. Divitias autem potentia tua quas
habet, non ob meritum datas, ſed oh folicitu-
dinem putare debet fibi conuniflas. Denique non
tantum ſecularibus oœri videtur inopia, quan-
tum ſpirituales viros gravant diviti®, ſimuletiam
diffuſa potēſtas. Perpendunt quippe fi ille cui
una ovis ſub necis bmb conditio® committitur
non ſoium centum eodem paâo non cuperet re-
cipere, verum etiam illa ne aliquo caſu diſpe-
rcat haud fine timore folicitus eſt obſervare,
quod fibi tanto fit irmniffins vigilandum magif-
que timendum, quanta ſuper ptares curam ſcu
poteſtatem acceperit. His ita * perſpēâis, ad ma-
jorem te mentis vigilantiam pñefentis ſerculi fu-
gacitēs invitat: ſic cum illud quod in hac luce
magis diligitw» vita ſcilicet præiens, ad occa-
ſiur * furti ræſinet, proteſto quo magis ad di-
ftriâi examinis ſiem propinquas, eo amplius ad
aeterna—præmeditanda & adipiſcenda te lana ra-
tio mittit. Haec itaque noſtra monita, ſive man-
data volumus, immo jubemus, ut ente fun men-
tis oculos excellentia tua lepius ponat, & cre-
brius legendo, & audiendo medicetur, non quod
elegantius ſcripta nequeas in fandorum paginis
invenire; ſed quia hate ad te ſpecialicr ex no-
bis, immo ex beato Petro miſſa funt, & iſta
frequentius recogitando poteris Deo propitiatore
ad potiora cognofcenda exurgere. Qia vero no-
bilitas tua poſtulavit, quo ſecundum ſclavont-
cam linguam apud vos divinum celebrari annue-
remua

«

ANNO
CHNIST

remus officium, fcias nos huic petitioni nue ne-A
na te caritate traftarent, & fine omni fonnidi-
ne ad prenominatum perducerent locum . Ad
quem nimirum locum *tfate* ft fine invitatione
aliqua accedendum fuit, ut fi immunis es a cul-
pa, collaudatione fynodali infamie tue filentium
daretur, fit non folum per Dienicm , fed per
confratrean noftrum Albanenfem epifeopum, &
per abbatem Ciuniacenſem, quem eidem iynodo
ntereffe ſperamus, res tua diligentius rctrattare-
tur: * quod fi aliqua nimis dura io te daretur . Fe.i». ,
lententia, iuftitie moderamine utentes, non io-/^.*.H
lum contra te non agerent, verum etiam pro
te laborante praepropere diffum vel factum cor-
rigerent. Qood fi forte ad prardidum concilium
non iveris, * aurem debite obediente matri tue ' Fat« ,
|comane eccleſie diu te ſupportami non incli-
naveris; fi quid contra te Dienſis cura contentu <e .*.
religtoſorum fratrum noſtrorum egerit, non fo-
lum fententiam in te prolatam non immutabi-
mus, verum etiam apoſtolica auctoritate firma-
bimus . <od fi fraternitati nue videbitur prola-
te fentente rationabiliter poſſe obviari , volu-
mus te magis coram vicario noſtro, Dieſifi vi-
delicet epifcopo aliique religioſis, iu patria illa »
ubi accmatorum & defenſorum major copia in-
venitur, rationes tuas exponere, quam Romam
per tot labores & difficultates , ubi utcumque
dcoft, fruſtra tpe iudicii querere. Interea frater-
nitatem tuam ex parte omnipotentis Dei per au-
ſtoritatem beati Petri monemus , ut, fi te in
Chac caufa culpabilem cognofcis , potius quam
aliquo faaculari ingenio te excuſandum exiffimes,
ftuaas animam tuam per dignos prenitentie fru-
ſtus liberare. Data Rome tertio Nonas Janua-
rii, indiftione tu.

ANNO
CHUS

XII. AD MANASSEM ARCHIEPISCOPUM Rhemenſem.

Ejus exniftitatem nullatenus admittens, ad Lug-
dunenſe concilium eum alias vocatum venire
precipit coram legatis apoſtolica obſectis cri-
minibus reſpooſurum.

*Grtfwitii fervut ferveram Dti Μηφ
Rbemt/i artbtepijctf, feletm tf epejlicete
bteedtiitetevi.*

Miramur fraternitatis tue prudentiam ad hoc
tot occaſiones invenire, ut in infamia tua
& oedefie fue tempore longo permaneat ,
quod opinio relinquitur iudicium ſubterfligere vi-
deatur , cum magis ad hoc profeſſo eam decue-
rit laborare, ut ſuſpicionem tanti reatus a te &
eccleſia ſua excluderet. In prxterito fi quidem
anno ad argumentum excuſationis tue quamdam
nobis obrulifti *audoriter*, te videlicet non ali-
cujus, ſed noſtra tantum pteſentie ſubdendum
fore iudicio: unde, ut etiam nunc apparet, in
literarum noſtrarum exemplaribus digmſſime re-
prehenſus es. Nunc vero immemor promiſſionis
tue , qua Rome te. ſupra corpus beati Petri
obligaffi, aliam excuſationem obtendis, timore
videlicet diffidentis tegoi, ad Lugduncſe conci-
lium, ad quod vocatus es , venire non poſſe.
in qua re quantum exculatio tua nuret, liquido
valet perpendi. Nam neque legatus Romana ec-
cleſia in negotio tuo contemnendus filis , qui
(ſicut doſeit fraternitas tua) maximis & pre-
cipuis conciliis , videlicet Nicaeno & Chakedo-
nenſi, aliique m<is prerfuit, & hujufmodi que-
ſtionibus certum diffinitionis terminum dedit; ne-
que illud nbtMk-xnumendum tibi fuit, te Lugdu-
num non poſſe venire, cum omnia via illius
pericula, fi qua ſunt, tutiffimb ft ſecuriſſimis
duiloribus poſſes tranſire, Lugdunenſi felicit archiepiſcopo, & Lingonenſi epifcopo, qui frater-

XIII. AD THEODORUM VIRDUNENSEM Epifcopum.

Ut Arnolphum comitem, qui epifeopum Leodi-
cenſem ad ſedem apoſtolicam venientem de-
praedatus eſt, & jurare compulſit te res abla-
tas nunquam repetiturum, conventu habito ad
pernitentiam & fatiſfactionem cogat: alioquin,
eccleſia introitum & corporis ac ſanguinis do-
miniet communione interdicat : & nifi intra
&quindecim dies reſiquerit, anathematis gladio
una cum ſuis fautoribus eum feriat. Ultioribus
epifeopi injuriarum peccatorum veniam pollice-
tur, epifeopum a coaſto juramento abſolvens.

*Grgveriei tpifcaptj fervet ferverem Dei Tbeederū
rir^Meerf epifcpto feluttm tf epoſtelicjm
kntditHeuae.*

nErvenit ad nos fratris & coepifcopi noſtri
X Henrici * Leodicenſis gravis calamitas, quem
ad apoſtolorum limina venientem Amulphus co-
mes rebus ſuis omnibus , quas ſecum ferebat,
expoliatum, ad augmentum nequitiae, poſt fuo-
rum ereptionem compulſit gladiis jurare quod ab-
lata nunquam repeteret, ft quod a nobis ſuper
tali tanxoque facinore ſibi veniam impetraret.
Quod immane ftagirium ut cognovimus , profe-
ſſo vehementer doluimus, cum propter impedi-
tam fratris noſtri devotionem, tum propter il-
lius deteſtabilem audaciam; quſt nifi digna ani-
madverſione vindicata fuerit, reſtat ut ei fuiſ-
que ſimilibus, fi qua deteriora ſunt ft poſſunt,
perpetrandi concedatur occaſio: verumtamen, na
forte iudicemur potius ire contulere, quam pa-
rere iuſtitiz, volumus atque apoſtolica auctorita-
te praecipimus , ut fraternitas tua quotcumque
x poſteſt

499

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VII.

JC»

potest episcopos, abbates, sacerdotes, sic clerici. Cos, fludeat adunare, de conventu habito super hac re illum improbum ad penitentiam. A satisfationem invitare. Quod si ia malitia iua perdurans aut ponitentiam agere, aut ablata noluerit digna cum iatisfatione restituere ecclie introitum, de corporis de fanguini. dominici participationem, tua ei fraternitas interdicat: datifque tibi quindecim dierum induciis. A si infra illud spatium non panituerit, & ad emendationem sceleris tui non venerit, anathematis eum gladio fulta preepto auaritatatis apostolice feriat: quod certe nos exinde omnibus modis firmabimus. Ac postmodum quidem volumus atque iubemus, ut u> illum dilectio tua quibus valebit modis infurgat. Quicumque enim illius nefandis prafumptioni auxilium aut afensum dederit, fciat se gratiam Dei & beati Petri procul dubio amiffum. Quicumque vero prafidit confratri notri, immo beati Petri, injurias pro viribus suis uicifci contenderit, ei nos apostolicam benedictionem tribuimus, & de divine pietatis munere confifi peccatorum fuorum veniam pollicemur. Nolumus etiam prudentiam tuam ignorare, nos frpe diuam coepiscopum ab illius malitiofe coadi juramenti conditione abfolviffi, fandrque ecclie contumeliam vindicandi licentiam ipfi dediffi: quem ut in omnibus pro poffe ftudeas adjuvare iterum iterumque monemus atque rogamus. Data Rome tertio Kalendas Februarii, indiacione tertia.

XIV. AD HENRICUM LEODICENSEM
Episcopum.

Dolet de contumelia illi ab Arnulpho illata, abfolvitque eum a juramento violenter prefifto, ac mandat ut contra Arnulphum infurgens ejus sceleris panas fumat. Significat se Virdunenfi epifeopo precepiffi ut illum talem ea re adjuvet.

Creperix epifcopm fervitt fervorum Dei Henrico Leodicenfi epifeopo, falutem & apofuicam beueditionem.

Ignita tue fraternitatis adverfitate & contumelia tibi, immo beato Petro, illata, nimirum valde dolere fumus coacti. De menti vero injuffi Timâ obligatione dilectioni tue fic refpondepius, non debere exiliimari eam ullis juramenti vineulis porte teneri, quæ tam nefandiffime coacta *juraverit*. Unde & apostolica te auctoritate abfolvimus, ut non tue vel alicujus conicientie ob hoc videaris innexus aut debitor effe. Infupcr etiam eadem freti potestate fraternitati tuæ licentiam damus, immo hortamur, ut contra injurias beato Petro illatas, nifi prefumptor ille panituerit, digneque fatisfecerit, quibus viribus potest, infurgat, atque illum omnibus modis infestet, & de eo tanti sceleris panas, Deo opitulante, petat & fumat. Indignum namque nobis videtur, exemplumque ceteris improbis audendi pejora futurum, fi hoc flagitium ifte impune fufeeperit. Unde etiam fratri nostro Virdunenfi epifeopo, alifque beati Petri fidelibus, lummpere præcipimus, ut dilectionem tuam unanimiter adjuvantes eum tyrannum & Chriftiane religionis conculcatorem impugnent, & armis tam carnalibus quam fpiritualifcu undique & ubique, quantum poffunt, infequentes coarcent. Data Rome tertio Kalendas Februarii, indictione tertia.

XV. AD BRITANNOS ET TURONENSES.

ANNO
CHR.TI

WrvvrQfaN inter eccliam Tume fem & Dolenfem fer le etes nptioliat fedis auditis ettriutpæ partis jmrileu vult difiniri.

Diffinitio fynodalis inter archiepiscopum Turonensem, fle epifeopum Dolenfem de pallio.

Creperius epifcopis fervus fervorem Dei eemulm epifcopis Britanmn, clero ff feptdt in Turonenfi provincia cmfiitntic.

Orum effe volumus, controverfiam inter eccliam veftram & Dolenfem pcellere ortam multum nobis in Romana fynodo laborem ingeffiffe, fed tamen, Deo miferante, poft longam dilcuiffionem, quam juffius potuimus, hanc quæ fubfcribitur diffinitionem inveniffe. Archiepifcopus fiquidem vefter ecclefiam Turonensem jus fuum in Britannia perdidiffe conquerens, Romanorum pontificum auctoritatem in medium duxit, quæ perfpicue probat Britanniam Turonenfi ecclefie quemadmodum fpirituali matri & metropoli fur fubjacionem & reverentiam debere. Dolenfis vero epifeopus non folum auarorem audientis noftre non exhibuit, verum etiam ipfa verba fua ad defenfionem prolata nulla certitudine cui fides danda effiet tuita videbantur. Tamen quia in patrii fua quamdam auaritatem fe reliquiffe aferebat, viium nobis fitit ut ad retrahendum negotium illud inducis darentur, & pro hac alifque eaufis legati apostolice fedis dirigerentur; ut auditis urnufque partis rationibus, fi cognoverint Britannos fuaritatcm authenticam apostolice fedis, videlicet eorum pontificum quorum ordinatio & vita digna & legalis fuerit, habere, per quam poffint fe a fubjacione pradi de Turonenfi ecclefie fubtrahere, quieti deinceps permaneant in fua libertate. Quod fi cotigerit eos hujus auctoritatis, quam modo diximus, non porte habere defenfionem, fopita deinceps & in rternum omni controverfia Turonienfi ecclefiam matrem de metropolim fuam recognoscant, & eam que decet metropolitarum archiepifcopo veftro fubjacionem de obedientiam exhibeant, refervato Dolenfi epifeopo pallii ufus: juffi tamen ut nullus fuccellbrum fuorum aliquo in tempore ad hanc dignitatem «fpiret, fed (fic ut fupra diximus) tam ipfi videlicet in ecclefia Dolenfi conftituendi, quam etiam ceteri Britanni epifeopi magifterio Turonenfis archiepifcopi in perpetuum fubditi permaneant. Data Roma oftava Idus Martias, indictione tertia.

XVI. AD HUBERTUM EP
Tarvannenfium.

Ejus contumaciam accusans, præcipit ttt quodcumque vocatus fuerit coram Dienfi epifeopo apostolice fedis legato omnino fe prefentet de multis tibi objectis criminibus felpiim purgaturas. Ejus canonicis, qui quamdam villam ufurpaverant divinum officium interdicit, & ab eo interdici vult.

Cregerius epifcoptr fervit fervorum Dei Huberto Tarvannenfium epifeopo.

Quod falutem de apostolica benedictione tibi non mandamus, ea maxime caufa eff, quod regifro noftro legitur te «b Hugonc hujus

101
^^^^.bnjns fanft* fiadia legato apud MonafteriohimA
anno
k leti

GREGORIJ PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VII.

30»

hereticum publica coonftvm , fit potat , an-
tequam effet ab lue infamia expurgatus, audivi-
mus fimoniace epifeopum fatum. Deinde quod
apoftolic* fedis pracepta finer te & finer cano-
nicos tuos de cafiro tanti Pauli promulgata pro
quadam villa * Keffeca nominata, quam cum
luis pertinentiis canonici S. Mari* fe S. Audomari
f*pe in priefentia noftra cotwuefti funt tibi
fe fu* ecclefie* auferri, prout ipfi iterum con-
queruntur, penitus depexifti. Ac propterea ex-
communicationem, qu* in noftro regiftro fcripta
cft, tu cum eis incurrendo, fine refpectu Dei &
apoftolica reverenti* divinum officium, ficut au-
divimus, celebrare pneftimpifti. Pro quibus &
aliis pluribus a fratre noftro Hugone Dientiepi-
copo femel & iterum ad concilium vocatus, &
poftea a nobis ad fynodum Romanam invitatus
ut te expurgares, quia non venifti, nec canoni-
ce excufafti, nifi apoftolica pietatis manfuetudo
nos difpenfatorie ad tempus fuftineret, fenten-
tiam iufte depofitionis tua inobedientia, qu* ve-
re eft idololatria, jamdudum fufcepiffet. Sed ta-
men adhuc tibi paterno parcentes affeetu, quia
diutius tot * tanta qu* de te difta funt ferre
nullo modo honefte poffumus, apoftolica auf-
ritate precipimus, ut ubi & quando prediftus
frater nofter Hugo Dientis epifeopus te vocave-
rit. de his vel aliis fatisfactum*. occasione poft-
pofita, ita paratus & circumfpectus advenias,
ut, fi te innocentem & falfo aecnatum fcis, C
cum Dei auxilio fe amicienti* puritate ab omni-
bus obiectis fe objiciendis canonicè expurgari po-
fis. Prsterea omne divinum officium omnibus
canonicis de cafiro fanfti Pauli, te folp interim
utque ad audientiam excepto, interdiciamus: fe
ipfis fe locb eorum, quoque pnfatam villam
cum ecclefia fe aliis luis pertinentiis canonicè
ecdefie* fanfti Mari* fe S. Audomari reftitue-
rint, & coram Hugone Dientiepi epifeopo de lqo-
bedientia fe excommunicatione fatisfecerit: fe ni-
fi tu ftatim viva praceptione noftra prèdiâls cano-
nicis tuis, fe omnibus locis eorum, & pr*ci-
pue ubi canonici denominati funt, omne divi-
num officium interdixeris, omne officium tuum
auctoritate apoftolica interdiftum noveris. Da-
ta Rom* feptimo Kalendas Aprilis, Inuiftione
tertia.

XVII. AD DOLENSES MONACHOS.

Mandat ut duo monafteria, qu* Lemovicenfis
epifeopus ecclcfi* fu* ab ipfis fubtrafta oon-
queftus fuerat, uique ad adventum apoftolicz
ledis legati eidem epifeopo reftituant. Qyod i»
quid in ea re juris fe credant habere, coram
legato otepdant.

avmac*ir, filutem &fbenedictilianent.

Rater fe coepitcopus nofter Lemovicenfiscon-
queftus eft nobis in fynodo, quam nuper Ro-
me Deo opitulante celebravimus, quod vdhui
fraternitas, ecdefie* fu* duo monafteria fubtrahit.
Teftatus eft etiam ipfe frater & coepitcopus no-
fter atque legatus nofter HugoDieofis epifeopus,
quod vos pm hac caufa ad duo concilia, icilli-
cet ut inter vos & pratlibatum epifeopum exinde
juftitiz finem componeret, admonuit: fed, ut ipfe
attèrit, nullam juftitiam feu obedientiam exhibe-
re voluiffis. (Eapropter fynodalis conventus de-
creevit, ut pnetata monafteria in poteftate Lc-

movicenfis ecclefie* redire debeant, & fine con-
traditione veftre, feu vctrorum utque ad ad-
ventum legati noftri quiete ab ipfa ecclefia po-
fideantur. Nos itaque juxta fratrum noftro-
rum confimtum atque confilium quod fupra delibera-
tum eft confirmantes, mandamus vobis atque
precipimus, ut uique ad præfixum terminum per-
mittatis praadiftam ecclefiam Lemoviceniam ipfa
monafteria retinere. Si vero in eis aliquid jufti-
tis vos habere confiditis, legati noftri adventum
expeftantes, caufam veftream illi opportuno loco
& tempore, ubi poffit Lemovicenfis epifeopus m-
tereffe, reereftimare. Ante cujus audientiam cau-
fa veftra diligentius ventilata & plenius cognita
juftiti* finem inveniat, & inter vos omni- lite
Biqpita quique veftrum fuo jure contentus inju-
riam facere definat. Data Rona* * Kalendis
Aprilis, Indiftione terita. /

XVIII. AD WILIEMUM AUXIENSEM Archiepifcopum,

Arguens eum Inobedienti* prcpit ut Pezanen-
M»n abbatem cogat Aureliacenfi abbati refti-
tuere quandam ecclefiam illi monafterio at
apoftolica fede conceffam, contumaci ccde^c
introitu imerdiftio.

Crigpriu qifapitt [trvtu ferverunt Dei JTilirim
* nnnhtpijfto, felutem & apo-

M iramur prudentiam tuam ita fe apoftolic*
fedi inobedientemcxhibuiffc, ut negotium,
quod tibi vicarii noftri commilerunt, adexequen-
dum tu non curans parere, contctapferis ad ef-
fectum perducere. Siquidem injuncta tibi eft ab
eis cura juftitiam faciendi Petro abbati * Aurelia-
ccnfis coenobii juris hujus fanfts Romans eccle-
fi* de Etodbne abbate ^caanenfe, qui ex longo
tempore invafam detinet ecdefiam juris itidem
beati Petri, fed pnfato monafterio Aureliacenfi
concedam, qu* nominatur fanfta Maria Dal-
mairaci. Qju in re quantam beato Petro reve-
rentiam habueris in hoc evidenter apparet, quod
Dfe invafor ecclefiam calumniote adhuc occupare
non definit, fe prediftus abbasAufclacenfisapo-
ftolicas aures ob id interpellare compellitur, prx-
fertim cum fupra nominatus Pezanrnfis convi-
ât*, & a legatis noftreis Stephano cardinale fe
Gerardo Oftienfi coepitcopo adjudicatus debere
illam ecdefiam reddere, quia non fecerit excom-
municationem incurrerit. Quapropter dilectionem
tuam monemus, fe apoftolica auctoritate pned-
pimus, ut fiepe diftum-Petanenfem abbatem co-
gas Aureliacenfi prefixam ecclefiam unde lis eft
reftituere, fe condigia fatufaftione ipfum tibi
Elacabilcm reddere. Quod fi forte fpiritu fuper-
i* induratus acquiefcere noluerit, & monafte-
rio illi quod invafum eft, officium divinum, fe
Einvafori, noftra auctoritate omnis ecclefie* inter-
dicat introitum. Nam non inter religiofos mo-
nachos, fed nec inter hicos, debet annumerari
dhui facrilegium perpetrare non timet Data Ro-
m* * fecundo Idus Aprilis, Indiftione terita-
oaliÜ, J'

XIX. AD RITURICENSES, NARBONENSES fe Burdigalenfes.

Pnacipit ut beneficia Aureliacenfi coenobio ablata
reftituantur, & obfequium atque fidelitas avi-
cecomite exhibeatur abbati, quem fe obligatiè
fignicat > ne ulli militi ultra unum manium
de

ANNQ
Christi

vm k.i

* pilcopo

* A«r.U«-

* *

oaliÜ, J'

-----de possessione ecclesie daret. Confirmat mo-A
 a Nnō nastrh Viacenſis refutationem a principe in
 chr iet m.mu abbatis confertu episcopi & clericorū
 f. ctam.

*Gregarim episcopum Mi fervum fervorum Dei omnium in
 fittioenſi, arc non Sarbonenſi, ft* Puriig.iisn-
 β, provnciū cñſtititii, exceptis bis <hui apo-
 iica excommunicatione tenentur, ſalutem & apo-
 jlo.uam' benedicti' m.*

Clamor abbatis Aureliacenſis cœnobii, quod
 proprii juris B. Petri conceſſione fundarieris
 ſciſſet B. Geraldus eſſe dignoſcitur, auribus
 illis inſonuit, videlicet ſuper quibudam perſonis
 qui injuſte detinent beneficia pſixdidi mnaſterii
 a prœſentibus ſuis ſub fidelitate & dominio
 pro deſcſione eccleſie ſibi & ſuis antecelloribus
 olim conceſſa. Pixcipue conqueritur ſuper Be-
 rengatio Carlatenſi vicecomite, qui propria cu-
 piditate dñaus, debitum ſervitium & fidelitatem
 abbati exhibere negat, niſi beneficium quod im-
 merito detinet ac huc etiam de jure eccleſie au-
 geatur. Proinde apoſtolica auctoritate præſcri-
 mus, quatenus omnis, qui beneficium præſentis
 eccleſie ad hoc aliquando ſuſcepſiſſe cognoscitur,
 ſibi et onem & fidelitatem abbati perſolvat, &
 ſervitium pro beneficio largiri non denegat, ſed
 ab exactone illicitæ augmentationis deſiſtat: aliter
 chim inſaſor ic ſacrilegus eſſe comprobatur.
 Nos vero detrimentum ſupradidi cœnocoli agno-
 ſcentes. abbatem ſibi promiſſione fidei ſur in
 manu noſtra obligavimus, ut nulli militum li-
 ceat illi ultra unum manum de poſſeſſione ec-
 cleſie dare ſub hac vel alia occasione, neque ali-
 ati alteri perſonæ, niſi communis utilitas fra-
 trum regulariter degentium pullulaverit, & apo-
 ſtolice xquitati renuntiare auſus fuerit. Mona-
 ſterium autem M. mrcenſe cum omnibus ſibi
 adiſcentiis. eccleſias ſciſſet Dalmairaci &
 monti» ſuivit, & eſeteras, nec non terras (x poſ-
 ſeſſiones in quacumque ſupraſcriptatum provin-
 ciarum ablatas, ſeu malis contumeliis op-
 preſſas, monaſterio Aureliacenſi ſcriptis ſive te-
 ſtibus olim juſte conceſſas, apoſtolica auctoritate
 præſcripſimus reſtitui. & ſine inquietudine aliqua
 permitti. Monaſterium quidem Viacenſe in ma-
 nu bbatſis refutatum a principibus ipſius terræ
 contentu episcopii & clericorum ſibi ſuiſque ſuc-
 ceſſoribus concedimus & confirmamus, & fauto-
 ribus refutationis apoſtolicam benedictionem lar-
 gimur: & eos qui eccleſias ſive prxdia prxfati
 monaſterii injuſte detinent, abſque ulla dilatione
 reddi jubemus. Qui ergo his mandatis noſtris ſpi-
 ritu ſuperbix acquiſcere noluerit, præſentis
 Berengarius, ſi obedire contempſerit, gratiam
 beati Petri amittet, & iram omnipotentis Dei
 incurret. Obtemperantibus autem gratiam Dei
 & apoſtolicam benedictionem de milericordia di-
 vina conſiſſi largimur. Data Romæ Idibus
 Aprilis, indiſione tertia.

XX. AD MANASSEM ARCHIEPISCOPUM Rhemenſem.

Drpoſitionis ſententiam a legato contra cum in
 Lugduncnſi concilio prolatam ie confirmaffe
 ait: licentiam tamen adituc ſe expurgandi co-
 ram quibudam episcopis indulget, dummodo
 interim ejus accuſatorum res iq integrum re-
 ſtituantur, & Rhemenſem eccleſiam relinquat,
 & m alium locum ſecedat, dericoſque in ea
 ſecorc Deo ſervite permittat.

*Gregorius episcopum fervum fervorum Dei Manaffit
 λ'β<α>(<α>).*

Sciat fraternitas tua, quod depoſitionis ſenten-
 tiam, alq. 110 nobis Dic'nſi episcopio in Lug-
 duncnſi concilio religioſorum virotum conidio
 prolatam, & nos diſante iuſtitia in Romana ſyn-
 ovlo apoſtolica «udoritate firmavimus. Sed ta-
 men contra moiem Romanic eccleſie nimia ut
 ita dixerim, milericordia duiſſis, adjunctis tibi
 bueſiunenſi, Laudtinenſi, Camcracenſi, Catalau-
 ncnſi, episcopis, vel eorum ſimilibus, cum aliis
 noduobus quorum teſtimonio aequè confidamus, ſi
 'dejuſtitia confidis, & eos habere poteris utque
 B a] feſtivitatem ſancti Michaelis purgandi licen-
 ti?m tibi mōngemus; ea videlicet conditione,
 illi Manallē & Brunoni, & eſeteris qui pro iuſti-
 tia con ra loedti fuiſſe videntur, rebus ſuis in
 integrum .eſtitv. tis utque ad aſcenſionem Domini
 proximam Rhemenſem eccleſiam a tua occupa-
 tione ex toto liberam deſeras, & Cluniacum * aur
 Calant Dei cum uno clerico & duobus laicis ſuis
 ſtipendiis religioſe vidurus ſecdas. Quod ſi face-
 re valueris, prædião Dienſi episcopio prxnuntiare
 procures, ut in ejus præſentia ſacramento confir-
 mes, de rebus præſentibus eccleſie te nihil interim
 diftraâurum, niſi quantum tibi & præſentibus fociis
 competenter ſuffecerit. Clericos autem, qui tanto
 tempore pro juſtitia exilium paſſi ſunt, in ec-
 cleſia ſecure Deo ſervite permittas. Et quoniam
 laborioſum tibi fuerit ad nos uque venire, con-
 cedimus ut coram Dienſi episcopio & abbate Clu-
 niacenſi, aut ſi abbatem deſſe contigerit, coram
 Amato, pnediâo modo cum præſentibus teſtibus de
 infamia te expurges. Quod ſi huic noſtræ diſpen-
 ſationis præcepto obedire contempſeris, i'ciasquo-
 niam iniquitatem tuam ultetius portare non poſ-
 ſumus, & depoſitionis lententiam, non ſolum
 immutabiliter permanſuram, ſed etiam nullam ti-
 bi audientiam in poſterum relinquentiam. Data
 Romæ decimo quinto Kalendas Maii, indiſione
 tertia.

XXI. AD ACONUM REGEM DANORUM.

Hortatur ad perſeverantiam in obedientia apoſto-
 licæ fedis, & ad imitandum regis patris, quem
 valde commendat, virtutes. Monet ut curen-
 ne temporis calamitates in ſacerdotum culpas,
 quibus honorem exhibendum eſſe docet, elus
 ſibi diti transferant, nec in mulieres camdem
 ob cauſam i'xviant!

*Gregorius episcopus fervus fervorum Dei u4mto regt
 Danorum, episcopis, principibus, clero & P'P'~
 lo, ſalutem & apoſtolicam benedictionem.*

ZUoniam veſtræ dilectionis amor Deo & be-
 ſto Petro pronam obedientiam debitantique
 E reverentiam (in quantum potuimus intelligere)
 ſtudit haâenus propenſius exhibere, non dubium
 habemus quin idcirco vobis triumphum & glo-
 riarn prr ceteris gratia divina contulerit. Cqkx
 ſi in eodem Audio perſeverando veſtre devotio-
 nis aſſe&us in finem permanere curaverit, pro
 ceno & eam quam nunc habetis gloriâ retine-
 re, & ampliorem, Domino auxiliante, valebitis
 deinceps adipilci. Te itaque ipeſcialiter, filii car-
 itſſime, cui regni curam providentia divina com-
 miſit, paterno monemus aſſe&u, ut excellentiſſi-
 mi parentis mi regias probitates & virtutes egre-
 gas imitari iatagas: ejus quidem pñkipui mores
 in.

N

Otum ellē tibi credo, excellentissime fili , priusquam ad pontificale culmen ascenderem, quanto tempore te fincere dilectionis affectu amavi, qualem etiam me tuis negotiis, Aquam efficacem exhibui: irrisper ut ad reple fatigium creceres quanto Audio laboravi. Cum pro re a q̄buldam fratribus magnam pene infamiam perq̄ji, submunnurantibus quod ad tanta homicidia perpetranda tanto faxre meam operam impendidem. Deus vero in mea conscientia testis erat, quam teā id animo feceram, ipetans per gratia Deū, & non inaniter confidens de virtuti

Bus bonis que in te erant, quia quanto ad sublimiora proficeres, tanto te apud Deum & f̄ndam famam (Neut sic nunc, Deo gratias, res est > ex bono meliorem exhiberes. Itaque nunc tamquam dilectissimo filio, & fideli S. Petri sic nostro, sicut in familiari colloquio lace-rem, congilum nostrum, fil quid te postmodum fecere deceat, paucis aperio. Quando enim complacuit ei qui exultat humiles, ut fanda mater nostra ecclesia ad regimen apostolicū fedis invitum fatis ac renitentem, Deo teste, me rape- ret, continuo nefanda mala, que a pessimistuis patitur, officii mei (quo mihi clamare sic nunquam cessare injundum est) necessitate com- pulsus, amore quoque ac timore convivus, dis- simulare non potui; amore quidem, quia £ Pb- tulus a puero me in domo suadulciter nutritat, & quia caritas Domini Dei nostri, me quasi ali- uid estiraans, tanti pastoris vicarium au "gen- am fandam matrem nostram elegerat; timore autem, quia terribiliter divina lex intonat, di- cens: *Moleiſtu bovum qui porci gladio iuo* [ou- f, ... *gtunt*, idest qui doārinam subtrant & occisione carnalis vite. Nunc igitur, carissime & in Chri- sto semper amplectens fili, cum & matrem tuam nimium tribulari concipias , & inevitabilis nos fuccurrendi necessitas urgeat, talem te volo, & multum pro honore tuo & ftilute in vera fit non fida caritate moneo, ut carnem obedientiam ypo- beas; fit ficut, cooperante Deo, gemma pnet- tum esse meruisti, ita regula iustitie & obedi- entie forma eundis terre principibus effe mereiris: tot proculdubio in futura gloria principum princeps futurus, quot usque in finem seculi exemplo tue obedi- entie principes felvabuntur: & fi quidam illo rum falvari noluerint, tibi tamen retributio nul- latenus minuetur. Non solum autem, sed & in hoc mundo tibi & heredibus tuis viāoria, ho- nor, potentia, sublimitas amplius celitus tribue- tur. Exemplum tibi teipsum propone. Sicut enim velles ab eo quem ex misero & pauperrimo ser- vo potentissimum regem fecisses, non immerito honorari, sic sic tu, quem ex fervo peccati mi-

V 4 fero

joy

GREGORII PAPÆ VII. EPLSTOLÆ. LIB. VII.

joi

ANNO
CHRISTI

tero & pauperculo (ita quippe omnes nascimur) A
potentissimum regem Deus gratis fecit, honora-
torem tuum, protectorem atque adiutorem tuum
& omnipotentem Jriurn honorare semper studiose
leftina. Nge ab hoc impediatur te pethmornm prin-
C'pum. turba. Nequitia enim multoties est, vir-
tus nutem p'ncornm. Gloriosius est probato mi-
liti multis fugientibus in przlo flare. P'ctiofior
illa est gemma quæ rarius invenitur. Immo quan-
to magis potentes hujus fxculi fupebia lita &
impiis adibus exczcati corruunt in profundum, g
tanto magis-te, qui pix illis mul;;;" Deo carus
inventus es, pie humiliando decet erigi, & ober-
diendo fubliman, ut fit ficut scriptum est; im-
pius imple jg.st jo Su C, Ô Jovdibx est fer-
iefeat albnc, <7 fefitfs fefitfece/Hr tdlw. Plura
tibi adhuc exhortando feriberem: fed quia tales
milifli qui me fatis de tua prudentia, honeftate,
juftitia, fimul cum filio nonno Huberto laetifica-
verunt, fapientii viro fatis effe dictam judicavi:
tperans quia omnipotens Deus, iupra quam dici-
mus, in te fceper te ad honorem fuum digna-
bitur operari. Quz vero in literis minus funt,
legatis tuis tibi voce dicenda commiimus. Ipfc
autem omnipotens Deus & pater noster hoc tuo
cordi, cariffime filii, ita inſpirare atque plantare
mifericorditer dignetur; quatenus tk in hoc fx-
culo iſperito virtutum tuarum regnum tuum &
potentiam augeat, & in futuro cum fandis regi-
bus ad regna fuper czlcftia incxcogitabiliter me-
liora feliciter introducat. Arnen. Cenomanenſi
epifeopo tuis precibus juftitia didante faventes
officium episcopale reddidimus. Abbatem quoque
monafterii S. Petri, quod est Cenomanni, ab-
ſolvimus. Data Romz viii. Kalendas Maii,
indidione tertia.

XXIV. AD WILIELMUM ABBATEM Hiriaugienſem,

Approbat quod curam monafterii fandi Salvato-
ris luſcepit, eumque vicarium fuum confi-
tuit ut ad procurandum ut ibi abbas canonice
ordinetur. Prohibet principibus fxcularibus, ne
in eo loco quidquam juris habeant. Privile-
gium ab Alexandro II. olim deceptione indu-
do conceſſum Everardo abrogat. Conſtantiv-
nſis eccleſiæ przſide a Romana eccleſia diſe-
dante concedit, ut abbas a quocumque reli-
gioſo epifeopo quz ad episcopale officium per-
tinent udeipiat, vel ad apoſtolicam fedem re-
currat.

*Creari** epifeopx fervens fervorem Dei Utielmq
obboti Htrfengieetſis tmmtferii, feintent
& apoſtolutn benedictiolum.*

Quoniam pervenit ad nos, quod religio tua
curam monafterii fandi Salvatoris juris apo-
ſtolicz fedis, cui etiam duodecim aurei, quorum
viginti uncias faciunt, ex eodem monafterio an-
nis fingulis perſolvi debent, fiti in villa ' Sca-
phufa, in epifcopatu Conſtantienſi, oblectante
Comite Burcardo, virique religioſis hortantibus,
eo dumtaxat tenore fuſcepit, ut przdidas co-
mes, qui tibi in przſato monafterio quaſdam quaſ
proprias conditiones venditabat, dimtſſa atque re-
nuntiata omni fxculari poteſtate, Jocum ipſum
liberum eſſe permetteret, ſtudium dikdjonis tuz
probanter, quod factum eſt apoſtolica auctoritate
firmamus; & quia per locum ille (ſicut audivimus)
ad religionis natum, Domino miferante, cœpit
afluſgere; nos, inquantum valemus, perpetuum

illic fanditatis Habilitatem providere cupientes
fraternitati tuz fuper cernobium illud follicitudinis
noſtræ vicem committimus, ſcilicet ut fratres ibi
diſciplinis regulariter inſtrudræ, mores, eorum vi-
tamque competenter inſtrucendo ef quz ad anima-
rum falurcm pertinent vigilanter protdere, ac
maxime ur inibi abbas fecundum Deum ordinetur
procures. Prztcrea ut izpeſati monafterii fratres
tine inquietudine propoſitum Inum valeant ſecu-
rius propenſius exequi, ac omnipotenti Domi-
no debitz devotionis obicquium infantcr & gra-
tanter exohfre, volumus & apoſtolica auctoritate
prxeipimus, ut nullus lacerdotum, rfgutn-, vel
ducum, aut comitum, ſcu qua libet magna aut
prava perſona, przhunat tibi in eo loco aliquas
proprietas conditiones, non hxreditarii iuris,
non advocatiz, non inveſti turre, non cujuſlibet
poteſtatis, quæ libertati monafterii noceat, ven-
dicare, non oYnamcta eccleſiæ, live poſſeſſiones
invadere, minuere, vel alienare: fed ita fit ab
omni fxculari pouſtate lecurus, (x Romanæ) fedis
libertate qujetus, ſient confiât Cluniacenſis mo-
natterium, & Maſtillenſe manere: abbas autem
advocatum quem voluerit eligat. Qyod ſi is poſt-
modum non fuerit utilis monafterio, eo remoto
E alium conſtituat. Privilegium autem quod bonz
memoriæ przdeceſſor noſter Alexander contra fan-
(tolum patrum flatuta aliqua fubrcptione vel de-
ceptione inductus eidem loco fecit, in quo Everardo
comiti cjuſque polleris advocatiam & præficiendi
abbatis potcſtatem, & lotius rei admini Arationem
conceſſit, nos canonice correptionis lententia per-
apoſtolicam fandionem utentes infirmamus, in-
fringimus, atque cadamus; &, ne per hoc al-
cujus temeraria cupiditas in audaciam tuz perditio-
nis erumpat, apoſtolica auctoritate in irritum re-
vocamus. Si quis ergo contra hoc falubre præce-
ptum noſtrum pertinaciter ire lentaverit, gratiam
beati Petri te non dubhet amiſſuram; admonituz
que lemcl, bis, & tertio per competentes indu-
cias, ii non rcſpucrit, & delidum fuum emeti-
dare contemplerit, ſciat ſe..divino anathemate in-
nodatum, & a corporis & ſanguinis Domini com-
munionem alienum. Illud etiam ad Romans liber-
tatis munus confirmandum fubjungentes adjici-
mus, ut ſi aliquo tempore Conſtantienſi eccleſiæ
firxfidens ab apoſtolica fede diſeordaverit, eique
nobediens fuerit, (<j<<d, confirmante Samuele,
pectitum oriolattii 17 iitlolatri^ fetiitt eſt, dicente,
quoque beato Ambroſio: Hatreticum eſſe confiât
qui Romanæ eccleſiæ non concordat) liceat abba-
tifi tibi fuique a quocumque religioſo epifeopo pla-
cuerit ordinationes, confeſſationes, & quz ad
episcopale officium pertinent, expetere atque fu-
ſcipere, vel ad apoſtolicam ledem recurrere. Ob-
ſervatores autem hujus noſtrj præcepti remiſſio-
nem omnium peccatorum fuorum & gratiam bo-
nam a Domino confequantur. Adum Lateranſis
' odavo Idus Maii, indidione tertia. V/1

XXV. AD GUILIELMUM REGEM ANGLORUM,

Hortatur ut Dei honorem fuo prxponat honori,
Deumque totis viribus integro corde diligat.

*CrcgWkr epifeopus fervas fervorum Dei Guilleime
regi yfnglor'm, fehstem & tpoſtolicom
benedictionem,*

Redimus prudentiam veſtram non latere,
omnibus alt's excellentiores apoſtolicam &
regiam dignitates huic mundo ad ejus regimina
omni-

101

GREGOMI PAPÆ VIL EPISTOLÆ. LIB. VII

110

- I - omnipotentem Deum diffinivit. Sicut enim ad A
 anno mundi pulchritudinem oculis carnis diversifistem-
 Por'aus repræsentant filii Solem & Lunam omni-
 bus nihil eminentiora diftulit luminaria; fu ne
 ciatura, quam fui benignitas ad imaginem luam
 in hoc mundo creaverat, in erronea & mortifera
 traheret pericula, providit in apostolica & re-
 gia dignitate per dñcia regeretur oīcia. Qua
 tamen majoritatis & minoritatis distantia religio
 tie fe movet Christiana, ut cura & dispensatione
 apostolicæ argnitatis post Deum gubernetur re-
 gia. Quod licet, fili carissime, tua non ignoret
 vigilantia, tamen ut pro salute tua indifolubili-
 ter menti tuæ it alligatum divina tctatur feri-
 pta, apostolicam & pontificalem dignitatem re-
 ges Christianos ceteroque omnes ante divinum B
 tribunal repræsentaturam, & pro eorum delictis ra-
 tionem Deo reddituram. Si ergo iusto iudici, & qui
 mentiri nefcit, creaturarum omnium creatori tre-
 mendo iudicio te fum repræsentaturus, iudicet di-
 ligens sapientia tua. an debeam vel postum faluti
 tua: non dīgentissime cavere, & ns'mihi ad la-
 lutem tuam, ut vivendum possideas rerram, de-
 beas vel pollicis fine mora non obedire. Provideas
 ergo, ut pro te inceffanter infittas, fi te diligis, Deum
 honoremque Dei tibi tuoque prapone honor-
 ri; Deum munda mente, toris viribus, integro
 corde diligere. Crede mihi, fi Deum pura men-
 te, ut audis, & ut scriptura prapit, dilcxisti,
 fi Dei horem, ut debes, in omnibus tuop'x-
 potueris, qui fide nefcit diligere, qui potens efft
 etiam te prapone, hic & in futuro te ample-
 xabitur, & regnum tuum omnipotenti fuo bra-
 chio dilatabit. Data Romæ od. vo Idus Maii,
 indidione tenia.

XXVI. AD MATHILDEM REGINAM
ANGLORUM.

Ejus fidem commendat. Munera, quæ offert,
 nulla alia se expetere ait, quam vitam ca-
 titutis, rerum suarum in pauperes erogationem,
 & proximi dilectionem.

Gregorius episcopus servat servat Dei Mathildi
 Regina Anglorum, salutem ff apostolicam
 benedictionem.

Igenuitatis vestra. Iedis literis, quam fide-
 mente Deo obedias, quanta dilectione fide-
 bus tuis adhæreas, intelleximus. Nos quoque
 quomodo mentis tuz memoria præsentes conti-
 neat, ex amplitudinis tuz promissionibus non mi-
 nus percipimus: quibus dengnatis, ut quidquid
 de vestris vellemus, fi notum vobis fieret, fine
 mora fufeeperemus. Quod, filia carissima, qua
 fufeeperimus dilectione, & quæ munera a te opta-
 mus, fic intelligas. Quod enim aurum, quægem-
 maz, quæ mundi hujus pretiosa mihi a te magis
 sunt expedita, quam vita casta, rerum tua-
 rum in pauperes distributio, Dei & proximi
 dilectio? nxc & his familia a te munera opta-
 mus: ut integra & simplicitate diligas nobilitatem
 tuam precamur, dilectam obtineas, habita nun-
 quam derelinquas. His armis & familiis virum
 tuum armare, cum Deus tibi opportunitatem de-
 derit, ne desittas. Cetera, quæ dimittimus, per
 Hubertum filium & fidelem communem manda-
 mus. Data Romæ odavo Idus Maii, indidione
 tenia.

Cemil Gérard. Tom. XX

XXVII. AD ROBERTUM REGIS

Ans'lorum filium. Chatsri

ann 7

te.

Monet ut patris monitis acquiescat, eique in
 omnibus honoribus exhibens obediat.

Gregorius episcopus servat servat Dei Roberte
 filie regis Anglorum, salutem D apostoli-
 cam benedictionem.

Certi rumores morum tuorum, & lux pru-
 dentiz, & liberalitatis, qui usque ad nos
 pervenerunt, partim dilectione parentum, partim
 tua, nps lzihcaverunt. Qui verti e contra quo-
 rumdam pravorum confilio aures nostras mole-
 ftaverunt, ut priores hilarem, fie finitri nos
 reddidere tristem. Nunc vero quia per Huber-
 tum filium nostrum audivimus te paternis confi-
 liis acquiescere, pravorum vero omnino dimitte-
 re, lrtimur. Infuper monemus & paterne pre-
 camur, ut mdhti tuz temper fit infixum, quia
 quam forti manu, quam divulgata gloria, quid-
 quid pater tuus possideat, ab ore inimicorum ex-
 traxerit, sciens tamen fe non in perpetuum vi-
 vere, led ad hoc tam viriliter infidere, ut hz-
 redi alicui lio dimitteret. Caveas ergo, fili di-
 leadhme, admonemus, i ab hinc pravorum
 confiliis acquiescas, quibus patrem offendas, &
 matrem contritteria. Sint tibi indifolubili-
 ter fixa prapcepta sic monita divina: *Umere patrem,
 i matrem, ut fit loagavut super terram.* Et ik
 lud: *Om maledixerit patri, vel matri morte me-
 riatur.* Si vero ex honore patris & matris lon-
 gior tibi tribuitur vita, e contra fi dclionestas,
 quid tribuatur, liceat videas. Si autem ex mal-
 didis mortem filio divina scriptura intonat, mul-
 to certius ex .tnalefadis certiore mortem infi-
 nuat. Quid ergo reftat, fi membrum Chrifti vis
 vivere, & in mundo isto honeste converfari?
 Pravorum confilia ex officio nostro pncipimus
 penitus dimittas. Patris voluntati in omnibus
 acquiescas. Data Ronue vm. Idus Maii, in-
 didione m.

XXVIII. AD EPISCOPUM
BENEVENTANUM.

Vult ut quemdam convivium hzreticum exquirat
 & examinet: firefipfeentem invenerit, in nul-
 lo lzfum dimittat; fin minus, per poeniten-
 tiam ad fanam dodrinam reducere curet; fi
 obftinatum, ex archiepifcopatu expellat; ut-
 que ejus caufam una cum abbate montis Caf-
 fini & quibufdam epifeopis diffiniat.

Gregorius episcopus servat servat Dei fratri ff
 coepifcopo Beneventum R..... falatem
 G apostolicam benedictionem.

Fraternitati tuz notum facimus, præsentialium
 latorem Joannem presbyterum, virum qui-
 dem (ficut ex professione sua cognovimus) or-
 thodoxum, nobis ex oarte Synnadenfis archiep-
 iscopi Armeni conqueftum esse super quodam ne-
 fario, quem nos ex ore tuo convivium hzreti-
 cutn adjudicavimus: quod is ob hanc impletatem
 de Armenia expulfus gravem contra Armeniam ejus-
 dem hxrefis gignat Latinz apostolicæ catholicæque
 ecclefiz fufpicionem, immo vero iudicium. Unde
 nos illius ecdefiz Armicorum fcilicet fidem (fic-
 ut ex hujus verbis didicimus) comprobantes, di-
 ledioui tuz monendo pncipimus, ut prætatum
 V j h>

p» **GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VIII.** **p»**
 h'reucum, qui mam noftras, iudicium fu* per-
 fidix formigans, fufpigit, diligente eXqUjraJi
 „4ITI fol«r,er «amines Si igitur alum refipafte, fit
 ad est Jlicam fidem rediiffle, intelligenti* tu*
 confiterit, fane cdoftum fit confirmatum, ac in
 nullo ladum dimittas incolumem, Si vero non-
 dum ad matricecclefi* gremium & redam fidem
 de liti erroris gravitate converfus fuerit, ad fa-
 me doârin* conidium per pmjitçnti* tramitem
 eum reducere commonendo procures. Quod fi
 veris rationibus fisluberrimis monitis tuis diabolico
 fpiritu induratus acquiefcere, & finceris in-
 tellcftibus fidei, confentire noluerit, ne rabies il-
 lius ignaros Utere, & fic incautos valeat taede-
 re, jubemus ut cum facias perfidi* nota inaper-
 to fignari, ac deinde << toto archlepfleopatu
 tuo* ipfum expuhum, hsertfim elus cunais dete-
 gendo ubique, quantum potes, ut apoftatam fle
 Chriftian* unitatis inimicum non definas perte-
 qui. Ut autem eum invenire, repertumque d*
 M*ck*li« (im poffis agnofcere, nomen ipfius Macha-
 rum, & loci in quo moratur Frigentium, fub-
 jugtmus. Hoc etiam tibi priefcipimus, ut an-
 ftus religioio abbati montis Gaffini cun&itque tuis
 cocpfcopis pnet. ti heretici caufam difeutias, dif-
 cutiamque diffinias. Infuper ferrum, quod nos
 tibi portare contradiximus, ultiaqs ferre intçr-
 diciro, nc hac hypocrifli incautas mentes amplius
 decipiat. Pebuniam vero, quant tanta fraude ac-
 quifivit, noftro preecepto fibiaufferas, pauperibus
 que diftribuas. C

LIBER OCTAVUS REGISTRE

GRpGORII PAPÆ YIL

Xm* *formic* itctrnatinii «n'Zzc'M» -iltugffintt y*
pmtÿkit's vm donriv Grigtrii 4W
frptuvo, indiütöfu trrti.*

I. ADSYNNADENSEM

Archie piscosum.

Dolet quod audierit Armenonun ecclefi.m a re--
 âitudme catholic* fident in quibufdam devlaf
 fe. Quod an ita fit ab eo feire cupit: fic quid
 ipfe de his fic de omnibus ad fidem pertinen-
 tibus fentiat fibi per literas fic nqntios vult fi-
 gnificari, fie an quatuor concilia generalia re-
 cipiât. Monet ut credat quod catholica crediti
 ecclefia: non defiffere a facrificando in eccle-
 fia tua azyma. Grxoorum calumnias fignifi-
 cat, quibus etiam graviore injuria Romanam
 ecclefiam in hoc perfequuntur nihil facientem:
 quorum tamen fermentum nec reprobat nec
 vituperat. Hortatur ut extremi iudicii diem
 pr* oculis habeat. Deumque precatur, ut eum
 in concordii fidellum unitatç custodiat.

Cregpriu epifeopuftrvtu fmvnavDti G.
 m Cbrifto fretri tircbitpifiofo, ft-
 lxtan tf apoftolicam bnediitioMvi.

S Umm* fedis fpecula, cui, Dço auâore, licet
 indigni pfsidemus, ac univerfalisecclefi* fo
 llicitudo, quam ipfius difponente providentia ge-
 rimus, compellit nos ficut de illorum, qui fe *
 Chrifti corpore feparant, perditione vehementer
 dolere, ita quoque de eorum, qui rctafentmnt,
 & unitatem fidei fervare nofcunior falntari con-
 tentfu, ineffabili laetitia congratulari. Proinde quo-
 niam veftram, fcilicet Axmcnorum, ecclefiam a

tribus traditam univerfalisecclefiaqtenet, inquaft
 dam pravas exorbitaffe fententias nobis relatum
 eft, profecto nimium paterni affeâus compafi
 fione deluimus. Qporumdâmfiquidem relatione
 didicimus in celebrandis facrificictoram fahitiferis
 facramentis aquam vino penitus apud vos non
 admifeeri, cum nemo Chriftianus, qui ôcra no-
 vit evangelis, dubitet elatere Domini aquam cum
 fanguinc emanaffle. Audivimus etiam quod con-
 tra morem ianft* ecclefi* veftr* non << bdffa-
 mo fapftum chrifma, fed ex butyro, conficiat,
 fic quod Diofcotum Alexapdrinum h*refiancham
 ob perfidi* fu* duritiam in' concilio Chalcedo-
 nenfi depolitum atque 'damnatum veneretur fic
 approbet. Hrc autem licet prefentium portitor
 tuus legatus ita effle coram nobis negavçrit, ta-
 men ex fraternitate tua feire firmius cupientes,
 volumus ut per hunc eundem Joannem presby-
 ferum, & de iftis rebus quid fentias, fic de c*-
 teris ficubi bcfitas, ad nos procures cum filigio
 tuo referibere, ac deinceps dileâionis tu* literas
 ad apoftolicam fedem frequenter dirigere. Volu-
 mus etiam caritatem tuam literis tuis fignihea-
 re, utrum veftra recipiat quod ecclefia univerfa-
 lis amplettitur, fidem fcilicet quatuoc concilio-
 rum, qu* a fapftis patribus comprobata, a Ro-
 manis pontificibus Silveftro, Leone, alifque,
 apofteolica funt auctoritate firmata. Inter quos
 nihilo minus beatiffimus Gregorius papa dodor

egregius majoribus...ecclefi* Alexandrin*, An- s.aa., Gr
 tiochenc, alifque, in eoiftola fua fele eam te-
 nere his verbis teftatus eft: Quia corde creditur i
 ad iuftitiam, ore autem confetfio fit ad falutem.
 ficut fandî evangelii quatuor libros, fie quatuor
 concilia lulcipere fit venerari me fateor, Nic*-
 pum fcilicet, in quo perverfum Arii dogma de-
 ftuitor, Conftantinopolitanum quoque, in quo Eu-
 pomji & Macedonii enor convincitur, Ephefi-
 mim etiam primum, in quo Neftorii impletas ju-
 dicatur, Chalcedonenfe vero, in quo Eutychis
 Diofcorique pravitas reprobat, tota devotione
 complodorJ integerrima approbatione cufiodio
 Snip in his velut in quadrato lapide fan&c fidei
 ru&ura conlurv.it fit cujuslibet vite atque adio-
 nis norma contu.it. Quifquis eorum foliditatém
 non tenet, etiamfi lapis effle cernitur, tamen ex-
 tra editicium jacer Quintum quoque concilium
 pariter veneror, in quo epiftola que lbe dicitur
 erroris plena reprobat, Theodorus pertonans
 mediatoris Dei & hominum in duabus fubftautis
 feparans ad impietatis perfidiam cecidiffle convin-
 citur, feripta quoque Theodorhi, per qu* bear
 Cyrilli fides reprehenditur, aufit dementi* prola-
 ta refutantur. Cunftas vero quas priefata vene-
 randa concilia pertonas refpuunt refpuo, quas ve-
 nerantur amplettor, quia dum univerfau funt
 confçnfu conftituta, fe fit non illa deftruit, qui-
 quis przfumit aut fojvere quos ligant, aut reli-
 gare quos folyunt. Quifquis ergo aliud fapit,
 anathema fit. His itaqbe fimâiftimi viri pr-
 cipuique doftoris verbis diligenter declaratis, pru-
 dentiam tuam caritatis affeâu commonendam cen-
 fuimus, ut elaufulam quam in illa laude fubjun-
 gitis: Sanctus Deus, unftus fortis, fandus im-
 mortalis; tftam videlicet: Qui crucifixus * eftP*o
 nobis: quoniam nulla orientalium, pnet ve-
 ftram, lcd nec fan&a Romana habet ecclefia,
 vos totius fcandali occafionem pravique intcllic-
 ftus fufpicionem vitantes, fuperaddere de attero
 mittatis. Si enim vas eleâionis feeatiffimus Pau-
 lus de fumendis cibis mellus fibi effle non man-
 ducare neque bibere, quam ut frater fçandalixa.

ANNO
CMmsn

rttur, afferme, confiderare debetis quam grave
ft periculofum fit, ubifaniori intelle&u vitaripo-
jeft, fratribus de fide fcandalum generare. Qua-
propter fraternitas tua eccliefie cuius tibi cura
commiffa eft tenendum putet, ft credat, fuffice-
re, quod catholica in orbem terrarum diflufa
eccliefia Spiritu fando illuftrante edoda femire
cognoscitur, ft tenere declaratur. De hinc »
q tua cognovimus eccliefiam veftram azyma lacri-
ncare, & ob hoca Graecis dumtaxat Imperitis quafi
de hærefi reprehendi, volumus vos de temeraria
garrulitate illorum multum mirari, fed nec ab
infiytuto defiffere: fcientes eorum procacitatem
non modo vobis hanc velut calumniam objicere,
verum etiam de fimili caufa, gravius vero in-
juria, hucufque contra fandam Rora&am cede-
fiam infurgere, 4U< per beatura Petrum, quafi
quodam privilegio, ab ipfis fidei primordiis a
tandis patribus omnium mater eccliefiarum ad-
ftruitur, ft ita ufque in finem femper habebitur;
ki qua nullus unquam hereticus profuffte digno-
fcitur, nec unquam proficiendum, profertim Do-
mino promittente, confidimus. Alt enim Domi-
nus Iefus: *Ege pre te rogevi Petre, ut vrt iefi-
ciet fides tn* Et illi, quidem fuum fermentatum
commendantes, reprebentioois in nos kviffima
verba contumaciter joculari non delinunt. Nos
vero azymum noftrum inexpugnabili fecundum
Dominum ratione defendentes, ipibrum fermenta-
tum nec vituperamus nec repro iamus, frequen-
tes apoftolum dicentem «andir *eyh tunu moule*,
fed ad detegendam ft contemnendam Gmcorum
temeritatem nunc ifta fufficiant. Dile&ioni vero
tuae iterum inculcando mandamus, ut de fitprae
feriptis, & de aliis qu. ad fuem pertinere cer-
nuntur, qualiter teneas per memoratum presby-
terum, aut per alium idoneum nuntium tuas ad
nos literas mittere ftudeas. Infuper etiam, licet
folertiam tuam bene dodam credamus, ex debi-
to tamen eam caritatis affedu paucis monemus,
quafi diibioti examinis diem temper pr oculis
habens, oommiffic tibi follicitudinis farcinam co-
gitet: ft quantum illum fine dilatione celeriter
approximare confideret, tanto de reddenda pecu-
nias ratione propenfius vigilare non negligat;
quo fevenis foenerator, ideinque rigidus arbiter
non de male infibib talento quid deputet poenis,
inveniat, fed de multiplicato lucro amdens vos ad
frudum beat. fetrihutionis percipiendum invitet.
Omnipotens Deus, ciyus eft quidquid recte fapi-
mus, fentimus, ft credimus, ipfe mentem tue
fraternitatis uberius illuminando per fani intelle-
frus tramitem dirigat, ft te in concordia fidelium
imitate confervans ita gubernet atque cuftodiat,
ut .& fubjedos tibi populos efficaciter de divina
fcientia poffit inffruere, ft cum ipfis fempiternam
gloriam ingredi, pro eis vero valeas promia fum-
ma percipere. Data odavo Idus Junii.

<») Jxremeettme Reherti Decii.

EGo Robctus, Dei gratia ft fandi Petri,
Apulis ft Calabriae ft Siciliae dux, ab hac
hora & deinceps ero fidelis fanda Romanae ec-
ckfie, & apoftolicæ fedi, ft tibi domino meo
Gregorio univerfali papae. In confilio vel fado,
unde vitam aut membrum pendas, vel captus fis
mala captione non ero. Confilium quod mihi
credideris, ft contradixeris ne illud manifeftem,
nop manifeftabo ad tuum damnum me fciente.

Sanft. Romane eccliefir tibi que adjutor ero «d
tenendum, acquirendum, ft defendendum rega-
lia fandi Petri, ejufque poffeffiones pro meopof-
lc contra omnes homines, excepta parte Firma-
nac marchir, ft Salerno, atque Amalphi, unde
adhuc fada non eft diffinitio, & adjuvabo te ut
fecure ft honorifice teneas papatum Romanum.
Terram fandi Petri, quam nunc tenes vel habi-
turus es, poftquam fcivero tuas efle poteftatis,
nec invadere nec acquirere queram, nec etiam
deprodari prsefumam abfqne tua tuorumque fuc-
cefforum, qui ad honorem fandi Petri ordinati
fueim, certa licentia, præter illam quam tu
mihi concedes, vel mihi concessuri funt, fucceflo-
res. Penfionem de terra fandi Petri, quam ego
teneo, aut tenebo ficut ftatutum eft, reda fide
ftudebo, ut illam annualiter fanda Romana ha-
beat eccliefia. Omnes quoque eccliefias, quas in
mea perfiffunt dominatione cum illarwn poffef-
fionibus dimittam in tua potetate, ft delenor
ero illarum ad fidelitatem fandas Romanae ec-
clefiæ». Et fi tu vel tui fucceffores ante me ex
hac vita migraveritis, fecundum quod monitus
fuero a melioribus cardinalibus, clericis Romanis
ft laicis, adjuvabo ut papa eligatur ft ordinetur
ad honorem fandi Petri. Hæc omnia fupraferi-
pra obfervabo fande Romane eccliefiæ, & tibi
cum reda fide, ft hanc fidelitatem obfervabo
tuis fuccefforibus ad honorem fandi Petri ordi-
natis, qui mihi, fi mea culpa, non remanent,
firmaverint investituram a te mihi concedam.
Adutft Ciprani tertio Kalendas Julii.

Jbçri&hiM daMiM Gregorii

Rohertem

EGo Gregorius papa investite, Roberte dux,
de terra, quam ritu concederunt antceffo-
res mei fandæ memorir Nicolaus ft Alexander.
De illa autem terra uam injufte tenes, ficut
eft Salcras, ft Amalpnia, ft pars marchiat Fir-
mane, nunc ce patienter fuffineo, in confidentia
Dei omnipotentis, & tu. bonitati?, ut tu poft-
ea exude ab honorem Dei & fandi Petri ita te
habeas, ficut & te agere ft me fufelpere decet
Dime periculo anima: tuas & meat. Adum ut
fupra

Coefitutio reddendi cenfv ca d'») referrehlunui domi-
ti, duodecim videlicet deteriore Pepierfi mo-
neto, detoto Aputie Celohrie, & Sicilio.

EGo Robertas Dei gratia & fandi Petri, Apu-
li», ft Calabriae, ft Siciliae dux, ad confir-
mationem traditionis ft ad recognitionem fideli-
tatis, de omni terra quam ego teneo propriefub
dominio meo, & quam adhuc nulli ultramonta-
norum ita conceffi ut teneat, promitto me an-
nualiter pro unoquoque jugo boum penfionem,
duodecim fcilicet denarios Papenfismonete, per-
Efoluturum beato Petro, ft tibi domino meo Gro-
gorio papæ, ft omnibus fuccefforibus tuis, aut
fuccefforum tuorum nuntiis. Hujus autem pen-
fonarias redditionis erit femper terminus finita
quoque anno fandr refurredionis dies dominicus.
Sub hac vero conditione hujus perolveode pen-
fionis obligo me & meos five heredes five fuc-
ceffores tibi domino meo Gregorio pape & fuc-
cefforibus tuis.

II. AD

fi) Hoc turaanentum ad an. 1077. pertinere, contendit Fagiv ad an. Ch. J0X0.

anno¹ π ad nugonem abbatem
CH. "2T" Cluniacensem.

Perfringit fceku Robert! monachi funoniaci „, quem jubet ab abbate fuo corrigi, & ab introitu ecclesie &, omni ccdclaficô minifterio leparari. Regem Quoque illius fraude deceptum moneri, vult, n:h refipuerit, excommunicandum fore, & omnes fideles in partibus Hifpanix fote follicitandes. Monet etiam abbatem curare, ut fui monachi in Hifpanhe partibus difperfi ad proprium monafterium redeant.* nullam ibidem ordinationem vires habituram ligmficat, nm qu® legati apoftolici auditoritaxe fuerit comolobata. B

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei Hupani venerabili Cluntacenji abbati, falutem cT apoftolicam benedictionem.

Quanta impietas a monafterio veftro per Robert! monachi veftri prrfumptionem exierit, ex literis Richardi legati noftri, abbatif videlicet Maflilienfis potes cognofcere. Qui nimirum Robertas Simonis magi imitator fââus, quanta potuit malignitatis aftititia adverfus be:ti l'etri auctoritatem non timuit infurgere, & centum millia hominum, qui laboris noftri diligencia ad viftn veritatis redire coeperant, per fitggestionem litam in priftinum errorem reducere. Cujus iniquitati nonfolum te confenfiffe non credimus, verum etiam pro immanitate ferieris nobifeum triftari, & ad exercendam debitam ultionem animum habere intelligimus, prxfertim cum fidei noftrx antiquum prxbeas experimentum, de honoræ fanftx Roman® ecclesie idem nobifeum fentire, & ad exeeutionem iuftitix, qux frigeſcente caritate jam pene terris excellit, libertatem reſtitutionis refervalle. Ab hac utique animi concepta ce:tinidine nullus rumor, nulla iuggeftio, poterit nos divellere: ted neque illi, quidc multis adverſum vos negotiis murmurant, ante tempus fraternx colloquutionis ad fuſpicandum aliud poterunt nobis ſcandalum generare. Nam, ut de aliis tacem us, pene omnes qui nobifeum funt fratres, nifi ireno rationis noftrx retinentu, amorem ab cis loco veftroexhiburum in gravem inimicitiam convertiffent. Quapropter, falutem veftram ficut noſtram diligentes, monemus ut lubditos veftros corrigentes, hujufmodi murmurationis occaſionem religionem veftram diligentibus nobis non pixbeatif. Specialiter autem admonemus ut Robertim illum, qui fuſpiciat iniquitatis auctor extitit, qui diabolica fuggeftione Hifpanienſi ecclesie tantum periculum invexit, ab introitu ecclesie, & ab omni minifterio rerum veftrarum, feparctis, donec ad vos redeat, & temeritatis fux dignam ultionem fuſcipiat. Regem quoque illius fraude deceptum diligenter literis tuis intclligere fatias, beati Petri iram & indignationem, atque, fi non refipuerit, griviffimam adverſum ie & regnum fuum ultionem provocafic, quod legatum Romanx ecclesie indecenti tractavit, & falſitati potius quam veritati credidit. De quibus digne Deo & beato Petro fatifathirus, ficut legatum noſtrum dehonestavit, ita fe fibi per debitam humilitatem & condignam reverentiam commendabilem faciat ac devotum. Significare etiam te fibi dignum ducimus, nos eum, fi culpam fuam non correxerit, effe excommunicaturos, & quotquot funt in partibus Hifpanix fideles fandi Petri ad cohſtituo-

nem fuam follicitaturos.. Qui fi minus praeceptioni, noftrx obedirent, non gravem exſtimaremus laborem nos ad Hifpaniam proficifci, & amertum eum quemadmodum Clirdijaria: religionis inimicum dura & aſpera moliri. Tui etiam fittidii fit, ut monaent in cliikm partibus injulic difperfi ad proprium redeant monafterium & nuV la ibtAPn ordinatio vires <b(incat, nifi quæ legati noftri fuerit auctoritate probata. Volumus etiam, ut alteram epiftolam noſtram regl^grdxdicto deferriprreipias. Data ? Ciprani quinfoKa- Calpei^*. lndas Jhlil, indidiorit tertia. ***I,a**Ce

AD ALPHONSUM CASTELLÆ. Regem.

Monet ut remotis malis confiliariis, iegeti apoftolici falutaribus monitis acquieſcens, de emendatione fua fe & Dei ecclēſiam lxtificer. Illicitum connubium cum uxoris fux confanguinea initum rctpuat, &.æ fe ab inceſtu mulieris atnore abripi linat. Robei tum monachum fcdudōrem ac regni perturbatorem debitas temeritatis ac trclcris penas daturum ligmficat.

Gregotius epifeopus fervus fervorum Dei dilectiffimo n° Cbrifto filio rigi ſidelphonj, falutem & apoftolicam benedictionem.

TVici non poteſt, filii cariffime, quantum nos -L' referente filio noſtro anoftolice fedis legato Richardo, nobis cognita prxclara tua obedientia laetificaverat. Tu enim coram Deo femper in vilccribus noſtris eras, tu apud homines maximum nobis exemplum egregia: virtutis eras, de te apud alios reges gloriabamur, te vere Chriftianuin regem, & ideo vere regem nos habere in parte Domini Jcfu contia membra diaboli gaudebamus. Unde & bona tua fragrantia multas jam regiones aſperferat, & velut Sol quidam in occiduis natus orientem verſus cxleftis luminis radios emittebat. At nunc comperto quod diabolus tuæ faluti, & omnium qui per te falvandi erant, more fuo invidens, per membrum tuum quemdam Robertum pfseudomonachum, & per antiquam adjutricem fuam perditam feminam, viriles animos tuos a redo itinere deturbavit, quantum de te primo fueramus gavifi, tantum nunc confundimur, erubefcimus, contriftamur. Quapropter ut cognofcas quantum circa te pie folliciti futnus, per bonitatem fk gloriam Chrifti te paterna voce monemus & conteſtamur, remove a te quantocius confiliarios falitaiis; *corruptum quippe mores bonos colloquata prava.* Acquieſce autem per omnia legato noſtro fratri Richardo; quem nifi prudentem. & nligioſum cognoviſſem, noſtras ei vices nullatenus corqjniliicm. Non te .1 falutaribus/monitis atque inſtitutis nolitis inediae mulieris amor abripiat, quia muliere* *apituteſ. B. flatate faciunt fipientes.* Igtum quippe regem fapientiffimum Salomonem inceſtus mulierum turpiter amor dejecit, & tiorentilimum regnum Ifrael Dei iudicio pene totum de manu poſteritatis ejus abripuit. Proinde per Dominum noſtrum JefumChriftum, & per potentiam adventus ejus, nec non & ex auctoritate beatiffimorum apoftolorum Petri 6^ Pauli, iterum monemus, atque jiæcipimus, ne teipſum deiſpicias, ne in gloria in., maculam ponas, ne poſteritatem carnis tux inutilem & reprobam facias. Vires refumc: illicitum connubium, quod cum uxoris tux contiguinea inſtit, penitus rciſpue. De tua emendi-

ann o
chr «Ti
daritw nos & totam ecclēfiam Dei cito laetifi-
ea, ne, si inobediens (quod avertat Deus) esse
malueris, iram Dei omnipotentis incurras, fit nos
(quod valde inviti delentesquedimus) beati Pe-
tri gladium fuper te evaginare cogamu-. Prxd-
dum fane nefanditimm Robertum 'monachum
fedudorem tui & perturbatorem regni, ab introi-
tu ecclēfie feparatum, intra daufra monallerii
Cluniacensis in poenitentiam rettudi decernimus.
Sed abitas Cluniacensis nos imitando id faciet :
eadem cnimvla, eodem fenfu, eodem fpiritu am-
bulamus. Deus autem omnipotens nos de tua corre-
gione cito exhilarare dignetur, filii cariffimc.

IV. AD RICHIARDUM.

Conioliatur eum de hostium persecutionibus. Ad
patientiam hortatur, promittens ic interim
' curaturam ut Robertus pseudomonachus
fui ferieris pernas luat.

CAgarittr epifeopat fervut fervorum Dei Plib-irdo
cariffimt filio, falutem & aptfolic.im
btndedilionem.

Q Uia midis literis fignificaffi nobis antiquum
hoffem opus tuum ad utilitatem Chriftia-
nainex parte directum per membra fua non
ter folitum impedin'?, ac per hoc fraternitatem
tuam trillitiam nimiam incurriffi, nos quoque
tibi merito compatiētes, eodem tecum amomur
moerore. Sed cum memoriae reducitur quanta &
quiffia apoftoji, fuccellibres etiam eorum, in aedi-
ficatione fundamenti ecclēfiez partim a paganis
partim a falfts Chriftianis tint parti, de miferi-
cordia Domini confit refiumimus vires, vidoriae
triumphum plenihma fiducia de eodem hofte
procul dubio, ut noftri priores, expedantes. Pa-
tientia atque perfevrrantia imprxcituarum reli-
gioni tue omnino funt nccellariae, fcienti diffum
ab apoftolo non coronari nifi qui legitime cer-
taverit, dcb>ta praemiffa exhortatione: nos tamen
ftudio tuo in nullo deerimus, Cluniaceni abbati
mittendo querae tuae literas una cum noftris,
quatenus Robertum pseudomonachum quamcilius,
ad monafterium redire compellat, eumdem ab
ingreffu ecclēfie coerceat, & tam gravis perni-
tentis fqualore diutino afficiat, quod in pravo
contra te, imitio contra Deum, commiffio ope-
re, muklationem fentiat pernueantiae.

V. AD EPISCOPOS APULIE
& Calabriae.

Queritur de quorundam epifeoporum praefumptio»
ne contra Romanam ecclēfiam : quos tamen ,
ut alios fim les, tum Alexandri papae cum fuo
tempore, confufos remaniffi narrat : fed poft-
ea obdurato corde, qui ad fenfum redire de-
buerant , denuo adverfus eamdem confpiralle,
& Ravennatem epifeopum hzrefiarcham con-
ftituiiffe. Quac fperans eorum fuperbiam prx-
ceps ruituram, & quietem fandae ecclēfiecon-
fufiohoffibus dilarandam fore, hortatur eos ut
laboranti ecclēfiae orationibus fuccurrant.

Grtgirim epiffus fervnt fervorum Dei diledlr in
Chrijio frtribt' & cotpfcopis per Principal)" ,
iF jlpnliam , & Calabriam confituli) , falaiem
& apoffolicam benedilitionem.

F Raternitatem veftram credimus non latere ;
quod plures fatanc difcipuli, qui falfo no.

mine per diverfas regiones cenlentur epifeopi ,
diabolica inflammati fuperbia , fandam' Roma-
nam ecclēfiam conati funt confundere; fed per
auxilium omnipotentis Dei, & atidoaitatem bea-
U.Pqtri^ iniqua eorum prxfumptio, Jcut eis ve-
recundiam & confufionem, ita apwolic® fodi
gloriam contulit & exaltationem. Siquidem a mi-
nimo ufque ad maximum, * videlicet H,.. qui .
vertex "...regem, qui vertex & audor peffiferi H.»««
confilii fuiſſe probatur, per plurima corporum 5c 7 jf",
animarum pericula perfenfit, quantas beatf Petri
audoritas ad ule'feendam conun iniquitatem vi-
res obtineat. Scitis enim quia tempore domini
noftri pupae * A quod idem * H inju-
riae ecclēfiae: beati Petri per * Cadulum inferre
excogitaverit& in quantam quamque rurpiſſi-
mam, mundo teſte, confufionis foveam cum eo-
dem Cadulo cadere meruit, & quanto honore
quintilque triumphis in exercitatione illius cer-
taminis * R. P. noſtra profecerit. Scitis etiam
quam dceftandis conſpirationibusanteannostres,
pricipue Longobardorum epifeopi le adverfum H»<n.<cl.
nes eodem H..... principante armaverunt, ^H'...«-H-
quod per dceſionetp beati Petri ilkrfi & in eo-
lumes non fine magna noſtra noſtrumque fide-
litum honoris exaltatione remanſimus. Illis vero
priorem arbitrantibus non lufficere libi confilio .

pratem, a planta pedis ufque Ad verticem apoſto-
lier ultionis quantum * ferierit gladius, adhuc * fo...
plaga incurabilis prztat indicium. Sed in his "... H
omnibus obduratas meretricum more frontes ge-
rentes, & impudentia fua iram fibi juſti iudicii
theſeurizantes, qui reſpectu contumeliae fix ad
lenfum redire debuerant, patrem fuum lecuti ,
qui dixit ; Ponam fedem meam aA Jgnilona, IT ero
fimilis elijfmm : priftinam conſpirationetn adver-
fus Dominum fic tandem univerſalcum ecclēfiam
conati funt innovare, & hominem farilegunt ,
& lan&e Romans ecclēfie perjurum, nec non
per univerſum * R... orbem nefanditimis fcejeri-
busdenotatum * M/.., dicimus fandz Ravennatis
ecclēfie dcaſtatorcm, antichriftim fibi fic harre.
liarcham conſtituere , In quo nimirum fatanſe n
conventu illi interfuere quorum eſt vita deteſta-
Cib<...>U .
bills, & ordinatio hxretica immenſitate multi-
modi criminis. Siquidem ad hanc infantiam illa
demum eos deſperatio traxit, quod neque preci-
bus, neque fervitiorum aut munerum promiffio-
nibus, tclerum ftiorum veniam apud nos malue-
rit impetrare, nifi forte vellent iudicio ecclēfia-
tico noſtrarque cenlurx fe, mediante mifericoc-
dia, ficut decet officium noſtrum, ſubmittere .
Hos itaque nullis rationibus fultos, immo om-
nium criminum conficientia perditiffunos, tanto
magis vilipendimus, quanto ipſi fe altiora con-
cendiffe confidunt . Per mifericordiam quippe
Dri, fic orationem beati Petri, quae Simonem
magum, eorum utique magiftrum, ad altiora
tendentem mirabiliter deiecit, fperamus ruinam
...duum non diu remoraturam, fic quietem tanāae
ecclēfiae, viftis ſic confutis hoſtibus fuiſ, more
folito glorioſiffime dilatandam. Vos itaque, di-
lecliffimi fratres, innocentiam communis matris
veſtre fanftz Romana: ecclēfie perpendentes, fic
quantum diabolus membra fua ad inferendam
prxfiatz Romanae ecclēfiae inquietudinem exer-
ceat , conſiderantes ficut decet, fic officii veſtri
debitum exigit, orationibus aliiſque modis, qui-
bus laboranti matri incurrendum eſt, operam
ftudiumque impendite: quatenus appareat vos le-
gitimos ejus filios eſſe, ipſiufque contumeliam ,
partita nobifeum laboris diligentia, ex corde fen-
tire. Quod ſi fueritis focili compaffionis, eritis ,
auxi-

—
 anno nistrCatera. qu* noninferuimus, legatis noŃtris,
 C HRIŃTI QŃi, Ńi ficut nobi* credere poteŃtis, referenda com-
 mifimus. Data Cicaui duodecimo Kalendas Au-
 guŃti.

VI. AD EOSDEM.

(Jt Michaeli imperatori ConŃiantipollitano ab im-
 peratoria dignitate injuŃte ejedo, & apoŃtolic*
 ledis ac Roberti ducis auxilium imploranti ,
 Ńubveniant. Praecipit militibus qui apud eum
 militare voluerint, ut ei fideliter inŃerviant :
 mandatque epifcopis, ut eos milites moneant,
 ut redam fidem erga eum fervent, timorem
 & amorem Dei pr* oculis habeant, & in bo-
 nis operibus perfeverent, Ńicque illos a pecca-B
 tis abŃolvant.

. Gregorius epifeopus fervut fervorum Dei fratribus
 & T coepifcopis in Apulia & Calabria coŃeemo-
 rantibm, Ńalutem & apoŃtolicam
 benediCtionem.

N Otum eŃŃe prudenti* veŃtr* non dubitamus ,
 glorioŃiŃimum imperatorem ConŃtantinopo-
 D«or>:, litanum , Michaellem ' videlicet, ab
 .?āpl.,aŃ. excellēnt'e culmine indigne potius Ńic maŃtioŃe ,
 <'k«ba«gf — quam juŃte aut rationabiliter, eŃŃe deŃedum, qui
 Ńurpur.m. auxilium beati Petri, necnon filii noŃtri glorio-
 ŃaŃi**ui, filii ducis Roberti flagitaturus Italiam petiit .
 Quapropter nos, licet indigni, fedis ipŃius eu-
 ram gerentes, compaŃŃionis viŃceribus moti, pre-C
 cibus illius, nec non ejusdem ducis annuendum
 cŃTe cŃnluimus, Ńic a fidelibus beati Petri Ńubve-
 niendum Ńibi fore putavimus. Igitur quia inter ce-
 tera multimoda fuŃtragia, iŃtud non minus pro-
 futurum memorati principes exiŃtimant, Ńcilicet
 fit milites auxiliatores , reda fide, non diŃŃimili-
 bus animis ire conŃtanter in adiutorium ŃicdeŃeu-
 Ńionem praefati imperatoris debeant, apoŃtolica
 auctoritate praecipimus ; quatenus illi qui militiam
 ipŃius intrare Ńtatuerint , m contrariam partem
 proditoria tergiverŃatione tranŃire non audeant ,
 venun (quod ChriŃtian* religionis honor Ńic de-
 bitum poŃtulat) ei parŃtidium fideliter impendar.
 Dilectioni quoque veŃtr* nihilo minus prŃcipien-
 do mandamus, ut eos qui cum eodem duce Ńic^
 prrdāo imperatore tranŃŃreturi Ńunt, diŃligen-
 tiTime k ut veŃtrum officium exigit) moneatis con-
 dignam poenitentiam agere, Ńic redam fidem (Ńic-
 ut decet ChriŃtianos) circa illos lervare; in om-
 nibus adibus Ńuis timorem Dei Ńic amorem pr*
 oculis habere, Ńic in bonis operibus perŃeveram ,
 Ńicque illos Ńulti noŃtra auctoritate, immo beati
 Petri poteŃtate, a peccatis abŃolvite . Data octa-
 vo Kalendas AuguŃti

VII. AD UNIVERSOS FIDELES.

Multorum prŃncipum auxilium proraŃŃum Ńibi
 praŃŃto eŃŃe Ńignificans , Ńe Ravennam armata
 manu venturum ait, ut eam eccleŃŃiam de ma-
 nibus impiorum eripiat. Quare hortatur uteo-
 rum impiorum Ńuperbiam Ńic conatus una le-
 1 cum contemnant : unde Ńandz eccleŃŃi* pacem
 divina clementia Ńtabiliendam fore Ńperent.

Gregorius epifeopus Jervus fervorum Dei fratribus
 &? coepiŃeopis Cbriftianam religionem defendenti-
 bus , calerijŃŃe clericalis ac laicalis ordinis Sa-
 Cii Petri fidelibus, Ńalutem & apoŃtolicam benodi-
 Ctionem.

N Otum Ńit dilectioni veŃtr*, nos tam pernol-
 ifios, quam & perlegatos noŃtros cum do-

ice * R.... Ńit Jordaneceter/que potentioribuf
 Nortmannoruna principibus fuiŃŃe locutos, qui pro-
 tecto unanimiter promittunt Ńe (Ńicut jurati Ńunt)
 ad defeaŃionem Ńandae Roman* eccleŃŃi* noŃtri»
 que honoris contra omnes mortales auxilium im-
 penŃuros. IdipŃum quoque nobis, & qui circa Ur-
 bem longe lareque Ńunt , Ńit in Tulcia cŃterifque
 regionibus, principes Ńirmiter pollicentur.- Unde
 poŃt Kalendas Septembris, poŃtquam tempus Ńri-
 geŃcere coeperit, cupiente^ * Ńaodara Ravenna . S. B.
 tem eccleŃŃiam de manibus impiis eripere, & pa-
 tri Ńuo beato Petro rcŃtituere, partes illas arma-
 ta manu (Ńicut de Domino Ńperamus) petemus, ac
 per ipŃius auxilium nos eam liberaturos haud du-
 bie credimus. Qpapropter nos audaciam impio-
 rum, eorumque qui nos, immo in beatSm Pe-
 trum , Ńe erexerunt , machinationes pro nihilo
 dbteptes, volumus atque hortamur vos Ńuperbiam
 conatuique illorum itque nobiŃcum contemnere ,
 tanto de ruina eorum certiores, quanto eos ad
 Ńitiora niti aŃcendere cernitis. Talibus namque
 Propheta impreicans ait: Superbia eorum yid is
 oderunt aŃendit temper., aperte declarans quia au-
 dax impietas eo magis caŃui viciniorextat, quo
 amplexitate aŃcendit exiŃtimat . Vos ergo qui
 Deum timetis, & beati Petri fidelitatem tenens,
 dc miŃericordia Domini nullatenus hŃŃitantes pror-
 Ńus Ńperate, Ńit nefandorum perturbationem me-
 rita ruina cito Ńedandam, Ńic i^and* eccleŃŃi* pa-
 ean Ńic lecuritatem (Ńicut de divina clementia
 C confidentes promittimus) proxime Ńtabiliendam.

VIII. AD ALPHANUM EPISCOPUM
Salernitanum.

Gratulatu, de beati MatŃthri apoŃtoli corporis
 inventione . Hortatur epifeopum , ut reliquias
 debita veneratione prolequatur, ac moneat du-
 cem R. --- Ńic ejus conjugem, ut tam inŃi-
 gni patrono reverentiam Ńic honorem decenter
 exhibeant, Ńic ejus opem promereri contendant.

Gregorius epifeopus fervits fervorum Dei Ńratri &
 coepŃŃcopo Salernitano Jlpbano Ńalutem &
 apoŃtolicam benediCtionem.

D ivinae pietatis reŃpedui gratias ingentes refe-
 rimus , cujus dignatio theŃaurum magnum
 totique mundo profuturum noŃtris temporibus mi-
 Ńericorditer revelavit. Non immerito nue quoque
 dilectioni gratulamur, qu* tant* lŃxtiti* cŃlitus
 revera oŃŃenŃŃe participes nos efficere illicite pro-
 curavit . Credimus liquidera Ńic incundanter affe-
 rimus de tanti corporis inventione, non Ńolum
 ipŃum beatum MatŃhanim apoŃtolum, verum et-
 iam ceteros coapoŃtolos, cum Ńandis omnibus ,
 ipŃilque celeŃŃtibus Ńpiritibus, Ńic glorioŃa Dei ge-
 nitricem Maria , mortalibus congaudere, atque ipio-
 r im omnium Ńtudia circa humanum genus hoc
 tempore quam aliis multo propenŃiora multum-
 que eŃŃe ' uberantiora . Si enim ceteris tempo-
 ribus fandorum nos pattocinia pia non deferunt,
 certiffime tunc poŃŃiŃimum Ńperanda Ńunt eorum
 auxilia , cum Ńandiffima eorum corpora nobis
 quaŃi rediviva divino nutu manifeŃtantur : Ńic Ńic-
 ut per corporei aŃpŃodus intuitum tamquam fides
 cernitur, Ńpes jam tenetur, ita eorum beneficia
 tunc erga devotos renovari uberiuŃque redundare
 credendum eŃŃt. Unde Ńic jam Ńanda univerŃa-
 lis eccleŃŃia dudum magnis turbiniŃibus varitque
 tŃmpeŃtatum procellis impulŃa, clamorem Ńuum
 a Domino exauditu non dubitet, Ńed ad quie»
 ti litoria Ńccurritatem alacres oculos c vicino io-
 679.

jir

GREGORII PAPÆ VH. EPISTOLÆ. LIB. VIII.

■ »... tendens beati Matthei apostoli prefidium iuxta. A
anno contempletur: quoniam jam nunc dubie agit in
Cl>eU.Ti Pō'111: «-> fī'am prxfentjam offendit gubernator

antiquus. Quapropter de tanti thesauri revelatione tua fraternitas exulter in Domino, beatifimas reliquias debitas venerationis obsequiis dignis ampkctens, gloriosum ducem R.... ipsius quoc nobilissimam conjugem horretur, & moneat, Juatenus tam in ligni patrone, qui te cis demonstrare ignatus est, reverentiam & honorem decenter exhibentes, ipsius gratiam & auxilium fibi suisque promereri nitibus iumnue devotionis contendat. Data Romae decimoquarto Kalendas Octobris.

IX. AD GERMANOS.

Calamitatum ecclesiæ causam peccatis adferibit ; fed patientia & spe opus esse ostendit. Hortatur itaque primum (acerdotes, ut subditorum actiones corrigant, deinde ceteros omnes, ut fiduciam in Domino continuant: sperantem nonnullos ad gremium matris ecclesiæ convertere iuri.

Grigermr episcopus fervus fervorum Dei omnibus archiepiscopis, episcopis, diversique ordinis ac poteratis clericis ff laids rj Geltonico regno morantibus, illis dumtaxat qui fanff Roman ec-cliffi fideliter ebedimt, salutem ff apostolicam benedictionem.

Z^VUoniam nihil in terra fine causa fit, ficut C x-C sapientis verba testantur, quod dudum fanda ecclesiæ fuistum procellarumque mole concutitur, quodque tyrannica: percussione hattenus rabiem patimr, non nisi peccatis nostris exigentibus evenire credendum est. Nam judicia quidem Dei verillimè omnia iuxta (unt: fed inter hxc omnia, carissimè, dispositionis divinæ patientia: virtus habenda est, & spei certitudo ad celsu misericordix respedu firmiter est extendenda: cuju? manus nec ad exaltandam fidelium humilitatem imbecillis, nec ad deiciendam hollis elationis superbiam invenitur invalida. Quod si culpæ morbis poenitentiae medicamen adhibuerimus, & excellas ac negligentias nostras ipsi differtite corrigendo ad iustitiæ formam mores nostros instituerimus, p. ofedo, superna virtute auxiliante, sic inimicorum rabies cito peribit, sic diu desideratam pacem atque securitatem ecclesiæ fanda recipiet. Quare vobis specialiter, qui in sacerdotalis regiminis apice prxfiditis, nunc loquimur, ad quorum sollicitudinem subditorum vita pertinere dinoscitur, & quos de commiffi gregi cura in venturo examine rationem reddere convenit, ut subjedorum astus sic conversationem, nulla gratia vel timore prxpeditente, diligenter incipiat, sic discretè corre&onis acie quæ amputanda sunt reiecare, fecundam quod a matre vestra lanffa Romana ecclesiæ acceptis, non negligatis; illud propheticum in memoria lemper habentes: *Sacrificate sacrificium iustitiæ*, ff /perate i> Domino. De extero dilectionem omnium vestrum monemus atque hortamur, fiduciam vestram in Domino sic in potentia virtutis ejus constituite. quoniam fini appropinquavit ad veriorum malitia, ira ut qui desperantes in Dominum & fanffam Romanam omnium matrem ecclesiæ se extulerunt, temeritatis prenas, haud multum tardante merita ruina, perfolvant. Nonnulli tamen, quod de cunctis optaremus, per misericordiam Dei de errore suo & iniquitatis via poenitentes ad gremium matris convertuntur ecclesias. Data x. Kal. Odobris.

i snetZ. General. Tom. XX.

X. AD ORZOQCUM JUDICEM

Calaritanum.

*-anno

CH,"u П'

Devotionem ejus erga beatum Petrum in honore prxtito legato apostolico agnosceens, monetur quæ ab ipso legato audivit memoria teneat: Dcye moleste fei'at, quod quemdam archiepiscopum barbam radere coegit; 4ed ipsum ut pastorem fulciens, de ejus consilio omnem potestatis sue clerum barbam radere compellat. Se noluit ait alienum iis dare qui terram ipsius invadendi facultatem fibi concedi petierunt, neque daturum, si fidem fervare voluerit: immo si quis id attentaverit, a se prohiberi iri, cumque beati Petri auxilium, si in ejus fidelitate permanferit, habiturum.

Gregarius episcopus fervus fervorum Dei glorioso judici Calaritano & rzocco, Salutem
ff apostolicam benedictionem.

* P, " " O- O- A « «

G Ratias omnipotenti Deo referimus, quod tua fribilitas beatum Petrum recognoscens, debitum honorem & reverentiam legato nostro Pulonici episcopo Vu. . . exhibuit: ac proinde ita devotionem tuam in illolulcipimus, quasi nobis, immo beato Petro prxtiteris, dicente Domino: *Qui vos recipit, me recipit*. Dilectionem ergo ruam monemus, ut ea quæ a prxlato legato nostro atque Azone prudenti viro audivisti, alta memoria semper retineas, si tui memoriam in nobis ante Dominum jugiter esse desideras. Nos enim memorati episcopi hortatu ac precibus, qui te a te reverenter fuceptu honorifice tractatum testatur, apud illum, cujus vice licet innigni fungimur, te in mente specialiter deinceps habere optamus. Nolumus autem prudentiam tuam moleste accipere, quod archiepiscopum vestrum Jacobum consuetudini fanff Romanæ ecclesiæ marris omnium ecclesiæ, vltraque specialiter obedire coegimus, scilicet ut quemadmodum totius occidentalis ecclesiæ clerus ab ipsis fidei Christianæ primordiis barbam radendi morem tenuit, ita & ipse frater noster vester archiepiscopus raderet. Unde eminenti quoque tux præcipimus, ut ipsum ceu pastorem & spiritualementem patrem fulciens & auctans, cum consilio ejus omnem tux potestatis clerum barbæ radere facias atque compellas: res quoque omnino renuentium, nisi demum confenserint, publices, id est juri Calaritanæ ecclesiæ tradas, & ne ulterius inde se intromittant confringas, nec non ipsum ad honorem ecclesiæ defendendum promptissime adjuves. Præterea nolumus scientiam ruam latere, nobis terram vestram a multis gentibus esse petitam, maxima servitia si eam permetteremus invadi, fuisse promissa; ita te medietatem totius terræ nostro ufui vellent relinquere, partemque alteram ad fidelitatem nostram fibi habere. Cumque hoc non solum a Nortmannis & a Tuicis ac Longobardis, fed etiam a quibusdam ultramontanis crebro ex nobis cset postulatum, nemini in ea re unquam assensum dare decrevimus, donec ad vos legatum nostrum minentes animum vestrum deprehendere nus. Igitur quia devotionem beato Petro te habere in legato fuomonfftaffi, si eam, ficut oportet, fervare volueris, non solum per nos nulli terram vestram vi ingrediendi licentia dabitur, led etiam, si quis attentaverit, & fxculariter & spiritualiter prohibebitur a nobis ac repulfabitur. Auxilium denique B. Petri, si in ipsis fidelitate

X per-

GRFGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VIII.

n4

perfeveraveritis, procul dubio quod non deerit Abus profecto cum rminifriw, M< fine gravi
anno vobis, **h k** in Amaram...promittimus: Data morare Mm à tanta devaftatipne laborantem anno
CH>STI tertio Nonas Oftobns. certe chxist

XI. AD REGEM SVECIE.

Gaudet quofiam facri verbi mmltros illius ter-
ram ingreflts, feque de ejus falute fpem ma-
gnam habere silerit, cum Gallicana ecclefia
de thefauris fanfti matris Romany ecdefi-
acceperit, Atque pt is uberioretri religionis
gratiam affequatur, vult fibi ab eo aliquem
mitti, qui gentis illius mores fibi recemeat,
& mandata apoftolica ad eum referat. Inter-
rim commiffum fibi regnum in iuftitia regat,

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei J.... glmlofo
* Skmuoh regi falutem & apoftolicam
Arard^hrow.

Uniam regni tui terram qudciam facri ver-
bi miniftros fuilfe ingreflos audivimus, no-
verit excellentia tua nos in domino mul-
tum letari. Deinceps quoque de falutis veftre
reparatione plurimum fpes indubitanter habere,
Gallicana liquidem ecclefia non vos allenis docu-
mentis infruxit, fed quod de thefauris matris fu-
fanfte Romane ccclis accepi-lalubri vobis eru-
ditione contradidit. Qiaptopt-rr, ut Chriifeianc re-
ligionis ft dofrinc gr^uaiu obtineatis uberio-
rem, volumus celfitudinem tuam aliquem epif-
copum, vel idoneum clericum, ad apoftolicam
fedem dirigere, qui fic terne veftre habitudines
gentisque mores nobis fuggerere, fic apoftolica
mandata de cunftis plcniter inftituunt ad ros
certius queat referre. Interim vero monemus.
ut prudentia tua commiffum fibi regnum m con-
cordi iuftiticeque cullodia dirigat atque difpo-
nat, ac ita circa fubjeftos pacis jura fit xquita-
tis diftriftionem fervare inter rrtci.i\virtutum
ftudia fatagat, quatenus per temporalis regimina
folicitudinem mereattu sterni percipere iecurita,
tem, fic cum iuftis vocem totius jucunditati plen-
nam in cxtqmo examine digne poffit auoire.
lenfte beneeliti Petri met, percipite regnum ^nei
si vobis pnrstnm eft ab origine musui. Dau quarto
Nonas Oftobris.

XII. AD FIRMANOS, RAVENNATES, & Tufeos.

Queritur Ravennatem ecclefiam at- elus facrilcgq
archiepifcopo devaftatam: quo in Romana iyn-
odo excommunicato ac depolito, ipiam ec-
clefiam in priftinum ftatum reducere, ei que
de idonea perfona providere cupiens, praecepit
ut fibi in ea re unanimes tint adjumento,

Gregorius epifeopus fervus fervorum Pei omnibus
epifeopis, abbatibus, clericis, atque lexis in
marcbia Firmana, Tufcana, & in exarcbatu
Ravennati conflitutis, qui fanftin Romana eccle-
fin ficut Chriftianos oportet obedsmt, falutem &
apoftolicam beneiiftionem.

Fudentise veftne notum effe non dubitamus,
quanto religionis cultu fanfta Ravennas ec-
clefia pollere, quantique rerum neceffariaru
copiis folita fit pntterilis annis affluere, quod-
que magis illius intereft, quam fpcciali dilectione
matri fu- fanfti Romane ecclefie ab ipfo
fidei Chriftiane principio femper adhatferit. Cu-
lius antiquum decus in fpirituabns & fseculari-

wa WWI g WWWMMaVU-1 MMSW* m-
ferimus, nuam fi idem fanfti Romana ecclefie
pro audaaa fisa feci&t. Verum cum caetera fa-
da illius perpenduntur, haec nou tantopere mi-
randa videatur. Qt'ppc qui perjurium Je inobo-
dientia & infidelitate committere non timuit
quique contra ipfiun apoftolicam fedem, cui po-
seraverat, coafpirare pro minimo habuit, cama-
que invadere cogitans, eodem modo diflipare ve-
hementiffime cupiit, homo fuperbiffimus, nefan-
Bdorum fceleram fibi confciut; cui mirum debet
videri, fi adepta poteftate, ubi licuit ita fe ha-
buit? Sed illius facinora commemorare fuperfe-
deo, quat per totum fere Romanum orbem fe
prodiderunt, pro quibus ipfe in fanda fynodo
Roma celebrata omnium epifeoporum qui ade-
rant cooligma fententia, jam ex trienn- gladio
anathematis fine fpe recuperationis percuffus eft;
ea non praeterierunt notitiam veftream. Prfftam
igitur Ravennatem cccliam de manibus violas-
tis eripere, & ad priftinum ftatum pro officio
quod licet indigni gerimus reducere cupientes,
talem peribnam eligendam atque in ea praeficien-
dam fore .entuimus, cujus religio nec non pru-
dentia, Deo favente, & interius lumen in ea
Cfanftitatis reformare, fitexteriorum rerum damna
norit ftudeatque reficere. Quamobrem nos in hu-
jus nofta nccettaru difpofitionis cffeftu refero
plurimum egentes auxilio, invitamus, rogamus,
atque apoftolica audoritate vobis praecipimus, ur
m reftapratione illius antiquitus fandae ecdefie
omnes unanimiter confenfum & pro poffe adju-
torium tribuentes, eam de fervili oppreffiooe,
immo tyrannica fervitute, eripere & prifec li-
bertati reftitucre nobiscum procuretis, ac in re-
pericodo idoneam illi regimini peribnam fummo-
pere laborantes invigiletis, Qucumque enim in
hac re ftudium devotionis impenderint, non dubie
credimus eos & apoftolicam gratiam prome-
tituroa, & apud divinam clementiam patronum
Dfibi Beatum Apollinarem, fi in bonis perfever-
verint, certiffime acquiriturp-. Data idibus Ofo.Odo-
bns.

XIU AD RAVENNATES.

Ejufdem argumenti.

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei omnibus
clericis & laicis kavemrn morantibus, pai fe*
tum * Petrum apofolotm diligem, ÔT /enfin Ro- . a<,,e
nmm «refefle»/ort Cbn/ianos oportet, obeditmt, Ap!!..»,
falutem & apoftolicam benoi&ionem.

teris vicinius haerere iolitam fuiffe, earoque fpe-
cialiter ab ipfa dilctam, quidquid dignitatis &
honoris antiquitus ner beatum A.... tenuit, . ^ nfp.
munere fcilicet prariatr fedis conccllium habuiffe. <-. HA
Postquam vero luperbi- aufpr fit difeordi- tenu-
nator diabolus per membra filia eamdem coele-
ftiam contumacia interveniente a Romana divi-
fit, qu- damna, qu- detrimenta non modo re-
ligionis, fed etiam bonorum fuorum veftre ver-
tulit, maximeque per tyraxmidcm * Vu.... difo .
archiepifeopt, quantam tn qtraque re deftruttio- k «.
nem perfeffa tu, Uti» votipfi novels. Et h-- *.*.
jus

pj **GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VII.** **pft**
 jus quidem tam» vefenimem dilacerationis mor-
 anno fima fefttnnk, «uanao eum dafearioram fma»,
 roie nateakh retrorfiun abire Mqpt. Deni-
 M » e, que fctierofi-, facrflagm, aequae perjuris, poft.

nis animadverfiooe multatus eft, non confeftim
 refipifcna ad fani cordis confilium rediit, fed
 Suem fuum diabolum imitans, fibiquit iram in
 : ire thdaurizans, quidquid gravius cogitare,
 quidmnd fuperbiflmun potuit audere, molitus
 eft. Et quia fe unam ex nobiliffimw ecclefiam
 veftram ex maxima parte deftruxiffe parum exi-
 ftimabat, fandam Romanam fedem, ficuttxnnes
 aperte norunt, invadere, fecumque eam in rui-
 nam ~ precipulum trahere eft meditatus. Pro-
 inde quoniam nos pro eminentia loci, cui, Deo
 auâore, quamvis indigni pnfedimus, cum foli-
 tudinem noftram monemur univerfis extendere,
 tum circa quodammodo nobis conjunAiores
 diligentius compellimur invigilare, ecclefiae re-
 fine devaftationam non auenam putantes, fed
 quafi noftrat, cujus fpedalıs filia eft, condolen-
 tes, cum confilio atque auxilio omnium vcftrum
 qui Deum timetis volumus fit defideramus ad
 antiquum fpccimen fic religionis flatum, In quan-
 tum domino largiente pourimns, eam reducere.
 Igitur iUo putrido membro gladio excommunica-
 tionis exdfo, atque ita ut inter sacerdotes etiam
 in «ternum non debeat connumerari <fefofito,C
 dieâranem veftram monemus, ac pro fetate ve-
 ftra rogamus, ut toto afieâu mentifque intentio-
 n* talem perfonam una cum confratribus noftris
 epifeopis & archidiacono, aererifque diaconis,
 quos propterea ad vos noftra vice direximus,
 Audeatis eligere, quas tanto honori, fcilicet ve-
 abi archiepifcopatus regimini, fecundum Deum
 videatur«competcre. Non ulterius ecckfiam ve-
 ftram ancillari fervitote opprimi ab impis mani-
 bus patiamini, fed ficut boni filii eam nobifeum
 in maternam, hoc eft Romane ecckfic, liber-
 tatem rendicare fetagite: quatenus & honorem
 Dei. dum tponfis ejus fenâas ccclefie libertatem
 diligitis, vos offendatis amare, & actcns beati-
 tudinis hereditatem quafi liberi filii merito poi-
 fitis & debeatis fperare. Data Idibus OAobris.

XIV. AD RAVENNATES, FIRMANOS, & Spoletinos.

Commendat eis eleftum Ravennatis ecdefiar archi-
 epifeopuin. Hortatur ut ei debitam reve-
 rentiam exhibeant, precipueque contra illius
 ecclefia; damnatum devaftatorem adjuvent.

Gregerutt eflfcepeu ferviti fervorum Dei eemileu
 epiftoli, eebMikeu, comitHeu, offtu eeeiitHou
 ue fêenciue Roveiouti, tf i» Pentofoli, a«r
 mee i» eemrehio Fereemu, tJ fe deesotte fpy-
 kimo, tmeeeeeemthij t illi videlicet y» beohae
 Peterem dilegaet, mqee vimedıs excommeeuco-
 timûi temeUor, folutem tf optfolicem bemdi-
 Demeem.

Notum vobis effe credimus, fratres cariffimi,
 quia ubique terrarum religiofi viri clerici
 fit laici per gratiam Dei nos diligunt, & ea
 dicimus fire percipimus libenter approbant &
 obedienter fufopium; illi videlicet qui iuftitiam
 difcernunt, & intentionem noftram cognofcunt.
 Inimid autem crucis Chrifti, immo hoifes ani-
 marum fuarum, in nos i, & demcmiaB
 Ctmik Gueered. Torn.

oscitate pcreulfi ooolh fetarem fuam
 eedefiam conculcare cassantur. Qpod multum anno
 profecto mndemus, faroemes iUoc qui Deum dk CM*2Ti
 ligunt rons noftris favere, fit non hoc; fed iUoc
 dumtaxat, qui oderunt animam fuam fafanicoe

ipios de laqueis diaboli emere, & ad finum ma*
 tria ecckfiat reducere curavimt». Vos itaque,

habeatis animum area nos, immo B. Petrum,
 cujus vice licet indigni fungimur, dcmoaftretis:
 fit fi, quemadmodum arbitramur, vos fideliter
 geritis, manifefUs indicils, cum tempus adeft,
 B& res expoftulat, declaretis. Eft autem in quo
 devotionem veftram egregie potettis offendere, fi
 decreta atque ftatuta fedis apoftolicas pro poft-
 veftro findetis atque fatagitis adjuvare. Irimr
 Ravennatem archiepifcopum fratrem nofkumR...
 quem ppft longas fit innumeras pervaforutn oc-
 cupationes nuperrime ficut olim a beato Petro
 Apollinarem, ita hunc Ravennas ab ecclefiaRo-
 mana metuit accipere, ftudium vobis fit, tum
 propter amorem fenAiflimi martyris, cujus fed-
 fic reliquiis illa decoratur ecclefia, tum propter
 apoftolicas fedis debitam reverentiam, confillis fic
 auxiliis veftris confirmare, atque ci contra illius
 fandiloci fecrilegum damnatumque devaftatorem
 Vu.... modis omnibus fuhvenire. Prwdpimue
 namque, ut juxta confilium legati noftri qui de-
 fert nas literas, pnsdifo coaftratri nofthro archi-
 epifeopo confilium fit auxilium vcftrum ita fir-
 miter promittatis, ut dum inimici audierint, re-
 bus fuis cogantur fit jure pofinc timere, cum
 vero amici fit fideles noftri copsoverint, una
 nobifeum de promiffis veftris certiffime queant
 fperare. Data tertio Idus Decembris.

XV. AD VALVENSES.

Invehitur in Trafinondum quemdam, qui a fe
 increparua quod eptfcopatum dimiferit, & mo*
 nine ne fe in co amplius intruderet, aufua
 fit ipfam ecclefiam pervadere. Precepit auk
 lam ei ebedientiam exhiberi, fed bona ecde-
 fise de manibus ejus eripi, legatoque apoAoli-
 OB fedis in ea re amtilium prnben.

Gregorius eflfamu Jctveu ftevenutt Dei fißûiu fe
 epiftcfirH * hkanf MitmuHeu eujorHeu etfee . y
 nrharfear, five jottfotem m eo Meeetibeu, qû
 potimu beul Petri ceefiem, folutem & tfelûi.
 U» beeuDDimeem.

TRanfhnmdus refler diffus epifeopus ad nos
 venit, quem nimirum nos duris veri» in-
 crepuimus, proprerea quod epifcopatum fine ra-
 tione dimiferat. Precepimus etiam illi propter
 ittam ftultitiam, ut de epifcopatu fe deinde non
 intromitteret, fed iret ad montem Caffmum
 fbfque tamdiu effet, donec cum ipfe praefati lo-
 ci abbate aliifque religiofis & prudentibus viris
 confilium caperemus, quid de illo & veftra ec-
 clefia effet faciendum. Qpod noftrum pneceptum
 (ficut audivimus) contemnens, & per inobe-
 dientiam idololatrae feelus incurrens, aulus eft
 ecclefiam interdictam ad augmentum malitas fufe
 pervadere, eamue nunc pertinaciter non m-tuit
 occupare. Proinde apoftouca auâoritate precipi-
 tous vobis, ut, fi gratiam Dei & beati Petri
 dfligitn, animarumque veftrarum periculum ti-
 metis nullus vcftrum epifcopalcu reverentiam
 X » illi

illi exhibeat; fed bona «defiat de mantas illtasA
eripientes cum ficut invafinem habeatis, fe res
anno
C" ^ Ti ecclefia ne diftrahere valeat a poteftate ipfius
defendatis. Nihilo minus quoque mandamus, ut
huic legato noftro Joamu Jubducono, quem ad
hoc vome dneximus, auxilium m his qur ne-
ceftaria fuerint rnrbeatii: quatenus ipfe una vo-
biteum qua in hac re facienda funt mdruspoftit
implere. Data fecundo Idus Decembris.

XVI. A D N. N>

Laudat quod parentum fuorum veftigia imitati
devotum animum erga Romanam ecclefiam
gerant, urauc in eo in dies magis proficiant
hortatur. Commendat pis Dalmatitum arehi-
epifeopum Narbonenfis eccliefue canonice de-
futum, ut cum tanquam verum pafctorem ad-
juvent, fe pervafori refittant,

Gregerute tpfctfite fervui fervorta Dei Jt... &
B.... tMibue «netitiinu ftteler* &
epetelicMee kenediOieetere.*

Quantum domus veftra beatum Petrum jam-
dudtum dilexerit, quantumque ipfi fidelis
extitit, profecto non modo apud vos icti-
tur, fed etiam in pluribus diverfarum gentium
partibus notum habetur. Unde fe de inimicis vi-
Aortam, fe piw ceteris paribus fuis honorem &
B-k-riam haftenus obtinuitfe longe lateque digno-
citor. <lia vero parentum veitrorum, ficut no-
Nilitatis lineam, ita quoque probitatum ftudia
vos imitari cognovimus, pro peno valde lacta-
mur, fe ut devotum animum pirea beatum Pe-
trum fe matrem omnium fantam Romanam ec-
clefiam femper geratis, fahibriter hortamur atque
monemus, cujus vos dilectionem renere procul
dubio in nullo melius poteftis offendere quam fi
inter externa bona que debetis agere faoftam ec-
clefiam procuratis juvare atque defendere. Itaque
faluti veftrne pncipue providentes rogamus, &
cx parte beati Petri pncipimus vobis, ut Narbo-
nenfi eccliefie jam cx longo temporç a membris
diaboli pervafc prompte fubvenientes, fratrem
loftum Dalmatium archiepifeopum, quem tan-
dem canonice & fecundum dominum eleftum &
rdinatum metuit accipere, modis omnibus Au-
deatis adjuvare, illi vero pervafori, qui non per
oftium ut pafcor, fed aliunde, ut fur fe latro
ingreffu, oves Chrifti maâat fe perdit, immo
diabolo tradit, modis quibus poteftis refittite, fi
gratiam omnipotentis Dei defideratis obtinere.
Agite ergo, & omnino procure beatum Petrum
apoftolorum principem vobis adiutorem, immo
debitorem, facere, qui poteft vobis hujus vite
& futurae falutem & honorem dare vel tollere,
quique nefcit fideles fuos relinquere, fed potius
novit fuperbis tefiftere, fe confundere, humili-
bus autem gratiam dare, eoque exaltare. Data
dcccitno Kalendas Januarii,

XVII AD CLERUM ET POPULUM
Rhemenfem.

Aiguit Manaffcm oilm archiepifeopum Rheme-
fem, qui legati apoftolici lententia damnatus
eccliefiam ipfam invadere przfumpferit. Quare
monet ut ei modis omnibus refittant, & de
epifeopi Dientis legati confenfu alium pafco-
pem eligant, qai eorum laboranti eccliefie fub-
Venire valeat.

acteSe cta» fr amafe ftbae» emitti

N Oa dubitamus ad notitiam veftram pervo-
niffe, quod Manaffes oUm diftus archieptf.
copie vcfter, fynodalem damnationis fine fente-
tum, extentibus culpis fins, adjudicante con-
fracte noftro Dicnfi epifeopo, fenftn Romanas
cccliefie legato, fubfent. Quam itaqrtt dil^m*
ter pofennames, & pro magnitudine iniquita-
tum ejus juftiffimam fuiffe approbantes, eo tsnore
in Romana fynodo confirmavimus, rogatu
multorum fratrum, ut cotreffis fibi induffis, fi
poffet, ad expurgandum fe de objeffis veniendi
licentiam haberet, ac liberam de fe agendi la-
cultatem: ita—tamen, ut interim—regimiztptius
eccliefie cederet, & in Chmiacenfi, vd in ali-
quo refigiofo monafterio degeret, ut cujus obe-
dientie quantaeque humilitatis effet profaretur.
Verum (ficut vofipfi icitis) non folum huic dif-
finitioni non ebedivit, fed ad contemptum inter-
dictionis noftne, eccliefiam veftram invadere ac
impudenti dcvaftatiooe confundere pneftimpfit;
utpote quam non per oftium, ut pafcor, fed
aliunde, ut fur & fevilimus predo intravit; ad
hoc fcilicet ut gregem dominicum niaâet & yer-
dat, non ut vlgillantia pafcoris protegat & de-
fendat. Siquidem adeo in immenfum aftuum
fuorum tetendit iniquitas, ut dtaiffimc damna-
tioni atque—excommunicationi—fubjaceret, ita—ut
jn perpetuum nullam «ftitutionis fue fpem con-
cipere debeat, Quapropter apoftolica vos aucto-
ritate monemus, ut perverfis affibus ejus in nullo
communicetis, immo ut tollatur de medio
veftum, & in interitum carpis fur tradatur fa-
tanr, ut feiritus falvus fit, fibi modis omnibus
refittatis. Detis etiam operam ut communi coi»,
filio parique voto, affentiente vobis pnpdftocon-
fratre noftro Diepfi epifeopo, patrem vobis fe-
cundum dominum eligitis, qui eccliefie veftræ
diutina pfeudo-paftosum improbitate laboranti va-
leat fiibvenire, & antiquam fui libertatem, Chri-
fto auxiliante, vobifeum reparare. Data fexto
Kalendas Januarii,

XVIII. AD HEBOLUM COMITEM.

Manaffcm archiepifeopum Rhemenfem Hugonis
Dientis epifeopi legati apoftolici in concilio
Lugdunenfi fententia depolitus denuntiat, mo-
nens ut tam fetpfim quam alios ab eius ami-
cicia retrahat, eique pro viribus refittat, fe
quem alium archiepifeopum major deri pars
çum confenfu legati elegerit, adjuvet.

Greger." tftfnpm ferme ftrvenan Dei * Htbth ,
tMI tf gleriefy teaeiti fehetae & tpfalkm
fewdiAvwar.*

Sicut prudentia tua meminiffe poteft, nos lon-
go tempore praeter voluntatem tuam virorum-
que rcligioiorum qui ipfum noverant Manaffcm
diftum Rhemenfem archiepifeopum diftimulavi-
mus, cumque putantes cooedipnis fua curam
habere, diu profetto portavimus. Verum ille pa-
tientia nofta abuffts, & (quod evidenter apparet)
ex confcientia prava in delpcrationis foveam la-
ptus, non folum fe pretenfa manfuetudini in-
gratum exhibuit, fed etiam « reliquum miferi-
cordia S. Petri indignum fe fecit, fcilicet; ut
cujus m depofitione fententiam vicarii noftri Hu-
gonis

ANNO
CNRISTI

i^r* .*

* l d . . .

IXJX

JZ, tTÀ

y* . . .

Ba4aM

adjudlrrimr. Qpapropter eum irrevocabttt judi
do «pifeopalis toE» regimine privatum esse tuas
ceffitudiui denuntiature, monemus, atque expan
te beati Petri praecipimus, nt tam telptam a pe
tiferam amicitia illas amodo retrahas, quam fe
ahoa quos potes ab eo cuftodire le doceas. Ut
autem gratiam Det, fe beati Petri largius * me
fperare Andiumfolerti» tue kox de
fit, tam ner telptum quam fe per qnoteumque
*«leasprofatodepofito pro magnitudine tua * re
fiftire, iUumque archiepifcopum, quem faniori
confilio pars deri meUor cum cunfenfu prodifet
legati noftri, Hugonis videlicet epifeopi Dicnflis,
illi fedi efegcrir, modis omnibus ajuvare. Iu
hac igitur re ita te devotum fe oblequeutem
mandatis apoftolicis aperte dcmontres, quemad
modum tuis in neceffitatibus fideles tuos exiftire
cuperes: & ficut a fidelibus tuis non impune ter
giverfationem fibi fieri fummis in negotia ferres,
ita procures refpedu beati Petri, ad quem fpc
ftat totius ecclefie caufa, rem hanc ex animo
serere, quatenus fe hic eum proteftorem, & in
futuro patronum, ex debito mercaris habere.
Data farto Kalendas Januarii.

XIX. AD SUFFRAGANEOS EOCLESIAE Rhemenfis.

Ejufcem fere argumenti.

Crepritti epifctptt ftrau feroemem Dei emmhlt
f-a. ei-c.

fttUimt, falutem tf tpeffileitem

N Otum effe fraternitati veftro credimus, quod
nos iniquitates Manafis, difei Rhemenfis
archiepifeopi, longo tempore (apportavimus, eum
que fperantes de malitia fus converti diu ni
mumque diffimulavimus. Sed quoniam beata Ma
ria, cujus ille fedem perditus occupabat, noluit
ecclefiam fuam (celeribus illius diutius pollui,
que de eo graviora dudum latuerant, ad noti
tiam multorum erupere in lucem. Pro quibus
ipfe in Lugdunenfi concilio, cui frater & vica
rius nofter Hugo Dienfis epifeopus praeerat, co
dam disante, cun&ilque fratribus religiofis qui
aderant afientientibus, depofitionis iententiam
meruit. Eam itaque praefati conventus ccnfuram,
quam nos apoftolica manfuetudine utentes (ub
junfto tenore temperaveramus, quoniam ille con
feientia defperante in duritia fua inobedientique
contemptu voluit manere potius quam ad (ani
tenfin confilium animum flectere, jam nunc cx
apoftolica auâoritate firmamus, atque irrccupc
rabiliter depofitum effe in reliquum adjudicamus.
Proinde fraternitatem veftram ne ulterius illi epil
copalem reverentiam debeat abfolvumus; immo
apoftolica auâoritate praecipimus ut nemo ei qua
li paliuri obediat, fed quilque pro officio fuo fe
viribus ficut iuratori rcilftat. QjkhI noftrum,
potius vero fanâi Spiritus, iudicium dileâio Re
lira ftudeat fubditis fibi ctmâifque quibus valet
populis denuntiare: & ut ab ejua participatione
fibi caveant, iptumque modis quibuspoduntcoar
âent, non négliger caritas veftra monere. De
eftera volumus, & ex parte beati Petri jube
mus, quatenus adhibitis illius ecclefia: clericis,
talīs pemma cum coofentū praefati legati noftri

to Ngimim «igne competere videatur. Not enim
eam eteâioocm, quam para deri fe populi me
Hor, fe rdqpfior, confenciente prodido noftro
vicario, fcetrit, Deo favente, firmantes, apofto
Uca auâoritate roboramus. Diligentia igitur ve
ftra ita fe in hac re pronam, nohifque, immo
beato Petro, obediētiem exhfteat, ut cognito
(udio & vigilantia veftra, fi quid in praeterito
négligente? aut inobedienter dclimuftis, merito
propter hoc debeamus firent. Data fexto Ka
lendas Januarii.

XX AD PHILIPPUM REGEM Francorum,

Rogat ne Manafis Rhemenfi archi«ifcopo de
pofito ullum ulterius favorem prseat, fed
corn ab amicitia iua repellat. Monet praeterea
ne eleâionem impediāt, quam Rhemenfis co
defiat denis & populus faâunis erat, fed illi
quem maior pars elegerit auxilium praebat.

Gngpritu frrvtu firveritM Dei, Phillips
itoritfo tqp frtMnrwn falutem tf epifileicem

CAEpe per nuntio* tus celfitudinis audiviA»,
O te gratiam B. Petri nofttramque amicitiam
cupcre; quod & tunc noa libenter accepiffet, &
adhuc, fi eum animum geris, noveris admodum
nobis placere. In hoc cmm te tus falutis ami
cum follicitumque effe dcmontres, fi apoftolicam
benevolentiam, ficut Chriflianum regem decet,
allequi fe obtinere defideras: quam quidem hoc
gjjipjfcj multo facilius ac dignius poteris,
fi te in ccdclaflicis negotiis diligenter devo
tumque reverenter exhibueris. Qia in re procul
dubio minus vigilantem, mukumque negligentius
quam fanum fuerit, dim habuiffet te cerneris.
Sed noa adolefcenti* tus praeterita deliâa fpe
correctionis tus portantes, ut deinceps caftigatis
moribus ad ea qus oportet invigiles, ex debito
officii noftri monemus. Igitur inter eftera vir
tutum (ludia regis excellentis convenientia, qus
Dtibi inefte optamus, cum te iuftitis amatorem,
mifericordisque cuftodem exiftire, ecclcfias de
fendere, pupillos viduafuae protegere fit necella
rium, non minus ad interne (alutis cuftodiam
tibi effe pravorum confilia fpernenda, maxime
que excommunicatorum familiaritates deteftan
das, arbitramur atque afferimus. Unde fubfeni
tati tus cx parte beati Petri praecipimus, ac
ex noftra rogamus, ut Manafis Rhemenfi ar
chiepifcopo diâo, fed propter fuas iniquitates,
qus non praetereunt feientiam tuam, irrecu
perabiliter depofito, nulhun ulterius favoris tui
loiatium pcsbeas, fed cum ita ab amicitia tua
refcindas, atque a confpexu pnentis tus con
tempnū repellas, ut te pateat inimicos fanâs
ecclclie, videlicet excommunicatione induratos,
rcfpuendo; Deum diligere, apollitque man
datis morem gerendo gratiam beatri Petri vera
citer defiderare. Prsterea volumus, fe ex parte
apoftolica jubemus, ut eleâionem, quam protê
ts Rhemenfis ccclelis clerus & populus, Deo
annuente, faâucus eft, nullo ingenio aut ftudio
quo minus canonice fiat impediās. fed fe fi quis
impedire aliquo Audio tſculari tentaverit, illi
omni modo contradicas, atque illi quem pars
fidelior fe religioſior elegerit adjutorium tuum
impendas. Age igitur, fe jam ſtate viri fhv
in hac re procura, ut non fruftra tus juventutis
cui-

-----culpc , , _ , _ ” _ _ _ . ■
tkmen expetfaffe videamur: ac motae rotare,
.En « beatum Petrum, fa culps poteflate et mnn
regnum ft anima tua, qui te potefi in cato ff
m terra figure fic abfolvere , tSi lacta debito-
rem: & ooo pro negitiantia am veritatib dk
fimulatione iudicium, fed pro diligencia iuftitia
que execution» Iplius gratia meroum digne me-
rearis auxilium. Cato fexto Kalcndas Januarii.

XXL AD HERIMANNUM EPISCOPUM
Metenfem.

Ad labores & pericula pro veritatis defarfkme
paratum excitat. Referibit ad ejus qunfita de
auctoritate fedis apoflollae in excommunican-
do rege Henrico, ft abfolvodo fudditoa a fi-
dc#tatib facramento.

**Cregtrias effictfcu firent fireman Dti dik&t râ
» Cbrifio fratri Urrimaant Mrtetf fpifiap.
fabattu & aftfioikam bnadi&itatm.**

Quod ad perferendo: Labore ac pericula pro
 difenfione veritati: te pararam intdignimus,
 divini muneris: effle non dubitamus; culus
 h'c eft ineffabilis gratia, & divina clementia,
 quod nunquam eleo- tuo: **peni** aberrare per-
 mittit, nunquam **fundi**: labefacti aut deijci
 finit, dum eos perfecutionis tempore quadam
 utili probatione dilucfo, etiam poft trepidatio-
 nem aliquam femetipfos fortes facit. Qpo-
 niam autem ficut inter ignavos alium quo tur-
 piLalio fugiat timor exanifiat, Ita etiam in-
 ter ftrenuos alium quo fortius alio agat, quo
 ardentius prorumpat, virile petas inflammat.
 Hoc caritati t» exhortatio: voce curavimus
 commendare, ut eo magis in acie Chriftianr
 religionis flare te deleAet inter primos, quo eos
 non dubitas vittori Deo proximos atque dignif-
 fimos. Qpod autem pofulati te quafi noftris
 feriptis juvari ac pnmuniri contra illorum infan-
 niam, qui nefando ego garrunt auAoritatem fan-
 te ft apofollae fedis non potuiffe regem Heu-
 ricum, nominem Chriftianre legis contemptorem,
 ecclefiarum videlicet & imperu defrutrarc, atque
 haereticorum auftorem, ft contentaneum, excom-
 municare, nec quemquam a facramento fidelita-
 tis ejus abfolvere, non adeo neceffarium nobis
 videtur, cum hujus rei tam multa ac certiffima
 documenta in factarum feripturarum paginis re-
 periantur. Neque enim credimus eos, qui ad cu-
 mulum fufe damnationis veritati impudenter de-
 trahunt & contradicunt, hsc ad fine defenfionis
 audaciam tam ignorantia quam mifere depetra-
 tionis recordia coaptaffe: nec mirum: mo» eft
 enim reproborum, ob fu» nequitia» protetamen-
 niti confimiles fibi defendere, quia pro nihilo
 habent mendacii perditionem incurrere. Nam,
 ut de multis pauca dicamus, quis ignorat vocem
 domini ac Salvatoris noftri Jefe Chrifti dicentis
 in evangelio: Tu ti Pttitu & ttptu bmc fctitta
 ttificabit tctkfimtt tteetu: & pttt^ mfrri mb pr-
 vahbit avtrrtu tany t! tibi ttbt clavis rgtu
 calora?; 4T ^todea^ at ttavris fctv tttrath,
 trit ligatas* & m cadis, 0* faidecMmfitt fokseris
 fctv terram, erit ft autem tf m collis. Numquid
 funt hic reges excepti? At non funt de obvius
 quas Filius Dei B. Petro commiffi? Quis rogo
 m hac univerfali coeoeAene ligandi atque M-
 vendi a poteflate P6tri te exdutum effle exifti-
 mat, nifi forte intellexit ille, qui jugum domini
 potare nolens, diaboli fc fublicit oneri, fin in

pordkt— **M** divini» fibi conccllam « fe. **cnmti**
peri» cervice «rentit: qnoaiam qnantoeam **qt&** ********
qne per eiadonm ferre abnegat, tanto durta

Itaque divi» voluntatis bñtutiaoan, boe fir^o
mamenam difpetu:cnb edefiff, hoc privile-
gium beato Petto apcAclorum prindvi c«leH
decreto principaliter traditum atque firmatum,
fanfti patres cum magna veneratione fufeptent
atque faventes, fimftam Romanam ecclefiam
tam in generalibus conciliis, quam etiam in
aneris fcriptis & eritis fins univieraalem matrem
appellaverunt: & ficut ejus documenta in coo-
Bfirmatione fidei, ff eruditione fcrw religionis,
Ita etiam judicia fufceperunt: in hoc confentien-
«J & qpqfi uno fpintu, ff una voce concor^o

dantes, omnes majores res ft pncipua negotia,
nec non omnium ccdcliarum judicia, ad eam
quafi ad matrem ft caput debere referri, ab ea
nuquam appellari, judicia ejus a nemine retra-
ftan aut refelli debere vd poffe. Unde bea^{ta}
Gdafiuf papa Anaftafio imperatori feribens, di-
vina fui^{us} auctoritate quid ft qualiter de pria-
ctu fante ft apoftolloh fedis fentire deberet,
e modo eum mfruxit: Efti, inquit, cun&is
generaliter facerdotibus refte divina tra&antibus^{us}
fidelium convenit colla fubmitti, quanto potius
fedis illius pncipuli confenfus eft adhibendus, quem
cun&is facerdotibus ft divinitas fimma voluit p-
oemineri, ft fubfequens ccdclie generalis jugiter
pietas celebravit ? Ubi prudentia tua evidenter
advertit, nunquam quolibet penitus humano con-
filio aquare le quemquam poffe illius privilegio
vel cunreftitui, quem Chrifti vox praelitit uni-
verfis, quem ecclefia veneranda confefla femper
eft, ft habet devota primatem.

Item Julius papa orientalibus episcopis feri-
bens, de potestate ejusfunt faute « apoftoli »
fedis ait: Decuerat vos, fratres, aduerfus fan-
tam Romanam & apoftolicam ecclefiam limare
& non ironice loqui.* quoniam & ipfe dominus
nofter Iefus Chriftus eam decenter allocutus ait:
T« u Petru, et fitfr baac fittraat adijkab- ecch-
Djta* sawnr, tk perm ~~inferi~~ ~~ma~~ ~~froetda~~ Aeva ad-
vtrfu tua, & tibi datus ~~clauis~~ regni cabrime.
Habet enim potestatem fingulari privilegio coo-
cessim, aperire et claudere januas regni coelestis
quibus voluerit. Cui ergo aperiendi daudendique
cell data potestas est, de terra iudicare non IL
cet? Abfit. Num retinetis quod ait beatiffimus
Paulus apoftolus : *Nafitlis póa angeht fidefteabi-
tittu ? qsuua- magis facsthría ? Bea*» quoque ImM q.
Gregorius papa reges a sua dignitate cadere fia-1-1-1. «H»
tuit qui apoftolic® fedis decreta violare psum-
pferint, feribens ad quemdam Senatorem abba- m<«s»
tem his verbis: Si quis vero regem, sacerdotum,
iudicum, atque fsecularium perionarum, hanc «ú»i.
constitutionis noſtr® paginam agnofces contra
eam venire lentaverit, potestatis honortque fui
dignitate careat, reumque se divino iudicio exi-
tere de perpetrata iniquitate cognoscat: & nisi
ea que ab illo iunt male ablata restituerit, vel
digna poenitentia illicite aſa defleverit, a sacra-
tiffimo corpore ac fenguinie domini Redemptoris
noſtri Iesu Christi alienis fiat, atque ia «ter-
num examini dxſtrite ultionis fubjaceat. Qpod
fi & Gregorius, doſtor utique mitiffimus, reges
qui flatura fua fuper unum xenodochium violarent
non modo deponi, fed etiam excomunicari,
atque in «temoexamine damnrari, decrevit, quia
nos Henricum non ſolum apoftolicorum iudicio»

in

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VIII.

fit excommnascate repreteMlat, nifi farte fimtis
• Nm «e, ejus? ficut * B. P..... dnwe cognovimus te
& * * *» > «pMola de ondieatoae dementis, in que fle
* .It. fi N.H Ua u£» A» m.
dem Gemente dicaa mb loquitur, uma eft &
ipfe ex illis qui encmimre Dei eccliam ro-
tam: A cuna corpore nobifeum efle videatur,
mente fit ante» contra nos eft; & eft multo
nequior hofis hic quam iUi qui feris fimt fc
evidenter mimici. Hic eum per amicitiarum fpe-
ciem que faimka finst gerit, & ecclefiam difper-
git ac vaffat. Nota ergo, cariffime, fi * eum
font, ***
»< H. quem amicitia vd coDoouio iis quitus papa pro
aâibus fals adverius eft factatur tam graviter ju-
dicat, quanta illum ipfiun, cui pro aâibus fuis
adverite eft, animadverfione damnat? Sed ut
ad rem redeamus, itane dignitas a ficularibus
etiam Deum Ignorantius inventa non fabjicie-
tur ei dignitati quam omnipotentis Dei provi-
dentia ad honorem fuum invenit, mundoquemi-
fericorditer tribuit? cujus Filius ficut Deus & ho-
mo indubitanter creditur, ita inaamus facerdos
caput omnium facerdoton ad dexteram Patris
fedens, ft pro nobis femper interpellans habe-
tur: qui faculare regnum, unde feculi filii tu-
ment, defpcxir, & ad facerdotium crucis foon-
taneus ret». Qpis nefelat rega & duces mp iis C
habuiffe principium, qui Deum Ignorantes, fu-
perbia, rapinis, perfidia, homicidiis, poftremo
■uversis pene fccleribus, mundi principe diabolo
videlicet agitante, filper pares, fcilicet homines,
dominari cnca cupiditate & intolerabili pŕefum-
ptione alicâaverunt? (Âpi videlicet, dum fittr-
dota domini ad veltigia fua inclinare conten-
dunt, cuia reftius comparentur, quam ei qui efl
caput fuper omnes filios fuperbie, qui ipŕum
fumum pontificem facerdotum caput altiiffimi
Fillium tentans, & omnia illi mundi regna pro-
mittens ait: /ter «Mwa rite dti*, fi pncidtiu
altrevtrit *it. Otis dubita facerdotes Chrifti
regum ic principum omniumque ficellum patres
de magiftris cenferp Nonne miferabilis infani
Δρλ. efle cognofcitur, fi filius patrem, difcipulis ma-
giltrum fibi cooetur fubjugare: & inquis obliga-
tionibus illum poteftati fine fubjicere, a quo cre-
dit non fohun in terra, fed etiam te edis fe
«--1T g m ligari poffe & folvi? Huc, ficut beatus Grego-
Σ2".***. rius te epiftola ad Mauncium imperatorem dirc-
* âa commemorat, Conftantious magnus impera-
tor, omnium regum & principum fere totius or-
ba dominus, evidenter teielligens, in fanda Ni-
cana fynodo poft omnes epifcopos ultimus refi-
dens, nullam iudicii fententiam faper eos dare
profampfit; fed illos etiam deos vocans, non fuo
debere iubefle iudicio, verum fe ad illorum pen-
dere arbitrium iudicavit. Supradiâo quoque Ana-
ftafio imperatori prdibatus papa Gdafius perfua-
dens, neiUeiniimatamfilis fetmbusvairatem.artu-
taretur injuriam; fubintulit dicens; Duo tent quippe,
imperator Augufte, quibus principaliter mundus
hic regitur, auâoritas facrata pontificum, & re-
galis poteftas: in quibus tanto gravius pondus
eft fecerckxum, quanto etiam pro ipŕis regibus
omnium ia divino reddituri hint examine ratio-
nem. Et paucis interpoŕitis inquit: Noŕti itaque
inter hac illorum te pendere iudicio, non illos
-d tuam velle redigi voluntatem. Talibus ergo
intitutis, talibufeue fultis auAoritattbus, plcricque
pontificum alii reges, alii imperatores exoommn-

prindpum requiratur exemplum, beatus Innocen-
tins papa Arcadium imperatorem, nui confentit
-t CuAag Joanna Quyaftomus a iede pellere-
tur, excommunicavir.

Altes hem Romanus pontifex, Zacharias vi-
delicet, regem Francorum non tam pro fuis ini-
quitalBnp, quam eo quod tantas poteftati non
erat utilis, a regno depofuit, & Pippinum Ca-
rolli mapii temeratoris patrem in eius loco fub-
ftituh: omnriqtM Francigenas a iuramento fide-
littatis quod illi fecerant abfolvit. Qpod etiam
ex frequenti auâoritate flepe agit fanda eccle-
fia, cum milita abfolvit 'a vinculo iuramenti
quod factem eft his epifeopis qui apoftolica au-
âoritate a nontificali gradu deponuntur. Et bea-
tus Ambrofius, licet ianâus, non tamen univer-
falis ecclefi epifeopus, pro culpa qua ab aliis
facerdotibus non adeo gravis videbatur, Theodo-
fium magnum temeratorem excommunicans ab
ecclafia exdufit. Qii etiam in fuis feriptis offen-
dit, quod aurum non tam pretioŕius fit plum-
bo, quam regia poteftate fit altior dignitas fa-
cerdotalis: hoc modo circa principium fui pafto-
ralis feribens; Honor, fratres, & fu>limitas epif-
copalis nulle poterit comparationibus adaequari.
Si regum fulgori compares, & principum diade-
mati, longe erit inferius, quam fi plumbi me-
tallum ad auri fulgorem compares. Qyippe cum vi-
deas regum colla & principum fubmitti genibus
facerdotum, & exotculata eorum dextera oratio-
nibus eorum credant fe communiri. Et poŕt pau-
ca: Hac cunâa, fratres, ideo nos promiffle de-
betis cognofcere, ut oftenderumus nihil efle in
hoc feculo excellentius facerdotibus, nihil fubli-
mius epifeopis reperiri Meminiŕŕ etiam debet
fraternitas tua, quia major poteŕtas exorciftz con-
ceditur, cum ŕpiritualis imperator ad abjiciendos
daemones conŕtituitur, quam alicui laicoriuncau-
f* ficularu dominationis tribui poŕŕit Omnibus
nempe regibus & principibus terne qui religioŕe
non vivunt, & in aâibus fuis, Deum, ut oport-
tet, non metuunt; daemones, lieu proh dolor !
dominantur, & mifera ŕervitute confundunt.

Tales non divŕao duâi amore, ficut religioŕi fac-
dote, ad honorem Dei & utilitatem animarum
preeffe cupiunt, fed ut intolerabilem fuperbiam
inam oftentent, animique libidinem expleant,
ceteris dominari aŕŕeâant. De quibus beatus Au-
guŕtinus in libro primo de doârina Cbriftiana di-
cit; Cum vero etiam eis qui fibi naturaliter pa-
res funt, hoc eft hominibus, quilibet dominari
affeŕtat, intolerabilis omnino funeria eft. Porro
exorciftc, ut diximus, fuper damonne a Deo
imperium habent. Quanto igitur magis fupereos
qui dnmonibus ŕubjcti & membra tunt daemo-
num? Si ergo his tantum praeeminet exorciftc,
quanto amplius facerdotes? Prateriae omnis rex
Chriftianus ad exitum veniens, ut inferni carce-
nem evadat, ut de tenebris in lucem tendat, ut
de peccatorum vincullis m Dei iudicio abŕolutus
appareat, facerdoteŕ ŕupplex ac miferandus
requirit. Odis autem non modofacerdotum, ve-
rum etiam iticorum, te extremis poŕŕitis pro ŕias
animae ŕalure terreni regis Imploravit auxilium ?
Quis vero roum vel imperatorum aliquem Chri-
ftianum ex unpŕŕŕito ŕiŕx officio valet ŕacro ba-
Eiŕŕinate ex diaboli poteŕtate eripere, & inter fi-

B Det connumerare, fanâoque chriŕŕinate pŕr-
munire? &, quod maximum eft te Chriŕtiana
religiooc, quis eorum vala proprio ore corpus
& iangumem Domini coaAcere? Vel cui eorum
data eŕi poteŕtas ligandi ŕolvendique in cado A
in

a m n o

==

Hf **GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. VIII.** **>0**

»η terra? Ex quibus aperte colligitur quanta po-
 anno teftate praeceat dignitas facerdotum. Aut quis
 C«».'STI eonun aliquem clericum in fanda ecclefia
 ordinare, quanto minus pro aliqua culpa cum
 deponere? Namque in ecclesiasticis ordinibusma-
 joris eft poteftatis deponere, quam ordinare.
 Epifeopi enim poffunt alios epifeopos ordinare,
 fed nullo modo fine auctoritate apoftolicæ fedis
 deponere. Qpis igitur, vel tenuiter iriohis, fa-
 ccrdotes dubitet regibus anteferri? Quod fi reges
 pro peccatis fuīs a lacerdotibus funt iudicandi,
 a quo reftius quam a Romano pontifice iudicari
 debent?

Ad fummum quoslibet bonos Chriftianos mul-
 to convenientius quam malos principes reges in-
 telligi decet. Ifti enim gloriam Dei quaerendo
 feipfos ttenue regunt: at illi non que Dei
 funt, fed filia, quaerentes, fibimet hortes alios
 tyrannice opprimunt: hi vero regis Chrifti, illi
 vero diaboli corpus funt. Illi ad hoc fibi impe-
 rant, ut cum fummo imperatore «ternaliter re-
 gent: illorum vero id poteftas agit, ut cum
 tenebrarum principe, qui rex eft fuper omnes
 filios fuperbie, «terna damnatione difpereant.
 Nec valde fane mirandum eft, quod mali ponti-
 fices iniquo regi, quem adeptis male per eum
 honoribus diliguntur, metuuntque, contentiunt,
 qui fimoniace quoslibet ordinando Deum pro vi-
 li etiam pretio vendunt. Nam ficut elefti mfo-
 lubiliter fuo capili uniuntur, ita & reprobi ma-
 xime contra bonos ei qui malitir caput eft per-
 tinaciter foederantur: contra quos profecto non
 tam differendum, quam pro eis eft lacrymolis
 plantibus ingemendum, ut omnipotens Deus il-
 los a laqueis fatan, quibus captivi tenentur,
 eripiat, fic vel poff pericula ad cognitionem ve-
 ritatis tandem aliquando perducatur. Hæc de re-
 gibus & imperatoribus, qui fzculari gloria ni-
 mium tumidi, non Deo, fed fibi regnant. Sed
 quia noftri eft officii unicuique fecundum ordi-
 nem vel dignitatem, qua videtur vigere, exhor-
 tationem diftribuire, imperatoribus & regibus,
 ceterisque principibus, ut elationes maris & fu-
 perbis flutibus comprimere valeant, arma humi-
 litatis, Deoauftore, providere curamus. Scimus
 enim quia mundana gloria, & «cularis curaeos
 permaxime qui ptefunt ad elationem trahere fo-
 lid; qua femper ncglefta humilitate, propriam
 quzrendo gloriam, fratribus cupiant praeeminere.
 IS-oinde videtur utile maxime imperatoribus &
 regibus, ut cum mens illorum fe ad alta erige-
 re, & pro fingulari vult gloria oblectare, inve-
 niat quibus fe modis humiliet, atque unde gau-
 deat, tentiat plus timendum. Perticipiat ergo di-
 ligenter; quam periculofa, quamve timenda fit
 imperialia vel regia dignitas, in tua pauciffimi
 falvantur: & illi qui Deo miferante ad falutem
 veniunt, non-que, ut multi pauperum, iudicio
 fandi Spiritus/in fanda ecclefia clarificantur. A
 mundi enim principio ulque ad hæc nofta tem-
 pora in tora authentica kriptura non invenimus
 imperatores vel reges, quorum vita adeo fuerit
 religione præcipua & virtute fignorum decorata,
 ficut innumerabilis multitudinis fxculi contempto-
 rum, licet plures eorum credamus apud omni-
 potentem Deum mifericordiz falutem inveniffi.
 Namque ut de apoftolis & martyribus taceamus,
 quis imperatorum vel regum teque ut beatus Mar-
 tinus, Antonius, Benedidus, miraculis claruit?
 Quis enim imperator, aut rex mortuos fufeitavit,
 leprofos mundavit, caecos illuminavit? Ecce Con-
 ftantinum pis memoris imperatorem, Theodo-
 fium, & Honorium, Carolum, fic Ludovicum,

Auftitit amatores, Chriftian- religionis propaga-
 tores, ecclcfianun defimfores, fanda quidem ec-
 defit laudat & veneratur, non tamen eoe fili-
 libe tante mraeculorum gloria indicat. Præterea
 ad quot nomina regum- vel imperatorum bafil-
 cas feu altaria dedicari, vel ad eorum honorem
 fanfta ecclefia miflas ftatuit celebrari? Timeant
 rege» allique principes, ne quanto fe ceteris ho-
 minibus in hac vita pntferri gaudent, tanto am-
 plius æternis incendiis fubjioantur. Unde feri-
 ptum eft: *Ptmits petntr tntnt» ptiitntr*.
 De tot enim hominibus Deo redditori funt ra-
 tionem, quot fuit dominationi fubditos habuerunt.
 Quod fi alicui religioio privaro non parvus la-
 bor eft unam tuam animam cuftodire, quantus
 labor imminet principibus fuper multis millibus
 animaram?

Pnetenea fi iudicium fanftz ecclefie- valde con-
 ftringit peccatorem pro unius hominis interfettio-
 ne, quid erit de iis qui multa millia morti tra-
 dunt pro hujus mundi honore? qui licet ore ali-
 quando dicant: Mea culpa pro multorum occi-
 uone, tamen corde gauueat in fui quafi honoris
 extentione, noluntque non feciffe quod egerunt,
 neque dolent quod fratres fuos in tartarumcom-
 paieront. Cumque ex toto corde eos non pernitent,
 neque volunt humano finguine acquifita vel de-
 tenta omittere, illorum poenitentia apud Deum
 fine digno pœnitentie froftu manet. Unde pto-
 fcdo valde eft timendum, atque ad memoriam
 eorum crebro revocandum, quod, ficur pnefati
 fumus, a mundi principio pauciffimi per diverfa
 terrarum regna reges fanai ex innumerabili eo-
 rum multitudine referiuntur, cum in una tant-
 tum pontificum fenatitn fuccedentium fede, vi-
 delicet Romana, a tempore beati Petri apoftoli
 ferme centum inter fanctiffimos computentur.
 Cur autem hoc, nifi quia reges terne & prin-
 ces vana gloria illeffi, ficut prslibatam eft, quæ
 tua funt fpiritualibus rebus pnefcant? religiofi
 autem pontifices vanam gloriam deficientes, que
 Dei funt carnalibus rebus praeponunt. Illi in fe
 delinquentes facile puniuntur, in Deum peccan-
 tes «quo animo ferunt: ifti in fe peccantibus ci-
 to ignofeunt, Deum offendentibus non leviter
 parcunt. Illis terrenis atibus nimium dediti fpi-
 ritualia parvi pendunt: ifti edeftia fedulo médi-
 tantes quæ funt terrena contemnunt.

Admonendi ergo funt omnes Chriftiani, qui
 cum Chrifto regnare cupiunt, ne ambitione 1-
 cularis poteftatis regnare affectent, fed potius pr-
 oculis habeant quod beatus Gregorius papa lan-
 tiffimus in libro pafforalis admonet, dicens: In-
 ter hoc itaque quid fequendum eft, quid tenen-
 dum, nifi ut virtutibus pollens coaftus ad regi-
 men veniat; virtutibus vacuus, nec coaftus ac-
 cedat? Quod fi ad apoftolicam fedem, in qua
 rite ordinati meritis beati Petri apoftoli melio-
 res efficiuntur, qui Deum timent coaai cum ma-
 gno timore veniunt; ad regni folium cum quan-
 to timore ac tremore accedendum eft, in quo
 etiam boni & humiles (ficut in Saul & David
 cognofcitur) deteriores fiunt; Nam quod deapo-
 ftolica fede pratiibavimus, in decretis beati Sym-
 machi pape (licet experimento triamus) fic con-
 tinetur; ille fcilicet beatus P..... perennem me-
 ritorum dotem cum hereditate innocentium mifit
 ad polleres. Et poff pauca: Quis enim ianaium
 elle dubitet, quem apex tante dignitatisattolli?
 in quo fi defint bona acquifita per meritum,
 fufficiuntur quæ a loci deccllore prieftantur. Aut
 enim claros ad hæc faftigia erigit, aut eos qui
 eriguntur illufi it. Quapropter quo» fanda ec-
 clefia

«cœdia tua monte ad regimen «el imperium de-
uberato confilio advocant, non pro tranſitoria
gloria, fed pro multorum fetate, humiliter obe-
diant, & femper caveant «uod beatus Gregorius
»n eodem libro paſtorali teſtatur. Apoſtat» quip-
pe angelo fimilis efficitur, dum homo homini-
bus eſſe * fimul dedignatur. Sic Saul poſt hu-
militatis meritum in rumorem ſuperbi» culmine
potentatis excrevit. Per humilitatem quippe præ-
latus eſt, per ſuperbiam reprobatus, Domino at-
reſtante qui ait: Afemr cww efts parvulus te ocu-
lis tuis, caput te conſtitui in tribubus tſrael? &
paulo inferius; Miro autem modo cum apud te
parvulus, apud Dominum magnus: cum vero
apud te magnus apparuit, apud Dominum par-
vulus fuit» Vigila» quoque, retineant quoque
» Dominus in evangelio dicit: Ego gloriam meam
m yuero, tſ: Ca» vult inter vos eſt primus, fit
omnium ſervus. Honorem Dei ſemper tuo præ-
poſant, juſtitiam unicuique ſuum fervando juſ-
ampliſcantur atque cuſtodiant: non eant incon-
filiiſ impiorum, fed religioſis ſemper acquieſcen-
do corde adhereant; fandam eccleſiam non quæ-
rant ſicut ancillam ſibi ſubjicere vel ſubjugare .
fed permaxime oculos illos, videlicet Domini fa-
cerdotes, magiſtros & patres recognoſcendo de-
center ſtudeant honorare. Nam ſi carnales pa-
tres & matres honorare jubemur, quanto magis
ſpirituales? Et ſi ille qui carnali patri vel matri
maledixerit moræ multandus eſt, quid ille qui
maledicit ſpiritali patri vel matri meretur? Non
carnali amore ille diſtudeant filium ſuum regi,
pro quo Chriſtus ſanguinem ſuum fudit, propo-
nere, ſi meliorem illo & utiliorem poſſint inve-
nire, ne, plus Deo diligendo filium, maximum
ſancti» eccleſi» inferant detrimentum. Patenter
enim Deum & proximum (ſicut Chriſtianum
oportet) non amare convincitur, qui tantum uti-
litati, tanquam neceſſari» fanâ» matri eccleſi»
ſi prout melius poteſt) negligit providere . Hac
namque virtute, vi eſt caritate, neglecta, quid-
quid boni aliquis fecerit omni ſalutis fructu ca-
rebit. Hæc itaque humiliter agendo, & amorem
Dei & proximi , ſicut oportet, fervendo, præ-
ſiliant de illius miſericordia, qui dixit: Diſcite
a me quia mitis ſime tſ humilis corde. Quem ſi
humiliter imitati fuerint , de regno fervili &
tranſitorio ad regnum verum libertatis & «ternita-
tis tranſibunt. Data Idibus Martii.

XXII. AD A..... FILIAM-

Monet ut terrena deſpiciat, celeſtiaque auperat.
Hortatur ut regis conjugiſ animum ad amo-
rem divinum attrahere, fandæ eccleſi» quan-
tum poteſt prodeſſe, omniaque caritatis opera
teſtari ſtudeat.

Gregorini epiſcopus fervas fervorum Dei ai....
deleſtifiſima in Chriſto filia, ſalutem tſ
apoſtolicam benediſionem .

Quia ob reverentiam beati Petri apoſtolo-
rum principis rogati ut literas manu no-
ſtra ſcriptas excellenti» tu» mittamus, devoti-
ni tu» acquievimus. His etiam te monemus, ut
ſummopere procures quod ſunt terrena & tranſi-
toria deſpicere, & celeſtia »temaque ſemper ap-
petere. Scribe in corde tuo, quia ſumma regina
exilii, quod ſuper omnes choros angelorum exal-
tata eſſe creditur, quod eſt decus & gloria om-
nium mulierum, immo fatas & nobilitas omnium
Cmcl. General. Tom. XX.

«cœdia tua monte ad regimen «el imperium de-
uberato confilio advocant, non pro tranſitoria
gloria, fed pro multorum fetate, humiliter obe-
diant, & femper caveant «uod beatus Gregorius
»n eodem libro paſtorali teſtatur. Apoſtat» quip-
pe angelo fimilis efficitur, dum homo homini-
bus eſſe * fimul dedignatur. Sic Saul poſt hu-
militatis meritum in rumorem ſuperbi» culmine
potentatis excrevit. Per humilitatem quippe præ-
latus eſt, per ſuperbiam reprobatus, Domino at-
reſtante qui ait: Afemr cww efts parvulus te ocu-
lis tuis, caput te conſtitui in tribubus tſrael? &
paulo inferius; Miro autem modo cum apud te
parvulus, apud Dominum magnus: cum vero
apud te magnus apparuit, apud Dominum par-
vulus fuit» Vigila» quoque, retineant quoque
» Dominus in evangelio dicit: Ego gloriam meam
m yuero, tſ: Ca» vult inter vos eſt primus, fit
omnium ſervus. Honorem Dei ſemper tuo præ-
poſant, juſtitiam unicuique ſuum fervando juſ-
ampliſcantur atque cuſtodiant: non eant incon-
filiiſ impiorum, fed religioſis ſemper acquieſcen-
do corde adhereant; fandam eccleſiam non quæ-
rant ſicut ancillam ſibi ſubjicere vel ſubjugare .
fed permaxime oculos illos, videlicet Domini fa-
cerdotes, magiſtros & patres recognoſcendo de-
center ſtudeant honorare. Nam ſi carnales pa-
tres & matres honorare jubemur, quanto magis
ſpirituales? Et ſi ille qui carnali patri vel matri
maledixerit moræ multandus eſt, quid ille qui
maledicit ſpiritali patri vel matri meretur? Non
carnali amore ille diſtudeant filium ſuum regi,
pro quo Chriſtus ſanguinem ſuum fudit, propo-
nere, ſi meliorem illo & utiliorem poſſint inve-
nire, ne, plus Deo diligendo filium, maximum
ſancti» eccleſi» inferant detrimentum. Patenter
enim Deum & proximum (ſicut Chriſtianum
oportet) non amare convincitur, qui tantum uti-
litati, tanquam neceſſari» fanâ» matri eccleſi»
ſi prout melius poteſt) negligit providere . Hac
namque virtute, vi eſt caritate, neglecta, quid-
quid boni aliquis fecerit omni ſalutis fructu ca-
rebit. Hæc itaque humiliter agendo, & amorem
Dei & proximi , ſicut oportet, fervendo, præ-
ſiliant de illius miſericordia, qui dixit: Diſcite
a me quia mitis ſime tſ humilis corde. Quem ſi
humiliter imitati fuerint , de regno fervili &
tranſitorio ad regnum verum libertatis & «ternita-
tis tranſibunt. Data Idibus Martii.

«cœdia tua monte ad regimen «el imperium de-
uberato confilio advocant, non pro tranſitoria
gloria, fed pro multorum fetate, humiliter obe-
diant, & femper caveant «uod beatus Gregorius
»n eodem libro paſtorali teſtatur. Apoſtat» quip-
pe angelo fimilis efficitur, dum homo homini-
bus eſſe * fimul dedignatur. Sic Saul poſt hu-
militatis meritum in rumorem ſuperbi» culmine
potentatis excrevit. Per humilitatem quippe præ-
latus eſt, per ſuperbiam reprobatus, Domino at-
reſtante qui ait: Afemr cww efts parvulus te ocu-
lis tuis, caput te conſtitui in tribubus tſrael? &
paulo inferius; Miro autem modo cum apud te
parvulus, apud Dominum magnus: cum vero
apud te magnus apparuit, apud Dominum par-
vulus fuit» Vigila» quoque, retineant quoque
» Dominus in evangelio dicit: Ego gloriam meam
m yuero, tſ: Ca» vult inter vos eſt primus, fit
omnium ſervus. Honorem Dei ſemper tuo præ-
poſant, juſtitiam unicuique ſuum fervando juſ-
ampliſcantur atque cuſtodiant: non eant incon-
filiiſ impiorum, fed religioſis ſemper acquieſcen-
do corde adhereant; fandam eccleſiam non quæ-
rant ſicut ancillam ſibi ſubjicere vel ſubjugare .
fed permaxime oculos illos, videlicet Domini fa-
cerdotes, magiſtros & patres recognoſcendo de-
center ſtudeant honorare. Nam ſi carnales pa-
tres & matres honorare jubemur, quanto magis
ſpirituales? Et ſi ille qui carnali patri vel matri
maledixerit moræ multandus eſt, quid ille qui
maledicit ſpiritali patri vel matri meretur? Non
carnali amore ille diſtudeant filium ſuum regi,
pro quo Chriſtus ſanguinem ſuum fudit, propo-
nere, ſi meliorem illo & utiliorem poſſint inve-
nire, ne, plus Deo diligendo filium, maximum
ſancti» eccleſi» inferant detrimentum. Patenter
enim Deum & proximum (ſicut Chriſtianum
oportet) non amare convincitur, qui tantum uti-
litati, tanquam neceſſari» fanâ» matri eccleſi»
ſi prout melius poteſt) negligit providere . Hac
namque virtute, vi eſt caritate, neglecta, quid-
quid boni aliquis fecerit omni ſalutis fructu ca-
rebit. Hæc itaque humiliter agendo, & amorem
Dei & proximi , ſicut oportet, fervendo, præ-
ſiliant de illius miſericordia, qui dixit: Diſcite
a me quia mitis ſime tſ humilis corde. Quem ſi
humiliter imitati fuerint , de regno fervili &
tranſitorio ad regnum verum libertatis & «ternita-
tis tranſibunt. Data Idibus Martii.

XXIII. AD EPISCOPUM ALBANENSEM, & Principem, Salernitanum.

Jubet Gallis præcipiant, ut unaquæque domus
pro cenſu denarium unum annuatim ſolvat
beato Petro: & Caroli imperatoris erga Ro-
manam eccleſiam munificentiam oftendit.

Crrgerivr epiſcopus ferviu fervorum Dei dilectiſſi
filiis noſtris P..... affbuneafi epiſcopo , &
G..... principi Salernitano legatis noſtra apo-
ſtolicam benediſionem

Vobis commiſſa negotia non latent etiam
vos, ita ac ſi noſtra, immo quia noſtra
ibi in vobis præſentia eſt, cunâ digne peragi-
te. Dicendum autem eſt omnibus Gulis, & per
veram obedientiam præcipiendum , ut unaquæ-
que domus faltem unum denarium annuatim ſol-
vat beato Petro, ſi eum recognoſcunt patrem &
paſtorem ſuum more antiquo. Nani Carolus im-
perator (ſicut legitur in tomo ejus qui in archi-
vo eccleſi» beati Petri habetur,) in tribus locis
annuatim colligebat mille & ducentas libras ad
ſervitium apoſtolicæ lediſ, id eſt, Aquilgrani ,
apud Podium lands Mari», & apud Undum
Ægidium ; excepto hoc quod unuſquique propria
devotione offerebat. Idem vero magnus impera-
tor Saxoniam obtulit beato Petro, cujus eam
devotioſe adjutorio: & poſuit ſignum devotionis &
libertatis, ſicut ipſi Saxones habent ſcriptum, A
prudentes illorum fatiſ ſciunt.

ANNO
CHMISTI* CmmMm
t'4UUMMA
JU. ■. & ■LIBER · NONUS REGISTRI
GREGORII PAPÆ VII.

L AD ARCHIEPISCOPUM

ROTHOMAGINS1M.

Arguit quod nec ipse, nec ejus fufraganei, ad apostolorum limina venerint, nec legatos apostolicos adierint, It pallium a fede apostolica non petularit. Quare prohibet, ne deinceps episcopum vel sacerdotem ordinet, vel ecclesiam confectet, donec pallium impetrant.

*Cftgeritu epifirepu ferves ftrventm Dei riUehe**
[erthiepfafe\ feluttet
tfepafahei- ·

Liter. quas nobis missisti, fatis devotionis præstendant, fed ad earum fidem rei penitus testimonium deest. Si enim ita feres haberet, non eademmodum fufraganei tui, etiam tu ipse apostolorum limina visere tanto tempore parvipendisses. Ex quo enim nos, licet indignos, ad hujus fedis curam dignatio divina provexit, neminem vestram nos volumus recomandare. Quod tamen in eo minus mirandum videtur, quia legatos nostros, qui prope vestram, adire non multum curatis. Qui vero labor, aut quod difficultas præ aliis diffluat vobis pertentum spatiibeam Petrum negligera, cum ab ipsis mundi finibus etiam gentes noviter ad fidem convertite studeant annue tam mulieres quam viri ad eum venire? Ulud quoque, nisi nos apostolica mansuetudo detineret, profecto feverius in te jam ammadverfum fensiuus, quod huc usque pnciaris tui dignitatis infigne, videlicet pallium, ab apostolica fede pro more acquirere postposuisti. Tc ipsum namque non ignorare putamus, quam diffriæ fendorum patrum cenura in eos judicati, dum statuerit, qui post conicractionem fuamper tres continuos monies pallium, quod tui fit officii, obtinere tepuerint.

Proinde apostolica tibi præcipimus auctoritate, ut quia fendorum patrum statuta parvipendisti, nullum deinceps episcopum vel sacerdotem ordinare, seu ecclesias pntiumas consecrare, donec honoris tui supplementum, pallii videlicet ufum, ab hac fede impetraveris. De cetero tam te quam & fufraganeos tuos monemus, ut præfatam culpam fummopere emendare procuretis, ne, si negligentes, ut hæenus, in hoc extiteritis, potestatem beati Petri per nos quanto dilationem, tanto feveriorem pro contemptu experiamini.

II. AD ALPHONSUM REGEM
Castellæ.

Offendit se multorum odium propter veritatem & iustitiam incurrisse, eaque de causa eodem fibi detrachere. Laudat quod in ecclesiis ejus regni fecundum morem Romane ecclesiæ divina officia celebranda curet. De ejus uxore & abbata fandi Secundi per legatos ferespondurum ait. Qsemdam in archiepiscopum eligendum (cientia carentem respuit, & alium de consilio legati eligi mandat. Monet ne in regno suo Judæos Qiristianis dominari permittat. De munere ad se a rege missis gratias

agit, dane Ac fidelibus ejus omnium p^aeeaaa.
rum aMolutiozxn impartitur.

*Gngtritu rjifafM ftrvu ftrotriai Dei
gleriefi rtgi Htfpnu*, βααββι: ιf*

anno
CHMISJ

Non ignorat iradonia tua, mentiri, peccatum esse, si & de otioso verbo in diffinitione exigenda est ratio. Sed ne mendacium quidem ipsum, quod fit pia intentione pro pace, a culpa penitus immune esse probari poem. Bβ idcirco prxlavimus, ut cum in caneris illud peccatum esse non dubitaveris, ia fecerdotibus quasi faerflegium conjicias; & quod tibi dk rigimus, ita in re esse teste veritate cognoscas. Non nos latet multa de nostrii factis ac didis tuis auribus finiftra interpretatione deferri. Unde ιf pro nobis in notitiam diledionis tue obtendantibus respondere non alienum nutavimus. Peccatorem me esse, fiait verum est, confiteri minime piget. Verum si cauta odii, vel traditionis eorum qui in nos fremunt, subtiliter innotiget, profecto non tam alicuius iniquitatis mee intuitu, quam ex veritatis assertionem, injuftitiae contraditionem, illos in nos exariffle patebit. Quorum quidem fervitis, & largiffima munera, nos fatis abundantius multis antecessoribus nostris habere potuimus, si ad periculum illorum, & nostrum, veritatem filere, malitiamque ipforam diffimulare mahifflemus. At nos certe ex hujus vitæ termino, & temporalium commodorum qualitate perpendentes, nunquam melius quemquam posse episcopum nominari, quam cum persecutionem patitur propter iustitiam, decrevimus potius divinis mandatis obtemperando pravorum inimicitias incurrere, quam illis male placendo iram Dei provocare. Nqnc ad induftriam tuam fermonem vertimus, cariffime fili. Noverit excellentia tua, dilediffune, illud unum admodum nobis, immo clementia: divine, placere, quod in ecclesiis regni tui marris omnium fandæ Romane ecclesiæ ordinem recipi, & ex antiquo more celebrari effeceris. Denique in illo, quem hadenus tenuisse videmini, ficut fuggredientibus religiofis viris didicimus, quaulam contra catholicam fidem inferta esse patulo convincuntur. Que cum relinquere, dc ad prilcam confuerudincm, fcilicet hujus ecclesiæ, reverti deliberasti, non dubie te beatum Petrum patronum optare, Ac fubditorum tuorum salutem, cariffi gratia infpirante, ficut regem decet, curare monffrafti. Quod tamen gaudium de fapientia tua multo cumulatius referimus, cum tue humilitatis illuftrẽ famam memori interdu reducimur, & eam virtutem quæ cum regia potentia vix aut rariffime capi nib uno domicilio confuevit, in corde tuo immorari confideremus. Ceterum quod de uxore tua & de abbata fandi Secundi postulafti, competentius responderi pu filium nostrum B Richardum fande Romane ecclesiæ cardinalem

& legatum, & fratrem Simeonem episcopum, arbitrati fumus: dc illa autem perfona que in archiepiscopum fuerat eligenda, dicimus, licet fatis prudens & liberalis videatur, tamen (quemadmodum nobis notum est, & Utere tue non negant) difcipline fundamento, videlicet literalis fcientie peritia, indiget. Quæ virtus quam fit non modo episcopis, verum etiam sacerdotibus Deccllaria, ipse fatis inrengis, cum nullus fine ea aut alios docere, aut lefe poffit defendere. Qpapropter ferenitatem tuam ftudere oportet, ut

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. IX.

dignoscitur, multo tempore pro libertate fanâe A ad gremium fande matris ecclesiæ reducat, etf. ecclesiæ adcertare, quam miteras, ac diabolicæ fer- que in bono perfeverantiam tribuat. Nullius enim ANNO
vinti subiacere. Certant namque miferi, scilicet hominis perditionem quæsimus, fed omnium fa- CHRISTI
membra diaboli, ut ejutdem milera fervitute op- lutem in Chritto defideramus.

IV. AD ABBATEM CASSINENSEM

Ut exploret an Robertus dux apostolicæ fedis auxilio venturus fit, & anquadragesimali tem- pore, quo a militia vacare solebat, aliquod apostolice ledis oppidum in officio continere velit. Ducem moneri vult, ut nepotem suum ab invatione terrarum faniti Peal compefeat.

Cnjcsnar <p>7</p> <s> fernu Jervtrtan Dti vtMrtilli
Mtti D.....falMttm & /tpfttltttm . ^4, ^(
ktntdiuwtm , A fr 1: <A

Atis novit dilectio tua, quantum commodi de pacatione ducis Roberti fanâa Romana ec- clesia speraverit, quantumque ex hoc loimiclejus timuerint: neque etiam te latere putamus; huic apostolice fedi ex pane illius quid utilitatis ac- cefferit. Unde quia plurimorum fidelium fuper eo spes, ficut palam cernitur, hucusque non pro- cellit, volumus ut de czetro animum iplius qua- liter fe circa Romanam ecclesiam habeat vera- cicer intelligere ftudeas. Præcipue autem ejus vo- luntatem in his agnoscere diligenter re cupimus, scilicet fi neceffaria nobis expeditio fuerit, post Cpatcha , an per fc, vel per filium suum, fe de- center fliccurfurum fiducialiter polliceatur . Si vero hoc non potuerit, quot milites post paccha- le festum , ut in familiari militia beati Petri lint , fc destinaturum indubitanter prdmittat , Hoc etiam folerter procures adve- tere an illos dies, videlicet quadrageliales, quibus Nortmanni fo- leot pugna vacare, pnratus dux affentiat hoc paffo Deo offerre, ut una vel nobifeum , ve' cum nostro legato, ad aliquas terra' beati Petri, quo invitatus fuerit, competenter intruâus accedat ; quatenus hoc fui obiequti Audio, & bouos in apostolica fidelitate confirmet, & rebelles ac con- tumaces ad debitam fanâx Romanæ ecclesiæ re- verentiam atque fervitum ve' tenore revocet vel vi, talique modo fu' Deo militi' munus gra- tuitum offerat. Pixterea de nepote suo Roberto de Loritello ad iplius ducis memoriam revoces , qualiter de illo nobis promittit, videlicet quod idem comes fe terras apostolicas; fedis , pr'ter quas habebat, ulterius non invafurum fponddit: quas tamen pro poffe suo invadere, ficut audi- vimus, adhuc non defistit. Studens igitur admo- neas eum, ut memorati nepotis fui iacrilcgatn competeat audaciam, atque hortetur illum pc- ttrita corrigendo, & in futuro fe abstinendo , beatum Petrum propitium fibi facere, in cujus irritatione ruinam, & in gratia vitam & felici- tatem poffu oblinere perpetuam. De novis ul- tramontanis nihil certi habemus, excepto quod Henricum nunquam /c infelicius habuiffe pene omnes illinc advenientes affirmant.

V. AD HUGONEM DIENSEM epifeopum.

Cum legatus epifeopos Nortmannos, quia fyno- do, ad quam vocabantur, prstto non fuerant, depofuiffet; præcipit ei ut eos reftituat, ne re- gem Angliz, qui in fedem apostolicam pre ceteris regibus obfequentior erat, exasperet : & jubet ut erga omnes ejus fuWitos mirius agat. Qpod idem vult erga milites quofdam, qui

rrgii.

A B hac hora & deinceps fidelis ero perreâam fidem beato Petro spoftolo ejufque vicario papæ Gregorio qui nunc in carne vivit : & quod- cumq; mihi ipfe papa pnrccperit, fub his vide- licet verbis: *Ptr vtramvtdientiam*, fideliter, fic- ut oportet Chriftianum, obfervabo. De ordina- tione vero ecclefiarum, & de terris vel cenfu qux Contantinus imperator, vel Carolus, fan- do Petro dederunt, & de omnibus ecclefiis vel prædiis, quæ apostolice ledi ab aliquibus viris vd mulieribus aliquo tempore funt oblata vel conceffa, & in inca funt vd fuerint potcftate , ita conveniam cum papa, ut periculum iacrilcgii & perditionem animæ mea non incurram : & Deo ianâoq; Petro adjuvante Chritto dignum hono- rem & utilitatem impendam : & eo die, quando illum primitus videro, fideliter per manus meas lepo.rer.t- miles fanâi Petri & illius efficiar.) Verum quo- Ktri n'am religionem tuam apostolicæ fodi fidelem , a F>p«. & promittis tenemus, & experimentis non dubi- tamus , de his fi quid minuendum velaugendum cenfueris, non tamen prclermiffio integro fideli- tatis modo , & obedientia promiffk>ne, potestati tuet, & fidei quam beato Petro debes, commit- timus. Quod vero de facerdotibus interrogastis , placet nobis, ut impnefentiarum, tum propter populorum turbationes, tum etiam propter bono- rum inopiam, icilicet quia pauciTimi funt qui fidelibus Chriftianis officia religionis perfolvant , 'pro tempore rigorem canonicum temperando , debeatis fufferre. De his namque pacis & tran- quillitatis tempore, quod , Domino miferqnte , E cito futurum credimus, convenientius traâbri ple- niufque poterit canonicus ordo fervari. Caeterum de Buggonc, cujus malitiam fignificastis, nec- dum tantam potcftatem videlicet abfolvendi, fibi tam temere commiffie, nec etiam recordamur nos aliquando eum vel fermone vel vifu notum ha- buiffe. In fanâa quidem fynodo, quam nuper, Deo audore, celebravimus , omnes excommunicato' ufque ad condignam fatisfacitionem rufus cxcom- municavimus, & fratrum multitudinem qui ade- rant rogavimus, ut mifericordiam Dei quotidie exorent, quatenus illos per veram pccnitentiam

qui ad fouoniacos & fornicarios dericos coer-
cendos auxilium kato tuleram, obferuari.

anno
CHIJST

Gregaria/ ftrvns ftrvnm Dti dikfh in anno
Or# filin RkknrJt fnnfie ftrnrew trd<fie<& CHX<sn
ainnli fncrittri ntjne nUmti MnJiUetf, fiäfynt
rtpdnrür pmntvtnih in frft-
tinnr, flicc.

Cttgrtrnr yEp" firont firver»» Dti HUDij
iaCbrifinfrntrütu Hngni Dti^itfifctft ttf fncrrftrUir
faute* & efefiéün* h*IM*e*†

β*11 «1<.
N«-Ati(f-
r.m A.,K-
«f» -.

C«
■<'. iere-

Firiatum nobis eft, quod religio veftra omnes
Nortmannorum pontifice, præter Rhocho-
magenfem, ipfumque Cntivenfom abbatem, quem
nos reftituimus, ad concilium invitatos folpedit.
Qpoa tamen, ficut nobis fctgeflum eft, non tam
inobediteria, quam metu regis Francorum, Jti-
licet quiafecure ventre nequibant, fobtraxit. Qua
fä *e-truendū-tua- quid nobis videatur advertat.
Rex Anglorum licet in qudxildam non ita reli-
gigfe, ficut optamus, fe habeat; ramen in hoc
quod eccliefias Dei non dcftrait neque vendit, &
pacem iuftitiamque in fubditis fois moderari pro-
curat, & quia contra apoftolicam fodem, roga-
tus a quibufdam inimicis crucis Chrifti pafum
inife, coofentire noluit, presbyteros uxores, lai-
cos decimas quas detinebant, etiam juramento
dimittere compulfit, nereris regibus fe fatis pro-
babiliorem ac magis honorandum oftendit. Un-
de non indignum debet exiftimari poteftatem il-
lus mitius efte traandam, atque refpectu pro-
bitatis ipfius fobditorum, fit eorum quos diligit,
negligent! ex parte fore portandas. Denique
meminiffe poteft diltcio veftra, qualiter & beatus
Leo papa neophytos, & beatus Gregorius Cborum
Venantium expatricium, quem fous epifeopus in-
iufte corripuerat, fuffinuit: & quemadmodum
clementia domini Jofaphat regi Juda, qui impio
Achab auxilium prxbens iram divinam meruerat,
indulfit. Qyarc volumus, ut fraternitas veftra
fopra memoratis epifeopis & abbatibus, non pmi-
termiffib Culturenfi abbate, quos fufpcndiftis, pec-
prxfemium portitorem reftitutionis literas mit-
tat: & prefatum regem in talibus ulterius fine
aftcnfo noftro non exafperet. Videtur enim no-
bis multo melius atque facilius lenitatis dulcedi-
ne ac rationis oftenhone, quam aufferitate vel
rigore iuftitiæ illum Deo lucrari, & ad perpe-
rium beati Petri amorem poffe provocari. Pre-
terea quod decimas dimittere nolebant, ex-
communicando turbaveritis: quales nos adhuc ana-
thematis vinculis alligare, fynodali iudicio perdis-
cretiorem diftulimus. Super his igitur confulimus
atque hortamur, ut nunc pro tempore canonicum
rigorem veftra fapientia temperet, atque hac tur-
bationis tempeftate quxdam parcendo, nonnulla
difsimulando, ita ftudeat moderari, ut non ex
feveritate iuftitiæ deteriorandi occasionem fumant,
fed fufpenfo nunc iudicio, fpattum recognofcendi
rquitatem habentes, poftrmodum facilius acquief-
cint: ut demum in eos tranquillis tempore,
quod, Deo annuente, cito futurum fperamus,
id quod nunc apoftolicæ fedis diferetio patienter
differt, iuftitia dirimens ad ftatum foun re-
ftauret.

VI. AD ABBATEM MASSILIENSEM.

Qvorumdam monafteriorum, quz fub Romanæ
eccliefiæ tutela conftituta funt, curam ascom-
mittit. Dat facultatem repetendi quidquid ad
eam monafteria pertinens ab aliis iniufte de-
tinetur.

Licet apofolici nos apicis cura pro cunftisgo
neraliter ecdclis vigilare, ac pro omnium
vet rquatione foieitos efle admoneat, illis
tamen pncipue locis noftam curam fpccialius
exhibendam perpendimus, quæ fub Romanæ tu-
«ei fedis conftituta, icimus ftatm fui confirma-
tionem, augmentum, vel reftitutionem ab hac
potiffimum ecclefia, cujus iuris lunt, expe&are.
Quia ergo quxdam monafteria, alterum in pro-
rtnria videlicet fandi Petri, quod dicitur ad
Montem majorem, & alterum in Narbonenfi ar-
chicpifcopatu fan&e Mariæ de Craflâ, quæ ad
hujus fedis dcfenfioera pertinere, propriique ju-
ris ejus efte nofcuntur, jamdudum uecularium
monachorum culpa a religionis tramite deviatte
intelleximus; ea reformare ad lapfi decoris fpcci-
men valde efte neceffarium duximus. Scit enim,
decentius atque convenientius efte decernitur, de-
ftruâa reftituere, fic ad gradum fuum collapfa re-
ducere, quam in dilatandis vel noviter adifican-
dis op tam dare. Quapropter ad prnditorum lo-
corum reftaurationem religionis tuæ prudentiam
perutilem arbitantes, licet tu quorundam pro-
Cborum virorum precibus adhortatus, abfqe li-
centia nofta de eorum cura te nolueris intro-
mittere, nos tamen cenfuimus per tuam fuccel-
forumque tuorum fderitiam fratribus in cifiem
ccnobis deinceps manfuris perpetuam rerilaris
vi» circumfpctionem providere. Proinde circa
f-nefata monafteria folitudinis noftre vicem di-
eftioni veftræ committentes, volumus atque pr-
cipimus, ut in eis quæ amputanda funt ampute-
tis, queque corrigenda funt corrigatis; fit quæ
illi difciplinæ tenore defuerint, veftra vigilantia
fic labore conferantur. P»terea quotiens eorum
redores obierint, veltri fit ftudii alios cum con-
fenfu probabiliorem fratrum de eadem congrega-
tione, fi fieri poteft; fin autem, aliunde, fecun-
dum Deum fic regulam fandi Benedidii abbates
eligere, ibique fubftituere, quos ab illo epifeopo,
in cujus diœccfi fuerint, fi ab hac fede excom-
municatur, vel fimoniaco hxrefeos infamia no-
tatus non erit, ordinandos decrevimus. Si vero
alterum horum obtiterit, abbas a Romano pon-
tifice fuam confecratioem expeftat, aut ad quem-
cumque epifeopum ille pneceperit pergere, pro
fui ordinatione licentiam habeat: cujus nihilo
minus abbatis mores & vitam ficut & fubdito-
rum foorum difeutare, exceffusque corrigere, ve-
ftræ potiffimum providentur timebit. Quod fi
torte in aliquod crimen depofitione dignum fue-
rit lapfos, veftrum erit ad apoftolicam audien-
tiam deferre: quatenus aut hic damnationis fuæ
fententiam per Romanum pontificem excipiat,
ut per apoftolicum legatum ad id peragendum
ferio mittum, dignum fuis meritis iudicium fo-
bcat.

Statuimus etiam, ut quidquid ad eadem mo-
nasteria pertinere cognofcitur, fi ab aliquibus ir-
rationabiliter detinetur, ex hac nofta auctorita-
te repetendi exigendique ac vendicandi habeatis
per omnia, Deo juvante, licentiam; quia di-
gnum eft ut quorum curam geritis rebus nullo
modo defraudemini. Przfato igitur modo noftam
providentiæ ac difpofitionis viriffitudinem circa
f-pe diâa monasteria tibi tuique fuccellibribus.

In-

anno C****ISTI
 "« fcithbavimus, regulariterjcomovendis concede» i
 tes, interdicinM», utnullusiiKceifixumnoftorum,
 vel archiepifcoporum, aut epifcoporum, & ne-
 mo clericalis feu laicalū oniūus, audear hanc
 poteftatem parierais decreti auāoritate firmatam
 vobis auferre vel perturbare, fed «a (ficut pr®.
 fixum eff) in veftra fahibri ordinatione ac difpo-
 fitione in perpetuum tpconvulfii permaneant.

VII. ad UNIVERSOS CHRISTIANOS.

Praecipit ne quifquam ecdefiam fandi Petri, ia
 villa Maſcharans fitam, tutelx apoflo-
 *Uac fcdis committam inkftct.

Grtgorim epifetpeu ftrvsu ftrontm M
 Deo & beato Petre fideiibm, falutem
 & opo/olocom btmditmem,

N^Otum fit vobis, nos ecdefiam fanāt Petri
 fitam in villa quſ dicitur Maſcharans, fub
 jus & defenſionem apoſtoliae fedis ab ipſius
 datoribus tponte traditam fueepiſſe, ob cuius do-
 nationis memoriam perpetuo retinendam, con-
 ſtitucrunt, & devoverunt fc illi, qui circa eum-
 dem locum propter amorem & tutelam beati Pe-
 tri ſibi aedificant, pro unaquaque domo centum
 annuatim odo nummos Ptāavenſium perſolutu-
 ros. Quapropter apoſtolica auāoritate praeci-
 pi-mus, ut netno praefatum locum apoſtolica tui-
 tione munitum deinceps infeſtare prxfumat: fed
 fub defenſione beati Petri, cuius juris dt, quie-
 tus & fecurus ab omni perturbatione permaneat.
 Si quis ergo contra hanc noſtra mandata memo-
 ratum locum vexaverit, admonitus fond, ite-
 rum, ufque tertio, per convenientes inducias, fi
 non reſipuerit, fetat ſe a gratia beati Petri ſe-
 paratum; & nifi ſatiſfecerit, anathematis vin-
 culis innotandum: quicumque vero propter apo-
 ſolicam reverentiam ab infeſtatione ipſius loci;
 & latione, ſicut Chriſtianum decet, ſc continue-
 rit, eumque adjuvare ftuduerit; veniam pecca-
 torum fuorum, & gratiam beati Petri, fi in bo-
 nis perfeveraverit, le promeriturum non dubitet.

VIII. AD VENETOS.

Hortatur ut ab excommunicatis caveant. Excu-
 fat ſc quod eorum petitioni in praſenti non
 annuat; promittens tamen ſe opportuno tem-
 pore poſtulationi eorum aſiratum praſitutum.

Gregorios epifeopos fervus fervorum Dti gleriſo du-
 ci b genti l'enetorum, bts totntn <loi non com-
 ſcnic.int eſſcanemonicatis, feinttm Ū. apoſolicam
 boludiffi ->ncm.

Q^Uantum nos ex longo tempore vos & pa-
 triam veſtram dilexerimus, non exiſtima-
 mus ſcientiam veſtram latere. Verum poſtquam
 nos omnipotentis Dei dignatio ad id provexit
 officii, non dilc&ionem ex vobis, qualem opor-
 tebat, agnovimus. Sed licet antehac res ita ſefe
 habuerit, tamen quia fatue mentis conſilio ma-
 trem veſtram, apoſolicam videlicet fedem, re-
 cognoſcentes, cam incipitis querere & venerari;
 nos qui huius fedis, quamvis indigni, follicitudi-
 nem gerimus, honorem veſtrum tam in praefen-
 ti, quam in futuro, ſecundum Deum diligere &
 fervare haud fecus optamus. Unde paterno voa
 affeāu adhortantes, ex parte beati Petri mone-
 mus atque praecipimus, ut ſumma diligentia ūc
 cautela vos ab excommunicatis cuſtodire curetis,

ac penuario* cavearis amicitiam forte vd F*-
 tiam illorum captando iſitem vos laqueis dam-
 nationis inneāre Qtnđ autem petitioni veſtras
 ad praefens in adimplendo eam non videmur an-
 nuere, non tam noſtrae relut incurie, quam tens-
 potum incommoditati, velitis adſcribere. Deni-
 que cum tempus opportunum (quod Domino fa-
 vante cito futurum ſperamus) advenerit, poſtu-
 lationem veſtram recte efficere, ac honorem ve-
 ſtrum falva juſtitia fervare (opitulante clementia
 djvina) non pigritabimur. Sicut enim in fanda
 ecclieſia caritas circa omnes generaliter tenenda
 dignoſcitur, ita finira quibuslibet, juſtitia diāan-
 te, honorem ſpecialiter non denegandum fore,
 fed habendum perpendimus. Data ſexto Idus
 Aprilis.

IX. AD COMITEM QUJEMDAM.

Gratulatur de ejus erga Romanam ecclieſiam ob-
 fervantia; utque in ea perfeveret, & ab ex-
 fun-communicatorum communione ſe ſeparet, hor-
 tatur.

Gregorios epifeopos fervos fervorum Dei T.....
 Mbiliſſimo comiti, jalatem & apoſolicam
 benedi&iem.

Q^Uoniam devotionem tuam erga communem
 matrem, Romanam videlicet ecclieſiam,
 V.hdillimam in omnibus, multis & probatis viris
 attcftanubus, & maxime carittimo fratre noſtro
 Hugone Dicnſi epifeopo referente cognolcimus,
 valde betamur, & omnipotentis Dei ſuperne cle-
 mentia: grates referimus. Oramus etiam ut divi-
 na preunte clementia ſic ereptum bonum ad fi-
 nem utque perducas: quatenus ille, cuius iudicio
 fidelium ecckſia Chriſti commitTa eſt, peccato-
 rum nexibus abſolurum in cleſiorum te faciat
 forte conſcribi. Te itaque, cariffime filii, horta-
 mur, ut rux mentis oculos in aeterni regis amo-
 re & ſpe indefinenter figas; ne nobilitas tua, ab
 illius divinitate prae ceteris exaltata, terreau ioc-
 bilitudinibus ſc voluptatibus emollita, vim ſpiri-
 tualis deſiderii amittat. Dignum namque eſt; ut
 & qui tuo nutui tantam hominum multitudinem
 ſuppoſuit, hanc et viciffitudinem recompeſes,
 ut unum hominem, videlicet teipſum, pura ſem-
 per mente ſibi & corde conferves. De cauſa vi-
 delicet excommunicatorum ſuper qua conſuluſti,
 nihil tibi, praeter quod ſacri canones praeci-
 piunt, reſpondere poſſumus, ſcilicet ut abſtineas vos a
 communione ipſorum, prout Deus Conceſſerit,
 & veſtra prudentia poterit. Nec enim parum to
 a talibus abſtinendo exiſtimes agere, immo cre-
 das certillime, quoniam in futura beatitudine ge-
 minam a Domino coronam, obedientie ſcilicet
 ac fande praedicationis, accipies. Bona namque
 eſt vox praedicationis cum opere, fed non parva
 eſt bona aāo fine voce. Neque vos alicui licen-
 E tiam peccandi dare poſſumus aut debemus, cura
 noſipſi hanc licentiam non habeamus; fed pec-
 cantibus apoſtolica auāoritate ſubvenire non de-
 negamus, & manum ſalutaris conſilii porrigere
 deſideramus. Illud quoque prudentiam tuam ani-
 madvertere volumus, quod ſi quifquam illorum
 cxcommunicatorum te graviter offenderet, ab il-
 lorum amicitia utque ad ſatiſfaāionem te ſub-
 moveres. Quod ſi hoc pro tuo honore faceres,
 quid pro Deo facere debes animadverte. Qia pro-
 pter monemus te, cariffime filii, ut quod a ſub-
 je&is tibi vis fieri non negligas pro illius amore
 agere qui te ad ſuam imaginem creavit, & luo
 pre-

pretiofo fāngnfaie redemit. Data Lateranis quar-
to Kalendas Maii.

ANNO
enairn

X AD EPISCOPUM PATAVIENSEM.

Monet ut qui Henrico adhnferant, fi refipiteant,
benigne fulefplat, pmpoe vero Bulgcnlēm

Mtr epijpm flavas firvorum Dei dileth m

[Uta vicem ucfram in Teutonicis partibus
tun coounifimus , dMcrctionem
tnam dilfoentar monemus, ficut jam allis literis
d.tedefmatis (fi pervenerint) fecimus, utcoo-
filio fratris noftri Saloburgenfis arehiaphcopi, &
aliorum conftratum noftrorum :epifcoporum cos,ralj
«Fn* adimrendo * H. --- a propoūto veritatis
arM<w.ac» errafle cognofititis, ftudkde revocetis: At qui re-
dire voluerint fraterne fufeipatb, & maximeOt-
naburgenfrm epifeopum, quem nobis velle fideli-
itlis, &
fraterno auxilio contra n infe-
rendam « occurrere , fuerit ,
-----, -----Joneac-
defae fac habet cum * Gocbegenfe abbate, vel

ecdefias certum tempus ipfius ante nos terminat-
de ex utraque parte ftatuite. Vale. -----

XI. AD DESIDERIUM abbate" Gafmenfem.

Henricum regem Romam cum paucis copiis
venturum Ggnificat, quem, fi ejus voluntati
favere vellet, obfequentem fibi haberet: fed le
mori porius paratum afferit, quam ejus imple-
tati aifentum pntbere. Monet ut fibi indefen-
fione ecclcfiin adhaereat. Significat ex Mathil-
de literis cognovifle, quod rex cum Roberto
duce fredus inierit, de quo quid aāum fit ab
eo vult inquiri. Romanos ad apoftolica: fedis
obsequium paratos offendit.

Errgarutr epifopat fervat ferveram Dei Dtferio
venerabili cardinali feoHi Petri, ff Meti Caf-
firmif, falatem & apofolicam benediciem.

Mklyp i ■pRatemitatem tuam , dilectiffime, cognofcere
«--* volumus, quod (ficut pro certo didicimus)
m »!>. Henricus didus rex in fuburoanis Ravennae mo-
jE*Ot>««a» ratttr, difponens, fi poterit, Romam circa pen-
*..***i tecoften venire, Quem certiffime fcimus ex uk
tramontanis & Longobardis parvam manum ha-
bere. Audivimus autem, quod ex his qui circa
Ravennam, vel in Mardua, morantur, putet
exercitum cum quo veniat colligere; quod fieri
minime credimus, quoniam ncc etiam focum ab
his, per quos tranhtum habet, habere poteft .
Tu vero ipfe, amande frater, cpnolcis, quia fi
nos amor juftitin & honoris fanifbe ecclefie non nobili
tenderet, tamque prave voluntati ac nequitie re-
gis & fuorum vellemus favere, nullus aliquando
pncdeceflorum noftrorum ab antecefloribus regi-
bus, feu etiam archiepifcopis, tam amplum &
devotum fervitium, ficut nos, ab hoc rege, &
ab archiepifcopo, habere potuerunt. Verum quoniam
illorum minas Ac fevitiam pro nihilo du-
cimus, magis, fi neceffc fuerit, mortem fufe-
pere parati erimus, quam impletatibus eorum af-
fcnfium prebere, aut juftitiam relinquere. Qda-

propter rogamus atque monemus , ut,
modum te deos, ita nobis adhaereas: quatenus
ianftn matris tuas Remanat ecclcfiae honor, quas
de te multum confidit, nunc Attemper roburo b-
tineat. Hoc etiam te fcire volumus, quod oo
mitiffa Mathildis literal ad nos direxit, quibqt
continetur hoc, quod quemadmodum a familia-
ribus iptius pro cert- cognovit, praefatus rex pla-
citurum cum Roberto duce habeat, videlicet hoc,
ur filius regis filiam iptius ducis accipiat, At rex
dna Marchiam tribuat. Quod Romani facileere-
dent, fi viderint ducem adjutorium (ficut jura-
mento fidelitatis nobis promiffit) (obtrahere. Sed
prudencia tua foliate invigilet, Acquid fuper hac
re attum fit diligenti examinatione cognofcat .
Tu ipfe etiam quantocius ad nos propera. Scias
pnetera quod Romani, & qui arca nos funt ,
fide At prompt» animo Dai & noftri fervitio pa-
Ojyijg exiftunt .

XII. AD VALVENSES.

Eadem que in epiftola decimaquinta libri vm.

Jarementam Bertram» comitii Provincia.

Go Bertrannus Dei gratia comes Provincin
ab hac hora & deinceps tibi domino meo
, aut abfque leffioe fufe pape Gregorio & eundis fucefforibus tuis, qui
per meliores cardinales fande Romane ecclclua
Cdcâi fuerint, fidelis ero, & quidquid credideri-
tis, in damnum veftnim me fciente non mank
teftabo. Sic me Deus adjuvet, Ac huc fanda
cvangelis.

Mad jarementam ejufdem.

Go Bertrannus Dei gratia comes Provincub
pro remiffione peccatorum meorum, & pa-
rentum meorum, offero, concedo, dono omnem
honorem meum, quantum ad me jure parentum
pertinet, omnipotenti Deo & fandis apoftolis
Petro & Paulo, & domino meo Gregorio pape
feptimo, & omnibus fucefforibus ejus : ita ut
quidquid placuerit deinceps domino nape Grego-
rio de me, Ac de totohonore meo fine ullocon-
traditto faciat. Ecclcfias autem omnes, que in
mea poteftate funt, praefato domino meo Gre-
gorio pape omnino dimitto, & omnibus fucef-
foribus tuis: & adordinandas eas juftc & fecun-
dum Deum pro pofic meo fideliter adjuvabo.

XIII. AD ROBERTUM COMITEM

Flandrie.

Praecipit ut ratum habeat quidquid aLugdunenfi
archiepifcopo fuper ele&ionc Tervanncnfis epi-
fcopi ftatutum fuerit, & ut clericis qui haede
caufa Romam venerant nullam befionem fieri
permittat.

Geeÿtrias epifcepai fervas ferveram Dei Roberto
nobili Flandrenfimm comiti, falatem
tJapofolicam benediffiem.

Perlatur nobis eft, quod Tervatmenfis archi-MfcapiMi»
diaconus, qui prius cum quadam parte cleri
R.....contra Lambertum invaforem elegerat ,
nunc fibipfi contrarius mutato confilio alterum
fuppofucrit. Quam caufam fratri noftro Lugdu-
nenfi archiepifcopo * H.....diligenter procu- H<ab<ri-
randam literis noftris commiffimus: ut, nifiprior
ekftio canonice fuerit improbata, milium illi fe-
di

anno
CHRISTI
><>

ÎSI
Gregorii Papæ VII. Epistolæ. Lib. IX.
Anno Christi
><>
hoc negotio fuerit executus, quia certi faciem
eum a iustitia non rectitudinem, nobilitati ran
precipitibus> ut ratum finnumque tenete nullatenus
renuat: fed quod ille (latuerit quaG noftram
vos obfervare, caeterisque ne contradicere au
deant pro vctri magnitudine imminete . Info>
per volumus, atque monemus, ut clericis, q>i
propter hoc negotium fedem apofolicam petiverunt,
nullam exinde hefionem faciatis, vel fieri permittatis.

XIV. AD REGES VISIGOTHORUM.

Gratulatur de gentis eorum regni ad fidem Christianam conversione. Ad bona opera hortatur. B
Vult clericos fipse ad fe mittant, qui Romane ecclefie inftituta cdodi eos poftea inftituere poffint.

Cregeruu tffictftu fervet fervent* Dei Wiligetbe
nt* tfariefii rqrife/ L. ff A..... b p<p>dn)
ftbtie* tf tfelebee* ie*tlieie**.

«rlic^i r -PRiter nofter* epifeopus vefter ad apoftolorum
-G llimina veniens ffiggeflit nobis de nova gen
tis veifre conversione, fcilicet qualiter relidogen
tilitatis errore ad Ghriftiane fidei veritatem per
verierit. Unde plurimum in domino letati mife
ratori omnium -intimo corde gratias agimus, qui
mentes veftas himine fuo vifitare, & de tenebris
ad lucem , de morte ad vitam dignatus eft vos
«terna fua benignitate reducere. Simul etiam p
fius ineffabilem mifericordiam deprecari fumus ,
afidueque poftulare optamus , ut vos tim fidei
gratia, quam & bonorum operum frudibus, &
in hac vita vigere, fit in futura fandorum orti
bus faciat annumerari. Proinde , cariffimi filii ,
audoritate fande Roman® ecclefie, vice beato
rum apoftolorum Petri & Pauli nobis licet indi
gnis conceffa, vos admonemus, ut hujus fugiti
ve vite incertitudinem ac temporalium rerum &
gaudiorum inftabilitatem pendentes contemne
re, & ad illa que fine fine manfura funt, quel
que humani fenfus ac defiderii anguftias ampli
tudine fua excedunt , memineritis aciem mcntis
femper extendere: concordiam & dilectionem ftu
deatis adinvicem indeficienter habere ; ecclefie
honorem, pauperibus vel afBidis compafionem ,
facerdotibus, prxeipueque epifeopis , reverentiam
& obedientiam, quafi patribus, procuratis impen
dere: nec non & decimas, quæ ad ufum tam p
forum , quam ecclefiarum & pauperum proficiant,
dare, totique regno indicare. Qpod quidem nulli
debet grave videri pro meliori parte , videlicet
femper vidura anima, quemque decimam Deo of
ferre, cura pro morituro corpore plurime gentes
conjugibus fuis tertiam rerum legibus compellan
tur exolvere. Prxterea ad hoc lummis animi vi
ribus ultimini , ut qui velut in fine orbis, ita
& fxculorum ad laborandum in vineam domini
cam introiffis , inter primos remunerandi eum
dem denarium undectmz operatores percipere de
beatis. Agite etiam , ut quemadmodum dc pre
decccloris veftri Ludabili tama valde fumus gavi
fi, ita quoque ftudiorum probitatumque veftiarum
opinio nos de fe, ficut optamus, lrtificet. Quia
vero noviter ad Qiriftum converfos nondum Chri
ftianæ fidei & religionis dodrtnam fufficienter vos
fumpiffle putamus ; volumus ut frequenter ad hanc
fedem clericos veftros mittaris, talefque peronas
provideatis ad nos deftinare , qui & fandæ Ro
mane ecclefie moribus plenius inftitu, & inftitu

Adi valeant ad vos dode firabrirtqæ que font,
agenda referre,

XV. AD HUGONEM DIENSEM EPISCOP.

Significat Parifeenfem & Camoteofcm epifeopo
de eo apud fe efle qoefto-, quodeumdem Car
notenfem non canonice aecuutum excommuni
catum depoluerit, nec ejus defenfionem admi
ferit : qua de re cum fe certiore non fecit
let, jubet ut iis interim Rome expedere juffis
ipfe aut veniat, aut nuntium minat.

Grt&ruu tffafatu ftrvtu fervtna* Dei
Otrifi* filie
Diitf epifttfe, fabae*
& tfofabct* lmeUfaae*.

F Rater fit coepifeopus nofter Parifenfis cum
Carnotcnfi ad apoftolicam fedem venerunt,
non fine multa quidem, ficut ipfi referebant,
fui fatigatione & rerum fuarutn jadura, in qui
busdam locis etiam capti, nec fine redemptione
fui dimiffi. Clamorem itaque ad noftram audien
tiam tulerant, quod in alterum eorum, videlicet
Camoteulem epifeopum, tua fraternitas pnejudi
cium fecerit, & non canonice accufatum excom
municationis ac depofitionis fententia fubdiderit.
At hoc etiam maximum gravamen fadum efle
conquefti funt, quod cum talis effet accufatio ,
& in defenfione illius pradius Parifenfis epifeo
pus, qui rem omnem conftitutionis ejus novit &
Gfecit, & Belvacenfis abfolute; duo vero archiepi
copi, alique duo epifeopi qui non interfuerunt,
condicionaliter videlicet, fe fcientibus, jurare vo
luerint ; propter hoc tamen folum quod condi
tionem ifti quatuor apponebant defenfionis reci
pere juramentum nolueris. Verum cum de pru
dentia tua nihil incongruum temere credendum
nobis efle putemus; praeferim quia tam viva vo
ce, quam literis ex nobis te fipfer hac re com
monitum efle meminimus, ut quidquid ia fyno
dis ageres, diligenter fcriptum nobis dirigeres:
quamquam ie adventum filium tibi notificaffe me
morarent ; nos tamen nuntium tuum expedan
tes, aut literas, illos ut caufit fufe diffinitionem
perciperent per dies aliquantos detinuipts t ac
Dpoft uigrefliun urbis fub ea fpe plures quam
ginti dies funt demorati. Ubi vero illis & li
re* itineris, & rerum difpendiis, magnifque fiim
ptibus fatigatis, nec nuntium nec literas veftas
accepimus, fratribus quoque noftris valde compa
tientibus atque adjudicantibus nimis indignum ef
le apoftolica manfuetudine, ut illi fine confo
latione recederent, precepimus eis, ut tamdiu ad
huc expedarent, donec ex vobis refponfum reci
peremus. Fraternitati itaque tuae jubemus, ut aut
tu ipfe, quod magis optamus, de hoc & de aliis
majoribus negotiis nobifeum trattaturas advenias,
aut idoneum nuntium cum litetis fuper hac re
compotitis, qui eas, fi fitneceffarium, juramen
to comprobet, dirigas . Data Lateranis fecundo
E Nonas Decembris.

XVI. AD CLERUM ET POPULUM GAR NOTENSEM.

Pncipit ut epifeopum ftium de falfo fimonise cri
mine purgatum debito honore fufelpiam , el
que ut proprio paffori obediant.

Grogow tffifttu firwu frrwM* M citre &
popte
ccclt*, ftbctnt èr epeli>
lict* icned/elièHei*.

Q Uod epifeopum veftum tamdiu apud nos de
tinuimus, fcietis nos idcirco egiffe, utefu
fam

jjj

ANNO
CHRISTI

«j, GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ UBJIX. **II**
 anno t - «"» ifuat pirwiftr difcurientes irrara&abûi finstA Henricum difium regem fit Ofta , qwnitIMMtpa
 wchiterrmui. Inde etiam Uteris noftris ad le- tuo-, qui fuus es filius , auxilio indigeat. Age anno
 eseum noârûm apifinpam Dfcnfem dire&N man- ergo, ut quantum fudet filhie iniquitatis aduer-CH***TI
 favimus, ut aut ipfe ad nos veniret, aut nun- fari, non minus debeat de tue devotionis opicu-
 tium fan cum litaris hujus nroodi feriem con- latione mater ecclefia gratulari. Dubitavimus hic
 tfoenribus,nobis tranfinitmt. Veram apicibus U- figitlum plumbeum ponere, ne fi illud inimici
 lkm fideepris repetimus eum aliquantulum a ver- caperent, de eo falfitatetn aliquam facerent.
 bis avunculi hujus , fcilicet Pantienfis epifeopi ,
 dt&ntire . Sed djvcrfitatem iftium diligentiflimc
 peripioentea, cognovimus prefibatum negotium ,
 «violata iuftitia, no*. incongrue cum mifericor-
 dia poffe tratiari. Qiapropter divino ficti auxi-
 lio cenfimus ne ulterius hunc falſi criminis tan-
 ti dOasuatet infamia, utprfentiab'ter per fe fit
 avonculam fuum , dato fupra facrariffimum cor-
 E beati Petri apofiotorum principis juramento
 purgaret. Non etum aut cujusubet perform
 gratiam, aut lucri temporalis ardorem , tantum
 valere credidimus , ut aliquis fane mentis vir,
 prwferrim epifeopus, fpreto divini horrore iudicii,
 ultro perjurium tam grave velit patrare, (^octr-
 ee dileffionem vcfram monentes, ex parte beati
 Ifetiri vq^ts praecipimus , ut praefatum epifeopum
 veſtrum paterna cum veneratione fitfeipiat, ei-
 que debitum honorem deferentes ficut paſtori o-
 bediaris. Priwerea apoſtolica interdictione inhi-
 bemus, ne eum fuper illo fimoniac* mfamâtionis,
 quo fe purgavit, aliiſve fidfis criminibus , dein-
 cept agitari, neve ipſum, fictu mos eſt quorum-
 dam pielatos criminofis fufpicionibus commacu-
 lare , ulterius iniuſte fbiicitari permittaris, fed
 cum, ut profanavimus, ficut patrem ſpiritualem
 venerantes, offendatis vos & apoſtolicis iuſſis o-
 bedientiam gerere, & ut Chriſtianos oportet ani-
 marum veſtraram curam habere.

XVII. AD ROBERTUM DUCEM.

Cum Robertus adeptum fe vttforiam pontifici & Romanis nuntiaſſet . Hortatur ut beati Petri auxilio confectum fe eam eſſe reminifeens, debitam vicem rependat , & promittis fatiſa- ciens Romane eccleſi* ab Henrico vexate fit auxilio.

*Grrgrtrinf tſiſctptu frtmu fervtrtan Dti Riberto
 tbriefi anci, falnttm tſ nptſnlûem
 AfianbdhMMv.*

Q uod geſti belli proventum, & adeptæ viſio-
 rie palmam, nobis & Romanis notificatti,
 id quod decuit prudenti confilio uſus egifti ,
 res quam ex voto amicorum glorioſe obtinueras,
 ipſorum congratulationibus glorioſior tibi redde-
 retur atque jucundior. Oportet interea te illum
 alta memoria figere, cujus favore & auxilio non
 ambigis res tuas jamdudum procedere. Nam ficut
 ingratitude provocat indignationem, ita devotio
 incunſtanter accumulât gratiam. Quapropter bea-
 tum Petrum, cujus tibi aſſeſſe patrocinium gran-
 dia laſta tctantui, pre oculis habere ſemper me-
 mineris, ejuique beneficiis, cum neceſſe eſt, gra-
 tiam vicem rependens ipſum de cetero velut de-
 bitorem efficere tibi procurato: de quo nimirum
 eo magis pneſumere poteris, quo amplius obe-
 quils illum tibi quaſi obnoxium adſtrinxeſ. Me-
 mento itaque matris tux fanfz Romane ecclēſie,
 que de te inter ceteros principes ſpecialiter con-
 fidit, & peculiariter diligit. Memento quod tibi
 promiffiſi, 3c quod pollicitus es (cui etiam non
 promittens, ex rure Chriſtianitatis debes adimple-
 re) cum promiſeris, non ulterius differas . Non
 enim ignoras, quanta perturbatio contra eam per
 Cencû. GenertL Tom. XX

Henricum difium regem fit Ofta , qwnitIMMtpa
 tuo-, qui fuus es filius , auxilio indigeat. Age
 ergo, ut quantum fudet filhie iniquitatis aduer-
 fari, non minus debeat de tue devotionis opicu-
 latione mater ecclefia gratulari. Dubitavimus hic
 figitlum plumbeum ponere, ne fi illud inimici
 caperent, de eo falſitatetn aliquam facerent.

XVIII.

Ut in Lugdunenſi ecclefia archiepifcopum idone-
 um ordinandum curet; quod niſi cito repeda-
 tur ipſe ejus ecclēſi* regimen fuſeipiat.

■ << - K.....Q.iatiw.

S ummopere procurandum tibi eſt , ut in m*...
 gna fede Lugdunenſi non diu differatur ordi-
 nari archiepifeo^us, qui revera fit miles Chriſti
 fit defenſor iuſtitic: pro qua non ſolum labora-
 re, fed etiam pro ea defideret mortem camis fu-
 bire. Quid ſi cito non poteſt rrperiri , ex apo-
 ſtolica tibi praecipimus auſioritate, ut rogatus a
 fratribus tuis, & cleſius ab ejufdem eccleſiæ ſi-
 liis, indubitanter arefumens de adjutorio caekti
 ad regimen pnedictæ Lugdunenſis ianſci accedas
 ecclēſiac, imitando dominum & patrem noſtrum
 beatum Petrum apoſtolum, qui de minori cede-
 ſia Antiochena translatus eſt in Romanam. Da-
 ta nono Kalendas Novembris.

XIX. AD ARCHIEPISCOPUM LUGDUNEN- SEM.

Terminandam ei committit cauſam abbatis, cui
 officium propter contumaciam, excuſabilem ta-
 men , interdixerat : quod interim illi reddi
 vult. Pncipit ut privilegio, quod ab adverſa-
 riis ejus monachis ab Alexandro pontifice ſub-
 reptum dicebatur, ſi itaeſt, caſtrato, cauſaque
 diſerſa, ſecundum veritatem iudicium ſuper ea
 proferat.

DGItgrixs tpſicfp! ftrvu! fervent". Dû diltOt in
 Cbrſto fratri ' H... areUefrtrftt, M. E
 fnntem tſ nptſdicnnt benediſann.*

A Bbas pneſentium lator retulit nobis, officium
 tibi ecclēſiæque ſuæ a fraternitate tua eſſe
 ut interdium, propterea quod loco ad iuſtitiāmin-
 ter iptum & abbatem de Caſa Dei diſcemendam
 «onſtituto admonitus non interfuit : ad quem, fi-
 cut ipſe dicit, venire non contempſit ; fed pro-
 pter diſeordiam , que inter comites illius patrias
 fuit, non auſus eſt. Proinde quia nos illius cau-
 ſam nec pleniter ſcimus, nec abſente altera par-
 te iudicare debemus, eam fraternitati tur com-
 mittimus, ut ſtatuto utrique parti congruo loco
 E& termino, ad finem quem iuſtitia didaveriteo-
 rum cauſam perducas. Volumus tamen ut pro
 amore beati Petri, a quo fine mifericordianemo
 regredi debet , inquam cum iuſtitia poteris ,
 iſtum mifericorditer trafics, «tque in manietu-
 dine tua is ſentiat fe non fraſtra tantum labo-
 rem ad apoſtolicam fedem ſumpſiſſe. Interim et-
 iam dignum videtur, & volumus, ut, niſi hoc ad
 iuſtitiam excipiendam impediturum eſſe pro certo
 cognoveris, officium'fibi fuſeque ecclēſias reddas;
 quatenus in hoc quoque apoAolice fedis auxilium
 petiſſe non cum poniteat . Piwterea idem iſte
 frater retulit nobis fe cauſam * quam cum qui-
 Z huf-

...buidam monachis habebat, ad audientiam tuam
mraixTi de, u, i, d, i : ** . examinationem, quoniam pne-
fati monachi privilegium venerandis memori» A-
Jexandri prrdecflbri» noſtri pr<tendebam, nohm-
ris facere. Quapropter quia praelibato anteceſſibrt
noſtro a malitia quorundam , ficut ipſe noſti ,
nonnunquam fubreptum eſt, religioni tuas præci-
pimus, ut nihilo minus cauſam ipſam diſcuſias;
&, fi privilegium contra juſtitiam, faſtum eſſede-
prehenderis, eo caſſato, quidquid «quitas poſtu-
lijaverit etequi noſtra auctoritate- fultus non dubi-
tes . Quidquid autem ſuper his diſſinireris , no-
ſtr» intdligentic ftudeas indicare,

XX. AD EPISCOPUM CANTUARIENSEM.

Cantuarienfis epilcopus cum Romam f<pe voca-
tus nec veniſſet, nec cxcuſationem canonicam
haberet, præcipit ut intra quatuor menses Ro-
mam veniat , alloquin eum ab officio epifeo-
pali ſuſpendit,

Gregorius epifeopus fervus fervorum Dei * f.....
Cantuariorum archiepifeopo, ſalutem &c
apofMcam benedictionem.

^Æpe fraternitatem tuam apoſtolica legatione
O invitaviſtis Romam venire etiam pro fidei &
religionis Chriſtianæ comprobatione : quod hucufi-
que, ficut apparet, aut ſuperbe aut negligenter
noſtra abutens patientia diſtulſiſti, cum nec etiam
canonicam excuſationem pñſtenderis, Non enim
labor aut difficultas itineris te ſufficienter excy-
fat, cum, fatiſ notum ſit multos longe remotos,
liceſ corpore invalidos & infirmos , & a lectulis
vix valentes furgere , tamen beati Petri amore
flagrantes ad ejus limina vehiculis properare ,
Quare apoſtolica tibi auctoritate præcipimus, ut
poſtpoſita occaſione vel inani formidine , datis
induculis quatuor menſium, poſtquam hire noſtra
mandata ad notitiam tuam pervenerint, in pne-
lentis anni feſto omplum fandorum Ron)« adef-
ſe procures & tatagas, & inobedientix tuæ rea-
tum per tantum temporis hipportatum emendare
non ulterius negligas . Quod ſi nec adhuc te man-
data apoſtolica moverint , ſed ea diſſimulans in
contemptu durare malueris, A periculum inobe-
dientix incurrere nōp erubueris , quod eſt quaſi
ſcelus idololatrigæ, teſtante beato Samuele, a bea-
ti Petri gratia ſcias te procul dubio removen-
dum, & ejus auctoritate omnino feriendum: ita
videlicet, ut ſi infra predidum ſpatium ad nos
non veneris , ab omni ſis officio eptfcopaji fui,

XXI. AD UNIVERSOS FIDELES,

Hortatur ad perſecutiones patienter ferendas,

Gregorius epifeopus ftrvut fervorum Dei omnibus e-
piſcopis, abbatibus t clericis, & laicis, apoſtolica
ſedi fidelibm , ſolietem ff »poſtolic«m benedictio-
neat,

S Cimus, fratres cariffimi , quia tribulationibus.
& anguſtiis noſtris compatimini, & in veſtris
orationibus ante dominum memoriam noſtri ha-
betis: quod idem nos erga vos agere non dubi-
tct's> & meri'o : nam apoſtolus dicit ; Si patitaſ
c.r. 's. ttaam membrum ; compatiuntur dy cetera membra .
In hoc etiam credimus caritatem Dei dtâuſam
in cordibus noſtris, quia omnes unum volumus,
unum deſideramus, & ad unum tendimus. Urtum

A volumus, videlicet ut omnes tapit reſtſeant ,
A ad creatorem tam revertamur , Unum deſi-
deramus, ſcilicet ut fanda eccleſia pertolmer-
bem conculcata & confote, & per diverteſ paf-
tes ditetite, ad priftinum decorem & ſoliditatem

anno
CH*.sn
* 41

etiam cum his qui nos perfequuntur, ad vitam
«ternam pervenire mereamur, exoptamus. Noli-
te mirari, fratres cariffimi, ſi odit vO» mundus,
quia & poſtſi eum contra nos irritamus, qui iſi
illuſ deſidcrio valde contradicentes opera illius con-
(temnamus. Quid autem mirum, ſi principes mun-
di , dc potentes l«eull, nos pauperes Chriſti præ-
vitatibus illorum obviantes odhmt, & quadam in»
B dignatione contra nos deſeſiunt, cum aliqui ſub-
jedl, vel etiam fervi, ruſi ſuas iniquitates reſſit.
Ijuerc, conantur perpolitorem fuorum vitam au-
erre, & tamen adhuc utque ad ſanguinem rari
ex noſtris impis reſſiteruot , βζ (quod omnino
erat optandum) pauciffimi noſtrum pro Chriſto
mortem ſubierunt, Penfare, c-riſſijmi, penſate ,
quot quotidie milites ſeculares pro dominis ſuis
vili mercede inaudi morti ſe tradunt, Et noſquid
pro fummo rege βζ tempiterna gloria patimur aut
agimus? quale dedecus, & quale improprium ,
qualique aeriflo oculis noſtris objicitur, quod il-
li velut pro vili alga mortem ſubire non metu-
unt, & nos pro c«leſti theſauro A «terna bea-
titudine etiam perfeetienem pati devitamus,

C Erigite ergo animos in vires, ſpem vivam con-
cipite, illud vexillum præ oculis habentes ducts
noſtri, ſcilicet regis «terni, Unde ipſe dicit; A tw- n.
patienti- vrſira poſſidebit animat veſtras . Et ſi
volumus, divina luſfragante gratia, hoſtem anti-
Ijuum cito A fortiter confringere, omneſque ver-
utias ejus parvipendere, ftudeamus perſecutiones
ab eo immiſſas Cdc mortem pro juſtitia non ſo-
lum non devitsre^ fed etiam pro amore Dei &
Chriſtianæ religionis deſcñſione appetere. In hoc
enim omnes elationes maris & ſuperbiam ſecuu
conculcabit, A pro nihilo ducemus, ſe ei qui
eſt caput noſtrum ſedens in dextera Dei Patris,
ipſo largiente, jungemur, & conregnabimus. Cla-
mat enim magiſter noſter; Si cōmpatimurcm- » r**
regnabimus. Interea vobis, fratres mei, qui me-
aim minus valentes eſtis, fortiora bella certam-
nis annuntiamus, quia plus redemptor noſter ci-
to faciet cun) tñtationibus noſtris etiam proven-
tum ; ne nimia fragilitate devicti , non poſſimus
fuſtineri, fed inter qualeſcumque fuorum fidelium
politi addiſcamu) vel in proſperitate ſibi fervirç.

Hic eſt epifol* alia in originali, eſt eadem A iti»
dem verbi* cum epifſolia decima iexta libri oſſavi.

XXII. AD COMITEM ANDECAVENSEM.

Dolet quod fama & egregiis virtutibus , quibus
ante ornatus erat, ſeipſum ob quamdam mu-
lierem privarit, & epifeopum, qui eum ea dc
cauſa excommunicaverat, ſit infe&atus . Mo-
net ut reſipifcat ; & ſi innocentiam tuam pro-
bari poſſe confidat , concilium vult cogi , in
quo iuper hac re feratur ſententia. Munera ab
eo ad ſe miſſa non recipit . Jubet ut epifeopo
ablata reſtitunt.

Gregarim tpifſiopm fervur fervorum. Dti * C.....
glorioſo comiti ^ndtgavei^.

D Otemus fatis quod adrerſijſglorioſam famam
tuam per Galliarum panes ddiſſiup, & uf-
que ad apooliæ tedis notitiam perlatam, aftu- Γά»-, u<î(
tia

ANNO
CHRISTI

tia diaboli potuit prevalere. Sicut enim de te A
letabamur, & quodammodo unice de bonis stu-
diis tuis in fectonibus nostris praeiunbamus,
afferentes te non fidum principes, sed et ipsos
reges, iustitia tua morum noceatate fuperare, fie
nobis gemendum videtur, prudentiam tuam a tan-
ta gratia tua a tanto virtutum culmine decidisse.
Qua in re antiquam hosti humani fraudem re-
eognoſcimus nequissime elaborare, ut qui Adam
per mulierem de paradiso expulſus, te per eum-
dem fexum eadem gloria tua huius vine laudabili
fama privaret, tua multa bona tuo illo deceptio-
nis genere confunderet. Cuius rei gratia ab
episcopo tuo correptus, et excommunicatus, ut a
tanto periculo te tua conjundam tibi erueres, &
domum tuam a perpetua infamia liberares, non

Elii-
putori *c<u>
<<u> ei>a<u>
e
um Deo tua junctio de perpetrato crimine non
fatisfecisti, sed et ipsum episcopum, cui etiam
injustam sententiam super tediſſet, obedire de-
bueras, contra morem «equitatis tuae tyrannice
infecutus es: cum confier aliquem amorem Dei
non pote habere, qui spiritualis patris pro culpa
inobedientie tuae gratiam & dilectionem probatur
amiffisse. Quod nos audientes, viſti amore tuo,
memores etiam virtutum tuarum, quod areligio-
ſis viris nobis infinuare fuerant, uſque modo te
portavimus, ſperantes ut divina taſtus miferatio-
ne ad fanum confilium redireſ, et aeterno regi,
cujus judicio quotidie propinquas, te purgatum
praeſentare contenderes. Et quia in hoc amorem
ueculi magis quam ſerim tuse ſalutem perpendi-
ſti, veremur ne divina indignatio diu protraham
& inemendatum facinus acriter puniat. Unde pa-
terna te caritate monemus, ut ab hac iniquita-
te, quod bonorum tuorum fructus univerſaliter di-
ſipat, ſapientia uſus confilio furgas, et tam te
quam tibi conjundam de catena diaboli eruas.
Quod ſi innocentiam tuam super hoc negotio con-
fidis poſſe probari, videtur nobis perutile ut ty-
nodus conſtituatur, cui legati noſtri Hugo Dien-
ſis episcopus, & Richardus, vel alter eorum in-
terſit; ut in audientia religioſorum virorum poſ-
ſit perquiri quid in te vel ſententia super te pro-
mulgata debeat emendari. Deus ſcit, & conſci-
entia noſtra teſtis eſt, quia mens noſtra multum
gauderet de te, utpote quem jam pridem ſincero
et pleno amore dileximus, ſi ab hac infamia quo-
modo te liberares, & aditum ſedendi te per
fructum correptionis hoſti antiquo concluderes.
Munera tua ideo recipienda non eſſe arbitrati fu-
mus, quia divinis oculis oblatio tua non acce-
ptabilis eſſe probatur, quamdiu a peccato ſtoim-
munem te non reddideris, et ad gratiam omni-
potentis Dei, ſicut catholicum principem decet,
non redieris. Licet munera tua propter illud pec-
catum non receperimus, tamen Dei mifericor-
diam pro te exorare non deſiſtemus. De extero
nobilitatem tuam monemus, atque praxipimus,
ut profecto episcopo tuo, res quas tibi abſtulisti
reſtituens, digne ſatisfaciendo eum placare pro-
cures, ac deinceps eum nullatenus inquietare pro-
fumas.

XXIII. AD TURONENSES ET ANDECA- VENSES.

Præcipit ne Andegavenſi conſulti ab archiepiscopo
Turonicſi excommunicato communicent. Præ-
terea opem ferant archiepiscopo, qui comite
de fede *ejeuſſ* bonis eccleſia: privatus fuerat.

Οπχ·π</
clericij, & iticis, Ttromftmcbieſtcttū, iΓ
Cemil. Gtmrel, Tom. XX.

tpifcepttH jtedegtyeqfil, poi Deo tua ketto P—
tro> tip* fedil tpofioice kgttū, oktdimt i ft-
intern IT tpqfioicm ktm diSiomm.

anno
c***sr

Notum vobis eſſe non dubitamus, Andega-
venſem comitem ob nequitiam tuam cſſa
excommunicatum, quam etiam in eos qui tibi ad-
itarent, & favent extendi eundis ſacram ſcriptu-
ram ſcientibus liquet. Qui tamdiu expeditus non
ſolutus de via tua peſſima ad Deum, ſicut Chri-
ſtianum, non eſt converti, ſed inſuper
ad augmen malitias ſue aliis item excommu-
nicatis conj luis, fratrem noſtrum Turonicum
archiepiſcopo de fede ſua expulſus, bonique ec-
cleſiaſ penitus expoliavit. Proinde apoſtolica vo-
bis auctoritate praxipimus, ut iam a præſate co-
nitate, ab omnibus ſequacibus vel complici-
bus ejus, vobis ſummopere caveatis, omnino vo-
aſtinentes a familiaritate et participatione ipſo-
rum. De pnedido vero fratre noſtro archiepiscopo
po, qui propter juſtitiam pulſus, et perſecutio-
nem perpetuus eſt, vobis nihilo minus præcipien-
tes mandamus, ut ei ſicut patri veſtro fideliter
devoteque obediat, ac necetiſſitatibus ipſius, ſicut
boni filii, opulari libenter ſtudeatis. Quemad-
modum namque ſiepe dido comiti faventes in te
Dei odium procul dubio provocant, ita & huic
fratri noſtro, in quibus neceſſe eſt, ſufiragantes,
non dubie gratiam beati Petri, fuorumque pec-
catorum abſolutionem, merentur. Præcrea præ-
cipimus nominatim B..... venerabili abbati fan-
dr Maris, ut literas noſtras canonicis ſandi Mar-
tini, quas eis dirigimus, ferat.

XXIV. AD ROBERTUM COMITEM.

Petitionem ejus ſuper eledo Melitenſi episcopo
non poſſe adimpleri, cum ad eccleſiam Regi-
tanara confecratio pertinere dicatur. Quare
vult ut una cum legatis diſcutiatur, an ad
eam talis confecratio ſpedet. Trajanenſem epi-
ſcopum ſine apoſtolica ſedis auctoritate eledum
te confecratum ait, dum tamen in poſterum
hujusmodi eledo non fiat.

Aggerint tptfvmitt fervtu fervorem Dti Roberto aa-
comiti, teletem & epofioicem bemthliamm.

Non dubitet prudentia tua nos libenter peti-
tioni tue favere, in quantum cum Deo tua
ſine fratrum noſtrorum ſcandalo fieri poteſt. Non
eſt enim aliqua ſecularis apicis perſona, cui fal-
va juſtitia pronius aſſenſum noſtrum prebere ve-
limus. De eo autem quod ſuper eledo Melitenſi
poſtulati, noverit nobilitas tua nobis eſſe inti-
matum ad jus ecclēſie Regitanæ pertinere. Un-
de non aliter annuendum poſtulationi nre
pendimus, niſi diligenter examinata juſtitia Me-
litenſis eccleſiaſ ad præſate Regitanæ parochi-
conſecrationem non attinere conſtituerit. Ad cu-
jus rei indagacionem, quia te diligimus, ſine
temporum moleſta dilatione copiam tibi providi-
mus, videlicet ut acceſſitis ſcribibus noſtris Ba-
ronſi archiepiscopo. V..... et ft Vv..... Firma-
no episcopo & legato noſtro Vv..... filii po-
teſt, cum his tribus, alioquin vel horum duobus
pneſentibus cauſa in commune diſcutiatur. Si ergo
cauſa ſolerter ventilata ab illius poteſtate in-
venta fuerit libera, tunc nos ſicut oportebit eſſe-
dum dare precibus tuis non pigritabimur. Sin au-
tem decet, atque necde eſt, ut ſic tua devotio
in his praxipue quod Dei ſunt teſe «qualiter» ha-
beat, quatenus fraterne caritatis tua concordia
Z a vin-

V<

384
anno
CHKIST1

GREGOR. II PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. IX.

gdo

vinculum rumpere & dilectionis unitatem in vi-
cem feindere caveat, in mente habens quod scri-
ptum est: *Si recte tjerar tfrt & m * dijudicor,*
D® cetero quia Trajanenfem eteodum a
nobis consecrari postulas, licet electioni ejus hoc
defuerit, quod legatus apostolica fedis dtconten-
fili noster noa adfuit: tamen monentes ne defu-
turo id fiat, tue dilectioni, ipsiusque perfone,
laudabili testimonio id ad present annuimus, ut
veniens, Deo favente, per nos confectetur.

XXV. AD ARCHIEPISCOPUM CAPUANUM ET GÆTEROS.

Ut te ab excommunicatorum participatione abstin-
cant, eamque aliis interdican. Iis qui perfecutionem
ferre non potiunt licentiam impartitur aut ad fedem
apostolicam aut ad ducem fugiendi.

*Gregorius episcopus servus servorum Dei dilectio in
Christi fratri H..... Capuano archiepiscopo, ceteris
teritue principatum episcopis, sui beati Petri
obedientes Christianam religionem cunctanter defendunt,
salutem & apostolicam benedictionem.*

Z® On gratulamur dilectioni vestra, fratres carissimi
fimi, quoniam digni inventi estis, qui pro
Christianam religionem integra virtute fortique con-
stantia inimicitias, odium & contumelias patiamini:
ac optamus ut de reliquo immobili robore perseveretis,
non modo vos ab illicita & nefaria excommunicatorum
participatione abstinentes, sed & ceteros sacerdotes ab
eorum communione interdicentes. Si qui vero fuerint qui
contra interdictionem vestram & nostram contumaciter
mittas & officia illis divina celebrare libidine pre-
sumperint, pro certo habeant tales, annuente Deo,
facris se minifteriis, quod indigne usurpare non metuent,
in perpetuum abdicandos, & sine spe recuperationis
amovendos. De cetero si quis vestrum impiorum
preluram ferre non valens cupit recedere, nobis non
difficet. Hujusmodi ergo vel in potestatem ducis
gloriosi vel fratris ejus poterit ire: aut si ad nos
venire maluerit, nos caritate qua debemus eum libenter
suscepiemus. Cui vero aliis exemplum falsus fortiter
inter impios perseveraverit, ille procul dubio virtutis
coronam gloriosius triumphum merito majorem,
domino largiente, percipiet.

XXVI. AD ARCHIEPISCOPUM NEAPOLITANUM.

Præcipit ut magistro militum Tub excommunicationis
pœna interdicitur, ne ulterius Jordani per-
juro & excommunicato auxilium ferat.

*Gregorius episcopus servus servorum Dei L.....
Neapolitano archiepiscopo salutem & apostolicam
benedictionem.*

Non ignorat prudentia tua nobis imminere
ut omnibus & ubique salutaria consilia provideamus,
& monita vel interdictiona, prout postulare videtur,
cunctis exhibere debeamus. Preterea non latere te volumus,
ex quo carissimus noster Salernitanus princeps noviter
rediit, not & nobilissimum magistrum militum, & majores
atque minores vestra urbis quondammodo specialiter
cœpisse diligere. Unde modo valde magis dolemus,
quia eos auxilium dare hominibus pravis & ab ecclesia
atque Deo separatis au-

divimus. Nam relatum est nobis, quod Jordani, qui
felenter perjuris beato Petro & nobis & ob hoc
anathematis nodis ligatus est, adiutorium fac-
tant. Quibus res illos procul dubio & a gratia beati
Petri alieno & diffinitione nostra indignos efficit:
& nifi resipiscere definant, «ternis penis obnoxios
reddet. Proinde fraternitati tuæ percipimus, ut
præfatum magistrum militum, omneque tibi commisso,
admonere, & pontificalis censura disciplina prohibere,
& interdicas ut tam a profato Jordano, quam a ceteris
illius complicibus, scilicet abstineant, illique nullum
proprus auxilium tribuant, donec beato Petro satisfecerit
quem perjurio abnegavit. Si quis ergo nec consiliis
tuis, nec præceptis nostris, nec auctoritati beati
Petri, obtemperans, in fidelitate vel adiutorio
illius mortuus fuerit, pro illo certum est non esse
orandum: & nos etiam jubemus ut nec sepulture
Christianam more commendetur. Timendum quoque
est, ne, si ab illo animum non revocaverint, divine
ultionis iram ipse locus vestre experiatur.

XXVII. AD HERIMANNUM CARDINALEM.

Hortatur patienter te pro Christi nomine gerat,
& iustitiam defendat. De electo Corficano vult
fibi, antequam confectetur, testimonium suum
relitterat.

*Gregorius episcopus servus servorum Dei Herimanno
dilecto in Christo fratri sanctæ Romanæ ecclesiæ
cardinali, salutem & apostolicam benedictionem.*

Ratias omnipotenti Deo bonorum omnium largitori reterimus, qui te illorum confortio
annumerare dignatus est, de quibus scriptum est:
Quibus dñi habili fiat pro nomine Jesu contumeliam pati.
Hoc est, dilectissime frater, quod siepe legeras:
Vasa figuli probat fornax & illud: tuus. Innocentiam
Abel habere non potest, quem malitia Calm non
exercent. Hec denique & alia hujusmodi nunc in
manibus geri patenter intelligit prudentia tua:
perpendit etiam quod ab ea exiit, nec ignorat quia
huiusmodi in nos debetur. Quapropter, ut solerti tu
breviter loqui fit multa dixisse, admonemus, id quod
memoriæ tuæ semper adesse putamus, videlicet ut
veritatis sententiam quasi signaculum sub cor tuum
ponas. In patientia vestra perfidebit animus
vestra. Ea est enim iustitia consolidatio, fidei
stabilitamentum, spei securitas, caritatis indissolubile
vinculum, consummatio nempe virtutum. De cetero
quoniam Corficanus electus ad confectandum nuper
advenit, fraternitatis tuæ testimonio, quod rem illius
(ut arbitramur) clarius novit, super eo indigemus.
Cum enim nobis electio illius incognita sit
personæ, oportet profecto non ei temere manum
imponi. Proinde, frater, ut de eo quid faciendum
sit scire valeamus, volumus & jubemus quatenus
veritatis iudicium super ipso nobis destinare
procures. Efto memor memoris. Ora pro nobis.

XXVIII. AD UNIVERSOS FIDELES.

Ait te generalem synodum in loco tuto velie congregare,
ut tantorum malorum auctorem, ac præsertim pacis
inter pontificatum & regnum perturbatorem, ex
occultis antris extrahat, pacemque ipsam confirmet.
Paratum a omnifidis apostolicæ Innocentiam defendere.
Rodolphum regem absque ejus precepto electum, e-
jus-

gtr
-nr,, ,
anno
iufque deAoves qui illum ordinarunt, nifi hoc A
fa&um rede defendant, tam ipfiss a dignitati»
bu* fi»»> qnam Rndulphum a *rcgpot* depone-
re minatur.

Crwarûir *ttfitttu fimu firwnan Dti ckrkit* 6*
Zmcem f» mib *tnntttr txcsetKStnicetMutt* [A-
bitttu * apudWiraw *Ap nΨAμ μ **.

Notum fteimw vpbis, cariffimi fratre» & fi»
lii, **an** admodum defidetare, & apoftolica
audoritate velle fancire, ut generali* fynodo
congregetur in loco tuto & flicuro, ficque op-
portuno, ut ad eum poffint undique terrarum
akricallis ordinis de laicallis amici vel inimici fine
timore convenire. Dilponimus enim tradare, & β
diligenti excuffione detedum in faciem orbi* ex
i **ti** **s** tergiversationum fuarum antri* extrahere
mque ille eft, qui tantorum malorum, quae
idem in Chriftianam religionem grafikntur
riunt, caufa & audor exiftit. *Cujus etiam*
tas & inaudita temeritas haftenu* obftititfic
rbavit, ne inter pontificatum dc regnum di-
/ »u. pax & reda concordia fieret: quam pacem,
J opitulate domino, ficut Chriftiana devotio cup-
J it dc poffulat, in eodem concilio inftaurare dc
confirmare optamus. In qua fynodo praeterea,
Deo audore, ad honorem beati Petri, fecundum
fandorum patrum decreta parati erimus quodju-
ftum eft facere, dc iniquorum nequitiam revelan-
tes de his que apoftolice fedi obijciuntur, & un-
de quidam fratrum fubmurmurant, ipfius inno-
centiam evidenter oftendere: ita tamen, ut ante
omnia res fandae Romanae ecclefie®, quibus ex-
poliati cognofcitur, fi dignum eft, reftituantur.
Verum illud admodum yefne dilectioni notifica-
re non dedignamur, Deo teffe, Rodulphum,
cui rex ab ultramontanis ordinatus eft, non no-
ftro praecepto five confilio regnum tunc fufcepif-
fe: infuper etiam no* in fynodo decernentes fir-
maviffé, nifi archiepifcopi dc epifeopi, qui illum
ordinaverant, hoc fadum fuum rôde defendere
potuiffent, tam ipfo* a dignitatibus fuis, quam
dc praefatum Rodulphum a regno, depondere. E-
nimvero interim quis hanc nofttram difpofitionem
interturbaverit, dc multi veftrum fciunt, dc no-
fttram fcientiam nequaquam fugere poteft. Si enim
Henricus rex didus dc parfejus obedientiam quam
promiferat nobis, imo. beato Petro, fervaffet, con-
fidenter dico, Deo juvante, non tot mala, vide-
licet homicidia, perjuria, facrilegia, fimoniac®
hacrefis peftilentie, ac prodiciones eveniffent. Vos
itaque, quos aut tantae calamitates movent, aut
divini timoris repê&us ad Deo dignam pacem &
concordiam animat, nitimini, dc fummopere la-
borate, ut fynodus, qualem fupra memoravimus,
fieri poffit: quatenus fande ecclefia: caput, to-
tumque corpus, quod impiorum procellofis frau-
dibus dc machinationibus fluuat nimirum dc ti-
tubat communi omnium bonorum confenfu dc ro-
bore quiefcat de caetero, de Habilitate confolide-
tur.

XXIX. AD ABBATEM MASSILIENSEM.

Præcipit ut moneat quofdam, qui canoniam fan-
di Saturnini apoftolice fedis patrocinio com-
miffam inféftabant, defiffere, dc qu® contra
illam egerant emendare. Nifi parcant, vult
eorum audaciam cotnpefcac, dc did® canonie®
curam habeat.

MM* *GiHffiruu* *ftrvtu [ervsrian Dn . R.....*

I. EPISTOLÆ. LIB. IX.
far Rrun* tccýút rardiasZi, tf akbati Mai-*
fauttu» 4r *bturdOUNem.*

3βx

anno
CHRISTI

Non ignorat prudentia tua canoniam fandi
Saturnini, fitam juxta Tolofanam urbem,
apoftolicss fedi efle commiffam: cui licet ex
generalis omnium ecdefianim cura conveniat no-
tuitionis auxilium providere; tamen fpecialitero-
portet nos eo magis illi loco noftro* protedionis
munimen impendere, quo amplius conflac ejus
vel injurias yel negotia ad Romanam fedem,
eius juris eft, attinere. Prefata igitur ecclefia,
quamquam noviter, decenter tamen canonicam
vitam inftituit, atque hademu, ficut-tua foler-
tia novit, extunc regulariter vixirte dignofeitur.
Verum quoniam antiqui hoftis mos eft, eo ma-
gis dolere, invidioque facibus **uti**, quo amplius
videt Chriftianam religionem crefcere, dc de bo-
norum provedibus lucra, vel potius rapinasfuas,
diminui, cOntra memoratum locum jam corpit
fecularium exaeitatio, dc, quod rtiagismirandum
ac dolendum eft, ecdefiaticorum odia fuboriri.
Unde dc canonici querimoniam ad nos direxerunt
fuper clericis landt Stephani, quorum fuggeftio-
ne per quemdam fugitivum clericum fibi privile-
gium, quod eis indulferamus, fubreptum eft, qui-
que coemeterium, quod ante, regularem ordinatio-
nem fuam locus ille quiete per longa temporum
curricula tenuit, modo auferre, atque ecclefias
ad eum pertinentes in potctatem fuam illicitis
conditionibus redigere conantur. Conqueruntur
St fuper mqnachis Mojacenfibz, qui quamdam
eccléfiam unde interpolitis facrofandis evangeliis
fecundum judicium legati noftri * **A.....** Ello-
renfis epifeopi, collaudantibus aliis epifcopis qui
aderant, lis inter eos determinata fuerat, itera-
ta deterius injuria per vim comitis **Vv.....** datis,
ut fertur, muneribus occupatam detinere nitun-
tur. Quapropter experienti® tu® prccipimus, ut
prrlibatos tam clericos quam dc monachos, at-
que ipfum comitem literis, dc quibus modis vales
commonere procures, quatenus ea qu® contra
r*ve didam ecclefiam inique vel odiofe geffiffe
noscuntur, Deo dc iuftiti® fatisfacientes, ficut o-
portet emendent: ac de cetero debitam apoftoli-
cis privilegiis reverentiam exhibentes, iram Dei
provocare, dc maledidionem fupra fe temerariis
aufibusinducere, caveant. Epifeopumquoquediæ-
ceffis ipfius admoneas, ut eandem canoniam tam
ipfe non inquietet, quam dc alios quos prohibe-
re valet inquietare non finat. De monachis ta-
men, quoniam Cluniacenfi abbat® pertinent, ip-
fi venerabili abbati in primis notificandum cenle-
mus, ut ipfe infontentiam fubditorum iuorum Comer-
pefcac, dc iuftiti® acqitiefcere, fi forte noluerit,
compellat. Ad ultimum vero, fi qui illorum mo-
nitis tuis, imo beati Petri, obtemperare content-
pferint, quamcumque in eorum audaciam fenten-
tiam protuleris, licias audoritate nofta firman-
dam. Volumus liquident dc jubemus, ut circa
E pnenominatam canoniam ftudiumfolicitudinis tu®
invigilet, dc negotiis ac neceffitatibus ejus faci-
lem tc pronumque exhibeas: quatenus Roman®
libertatis fecuritate fulta, ficut cetera ecclefie®
apoftolice fedi adherentes, in fande conyerfa-
tionis obtentu dc religionis amore, favente domi-
no, magis magisque proficere valeat.

XXX. AD MILITES TERVANNENSES.

Increpans eorum fcelus qui januis ecclefie® eflra-
dis facra vafa, ornamenta, cruces, dc alia de-
predati, epifeopo ante altare oranti lhggum,

jdj

GREGORII PAPÆ VI. EPISTOLÆ. LIB. IX.

jq

& dextrae articulos destruxerunt. Monet ut coram legatis satisfacturi essent, si non satisfecerim, eos excommunicando. Certe affirmat.

* r u b
* .
Gregoritu episcopo fervent fervor. Dei etiam
Terventissimam Orationem & B.

Intolerabilia audacis horribilisque facinoris super vos ad nos relatio venit, quod quanto nobis feculis innotatum, nec a tempore Pagano- rum persecutorum presumptum esse vel legitur vel auditur, tanto ad iustitiam de se exultantem apostolicam mansuetudinem zelum movet. Denique conquisitus est nobis Lambertus diutius Trevannensis episcopus, quod post totamque factilegia, quibus eandem ecclesiam depravati fallis, januas ejus infringentes, ferica, argentea aureaque diverfi generis, & innumera ornamenta diripientes, ac factis crucibus comminutis, tam ipsas quam & duas capellas, & reliquias auferentes, abstrahentes eundem episcopum ab altari, ubi prostratus orabat, linguam ei dextraeque articulos ad acervum tantorum scelerum destruxerunt. Qua in re nullam excusationem leniter obtinere, quasi de ipsius vita reproba, vel ordinatione iniusta, seu depositione irrogata: fient enim supra notavimus, nemo adhuc tale aliquid presumptum dignoscitur; nisi forte qui Deum non timens, & Christianam reverentiam abiciens, pro nihilo duxit manum in sacros ordines mittere. Quapropter monemus, sit ex parte beati Petri precepimus, ut tantam nequitiam vestram recognoscens, aut ante legatos nostrum Lugdunensem archiepiscopum ita abbatem Clunia, censum satisfacturi veniatis, aut secundum consilium vel mandatum ipsarum satisfacturi Deo & fidei ecclesiarum nullatenus detredetis. Vokunua fiquidem & «quom esse decernimus, ut quod nequiter commissis, humiliter emendetis. Quod si diabolico spiritu indurati, nostrisque preceptis luteribus inobedientes, nec poenitentiam dignam agere volueritis, procul dubio sciatis vos esse excommunicandos, & quodeumque in vos iudicium legatus noster didaverit, auctoritate nostra firmandum.

VX PPÆ MONITIO IN SEVENTIM
EP 1STOLAM.

Poſt epistolam XXX. refertur IX. mix Mvmettſi hanc recitat epistolam, ia editit non comparat etc quo hic /abjungenda. cenſeo.

B. Comiti Arelatenſi ad Gregorium VII. Papam de Bernardo Abbate Sanctorum P. & R. montis majoris expulſo, ſic Gnillelmo in ejus loco ſubrogato quem comes Pontifici commendat, quia legitime creatus fuerat.

Strmn Pmtifiti & xntverſali papa Gregorio VII. B. comet Arelatetiſſi, proſperam ra o'mih's, & Hern* perſri heatitnd imu erwnera eta* tali ci-

Sublimissime Domine fit Princeps totius orbis terrarum, si bene vales, congratulor valde. Si autem, quod ab Gt, aliter conturbor vehementiffime. Ego enim fam vestri fervus, & de snjustitia quam hadenus passi estis ab iniquo iudice ita

fum afflidus quasi corpore fit mente m». ximis verberatus. De cetero, Pater Sanctissime, mando cſai qualliter Bernardus abbas Sancti P. ſic R. montis majoris, abbatia expulſus fit iuſſe, ſic qualiter iſte fueſſe perit, quem tſi mitto Guillel- mus nomine. Iſe namque tanti erat ſtagitii, ſic tante impudicitias, quod pudet me aliquid dignem hooeſto viro dicer». aed unum ex pluribus nequeo

tacere. Sodomitica quippe libido ultra modum in eum regnabat, fiedeinde ab ullo viventi corpi non poterat. Ego quoque ſic monachi ſupradicti loci, deteſtabilem hujusmodi rem agnoſcentes nequimus diu pati, ſed conſilii) invicem habito audivimus Archiprſulem Lugdunenſem, qui ei benedictionem tribuerat abbatis ſic ejus conſilio atque iudicio abbatiam quam ab Archiepiſcopo Arelatenſi, a te anathemata percuffis ſimoniacae acceperat, amiſit; ſit hic qui nunc praeſt paulo ante memorati Pontificis decrero regulariter ſurgatus, atque benedictionem ab eodem fueſſe. Nunc ego ſupplex imploro tui clementiam, ut pronria manu abbatiam a te fueſſe ſit ſic privilegia olim loco illi qui eſt ditionis tuz a patribus induira corrobore manu propria, Ac novum ſibi privilegium ſit ex parte attribuas. Noſcis enim quemadmodum dereliquerim, Dei, ſit S. Petri, ſic Romanz Eccleſiz, ac tui pro amore omnes episcopatus ſit abbas, ſit nolo, ut hzc, quz ſemper remanſit libera cuilibet viventi, niſi lando Petro ſit Romanz Eccleſiz, ſit tibi ſubj». coat. (a) <4

XXXI.

Cum derid Auguſtodunenſes de quodam monaſterio cum monachis Floriacenſibus contendere, ſit privilegium contra aequitatem a pontifice ſubreptum diceretur, vult ut, ſi ita eſt, eo caſſato, ſententiam ſecundum iuſtitiam proferat. Ipſi adverſus ſe verba jadanti quod cpl ſcopum Carnotenſem abſolviffet, attendit id a ſe cum ratione ſadum,

Gregeriar nſcopnt fervtu fervor. Dei Aleiſiob*o fratri & coepiſcopo * H..... ſal*le*o ſi? . A-r>t apaſtoſia. benediſionem.

Clerici quidam Auguſtodunenſes his diebus ad nos venerunt adverſus Floriacenſes monachos, ſuper quodam monaſterio laudi videlicet Symphoriani c.ſam habentes. Quam a te ante ventilatam ſit definitam nos retraſſe dicebant, turque fraternitati aliter quam eis videretur, ſit ratio poſtulaſſet, ſcripſiſſe. Quod a nobis ſadum nequaquam recolimus, nec in regiſtro noſtro huius cauſz literas reperire potuimus. Noverit itaque prudentia tua quia multa tamquam a nobis deferuntur ſit ſcripta & did* nobis neſcientibus. Multa etiam ſubripi poſſunt nimis ad ſingula intentis, utpoto diviſis ad phirima, ſic intentis ad maxima, quibus vehementer ardamur. Unde m hac cauſa. quod proſedo minime recordamur, ſi quid forte ſubreptum fu», optato magis amamus corrigere, quam ab «equitate ſit rationis tramite deviare, vel aliis corrigenda relinquere. Ad nuent ergo tuſtz decifionis terminum negotii huius quſtio fraternitatis tuz conſiderata adione pervenit, imo, ſi minus adhuc ſatisfadum eſt, pervenire poterit, non ſolum non mutamus, verum.

au-

Regiſtro Mutitardi ſuperior epistol* ligatitir numero XXXI. qnz hic ſitqutur in eodem regiſtro eſt

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. IX.

j6d

ANNO
CHKISTI

.audore Deo , annuimus & laudamus: quippe A
cum magis rancai confeotaneum videatur ut cie-
rici, fi canonicè vivere volunt, ft fa eo perfiffere
quod voverunt, fuo quod antiquitus podedere
non debeant carere monafterio, quod fic ipfi in-
terventu pecunir obtiouiffe monachi infamantur.
Super hoc ergo indubitanter cognofcas, quia per-
peram afta five tubrepta damnamus , iufte attā
ft diffinita firmamus, & a te firmanda & ftatu-
enda mandamus . De Canxxenfi autem epifeo-
po, unde fraternitas tua fubmurmurare videtur ,
nofti quod dilcāionis tuas intuitu longoeum tem-
pore una cum Pariffienfi Rome tenuimus, aut ut
ipfe venires, aut ad comprobanda objeāa in eum
capitula legatos & teftes idoneos delegarcsQuod
cum minime feceris, iuftitit neccfitate coaāi , B
de ejus reftitutiōne fanfex Rnsnane ecdefifajudi-
cio acquievimus - Cui fi fupema pietas aliquando
refpirare concefferit, liquido tua beātitude intcl-
jigere poterit, eam multo irreprehenfib'lius hoc
egiffe, quam te in matris tu- judicialē cenfit-
ram manum reprehentionis extendiffe, Decuerat
quidem vos, ft dignius videretur hac potius tem-
peftate, & has inter quas patitur anguftias, Dei
utique aemulatione ftpontefientia bona i tamquam
filios filios confolationum tibi dulcia miniftrare ,
quam talia mandando, ft talibus eam naenils im-
plicando, dolorem fuper dolorem apponere, mul-
tiplicare pondera, non communicare ponderibus.

copatu cellans fanftas ecclefie judicium ferat. Sin,
autem fe vel injufte depofitum fuiſſa , vel fyno-
<Ukm vocationem nefdvtfilē defendere potuerit, chatin
intēgre fuis & rebus fit dignitati reftituatur. fic-
que deincew canonice, fi qua fuerint objeāa fi-
bi, refponaeat. Qtcumque tamen dignitatisejus
fententia erlerit , hoc omnino jubemus , ut de
illis qui eum tam male rrallaverunt, quod iufti-
tia poftulat, tibi per veſtram infantiam fiat, id
eft, fi fatifacere contempferint, excommunica-
tiois in cos eorumqne perfidie fautores* gladius
exeratur. Jftud vero in hoc negotio maxime fer-
vere vos volumus, tum pro labore quem memo-
ratys epifeopus ad apoltolicam fedem fubivit ,
cum etiam tpro amore notali'fimi comitis Rober-
ti, qui nobis fuper eo petitorias literas miſit, ut
cum mifericordia tradetur, ft, quantum falva
juftitia poteft , canonum rigor compaffioais ref-
pedu temperetur. Denique ita fe fraternitatis ve-
ftr.r fagacitas habeat, ut nec in dextram nec in
l'vam declinet, fed ex utroque unum faciens u-
num temperamentum medium falubriter teneat.

XXXIII. AD ROBERTUM COMITEM FLANDRIÆ.

Jgnofcit ejus verbis qur adverfus apoltolicam fe-
dem (adiverat : deinde repetit ea qus in pre-
cedent! epiftola dixerat.

E: Gregorius epifeopus ferveu fervorum Dei Robertogi-
riofio comiti Flandrerf, faintem & p-
ftolicam bneditiōnem.

XXXII. AD ARCHIEPISCOPUM LUGDU- NENSEM.

Significat fe , antequam ejus literas accepiffet ,
Tervannenſem epifeopum abfokiffe , accepto
juramento , quod iudicio fedis apoltolica: vel
legati acquieſceret ; quare jubet ut coafto con-
cilio , ft adjundo tibi Quniacnſi abbate, fi
depolitis ejus iufta probabitur, fententiam con-
firmet ; fin minus, eum in integrum reftituat ,
fle eos qui male illum traāvcrant, niſiſatifa-
ciant, excommunicet.

Gregorius epifeopus fervat fervorum Dei venerabili
* /Z---... Licgdenenſi archiepifcopo, faintem
& p/bHcam bneditiōnem,

Quoniam cauſa Lambeni diāi Tarvanncnſis
epifeopi partim nota partim incognita no-
bis eft , prifertim cum Robertus comes Fla-
drenſis longe alia verba in literis fuis nobis di-
rexerit quam prius Ingelrannus prxfentialiter re-
tuliſſet, eam fraternitati veſtr* plenius eventilan-
dam deſtinamus. Negat liquidctn prſrtatus epifeo-
pus tibi notum elk quod eum fynodalis per re-
fententia damnaverit, vel excommunicaverit, fcu
ad fynodum ullam vocaverit. Unde nos ante a-
gnitum literarum tuarum tenorem , compaffi mul-
tis laboribus lpfius, eum abſolvimus, accepto ta-
men ab eo prius turamento , qitod fuper epifeo-
paru Dervanncnſu fedis apoltolicz vel legatorum
noſtrorum iudicium non exhibit . Itaque quia res
grandis eft , ft diligentioris eget inſpitionis ,
praxipimus ut epilcoporum & abbatum aliorum-
que religioſorum virorum concilium congreges .
Er quoniam memorito epifeopo , propter regem
Francorum qui a te diffidet, fuſpeſtus es , aflo-
ciato tibi venerabili abbate Quniacnſi idem ne-
gotium uberius ac ſolertius traſſes. Qua de re nos
ita jam nunc cenſemus, fi depolitionis illius cer-
tiſſime cauſa iufta comprobatur , & peremptoria
in cum fententia data cognouitur, ipſe ab epif-

Lopta eft prudentia tua in literis fuiſapolto-
lier fedi quzdam ficut non decuit: quenos
fane cupientes in fanāa ecdefia te confervare ,
fupportamus adhuc , ft libenter ignoſcimus , de
mifericordia divina fperantes, quod ft eorum qui
tibi talia perſuaferont imperitiā, ft facrae Ro-
man* eccleſi* auctoritatem ft diferetionem, quan-
doque prefentaneis aſſatibus offendemus. Proinde
fuper cauſa Lamberti didi Tervannenis epifeopi ,
licet multo aliter te verba Tervannenſium cleri-
eorum , quam liter* tu* nobilitatis habuerint;
tamen quia non dubium eft polle interdum ſub-
repi , eam fecundum votum tuum retraātationi
delegamus. Quod quidem, ut quantum decenter
poſſumtis tuo defiderio annueremus, fic peragen-
dum providimus. Quoniam Lugdunenſisarchiepi-
ſcopus (quamvis de eo fatis confidam) vobis fu-
ſpedus eft, ne fuſpicio prorfus ordinem rerum u-
tii ter gerendarum impediāt, gravem & illuſtrem
virum Cluniacenſcm abbatem tibi afſeare ceu-
fuimus. Itaque præcipimus, ut congregato cor-
cilio caldam lpfius epilcopi diligentius eventilare
procurent: & fi quidem iufte depolitus futile com-
probatuſ fuerit, acqu'ctens , ianiori confilio cel-
fet : fin autem vel omnino injufte vel prrprope-
P re addictus eſſe patuerit, rebus & honore fuo re-
cepto inſtauretur, ac deinde canon.ce, fi qua fi-
bi fuerint objecta, rcipondeat . Quocumque ta-
men modo fynodalis erga dignitatem lpfius fen-
tenua provenerit , jtqſimus ut illi qui diabolico
furore fuccenſi rem tam gravem ft nefariam in
etus perſonam patrauerunt , quamprimum com-
moneantur ur fatifaciant. Si vero ad cumulum
iniquitatum tuarum renuerint, mandamus tam in
eos, quam & in fautoſtes, contumaciam ipſorum
anathematis gladio animadverſi. Quod cum fue-
rit ea cura qua decet impletum, tunc deinde o-
portebit excellentiam tuam ecdefiam adjuvare, &
lplius injuriam , ficut decet Quiftianum princi-
pem ,

07 GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ LIB. IX.

f.1

pewit defender*. Scut autem w unueimfattriam
tuam in *hoc negotio* infirria» amorem habere, ita
anno Cj*^>ST> Ψ*oΦ* * ca@* ceterorum clericorum A lai-
* corum, qui membra fimt enddem «dēfias, te
equitarem fervare monemus, & rogamus at re-
bus corum redditi* deinceps, G quid de ers fta-
cuendum eft, fecundum iuftitiam diffiniatur.

XXXIV. AD FLANDRENSES.

Cum Flandranfis come, A excommunicato A
deposito Tervannenfi difto epifeopo favena, u-
oa cum co in Aclefiam Tervannenfem efiraūo
oft» irruiffet, ex qua Tervannenfi* cun&a dō-
praedatus, clerico alio* vulneraverat, alio fe-
milivos eiecerat. A alio fib* communicare no-
lentes a comite rebus fuis privaros editione fua
expelli fecerat, praecipit ut illum adeuntes ar-
guant, moneantque ut refipifeat, Tervannen-
fem a fe repellat, & clericos e/eāos refituar.
Quod nifi paruerit, eum, & quicumque illi
adharient, excommunicatum declarat.

Gffgoritu epifeopm [rrvtu fervorum Dti Ca-
meracetfi epifeopo, * R----- Novhmeitf, * A.
..... Amhanerfi, & mmibtn eccltiurtm reflori-
iar atque primipibu in Flandria fcd Roierio co-
mite nobiliffimo milliantthu, Jaleitem (J aptfoli-
cam lenediffionem, fi aMierint.

N Overit caritas omnium veftrum, fratres AC
filii cariffimi, quoniam licet peccatores, fic
ad tantum onus portandum impares fimus;
men cura & follicitudo omnium ecclefiarum par-
iitari noftrae a Deo commiffa eft. Dominus e-
nim Jefus Chriftus beatum Petrum confirruit prin-
cipem apoftolorum, dans ei claves regni caelo-
rum, fic poteftatem ligandi fic folvendi in caelo
fic in terra: fuper quem etiam ecclēfiam fuam
aedificavit, commendans ei oves fuas pascendas,
ex quo tempore principatus ille & poteftas per
beatum Petrum fuccelfit omnibus fuam cathē-
drae futeipientibus, vd utque in finem mundi
fufcepruris divino privilegio fic jure hereditario.
Ex cujus fedis fuccelfione imminet nobis inevita-
bili neceffitate, ut omnibus oppreffis debeamus
opem ferre, & contra inimicos Dei pro defen-
denda iuftitia, quoutque convertantur, Spiritus
fandi gladio, quod eft verbum Dei, etiam uf-
que ad mortem, fi oportuerit, pugnare. Unde
volumus omnes vos fcire A..... archidiaconem
Tarvannenfiem, fit M..... abbatem, fit L.....
diaconem, & per cos multos clericorum illius ec-
clefia: , nobis lacrymabifem querimoniam feciffe
fuper comite Roberto, quem antehac pro bona
fama quam ixpe de eo audivimus, ficut filium
noftrum cariffimum fic dileximus, A (fi monita
falutis fue non fpreverit) diligere volumus; di-
cendo quod eos omnibus bonis luis nudato de
terra fua eiecerit, pro eo quod praeeptis apofto-
licis obediendo noluerunt cuidam Lamberto pfeu-
do-epifeopo a nobis fit a legatis noftris * H.....
Lugaunenfi archiepifcopo fit * A..... epifeopo in
Mcldenfi concilio excommunicato, tun* pro aliis
nefariis, tum pro eo quod quinque clericos ad
Romanam iynodum ire, fic de malitia ejus que-
rimoniam volentes facere, captione pefluna affli-
xit, fic quod &c ecclēfia fua canonicam difcipli-
nam evitans fine licentia fugimus evafit. In qua
excommunicatione, fueretica pravitate fe fixit ab
epifeopis officio fuo fufpenfis confecrari, imo po-
tius exeerari diaconem, presbyterum, epifeopum.
Deinde hoftiliter fic armata manu, comite Ro-

Aborto cum exercitu fecum euote, ad ipfaet dvi-
ratem penem, porte ecclēfio, quas ei denofic
populus obcluferat, b fecuri A actia A ailis vio-
aitlic incidit atque confregit. Crucem quoque A
imaginem felverari libellum coastradiAorlum en-
te ipfe portet daulaa num dextera fibi quafi
porrigenti-, A vetat ore proprio ingrcflumcccte-
fue fibi contradicenti-, ire diabohe a porri ab-
ftraxir, ut dexteram manum (quod nunquam ao-
tea legimus aut audivimus feftum) illi evulferit,
ficque cum lanceis A gladiis evaginaris fur & la-
tro irrumpens, alio clericorum vulneravit, alio
femivivo fugavit, omniumque fibi communicare
nolentium domqs diripuit atque diftraxir. Ipfium
vero comitem intantum feduxir, ut omnes cleri-
Bros fibi obedire nolentes omnibus boni privato-
de tota terra fua eiecerit, A duas epiftolas no-
ftras tam fuperbe fpreverit, ut portitoribus ea
rum contumeliofa verba A tanto principi mul-
tum indigna protulerit. Que omnia quantum a-
poftolics fedis reverentiae fint intolerabilia, A
Chriftiane religioni contraria, fi Deum timetis,
cique hominem non praepontis, fatis intelligit in-
duffria veftra. Pro quibus omnibus praefato co-
miti exhortatorias A deprecatorias nunc tertio
feripfimus literas, ut antichrifti membrum am-
plius non fuffentaret neque foveret, fed magis de
ecclēfia oppreffa citius propelleret, A clericis pro
iuftitia exulati omnia fibi ablata in integrum
reftitueret: A omnia hax mala corrigendo dignos
prenitentiae fruftus faceret infra terminum qua-
draginta dierum poft literas noftras fibi oftendas,
ave notificatas. Sin autem (quod abfit, A quod
Deus procul ab eo avertat) nollet, fecundum
apoftolum, qui ait: A pr«Mpt« hahontosukificiam-
iww fefledMwrrMMr : A alibi : Si yat am «Murit
twrie aaffiv, per epiftolum hunc natate, ēTanr cwn-
mifeeamini cum illo, ut confundatur: A alio loco:
Auferte kmzmw ex vehiftxetipfit, ftaa modicum fer-
mentum tetnm maflem corrumpit. Si nollet, in-
Sittam, obedire, fegregatus A excommunicatur
oret a corpore A a communione fanāse ecclēfue,
auāoritate Dei, A iudicio fanāi Spiritus, quem
quodammodo blafphemat, inimicum ejus contra
eum fdenter fuffentando, qui totiens excommu-
Dnicatus charifmata virtutum, A dona gratiarum
ejus quotidie adhuc profanare non timet, donec
fatifaciendo preniteat. Omnipotens Deus cordi-
bus omnium veftrum A cordi illius indicet ex
quanto dolore cordis luec dico: quoniam omnes
Deum diligentes diligo, A illum quadam fpēcia-
li dilectione, ficut jam praefatus fum, dilexi,
quia bona multoties de eo audivi: fed diffimulare
hcc nequeo fine anime meae magno periculo pro-
pter illud prophetae : Si bm nmumtinverit initie g^,».
ni-juttetem ejui Jamuttem «jtu de manu tua refui-
rem: A illud apoftoli : Nm folum fui faciimt,fed
iT ya» contentiunt, digni funt morte, A bertus Gre-
gorius ait : Mala que ad nos pervenerunt diffi-
indarc non audemus; quia qui emendare poteft
EA negligir, delicti participem procul dubio fc con-
fuituit : A alibi : Orifeuis cBntra neophytos A fi-
moniacos pro officii fui confideratiooe vehemen-
ter non arferir, cum eo non dubitet fe habere
portionem, a quo hoc piaculari flagitium fum-
pfit exAdium. Unde, dilectiffimi fratres A filii,
vos omnes rogamus, A per veram obedientiam
ex parte beati Petri apoftolorum principis praeci-
pimus, ut eum perfuafibiliter A honorifice, ficut
debet talem A tam nobilem virum, Deum ta-
men fibi femper praepontes, unufquifque ve-
ftrum opportuno tempore adeatis, rogetis, A in-
crepetis, ne leipfurr A totum populum ilium per-
dat.

* η-,ο-
* a»»io.

C«r. ,
Γ*J. *.
C», ».

dat, apoAatam iUun defendendo, fed quantocios Afferit, non fotam ūbi non proderit, fed etiam, pro maiori inobedientiā culpa divino iudicio a-

anno a perditionem eripiat longius a He-erendendo. Vos C^on^o W^o iM^o G^o fc Ra^o Ro^o nathemat^o vinculis alligatum ardius indubitan-

** *^o leporatim & pr^o ceteris rogo dcp^oscipio, utves ter fratris, & non fotam eum, fed & omnes qui-

très firaul, vd femotim, cum Uteris noſtris, & cumque ei poſtea feienter in ecdeſiaſticis officiis

literanun portitoribus, pñefatum principem adea- communicaverint, vel in militia ſeculari fervierint.

tis, & literal ei legatis, & oooſtanter arguatis, Qpapropter rogo vos iterum, & ex parte Dei &

quia tantopere defendit illum, qui quando domi- B. Petri apoſtolorum principis præcipio, ut vo-

num pro fe & populo exorat, magis ilfam ofim- bis ab eo caveatis, & milium divinum officium

dit, & ad iracundiam provocat. An non de ta- intra veſtras provincias agatur, ubi vel ipſe vel

U^onis dicit Itaias; A^o oferMiNiſtro ſacr^oſciaſiſtr^o JpX^o „ fira: inctniſitno abominatio eſt mibi i? omw extende-

ntis «mn/ v</iru ad «s, everſMS K^oW^o moot n vobis, G^o tuat mdtiplicaveriou trtitMi, m^o e- wT^o „ ^ (mda)> & Malachias. Et nane ad ve/ aranda-

fac^o ſacerdotu, ait dominus: Si rotanto B aadtrr, Cf ſonere ſnper cor, nt detis gtaimvmnvi-

m mto, maiedicam benedi&ionihu veſUii. Pwenta receſſiſſis e aſr, O^o ſcandalir^o ūt pUrineot in lege of

ferentes ſnper altare metem panem pollutam. & bea- tus Gregorius: Maxima metuenda eſt in illis lo-

cis fore calamitas, ubi tales intercdſces ad lo- cum regiminis adducuntur, qui Dei iracundiam

magis in te conciuunt, quam per femetipſos pla- care debuerant. Cunſſi liquido novimus, nua cum

is qui Deo diſplicet ad intercedendum pro popu- lo mittitur, ritus irati animus ad deteriora pro-

vocatur. Et alio loco: Malis ſubefle paſtoribus, quid eſt aliud niſi ut plet^o populanda prrdoni-

bus permaneat, ſic inde fumat interitum, unde prote&ois debuit habere ſubſidmm? Sacerdotes C

3 Or< t>0« en'na ***1' caufa ſunt ruine populi. Item alibi: Qui improbe ad inanem gloriam locum ſettinat

«vift.hb., fanitititia arripere, eo ipſo quo honorem quaerit, indignus eſt. Sicut enim is qui invitatus renuit,

lucſtus refugit, factis eſt altaribus admovendus, c qui ultro ambit, vel importunum ſe ingerit,

procul dubio eſt repellendus. Nam qui ſic niti- tur ad altiora conſcendere, quid agit niſi utrc-

fecndo decreſcat, & aſcendendo exterius, inte- tius ad profunda deſcendat? & paulo pſt: Tem- plum dominus & ſalvator noſter ingreſſus, coepit

elicere oīnes vendentes & ememes in illo, & cathedras vendentium columbaVcvttrit. Quitum

liti vendentes & ementes, quorum latnedr^o ever- fic ſunt, niſi qui vendunt & emunt ſacerdotium. D

& Spiritum ſandum: quorum ſacerdotium ante oculos Dei cecidit cathedrarum everſione paten-

ter ſignatum eſt 7 & cum liqueat hanc hxtrefim ante omnes alias radice peſſifera in ecclēſia fur-

m. repete, atque in ipſo portu apoſtolic^o mak-di- fitione tdo eſte damnata, cur non cavetur,

«oer..h<« cur noo perpenditur, quia benedidio illi in ma- lediſſioDem convertitur qui ad hoc ut fiat hxre-

rti^o i. MCI^o ticus promovetur 3 Haec omnia & horum ſimilia fibi, quia virum literatum eum audivimus, dicite:

confiderantes diligenter & cum timore quia inobedientes, Samuele propheta tedante, ſcelus

incurrunt idololatriæ: ime qua videlicet obedien- tia, ſicut beatus Gregorius in ultimo moralium

Libro declarat, infidelis quique convincitur, et- iamſi fidelis eiTe videatur. Plurima fibi in epi-

ſtolis, ſicut & modo vobis, dixi, quia & plu- rimum eum dilxinifi enim eum multum dilc-

xifiem, non tam multa fibi vel de eo dixdfem, quia non eſt conſuetudinis noſtræ alicui tam pro-

lixam epiſtolam facere, niſi res magna fit valde/ Quod ideo feci, quia deſideramus eum ad gre-

mium univēſalis matris ſanſt^o Romafi. ecclēſiæ reducere, & ſub aliſ beati Petri, ſicut cariffi- mum filium noſtrum fovere. Quod ſiliteras apo-

italicc fedis infra preferiptum terminum, aliqua fraude aut ſuperbia ſuſcipere vel audire contem-

CtNcli. Gnuta l. Tom. XX

Observatio m ſequentes Epistolæ.

Tres ſequentes epiſtolas addendas hir cenſui, quod pertinetet ihm cognovi ad res Epifeopi Lamberti Ter- vanenſis, de quibus ſuperioſei epiſto) in reſeſſo con- tent^o ajant. Dedual vem illas ex Tom. X. Galli^o Cbtitit^o pag. Jp). in append.

EPISTOLÆ GREGORII PAPÆ VII. C.i<t.,<. p.f|l.a>b>

Ad R. Fiandrenſium comitem de Lamberto Morincnſis ledis invatore.

Gregoriſu epifeopns fervas fervontm Dei R. glo- rieſo FUndrenſim comiti ſalotem ūt apo- ſtolicam benediſſioacm.

Notum tibi eſſe non dubitamus quantum nos haftenus nobilitatem tuamdilexerimus, cui induſtriam inter ceteros Franci^o Principes fatiſ honeſta fama commēnaabat. Unde quia bonis

ſtudiis ruis congratulamur, cum contraria de te referuntur, multum proſeſtodelemus. Audivimus nuper te cuidam clerico ſacrilego Lamberto, qui publice Tarvanenſem epifcopatum meteatus eſt,

contra voluntatem clericorum illi ecclēſi^o impo- ſito, immo ab eis omnino jampridem repudiato aſſenſiſſe,

adjutorium & poteſtatem ecclēſiam invadendi preſtitiffiſſe, de qualibus ipſa veritas dicit: Qſti nm iniffit pcoſitxm in «vikovitnt

fed aſtends! aliunde, iUe ſxr eſt ū Utro. Et bea- tus papa Leo: Non habeatur inter Epifeopo/ non fuerit a clero electus n expetit^o.

Oportet ergo ptudentiam tuam divine majeſtatis omnipotentiam & diſſiſtentionem pre oculis inceſ- ſanter habere, nulliufque mortalium gratiam vel

timorem illi pricferre, cui & vitam & ſalutem & honoicm tuum non ambigis te debere. Ergo

quia te audivimus admonitu fidelitatis, quam re- gi Philippo feceras ad id periculofe eſſe indu- dum, ex parte omnipotentis Dei pncipimus, ut

ſi præditiſ Lambertus tam nefariis modis adepi- ſcopatum prorupit, nullatenus ei faceoiotalem obedientiam vel reverentiam exhibeas, fed a ma-

le mercata & invaſa fede alienum ſit extorrem facere pr^oſaris clericis amminiculando procures. Non enim te decet xtiſnare ilia te adjuratione

ad tam graviffimom ſcelus adffrmgi, quia perni- cioſius eſt illum per quem juratur quam cui ru- ratur, & Deum quam hominem offendere, ſi- mul ipſe fatiſ perpendis, quia plus debetur ani- mx quam corpori. Et tune proſeſto fidclitasper-

A a iju-

fy» fpecie magis fervatur jubenti quando talis animus
 - mas ejus corporeis commodis & iniquis praelata
 anno jullis magis attenditur. Euge ergo ut non pro ho-
 C: m. \$Ti mine ted pro Df. timore expeare
 debeas premium ac sic praedidis clericis qui pro-
 motioni illius libere ex parte Dei contradixe-
 runt, opitulari eoque defendere procures ut quan-
 to te gratia divina altius sublimavit, tanto ma-
 gis & bonis fiduciam & pravis terrorem praebeas, ex-
 terisque Principibus te imitabilem reddas. Plumbeo
 Tigillo idcirco signarijliteras istas nolimus, ne
 si forte caperentur ab impiis eodem tigillo pos-
 set falsitatis quippiam fieri.

AD TERVANENSES.

*Gregorien epifeoput fervas ferveram Det clero &
 populo Tarvane^fi^ ecclefia, precepexet nobili co-
 miti R. fedatem ff apoftolicam benedilioeem fi
 obederint.*

Sicut aliis literis mifimus, non ignorat folertia
 tua nos jatndudum te fatis diligere, piopterea
 quod te bonis studiis inter externos Francix Prin-
 cipes, fama ferente, audivimus eminere; nam
 putioris erga te dilectionis habendx cauta nobis
 hxc extitit, quia re chriftianx religionis amato-
 rem, ecclefiafticaque difciplina & honoris fuf-
 fragatorem ac defenforem in quibufdarum cognovi-
 mus. Unde cum a lolita probitate contraria lot-
 te audivimus, quantum doleamus prudentia tua
 perpendit. Nuper vero de te quoddam innotuit,

quod ficut a priefis moribus tuis alienum, ira
 quoque penitus credere vitum fuerit indignum,
 videlicet quod contradicentibus Tarvanenfis oc-
 clefix clericis penitentibusque, tua protectione au-
 xilioque fretus quidam Lambertus illius ecclefie
 fedem invaderet, qui publice fimoniacus a parte
 divini muneris emptor, quanto lc in tali nego-
 tio turpiorem, & impudentiorem offendit, tan-
 to tuum non favorem, fed zelum, non opein,
 fed expulfionem experiri debuit. Verum quia ob-
 ftante Rege fub fpacie timoris, ne pejerares ad
 id mali induas fuiffe diceris, idcirco jam pri-
 dem, & nunc literis te admonere cenluimus,
 quatenus vanum timorem abiciendo quod jure
 metuendum videtur attenderes. Noverit **ergo** prae-
 dentia tua fidelitatem terreno domino tunc non
 rede fervari, cum c. r. le Ais Domini & Creatoris
 gratia per illam prebatur offendi, & di corpori
 multo amplius animx, fi mortali homini, mul-
 to maxime fempiterno Deo fidem & devotionem
 deberi. Proinde tam nobilitati tux quam & prae-
 faix ecclefie, clero & populo ex parte B. Petri
 praeipimus, ut praxdicto Lamberto nullam enif-
 Copalem reverentiam exhibeatis, fed ipfum vehit
 furem & latronem exiftimantes, ab invafa fede
 propellere, fautoresque ipfius donec rehpuerint,
 cohilbere procuretis. Quod h ptasdiffus mvafor
 ferre praxjudicium dixerit, & Je re fua ita ef-
 fet, ut dicitur, fe poffe probare exiftimaverit,
 audientiam legati nothi Dicnfb, immo Lugdu-
 nenfis archiepiicopi petat, quatenus per compe-
 tentem illius ditcuffionein jutlu.nque judicium ob-
 tinere quod poffulat xquitas valeat

AD R. OBERTUM FLAND COMITEM.

*Gregorios epifcopat fervut fervorum l-bei, R. gio-
 riofo Flandrenfiam comin dileffo in (hrifto filio,
 folutem & apoftolicam benediffionem*

JAm frpe excellende tux fcripimus fuper caufa
 clericorum Tarvanciis ecclefie E. praxpofiti,

A S. Decani, J. Diaconi & relnuoram, quos
 lignorum mortiferis luggctionibus, bonis propriis
 privatos, in exilium pro apoftolica obediencia-
 irufitti, ut eoe ad integram ficut iuftutn eft, re-
 flaures, fit illum haucticum L. depofitum &
 excommunicatum amplius non fuffentares, fed
 magis ecclefiam captivatam de ejus tyrannide &
 oppreffione liberares. Quod quia, ficut illi ad-
 huc lachrymabiliter conqueruntur, noodnm ple-
 niter peregriti, crebris querimonis eorum fatiga-
 ti adhuc nobilitati tue mandamus, & ex parte
 Det & Apoftolorum Principis praecipimus, ut ec-
 clefiam de praxdido Antichrifti membro eripias,
 clericisque praefatis fua omnia clementer reftituas,
 & gratiam nuun priftinam eis habere permittas,
 ut Deus omnipotens tibi fuam gratiam hic & in
 futuro feculo tribuat, & beatus Petrus, ad cu-
 jus prxtentiam lonfugitum fecerunt, januas exit
 pofft hujus vite felicem terminum tibi aperiat.

Ai exemplari liber lectmas votor.

LIBER UNDECIMUS REGI STRI

GREGORII PAPÆ VII.

I. AD R. OBERTUM COMITEM FLANDRIÆ.

Monet ne ulterius Terrannen excommunicato
 auxilium ferar, led eo expulfo epifeopum ca-
 nonice cleduns udetpiat, & auxilium impendat

*Gregoriot cpifcopxs fervof fervorum Dei Roberto
 gloriofo comiti falatem & apmtolicam
 benedictionem.*

Pervenit ad aures noftras quod Lambertus ini-
 micus Dei, & mvafor Tervaunenfis ocde-
 fue, ope & fuffentatione tuaa huc fibi iram Dei
 thefauriaer. Qui cum traditus fit fatamr, non
 miramur fi ejus confiliis ducitur, & in iniquita-
 te perdurat. De te autem non totum miramur,
 fed ex corde dolemus, quod virum, quem bona
 fama paAlm commendaverat, mala nunc incen-
 tio ad commune periculum illius patrie retor-
 (juerec. Unde de anima tua multum timentes,
 monemus ut ab itac praxvaricatione ad cor rediens,
 Dominum in praxdidi hominis fuffentatione non
 offendas, fed ab eo faut a peifmio homine fit
 excommunicato te cuftodias; qui nimirum au-
 dientiam pro amore tuo a nobis fibi conceffam
 declinans, totum le a planta pedis ufque ad ver-
 ticem anathemate maculavit. Pro fcelerc, aliif-
 que culpis praecedentibus, fanda unvverfalis ec-
 clefia irrcupcrabiliter depofitum maledixit & ana-
 thematizavit, & cxtotcm omnino a communio-
 ne totius ecclefie efle judicavit. Quapropter no-
 bilitatem tuam moncinn., ut non lolum adjuto-
 rium fibi non impendas, verum etiam dominici
 gregis multitudinem foeditate fua commaculans
 de medio vcfrum ut putridum & inutile mem-
 brum ftudio tuo evellatur. Injungimus etiam no-
 bilitati tux, ut a G. canonicis cleoum,
 & ecclefiam Tervannenlem per oftium, id eft
 per Chriftum, iogredientem, honefte & ficut de-
 cet fulcipiatis, & ei paftoralem exhibentes reve-
 rentiam, confilium & auxilium impendatis: ut
 qui in altero Dominum offindidit, per hunc
 i fi Deo & be; to Petro iuftitiam veftram com-
 mundetis.

II. AD

anno
csrimP. AD GUILIELMUM REGEM
Agqferan .ANNO
CHRISTICommemorat mutuam interfediteAioaem. Dolet
quod epifeopum germanum ejus in

rqp

tJàMm ft eftirlici

APPENDIX EPISTOLARUM.

GREGORII PAPÆ VII

I. AD LANFRANCUM CANTUARJENSEM
epifeopum.

De difficultatibus regiminis apcAolatus.

rùnjaierthitpijfan, fabttnt & eptfaliceat b**.

/^Ommuris amor Afloceradevotio, quam er-
V]l ga beatum Petrum apoftolum gerimus , ex
longo jam tempore inter noa amicitiam junxit ,
atque adeo invicem inoe magis convaluit, quia B
& ego te pcs catena tui oidiris apoftolica fedi
devotum animadverti, & tua me claritudo inter
aliquos prdeccfbres tuos circa honorem apofto-
lioB teffia credidit amplius defudafle. Denique
cum in malis moribus idem velle & nolle peni-
ciofiun fiepe feAfaeem conficiat, coofeqncs vi-
detur, ut in bonis refius idem ftudium animique
defiderium, diverfo quamlibet fpatio terrarum dif-
juuAos, in unum dileAiois glutino copulet. Ve-
rum licet quidam regie patefiatis non modicum
doleant, A in nos fspiflune murmurent fe quo-
dammodo contemni : conquerantur fe non fic ab
apoftolica fede diligi, nec ita faAis auttenno-
Ms pes nos honorari ; minime tamen nos pari-
tet, nec deinceps, Deo favente, pernitebit. Spe-
ramus etenim cdfitudinis tus induttriam in ea-
dem fanAs ecciefie devotione iuftitisque Audio
semper manfuram, ac in melius etiam, opitu-
lante Domino, de cetero dilatandam. Unde me-
rito noa oportet in cjufeem dilectionis tenore per-
feverare, immo per diuturnitatem temporum ,
crefixntibus meritis, nugis ac magis cxcrefeere .
Unum tamen interca nos tangit, A tangendo an-
guftat, atque inter regalium tuarum virtutum in-
fignia monumenta laetitiam in amico conde vio-
lenter obnubilat, videlicet, quod in capiendoger-
manum tuum epifeopum, non ficut decuit prop-
rie bonitati propiciens, fed fcularem caute-
laM A rationem divine legi proponent, facerdo-
tatem reverentiam minus vigilantem attendifti. EtD
quidem non latere tuam prudentiam credimus
feriptumefle, quod defacnoloubus maxime opor-
ter intclligi: fitel wj tmpt, Saqir ptpiUaat aat-
fi sari, A alibi: Nalitt ttwri Cirifa »tu: A
quod Dominus ipfe facmotibus licet pravis A
valde indignis honorem deferre non fit dedignatus.
AUra: i*. fCm P** memori» Cooffantimu prcipuus
>. videlicet imperator ihtelligens, m Nicsena fyno-
sort: <<l. io nullam in epifeopos ab ipus etiam epifeopis
kfJhw O* accnftationem voluit fufeipere, nullumque contra
forirt «µ. eos judicium pnriumpfit mferre, dicens: Vos dii
* v*ro ^eo 00,1 eP52ctut

aljaillM- ta etiam fit fecerdotii dignitas, quantaque
Xmu 4«M . mitas epifcopalis, beatus Ambrofius doâor fcili-
cet eximius veftram doceat magnitudinem, ve-
framque infruatprudential; in paftorali fuo fic
ponens: Honor igitur, fratres, & fublinitasepi-
copalis nullis poterit comparationibus adaequari.
Si regum fidgrei compares, & principum diade-
mati, longe erit inferius, quam fi plumbi me-
tallum ad auri fulgorem compares. Cettra ie*
faat.

Qualiter nobis apoftolid regiminis honor A
onus impofitum fit, A quantus undique ftrin-
gamur anguftis, pnefentum ribd portitor indica-
bit, cui refpeOu nue dileAxxus etiam nonnulla
noftis adhuc familiaribus occulta aperuimus. De
extero in primis fraternitatem tuam rogamus ,
ut Deum pro nobis jugiter exorare non pigeat ,
& fubditos tibi vd conjunAos fraternis nos tuis
oradoubqpapud Deum juvare commoneat. Qyan-
to enim in majori periculo pofiti fumus, tanto
amplius tuis A bonorum omnium fufragiis indi-
gemus. Nos etenim fi divine vindictas judicium
effugere volumus, contra multos infurgere, Aeos
in animam noftam provocarecompellimur. Nam
dum amnes fere, ūcut ait apoftohis, qux fua
funt, non qu« Jefit Chrifti, querunt., regnorum
principesjfic hujus mundi potentes, ut cupiditates fuas
expleant, legem Dei A iuftitiam non jam ne-
gligenter deferunt, fed fummis conatibus impu-
gnant : ut illud prophets nunc fub oculis videam-
us impletum : Aqtitene* ngf/ terret tf priaci-
pti ctevnermt »■ adMMV advtrftu Doatūuait, tfed-
verftu Ckrifan eftu. Epifeopi vero, & qui pa-
ftores animarum efledeberent, mundi gloriam &
delicias carnis mftatibili defiderio praeaequentes ,
non fohim in femetipfis que fanda, quaequeunt
religiofa confundunt, A * fubditos fuos ad omne
nefas operum fuorum exemplo pertrahunt. Dui-
bus non contraire quam nobis periculofum refifte-
re autem, 6c eorum nequitiam refrenare, quam
difficile fit, tua prodentia novit. Sed quoniam
quos dolores inter has patiamur anguftias, utlis-
pra diximus, huic communi filio noftro tibi re-
ferendum * exerulimus, plura de his dicere fuper
fedemus. Tuam vero fraternitatem, etfi monito-
re non egeat, impdfcente tamen nos follicitudi-
ne, admonemus, quatenus graviora tdquequaue
refecare vitia ftudeat: A inter omnia, A pne
omnibus, nefas quod de Scotis audivimus, quod
pterique videlicet proprias uxores non folum de-
lerunt, fed etiam vendunt, omnibus modis pro-
hibere contendat. Ad hec enim apoftolica au-
ctoritate fultum efle volumus, ut non fohim in
Scotis hoc fcelus, fed etiam in aliis, fi <uos m
Anglorm infida tales efle cognoveris, dura ani-
madverfione punias, & radicem tanti mali pro-
denti farculo correâicnis penitus extirpare non
differas.

II. AD MONACHOS VALUS UMBROSÆ.

Ipfoe Joannis Gualbcni abbatis Vallumbrofiani
difcipulos ad imitationem magtftri hortatur.Grtgerw rpiſcep m fervu ftrvortm M clerleir .
amucUj , dijiiplineat faite recnrietleals Joe».

A» a nû

37, GREGORII PAPÆ VIF. EPISTOLÆ. LIB. IX.

— nir Gualherti Matit imitantfeti « falatem & A daft deinceps ooo/ori VOS caritate foyebtmus^, quanto vos in divin» negotiis iëryentiorcs efflè anno emfelicem hentdiffionem probabimus, quibus non folum fpirituale. led & CHtis

L icet venennd· memoris eumdem Joannem parrem veftrum corporeis oculis non viderimus, quia tamen fide' ejus puritas m Tufcu panibus mirabiliter rcipknduit, inultum cum amore dilexiraus, ad cujus, fandæ converfitionis ftudiuni, quamvis vos imitatores efflè non ambigimus, ut vigor reditudinis veftrx adextirpandam de agro dominico zizaniam foliatius invigilet, attentiufque ferveat, pateræ vobis exhortationis verba impendimus. Vos iraqûÈ, dile&iifimi, inquam humana poffibiliras permittit, vitam li-B

III AD OTTONEM CONSTANTIENSEM
eptteopum
De rebus in concilio Rqmaoo pruno contra fimoniacos & concubenarios clerico' confitutis per ipfum in fua dxrcffi publicande.

Gregoriiu epife^ou foretur frvontm Dei, Ac.
Nftantia nuntiorum tuorum feftmanter redire volentium, &c. F.xfat infra àwtv emlegetvi, in noth feyeentu concilii Romam primo Jri Gregorio VU a

OiumvaTlo Phiuw Laue, S. I.
Appendicem cpiflolarum Gregorii VIIJ breveta admoJum exhibit hoc loce Binius A poft eure rrjiaa
fub hoc pontifice vanfa in locis fr>vib<(<ue de caufia brata font, narrationem jaoâdiu a ladoribea expetita·, iupplmentMa illud qualecua^ne nodrum fub;ieia>M anno sol., que Gregorius ipie & feribere ft virera dafuit, hac brevi in anceffelluna monitione pmda.

CHÎS çr AD EPISTOLAS , ET DECRETA GREGORI PAPÆ VIL APPENDIX.

AD HENRICUM EPISCOPUM TRIDENTINUM

ixponit juſie fe Honricnm imperatorem eKCommtnicaffe, & nt pontificem
mifir coplii adjuvet, rogat.

Gregonm epifeopui ferent fervorumDei, fratri, &D opinio habeat, fadumve interpretetur, illud pro?
coepifeopo Tridentino, Heiarico, fautem tf ape-
felicem bemaifhonem,

E. m>< Tk/flramur fraternitatis tue prudentiam verba no-
S.vpi p ni> 1VJL ftra neglexiffe, ut fecundum ea nullum decre-
·?··« "mL rer· dareWponfum, maxime cum poſt fyoodalcm
■-■-■ HA fententiam inHeinricum regem prolatam diledio tua
■ to·. I. minime differre debuerit; ad cujus nimirum fenten-
tie promulgationem nos juſtitiz zelo impulſos, bc
non aliqua promotione "injuriat concitatos manum
exercuiſie, neque folertiam tuam ignorare, neque
aliquem fame mentis hominem putamus poſſe am-
bigere. Quod tamen fi in dubium culquam deve-
niret, confiât ejus rei rationem prius ex nobis fore
ferutandam, quam in illum præjudicium fadum
temere eſſe credendum. Verum, utcumque feic

U.4.

EJUS DEM.

Anathema in Henricxm regent a fe latum tuetur-

a' Ia Im- ®' A"" Regorius dodor utique mitiTimus regesE Quis nos Heinricum, hñh folum apoſtolicorum
hft?> S?"" qui ſtatuta fua fuper unum xenodochium judiciorum contemptorem>, vcrum & ipſius nu-
■a Ecc.rdi violarent, non modo deponi, fed & excommu- tris eccleſir, quantim in ipiò eſt, concukaio-
u<^·...^ njçjri, ac jn «terno examine damnari decrevit. rem, totulque regni, quantum in ipfo eſt &
ecelc-

>q> «exteriorum improbecillimum pnedonem le atrof-
 fimm defruarom depofuisse & excommunicat-
 am«Q te reprehendat, nifi forte fimilv ejus? fit post
 ne'c't,t ICSe* * Juces *h his h>»
 **U .Afi* bum* principium, qui Deum ignorantes, fuper-
 Ruplii «4 hia, rapinis, perfidia, homicidiis, potremo uni-
 es' verfi* pene (celeribus, mundi principe Diabolo
 placia'.. agitante, fuper puus dominari ara eupidita-
 u «p..*2X w» "ulole""bili prefumptione attedaverunt
 ■filbn «fer- Qii videlicet dum facerdotes Domini ad veftigia
 p...> 'r-- fua inclinare contendunt, cui reftius comparan-
 tur» quam qui eft caput fuper omnes fillos fu-
 ■«■ >«i«
 ini,*?iMi* ,om ««F* tentanj> & omnia illi mundi regna
 ««aui- promittens ait: H*c omnia tibi dabo, fi proci-
 dens adoraveris me? Et aliquantis interpoftis Nec
 riM , mu v'Id e fime mirandum eft, quod mali pontifices
 iniquo regi, quem adeptis male per eum hono-
 ribus diligenter metuunt, contendunt, qui fin»
 niace quoslibet ordinando Deum pro villi etiam
 pretio vendunt. Contra quos profcão, non tam
 differendo, quam pro cis eft lacrymofis planfti-
 bus gemendum, ut omnipotens Deus illos a la-
 queis Satanae, quibus captivi tenentur, eripiat
 & tandem vel poft pericula ad agnitionem veri-
 tatis perfeecat. Sed quia noftri-officii eft unicui-
 que fecundum ordinem, vel dignitatem, qua vi-
 detur vigere, exhortationem diftribuire, impera-
 toribus & regibus ceterisque principibus, ut elat-
 iones maris, \$ foperbix fluos comprimere va-
 leant, arma humilitatis curamus providere. Et

post pouce: quapropter quos fanfta ecclefia <><
 fponte ad regimen, vel ad imperium deliberato
 confilio, advocat, non pro tranfitoria gloria ,
 led pro multorum falute humiliter obediant, &
 temper caveant, quod B.Gregonus in libro pafto-
 rali teftatur; apoftatz angelo fimilis efficitur, dum
 homo hominibus efle fimilis designatur. Et pen-
 tit interpoftis. Honorem Dei lemper fuo praepon-
 ant, iuftitiam unicuique fuum jus fervando ant-
 picftantur atque cuftodiant, non eant in confilio
 impiorum, fed rdigiofis temperadquiefcendocor-
 de adhrreant, tandem ecclefiam non qurranc
 ficut ancillam fibi fubjicere; fed permaxime ocu-
 los illius videlicet Domini iacerdores, magiftra
 & patres recognofcendo, decenter Audeant hono-
 rare, non carnali amore, vel elefti ftudeant il-
 lium fuum gregi, pro quo Ghriſtus fanguinem
 fuum fudit proponere, fi meliorem illo, & uti-
 liorem poſſunt invenire, non plus diligendo fil-
 lium, maximum fandri ecclefiar interant detri-
 mentum. Patenter enim Deum fic proximum,
 ficut Chriſtianum oportet non amare convinci-
 tur, qui tante utilitati, tamque ncccflariz fan-
 Cftz matris ecclefiz, prout melius poteft negligit
 providere. Et in fine epiftle: Admonemus vos
 fratres fic coeplteopov noteras ne faciem princi-
 pum trepidantes, veritatem eis dicere timeatis,
 juxta illud Gregoni: Cum in terra hominem con-
 tra quilibet pavet, ejuſdem veritati' iram coelitus
 fuſtinet!

CTGREGORII PAPÆ VII.

EPISTOLA AD GERMANOS

Mml \$pp: Cngvrwv fervta fervorum Dti enmibxs epiflopit,
 p.g. 1H1 Ducibus t Comitibus, cſtorifyue in Regno Tonto-
 nicorum, Chriſtianam filem defendentibus falutem
 i; apoſtolicam benediſiam.

E. Cod. u- A Udivimus inter vos quofdam de excommu-
 cxi v i** nicatione, quam in Regem fecimus, dubi-
 Efcors. i n. tare, ac quzrere utrum iuſte fit excommunica-
 L fMa tJS' & ti Dol'fa lententia ex auctoritate Legalis
 bit.*So- centurie, ça, qua debuit, deliberatione egreſſa
 i«»r4i «i fit. Quapropter, qualiter ad excommunicandum
 i.*i p j i i *Auce a""hiai fumus, prout vertus potuerimus,
 ,«t- teſte concilientia noſtra, oculis, & intellectibus
 omnium patefacere curabimus, non tam ut fin-
 nG.'goc'c. gulas caulas, heu, quz nimium notzfunt, quafi
 ,L noſtro clamore projiciamus in publicum, quam
 ut eorum opinionibus fatiſfaciamus, qui putant
 nos ſpiritualem glrdiun temere, & magis motu
 animi noſtri, quam Divino metu, fic iuſtitiz ze-
 lo arripuiſſe. Cum adhuc in Diaconatus officio
 poſiti effemus, perlata ad nos de Regis actioni-
 bus finiſtra & multum inhoneſta fama propter
 imperialem dignitatem, & reverentiam patris,
 & matris ejus, nec non propter ſpem, & de-
 fiderium correptionis ejus per literas lape am-
 monuimus, ut a pravitate ſua dcfitteret, &
 memor clariffimi generis ac dignitatis ſue, vi-
 tam ſuam moribus, quibz Regem, & totu-
 rum, Deo donante, deceſer imperatorem, infi-
 rueret. Poſtquam autem ad Pontificatus apicem,
 licet indigni, venimus, k, dc illi ztas pyiter cre-
 teere coepit fil iniquius^ intelligentes Deum om-
 nipotentem tanto dmriãus de manu noſtra ani-
 mam ejus requiſitum, quanto nobis ilhun ad

D increpandum prz cunõis libertas data fuiſſet ff
 auctoritas, multo follicitius eum modis omnibus
 arguendo, obtecrando, increpaqdo ad emendatio-
 nem vite fuz hortati fumus. Qn cum nobis ſe-
 pe ſalutationes & literas mitteret, excuſans ie
 cum ex ztate, quz fluxa eſſet dc fragilis, tum
 quod ab his, in quorum manibus cura ejus erat,
 multotiens ſibi male ſuaſum, atque conſultum
 fit; monita noſtra de die in diem ſe promptiſ-
 ſime fuſcepturum verbis quidem promiſſit, exterum
 ie; dc exaggeratione culpanum penitus conculca-
 vit. Inter hzc quofiam familiares ſuos, quorum
 confiliis dc machinationibus epilcopatus, dc mul-
 u monafteria, induſtis per pretium lupis propa-
 floribus fimoniaca hrrefi cedavit, ad poeniten-
 tiam vocavimus: quatenus dc bona Ecdefianim
 quz per interventum tam ſcekrati commercii fa-
 Ecritega manu fulceperant, venerabilibus locis, ad
 quz pertinebant, cum adhuc locus eſſet emen-
 dandi, redderent, & ipſi de perpetrata iniquita-
 te per lamenta poenitudinis Deo fatiſfacertnt.
 Quos cum ad han: exequenda datas inducias focr-
 nere, fic in conflictu nequitia pertinaciter ftare
 agnovimus, licui dignum erat, facriligos admi-
 niſtros fic membra Diaboli a communione dc cor-
 pore totius Eccleſiz ſeparavimus, fic regem, ut
 eos a doinu ſua, a ccmfillis, fic omni commu-
 nione ſua, ficut excommunicatos expelleret, am-
 monuimus. Interim vero ingravemente contra
 Regem Saxonum cauſa, cum vires dc perfidia
 regni ex parte maxima a ſe deficere velle con-
 fpiceret, interim direxit nobis epiftolam (appli-
 cem, fic omni humilitate plenam, in qua omni-
 potenti Deo, dc boato Petro aç nobis valde ſe
 cui-

ANNO
christi
MCCX.

ANNO
CHRISTI

culpabilem reddens, preces etiam obtulit, ut, quod a pliori confelentMB furore correptus, non prius cef-
ev fua culpa in Ecctefiafticis caufis contra cano-
nicam iuftitiam, fle decreto Sanftonrm Patrum
faûum faiflet, noſtra apoſtolica prodentia, fle au-
doritate corrigere finderemus, atque in eo fuam
nobis obedientiam, confilium, flt fidele pramifi-
t adjutorium. Hoc idem etiam poſtea a confratri-
bus, flt legatis noſtris Humberto Praneſtino Epiſ-
copo, flt Geraldo IHoſtienſi Epifeopo, quos ad
illum miſimus, ad poenitentiam fiaceptus in il-
lorum manus per facras ftolas, quas in collo te-
nebant, repromittendo confirmavit. Dein poſta-
liquo tempus commiſſis cum Saxocibus pndio,
Rex pro vſtoria, quam adeptus eſt, tales Deo
grates flt vi&mas obtulit, ut vota, que de emen-
datione fua fecerat, continuo frangeret, flt nihill
eorum, que nobis promiferat, attendens, excom-
municatos in fuam familiaritatem flt communio-
nem reciperet, flt Ecceſias in eam, quam con-
fueverant, confuſionem traheret. Qua de re gra-
vi dolore perculſi, quamquam potius, contempta
Regis aeleſtis beneficentia, pene omnis fpes cor-
rectionis ejus nobis ablata fit; adhuc tamen ani-
mum temperandum fore decrevimus, magis ca-
pientes eum apoſtolicam audire manſuetudinem,
quam experiri feveritatem. Itaque miſimus ei e-
piſtolas commonitorias, ut meminerit quid, flt
cui promiferit, ne credat fe poſſe fallere Deum,
cujus, quanto prolixior eſt patientia, tanto feve-
rior eſt, cum vindicare coeperit, ira; n& inh&-
notet Deum honorantem fe, nec potentiam fuam
ad Dei contemptum, fle apoſtolicam tentet ex-
tendere contumeliam, ſciens quod ſuperbis teſti-
fitit Deus, humilibus autem dat gratiam. Pnete-
rea miſimus ad eum tres religioſos viros, fuos
utique fideles, per quos eum ſecreto monuimus,
ut poenitentiam ageret de ſuis federibus, que
quam horrenda ſunt dida, pluribus tamen nota,
fle in multis partibus terre divhlgata. Propter
liue non ſolum exconynunicari ulque ad dignam
atiſfactionem, fed etiam ab omni honore regni
eum abque omni ſpe recuperationis debere deſti-
tui, divinarum, fle humanarum legum teſtatur fle
jubet autoritas. Poſtremo niſi excommunicato* a
fua participatione divideret, nos nihil aliud de
eo vindicare aut decernere poſſe, quam ut ſepa-
ratus ab ecclēſia in excommunicatorum confortio
foret; cum quibus ipſe potius, quam cum Chri-
ſto hab&re partem elegerit. Sane ſi noſtra moni-
ta ſuſcipere, flt vitam fuam corrigere vellet,
Deum teſtem invocavimus, bc invocamus, quan-
tum nos de ejus ſalute gauderemus, & honore,
fle cum quanta caritate cum in gremio fande
ecclēſie ampkdercmnr, utpote eum qui princeps
populi conſtitutus, & amplilimi regni guberna-
cula tenens, catholice pacis flt juſtitie d&fenſor
eſſe deberet. Verum quanti ipſe, aut ſcripto,
aut per legatos miſſa noſtra verba fecerit, ejus
fada declarant; qui indigne ferens ſe a quoquam
reprehendi aut corripri, non ſolum a perpetratis
ad emendationem revocari non potuit, fed am-

pliori confelentMB furore correptus, non prius cef-
favit, donec epifeopoc pene omnes in Italia, in
Teutonicis vero panibus quotquot potuit, circa
fidem Chriſti naufragam. ſecit, dum eos debitam
beato Petro fle apoſtolicas ſedi obedi&nciam, fle
honorem, a Domino noſtro Jeſu Chriſto coo-
ceſſiun, abnegare ſubegit. Cum igitur iniquita-
tem ejus ad finnum prodiſſe vidimus, pro his
cauGs, videlicet, primum, quod ab eorum com-
munionem, qui pro ſacritego reatu fimcmace he-
reſis excommunicat! ſunt > fe abſtinere noluit;
demum quod pro criminofis a&onibus vite ſiras
pcnitentiam, non dko ſuſcipere, fed nec &ro-
mincro voluit, immutata ea, quam in manus
legatorum noſtrorum promiferat, fide, nec non
quod corpus Chriſti fle unitatem ſanctæ ſcindere
ecclēſiz non expaverit. Pro his, inquam, culpis
ſynbdali cum judicio excommunicavimus, ut quem
mites non potuimus, vej feveri ad viam ſalutis,
Deo adjuvante, revocare valeamus; aut, ſi quod
abſit, ne diſtrictis quidem cenſuram pertimue-
rit, noſtra ſaltem anima negligent* aut timoris
diferimini non ſuccumbat. Si quis igitur han&
ſententiam injuſte vel irrationabiliter prolatam
eſſe putaverit, ſi talis eſt, ut ſacris regulis ſinte-
ligentir ſenſum pr&berc velit, nobiſcum etiam
agat, fle non quod nos, fed quid divina autori-
tas doceat, quid decernat, quid confena vox fan-
dorum patrum indicet, patienter audiat, ac quie-
ſcat. Nos tamen non anſtimamus q&ex&quam ſi-
Cdeium, qui ecclēſiaſtica ſtatuta noverit, hoc er-
rore teneri, ut noti hoc, & ſi publice affirmare
non audeat, vel in corde ſuo redum ſadnm&ſſe
perhibeat. Qpanquam ſi nos, quod Deus aver-
tat, non ſatis gravi de cauſa aut minus ordina-
te eum hn&finodi vinculo ligavimus, ſicut ſandi
patres noſtri afferunt, non idcirco ſpem&da len-
tentia eſt; fed abſolutio cum omni humilitate
querenda. Vos* autem Damini * qui juſtitiam . At . ſi .
Dei nec pro ngia indignatione, nec pro aliquo
periculo deferere voluiftis, ſatuitates, quas de e-
** . < .
xecratione fle mendacio annunciabuntur in coo-
ſummatione parvipendentes, viriliter ſtateſt con-
fortamini in Domino, ſcientes, quod illius par-
tem defenditis, qui infuperabilis rex eſt, fle ma-
gnificus triumphator, judicaturus vivos fle mor-
tuos, reddens unicuique ſecundum opus ſuum.
De cujus multimoda retributione, & vos cent
effc poteritis, ſi utque in finem fideles, & in-
concuſſi in ejus veritate perſtiteritis. Propter quod
& nos inceſſanter pro vobis rogamus Deum, ut
det vobis corroborari per Spiritum San&um in
nomine ejus, & convertat cor regis ad poeniten-
tiam, ut & ipſe aliquando cognoſcat non multo
verius amare eum, quam illos, qui nunc fixis i-
niquitatibus obſequuntur, & favent. Qxod ſi,
Deo inſpirante, voluerit reſipifeere, quicquid con-
tra nos molietur, ſemper tamen nos ad recipien-
dum eum in ſandam communionem, prout ve-
ſtra nobis caritas conſuluerit, paratos invthiet.

gy EJUSDEM A D EOSDEM.

Tenturum ft in Germunietm ffsmdet.

Ibid.

Gregorius fervus fervorum Dei urblepſicopij, Ipſi Ettrorum coonilium, ita profedionem noſtun ma-
coſis, ducibus, comitibus, nec non mujoribus ff
minoribus i> regno Teutonicorum conſtitutis, fulu-
tem ff oſtolicam benedilſionem.

> d c t,
ſcripta 1.

Nos ſic indigni, & inutiles principis apoſtolorum
fervi ſtatuiſmus ad vos divina auxiliante demen-
tia venire, & poſtponentes omnium fidelium
n&e ſincera intentione ſubire opn dubitemus. Ve-
ftri

381
 CŸ* ftri ergo ftudii fit de exceptione & lervitio no-
 --^ftro prxmmerc^eos.^quos prodentia veftra cogno-
 annoW poffe, ie nobis debere. Sit etiam itndi
 --**41 yeff« PerJ*rtci »eftr** pacem firmare, ut imen-
 nonis noftri» propofitum nihil immutare poffit :
 4 <(>- Quot & quantas colludationes cum nunciis regis

GREGORII PAPÆ VU. EPISTOLÆ. LIB. IX.

38,

habuerimus, & quibus rationibus didiceorum ob-
 viaverimus, quicquid dceffe ridetur literis, lato-
 res earum plênus iudicabunt. Qibus, ficut deCHR,STI
 iis, quæ beato Petro & nobis promiffitis, indu-
 bitaüter eruamus, ita vos de his, quæ ex noftra
 parte dixerint, nobis certiffime volumus credere.

19* AD RODULPHUM REGEM ET SAXONES.

Kunciat fi cwarffe, at per legatos fuos dr rebus a fi decretis in dnabul fynodis decerentur, tum nd'pa*
 timtiam hortatur, d' ut Magdeburgenfis archiepifcopatus optime providentur.

Gregorio! epiſopus firvus firvorum Dei R. régi, B
 oHimbutpe ficum in regno Saxonum commanenti-
 bus tam epifcopis, <p<sm ducibus, comitibus, nec
 non maioribus tf minoribus peccatorum abfolutio-
 nem tf apoftolicam benediehekem.

UI4. I /""Um veritas ipfa dicat, omnium qui propter
 ** VU iuftitiam perfecutionem patiuntur regnum ef-
 fe coelorum, & apoftolus clamat, neminem nifi
 qui legitime certaverit, poffe coronari, nolite fi-
 lli mei, in hoc qui vos jam multo tempore exa-
 K' at, bellico fiore deficere, nolite per ullius
 lentis perfonæ melidacia de noſtro fideli adju-
 torio dubitare; fed magis magifqué pro tuenda
 veritate eccleſiaſtica, pro defendenda veſtre no-
 billitatis libertate, labori jam citius finiendū in-
 cumbite & ex adverfo aſcenderido vos ficcorpo-
 ra vetita quali murum pro domo Dei opponere
 iaiagite. Quidquid iam in duobus fynodi noſtræ
 conventionibus de rege R. & de H. ſtatutum fit.
 Quicquid ibi de pace, & concordia regni fic cum
 iuramenti fit difſinitum, per noſtras bterasc
 per noſtros legatos, nifi forte capti fint, aper-
 tiſſime potetis cognofcere, fic fi quid adhuc re-

vos ignorare nolumus, quod qua omni oportet
 audiantia cum orationis noſtræ; «ftiditate, tum
 omeli noſtri gravitate, & propiciendo contulere,
 & confulcnda propicere verr neceſſitati non du-
 bitamus. Audiamus de veſtro archiepifcopatu
 Magdeburgenſi in dilciplinam quorundam ejuſdem
 eccleſias filiolum pro acquirendo ſeculari habitu
 & honore, obortam fuiſſe contentionem, quos
 modis omnibus ex præcepto Dei omnipotentis &
 San& Petri, & noſtro, ne ſibi in locum dam-
 nationis inſolmen arripiat regiminis prohibere, &
 C Deo dignum diſpenſatorem, prout ius poſtulatfic
 ordō, cum noſtra voluntate, & apoftolica bened-
 idtone, & communi omnium bonorum tam cle-
 ricorum quam laicorum eledione diſponcre. Vos
 tamen ipſi noſtis, quod in conſtituendis epifcopis
 negleâa fandorum patrum inſtituta bunc, qui
 modo funditur, fanguinem genuerunt, & adhuc
 nifi provideantur, pejores prioribus errores fovendo
 parturiunt.

A D G A L L O S.

locat illos ad fynodum pro difeordiis inter regnum tf fucerdattum componendis habendam-

Gregorius firvus fervorum Dei archiepifcopis, epif D
 copis, abbatibus in Gallia conſiſitis, m gre-
 mio fanila Romana eccleſio permanere videntur,
 falutem tf apoftolicam beneuſionem.

/""xUantas tribulationum anguſtias & perfecutio-
 num procellas ac pondera periculorum uni-
 verſalis mater fanda Romana eccleſia perpetuafit
 temporibus iſtis, quod credi vix poteſt, ex ma-
 jori parte latet ſcientiam veſtram. Ad hxc quo-
 que quid conſilii, quidve fuſtragit per vos filios
 litos debitis compaſſionis perceperit, vos ipſi a-
 gnoſcitis. Quod itaque fine dolore vix poſſumus
 vel reminifci, ita caritas multorum circa cam re-
 frigeſcit, ut hxc ipſa per evangclium prxtignata
 quodammodo fpccialiter videantur. ut dicitur :
 E quando abundaverit iniquitas, refrigeſcet cor mul-
 torum. Unde quid aliud dixerim nifi quod vos,
 qui aut fegniter neglexiſtis ac pavide reſiliſtiſtis
 matri veſtræ in tanta preſſura folaciari, nomine
 filiorum indignos & caritatis viſceribus alienos vos
 offendiſtis. Quem vero pudorem, vel potius quan-
 tum dolorem, quifquis eſt fanx mentis non ſet-
 tiat, cum confideret perſecutores chriſtianiæ reli-
 gionis tanta faſtione conſpiratione, ficut omni-
 modis annifibus non ſolum res ſuas profundendo,
 ſed etiam ſe ipſos morti tradendo, ad explendam
 animi atrocitatem huculque defudafſe, neminem
 autem vel vix paucifſimos, juſtitix fautores, aut
 corporum laborem ſubire, aut rerum vdiſpendia
 jati, aut de bonis ſuis opem matri fuſi eccleſiæ
 ferre curaviſſe. Verum, utcumque «fraternitas ve-
 ſtra ſefe habuerit, benedicius Deus, ſit Domini
 noſtri Jeſu Chriſti pater, qui nos ab advcrſario-
 rum manibus fic perſecuturum violentia prote-
 gens, hæcnuſ in manu noſtra juſtitiam tecun-
 dum teſtimonium conicienti» noſtræ defendit;
 atque potentix fu» vigore human» infirmitatis
 imbecillitatem noſtram corroborans ad iniquita-
 tem converti, nullis nos pramiſſionum blandi-
 tiis, nullis vexantium terroribus finit. Ipſi ergo
 gratias immentas referimus qui nos infractos hu-
 cutque in preffuræ tempeſtate confervans ad quan-
 dam ſpem tranquillitatis ficut liberis inceſſibus
 E duxit, ut non nos contra principalem juſtitix in-
 tentionem-egifſe, aut propria conſcientia aut ro-
 ligioforum, qui noverunt, examinatio reprehen-
 dat. De extero fratres ut caufa jurgiorum fit di-
 fcordia, quæ inter regnum fic apoftolicam fedem
 jam dudum agitur, annuente Domino, con-
 gruum valeat finem fortiri, vos ad fynodum
 quam in medio novembri celebrare diſponimus,
 prxtentium literarum vocatione ex parte beati
 retri apoftolorum principis præſipientes, invita-
 mus. Hoc etiam fraternitatem veſtram ſcire vo-
 lumus, quia ut ſecure ad nos venire fic in ve-
 ſtram patriam Deo protegente poſſitis redire, fi
 deſes noſtri a maioribus, qui fluxit m curia He-
 inri-

*Jtj

GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. XI.

354

Inrici diût regis , jutamento fccuritatẽ recepe- A firmarc, atque ad gremium matris ecclefiæ <an.
runt. Defideramus igitur una vobifcum nadare,- ûdæ fcilicet Dco auxiliante revocare.

anno
CHRISTI
17...;?.*

fâp

EJUSDE-M AD GERMANOS

anno
christi
...;?.*

Gregorius epifeoput fervus fervorum Dti omnbur
arcbiepifcopis , epifcopis , abbatibus , ducibus , iwar-
cbtonibul , comitibus , omnibulque ebriffiamun & R.
Petri apojol. principis fidem , èT doffrinam defen-
dentibus , èT obfervantibus in omni regno Teuto-
nicorum falutem tf beatorum Apoftolorum Petri
& Pauli benedictionem èT omnium peccatorum ab-
joiuttionem.

T^Go Sua^acurcluc facerdos apoftolorum prin-g
tipis fenus contra voluntatem & confilium
Romanorum , confidens de mifericordia Dei , &

vera fide catholica , venio ad vos , paratus pro-
pter honorem Dei & falutem animarum veftr-
nun mortem fubire , ut per multas tribulationes
tendamus , & penemamus ad requiem. Vos au-
tem , fratres mei dilectissimi & defideratiffimi ; i
fummopere curate , ut vos poffim Deo auxiliari
te adire , vobifque in omnibus prodeffe. Benedi-
cat vos ille , ex cujus gratia diftum eft mihi ad
corpus beati Petri in «1k ordinationis me@ : quod-
cumque benedixeris , beuediftum erit , & quod-
cumque folveris in terra , erit folutum in cætro.
Amen.

EJUSDEM AD WILLELMUM REGEM ANGLORUM.

Dt Simonia , luxurio , Û depeffione Jobani Dolerfis epifeopi , ordinatione Ovem iit ejus locum.

Gregorius epifeopus fervor fervorum Dei excellen-
tiffimo fiito ghriſto regi Anglorum falutem &
apoftolicam benedictionem^

mine dotis collatis , atque alienaris fcelere imma-
niffimo maritavit . His iniquitatibus coopertus ,
eamdem tamen ecclefiam dilaceratam dtffipatam*
que fi liceat incubare molitur , quibus de cauffa
ceffitudo tua noverit illum jam beati Perri apo-
ftoli ipiculo perfoffitum , & nifi fccleis refipuerit ,
fathanemate mortifero effe damnatum. Qua pro-
pter patema charitate te admonere , & caufam
breviter exponere ftuduimus , ne fortaffe per igno-
rantiam tam fceleſto homini tandiu in tenebris
fuls /acenti ulterius auxilium praebeas , neve ice-
lerum ejus te participem facias , fed fedi apoſto-
licæ , noſtrique monitis modeffe parendo illum
te repellas ; vel etiã ut tandem aliquando fibi
confidat , atque ad remedium pœnitenti@ confu-
giat , blande filiãdendo , fi poteris , inducas. Nam
tales itj malo perieverantes fovere & adjuvare
nihil eft aliud , quam iram Domini contra fe
provocare. Nos vero fupradict@ ecclefix affliãio-
nem diutius non ferentes , Deo infpirante ,
virum vit@ probabilem , dc comperte religio-
nis inibi ordinavimus & confecravimus , videlicet
S. Melanit abbatem , qui cum ob alias caufa-
quas explicare prolixum eft , ad nos ventitet t
pontificatus onus ex inſperato fubire compulſus
eft. De quo confidimus in Domino , quia fi ut
defideramus literilque noſtris multipliciter implo-
rare curavimus , principum terj. bonarum viro-
rum gratiam & ftidia habere meruerit , Domino
coopérante , fub B. Petri patrocinio ecclefiam ia
melius reſtaurabit.

β = 11
...
col

G Omperum eſſe ceſſitudini tux non dubita-
mus , quod dictus epifeopus Dolenſis eccle-
fiæ , qu@ Btitannicæ provincie principalis -il-
des , itat falutis immemor , & fandorum cano-
num decreta conculcans , camdem ecclefiam per
fimontacam hrrefim impudenter invaferit , & pro-
lixo jam tempore oppreſſerit violenter. Datis nam-
que comiti Alano copiolis muneribus , qux utque
hodie ad probamentum prius nequitiæ >n propa-
tulo extant , non per offium in ovleChrifti , led
ut fur & latro aliunde irrepſit : qui etiam nec
hoc fcelere contentus , iniquitatem <uper iniqui-
tatem appoluit , & quaſi fimoniacum eſſe patum
& pro nihilo deputaret , niculait@ quoque fieri
feſtinavit. Nam in ipſo tam ponicioie adepto e-
piſeopatu nuptiis publice celebratis , ffortum po-
tius quam iponiam ducere non erubuit , ex qua
& filios procreavit ; ut qui ja .l fpiritum fuum a-
nimaruta corruptori per fimoniaca commetcia
prolitterat , per foed@ libidinis inceſtum corpus
fuum ita in contumeliam Diaboli confecraret ;
& fic in eo nullus locus fupeteflet conditori ,
quem intus exut uique obligatum totum fibi ad-
vetfarius non vndicaffit . Nec tamen hucutque
maliti@ conatus inibilit ; led atrocidimum taci-
nus , turpillimtimque flagitium hot;endo etiam fa-
ctivgio cumulavit. Num adultas ex illicito ma-
trimonio filias , patdiis ecclefix , & redditibus no-

gy GREGORII PAPÆ EPISTOLÆ AD GERMANOS.

Gregoriur frw fervorum Dei omnibui arcbiepifco-
pii tn leut<ri(i aicjue in Sarconito regno comena-
nentipui , omnibnj<j:ie principient cnrflilque mayo-
ribus Û minoribus , <e non fient excommunteati
tl obediri voluerint , fimicm Û apoſtolicam bene-
diftionem.

Q Uomodo ex lite & d'fentione veftra maxi-
mum in fanda ecclefia periculum fieri quo-
fic;r ctgnokrmu , vilum eft nublis , vtium eft
fatubus noſtris in cuncilio congregatis , iumma
ope elaborare pro viribus , quatenus idonei nun-
titi tam rel'gione quam ſcientia pollentes e latere
apoſtolic@ Udis ad partes veftras mitterentur , qui
religioſos eptfcopos laicoa etiam pacis & juſtitiæ

amatore in partibus veftris commorantes ad hoc
optis idoneos congregarent , qui Domni gratia
preunte die & loco ab illis ftatnto tam ipſi
quam quos rpfis adjungere adhuc debemus , aut
pacem componant aut veritate pneeognita fuper
illos qui funt tanti diftidii caufa , canonicam cen-
furam exercean. Verum quomodo nonnullos dia-
bolico intindu confêãoa iniquitati fu@ facibus
ignitos , cupiditate induttoe , difeordiam potius
quam pacem fieri & videre defiderantes fore non
ignoramus ; ftatuimus in hac fynodo ficut & in
przterira , ut nulla perfona alicujns potenti@ vel
dignitatis , five parva , five magna , nve princeps
five fubjeãus aliqua przfumptione audeat legari
noſtris obſiftre , & cum ad vos pervenerint da
com-

Gregorius PAPÆ VII. EPISTOLÆ. LIB. XL 356

jj componenda pbea contraire ntc petlea contra in-
 terdicium illorum allet ia aitesum audeat infur-
 gere, ted ufque ad diem ab uiuflaturum brr.urn
 cHr ist i pacem omnes fine ulla occafime fraude <u-
 ſt. l. »?/ ' invent. Qyicumque autem hac veftra itatutaul-
 La pccuptione violare tehiavem, .liuifitmatls

EJUSDEM AD EOSDEM.

*Greg^{us} iut tñijctfnt ftrwu Jfixvurit Dti
 trbirpifcopis t tñjctpis, uciam/, (otntilim, <+
 ttffityilt printipia rtfu TbtUtnuamm cbrifu-
 Knt fodatt dtftndmbut fbtatm Uapyjtoñow bt-
 ntatShatem.*

*B miferabiliter, utpote difcalceatus fic laneis vefti-
 bus indutus, perficiens non prius cum multo He-
 tu apotolice milerattunis confilium fic confola-
 tuMum deſtitit implorare; quam omnes qui ibi
 aderant & ad quos rumor ille pervenit, ad tan-
 tam pietatem, & compaffionis miferiam movit ,
 ut pto eo multis precibus fic lacrymis irterceden-
 tes, omnes quidem inſoffitam mentis noſtræ du-
 ptiam mirarentur, nonnulli vero in nobis non
 apotolice Averitatis gravitatem, led quali ty-
 tannice feritatis crudelitatem eſſe clamarent .
 Denique infantia compundionis eius, & tanta
 omnium, qui ibi aderant applicacione devicti ,
 tandem eum, relaxato anathematis vinculo in
 communionis gratiam, fic ia finum fanda ma-
 tris ecclæ, receptis ab eo locuritatibus, qua
 infra feriæ funt, quarum etiam confirmationem
 per manus abbatis Cluniacenſis fic filiarum no-
 lraium Matildis, fic cotnetific Adelheidæ fic alio-
 rum piocipunt epilcoporum fic laicorum , <ui no-
 li. » ad hoc utiles viſi lunt, recepimus. His ita-
 que peractis ut ad pacem ecckſiæ fic concordiam
 regni, ficut diu defideravimus, omnia plenius ,
 adjuvante Deo coaptare poſſimus, ad partes ve-
 ſtras data primum .opportunitate tranſire cupi-
 mus. Hoc itaque dikâionem veſtram indubitan-
 ter ſeire volumus, quia ficut in deferiptis feco-
 ritatibus poteſtis cognofcere, adhuc totius nego-
 tii cauſa fulpcnſa eſt fic ad adventus noſter fic
 confiliorum veſtrorum unanimitas permaxime ne-
 ci-flaria dic videtur. Quapropter in ea fide quam
 accepiflis fic amore juſſuſque unanimiter omnes per-
 manere fludete, ficic. It'cs nos non aliter regi obli-
 gatos eſſe, niſi quod puro termone, ficut nobis
 mos eſt, ea diximus, quibus eum ad ſalutem fic
 honorerti tuum aut cum juſtitia aut cum milêri-
 cordia fine noſtræ aut illius anime periculo ad-
 juvare poſſimus.*

Uomodo pro amore uſuſt communc commune no-
 bifeum in agone chriſtianat militix pericu-
 lum fufcepiflis, 'qualiter rex humiliatus ad
 utteitiam ablutionis nam impetraverit , fic
 quomodo tota calda poſt introitum ejus in III-
 itam ulque huc deducia fit, veſtræ dilectioni fm-
 cera veritate indicare curavimus, ficut coullitu-
 tum fuit, cum legari ad nos de 'veſtris partibustandem eum, relaxato anathematis vinculo in
 communionis gratiam, fic ia finum fanda ma-
 tris ecclæ, receptis ab eo locuritatibus, qua
 infra feriæ funt, quarum etiam confirmationem
 per manus abbatis Cluniacenſis fic filiarum no-
 lraium Matildis, fic cotnetific Adelheidæ fic alio-
 rum piocipunt epilcoporum fic laicorum , <ui no-
 li. » ad hoc utiles viſi lunt, recepimus. His ita-
 que peractis ut ad pacem ecckſiæ fic concordiam
 regni, ficut diu defideravimus, omnia plenius ,
 adjuvante Deo coaptare poſſimus, ad partes ve-
 ſtras data primum .opportunitate tranſire cupi-
 mus. Hoc itaque dikâionem veſtram indubitan-
 ter ſeire volumus, quia ficut in deferiptis feco-
 ritatibus poteſtis cognofcere, adhuc totius nego-
 tii cauſa fulpcnſa eſt fic ad adventus noſter fic
 confiliorum veſtrorum unanimitas permaxime ne-
 ci-flaria dic videtur. Quapropter in ea fide quam
 accepiflis fic amore juſſuſque unanimiter omnes per-
 manere fludete, ficic. It'cs nos non aliter regi obli-
 gatos eſſe, niſi quod puro termone, ficut nobis
 mos eſt, ea diximus, quibus eum ad ſalutem fic
 honorerti tuum aut cum juſtitia aut cum milêri-
 cordia fine noſtræ aut illius anime periculo ad-
 juvare poſſimus.

GREGORII PAPÆ VII. DECRETUM

Regorius papa VII fic **ILbanus papa IL** E inſtituere non deſliterunc. De his quidem fanA
 <u>« r. iu
 <« .ll.
K conſtituerunt , ut ſellivitatcs Romanorum
 pontificum celebres habeantur. Martyrum in IX.
 jeſſivnibus, conktlorum tn tribus faltem kdioni-
 bus prarter quouidam, qui pro ſua excellentia
 celeberrimi haberemur, ficui fit S. Silviſter, Gre-
 gorius fit alii. Nam cum qualibet ecckſia ſui
 paltoni, fic ſi confecloc fuerit, kilum ſolamnirer
 oWervet , quanto magis comm, qui totius ecckſi-
 ac non tam patroni, quam patres extiterunt ,
 quam ſic ulque ad marte rium veibû» fic exemplis

EPISTOLÆ DIVERSORUM AD GREGORIUM PAPAM VII.

SAXONES AD EUM DEM.

rgerinl wt dteretlt tñi partitui ; Attd tñntti Jüd, pûu tdtvtrfarili feWM , t/HOWIT'.

S««?«S«» \T«»i Canditas veſtra fit omnibus circumqua-
 cuit l. **XN** que notum eſt, quam difficulter, quanto
 »»» »pe bajulorum difetimine legationes ad vos Irani-
 Onrs4 G«rrM/. Tom. XX.

mittimus, quia iter, quod omnibus temporibus ,
 populis, tribubus, linguis fuit pervium, nunedau-
 ditur illis maxime, qui non minimum pro bono-
 re

*e» re illius alio: avetunt, ad cuius corpus eadem via Anunes mulcere, fit post tam | ulfiw anno
durit. Et possi Poll longam expectationem iterum ducatum ab eis curren ■after
anno reverti nuntio nostro, nihil aliud nobis consolati
CHRISTI tioni, relatum est, nisi ut decretis his, quæ man-
adimus fidem vos non habuistis. Ex qua, ca-
riflime Domine, incredibile vobis vifum est, quod fra-
tres ruihi sic coepiscopi Wicebulgenfis, sic Pata-
vienfis cum aliis religiofis vobis in veritate nun-
tiaverunt, quodque te vidisse, & auditum testati
funt; certe non in verbis mendacii confidimus
liberari, led credimus quia veritas liberabit nos;
Deus non default sperantes in te; nam rex no-
ster Rodolfus f.ritis in eo, qui dat salutem regi-
bus, de inimicis Domini potenter triumphavit.
Hincricus autem cum suis complicitibus præuereos
qui in gladio ceciderunt, in fugam verius est,
comite illo, cuius malitiam vos in bene vincere
frustra tentastis, Roberto Bambergense, qui ho-
rum omnium auctor sic incertus est. Uo uti-
nam de sua & foclorum enis lallacia latis edo-
ūs hiltlētis. Nolite Karilfmc Domine amplius
ad irrilionem sancti nominis vestri hujusmodi ho-

ad nos tantum nobis effert defideiabilis quantum
& necessarius, fed vere icimus, quia sponte illo-
rum ad nostras partes nunquam vernetis, nili
certi hnt vos illorum parti favere. Et fm-
ca: Ergo si nen propter nos, t-unen propter ho-
norem ledis apostolicæ confirmate quod operatus
est ejusdem leuis legatus, ita ut line ambiguita-
tis denuntietis quid in hac ecclesie divisione te-
nendum fit, quid léquendum: quod flumduum
fa&um fuisset, forte pars iniqua adeo jam vires
perdidisset, ut nec nobis, nec vobis nocere prx-
valeret. Rogamus etiam ne in hxc statuta cano-
nica deficere patiamini, ut corpora excommu-
nicatorum, qui in perfequendo ecclesiam occisi
Ruit, in atris ecclesiarum depcl ri non permitti-
tis; ubi autem lepulta sunt, divina orticia cele-
brari prohibeatis. Multi ex eis in Augusta civi-
tate lepulti sunt: Ejusdem loci congregationibus
litteras vestras per diicurrntes peregrinos fatis
mittere potestis.

libu

SAXONUM RQDULPHO FAVENTIUM AD GREGORIUM EPISTOLA.

1 *T' Effis ell cellentia vestra & literæ vestre» Cgi leniendo synodalibus preep-s manifeste la-
A quas in tñbinvniū habemus, quia nec
pro consilio nostro nec pro causa nostra, fed
pro illius ledi apostolicæ imiriis regem nostrum
regia dignitatepiraliis, nctefque terribili in-
terminatione ei sicut regi ferviamus, in-
terdis illis „fic omne» chititianos a vinculo ju-
ramenti, fluod ei fircerunt vel facient, ab-
folviftis, eurnque vinculo anathematis alligastis.
In his omnibus patem; a; i velfix cim magno pe-
riculo nostro, tient nunc patei, obedivim.us, &
quia eidem depolito ac depositionem vestram cum
æetatis concordæ/e nolimus, tantam in nos cru-
delitatem exercuit, ut plures ex nostris amitta
omni substantia animam in hoc certamine pone-
rent & filios exhxredes & ex divitibus pauperes
reliquerunt: qm autem refrdri sunt, de vita quo
tidie illicitis vu.r fublidia pene omnia amilēint:
Sed cum nulla nos persecutioie funeraret, fupe-
ratus est ille, ut licet nolens suam nolus pra-
sentiam exhiberet, & ei quem inhonoravit cum
fuo dedecore honorem impendete'. pio quo la-
bore hunc trucium recepimus, quod his, qt. cum
periculo animatum notharum vefligia pedum vc-
llorum adorare coactus est, abfque nostro con-
filio. & (me coradione abfolutus. aanocrndum
nobis libertatem recepit, /r /m.i.o :-:rpvjltu .
ergo cum pm uhta anni terminum ime redore
enemus, m }-lum de quo prxvjiricatus est, ille
alius pt.ncipum nolhorumledione fufirogatuscft.
Cumque de electo nobis rege, & non de regibus
ipe., ad refocillandum imperium iuccrefceret, ec-
ce ex inprcato hterx veftrx duo. in uno regno
reges pionunciant, duobus legationem decernunt,
luam regw nomims pinmitatem, ac regni divj-
lonem divino quoque populi, ac ftudia partium
fubiccuta funt; quippe cum in cpiftolis veftris
prxvaricatoris perionam femper prxponi cerne-
rent, & ab eo ficut a potente exigi, quatenus
ducatum vobis in has partes ad diicutiendam cau-
fam præberet. Et pojl hoc quoque infirmi-
tatem nostram movet, quod licet nobis perfua-
detur, ut in incepto firmiter perduremus, fic et-
iam coa.rarix parti verbis & rebus fpes innui-
tur. Nam familiares prxdidi Heinrichi, qui ab
vtnni reguo infanda notantur, quique illi ut re-

obedientes funt, & una cum c-eit luo per 1-»
garum apostolicum ab ecclēia leparati, ad hanc
ledem venientes benigne lulcipiuntur, & non fo-
lum impuniti redeunt, fed inluper gloria & ho-
nore coronantur, fic ad priorem inobedientiam
t'uperbiendo reverentes noftr miferix inultant.
Nobis aurem quafi ridiculis ad infipientiam repu-
tatur, quod ab illorum confortioabfinemus, qui
ab iplo capite nostro tam caritative in commu-
nionem 'ecipiuntur. Acccdtr & hoc ac cumulum
infortunii noftri, quod prtrc illa, que nos ipfi
delinquimus, etiam adverfarionum culpa in nobis
cuditur, dumnostrxnegligentixattribuitur, quod
idoneos & frequentes legatos huc non mittimus,
luce enim darius patet, quod illi hoc fieri pñ-
hibent, qui ne prohiberent jurejurando vobis pro-
millerunt. Er nunc de violentia facri itineris in-
terclufioni & dc mantefto illorum perjurio tace-
tur, & nobis imputatur, quod nuntios non mit-
timus. Scimus & ex confideratione veftrx pieta-
tis fperamus, quia hxc omnia bona intentione,
& lub.ili aliqua deliberatione agitis, fed nos ho-
mines imperiti occultam illam diipenlationem pe-
netrare non fufficientes, quod manifeffe audivi-
mus & vicimus de illa utnufque partis conforta-
tione, & rerum certarum incerta dilatione or-
tum efle & quotidie oriri vobis exponimus, hoc
eff bella inieftina, homicidia innumerabilia, va-
ftationes, fic incendia domorum fic ecclesiarum
fine differentia, oppreffiones pauperum, direptio-
nes rerum ecclesiasticarum, quales nunqualt *w-
Edivimus, legum quoque divinarum fic fecularium
defectus fine fpe reparationis; poftremo in dimi-
catione duorum regum, quorum uterque ad ob-
tentum regni ipem a vobis accipit, tanta proflig-
atio regallum, ut poft hac reges noilarum par-
tium rapinis fint fufftentandi. Hax incommoda
aut nulla efient jam, aut multo minora, fi ne-
que ad dextfram, nec ad finiftram veftra ten-
tentia divertiffet. Et interptitit: Nam
fi hoc quod in fynodo Romana definitum, fic
poft a legato ledis apostolicæ confirmatum est,
lilentio contegi oportet, quid poft hac nobis cre-
dendum, vel pro rato habendum fit, omnino ne-
icimus.

PRÆ-

ANNO
CHRISTIANNO
CHXISTI

t® PRÆMONITIO IN SEQUEMTEM EPISTOLAM.

Ik4.

'r^{AL}Pifcapetnt Moravia Jntaai epifeopo emnntffii a Kfiobtit a Jaromiro ~~ffata~~, raw addit, .ft aggrava*
 A-r Pragvtf divifeame cam pnyentaam qaoorva-
 daat epi/copatat Pragnffir affigaatioar cmcoqatrt aoa
 valeat Jaromir, alio nomine Gebebardat , Prage^{AL}fii
 epifeoptii, nidil non amhrkatar, nt amolam epifeo-
 pone vexaret* Onin nec a vaineribas feedifqat a^Yji
 new aijbneiat. Vt id rtfelvit Alexander papa iJ.
 legatos [net eo miffit Btrltmdam, iJGregoriam, qai
 Pragenfem epifeopam ai ofitio fao iafpenfum palam
 edixerint. Alla faat im yate obitxm Alexandri
 param i exi faceedens GregoAas caafam totam refm
 mens , prias qaidem linras dedit ad Vratifidam
 Bohemia darem, Jaromiri qxidemfratrem, ftdmms-
 lo illiat faventem, conqaerint de Ixjaria legatisapo-
 jngit, narrans ft inaaditam, a^{AL}c a mtropolitadoin
 tymdo damnatam injxriaprohiberi, m epifeopale mw-
 ***t exerceret. Hat Pragt^{AL}fit ficmd & fius qmrelas
 Sigefridxs MogxsUimu Arcilegi/copets per literal ad
 Gregariam pontificem detxlit, qaam tjm epifiolam
 bac transfert, quod latear affaadat Utens Gregeris
 ad Trathlnam vulgatis apad fabbe rigtft. Itb. I. I
 epifi.XTJl. ex Codice Udalrici Bambergers. Quern
 dein exitxm taafa babaerit, inferias, cam de cm-
 tiilir Pragenfi aaao J074. agetar, exponam.

£> SIGIFREDI MOGUNTINI ARCHIEPISCOPI
AD GREGORIVM VII. EPISTOLA.lbwl
Od Ud.Irki
r^{AL}i

Everentiffimo Patri noriter facerdotio primeBclero, fit populo, ut eum, quilexcommunicatum
 Sedis Apoftolic® infidatO , & Moguntiu®
 r^{AL}i. difpenfator ecclef», fedulam benevolent» fervi-
 tutem, & debitam obedient» fubjedionem. Sem-
 per quidem defiderio defiderabamus, eum apofto-
 lic® fedis pneffilem efl-, qui vita & moribus ,
 verbis, exemplis ad falutem pnefflet, & prodef-
 fet fandae Dei ecdefia. Nunc vero quomodo
 melliflui fadi funt ccli, folito dulcius diffillan-
 tes rorem gratia Dei, divina miferatio/votifno-
 ftris folito cumulatus fatifecit, & eum, quem
 maxime optabamus, eidem fandae Romane ec-
 clefia: praefecit , qui nobis femper dexter fte-
 tit in omnibus negotiis , nunquam nobis defuit
 in noftris. Unde totis praecordiorum medullis
 gratias agimus Deo altiffimo, qui cathedram Pe-
 tri, caput fcilicet ecclefiarum, veftro, mi reve-
 rende pater, illuftravit, & ornavit facerdotio ,
 humili fupplicatu orantes, & deprecantes, ut qui
 primitiae apoftolatus veftri perfudit oleo luti®
 pne participibus veftris, gratiam, & pacem mul-
 tiplicet ecclef» fu® eundis diebus veftris. Opta-
 mus autem promereri, ut peculiarem gratiam
 apud vos obtineamus, A aveftra paternitatefpe-
 cialem nobis provenire dementiam, non folum
 ca charitate, quam univerfali debetis ecclef» ,
 fed etiam eo grati® privilegio, quod femper fa-
 era fedes veftra Moguntin® impendit ecdefie ,
 ut pia mater fpECIALi fili®. Hac ergo freti gra-
 tia in omnibus que nobis obviant, ad vos re-
 currimus, Ac quicquid nobis advertatur, ad vos,
 vclut membra ad caput, referimus. Unum hu-
 militer intimamus vein® fanditati, quod fubao-
 teceffibre veftro pi® recordationis Papa A. conti-
 git, nos, ut falva reverentia dixerimus, injufte
 prejudicium pati, Ac inclementer deturbatos effe
 ab eo jure, quod facri canones, & patrum fcita
 metropolitanis jubent fervari. Denique eidem fan-
 diffimo patri de fratre , fle illifraganeo nortioh
 epifeopo Pragenfi finiftra relatione luggeffumeff,
 fle me ignorante ab inimicis apud eumaccufatua
 eft, unum , & hadenus infortum ab eo exiit
 cdi&um, ut eumdem fratrem, fle coepifeopum
 noftram nec inter fratres fuos canonice prius au-
 ditum, nec canonice ad fe vocatum, necinobe-
 dient» culpa denotatum, non folum ab officio
 fuo fufpenderit, fed etiam rebus, & redditibus
 fine ecdefie omnino fpoliaverit, fit extruferit ,
 ita ut miffis nuntiis publice nunciari fecerit in
 Ctrnk General. Tom. XX.
 Bclero, fit populo, ut eum, quilexcommunicatum
 habentis, ulu® quod epifeopi t^{AL}ve® Vd quare-
 rent, vel acciperent ab eo. Quod fadum , fi
 apoftolicam-deceat-ranffitudinem, fit decreto-
 rum fervet auctoritatem, veftram non preterit
 fanditatem. Debuit namque juxta decreta cano-
 num, ad nos primum caufa deferri, fle ad con-
 cillium vocatus intra provinciam , inter fratres
 fuos audiri ; ego vero fle fratres mei deberemus
 ad apoftolicam fedem, velut ad caput noftrum
 referre, fi tanta res effet, ut per nos nec pof-
 fet, nec deberet terminari. Nunc autem frater
 nortioh & coepifcopus a fede fua vagus, fit pro-
 fugus, Ac, ut diximus, rebus & redditibus ecde-
 fi® fi» injufte fpoliatus, & extrufus, indignum
 patitur iudicium, fit omnibus fratribus fle coepif-
 copis noftris magnum inde provenit fcandalum ,
 fit epifcopale nomen fit officium, quod apud Deum,
 & homines facnun eft, intolerabilepatituropro-
 brium . Porro ecclafia illa jam multis diebus pa-
 ftorali caret adminiftratiooe, fit unico paflore
 viduaepifcopali vacat benedidioni, in quo ewf
 copus ille, qui expulfionis Ac perturbationis hu-
 jus sudor eft, ejus fibi ufurpat officium, Atquod
 omnibus conciliis fit decretis maxime cautumeff,
 Dconfecr^{AL}ndo, & confirmando emblem circuitepi-
 fcopatum. Quod maxime ob hoc periculoffim
 eft, quod gens illa catholic® fidet noveHa eft
 plantatio, Ac nondum radicata Atfundata inchrif-
 tianifino, Ac facile ad antiquum paganifini re-
 volabit errorem , fi inter paftores fijos tantam
 viderit durare diffenfionem. Quapropter ego fit
 omnes fratres rpei veftigils veftr® fanditatis af-
 fufi oramus Ac obfcramus , primum ecclef» ra-
 tiones, nec non maligni hujus temporis inclama-
 re importunitates Habebam quoque de quibut
 dam agere vobifeum «ipfe praelens, quod nec li-
 teris intexere, necnuntio etiam alicui fideliffimo
 habeo aperire. Quapropter prxfenies fratres cum
 liters# mec exeufationis ad vos dirigo, qui vobis
 fuggerant, quod ad vos non veni, non efl® te-
 meritatis, fed inevitabilia, Ac fupren» neceffita-
 tis. Noverit autem fanda paternitas veftra, quod
 non eft homo in terra me vobis fidelior, fit ad
 omne praeceptum veftrum implendum devotior ,
 nec ad adventum meum ad vos .aliquod nego-
 tium poffet retardare, fi tamen juraver virium
 valetudine. Pro inveterata autem Thuringorum
 obduratione novam vobis facio couqueffionem

CONCILIIUM

»»»

qui ficut femper, fic etiam adhuc Spiritui fanão A Unum rgo facram paternitatem veftram , ut- —
— eulque iuftitmis refittunt iegtbu , reddituum contra tam nefarium, tamque ipfolitum facinus
Chrifti orum „wg“io decimaflolem, ufque adeo pcedu ecclefiatiae difciplin nobis compatiem- „„„
„„„ „(„< dum monerem cos, ut omnipotenti Deo obedi- dQjuccurratis, & contra inimicos Dei gladium ed -»«-
„4 „< rent, ipfi e contra annata manu promifcux ple- arripiatis, qiatenus fentiat contumax & rebellia
bis, me & meos obfiderent, nifi Dominus omni- ferva Thuringia, quod adhuc in davigera mantf
potenti manu liberaviffet, forfitan crudelitas eo- Petri vivit, & regnat imperatrix Ronu. ^
rum ufque ad internecionem in nos defarviffet .

CONCILIIUM CABILONENSE

Anno MLXXIh. celebratum : poft quod fada eft electio Hugonis Lugduenfis Camerarii
in epifeopum Dienfem, :

Cum coram Girajdg fedis apoftolicx vicario communi omnium contenfu in Lancellini fimoniaci
antiftitis locum lubrogatus eft die xtx. Odobris, anno Chrifti MLXXII.

A Nno ab incarnatione Domini m lxxiii . . . Bgitimo vivente caftitatem ecclefie feeda fcilitione
Alexander Papa Giraldu Offienlem epif- corrumpere. In hoc devota contentione placuit
Γ.η*η*^ copum, qui Petro fuccederat, ad Gallias veni- beneplacitam fux prxfentix voluntatem
n« navit, & vices fuas ei per Franciam & Burgun- in offe ifione lucis fuis fidelibus declarare. Nam
dium commiffit. At ille rx pnecepto Papae Con- eum effet nubilus dies, lux in modum fphxrx
cilium apud Cabilonem inftituit; cui prxerat Ro- per aliquot horas in gremio & facie fplenduit
clenus epifeopus literis apprime eruditus, & in cccicfur, qux lie accendit eundos qui aderant &
Jeafione divinatorum voluminum ftudiofiffimus. viderant ad laudandam propitiationem divinx dé-
mentie, ut clamaretur ab omnibus, Bencdiftus

Ex cmbtico yirdwifl Httgmit Metis Flevinie-
ct^fit pttbütü jeris feffo a nobis entt en. drcem
p. J94. Tomi I. Novtt Bibliotbce MS. librorum.

Anno ab incarnatione Domini MLXXIil. Gi-y nec voluit tot praecurrentibus indicis voluntati
rfdius Offienfis epifcopus Romanx fedis legatus divruç contraire, compulfis eft auctoritate apo-
in Gallis concilio Cabiloni habito Romam re- ftolica remorari, & confirmata eft fuper cum
diens, fit apud Dienfem urbem hofpitatus, cum electio cleri & populi [Me tjl mtnfr Offo-
clericis in ecclefia de utilitate ecclefie loqueba- icio, fit xtx.) Quo audito, ifte qui ecclefiam
tur. Erat enim in eadem urbe Lancdtnus fimoni- per fimoniam invaferat, fit armis retinere renu-
niacus diftus epifeopus, qui vocatu; ad audien- bat, dolens unanimem a&nfm omnium, & ti-
tiam cum venire renueret, & fe in domo epif- mens populi gaudentis & ad pia vota incalcfcen-
copali manu militari defenderet, & epueopatum tis animo fi intumefeeret, impetum ferociffimum,
retinere tentaret, traftabat legatus cum civibus, Dominum epifcopalem déferait & recedit. Ange-
canonicis fcilicet & plebis maioribus, quiddeepl- batur enim curarum attibus, & ftimulis mordacis
feco agerent, dicens juxta Ambrofium inexpla- conicientix quam non effugere quibat, quia non
bilem effe culpam venditi minifterii: & juxta de- inveniebat -quo fugeret: nec fuis jam ut fbftebat
creta fandorum patrum Leonis, Gregorii, Ni- delettabatur erroribus, a quibus puniebatur licet
colai, & exterorum, erga fimoniacos nullam mi- nolens .& infelus, & tamen adhuc exultabat in
fericordiam habendam in fervanda dignitate: & crimine, quia novis vetera obumbrando peccatis
faia quifquis per pecuniam ordinatus, ad hoc ut fe plerumque adjuvari xftimabat. Putabat enim
at harreticus promovetur, & omnes qui ei con- infligne effe virtutis, ubi eft lapfis criminis. Sed
fentiant, & qui emendare potiunt & non emen- jam fileatur ejus memoria, quia recedit, quia
dant, fit omnes qui contra illos non funt, fed aufugit, quia quod indebite ufurpaverat, noneft
favent eis, cum co habeant partem qui prius expeditus dimittere. Sublimatus eft electus no-
commiffit hoc peculiare flagitium. Dum ergo de fter cum gaudio & cordis jubilo in pontificali
his inter eos tradarerur, & ut praediximus ille folio, acclamatus eft & confirmatus epifeopus de
diftus epifeopus audientiam fubterfugeret, juxta Dei & Chrifti ejus judicio, de clericorum pene
canonum inftituta & fandorum patrum decreta omnium tctimonio, de plebis qux tunc adfuit
epifeopus quaerebatur idoneus, qui & falu E fuffragio, de facerdorum & bonorum virorum
eorum invigilarer, & animabus commiffis follicitui collegio. Invenit itaque civitatem angans ple-
fuperintenderet. Ecce perfonuit ad aures eorum nam, tribulationibus circumfceptam, vigilantia
adveniTe illuc, & ecclefiam qua tenebantur in- multa egentem, res epifcopii direptas, ita ut
trafte orationis gratia Hugoaem Lugdunenfem ca- non invenerit unde vel uno die de redditibus do-
merarium, prxcin&um & paratum ad equitan- mus epifcopalis vivere potuerit. Ita omnia attri-
dam. Ibat enim Romam ad S. Petrum. Nec verant, qui ante eam fuerant, adeo ut de om-
mora Spiritus fandi gratia corda fuorum illu- nibus totius epifeoparum ecclefie vix unam habe-
frante, fit clamor & concursus fidellum, ocrea- ret domus epifcopalis aut mater ecclefia, cum
tas cum calcaribus invenitur, rapitur, ren&ur: fere omnes poffiderentur a militibus & quibufli-
in conpedum apoftolicx fedis vicarii lummo bsn- bet fiecularibus. Nec diu paffus eft fuo in tero-
nium favore & gratia deducitur, quod dignus fit pote tantam videre contritionem & conculcatio-
qui poffit ecclefie prxeffe & pcodeffe acclamatur. nem ecclefie. Cum potius ftatuit decretum, ut
Redamabat ille, & votis populi parabat obfifte- nullus laicus obtineret ecclefiam, aut panem ac-
re, quafi qui non poffet nec deberer fponfo lc-

di-

CRIGORUS
P. VII.
39 J
quod cum semper confuetunj & valde neceffarium A
Chitst: h'cr't> ut fi quando legatus apoftolice fedis coA
... «i»,
...»,
tur: tua fraternitas poft peraâam fynodum , in
quj tot negotia emerferunj, nec ad nOs rediit,
nec eiun qui fecum eft, confiderata vel neceffi-
tate, vel noftra expeâatione , remiffit. Nobis e-
iuidem gratum eft quod pro negotiis S. R. Er in
lifpaniam proteâus es : led debuerat prudentia
tua aut illum quem tibi adjunximus, aut alitpxm,
qui fynodo interfuiſſet, quique omnia vice tu*
nobis rationabiliter expedire fciret, ad nos dire-
xillc: quatenus perſpeâis omnibus , confirmanda
confirmaremus , & fi qua mutanda viderentur ,
difcrcta ratione mutaremus . Licet enim literis
tuis aliqua nobis geftorum tuorum notitia appa-
ruerit, &c.
Magnam fitiffit fynodxm hanc ex bis verbis appa-
ret, in qua tot negotia emerferunt. Addit dam-
di, multos ad fedem apoftolicam querelas fxal detu-
liffe : quorum alii injuftc te excommunicato», a-
lii inordinate depofitos, alii ifrimérito interdiâos
conqueruntur. Nominatim autem de Guiltlme Ax-
citano archiepifeopo hac febjicit : Cum ob id fo-
lum quia excommunicato icienter communicave-
rat, eum efle depofitum, & tamen in examina-

tionc ejus dé objeâis criminibus, præter quod do-
lnum & prdeceffrem noſtrum Alexandrum pa-
pam fibiignoviſſe fatebatur, non eum iecanonice
exptri^afle, fed expurgare voluiſſe dixit . Tum:
Hoc tamen confidentibus fratribus, & cocpiſco-
pis noſtris, & cardinalibus, inter camera nos d-
creviſſe cognofcas: ut præfatus Aufctenſis archt-
epifeopus, propter hoc ſolum quia communicavit
excommunicato , depâioni ſubjâcere non debeat :
ita tanien fi de objeâis aliis criminibus feexpur-
gare poterit. Pontium vero Bigorritanum diftum
epifeopum, quem fimili de caufa depofitum efle
nunciatti, ad nos veniſſe cognofcas : fed honori
tuo providentes, nulla querelis ejus reſponſa de-
dimus. Attamen quia in paribus cauſis parla ju»
Bra tenenda funt, fraternitati tuæ ieribimus, ut.
... officii fui reſtitutione non careat. /lac Gregn-
rids, ex qxibns rerum m hoc concilié aHarxm ali-
quam exprimere notitiam poſſicmsu . Eſſe extern no
Elovempopitania celebratam , Axcitane & Bigorri-
toni ontiftitmp caufa docent. Ito intellexit Sirmeso-
dxs mfter, qui in notis, ad Goffridi tndocineſis *-
piſt. 18. lib. i. Gregorius, inquit, VII. fynodum
ab eodem (Giraldo) in Novempopulis coa&un
commemorât, lib. i. epift. 16.
Hoc abſolato cmcilio profe&xm efle Giraïdum r*
Hiſpaniam apparet tx iis qua idpra dejcnpta foot.

*J**O
«t ...».

«69. «e*

CONCILIIUM ROTOMAGENSE

In caufa tumultus exorti in cœnobio & feſto die S. Audoeni, in Baſilica B. Maris
celebratum anno Chriſti J073.

Obſervatio Philippi Laber, S. J.

Sequenti concilio Rotonugenſi occaſione probuit temeraria monachorum S. Audoeni in Joannem archiepilco-
pum irrupto quam cum ex alii pluribus diſſec, tum ex auctore Anonymi chronici Rotomagenſis anobitexcuſſi
ptg. 07- Tomi i. Bibliotheca noſtra miſl. librorum io hac verba.

Hoc anno >073. (quo Gregorius VII. papa Ctaculi vierſilitudine . fed quaſi in recompensauo-
faâus Hildbrannus antea vocatus) invaſerunt
monachi S. Audoeni Joannena Rotomagenſem arch-
chiepiſcopum miſſam celebrantem in feſtivityate
ejusdem fanâi (die 14. Auguſti) cum armata ma-
nu virorum ; unde judicatum eſt in concilio in
eadem civitate congregato præſidente Anglorum
rege Willcnno , monachos hujus criminis reos
per. abbatiatin carceribus retrudi ad placitum arch-
chiepiſcopi, utleque plures diſperſi ſunt : unus
Numenarus n mine apud Fiſcanum : alter apud
& Wandregiſilum nomine Benedidus ; tertius ap-
ud Gemeticas nomine Radulſus.

R'in geſſam fuGu. profiquitur ſeripeor Anonymus S.
«>1>eni m ea , qnam textu Archiepiscoporum Roto-
majenſium Chronogia . cuju» erit teſtinionium elevare
contenu ne nonnulli , altera partu ſtudium obtende-
nt., exceptionem tamen omnino filperat quod elu-
cet m eo ſcnptore antiquæ finernatui in (igne. Quid
porro totum faAutn fuerit ex eodem vetuilo codice de-
pro.n irnu. .

Guilielmus Nortmannorum Comes ôc Anglo-
rum Rex glorioſus Cotnomanis aim expeditione
ſua morabatur. Aderant ei intcF^tcbquoce proce-
res iſte Joannes fedis hujus archiepifcopus, ut vir
excellentiſ ingenii & non mediocriſ conſilii, Ni-
colaus quoque Abbas ſupradiâi ctrnobii. Immi-
nebat celeberrima totiſque votis exciplenda fan-
ftiUtni Audoeni dies natalitia- Et quia moriſeſt,
ut Archiepifcopus ipſa die inibi Miſſarum ſolem-
nia celebret, non pro ulla quidem vel ipluſgen-

Hanc turbendam lætitiâ exarſiſſe, qui maximo
ſibi lucro credidit accedere, ſic illud veneno fuſ
nequitiæ tempus inficere, quod inierim ſibi do-
lebat deperire . Finito itaque Kyrie cum duobus
ritimis, exaſto Gloria in txcejſis De», quod ince-
ptum ab Abbate Richardo Sagienſi, Cnorus ce-
leberrime fuerat exeutus cum laudibus ſuis, (id
vero totum expendebatur in præſtolatioe Archi-
pnrfulis .) Ecce accurrit ut turbo tempeſtatis ,
omnem confundens illius gratiam celebritatis .
E Hic namque totam mentis indignationem animo
concipiens , quod noa ulqueaque ſiſſet expe-
ſtatus, torvis oculis, ore furibundo omnibus ma-
ledixit, converſuique ad iſſos monachos excom-
municavit ex auâoritate Dei & ſua , officiũ
præſens interdicens ceſſare fecit. Abbatem ab al-
tari evcUcns, divini officiũ miniſterii prohibuit.

Mas-

— « Mzrorri erat plenum & ftuporis cemeic tance
chr lsi i > lot & voces eam przo-
,o,r kici« n*ntes in fubitum Glentium obmutuifle. Ipfe ad
-4 >»ff. cOa^lendum oflidam fe préparât , tlerici* fuis
ut â loto intercer-to peragerent imperat . Nihil
hic reticendum fore cenfcimus , quod dum alteri
parti favvn.lo diilimulainus , .alteri totum dero-
gando imputare videamur . Verum falli adtipu-
- lione non indigit. Fratres etft decorem fibi tan-
ti lui gaudii prauipi dolentes I Pontifn ali tamen
auctoritati cedunt, fellivis fe ornatibus exuunt ,
Fatis cum tumultu ecdeûamegrediuntur , huc qui-
dam, pars illo , alii alfo fcodunt , invicem &
ad fuos pudore maerentes conqueruntur. Cum fu-
bfto quidam mroils impatiens, dubium quidem,
an ex ipfis vel eorum famulis, plus furoris, rru-
- nue confilii animo colligens , turrim properat ,
matus ecclefi» lignum pulfat. Hinc torum ocior
advolat. Archiepifeopum S. Audoeni glebam ad
majorem ecclefiam aiportare velle proclamat .
Profodiunt omnes e domibus, alius gladium, hic
bipennem , diverti quod primum manibus occur-
- rat arripiunt, ecclefiam cum luto c irrumpunt.
A Quidam curiofitate adi celata monafterii conlien-
dunt, quzdam ex fabulatis auferunt, quid fic fu-
rens populus agere vellent rimantur . Plurimi e-
jus intentionis étant , ut quia tant» eis continua-
tionem lztitiz interrumpflet, nec libi perficere li-
ceret. Archiepifeopus circum circa furentium fe
turmis appeti expavelcens , plus tamen deluper
imminentes metuens, ab altari ad valvas mona-
fterii fugam arripuit, vix elapfus infra ambitum
carum ipfis prius claufis ie recepit. Undique cir-
cuit fe fedilia & formas aggerari fecit , nonnul-
li tamen partis ipfius arreptis candelabris, cereis
& perticis in monachos efferati , fed ab eis non
fegniter excepti, pudet dicere quam foedo exem-
plo res eo die debuit determinari Igitur Vi-
ce-comes civitatis Archiepilcopum fic circumven-
tum ut audivit, veritus ne quid inconlultius ad-
verfus ipfum ageretur, & ipfe poft nox» argue-
retur , militarem manum cogit , Regis bannum
omnibus ptztendit, fuppctias accurrit, jam nihil
reluctantem, imo fibi penitus diffidentem pericj

lo eximit . Iis tumultuum' dementiis cxlda eft
dies tantz celebratis Fratres in claffinum ANHO^
de fuis chgunt , per quos Abbati fuo quod fa-
itum fuerat innotdccret , ix. Regem luper hoc
- * f-«f-
iuggcfturus adiret: led Archiepilcopi nuntius prz-
«llcrat , invidiam omnem m monachos retorfe-
rat j fic infecto negotio reditum eft . tftkex licry
pull jpfius Archiepilcopi A quorundam aulicorum
infttadu animo in monachos motus, lem tamen
ex zquo penfâns , hinc immoderatam arrogan-
tiam, hinc inconlultum tumultum iuftis libratio-
nibus prrponderat. Jubet igitur , ftatim ecclefiam
ab Arciliepikopo reconciliari, quod cum fatis s-
rato ac reluctanti animo abnuerer, Rex Michae-
lî epikopo Abrincatenti loci reconciliationem in-
junxit ; pudorem vero tuum in futuro vindiciam
B p:«tendens diifimulavit . Quatuor igitur mona-
chos , quos fadionis audoies audierat, totidem
aliorum cœnobiorum Abbatibus commifit, quate-
nus Atchicpilcopo fatifacerent, & illi in pe-
reginatione luerent quod minus confuite peccaf-
lem. Non multo poft , & rationis confideratio-
ne, & petitu Abbajtis ipforum Hexus, in prziem-
tiam fui eos revocavit , & ecclefiz reconciliatos
reddidit. In hi* omnibus temper apud iplum cau-
tum extitit: ne quid tibi Archiepifeopus , quali
fub ecdefiaftico vigore , in caufis hujus ecclefiz
ink-lenter arrogaverit. Imo poftquatin gemino fra-
trum eorumdem exilio talifccit , rem in confi-
liuni ponit , Concilium cogit : quod Abbatiam
C fuam irato & tumultuanti animo intraflet ; quod
totius turbz cauta ôç materia extitiffet ; quod lo-
ci reconciliationem fibi dçnegaffèt , iudicio Pri-
matum fuorum trecentas libras exegit. *Hahnm*
*A.vmyms jcript/>r, cn*ti inttgrxm opus tdidit MA-*
htlionius torn. 2.

Io*up Hoc anno congregatum eft * concilium .Ho<«-« *
in Rotomagnti urbe przfidente willelmo Anglorum rege & Normannorum principe, & Joan- „M
ne Archiepilcopo cum luis fufraganeis , Odone Bajocenfi epilcopo , Hugone Lexovienfi , Michae-
le Abrincenfi, Gilberto * Eboracenfi & Rober- tetezt...
tc Sagienti ***. H.

I
ANNO
X''

CONCILIIUM ROTOMAGENSE.

IN BASILICA B- MARIE AB JOANNE

Archiepilcopo & fufraganeis celebratum anno Chrifti MLXxiv. Gregorii papz VII. fecundo, Philip-
pi regis F. ancorum xv. Willelino Anglorum rege Normanniam gubernante.

A Nno incarnationis dominica: m lxxiv. con-Dtur, ha quod neque abbatia, feu Anchidiacona-
gregatum eft concilium in metropolit-na Rotomagenfi fede ecclefia beat» & gloriolr fem-
per Virginis Dei genitricis Marix, przfidente fe-
di apoftolicz Grtgouo , regnante Philippo rege Francorum, ac tenente Normanniam Guillelmo
inviâiffimo rege Anglorum ; in quo in primis difputatum eft de hde fanttz & individuz Tri-
nitatis, quam, fecundum ftatuta fandorum con-
ciliorum , fcilicet Niczni , Conftantinopolitani
primi, Epbdini, Chalcedoncnfis concilii cotro-
boraverunt , fanxerunt fit le toto corde credere
prolekti funt. Poft hanc catholicz fidei profellio-
Dem annexa funt haec fubicripta catholicz fidei
expiait.

Ut ornais fimoniaca hftrefis funditus cradice-

Quod nullus ordinetur abbas , nifi qui prius
diuturna converfatione monafticz vire difcipli-
nam afflictus fuerit. Quod ex canonica! auâo-
ritate, atque cx decretis beati Nicolai papz lan-
citurum eft.

III.

Quia neglecta fandorum patrum institutione ,
nullum videlicet clericum abique proprii epifcopi
formata poffe fufeipi, nefandiffimos in fanda çc-
clefia errores pullulale cognovimus, quod ht qui
nondum facerdotalis henediûioms gratiam adepti
fa*

ANNO
CHRISTI
-A7mSS
S M» l» de
f . - . - - -

. I ...» fuerant, facerdotale officium adimplere prtffum-A
Chijst! Plcrunt l'rcut Pracd'Aa canonicalis auctoritas in-
nituit > fancimus debere observari.

IV.

Ne ordines ab acolyto ufque ad facerdotium una die vel uno tempore tribuantur, facra cano- num auaritate prohibemus.

V.

Quod fubdiaconi, five diaconi, five facerdotes parochiani non ordinentur fecundum confirma- tionem Toletani concilii abfque legitima profes- fione, quam coram epifeopo, & omnium circum- flantium audientia faciunt, qui ordinandi fuerint. *

VI.

Nullus monachus corporali cimine publice la- pius abbas ordinetur vel in -liquo exteriori offi- cio praeficiatur, quod in utroque fexu fevetur. Hoc autem preceptum ex decretis B. Gregorii papx roboratur.

Ut regula B. Benedicti in utroque fexu incom- mutabiliter obfervetur, ut neque in vigiliis, ne- que in jejuniis, five indumentis ab ejus inilitu- tionibus diflideant; nec juxta B. Gregorii decre- tum, fi alia lege vivere voluerint quam ordo exi- git, permittantur. Juramenta quæ contra regu- larem obfervantiam faciunt, omnino omittant, & tiltentium quod penitus omiferunt, teneant.

VIII.

Clericis qui indoai ordinantur, nulla iit ex- culatio ignorantiæ, ut in Toletano Concilio VIII. Cxxx. nifi fumma neceffitac. Sed tamen presby- ter nullus ordinetur ante xxv. annos.

IX.

Ne morte praeoccupatis, fi crimine mortali li- beri fuerint, fepultura, vel exequiis denegentur, neque praegnantibus aut parturientibus. Hos vero qui facros ordines reliquerunt, placuit fanilx fy- nodo, nifi anathematizari.

X.

De bis qui fub obtentu religionis quafi pœni- tentes duunt ie cum furoribus, aut cumconfan- guineis uxorum tuarum ante conjugium coliffe, odio habentes uxores fuas, & hac occasione vo- lentes dimittere eas, communi afenfu inffitui- mus, ut quod ore profitentur, judicio probent.

XI.

Similiter de his qui tactis ordi bus confecra- ti, & ab ordine volentes deponi, mœntienres di- cunt fe non habuiffe omnes ordines, dum conit- tuuntur, iucerdotes fieri judicamus.

XII.

Ne hi qui culpis lugentibus ab ordine funtde- pofiti, quali ab omni clericatu libelli, militent iuxtilo more laicali.

XIII.

Ut qui pro aliquo mœfto matrimonio fimi dif- juncti callitatem fervent, quoad ufque nubant. Quod nili leverint, adulterantur.

XIV.

De Judæis canonicalis auctoritas, ô; B.Grego- rii decietum fervetur; fcilicet ne Chrilliani man- cipia habeant, nec nutrices.

Huic concilio interfuit Guillelmus rex poten- tiflimus Anglorum & princeps Normannolum, cujus jufu praefertptx lententiæ corroboratae funt.

Subfcripfit autem ejuldem metropolium fedii Joannes epifcopus.

Odo Bajocenu epifeopus.

Hugo Lexovienfis ep.

Michael Abricenfis ep.

Gislebertus Ebroicenfis ep.

Robertus Saglenfis epifeopus, & alii plures et- iam venerabiles Abbates.

IN EODEM ORDINE SEQUEBANTUR

Sim titulo i-quentia capitulo, qua duuimui easterit
/abjicienda, m pereant. .

I.

Ut nullus cuiuslibet qurttus gratia, vel alia qualibet occasione fumat populum docere, nifi perfona probata ab epifeopo, propter multimo- do? & detcitandos errores, quos docent imperiti.

II.

Ne quis peregrinus, fi moram fecerit aliquan- diu in allenis locis, mflam ibi celebrare permit- tatur, nifi facerdotii lui reftimonia formata exhi- buerit.

III.

Ne laici beneficiorum ecclefir, quantum ad ter- tiam facerdotis partem pertinet, participes fiant.

IV.

Ut qui ordinandi funt fubdiaconi, diaconi, vel facerdotes, in precedent! * ordinatione vi. ferta * Fon- lejunent in pane & in aqua. .

V.

Ut nulli monacho parochia regenda commit- tatur.

VI.

Ut ordines juxta SS. Patrum ftatuta dentur. Scilicet ut nullus ordinetur fubdiaconus ante xx. annos, diaconus ante xxv. annos, presbyter ante Cxxx. nifi fumma neceffitac. Sed tamen presby- ter nullus ordinetur ante xxv. annos.

VII.

Ut conjugio copulati, & divortium poilulantes propter impoliliffitatem coeundi judicio probent, ie nec poffe opus illud conjugii efficere, nec fe faciente aliquomodo ad hanc impoliffilitatemper- ventile.

VIII.

Ne quis presbyter, vel monachus publice pec- cantem criminali peccato ad pœnitentiam nifi ju- bente epifeopo fufeipiat. Occulte peccantem, con- fitentem quidem fufeipiat, fed pœnitentiam non nifi eam quam epifeopus determinaverit, injun- gat Sic-tamen ut jure confellionis fecreto pcc- Dcamis perfona nulli detegatur.

IN EODEM QUOQUE MSS. EXEMPLARI

Continebantur non adferipto tempore, nec nomi-
ne prtffidii, att regia fub quo celebratum
fine illud concilium.

CAPITULA CONCILII APUD ANTO-
NIAM CELEBRATI.

I.

Quod nulli liceat duobus epifeopatibus prwti- dere.

II.

Quod nullus per funoniacamhxrefim ordinetur.

III.

Quod extranei clerici fine commendatitilis lito- ris non recipiantur.

IV.

Quod ordinationes certis temporibus fiant.

V.

De altaribus, ut lapidea fuit.

VI.

Quod facrihcium de certiffa nec de fola aqua non fiat, fed folummodo aqua vino mixto.

VII.

De baptiffinate quod in Paſcha & Pentecofte folum-

CHRIS II

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

ANNO
CMMBTI

- ritatis & episcopalis modestio, ut qui gravissima d
a futs tam clericis quam iakis perpetuo, proliif-
dem ea de caufa excommunicatis apud pontifi-
cem intercefferit, eofque ab excommunicatione
abfolvi petierit & impetraverit. Ad hanc eam-
dem fynodum vocati funt canonici Lucenfes, ut
caufam redderent, cur adverfiu Anfelmum epif-
copum fuum Lucenfem confpirafcent: qui deo-
fpiratione & infidis fuo epifcopo infra&is con-
vifti, juxta canones & capitulum fanâi martyris
& pontificis Fabiani, quo coofpiratores & infi-
diatores fuorum epifeoporum curie tradend& ef-
fectu decernitur, iudicio totius fande fynodi etiam
ipfi curis traditi fuerunt. Hec ex Gregorii epift.
J I. & frequentibus decem, Baronius anno J074.
num. 36. & frequentibus.

tU<M.

Vide epiftolam Gregorii ad Ottoem Conftan-
tinenfem epifeopum, infra, capitulo primofequen-
tis apologetici, qua eum de rebus in hac fynodo
geftis fummatim ac breviter informat, quaeque
in ea falubriter contra fimoniacos & concubina-
rios decreta funt per eundem promulgari prece-
->it. Apologeticum fermonem pro iue fynodo
cripfit auctor quidam hujus temporis, qui estât
in antiquiffimo manuſcripto codice monafterii
Veingartenſis, quem inde deferiptum hic ſub-
jungimus.

INDEX CAPITULORUM.

- I. Decretalis epiftola venerabilis papa Gregarii, &c.
- II. De auctoritate quatuor principalium concilio-
rum meumeniense.
- III. De auctoritate apofolicarum amittutimnm,
- IV. De auctoritate reliquorum conciliorum.
- V. Brevis enumeratio decretorum ſuperioris epiflo-
h.
- VI. De primo flatato, II eſt it ſimoniacis.
- VU. Vo feticide flatato, id eſt de emptoribus eccl-
ſiarum.
- VIII. Quid ſi fuerit ſcriptura damnet venditores
ſpiritualium officiorum.
- IX. X. Item quod emptores eorum damnet, ſi quod
mediates balus negotii damnet.
- XI. De tertio flatato Hila decretalis epifloia, ideſt,
nt incontinentes altari nullatenus minifrent.
- XII. De anathemate eorum quo defendunt inconti-
nentium facerdotum per Sonomeni cap. ex tripar-
tita biſtoria depromptum.
- XIII. Quod non facrorum miniftrh, ſed laids per-
miſſum ſit, ut unusquifque tuam babeat uxorem.
- XIV. Quid apoftolus conjhtuat de facris ordinibus.
- XV. Iſtius cmiſideratio ejufdem inſtitutimis.
- XVI. Expiſſio beati Hieronymi ſuper eamdem in-
ſtitutionem.
- XVII. De quarto flatato prodiſta decretalis epiflo-
h, ne populus officia clericorum recipiat, quota-
poſtolica flatnta condemnare videat.
- XVIII. Cur eorum officia populo ſint prohibita.
- XIX. Explanatio cujuſdam capituli quod profentifſa-
tuto videbatur adverſari.
- XX. Quid dominum apofolicam compulſent ut focc
ſtatuta depromeret.
- XXI. Quod m* illis, ſed fanHis patribus, pro bu-
juſmodi ſtatutis eſſet indignandum.
- XXII. Cur eſdem ſtatutis nulla appſita ſint indu-
eſc.
- XXIII. Quod domans apofolicus m folum epifeopos,
ſed ſi ſubditos eorum, damnare poſſit.
- XXIV. Quod cujutilibet epifeopi paroebianus domno
apofolico etiam plus debeat obedire, quam proprio
epifcopo.

APOLOGETICUS SUPER DECRETA

MSwarM Ü incontinenter altaris miniftrns.

PROLOGUS.

IN ſuperioribus capitulis illi noſtro, nolit Deus
ut deinceps dicam, «mulo, fed amiriffimo,
ſatisfacere ſtudui, & capitulum ſtatutis noſtri apo-
ſtolici contrarium nullatenus attendendum, utpu-
ta ſub anathemate prohibitum evidenter moaftra-
vi, adeo videlicet ut ipſe amicus noſter ſe jam
non ulterius contentioni, fed amicis operam
daturam mihi referiberet. Sed plure adhuc re-
flant, qui elidem ſtatutis obſtinato animo nimium
periculare, imo pernicioſe, reſiſtunt, qui& alio
ſunpliores, quippe non muhum ſtuulioſos, ad
confidrandos canones adeo fedocunt: ut & ipſi
praediſtas authenticas ſandiones contemnant, &
tuam conſuetudinem jqcundiffimam quidem, fed
pernicioſiffimam, retinere contendunt. Qpodnoo
plures eorum feciffent, ut mihi videtur, ſi ipſis
compertum bene eſſet, quam param, * potius
Suam nihil noſter apofolicus in pradiſtis ſtatutis
evict a ſandis patrams. Quapropter mihi meiſ-
ſue ſimilibus commodum fore cenſui, ſi eadem
atuta canonicis ſcripturis conferrem, & mu-
tuam eorum concordiam qualifeumque ſtyli offi-
tc fideliter commendarem? & hoc
ea intentione; ut ſi quis forſitan ex idiotis hoc
inſpicere dipetur, tanto vivacius ad obediendum
apofolicis inſtitutis reſipifcat, quanto evidenti-
us videat hanc eadem nullatenus a ſacratiffimis ca-
nonibus deviare, fed cum etſdam ex ifſio. ſitera
ſcriptura proceſſide.

CAPITULA.

IN primis igitur decretalem «piſtolam noſtri a-
poſtolici deſcribere jurat, ut Caſtoapertius fe-
quentia ducceſcre valeant.

Cngtriuu epifeopus firuu fervontm Dei JIMh.m
Cbrifto fratri Ottani Cufantietſ epifcopo, fa-
intern & apqſtoûcam btrnoimnum,

INſtantia nuntiatum tuorum feſtinanter redire
volentium non permittit nos fraternitati tus
quae in Romans fynodo conſtituta funt feriarim
intimare: hxc tamen neceſſariv tibi feribendafo-
re arbitrati fumus: deo juxta auctoritatem fando-
rum patrum in eadem fynodo ſententiam dediffe,
ut hi qui per ſimoniacam hcreſim, hoc eſt in-
terventu pretii, ad aliquem facrorum ordinum
gradum & officium promoti funt, nullum infan-
da eccleſia ulterius miniftrandi locum habeant.
Iui quoque qui eccleſias datione pecunio obtinent,
omnino eas perdant, nec deinceps vendere vele-
mere alicui liceat. Sed nec illi, qui in crimine
fomicatxus jacent, miſſas celebrare, aut ſecun-
dum interiores ordines miniftrare altari debeant;
ſtatuiſmus etiam ut ſi ipſi contemptores fuerint
noſtrarum imo fandorum patrum coaſtitutionum,
populus nullo modo eorum officia recipiat, ut qui
pro amore Dei & officii dignitate non corrigun-
tur, verecundia foculi & objurgatione populi re-
ſipifcant. Studeat ergo fraternitas tua ſic ſe &
his nobis coopcratricem exhibere, ſic crimina iſta
de ecckſiis tuis radicitus evtuer, quatenus boni

■ ■ bus nullo modo diferepant, cum Christian' re-
 *1*0*0** conveniant. Hnjufmodi, in-
 quam, captāna in qduslibet conciliis inventa ,
 nullatenus ab aliquo catholico funt contemnen-
 da, pñefertim cum ipfe reliqua concilia ex fe-
 cratiffimarum autoritate fenfianum deſcendeſſe
 non dubitentur, qu* per fingula*provincias bina
 epiſcoporum concilia annuatimſien firmiſſime de-
 cernunt. Hoc, inquam, beatus Anadetus abiſpo
 principe apoſtolorum preſbyter ordinatus in do-
 cretis fuiſ cap. 17. certiffime decernit. Congre-
 gatio, inquit, fummorum per ſingloc anno*fie-
 ri ſolet & debet. Hoc excellenriffima ſynodus
 Nicēſena cap. 6. conſtituit. Bene, inquit, placuit
 lingulis annis per unamquamque provinciam biſ
 in anno concilia celebrari, ut communiter omni-
 nibus ſimul ciſſicopis congregati» defeuantiturhu-
 juſmodi quadliones. Item Conſtantinopolitanum
 concilium enumeratis privilegiis diverſarum ac
 cleſiarum cap. 2. conſtituit: Servata regula qu*
 feripta eſt de gubernationibus , manifeſtum eſt
 quod illa que ſunt per unamquamque provin-
 ciam iplius provinciæ ſynodus diſpenſet , ſicut
 Nicaeno conſtat decretum eſſe concilio Item
 Chalcedoneſe concilium cap. 19. didi : Decrevit
 ſancta ſynodus ſecundum canones patrum biſ iu
 anno epiſcopos in idipſum in unamquamque pro-
 vinciam convenire, quo metropolitānus antifeſ
 probaverit , corrigere , ſi quedam fortaiſſi
 emerſerint. Putet ego quod authenticæ fanctiſ-
 ſimalis concilia fieri precipiuſ

decernerent. Unde & in tertio Toletano concilio uniuersali decretum est: Qui concilia orthodoxorum episcoporum confoea fantiffimis quatuor conciliis non recipit, anathema fit. Quicumque ergo isti horum conciliorum rationabili» bus natus obuiare conatur, etiam a superioribus authenticis fantionibus in periculum suum diffentire probatur. Beatus quoque Ildorus in quadam sua pnestione de canonibus cap. j. i. prrdictis rationibus adfupulatur hoc modo: Nofe fe etiam oportet, licet efetera non infirmetur i quatuor esse principalia concilia. Hi* autem enumeratis, fubinfert in eodem capitulo: Sed & filii que funt concilia que fanti patres Spiritu Dei pleni fanxerunt, post iftorum quatuor auctoritatem omni manent Habilita vigore. Est ergo dignum, ut & hujufmodi conciliorum ftatus obtemperetur: fi enim non parv* ftultitie conflant, fi quis cujuflibet unius hominis fano confilio ac quieteare detreftat, quanto magis reprehendibile videtur, fi quis impudenter refiftat hujufmodi conciliorum ftatus, non unius, fed plurimorum sapientium, auctoritate & iudicio prolatis atque probatis. Nempe hujufmodi conciliis plure* catholici & eximii doctores interfiffile leguntur, ut in Africanis conciliis legati fedis apoftolicę, Faufinus, Honoratus, Urbanus, epifeopi: fantus etiam Aurelius Carthagine. Ji* archiepifcopus; item ipfe vir omnium virtutum Auguftinus * Hipporegientis epifeopus, quem dCadefstinus virapoftolicus in decretis filiis ita nobis commendat: Auguftinum, inquit, fanderecordationis virum, pro vita fua atque meritis in nofta communione temper habuimus, nec unquam hunc finiftr* fufpicionis faltem rumor asperfit, quem tante fetentę clim firifle meminimus, ut inter magiftros etiam a meis pnedecelforibus haberetur. Bene ergo de eo omnes in commune fenfent utpote qui ubique cunftris & amori fuerit & honoris. Huic etiam Auguftino, ut liber Liberati

A testatur, Theodosius imperator per Iacram suam
mandavit, ut se Elphefium concilio praestaret; AWWO
fed, heu, tam egregius doctus ante mundo fe-
btratus est, quam ad illum invitatoria Romani
principis epistola perrendet. Hi ergo quos pr-
dixi, & alii innumerabiles fandi patres, Africa-
nis conciliis interims, immo profitere. Sic etiam
fimus * Marianus Arelatenf concilio per *
fandum Silveftrum papam approbato: fic fimaus
CMarius Agathenf: fic fentus Hilarius Afauf-
cenf, fendus Albinus * Aurelianenf, fenfik
Bonifecius Moguntienf concilio. Sic & alii alit * «ui. u.
Donciŭa non tali, fed cum pluribus aliis fenfb *ki*.
patribus, foteriŭle teguntur, qui in Chriftiana >■ unT
religione & doctrina tam infignes fudfe credun-
tur, ut vel imius eorum Angulari iudicio obvia-
ie nimum eŭet temerarium. Ergo multorum fa-
pndensum iudicio non acquieŭcere multo magis eŭt
intolerabile, in his dumtaxat capitulis que pi-
diŭta authenticis ŭtatibus non adventant; fed
<nŭtratione Chriftianc rCdiofis procul dubio fui-
fragantur. Nam, juxta beati Auguŭtini iudicium,
pro nullis perfone reverentia eŭt recipiendum,
fi quid canonice veritati in aliquo concilio vel
alibic repetitur adverŭm. Piarteŭ! fanŭta
& veneranda ŭynodus Chalcedonenŭs etiam provin-
cialia concilia ante ipŭam tranŭŭta cOoaixaffe
non dubitatur, ita decernens Regulas
fanŭtorum patnrum par ŭingula nunc uique concilia
confitutus pioprium robur habere decrevi,
mu*. Haec autem concilia ante ipŭam Chakedo-
nenŭe leguntur huŭŭe Ancyranum, Neocefarien-
ŭe, que A. Nicaeno concilio antiquiora tradun-
tur: item Gangrtnŭ, Sardicenf, Antiochenum,
Laodicenf; ergo eadem & in ChalceduneMi ŭy-
nodo non dubitant eŭŭe roborata, que etiam
cum Africanis canonicis beatus Hadrianus papa

quo fuo Rome tradidiffé legitur , Quapropter
nec provincialium conciliorum ftatuta a quolibet
temere funt rpuenda, que & apoftolica fedes
cenfoit recipienda. Hucusque fufficiat diriffo do
facrum canonum auaritate: nunc ad precoiti-
tum redeamus, & ftatuta, quae nollet apoAoli-
cus in fuperiori epiftola Ottoni Conftantienfi epi-
fcopo caufillime defcripta tranfmiffi, per ordi-
nem dicamus.

 \mathbf{y}_i

Horum illud erat primum, ut clerici aliquem
facrorum ordinum gradum & officium per pre-
mium adepti nullatenus deinceps id ecdclia min-
istranti Secundum, ut ecdesiam pretio acquiritam
nullus retineat; nec alicui deinceps ecdetuc jura
vendere vel emero liceat: Tertium, ut a cleri-
cali officio cessent, quicumque se pro inconti-
nentia reprochñsibix exhibent. Quartum, utpo-
pulis clericorum officia nullatenus reeipiat, quos
apostolica* institutioes contemnere videat. Cur-
ramus ergo per singula & eadem, quam authen-
tica, quam attendenda, immo quam inevitabilia
sint; non ex nostris* conjeturis, fed ex senten-
tiis patrum statutis compendio festinamus.

Vf.

Primum itaque statutum in Chakedoensi concilio plenissime et evidentissime repetitur, quod unum ex auctoritate predictis conciliis tempore quidem, non dignitate ultimum, sancti patres Leo. ni Augusto usque ad sanguinem venditum esse mandarunt, ut Liberatur in libro suo testatur : in ipso, inquam, Concilio scriptum esse capite 2. Si quis episcopus per pecunias fecerit ordinationem, et sub pretio redegerit gratiam quam non potest vendi, ordinaveritque per pecunias epilep-

W* movent per pecunias .dilupentatosem, ant detah weem, vcl ψκαχ^κ qui iubfottus est rrgnhs pro fid trnft&nu lucn commodo, is, cui bocatten-

dinatiotM vd promotione, qua est per negotia-
tionem fa&a, proficiat; fed fit alienus a digni-
tate vel foliciradine quam pecuniis quefivit. Si
quis veto mediator tam turpibus be nefandis da-
tis vd acceptis extiterit, & ipfe, fi eudem da-
nois fuerit, proprio gradu decidat; fi vero lai-
cus aut monachus, anathematiaetur. Et notan-
dum quam caute iftud caput omnes fimoniaco-
rum asturias excludat, cum quolibet modo perB-
pecuniam promotos abfqua omni fpe recupoa-
tionis deponat. Solent enim fimoniad diverfis
«iodis, fed uno reatu, facras dignitates merca-
ri, nempe nunc ipfi, nunc pro ipfis eorum ami-
ci, pretium pro facra dignitate vel ante ordina-
tionem fuam dederunt, & in ipfa dant, &post-
modum fe daturos promittunt, & hoc nunc ele-
ctoribus eorum nunc, eorum ordinatibus, vel
demum quibuslibet eorum fautoribus. Qyicum-
que *eff?* aliquo harum modorum, quemlibet pro-
moven, vel feipfum ita promotum effe cognov-
erit, indubitanter a fuperiori capite degradari
jubetur, cum per pecuniam vel alium promo-
viife, vd ipfe promotus effe non dubitetur. Sed
uec hoc fine coofideratione praetereundum vide-
tur, quod idem caput duo negotiatorum genera
damnauit, unum quidem eorum, qui ad diaco-
natum, vel presbyteratum, vel ad aliquem hu-
iufmodi gradum per pecuniam ordinantur, alto-
rum eorum qui ad difpenfationis minifterium,
vel ad aliquod huiufmodi clericale officium, per
pecuniam promoventur, qualis est vicedominatus,
prepositura, «decania, archipresbyteratus, & hi»
fimilia. Sic ergo & nofter apoftolicus duo nego-
tiatorum genera, & omnes negotiantium verfil-
tias iu primo ejus ftatuto comprehendit, in quo
clericos aliqueum factorum ordinum gradum be-
officium quoquo modo per pecuniam adeptos, de-
ponit, quod tamen ftatutum fuperiori capite mi-
tius liquido probatur, cum *fpitualiū-officio* D-
rum venditores, & tam nefarie negotiationis me-
diatores, debita ultione non damnet, quos ta-
men paedidum caput cum ipra emptoribus de-
gradandos fir anathematizandos effe decrevit. Et
nota fi mediator degradari vel anathematizari
merito jubetur, quid de illo cenfes qui peream-
dem negotiationem indigne promovetur. Hoc uti.
que quod fanâftunus papa Gregorius, immoper
illum Spiritus fimâus, de huiufmodi negotiato-
ribus indubitanter decrevit, qui in ejudem apo-
folki auriculam fub columbina fpecie qunimet
decernenda diffare confuevit. Nempe feriptum est
in decretis fuis capite j; i. Quicumque ergo ec-
defiafticum officium pretii ftudet datione merca-
ri, dum non officium fed nomen attendit, fa-
E

hiM

ens ^ ecclesia
tacia deputavit.

Secundum quoque flaturam noſtri apoſtoli-
ci, «Aç**θ. quod ecclēſias emptoribus caram adimi præcipit,
icam in pēſdiffio Chalcedonenſis concilii capite
licet obſcure cōcōprehēſum videtur, quod etiam
diſpenſatori rerum ecclēſiaſticalium per pecuniam
promoto officium diſpenſendi jubet auferri; qui-
libet enim preſbyter diſpodator debet exiſtere,
non predicationis tantum, & d etiam rerum ec-
cleſin ſibi comitniſſe, quas fanſtj patres non fo-
lius preſbyteri, fed ouonimilibet egentium neceſ-
ſitati diſpenſandas eſſe cenſuenmr. Pnſtērea in
eodem capitulo cuilibet clerico omnis ecclēſiaſtica
ca felicitado per pretium acquiſita jubetur adi-
mi, pto curare autem ipſiam ecclēſiam cum fa-
cetdotali diligentia, ni fallor, clericaliſ folicitu-
do eſt & ecclēſiaſtica. Ergo & in eodem capitulo
ccclēſis folicitudo per pecuniam uſurpata jubetur
auferri. Unde & beatiffimus papa Gregorius ſer-
bens ad Clementem * Bizanzenum de quodam pre-
ſbytero decernit ita: Ur ſi idem preſbyter quam-
dam ecclēſiam obeinuiffet per pecuniam, non ſi-
lum eadem ecclēſia privaretur, fed etiam preſ-
byteri honore ſpoliaretur. Sic quoque dt in an-
tiquis noſtrarum provinciarum eonciliiſ, Mogun-
tiacenſividelicet, Rjbemenſi, five Turonenſi, ſta-
tutum legitur, ut preſbyter ecclēſiam pretio ade-
ptus, & preſbyterio & ecclēſia privetur. Item
beatus Leo papa ejus nominis nonus. noſtro tem-
pori pene cernguōſ, iri-prima-ſua Romana ſy-
nodo fimoniacam hereſim penitus damnauit, em-
ptkmes ſit venditiones, altarum ſub anathemate
prehibuit, quod anathema illi non evaſerunt,
quicumque deinceps tam nefariam negotiationem
exercere pñefumpfenmt. Libet ergo ronũerare
quam clementer noſter apoſtolicus tantwntanptas
ecclēſias emptoribus eorum ademerit, quos iuxta
cenſiram fanſtrnum patrum & ecclēſia & prēs,
byterio, immo Chriſtiano nomine ſit communio-
ne, privandos eſſe non ignoravit.

Sed cur intantum laboramus, ut prsedita no-
ſtri apoſtoliſi ftatuta ex ſynodiciſ fanâonun pa-
tram ſententiis proceſſiffledemonſtrems, cum ea-
dem ex ipſo facne feriptune armario emanafle
Dnullum dubitare eruditum putemus. Nam in ea-
dem feriptura omnes perforat tam nefarii merci,
mooii damnatas reperiuntur, ſcilicet & vendito-
res, & fpiritualium officiorum emptores, atque
huius negotii mediatores. Ipſe enim Dominus
pariter ementes & vendentes de templo ſuo eje-
cit, & cathedras vendentium columbas jam tunc
ipſe ſubvenit, quod S-Gregorius ille theologus noſter
in vigefimafecunda homilia exponit ita: Cathedra
ergo vendentium columbas evertitur, quando hi qui
fpiritualem patiam vendunt, & ante humanos oculos
ſit ante Dei oculos, faerrdotio privantur, & me-
rito, nam ipſa veritas præcipit in evangelio: Gvx-mu * >.
tit greſit fat: quod cum tales non
attendant, etiam a Deo ſeipſos aliénant, qui in
eodem *Wangelio dicit: Pw eſt ex D**q vtrie
Dti fat: id" vos m faith, yaſa ex De- nan
tftts. Pmtcrea princeps apoſtolorum Petrus, im-
mo per illum ipſe Chriſtus, omnibus pradatis in
ecclēſia præcipit ita: Pefcite, fa m fait eſt *
grtgtx Dti: previdxttt km craAr, fid fraxxee
ficfaxxi Dtxneax; *m txrpis lxtri gretht, fid
faxfarit. Contra hoc pneceptum tui agunr,
quicumque hoc fpirituale officium pro ſeculari
lucro fiâtjeâ ſuis turpiter impendunt, de quibus
idem apoſtoliſ in ſua poſterkxi epiftola reſtat:
Stexti ſint VMM BtUxxt tx Btfir, qui xtrtdtxtruti &
MMfrira/M xxuvit' fr^thtuxt vtro faxit fex

epiftoUm dilucidat ita: Ncmmlil catholicorum intantum mereedem amant iniquitatis, ut etiam do&i ab indoctis, a laicts clerici merito lacerentur, qui jure competantur propheta; qui vefiliis affine contra naturam loquentia corripitur, nec tamen a propofito oravi itineris retardatur. Ifte videlicet Balaam id«m eftê aflêrkur qui & beatum Job in libro fuperflue & arroganter docuiffê legitur, qui & Eliu, id eft divinus, ab officio divinandi eft cognominatus. Sic enim teftatur fanâus Hieronymus in libro de Hebraicis questionibus. Hic e.go cum effet propheta rBalaac rege Moabitarum ad...maledicendum...illis...lfracBis conduâus, illis quidem in verbo Domini pro pretio ftuduit maledicere, fed pravitate fuam Domino vetante ad clêaum non perduxit, nec mereedem iniquitatis accepit, qui tamen »deo a Deo reprobabilis denotatur, ut affina ejusfapien-tiam, immo vefaniam ejus & infipientiam. rorlipuiffe, & cum a gladio ejus reliftentis angeli eripuiffe, legatur, quam ipfe angelus non morituran fore teftatus eft, ctiamfi iptum. reprobum prophetam debita morte muiâalfet.

Si ergo Balaan» tantum amando mereedem iniquitatis adeo legitur reprobabilis, quanto magis ille inter re; robos eft computandus, quicum Balaam de iniquiffima venditione fpiritualis officii pretium ftudioffime requirit, nec ceflat do-Cmanus imppofitionem ordinatur, nec ipfi manus alicui imponere permittuntur, unde & illum in decretis fanât Alexandri fimoniatarum vocari non dubiurr eft, qui pcentitenti ad reconciliationem pro. pretio apud epifeopum juvat. Ex qua recol-ligitur, non folum illos repUari inter fimonia-cos, qui per pretium ad matusimppofitionemper-veniunt, fed & illos qui & alia clericorum officia per pecuniam acquirunt. Omnia aurem inejufinoal officiis operatur unus atque idem Spiri-tus, cujus donum non gratis, fed per pretium dare & accipere, non catholicum, fed indubitanter eft fimoniacum.

Deinde in eodem ptalina, terribilis fenrenta de hujufinodi aflêntatote profertur, videlicet quod a domino arguendus, nec per aliquem a manu do-mini dciuceps eripiendus. Nec mineris, fi fpiri-tualis officii mercator fub nomine furis defigne-tur, cum ab ipfa veritate in evangelio ita nomi-netur: rww a&rtid* intrat nifi per qtti'«w,ao' fjiag ovium, fed fur if'Jttro nuncupatur A daetti-m. Nempe nullus in ecclefia prelatus per oftium, hoc eft per ipfum dominum, ad pafforalem cu*ram intravit, qui per avaritiam, id eft idolo-rum fcrvitutem, ad boq officium pervenit. Non effergo indignum hujufinodi mercatorem five merce-narium fub nomine feris infamari, cujus furtivam irreptionem non expayit imitari. Hujus autem criminofiffimi mercimonii mediatores non negli-genter attendant Gieri puerum Helifiri, qui er parte domini fui. eo quidem nefciente, munera iponte oblata fufcepit a' Naaman Syro, qui jam a lepra mundatus eft ab Elifeco propheta. Idem quippe Gieri, lice: inter Elifcum & Naaaun medius nefarie lucraretur, neutrum tamen fixum

detegitur?

IX.

Emptores arem fpiritualium officio um cum ipfo principe eorum Simone mago in actibus apoftokMum damnati leguntur, ubi ille nofterSimon princeps apoftolorum eumdem alium Simonem principem apoftatarum kterna d&mnatijoe mul-tavit iia decernens: Pecanui tua tecta* fit in per-ditionem, exifiintofii Satune Dti pectnia poffiSert. futn eji tibi pati ner/xe feri in ferntxte ifia. Cer tuum non efi reflant corani Dea. Poeni-tmtiant itiqne age de hac malitia tna, tJ roga Dominum, fi forte remittahtr tibi bete cogitatio eerdir tni, /n felit enim amaritudinir & obligatio ne ini^xitatii video te effe. (Refpndem autem Si-E-wm, d>xlit: Precamini o' 491 P'0 "" "d Romi-num, ut nihil veniat fuper me herum p&adixifiit. Et nota ipium haerefiarchat Simonem magum pro fola nefari. cogitatione » «quivoco fuoda-innatum, quem videlicet fpirituale officium mer-cari folummodo cogitaffê, nullatenus autem tam nefariam negotiationem legimus impleffe; videf-ne quam jailonabiliter illi damnentur, qui & tam inhianter, ut Simon magus, Jpiritualia officia mercari concupifcunt, & infuper defidera-tam negotiationem perficiunt: & qui & eadem federate acquiffita federatius uti, immo abuti

magum m «* - «*, — cfi emptionem, quam mate concupivit, aadiaMNtf ad dfe&um perduxit, qui pro fido nefario ap-petitu damnatus, per ipfo» apoftolos apud Do-minum efficereftuduit ut damnatorias eorum tes-tentiaa fubcerlugerer, non ut officium crinrinofti» appetitum criminofim obtineret. Sed cur idem hnrefiarcha fpirituale officium mercari appetif-fr, nifi emptum deinde nefandius vendere vellet, » non enim fruftra de eo feriptum eite videtur, quod ftupidiu de fignis & virtutibus admiretur, que ut ipfe poffet facere per pecuniam fuam voluit efficere, videlicet, ut, jux^i fandi Hiero-nymi affertionem, temporale lucrum ex miracu-bus attêqueretur. Ergo non folum emptores, fed & venditores fpiritualium officiorum, fcâatores pnefati hcrefiarche denotantur, unde & cum eodem aeternae damnationis vinculo adfrifti non dubitantur, atteftante beato Gelafio in decretis fuis capitulo vigefimoquarto. Quos vero confit-terit indignos meritis facram mercatos ede di-gnitatem, conviftos oportet arceri, non fine pe-riculo tale facinus patrantes, quia dantem pariter & accipientem damnatio Simonis, quam fa-cts leâio teftatur, involvit.

Hanc autem generalem fenrentiam B. Gelafius papa pcrtraftans de fingulorum graduum ordina-rienibus, fubintulit, inter quos etiam oftarios, notarios, five defimfores, numeravit, qui nec per Cmanus imppofitionem ordinatur, nec ipfi manus alicui imponere permittuntur, unde & illum in decretis fanât Alexandri fimoniatarum vocari non dubiurr eft, qui pcentitenti ad reconciliationem pro. pretio apud epifeopum juvat. Ex qua recol-ligitur, non folum illos repUari inter fimonia-cos, qui per pretium ad matusimppofitionemper-veniunt, fed & illos qui & alia clericorum officia per pecuniam acquirunt. Omnia aurem inejufinoal officiis operatur unus atque idem Spiri-tus, cujus donum non gratis, fed per pretium dare & accipere, non catholicum, fed indubitanter eft fimoniacum.

X.

Mediatores qnoque hujus nefandiffine negotia-tionis ab ipfo pale ele&tools damnantur, qui eoe ita dctctfatur: Nam digni lunt morte non folum qui nefanda faciupt, fed qui facientibus confenti-unt. Item citharifita nofter David: Si videbar, tf.*. > inquit, /«rew, currebarcum et. Et illud: Ortuam tu*, abândtvit malitia: & lingua tua cencimuikat deles.

Deinde in eodem ptalina, terribilis fenrenta de hujufinodi aflêntatote profertur, videlicet quod a domino arguendus, nec per aliquem a manu do-mini dciuceps eripiendus. Nec mineris, fi fpiri-tualis officii mercator fub nomine furis defigne-tur, cum ab ipfa veritate in evangelio ita nomi-netur: rww a&rtid* intrat nifi per qtti'«w,ao' fjiag ovium, fed fur if'Jttro nuncupatur A daetti-m. Nempe nullus in ecclefia prelatus per oftium, hoc eft per ipfum dominum, ad pafforalem cu*ram intravit, qui per avaritiam, id eft idolo-rum fcrvitutem, ad boq officium pervenit. Non effergo indignum hujufinodi mercatorem five merce-narium fub nomine feris infamari, cujus furtivam irreptionem non expayit imitari. Hujus autem criminofiffimi mercimonii mediatores non negli-genter attendant Gieri puerum Helifiri, qui er parte domini fui. eo quidem nefciente, munera iponte oblata fufcepit a' Naaman Syro, qui jam a lepra mundatus eft ab Elifeco propheta. Idem quippe Gieri, lice: inter Elifcum & Naaaun medius nefarie lucraretur, neutrum tamen fixum

anso
C*5JTi

feceris fecit «jufem obnoxium . Nam fic ille
fpootaneam oblationem fertia eleganter refeuf
M^a η» « debito e mentis, fed <

benigno affeltu mentis, lftcaliter obtulit; fed
quamvis Glxi neutram horum incrimine fecum
attraxerit, fed fe fidum in hoc medium fimplici
crimine obligaverit, ipfe tamen fic omnes fic po-
fieri pro eadem culpa leguntur feveriflune puni-
ti; fed fit lepram, a qua mundatus cftNaa-
man, quafi htereditariam in fempitenmm feni-
ti. Quipropter mediatores fimoniac negotiatio-
nis attendant, quam diftriâe, immo quam di-
ftriftkime, fint damnandi, qui non folum fe-
ipfos, fed fit illos quorum mediatores funt, fub
aeterna damnatione fecumpoluerant. Satis ergo,
iit opinor, declaratum eft , quam fummopere
pcixdiftas noftri apofolici fanâwnes--venerari-&
obfervare debeamus, quas non felum ex fynodf-
cis 4c authenticis fanâorum patrum (entendis
promanaffê. fed etiam cx propheticis, evangeli-
cis & apofolicis feripturis proceffiffê probatum
eft evidentiſſime, Ipfe videlicet veitas eadem ,
& per feipfam, fic per fuos fideles indubitanter
promulgavit, que de fub fideli atteftatione nobis
dicit : Jfasv. «avr” dice wivs ; JS fût fermci»
acacat Jcrwrvcri/, am vidckit atrrttta âtatcmoif-
Item alibi; Si fuit diligit me, l’râ—Wâv «cm-
ferwSif. Ergo qui mandata.ejus non obſervat ,
ipfam veritatem non amat; pv enicat «a» A/E-
git, atteftanta fanâo Joanne’, mmw / «b mette -
qui vero divina praecepta contemnit, nullatenus
mortem fubterugere valebit.

XI.

Tertium autem apofolici noftri ftatutum, quod
incontinentibus dencis minifterium altaris inter-
dicit, nihilo minus definitum eft a fan&is patri-
bus, eft eum feriptum inNtcano concilio, quod
maximum eft inter quatuor concilia evangelis ad-
aequata, capite tertio: Interdicit per omnia ma-
gna fynodus, nonepifeopo, non presbytero, non
diacono, nec alicui omnino qui in clero eft, li-
cere fubintroduftam habere mulierem, nifi forte
matrem, aut fororem, aut amitam, vd eas tan-
tum perfonas quas fupficionem effugunt. Ut au-
tem-hujus-aptis intentio clarius duceſcat, aper-
torem ejus translationem fibneſtre non pigeat :
Omnimode fimfta interdixit fynodus, neque^aepiſ-
copo, neque presbytero, neque diacono, neque
ulli omnino clericorum, licete habere fecum mu-
lierem extraneam, nifi forte mater fit, aut for-
ror, aut amita: in his namque perfonis, fit ha-
rum fimilibus , omnibus fupficio declinat: qui
alter poſter haec agit , periclitabitur de ae-
ro fuo.

Videſſe ergo , quod penitus clericis conju-
gale opus interdicitur, qui fit pro ipfa cohabita-
tkme feminarum non folum de minifterio alta-
ris, fed de clericatu fuo periclitari jure cenſen-
tnr. Nec hoc tantum de facerdotibus, fed de
omnibus fecris ordinibus evidenter decernitur .
Item Neoofareenſe concilium, quod ante Nice-^a
num concilium fuiſſê legitur, capite primo de-
crevit: Presbyter fi uxorem duxerit, ab ordine
deponatur: fi vero fornicatus fuerit, aut adulte-
rium perpetraverit, amplius pelli debet, fic ad
pcenitentiam redigi.

Cbaledonenſe etiam concilium , quod infas
Neoafareenſis fic Nicaenas, immo omnium fan-
tan&ones ante lpfum tranſadas,
eft, confirmat, etiam eamdem
pnsvaricarores generaliter ita conde-
meat capite 10. Eoa autem qui auſi fuerint “per
drifinitumem magnas fic univerſalis hujus fynodi

A quaecumque ex his quae funt prohibita penetrare,
decrevit fimfta fynodus a proprio gradu re-
cedere.

Item beatiffimus papa Silveſter, qui Nieenam
fynodum congregavit, fic eamdem apofolica au-
âoritate corroboravit, in ſuis fynodalibus decre-
tis ha decernit capite ſexto: Nemo presbyter a
die honoris presbyterii fumat conjugium: quod fi
quis neglecto hoc aliter egerit, duodecim annis
eum jubemus privari honore: quod fi quis con-
tra hoc chirographum prriens fic publice diâum
egerit, damnabitur in perpetuum.

Item beatus Siricius papa in decretis ſuis ca-
pite ſeptimo: Quilibet epifeopus presbyter atque
diaconus, quod non optamus, deinceps, fi in-
continens merit inventus, jam nunc ſibi per nos
omnem aditum indulgentiae intelligat obferatum.
Item in eifdem capite duodecimo; Feminas et-
iam non alias eflê patimur in domibus clerico-
rum, nifi eas tantum, quas propter ſolas neceſ-
ſitudinis cauſaſhabitare cum eifdem fynodus Nicas
na permittit. Item fanſtiffimus papaGregoriusſcri-
bens ad Romanum defenſorem ita decernit ca-
pite decimo: Si quisepifeoporum, quos commiffi
tibi patrimoniis ſitilis includit, cum mulieribus de-
gunt, hos ut omnino compeſcas jubemus, fic de
cetero illic eas inhabitare nullo modo patiaris ,
exceptis iis quas factorum canbnum cenſura per-
mittit, id eft matrem, amitam, germanam, fic
alias hujufmodi, de quibus prava fufyicio non
poſſit eflê. Melius tamen faciunt, fi fc etiam a
talium cohabitatione contineant . Nam legitur
quod beatus Auguſtinus nec cum ferore habitare
conſenſerit, dicens; Qnac cum ferore mea funt
ferons mec non funt. Docti ergo viri cautela
magna nobis debet eſſe inſtruffio. Et poſt pau-
ca: Pneterea curae tuae fit eoſſiem confratresno-
ſtroa adhortari, ut ſubjeſtos ſibi in ſacris ordini-
bus conſtitutos, quod ipſi fervant, aa fimilitudi-
nem fuam, modis omnibus fervarecommoneant.
Item Zacharias papa in decretis ſuis capite pri-
mo: Decernimus ut epifeopi cum mulieribus om-
nino non habitent, ne ab antiqui hoſtis fraude
decipiantur.. Item in eifſim capite undecimo :
Ut presbyteri fic diaconi ſubintroduſtas mulieres
D nullo modo fecum habere audeant, nifi forſitan
commatrem fuam, aut proximitatem generatio-
nis ſibi habentes, que ſupficionis effugunt: fic
ut in Nicaeno concilio habetur: Si quis pneter
hac ſtatuta praeſumpſerit agere, facerdotii lui ho-
nore privetur.

Item beatus Hieronymus ſeribens ad Oceanum
authenticis rationibus probavit, non licere cleri-
cis converſari cum feminis; fic poſtmodum ſub-
inhdt: Qpod fi poſt noſtra monita aliquis cleri-
cus agapetas amplius queſierit amare quamChriſti-
tum , ſecundum fynodalem regulam convenia-
tur, fic pnecepta io Nioea diffinite ei legantur:
jam vero fi conventus pncdiâoa fugerit fic reli-
querit, confeſcuti fumus maximum lucrum. Alio-
quin talis ab eccleſia anathenvrtandus eft, ger-
minant enim femine ſpinas cum viris habitactes,
fic arcana mentium acuto mucrone percutiunt.

Sed quid dicam ulterius , deficit enim mihi
tempus, ut enarrem viritim fimftos patres reas
didis noſtri apofolici ſtatutis ſubſcribentes. Nam
omnes catholici eadem obſervanda eſſe cenſue-
nmt ; qui fic a faertiffimis IV. conciliis diflen-
tire noluerunt, ex quibus noſter apofolici pnn-
feta produxit decreta: quapropter nec idiotas la-
tere ſſtimo, quam pciauoſe, vel potius quam
perniciſe , ſibi ſuſſe teſtaroribus deſipiant ,
quicumque per Sozomeni caput fecerdotibus in-
con-

****Σ.

continentiam adscribere non formidant : quibus
 eNtusTi l'Cet luPct'orum epistolatum afferrio fufficere de-
 beat, iherlm tamen cos premonere de cavendo
 anathemate non tsadeat.

XII.

Vetus testamentum partira in myfteriis, par-
 tira in moralibus pceptis, continetur, fed ad-
 veniente Chrifto ceffavit in myfteriis fit carnali-
 bus obfervantiis, quia ipfe eft finis five comple-
 tio legis, in moralibus pceptis adhuc manet ,
 quia femper eft obfervandum: *Diligas proximam
 tuam ficut teipfum*, & reliqua. Qutcumque ergo
 ex lege aliquam carnalem obfervantiam novo
 quidem testamento advertam adhuc obfervandam
 effe dogmatizat, procul dubio cum Galatis, im-
 tno cum Ebkxiitis , judaizat. Conjugale autem
 opus sacerdotum inter carnalis legis obfervantiam
 ■ computatur: quibus * unquam sacerdotibus hoc
 tantum in lege fucceffionis caufa legitur concet-
 tum, quia ex alia tribu nullus eo tempore per-
 venit ad sacerdotium . Nam noftro tempore ex
 quolibet genere facerdoes eligere licet, quibus fle
 merito interdicitur conjugale opus, cum non jam
 fucceffibres habeant necefuries. Quapropter quif-
 quis & hoc tempore illud Judaicum conjugium
 sacerdotibus licere cum Sozomeno, vel potius cum
 Ebione dogmatizat, non negligenter illud inevi-
 tabile anathema * confiderat, quo ipfe apoftolus
 fpécialiter Judaicarum obfervationum praedicator-
 res anathematizat, Galatas Judaizantes ita de-
 terrens: *Sed licet nos aut angelus de calo evaxge-
 lixet vobis, praterquam quod evangelifcamus vobis,
 anathema fit*. Idem vero inculcans fubjungit :
*Ume iterum dico vobis, fi quis evangelixaverit ,
 prater id quod acceperitis, anathema fit*. Idem quo-
 que Paulus ipfum principem apoftolorum Antiochie,
 licet ejusdem fedis epifcopum, liberaliter corripuit,
 eo quod non quidem praedicando, fed fuo exem-
 plo judaizare cogeret, cum fe ab eorum comivio
 fro timore Judrorum fimulando iubtraheret .
 'rrterea ipfe hrrefiarches Ebion cum omnibus
 fuis fedatoribus inter reliquos haereticos anathe-
 matizatus eft a facratiffima fynodo Conftantino-
 politana, & a beato Gelatio papa in apoftolica
 fede : quod anathema nullus fubterfugere poterit,
 quicumque ipfum hterefiarcham per Sozomniea-
 put fedarj pccumpferit.

XIII.

Quidam etiam videntur fibi nimium * fcholi ,
 afluentes incontinentiam sacerdotibus effe con-
 ceffam in illo apoftoli : *Unufquifque fuam uxorem
 habeat* : qui autem non intelligunt quae loquun-
 tur, neque de quibus affirmant ; aut, fi intelli-
 gunt , luam ipiorum Conicicntiam impugnant .
 Nam attetante beato Hieronymo Corinthii in-
 ter eſtera ab apoftolo qurfierant, an nuper re-
 natis in Chrifto carnalis copula licita effet : qui-
 bus ita refcripfit apoftolus: *De quibus autem feri-
 pſiſis mihi, bonum eſt hominem mulierem non ton-
 gere : propter fornicationem aut unufquifque fuam
 uxorem habeat, unaquaque virum fuum. Uxori vir
 debitum reddat, fimiliter autem & uxor viro. Mu-
 lier fui corporis poteſtatem nan habeat, fed vir ;
 fimiliter & vir fui corporis poteſtatem non habeat,
 fed mulier . Kolite fraudare invicem, nifi forte ex
 confenſu ad tempus, ut vacetis orationi : quod' ita
 exponit beatus Hieronymus in libro contra Jovi-
 nianum: Non dixit apoftolus propter fornicatio-
 nem ducar unufquifque uxorem , alioquin hac
 excuſatione libidini frena laxaffet, ut quotieſcum-
 uxor moriatur, toties ducenda fit alia
 fornicemur: fed unufquifque uxorem ſquam ha-
 fuam, inquit, habeat, ſua utatur quam*

Abat, antequam credent: mum boonm ent non
 tangere, jtpoft fidem Chriffti foecoremtantum oof-
 fe, non conjugem, nifi fornicatio tantum excw-
 fabilcm faceret. AWſes fraudere mvictm, uiffibrtt
 «er *tajnt*» ad tempus, ta vmetis orationi. Oro
 te, quale illud bonum eſt, quod orare prohibet,
 quod corpus Chriffti accipere non permittit, quam
 diu enim impleo mariti officium, non impleo
 continentis. Iubct idem apoftolus io >alio lo-
 co, ut temper oremus: fi temper oramus, nun-
 quam conjugio ferviendum eſt , quandoquidem
 quoriefcumque uxori debitum reddo, orare non
 poſtiun. Sic & Petrus apoftolus docet Chrifftianos
 ut infirmiori vaſculo muliebri honorem tribuant,
 ab opere conjugali ceſſantes, ne impediantr eo-
 rum orationes. Quis ergo fanat mentis pneditas
 apoft- ■ rentras de exercendo conjugali opère
 sacerdotibus adferibat, quorum quotidianum eſt
 officium non modo orare, fed fit divina ſacra-
 menta contreâare, pnrferim cum *la eodem* lo-
 co etiam cuilibet Chrifftiano tempore orationis
 injungatur continentia. Nempe fi apoftolus his
 etiam sacerdotibus carnalem copulam concederet,
 profecto contrarius ſibi effet, qui ad Titum ſeri-
 bens praecipit ut facerdoes fobrii, juſti ſint, at-
 que continenta. Et non hic sacerdotibus, fed
 laicis, & his non ſolidum cibum fed laſteum po-
 tum miniſtrat, nt puta neophytis, qui nondum
 ſibi, necdum aliis ſufficienter erant inſtrutti . . .
 idem apoftolus ſacerdotale officium penitus inter-
 eludit. Eadem etiam ratione probatur adlaicos
 non facerdoes, ſpeâare quidquid idem ap-
 ſcribit de exercendo opere conjugali, ut illud :
 J«*t fi fe non conteſtent, mebuat* Melius eſt nube-
 re, ſn4M uri: id eſt, melius eſt legitimo mari-
 to miiceri, quam fornicari. Et illud: *Solutus es
 ab uxore? nuii quarere uxorem: fi autem acceperis
 uxorem, are peccnſti: & fi nupſent virgo, nonpk-
 cat*. Hoc itaque nullo modo de sacerdotibus vel
 de aliis continenti* dedicatis dicitur, fedde Uliſ
 tantum qui legitime conjugari poſſunt . Unde
 beatus Hieronymus in libro ſupradiâo: Si, in-
 quit, nupferit vitgo, non peccabit: non illa vir-
 go que ſemel Dei culmi dedicata: harum enim
 u qua nupferit, damnationem habebit , quia pri-
 mam irritam fecit fidem. Si autem hoc de vi-
 dj&uæ objecerit, quanto magis de virgini-
 bus praevaleret, cum etiam his non liceat, qui-
 bus aliquando licuit : virgines enim, quae poſt
 confecrationem nupferint, non tam adulterae ſunt,
 quam inceſſx. Si ergo praediâc apoftoli fenten-
 tia hujulmodi continentibus carnalem copulam
 non concedunt, quanto minus sacerdotibus; ma-
 xime cum illae ſunplicer ad continentiam ſint
 confecratar, illi autem ipſis continentibus ſint prae-
 lati, & per venerandam manus impoſitionem, &
 per ſacroſancti chrifmatis unctionem . Pnctrea
 idem apoftolus ipſis quibus conjugale opus exer-
 cerc concedit, eidem etiam fecundas nuptias ini-
 re licenter permittit. Solutoenim ab uxore allam
 E ducere concedit, & viduae nubendi licentiam at-
 tribuit . Nullatenus ergo facerdoes ſub permiſſi-
 ria carnalis copula: lententia comprehendit, qui-
 bus in epiftola ad Timotheum & Titum biga-
 miampenitus prohibuit, cum jubeat tantum unius
 uxoris virum eligi ad ſacerdotium : nam nec
 apud ethnicos bigaraia licebat ſacerdotifous bea-
 to Hieronymo afferente contra Jovinianum. Le-
 gant, inquit, noſtrates, antequam religio noſtra
 fulgeret in mundo, unicubas ſemper hatauſſe in-
 ter matronas decus, per illas Fortune muliebri
 ſacra Heri ſolita, nullum ſacerdotum bigamum ,
 nullum flaminem bimaritum. Hierophantas quo-
 que

ANNO
 CHRISTI.

S. S. K.

que Athenica Gum ufque hodie cicuta forbitio-
fuerint, viros esse definire, quicunque autem

predi&t apoſtoli verba intantum adulterant, ut
uib eorum perverſa interpretatione, etiam facer-
dotibus incontinentiam licere conſignent, procul
dubio fequuntur Nicolaum hereſiarchen, quem
Clemens Aſſandrinus in tertio libro ſtromalium
refert, uxorem fuam cuilibet etiam volenti pro-
ſtituiſſe, & hoc exemplo ſuo docuiſſe, eundis
promiſſeua atque communia feminarum conibrtia
licere: & hoc ideo ut a maioribus..... quia
ſcriptum eſt: *Et erant illis omnia communia, in-
ter qu** Nicolaus numeravit & conjugia. Sicut
ergo ille apoſtolicum exemplum nimis generaliter
& perreri& acceptum in. hareſim mutatte refer-
tur, Gc & iſti illud apoſtoli, *ſi uſquequifque uxorem
fuam babeat*, nimis generaliter & perverſiſſime
interpretantes, in enotem veuille notantur, qui
tub eodem exemplo contra eundem apoſtolum
ſacerdotibus conjugale opus conceſſum fallaci per-
tinacia contendunt. Quamvis enim in ſacris or-
dinibus promiſſeua feminarum confortia magis de-
teſtanda ſint quam ſingularia, depravatori tamen
apoſtolic* inſtitutions ipſt hereſiarchx Nicolao
minus imputanda videtur, quam iſtis. Ille enim
eo quidem tempore apoſtolicam doctrinam male
interpretatus eſt, cum vix in primis nomen Chri-
ſtianitatis incepiſſet, cum evangelica & apoſtoli-
ca doctrina nondum eſſet per totum mundum di-
latata^ nondum tot virtutibus, tot Ggnis, tot
ſacratiffimis fandorum martyrum triumphis ap-
probata: iſti autem eandem doctrinam jam ubi
- Nm m »- < P*E * ignotam, nec nſtiticis jam dudum, immo
nſtku i»- - jam ab antiquo fanguine fandorum patrum con-
.. * 7 I | * Aeratam & irrefragabiliter corroboratam, obſti-
natiffima temeritate nituntur depravare. Unde &
illam perditionem ſubterfugere nequibunt, quam-
iple princeps apoſtolorum depravatoribus ſcriptu-
rarum affignat, qui epſtobs coapoſtoli ejus Pau-
J, jtt nobis commendat: *h quibus*, inquit, *tpi-
jbolis ſunt quadam difficilia inteUctu, qua in Oſſi
tſ inflabiles depravant, ſicut tſ coteris ſcripturas,
ad ſuam ipſorum perditionem*. Vos ergo, fratres,
iſreſcantes cuſtodite, ne inſipientium errore rra-
udi excidatis a oſpria firmitate. Ut autem da-
rurus eniteat apouolum in ſuperioribus ſententiis
non ſacerdotibus, ſed laicis, carne commercium
indulſiſſe, diligenter inſpiciamus quid idem apo-
ſtolus miniſtros iandonun obſervare decernat, &
quibus ſacros ordines concedi vel denegari con-
ſtituat. Nam in eadem apoſtolica inſtitutione ſit
defenſoribus ſacerdotalis incontinenti* perpetuum
Alentium evidenter imponitur, & praeſata noſtri
apoſtolici ſtatuta irrefragabiliter corroborantur;
Cluipe que nulli ſacrum officium interdicunt,
nifi quem & apoſtolica praecepta penitus ab ipſo
ſacro ordine ſecludunt.

XIV.

tineret.

Beatus ergo Paulus apoſtolus ſeribens ad Timo-
theum de ſacris ordinibus ita teſtatur: *fidelis*,
inquit, *fermo: Si ptitepſcopatxm dſſiderat, boetelm
opus dederat. Oportet ergo eoſeopum irreprehenſibilem
tſſe, tutius uxoris virum, februm, prudentem, pudi-
cum, ornatum, boſpitalem, doſtrem, non vinolen-*

*bentem ſubditos cum oemi eaſtitate. Si quis autem do-
muſuapraefft nefcit, quomodo occlſia Dei diligentiam
babeat? Nounepbytxm, no mſuperbiſm elatus iuju-
dicium incidat diaboli: eportet Mittat & illum teſtimo-
uſxm habere J'mm «I bit quiferit font at Mu m oppro-
brium incidat <T in laqueum diaboli. Diaconſſimili-*
Cocul General. Tom. XX.

fi literpudicos, m., bilingues, «m Malit vino deditos.
*ſurpe lucrumſeſſantes, habentes myſterium fidei in
conſcientia pura. Et bi primumprobentur, & ſic mini-
ſtrent, nullum crimen habentes. Mulieres ſimiliter pu-
dicas, WOM detrahente ſ, febras, fideles in omnibui.
Diacones ſint viri unius uxoris, qui ſillis ſuis bene pra-
ſini, èr domibus ſuit: qui enim bene mntſtraverint,
gradum ſibi bonum acquirunt, & multam fiduciam in
fide, qua eſt in Chriſtoſeſe. Item ad Titum: Hujus,
inquit, rei gratia reliqui te Creta, uties qua dſſunt
corrigas, & conſtituas per civitates preſbteros, ſicut
ego tibi diſpoſui: ſi quis ſine crimine eſt, unius uxoris
vir, ſillas habens fideles, non in. iccuſetiane luxuria,
aut mu ſubditos. Oportet autem epſeopum ſine crimine
eſſe, ſicut dſſeſſentatorem, non ſuperbum, non ira-
Eeundum, non vinolentum, non percufforem, non turpis
cupidum: ſed boſpitalem, benignum, februm,
juſtum, fanſtum, continentem, ampkHentem eum,
qui ſecundum doſtrinam eſt, fidelem ſermanem, ut po-
tens ſit & exhortari in doſrina fana, dX eos qui con-
tradidunt arguere. Sunt multi inobedientes, vaniloqui
ſed uſſilorts, maxime qui decircumſſione ſunt, quos
oportet redargui, qui xniſverſas domos ſubvertunt, do-
centes qua non oportet turpis lucrigratia. Et poſt pau-
ca; Increpa iſos dure, ut ſint fani in fide, non in-
tendentes Judaicis fabulis & mandatis hominum aver-
ſantium ſe a veritate.*

XV.

In primo igitur notandum eſt in his apoſtolicis
inſtitutionibus ſub nomine epſeopi etiam preſby-
teroe comprehendendi: Inconvenienter enim apoſto-

poQ dſcriptionem epſeopi ſtatim de diaconi-
bus ſubinfert, G non & preſbyteros ſub epſcopali
deſcriptione comprehenderet, qui poſt epſeopum
proximi, & ipſis diaconibus indubitanter ſunt an-
tepoſiti. Aut enim nufquam de ordinatione preſ-
byterorum dixit, aut ſub nomine epſcoporum eos
dſcripſit. Sed incongruum eſſet ut praetermiſſo ma-
giſtro miniſtrum ejus deſcriberet, cum tamen ma-
giſter ecclſeſtaſticis diſpoſitionibus magis eſſet ne-
ceſſarius. Praterea cum apoſtolus Tito praecipiat,
ut per civitates preſbyteros ordinet, ſtatim eum
de ordinatione eorum informans ſubinfert: *Oportet*
epſeopum ſine crimine eſſe. Idem Timotheo ſcribit:
*Noli negligre gratiam qua data eſt tibi perprophe-
tiam cum impoſitione manuum preſbyteri: cui inſe-
quentibus ſtatim dixit: Nemini manum cito impo-
ſueris*: quod proprie epſcoporum eſt: ergo eun-
dem epſeopum dicit, quem & preſbyterum nomi-
navit. Sic beatus Hieronymus & ſanctus Ambro-
ſius prediſſas apoſtoli ſententias fideliter exponen-
tes, teſtantur apud antiquos idem fuiſſe epſeopum
& preſbyterum, ut nomen unum eſſet officii, aliud
aetatis. Poſtea autem, ut Hieronymus aſſerit, cum
unufquique eos quos baptizaverat filios eſſe puta-
ret, non Chriſti, propter auferenda ſchiſmata, ia
toto decretum eſt orbe ut unus de preſbyteris prae-
poneretur exteris, ad quem omnis cura ecclſieſ per-
tineret. Poſt deſcriptionem autem epſeopi & pre-
ſbyteri caute apoſtolus ſubjungit de diaconibus ita
decernens: *Diaconſſimiliter*: id eſt, *oportet eſſe pu-
dicos, &c.* ac ſi diceret: Quod de epſeopis & pre-
ſbyteris decrevi, hoc idem & de diaconibus me ſeſa-
tis decreviſſe. Satis ergo evidenter patet, ut aſſi-
mo, apoſtolum in ſuperioribus ſuis diſſinitionibus
etiam preſbyteros cum epſeopis & diaconibus
comprehendite: unde & merito quilibet eorum
a ſacris officiis dimoventur, quicunque ex illis ia
ic apoſtolicam informationem corrupſſe proban-
tur. Nempe apoſtolus teſtatur epſeopos, preſby-
teros, & diaconos. oportere turpis luci non eſſe
cupidos. Omnis autem Gmoniacus turpitiſſimi &
nctai MiiUni luci indubitanter eſt cupidus, ergo

Dd

in-

ANNO
CHRISTI

—|—|—|—|
chiuJti

r < r i.

inter sacros ordines nullatenus est computandus, *Atque exercere debent*: que quia contraria sunt, nullatenus simul esse possunt. Sed & hoc diligenter inspicendum, quod apostolus iussit eligi ad sacerdotium, non qui iam per incontinentiam filio generaret, sed qui dudum filios adultos & bene nutritos habuisset.

Nota autem apostolum inobedientes & vaniloquos nullatenus inter sacros ordines computasse, immo peritos sacerdotes conditui praecepisse, ad eos utique arguendos, qui universas domos subvertunt, docentes quae non oportet turpis lucri gratia: quos etiam dure increpare iubet ne Judaicis fabulis intendat, demandatis hominum avertentium se a veritate, ut illi qui iuxta mandatum Pauli Samosatani, five Ebionis, Judaicam incontinentiam Christianis sacerdotibus licere dogmatizant. Quia ergo mirum si etiam nos apostolicus huiusmodi inobedientes a sacro officio dimovit, quos & apostolus dure increpare, non sacris ordinibus annumerari, decrevit. Vide ne ergo quam inevitabiliter sint observanda nostri Gregorii statuta, quae a sacratissimo fonte scripturarum videmus derivata. Sciendum autem apostolum constituisse, ut ordinandi five ordinati sine crimine client, non sine peccato. Nam in mundo nullus, iuxta Augustinum exceptis parvulis baptizatis, sine peccato conservatur, auctante ipso apostolico Domini Joanne: *Si dixerimus, inquit, quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, in veritas in nobis non est.* Item frater Domini Jacobus. *In multis enim offendimus omnes.* Multi autem? *« fine crimine »*periuntur. Unde beatus Augustinus in tractatu quadragesimo primo funis Joannis evangelium tellatur. Sed plane multi iusti dicuntur sine merita, quod intelligitur sine crimine. Nulla enim querela iusta est de his in rebus humanis, qui non habent crimen. Crimen vero est peccatum grave accusatione & damnatione dignissimum: qui ergo tam grave admiserit. iuxta apostolum, peccatum, lacrimis ordinem obtinere non debeat.

XVI.

Ut autem hanc apostolicam institutionem de sacris ordinibus nobis evidentior fiat, beati Hieronymi expositionem super eamdem conferre non piget, qui eam in libro contra Iovinianum ita dilucidat: *Sed & ipsa episcopalis ordinatio facit: non enim dicitur: Eligatur episcopus qui unam ducit uxorem, & filios faciat, sed qui unam habuerit uxorem, & filios in omni subditos disciplinam.* Certe confiteris non posse esse episcopum, qui in episcopatu filios faciat. Alioquin si deprehensus fuisset, non quasi vir tenebatur, sed quasi adulter damnabatur: aut permitte sacerdotibus exercere opera nuptiarum, ut idem sint virgines quod mariti, aut ita sacerdotibus uxores non licet tangere, in eo fandi sunt quia imitantur pudicitiam virginalem. Sed & hoc inferendum: Si laicus quicumque fidelis orare non potest nisi vacet ab officio conjugali, sacerdoti, cui temper pro populo offerenda sacrificia, temper est orandum, si temper orandum est, ergo temper carentum matrimonio. Nam & iuxta veteri lege, qui pro populo hostias offerebant, non solum in domibus suis non erant, sed etiam purificabantur ab uxore: bus separati & vinum & ficeram non bibebant, sed solent libidinem provocare. Eliguntur mariti in sacerdotium: non nego quia non sunt tantum virgines, quanti sunt necessarii sacerdotes. Numquid quia in exercitu fortissimus quisque eligendus est, idcirco non assumuntur & infirmiores, cum omnes fortes esse non possint? si exercitus viribus tantum confaret, & non etiam numero militum, abicerentur imbecilliores: nunc &

Atque exercere debent: que quia contraria sunt, nullatenus simul esse possunt. Sed & hoc diligenter inspicendum, quod apostolus iussit eligi ad sacerdotium, non qui iam per incontinentiam filio generaret, sed qui dudum filios adultos & bene nutritos habuisset.

Nota autem apostolum inobedientes & vaniloquos nullatenus inter sacros ordines computasse, immo peritos sacerdotes conditui praecepisse, ad eos utique arguendos, qui universas domos subvertunt, docentes quae non oportet turpis lucri gratia: quos etiam dure increpare iubet ne Judaicis fabulis intendat, demandatis hominum avertentium se a veritate, ut illi qui iuxta mandatum Pauli Samosatani, five Ebionis, Judaicam incontinentiam Christianis sacerdotibus licere dogmatizant. Quia ergo mirum si etiam nos apostolicus huiusmodi inobedientes a sacro officio dimovit, quos & apostolus dure increpare, non sacris ordinibus annumerari, decrevit. Vide ne ergo quam inevitabiliter sint observanda nostri Gregorii statuta, quae a sacratissimo fonte scripturarum videmus derivata. Sciendum autem apostolum constituisse, ut ordinandi five ordinati sine crimine client, non sine peccato. Nam in mundo nullus, iuxta Augustinum exceptis parvulis baptizatis, sine peccato conservatur, auctante ipso apostolico Domini Joanne: *Si dixerimus, inquit, quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, in veritas in nobis non est.* Item frater Domini Jacobus. *In multis enim offendimus omnes.* Multi autem? *« fine crimine »*periuntur. Unde beatus Augustinus in tractatu quadragesimo primo funis Joannis evangelium tellatur. Sed plane multi iusti dicuntur sine merita, quod intelligitur sine crimine. Nulla enim querela iusta est de his in rebus humanis, qui non habent crimen. Crimen vero est peccatum grave accusatione & damnatione dignissimum: qui ergo tam grave admiserit. iuxta apostolum, peccatum, lacrimis ordinem obtinere non debeat.

XVI.

Ut autem hanc apostolicam institutionem de sacris ordinibus nobis evidentior fiat, beati Hieronymi expositionem super eamdem conferre non piget, qui eam in libro contra Iovinianum ita dilucidat: *Sed & ipsa episcopalis ordinatio facit: non enim dicitur: Eligatur episcopus qui unam ducit uxorem, & filios faciat, sed qui unam habuerit uxorem, & filios in omni subditos disciplinam.* Certe confiteris non posse esse episcopum, qui in episcopatu filios faciat. Alioquin si deprehensus fuisset, non quasi vir tenebatur, sed quasi adulter damnabatur: aut permitte sacerdotibus exercere opera nuptiarum, ut idem sint virgines quod mariti, aut ita sacerdotibus uxores non licet tangere, in eo fandi sunt quia imitantur pudicitiam virginalem. Sed & hoc inferendum: Si laicus quicumque fidelis orare non potest nisi vacet ab officio conjugali, sacerdoti, cui temper pro populo offerenda sacrificia, temper est orandum, si temper orandum est, ergo temper carentum matrimonio. Nam & iuxta veteri lege, qui pro populo hostias offerebant, non solum in domibus suis non erant, sed etiam purificabantur ab uxore: bus separati & vinum & ficeram non bibebant, sed solent libidinem provocare. Eliguntur mariti in sacerdotium: non nego quia non sunt tantum virgines, quanti sunt necessarii sacerdotes. Numquid quia in exercitu fortissimus quisque eligendus est, idcirco non assumuntur & infirmiores, cum omnes fortes esse non possint? si exercitus viribus tantum confaret, & non etiam numero militum, abicerentur imbecilliores: nunc &

I fecundarum & tertaurum virium gradus aflumitur, A
ôteiatTi M iur>a & ouatera exercitus cãmffeatur. Et

Dei antequam «attingeretur. Mulieres fimiliter
pudicas & reliqua. ia omni gradu & léxu tenet
AM*51.

quomodo, inquit, frequenter in ordmatioe fecundotali fecenfos virgo negligitur, & maritus afiuntar, quia forte ac canera opera virginitati non habet congruentia, aut virgo putatur, dt non eft, aut eft * virginitatis infamis, aut certe ipfa virginitas park ei fuperbiam, & dum fibi applaudit de fola corporis caftitate, virtutes atterat negligit: non roret pauperes, aut pecuniae cupidior eft. Evenit interdum, ut triflor vultus, adduftum fupercilium, incctus pomparum ferculis * offendat populum, & qui nihil habet quod reprehendat in vita habitum folum oderit & ince&tm. Multi eliguntur non amore fui, fed alterius odio. In pterique filfragium meretur fola fim-B
plicitas, & alterius prudentias Ot calliditati quafi malitia opponitur. Nonnunquam erat vulgi plebifpie iudicium, & in facerdotibus comprobandis unirikulque filis moribus favet, ut uon tam bonum, quam fui fimilem, quaerat prpofitum. Evenit aliquoties ut mariti, qux pars maior eft in populo, maritis quafi fibi applaudant, & in eo fe effe arbitrentur non virgines, fi mariti virgini praeponantur. Dicant aliquid quod forian cum ofenfione multorum difturus fum, fed boni nuat mihi iralcencui, quia eos peccati conferentia non remordet. Interdum hoc & pontificum vitio accidit, quia non meliores, fed argutiores in cle-
rum eligunt, & fimples quofque atqueinnocen-
tes inhabilesputant. Et amrribus & cognatis quafi
terrenas militiz officia largiuntur; five divftum
obediunt iuffioui: quodque his pejus, * clericatus
donant gradum, quotum obfequis fint delinitt. Alioqui fi iuxta fententiam apoftoli, non erunt epifcopi, nifi mariti, ipfe apoftolus epifeopus ef-
fe non debet, ut * qui docet: FM» tuam umui
ejfo,jkut tga fm. Et Joannes indignus hoc gra-
du afftimabitur, & omnes virgines * continen-
tes, quibus quafi pulcherrimis gemmis ecclefia
monile decoratur. Epifeopus, presbyter, diacono-
nus, non funt meritum nomuv. fed officio-
ruminée dicitur: Si qttis tpificapntm dtdidrtt ,
bonum * honorem defiderat, fed frau* t&mi dr-
fiderat, quod in majori ordine conftitutus poffit,
fi veit, occafionem exercendarum habere virtu-
Dniftraiv videat. Nempe Antiochenum concilium
a lacratifluno Chalcedonenfi concilio, ut predi-
ximus, indubitanter roboratum, officia damnato-
rum clericorum a populis recipi diftridiffimepro-
hibet; intentum fcilicet, ut etiam ab ecclefia ab-
jiciendos efflêcenfeat qui illis clericis faltemcom-
municaverint, quos interdudum fibi minifterium
ufurpare cognoverint. Sic enim quantum ejuffem
concilii caput tefatur; Si quis epifcopus a fyno-
do damnatus, vel presbyter aut diaconus ab
epifeopo, aufi fuerint aliquid de facro minifterio
contingere, five epifcopus iuxta praecedentem
confitetudinein, five presbyter aut diaconus,
nullo modo liceat ei & in alia, fynodo reftitutio-
nisfpem aut locum habere fatifadionis: fed &
communicantes ei omnea abjici de ecclefia, &
maxime * poftquam didicerint,adverfus memo-
ratos prolatam niufe fententiam, eis communi-
care lentaverint. Juxta hujus capitis tenorem fen-
fti patres, qui in Chalcedone lacratiflimos cano-
nes promulgaverunt, omnes communicatores cu-
jufflam damnati Timothei Alexandrini pntfolis
excommunicator efflê cenfuerunt: qui Eeom impe-
ratori pro eodem Timotheo confulentii hoc modo
referipferunt. Eos etiam qui cum foilent Timo-
theum fitifle damnatum, communicare illi fine pe-
riculo crediderant, extraneos effe a Dei ecclefia
judicamus, fecundum confequentiam regularem
Ceail. (mtrtO. Tpan. XX.

Hucufque ianftus Hieronymus, qui quants au-
ftoritatit fuerit, etiam apud epifeopos, apoftoli-
cz fedis decreta beati Gelafii papz fatit in-
Bnuant, quz inter authenticas & canonicas fan-
diones opufcula ipfius recipienda effe decernunt,
ficut & ianfti Cypriani, Ambrofii, Auguftini opu-
fcula, five tractatus reliquorum fandorum pa-
trum, qui nec in fide nec in praedicatione a fan-
da Romana ecclefia deviarunt, fed in ejus com-
municatione ufque ad finem vite perdurarunt.
Intantum namque beatus Gelafius in prddidis de-
cretis audoritatem fandi Hieronymi nobis com-
mendat, ut & aliorum opufcula iuxta ejus judi-
cium rapienda vel refouenda effe ibidem decer-
nat. Qpicumque ergo debitam obedientiam apo-
ftolicz fodi impendere voluerit, nullatenus hu-
jufinodi fandorum patrum lingularibus lenten-
tis repugnabit. Hucufque fufficiat dixiffê quid
C apoftolus exigat a lacerdotibus: quod quicum-
que fideliter perpexerit, nequaquam ftatuta no-
ftri apoftolici obliteranda judicabit, qu* nec ali-
quis contemnere poterit, nifi & ipforum apofto-
lorum fententis repugnare velit, quibus ipfa ve-
ritas m evangelio fidcliffime promittit: Amm di-
co Erit remiuvu trrrt Sodotr* in dit juti-
sii, IIII/ qui forams vtffrat no» rtstpm^a.

XVII.

Quantum autem noftri apoftolici decretum prae-
cipit, ut populus clericorum officia non recipiat,
quos fecris canonibus, immo evangelicis & apo-
ftolicis inftitutionibus, adverfari percipiat; vide-
licet quos iuxta cenfuram fandorum patrum da-
mnatos in prprium eorum perniciem altari mi-
niftraiv videat. Nempe Antiochenum concilium
a lacratifluno Chalcedonenfi concilio, ut predi-
ximus, indubitanter roboratum, officia damnato-
rum clericorum a populis recipi diftridiffimepro-
hibet; intentum fcilicet, ut etiam ab ecclefia ab-
jiciendos efflêcenfeat qui illis clericis faltemcom-
municaverint, quos interdudum fibi minifterium
ufurpare cognoverint. Sic enim quantum ejuffem
concilii caput tefatur; Si quis epifcopus a fyno-
do damnatus, vel presbyter aut diaconus ab
epifeopo, aufi fuerint aliquid de facro minifterio
contingere, five epifcopus iuxta praecedentem
confitetudinein, five presbyter aut diaconus,
nullo modo liceat ei & in alia, fynodo reftitutio-
nisfpem aut locum habere fatifadionis: fed &
communicantes ei omnea abjici de ecclefia, &
maxime * poftquam didicerint,adverfus memo-
ratos prolatam niufe fententiam, eis communi-
care lentaverint. Juxta hujus capitis tenorem fen-
fti patres, qui in Chalcedone lacratiflimos cano-
nes promulgaverunt, omnes communicatores cu-
jufflam damnati Timothei Alexandrini pntfolis
excommunicator efflê cenfuerunt: qui Eeom impe-
ratori pro eodem Timotheo confulentii hoc modo
referipferunt. Eos etiam qui cum foilent Timo-
theum fitifle damnatum, communicare illi fine pe-
riculo crediderant, extraneos effe a Dei ecclefia
judicamus, fecundum confequentiam regularem
Dd f oul-

nulla eis verna nec fpe reftitutionis , ullo modo A remanente: ficut S3. regula de talibus aperte de- cernit, cujus initium eft. Si quis epifeopus a fy- Dodo, &c. Quapropter & fofter apoftolus meri- to populis officia hujufmodi denconxm prohi- buit; eorum inquam, quos non ram ipfedamna- vit , quam a fanfti patribus jamdudum damna- tos effe monftravit. Przterea fandiffimus papa A- lexander a B. Petro quintus ; qui potius in Ca- mino ignis concremari, quam mentiri foriffimus athleta delegit, ipfe namque nec loquendum eis effe teftatur quibus & epifeopus pro (celeribus eo- rum lentitur adverfus: & hoc ex ipfius principis apoftolorum audoritate confirmat, ita dicens cap 6. B. Petrus in ordinatione fandi pradcefforis noftri Clementis in fructus clerum & populum ait; Si inimicus fuerit Clemens alicui pro atibus fuis, nolite vos expedare, ut ipfe vobis dicat: Cum il- lo nolite amici effe: fed obfervare prudenter do- betis, & voluntati ejus abfque commonitione ob- iccundare, & avertere vos ab eo cui ipfum fen- titis adverfum: fed nec loqui his quibus ipfenon loquitur, ut unusquisque qui in culpa eft, dum cupit omnium veftrum amicitias ferre, feftinetci- tius reconciliari ei qui omnibus praeftit, & per hoc readeat ad falutejn, cum obedire ectperit monitis przfidentis . Si vero quis athictis fuerit his qui- bus ipfe non loquitur , unus eft & ipfit ex illis qui exterminare Dei ecclefiam volunt ; & cum corpore vobifeum effe videatur, mente & animo contra vos eft : Quod eft multo nequior hostis hic quam illi qui foris funt , & evidenter inimici iunt: hic enim per amicitiarum fpeciem que ini- mica funt gerit, & ecclefiam difpergit ac vaftat. Ubi ergo ipfe princeps apoftolorum tam ftride pro- hibet ne quis eis faltem loquatur qui apoftolicii inftitutis non obfecundare deprehendantur, ibi et- iam evidentiſſime vct.it ne populus miflas aut re- liqua officia hujufmodi ab eis recipiat . Moscni- popukJdci, juxta Auguftinuru pro lege tenendus comprobatur nobis cum canonibus, utpop^otius cu- julcumque laeetdotis miflas audiat, ejus etiam fm gulis falutationibus in mifla rctpondeat. Quapro- Ener populus hujufmodi przvaricatorum miflas nu- atenus recipiat , fi ipfius principis apoftolorum fententiam obfervare voler.

XVIII.

Sandiffimus papa Gregorius feribens ad reges Francorum de hujufmodi lacerdotibus canonum contemptoribus cap. itj. teftatur, qn..J regnum ex culpa tallum facerdotum prxgratctur ; & poft pauca fubjungit : Majci , Inquit, metuenda eftlo- cis illis calamitas, ubi tales interceffores ad lo- cum regiminis adducuntur, qui Dti magis in id iracundiam promovent, quam pc? femetipfos po- pulis placare debuerant.

Jure ego noftri temporis Gregorius populum hujufmodi pfeumptorum officia recipere prohi- buit, quos fandiffimus arquoens & regnum cul- pa fua praegravare, & Dei iracundiam in fe ma- gis provocare afseruit : feriptum eft enim : *J^ou averterit aurem j-am ne audiat legem, cxeerabui/ erit ejus oratio.* Quo crimine omnes obligantur , quicumque canonicis fandionibus obflinato animo «frigantur: unde & eorum officia merito popu- lis interdiciuntur , quorum orationes omnipotens Deus non dico non recipit . fed exeeratur. Sed jam ad ipfum vas eledionis veniamus, qui & prz- fenti ftatuto noftri apoftolici conionare non du- bitatur : di ir , inquit , *qui frater h.immatr , eft fornicator , aut avari , art! idoSc Jervien» t aut maledicus, aut ebriolus , aut rapax, cum hujufmodi nec cibum Jumste , videlicet qui nolunt juxta qd-*

clefiaticas fanftiones emendari, licet certis fttpu—. Micis criminibus fint obligati. Item ad Theflalo- nienfes : *Λημμ/μμμχ m/m vobit fratres m ev- *7>.* ueim Damni neftri Jefu Cbrifti, ut fubtrahatis «m/ .. W * ab amni fratre amhdante inordinate, & m» foam- dum traditionem quam accepnm « «Mt/. Et pat»- lo poft : *Si qms «m obedit verbo noftro per ffito- ime, ktene netote, & non commifcemni ctem illh « ut confundatur.* Cum quibus igitur apoftolus fide- les nee corporalem cibum fumere permittit, fc- quorum confortio fideles difcedre praecipit , fte eifdem apoftolicis inftitutonis contemptoribus po- pulo praecipit nofter apoftolicus, ut ets faltem ad dominicam mentam non communicaret , at eo- rum focietati fe faltem eo tempore fubtraheret , cum illi contra fas & lus fieri myfteria ift perni- ciam luam ufurparent : juxta apoftolum enim , *IKICMMTxr dominicum ponent ff calicem fumit Indi- l*» corporis & /anguinis Domini reni erit, ff ju- dicitum tibi manducat & bibit : quod omnes faciunt, qui fornicationem & avaritiam non folum exer- cere , fed etiam obflinato animo defendere pne- fumunt ; de quibus apoftolus dicit : Quonidm qui 1. c<. >«. iapa agunt, regnum Dei non poffidebunt : qui etiam pro eifdem criminibus juxta canonicis fandiones damnati interdidi fibi officium temeraria ufur- panonc frequentant. Nempe ipfi quos proprie vo- camus poemtenres , licet pro hujufmodi crimini- bus canonicx diiciplinr colla fubmittant, non ta- men divinis facramentis tam temere approximant. Unde , iuxta fententiam beati Innocentii papae , nec iufirmos pernitenres A reliquos «grotanti facro chrifmate ungi licet, quibus , Inquit, poe- nitentibus reliqua denegantur facramenta , ne fi- bilipfis damnationem potius quam remiffionem ac- quirant, fi eadem talh indigni, nondum laneper prenitentiam ad plenum purgari, percipiant . Si ergo pernitenres etiam canonicè pre criminibus fuis fatifacientes divinis facramentis judicantur indigni, quanto magis illi qui non poenitere, fed culpas fuas jamdudum publicatas pertinaciter de- fendere conantur, qui & obflinato animoreffiten- tes etiam Spiritum fandum blafphemare proban- tur . Sic enim beatus Damafus papa in epifola ad fandum Aurelium Carthaginensem archiepif- copum teftatur. Violatores, inquit, canonum vo- luntarii graviter a fandis patribus judicantur, & a Spiritu fando , cujus inftindu ac dono ditati luttjt, damqantur, quoniam blafphemant Spiritum fandum non incongrue videntur, qui etiam con- tra fandos canones non neceffitate compulfi, fed libenter , ut praefixum eft , aliquid aut proterve agunt, aut loqui przflununt, aut facere volenti- bus fponne confentunt . Talis eniq pneumptio manifeſte unum genus eft blafphemantum Spiri- tum fandum: quoniam, ut jam predibatum eft, contra conj agit, cujus nifu & gratia lidem (au- di canones funt edicti. Itaque illi facerdotes, qui tam graviffimis criminibus liint obligati, imo qui pro eifdem fecundum canonica inftituta jam funt damnati , nullatenus nifi in perniciem fuam fa- crificare poffunt. Unde & illi non parum * defi- querunt, quicumque ipfis in propriam neçem fa- crificare ufiirpantibus per lolitas refpoufiones in mifla fcienter cooperari praefumerent, Non enim pro parvo crimine haberetur, fi quis alicui feip- sum crudeliter occidenti fcienter cooperaretur . Sapientiffime ergo vir apoftolicus populum hujuf- modi praefumptorum ufurpationibus ioterrefe pro- hibuit, quas non folum dudoribus eorum, (ed& receptoribus, pemiciofas effe non ignoravit. Sic enim ipfe Dominus a Core ejufque loquacibus fa- crilkandti officium ufurpantibus reliquos filios ifi*

ROMANUM 1.

HkNRKXISIV.
IMP.

ANNO
CHRISTI

—rād Vifitedere pnecept, ne peccaris eorum invol-
hmmo H vcremar' audehflima morte cum ctfilem
damnari mereremur. Nam ipfi hcrefiarche, vi-
delicet Cdre, Dathan, & Abiron, cum univri*
eorum fubftantia vivi ad infernum ex improrifo
defeenderum : fiquaces veto eorum per ignem a
Domino penitus comburi meruerunt. Horum ita-
que fubitaneam & crudehflimam ultionem illi di-
ligenter attendant, qui contra apoftolica pntee-
pta interdiftum fibi lacerdotale omeium obtina-
ta temeritate ufurpant: nec otiofe mortem Ofer
confiderent, qui, cum David arcam Domini de
Philiftim in novo plauffro reduceret, a Doming
percuflus interiit, eo quod arcam, licet jam ca-
furam, manu fallentare prarfumpferit. Si enim
ille merito periit, qui temere quidem, fed beni-
gne, arcam Domini tantum tetigit, quanto ma-
gis ille qui contra fas & ius ipfum corpus Do-
mini contrectare Ubique incorporare prxiunxit m-
dignus?

XIX.

Quidam tamen fati imperite noftro apoftolico
objiciunt quantum Gangrenfis concilii capitulum;
Quicumque dilccmit a presbytero qui uxorem ha-
buit, quod non oporteat eo miniftrante de obla-
tione percipere, anathema fit. Hoc etiam capi-
tulum juxta Petri 3poftoli attctationem in fuam
fcfrum perniciem depravantes ita pronuntiant :
Qticumque reculaverit mflam conjugati presbye-
ri, anathema fit: videlicet ut eos anathematiza-
tos effe demouftrant, qui apoftolicis inflitutis o-G
bedientes incontinentium .accrdotum mflas reci-
pere detreftant. Sed frvflra: nam prxdiftum ca-
put illos tantum anathematizat qui refpuunt pre-
byteri oblationem, non qui modo habet, fed qui
quondam habuit uxorem. Eo enim tempore, ut
prologus Gangrenfis concilii teltatur, erant hrre-
tici, teltatores cujufdam Eufthathii, qui legitimas
nuptias quafi mortale crimen condemnabant, at
ferentes nullum in conjugali gradu pofitum fpem
habere apud Dominum: unde & oblationes pre-
byterorum etiam ante ordinationem legitime con-
jugatorum refpuiffle traduntur; quippe legitimum
conjugium pro mortali crimine deputantes: qua-
les etiam fi quis hoc tempore perpetraffe detegi-
tur, altari miniftrare juxta canones non permit-

ritur. Merito ergo .mathemarizantar lidem hrre-
tici dogmatizantes contra illud apoftoli : *Si acre-
perii texerent, Ava peccati* : & illud : *Oparfet epif-
copxxe xnliu nxerts effe virum*. Sæpe pofitum au-
tem noftri apoftolici inflitutum mflis prohibet au-
dire mflum illius presbyteri, qui juxta apoftoli-
cam pcrumUfioncm ante (ærum ordinem unam
tantum uxorem habuit, quando & fine crimine
uxorem ducere potu.t; fed illius presbyteri qui
contra apoftolum in crimine fornicationis detegi-
tur jacere; q^cm ipfe apoftolus & reliqui fandi
Stres, fucceffibrique eorum nofter apoftolicus, a
rratiflimo officio fegregare. Igitur quicumque
Mm,inddi presbyterorum mflas refpuit, nullate-
nus tamen fuperiori Eufthathianorum anathemati
facebit, cum optime apoftolo contentiat, qui
dt fecerdoribus continentiam indicit, ic fideles
pretvaricatoribus fermonum ejus admifeeri non
permittit. Notandum autem, quod nofterGrego-
rius jnxta fanâorum patrum ftatutaprius incon-
tinentes presbyteros officio privavit, poftmodum
populo, ne eorum officia reciperet, interdixit :
unde non tam incontinentium quam pro incon-
tinentia damnatorum mflas audire prohibuit: ne
& populus fe juxta Antiochenum concilium fub
excommunicatione poneret, fi eorum officia re-
cipere pnefumeret. Ipfe autem Spirit^ fandus

A per Samuelem prophetam docet nopolum, nt ca-
nonica inllitutionibus noftri apoftolici
diet, qtutn hujufmodi pnriumptorum facrificia in
periculum fuum recipiat. Dicit enim : *Metier eft
oMèentin ytxm vtffhm, & tltjcmure megi<,puem
-gerre erietxm mlpem : yeetUmet ytfifi petctUtem -
rielnmJi eft repttguere, tX tceleu ilaloUtrie
mie tctpuetctre*. Igitur populus apoftolicis inflitu-
tis obediens inobedientium facerdotum officia &
facyamenta recuût, ne ipfe crimen idololatria:
per inchedientiam incurrat. Item Dominus alibi
proteftatur : *Mtjextrjiem vote, fXteen /.Krtfcixni*,
feilicvt ut quibus placens Deo per obedientiam
potius animæ iu« miferetur, cui potiffimum eft
miferendum, quam cum inobedientia, aut par fe
B aut alium Domino oficrat (acrificium. Libet au-
tem confiderare quam clementer nofter apoftoli-
cus etiam ipfos contemptores canonum in fupo-
rioribus ftatutis traftavit, quos tantum a tali of-
ficio removît quod tamen nullatenus nifi in per-
niciem fuam celebrare pofflnt, fi canonicis «an-
ftionibus repugnantes ipfum Spiritum fandum
blafphemare non defifterenr. Iporum fane diu-
turnam obtinatiooem jamdudum acrius pleften-
dam nondum debita feveritate punivit. Sed il-
los, ut faltetn adhuc redirent ad cor, paterno
affectu expedit, ut vel in hoc fuam damna-
tionem cognoscere vellent, cum populum a reci-
piendis eorum officiis jottiffime prohibitum nega-
re non poffent.

XX.

FortaTis autem aliquis dide, cur nofter Gre-
gorius tam contraria noftro confuetudini ftatuta
obfervari perceperit, cur non potius noftrom con-
fuetudinem quafi mifericordi difftimulatione tote-
rarit? Sed ille audiat quid B. Leo papa, qui fa-
cratiflimo Chalcedonenu concilio præfuit, decer-
nat; qui Anatolii prrfulis Conftantinopqlitani
przfumptionem cohibens ita pronuntiat; quod m
reatum Romani pontificis deputetur, fi inflitutio
canonum eo non prohibente, & in hoc quafi
connivente alcubi violeetur. Item fandiffimus no-
ftri apoftolici homonymus feribens Viftori epifco-
po hanc terribilem fc generalem tententiam pro-
tulit: *Quilquis ad hoc facinus, videlicet fimoniam*
Der aut neophytorum hrrefeos, emendandum of-
ficii fui cunfideratiooe vehementer non arferit,
cum ipfo fc habere non dubitet porionem, a
quo prius hoc piaculare Hagitium & crimen lum-
pfit exordium. Igitur & ille nihilo minus Ebio-
nis hzrefiarche particeps detegitur, quicumque
pro debito officii illius narrefun, id* eft Judaicam
incontinentiam, modernis facerdotibus prohibere
non ftuduerit. Ipfa quoque facratiffima concilia,
ex quibus ftatuta noftri apoftolici prodixerant,
adeo amplexati funt fandi patres, ut ficut ipfo-
rum feripra teltantur, potius feipfes diverfis tor-
mentis affiigt, imo fe potius crudeliter occidi
permitterent, "quam violatoribus earumdem fan-
dionum confentire vellent. Ob hanc caufamma-
gnus Athanafius patriarcha Alexandrinus poft di-
verfas calamitates in exilium deportatur. Obhoc
etiam Felix papa Romanus ab epifeopatu depofi-
tus martyrio legitur coronatus, & multi eius
presbyteri, diacones, & reliqui ex clero, etiam
intra ecclefiam, ob eamdem caufam, heu, cru-
deliffime occifi leguntur; videlicet quia teltato-
ribus Arii in violationem Nicaeni concilii affeûti-
ri nolebant. Hrc autem & hujufmodi innumera-
bilia ex ecclefiafticis hiftoriis affatim colligere po-
teris. Dicat ergo quilvis quomodo nofter apofto-
licus fine fuo periculo aut potius exitii, négligera
pofflnt quin tam inevitabilium fanftionum non di-

CONCILIUM

«“““„»

4*t

— I eo violatoribus, fed impuenararibua, ex debito A crevit. liuligwww etiam beato mamrri Du»
officii fui obviaret, atubus fefae ianfioapatres ec-
tam ufeuc ad fangubua» reititidfe am* igporarec.
Q tamvts enim modo quidam non tam aperte
cum Ario & rellquis bsuefiarchisfidemfenAoram
patrum impugnent, tamen eprum mentibus fta-
utis cum ipfa quidem fide per cofifem fentfos
patte* eodem tempore eadem fubferipriooc robo-
ratis obtinatp refittunt, qua A cum eadem fide
ex facratiffimo fonte fcripturarum emanaverunt.

1-*

Sed in hac eorum nefandiffima rebellione etiam
ipfam fidem flutib patie* probantur annullare,
cum in authenticis timttonibus au&oritarcm illo-
rum pro nihilo ducunt, qui & fidem fua auto-
ritate confirmaverunt. Nullatenus fane alicui fi-
de* fanftorum. patrum proderit, qui coram cano-
B mate damnavit omnes a fferatiffimis quatuor eoo
ciliis diffluentes. Sed cum nullus fana mentis
fentfis ' patribus fctenris indignetur, PPn, fe-
patet evidentiffime, quam irrationabiliter quidam
noftri apoftolici inftituti indignentur, in quorum
promulgatione nullatenus a flinfis patribus dif-
crepavit, exqrp to hoc tantum, quod non tam le-
vere, ut illi, contemptoribus canonum obviavit.
Illos enim clerico* ab officio tantum privavit,
quibus faocti panes non modo officium, fed &
veniam, A eccfefiaUcam communionem denega-
vere. Nil denique novi nofter apoftolicus nobis
obfervandum injunxit, quod etiam fifecifflet,oon
tamen fine periculo ejuscontemni praeceptum po-
fet. Nam apoftolica fedes ex divina 'confeffione
Chuooc temper obtinuit A obtinebit primatum, Ut uftime* *.
em rosagriscaurr». Quomodo 'ergo nofter apofto-
licw iftud vr fubterlugre poffet, fi gregem fibi
commiffum juxta ipfius apoftoli praecepta inftitue-
re negligeret? Sanftus etiam Spiritus per Ezechi-
ekm prophetam cuilibet paffori terribilem propo-
nit conditionem: Si, inquit, aia dixeris peccato-
ri: Merte morieris, effenderis xt recedat ah in-
quitatibus finis, ipfe quidem in pereatis fias morie-
tur, /a«gan*car entem ejus de mamt tue exqmrem.
Si autem dixeris, & ille contempferit, & uen ne-
derit, ille in fceleribx fies morietur, tu entem e-
nimem luem litterabis. Hac quidem translatione
S. Auguftinus in Terzone de pfalmo 40. utitur,
flatimque fuis auditoribus fubjungit: Dico vobis, entem
libero animam meam, in magno enim fum non
periculo fed exitio conflitutus, fi tacuero. Satis
ergo patet quam immerito quidam noftro apofto-
lie I pro fuperioribus ftatutis indignentur, qui tam
inevitabili neceffitate coaftus eadem inftituiffe de-
tegitur, idelicet ne proprie mortiscrimen incur-
reret, fi nos ex debito officii fui inftituere ne-
gligeret.

XXI.

Prerrete fi ob hoc noftro apoftolico indignari
fatagunt, cur uon potius illis ptufanais patri-
bus in Nicea congregatis, * ut 6jo. patribus io
Chalcedone congregatis & coadunatis indignan-
tur, qui, ut prrdiaum eft, contra fimoniacosA
incontinentes altaris miniftros multo acriores fen-
tentias protulerunt quam nofter apoftolicus. In-
dignantur f*ne fan&ilimo pap* Clementi, qui
martyrio fua decreta confirmavit, quem ipfeprn-
ceps fibi fucceffibrem deffinavit. Legitur enim in
decretis ejus cap. 46. quod incontinentes penitus
«b altans officio removerit, quod etiam cohabi-
tationem extranearum feminarum clericis prohi-
buerit, quod violatores hujusmodi inftitqtioab
prorfu* anathematizaverit. Indignenturetiamea-
tiffimo pap* Silvfro, qui in apoftolica fedecon-
flitutu* incontinentiam totius murali presbyteris,
ut pradiftm eft, prohibuit, & omnes huic de-
creto regnantes in perpetuum damnandos eflede-

ibrum noftroorum cooftituta, qu* de ecriraftris
ordinibus A canonum promulgata fint dMcipb-
nis, ita omnibus epiicopi* ac cun&s generaliter
facerdotiba* cuftodire debere mandamus, ut fi
quis in illa commiferit, veniam fibi deinceps no-
verit denegari. Indignantur etiam fan&ilimi no-
ftri apoftotici equivoco, qui fiib gsaerali anetho*
mate damnavit omnes a fferatiffimis quatuor eoo
ciliis diffluentes. Sed cum nullus fana mentis
fentfis ' patribus fctenris indignetur, PPn, fe-
patet evidentiffime, quam irrationabiliter quidam
noftri apoftolici inftituti indignentur, in quorum
promulgatione nullatenus a flinfis patribus dif-
crepavit, exqrp to hoc tantum, quod non tam le-
vere, ut illi, contemptoribus canonum obviavit.
Illos enim clerico* ab officio tantum privavit,
quibus faocti panes non modo officium, fed &
veniam, A eccfefiaUcam communionem denega-
vere. Nil denique novi nofter apoftolicus nobis
obfervandum injunxit, quod etiam fifecifflet,oon
tamen fine periculo ejuscontemni praeceptum po-
fet. Nam apoftolica fedes ex divina 'confeffione
Chuooc temper obtinuit A obtinebit primatum, Ut uftime* *.
totius mundi ecclefia non folum antiquis infti-
tutis, fclm etiam novis difponat, prout diuifto
rum neceffitas temporum poftulat. Cogunt eam,
ait fandus Auguftinus ad pouifacium, in-
venire medicinas, multorum experimenta morbo-
rum. Hoc utique diverfa Romanorum pontificum
decreta reflantur, in quibus ipfi diverfi* tempo-
rum ueceiffutibus confuluiffe leguntur.

XXII.

Incaflum autem fwblici contemptore* apoftoli-
ess inftitutionis inducias fur damnationi* a noftro
apoftolico querunt, quos, ut prsedidumeft, fan-
Ai patre* abfque omnibus induciis 4amnavcrunt «
fua eebus, dunt valis, neccffitas, smuh
publicati*»; neccffario conceduntur induci* ; ut
juxta fan&ione* apoAolicorum virorum Feticb A
Julii, A reliquorum, ipfe accufatus poffit fecon-
tra accularores pleniter praeparare ad abluenda
crimina : unde A beatu* Eleutherius a B. Petro
duodecimus in decreti* fui* cap. 1. teftatur: In-
duci* non modie* ad inquirendum dand* funt,
ne aliquid pnepropere agi a quacumque parte vi-
deatur, quia per fubreptionem multa proveniunt.
Jure ergo illi abfque induciis damnantur, mii cul-
pam fium jamdudum a fandis patribus diffinit-
damnatam non negare, fed publice contra apofto-
lica ftatnta conantur defendere. Nempe B*. Gre-
gorius ab omni catholico paffore merito imitan-
dus, contemptores fedis apoftolic* etiam ante
peraftam culpam iolebat excommunicare: Sic e-
nim Maximum per ambitionem Salouitano epti-
copatui inthronizatum, A omnes p* ordinato-
res excommunicavit, quos eadem excommunica-
tto, nondum peraâa culpa pro qua excommuni-
cati funt, obligavit: nam priuquam Maximum
ordinamur, fub excommunicatione prohibuit fim-
ftus Gregorius nc hoc pnefumeretur: quod pne-
ceptum contemnentes epiicopi, cum ordiiMutnt
eumdem Maximum, ante peraftam ordinationem
erant excommunicari juxta atteftationem S. Gro-
gorii: feribit enim in epiftola ad eumdem Maxi-
mum prsefumpntorcm, ita detefta* ejus confeca-
tin»

ROMANUM I.

4JO

-tioocm.* Gram rem, inquit, nos oonfcracionem A pontificem, fed per proprium tantummodo anti-
dicere nullo modo poffünras, quia ab excommu-
nicatis celebrata eft. Non enim poft ordinatio-
nem excommunicandos, fed in ipfa ordinatione
dixit excommunicato. Sic idem apoftolicus per
fubdtacoDcm fuum Natalem Salonitanum epifeo-
pum ab ipfe inducis, fi pnecepto ejus non obe-
diffet, pallio & communione cenluit privandum
effe. Sic, inquam, ipfe & reliqui ejusdem fedis
epifeopi quoslibet & amque inducis damnaverunt,
qui aliquam rem fibi excommunicatione vel offi-
cii fufpenfione prohibitam temerarie ufurpaverunt.
Has ergo & hujufmodi rationes moderni prefum-
ptores caute confiderent, nec deinceps injufte fe
alidque inducis damnatos effe exiftiment. Forfi-
tan autem aliquis adeo delirat, ut fubditos cujus-
libet epifeopi per ipfum tantum non per Roma-
num pontificem damnari poffe dicat.

XXIII.

Sed illi ipfa veritas in evangelio contradicit,
que B. Petro principaliter inter reliquos apoftolos
hoc privilegium concedit: *heMktmqsee Urverisfit-
per terram, erit ligetan ia otis*: qui enim gene-
raliter omnes apoftolica; poteftati fubjecit, nullo
modo alicuius epifeopi fubdirum excepit: unde i-
dem apoftohu & a lenioribus fui temporis, ideft
presbyteris, five epifeopis, & ab eorum fubditis,
obedientiam generaliter exegit, cum tam fubditis
quam pnelatis, tam feminis quam viris, fpecialia
vivendi praecepta in cpiftolis fuis tradiderit: quod
incaflum ipfe faceret, fi non generaliter omnes
Anacletus ab ipfo principe apoftolorum presbyter
ordm.hu i» dore» te c.p. 3. Wb,Uf S,ft°.

fan&a Romana & apoftolica ecclefia non ab apo-
ftolis, fed ab ipfo Domino nostro primatum obti-
nuit, ficut ipfe B. Petro dixit: *Tit es Petrus, &c.*
Ergo haec apoftolica fedes cardo & caput omnium
ecclefianim a Domino non ab alio eft conftitu-
ta, fic ficut cardine oftium regitur, fic hujus fan-
de fedis auctoritate omnes ecclefia: Domino dif-
ponente reguntur. Item B. Gelafius dodor apo-
ftolicus cap. 11. Cunda per mundum novit ec-
clefia quod facrofanta Romana ecclefia de omni
ecclefia fas habeat judicare, nec cuiquam de ejus
licet facere iudicio: liquidera ad illam de qua
libet mundi parte appellandum eft, ab illa autem
nemini appellare licitum eft.

Sed nec illa praeterimus, quod apoftolicafedes,
fine ulla fynodo precedente, exolvendi quos fy-
nodus iniqua damnaverant, Ac damnandi nulla exi-
fcente fynodo, quos oportuit, habuerit faculta-
tem. Et hoc nimirum pro fut» principatu, quem
B. Petrus apoftolus Domini voce & tenuit, &
femper retinebit. His autem fandiffimi patres
Calliftus, Fabianus, Sixtus, Silvester, Julius, &
reliqui innumerabiles adftipulantur, qui adeo am-
plexati funt veritatem, ut potius mori quam men-
tiri defiderarent. Hujus ergo privilegii auctorita-
te B. Simplicius papa XLIX. Gregoriuir Muti-
nenfem epifeopum Ravennatis archiepifeopi fuf-
fraganeum a ditione ejusdem archiepifeopi peni-
tus abfolvit, & hoc ideo, quia idem archiepif-
copus cum invitum Mutinenfi cathedrae inthroni-
zavit. Item S. Gregorius Honoratum Salonitan»
ecclefiae archidiaconum, qui jam ex archidiacono
natu ad presbyterium devenit, invito etiam epife-
opo ad priftinum gradum reduxit, depofito qui-
dem eo quem idem Salonitanus epifeopus in lo-
cum ejus ordinavit. Quapropter apertiffime defi-
piunt, fecus reos apoftolicg auctoritatis efficiunt,
quicumque ejus poteftati temere praejudicant, cum
cujuslibet epifeopi fubditos non per Romanum

tantummodo anti-
ftitem, ligari vel idolvi poffe coñfingant. Prerte-
rea B. Leo papa, qui quartam univerfalem fyno-
dum Chalcedone congregavit, item Vigilius papa,
fub quo quinta univerfalis fynodus Conftan-
tinopoli convenit, item beatus pater Gregorius,
hi, inquam, finguli eadem auctoritate pneicipui,
pene eadem voce in decretis fuis veriffime teftan-
tur hoc modo: Sanfta Romana ecclefia vices fuas
ira aliis impertivit ecclefie, ut in partem vocate
lint follicitudinis, non in plenitudinem potellatis.
Unde liquido demonftratur, quod quilibet epilco-
pus nec fuper gregem fibi commiffum tantam po-
teftatem habeat, quantum pratful apoftolicus: ple,tw,
;ul licet curam fuam in fingulos epilcos divi-
erit, nullo modo tamen, leipfum fua univerfali
& principali poteftate privavit: ficut nec rex fuam
regalem potentiam diminuit, licet regnum fuum
in diverfos duces, comites five iudices dividerit.
Cum igitur Dominus apoftolicus in omni eccle-
fia tam principalem poteftatem habeat, ut etiam
invito epifeopo cujuslibet ecclefia: quidquam in ea
juxta canonicas fanftiones poffit difponere, quis
denegare poterit, quin ubique gentium tam lub-
ditos epifeoporum, quam iplos epifeopos apoftoli-
cat institutionis contemptores damnare poffit.

XXIV.

His autem rationibus & hoc declaratur, quod
cujufvis epifeopi parochianus potius Domino apo-
ftolico quam proprio epifeopo obedire debet, cum
auctoritas proprii nullatenus eum ab apoftolica
damnatione valeat liberare, fi apoftolici» prece-
pris inobediens extiterit. Et e contra Dominus apo-
ftolicus, fi ei obedierit, eundem ab omni vio-
lencia proprii epifeopi poterit defendere,
videlicet & ipfum parochianum ejus ditione peni-
tus emancipando, & epifeopum ab injuria per
correctionem & damnationem apoftolica auctori-
tate refrenando. Attendat fane cujufvis epifeopi
fiibditus, ne vel proprio epifeopo contra aposto-
lica pnecepta obediat in aliquo, cum S. Grego-
rius archidiaconum Salonitanum in locum Hono-
rati jam depoliti fubrogatum depofuerit, eo quod
idem proprio q>ifcopo fe in locum illius ordina-
ri pofft apoftolicam prohibitionem obedierit. Hinc
Detiam patet quam apertiffime illi defipiant qui
dicunt, quod fubditi cujuslibet epifeopi apofolici»
fedi nullatenus obedire debeant, fi proprio ami-
ftiti obediant, cum a S. Gregorio & ille merito
degradaretur, qui & per obedientiam epifeopi fui
apoftolice fedi adverfus fuiffe detegitur. Nempe
nullus debitam obedientiam proprio epifeopo ex-
hibere poterit, nifi qui apofolice fedi principe
liter obedite ftuduerit. Omnis enim qui vult effe
epifeopus, hoc maxime fubditis fuis inculcat, ut
lanftorum patrum inftitutis abfque omni contra-
diftione obediant: que, ut przdiftum eft, apo-
ftolice fedi principaliter ab omnibus ubedknduoi
effe denuntiant. Quicumque ergo fuo legitimo
paffori debitam obedientiam exhibuerit, etiam
principaliter Domino apoftolico obedire ftudebit.

■am juxta ipfius veritatis ediaum: *Quicquid* *«°. ■ ■
non eft honorandus fuper magiftrum. Si autem
Dominus apoftolicus proprio & legitimo paffori
jure praeponitur, quanto magis illi qui nec niti-
tur effe quod dicitur. Has ergo & hujufmodi ra-
tiones quicumque, iahetn ex rudibus t fideliter
infpicere dignabitur, nullatenus poedi&i noftri
apoftolici flatu proferibere conabitur; prrferit
cum videat. cviddntiffime eadem ex fandorumpa
trum fenrentiis, imo ex divinis fcripturis, ema>
nafle. Praeterea vero quamplures alias rationes
fuperioribus aoneâerc, & innumerabilia fanflo-
riim

.....- rum patrum exempla prariatis statutis affligere ,
CHaIST h** cooficratioe pntermifi, ne gravis eflem i-
diotis, quibus hic fpecialitr fatifacere propofiti:
quibus pauca ex nasute tam indubitat» veritatis
iufficere poffbnt , fi indagande potius veritati ,
quam intruauafis contentioni operam dare volunt.

Obsixvatio Puniret Lum, S. J.

Da eadem fynodo Komana excafiione eoefirerationb
Hugonii Dienlii eptleoi , aormadaadom fapra d&em
efl. b<e habec H140 Flaviniacenfa abbas ia chronico
Virdunerfi ». -O. rom. L bibliotheca aoAna nova b-
broruan <S.

Gun ergo Roma pofiti (Anfelmus fcilicet Lo-
centis fcHugo Dieniu) pncftolarentur diem con-B
fecrarionis fus , venerunt nandi regis Henrici
Ror am, rogantes , ne contre morem pradecef-
lor-JA filorum dominus papa eoc coufecrare rele-
le. , qui epifeopatus eleiãocm folace, non an'
lem donum per regiam acceperant invctituram.
At ipfe convocatis cardinalibus legationem regis
Xruit, fit quid fibi ad hoc refoadendim, quid
t faciendum ammonmt. Opibus refoodenti-
bus ufurn ecclefie hunc efle, nunc haberi prote-
ge , cum auoritas eis nulla ad hoc fidfragarot-
tur , in Lucenfi tamen cleão eis adqueievt, ut
confecratioem eius diffërret, donec* invettituram
epifcopatus ex regio dono accepit . In Dienfi
vero adqueifcere noluit, fed cum prima xl heb-
domada , fabbato in pref arum , fc dominicaC
consecravit in epifeopum. quia vidit hoc fan-
ãorum patrum adverfari decretis, ut in canoni-
ca elcdione epifcopi praevaleret donum regis, i
mo multoties ipfam eleãionem immutaret , vel
potius irritam faceret: eodem (1) anno in Ro-
mana fynodo fo. epifcoporum , confidente pres-
byterorum R abbatum multitudine, juxta decre-
ta pontificalia & inftituciones canonicas ne hoc
amplius a quoquam prafimeretur prohibuit fid-
interminatione anathematis, decretum faciens in
bate verba. *Si fas delnceps epifeoptitum vel Ma-
tiam dr mante aliefas Zsk« perfno fyfaperit tnfa
latenxs enter epifeopes vel Mates kaieatnr, nec fa
h ei ut epifeopo vel Mati andientia cmcedatwr.
helter ei gratiam B. Petri, & introitum ecclofa*
interdicimus, ytaod nfate locetm, feem fik crimim
tant ambitious, yeam tMedientia, twd eli falas
idololatren, cepit, deferxerit. Similiter etiam deh-
fciorixs ecclefiaUcu diftatibeu conflitnimus . Item
β fas, imperatarum, faxm, manbutuem , comi-
txm , vel quilibet fecnlarium potefletum, aut perfo-
narum, invettituram epifeopatus, vel alscxjus occe-
fioftien dignitatis , dare prefumpferit, ejufdem fen-
tmtn vinculo fe aftridum friat. Sequutus eft au-
tem in hoc patrum exempla, licet jam par mul-

inokvillet, fc in ufum converts «&t. Diciture- -&&&.
nim in vii. unireriali fynodo a v. patriarchbfc CI<&Eri

cod patribus fub Adriano papa habita, cap. m.

Omnis dcãio emicavi, presbyteri, vd diaconi,
a principibus faoa, irrita maneat, fecundum re-
gulam qu» dicit : Si quis epifeopus fccularibus
poteftutinus ufus ecdefiam per iptoa obtinuerit ,
deponatur fc fegregetur, omndque qui illi com-
municant. Item, in vm. univerfali fynodo ha-
bita a v. patriarchis , fub Nicolao I. pontifice »
cap..... promotiones vel confecrationes epifeopo-
rum concordans prioribus conciliis hcc fanãa fc
pniverfalis fynodus, eleãione fc decretoepifeopo-
rum fieri conftituit , fc ftatuit atque promulga-
vit, neminem laicorum principum fc pocentum
femet inferere deãioni vel promotioni patriar-
chs vel metropolitani, aut cuiuslibet epifeopi, ne
inordinata hinc fc incongrus fiat confufio vel
contentio, profertim cum nullam in talibus po-
teftatcm quemquam poteftativorum laicorum ha-
bet. conveniat, fed potius filere, fc attendere fi-
bi utquequo regulariter a collegio ecclefie fufel-
piat nnem eleũio futuri pontificis . Si quis vero
laicorum ad concertandum & cooperandum invi-
tatur ab ecdefia, licet hujufmodi cum reveren-
tia obtemperare afcfcntibiu. Quilibis autem fe-
cularium principum & potentum, vel alterius di-
gnitatis laicus, adverfus communem fconfonan-
tem atque canonicam eledioem ecdefiaftici or-
dinis agere temptaverit, anathema fit, donec »
bediat fc contentiat . Item ex concilio Niceno
cap. vi. Per omnia manifeftum eft, quia fi quis
praeter voluntatem fc confcientiam, metropoli-
te fuerit ordinatus, hunc fantum fc magnam con-
cilium ftatuit nod debere efle epifeopum . Item
ex concilio Antiocheno cap.....Si quis presbyter
vel diaconus per ficularem dignitatem,cccleuam
Dei obtinuerit , dejiciatur , & ipfe & ordinator
ejus a communione modis omnibus abfeindantur,
fc fint fub anathemate ficut Simon magus a Po-
tto. In ek&iooe igitur & confecratione Domini
Dienfis evidenter ofienditur operata divinitas,
quia per hanc occafionem fanãa Dei ecdefia
fub papadonidn GregoGiegoulinueto rãtisan
Dobnubilata elcãionis ecdefiafticB fplenduit verityc.
Viderint igitur viri cordati, quid juris imperaro»
ribus, regius, fc principibus, in eleãione ponti-
ficis refervetur. Commiut autem ei vices fuas in
Gallia, ubi plurimum fimonie ferpebat peftisini-
qua: quia perrari illic erant, qui non rifent aut
Umoniaci, aut a fimoniaciis ordinati, aut perma-
num laicam invettiti . Plurimum illi inculcans,
poteftate data non abuti , quominus depravata
corrigeret, damnanda recideret , fanãa fc hone-
fta doceret, fc docenda faceret.

tTADROMANUM CONCILIUM I.

Contra clericos firooniacos fc incontinentes a Gregorio VII. pontifice anno 1074.
Priori quadragefima hebdomada celebratum.

ADDITIO.

A Ctoriae jeqtu emeilü fyeaffiev tanticmmodo'coe~E lperger^s expqftitimiheu m Pfal. adi Pfol.I.pag.tyj.
A»» Γ.ρ -A LaUetu tom. XIL pat-547. venet.edif. Continent autem fragmentaee ifad ipfa conciliicae»
Vf* rãtscldrrMU . Eonfadem aBbtm frog- net tertium, fntmetm , nt eet cellatione fadffa
mentum henit miU mveUugare in Gerioi Rescher- etriemdem canentm inteUigimns.

(1) Imo losj. insuit >a<iua, <»o prtnuna decretum contra invoffitunu editam la Romano Concilio cMcen-
dit ad an. Clu. soyy. n. t. A fa<»

AIINO
CTBUTİ

Grtrforias feptlimu dicit.

ANNO
CHRISTI

Si qui sunt presbyteri, vel diaconi, Amino tctante per Prophetam: Maledi-
vel fobdiaconi, qui in crimine fornica-
tionis jaceant, interdicimus eia ex Dei
parte omnipotentis, & fan^i Petri autbo-
ritate ecclesiac introitum, ufque dumps-
niteant, fteintadent. Si qui vero in pec-
cato iuo perfeverare maluerint*, nullus
veftram eorum audire prafamst officium:
quia benedictio eorum vertitur in male,
diâionem, & oratio in peccatum, Do-

cam, t>fm, benedfit~~us~~ veftri*. Qui
vero huic ialuberrimo praecepto obedire
noluerint, idololatria peccatum incurrunt,
Samacie telle, & beato Gregorio infra-
ente! Peccatam ariolandi eft non obedi-
re, & fcelus idololatriis nolle acquiesce-
re. Peccatum igitur paganitatis incurrat
quillquia dum cbnfiantnm le allerit, ledi
apoftolica obedire contemnit.

Clutt wre featadit es, «m cmcûü btjtat Pa-
tret djbûcraat dr rafiteSe Jacnntm tninifhvntm,
de fiaûma etetirpaada Utera data fini ad amtetper
ordineat epifcepei, & ex Lamberto confietftad inrt
bat ardae agndaat fibi cenfnerit Sigefridnt artbit-

ptfcopxs Mitgxnthuu, Juvat efliu bac de re literal
ad GrtgirUtm papam /criptas dare tase^xam ad rei
comitii bxjtu appendices. Servavit vera iUai Udab
rictu i» Codice nmft. CXXX11.

EPISTOLA SIGEFRIDI MOGUNTINI ARCHIEPISCOPI AD GREGORIUM PAPAM.

■<vi. t<.[

Domino venerabili, fic patri in Chrifto ama-
bili Gregorio prima ledis antiftiti S. hfe-
gutuinw, id, quod eft gratia Dei, debita
diential fibjeAionem, fic fedolam obfequii devo-
tionem. Qpid caufis intercedat, fic qu'd impedi-
menti intercipiat, quod facro huic (ante apofto-
licr fedis concilio intereffe non poftum, ficut jam
priori legatiooe fignificavi, ita ficnunc fanda pa-
ternitati veftra ex ipfe veritate denuncio, vide-
licet quod eodem paralifis morbo quo tunc labo-
rabam, non quidem remiffms, fed in dies au-
dius, acriufque laboro. Non hoc promitto aut
feftu fuperbi*, aut contemptu inobedientie,
quem anime morbum divina miferatio longe fa-
ciat a me. Non enim cujuslibet negotii quam-
libet maximi me retinere poCfet impedimentum,
cum me ad vos non fola ducit voluntas, fed fic
ardens trahit defiderium. Mea namque intererat,
fic hec obedientia ratio fic caritatis ordo poCce-
bat, ut huic confortio fandorum intereffem, fic
de prefentia, vel allocutione, atque de felutife-
ra collatione divini patris mei Gregorii, fic Chri-
fti facerdotum hilarefecns, in melius proficerem.
Non poenitendum efflet longr vue, fic magni la-
boris, quippe inde proveniret frudus magne fe-
tatis. Maximas autem grates cum humili incli-
nio veftro refero fanâitanti, quod legationi noftro
tam dementer aurem indinaftis, ipfofquelegatos
bene admiffiftis, & melius dimiffiftis, quodque pia-
cult veftro lin&itanti antique dileâionis, & ger-
manu affeâioais noftre tam benigne reminifei,
nec in fumma fpeculationis arce, & in ipfa om-
nium ecclesiarum follicitudine duxiftis pretereun-
dum, quod olim adhuc in ipfa privata coover-
fatione Chrifti inter nos fuerat caritate conjun-
Aum. Primum multiplices orga me benignitatis
veftr* gratias nulla temporum longinquitate de-
leri, nulla unquam rerum, vel eventuum ime-
qualitate poterit obliterari; fed ad hoc remedium
noftre fedulo vigilabit induftria, ut in hac per-
feverare veftra dignetur benevolentia. Qpod au-
tem in commonitorio veftro pofuiftis, me veftra
Jaternitati fecretorum imo falutis mexcommiffi-
è confilium, quod alla quadam, & correâionis
limam addidiffis ad caftigationem viro fic mo-
rum; hoc femper feci fic femper faciam, nec ab
hoc opere unquam vita comite defiftam, fic quod
ibi cautum eft, cautiffime cavebo, fic quod ibi

CtmU.GtmraL Tom. XX.

Bpraeceptum eft, prout vires dederit Deus, pleni-
ter adimplebo. Et fi aliter de me alicujus ad-
obâerantis vobis fuggeret relatio, noverit fenâitas
veftra, quod unitatem fcindere fic caritatem cor-
rumpere fuo mendacio conetur, nifi forte hoc
acculer quod aliquando illud, quo me caftigo,
frenum dilciplinae aliquantum laxare confilio fra-
trum compellor caula medicine. Porro quod <ie
examinandis Epifeopis, quos mihi nominaftis, fic
introitum eorum fic convertiftiaoem diligenter
inquirere, fit per nuncios noftros vobis infinbari
mandaftis, perpendat vigilans ille oculus fapien-
tis veftra, quod a reditu legatorum noftorum
ufque ad hanc iteratam legationem, non tantum
erat temporis interftitium, ut vel fratres collige-
re vel examinationis etiam poftem habere judi-
cium, non aliud fuper hac re adhuc vobis de his
intimare valeo, quam quod vel vos icitis vel com-
munis habet opinio. Verum literas veftras illis

quantocius direxi, fic ut mandatum veftram im-
Eeant, etiam noftis literis diligenter fubmonui.
t poenitentia autem Sirasburgeofis Epifcopi ni-
hil certi poftumus vobis refpondere, quod nec, fi
ei injunâa efflet, antehac fcivi, nec, fi eam ob-
fervet, propter temporis compendium inquirere
potui. De caftitate vero clericorum fic de fimonia
niaci hsereli, ad iûmmamde omnibus, quam mi-
hi mandaftis, femper, prout ipfe adjuverit, obe-
diam Deo fic vobis. Erit autem apoftolica man-
fuerudinis fic paterne dileâionis, fi ad fratres man-
data dirigere ecclefiaftica, ut fic temporum op-
portunitates fic fingulorum poffibilitatem dignemi-
ni infpicere, ut fic deviantibus fit difcolis adhi-
beatur difciplina que debetur, fic infirmis fit opus
habentibus medico compaffio caritatis non nege-
tur, fiepeque examinatis negotiorum caufis adhi-
beatur jadicii cenfura, ut apoftolica diferetionis
fic paterne pietatis modum non excedat juftiti*
menfura. Sacrum apoftolatuum veftram pro nobis
orantem Samarites ille cuftodiat, qui in cuftodi-
Eendo filium Ifrael non dormit neque dormitat,
fic divifiones gratiarum, quas in clave Petri adu-
navit, ipfe in vobis unitas integralque confervet,
qui ipfem elavem vobis commiffit.

Ee

EIUS-

EJUSDEM AP EUMDEM.

ANNO
C*?.*TM

QPecialis reverenti* patri Gregorio prim* fedis

O antiftiti S. Moguntinus id quod eft Dei gratia, quod patri filius, quod prclato iubjedus, Adhibito defidi* paftorum fit negligentia* facti exhortationis fit ammonitionis incitamento, vigilantia paftoralis officii veftri, mi reverende pater, nos quia de fomno excitavit, fit ut opus evangelii, ad quod fervi patris familias deputati fumus, indefinenter curemus implere, quam ftudiofe incitat, tam religiofe invitat. Sacra namque eft pia follicitudo providi paftoris, beata fit reuumerabilis exeeutio hujus divini operis, fed heu multum reclamatur rerum vertigo, fit iniquitas temporis. At vero fit ~~hies mali fuit~~; ~~ta~~men ammonita veftra vigilantia cautela tempus redimendum eft, ne fit propter aure intemperiem vineam Domini cultivare defittat, de negligentia condemnnetur quilibet inutilis operarius, & fit tempeftas hodie ingruit que nos ab opere repellat, cras corlitus reddita ferenitate ftudium nimirum in id iptum recurat. Itaque indixit auctoritas veftræ fandæ paternitatis, ut ftatutadiecolledis fratribus ex apoftolic* legationis mandato Concilium debeamus celebrare, & quicquid in provincia aut in regno noftro vel per fimoniacam hserelin vel quomodocunque contra regulam eccliefiati* reftitudinis perperam geftum aut male ufurpatum vel temere prahumptum occurrerit** iudicio fratrum recidere non differamus falce iuftitia: Qpod præcipitis m h», pater, *quum eft fit iuftum, fit hoc per provincias bis in anno fieri mandant decreta facrorum canonum; fed ad quod decretorum auctoritas fit veftra paternitas impellit, ad hoc fit rerum inarquabtas fit hujus maligni temporis importunitas nos longe repellit. Denique auditum credimus veftræ paternitati, quantus in regno noftro motus, quanta fit perturbatio, quam periculofe bella graflantur fit firiditiones, ficut audivimus in evangelico. Audium, inquam, credimus vobis de bello, quod a Domino noftro rege fadum eft contra Saxones fit Thuringos, fit quomodo dextra Domini protraverit fit fugaverit rebelles fit impios, fit tamen adhuc « eadem obtinatione perdurant etiam vidi, fit iterum perfidi* eaput levant, ac totius regni gladios contra fe acuentes iterum recidua bella parant. Unum timemus, quod pro peccato populi de vagina fus edudus fit gladius Domini, fit tamen per noftam aliorumque fandorum propitiatur interceffionem, forfitan defrviet ufque ad internecionem. Soluta namque pacis vinculo fit rupto difciplin* freno, gens infurgit contra gentem de terminis regni Hoftilis gladius cxtcrmi-

navit concordiam fit pacem, & ira obmutefcentibus evangdii tubis, nec præco clamons vocem, nec populus habet audiendi aurem. Hoftili pi- da & pervafione magna ex parte uifperit res & reditus Epifcopi noftri, & hoc idam patiuntur plurimi fratres noftri, neque hæc rerum anguftia eos patitur venire ad concilium. Huc accedit, quod plures coepitcopi noftri, qui ad concilium vocati fans, non funt in gratia principis, necufiam audent progredi fine difpendio ialutis fu*.

Si fit confideremus eoa epifcopos, qui accufantur, & eos qui adefic non audent, fit concilium congregetur, vix inveniuntur, qui iudicent. Accedit hic etiam ad cumulum noftri timoris & exaggerat vim noftri doloris, quod fit de diverfis immo adverfis regionibus ad Conciliurn convocentur, qui ad invicem inimicantur, dum putamus nos colligere ad concilium fratres, paratas habeamus acies ad bellum: & dum corrigendis erroribus fit fopendis querellis in unam tendimus pacis eccliefiatic* communionem, forfitan, nifi Deus propiciat, conventus nofter turbabitur ufque ad internecionem. Recordetur autem fanftitas veftra, quod propter Wultenfem abbatem aliquando contigerit Goslariæ, quot boni milites in ipfa velpetra Pentecoftes gladio perempti funt intra fepta eccliefi*, perfufa funt altaria fanguine interfeftorum, fit intigante diabolo totum profanatum eft fanftuarium. Et tunc certe omnes convenerant ad curiam fub fpecie pacis, nifi quod inter cos latebarquedam fimultas, quafi dolofo cineri fuppoftus igais. Et quid credimus futurum, fit illi qui aperte inimicantur, congregentur in unum. Pro his fit pro hujufmodi fratres noftri, qui funt faaloris fintenti*, dicunt fibi bonum videri, ut adhuc ConeTum differatur, donec videamus, fit quomodo reddita pace Dominus propitiatur. No» autem omntbus conflifis fit conciliis veftram pnerimus tententiam: id quod nobis indicitis nullo modo propter veftram obmitteremus contcientiam. Unde ftatim poft regiam expeditionem multa cum feftinantia noftam vobis dirigemus legationem, nec ad hoc intemperiem confideramus anni, ut advertatis, quanti nobis confitet auctoritas præcepti veftri. Ergo fapientia veftra, quæ in, te ipsis Meunda metitur, retraftet, quis hujus perturbationis provenire poffet eventus; fit pericula, quæ timemus, confilio fit oratione præveniens dilponat in melius, fit quicquid didante Spiritu fando fuper hujulmodi fieri decernitis, nobis de oraculo facri pectoris veftri refpondere velitis. Quod fit probatis, propter pericula, quæ timemus, ad prefens indidum concilium differatur, fit quidnam vobis placuerit, fit opportunitas evenierit, celebretur in id iptum.

*NNQ
CHRISTI

•88. «88. *88. «88» *89» *88» *89» «88. *88. *88. *88. *88. *84

«•CONCILIIUM ROMANUM II.

J074. cine FefttoK S. dtedne bebitoci*

O uamvis multa diâa funt a Collectoribus deEyaaw cine ftilivitetcec S. ecitbrevienu, Conciliis iub Gregorio VII. habitis, nemo tamen hucufque commemoravit concilium fecundum anni 1074. circa kftum S. Andre* habiturn, de quo Gregorius ipfe in epiftola adCunipertum Taurinenfem epifeopum Regift. lib. II. epift. XXXII. his verbis Fara/as ed Syeedeei, vaúr cnteelrftti. Data eft epiftola /1. id. Decnadr. iadiA. XJ11. IM forte agitata aft caufa de connubio Axoais cum Mathilde celebri Tufci* comitifia quarto propinquitatis gradu fibi conjun- &«, qua de re in rptft XXXV. lib. II. de epift XXXVI. Hid,

OQN

® ^ " cr CONCILIU

PARISIENSE

In caufa presbyterorum conjugatorum Anno circi 1074. tempore Gregorii VII. celebratum.

i. ÜJt *is 3. Galterii Abbatis Pontiftra a Meno- Atrahunt, impingunt, colaphizant, confpuunt
-L-J cÅa ejus dilcipulo confcriptis Lolland. ad diem
VIII. Aprilis cap.t.

Parifilis congregaro concilio omnes fere tame-
pifeopi, quam abbates, & clerici cenferent dom-
ni apoftolici fancix memori* Hildcbrandi iustloni
non efflê parendum, dicentes, fdfoque alfcveran-
tes, importabilia ejus efflê precepta, ideoque ir-
rationabilia, coram omni multitudine dixit: *Con-
flat Vos indecentem, & ab omnibus refutandam de-
finire velle fententiam.* iuste enim, ut ait b. Gre-
gorius, an mjuſte obliget paſtor, poſturit tamenfen-
tmia gregi timenda eſt, ne iſi, quſ fuseſt, & can-
fis injiſſilr /brſſitan ligatur, ipſam obligationis ſua
poenam ex alio culpa mereatur. Kec debet qui/quſm
peſoris fui Judicium temere reprehendere; m etſi
inixſte forſitan ligatus eſt, ex ipſx tumidarepreben-
ſionis ſuperbia, culpa, qua non erat, fiat. His di-
oïs, vehementer ira mcentiſ qui aeerant adver-
tus Dei famulum, mancipia regis ſuoicelericon-
junctentes, exdamanteſque omnes in una confpi-
ratione conlurgunt, ipſun de concilio rapiunt,

Multifque ſentumeliis affe&um, ad domum regis
perducunt. Sed vir Dei viriliter hæc pro Dei a-
more fuſtinens, immobilis perſtitit, mortemque
minantibus hilari voce reſpondit: *Malo mortem
ſro veritate fuſtinere, quam falſitati turpiter ce-
ere.* O quantis votis, quibus precibus tuam,
Domine Deus, magnificentiam exoravit, quate-
nus fandorwſl martyrum tuorum fociarerur nu-
mero, quibus jam fociatus erat mentis. Bonum
erat ei, Domine, hujus lui ei vafis deponere far-
cinam, ut perpetuam poſſit adipilci coronam.
Verumtamen, Domine, adſulc ſtigituſſeſt tuumſi.
eccleſiæ tux profuturum, refervare dilponebas;
ideoque coronam tantis votis exoptatam differe-
bas. Quorundam igitur optimatum, qui eum
prius noverant, & dilexerant, virtute vir Dei de
loco, in quo cuſtodiebatur, eripitur, & eccleſiæ
ſue cum honore redditur. Longum eſt enarrare
per ſingula, qux & quanta pro veritate fuſtinue-
rit pericula, qux verborum, conviciorumque ve-
nenata toleraverit jacula.

gŷ. ADNOTATIO COLLECTO R. I. S.

Ad hoc concilium ita ohm ego adnotavi in meis ad Pagium odnotationibxs ad an.ium 1074. 4.

C onſtitutionem in hoc concilio Romano la-C priis nun. 65. vix credo Gallicanos epifeopi.
tam de non aulcultanda mitſa facerdotum
concubuiariorum turbas excivit non m Germania
tantummodo, fed & apud Gallos, qui Parifilis in
concilium coeuntes ea in re pontifici parendum
non efflê, quod difficilia juberet, ſtaruerunt. Me-
minit concilii huius uterque vetuſtus m&or vir
S. Galterii Abbatis S. Martini juxta Pontifaram,
qui addit S. Abbatem reſtititſe epifeopis illis,
pontificiamque conſtitutionem ſtrenue defênditſe.
Perre concilium iſtud P. Harduinus in ſua colle-
Atone idem ipſum cenſet Parifienſe concilium la-
bitum anno 1091. vel 91 cujus mentio ſupereſt
in diplomate Pſilippi regis a P. Labbeo recita-
to. Sed pneterquamquod diploma iſtud fuſpcedum
eſt PP. Bollandiaſius in Propyl, ad Tom. I. A-
tamdiu diſtuliſſe admittere, vel rejicere fandio-
nem pontificiam habitam anno 1074. Rationi i-
gitur potius conſonum arbitror, hæc ipſo anno,
quo R. omx prodiit Gregorii conſtitutio, in con-
cilio Parificnſi eodem tempore celebrato, de illa
deliberatum fuiſſe. Quod autera conſtitutio hxc
potiſſimum diſplicuerit Gallicanis PP. licet non
fatis perſpicue explicat au&or coævus in vita c-
juſdem Sancti; id tamen ſupplet alius vetuſtus
au&or ejusdem vitæ, qui aſſeſſit diſſidil hujus ar-
gumentum ſmſt mandatum Midebraſmi de utmoſt-
dienda Miſſo preſbyter» habentis concubinam. Vide
utramque vitam apud Bollandiſtas ad diem 8. A-
priis. Concilium iſtud diligenti&am colledurum
adhuc deſiderat.

CONCILIUM APUD S. GENESIUM

IN CAUSA S. ANSELMI EPISCOPI LUCENSIS

Contra Luccnies canonicos celebratum, anno Domini MLXxiv.
tempore Gregorii pape VII.

i. TVE rebus in hac iynodo geſſis ex ſcriptore
quodam anonymo preſbytero pcententiaro
apud Baronium hxc recitatur: Convenerunt erga
quamplnres iterum epifeopi apud fanitum Gemſium,
quod caſtrum a civitate Lucana wn. multum diſſat:
inter quos rruerendiſtimut Albaneofis epifeopus nomi-
ne Petrus, Igneus cognomento di&us, vicem do-
men papa agebat, qui cum eodem Lucetſi epifeopo
fanſh Anfelmo, cum reliquis omnibus, conſpira-
tarei illos excommunicavit. Unde mſolabſiter illi
dolentes tſf mdignantes, totam civitatem malitufe
Ecommoierunt, atque freti auxiliaperdiſſtſſmi hominis
quondamdilſt Henrici rrgr, religiqſiſſtmmepifeopum
a civitate repulerunt, Jed 6 pradiſſt domina Ma-
thilda rebelles penitus fadti funt. hujus itaqm can-
ſpiratioms nefaria caput & princeps fuit quidam no-
mine Petrus, falſa profeſſiam canonicus, ordine da-
mnationis Jua ſubdiaconus, mente ſuperbus, inconti-
nens moribus, verbis procax, corpore mcompſitus,
wr fanguinum, & /ornes omnium ſpurcſſtarum, qui
propter immerſitatem malitia ſua /aſſui eſt fxbito
contumax proco henriciona tyrannidis.

©©(gg>wo©e©e©a©«©«e*

&r AD CONCILIUM AD S. GENESIUM

Λ tradx lucmuc ditionis, «w ut infcribitur 1079.

ADNOTATIOs CHRONOLOGIC A.

Manft S «ppi, T, i P i M
FAE concilio ad S. Genesium in LucenG ditio-
1-X ne ex Binio agit Labbeus; fed nec caufam
 illius habendi latisexplicat, nec annum, quo con-
 venit, attingit. Ita porro res habuit fele. Lu-
 cam venit S. Gregorius VII. caufaue adventus
 ea fuit, ut Henrici Italiam invadentis furorem
 declinaret, quod ex Domnizone in vita Mathil-
 dis ad annum 1077. Wadingus in notis ad vi-
 tam S. Anfelmi Lucenfis refert. Ibi rogatus ab
 epifeopo S. Anfclmo, cathedralis ecclefie cano-
 nicos de communi vitx inituto ampledendo,
 quod illis dudum injunxerat S. Leo IX. papa ad-
 monuit. Illi tunc quidem fe parituros fponde-
 runt. Dein recedenti ex urbe fua pontifici nega-
 runt oblequ^Λ. Ut id refeivit pontifex, diem illis
 dixit pr: quidem ad feffum omnium Sando-
 rum, d termino prorogato ad concilium Ro-
 manun quod anno 1070. exeunte novembri ce-
 lebratu eft. Hxc omnia difeimus ex epiftola
 Gregorii lib. VI. epift. XI. ad canonicos S. Mar-
 tini, qux fynodica eft, ficnaturque *Rome* IV.
 Kal. Decembris, indidione II. id eft βηθοιογδ.
 In ea fynodo iuili funt commune illud vitx in-
 titutum ampledi, decreta in refradarios ultio-
 ne. Tumultuari tunc ex canonicis quidam, & iq
 A ipfum fandum epifeopum fuum confpirare; cujus
 criminis meritu ad Romanam fynodum anni, ut
 arbitror, 1079. vocati, cum non parui&nt, ju-
 dicio totius fande fynodi curie feeulari traduntur:
 verba funt Pœnitentiarum in .vira S. Anfelmi, qui-
 bus auctoritas accedit ex epiftola anni 1079. Kal.
 Odobris S. Gregorii VII. lib. 7. ep. 1. id ipfum
 narrante; *Quam ob caufam* (fcilicet ob poenam
 in Concilio relata) *trifles, prêter quam erodi*
ïoteff, etiam adverfiu ipfam (Mathildem cele-
 rem Tufcix comitem) *quotquot potuerunt, con-*
fpirare fecerunt. Convenerunt ergo quamplures ite-
nrem epifeopi apud-S. Genesium, «quod e civitate Lot-
cana non multum diftat, inter quos reverendifsimut
ollbanenfis epifeopus nomine Petrus (igneus ilteeft)
vicem domini pape agebat, qui cum eodem Lucerfi
epifeopo S. Anfclmo, cum reliquis omnibus coeo-
fpiratores illos excommunicavit. Ita Pœnitentarius
 in vita S. Anfelmi,. Quam eorum fententiam S.
 Gregorius VII. in eadem, de mia fupra, epiftola,
 data Rome Kal. Odobris indidione III. id
 eft anno 1079. firmam, ratamque effe iuffit.
 Hinc fynodi ad S. Genesimm cogende caufam,
 & tempus deducas.

ANIMO

ANNO^

Λ''·τ' CONCILIUM ANGLICANUM T'''

Q.UO SANCTUS VULSTANUS (I) DEPOSITUR,

Anno Domini m lxxiv, tempore Gregorii pape VII.

Ati Co-cl-
 7-44. **IN** rebus gefitis fandi Vulftani apud Surium to-Cjufto iudicio fynodali depositus eft fandus Vul-
 JL mo 19. die Januarii legitur, quod hoc anno ftanus, quem magno miraculo ipfe Deus pauk
 1074. habita fuerit in Anglia fynodus, qua in- poft fedi fux reftituit.

1öβP TSQP

«âGk «ddfil «rêfêu «âfil
 t ö q F t9βΓ

15φ· 1φφ» @7öφ

^SYNODUS IN ERPHORDIA

Sub Sigefrido, Moguntino Archiepifcopo, Anno Chrifti m lxxiv.

Ex mandato Gregorii VII. publicantur Romana decreta contra Simoniacos fy Presbyteros conjugatos
Curitffis Epifeopus deflinatur Nuntius Pape ad Synodum.

Y« H.ttb-
 ah-cl- Cooe.
 Gcra. to-
 III, ex Tn-
 Ihela. ■
 Chlo". Vir-
 <«1-
Eodem ferme tempore Sitridus Archi-Epifco-D& fecundo illum interficere tentabant :Qux res,
 pus Moguntinus ex mandato Gregorii didi cum ad ejus notitiam certo perveniffet indicio, ut a
 Pontificis VII Synodum contra Simoniacos, Ac malo furiosos revocaret propofito, vitamque fuam in
 Presbyteros conjugatos, ftconcubinarios, feu forni- tutiore locaret, dixit interim in Synodo congregatis,
 cario\$celebravitinErphordia,inquaClericosomncs quod literis fuis difficultatem huius negotii auri-
 fub anathematis vinculo confrinxit, ut uxoribus, bus vellet intimare Apoftolicis, cujus ic confide-
 & concubinis dimittis cxlibatum continentix cu- ret, poffe mutare fententiam. Quod cum fecifi-
 ftodirent. Verum hac novitate Sacerdotes, &Qe- fet per literas, & nuntios; Papa in fua fixus
 rici nimium commoti, & in feditionein verfi, fententia perduravit. Et Curlehrem Epifcpup ad
 contra ipfum Archiepifcopum confpirantes, femel, Synodum Erphordientetn Thuringiam nuntium,
 & Le-

(1) Hoc contigit anno 107α ia Concilio Loodineafi, de quo iupra; unda perperam hic novum Anglicanoaa Concilium fingitur.

ANNO
CHRISTI

fic Legatum fuum deftinavit; per quem prxno-
nunato Archiepifcopo feriofus prxeept, ut om-
nes Clericos fua Provincia, vel concubinas fo-
ventes, ab omni dignitate facerdotali leponcret,
fic nulla ratione cum aliquo drtftimulare prefu-
meret. Cum ergo Curienfis Epifeopus nomine
Apoftolici legatus ventilet in fynodum ut Papx
cor^m omnibus faaum Archiepifcopo intimaret
prxcptur, tanta in ciun mala comminati funt
omnes, ut vix manibus temperarent Qui fuga
Lpfus ad fuam ecclefiam, auxilio Sifridi Archi-
epifeopt, rediit. Hoc tamen ab eo tempore fuit
introdu&um, ut nullus ordinaretur in Presbyte-
rum conjugatus; fic ordinandi omnes cafitatem
promittere compellantur coram ordinante.

*Canfas tf tumultus ex hac Synodo ortas fiq refert
Schaffnaburge^fis.*

Hildebrandus Papa cum Epifcopis Italix con-
veniens, jam frequentibus Synodis decreve-
rat, ut fecundum inflituta antiquorum Canonu-
Presbyteri uxores non habeant, habentes aut di-
mittant, aut deponantur. Ne quifquam omnino
ad Sacerdotium admittatur, qui non in perpetu-
um continentiam, vitamque cxlibem profitea-
tur. Hoc decreto, per totam Italiam promulga-
to, crebras literas ad Epifcopos Galliarum tranf-
mittebat, precipiens, ut ipfi quoque in luis Ec-

clefiis fimiliter facerent: atque a contubernio Sa-
cerdotum omnes omnino foeminas perpetuo ana-
themate refecarent.

Adverfus hoc decretum protinus vehementer
infremuit tota factio Clericorum: Hominem pla-
ne hxreticum, & vcfani dogmatis effe clamitans,
qui oblitus fermonis Domini, quo ait: *Non om-
nes capiunt hoc verbum: Qui potefi capere, capiat.*
Et Apoftolus: *non continet, nubat; melius eft
enim nubere, quam uri*: violenta exactione vivere
homines cogeret, ritu Angelorum; & dum con-
fuetum cutium naturx negaret; fornicationi &
immunditix frxna laxaret. Quod fi pergeret fen-
tentiam confirmare, mallefe Sacerdotium quam
conjugium deferere: & tunc vifurum eum,
cui homines lordercnt, unde gubernandis per Ec-
clefiam Dei plebibus Angelos comparaturus effet.

Nihilominus Papa inflabat, & affiduis legatio-
nibus Epifcopos omnes focordix ac defidix ar-
guebat; & nifi oculus injundum fibi negotium
exequerentur; Apoftolica cenfura in eos animad-
verfurum comminabatur.

Archiepifcopus Moguntinus, fcienf non parvo
conflare operam hanc ut tanto tempore inolitam
confuetudinem revelleret moderatius agebat
cum Clero, fic primo eis in dimidium annum
inducias, & deliberandi copiam dedit, hortans
eos, ut, quod neceffario faciendum fit, fponte
faciant.

anno
CHRISTI
« » * Belli-
Coecil. Ro.

SYNODUS ROTOMAGENSIS

In qua * Joannes Archiepifcopus impudicos presbyteros magno zelo
redarguens, ab iis lapidions impetitus eft.

De ea buc *Orlericr lib. 4 pag. 5 7.* Joannes
itaque metropolitans Rotomagenfis faaus
eft. Hic ardore virtutum in verbis & operibus
multipliciter fervebat, nimioque zelo in vira ut
Phinees flievbat. Decem itaque annis Metropo-
litanum regimen fortiter fic diligenter gcffit.

C multumque contra impudicos presbyteros pro
aferendis pellicibus laboravit: a quibus dum in fy-
nodo concubinas eis fub anathemate prohiberet,
lapidibus pcrctus aufugit, fugientque de eccle-
fia, *Deus venerunt gentes in bureditalet tuam*,
fortiter clamavit.

^REMENSE CONCILIUM

Anno

*ufbbatia Maurimontis inflauratam ab Jodofrico prapqfito & Canonicis Remenfis Ecclqfii Monachis
confirmat Man.lijes archiepifcopus Remenfis.*

GIII Chnft
T.X p.1a*

TN nomine Patris fic Filii fic Spiritus Sandi.
1 Ego Manaffes gratia Dei Remorum archiprx-
ful, notum fieri volui tam prxfentibus quam fu-
turis fidelibus qualiter mihi placuerit compora-
re & confirmare pium ftudium filii noftri Udal-
rici Remenfis noftrx Ecclefie prxpofiti, quod
Deo inspirante *, tempore noftri praecefforis
G. ufque ad noftra tempora vidimus illum fu-
per renovanda Maurimontis ecclefia infatigabi-
li defiderio exercere. Hxc enim abbatia olim
• Nantero comite fub numero XPI. Canonico-
rum affidue Deo ibi famulantium copiofe con-
ftituta, & cum domi (qux erat multiplex fa-
miliis terris ceterisque redditibus) poffeffione ad
viaum Canoniconum S-Marix tradita, fic vio-
lentorum manibus & poffefforum incuria di(tri-
ta & perditā defecerat, ut effet redacta aditu-

Dium unius Sacerdotis, qui raro acceffii reliquis
SS- Martyrum Callocerii fic Parthemii ibi negli-
genter politis famularetur. Quorum San&orum
Martyrum negligentix fit eorum abbatix deftru-
ftioni zelo pietatis hic filius nofter compatiens
cum confilio jam di&i Prxfidis fic Canonicorum
confenfu hanc ei loco perquifivit fic fecit repara-
tionem, ut ibi conflitueret Monachos, qdi jugi-
ter Deo & SS. Martyribus defervirent. Ad quo-
rum ulus fic viaum tetras quas antiquitus eadem
ecclefia poffederat, eas quidem reddiderunt Ca-
nonici S. Marix qux infra funt annotatx; fcili-
cet *Habancort* cum tribus manfis terrx cum pra-
to dominicato fic fylva magna, inter Viainam fic
Berul manfi VI. & dimidius in poteftate MAu-
rimontis manfi V. fuper biunnam manius unus,
ad fuminam turbam terrx qux reddit lex mo-
dios

ÇSP dios annonx, ad Crucem terra qux folvit dena- A Monachis 'Maurimontenfibus', tanquam propriis
rios XII. ad Arvam terra multa; ad Moviam
ANNO manfi duo; ad Burdones manius unus 'cum fa- ANNO
CHRISTI millia multa. Concerteront etiam Canonici mo- CHKISTI
nachis de propriis S. Marie bonis/quae pariter
affignata videntur, fcilicet ecclefiam de Mauri-
monte & partem de ponte tuam, qui eft in po-
tettate Maurimontis. Reddiderunt prxrea Ca-
nonici Monachis paucam familiam unanimi con-
filio & fraterna pietate, concedentes & ftatuen-
tes quod non liceret pmxposito S. Marix aliquam
cxactionetn vel potettatem exercere, vel in ius
vocare homines Sandorum Martyrum G. & P.
yro qualicumque fore fado, nifi de redditibus
terrae S. Marix, illos etiapr folummodo, qui in
b.tnno S. Marix morarentur. Retinuerunt autem
fibi Canonici in ius perpetuum, quod modernis
& polleris voluit heri maniftum, quod fcilicet
przpoft.us S. Marix homines S. Marix in banno
SS. Martyrum Ç. & P. morantes poterit pro qua-
licumque caufa capere querelare in ius vocare
ante te, fine infraaione banni. Itud.etiam po-
lunt exercere Monachi in banno S. Marix. Con-
celVerunt denique fpxediâi Canonici S. Maria

filiis, quos velut mater filios educare cupiebant,
ut ad conim aedificia feu extera neceffaria ctx-
nobii fui, fi quando neccfiltas fe ingereret, de
terris S. Marie acciperent fine aliquo ccnfu vel
coftumia danda, illas tantummodo qux cultori-
bus vacant, nec aliquem redditum miniftrant.
Nofro quoque tempore rebus ipsis abbatx mul-
tiplicatis expditiõe prxdiaî filii noftri P. unum
de Monachis ejufdem loci canonice eleâum ftei-
mus in abbatem benediâi, noftaque auâoritate
hnnavimus, & firmatum fancimus, ut quidquid
idem filius nofter P. prxfenti feripto pia devo-
tione diftimtit, id obviandum permaneat perpe-
tuitate inviolabili. Quod fi quis haec pervertere,
diminuere, vel aliquo modo violare prxtumpfe-
rit, illo quo Deus iratus percutit, anathemate
feriatur. Anno ab Incarnatione Domini 1074.
Indidione XII. XII. Kal.Novembris, Epadapri-
ma, regnante venerabili rege Philippo. Hanc
chartam in generali Synodo Remis corroboratam
& confirmatam, ego Udalricus fcripti & fub-
fcripti.

'Tb'Fe vJC ttrW tû*'. xhf xlt tesl FeFeFe '3'âF*'WFe Wv aMSAfa tMVKaAriWaAAiWa. AAAAA
W»Fe P<fcWeWWe

a (i) CONCILIUM ROMANUM II.

Pio reformanda ecclesia celebratum, anno Domini MLXXV.
tempore-Gregorii papr VII.

N'ho ab incarnatione Domini ' millefimoC

Net 2 Severini Binii

■ O'B.I. A feptuagesimoquarto, pontificatus vero Do-
mini Gregorii papx ' fecundo, indidione
celebravit ipfe dominus Gregorius papa Romx
fynodum a fexto Kalendas Martii ufque ad pri-
die Kalendas ' prxrrriti mentis. Ubi interfuit
archiepifcoporum, epifcoporum & abbatum mul-
titude, atque diverfis ordinis clericorum & lai-
corum copia. In qua inter extera decreta qux
ibi gerta funt, quinque de familia regis Teu-
tonicorum, quorum confilio ecclefia ' vendun-
tur, a liminibus fanCtx ecclefie ieparavit, ita
ut fi abinde ufque ad Kalendas Junii Romam
non venirent, de fatifacerent, excommunicari
haberentur. Philippus rex Francorum, fi nuntiis
papx ad Galbas ituris de fatifaaione fua & emen-
datione fecuritatẽ non fecerit, habeatur excom-
municarus. Licmarum Bremaniem archiepifcopum
pro inobedientia fuperbix fux ab epikopali offi-
cio fufpendit, & a corpore & fanguine Domini
interdixit. Guarnerium Strazburgentem ab epi-
copali & facerdotah officio fufpendit. Henricum
Spirensem fufpendit: Hcrimannum Bambqr-
gentem, fi ante paicha non venerit fatifadurus,
fimiliter fufpendit. Item in Longobardia Guillel-
mum Papieniem & Cnniberrum Taurinenfem iuf-
pendit. Dionyfium Placentinum depofuit: Ro-
bertum ducem Apulix tam anathematizatum, &
Robertum de Loritello invafores bouorum fandi
Petri, excommurucavit.

J. a Cmulu»».) Ad reformandam ecclefia difcipinam Qh <'>+
Grtroriu» anno 1074. fynodum indixit, exotdio qea-
dragei m» anni 1075. ce.ebrandam. ad quan. vocavit ti-
impruni» longus cifiante» Britannos epifcoposA abba-
te». Tullenimque epifeopum de limonia Bt cohabita-
tione cum muliere, quam haberet ut conjugem, diffamatum.
Ifembertus PA vmlis epifcopus, qui per milit » uruelat in epifc po»
cautam inceftuofi comiti» cognolcente, eorumque quofdam
verberibus, quofdam contumeliis affecerat, ab officio fulentus, fufus
eft Romam venire. Jxat xym Beano P. abbas, epif-
copu» & abb» C rb lenil» inter fe litigantes. Citavit
etern Lrum B<emenem archiepifcopum ob cau-
lem fu»ra enarratam. Sigefridum MoguntinumarcJue-
rdeopum cum omnibofus iuftrataneis epifeopis eidem
fynodo artit ra prxfenm mandavit. Ab Henrico reae
perHiteias petiit, ut legatos ad fynodum mutar, il-
lofque non aud>at qui difcordias inter fe feminant.
Cunibertum Taunneniemepifcop m/jmdeffivafocon-
flelio fa Ai Anteli accolebatur, iuftit etiam adveni-
re, ficut etiam Gudielmum Papieniem cb caufam di-
C vortii inte» Arooem A Marti.'dem. Hugonem militem,
qui bona Taurnenis ecclefie myaterat ad reddendam
ration-m citavit. Ea qu» tupra de Herimanni Bam*
bergenfis epifcopi fufpenbn»e, & Dionyfii Placentini
epi copi depolitione, in afl'i fynodalibus recententur,
inveniuntur etiam apud Gregor...m libri ». epiftola <4.
A 7<. & libri tertii epiftola J. In eadem fynodo corn-
AA» Coae», politas tuiffe difcordias inter Pragen<em & Moraven lu qaa?
irm epifeopo» declarat Gregorii epift da p). libri ». Conf-
tituta 'ynodalia per unvverfum orb-m promulgari
mandavit, fcriptique ad fanftum Annonem Colonien*
f-m A Sigefridum Mo>unt-num epifcopos epifcoli» vo-
luit ab nfdem congregati» in fua d oecel concilii», ea
prcipue qu» de continentia dercorum A pravitate
fimomaca corrigenda decreta A conftituta fueranti,
promulgari. Baronius anno 107;. numero to. & fe-
quentibus .1

C O N-

() In hoc Conciho editum fuisse primum centra lavefluuras decretum docet Papius ad atm. Cb. 1077. & f-
3f legq.

ANNO
CMAISTI

CHRISTI

CONCILIVM MOGUNTINVM

IN QJJO ROMANÆ SYNODI DECRETVM

Contra dericoa çoncubinariõe juflu Gregorii pape eft promulgatum,
anno Domini mī xxv.

EX Gregorii pontifias epiftola quartaHbri ter-
tū ad Sigetridum Moguntinum archicp̄tfo
pūm feripn confat, quod pontifex poft aūolu-
tam Romanam fynodum ea, qus de continen-
tia clericorum, ac de corrigenda fimorriaea pra-
vitate Rome confiruta fuerant, per dicecefim
Moguntinam epifeopis ac clericis omnibus infi-
nuari voluerit: Sigetridum autem archiep̄icopum
eidem precepto parūflē, fynodum Mogunuscoo-
gregafiē, confitutionem apoftolicam ep̄icopis fuis
funraganeis de clericis ornibus mtimafle, nihil
vero profitefic, teftatur Lairbertus his verbis t
Synaduat antm Sac eadeat a*w rnnft Cffwir Ma-
gt»tia cangregavit, iM ntrr altat e/ttctpot qui
camventrant adtrat Curitat tpilcaptu, a/a/re-

Aftdit littrar &eutict* itftmj,
w/aarinw b «rému fui, Jknt
tatàlū iqttnihu, arfrvr-
htrrt hhh ftu ntr^ faei tffnf caga-
rtt, a«r m frtfutitnm cutjfgiku mntun,
aw ft in frfttmatt Jem nterit nūq̄iβ^η. Miat-
rt. dss ftctrt vtliit, aatrgntei uni —dapar
uffidehmt cleritit itu ttat vtrit, itu
lueaihut Mint nrp̄rit gr̄tu m eanr driacrA-
hntar, ut ft vita ctutitt t lyuae itfergitnen itf-
prant. Sic tandanr rti dificnltait fnp̄trntut, fi-
tuit fi^i deincept tall fuuflent uunna fnp̄trfir-
dnuir tT Rntane pantifici rthn^Hndnm, nt cattfaut
fuaut ipfe totiti ntOibter prop̄tfnigt, tilt ptr ft-

CONCILIVM BENEVENTA NUM.

Ix quo confirmatum jus abbatir fandr Sophie in duaa ecclēfias
anno Domini mī xxv.

IN nomine Domini Dei de Salvatoris noſtri Je-
ſu Chriſti Domini eterni, de in nomine fan-
cti Spiritus Sancti Trinitatis.

Anno Dominiſ incarnationis Mlxxv. domi-
no GregorioVII. ſummo Pontifice Romano, fe-
cundo anno pontificatus fui feliciter pr̄ſidente.

Cum ego Milo Domini nru Beneventanae pro-
vincis archiep̄icopus, primo anno noſtri pr̄ſi-
dionis, more eccleſiaſtico ſolemniſer ſynodali au-
doritāte in baſilica fandr Dei genitricis de vir-

ginis Maris agerem, una cum Godcfrido Terr-
ano ep̄icopo, ſeu cum ep̄icopis & abbatibus ad
noſtram diceceſim pertinentibus, pariter nobilium
venerabiliter reſidentibus: ſcilicet Bernardo Aga-
thenſi, Alberto Boblahenſi, Petro Guardenſi,
Rutgero Civitatenſi, Gilberto Tdefinenſi, Mai-
nardo Arianenſi, Joanne noſtr. ecclēſtis archi-
presbytero, Alberto abbate fandi Mouetti, Lai-
remio Neapolitano, Savino abbate fandi Lupi;
Dec non domino Landulpho principe, deſteppa-
no Schuldachis, ceteriſque nobilibus Beneventa-
nis, cum pluribus pondus teſtimonii habentibus.

Inter alia vero quos hinc inde agebantur de
«-l.»*** * «^«bantur, Madelmus ernobit fandae So-
phis abbas furrexit in medio conventus, & pro-
clamavit ſitper ep̄icopum Draconarii, nomine
Campo, pro duabus ecclēſiis ad pr̄didum mo-
naſterium fandr Sophie pertinentibus: quarum
altera dicitur fanda Maria in Alcino; altera ve-
ro fandi Benedidi in eadem civitate ſua. Ad
huc ep̄icopus Campo de hoc negotio requiſi-
tus, reſpondit: olim quidem majorumquenoſtro-
rum tempore illas paedidas ecclēſias duas ad pre-
ſatum monaſterium vere pertinuiſſe per quedam
munimina: ſed poſtea-furata fuiſſe, de taliter
jam didas ecclēſia^ «d fuum jus redadas futile,
de uſque modo jure tenuiſſe.

Tunc paedidus abbas protulit perceptum fi-
gillatum, in quo continebatur, quomodo a no-

ſtro pr̄deceſſore beatae piirque memoriae UUa>
neo archiep̄icoro confirmatum ac tctaium fuiſ-
ſet de illis duabus ecclēſiis ad paedidum mon-
aſterium fandr Sophie, ipſius monaſterii abbate
Amico, adverſus Leonem tunc temporis Dr«co»
rariſ ecclēſiar p̄ſidentem; in pr̄lema quidem
archiep̄icopi Uldarici de Dodonis Roſtellani ep̄i-
ſcopi, ſed deBetnardi ep̄icopi de canccilrii lan-
ds: Romans fedis domini Nicolai Pape legati,
aliorumque ep̄icoporū ſeu abbatum, qui ſyno-
dali tunc conventui intererant. Cumque proxe-
ptum perlegeretur, Maſnardus Artanentus ep̄ico-
pus, de Alpherius archidiaconus, de Ruſridus dia-
conus de biblotbecattus noſtrs e^cleiir, ſed de
plures alii boni teſtimonii viri, reſponderunt, de
confoderunt, de confirmarunt in pr̄ſentia no-
ſtra, ita verum eſſe Quemadmodum in principio
legebatur, eo quod falva fide, ſine ulla falſita-
te, ita feliciter reminifeerentur eſſe.

Itaque ep̄icopus jam ipſe didus Campo preſ-
ter ſuam exiſtimationem, audiens atque intelli-
gens veritatem de (criptis de bonorum virorum
teſtimoniis, nolens alia pro aliis objicere, maxi-
me in tali conventu; de quod non decet ep̄ico-
pum vel aliquem catholicum virum, in re, ver-
ubi non funt, querere, ultra nihil habens quod
reſponderet, eundis audientibus, ſicut juſtitia de-
cebat ep̄icopum vel aliquem catholicum virum,
reticuit: de ſe deinceps extorrem fieri pnecepit,
atque promittit nunquam ſe amplius inde agere
cum pr̄ſido abbate de ſucceſſoribus, tanrum re-
ſervata ſibi canonica d(parochiali auctoritate.

Pr̄terea ergo noſtra p̄neveknia omnibus qui-
dem obnoxia, ſed maxime Dominum timentibus
& domeſticis fidei comes, in re mota decrevit in
eadem ſynodo, cum omnium aſſenſu, ſecundum
canonum auctoritatem, fieri praeceptum ad par-
tern paedidi monaſterii, & noſtro filigio corro-
borari, & propria mauu ſignari ac confirmari,
ſimul

ch«IVtI
fimul cum prsdidls epifeopi & abbatibus, omni-
conventui it* ut tnpotterum, fine
uU* contradidiooe pndbntium vel etiam futuro-
rum, habeat ac polladeat pnedlâus cum Tuis lo-
quacibus jure perpetuo pndiHaa eccleffias, cum
oennibus hodie carum pertioentia â deinceps in
futuro, juxta textum & auâoritatem percepti a
noftro pnedectlibre bonas recordationis Uldarico
archiepifcopo, de iis ecckfiis ad idem monafte-
rium canonico jure confirmati : nulla ratione
Campo fupradi&o epifeopo, velfuccefforibu*fub
vel quibuslibet perfonis, calumniantibus deinceps
vel refragantibus.

/4/(◆■***« Scriptum autem per manus Joannis clerici &
H. camoris noftre ectkû, meme Martio Indiâ.
xiv. Datum vero per manus fupradiâi Rotridi
diaconi atque bibliothecarii, die videlicet Kal,
Aprilis,

Signum t Milone archiepifeopi.
Ego qui fupra * GodefrMos Tereûaus aatiftes. -ΔΙΤΑ
Ego qui fupra Bernardus Agatcnfis epifeopus.
Ego qui fupra Bernardus Bobiaoenfls epifeopus. * tage,Qot
Ego Meinardus * T..... epifeopus.
Signum t crocis fadum per manum fupradiâi
Petri Guardientu cplicopi. a»w»**»**.
Ego qui fupra Joannes archipresbyter.
Ego Sabinus abbas. ** r.-=.
Ego Rjdgeras Gvitatentis epifeopus.
Signum f crucis fadum per manua fupradiâi
Gilbert! Tclefini epifeopus, ££7'g,*f
Ego Robenus Florentinus epifeopus.
Ego Nicolaus Termolenfis epifeopus.
Ego Aoo Lucerinus epifeopus.
Ego Willelmus Larincnfu, fubferipti.
Signum f cruets fadum per manus abbatis Leo.
poldi monasterii Domini Salvatoris de Telcfia.
Signum f crucis fadum per manus fupradiâi Al-
berici abbatis.

CONCILIUM APUD SANCTUM MAXENTIIUM IN PICTONIBUS.

Celebratum prxGde Goffelmo archiepifcopo Burdegalenfi 7. Julii, anno Chrifti MLXXV.
Gregorii VII. pape, Philippi 1. Francorum regis XVII.

A tina ara Cbriffiana MLXXV. inquit audor **C** certi/, qua viaerit, monumentis, 'pffe* fortatfr
anouymus chronici fandi Maxentini, quod
vulgo Malleaccnlic dicitur pag. 111. tomi II. no-
ve oiblothec® mIT. librorum, *Piltavis fuit ce»,*
cilium quod tenuit Ciraudut legatus de corpore <T
fanguine Domini, in quo Rcrengnrius ferme
interremptus eft. Fueratque aliud concilium apud
fandum Maxentium 7. Kalcndas Julii, in qtic erat
major Goffelinut archiepifcopus Burdegaleqfls qui Ar-
chimbaudo fuccefflit, Vilelmus Petragericus **tf** alii
multi: itud primum fuit 7. Kal. Julii, **tf** aliud **D**
idibus Januarii. Hrc ille. Sunt quoque qui ejuf.
dem Goffelini cura memorent, celebrata duo alia
concilia, unum apud Mediolanum Santonum,
alterum apud Burdegalam.
t elehratam effit hanc frnodum adverfus barefeos
Berengariana fautores, diferte affirmat Joannes **tin**
nutus in nqlitia Burdegale* fium crchiepifcoporum.
A uod unde acceperit, quaaquam incertum eft I td-
mtn non temere ab eo afftrmatuſn, neque nſli ex

conclii affit, crediderim. Et hoc innuere videtur
chronicm S. Maxentii, cujus verba fuperius defert-
fta funt. Nam poſt fiftum Pi/fatunſit contiHi men-
tionem, quod tenuit, inquit, Giraudus legatus de
corpore & fanguine Domini addit: Fueratque
aliud concilium apud S. Maxentium, file. Cba-
nxtxr anno MLXXV. illud coUecat, fed major
chronico b. Maxentii fides: ex quo habemus amo
-MLXXV. primum hſbitum eſſe comilium apud S. Ma-
xentium V1L Kal.JxL ac deinde PiOovenſe amo
eodem, Id. Januarii, Qua obfurda videbuntur rif
Aut mm mmoſoa/orimeav 2. » A--- . . . '11

?** Uibus Januariis, babitum eſt Pifla-
vnſt concilium, lababatur adbuç in Gallia **uw**
MLXXV. Atiw vero Romanum mini rationem fccuti,
anno MLXXV(. Kalend. Januarii/ inchoate illud of-
fiplamus.

CONCILIUM APUD COENOBIIUM S.*MAXENTII PICTONIBUS.

Pro diftblvendo conjugio quodam incepto

. rdb Amate E'Jorvtſ A. S. L. is Coffelino Burdegalettſ archiepifcopo. Anno 107J.
die b'Jl. Kal. Julii celebratum,

ADDITIO.

1« M... » /'''Oncillii hujus nomen ita legitur apud colle-Eiwtra Amato epifeopo EUorerſ, & mogiftro tuo vi-
S.pt I.t -u **Vu** dores, ut nihil ultra de illo tetigerint,
t. ◆ **M**ihî vero probabiliffimum eſt idem eſſe concî-
iUm in monaſterio dicreſis Pidavienſis celebra-
tum, cujus habendi cauſa, & quid in eo acci-
derit exponit Gregorius VII. papa in epiſtola.
lib. U. regeſt. his vrrbis: Poſtea vero eodem legato
neceſſario congregatis conventum illorum ftr tuos mi-
lites

44-
CF tte/pretarMi, f*fp <

«MQOfiW
r. VU.
itftj Mnuffitru «far-A

VICTA VENS E.
1074. Aliud est concilium itnd ab eo, quo Gi-...
raudus A. S L praefidens anno 107& idibusja-
nuarii Berengarium damnavit, de quo vide Lab-
beum tom.XII.pag. 58j. edit. Venet. quamquam
vero nostram hanc fynodum Labbeus cum anno
1075. componit , aid superiorem tamen 107.1.
referendam , docente epistola Gregorii difefy

410

ANNO
christi

«W, rtiiptr «n ^imu , emv^tû7, tf vtritri-
&, ttitifaf twatliistffuxtnau ttc. Haxfcri-
pontifac ad Ifambrcum Pittavenfem epifeo-
pum, cujus epiftola data eft Tiburi IV. «dus fe.
pccmbris indiftione incipiente XIII. idcft anno

ANNO
christi

CONCILIIUM PICTAVENSE

AnnU
christi

Celebratum idibus Januarii anni mī xxvi. prefide Giraudo apoftolice fed» legato.

DE eo dura referre non potest quam que β vis, ati ad an. 107t. taffatur Chronorapbue Mallea-
modoSimu, ex Monacho five Maxcn-

tiani live Malleaceafis ccenohii alumno . Illud
vero mihi certum , divcrfum fuiffc ab eo Pi-
ftavicnfi concilio cui poft unum alterumve an-
num praefuit HugoDicaflis ep. ut paulo poft mo-
nehimus.

Obfbrtatio P. Anton i Pagl
ad An. Ch. 1075. n. 14.

Cam Bastagarius filioa «rtoran rarius fyargmt ,
Giraldus OdianGa Ipficopu in Gallia Letatus. ad il-
lam funditus «radicandae» Pi&avis Concilium celebra-

reagarlii. damnatione exiftimant, *Girea6*t* Leg*tuns
fmffe Emfoeum Eocoidmenfem . Verum nullus boe
tempore Giraldus in Gallia ApoAoiicar fedis Letatos
fuit prater Giraldum Offienlem Bpircopum , qui cum
aono 1074. e lua Lesattone Komam radient, maofe-
ftam eft, Chronographum non minus in anno ret tefta
peccare, quam cum ad an. 1071. ait Petram Igneum
tecifts indicium per rogum ardentem. A ad annum
1074. obdfle Alexandrinum Papam. Illud igitur Com-
cillum in editione poffretna Conciliorum hcc anno perpe-
ram etiam collocatum , ad aliquem ex fuperioribus *rt*-
trahendum ; (erase «d an.1071. rum Cbanni», dr em
LsMms /apra) *

ANNO
CHRISTI

ANNO
CHRISTI

SUB LANFRANCO, HABITUM DE MATRONIS

Et virginibus, que ad monasteria virginum confugero, ad castitatem suam contra Normannorum
infanam libidinem, privilegio veli tuendam; an ad ficculum redeant fit fiant conjuges.

Observatio Philippi Labbb, S. J.

In nupera colleAione conciliorum Angheaoorum ab anno *lâtd. ad ijio.* celebratorum, Loadinenfi fynodo
pnmittitur alia fynodus , quam vocant generalrm , ex Eadmen biRon» novorum libro tertio , raricque fub-
^ontur editiones iequentis illius Londmenfi, ex quibus in margine quadam adlenplimu» cum integris iub-

Is Padmri
bidar seva
— «eb»- p
s»
caM*lianm
Briiaaiaic-
***.

Quando ille magnus Willielmus hanc ter-
ram primo devicit, multi fuorum fibi pro
tanta vittoria applaudentes , omniaque luis vo-
luntatibus atque luxurils obedire , ac fubdi de-
bere autumantes, non folum in poffeffiones vi-
ftorum, fed & in tpfu matronas A virgines ubi
cis facultas afpirabat, nefanda libidine coeperunt
inianire. Quod nonnullae previdentes, & fuo pu-
dori metuentes, monasteria virgium petivere ,
acceptoque velo fefe inter ipfas a tanta infamia
protexere. Que clades, cum poftmodum fedata,
& pro temporis qualitate pax rebus data fuiffet,

de his qua tali refugio fuam pudicitiam fervaverunt,
ipfe fentiret, eficntne videlicet confringende ia
monasterio velum tenere, quod acceperant; nec-
ne. At ipfe qumffioem ipiam confilio generalis
concilii calicer folvit ; ut pro eis caftitate quam
fe tam manifeftac rei oftentione amare tctftatm
fuerant, debitam magis reverentiam judicaret ex-
Dhibendam, quam ullam fervanda religionis coo-
tincutiam, nâi- propria illarf.-voluntate-appete-
rent, videntes ingerendam.

ANNO
CHRISTI

CONCILIIUM LONDONIENSE

AUCTORITATE LANFRANCI DOROBERNENSIS

Ecclefi» archiepifcopi pro reformandis ecclcfiafticis conftitutkmibus A moribus ecclefia
celebratum anno Domini mī xxv. tempore Gtegorii pape VII.

Anno incarnationis dominice millefimo fe-E glorum rege Willicimo, anno regni ejus nono ,
ptuaefimoquinro , regnante gloriofo An- congregatum eft ' L»4oanx
Cbku. Gwtrtk Tom. XX. Ff Pau-

— Pauli Ipoftoli, concilium totius Anglicæ regis-A mtirooolittBô acceptem , exceptis epifeopis &

anno 17. episcoporum videlicet, & abbatum, nec non
Christi 8 multarum religioſi ordinis perionarum, jubere
' 7 re, atque eidem concilio pſidente Lanfranco
fin» Dorofeernenſis eccleſi» archipſulic. to-

turque Britannic infule primate, confidentibus
fecum viris venerabilibus, Thoma EboracenG archiepiscopo , Willelmo Londonieng episcopo ,
Goifrido Conflantieng , qui, cum tranfmarinus
effet epifcopus, in Anglia multas poffeffiones ha-
bens, cum ceteris in concilio reddebant, Wal-
cheling Wintonieng, Herimanno Svrabumeng

• **Zuu**ʔ, Wiltano Wiriceilrenfi, * GualdcroHerefordeni,
• **No**«**h**«**i**ʔ Gdone * WellcnG, RemigioDorcacenG feu Lin-
«**Λ**, Herfatto Helmeaneni feu * NorvicienG

DunelmGns epifeopus, canonicam excauationem habens, concilio interefle non poterat.

Ft quia multis retro annis in Anglicano regno ufus conciliorum obfoleverat, renovata Gmt normilia qu» antiquis etiam nofeuntur canonibus definita .

Ex concilio igitur Toletano. IV. Milevitano ,
atque Bracarenu flaturum est, ut singuli fecundum
ordinationis fur tempora fcedant, praeter
eos qui ex antiqua confuetudine, live tuarum ec-
cGarum privilegiis , digniores fedes habent .
De qua re interrogati funt lenes, & artate proveſti,
quid vel ipſi vident, vel a maioribus atque an-

tiquioribus veraciter ac probabiliter accepissent .
Super quo responso petite sunt induci» ac con-
cedi ufque in cratinum . Crastina autem die
concorditer perhibuere, quod EboracenGs archi-
episcopus ad dexteram Dorobernensis kdre de-
beat , Londoniensis episcopus ad linitram ,
Wentanus iuxta Eboracensem ; G vero Fboracen-
Gs dñit. Londoniensis ad dexteram, Wentanus
ad Gnillram.

Ex regula beati Benediiti , dialogo Gregorii & antiqua regularium locorum conluetudine, ut monachi oidincm debitum teneant; infantes prziput & iuvenes in omnibus l->ciis, deputatis libi idoneis magitris. cnftodinm habeant, node luminaria magitris: généralité omnes nili a przia-
tis oolkeCj * prioritie careant. Si quis vero, aliquid prori i line prxfata hcentia habere in morte fuerit depreheni», nec ante mortem id reddiderit, cum poenitentia & dolore peccatum tuum cnftctilis, nec figna pro eo pullentur, nec ialutaris pro ejus abfolutione hoflia immoletur , nec in camerio lrcplintur.

Ex decretis fumorum pontificum , DamaG
videlicet & Leonis , nec non ex concilii Sar-
dicensi atque Laodiceni , in quibus prohibetur
episcopales ledes in villis exillere, con.eHiim est
regia munificentia, & lyulxialis auctoritate, prae-
fatis tribus episcopis, de villis ad civitates trans-
re ' Herimanno de * Syrabuina ad ' Scrisber-
iam, Stigando de Seleugo ad Cfiestrum, Petro
Licifeldo ad Certrum . IX. quibuldam qui in
villis feti vicis adhuc debebant , dilatatum cil ni-
que ad legis audientiam, qui in tranfmariis par-
tibus tunc temporis bella gerebat.

Ex multis Romanorum praeulorum decretis, diverſque lacrorum canonum auctori tibiis , ne quis alienum clericum, vel monachum . Gnecommendatitibiis biens retineat vel ordinet.

Ad comprimendam quorundam indilcretorum
infolentiam, ex communi decreto fancitum eft ,
ne quis in concilio loquatur prxtcr licentiam a

Ex decretis Gregorii majoris, nec non & junioris, ut nullus de propria cognatione, vel uxoris defuncti, seu quam cognatus habuit, uxorem accipiat, quoadque parentela ex alterutra parte ad septimum gradum perveniat. Ut nullus facros ordines, seu officium cœlestiasticum, quod ad curam animarum pertineat, emat vđ vendat. Hoc enim scelus a Pur., apollo in Simone mago primitus damnatum est, postea a fandis patribus vetitum & excommunicatum.

Ne ofta mortuorum animalium, quasi pro vitanda animalium peste, alicubi fufpendantur: nec fortes, vel aruipicia, fcu divinationes, vel aliqua hujusmodi opera diaboli, ab aliquo exercentur. Haec enim omnia facri canones prohibuerunt, & eos qui talia exercent data fcientia excommunicaverunt.

Ex conciliis Eliberitano & Toletano * undeci-
mo, ut nullus epifeopus, vel abbas, feu quilibet «l'buM.*
ex clero, hominem occidentum, vel membris
truncandum iudicet, vel iudicantibus fu» auô-
ritatis ' favorem commodet.

SUBSCRIPTIONS.

Ego Lanfrancus DorobemenGs archiepifcopwftub-
tcripG.

Ego Thomas EboracenGs ecclefic archiepifcoput
fubfcripfi

**Sufferlament & tlii epifeopi, wl tîntes ,
interfuenall.**

**In collatione Anglican* omnes recensentur
hinc: «'rding.,**

t Ego Lanfrancos DorobemenGs archiepisc. titb-
hnpG.

† Fgo Ithomas EboracenGs ecdefia: epife. fub-
Icripfi.

† Ego Wilielmus Lundonicensis ecclesie episcopus
subscripsi.

Df Ego Ū alchelinus Wintonienfis ecclefi» epife.
fubfcripG.

† Ego GauHildus ConstantienGs epife. & unus de Angliar terræ primatibus fufcripG.

† Ego Hermannus Sarisbericnfis ecclesiæ epife.
fubfcripfi

† Ego W'ulftanus Wigomenfis epifeopus tub-
fcripti.

† Ego V. Falterus H. ceterfordensis epifeopus subscr.
† Ego Gile Wellenhe enile. lubteripfi.

† Ego Remigius Lincolnienſis epife... ſubſcripſi.

† Ego Osbernus Exoniensis episc. fufcripG.

† Ego Petrus Cestrensis epife. fubfcripsi.

¶ Ego Americinus archidiaconus S. Dorobonensis
fis ecclesiæ subcripG.

† Ego Arhetelmus abbas Abandon! subscripti.

Ego Elwinus abbas de Evcfam fubfcripfi.

† Ego Alsirinus abbas de Rameleig fubicriptfi.

† Ego Levardus abbas Muchdaniz fubfcripfi.

Ego Efvardus abbas Abbatuscri» fubfcripfi.

ANNO
CMBtStt

* Sor.bu.. *re ' Herimanno de * Syrabuina ad ' Scrisbe-
 ' Seri«berl4ff»
 Stigando de Seleugo ad Cfieltrum, Petro
 ticti.ide <le ' Licifeldo ad Certrum . IX- quibuldam qui in

quod in villis feti vicis adhuc debebat, dilatum cil ni-
que *ad* legis audientiam, qui in tranfmariis par-
tibus tunc temporis bella gerebat.

Ex multis Romanorum praeulorum decretis, diverſque lacrorum canonum auctori tibiis , ne quis alienum clericum, vel monachum . Gnecommendatitibiis biens retineat vel ordinet.

Ad comprimendam quorundam indilcretorum
infolentiam, ex communi decreto fancitum eft ,
ne quis in concilio loquatur prxtcr licentiam a

t Ego

■—t Ego Ofiricti abbas de Hortuna fabferipfi.
«Tκτ! t Eß° Testimonis abbas. Elgeufis fufcripfi.
t Ego VfluvoJdus abbas Certieleg fufcripfi.
t Egn Elnodus abbas Glearfieri: fufcripfi.
t Ego Galanus de Wincelcumbe fufcripfi.
t Ego Warimis abbas Meldunenfis fufcripfi.
f Ego Eadmundus abbas Perior* fufcripfi.
f Ego Elfi abbas de Bada fufcripfi.
t Ego Elevrinus abbas de Middcltune fufcripfi.
f Ego Eadvrardus abbas de Cerncl fufcripfi.

exemplar concilii catae Domini

1075. pr^Uente Lmfraco ereblepifeopo Dare-
ferwe, & X Tborne Eboraceti eteblepifeopo, &
ceteris epifeopis, cam fynodorum ofa tbit jam
emte obfekveret.

X* au»»» A Nno Domini millefimo feptuagefimoquinto,
... c»™ -1* regnante Willelmo, anno nono congrega-
tum eft concilium in Londonia, pntfidente Lan-
franco archiepifcopo Dorobornicnfi, confidentibus
fecum Thoma archiepifcopo Eboracenfi, & ce-
teris epifeopis. Roffenfis ecclia per id tempus
paftore carebat, Lindiffarenfis (qui & Dunel-
menfis epifeopus) canonicam excufationem ha-
bens, concilio interefle non potuit. Et quod
multis retro annis in Anglico regno ufus conciliorum
obfoleverat; renovata funt nonnulla, qu*
antiquis etiam fherant canonibus definita.

Ex concilio igitur Toletano quarto, Milevita-
no, atque Bracarenfi, ftatutum eft, ut finguli,
fecundum ordinationis fur tempore fedeant, prae-
ter eos qui ex antiqua confuetudine, five fuarum
eccliarum privilegiis, digniores fedes habent.
De qua re interrogati funt fenes & aetate prove-
fti, quid vel ipfi vidiffent? vel a majoribus aut
antiquioribus veraciter ac probabiliter ipfi audif-
fent: fuper quo refponfo petitas funt inducir ac
conceffi* ufque in craffinum. Craffina autem die
concorditer perhibuere, quod Eboracenfis archi-
epifcopus ad dextram Dorobornenfis federe de-
beat; Londonienfis epifeopus ad finiftram; Wen-
tanus juxta Eboracensem: fi vero Eboracenfis de-
fit, Loodinenfis ad dextram, Wemanus ad fini-
ftram.

Ex regula beati Benedifti, & ex antiqua regu-
larium locorum confuetudine: Ut monachi pro-
prium ordinem tenerent, & proprietate careant:
fi quis vero cum proprietate inconfellus obierit
in ctmmerio non fepellatur.

Ex decretis mmorum pontificum Damafi &
Leonis, nec non ex conciliis Sardicenfis & Lao-
diceni, in quibus prohibetur epifcopales fedes in
villis exiftere, cancellum eft regia munificentia,
& fynodali auAoritate, epifeopis tranfire ad ci-
vitates, Hermannus de Schireburne ad Salesbe-
nam, Stigando de Selefia ad Ciceffriam, Petro
de Lichfield ad Ceftriam.

Ex multis Romanorum pnefilum decretis, di-
verfisque facrorumcanonum auctoritatibus, ncquis
alienum clericum, vel monachum, fine commet-
tatoris literis ordiKt, vel retineat. Ad compri-
mendam quorundam indifcretorum infortiam
ex communi decreto (ancitum eft: Ne quis in
concilio loquatur prater licentiam a metropoli-
tano conceffam, exceptis epifeopis, & abbati-
bus. Ex decretis, Gregorii majoris & minoris:
Ut nullus de propria cognatione, vel uxoris de-
funâ, feu quam cognatus habuit, uxorem acci-
piat, quoad ulque parentela ex alterutra parte
ad feptimum gradum perveniat. Ut nullus lacros
ordines feu omeium ecclefiafticum emat, vel ven-
dat. Ne fortes feu divinationes ab aliquo exer-

Cmcil. General. Tom. XX.

Aceantur. Ex conciliis Heilbertano fie Toletano de-
cimo: Ut nullus epifeopus vel abbas, feu quili*
bet ex clero hominem truncandum membris vel
occidendum judicet, vel judicantibus faveat.

<4litoi exemplr ejafdtm concilii.

A Nno incarnationis dominice 1075. regnante e,
gloriole Aegiorum rege W illelmo, anno re-
gni ejus nono, congregatum eft Londoniis, in ^4
ecclia B-Pauli apottoli, concilium Anglic* regio-
nis epifcoporum * vix. & abbatum, necnon &
multarum religiofi ominis pcrfonarum, Lanfran-
co faoCte Dorobornenfis ecclefie archipnefule,
totiulque Britanniae infulae primate; confidenti-
r'

B bus fecum viris venerabilibus, 1 horna Eboracenfi
archiepifcopo, VPillelmo Londonicnfi epifeopo,
Wulfano Vtyriceffrenfi & aliis xi. Quia retro
multis annis in Anglico regno ufus conciliorum
obfoleverat, renovata funt nonnulla, quas anti-
quis etiam canonibus nolcuntur definiti. Ex con-
cilio igitur Toletano quarto, Milcvitano, atque
Bracarenfi, ftatutum eft, Ut finguli, fecundum
ordinationis lufe tempora fedeant, prater cos qui
ex antiqua conluetudine, five uarum eccliarum
privilegiis, digniores fedes habent.

Et tunc decretum eft etiam ex regula B. Be-
nedidi & dialogo Gregorii, geuealiter omnes
monachi, nifi a praelatis conceffa, proprietate ca-
ream. Si quis vero aliquid proprii, fine prafata
licentia habere, in morte fuerit deprehcnfus, nec
ante mortem id reddidit cum penitentia & do-
lore, peccatum tuum conkfus; nec fignapro eo
Salientur, nec falucaris pro ejus aboluonc ho-
ia immoletur, nec in ccmeterio fepellatur.

Decretum eft etiam, ex decretis majoris Gre-
gorii, necnon minoris: Ut nullus de propria co-
gnatione, vel uxoris defunde, ten quam cogna-
tus habuit, uxorem accipiat, quoadulque paren-
tela ex altéma parte ad feptimum gradum per-
veniat.

Item, ut nullus (aeros ordines feu officium ec-
clefiafticum, quod ad curam animarum perti-
neat, emat vel vendat. Hoc enim fcelus a Pe-
tro apottolo in Simone mago primitus damna-
tum eft. Poftca a fanfis patribus vetitum & ex-
communicatum.

Nec oftâ mortuorum animalium, quafi pro vi-
tanda animalium pelle, alicubi fufpeedantur; nec
fortes, vel arafpicia, feu divinationes, vel ali-
qua bujufmodi opera diaboli ab aliquo exercean-
tur. Hsc enim omnia facri canones prohibue-
runt) & eos qui talia excreent, data lententia,
excommunicaverunt.

Iterum, ut nullus epifeopus, vel abbas, feu
quilibet ex clero, hominem occidendum, vel mem-
bria truncandum judicet: vel judicantibus iu* au-
doritatis favorem commodet. Hoc fancitum at-
que confirmatum eft coram duobus archiepti-
copis, & xii. epifeopis, ecAfcheaillo archidiacono
Dorobornenfis ecclefie, èo-xxi. abbatibus de ar-
chipnefulatu Cantuarienfi.

In illis temporibus diverfis auctoritatib* proba-
tum atque oftenlutn eft, quod Eboracenfis ec-
clia Cantuarienfi eccliae debeat fubjacere; ejuf-
que archiepifcopi ut primatis totius Britanniae dif-
pofitionibus, in iis .qu* ad Ghriffianam religio-
nem pertinent > in omnibus obedire.

Subje&ionem vero Dunelmensis epifcopi, atque
terminos a tkrvio Humbre, ufque ad ultimos fi-
nes Scoti*, iub regimine Eboracenfis ecclefie af-
firmaverunt; profeflionem cum facramento vero,
ob amorem regis, Eboracenfi archiepifcopo Tbo

FL-1 m*,

4M C1GORIUS F. »n 60M61111M WQWQW.Y.MF - 41-
 -----M, Lanfrancus arch^fcoput relaxavit t feri-A Gcteram de hia videndus Vill. Malmesb. r —
 euareri Pt,n*lue tannm» wofeffiloncm recepit , non pre- 65.fr. A peg. its. b. prarcipuc vero pag. 117. - .***<>
 judicans fiacoeflibribus fuis, qui facramentum cum «ditionis LoodiDenfis.
 profeffottAfucceflaribwTbom- exigere voluerint. ***,**,*

<3© es <s® e®

«0 a

CONCILIA SALONITANUM, ET SPALATENSE

A Gerardo Appftoliae fedis Legato an. Chr. mxxv. cekbrata,

Y« 0»h«ut **DE** kit Tkemat Artkblacen**t Sphthttfi inCkr**
nics firikii ptft tturrattun tendumxtitntia
CMja/da Uli frttkfteri A Jtatmt Ctrimáli Ltgtfe*
/a/7aav. Alexander, inqnit t Papa de hac luce mi-
 gravit, cui fubftitutus eft **D. Gregorius VII.** *Hoc*
 ergo miffi legatum ad panes Dalmatic venera-
 bilcm virum **Gerardum** Archiepifcopum Siponti-
 num, qui **Spalatium accedens, cum magno gau-**
 dio, & honore a Laurentio Archiepifcopo fulce-
 pus eft; miffi ergo & convocavit luftagineos
 Salonitane metropolis univerfos, qui cum con-
 veniffent, Provincialem fynodum apud Salonam
 debita maturitate celebravit. Interfuerunt autem
 ifti fufraganei Ecclefie Spalatina; primo Lau-
 rentius Archiepifcopus, fecundus j>oft eum Ste-
 phanus Epifeopus Jadren. Joannes Traguricu. For-
 minus Nooen. Gregorius Arben. Theodofius Bel-
 graden. Gregorius Croaren. & alii quidam. In
 hac fynodo réftauratus eft epifeopatus Nooenfis,
 cujus epifeopus Gregorius **Martus VIII** moleftias
 Joannem Spalatenfem epifeopum! fuftinete fecit
 debitam ei lubtraheodo obedientiam, **A** fibi jus
 metropoliticum indebite vendicando,
 Parra Gsrfr/vm /tgalxw **Grtiprii VII** i* DaL
wuti flyffi ibw Mrjj. cenfitt tx /nivilt^ie mena,*
flieri S, Ckrffebni JaJrctft Benediinu cantbii t in
fyntin Splnatcnfi clito in btnc modtm.
 In anno mxxv. ab Incarnatione Dotnini no-
 ftn Jcfu Chriffti mente Novembris, **A** tempella-
 te, qua Comes Amicus Regem Croatie cepit.

Ego Gerardus S- R. E. Apocrifarius, Sipontinas .
 nue fedis gratia Dei Archipiatul, miffus a D.
 Gregorio Papa in partes illas, ftatui fanftam fy-
 nodum in Spalatina orbe ledens, cura univerfo
 n *coetu firmans vera* *exccraatitilicita, rdpuenftak*
 Sfa. Tum in hora Petrus venerab. AbbasS-Chry-
 fogoni conquettus eft de cella S. foannis, que
 vulgo Tilagus nominatur, quod ius epifeopus
 videlicet Stephanas illam fibi abftulerat. Unde
 Abbas nobis chartulam porrexit, in qua inveni-
 mus, quod Corbina, qui olim fupradictam cel-
 lam lûa fponte donarat, poil luggerente fibi ini-
 mico Audebat auferre. Hoc geftum eft tempore
 Acufonis Legati D. Nicolai Papae. Sed diAus A
 pocrifarius videns hoc arte diabolica machinari;
 audax, ut icriptura teftatur, Juftus confidit ut
 Leo; inveftivit Abbatem per baculum quem ge-
 ftabat manu eodem Priore concedente cum luo
 populo, **A** infuper aeternas maledi&occs futuris
 uturpatoribus dedit. Ego autem videns fibi jufti
 fieri, dc omne Concilium mecum, rurfum prstel-
 pinus luo Przfuli invttire abbatem fuo illo c-r-
 nobio per pedom, quod manu portabat; contra-
 dicentibus vero nofta verba hec, **A** auferre vo-
 lentibus poft noxia verba illius **Midi** prioris coi-
 laudamus, Anoftra infuper canimus. Laurentius
 Arehiprnful collaudat, & roborat. Joannes Tra-
 gurinus epifeopus collaudavit, Prementrus CaftL
 lanus epifeopus collaudavit; & omnis fynodus col-
 laudat **A** roborat.

tS>SANCTONENSE CONCILIUM

In quo fundatio abbati* S. Stephani de vallibus confirmatur Anno 107J. habilum.

Ex dgtograpbo in faknltr S. Stefhmi Snnihn.

T.n **fi** » Z~xUoniam omnes apud orthodoxos divins le-D fe,
 aq^oritate lancitum, ratum, immo et-
 um mconvulfum tenetur, tenendumque judica-
 tur, fluxa icilicet, atque momentanea ut immo-
 bilibus, necnon fempitemis mutantur, Petrus
 Cammonis filius, Amaldufijuc frater ejus humiles
 atque indigni fervi fervorum Dci. deftinaverunt
 locum de Valle in Stephani protomartyris hono-
 re. Petro autem viam camis Univerfaliter ingref-
 fo. Arnaldus cum de patrimonii, tum etiam de
 poffeffione fui beneficii omnifariam adhibito af-
 fenJu Ducis Aquitani* Gaufridi fcilicet, necnon
 Goderannt epifcopi, alionunque Xantoniz prit-
 cipum, abbatiam condidit, .abbaremque abbatÜB
 prxiecit; quo fafto, m fuum hoc inftitutumnul-
 latenus poftet **duci in irritum**, urbem XaOftoni-
 cam adiit **fub tempore fynodi** generalis, ibique
 circumcirca atantibus epifeopo Bofoue, Eleata-
 ro, **A** Gofeelino archidiaconis, c&terifque **auffo**
 ritatis magnz viris, concedit, confirmavit, con-
 firmarique ab omnibus obtinuit, ut neque illeip-

batiam iufugaret alicui ecclefie*, fed libera **A**
 ab omni jugo hujulmodi fervitutis permaneret fi-
 ne his: quidquid vero **A** ipfe fimdator, **A** quili-
 bet religiofi contulerunt fupranominat* abbatie,
 idem epifeopus coocelbt benigne, **A** in p&ficrum
 fpopondit fe conceffittm absque ulla retrattato-
 ne, imo protefttrum oftiofitume. Qpid phira,
 ne quis ore temerario talc viri profanaret infti-
 tutum, volens ac devotus infilruit fubditam fore
 prafulli Xanftonenfium in his tantum quz luat
 ad dominium: fi quis autem de prcditt fundat-
 oris prolapia <<vo venienti agere lentaverit, i>
 ftud conua decretum S. fynodus Xanftoncnfu c-
 jufdem viri impulfa precibus decrevit perpetui
 E natbematls fpiculo infodiendum, atque a limoi-
 bus noftrx matris ecdefias' arcendum ac feque-
 lirandum. Fafta autem eft **A** firmata hsc char»
 mxxv. gnnQ gj, Incarnatione Domini, te-
 gnante Philippo rege Francorum, **A** Gaufrido
 Duce Aquitanenfium, **A** Bofoue epifeopoXatuo-
 nenfi

40 GIKOKIOS SPALATINUM. ATIK&ÿ^ <5*
 galente Gofce- Aritenix, S. Elix Didouix, S. Odonis abbas, S. —
 —lini, & fiiurimi ErariHmeufis epifcopi, & Bo- Johannis, & Seguin, abbate Sengofimx, S. Go- /LTVtiri
 rntin emic "Picoi" & GwSelmt Petragoricoram eri- leeUni abbadi, S. Stephani de Bachac, S. Ar-
 * M. fcopi, & Arnaldi Gamnonis, & Elaaxarf arem- naudi militi-, S. Hugonis da Lctiniaco, & Ge-
 diaconi, & Gaufridi Aquitani*, SuGaufridiMas- raedi da Ranco, S Audebeni comitis de Marcha.

TOLOSANUM.CONCILIUM

In quo Focardus Ajbicnfis erifcopus de fimonia damnatur, ab Hugonc A. & L-
 Anno 1071. edebeatum.

Rotardus quidam A&ienfcm cathedram fimo-B ferius in eadem relatione leguntur; Ipi enim pag
 niace afeenderat, cujus rei caula dies illidi- 416. habes. Pmtim ~~Stafian~~ ~~Urtumam~~ ~~tiice-~~
 eta eft nd Tolofanum concilium, quod Hugo ~~pmn~~, fri ~~Titfa m a~~ cwriha, ~~n fit frtftrutr~~
 Dicnfis epifeopus apoftolica fedis legatus celebra- ~~fntrtt txfmtumtkthu~~, ~~tiifctftlm jnfiefrat cm-~~
~~fccretimeai&c.~~ In tabulis ecclefie Ruthenenfis

notitia ecclefie de Viancio apud Bahitium Mi-
 fcellao. tom. V. pag. 43*. his verbis: Zririfw ai
 iiqpnt t tso* Rtmeut ftdi/ It-
 garo WHHtuihu tQ* tf evoetm Tltftm^ ciltbr*.
 t. iU cmcilit, OT etc tgtrt ifft ftr ft, ntt tdht-
 rtm titun ftrcwettrtm mittert ckhhkhl Vndcom-
 ptvitif certifiat. fb*d tftet fiatmiecia, prefcriptiu.
 Hqt Lafiatefis fteificiit ti ^fidma mtrdixit,
 y eMMunmricaeris raw in cmniu ille. Qpo habi-
 ta eft fynodus illa, annus elucet ex iis, qux in-

Poetis hujus mentio ab anno 107J. incipit testi-
 bus Sammarthanis! Hic ergo annus concilio non
 incongrue fiatueretur.

Hxc olim fcripteram, cum novam editionem
 Gallic Chriftianc nondum mihi confilire conti-
 giffet j qua potitus concilium hoc Tolofanum Fro-
 tardo iniquum, & Pontio Rntbenenfi fecundum
 cum anno 1079. circiter componendum tandem
 agnovi.; nam Pontii exordium eidem illi anno
 alligandum ett ex tabulis Rnthenenfibus deipon-
 ftrant doctiffimi ejus operis editera.

ty SALONITANUM CONCILIUM I.

Am» 107\$. circitr Mitem

Aaw ..?., Lexaoder Papa de K»c hwe migrqvir. cui
 AirktaiM. febftitutuf eft D. Giegorins VII, Hic ergo
 1V-U« te miffit Leg<tum «d Mr<ci Dalmvsa- venerabilem
 MM.. wa. viram Geranium Archiepifcopim Sipontinum, qui
 viu.p.»*. Spalatium accedens, cum magno gaudio, & ho-
 nore a Laurentio Archiepifcopo fufceptus eft :
 mtfif ergo, & convocavit fuffraganeosSalonitanx
 Metropolis univerfos, qui cum veniffent, Pro-
 vincialem Synodum apud Salonam debita matu-
 ritate celebravit.* interfuerunt autem illi Suffra-
 ganei Ecclefie Spalatinx, primo Laurentius Ay-q
 cniepifcopus, fecundus poft eum Stephanus Epi-
 copus iadren. Joannes Tragurien. Formions Non-
 en. Gregorius Arben. Thcodolius Belgraden. Gre-
 gocus Qoaten. de alii quidam. In hac fynodo
 reftauratus eft Epifcopatvs Nonenfis, cujus Epi-
 copus Gregorius multas olim moleAias Joannem
 Spaltenfcm Archiepifcopum fuffinere fecit, debi-

Cram ci fubrahendo obedienriam, & fibi pas Me
 tropoliticum indebite vndicando. Interea Vcne-
 rabtis Gerardus Legatus Spalatj poffitus invenit
 ibi fupennemoraturouiffiun Ptesbyteram, cui GoL
 faneus agnomen erat, ab annis jam duodecim
 Papali juffii graviffimi* compedibus alligatum pro-
 pter fehifiraads nefarium fcelus, quod cum Ren-
 da exercuerat in regionibus Dalmatie, atque
 Croatie. Hunc ergo ferit abfohridicens, quiaD
 Alexander felicitis memorie univerfi» fuo juffiilin-
 carcerato. abfolvit. Prius autem fecit eum fuper
 Evangelium, de fuper Corpus beati Domini iu-
 re corporaliter juramentum, ut in abjuratam htc-
 refim ntunquam relabi deberet, dC de his parti-
 bus egrediens ntunquam redire, fed cum eo Ro*
 mam adiens Apoftoũco fe confpectui permetteret
 exhiberi.

■wwty SPALATINUM CONCILIUM

In quo cella fundam abbati S.Chtyfagoni reftituitur a Girardo archiepifcopo Sipontino A. S. L.

Aeu Jo/j. btkitmn.

Am- ..?«. fN *aao MLXXV. ab incarnatione Domini on-Eden. in univerfo enm cotfn firmans vert, cxe
 1. ftri Jefe Chrifti, menfe Novembris, & tem-
 peftate qua Come. Amicus Regem Croatie cce-
 pit. Ego Girardus Sanftx Romann Ecclefie A-
 pocrifarius, Sipomimeque Ecclefie Gratia Dei Ar-
 chtprixift miffis a Domino Gregorio papa partes
 iftas ftatui fanftam Synodum opalatiua urbe fe-
 qui

4f» o,fw" CONCILIUM ANNO CHRISTI 1066 4<"

ANNO CHRISTI
-qui olim fupra didam Cellam sua sponte dona-
rat post fuggerente sibi initio (ludabat auferre.
Hoc gestum est import Acuzonis Legati D.
Nicolai Rapte. Sed ditius Apbcrifarius videns hoc
arte diabolica machinari, audax, ut scriptura
tefflarur, Julius confidit, ut Leo s investivit Ab-
batem per Baculum, quem gestabat manueodem
Priore concedente cum suo populo, & infuper
aeternas makdiaciones futuris ufurpatoribus dedit.
Ego autem videns sibi iuste fieri & omne Conci-
Dum mecum rurfum praecipimus suo Praefuli in-
vestire Abbatem suo illo cenobio per pedum,
quod manu portabat, contradicentibus autem no-
straverba base & auferre volentibus post noxia
verba illius iniffr prioris colludamus, & nostra
infuper ponimus. Laurentius Archiprsiul collau-
dat, & roborat. Joannes Traugurinus Epifeopus
collaudavit. Prementius Gaptillanus Epifeopus
collaudavit, & omnis fynodus collaudat, & ro-
buras.

ANNO
CHRISTI

CONC I LU M W I N T O N I A E,
HABITUM ANNO DOMINI MLXXVI

ANNO
CHRISTI

Præfidente Lanfranco archiepiscopo Cantuariæ, & confedentibus, inter aliae, Vulfstano epifeopo
Wigornensi, &c.

De prohibendo eoingio cenonicorum

TAEcretum est, ut nullus canonicus uxorem ha-
beat: Sacerdotum vero in castellis, vel in
vicis habitantium, habentes uxores, non cogantur
ut dimittant: non habentes, interdiciantur ut
habeant. Et deinceps caveant epifeopi, ut sacer-
dotes vel diaconos non psequantur ordinare, nisi
prius profiteantur ut uxores non habeant.

Forme professionis certitudinis ordinandij
Metende.

IkU«m.

Ego frater N. promitto Deo omni
dis ejus castitatem corporis mei secundum
canonum decreta, & secundum ordinem Thimetur.
imponendum fervare, domino pnefuk N. pre-
fente

Principio libri epistolarum Alfrici entitiff,
JUS. & ecclesie Wigornensi spe&nte, extet be. eo-
dem formule, ut eb ipso Vulfstano, bix inter-
fuit concilio, est exhibite. viz. Ego frater N. pro-
mitto Deo, &c. & cet. ut fipre: & injbe, do-
mino pnefuk Vulfstano prefente.

Jixxi canonis observatio, vel ex eo epperet; quod
Gerardus erebiepisc. Eboeccusit, jfnfimo archiepisc.
Cenlxerie potest scribit. Cum ad ordinar a' quos
invito, dura cervice renituntur, ne in orulando
castitatem profiteantur.

Celebreti concilii epixd V'inceftrOm cepitxle, e li-
bro Sexonico Itigornienfit ecclie; etlemqxe e libro
Exceftrenfit tcdéjle, xjxqe ed bec verbe: Hax est
penitentiz institutio. nem in illo libro ente bec
verbe ponxntx ceoitnle concilii epixd Pndlcforwn
celebreti in pentecosten.

1. De introitu episcoporum & abbatum per fi-
moniacatn bzreftm.
2. De ordinationibus passim facilis & per pre-
tium.
3. De vita & conversatione eorumdem.
4. Quod epifeopi bis concilia celebrent per an-
num.

—5v Ut epifeopi, atchidiaconos & ceteros sacri
ordinis ministros in ecclie suis ordinent.

6. Ut epifeopi liberam facultatem habeant,
per diocessim, tam de clericis quam de laicis.

7. Ut epifeopi & sacerdotes laicoa invitem ad
poenitentiam.

8. De apostolicis decretis fit monachis,
p. De epifeopis, ut cenas fedes habeant, &
ut nullus conpirationem faciat contra principem,
pio. Ut laici decimas reddant, sicut (criptum

Jt. Ut nullus invadat ecclesiastica bona.

1s. Ut nullus clericus (ecularia arma ferat.

13. Ut clericis & monachis digna reverentia
exhibeatur. Qui hoc non fecerit, anathema fit.

Cdpitxle concilii epixd Vintoniene eelobreti.

/^fiUod nylli liceat duobus epifeopatibus pne- JPTii"

2. Quod nullus per fimoniacam hssrefim ordi- te...». 6A
-®"" Tiv.

3. Quod extranei cleng, sine commendaticis
liceris non recipiantur.

4. Quod ordinationes certis temporibus fiant.

5. De altaribus, ut lapidea fint.

6. Quod sacrihcium de cervisia, vel fbla aqua
Hon fiat; fed solummodo aqua vino mixto.

7. De baptifmate, quod in pascha & pente-
cofte solitummodo celebretur, nisi periculum mor-
tis fuerit.

8. Ut in ecclieis, nisi ab epifeopis confeca-
tis missæ non celebrentur.

9. Ut in ecclieis corpora defunctorum non fe-
pdiantur.

10. Quod tintinnabula non pollentur quando
missa celebratur tempore secreti.

11. Quod de criminibus soli epifeopi poeniten-
tiam tribuant.

12. Quod monachi, qui habmum dimiserint,
neque in militia, neque in conventu clericorum
recipiantur, fed excommunicati habeantur.

13. Quod quisquis epifeopus omni anno fyno-
dum celebret.

14. Ut decime ab omnibus reddantur.

15. Ut clerici, aut caste vivant, aut ab affi-
cio recedant.

16. Ut cilices non fint cerei, vel lignei.

De pmittenbi^oorxm, j«i eliot occident m bello.

Hæc est poenitentise institutio secundum de- k,rtnfo
creta Normannorum prxlulum, auctoritate
summi pontificis, confirmata per legatum fuumK((
Ermenfredum epifeopum Sedunenlem, imponen-
da illis hominibus, quos villelmus Normanno-
nnn dux, suo jufsu, it qui ante juliu filierant, "2-><./-/. .
& cx debito, ci militiam debebant. ~ /-«-».

1. QIII

4*1 «TV E** W I N T O N i^{id} HSNKICUS IV (MP. 400
 I. Qyi à» magno pratio fcit fe hominem oc- A cui abftulerunt poffunt, reddant : Si hoc non pof
 GHium ctôté » (ëcundum numerum hominum pro uno- funt alii cedetur reddant. Si autem reddere no-
 „4. qooque uno anno pœniteat. luerint; ftatuerunt epifeopi ut neque ipfi vendant, c
 a. Pep unoquoque quern percittit ; fi nefcit neque alii emant. (a)
 cum inde mortuum fuiûc : fi numerum retinet ,
 proi unoquoque quadraginta diebtu pœniteat, five
 continue, five per intervalla .
 ? . Si autem percuffibrum veloeciorum * igno*
 ■- M. jît, ad arbitrium epifeopi fui, quoad vivit, uno
 die in hebdomada pœniteat ; aut fi poteft, vel
 ecclefiam faciendo, vel ecclefiam largiendo per-
 petua eleemna redimat.
 4. Qui autem nerrilnem percufferit , ft percu-
 tere vnhierat, triduo ptrniteat.
 5. De clericis qui pugnaverunt, aut pugnandi
 gratia armati tuerunt, quia pugnafe eis illicitum B
 erat fecundum inflituta canonum, ac fi in patria
 fua peccaffet pœniteant. Pœnrentiam monacho-
 rum fecundum regulam fuam, & abbatum judi-
 cia ftatuantur.
 6. Qui autem tantum prsemio adduâi pugna-
 verunt, cognofcant fe ficut pro homicidio pœni-
 tere debere.
 7. Sed qui in publico bello pugnaverunt pro
 mifericordia tres annos prenitentia ei epifeopi ftatue-
 runt.
 8. De fagittariis. otii ignoranter aliquos occi-
 derunt, vel abfque homicidio vulneraverunt, tri-
 bus quadagefimis pœniteant.
 9. Qtlicunque, excepto hoc prxlio ante regis
 coniecrationem , viftus quxrendi caufa per re-
 gnum difeurrerunt , hoftibus repugnantibus ali-
 quos occiderunt , pro lingulis uno anno pœni-
 teant .
 10. Qui autem non neceffitate vicius fed præ-
 dandi caufa difeurrerunt, & alios occiderunt ,
 tres annos pœniteant.
 11. Qui autem poft confecrationem regis ho-
 minem occiderunt , ficut de homicidiis fponte
 committis: hoc excepto, ut fi quis de illisquem-
 que qui adhuc repMgabant regi, occidit vel per-
 cuiffit, ficut lupra pœniteat.
 1*. De adulteriis, & raptibus , & fornicatio-
 nibus quibufeumque ac fi in patria fua peccaf-
 ſent pœniteat.
 13. De violatione ecclefiarum , fimiliter res
 quas de ecclefia abftulerunt & Si reddere eidem

CONCILIUM WINTONIAE,

TIMPORb LaNFRANCI ARCHIEPISCOPI.

Sexta amo celebratur concilium apud Frn/tznlaor E«»niq Bri-
 m hete verba. Anno ab Incarnatione Domini
 1070. indift. 14. regnante in Britannia gloriofil->.* -»-■ P.
 fimo rege Willielmo, prxfidente Cantuariæ Lan- **†
 franco, totius Britannic primate; in Eboraco ve-
 ro Thoma archiepifcôpo : Eo Ipquam anno in
 Kalend. Aprilis habita eft fynodus Wintpnixcon-
 VQcata ab eodem Cantuaricnfis ecclefie primatè.
 In qua fratris noſtri Aylrici Ciceſtrcnſis quondam
 epifeopi, caufa canonice détinta , & ad certum
 finem perdu&a eft . Decretumque eft ut nullus
 canonicus lixorem habeat. Sacerdotum vero in ca-
 ftellis , vel in vicis habitantium, habentes uxo-
 res , non cogantur ut dimittant ; non habentes
 interdicanur ut habeant ; & deinceps caveant e-
 piſcopi , ut (acerdotes vel diaconos non præſi-
 mant ordinare, niſi prius profiteantur ut uxores
 non habeant, nullique clericus aut monachus in
 epifeopatu alicujus iicipiatur, abſque epifeopi fui
 literis : Si quis vero monachqs, etiam canonice
 (uſceptus fuerit, non permittatur eccleſiis publice
 Cdefervire, &c. Statutum eft etiam ne aliquis cle-
 ricus civilis vel rufticus, de beneficio eccleſie, a-
 liquod fervitiim reddat, prxter ilhid quod fecit
 tempore regis Eduardi; Laici vero fi. de crimine
 fuo accuſati fuerint, & epifeopo fuo obedire no-
 luerint, vocentur fernel, & iterum & tertio: Si
 poſt tertiam vocationem emendari noluerint, ex-
 communicentur. Si autem poſt excommunicatio-
 nem & fatiſfactionem venerin, foriſtaſtuam
 fuam, quæ Anglice vocatur Dprbymeſſe feu Cab-
 alite, pro unaquaque vocatione i epifeopo reddant.
 Præterea ſtatutum eft , ut nullos filiam fuam,
 vel cognatam, det alicui, abſque benediſtione fa-
 cerdotali : Si aliter fecerit , non ut legitimum
 conjugium, fed ut fornicatorium judicabitur. Sup-
 plantationes vero eccleſiarum omnibus modis in-
 terdicimus.

W W W W

«AT W W W W

JUS JURANDUM R O B E R T I

dicti CARNOTBNSIS IHICDH.

Cujus meminit Gregorius papa ep. iv. &c. lib. 14.

E Go Robertus promitto omnipotenti Deo,
 B. Petro apoftolorum principi, cujus corpus
 hic requieſcit, quod in quocumque tempore le-
 gatus apôſtolicx fedis diredu a domino noſtro
 Gregorio, qui nunc eft Romanus ſpontifex , vel
 ab aliquo ſucceſſibrum fuorum itcm Romanorum
 pontificum ad me venerit, infra terminum, quem
 *Rort«Mra * ideo legatus mihi conſtituerit, Carnotenſem e-
 &c«-B. H. pſcopatum , omni occaſione ſublata vel fraude
 dimittam, & cum bona fide ftudebo quatenusec-
 cleſia illa ſecundum Deum ordinetur, nihil aâu-

rus me ſciente per me vel per aliquam a me
 ſummiſſam perſonam , unde eadem eccleſia, vel
 clerici ejus, meo ludio vel malitia lxfionem aut
 detrimentum accipiant. Hoc ſacramentum *
 domino noſtro Gregorio VII. papa , ego Cono
 humilis preſbyter tituli Chriſti martyris & virgi-
 nis fan&æ Anaſtaſie ſcripſit, & in eccleſia beati
 Petri in conſſionc ad corpus ejus ubi factum eft
 interfui, interfuerunt etiam Joannes Portuenſis e-
 piſcopus , Theodinus archidiaconus, Gregorius ,
 Bernardus, * diaconi fanſtæ Romane eccleſie , . 4,100-» I
 & alii

(a) C]. Spelmanus tria proxima præcedentia concilii 'IFIbtptnienſa capitula eodem anno 'promulgata eſſe ſtis-
 ſuit. Vir eruditui Joi Johnſon in Colle. eccl. Ie*. vol. ». pncfat. canone» primos ann. thr. 1070. ſecundos
 »071. tertios 107*. «ditos fuiſſe aſſerit. Cl. Hondius in Hiſt. conroc. jud&ioes has de Penitentia ad concilium
 Vtattuicnſe an. royo. celebratum refert. mikju.

CONCILIABULUM WORMATIENSIS,

Quo schifinatici epifeopi iustitii Henrici regis congregati Gregorium pontificatu amovendum
cûc declararunt, anno Domini m lxxxvj.

Regorua papa ad Henricum regem feripfit
epistolam, qua cum eo vehementer expo-
situlat, tum quod cum excommunicatis episcopis
communicar, tum etiam quod investituras epis-
copatum aliorumque beneficiorum illegitime fibi
ufurpet, & decreta synodalia contemnat. (um
cum numinis contemptor & cultor peridie acce-
ptat, legatosque eorodem adherentes contra /tu
gentium carcere, verberibus & gravissimis injuriis
alhtxillct, inox adverius punitincm epifeoporum
excommunicatorum A fehifmatteorum conventicu-
lum Vormatise collegit, in quo per fummam con-
tumeliam c* constituta, edita, A declarata fue-
runt que a Lamberto hrs verius delcibuntur :
Ligetie papa fcilscet vehementer regem promovit ;
ftatimque abjedtis cum gravi contumelia legatis ,
IWM) qai m regno fuo effent epifcopos & abbates
Vormatia domnica feptmtgqlima convenire precipit,
tra&trc cum eis volens ad deponendum Romanum
pontificem , fi qua fibi via , fi qua ratio pateret ; m
hoc cardme totam verti ratus falutem fuam, & re-
gni flabilitatem, fi is non effet epifeopus . Rex fla-
tuta die venit formations, venerunt etiam epifeopi
et abbates ampiefiime numero Commode quoque con-
fictandis tantis rebus intervenit quidem ex carsina-
bbus Romanis Hugo cognomento Blancus, quem ante
paucos dies propter ineptiam ejus tf mores incondi-
tas papa de ftatione fua amoverat , deferens fecum
do Vita tf institutione papa jcnicis figmentis coru-
mitem tragoediam, fcilicet, unde oriundus , qualiter
ab meante alate couverfatus, quam perverfj ordine
fedem apoftolicam occupaverit, qua ante epifcopatum,
qua poft acceptum epifcopatum memoratu quoque ixy
credibilia flogitia commiforit . Hujul audioritatfm
tamquam dtvinitui fibi deftinatam grstiffime fimple-
nati, tf promptiffimo fecuti, fententiam promulga-
runt , quid papa iffe non poffit ; nec ullam juxta
privilegium Romana fedis ligandi aut Joivendi pote-
flatem babeet , vel aliquando habuerit , qui tantis
vitam probri ac criminibus commaculaverit . Cnm-
que eaten omnes damnationi ejus nihil bqfitantes
fuSfrnberent : Adalbero IFirttsbiirgeifii epifeopus ,
fierimaxsms JHeteqfis epifeopus aliquamdiu reftite-
nmt, dicente/ , ixcongruum valde tf contra canonum
cripta effe, ut epifeopus aliquis abfens , acqtie ge-
nerali concilio , fine legitimis tT idoneis accufatoribx
b teftibus, necdum probatu criminibus, qua objce-
rentur , condemnaretur , nodum Romanus pOaSiJcx ,
ndverfus quem nec epifeopi nec arieplei/cops cujuf
darn recipienda fit aeexfatm Sed iFilieimus Frajo-

&erfi epifeopus , qui Caufam régis pertixaeixt tue-
batur , vehementer imminebat, xt Mit cum cateris
m damnationem papa fubfciferent , out régi , at*
jub jurejuranda fidem fpopondiffent , protinus renun-
tiarent , h o» tempore regi admodum parvas acco-
ptufque erat , elqxe rex omnium qua privatim vel
publice agenda erant, poft fe, ordinationem delegave-
rat , vir facularibus literis apprime eraditur, fed
faftu nimio inflatui. vix fe ipfe ferebat Igitur ex
nomme omnium qui convenerant epifeoporum èr aL
batuno , plena tontumeli.irum litera Romam defti-
nantur , quibus dementietur Romano pontifici, utpon-
tificatu , quem contra ecclafiaticas leges ufurpaffit ,
fe abdicet ; fciatque poft eam diem quidquid agat ,
jubeat, dicernas, irritum haberi.

Additio Philippi Lame , S. J.

De eodem 1'ormatieqfi conventiculo but nofter Hu-
go flaviniaclufis: Verum novi dogmatillie judicia
apoftolica fpemunt, feripturas fanâas abjiciunt ,
de corde luo prophetantes , & mercedem lcele-
rum tiaditi defideriis cordium iuorum in fuimer
a Chrifto abjq'iooe recipientes . Hii igitur con-
cilio Wormatie habito , ubi omnis quam pati-
mur calamitas exorta eft, abjecerunt a fe juam
dilciplo* , cum nullam adhuc in illos dominus
papa anathematis deftinaffet fententiam , & fan-
obedienti« libellum repudiî coofcripserunt ,
pnelationi fedis apoftolicac luterba & repentina
temeritate abrenuntiantes . Prunum hoc termen-
tum totam ecclefia: maffam corrumpit. Conventus
hic inter nativitatem dominicam & tequentem
quadragesimam habitus eft , ita diftanribus fpâ-
ciis, ut quzeumque ixi gererentur Romam tem-
pore fynodi referri portent. Die vero natalicio S.
Andreac apoftoli, ante ipfam diel feftivitatem a-
pud Bavemberg Heinrico poffito, tanta adhuc ut-
ter regnum & lummum facerdotium vigeat con-
cordia , ut deftitutio pontificis urbis lplius , &
fubftitutio alterius obedientix domini' papæ de-
putaretur JÙe igitur qui aure nativitatem domi-
nicam tantx in ecclefia magnificcmix erat , ur
ad nutum illius mutationes ordinum fierent, pau-
cis poft nativitatem diebus inconventus , & inau-
ditus prolcriptus eft, St quantum ad illos depofit-
us. Ex die enim qua tanti ab hominibus habi-
tus cft, nullam eorum legationem accepit, uique
dum illa veniret qua didum eft, Dcfceodc, de-
fcende, interdiximus tibi jus omne papatus.

Concilia.)
Yvon-***).

fcj. AD WORMATIENSE CONCILIABULUM,

I In quo Gregorius amovendus judicatus cft Anno 1075. tempore Quadragesimæ celebratum

ADDITIO.

Pax/IT ea, qua de emuiho iHo ferikxnt Lanober-ESaxono Eccards ad An. J076.
Tus, b Hugo flaviacrnfis , quorum verba de-
*."4 dii Labbeus, bue panier addere juva» m Asmalsfu Concilium habitum eft apud Wormaciati pr-
lente rege Heinrico, qui Hcinricus correptiones

er domini Apoftolici dedignatus cum fuit decepturi- **A tumi, & ywa** arava Mt/ram, ut tx publice decla-
 —™ -bus fingulis vel binis confilium iniit, qualiter vi-
 c h m j t i cetn re'^crt contumelia: , quod eum Romanus
 >-.<. pontifex minatus fit excommunicandum, cum id
 prifeis temporibus foret inauditum. Unde faâum
 eft ut V/ormatia coucilio epifcupQrum habito ,
 omnes pene Teutonici regni , praeter paucos de
 Saxonia, pontifices papam Hildebrandum Grego-
 rium abdicarent , mittentes epiftolam ad illum
 poil multas culpationes in illum conjedas ita
 condufam; fata erga **U introitum txxi tatetis per-**
jarili initiatni , & ecclafia Dei tam gravi tempe-
fiat per abafimem tteantm mvitatxm pcricl.tatter,
tf vitam eeeeverfotiomrnm tuam tam multiplici
infami> debenefiafit, obedientiam, tibi mellam
promiffimat, net de cetera ullam fervatmot, rtnxn-
mafii, ttbi baEtmxî fiât epifcopu , tn mtUi
nofirum trit apelioltcm. Rex vero ne ullus eorum
 puffer id poltnxxium negare, fecit unumquemque
 eorum propria manu nomine fuo pnenotato car-
 ni lingulis infcribere abdicationem in Hildebran-
 dum hoc modo **Ego N. Civitatii A'. epifcopm**
Hildebrando fiibje&onem , èT abedientum ex bac bo-
rt, èT dtimtgî mterdica , & tum ^poffolixm arc
balebot nrc vocabo Sciendum vero , quod pauci
 eptfcoporum hac fecerunt ex animo, qui & ipfi
 auftores fuere confilio, plures vero mortis timo-
 re tunc fubfcipienmt. Sed cum primum data eft
 opportunius, Apoftolico fupplices confeffionis il-
 teras direxerunt, reos ic profitncacs, fed exsula-
 tionem neceffitatis obtendentes.

 18M 11

L ! T E K Æ H E N M C I .

Qxibm epifeopej im itat ad tmcillababem boc ifermatienfe.

Servantur nobis ab Udainco Bambergensi in fuo Cod. ex quo hic dandas cenfeo ut de con-
 vente hoc fcnifmaticorum plenius erudiamur.

Σ***-< .. **U** gratia rex A. gratiam falutem & dilectioem. In maximis negotiis , maximis maximo-
 .**■** rum **BPi** confials, qui fic facultatem habeant exterius Ac voluntate non careant interius ,
 ut rei, cui bene cupiunt, bene confidere, & velint & poiUnt , quod in cuiuslibet rei profe&u nec
 facultas fine voluntate, nec voluntas fine facultate proderit. Quod utrumque tu fiddiffime, ut ar-
 bitramur aequaliter poffides , vd ut verius dicamus licet maximo tibi maxima non defit voluntas ,
 major tamen adhuc maxima facultate, fi bene te novimus, fi fidem tuam diligenter notavimus, in
 noftram & regni utilitatem exuberat voluntas. Dc praeeritis itaque fideliter exhibitis in fucuris ere-
 fcit fpes dc fidelibus exhibendis. d ux autem dilectioni committimus , ne fpe noftra minor fit fides
 tua, quod de nullius regni principum fidelitate, quam tua fperamus majora, ficut haenus non mo-
 do in pertenturum rerum pronuflione tua gavifi fumus. Adit igitur hoc in tempore opportuno tua
 cum facultate voluntas, quod non modo noftra, verum etiam omnium coepifcoporum tuorum fra-
 trum in unum, & totius opprdix ecclefia exoptat neceffitas . Non enim hanc opprcffioncm igno-
 ras, tantum vide ne oppreitr ecclefia folatium fubtrahas, fed regno & facerdotio condoleas . Quo
 utroque ficut ufque ecclefia eft exaltata, ita nunc humiliatur heu utroque viduata, Nam unus dum
 urrumque fibi vendicavit, utrumque diflipavit . Nec in uno profuit, qui in neutro prodeffe voluit
 nec potuit. Et ne diutius notati nomine te fufpendamus, accipe quod dicimus, Hildebrandum fcilicet
 monachum habitu quidem Dominum apoftolicum, nec pafitoris cura, fed invaforis violentia apo-
 ftolica fedi praefidentem, & de fede pacis catholice pacis unice vinculum diffipantem ut tibimetipfi
 in promptu eft fcire. Ut tamen de pluribus pauca referamus, regnum & facerdotium Deo nefelen-
 te fibi ufurpavit, in quo piam Dei ordinationem contempfit, qux non in uno, fed in duobus duo
 & regnum & facerdotium principaliter confiftere voluit, ficut ipfe falvator in paffione tua de duo-
 rum gladiatorum fufficientia typice intelligi innuit, cui cum diceretur; Domine ecce duo gladii hic,
 refpondit fat eft, fignificans hac fufficiente dualitate fpiritualem & carnalem gladium in ecclefia ef-
 fe gerendum, quibus omne nocivum foret amputandum , videlicet facerdotali ad obedientiam regis
 poft Dominum, regali vero gladio ad expugnandos inimicos exterius, ad obedientiam interius, om-
 nes homines fibre docens confringendos, ut ita de alio in alium caritate intenderetur, dum necfa-
 cerdotii regnum, nec facerdotium regni honore privaretur. Hanc Dei ordinationem qualiter Hildc-
 brandica infania confuderit, tu ipfe nofti. Nam nullum ejus iudicio licet effe facerdotem, nifi qui
 hoc a faftu fuo emendicaverit; me quoque quem Deus in regnum , non autem ad facerdotium il-
 lum vocavit, quod me de Deo non dc ipfo regnare velle vidit , quod ipfe me regem noa confi-
 tuit, regno me privare ftuduit, minitans regnum & animam te mihi tollere, quorum neutrum illi
 Deus cooceffit. Hoc enim his fimilia, cum fxpius in noftram, ut ipfe nofti, contumeliam fruxerit,
 non tamen adhuc fufficere credit, quoniam de die in diem nova & ioexquifita confufionis ge-
 nera nobis ingerat, ut in noftris nunciis argumenta dedit. Nam carta exponere non fufficit, quali-
 ter eo fcdm nuncios uaaaverit, quam indignis modis eos affecerit, quam crudeliter eos incarcerave-
 rit. At incarceratus nuditate, frigore, fame, filii A plagis contriverit, ficque demum martyrum e-
 xcmplum per medium civitatis circumdu&os, omnibus fpe&aculum prxbere juffit, ita ut eundem cum
 Deo tyranno infimire, & fandos affare credas Ac dicas . Unde ne pigeat, dileâhime, ne pigeat
 omnium noftrorum fcilicet dc mea Ac coepifcoporum tuorum petitioni fatifacere, ut in Pentecoften
 Wormatiam venias, & ibi plura, quorum pauca docet cartula cum exteris principibus audias, Ac
 quid agendum fit doceas, rogatus per dilectionem coepifcoporum , & monitus per ecclefia utilita-
 tem, obligatus per vite noftra & regni totius honorem.

CT EJUSDEM AD GERMANOS.

Da otdm argxmto.

tviS-pH »■ **Γ T** Oei gratia rex ardueptfeopis, epifeopis, marchionibus, comitibus, & cujufcumque dignitatis
 Σ **AA** ordinis bonis tua voluntatis gloriofam dignationem. Quia manluctudini noftra contra fedem
 Comil.Gamral Tom. XX. Gg apo-

4.7

CKIGOKIUS
i. VII

CONCILIUM

T® 9'.

apostolicam, ejusque venerandum praeulem Dominum Gregorian» papam ab aliquibus fubreptum ef-
CHalsr: fidellum nostrorum fuggellioDe recognovimus i-Placuit nobis priorem sententiam fatabri confilio
,..W mutare, fc more antecessioAtm nostrorum progenitorumque eidem sacrofanâ® fedi, fc qui ei praei-
fe dignofeitur Domino Gregorio pape per omnia jdebitam fcrvare obedientiam', fc fi quid m, eum
gravius praxumptum est, competenti satisfatione componere. Volumus autem, ut fc vos ferenitati*
Dofti® exemplo admoniti, folemne beato Petro ejuique vicario satisfaaionem exhibere non dubi-
tetis, fc quicumque ejus banno fe adftraios intelligunt, ab ipfo videlicet domino papa Gregoriofo-
lemniter abfolvi elaborent.

€&&

CONCILIUM TRIBURIENSE

T Riburi® ad Rhenum in Germania celebra-A Henrici IV. Imperatoris, qui tamen frequentibus
tum fuifTe volunt concilium praxfidibus Si- miliis ad epifeopos legationibus pollicitus effom-
gehardo patriarcha Aquilegienfi fc.Altmanno e- nimodam satisfaaionem ac vit® morumque emen-
dationem.
pifeopo apostolic® fedis legatis pro depofitiooe

CONCILIUM ROMANUM

QUO HENRICUS REX GERMANIÆ,

Sigefridus Moguntinus, Willielmus Trajeaenfts, fcRobertus Bambergenfis epifeopi excom-
municantur, anno Domini mxxvi. tempore Gregorii pap® VII.

A Nno ab incarnatione Domini millesimo fc-B municamus. Viennensem epifeopum Hcrimannum
ptiugeGmoquinto, indiâ. xiv. celebravi; ip- jufte depolitum pro limonia, perjuriis, facrile-
fe (a) dominus Gregorius papa Rom® tynojumilis, de apostafia, quia Viennensan ecckfian in-
in ecclesia Domini Salvatoris, quz Conflantia na dicitur, ubi interfuit epifeoporum & aUp-
turn, atque diverfi ordinis clericorum & laico- rum copia, in qua, inter cetera decreta qux ibi
gefta funt, excommunicavit Sigefridum Moguntin-
um archiepifcopum in hunc modum: Sigefridum
Moguntinumarchiepifcopum, qui conatus ctepi-
copcs atque abbates regni Teutonicorum a fanâa
E.Omana ecclesia, videlicet fpirituali matre fua,
fcridere, judicio fanâi Spiritus A audoritate bea-
torum apostolorum Petri & Pauli ab omni epif-
copali officio fufpendimus, & a communione cor-
poris & fanguinis Domini feparamus, nili forte
mortis periculum fuperveniat, ita tamen ut po-
nitentia ductus refipifcat. Ceteros vero qui tua
fponte ejus fchifmati contenticndo fufcriplerunt,
fc in ea iniquitate perdurare volunt, fimiliter ab
omni epifeopali officio fufpendimus. Illos vero
qui ucn fponte conienferunt, ufque ad feftivita-
tem fanâi Petri fuftrimus, eo quidem refpeâu,
ut fi intra iftum terminum idoneam aut per icD
aut per nuntios tuos satisfaaionem prefenti® no-
ftrix non obtulerint, epifeopali deinceps officio pri-
ventur.

Excommxmccetio epifcoporum LongoierJ.i*.

Epifeopos Longobardis, qui Iprecta canonica
& apostolica auâoritate contra beatum Petrum
apostolorum principem facramentum contspirave-
runt, audoritate ejusdem beati Petri ab omni e-
pifcopali officio fufpendimus, & a communione
fopda: ecclefi® feparamus.

Extoummicatio epifcopontn nltremantenormet.

Agathenfem epifeopum Berengarium, quia
NarbonenG epifcopo excommunicato communica-
vit, fc vices epifcopalcs pro illo fecit, excom-

Excmantxicet» Henrici regit TenlotucenOH.

Beate Petre apostolorum princeps, inclina qu-
fumus plas aures tuas nobis, & audi me fervum
tuum quem ab infantia nutriti, & nique ad hunc
diem de manu iniquorum liberasti, qui me pro
tua fidelitate oderunt fc odiunt. Tu mihi teftis
es, fc domina mea mater Dei, & B. Paulus
frater tuus, fc omnes fanâi, quod tua fanâa
Romana ecclesia me invitum ad tua gubernacu-
la traxit, fc ego noti rapinam arbitratus fumed
fedem tuam afcendere, potiufque volui vitam
meam in peregrinatione finire, quam locum tu-
um pro gloria mundi fxculari ingenio arripere;
E' & ideo ex tua gratia, non ex meis operibus,
credo quod tibi placuit & placet, ut populus
Qirtftianus tibi fpccialiter commiffus mini obe-
diat, fpccialiter pro * vita tua mihi commiffâ,
& mihi tua gratia est poteftas a Deo data ligan-

(a) In Cad.

dtff Dominus.

4<9

OMPCvW

ANNO CHRISTI

ROMANUM III.

HINRICHS IV

479

di atque folvendi in edo & in terra . Hac ita-A
S: fiducia fretui pro ecclesia tum honore fide-
fione , ex parte omnipotentis Dei Patris &
Fili & Spiritus fandi , per tuam potestatem &
audoritatem, Henrico regi filio Hennci Impera-
toris, qui contra tuam ecclesiam inaudita super-
bia infurrexit, totius re^ni Teutonicorum A Ita-
lie gubernacula contradico, & omnesQiriftianos
a vinculo juramenti, quod tibi fecere vel facient,
abfoivo, & ut nullus ei ficut regi ferviat, inter-
dico . Dignum est enim ut qui ftudet honorem
ecclesie tue imminuere , ipse honorem amittat
quem videtur habere . Et quia ficut Chriftianus
contemnat obedire, nec ad Dominum rediit quem
dimifit , participando excommunicatis, meaque
monita, que pro filia fidute tibi rnihi, te telle ,
tegnendo , feque ab ecclesia tua tentans eam
Sere, reparando ; vinculo tum anathematis

Tempore , fed colle fadbemat^embrejæ mira
Meripro. Verbo fidei feriatæ Oc eri
Offen/mJerpem, qui /emam gefiat fit ea/em
foverful matrem Bomanam catbolicaaoque
Ecclefiam Cbrtli de (anguine rubra benigni.
Hara loqarnt papa ; dixit /yncdau tibi fange ;
Ta pater ee^atram , b/apbfoum contere, pravum ,
Efi nofram quippe iufitii parere , tui(que
Ere Cbrfia nkl/on patienter glijicimui omnei.
Judicium confer , eladihm trabe , pr-^st fortem .
Omnibi/ excttlo dignam clamaatbai eft
Prtvalli regat regem , maledicere nec non.
Papa dolem Vtaclu anetbematu illic- finaxit
Arge- fraeditam. Cm regnem devalat to am .
In ^nadragefioa Jynodm ce-ebata fit tlia f
Qni Petram faagam , gai papam diligit aliam ,
Hoc analbema probat .
Kadem habentur in rebus geftis fanfti Anfelmi La-
p1<<Bp- b-^ vrbis; InaudiU deinde adacia tf
con^ihabai, Tnncripiemm prima foue^Jcopam^AZ

vice tua alligo ; ft fic eum ex fiducia tua alli-
?>, ut fclaut gentes, & comproben quia ni es
etrus, ft tuper tuam petram Filius Dei yivi w-
diheavit ecclesiam, ft ports inferi, non prvale-
bunt adverfus cam.

Nota Severini Binji .

Cancillum .) Qutis io hie fynodo Rorn- afta foe-
tint , (ummatim apud Ltmbertam recent<fur h<0 ver-

mo .) Imen- fonsi- literat- tredam . Taac- ceteris- Chib fchctatti ablovt Gaia (f tod verecundam etiam
gattoam , lcat in maadait bobebam, verbo non minue
conuumeit- gaam fripto fxegmmtar, Papa- niki. paxmk
tai atrocitate naatti , pfiera die , eam clerm (fi popitdou
ad Jpnodm freqaem coeinxigct. in aettbm tmniam li-
terat reclart fecit . Stfic canthi gei convenerant erifta-
pir td fieri dceinenubm . regem excommuniat, CT cam
eo arcnepicopam Mogmmmm Sigefridam , epi/coppm
Trejeanem Pvk Imam, epilcoppam Dambergenfem <e-
benam Ceteni <ai cmo/preli me bapat tarta ipiq exfir*
enat diemfiatit paw, n>/ Rmmmm praet; nialt caaiam
dicere, ucaro bafiu tT maMUe contra jedem aprnli-
cam rebellitait fimil m cetrit excommo ca'ioa t ireten-
tiam jortrentor . Porro Oitoaem l'atitponnmjem epifco-
pam, pp Ottonem Coafianuentem epvcopam , & Barebar-
dam Loianntem eptfnpam, Eberbardam comitem , tft-
dalcnam . O' aliot mnnallot, gmbai rex povgimam nn-
fikarii aubatae , fampndem excommuacaverat . In ea-
dem hae fynodo , tefie Domuioana presbytero m vita
Mathidis Gregorius papa ad reprefentandum & expri-
D mendum tocinat traged- , quam cum re<e bsbebat ,
argumentum , hoc ulna eft (ymbolo t .dagau gaidam ,
Suit. percam /oipfam tp ni collegit, ani dam mort-
ld- marn lapideam foto Japafitam ad laedendam ap-
peteret . a lapide gmem hedere intendebat tpe lmfne me-
fagit- Qpod fynbolum ea handdube intentione dixit,
ut fignificaret petram , que eft ecclefia, furore perfe-
quantis regis Updi non poffe ; ipfum vero potius ledi ,
qui eam perfecutaffe lacerandam anent<vit . Verba
Domnizoais presbyteri metrice conferipta ifta font.

Inciftem fynodam pafioe Gregoriat , eteus
Gathna fcalptam , gefiam in conice (catam
Et ftflabram meram . aai tendebat eapm , I9»
Oalppe rtpercagai gaodam , pertingere Inrtam
Nem poterat, caadamgne phiam dabat finaatum.
Non erat bac plana , fed erat fcalptara levata.
IM fpmdam fertar , naagaam par ante repertam.
Aotddemt miratar , praditihu ecce fiolandai
m audiam venit, papm star dicere cepit :
fjr- foil terr^, foenmt pontificegae .
Ut hngnae fedem paam lmn ei dignat babere.
Bnmanii elericit mox idem portitor hoptit.
Coget in pente Jlmmas. tepor, venit rex.

Hee <adeas de RoUado habent aAi ipfius Gregocii.
enibua ejtsfidei pontificis vita texirar, & rebqua coo-
ianticioia Ua lubftcbMKor. Nam pergis Doauiho :

Hu <eA>* decet <irtale, nan nm/s wrrr,
crucem Cbrigi gudeamae (erre metipfi.
. Mm am a Cbrjfs tril/dan- fepam r/s

Ctetil. Generac. Tom. XX.

Gg a AD

dl<§& e& <3\$ @©

ça w <hb

O AD CONCILIIUM ROMANUM

Xaw 107\$. Litt**.

ADDITIO.

a_m i-7x C Citum est, Romani hujus concilii habendi cau- A cantibus, habui, ubi cum ea que ha&enus metu
MmSSw id fam prrbuiffc impudentiam Henrici Germa- ft reverentia tacebantur in medium dedu&a fuif-
nie regis, quo agente conciliabulum VTormatic fent, veris aff&ertionibus illorum, quas ex ipforum
coa&um eo devenerat audaci*, ut Gregorium e literis audies, palam fa&um est, te nullatenusin
pontificali fede dejiceret. Cujus definitionis au&o- apoftolica fede pofte perGilere . Quorum fenten-
ritate fretus Henricus literas in&arjprum plenas tia, quia iufta & probabilis coram Deo homini
dedit ad Hildebrandum feu Gregorium papam , buique videbatur , ego quoque aff&entiens, omne
quas integras inferuit in aliis literis ea de cauta tibi papatus jus, quod habere vifus es, abrenun-
ad Romanum clerum deftinatis. Hx vero liter* tio, atque ut a fede urbis, cujus mihi patricia-
tum qu* ad Henricum , cum qu* ad Romanos tus, Deo tribuente & jurato Romanorum aff&en-
feript* funt per bajulum miffse Gregorii iuffu re- fu debetur, ut defendas edico.
citat* funt in plena Romana fynodo anni 1075. Hax ferres epiftobe noftr* ad Hildebrandum
tefte annalifta oaxone Eccardi ad ann. 1076. ex monachum, quam idcirco & vobis fcripfimus, ut
quo eafdem literas integras habemus . Cum igitur & vobis noftra voluntas, & nobis , imo Deo ft
fur ad a&a fynodi h*c pariter feripta pertineant, nobis veftra fatifaciat caritas. Exuigite igitur in
eum, fidelicgmi, & fit primus in fide, pnmum
«qui bonique fatient le&ores ecclefiaftic* hiftori* ejus damnatione. Non autem ut tangiffem ejus
ftudiu& ; fi huc translata habeant ; quos tamen fundatis dicimus , quippe cum major fit ei pof-
pramonito volo ut qu* in Gregorium foeda ja- depoftrtionem pcena vita , quam mon ; fed ut
âantur, hcc dida accipiant ab homine impoten- cum, fi nolit defeendere, cogatis, ft alhim com-
ti, qui commoti animi infanias non veritatis coo- muni pmnium epifeoporum & veftro confilio a
filla fequitur. nbbis deftum? in apoftolicam fedem recipiatis ,
qui quod ifte in ecclefia vulneravit, curare ft vo-
lit & poffit.

Hmricm Dti grati* rtx, ttnivrrja fanfla Roiteo-
no tcolfta citra v , gratia* , falatr* , &
MTW teMMI.

H*c fides firma ft inconcuflâ creditur , qu*
femper & eadem ft prrfenti, ft abfenti fervatur,
nec diuturna ejus , cui debetur , abfentia , nec
longi temporis tedio immutatur, quam talem vos
nobis fervare cfeimus , & gratias agimus ; & ut
eadem perfeveret petimus, videlicet, ut Gcut fa-
citis, amicis noftris amici, inimicis inimici ju-
giter exiftatis . Inter quos fcilicet Hildebrandum
monachum notantes, vos in ejus inimicitiam ex-
citamus; qui huic ecclefie invaforem & oppref-
forem, & Romane reipublice , vel regni noftri
in&iatorum deprehendimus , ut in frequenti epi-
ftola , tibi a nobis dire&a, in promptu eft.

Htinriaa Dti gratia rex, HiUtbrtmio.

C Um ha&enus ex te es, que patria funt ex-
pe&arem , tibi que in omnibus magna fidel-
itium noftronum indignatione obedire ; percepi-
te viciffitudinem , qualem oportebat ab eo, qui
vite regnique noftri perniciofiffimus effet hoftis .
Nam cum in primis omnem hereditariam digni-
tatem, que mihi ab illa fede debebatur, fuperbo
aufu rapuiffes; longius inde progrediens, regnum
Italie peflimis artibus alienare tentafti. Nec hoc
contentus, in reverendifsimos epifeopos, qqi no-
bis velut dulciffima membra uniti funt manum
mittere non timuiffi, eofque fuperbiffimis injuriis
acerbiffimifque contumeliis contra divina & hu-
mana jura, ut ipfi ajunt, exacerbafli. Que om-
nia cum ego quadam patientia difsimularem , tu
hoc non patientiam, feu ignaviame xiftimans, in
ipfum caput aufus es infurgere , mandans que
nofti, fcilicet, ut tuis verbis utar, quod aut tu
morieris, aut mihi animam regnumque tolleres .
Hanc inauditam contumaciam ego, non verbis ,
fed ip confutandam dijudicans , generalem con-
ventum omnium regni primatum , iplis fuppli-

HEINRICUS

Non ufnrpati vt, fed pia Dti ordixatitat rex, KD
durando, ja* m» apofalect, fed falfo tnonado .

H Anc talem pro confeffione tua faluationem
promeruiffi, qui nullum in ecclefia ordinem
pr&teriilli, quem coofiffionis, non honoris, ma-
ledi&ionis non benedi&ionis participem non fece-
ris. Ut enim de multe pauca ft egregia loqua-
mur; r&ores fanfts ecclefie*, videlicet archieps-
icopos, epifeopos, presbyteros, non modo tange-
re ficut Chriftos Domini non timuiffi, quin ficut
fervos neivientes quid faciat Dominus eorum fub
pedibus tuis calcafti ; in quorum conculcatione ti-
bi favorem ab ore vulgi compar Ai, quos omnes
nil feire , te autem omnia noife judicafli, qua
utique lententia, non ad aedificationem , fed ad
deftru&ionem uti ftuduiffi, ut jure hoc B. Gro-
gorium, cujus nomen tibi vindicafli, de te pro-
phetaifte credimus fic dicentem: Bx afibnatiaftb*
jettera* pltnuttftt attinut prolati txitUtVy iia-
flutter ft pieu oatnihu tofft, nun ft vidft ptuau-
»ib>Kf pafft. Et nos quidem h*c omnia fuffinut-
mus, dum apoftolic* fedis honorem fervare Au-
deremus ; fed tu humilitatem noftram timorem
fore intellexiffi, ideoque ft in ipfam regiam po-
teftatem, nobis a Deo conceffam, exurgere no*
timuiffi, quam te oobâ auferre aufus es minari;
quafi nos a te regnum acceperimus; quafi ia tua,
ft non m Dei manu, fit regnum vél imperium,
qui Dodiinus nofter Jefus nos ad regnum, te au-
tem non vocavit ad faciedotium . Tu enim bis
gradibus afeendiffi, fcilicet aftufia , quod mona-
chica proftricio abominatur , pecuniam pecunia ,
favorem favore, ferrum ferro ; fedem pacis adi-
fti, ft de fede pacis pacem turbafli, dum fubdi-
tos

— 3* mabo. Regnum autem, quod mihi per manum A-Legatos, fi in meant-potestatem venerint, heno-
 — tuam, Domne Gebizo, traditur, fideliter retine-
 CH^VsTt ^o* ' fuee*»ue ApoftoliceSedi aliquo Aiw*
 ■»*. ingenio aliquando non fubcraham. Domnum me-
 um Papam Gregorium, & fuos fucccfibres, atque ' uJJJ;

cr CONCILIUM A P U D O P P E N H E I M

Pib deliberanda depolitione Henrici a regno coram A. S. Legatis anno 1076. celebratum,

n* 1\JEfc*0 Labbem, concilitan hoc ,Bdifficile poffet audire. Gunque cœpiffent de rege
 " X u in «jtt haxonti eunt inttrvntn epifeoparm , Conitituendo'fermones conferre, Saxoncs ex Sue-
 b If'otit apoftolice fedis de exantovatione Henrici vis, Suevi ex Saffonibqs unumquemlibet volebant
 rtgls, u oitrtis in locum tjm fnifitatione dltit- ellgere. Henricum interim in altera Rheni ripa
 rarant, a/wd Triltcrum convtnitff. Prateih fides tenebat civitas Moguntia, omni fpe regni reti-
 major habendo e/i Annalifo Saxont Bccardi, nendi depofita. Miffit tamen nuntios, qui tenta-
 rir a hctc tempora vivebat, qâpio illiû apud Oppin- rent eos ad mifericordiam flettere. Ut ejus jam
 hetm indiffam teftatmr. Çhtid vero aihm Jit in ta fatis correpti correptionem dignarentur accipere;
 convent' potitu ynam concilia ita narraï idem on' quam illi legationem accipere dedignati funt, u-
 naliffia. bi prius per Apoftolici Legatum ab anathematis
 vinculo lolverrur. Pofremo Henrici pernitentia
 humilitatem ea conditione accipere promiferunt,
 fi omnia impiae vellet, quæ et facieoaa "propo-
 nerent; quod cum ille fpondiffet, hoc primo
 C propofuerunt, ut epifeopum vroortientem, qui
 jam diu fuerat expulfus, petentem lceret urois
 fue, deinde ut mox (itêras lcribt faceret, in qui-
 bus iê fateretur in/ufte Saxoncs afdixiffet, quas ab
 illis perpeffas imagine flu ipti' pñefentibus (igna-
 ri faceret) & fignatas per Italiam, fle Teutoni-
 cam terram mittendas iptorum nuntiis daret; ip-
 feque Romam veniens per dignam farisfactionem
 anathematis vinculo careret. Igitur epifeopusfta-
 titim cum magno honore qromariam deducitur
 literas quoque eo, quo diâum ell. modo bulla
 regis Agnate mittuntur. Ipfeque Heluricus tora
 fc feftinatione parabat, ut per fummi pontificia
 indulgentiam ligamen anathematis exueret. Tunc
 pñimate, qui convenerant, finguli facramento
 13 fiamaverunt, ut nifi Henricus quartus Heinrici
 imperatoris filius in februaril mensis initio a Ban-
 no per apoftolicum fblutus fuiffet, numquam am-
 plius ullo ingenio rex'eorum nec appellaretur,
 nec effet. Quod facramento primus fecit patri-
 archa, fle in literas neda&um apud fe repofuit.
 Idem fecit Patavicnfis epifeopus Romane fedis
 legatus, & poff hos omnes, «pti aderant epifeo-
 pi, duces, comites, ceterique majores, fit mino-
 res. Sed epifeopi plus aliis in hoc egerunt, quia
 juramentum etiam in literis fervaverunt. fc.

CONCILIABULUM P A P I E N S E

Quo epifeopi fchifmatici regi ichifmatico 'adherentes anathema fibi a pontifice infliftum ineumdem pontificem retorquere conati fuerunt, anno domini MLxxvt,

G Uillelmus bibliothecarius in vita Gregorii Econfidentibus, an pontifex pro excommunicato
 papcicribir, quod l'chiimaticiepifeopi, dum fit habendus, prudenter & fcite refponfum fue-
 intellcxiffent regem elque adherentes in lynodo rit, Romanum pontificem me me iudicandum,
 Romana excommunicato' effe, Papie conven- atque adeo ab alio quoquam excommunicari non
 runt, idetnque anathema in fe prolatum in pon- poffe; effe autem excommunicato^ qui talia yn»
 tificem rctorferunt: fit quod principibus petitos lumpfiffent. Une Baratûm em. 1076. neu. 34.

cr G O N G I L i A SCOTICA

Hakita régnante Malcoitm 111. drea attunt Po/friai iQfó.

En vita B. Margbaritm afnd Boliadifas ad diem X. Junii

A V AA.ß XV.

State xm.

Td Elglofa, fic Deo digna Regina cum mente, ■** verlix» * csleftem patriam tenderet, etiam alios fecum ih via immaculata in- «itabat ire» quo fecum poifent ad veram beati- tudinem pervenire. Malum cum videret, admo- nuit ut bonus fieret; bonum, ut melior exifte- ret; meliorem, ut optir.»as effe Auderet Quam fide apoftolica ferventem zelus domus Dei, quas eft ecclefia, comedit, unde quasque illicita, qus in illa pullulaverant, eradicare penitus labora- vit. Cum enim contra reas fidei regulam, fic ® fanftam univerfalis ecclefis confuetudincm multa m gente illa fieri petipcxiffet, crebra concilia fla- tuit. ut, quoquo modo valeret, ad veritatis viam enantes, Ghrifto donante, reduceret. Quorum conciliorum illud iSteril-principalius effe confla- t, m quo tola cum pauciffimis luorum contra per- verts confuetudinis aflertores gladio Spiritus, quod eft verbum Dei, triduo dimicabat. cre- des alteram Helenam ibi refidere, quia ficut illa quondam feripturarum tententis Judaeos, in- tet nunc fl(hsc regina convicerat erroneos. Sed in hoc conflitu rex ipfe adjutor ei preipuus re- fidebat, quodeumque in hac caufa illa iustifict dicere paratiffimus fit facere. Qui quoniam per- feae Anulorum linguam srque ac propriam no- verat, vigilantiffimus in hoc concilio utriufque partis mterpres extiterat.

s<ao xiv.

Igitur regina nrsfatione prsmiifa, ut, qui cum catholica ecclefia in una ndc uni Deo fervirent, ab eadem ecclefia novis quibufdam fic peregrinis institutionibus diferepare non deberent; primum propofuit quadragfimale jejunium eos legitime non obfervare, quia hoc non cum fanda ubique ecclefia a feria quarta in capite jejuni, fed ie- quenti feptimana feria fecunda confueverant in- choare. Contra illi jejunium, inquit, quod agi- mus evangelica auâoritate, qus Chrmi narrat Kjunium, pet fex hebdomadas obfervamus. At illa, longe, ait, in hoc evangelio difeordatis: legitur emm ibi Dominum quadraginta diebus je/unaffe, quod manifestum eft vos non facere. Nam cum per fex hebdomadas fex dominici dies a jejunio abftrahuntur, triginta tantum fic fex dies ad jejunandum remanere notcuntur. Non ergo evangelica Chrifti, fed triginta fle lex die- rum confat vos obfervare jejunium. Reftat igitur, ut quatuor diebus ante quadagesims ini- tium jejunare nobifeum inciatis, fi dominico exemplo quadraginta dierum numero abftinentiam obfervare volueritis; alioquin contra iptius Do- mini auâoritatem, fit totius lands ecclefis vos foli repugnabilis traditionem. Hac illi peripicua veritatis oratione convicii, deinceps, ficut fan- âa ubique folet ecclefia, factorum jejuniorum cceperunt inchoare folemnia

Aliud quoque ponens regina iuffit, ut often- derent, qua ratione die lanâe pafchx fecundum morem lands & apoAolifS ccÇlehs facramenta corporis fic fanguinis Chrifti fumere negligenter. Respondentes illi, Apoftolus, inquit, de his loquens ait: Qui manducat fle bibit indigne, ju- dicio fibi manducat fle bibit. Unde quia noa peccatores recognoficimus, ne iudicio nobis man- ducemus, fic bibamus, ad illud myfterium acce- dere formidamus. Qpibus regina: Quid igitur, loquû., omnes, qui peccatores funt, facrotamum myfterium non guftabunt? Nemo ergo illud fle» mere debet, quia nemo fine forde peccati, œc infans, cujus eft unus diet vita fuper terram. Si autem nemo illud percipere debet, cur Domino dicente clamat evangelium: nifi manducaveritis carnem filii hominis, & biberitis ejus fanguinem, noh habebitis vitam in vobis. Sed plane fenten- tiam, quam de apoftolo profertis, fecundum patrum. intellectum aliter neceffe eft intellegatis Non enim omnes peccatores {aeramenta falutis in fume deputa». Cum enim dhafiêt, ju- dicio fibi manducat, & bibit, addidit, non di- judicans corpus Domini; hoc eft, non feparans illud in..ide..ab..eteis corp.,...um filii manducat, & bibit. Sed..it..ill., qui..abfque con- feflione, & pernitentia cafligamur, jejuniis atte- nuamur, eleemotynis, fit lacrymis a peccatorum fordibus abluimur, in die relurrexionis Domini- es ad ejus mefam in catholica fide accedentes, carnem, fit fanguinem agni immaculati JefuChri- fti, non ad iudicium, fed ad peccatorum fumi- mus remittionem, fle falutarem percipiende bea- titudinis sterns prsparationem. His ab en per- ceptis, reponderc nihil potuerunt, atque agnita deinceps ecclefis infituta in myfterii felutaria perceptione obfervaverunt.

Se&a XVI.

Prsterea in aliquibus locis Scotorum quidam fuerunt, qui contra totius ecclefis coofuetudi- nem, nefcio quo ritu barbaro, mittas celebrare confueverant; quod regina zelo Dei accent's, ita dcfruere atque annihilare ftuduit, ut deinceps qui rale quid prfumeret, nemo in tota Scoto- rum gente appareret.

Solebant quoque negieda dominicorum dierum reverentia ita illis, ficut aliis diebus quibufque terrent operis infittere laboribus; quod non lice- re ratione pariter fle audoritate ipfa offendeat; Dominicum, inquit, diem propter dominicam, qus in eo fatta eft, refurrexionop, in venera- tione habeamus, ut in eo lervilia opera jam non faciamus, in quo nos a fervitute diaboli redem- ptos novimus. Hoc fle B. pater Gregorius affir- mans dicit: Dominico die a labore terreno cef- fandum eft, atque omnimodo orationibus infi- tendum, ut, fit quid negligentis per fex dies agitur, per diem refirreâionis Dominiis preci- bus expietur. Idem quoque pater Gregorius que- dam

W dam propter opus terrenum, quod die dominico A da , & a fidelibus relut iplam mortem devi-
 fecerat, difftrkū ipcrpatooe ferient eoa , quatum
 CHBISTI />oc con'f'iffjetat, duobus menfibz excommunica-
 tos effe decrevit. Hisfapientereginae rationibuscon-
 traire non valentibus, ita postmodum reverentiam
 dominicorum dierum ejus infantia obfcrvarunt ,
 ut nec onera quzlibet his diebus quifquam por-
 tare, nec alius allum ad hoc auderet compel-
 lere .

Illicita etiam novercarum conjugia fimiliter &
 uxorem fratris defundi fratrem fupertitcm duce-
 re , que ibi ante fiebant, nimis offendit exeeran-

tanda.
 Multa quoque alia, quz contra fidei tegulam,
 & ecclefiaficarum obfervationura inflituta inole-
 verant, ipla in eodem concilio damnare, & de
 regni fui finibus curavit proturbare. Univcrfa
 enim, qua prepofuerat, ita fanda feriptura te-
 ftimoniis, atque fandorum Patrum corroboravit
 fententiis, ut contra hac nihil omnino responde-
 re valerent, quin potius depofita pertinacia ra-
 tionis acquiefcentes, univerfa libenter implenda fu-
 friperent.

CONCILIA APUD ANSAM

Diecflis Picum, upud Divinem, Clnnmtem, tf Axgftfodmi bnbitn.

Ptzfide Huggne Dienfi epifeopo apoftolicz fedis legato circa annum Chrifti MLXXVI. & m l x x v h .
 Gregoni vif. fummi pontificis tv. & Philippi t. xix. Francorum regis,
 pro variis ecclefiz utilitatibus.

£sr cfewfee ^irduneiffi Hugmis abbetis Flstvinnetffis excuso peg. 1ÇJ. Ū fequntibeu, tomi 1.
 biolsutbecu uove MS- librorum.

A N S A N U M.

Promotiones ecclefiaficorum graduum (de Ju-
 mtone termitec fti ex priore Cufe Dei fullus
 eli ftttn fsnifi Benigni Divinetffis obbus celeberr
 mus) adeptus eft per manum domini Hugonis
 Dienfis epifcopi a primo ufque adfeptimum. In-
 vigilabat enim idem follicitus gregi fibi credito,
 & legationis fibi credite follicitus fervans excu-
 bias primum concilium celebravit apud Anfam

Ū) CLAR.OMONTENS E.

Scundum apud Qarumraontem, I in quo Ste-
 phano Arvernenfi epifeopo Podienfis fedisin-
 vafore, quia pro ambitione * ma..... fedem fuam
 defcruerat: Willelmo quoque fimoniaco & inva-
 fore fedis Arvernenfis depofito confecratus eft
 prziatus abbas (Cafe Dei) Durannus Arverno-
 rum epifeopus, pera&o decennio regiminis fui in
 loco Cafe Dei. De eodem Stepbuno Anscient bxr
 bubet idem Hugo Flnvùuncetffis, pug. 201.

Stephanus autem Podienfis invafor, cum Dienfi
 epifeopo Romane fedis legato Hugoni multas pa-
 reflet infidiar, novillime euntem eum ad conci-
 lium apud Clarummontem cum Canonicis ante
 altare S. Mariae convenit. Et fe placitis ejus de
 epifeopatu obtemperaturum, fi in concilio finis

B cauffe ejus prolongaretur. Clerici quoque identi-
 dem pramiferunt, fipromiffis fidem epifeopusfer-
 vare nollet, fe eum deferturos, & Roman» fedi
 obedrturoa. Igitur poft expletionem concilli Cla-
 romontenfis propter paffionem, qua fe promife-
 rat infra dies xv. quibus a praefato Dienfi epif-
 eopo moneretur, ab eprfcopatu cefiâturum, ante
 expletionem ulorum mthetum, cum jam Aug-
 Cdunum veniffet, ad Podium rediit paucis fecum
 comitibus affumptis. Dominus Hugo, quia om-
 nes tyrannidem invaforis illius fufpectam habe-
 bant, & in celebratione miffir poft recitatum
 evangelium intrepidus clerum & populum, quia
 erat abfens Srephamu, de pa&ione cum eo fatta
 convenit, & ne ei in poffeinun obedirent, apo-
 ftolica audoritate pronibuit. Data in eum qui
 de abtenaverat excommunicationis fententia, fi
 ulterius ecclefiae incubare pnfumeret. Quam ejus
 excommunicationem dominus papa confirmavit
 feribens epifcopis Galbarum in h@c verba: Gre-
 gorier epifeopus fervus fervorum Dei univetjis Gul-
 lurum epifcopis, & ceteris ordinibus fub eis corfi-
 tulit, &c. Notum effit volumus coritnti veffire ,
 ywed Stefbnmu Ancientis Occiffie invufer Jium-
 niucuc, juruvst nobis fuper corpus beuti Petri, «ad
 ecclejjium iffum dimitteret, &c. ufym nd nestturi-
 tute prseapimtes , x. Knlendor Aprilis mdiff. xv.
 id eft anno 1077.

CR ad

(1) Ex Bptftolb Hufoaii a Baluaio mifcellan. tea», f. Ml- 4>*. allati» qnibut Rodalabuaa TuroMnfeai Ar-
 chipilcoatn a4 bas iynodos invitât, poft Anfanum patet iMiSum tui0e ConchiMb DivioaMfa ad iv. No°.
 Januarii, tuoa Arvtr&enla feu Ctaromontenfe ad 7. Id AuguAi, denique Au(ufloduaenfe ad u. Id. Septembria
 ani 1077.

ANNO CHRISTI >1, rj, , tî> . >IT ,, I r-. r.T. . .-H u. H rn (.. i i-x>, t i l l . t > i t i > r n n . H

ta. AD CLAROMONTANUM CONCILIIUM

Ak HxtfM Diftf tffap A. S. L. <' '* 1077. tltlbratMt

ADDITIO.

HUGONIS DIENSIS EPISCOPI AD RODULPHUM
ARGHI EPISCOPUM TURONENSEM.

Invraioria ad CoHfilit* Arwnnft.

1« M..U TTCfea .dfoM/MW Dti Din^t opifitpar Raatanthtintus parum erat religionis, loris cumulus defb-
s.pp! to n A* lrgatnr Rodtifo Turoaintf artblpifco-

r. m'k / * J q*****.
, tv. Meffis quidem multa . operarii vero pauci .
p'1 ■ Unde nobis magis lamentandum, qui in area Do-
mini triturationem videmur. Quapropter quia eccle-
liam Domini unciue diftrahi videmus, apudAr-
vemiam utbem VII. Idus Augufti fynodale con-
cilium indiximus. Comprovinciales tuos A alia-
rum regionum religiofos, quos potuimus, invita-
vimus. Te quoque ficut fidchLMum locium invia
Dei, A adiutorem ejus caritative vocamus, A
audoritate nobis (concciffa) prxeipimus ut ve-
n:.'s, omnelque tuos iuftraganeos venire iavites,
omni remota excufatione. Vale.

DIVIONENSE

Tertium Divioni : perfequebattir (-Int Hugo
Ditr' tp) hmoniacvs adverfus quos ei ju-
gis .pugnaciffi dus fu t pcrpe'uus : quQSetkm
prouit potuit ab eccicfia éliminas.t A ortliodo-
XQS fubfiliuit

AUG USTODUNENSE
five Eduenle

Quoniam concilium tenuit Aupiftodani. Pro-
quibus autem <aufis Edu< rk< celebratum fit
Concilium , io furis demini adiertere
cet, quarum touts eft; Cr<g>>n< r t p i j c o p u f T...
[triforxm L'b> Jiitflo in Cts>jo frUri hu'vru
vtneral.!! but/- rirjiopa, jrntem b ap&jnirc.mbt-
ntdlitMem. Grrardm Carncraro&f tiednr ad nor
vnumr, itc. ufqtie ad twnnroneji afynt proriplar.
■ << > * Juxta kxc itaque mandata apoftol.ca conpre-
gate eft lynodus venerabilium patrum apud Eduam,
lub tutela A proteftione Chrifti Diinmi, allen-
fii A laue Hvgonis ducis, anno ab Incarnatio-
ne Domini *MLXXVII. ubi convenerunt ex Fran-
cia & Burgundia multi illuifus viri, epHcopi A
clerici, abbates A monachi quan pluus, anno
papatus domini Gregorii VII. qu.<no, dux Hu-
go iufti lenax Burgunmx prxerat. Lingonenlem
ecclefiam Rainardus cognomento Hugo regebat,
vir adprimc rhetoricis imbutus (ludiis, clarus in-
genio, fermone facundus, icicnria prxditus, af-
fabilis alloquto A pme.cns confilo. Obierat an-
no ipio Divionenfis abbas Adalbero, A ut tali-
bus affolct de abbate lubftituendo inter monachos
loci diverfa fer batur electio. Quod videlicet cœ-
nob'um antieque nobilitatis religionis (lemmate
fubWillclmi abbatis regimine fuerat decoratum.
Sed rune Robert! ducis violentia A praelatorum
incuria, fubcitorum que que fegnitia a priftinori-
gOre videbatur aliquantulum imminutum. Et quia
quod intus ceciderat foris dm ftare non poterat,

lationis Pro tantis anguftiis, anxietatibus & tri-
bulationibus, ab bis quorum erat mens fanior
pallor querebatur idoneus; pontifex Lingonenfis
A dux, quorum erit iftud profptcere, concilio in-
tererant. De multis enim ut prx/criptum eft par-
tibus honefti quamplures illo convenerant. Ade-
rat inter alios etiam * prior Calat Dei, ut queA. jerenie
rimoniam faceret injuriarum ecclefi> fu@ illata-
rum. Quem quia ante convetlionem notum ha- le' .VuZ**
buerat Lingonenfis epifeopus , nunc in afpe&u
immutat@ habitudinis cordis A corporis ejus ap-
plaudebat A congratulabatur ei, divinam collau-
dans potentiam qui levitatem diftolutiionis ejus ,
quam habuerat in txculo, infenaverat monadi-
ci ordinis A regularis gravitatis prnodans in eo
exemplum omnibus fub remigio alarum iuarum
confugientibus non deperare de fua milericor-
di* , culus tanta in ifto adoptionis filio agnofee-
Eant beneficia. Concilio ergo iniro circumfeden-
tibus patribus tractatum eft de multis larE@ co-
clefue utilitatibus, A earum determinatio fecun-
da, tertia quoque & quarta protelata eft die.

Accufatus eft in eodem concilio Remenfis ec-
clefi@ invafor fimoniacus Manafles a clericis Re-
menfibus, A fuipentus ab officio, quia vocatus
ad concilium ut fepurgaicr non venit. Qui cum
canonicis Remenfis ecclefi@ accufatcubus luis a
concilio redeuntibus plurimas parallel infidias ,
demum domos eorum fregit, prehendas eorum
dwendit, A bona eorum diripuit. Inde cum a
Roma literas accepiffet, ut in concilio cum fex
le purgarer epifeopis, Romam ivit.

Quinta autem die quia Lugdunenfis finiesHum-
berto fimoniaco expolfo, A in loeis Jurenfibus
monacho facio, vaesbat antiftite a latere Do-
mini Lingonenfis elafus eftGcbuinus archidiacono-
nus, vir morum probitate venuffus , ut pr@ficere-
tur Lugdunenfi ecclefix. Hoc totius concilii ac-
clamavit afenfus Hoc etiam Lugduncnfis eccle-
fi@ clericorum A laicorum qui aderant expetiir
bon@ voluntatis affectus. Raptus igitur ab alta-
ri, quo confugerat diligentius fervatus, ut indie
dominico more folcmni benediceretur. Dofuit iu-
per hoc Lingonenfis epifeopus, cicrufqtte qui ad-
erat Lingonicus quia amiffite videbantur virum
in ecclefiafticis & (iecularibus negotiis pemecelTa-
rium, cui plurimum innitebantur; fed praevaluit
g-concours fententia concilii, quia fic erat pixfini-
tum & placitum in oculis Domini.

Sexta jam feffionis die afturgit Lingonenfis
idem e medio circimfudentium . Et ut vir no-
bilis A urban@ eloquenti@, oratione compofita
attentos fibi reddens auditores & benevolos, re-
plicuit aliqua de damno ecclefi@ fibi commiffi@
illato. Qtod quafi eruffent ei oculum, cui fuum
tullitTent archidiaconum, in quo fpes omnis , in
quo refrigerium, in culus uoi erat cantate fo-
la-

'WSI'. augustodunense. RJÆSTÆJL'

Latium. Sic taaAa verborum ime matris dco-Abatem Divioenfem a pncido Lingonenfi epif-
lationem plangens ft flic orbitara» non taceas, copo. Multa tunc utilia, & fandas Dei ~~ecclæ~~ anno
replicat antiquam nobilitatem ecclæfi Divionen- proâctu in illo tra&ata ft défaits funt concilio. chaisti
fis, zelum Willelmi abbatis in rigore iuftitæ & Qyo foluto ad fua quique redeunt.

Nunc autem in obitu abbatis omnia ad nihilum fere rtdaAa, intus parum religionis, foris cumulos tribulationis. Adeo ut que quondam multis ecclæfiis paftores ft redoies idoneos prepofuerat, nullum qui ei praeffet de fuis h- venire poffet; configere fe profitetur ad Det, bonorumque virorum confilium, ut anxietatis fue cuius erat hate providere ft difponere aliquid in redore fubftituendo qui vere redor diceretur ft effet, inveniret folatræ. Cum peroraffet ft a legato fpe pramiffa confilii ft auxilii, iufusB effect edicere, quem eidem officio dignum de circumfudentibus, quia in ipfa ecclæfia non inveniebatur, vellet pncicare: ille priorem Cafe Dei manu defignans, ft fimul in verbis procumbens ft genua fledens: *Date, ait, wife hanc pijctnt dr fente Dti*. Et ut facilius poffulata acciperet, Hugonem ducem fibi fociavit in precibus, ut ejus mereretur bonitas quod fe per fe poffe diffidebat. Oculi ergo omnium in eum, qui rogabatur, diriguntur. Sed quia prefatus Romane fedis legatus noverat virum acris efte ingenii ft animi, ft diffolutionem noverat habitatorum loci, ftinftabilitatem terne, parcens ei quamquam noffet utiilifimum, in concedendo erat difficilis. Tentabant etiam qui cum priore a Cafe Dei vengrant, modis quibus poterant eledioni contradicere. Sed quia voluntas fuit Domini, in cuius manu corda funt regum, ut petitis annueretur, audoritas & laus promulgavit concilii. Illis ergo tumultuantibus vimque quo nifu poterant inferre parantibus, fic dum clanculo fugam pararet, jamque elabaretur, capitur, tenetur, ft flens mukumque dolens, fuis etiam refiftentibus ft contradicentibus in concilium reducitur, ft epifeopo Lingonenfi laude circumfudentium per manum redditur. A quo follicite custodendus remoto fuoram amminicuk)tblus deduci cft iufus. Cumque moneretur a pncident: epifeopo, ut de concedis Deo gratias ageret, ft virum honore dignum fibi commiffum adjuvaret, ft in omnibus- ut decebat, honefte traftart^, pncedecellbrum Brunonis feilicet epifeopi & Wittelmi abbatis, quorum laudabilis pncdicatur focietas ft caritatis unanimitas, mentionem faciens. Si, inquit, iftum non adjuvero, non dilexero, non ea tra&avero caritate, qua Bruno Villelmum, depertoner ab honore meo. Divioenfes autem fratres concilio primo die interfuerant, & quia per fe nequibant, eledione pontificis fui ordinare ccclæfiam concefferant. Sexta autem feria, qua hare fada funt, ft quia eledio fratrum, quibus pnceffe debebat, ut afflôlet, requirebatur, & hic fuit diffinitio concilii, ut fi die dominico fratres de&ioniconfentientes adveniffent, eledus benediceretur. Si non, ekdio callaretur, & ad fua regredi lineret. Ob id ab epifeopo ft duce nuncio pncpeti curfu Divionem diredo, die & hora pncftituta fratres adveniunt, ele&ionem fadam feripto roborant, & obedientir eius fubdi non ^reformidant. Laudant in jubilo cordis ft oris Dominum: & magnificantes eum in unum exaltant nomen ejus in idipfum.

Uno igitur die, id cft die dominico xv. Kalendas Odobris confecrati funt apud Eduam fuma omnium exultatione ft tripudio dominus Gebuinus in Lugduncnfcm archiepifcopum ab ipfo Roman' fedis legato-, ft profatus eledus in ab-

Cmt/4 Cntrai Tom. XX.

EPISTOLA MANASSÆ REMORUM

AaCHIEPISCOPI ad * Gmgo iuo m VII.

Script» pefi ctnciUMt Edtmft fivt AngttftidMnft, HS
rd Mit Piflcvaft. i

*Oatina Greger» fanant pntijici patri if donn-
ât fat Memftet Uti Vati» Reneert» trtbi-
tpifcephs jdtlttn frmtotii v obodintiafttlyltiui
if trttimû JtWtmm.*

Vestro, domine, intervntu ft obfecratione reddka domina M. marchfie omnia qua de me fats antcceffor tenuit, ft ad defendenda eadem confilium meum & auxilium ac receptus mcoa promitto fideliter ft promifi: ft de rejiciendo G. ft recipiendo comite A. quidquid ipfa quæfierat, paratus fum exequi. Ad qua omnia confirmanda diebus facris pentecofies cum fratre noftro fideli veftro Theoderico Vitdunenfi epifeopo fu* civitati interfui, relidis caufa necceffitatis fua in facrofando tempore meis omnibus neceffariis. Sed ego fidelis vefter & per omnia ecclæfue jure vobis obedire paratus, veftrum de archiepifeopo Viennenfi Guannundo fummopere requiro confilium ft implere iudicium, qui in archiepifcopatu meo presbyteros degradavit, ft cofdem iterum regradavit. Legatum fe Romanum cum non effet fimulavit, marfiptum fuum, non fub appellatione veritatis, fed imitatus eos qui, ut ait apoftolus, quæfctum nftimant pietatem, cum tandem impieftet, a diotcefi mea ad fuam rediit. Quapropter ad honorem Dei ft Romane ecclæfihujufmodi pneffumptionem ft fimulationem ficut decet corrigite, ne deinceps quifquam in alieno prrfumat aliquid tale. Notum enim facio vobis quod duo fuftraganei mei epifeopi, Laudunenfis ft Sueflkmenfis tertium Ambtanenfem in archiepifcopatu meo me nefeiante, utpote Rome pofito, epueopum confecraverunt. Prunum contra ~~secretum ventum~~, quo ftatueratis, ne quis faltem archiepifcoporam eum confecraret epifeopum, qui a laica perfona accepiffet epifeopi donum. Maxime cum idem ipfi interuiiffent apud Auguftodunense concilium, ubi dominus Hugo Dicnfs epifeopus promulgavit ft ftatuit coram omnibus hoc veftrum ecclæfiasticum decretum. Hoc igitur pnet id quod diximus contra audoritatem & canones fednm, ft etiam inauditum, cun&ique qui fenum feipiunt mirabile, ft plufquam dici poffit ftupendum, fi placet deputetur irritum. Quin potius quia fine metropolitano iufte expleri non poteft a quibuflibet copifeopis confecratio pontificis ficut icltis, oratum & exoratum vos efte volo, ut ad honorem Dei veftrumque ac nofttrum tam temerariam ecclæfiastici ordinis confufionem zelo iuftitia; corrigatis, ut felat unufquifque in gradu tuo ft do petiffere, non aliena fibi temere arrogare. Obfecro etiam benevolentiam honoris veftri, ut dignitatem, quam antceffibres veftri antecefforibus meis archiepifeopis fervaverunt, ft privilegiis, aliifque feriptis ad poffterorum memoriam reliquerant, mihi refervere dignemini. Ne irritum aut infradum nat privilegium quod ipfi dediffis mihi, feilicet ut vobis ipfis interpellatus ft non interpellatus refpondeam ft legatis veftris Romanis, non ultramootanis, qui conjundi Romani* qu*nmnt que fisa iunt, non que lctûChriffti, ft

Hh »

feb

-----fife boaribs nwhintaw cupiditati ta cantatam, A que pama* prnmAm/ac/./ Rricriptam «ta
 cwrnr cccteue Bri. Unde propter talium puta-
 *,F das teprdtanfioMS & vocationes, mihi qui to-

" ii cmwn

tins Galli* epifeopoa debeo convocare, liceat con-
 fidere de vobis fine legatorum vocatione, donec
 ad pafeha veniam ed vos Deo volente. Pneter-
 ea volo obnise tamUcar* & prænuntiare vobis ,
 nt quoniam in amentia mei nuper apud vos com*
 morantis multa prave dc inordinate afta funt in
 partibus meediarefis, ero vero non potero omit-
 tere quin minifterio vefthro utar in nis ecclesia-
 ftice corrigendis. 5« quid pro hoc de me acca-
 fationis perlatus fuerit vobis, ne hoc vel cito
 credatis vel molefte erga me accipiat; fed il-
 lud in portantia noAra ante voddimittatis, quia
 ego nullatenus voto excedere metas auctoritatis.
 Quandoquidem enim illi qui legatos vefthro* fe fa-

wl.,

ciunt; multo iuftius ego debeo per vos ea qu*
 funt providenti* noftr* corrigere, quam quif-
 quam aliena tractare. De comite Oebalo qui me
 in prrfentia veftra accufare tentabat, & fe fuam-
 que fidelitatem vobis verbis fimulantibus commen-
 dabat, fatis in promptu habetis cognofcere, cu-
 jus potius finceritas fidelitatis erga vo* videatur
 exiftere. Utrum mea qui Deo & vobis paratus
 fum per omnia obedire, an illius oui ft apud
 vos per femctipfum impugnati beati Petri eccle-
 fiam, ft apud nos perManaflem ft fuo* fequaces
 in fuo cafro receptos perfequitur beatam Mariam.
 Manafles enim de quo diximus, cui nos iufuvt-
 ftro quod in nos admiferat fi ad ecclefiam ma-
 trem fuam rediret indulgimtis, confeientia (cele-
 ris fui depreffus nec ad nos vult redire, nec pa-
 ci ecclefie concoMare, quin potius cum illis fuis
 fequacibus, quia faâis non poteft, verbis & ma-
 lediAis ecclefiam meque lacerare non definit .
 Unde ut de ipfo Oebalo taceam in quem vos
 credo iuftam & apoftolicam exercere fententiam
 fuper Manafie intanter deprecor fanftitatem ve-
 ftram, ut aut jubeatis eum ad fua regredi, &
 ulterius non impugnare ecclefiam, aut in eum
 ejufque fautores & cooperatores apoftolici vigoris
 dirigatis animadvtrfionem. Dignamini etiam ad
 eorum receptores feribere aptam epiftolam ut aut
 eos contra ecclufie jura non retineant, aut pari
 fententia fe muâatosagnofcant. Reflat mihi hoc
 vobis dicere quia dominus Hugo Dienfis epifeo-
 pus interdixit epifeopum noftrum Drogoncm fe-
 dis Tarvennicc, qui tantae efftenetaitis, ut cum
 ante epifeopatum diu permanferit in ordine pres-
 byterii, jam nunc ultra tempus LX. annorum
 gradum tenuerit epifeopi, & pene per fingula
 momenta propinquat exitui. Qtiapropter volumus
 vos obnixius exorare, ut eum iufu vefthro digne-
 mini reftituere mimfterio fuo, ne quod magno-
 Ere formidamus in hac moriatur interdâtione .
 e hac vero quod me interpellattis, ut in con-
 ductu epifeopi Parifienfis, aliquos vobis milites
 mitterem, notum vobis facio quod ego volebam
 dirigere; fed comes de Arionis Fulco rediens ab
 urbe Roma hoc mihi intimavit ex veftra parte, E
 quia libenter me dc ipfa tranfiniffione militum
 importabatis. Ideo ut in regione noftra ftrenpe
 & intentius exequerer domine marchil* M. Pro
 hoc ergo a vobis veniente miflatico retnanft a no-
 ftra parte prsediftz expeditionis tranfmiffio. Va-
 leat fanctitas veftra pater reverendiffime.

Grtgtrixs tptftitu firwtferveremDeiditSit in
 Ckriffefretrihif Htpel Divfi efiftf. Hxfttu Cite-
 tlievtfi Meti, filelem (f xptthitcxm lemd&i).

ne prendemus ecclufie regimine, folcite nos vi-
 filare oportet, veftris addidus precibus, &c. qte

fide «potata jlqptari/, ftc.xi. Kalendas Septem*
 bris, mdiftione i. anno 1078.

Additio Phluph Laiaa S. J.

ea fequatur fuo tw*or*, JBdscast, five A'uAo»
 donast coocilium, pertiaere viretur canon ille eta-
 to: a Gratiano parte it. inreti cauta xix. ipth a-1*
 init» ex concilio AMuenfi fab Gregorio per Higoneni
 Dienfan ep. lajrtum / culu: Moaw sMntionn- hat

Is II "hi

prtaat.

Repleret cealettici ***hi fieri ~Me*t

Nullus abbas vel monachus canonicos regulares
 a prooofito orofeffionis canonic* revocare, ft ad
 monafticum habitum trahendo fiufelpere audeat ,
 ut monachi fiant, quamdiu ordinis fui ecclefiam
 invenire quiverint, mqua canonicè vivendo, Deo
 fervire & animam fuam fidvare poffint. Quod fi
 temerario aufii id facere tentaverint, anathema-
 tis vinculo obligentur.

Sfmmartham fratre» in GalNa Chriftiaaa ajont Riij*
 aerium ep. Aorrinneofem cooreniffe ann. iojj. ad
 fynodum AureUitnfrm, M pro Aorelianau farte
 a l merito iubro*abl«uf Auauftodunnrm hanc no-
 ftram. Ad dem <uo^M Aucnloduncnl* concilium ipe-
 ftat Hug n« Deni» epife. jiii prfiiit epiftola, «uam
 tibi non « Hucpni* aMertus Flavinlacenfis abbati
 promptuario exhibemur, fed rx codice MS. A. Man*
 Virduacenfis, in qua ft Arvernrm fco CÜromootagi

EPISTOLA HUGONIS DIENSIS EPISC.

£cw*/\$*- pa/ri & dnmw fepnGrepriefi*
 JV fen&iteti irnttiHfi** fimtit Hp hmtilit
 pfilter Die^fitb fthltm,

Qaoniam didicimus R.veftrum Parifienfem rediit
 D fle, cui injunxeramus ut fideliter, ficut filius vefter.
 vobis referret gefta Auguftodunenfu concilii cut
 interfuit, qui neque per nos rediit, neque quic-
 quam de ftatu vefthro nobis fcripfit: Rogamus pa-
 ternitatem veftram, ut fententiam fuam nobis fi-
 gnetur feribere fuper ordinatione Remenis, Bi-
 turicenfis, & Camotenfu ccclefiarum. Sciat quo-
 que paternitas veftra, quia ille Noviomenfis da-
 tais epifeopus, fub comminatione public* exami-
 nationis a nobis familiariter exatau, confeffus eft
 nabis ùmoniam fuam pnefentibus Lauduncnl ft
 Lingonenfi epifeopis, cum aliis quibufdam. Un-
 de etiam (aeramento fupra facra evangelia no-
 bis firmavit, quod vifis literis veftris, vel lega-
 tione veftra, ecclefiam quam male occupaverat
 bene dimitteret, & pro poffè ft feire fuo utjux-
 ta Deum ordinaretur adjuvaret. Silvanettentis
 vero epifeopus, accepta inveftitura de manu re-
 gis, ordinatus eft ab illo Remenfi hftrefiarcha ,
 cui literis veftris interdixiftis ne hujufmodi in
 epifeopo* acciperet. Autifiodorenfis infra annos
 ordinatus, imreftitutam quidem de manu tegis
 non accepit, quamquam per familiares regis gra-
 tiam ejus confecutus fit. De Senooenfi autem
 archiepifcopo quantam contumeliam, quantamve
 injuriam aufroritati veftr* in noftra legatione in-
 tulerit, a prsdiao R. ut fpero fidficienter audi-
 ftis. Neque hoc dicens, Deus teftis eft, gloriam
 meam

----- meam qnar». Bndstlsnfis qnoqs», quoniam A fem amem amicum nofram b Qrrifto. qui b-----
 ****O voca» fMterib amm ad Arvrrwfs concilbm Qaramosrtano concilio Kemenfie ecdefin male *S2s
 nequē venit aequa eaaonfco fe emuftvit. b eodem concilb ab rpsftotali oficb bfmnme eft .
 <hod ite vftfeendem, bteWMftum Ai uftuyavlt

cflbm, quoniam nullam caufabonem nobis mifit, etiam a fecerdotb fidpcadbms cum. De his ergo osoribus quid magnitudo veftra iudicavē, quid inde agere placuerit, parvitatiofne rogamus refcribite. Præter» ftimmopm potci-

tionem rdeioffiffimi Lugdunenfis ecdefis arduo epifeopi, eonca oblatrantes haretico-, ft de reg» indignatione adverfus ordinationem Dei car. B nalliter gkxfantes. Ipfe enim, poftpoftis amnibus inccaunodb & periculis pénurie atque itinera, fimâitatis veftra cdnfpéanidevotiEme feprwfentaret, fi ecclefia illi commiffa tamdhi languida ft paftoris folatio deftituta quoquo modo tbientiam ejus fine magno detrimento pati ootuiſſet. Valentino epifcopopropripite, & fecuntatem io manu veftra accipite, quatinus circa feftum S.Joannis Baptifta, prout no- cum ao condiximta ecdefia filia ad celebrandum officium ilium accipiat, quia valde opportunus videtur ad opugnandam provincialium arrogantiam. Manaf-

ri, quoniam digni habiti funt pronomine Jethcon- tumefiam pati. Et hie* continēres profaturas confia Dei* ft cooperatores in partBxu Fraude adlûbeatb. Kemenfis haretici depofitionem con-~ revdatam iniquitatem fanguis cēH ft..... da-

mat, auctoritatis veftra ſcripto roborata.....boa rogamus Romenſi oedefi- dcftlnate B lantadiooem, aut ipſe ſi placuit .. aut nobb fidciplendam propripite. Qpia excootv mualbationem veftram, nobis luconfulte epifeopi dedionem fecerunt. Tleao filius veftr jam rediſſet ad vos, nifi ad convocandum concilium xvi 11. Kalendas Februarii, Piftavis, Deo annuente celebrandum detineretur; In quo concilio meritorum veftrorum patrocinium adeo nobis ſuppliciter exoramus Orate pro nobis, fanctiſſime Pater.

Eo ſpe&ant arbitror que habet Gregorius pontifex ſupra epill. 17. libri v. indift 1. feptimo idus Martii.

O AD CONCILIUM AUGUSTODU NENSE

Ai Mgmt Ditr A. S. 4. mao 1077. crkirtxt.

ADDITIO

Mitts^pi A P rer fe hr nocilb pfa ftrmt tien», Ccelebrato nifi reſcriptcerem excommunicatur, rem-
 TMr*»-- 1A p«M tx Decbril Spclitgn t. III. t^411.

Jtqpaardau m nxcūb rxmxxnou-
 c'tast ft* elixitret Cmoidi AxpifabiMifit to-
 dofa rqtctfe/.

Cum omnis pene humana intentio concnpiſcentiis carnalibus ulque adeo aggravetur, ut praepe-
 diente patre tenebrarum minus quam necelle fit fidutis tu- fit provida; illos tibi fanlius confute-
 re manifeſtum eſt, qui mundanis perſuaſionibuspprudifte poteſtatistelvamentum' predeceſſores
 repugnantes, que furtum funt lapiunt, non que
 uderat, illum pro fe faciat interventorem, quem
 potenti cſle cognoverit familiariorē; ita ft nos
 fi apud regem regum perpetuam ſalutem obtine-
 re cupimus, fandos ejus martyres, caſteroſque
 ipſius fideles, quos in cxlorum curia praevalere
 credimus, pro nobis necelle eſt, interceſſibres ac-
 quirtre ftudearaus, de quibus bene confidere poſi-
 fimus, fi nos erga fandam atque catholicamec-
 defiam mundans pervafionis ageravationem de
 medio ejus, prout potuerimus, auferentes, pieta-
 tis viſecra teneamus.

Qpocirca ego Kaginardus de monte S. Joan-
 nis, Chriſti fidelium univerſalitati volo fieri ma-
 niſeſtum, quod pro quibuſſiam conſuetudinibus
 injuſtis, quas in quadam poteſtate fandi Naxarii,
 Billaniaco ſcilicet, ex parte uxoris mec ----
 ſalvamenti occaſione capiebam, prodidi marty-
 ris calumnias Canonicorum ſiſpe audiens, fed
 non exaudio». Idepque a legato apoſtolica ſedis
 Ugone Dtenſi epifeopo in concilio Auguſtoduno

diu ſibiſſiti quoadtque uxor mea motetia cor-
 poris capta ad extrema deducta eſt, que oeprn-
 dida excommunicationis rea iudicaretur, pradi-
 ſtas intuſtas conſuetudines dereliquit, meque ut di-
 mitterem ſtudioſaſime ſiuniliariterque rogavit. Ego
 itaque non tantum uxoris mea, fed ft meat ani-
 me conſulere volens in fanda pentecoſtes ſolcni-
 tate, reſidente Hugooe duce in civitate Augu-
 ſtoduno interfui, ibique juſſi ipſius Ducis, a quo
 beneficii jure tenuerant, ft ego tenebam, inter-
 venientibus Auguſtodunenſi , atque Caſilonenſi
 epifcopis Aganone atque Koclcno, pradi&ascon-
 ſuetudines ft univerſas captiones, quas io pote-
 ftate de Bilituaco ubicumque conjaceant, prode-
 ceſſores mei vequeſierant, & ego requirebam, om-
 nino dimiſi, ft derdtqui, ft ut filii mei dereim-
 queſrent fed; prater ex unoquoque manſo inve-
 lito duos ſextarioe rvenc, ft ſex denarias ſtdi-
 midium. De apſis vero mantis, ſi aliqando w
 vententur, ne amplius quam qu- predida funt
 requirerem ſimilis conventio fa&a eſt. Hoc au-
 tem ne ultra quamdiū eſt unumquodque man-
 ſum deberet, Giruardus ejufitem poteſtatis deca-
 nus ſacramento probavit, emeris vero vidniſſiſti
 idem facere apparatis dimiſi.

Ut autem dimiſſio hæc firmiorem ſtabilitatts
 obtineret vigorem, ſupra ſacrum altare ejufdem
 dimiſſionis donum potui, meque in ſempiternum
 ita ferratorum promiſſi. In teſtimonium etiam
 permanſuram chartam hanc inde fieri precept ,
 quam ft ego manu propria firmavi, firmandam-
 que Hugoni duci, ccterilque aditantibus viris
 concclſi; fidejuſtorem etiam me in manu eptſco-

49« extcomn a Y KM E U C WIVICOS y imk PHILIP R MUNC 49»
 I —F» & canonicorum pro quingentis iblidis ut ira A archiepifcopo faJuMm. Grotte habeo in—ro I
 imitu! tenerentur, obligavi, pro aEs vero qofaagentis ras. qtua leaver obedNM cxtitifti, ft (ante co-
 «1km qniaqt* fidcjuffixts impofui, quorum nomi- den* in neceuitate teveate pro pofte, ft kin «mao
 na funt..... too too te&gifti · Te igitur valde nobis necefla-
 Sigman Hugonie Ducis.
 Signum Odonū fratris Duc».
 Signum Ragitardi.
 EPISTOLA HUGONIS DIENSIS EPISCOPI
 AD RODULFUM ARCHIEPISCOPUM
 TURONENSEM.
 boitet »d cncibmt At'efiodeanfe.
 >>«t «au TTUeo gratia Det Dtenfis ephcopus & fente
 EJ. ccclete Roman* kgatus Rodum» Turooenf.

epifeopos; tua etiam utiliore clericos ft Ab-
 bates ad fynodum in AuguftodunenG civitate
 IV. idos Septembria celebrandam venite praeci-
 pimus. fe

7?wrn rn-nrtB iri't^?n 'D XM'» CONCILIIUM BISULDENSE

Pnefide Amato Apoftolic® fedis Legato, celebratum viti. id. Decembris
 anno Domini mi xx vu.

I.Hrp. A Nno Domini 1077. 8. idus Decembris Ama-Blenfe, Campirorandi, BifuidunenGa duo, moua*
 tus Apoftolic® fedis Legatus concilium ce- nachorum ft Canonicorum, Balneolenfe & Ste-
 lebravit apud Bifuldunum, cui cum info inter- phani, S.Laurentii, S.Pauli maritimi. Tum er-
 fuerunt Bcrcngarius Epifeopus Agathem®, Ray- go Berengarius Epilcopus AgatbenGs reliquerat
 mundus Helenentu, ft Petrus Carcaffbnefis. In- partes Guifredi Archiepiikopi NarbonenGs. Skenim
 terfuerunt etiam plures Abbates. In ea fynodo adverti» eum anno fuperiore ftatuert Gregorius
 excommunicatus eftGuifnedusArchiepifeopus Nar- vu. in Concilio Lateranenfi : *Agetenfen epife-
 bonepGs, ft Abbates Shnoniaci penitus eradicati; pme Berngerime*, fria Aarfawqii epifeepe excelle
 ft nimirum qui monafteria'poffLiriliant, que in teemiente netnrmicevit , èT olcet epifeepeæee pre
 ditione iftius Comitit conftituta erant, ideuAru- ille fecit, txceetnemicexna.

S

«• SYNODUS INGRÆCIA.

T H E O P H T L A C T I E P I S T O Z ^ o Θ Ε Ο Φ Τ Α Α Κ Τ Ο Τ Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Η

Epefeape Trieditxo ed Speedme eccedert
 meenti nemine iffeu Synodi.

TJS t/;>i«i/tζ>κ ti TuicSo τφττηιτφ/φ
 tUi rw'AÀro.

n'ay! T EAe funt honorandiffime Frater, dum
 rpVst" omn" congregati eifemus , liter® fan-
 Aitatis tux ; & exaudita quidem Armenio-
 rum converfioe haud modice latati fumus:
 qui cnim ettam *fejn me peccatore* *adpatek*
 tūun egnte g'uulimr effe in tôle ; *adpatek*
 quomodo non exultaremus ob tot anima-
 rum falutem ? Optamus vero ipſs ftabilem
 in booo perfeverantiam ; ne ad inter-*tipro*
 tarum , qux violenter alicujus manu inte-
 Auntur , rurlus in femetipfos redeant . At
 quod reculas hue ad nos prohclici , haud
 mediocriter doluimus, quoniam abſentia tua,
 ut rurlus differantur negotia ; in caufa eft.
 Quid cnim feripto miferis fuſfragium tuum,
 fatie ad fupplendum abſentia tux defeAumE-
 vilum nobis non eft ; quoniam ; ut
 quidam dixerunt , qui penitus ipilim dif-
 cuderet , nec reaum eft , neque clarum ,
 fed tortuoſum ft obliquum, plurimumque abi-
 lens a reAo fpiritu ; ft ad tortuoſi draco-
 nis , fupra quem injeAum fandum Dei gla-
 dium Prophetarum vocaliflimus pronuncia-
 vit ; involucra accedens , ac praeterea ad
 injuriam Synodi compoſnum videtur . Si
 enim quidpiam , inquit , *ftahtcritij veriteti*
fecrifjm cmonimf , minime centnrmie , io-
 fejmodi pie decreta ejfenhor Pf ege : quat
 contra canones ftatuamus quidquam , aut

A 'N#>lw<rS!i, *Itpuinn βιλφι, wm lptt* »Λ
 JLX *twūvbitt ehX'itt ri ypuupu* fic r%
Itot'Innr^, «i loi rp TW A'pptriw ivrepro» <<
 O' d uerpuf. te >-> *ī a*·' aw' *ūpop^ ht-*
 «Λβι^ε' wb³ μ«θ»τκ daOipmý.riç
 « tpitotph M «nitV
 i-«/E«M»θ. Si «ur-K, (E tia Ci) nSjéj"-
 tipurit" ùi «A/aè «trū w» φν
 Tū, *επε παύει ηχησι παλίστα, γρην εν ιτω*
 T(k *Σ, { nj rropotrUfe^oi*» rld
 τρβ tvaliG-^Je», ■ μττ^Λ nie x«p3/σt ζ<^iλ.
 «...» J. »«*» *inp^*
 >«ol ^ *ixxφuit* ur-&«<TH, *ettig* «i>«p
 « *tyypopovic* rv *γτοφάι* *uim-pake riper* *ni iStte*
tpaf fi «*terAnpater* fi *ti r ene rier* *ūtopaet*· *ετ*
 rnK *nunntdotpiror wrlui ehtrfi-*

riper, ere M *riven ref* (u , a Ja β>βμ<Iβ·Λθ*t
 «Mot op«^7«Am4ik *is ηολιβζοοβ*, 1ç @«μ«·λα
 μτ'» tv «Tixv« *Múμxτφ* , riwc *Si Ti*
rxoXtv *ūpxxvrrvc vpeH»K«* Iλιζ@* ·♦· <* ·'«<·
 CAn^vrot *rlui pAχβορβο* *τī θi i rri ó^ietf i* Πρ·-
 >»m-r *ptrebtomtwç úmdiotrf ni plü* «A>
 A« *is opès vCfjr otum^tepèltu* * *Xlwaioy*. ri
 yvpri ^nrir *t'xvttptim pi rti i 9fèttf tutrkt* E
 Tī «An^rijt o'βvτη'μπ·», tp dL'rsCri tbitx yoi-

H

- jey rafteri **t** «osée. afe **ha»** pop 4 vie ri» Gd-A veritati adverbemur, vel impia edamus de- — 111 —
- Orrin*, reafifb *ijfit* regi **fa»t** tied-
 *·> Amlxv, ric **fa»** aebat *tfanpinw*, xj csmv1n>
 juuwv *7p* «ilxθv/p, \$ *aatfiM ynipas int9ttpt-*
 Mv. v'wp ri *itvt 7y*9 ti Jri rr μiθ' ipSt* «>
 vrv riu aJAKù **Ti** & «ri, i rpàc ri drier *cèrtt*
 MU dwerrriefov; Vamsc jrio \$ rod **nefaria** sa-
 radn», ta» A r'âaCti, aZpteu W \$ vAems **afa**
 ri *iy'α *faupa 3apta*** *iptfaa Wnhm'ae*
peri infist - ri «td/ru, xj
 petvi *ntpanpriin* *i pi* rirAdo». Xj ret >mj mv
 puV *ptn itarifya ytnptfa* at'lsqura, a'XA' ó rete
itart^m retinue, xj «7c *àtâfatt* ri vparâav ri-
fiat fuArimret, £ ·X *Srec* «ppm/rw < »*»£·- B
 rrtxxc at *nt* *^eJpat aturri^mt* μ *»μ·ι γλατ*
 rw *âuw tati laeat*. Tmc jw'r **b** rxaAivreni
 * n *Zliq*, àèèelve τρ *yalpfan'* vdmc le' stxAXc
 aatfav *ân^jnâpe^a* iç «B«C«tay, art vi »<cw
 rp atam*v/pv <ixafp*·i. s'rwimspHtwa A xj
 rJ»a *metΦ* *^trifae* *Tli tw rik npeetam* Γpap-
 pent, *lrt mnie haSti mtpnave pt^irp tvareni-*
part. «Mírapav *yfa Uiviv*, «Mtuamv *ebat at* t[Ü]
 /vτηθβΓ *ialitpu-0* ··*(*firi* A'p/umatv *elt rlu*»
 Πέλλπ Μίλλνντι, *wt paura* *Utrat^* an
ptteti xj nv si *Gipa araTpefaptvat* *r<v *pi tree*
 xrrreAr'nK ni *apet^para*. *Ú pie yaP* A'p/arwac
*pili*t»* %S *Kparut!* £ *ayip ipSe* rparaTayüv ale C
 xu'n7(*inle^ipoetyntppriaeniue ipievt* ««è tÇi
 xareMv, «Ma < *ifa»* tywrrpitta *rtt atnpMw*
 rtweAdLmv, i» *if tie àeet^papia* »xrrat n^pirteç.
fi a It fKÜvttpi^eet avriði ^ptvtrgjffltf tk *it*
pirtç fihâfin T&itparitti *inwpliaip* τα τρχγνβ-
 <nv txTnc CÍrp ««vrtprv âra>p<9WC, *pûl-*
 Aw *tin n* iar xpóβv *liaya^fèr cìri* *ptf ipât*
 rtuiAdLrH ic IrvrxirH nSv £<«Ann«rrxMv, *l,θa*
 iç à G^artpr, *xniutrifrip*x.
 A>λ< Γερ lièfv âr<c *iaurpetit(Trierte, tli ri-*
pa pi tint ^tytei *ptpa^ntiθ* »A« 6^t<r-
 9at *ή ψ<£1** Ite re φX'Yik *tnfxépntt*. ήτ4
 aux *ft iuiyvnρη^* <£Aφi, rfiü rv>fAderry »at-D
 τηik úxspSjwra», >ç «paterns ζηινιΓηi xj ava-
 vAarrawa · *yâf* '7jS *tnt η* rà Σολβ-
ptittti «wre, *ht rtpaifee ζ^r*« ev>ip *fiitXipe-*
m xpóç.9^·1 rii *ixλβΓ* retint »i β-χ
lw fi pire xxxerôtc *pirt/t* tu, «xAnc
 dv *âtuiipyat mibnuK*, *fttrtppti ihfilep-*
yerlat rot *itnt^tpat ci* άγία *ixλaIH* ΠvXμ<-
 et. p * *vanta όφ* «lirts xaraxc, *ri itu Ci àu-*
 rp *^ptttanf^9fèrar* xieley txtnAtrat. *irifit* γβip
âtayoatta ^ptatfirp ri ηρνov, n ri, *n pi ta-*
li niupa retira; *ivip^w^at*, à nu *i trEpa-*
ntuSt âpt^rrar9at. làAev γ/ρ àn'r» Tara, *irt*
liç api: fa if&eltfyat inηραφιη, rriAsra;
 àv ree *wtptrptietr* rsAtrec. ri *Si me* nAe-
 <r« *î9&Kt lift rt vitràt* rerec *ixtpièvat* x; t b;
 · fr rav là *rèv* τρβχαη * *xatpie* των *ris* rie «pôc »
pil (Amêmo, iç «t άξ *ipà* «vβλιιτMK. xav-
 mç γαρ ei »pêc **fa** *ri pufap tapaivfa rtt*
 τMτθivη, *àye* Iti >9 taurOnrev, x, Xpdc vi-
 va â>rat re^rw vmAt'darev. *fiàrafa- S' à*
 vît» τχ «ti ri *fajrpa* j-vxTtentroc, *yni-*
pntt, iokipiziπαi roMaλ, et *λiγw* ·χ<ηv rie
- creta. Qiod fi ita est, quomodo tu no-
 s^da-e De, & ad factum
 accedis altate. Omnino enim eque, im-
 mo nugis quam David; dicere jure & fi-
 denter potes. *tdrvi* j
 ôr citat vapett «m fedtM, **b** ctuei praveri-
 ceatiSeu m- formio. Et quidem iententiss,
 atque iufiragia cum exceptionibus datas in-
 terdum novimus, at in iis congruus, de
 bitufque fratribus hooos fervatur; & non
 ita cootemptim » tantoque cum fallu, qui
 iufiragia ejufmodi confcribunt, mnnx/ /to-
 £ims *jltae fient ferpetalt*. Quidam igitur obli-
 quitatem & contumeliam in iuf&agio tuo
 viderunt: omnes vero invalidum, & nul-
 lius *teb&is* esse definivimus, cum proprie
 manus fufcriptione firmatum non iit. Qui-
 dam etiam acutiores oblcvarunt, te in epi-
 ftola tua in maximam, quin adverteres,
 incidiffè contradiâionem. Cum enim initio
 dixiffès, fieri non pofic, ut huc iter fufei-
 ciplas quoniam cum Armenicis in urbem
 proficifoi debes, poftea dixiffi te expeâate
 eum > cui incumbit in a&a referre, ne in-
 ordinata relinquo negotia tua. Si enim,
 quia 'Armenios potenti & fando Imperatori
 noftro priefentare debeas, ôi eum illis offen-
 dere, huc accedere non vis, quamquam
 i& h&h folum canones, fed alie etiam tibi
 cognite caufo pofularent; non fane eum,
 qui h afta zelaturus eft, pr&xtolaris. Si
 «tç propter illum debes ifthic aliquo mo-
 rari trânpôre ne temporale aliquid detri-
 mentum negotiis tuis tabularum carentia ob-
 veniat; multo oportebat magis tempus iftud
 in conventu nobifeum, & rerum ecclefia-
 fticarum ordinatione infumere ubi & fandius
 eft emolumentum, & damnum periculo-
 fius.
- Sed nihil frequentius in fe ipfum implin-
 S't, quam ce quod falfitatem dicere con-
 evit, & mendacium mendacio fanare co-
 natur. Quoniam igitur, Frater, cogno-
 vimus, te fynodicum congregiilim data ope-
 ra differre, ac praelextus ad id querere
 & confingere (verum enim omnino eft illud
 Salomonis: ecratoar/ *patrie*, *pti vult rece-*
ler et emico) hocque manifeftum facit iuf-
 fragium tuum, quod nifi interfuiffet mali-
 gnitas, fimpliciter & plane compotuiiffes pre-
 nant interdicionis a facro minifterio, tibi im-
 ponimus in virtute Spiritus fandi, cui om-
 nimode debitor es, inextptum in ipfo con-
 greffu iudicium conflimare. Duorum enim
 alterum eligas, neceffè eft: vel iudicium
 non fecundum fpiritum te incoeptiffè, vel non
 legitime ab eo nunc abeffe. Ceterum & il-
 Elud manifeftum eft te eos qui ad orthodo-
 xam fidem converfi funt, ftatutis ritibus
 perlicere jam potuiffe. Quod fi feciffi,
 oportebat fane etiam illis 'perfuadere ut hoc
 breve tux ad nos profedionis, & a no-
 bis dimiffionis tempus expedarent; omnino
 enim illi qui ad iufeiplendum myfterium
 abs te perfuafi funt (fi tamen perfuafi) **h**
 in hoc facile tibi morem gefliffent: & prae-
 terea iftud ad probationem fuiffet fincene
 eorumdem cooverfionis ad gratiam fidei; id-
 que fi fuiffet fa&um, obftruxiffet fane mul-
 to-

W CONCILIIUM «SKtsÆ 4* <

» vfe auiOwm * «*«* iieffart* Aaoram ora , qui dicem pofirnt , Armaulns
 < ** t * « RrtfUJ * àk * . * ** àrahtroam . am 4MinHEa ouod veritatem cMaMwariati . * .
 CMWST1 pūp rlt 5 ^ irt^nfjrx, sms Mē, tūf «MUMdroodum tu jaōas f fed aba de can- ** ^ 7
 w xaprspac^ l«rri^>jr« nie auvr J ta accedere ad noa volmflē . Veritatis enim
 4 * » *** « » . *** . ? * . cognio cum aha multa bona efficiat ; tūh
 iffTp tiltU fini Tib tī ^papquerec life LTV- Mud etiam quod eoa qui...illam...conter*!
 da^dr, l%U mtwuūitlut Sii rirtu yip iimt, ad toleratiam fil patientiam affpbiat .
 er tperaX^wwc In. «a pni Nihifeminua contentimus & concedimus , ut
 RYU si sTe tū i^npynrint itelit^ tymipt. liber adhuc permaneas quindecim port pras-
 m Tr a?L ** 2 tottem ««Kioncm dies .-quo profettotem-
 m ri EaxAwnr me <« A <«! * » « * < -brninpoūtim iutenliālonis a sacro minifte-
 irmrw» «rt % «MBA b v B penam ftipra collum tuum jettabts .
 «Xnerauc β*ρύ / J«t rtir rA» aūrertm r*f*5* Q* . @ durum tibi videtur , Ecdefiam
 O«r A'pytqutfv > tu yip <rOt« artcqad aturā\$ tuam pontificio carete minifterio , confidera
 » «ps« , in » « rùAtm/exekN w «tiam aUis Ecclefiis duram effe quod ob
 paJrlsmi, In il Aern? nJ» Eux»- «« bfenham Epifeopu fids careant toro
 r** v * ληψοχη» . <« w certo enim § habeas < fore ut u tu urcieps
 «pōCia» /3βλλ^v« j'Xurm, X- / * » »ξ« JTli arap- unquam, neque reliquae viduat
 p'orMtsw ariAd^rpec eoxopaerrrac ttutpatu Ecdefias Epifeopoc recipiant fuo : ne rurius
 nh arerr/otc, ξ nertmfyūetv Ca rMnpin'tn tvf quas ferit in occulto lingua , opportunita-
 ti ^ i * nepiift. irti Si mJ rtfv rtf Mant^uf tem nancifcatur eas , quas publice & libere
 BaXvap^ewrJba^tipur, w mK y» > TK F0* @ ? 0? . audin' » «Mummrn fuppeditan-
 < » - ξ « 7 « M 5 f » . V W mK y» > TK di advtrfanis noftis , ut Jwttet i» aajcttro
 T. Ayta Team Πρ* r- η Marne < » ixλβu« i » , refflor tarit . Quoniam vero Monachus quid-
 φ» i « « tītnv titMjcrStm ** pi ptnioeC « τβλοūη dam Bulgares contra nobis in Synodo con-
 vie «tawik eapaaX/arate. «rv rnc rie XXaCwec fidentibus de quodam fime fratre fuo monacho
 awar^apdxranjç τβη Sut Ktpūyutrut, Ç d èh«< qui mooaAerio quod in urbe eft S. Joannis
 ηi Mvκtxp rtrru 4wtp*fr&ti. iityt nuio ai- praefidet, cooquctus eft dicens, illum & rele-
 eo βληθv, raAraK pit A^p^rtpur/as o^A» «ôfat gatum effe , & a nemine quidpiam folatii
 > ; (/ « ξ / A , «wt^Mvate Si ηχβiak <hqpdalraa»c recipere pufiē , eo quod Religiofitas tua
 βζ/«, a rpe3«r« nttpi ηη rie ttpuemrac, «1- lato edifto omnibus praceperit ne vel fo-
 pasm ar»ù ri Xt<m da rarp iy>9unvn «J lummodo ad ipfum accederent ; que fi ve-
 Sautfôûp > ξ αλη^M tir rapror ittSHXtupinr r» ra funt omnimode a pontificia humanitate
 rirdC/MTOf, abhorrent , adeoque neceffario promptam e-
 mendatiooem expofeunt , que priftanda om-
 nino a te eft. Interea te confervet Domi-
 nus in omni bonitate, iuftitia & veritate ,
 ut frudum fpiritus exhibeas.

cWbIRHJ
 CHRISTI **CONCILIIUM PICTAVENSE** CHRESTI

Hugone Dienfi epifeopo legato fpoftolicx ledis praeſide anno Chrifti MLXXVIII.
 Gregorii pape VII. Philippi Franc, regis XX.

Ex ndaa *cirmea fingatur Mati/ FbrutMcenfii ptrg. S02. raw/ J.*
 Mt4 bibUatbec» JUS. Ufr9riu»l.

IElebravit & quintum condthun dominus D adjurans eos omni attcttatione, & fine maefta-
 l Dienfis epifeopus apud urbem Pittavo- tis ac fidelitatis reos effe inftituens. Scilicet co-
 rum, ubi quanta Dens operatus iit, & quanta mitem , fi pateretur noa ufpiam ubi poſſet, con-
 erga fervos Chrifti diabolus conatus fit, ex lite venticula fit quaſi concilia, fic ea vocans, cele-
 ris ipſius domino papæ direâis conjicere poſlu- brare. Epifcopos vero fi intereffent vel noſtris
 minus, quarum textus iſte eſt. faverent decretis, in quibus nitebamur iplendo-
 Danmo ac mriftif ltata papn Gregario Ht^ohu- rem coronat ejus obſideare, & principum regni
 ntilir preibjctr Dienfi*** in Domitu Deo falutem ejus. Ex hac ergo adverſitate inimici veritatis
 In concilio, quod Pittavis per gratiam Dei audaciam naſti nobis infidandi, eos pene traxe-
 cutn aliquo fructu celebravimus, multa nobispe- pmt in finiftram, quos confiderabam ad dexte-
 ricula prius in itinere , multa nobis adverſa inpram, fit videbam & non erat oui cognofceret me.
 ipſa civitate tum in concilio , tum extra extite- Ecce enim peſtis de dedecus lanſtae eccleſie ar-
 re. Ecce enim rex Francoerum contrarius tibi chiselfeopusYurenenſis, & eum eo epifeopus Redo-
 ipſi, quia contrarius erat regi cadī, milit literas neant, tuperbiffime perverſi totum pene occupa-
 primum mihi, in quibus confitebatur Domino , verant concilium. Kedonenſis namque cotnproa-
 defiderio defideism fe vocari filium meum, & tus eſt reus, quia non prius ordinatus in cleri-
 cum omni gloria & honore autoritatem noſtra cum ordinatus eſt in epifeopum, promiſſa prius
 legationis commendabilem efficiens. Deinde comi «C poſtmodum data pallii c^pp» «b epifeopo An-
 ti , tum etiam epifeopis fui juris literas miſit , degavenſi. Redonenſi tamen illud neſeſcente; fed,
 aliud

aliud ante ordinationem confitente, fecitque cum
CHRISTIANUS equitem inimicum ab *tspr* deiecit,
& hujus Redonenfis foetus eques deiecit illum
vulnere confodit, qui pro eadē & tooe & vulnere
in mortem occubuit. Nos igitur multorum pre-
cibus inclinati, nondum depositum fed interim
filioeflunt, quia fufe utilis erat ecclefiæ, veftro
micricordie prefentandum & iudicandum reliqui-
mus. Turonenfis vero comprobatus eft ante epi-
feopatum decaniam emittē, quam ex *^on*fuētudi-
ne ejus ecdēfue nifi qui jamfacerdos foiffet, vd
jam futurus filcerdos eflēt, habere non poſſēt.
Hic igitur Turonenfis nullo modo canonicē de-
fectus non ponit. it obtinere a rege donum epiſeopa-
tus, ufque dum nepos hujus ipſius per nummos
profatam decaniam fuerit adeptus. De fimonia
etiam aliter accusatus eſt, quia cuidam militi
filvam promiferit, fi pro epiſtolatu eum iuviffet.
Quod cum poſtea miles ipſi *'* improbaſſet, An-
degavenſis epiſeopus aſſuit, qui nobis ex eodem
clara voce teſtimonium perhibuit. Longum eſt,
pater, enumerare turbas & contituſus, quos &
quantos, quomodo & ubi hic Turonenſis nobis
intulerit, aliquando pro Redonenſi nunquam ra-
tioneſcendo fed ſemper garriendo, aliquando pro
ſit inclamitando, cum omni fuorum garrullitate
& impudenti audacia clericorum. Nam dum et-
iam archiepiſeopum Lugdunenſem pene inſulte-
rent ad tuitionem fuam, ira ut pro eis oraret,
vd obloqueretur, foribus ecdēfue eſſraſſis fervien-
tes eorum fecuribus armata manu introeuntes, C
ita concilium magno tumultu exturbaverunt, quo
fratrem T. in mortem dedidit, nifi Dominus
ut ſcuto bonæ voluntatis fux coronaſſet eum.
Ita nobis aim paucitate ac dedecore reſeſſis,
Turonenſi, & fuſtraganei ejus cum ſuperbo tu-
multu inordinate & non canonicē receſſerunt.
Atera die in eccleſia B. Hilarii inito concilio
nulla nobis promiſſa vel premitia ſatiſſaione de
injuria, iterum draco ille infurgens tanquam leo
rugiens non potuit audiri diutius; fed exerentes
gladium ſpiritus, quod eſt verbum Dei, percu-
ſimus ejus ſuperbiam; & decreto hujus negotii
prolato ſuſpendimus eum etiam a ſacerdotali of-
ficio. Et quia ſedem apoftolicam appellavit, ubi
ſe purgaturum fuiſſe de ſimonia aſſeruit, ad apo-
ſtolicam ſedem eum remiſimus, & veftro iudicio
deponendum reliquimus. Abbas Bergenſis eccle-
ſiæ de Flandria fuiſſe ſimoniacus comprobatus
eſt ſit deſpoſitus. Biſontinus archiepiſeopus nec
Eduenſi nec Piſtavenſi concilio ſe præſentavit,
nec canonicam miſit excuſationem. Belvacenſem
pullatum de ſimonia, & qui poſt decretum præ-
bendas venderit iudicandum vobis remiſimus.
Noviomcnſem pro cauſa ſua ſimiliter. Item Am-
bianenſem pervaforem cum ordinatibus ſuis,
videlicet Lauduncenſe, Sueſionenſe, Silvanenſem
ſe: Mala quædam noſtra etiam inſteſtina retice-
mus, quia perſonas a quibus ſunt illata, Deo
juvante, quam citius venturi commodius vobis
in aure dicemus. Cautas Andegavenſis comitis
ſicut præcepitis ab ipſius ore audientes, ratio-
nabiles pene eiſe credidimus; fed de abſolutione
ejus non præſumes definitionem hujus rei pruden-
tūp ſanctitatis veftro committimus. Si quid
vero mums ſcripſimus ſanctitati veftræ, Teuxo
ſilius vefter fiddiſſimus cooperator noſter in Do-
mino, de Tarvanenſi epiſeopo cum Piſtavenſi
quid ſtatuimus plenius intimitab. Provideat ita-
que ſanctitas veftra, ne diutius tam opprobrioſe
nobis impropereſſet, quod ſimoniaci vd quicum-
que criminoſi a nobis ſuſpenſi vd depouſiti aut
CletU. Getrel. Tom. XX.

etiam damnati libenter canunt Hornam, it ubi
deberent fentire ampliozem rigorem iuffitue, in anno
de reportant quali milericordiam pro voluntate
Et qui ante nec inlevisbus pndâmpnen pecca-
re, poft modum exercent * aptiffimam negotiatio-
nem cum tyrannide in commiffis fibi ecedifis. Ora
fanctiffime papa pro me inutili fervo fanctitatis
vetto.

CONCILII PICTAVENSIS CANONES

Deem ytu fftreuni, Binim, aAiyar ttrutt efft-
(Ll mimu txtfft refmnt a<l tOHcillian Piitevm-
ft âme AK- cehbrtHHt a Jaaaa Ô* BmtdiÜ)
ljaetu.

D Ecrevit fanfta fynodus ut nullus epifeopus , abbas, prefbyter , vel quaelibet perfona de clero accipiat de manu regis vel comitis, vel cuiuslibet laici perfone donum epifeopatus, vel abbatias, vel ecclefiarum, vel aliquarum ecclefiafticarum rerum. Sed epifeopus a fuo metropolitano, abbas, prefbyter, & ceteras inferiores perfone a proprio epifeopo. Si vero laici, decretis canonici refiftentes, ecclefias violenter tenere prefumpferint, ipfi excommunicantur; in ecclefis vero illis nullum divinum officium fiat, nullus ibi oret, lumen non ponatur, mortuus non fepeliatur, tantum baptifmi gratia ibi uon negetur, infirmitati remedio pccitentium & communionis fubveniat.

Ut nemo epifeopatam, abbatiam, archidiacono-
natum, archipresbyteratum, praebendam vel alios
ecclesiasticos honores, vel in duabus ecclesiis
praelationes exerceat nisi in una tantum: &
neutrum horum quicumque per pecuniam acquirat
Et quicumque tali modo jam adquisivisse comprobantur,
omni remota occasione deponantur.

III.

Ut nullus de clero, five de populo, ecdefiastica bona jure confanguinitatis requirat fibi habenda.

IV.

Ut nullus epifeopus pro facris ordinibus , vel
pro ecciefiarum benedictioibus, vd quibuslibet a-
liis benedictionibus munus accipiat.

Ut nullus abbas, monachus, vd quilibet alius poenitentias injungat, nifi quibus proprius epifeopus banc curam dederit.

VI.

Ut abbates, monachi, canonici ecclēas, quas nunquam habuerunt, non emant, nec alio modo fibi vindicent, nisi contentente episcopo, in cuius fuerint diocesi. In illis vero, quas haftenus absque calumnia habuerunt, redditus * beneficia- que obtineant. Presbyter tamen de cura animarum, & de Christianitatis ministerio episcopore » u. pondeat.

VII.

Ut abbates * diaconi, qui presbyteri nonfunt, presbyteri fiant Sut praelationes amittant. Qui archidiaconatus tenent, diaconi fiant : qui archipresbyteratus , presbyteri fiant , aut honores amittant . Quod fi aliqua iufta caufa prohibent presbyteri aut diaconi effe non potuerint, praelationes amittant.

VIII

Ut filii presbyterorum & ceteri ex fornicatione nati ad sacros gradus non provehantur, nisi aut monachi fiant, aut in congregatione canonica regulariter viventes. Phdatlancs vero nniUte

“J0??”

CONCILIUM

■KNBWVS IV.
IMP.

J00

nus habeant; fed neque ferve, nifi a dominis fuis A
libertate dooow, j y

Aoomo Pwum Lato, S- J-

ANNO
onauti

<kr. < . |
- . r>IWI

Ut nullus diaconus, weebyter, vd fiibdiaraout
concubinam habeat; M» nec alliamfauninam, un-
dc mala fupcio habeatur, in una domo tecum
tinear, ft quicumque hujufmodi fiteerdotis, five
per pecuniam ordinati, miffam fcienter audierint,
excommunicationi fubjacere debeant.

Clerici anxu portantes, & ufurarii excommu-
nicentur.

Pi&avanfia humic- concilii aamtIOMm ft Ipfe facit
GragorIM poMifex int*. S. ft 40. lib. vs. neqn- mi-
ram vidaci dob«t vuoa ix hifcrica lypnopfi advertimus,
qaod in cedic- S. Alhoi Andciavaofa aoMtur amm
ion. cum mediant- Januario it. Kai-Mas Februarii
celebratum fic. Contra veto m chronico noftro Mal-
lescenti legimas ham virba pat- *a*- co. II. bibUoch-
car nov- manulienpe librorum.

Anno MtXXIX. forte excidit apiculx- tmtt, &
legendum MLXXIX. Hugo epifeopus LugduncaGs ft
legatus Koman* ecclefiae tenuit concilium Pi&a-
vis, primo die apod fiinâum Petrum, ft alio die
pd fandum Hilarium,

a^flmHoram

£9» A D C O N C I L I U M P I C T A V E N S E

Ab Hugave Diesfii A. J. £. celebratum mm 1078.

A D D I O.

B« M..B
S»Fpf T II. **B** Alxeitu tn Mifceûamis te, Vok pag. \$65. tufcio B tribuendis, Hie enim meminit Gottfredut fmIHmie
qua ofcitant-a fubreptus, epifcopam Arnolds Ce. cttjufdam ab Hfigone in fynodo PHTaveiffi cmttituta,
nomane^fis e concilia PIHaveiffi datant affignxndantate fane in canonibus oßava eft.

cmfuit concilio PIHaveiffi anno HQO. fut- Pafchali
H. pontifice celebrato. Quem utique mima routeferi,
fiffie demonftrat non tantum Lxtduneqfis archiepifee.
pi prafentia concilio IIII, cujus meminit Arnold*t,
quem tamen Piffievetffi amti hoo. nequaquam ad-
fuiffie ex affis ejufdem concilii apud tabbexm to. XII.
pag. 1081. confiât. Sed nec ataj Arnolds cum coo-
rilio amu 1100. congruere poteft. Ille enim jamepi-
teopus Romam petiit fub Alexandro 11. pontifice,
qui anno 1077. deceffit; obiit vere anno cpântodeci-
epifcopots uondum abfolxto, ut ex libella gefto-
rum ab epifcopis Cenomanenfibus in Analettis Mabil-
lorj- pag. 308. nov edit difcimus. Viciffim bac ip-
fa *pift ct,m cane Piftavenji anni 1078 plane cou-
gruit, utpote cui lj^gdunelfis Primas interfuit. His
ita je habentibus epiftolam bic damus utpote in affin
ejus concipi nondum infertam.

LITERÆ EKNALDI EPISCOPI CENOMA- NENSIS.

Da eapella Sablollj.

ERnaldus Cenomanenfis epifeopus, & Guan-
dalbertus Fulconi dec «10 falutem. Abbas ma-
joru monafterii, & monachi eius conquetti funt
ne me apud Lugdunenfem primatem, & externos
primores Pidavcnfis concilii, quod eorum orato-
riam capellam apud Sablollum xdificare prohibe-
mus. At illi rationem oftendentes, quod id fieri
non deberet, rogaverunt, ut cis xdificandi licen-
tiam tribuerem. Quorum au&oritati non obedire
inreligioium ducens, quod petebant benigne con-
cedi. Mandamus itaque tibi & cx nofta aucto-
ritate jubemus, ut cum domno Hilberto S.Mar-
tini monacho, per quem cpifcopalem aquam &
anate & crucein fe&ream miffimus, Sablollum ut-
que pegas, & in loco quem offenderit aquam
tpargas, crucein filgas. Vale.

Ad res parites kutut concilii referas edifiium,
«pt'd buc tranfero ut yarmirthonorum Gall- thrift,
to. I. pag. 105. in quo de canone quodam concilii Pi-
Hnvottffis fit ferme, quo novo argumento confirmatur
Zahbzi fententia de canonibus Piiaveiffis concilii pra-
fenti buic ah Hugane Dienfi habito, non vero alteri
Ami fIK. a Joasme & BenedHo A. S. 12. confia

Gosfredus Det gratia dux Aquitanorum & Wil-
Jelmus filius ejus. univerfis canonicis ccclefi* glo-
riofiffimi confefforu Hilarii, tam praefentibus,
quam futuris, imo & uoiverfa in Ducatu Aquit-
anis &c,

Quapropter nos, ego videlicet Gosfredus gra-
tia Dei Aquitanorum dux & abbas, quantum lai-
co licet, ecclefix beati patroni noftri Hilarii, ft-
liufque meus chariffimus Willelmus ex petitione
canonicorum ecclefi* praefat, & praecipue Dom-
ni Goffeni venerabilis Burdegalenfis areniepieopi
& cjuftdem ecdefix theia'aarii, necnon conlenfu
& collaudatione Domni licmbardi Plâavenfis pon-
tificis, pariterque procerum noftri palatii deter-
minando confirmamus, & confirmando determi-
namus, ut ab hac die in perpetuum nullus cu-
iufilbet presbyteri filius vel diaconi, vel fubdia-
coni, aut alicuius clerici, nullus quoque fpurius,
id eft qui non eft de legitimo matrimonio natus,
fiat unquam in ecclefia iupradida quolibet modo
canonicus. Si autem aliquis ex iftis, fcilicet ex
clericorum filiis, vel exteris fpuriis, antequam e-
ditum Domini pape Gregorii VII. quod dc illis
promulgatum eft in concilio Piftavenfi a Domi-
no Hugone Dienfium epifeopo, & fedis apoftoli-
caee legato effet recitatum, fidus eft in illa cano-
nicus ficut ille utique permittit, ut ita permaneat,
permittimus. Sed tamen ut nullo mbdio ibi ad
quodlibet minifterium amplius promoveatur, in-
di(Tolutiliter fanciendo ftatuimus, & ftatuendo
fancimus; utque adeo etiam per univcrfa tempo-
ra fuccedentia decretum iftud auctoritatis noftat,
imo apoftolic* ratum elle duximus & illibatam
fore voluimus, quod illud feribi fecimus, feriptum-
que manibus propriis confirmavimus; confirmatum
autem figillo noftro contignavimus?, confignatum
quoque peflonis fuppoñitis ad conftipulandum tra-
didimus. Addimus ouoque prxfenti decreto aliud,
quod in praedcceffôrum nofttronum privilegiis ftat-
utum elle invenimus, ut ab hac die ft deinceps
fupra LX. canonicos nullus in canonicum confiti-
tuarur, neque donum, neque inveftitura, neque
nrctium cuilibet detur, donec aliquis de num. LX.
moriatur, exceptis illis, quos fupra LX. pofitoa
effc modo invenimus, quos m canonicos confiti-
tuendos dic fuis temporibus concedimus. S^num

foi -*FwW> SUESSIONE NSE, "INFôJ""v. y8x
 ■ cmiisn Otfigii cantore, WiUelmi nepotis archiepifcopi, Ariarum, Borelli da Monasterio, Hugonis-
 . ^«>1«» Iobdecani &c.Gos- pofiti, Maingonis de Mella, Hugonis de Tezi-
 Im.. * fi**i Aquitanorum ducis, Guillelmi filii ejus, gnem. Hujus autem privilegii feienter violatores,
 Gofcelini Burdegalenfis archiep. & thefaurarii S. omncfque eis confindentes ex prece praedirii prin-
 Htlarii, Ifetnberti Pidavcnfis epilcopt, Amati a- cipis, fle filii ejus Willelmi & fupplicatione cano-
 poftolkz fedis Vicarii, Rainaldi thefaurarii S. nicorum przfatz ecclefiz. Ego Gofcelinus Bur-
 Martini, Simonis prioris S. Nicolai, Guidonis degalenfis archiepifcopus & Ifembertus Piriav. prae-
 abbatis novi monafterii, Adcmari abbatis S. Mar- fui, fit Amatus fedis apoftolicz vicarius excom-
 tialis, Odonis abbatis S. Joannis, Gervafii abba- municamus atque maledicimus, nifi refipuerint,
 tis S. Savini, Bertranni abbatis S. Juniani. Haec & ad emendationem quamcitiùs venerint.

CONCILIIUM SUESSIONENSE, IN ECCLESIA S. MEDAEDI

Sub Manafic Archiepifcopo celebratum, in quo RatboldisNoviomensis epifeopus conçedit
 Monafterio S. Theodorici altare de Emmes.

Ex Cbetrterio S. Theodorici.

IN nomine landz, & individuas Trinitatis Pa-
 tris & Filii & Spiritus fand. Si ecdefiarum
 follicitudo pafforibus eorum incumbit quotidiana,
 ecclcfiafticz dodrinæ cenfura eft, hujus dodrinæ
 cenfura fanâ Spiritus donum fit dilerio Dei eft;
 paffores vero licet ecclcfias fibi fubditafcura pro-
 penfiori familiaris etiam, amabiliufque protege-
 re habeant, ad procul remotas & a jure proprio
 alienas oculum convertere, eifque juxta temporis
 qualitatē, & neceffitatū opportunitatem, ma-
 nus impigrae porredione, animi libentis afferu,
 fuffragio etiam augraentoque privilegii, debent
 fubvenire. Quia ergo hac & difciplina & fihola
 infnii debemus, & infruimur, ego Ratholdus
 nomioe non merito Dei miferatione Noviotnenfis
 epifeopus, confiderans quanto devotionis Audio
 predeceffores noftri monafico ordini propitii ec-
 clcfiam B. Theodorici incrementis in epifcopatu
 noftre locupletem effecerunt, ad petitionem do-
 mini Raimboldi beatæ memoris cjuſdem loci Ab-
 batis, inter rcligioſos nominatiffimi, in Concilio
 Sueffionis in ecclcfia S. Medardi ab archiepifco-
 po Manaffe habito, obtentu cjuſdem archiepifco-
 pi, altare de villa Emmes conceffi: ita quodY-
 vo S. Quintini canonicus de eodem altari quod
 tenebat tunc fe deveſtitivit, altare mihi reddidit,
 redditum præfato Abbati juxta fupraſcriptum te-
 norem tradidi; metropolitani enim auâoritatem
 noſtneque cooſſenſionis attipulatione fimeitum fuit,
 quatenus fiib eadem libertatis linea, qua Lothar-
 rius rex privilegii firmitate altare & ecclcfiam de
 Atheis cum capella aſſenſu & favore anteceſſoris
 noſtri poſiit, eadem pariter & altare de villa
 Emmes confitteret, licet ut poſtquam (olidos tres
 perfolveret, ab omnium exadione penſionum li-
 bere permaneret. Sane ut noſtræ amhoritatispa-
 gina rata inconcuſſeque in llecula percurreret,
 figilli noſtri impreſſione corroborevimus, & cla-
 rorum virorum qui afluere ſignis & adWmonis
 corroborari fecimus.

Observatio Philippi Larbe, S. J.

SaaCoM-1- conciliuaa vidi Rai adferibant anno
 Chriſti mxxxviii. celebratu* pnrhde Manaffè Remenh
 archiepifcopo, cujus mcminiile perhibetur Balduim
 Novio*en(i & Tronenſis epifeopar in chronico Ca-
 ■Mracenſi. Veru* in bla qu- exeam illius auAoris e
 ditis *OMBznſis mihi nondum apparuit.

Ceneil. Cnerel. Tom XX.

er Confiraitio fxbmiffioj S. Quintini Bel-
 lovMe^is.

Gil Ch'IA.

Philippus Dei gratia Francorum rex. Inſtitpta
 regia de rebus ecclcfiafticis aut ſecularibus
 publica vel privata fine ulla juris controverſia prio-
 rum Regum juſſu & auâoritate firmata non vio-
 lare, fed luconcuſſa fervare, noſtra quoque nulla
 juris parte reclamante, prrfentibus ac polleris ier-
 vanda mandare, regii culminis eft opus implere.
 Unde notum volumus fieri eundis orthodoxis ec-
 cleſiz filiis tam przfemibus quam longe poſitis,
 „viventibusque & raiſcunus, quod fande Belvacen-
 ſis Ecclcfiae Guido reverendus antilles orator au-
 res adierit noſtra: pietatis, fuppliciter nobis inil-
 mans, decentiffimam baſilicam fe fundafle inho-
 nore & memoria ^lorioſiffimi Quintini martyris,
 a qua noſtre fubhmítás decreto ita dominium
 poſtulat univerſas poteſtatis exterminari, ut grex
 dominicus in eadem baſilica Deo ferviens, nullius
 extraneæ poteſtatis ibidem fzvicntis poſſit inſecta-
 tione turbari. Cujus petitioni libenter affenſum
 præbemus & regie majeſtatis auâoritate fancimus
 ut deinceps in pnediâ baſilica vel in vico eidem
 adjacente, non epifeopus, non aliqua quz. unque
 ppoteſtas aliquid ſibi juris ulurpet, prztcr hujuf-
 dem loci przlatum, aut eos qui ab eo poteſta-
 tem acceperint, excepto quod Bclvacenſis fedis
 antifſes defundo cjuſdem loci Przlato, eleri one
 fratrum aliud ibidem ſubſtituat, qui res Ecclcfiz
 frenue St fideliter admimilret; ea quoque quæ
 eidem Ecclcfiz a przdido Epifcopo vel exteris
 fidelibus donata ſunt, vel quandoque donanda
 przfimti teſtamento Deo vel Ecclcfiis debita li-
 bertate donamus, & irrevocabiliter deczteropof-
 fidenda, qua pncellimus poteſtate, ordinamus:
 Quod ſi quis contra audotitatis noſtræ decretum
 quidquam moliri priefumpferit, quodque pro re-
 ver*nt'a tam tyris tam pie fancitum eft,
 violare tentaverit, rvgziz majeſtatis reus judicu-
 r, & facrilega ejus periuafio irrita penitus habeatur.
 Ut autem rellatior audoritas noſtri poſſit eſſe pre-
 cepti, figillo noſtro fubter illud fecimus figillari,
 & nomina ſublimium pcriimanim, in quarum
 prxlentia confirmatum eft, cum nota cujuſque
 pariter aſſignari. Ego Philippus rex Francorum
 mea manu fitbſcripſi. Ego uuilfelmus rexAnglo-
 rum mea manu ſubſcripſi. Signum Roberti regis
 dapiferi. Signum Galerandis camerarii. Signum
 Hervd buticularii. Sitnum Adam conſtabli.larû.

Ii 3

Si-

ro] CONCILIUM «'» » 04

Signum Anfelmi Beccensis Abbatis. Signum Ba-Agis Francorum fit Guillelmi Aegiorum Ragis
Hann tiui[^] Bt,Viren^{***} ecclesi[@] thefaurarii. Signum Com- circa Gerborredum, anno Incarnati Verbi 107»,
t.yt mnis Hugoiis fratris Regii. Interfuerunt autem au. vero Philippi regis Francorum XIX. Recitatum
dem Ecclefix praelatus, Alufus monachus, comes vero & confirmatum est sub pneftatia pñadidi
Ivo de Belmonte, Alhericus de Cociaco, G^{*u}- Venerabilis Manafic Remorum archiepifcopi, fit
fridus de Galmonte, Eanctlinus Cafarus Belva- plurimorum SS. Patnun in Sudfionb condi»,
centis eccklis, Radullhs Cafatus Belv. ecclesi*, quod sub eodem archiepifcopo celebratum est in
Anoldus Meldenfis, Aicelinus de Bullis. Signum ecclesia SS. Maryrum Gervafii fle Prothafii XVI
Manafic Remorum archiepifc. Signum Tbetboldi Cjl. Mail. Ego Manafles Retnenfis Archiepifco-
Sueftouin ep icopi. Signum Guidonis Belvacnfis pus mea manu fubfcripfi. Quicumque hoc firma-
pile. Si./.. Gerardi Omeracenfis epife. Signum mentum de extero violare praefitmpfcrit, Chrifti
R< gerli Catalauncnfis epife. Sign. Ratbodi No- martyris Quinriui accufationem apud diftridum
viomemfis epifeopi. Signum Ivonis Silvanedenfis iudicem incurrat, & nofta auâoritate, nbftss-
epueopi. Sign. Huberti Tarvanenfis epife. Signum ?uc congregationis in idipfum tandiu anathema
G^drfri, Cancellarii. Sign. Varini Archidiaconi. it, donec digne fatifsteiar. Ego Gislebertus ad
Sign. Amnfi Archidiaconi. Aduin publice in ob- vicem Rogerii cancellarii relegendo fubfcripfi (s).
iidiione prxdidorum Regum, videlicet Philippi re-

CONCILIIUM ROMANUM IV.

In quo Guibcrtus Ravennas, Tedaldus Mediolanenfis, alique plures epifeopi excommuni-
camur, anno domini m l x x v i i i . tempore Gregorii pap^{* VII}.

Dnfr vt. A Nno ab incarnatione Domini millefimo fep- Cfic tam ab ingreffu & honore pñedid^{*} ecclefia,
■** tuagefimooftavo, pontificatus sero Domini quam omnium ccckfiarum, sub perpetua & irre-
Gregorii pap^{* VII}. anno 5. celebravit ipfe do- vocabili fententia fubmovemus, & ufque ad fa-
minus Gregorius papa fynodum, ubi interfuere tisfadionem anathemate percutimus. Renovamus
archiepifcopi & epifeopi diverfarum urbium fere etiam excommunicationem a predecefforibus no-
numero centum, nec non & abbatum, ac diver- ftris factam fuper Gaufridum archiepifeopum Nar-
foruin ordinum clericorum & laicorum innume- bonenfem, & abfque ulla recuperatiouis fpe ab
rabilis multitudo. In qua apoftolica conftituta epifeopali officio eum fubmovemus.
corj&borans, multa que corrigenda erant corre-
xit, & qu@ corroboranda firmavit. Inter cetera
namque in fine fynodalis abfohtionis h<c anne-
xuit, & perpetu^{*} memori^{*} pro potetis feribenda
•Tkt>b, id>enwnjav;t, jta dicendo: ‘ Tedaldum diftum archiepifcopum Mediolanenlem, & Ravennatem
Guibertum, inaudita hrrcft fic fuperbia adverfus
hanc fandam calihoccam ecclefiam feextollentes,
ab epifeopali omnino fnpendimus & facerdotali
officio, & olim tam fadum anathema fuper ip-
fos innovamus. Arnulphnm Cremonenfem publi-
ce coram nofta pratlentia convidum & confiren-
tem fe fimoniacum, ab omni epifeopali officio
abfque fpe re operationis deponimus, & ufqucad
dignam fatifadionem anathemate percutimus.
Rolandum vero Tarvifienfem, qui pro adipifeen-
do epifeopatus honore fubdolis factus leg[^]tus in-
ter regnum & facerdotium fihifma facere non
abhorruit, ut amodo & ufque in feculum epifeo-
pali carcat dignitate, apoftolica cenfura cñie-
mus, fi ut nullus fucceffioium noifrorum fux con-
fiderationi aliquo modo cunlentiat, modis omni-
bus prohibemus, & perpetuo eum anathemate al-
ligamus, nifi refipuerit, & digne Deo fatifsecc-
rit. Hugonem cardinalem tituli fandi Clemen-
tis, tertio ab apoftolica fede damnatum, eo quod
afpirator & foetus fadus hxrefis Cadalo Parmen-
fis epifeopi, fic iterum conftitutus legatus apo-
llicat fed’s, hxreticis & fimogiacis, & ab apo-
ftolica fide damnatis fe comunxh, & tertio fadus
apoftata & hxr.-fiarcha, fchilmata & divifiones
atque icifturas in ecclefia Dei tentans eam icin-
dere fecit, ab omni facerdotali officio privamus,
De caufa re[^]it^{*} Hnrici, & aũtntHt. H...vñ
* nltor.a.
Et quoniam * lis & perturbatio regni inmaxi- * fñ< *
mum lanâx ecclefi[@] periculum & detrimentum P.”. *...
quotidie redundare * cernimus, placet nobis eia- * <«.
laborare pro viribus, quatenus idonei tam religio- »»<’.
ne, quam etiam feientia pollentes nuntii e late-
re apoftolicx fedis ad partes illas mittantur, qui
omnes religiofos & iuftiti- amatores in Teutoni-
ci regni partibus commorantes clericalis & laica-
lis ordinis viros & ad hoc opus idoneos convo-
cent, cum quibus (Domini gratia pneunte) aut
finem & pacem iufte componant, aut veritate
percognita, cui parti magis iuftitia faveat, ad
plenum addilcere valeant: quatenus pars iofulla
dcffittat, fç apoftolica audoritate munita, iuftitia
vigoris & audoritatis robur obtineat. Verum quo-
n am nonnullos diabolico inftindu colledos, ty-
rannidis fux facibus accenfos, turpis lucri avari-
tix mancipatos, difcordi.m potius quam pacem
fieri fic videre defiderantes, fore non ignoramus;
ftatuimus ut nulla unquam perfona alicujus po-
tenti*, five rex, aut archiepifcopus, epifeopus,
dux, comes, marchio, five miles, aliqua pr⁻-
fumptione, temerariove aufu, fraude, dolove,
leu aliqua perturbatione, legatis noiftris obfiftere
fic contraire, ne iuftitiam fic finem componant,
pertentent. Quicumque autem temerario aufu
(quod non optamus) huius noiftrx conftitutionis
violator extiterit, legatifque noiftris ad hanc pa-
cem componendam euntibus pnominatis frau-
dem opponere tentaverit, vinculo eum anathe-
ma-

fa) H be^{*} rx Hc r.tta certum habiti bujua Concilii annum, tum etiam Patrum nomina, qui buie interfue-
runt, qu@ im->u rx p->cedenti non fati^{*} innotuerant. Nec removeor quod hic Noviomenfia epifeopu^{*} eft
Ratbodn ou- r-ipta tut.c fedebat, in precedent. vero frribitur Ratholdn. nam forte idem eft nomen, cum
tempore hian.ttu Renenti^{*} Archiepifcopi nou nifi Ratholdw, fit non aliti^{*} finilis nominis relideret.

W BUBDIGALENSE. « « m c o s i v .

— I mati» alligamus, & no· Mum in fpiritu, verum A to, ut a pcedeffloribus noftris ftatutum eft, ju-
 e,?a c = corpore, fle omni peoiperitam hujus
 CARISTI vitat apoftolica potexUte innodamus, fICvi&xiam
 clus ia armis auferimus; ut fic faltea cootfun*
 dantur, fle duplici confufione fit contritione coo-
 terantur. Item * Kainario vero Qginoni filio
 * «.IMTi- inducias trium hebdomadarum damus. Quod fi
 * * * * * In patio ifto coram prefeptia noftra aut per fc
 aut per legatos fUos iuftitiam facere noluerit, eo
 quod fratrem fuum manu fua interemit, & mul-
 ta perjuriam m fcektus incurrere non abhorruit,
 fit cognatam fixam & puptito-, libero* utique fra-
 tris fm, caftra eorum diripiendone flepnedia,-con-
 tra periculum anims- fu* vexare non definit,
 Tramafto pasodminaro termino anathemate eum
 alligando percutimus. Et filium comitis datis B
 inducilisufque in Primas, fimili excommunicatione
 innodamus, eo quod Lucenfan ecclefiam quic-
 te manere fua diripiendone minime permittit. Ex-
 communicamus omnes Nortmannos, qui Invadere
 I m terram fanfti Petri laborant, videlicet marchiam
 fX O****4 Firmanam, ducatum Spoletanum, fle eo- qui Be-
 neventum obfidet, fle qui invadere & depnedari
 nituntur Campaniam fit maritimam, atque Sabi-
 nos, nec non fit qui tentant urbem Romanam
 confundere. Epifeopo- vero qui acceptis epiftolis
 noftris, aut cognitis, neque per fe, neque per
 canonicam excufationem ad praefentem fynodum
 venerunt, ab epifeopali fufciaendimus officio, &
 quicumque eonun, feu epifeopus five presbyter,
 ptaedidis Nonmannis, donec excommunicari fue-
 rint, divinum officium fecerit, a faerdotali offi-
 cio perpetuo fubmovemus. Abbati Farfēfi otto
 fimiliter dierum inducias concedimus; poft quem
 terminum, nifi ad emendationem venerit, excom-
 municamus, fle ei corpus & fanguinem Domini
 interdicimus, abbatifque ordine in perpetuum ca-
 rere eum cōnfemus.

Et quoniam Dei iudicio nonnullos naufragio
 perire cognofcimus, fle eos quali legali jam iure,
 diabolico imo intindum, ab his quibus mifericor-
 diter fublevari & confolari deberent dcprrdari
 confpicimus: ftatuimus, fle fub anathemati» vincu-

to, ut a pcedeffloribus noftris ftatutum eft, ju-
 bemus, ut. quicumque. naufragum. quemlibet, &
 bona illius invener, fecure tam eum quam *
 omnia fua dimittat. Ordinationes vero illorum * b..» f..
 qui ab excommunicatis funt ordinati, fandorum
 tatrum fequentes veftigia, irritas fieri cenlemus,
 terum fandorum pnedefflorum Doftrorum ftatu-
 ta tenente-, eo- qui excommunicatis fidelitate aut
 facramento confrifti funt, apoftolica audoritate
 a facramento abfbvimus, fle ne fibi fidelitatem
 obfervent omnibus modis prohibemus. Item. Et
 quoniam multos, peccatis noftris exigentibus, pro
 caufa excommunicationis perire quotidie cerni-
 mus, partim ignorantia, partim etiam nimia fim-
 pUcitate, partim timore, partim etiam neccffita-
 te, devidi mifericordia, anathematis fententiam
 -d tempus, prout poffilunus, opportune tempera-
 mus. Apoftolica namque audoritate anathemati*
 vinculo hos fubrrahimus, videlicet uxores, libe-
 ro-, fervos, ancillas, feu mancipia, nec noons*
 fticoe & fervitote-, fle omne- alios qui noa adeo
 curiales funt, ut eorum confilio fcelera pepe-
 trentur, & illos qui ignoranter excommunicati-
 communicant, feu illo* qui communicant cumets
 qui communicant excommunicatis. Quicumque
 autem aut arator, five peregrinus, aut viator,
 in terram excommunicationun devenerit, ubi non
 poffit emere, vel non habet unde emat, ab ex-
 communicatis accipiendi licentiam damus. Et fi
 quis excommunicatis pro fuffentatione, non ft>
 Cpcrbi* fed humanitatis caufa, aliquid dare volue-
 rit, fieri non prohibemus. Aftum Rom* in co-
 clefia Domini Salvatoris quinto Nonas Martii f
 loqtope pma,

NOTA SIVS INI B J N II.

Co»r»/icw.) Hic a&is fynodalibo- redirabitur Ma-
 rianus Scotos in chronico, leribena Gregorian» ia hac
 fynodo Henncum retent regno erivaff- , illudque in
 Kodulphum Suevi® ducem tranftoliffe. Nao» nonnifi
 poß biennium a Sasoniboa & priocipibos imperii ei-
 &ut audoritate Greorii confirmaro- fait , at infra di-
 cemus in cooedio Romano VII. fynoSica epiftala do
 rehus io hac fynodo (effis extra fupra lib. f. epift. rj.

@g>€&<S@€&

CONCILIIUM BURDIGALENSE

Cui Gotcelinus archiepifcopus interftit, & ecclefiam B. Marias de Solaco adjndieat abbat
 S. Crucis Burdigalenfis.

B» M»l»n»- »».T^ nonane fan&r & individuas Trinitatis Pa-D lenii, fit villelmo Aufcjenfi. Radulfo quoque
 JL tris & Filii & Spiritus fanfti. Ego Amatus S.
 *tau i- r- E. Legatus, EHorentiuraque humilis epifeopus,
 * * * * * iuflii ac vice Domini domni PP. Gregorii VII.
 ob ecclefianim Dei comeftionem in Aquitani*
 partes directus, omnibus fidelibus pnrictibus Co
 futuris. Per hoc privilegium noftr* autoritatis
 notum fieri voto, quod controvert* illi fle alter-
 cationi, qu* inter Arnaldum Trencardi abbatem
 S. Crucis, fle Arnaldum abbatem S. Severi, fle
 monachos utriufque congregationis, fuperecclefia
 S. Mari* de Solaco diutius agitata, fle ufque ad
 pradiffam fedem apoftolicam fuerat perlata, in
 fynodo, quam cum confratre noftro Hugoe S.

Turonenfi, nec non & Dolcnfi cum eorum fuf-
 fraganeis coepifcopis & abbatibus, fimulque aliis
 religiofis periooli tam clericorum quam laicorum
 refideremus, atque Domino noftro Jefu Chrifto
 coopérante, & fermones concilii confirmante, de
 multis utilitatibus fande Dei ecclefia: profuturis
 pertradaodo decerneremus ad dandam definitio-
 nem canonicam fuper controverfia que erat inter
 fupra memoratos abbates de praedida ecclefia S.
 p Mariae, penultimum Concilii indiximus diem.
 Die igitur determinata inflante, utrique fupra
 nominati abbates cum advocatis fil ratiocinatori-
 bus fuis in concilio afliterunt; fle prout quifque
 melius potuit, caufam fuam licenter enarrave-
 runt, & enarrando peroraverunt. Clamoribus ita-
 que tCDoribufque utriufque partu, omnibufqueeo-
 rum rationibus a concilio diligenter auditi* ac
 fiftbiliter pertra&atis, ad ultimum ut per omnem
 modum Latisfcret importune invafioni Arnaldi
 ab-

tum in nobis, vel potius quantum in ipfa fuit
 iuftitia, certum tandem & canonicum impofui-
 mus finem. Cum enim in pna&a fynodo con-
 vocatis archiepifcopis, Godilino fclficet Burdiga-

abbatis & Severi, & at perpetuam fikntium ipfi A. jniffam in ipfam eedefiam fe *vitetitm* non fava-
 ***Σ- & omnibus UKceffcribus «jus fuper ecdefia S-Ma- furam pramiffit; fubmde ipfi: D. papa Alexander
 --4- itMonkn Centura imponeretur; << ipfam Aroaidam Trencardi abbatem S. Crucis de
 decreto Concillii juravit Anuddus Trencardi abbas ipfa ecdefia S. Marie reveffivit. Apoftolica ergo
 S. Crucis, lincta manu monachorum fisorum, ante & Concillii fidtli- auctoritate, Arnaldum Trencar-
 te nos in medio, & in confpctu Gooocillii, illud di abbatem S. Crucis de ecdefia S. Marte de
 dem facramentum five juramentum, de veritate Solaco in ipfo Concilio inveffivimus, & ab om-
 feilicet fui privilegii, quod dominus papa Alexan- nibus fueeeubribus fuis jure perpetuo cum omni-
 der jam diu ante decreverat Rome, debere ante bus ad fe pertinentibus poffidendam canonum Cen-
 fe jurari ab ipfo Arnaldo Trencardi, tertia tan- tura decrevimus. Qt autem hac Concillii definitio
 tum manu monachorum fuorum Gregorio abba- firma temper & illibata per (occedentia ma-
 ti S. Severi. Omnium etenim fidelium potterira- neat tempora, hoc privilegium nofttra auctorita-
 ti notificari volumus, quod multis tctificationi- tis feribi *pracepimus, & figilli noftri impreffioae
 bus canonicis io ipfo Concilio Burdcgaknfi co- signari juuirus. Aftum & definitum in concilio
 ram nobis approbatum fuit Grreortum abbatem Burdigaleffii in ipfa matre ecclefia in honore bea-
 antecefflorem Amaldi abbatis SScveri ufque adeo B torum apoftolorum Andree & Jacobi confnttfta
 legibus canonicis jam ante conviftum fume Rame anno mxxviii. ab Incarnatione Domini , Ind.
 * <.-■.a. ante D. papam Alexandrum * pro injuria quam ii. concurrente i. epafta xv. iv. Idus Octobris,
 faciebat Arnaldo abbati S. Crocis de ecdefia S. anno vero vi. pontificatus D. pape Gregorii VII.
 Mariz de Solaco; quod ipfe abbas Gregorius ip- allante & confirmante Vellelmo nobiliffimo A-
 iam ecclefiam S. Marie de Solaco in manu ip- quilanorum duce & comite Gaiconie cum fuis
 htu D. papa Alexandri dtmtfit , & in manu e- principibus.

SYNODUS EPISCOPORUM, ABBATUM,

Totiuque Qeri Cathedralis Ecdefia Rotomagenfis in caufa depofitionis Joannis Archiepi-
 fcopi ob infirmam valetudinem ab Huberto Cardinali fedis Apoftolke legato
 Rotomagenfi habita -nno mxxviii.

2* l<is. μ yrAndaturn de hac fynodo habenda fubindi-Cgenfis agitudine data , & fupra inter Gregorii
 »*«.*»«* IVI cat Gregorii VII. ad Guillelmum Anglo- Epift. I.j. epift. 19. allata
 rum Regem Epiftola de Archiepifcopi Rotoma-

CONCILIIUM ROMANUM V.

PRO RESTAURATIONE SANCTÆ ECCLESIAE

Celebratum anno Domini mxxviii. tempore Gregorii pape VII

ùwU «* lofi. Nno ab incarnatione Domini milkfimo fe-D ecclqfinxrm de mani&u lmcorm.
 '0 «.< P,u> e'.,,ju , pontificatus vero domi- Et ne prabenda vel officia ecclqiaftica vendantm.
 ** ni Gregorii leptimi pape lexto, ' tertio Kalen- De con/angnitate
 das Decembris, indiftione lecunda , celebrata eft De fimoniaci.
 lynodus Roma: in ecclefia fandi Salvatoris pro De cafiitote clericorum.
 reiiauratione fanfte ecckfiz . In qua inter alia De /offis erdmatsnbsx.
 excommunicatus eft Conftantinopolitanus impera- De /effis pomitentii.
 toi , allique qui fubferipti habentur . Juraverunt {insister vera pernitentia detnr
 quoque legati Henrici & Rodulphi , quifque De decimis 4 latcu mjr/ie detentis
 pro Domino fuo, quod nūftis dolis colloquium kga- De patriarcha Aqnslejesfi.
 torum fedis apoftolicz in Teutonico regno haben- De patriarcha Gradenfi.
 dum impediunt Cenftituta etiam funt illic ad De imperatore Conftantinopolitam.
 utilitatem fanfte ecckfiz qtzdam capitula quz De /effivilaibus pontificnm Romanorm celebrmo-
 in fequentibus denotantur. dis.
 De Teutonicis contradicendis , ne pbadia efclqfia- De abfifnentia /abbots
 fisco a regibm doto , five ab invitis epifeopis , de-E De Jndms non proponendis Cbrifiianis.
 /ineant De /eniti Petri hereditate occnltata.
 Vt iteram excommunicentxr illi quorum cxlpa col- Vt nsdlsa ptnstns /xjcsptatnr fine literis epi/copi
 remarfit /ni , nfi forte fmrnt epijcopeu mortmu vel exccmm
 Norboeunfis arihiepifcopui nerunt extotrtmsaucetKr. munientns.
 Et alii qsu ol Amato epifeopo funt excommuni- Ut mdlsu abbas decimas tf primitias fine an3o-
 catl . ritate Romam pontificis fen epe/copi canfen/n, inen-
 Comes /anili ^t^idss excommasxetxr propter ir- jns dictccfi habitat, detineat.
 rorem . Vt mUns epi/cops gravamen, fen /ervile /ervi-
 Et idem monafterfum , fi fuerit in potefiate co- liam, ex nfn abbatibeu imponat.
 mittis . Vt /acerdotes fine licentia /ni epifeopi , & monq
 Monafternm /eniti BenediUi montis Caffms de/en- chi de natis monafteriis fim licentia /mrsaeo abba*
 datnr ab omnibus hortmaxnis. txm non recipiantur.
 Vt mtrad'catxr ne aliquis occipiat Hruetfityram Vt epifeopi qni ronfen/crint fornicationem vel in-

éSùS,

-f''.

Ut mU> efifari fraliu eeriffin fe fevqclefv tri-
hunt fiee ppa,β it fiu fiat eefretie-
-r. Ceteri unfulin anitfittifi fiti if
frxtnu fumat i>t Utut an> fnnfiatati : β ettUnt
pnqfimy/rfes, A tffiā- fiu fi^eniathu , ftni
vūüttut ql vd intuiti itn&iut ttdtfti» *rdinhtrt
UUUU tvtautt ttui umditiau, vel fe hntficitat
tmUtian.

Ut aouū tffupit trttj iittrnm fe fiāt eckfiit
itttri faiat, & tnavntr tctltfin fitw artā nti-
litntt' eut ftevi nectfittt, tuile tueie utUefui>-
gmie tctleflu fithreiat, æ perirefe* fecrtkgh,
fuei effit, feremu/.

Ut euuatietur ieicir cure faute priaat eulute
fee lecūuet htaat, tf xckflej f^gUtn.

Ut fū crteut fartau fe flenuū tuife velunt
behrē nilifūi prtnrat efftrt.

Decrete ^eelea a Ale frale feŪe : tmdie eritu
hfilcrlMer, furent Intent tituli kehntlr.

I.

QpicumqtK militum , vel cujufcumque ordinis
vel profefbonis perſona , praedia ecclēfiastica a
quocumque rege , feu ūculari principe , rd ah
epifeopis invitrn feu abbatfius , aut ab aliquibus
ecclēſiarum reſtoribus fuſeeperit, vel fuſcepit, vd
invaſit, vel etiam de reāorum depravato feu vi-
tiofb eorum confenſu tenuerit , nifi eadem pre-
dia ecclēſiis reſtituerit. excommunicationi ſubja-
ceat.

Si quis Nortnumnonun, * vel quorumlibet bb-
mīnum, prēdis monafterii fanāi Benediāi mon-
^*@nī invaſerit, vel quacumque res ejufdem
monafterii injuſte abſtukrit, & bis vel ter admo-
nitus non emendaverit, excommunicationi (nbja-
ceat, donec reſipifeat, dc ecclēſie ſatiſfaciat.

II.

Quoniam inveſtituras ecclēſiarum contra ſtatuta
ianāorum patrum a laicis perſonis in multis
partibus cognovimus fieri, & ex eo plurimas per-
turbationes * in ecclēſia oriri , ex quibus Gnri-
ftiana religio conculcatur ; decernimus ut nullus
clericorum inveſtituram epifeopatus, vel abbatir,
vel ecclēſie , de manu imperatoris , vel regis ,
vel alicujus laice perfixtx , viri vel femine, ſu-
cipiar.

Quod * fi praſumpſerit, recognofcat inveſtitu-
ram illam apoſtolica auāoritate irritam eſſe, dc
ie nſque ad condignam (atiſſadionera excommu-
nicationi ſubjacce.

III.

Si quis praebendas, aichidiaconatus, prepofitura
« , vel aliqua officia ccclēfiastica vendiderit ,
vc! alne* quam ſtatuta fandorum patrum prſci-
piunt ordinaverit , ab officio ſuſpendatur ; di-
gnum cit enim , ut ficut gratis epifeopatum ac-
cent, ita membra ejufdem epifeopatus gratis di-

IV.

Ordinationes quae interveniente pretio, vel pre-
cibus, vel obſequio * alicujus perſonx ea intentio-
ne impcnſo, vel que non communi confenſu cle-
rici & populi ſecundum canonicas fināiones fiunt.
Ac ab his ad quos confecratio pertinet non com-
probantur , infirmas Ac irritas eſſe dijudicamus I
quoniam qui taliter ordinantur, non per odium,
id eſt aer Chriftum, inſtrant, fed, ut ipſa veri-
us leſtarar, fines ſunt & latrones.

FaMas poenitentias dicimus , qu* non ſecun-
dum auctoritatem ianāorum patrum pro qualita-
te criminum imponuntur. Idoaque quicumque mi-
les, vd negotiator , vd alicui officio deditus
quod ſine peccato exerceri non noſſit, ſi culpis
gravioribus irretitus ad poenitentiam venerit, vd
qui bona alterius injnſle detinet, vd qui odium
in corde gerit, dc reognoſcat fe verampoeniten-
tiam non poſſe peragere, per quam ad ſternam
vitam valeat pervenire, nifi arma deponat, ulte-
rutque non ferat, nifi oonſilio retigkdrum epi-
ſcoporum pro defendenda /uſtitia , vd negotium
derelinquat, vd officium deferat, Ac odium ex cor-
de dimittat , bonaque quſ injuſte abſtulit reſti-
tuat. Ne tamen deſperet, interim quidquid boni
facere poterit, hortamur ut faciat , ut omnipo-
tens Deus cor illius illutrtt ad pernitendam.

VI.

Decimas, quas in ufum pietatis coceſſas eſſe
canonica auāoritas demonſtrat, a laicis poſſideri
apoſtolica auāoritate prohibemus . five enim ab
epiſcopis, vel regibus , vel quibuſlibet perſons ,
eas acceperint , nifi ecclēſias reddiderint, ſciant
fe facrillegi cnmen *committere, At aeternae darn-
nationis * periculum incurere.

VII.

Quia dies fabbad apud ſimſtos patres noſtras
in abſtinentia celebris eſt habitus, noſeorumdem
auāoritate n fenuentes, falnbntr admonemus, ut
quicumque fe Chriftiane religionis participem eſ-
ſe deſiderat, ah etu carniū eadem die, nifi ma-
iori feſtivitare interveniente, vd infirmitate im-
pediente abſtineat.

VIII.

Ut nullus abbas decimas ſic primitias, At reſi-
rua que ſecundum ſtanita canonum ad epifeopo-
pertinent, ime auāoritate Romani pontificis, feu
epiſcopi confenſu in cuius dioceſi habitat, deti-
neat. apoſtolica * Cmāione firmamus.

IX.

Nullus epifeopus gravamen , feu fertile ſervi-
tium, ex uſu contra ecclēſiasticam normam abba-
tibus feu clericis ſuis imponar. * Intrediām fa-
cerdotale officium pretio interveniente reſtituat .
DQgod ſi fecerit, officii fui periculum ſiibeat.

Si quis predia. B. Pétri apoſtolorum principis
ubicumque poſſa in proprietatem ſuam uturpa-
verit , vel ſcieus occultata , non propalarer ,
(vel * debitum ſtrvitium exinde beato Petro non *
exhibuerit,) recognofcat fe iram Dei Ac fanſto-
rum apoſtolorum velut facrillegum incurere. Qpi-
cumque autem in hoc crimine deprehenſus fue-
rit, eamdem hereditatem beati Peal legitime re-
ſtituat 3c penam quadrupli de propriis bonis per-
ſolvat

XI.

Si quis epifeopus fornicationem!presbyterorum,
Pdiaconorum, feu ſubdiaconorum, vd crimen in-
^ceſtus in ſua parochia, precibus vd pretio inter-
veniente , coaſenſerit, vel coenmiſſum fibique com-
pertum auāoritate fui officii non impugnaverit ,
ab officio ſuſpendatur.

XII.

Ut omnis Chnſtianus procuret ad miſſanīm fo-
Lemnia aliquid Deo offerre, * At ducat ad me-
moriā, quod Deus per Moyſen dixit : fiſe ap-
fereit fe cw/pdſcf aw. c mo mm . Etenim in collo-
cſſe fandorum patrum liquido apparet, quod om-
nes Chriſtiani offerre aliquid Deo ex utili lanſto-
rum patrum debent

-.....

***©
- **

* Imu m'i

* —a«rU«4-
foauam

* « ml.

**

ANNO
CHKISTI

ADDITIO PHILIPPI LAMS, £ J

HNFU REMAI AKIÜI canonibus b*c promittit
Hugo Fleemnidceiffii Meu jam fitpe Uaddtus. Goto-
fecratus, &c. riife' jam excuffj

NOTA SBVERINI BINII .

AS. caaciliu Conciliai.) In hac fynodo, post ea eu« ia a&is fn-
rri recentii continentur , nctandifimum Guibertuca
Ravennate» arcMepifcopem ad fynodum frequenter ct-
t'tum , apofolical fcd» patientia ft benignitate abu-
ntem , ob immenta ferlera perpetrata depolitu effe,
indicat epitola Gregorii decima libri texti , quam ad
otnea Ravennates de Guiberti feceleribus ft depolito»

C«ib«na»n-ne Rertcripti-
lip.p«4rpe. txcommunicatas e» Coaffaatinepeliuuss iuaperatoe.
m.' N«r« Nicephoru» nimirum, cognomento Butomates, gei io»
pboru.r.?, per um fibi tyrannice vindicant, Michaclem cum Ma-
r.iar'lr»-»- q« Augufta conjuge, filoque Cohftantino Porphyroge-
neto in flucabeto» captos in moaferium relegavit .
■ ■ ■ KM.r. Coronatus eil autem ipie Nicephoru» a Cofmo patriar-
cha , qui eodem anno, Joanne Xiphylino dttun&o, a
Michrte imperatore m locum ejus luerat lubrogatut.
Venerat ille H»-erolofym», ft nsignat exilimatioela e-
rat .puti imperatorem . Joannes Caropulates.

DccrSa crsa- Si quis No- tmsnorssn.) Hujus canonis lanciendi oc-
»»»- ciuntur» Leo OflienGs epifeopus qui aderat hb' } . cap.
qj. ft «6 lie enarrat: fodem tempore ^ofelian» tccia.
js» pontifex ad hoc cctiobiam veniens, non parvam pe-
uni» (ummam in bo. loco depofuit. Hifiod ubi Jordani
pneiri Ca u» relatum eff, miffs mihubus , eam da fe-
crefno ecclefii affrabi , tff ad fe pr'cepit aferri. Jld
b*c fratres : Pecuniam , inquit, qa» potit BlaediBo
oedtta eff k nos nulli omnino viventium docons verum
» feiretano conditam qui pr'(umpferit tollet . Milites
diabolico furore debriati pecuniam da fccrctoria abfra-

CONCILIIUM

'''Eg*%', jn

Aabdqne perfone acceptione ornatas patefecit, na-
ftus omnium bonorum dilectionem ob. uti Dei
fervorem, & iuftitia exequuuoDcm. Sed quia nui»
la eft fodetas lud ad tenebras , perditorum ho-
minum odium ft detractiouem , Juno perfecutio-
ncm acerrimam incurrit ; regiam tamen viam ,
quam fcmel intraverat , incoocrifas, immotus ,
per arma iuftitie a dextris ft a finiftris fortiter
inceffit. Ac primo quidem apoftolica Auditoriate,
veridicis fimftorum patrum animatus fententiis ,
ad eliminandam fimoniacam harrefim, ft prnd»
piendam clericorum caftitatem committi Gbi offi-
cii debito vehementer exarfit. Audiant igitur qui
audire volunt, ut muniantur, qui audire nolunt,
~ ut confundantur ; quam libera , quamque catho-
Blica voce contra infanos impiorum latratus, im-
piaeque molimina , aufutque nefandos intonuerit
hic propugnator ecclefii. Cum enim omnes fete
fiia quaerent, non que Jefu Chrifti , ft adhae-
rere mallent dicipulatui Semonis , quam paupe-
riem Chrifti lervare in unitate fidei ; m niftri
quoque divini fanftuarii faedam libidinofae conta-
gionis pollutionem contra jus faique ufurpatam ,
& tubintroduftam nollent abjicere, inveftitutae et-
iam ecclefiam a laicis indebite ufurparentur :
ipfe pro communi ecdefiae utilitate ftneceffikate
in Larerancnfi palatio aggregata fynodo, circum-
fedentibus archiepifcopis, epifcopis, abbatibus, ft
religiosis Deumque timentibus clericis ft mona-
obis, de fupraferipris, & aliis ecclefias commodis
Cttaftaus, hcc decretalis promulgavit Capituli

I. Quoscscatqite militiat, etc.

Haec funt beatiffmi papae fynodalia decreta , p^, „s. e-
moribus corrigendis idonea , fimetorum patnsmi^ «x^, Mb
decretis confona, caelo rorante ftillata, univerfis
fidelibus inculcanda , ampleaenda, atque tenen-
da, iuftitia diaante prolata, fortitudine roborata
, prudentia promulgata , temperanti» virtute
}»rcdita. Sed perverli dum in eorum norma vite
ufe pervertitate offendunt, haec gravia, h*c dif-
ficilia ; haec, quia corrigi nolunt, emendari refu-
giunt, omnimodis appellat impoffibilia . O men-
tem amentem! o fpurcam nequitiam! ft nequif-
fimam fpurcitiarn ! Numquid ft perditorum moras
l»tm»tm «orrigi rrfugknrc, aciCiunr, jutai. 6-

lebitur, pietas conculcabitur, & ecclefiafticc ani-
madverfionis gladius a fanguine prohibebitur? Ve
redori, quem denotaverit fententia hujufcemale-
didionis! maledictus eft qui prohibet gladium fu-
um a fanguine. Gladium a fanguine prohibere ,
eft praedicationis verbum a carnalis vitae interfe-
aione retinere. Ob hanc igitur caufam, quiafcii-
icet fanftam Dei ecclefiam caftam cffe volebat,
liberam , atque ca'holicatn , quia de fandusio
Dei fimoniacam & neophytorum hserelim, & fo-
dam libidinofae contagionis pollutionem volebat
expellere ; membra diaboli ccrpenuit in eum i»
furgere, & ufque ad fanguinem pratfumpferunt in
Ecum manus injicere, & ut eum mone vel exilio
confunderent, multis eum modis conati funt de-
jicere . Sic furrexit inter regnum & facerdotium
contentio, accrevit folito gravior flintae Dei ec-
clcias tribulatio. Heinrichus enimHenrici'impera-
toris filius adverfus Deum & matrem omnium
catholicorum R-omanam ecclefiam fuperbe tumi-
dus, quia vita ejus pravA fandorum patrum de-
cretis ft canonicis adverfabatur inftitutis, adver-
fus Deum ft adverfus Ghriftum ejus infurrcxit,
ecclefiafticis fandioribus imple faftus rebellis :
membra diaboli contra nun incitando, & omnes
quos potuit minis, blanditiis, terroribus, muno»
rtav

ADDITIO PHILIPPI LABBE S. J.

De Gregorii L'II. zelo adverfus fimaniacos, concnbi-
nonar , &c. bsec babet idem^ Hugo f-lavinioen-
ffit, fug. Wf. chronici Ytrismcnfil,

Confecratus igitur in iuftitia & fanftitate mi-
ro modo sttduis votis pro le & grege fibi com-
miffib excubans, urgente paftoralis officii neceffi-
tate , diftorta perverfolium corda ad retitudinis
lineam finuma vi corrigere nitens, veritatem Dei

..... 1 — ribus contra cum armando, fatta cum multis >»
CHfttSti Lotharienfibus fit Tranfrhenenfibus com-
, „« pefitioue. Pofito enim adhuc in diaconatus offi-
cio codera papa fim&iffimo, cum de co finiftra
fic inhonesta ubique ferretur fama, propter impe-
rialcin dignitatem, fit patris matrifque reveren-
tiam, necnon propter fpem corre&iois ejus, fie-
pe ab eo litteris fic nunciis eft admonitus, ut me-
mor dariiffimi generis, memor imperialis digni-
tatis vitam fuam moribus imperio congruentibus
inftitueret, ut regem fe fit imperatorem moribus
offenderet, operibus exhiberet. Sed quia cum æ-
tate illius quoque pariter crevit iniquitas; fubli-
matus in ordine pontificatus, auctoritate officii
fibi coram illi multo follicitius ad vitæ meliora-
tionem eum in dies hortabatur; cum ille excula-
B tione «talif fluxe fic fragilis de dic in diemmo-
nita ejus fe fufceptunim verbis quidem promitte-
ret, carterum re fic exaggeratione culparum. ma-
lorum, in quorum manus curia erat, confilio
penitus conculcasset. Hinc jam proclivior fa&us
ad fcelera pnceps prsteipiti ufus confilio ferebat
per devia. Vifiun eft pape beatiffimo, ut fa-
miliares ejus, quorum machinationibus per epif-
copatus fic monafteria indutis fimoniace lupis pro-
patoribus, ecclefie innocentiam herefi nefanda
fadaverat, ad poenitentiam vocaret, venientes
fufceperet, repentes a communione corporis Chri-
fti fic confortio fidelium fepararet: ut vel fic eum
ab eorum furreptione fic maligno confilio fegre-
garct, admonens eum ut cos excommunicator a C
domo, ab convivio, ab omni etiam familiarita-
te fic communione fua expelleret. Interim vero
invalefcnte contra eum Saxonum caufa, cum
vires regni fic prefidia a fe videret deficere velle,
epiftolam et direxit fupplicem, fic humilitate ple-
nam, pœnitentiam de perpetratis agens, emen-
dationem pollicens, fic fuam ei obedientiam fic
fidele adiutorium contra rebellantes promittens.
Et hoc poftmodum legatis ejus Humberto Præ-
neftino fic Giraldo Oftienfi epifeopis, in illorum
manus per facratas eorum ftolas, quæ collo ge-
ftabant, iurejurando confirmans. Textus autem
epiftote ifte eft.

Ueuri Imperatorii epiftola ad papam.

«Iκ...» Vit-

rtgilautiffima ff defidrantiffixoo damitu papa Gre-
gorio apoftolica dignitate caelitus infligito, Hcinricus
Uei gratia Romanorum rex debiti jamulatus Jidelte-
Jbmam exhibitionem.

Cum regnum & facerdotium, ut in Chrifto ri-
te admin. Grata fubfiftant, vicaria fui ope femper
indigeant, oportet nimirum, domine mi & pa-
ter amantiffime, quatenus ab invicem minime
diffentiant, verum potius ChriAi glutino conjun-
tiffima indiftolubiliiter fibi coluereant. Namque
fic & non aliter confervatur in vinculo perfectæ
duritatis & pacis, & Chriftiane concordia uni-
tatis, & cœclcfuAicæ fimul flatus religionis. Sed
nos, qui Deo annuente, regni jam fortimur tni-
nifterium, facerdotio ut oportuit per omnia jus fie
honorem non exhibuimus legitimum. Quippe da-
te nobis a Deo poteftatis vindicem gladium non
fme caufa portavimus, nec tamen in reos, ut
juftiun fuit, judiciaria illum cenfura evaginavi-
mus. Nunc autem divina miferatione aliquantulum
compun&ai; & in nos reverfi peccata nofta
prios veftræ indulgentiffimæ paternitati noa ac-
cusando confitemur, fperantes de vobis in domi-
no, ut apoftolica veftra auctoritate abfoluti iufti-
ficari mereamur. Heu criminofi nos & infelices!
Comil. General Tom. XX.

Apartim pueritie blandientis inftintione r, partim—.....
auctoritatis noftre imperiofa libertate, partimet-
iam eorum, quorum fedudilia nimium fequuti fu-
mus confilia, fedudoria deceptione peccavimus in
czlum ūi coram vobis, & jam digni non fumus
vocatione veftræ filiationis. Non folum enim nos
res ecclefiafticas invafimus, verum quoque indi-
gnis quibuslibet, & fimoniaco felle amaricatis,
& non per oftium, fed abunde ingredientibus,
ecclefias ipfas vendidimus, & non cas ut opor-
tuit defendimus. At nunc, quia foli abfqve ve-
ftra auctoritate ecclefias corrigere non poffumus,
fuper his, ut etiam de noftis omnibus, veftrum
una confilium & auxilium obnixæ quaerimus, ve-
liffimæ præceptum tudionum feratutur in om-
nibus. Et nunc imprimis de ecclefia Mediola-
nenfi, quæ nofta culpa in errore eft, rogans,
ut veftra apoftolica diftridione canonice corrip-
tatur, & exinde ad ecclefias corrigendas auctori-
tatis veftræ fententia progrediatur. Nos ergo vobis
Deo volente in omnibus non deerimus, rogantes
idipfum fuppliciter paternitatem veftram, ut no-
bis alacris adfit clementer in omnibus. Litteræ
noftas non poft longum tempus cum fideliffimis
noftis habitis, ex quibus nofta quat dicenda ad-
huc reftant, Deo dante, plenius audietis.

Verum, commiffio podio, & victoria obtenta,
ad vomitum cito rediit, vota fregit, excommu-
nicatos in communionem & gratiam fufcepit, ec-
clefiarum confufionem non abhorruit. Plus autem
papa adhuc animum ejus lentandum credens,
litteras ei direxit commonitorias, ut recordaretur
domini Dei fui, recordaretur promiffi, occ in-
honoraret honorantem fe, nec crederet fe fallere
poffe Deum: adjiciens, Deus upebis rtfftere, bum-
bbut autem dare rarias, parcentque ei & mode-
raminis apoftolici erga eum cenfuram confervans,
quem potuiffet pro hoc fole fcelere iufte purrire.

Alter a additio Philipi Labbe, S. J.

Ad concilium Romanum K ex cbronico tfrdrunenfi,
pag. 114. to. I. bibliotheca aaoa MS. librarum.

Ama ai incarnatione demini 107%. indi&iom 1.
pontificatus ejus anno V, mense Martia, Gregorius
papa VII. Romana jynoda eptfcoperum centum præfi-
dens, dixit poft etfiua.

Ordinationes Alorum, qui ah excommunicatis
funt ordinati, fandorum patrum fequentes ve-
liffigia, irritas fieri cenfuimus. Sanctorum prede-
cefforū noftorum ftatuta tenentes, cos qui ex-
communicatis juraverunt, fidelitate aut facramen-
to abfolvimus, fit ne fibi fidelitatem observent
modis omnibus prohibemus. Et quoniam multos
peccatis noftis exigentibus pro caufa excommu-
nicationis quotidie perire cernimus, partira igno-
rantia, partira etiam nimia fimplicitate, partira
timore, partim etiam nimia neceffitate, deviffi
mifericordia, anathematis fententiam prout po-
Efumus, ad tempus opportune temperamus. Apo-
Aolica itaqve auctoritate ab anathematis vinculo
fubtrahimus, videlicet uxores, liberos, fervos, an-
cillas, feu mancipia, necnon rufticos & fervien-
tes, & omnes alios qui non adeo curiales funt,
ut eorum confilio ferlera perpetrentur, & ilk
qui ignoranter excommunicatis communicant, feu
illos qui communicant cum eis qui communicant
excommunicatis. Qpicumque autem orator, five
peregrinus, aut viator in terra exconununicato-
rum venerit, ubi non poffit emere, aut nou ha-
bet unde emat, ab excommunicatis accipiendi li-
centiam damus. Et fi quis excommunicatis nou
Kk fib

jif CKRG?i*w **CONCILIUM** «»«*»«»
 I «* fuffentratione fuperbiz fed humanitatis caufa a- A hndr Qr «Myc uulss waww, MM lif^M tttiliil inter-
 h:ut CHRIST l'Su'd d're To'uer,t non prohibemus . Aftum in * : i* CT MAM Ar n/Ar» Cmt/lie fidelifirma tofit-
 ^me«<uM ANNO CHRISTI
 *p (apertla
Observatio P. Antonii Pagi
 r.. IV.H. ad An. Chr. 1078. 0.4.* 5.
 *Forte, C—
Pwdna H. Subdit de V. fynodo Romana Brttoldua in Chronico;
 ' In /raoJj ifa Berengarta/ Vndegavcnfil Cammed/ , at
 ab b'refi faa refifi/ceret, /yatdahur convenitor, etgae
 indaciui algae ad peommam futuram {pnednm dantur .
 Huc referendum, quod Anonymat Chiffettianua inopu-
 culo de Berengari h'refiliarcMr damnatione multiplici
 feribit . Rrvrrrënd/waw Papa Gregorin/ HL {nccefor
 Meaandn itera» eide» Bereugarte audientia» ia dua-
 bus jpnodit generalibus Poture conceffit . Sed ca» ipfe /e-
 ttam /na» catholicre fidet coartarta» denegare non pq/-
 jet, itera» /ai Juramento eandem abdicare . & fide»
 cathohcam profiteri detegit, ficut ia /apertoribus naciht
 fecit . Tot igitur caaciUtr Bereagariaaa» beerefi» damna-
 ta» percepimus , ta» ea fidelia» rtaltone virorum , q»
 el/dew coacillit lateraeraat, t.vv. ea regellit Rarnaao»
 Poaffica», ta» ea feriptii religiofora» vr-na , y't
 de ble fidelifluae /crip/eraat . Na» eodr» Concilla aoftr't
 tempo tbal ipfo qd. camo/ celeb'ata reperiantur . Inot
 ar» ab eaordio Pontificat» S. Leonii Papa aigne in pra-
 jealt» amta» compataatnr, itu efi ab laça-natione Do-
 mini tcU. (quo AuAor opufculum fuum fcripfit .)

AD CONCILIUM ROMANUM

Cmttd remet facrarum invaforet emr» 1078. celeiratm.

ADDITIO.

Λ* Λ^Οπi in concilio »Ao Romano res CafmenfisC
 f „ monaûerû contra Nonnannonun invafiones
 Aa>v 10,1. aflêruE fuerint ; non dubito quominus ad idem
 Romanum concilium pertineat fententia illa ad-
 verfus eodfem Normannos lata, qua eodfem ca-
 ffigat pro fimih invafione rerum monaficrii Ca-
 faurienfi vel Pifcaric , quae infula eft maris A-
 driatici in Aprutio ulteriori . Hanc igitur damus
 ex Chronico ejufdem Monafterii exhibitio Rcr.
 Italic, tom. II. par. II. pag. j(S). Infuper de in-
 veftituris dignitatum ccclefiafticarum a laicis non
 recipiendis decreta duo integra cum non legan-
 tur in fynopfi aâorum hujus concilii , quam io-
 lam hic pio adis deperditis exhibet Labbeus, fup-
 plemus cx opufculo S. Anlelmi Luccnfis contra
 Wibertum antipapam lib. III. pag. 384. edit. Ca-
 nifeianz Bal'nagii ; fed antequam ncc proferan-
 tur , difquirere aliquid juvat de haeretico Beren-
 gario, cujus caufa non in concilio tantummodo
 Romano fequentis anni traAatacft, quod fle Lab-
 beum non latuit , led &, quod ipfe ignoravit ,
 in pnfenti pariter juftus eft fidei flue confeflio-
 nem exhibere, quam, fiquidem vera ille narrave-
 rit iti fcilpiito quodam fuo vulgato in Anecdotis
 Martene tom. IV. pag. 103. concilii illius Pa-
 tres tunc quidam catholicam agnoverunt; fed a-
 lili Ltictv- in illa veneni aliquid haeretici fufpicati
 perlualrunt pontifici , ut Romae ad concilium p
 utque fequentis anni illum detineret . Ibi clario-
 rem fidei fua: confeflionem exprimere coaduseft.
 Porro cx ea Brengarii de rebus fuis narratione
 intelligimus, concilium iftud Romanum in fefti-
 vitate amnium Sandarum coepiffê, idque vero to-
 to iQo mense perfeveraffê dcmoftrat inferiptio
 rjuldcm concilii in editis Labbeania , quae diem
 VII. Kal. Decembris fignat . Nunc tandem con-
 feufionem fidei ejufdem Berengarii cx eodem opu-
 culo promamus.

Jurementam Berenrarii Taronici.

Profitepr panem Altaris poft confecratkmem
 eflê verum corpus Chrifti , quod natum eft de
 Virgine, quod paffum eft in cruce , quod fedet
 ad dexteram Patris , & vinum altaris potiffimum
 coniecratum eft, elfe verum fanguinem, qutnia-
 n.tvit de latere Chrifti . Et ficut ore pronuncio,
 it,i me corde habere confirmo , fic me adjuvet
 Deus, fit hac facra.
 „ Scriptum iftud cum Romae apud papam mo-
 „ ram facerem in conventu epifeoporum, quem B«<...
 „ habuit in feftivitate omnium Sanctorum , vo-
 „ citatione multa omnibus pronuntiari fecit , (m .
 „ dicens fufficere debere fidei , fufficere debere
 „ his, quibus lac po/us dandus effet non cibtu ,
 „ fecundum quod feribit B. Auguftinus de facri-
 „ ficio ecclefiz dicens: yidetii lit altaripe-
 „ nir eft fy vinum , faod etiam oculi veftri wiff
 „ renuntiant : fied entem fides inftrenedd pofitlat ,
 „ papis eft corpM Chrifti t vinumqne fornif. In-
 „ clamans populo, me non haeticum effe, ita
 „ tne de feripturis, non de corde meo habere ,
 „ omnibus teftificans in audientia fua Petrum
 „ Damiani non inferiorem lima eruditionis, non
 „ inferiorem Lanfranno dignitate chriftiane re-
 „ ligionis , Romz non contentiffie de facrifício
 „ ecclefiz didis Lanfranni, pro eo fe dare fen-
 „ tentiam, negligenda eflê ea, quae diceret Lan-
 „ frannus, potitu quam ea , quz diceret Petrus
 „ Damiani Romane ecclefiz filius, S.Rufinz.fi
 „ fatis memini, epifeopus, non inferior, ut di-
 „ da repetam, Lanfranno lima eruditionis, di-
 „ gnitate chriftianz religionis ; multo Lanfranno
 „ operofipr in Audio divinz leftionis, fecundum
 „ quod prcecepit ipfe Dominus : Scrutamini feri-
 „ pturas . Ita papa ille , cum quo moras pene
 „ per annum feceram, compcfcitam putare vilis
 „ eft

ANNO
CHRISTI

It. \$»III.

GERUNDENSIS.

, est fit compotitam vecordiam turbat» ; ut A.,
aitB. Auguftins, ceni commoti, quo me hae-
reticum quantum potuit mfulaverat : maxime
quia papa undecumque libros comportari fece-
rat epifeopis fic abbatibus , clericis fit mona-
chis, unde facrificia Chrifti impervertibilia fen-
fa & (cripta Auguftini, Hieronymi, Ambrofii,
altonunque legenda propofuerat , mecum fen-
tientibus in eis, qui cum papa erant , epifeo-
Ço Porturnfi , epifeopo Sucirenfi ' , epifcopo
erracinenfi, cardinalibus Attone Mediolancn-
fi, monacho Tudenfi Romanz ecclefizcardina-
li nomine Deuident, Petro cancellario, beni-

gni atque humilis cordis fratre Fulcone tran-
montano, clerico ipfius domini papzconvia-
re nihilominus Tethbaldo, qui litteratior dili-
gentia peculiari apud & Petrum eo tempore
habebatur clericus, fic fratre quodam, qui co-
gnomme Bona-dics appellabatur. aliisque com-
pluribus, quorum nomina , dignitatdque non
teneo/ Cum tamen urgerent papam illum quim
maxime peffilentes fic (cripturarum pervertor»,
ut exigeret a me moras adhuc Romz facetrn
ufque ad conventum , qui futurus erat apud
eum in quadragefima epifcoporum

jiS

—■—
i», 27

GREGO R I Ü S VII.

Rotem* fjitodo fpdwitugmt* opifeoportae confidente, preikytotorwe Mette* eeiltitedhte r?ft*ii dicem

I.

S I quis deinceps epifeopatum, vel abbatiam de
manu alicujus laicz perfonz fuiceperit, nul-
latenus inter epifeopos habeatur, nec ulla ei
epifeopo aut abbati audientia concedatur, infuper
ei gratiam B. Petii fit introitum ecclefiz inter-
dicimus- f quo ufque locum-, quem- fub crimine
arn «mbituois, quam inob- dient:z, quod eft fce-
lus idololatriz cõpit , rtfipifcendo non defcrit .
Similiter etiam de inferioribus , & eccliafticis
dignitatibus, conftituimus.

F« optical-
S 4.1*1»,

î*

v«r. L'âi.

«a» £fi**

II.

, Si quis imperatorum, regum, ducum, marchio-
num, vel quilibet fctularium potestatum aut per-
fonarum investituram epifcopatum, vel alicujus
ecclefiafticz dignitatis dare przfumpferit, ejufdem C
fententiz vinculo fe adftriãum effe fciat. "

SENTENTIA A GREGORIO PAPA VII.

Proteelget* contr* pervofarer poffitfionteo Afotuiflerii
S. Clemmtis.

Rit.tut.

S I quis Normannorum, vel quorumlibet homi-
num prdzia Monafterii B. Clementis invafe-

Brit , vel quacumque ra ejufdem Monafterii in.

jufte abftulcrit , Q bis, vel ter admonitus non c-
mendaverit, excommunicationi fubjaceac , donec
utrefipifcat, & Ecclefiz fatifciat. Si quis prdzia
B. Clementis ubicumque pofita in proprietatem
fuam ufurpaverit, vel (cieus occultata non p-
paLverit , vel debitum fervitium exinde B Cle-
menti non exhibuerit, recognofcat fe iram Dei,
& S. Clementis vehit facrilegum incurrere. Qui-
cumque autem in hoc crimine deprehenfus fue-
rit, eandem hereditatem B. Clementi reftituat,
& pernam quadruplum de propriis bonis pcrib-
vat. Quicumque militum, vel cujufcumque ordi-
nis, vel profeflionis pertona prdzia Eccliaftica
a quacumque Rage (eu tzculari Principe, vel ab
Epifeopis, invitis Abbatibus, aut abaliquibus Ec-
cliaftiarum reftoilibus fufcepit, vel fuiceperit , ve'
invafit, vel etiam eonundem Recturum deprava*
to fententiofo confenfu tenuent, nifieadem prz-
dia Ecclefiis reftituerit, excommunicationi fubja-
ceat . Rom* in univerfali fynodo przfidente B
Gregorio papa ab eodem promulgata, ab univer-
fali Concilio comprobata. N,

SYNODUS GERUNDENSIS.

Celebrata temporibus Gregorii Papz, infantis epifcopo Amato eius l-egato.

F« H»r4
Ce.c. iß.,ll.
r «»»»-

Nno dominiez Incarnationis feptuagefimo o-D
&avo poff millefimam, convenit in Gerun-
denfem ecclefiam fanda fynodi«s epifeoporum vel
abbatum, ubi vice domni Gregorii Papz przfuit
Amatus epifeopus , fandz Romanz Ecclefiz le-
gatus : a quo cum exterorum connivencia funt
plurima fancita fecundum canonum decreta ; de
quibus referuntur pauca, ne noftri decident me-
moriam .

I.

Primitus enim conftituit de his qui adftunt
altari, in miniftrando Corpore fic fanguine Do-
minico; videlicet facerdotibus, leviris , five fub-
diaconis , fic qui in clero deputati excellentiori
devoverunt le vitz ; fic ut in nullo contubernio
communicentur mulieribus . Si quis vero de ex-
tern palam nuperit , vel concubinam duxerit ,
gradus fui fic honoris periculo fubjaceat, fita cle-
ro exeat, quoadufque canonice fatifciat.

Item decrevit, ut nullus epifeoporum aliquem
clericum in ecclefia fua audeat per pecuniam fu-
blimare five promovere, vel ecclefiafticos bono-
CecilL Gaurtl. Tom. XX,

res vendere. Ille vero qui emerit, non folum fit
alienus ea dignitate , quam pecuniis acquifivit ,
fed etiam propno gradu ; fic excommuniatioui
fuccumbar , donec quod * malum obtinuit di-
mittat.

III.

Item promulgavit, ut-nullus presbyterorum ,
diaconorum, fubdiaconorum filius, in eadem ec-
clefia poffideat paternos honores.

IV.

Item quod clericorum filii ad altiorei gradua
non promoveantur : io acceptis autem gradftut
maneant, nifi vita illis obftiterit.

V.

Item etiam filii clericorum, tam laici, quam
clerici, nullo modo poffideant codeftiafticos ho-
nores , quos patres eorum pro beneficio Ecclefia
habuerunt vel retinuerunt. Qpi pnsenrufcrit,ex-
communicetur.

VI.

Decrevit etiam, ut clerici asma (creata, nifi
dimiferint arma , fint alieni d Corpore A Un-
guine Domini, fic ab ingrdfii tetras ecclcttc, di

Kk 1

Chn-

CONCILIIUM nmjxnis. 2, 0

I—Chrifianorum fepultura , & omni communione ANN¹. ecclefiaftica; numquam amplius in Chrifto Eccle-
o!TM?TI fu ad maiora boores five gradus , fi ' rebel-
lendes inftiterint, lublimandi.

VII.

Item confiti'uit, ne clericus barbam vel comam
nutriat, vel coronam capitis abfeondat, non ra-
dendo , vel parvam faciendo , tamquam erube-
fcens quod in hereditaria Chrifto (orte fit cie-
dus; neque ulterius induat militaria indumenta ,
diverfis variata coloribus.

VIII.

In fanguinitate conjunâi, nifi digna fati-
laâione feparentur, feparati ab Ecclefia & Cor-
pore Chrifto maneant.

IX.

Concubinarij vero & ufurarii, nili refipifeant,
excommunicantur.

X.

Sanxerunt etiam , ut omnium terranum deci-
matio , quam exfecranda infidelium Judaeorum
ficivita excolebat, ita illi exhiberentur eccliefir,
in cujus parochia eadem ten® fit® client, quem-
admodum fi a Chrifianis colerentur.

XI.

Item (latuerunt, ut fi qu® Ecclefia® per pecu-
niam efflent ronfecratx , vel a fimoniaco, a le-
gitimo canonice coufecrcntur epifeopo. Si quiet-

Iam clerici pecuniam pcabendo, vel a fimoniaco
funt ordinati, eodem modo a catholicocordinen-
tur epifeopo. Non enim in his fit reiteratio, fed
ipfa confecratio ; quoniam nihil pneceflerat, quod
ratum haberi queat.

XII.

Clerici autem alterius regionis non recipiantur
fine proprii Pontificis litteris.

XIII.

Scimus quidem laicis cœdefias non competere:
fed ubi illi® ex toto auferri non poffint , faltem
oblaciones Miffanum aut altarium, feu primitias,
laicis omnino prohibemus. De coemeteriis autem,
& fepultura, & baptifteriis, cœxtationem fieri om-
nino prohibemus.

B

Amatus epifeopus, fanftac Romane ecclefie® lega-
tus , his fynodalibus geftis vice domini mei
Pap® fubfcripfi.

Berengarius Gerundenfis epifeopus fubfcripfi.
Berengarius Aulbnenfis epifeopus fubfcripfi.
Raymundus Elencnlis epifeopus fubfcripfi.
Raymundus Rotenenfis epifeopus fubfcripfi.
Petrus Carcaltbnenfis epifeopus fubfcripfi.
Umberto» Balcinonenfis epifcopus fubfcripfi.
Guillennus Convenienfis epifeopus fubfcripfi.
Fulco archidi-conus, agens vices Urgellcnfis epi-
kopi fubfcripfi.

CHKISTI

CONCILIIUM ROMANUM II. VEL III.

afnni 1079. In caufa Henrici, ff Rodulphi regum.

«T»

Mi-ß concilium temporequadragefima anno 1079.C
A...-... „ZÄ“ .Γ habitum, in quo decreta eft legatio Romanipar-
ticipis in Germaniam ut coram legatis illis conflitu-
ta partes de re quaque fua difceptarent, ff iuftum
iudicium pronuntiaretur; aliud admiffie oportet, ff
re ipfe admittit Annalifta Saxo Cccardi Romanum
anni, ejufdem concilium priori illo pifteriwi, quo mif-
fe iterum a Rodulphi fautoribus legatio epiftolam co-
ram patrius recitavit, ah eodem Annalifta Saxone
deferiptam ff a me in illo ftatim recitandum. Ad-
dit idem Annalifta Gregorit fynodicam , in qua di-
ferte exprimit ftnodum hoc anno in quadragefima
Roma celebratam , qua in frido decretam legatio-
nem illam in c...rnanlatn efferit . 24 ergo extra
omnem ambiguitatem anno 1079. duplicem Roma
conveniffe ftnodm in caufa Jhncrici , ff Rodulphi
regum . Si enim meminit pontifex fynodi hac anno
habita , utique fignificat duo eodem anno 1079. fe
celebraffe concilia-, unum februario mmfe, de quo om-
nes conveniant, alterum vero, unde epiftolam illam
/ridebat , nam e fynodo datam afferit Annalifta .
flanc vero fecundam ftnodum ex chronico M.S. Ber-
tholdi mullo pra editis integriori agnovit etiam P.
Hapfalus German. Sac. To. 1. pag.266. ff ex eo-
dem Bertholdo notat fecundam hanc intra hebdoma-
de* Pontecoffes conveniffe. (qui tamen fi vera rra-
diderit, n* dicat hoc anno, fed tret Romanas fono-
dot flatuamm oportet : ntm concilium Romanum in
Lucnflum caufa agitata eft anno 1079. oliobri
menfc convenit, ut de Synodo ad S. Cenafium agens
adnotavi'j Prater duas vero epiftolas , quas ex eo-
dem ftatim dabimur , de aliis ejus fynodi fecundet
Sx A>a>bfti nihil occurrit. /lac igitur verba hiftorici: Tertiam
s00*1** direxeiunt epiftolam , quam in Romana
ftnodo jufferunt recitari, fi domnus apoftolicus,
vel univerfalis ecclefie® interventu ad dignitatis
apoftolic® rigorem pollet excitari.

Conquerimur B. Petro, ejuique Vicario domno
pap® Gregorio , pmnique fanfto concilio fuper
injuris & violentiis, quas a domno Heinrichopaf-
ft fumus, & patimur ob hanc caufam, quod fe-
di Apoftolic® obedientes fumus . Pervenit autem
ad nos in Romana fynodo nuper habita dubita-
tum & quzfitum fuiffe , utrum ille excommuni-
candus fit, an non. Quapropter nos, quibus gra-
vi experimento id innotuit , pro nofta «ftima-
tione adnuntiamus, quantis exiftentibus caufis jam
vere fit excommunicatur. Teftis eft Romana ec-
clefia, pro quantis (celeribus , & quam inaudita
przfurtiptione in fynodo ejufdem ecclefie® vinculo
anathematis eft ligatus, non prius tamen, ut ex
litteris ipfius Apoftolici didicimus, quam multaip-
fius monita fpernentem , femper ex correptione
deteriorem faftum probatum eft. Penfetur ergo t
qui ante triennium incorrigibilis inventus eft, jam
refipuerit , ut nunc de proferenda in illum len-
tentia dubitari oporteat. Excommunicatus vero ,
quam diuturna pertinacia fedem Apoftolicam de-
fpexerit, undique notum eft. Tandem necelfitate,
qu® non eft incognita , coaâus, abfolutionem
quzrens non prius impetravit, quam jurejurando
pollicitus eft , de objeâis fatfsfaâunum , prout
domnus Apoftolicus tempus fibi confitueret; hac
conditione abfolutus recellit. Cumque placuiffet
Apoftolico midis literis exegit ab eo, quod pro-
miffit , quarum latores a fuis fautoribus capti ,
quidam pecunia redempti, alii excoriati, ac de-
capillati funt; quod cum ad noftros filiffet rela-
tum, per alium nuntium literas apoftolicas tranf-
miferunt , a quo ipfe legationem audiens , nil
refpondit , literas vero recipere recufavit; cujus
rei multi funt tcles idonei, ac legatus ledis apo-
ftolic® Domnus Bernhardus, qui ob id negotium
ru partes illas miftus erat; quia quamvis certum
fuit-

ROMANUM II. & Ili.

fy» fuisset pro adjundo inobedienti® perjurio priori A
-anathemate illum jam esse innodatum, tamen
anno
CHRISTY quod fibi a fede Apostolica injun&umest, super-
impofuit, ac regni gubernacula denuo ei contra-
dicendo cum fibi contentientibus a corpore, &
fanguiæ Domini nostri & liminibus ecclesiæ fe-
paravit, & virum alium in regiam dignitatem
Apostolica auctoritate confirmavit: quæ edida il-
le, sicut alia multa contemnens, regnum fecun-
do fibi interdictum invadens, adeo demolitus est,
ut regnum dici non valeat, cui nulla pene rega-
lia superfunt. Cumque ad conciliandos fautores
facultates regni non fuissent, ecclesiarum pub-
licus invafor fadus est, & quidem incomparabi-
les, & fine exemplo praevaricationes istæ sunt.
Nara non quilibet praedia, sed episcopatus quam-
B plures aufugitis episcopis usurpavit; pro qua re
proclamantibus episcopis dominus apostolicus in fy-
*rrt<inodo, * quæ XVII. Kal. Decembris habita est,
excommunicavit omnes, qui bona eorum invase-
runt, qui postea, nec ipse propter hoc ab inva-
fione cessavit, nec eos, qui cum ipso excommu-
nicati sunt, a sua communione nec ad horam
repulit. Audivimus, quod sui defensores hanc ex-
cufationem obtendant, quod ipse de bonis eccle-
fiarum nulli aliquid praestiterit, vel aliquis ipse
jubente invaserit, neque de manu ejus acceperit,
quod nec dos illi objicimus: sed hoc probare pa-
ratifilral fumus, quod sui sua permiffione bona
ecclesiastica invaserunt, quibus ipse rogantibus
hoc conceffit, dividens singulis prout voluit, & C
hac mercede condudi sunt iniquitati vires mini-
ftrare. Quidcumque autem non concessa super fue-
runt, his ipse tamquam propriis utitur; in qua
accufatione, si falsitatis convincimur, qui accu-
fatores fumus accnfati, penam fubire parati fu-
mus. Judicet ergo fanda Sedes Apostolica; in-
quirantur SS. Patrum concilia, & Romanorum
pontificum decreta, utrum qui ista faciunt vel
contentiunt facientibus pro excommunicatis, &
facillegis habendi sint; vel si ipforum fautoribus
communicandum fit, qui, cum sciant vera esse,
quæ de eo loquimur, scienter communicant ope-
ribus ejus malis, & huc ad hoc veniunt, ut
injustitiæ latebras ostendant, & tantorum scel-
rum patroni existant. Cumque in concilio hujus
Dnoq, quæ semper ab excommunicatis
abstinere docuit, se quasi oratores exhibent, ita
patienter audiuntur, sicut & nostri, nullo dife-
rimine inter istos, & laedentes habito. Hi etiam
nuper in comitatu domni sui, in eos infurrexe-
runt, qui prædeceptis Apostolicis obediunt, ut ad
inobedientiam confringerent, scilicet in partibus
Sueviæ, ubi incendiis ecclesiarum & altarium de-
firuatonibus- facriligia innumerabilia commissa
sunt. In qua re illos nec acculamur nec excusa-
mus; illud autem vere affirmamus, quod rapina
illa in ecclesiis, & earum atriis fada, consensu,
sic permiffione tam principis, quam omnium pe-
ne majorum, qui aderant, perpetrata est, ea de-
 liberatione, quod facriliegum exercitum aliter fu-
E fferant non posse censuerunt. Hoc quoque no-
vit fanda Romapa ecclesia, quod præfatus He-
nricus domino Apostolico jurejurando affirmavit,
quod nullum amodo, qui ad limina Apollolo-
rum de quibuscumque terrarum locis tenderet,
vel ipse, vel aliquis eorum, quos confringere
potest, prohiberet, qualiter id observaverit, no-
bis tacentibus ipfa rerum indicia manifestant:
Ergo præter illam, quæ ab antiquis patribus &
a vestra fantificare in hujusmodi praevaricatores
est promulgata lententia, Archiepiscopus Mo-
guntinus majorum exempla fecutus, adjun&is e-

piscopo numero VII. quibus eadem injuriæ ratio
fuit, pro defensione ecclesie fibi commiffit præ-
diâum Henricum, qui parrochianus est ipfius, AM
,o
tradidit Satanæ in interitum carnis, cum univer-
fis complicitibus suis. Item dominus episcopus Wir-
ceburgensis, præfente, & cooperante ledis Apo-
ftolice legato domino Bernhardo, omnes illos a-
nathematavit, qui astu, vel confilio in hoc cul-
pabiles extiterunt, quod ille a sua Sede prohibi-
tus est, cujus prohibitionis auctor non incertus
est, qui etiam in ejusdem fedis civitate, in qua
pene nemo non excommunicatus est, frequenter
moratur. Ecce audivit S. vestra quam multis
modis vir ille cum suis damnatus fit, & vere
damnandus: Rogamus ergo vos per nomen do-
mini nostri Jefu Christi, & per cum, cujus vi-
eem agitis, ut, si jam prolatis in hos homines
fententiis aliquid fuperaddere necessarium non pu-
tatis, hoc tamen hrmiffime prohibeatis, ne vel
in hac S. Sede, vel alicubi ad communionem
recipiantur, priusquam ecclesiis, quas lacerant,
fatisfaciant, ne grex vobis commiffi» amplius ab
eis contaminetur, & ne petifimum illud fermen-
tum totam mafiam corrumpat.

„ Tunc ab ipfa fynodo in partes Teutonicas
„ fubjeâam milit cpiftoiam:

Gregorius episcopus fervus servorum Dei. Om-
nibus clericis, & laicis in regno Teutonico con-
stitutis, qui excommunicationis vinculo non te-
nemur, salutem, fit Apost. Bened. Qyæ & quanta
Cura nobis fuerit & est, ut pestilentia, clades &
defolatio in regno vestra auferatur. Pax, hone-
lias, & folitum decus reddatur in fynodo, qua
in hoc anno in quadragefuna Rome celebrata
fuit, declaravimus. Judicio fandi spiritus decre-
vimus, ut in regno veftro episcoporum omnium,
& laicorum eorum, qui Deum timent, & pacem
defiderant, fieret conventus, & coram nostris le-
gatis diffeemeretur, cui, Henrico scilicet, anRo-
dolphi, qui de regno inter fe decertant, amplius
juftitia faveret, partque injuftior ratione devida,
& B. Petri auctoritate confrida facilius cedere; et
juftior vero pars amplius de Deo confideret, &
adjuta B. Petri potestate de vidoria fperaret, ac
neutram mortem timeret. Sed quia pervenit ad
Dnoq, quod inimici Dei, & filii diaboli quidam
apud vos contra interdidum Apostolicæ fedis præ-
didum conventum procurent in irritum ducere &
non juftitia, sed fuperbia ac totius regni defola-
tione fuas cupiditates anhelent implere, & chri-
ftianam religionem destruere. Ex parte B. Petri
prædpimus, ut talibus nullum auxilium prebea-
tis, nec illis communicatis. In prædida enim fy-
nodo jam omnes excommunicationis & anathe-
matis sunt vinculo innodati, & ut nullam vido-
riam possint obtinere B. Petri potestate sunt ob-
ligati, ut faltem coadi confirmitur, ica mor-
te animarum tuarum, & defolatione proprie pa-
triæ revocentur. Vos autem, fratres cariffimi,
de me nullo modo dubitetis, quod injufti parti
feienter aliquo modo faveam; magis pro vestra
falute defidero mortem fubire, quam totius mun-
di gloriam ad veftrum interitum arripere; quod si
aliqui de falsitate confifi Uteris, & verbis aliter
vobis indicaverint, nullo modo eis acquiefcatis:
Deum enim timemus, & pro ejus amore quotidie
affligimur, & ideo fuperbiam & obledamentum
firedi parvipeudimus, quia cito apud eum con-
folari indubitanter credimus. Omnipotens, & mi-
fericon Deus, qui ultra fperem, ultra meritum mi-
feretur fit confolatur nos in tribulatione nostra,
aperiat cor veftrum in lege fua, & in (uceptis
suis confirmet vos, ut auctoritate B. Petri a eun-
dis

W °VC\$:0* CONCILIIUM ββνιχλιτ.

dis peccatis abfotatos vos ad cxlefteregnum per-Aratio, ut indifcuflo hom.ni regal.* dignitas ex- I «
ducat. qux Rodolphi fautores aliam item mi-
uuhftri „ lerunt cpiftolam» quibufciam psemiffis hxc fub* „ dentes.
Novimus memori. veftrx neo excidiffè, quod
tam afftduts querimoniis frequentatum eft apud
vos, quod pene omnes epifcopi, qui ledi Apo*
ftolice obediunt, expulfi a facie perièquentium
fugiunt, & Latitant, & quomodo cum fuis per-
fecutoribus convenire, fic conferre de his caufis
poffunt, pro quibus aliqui illorum occifi Çunt,
quidam in captivitatem adducti, reliqui vero om-
nibus rebus fuis expoliati. Deinde noc quoque
mirandum cœlemus, quod ~~hominis~~ hominis cau-
fam cum illis difcutere jubemur, quoa utroiqueB
legatus fandx Romanæ ecclefie veftra iuffiooe a
liminibus fande ecclefie fenaravit. Si autem nil
horum obtitiffet, quid veftra Intereft, ut jam
dudum finitam fynodi Romane fententiam re-
trahemus, quid ad nos, ut difcutiamus, fi illa
iuffitia faveat ad obtinendum regnum, cui vos
regni gubernacula jam ante triennium, fynodo
judicante, interdixiftis? Nonne magis oportuit,
ut difcuffio iudicium illud præcederet, quam nunc
tandem fubfequatur? Novimus intelligentiam ve-
ftram, quia nunquam de re indifcuffa fynodus,
vobis prxfidentibus, iudicavit; quæ ergo neceffita*
fecunu difcuffionis? Si autem prxdiftus ille non-
dum dilcuffilis eft, fed adhuc difcutiendus; quæ

v&ΦH?

CONCILIIUM ROMANUM VI IN QUO BERENGARIUS

Sepe ad ptinrentiam vocatus, fupiusque relapfus, berefim fuam iterum abjuravit,
fidemque catholicam profirfus fuit anno Demini mia xix.

Mai .

• prmpii (i) A Nno ab incarnatione fempiterni * princi-
11 pis millefimo feptuagefimo nono, menfe
Februarii, indRdone Ji. pontificatus vero domni
Gregorii (x) univerfalis pontificis VII. anno 6.
ad honorem Dei, & xdificationem fanctx ec-
clefie, falutem quoque tam coiporum quam
animarum ex prrepto fedis apoftolicæ conve-
nerunt finitimi & diverfatum regionum & pro-
vinciarum archiepifcopi, epifcopi, religioixque
perfonæ, tti fanctam hnodum celebrarent. Om-
nibus igitur in * ecclēfia Salvatoris congregatis (2)
habitus eft fermo de corpore & fanguine Domi-
ni noftri Jcfu Chriftri, multis hxc nonnullis
(5) illa prius feutientibus. Maxima liquident pars
panem & vinum faerx orationis verba, & facer*
dotis conlecrationem, Spiritu fando invifibiliter
operante, converri fubftantialiter in corpus Do-
minicum de Virgine natum, quod fic in cruce
pependit, fic in fanguinem qui de eius latere mi-
litis eftufuseft lancea, afferebat, atque * audori-
tariis orthodoxorum fandorum patrum, tam
Græcorum quam Latinorum, modis omnibus de-
fendebat. Quidam vero excitare nimia & longa
perculit, figuram tantum fubftantiale illud corpus
in dextera Patris fedens effe, feque & alios
decipientes 11-bufdam cavillationibus conabantur
-dPtuer. Verum ubi coepit res agi, priusetiam
quam tertia die ventum fuerit in fynodo, defe-
cit contra feritatem niti pars altera, nempe fan-

Cdi Spiritus ignis (4) emolumenta palearum con-
tumens, ft fulgore fuo fallam lucem dive-
do obtenebrans, nodis caliginem vertit in lucem.
Denique Berengarius hujus erroris magifter poft
longo tempore dogmatizaram impietatem errafle
ie coram concilio frequenti confeffus, veniam-
que poftulans & orans ex apoftolica dementia
meruit, juravitque (j) fic in confequentibus
continetur.

Bereng-triiTurimerfj preftyteri.)

<1:11 4<1... 1

Ego Berengarius corde credo, & ore confei-
teor, panem & vinum, quæ ponuntur in altari
per myfterium faerx orationis & verba noftri re-
demptoris, fubftantialiter converti in veram &
propriam ac vivificatricem carnem fit fanguinem
Jefu Chriftri Domini noftri, & poft confecratio-
nem effe verum Chriftri corpus, quod natum eft
de Virgine, & quod pro lalute mundi oblatum
in cruce pependit, & quod fedet ad dexteram
Patris, & verum fanguinem Chriftri, qpi de la-
tere ejus effufus eft non tantum per fignum fit
virtutem facramenti, fed in proprietate naturæ
& veritate fubftantix, fic in hoc bfcvi conti-
netur, & ego legi, & vos intelligitis. Sic cre-
do, nec contra hanc fidem ulterius docebo. Sic
me Deus adjuvet, & hxc fanda Dei evangelia
Tunc domnus papa prreepit Berengario ex au-
do-

ti) Ex Thema V^dinh tom. *. tap. qui Ada formata befefi Cœciliit di.it e je reperte feife in annofo li-
bro Decretorum Pontificum fub Decreto Greforu Papæ. Hardeieet, (t) Vald. jefueti I H,
(t) Vald. ehe tcmieet/hn. H. (æ) Vald. mk'umim. H. (j) Vald. jfat iu% M. H-

ftf ca'Gin.'** K O M A T V m Vi.

- floritate Dei omnipotentis & fandorum aroftolo-
CHM^TI mm fc Paoli, wc dc corpore & Uofnine
Domini ouquom ulterius cum aliquo difputare
vel aliquem docere prmnmeret, excepta caufa
reducendi ad fidem hanc cos qui per emjs dodri-
nam ab ea * rcccterant.

His itaque pie & feliciter «Ai., inter multas
proclamationes conquefti funt legati regis Rodul-
phi fuper Henrico, quod nulli loco, nulliqueper-
ibo· parcens religionem rranfalpinam contereret
& conculcaret; Neminem debitus honor, vel re-
wentia, vel dignitas rueretur, & icu villa man-
cipia non modo facerotes, fed etiam epifeopi
archiepifcopique caperentur, vinculifeue manci-
parentur, partimque trucidarentur. Decreverunt
ergo quam'lure\$ concilii in illius tjrrannidem gla-
dium apoftolium debere evaginari: fed diftulit
apoftolica mauuetudo. Juraverunt igitur legati
Henrici regis illud quod in liquentibus feriptum
repetitur.

ÂacramrwraiRr mentiornm Henrici rego .

Legati domini mei regis ad vos Venient infra
* c., <i. terminum «fcofonis Domioi, exceptis legitimis
h.*u.7 ta0's * 'd eft morte, vel gravi infirmitate, vel
captione abfque dolo, qui legatos Romanae fedis
»< ...I* lecurg ducent dc reducent, & Dominus tex obe-
dlet» *U's in omnibus fecundum iuftitiam &
..... .«
judicium illorum: & hax omnia obfervabit abf-
' .." .h/ ^UC ' n'fi quantum ex iurione veftra re-
I.'.'.'j manferit, & hxc juro ex prxepto Domini mei
"p ou,, regis Henrici.

JUJurandam nuptiorum Rodtdphi regii, itidemqut
Rodulphi, quod /equitur .

Si colloquium ex vcfro praecepto conftitutum
fuerit in partibus Teutonicis, loco & tempore ad
vobis dennito, ante pratfentiam veftram, vel le-
gatorum veftrorum, dominus nofter rex Rodul-
phus vel ipfe veniet, vel epifcopos & fideles fuos
mittet, paratufque erit iudicium quod fanda Ro-
mana ecclefia decreverit de caufa regni fubire,
nulloque malo ingerio conventum a vobis five
legatis veftris conftitutum impedit, & poftquam
certum inde veftrum nuntium videbit de pace in
regno conftitucnda & confirmanda, ftudebit ut
legatio veftra provenire ad pacem regni & con-
cordiam poffit. Hxc omnia obfervabuntur, nifi
quantum ex veftra certa licentia remanient, vel
ex impedimento legitimo, fcilicet morte, vel
gravi infirmitate, vel captione fmc dolo.

Sacramentum archiepi/copi efquic-erifi! .

Juravit idem eodem tempore archiepifcopus
Aquilejenfis Henricus fecundum hxc verba : Ab
hac hora & inantea fidelis ero beato Petro &
PM* Gregorio, fuique fucccfforibus, qui per me-
Mores cardinales intraverint: * Non ergo incon-
ffito, neque in fado, ut vitam aut membra,
aut papatum perdant, aut capti fint mala cap-
tione. Ad fynolum, ad quam me vocabunt, vd

* F0>»
...
* ar..,

Aperfe, vel per fuos nuntios, vel per fuas literas, ve-
niam, & canonice obediam, aur, li noit pote-
ro, legato meos mittam. Papatum Romauus c
& regalia fandi Petri adjutor ero ad retinendum
fit defendendum, falvo meo ordine. Confilium
vero quod mihi crediderint per fe, aut per nun-
tios fuo-, live per lireras, nulli pandam me feren-
te ad eorum damnum. Legatum Romanumeun-
do & redeundo honorifice traâabo, & in necef-
fn.iiibus luis adjuvabo. His quos nominatim ex-
communicavcrint fcienter non communicabo .
Romanam ecclcfiam per fccularem militiam fi-
deliter adjuvabo, cum invitatus fuero. Hxcom-
nia obfervabo; nifi quantum fua cena licentia
' r**.
Excommunicati funt tn eadem fynodo f«*O* -./A"
recuperationis archiepifcopus Natboncnfis, * Te- ' TabaWas
daldus didus archiepifcopus Mediolanenfis, Sige-
indus diâus epifeopus Bononienfis, RolandusTar-
vifienfis, item epifeopi Firmanus & Camerinus
Hi omnes cum fequacibus fuis tam clericis quam
utam laicis,

Jscranwa/W Regierfi epifeopi.

Ego Gandulphus Regientem epifeopatam con-
tra interdidum veftrum, aut veftri legati, odo
diebus non tenebo, neque aliquo inveniam ftu-
dio, quo veftrc legationi refittatur. Sic McDeu-
adjuvet, & hcc fanda Dei evangetia .

NOTA S I V E R I N I B I N 11

Cmciliwu.) Cum in hac fynodo Berengarii hrrefi,
damnata fuerit, quii non viaet calumiam ele me-
da^iftitiam, qua Gretoriur in c>ncil>abul> Moguntino
propterea uamnatui tu lle aietu.l.r, quod anti.uus di
(opulus Berengarii extitent . Inter alias Gte;ori' epi-
dolat extat unica prino 'nno <ul pont heatut ad Ma-
thiid-m fcnpta, qua ev dente: pr..fitrut, lub lpeie-
bus panis Se vini vere iplutn corpus dc iantu nem do
nvm contineri: qua uruca epifo'a, fi nultm aliud
monument, m exifleret, tnfcians ert.t ad integerrimam
fidem Gregori pap< demonfrandam, St ad (chifmati-
corutn calumniantium oa impudens obttruendum .
In hoc concilio S. Brunonem, qui Mulo poli Signi^ AA- «»<..
epifeopus creatus eft, adverfus ^etengarium difpuca-
le, afta viis illius atteftantur. Petrus Igneus Alba-
ti nits epifeopus m tins eft legatus in Germaniam, «A-
que illi adjunftus Uda'ricus Patavinus epiKopus, ut
tradit Bertboldus m chronico hoc anno . Pieter base
aha ouaedam m ifta fynodo agitata fu.fie in.bcant epi-
ftoia II ft rp. lib. 6. quas ex hac fyrr do ad Parmen-
lem St Bambergentem ecclefiam fcriplit .

Additio Philippi Labbe, S. J.

E Eodem anno Gregorii papae VII. fexto habi-
tum luit die iv. Nonas Maii Romanum aliud
concilium: Utrum, fcilicet, bona eccltftartm pti-
fint poni in pignore pro pecunia colligendu nd r<ph-
fiendum Umberto archiepifcopo Ravennati Romanam
fedem invadere enanti. Interfuiſſe epifcopos qua-
tuor cum pluribus cardinalibus, abbatibus dc ar-
chipresbyteris fidem faciunt duo pervetufti codi-
ces MSS. quos poſtidebat illuſtriffimus dominus
Petrus de Marea archiepifcopus Tolofanus, ut
monuimus pag. 379. hiftorix noſtrix iynopſeos

CONCILIIUM BRITANNICUM,

Celebratum ad fallam pœnitentiam profcribendam anno Domini m̄xxix.
tempore Gregorii papæ VII.

CRequena erat inBritannia hoc tempore, quod A
A abique aliqua emendatione peccantes iniiſdem
peccatu perſeveranrcs abſolverentur. Hoc malum
cccleſiæ Gregor, papa fitblaturn volens, legationem
decrevit in Britanniam minorem, ibique manda-
vit celebrari concilium, quo pernitiencia illa, qua
populusleduduseiat, plane profcriberetur. 'Gre-
gorius fib. 7. epiſt. 10.

• V.4. io

Addit io Philippi Lavbi, S. J.

Britannicum hocce concilium a Binio ejuiquit
ſequacibus appellatum eſt non. ſatis accurate,
quod in majori Britannia ac tranſmarina, led
in minori dumtaxat Britannia, hoc eſt Gallica,
five Armorica celebratum fuit, præſide Amato
Oicronenſi epiſcopo S. R. E. legato apoſtolico,
ad falſas pœnitentias proſcribendas. Pravo quip-
pe more fuerat indudum ut publici peccatores,
& in iildem diutius perſeverantes vitiiſ, abſolve-
rentur.

CONCILIIUM BURDIGALENSE

Præſide eodem Amato Oleronenſi epiſcopo cum Hugone Dienſi,
diſſique anno m̄xxix. cum ſequent.

D ? r» ad run*** Chriſti M̄xxX. pauca Are A-Bles, nullaque prorsus perſona aliqua ratione quid-
nonymm axffor chronici MaUeice^ſſi : Fuit quam juris vel advocacionis five dominationis au-
concilium Burdegalex in quo Berengarius reddeat exhibere. nec violentiam cuilibet inferre,
dit fidei fur rationem, & Hugo abbas S. Leode- non telonium aut vadimonium capere, t»n ju-
gariſ fuit depoſitus, ſ)? Aſſi anno præcedenti dicium, aut iullitiã juſte, vel injuſte exercere,
adjudicant, ejxtqne fieri mentionem afferunt nullamque omnino calumniã agere: quatenus
in charta quadam ctnobii S.Joavui Angerlacenſi Abbas & congregatio ipſius loci liberius Deo
apud Joannem Belynym pag. 354. probationum hijio- pollint militare. Et quandoque forſitan inhabi-
ria Pſſlonicn. Undergo bete verba deferipti; Nec mo- tans populus omnium; præter Monachorum fit,
ra cum beatiffimi Severint præſulis hoc facium jugo iolutiſ: ſed ſi quid fuerit corrigendum, ad
canonicis intimarent, illico n» n fagnem Pida-^eos vel ad quos voluerint, fit referendum. Qui-
venſi atque Butdegalenſi lynodo coi. n Amato cumque illum fugiens pervenerit, nemo
S. K.E- vicario, aliſſque epiſcopis ptoclamatio- intra terminos ipſius aliodii præſumat illum in-
nem tamdiu fecerunt, &c. fedari. Hanc etiam libertatem, & («t vulgari-
ter loquar) falvamentum, conceſſit præſatus Co-
mes tenitorio quod dicitur Trajcdum, quod ab
eodem & exteris poſſeſſibribus præſato Abbati &
Sylvr-majoris eccleſiæ fuerit donatum. Dedit
quoque idem egregius Dux libertatem Monachis
Sylvr-majoris, ut temper fingulis annis liceateis
per Gerundam fluvium navigio tranſeendere quo
libuerit decem modios falſis pro acquirenda an-
nona exteritque ſibi neceſſariis. Præterea ad lu-
minaria Eccleſiæ donavit quamdam curtem Bro-
ja nomine, ut quidquid cenſus inde habebat, fi-
ne aliquo typo vel cujuſquam calumnia ſemper
ad eandem Eccleſiam perveniat. Cujus videlicet
Comitis juſſu ac precatu, Achclmus Vtlielmi de
Blancafot ac Guilhclmus Seguini quidquid in ea
ſcilicet curte habebant, fimiliter donaverunt. Sed
& Villelmus Helix Burdegalenſis Vicarius plica-
turam ibi dedit Sylvr majoris fratribus. Aſtaeſt
ergo hæc omnis donatio ab ipſo Comite inBur-
degalenſi civitate, præſentibus nobilibus ac po-
tentiffiſ viris, qui propter memoriale teſthnonã
in hac cartola ſunt feriſti. Anno ab Incarnatio-
ne Domini m̄xxix. epada xv. Indiãione 11. an-
no vi 1. Gregorii VII. Papa:, Philippo Franco-
rum Rege. IIII ſunt Notatores ac præſatr Do-
nat.unis firmatores

Ferwvr /MI 1080. eſſe Synodum banc
Bardegaſenſem evincit frètent monumentum, in
etdem finodo c<mfirmit:<m, ſy A MaOüümio in
Iib 6. oe re dip/cmat. b. 5 b<ſ. ex C bartario Syl-
V*-m.vorit exhibitum.

Conventui Aquitaniae, Procerum Bxrdegiût habitui
in jmo datur falvitas coenoio
byiva-ma'aris.

O Mne exemplar vel decretum polleris profu-
turum libris eſt ^Jirtifvc interendum: ut
quod brevis perdit meiroria, iervata queat
dere pagina. Poſtquam igitur egregius Pidavien-
ſium Comes Duxque totius Aquitantr VPillel-
mus, demnum Geialdutr, iummX religionis Ab-
batem, cum ſibi tubiceta congregatione velle in
Sylva-majori permanere, Ecdctiamque in hono-
re landx Det genitricis Maria adi! care cogno-
vit; multa loco ipſibeneficia contulit, non igno-
rans te fore ſemper ipſius Eccleſiæ participem
orationum, ſiquidem exaltaretur per iplum. Do-
natum itaque ipſium ab omnibus poſſeſſoribus al-
lodium, ac coram principibus regionis fandæ
Marie & præſato Abbati traditum, & undique
difterminatum, ita ſua omniumque poteſtate ab-
ſolvit, ut nemo ibi non Comes, non Viceco-
mes, non Præpoſitus, non Vicarius, non Mi-

reComitis juſſu ac precatu, Achclmus Vtlielmi de
Blancafot ac Guilhclmus Seguini quidquid in ea
ſcilicet curte habebant, fimiliter donaverunt. Sed
& Villelmus Helix Burdegalenſis Vicarius plica-
turam ibi dedit Sylvr majoris fratribus. Aſtaeſt
ergo hæc omnis donatio ab ipſo Comite inBur-
degalenſi civitate, præſentibus nobilibus ac po-
tentiffiſ viris, qui propter memoriale teſthnonã
in hac cartola ſunt feriſti. Anno ab Incarnatio-
ne Domini m̄xxix. epada xv. Indiãione 11. an-
no vi 1. Gregorii VII. Papa:, Philippo Franco-
rum Rege. IIII ſunt Notatores ac præſatr Do-
nat.unis firmatores

Gocelinus venerabilis Burdegalenſium archiepi-
ſcepus, & Achclmus Archidiaconus, totuſque S.
Andicx clerus. Centulſus de Biarno. Kaduifus
de

λ v v o
CHRISTI

>de & Hilarior Signum Villelmi fortis de Dor-Aftoline fedis legatus confirmo, t Eif? Hugo done. Signum Baiduini de Centujano . Signum Bernardi de Baftuda. Signum Amelrid Vtcecomitis. Signum Odonis Nepotis Comititis. Signum Balduini de Duo.

Igitur praefatus Dux Villelmi prfentibus his aliisque nobilibus viris xn. Kalendas Julii firmavit hoc memoriale beneficium, a quibus omnibus concessum est atque laudatum, ac perpetua habilitate traditum.

Sequenti etiam anno congregato Buidegalenfi civitate Concilio confirmata iunt iterum hinc a Comite ipso, decretumque est ab omni Episcoporum, Abbatum, & Sacerdotum collegio, ut quicumque aliqua temeritate violare temptaverit, perpetuae excommunicationis damnatione reus fit, nisi ad congruam farisiationem venerit.

Ego Amatus fanfti fedis Apostolica Legatus confirmo.

Ego Hugo fandr fedis Apostolica Legatus confirmo.

Signum Gocelini Burdegalenfis Archiepiscopi.
Signum Rodulfi Turonensis Archiepiscopi.
Signum Villelmi Auxienfis Archiepiscopi.
Signum Bofonis Santonenfis Episcopi.
Signum Ademari Engolifini Episcopi.
Signum Villelmi Petragorensis Episcopi.
Signum Raymundi Bafatenfis Episcopi.
S. Hugonis Bigonenfis Episcopi.
S. Donadi Agennenfis Episcopi.
S. Adonis Abbatis S. Johannis (Angenacensis.)

S. Drogonis Malliacensis Abbatis.

S. Rainaldi Abbatis S. Cypriani.

..i. S. Bertrandi * S. Juliani Abbatis.

S. Hildeberti Nantuliacensis Abbatis.

Hanc eandem libertatem te latam facit Geraldus i
ipse coenobii A. au f auflor Notitia condita, cui
pre/rr inpradillos Episcopos, alii r: f iem Furacis
ierlif concilii Patret Jubfincur. i. fivitsam banc in
Allic ipfiut Gerald i abet facul. 11. Benedillino
par. i. f. 868. ubi in fine legit. cr. Ada vero est
inpradida confirmatio Burdigalenfi civitate in
Concilio anno ab Incarnatione Domini Mxxx.
Indidione III. Epacta xxvi. n. Nonas Odo-
bris VIII, anno vn. Gregorii Pap*, Philippo
in Francia regnante. S. Villelmi Aquitanienfis
Ducis. Confirm* hoc Deu». Ego Amatus Apo-

Apostolix fedis legatu» confirmo. t Ego Gocelinus Burdegalenfis archiepiscopus pfcnte Concilio concedo de confirmo, t S. Rodulfi Turonensis archiepiscopi. S. Villelmi Auxienfis archiepiscopi. S. Boiunis Santonenfis Episcopi. S. Ademari Engolimeni. Episcopi. S. Villelmi Petragoricenfi Episcopi. S. Raymundi Vafatenfis Episcopi. S. Ligoni» Bigorrenfis Episcopi. S. Donaldi Agennenfis Episcopi. S. Petri Adurenfi Episcopi. S. Odonis abbatis Sancti Johannis. S. Drogonis Malliacensis, abbatis. S. Raynaldi. S. Cypriani» abbatis. S. Bertrandi. S. Juliani» abbatis. S. Hildeberti Nantuiliacensis abbatis. S. Fulchradi. S. Salvatoris * abbatis. S. Achclini, Gi cellni Buidegalenfis Ecclesie archidiaconi.

afid hoc item Concilium pertinent alla feuentia :
Concordia inter Abbates Angellacensem & Carro-
finem de Ecclesia de Arenia, a Ealuxio tom. 6.
Mtjctlan. p. 413. Edita.

Notum fit tam pnfentibus quam futuris fuifle contentionem diutinam inter Abbatem S. Johannis, sic Abbatem Carrofenem de Ecclesia de Vaz-Creza, constitutumque est ab eis, ut de hac causa judicaretur in Concilio Burdegalenfi. Quod fit factum est. Duo enim Legati fanfti Romane Ecclesie, scilicet Episcopus Amatus fit Hugo Episcopus Dienfi», nec non Jocelinus Burdegalenfi Archiepiscopus, atque Guillelmus de Aufcis Archiepiscopus, Comes quoque Pidavenfis Guido, deinde Raynaldus S. Cypriani abbas, Archidiaconusque Burdegalis Jocelinus Ammelinus. Hi omnes huius rei fecerunt iudicium; coque facto, iuxta conuetudinem Concilii, protinus domnum Odonem Abbatem S. Joannis pariter cum suis vocaverunt, ac postea domnum Fulcradum Carrofenem Abbatem sic fuos; sub quorum pnfentia pjudkatam confirmantes sententiam, jam didam beato Johanni vindicaverunt. Erant autem cum Domino Odone S. Johannis Abbate Aufculfus Prior, Andreas Monachus, Aimericus, Raimundus, Oftenjus, Constantinus. Carrofenfi vero Abbas habebat lecum fratrem suum Turonorum Archiepiscopum, Oduonem fratrem Aldeberti Conitis de Marchia, Petrum Ferricardum.

siSSis'SisSBisSi

e»»AD BURDEGALENSE CONCILIUM

Ab Amato Oleroenfi epifeopo, & Hiltane Dienfi A. S. LL. anno 1079. celebration,

ADDITIO.

piarer ea, qua in editione 1'meto-Labbeana tem. pag. 641. de hoc concilio leguntur, sententiam de litte in ecclesiam S. Crucis Burdegalenfi ab ea fmodi latam Jupoeditat Mabillonint in Apnabibus Ord. S. itenedilii torn. 7. nam. IX. append. Ef Mt ex illo.

DEFINITIO CONCILII BURDEGALENSIS,

Et proceram Aquitania super ecclesia de Soliaco, yte fandia Crucis Burdegalenfi cambio attribuitur.

In nomine fanfti individui Trinitatis Patris, fit Fili, fit Spiritus fandi. Ego Amatus S. R. E. legatu», Ellorenfiunqque humilis epifeo-
Concil. General. Tom. XX.

pus, iustitii, ac vice domini domni pape Gregorii VII. ob ecclesiarum Dei correctionem in Aquitani* partes diredu», omnibus fidelibus prefimtib, sic futuris. Per hoc privilegium ootirse auctoritatis notum fieri volo; quod controverfi illi sic alterationi, que inter Arnaldum Trencardi abbatem fanfti Crucis, sic Arnaudum abbatem fandi Severi, fit monachos utriusque congregationis, super ecclesia fanfti Mari de Soliaco diutius agitata, sic usque ad pnedittam fedem Apostolicam fuerat perlata, in fynodo, quam cum confiatre nostro Hugooe S. R. E. legato, Dicnflunqque venerabiliepifeopo, apud Burdegalenfem celebravimus urbem, quantum in nobis, vel potius quantum in ipfa fixit iustitia, certum tandem, sic canonicum imposuimus finem.

L1

Cum

FX

CONCILIUM

reOTiv.

f)i

>> Cum enim in prsida fynodo, eevoveatis archiepis, Gocilino fcilicet Burdegalenfi & WilcitanTt ^nk' ^uicnfi Radulfb quoque Turoocnfi, necnon & Dolenfi, cum eorum lufinganeis copifcopis, & abb.tibus, fimulque aliis religiofis pe'fontis t<m clericorum, quam laicorum, refideremus, atque Domino noltro Jefu Cbrifto co. operante, & fermooes concilii confirmante, de multis utilitatibus fandx Dei ecclefi* profuturis pertraãando decerneremus, ad dandam definitionem canonicam fuper controverfia, qua erat inter fupra memoratos abbates de prrdi&a ecclefia fanâc Mari*, penultimum concilii indiximus diem. Die igitur determinata infante, utriusque fitpra nominati abbates cum advocatis, de ratiocinationibus fuis, in concilio adfiterunt, de prout quilibet melius potuit, caufam fuam licenter enarraverunt, & enarrando peroraverunt. Clamoribus itaque de tenoribus utriusque panis, cranibque eorum rationibus a concilio diligenter auditis, ac fubtiliter pertradatis, ad ultimum, ut per omnem modum fatifleret importun* invafioni Arnaldi Abitatis landi Severi, & ut perpetuum filentium ipfi & omnibus fuccellibus de fuper ecclefi* S. Mari* de Solaco canonica cenfura imponeretur, ex decreto concilii jtw tavit Amaldus-Trencardi, abbas fanâc Crucis, icita manu monachorum fuorum, ante nos in medio de in confpeûu concilii, illud idem facramentum five juramentum, de veritate fcilicet privilegii fui, quod dominus PP. Alexander jam diu ante decreverat Roma debere ante fe jurari ab ipfo Arnaldo-Trencardi, tertia tantum manu

A monachorum fuorum, Gregorio abbati fandi Se- vcrj Omnium etenim fidelium poffertati notificare volumus, quod mulus teftiucationibus canonicis in ipfo concilio Burdegalenfi coram nobis approbatum fuit, Gregoriumabbatem, amechilb- rem Arnaldi abbatis fandi Severi, ufque adeo legibus canonicis jam ante convidum fuiffê Roma* ante domnum papam Alexandrum pro injuria, quam faciebat Arnaldo abbati fande Crucis de ecclefia fand* Mari* de Solaco, quod ipfc abbas Gregorius ipfam ecclefiam fande Mari* de Solaco in manu ipfius domni pap* Alexandri dimifit, & in manu ejufdem in ipfam ecclefiam fe ulterius non invafurum promifit. Subinde ipfe domnus papa Alexander ipfam Arnaldum-Ttncardi abbatem S. Crucis de ipfa ecclefia S. Mari* de Solaco reveftivit, dr nos in ipfo concilio reveftivimus, & ab omnibus fuccellonibus fuis jure perpetuo cum omnibus ad fe pertinentibus poiudendam canonum cenfura decrevimus. Ut autem hax concilii definitio firma femper de illibata per fuccedentia maneat tempora, hoc privilegium noftr* audoritatis feribit praecepimus, & figilli noftri impreffione fignari julfimus. Adum fle definitum in concilio Burdegalenfi in ipfa matre ecclefia in honore beatorum apoftolorum Andre* de Jacobi confrutta anno MLXXIX. ab incarnatione Domini, indidione II. concurrens I. epa&a XV. IV. idus Odobris, anno vero pontificatus domni pap* Gregorii VII. farto, adftante, deconfirmante Guillelmo nobiliffimo Aquitanorum duce de comite Vafconi* cum fuis principibus.

ANNO
CHRISTI

ANNO
CHRISTI

ANNO
CHRISTI

ROMANUM VII

IN QUO REGNUM GERMANIÆ HENRICO

Abrogatum collatum fuit Rodulpho, ea conftitutione addita, ne deinceps inveftitursq; beneficiorum a laicis conferantur vel accipiantur anno Domini m lxxx, tempore Gregorii pap* VII.

M.Ük.

Anno ab incarnatione Domini millefimo oâua-D gefimo, pontificatus vero domini Gregorii VII. pap* anno vit. indidione 111. celebravit ipfe du.ninui papa fynodum Rom*, ubi interfuerunt archiepifcopi, epifeopi diverfarum urbium, nec non de abbatum ac diveriorum ordinum clericorum & laicorum innumerabilis multitudo. In qua apoftolica * conftituta corroborans, multa qu* corrigenda erant *correx*it, & qu* corroboranda firmavit. Inter cetera namque in fine fynodalis abfolutionis h<c annexuit, & perpetu* memori* pro poffteris feribenda mandavit, ita dicendo:

I.

Sequentes ftatuta fandorum patrum, ficut in Erioribus conciliis, qu*, Deo miferaute, celebravimus, de ordinatione ecclefiafticarum dignitatum ftatuimus, ita & nunc apoftolica audoritate decernimus ac confirmamus, ut fi quis deinceps epifeopatum vel abbatiam de manu alicujus laic* pctlon* fufeeperit, nullatenus interepifcopos vel abbates habeatur, nec ulla ei ut epifeopo fcu abbati audientia concedatur. Infiuper etiam ei gratiam S. Petri & introitum ecclefi* interdicimus, quoufque locum, quem fub crimine tam ambitionis quam inobedientia* (quod eft scelus idololatric) cepit, refipifcendo non deferit. Similiter etiam de inferioribus ecclefiafticis dignitatibus conftituimus.

.. R./f.

II.

Item fi quis imperatorum, return, ducum, marchiooum, comitum, vd quilibet fecularium poteftatum aut perfonarum, inveftituram fpifcopatum vd alicujus ecclefiaftic* dignitatis dare prarfumpfit, ejufdem fententi* vinculo fe obftridum efle feiat. Insuper etiam, nili refipifcat, & ecclefi* propriam libertatem dimittat, divine animadverfionis ultionem in hac prefenti vita tam in corpore fuo quam carter! rebus luis fentiat, ut in adventu Domini fpiritus falvus fiat.

III.

Item fententiam depofitionis & excommunicationis, jam plerumque datam in * Tedaldum Mediolanetdem di&um archiepifcopum, de * Guiberto Ravennatum, & Rolandum Tarvifienfem, confirmamus & corroboramus. Et Petrum olim * Rothonenfem epifeopum, nunc autem Narbonenfis ecclefie invalorem, pari fententia damnamus.

IV.

Item fi quis Noruuannorum terras firnAi Petri, videlicet illam partem Firmanae mMchic, que nondum pervafa eft, & ducatum Spoletanum, & Campaniam, nec non Maritimas, atque Sabinum, & comitatum Tiburtinum, nec non monafterium fandi Benediâi montis Caifini, & terras fibi perimentes; iofupcr etiam Bone-

-NeVentwn invadere vel depnedari prrfumpcrit t A gratiam fandi Petri & introitum ecclesi* d uf- que ad fiitistadioMm interdicimus. Vcrumtamen fi quis illorum adverfus habitatores harum terrarum aliquam iustam causam habuerit, prius a nobis, vel a reāoribus, seu miniftris infel confitutis, iustitiam requirat: qux fi ei denegata fuerit, concedimus ut pro recuperatione fuarum rerum de terra illa accipiat, non tamen ultra modum, nec morepredonum, fed utdecet Chri- filianum, & eum qui fua magis querit recipere, quam aliena diripere, & qui timet gratiam Dei amittere, & malodidionem beati Petri incur- rere.

V.

Pneterea admonemus omnes, qui aeternae dam- stationis poenas evadere, Ac ver* beatitudinis glo- riam cupiunt intrare, ut afiilfis sibi caveant poe- nitentiis. Sicut enim falsum baptisma non lavat originale peccatum, ita postbaptifinum falsapoe- nitentia non delet nefas commissiū. Ideoque valde necessarium est, ut qui se aliquod grave crimen commiffisse cogDofcit animam luam pru- dentibus & religiofis viris committat, ut per ve- ram poenitentiam certam peccatorum fuorum con- fectuat veniam. Hxc est enim vera poenitentia, ut post * commissum alicuius gravius criminis, ut- pote meditati homicidii & sponte commissi, seu perjurii pro cupiditate honoris aut pecuniae fa- cili, vel aliorum his simillium, ita se unufquif- que ad Dominum convertat, ut reliāis omnibus iniquitatibus suis deinde in fructibus bone opera- tionis permaneat. Sic enim Dominus per pro- phetam docet: *Si convertut fuerit impius ab aw- nibur iai'uitatibet fuit, t fcutiodierit univerfa man- data mea, vita vivet, t f non morietur. In quib- us verbis manifeste datur intelligi, quoniam qui aliēna bona diripuit, & ea cum possit reddere vel emendare, noluerit: vel qui arma contra iu- stitiam * portavit, aut odium in corde retinet, vel qui huiusmodi negotiationibus aut officiis im- plicitus fuerit, qu* fine fraude, fine falsitate, fine invidia, fine deceptione fratrum exercere non possit, nec ad Dominum convertus, nec de perpetratis facinoribus veram poenitentiam facere credendus est. Unde inter omnia vos hortamur^A atque monemus, ut in accipiendis poenitentis non ad illos curratis, in quibus nec religiosa vita, nec est coofulendi scientia, qui animas hominum ma- sis ad interitum, quam ad salutem ducunt, te- e veritate qua: ait: *Si Cacus cucum ducat, ambo in foveam cadunt*; fed ad eos qui religione & feripturarum dodrina instructi viam veritatis & salutis vobis offendere valeant.*

VI.

De elefiione pontificum.

Quoties detundo pallore alicuius ecclesie alius est ei canonicis fubrogandus, infantia viftatoris episcopi, qui et ab apostolica vel metropolitana fede directus est, clerus, & populus, remota om- ni fxculari ambitione, timore, atque gratia, apostolicis sedis vel metropolitan! lui conienfu paftorcū sibi fecundum Deum eligat. Quod fi corruptus aliquo vitio aliter a^Acte praefumpferit, elationis perperam fadx omni fructu carbit, & de extero nullam elationis potestatem habebit. Electionis vero potestas omnis in deliberatione ledis apostolicx five metropolitan! fui confistat. Si enim is, ad quem confecratio pertinet, non rite confecrando, tōte beato Leone, gratiambe- nedidionis amittit, confequenter is, qui ad pra- vam electionem declinaverit, eligendi potestate privatur.

Cencil. General. Tom. XX.

VII.

Σπρ-μμ«μτα/ι- rrp'/ Httnci.

anno

CH^Au T'

Beate Petre princeps apostolorum, & tu beate Paule doctōr gentium, dignamini, quefo, aures vestras ad me inclinare, meque dementer exau- dire. Qpia veritatis estis discipuli & amatores, adjuvate * ut veritatem vobis dicam, omni re- mota falsitate quam omnino detestamini, ut fra- tres -nei melius mihi acquiescant, & friant & intelligent quia ex vestra raucia post Dominum & matrem ejus semper virginem Mariam pravis & iniquis refitto; vestris autem fidelibus auxilium ptxfto. Vos enim fcitis quia non libenter ad fa- ctum ordinem acceffit, & invitus ultra montes cum domino .papa Gregorio abii, fed tnagis in- virus cum domino meo papa Leone ad vestram fpccialem ecclēfiam redii, in qua utcumque vo- bis defervivi. Deinde valde invitus cum multo dolore & gemitu ac planctu in throno vestro valde indignus fumcollocatus. * Nec ideo dico, quia non ego vos, fed vos elegistis me, & gra- vissimum pondus vestra: ecclesie supra me posui- stis: & quia luper montem exctifum me iustitias alcendere, & clamare atque annuntiare populo Dei scelera eorum, & filiis ecclesie peccata eo- rum, membra diaboli contra me ceperunt in- furgere, & utque ad sanguinem pradumferunt in me manus nias injicere. Astiterunt enim re- ges terre, & principes fceculares, & ecclēfiasti- ci, aulici, & vulgares, convenerunt in unum ad- verius Dominum, & adverfus vos Christos ehu dicentes: *Dirumpamut vincula eorum, t f projicit- mm t mbit jyum ipforum*; & ut me omnino mone vel exilio confunderent, multis modis co- nati sunt in me infurgere.

Inter quos fpecialiter Henricus, quem dicunt regem, Henrici imperatoris filium, contra ve- stram calcaneum erexit ecclesiam, facta cum multis epifeopis ultramontanis & Italicis confpi- ratione, annitens me deiciendo eam sibi fubju- gare: cujus fuperbix vestra * refistit auctoritas, eamque nostra deftruxit potestas: qui confusus & humiliatus ad me in Longobardiam veniens, abfolutionem ab excommunicatione qtueffivit. Qyem ego videns humiliatum, multis ab eo pro- millionibus acceptis de fu* vit* emendatione fia- lam ei communionem reddidi; non tamen in re- gno, a quo cum in Romana fynodo depofuc- ram, inftauravi, nec fidelitatem omnium qui fi- bi juraverant, vel erant juraturi, a quo omnes abfolvi in eadem fynodo, ut sibi iervaretur, pra- cepi.

Et haec ideo detinui, ut inter eum & epifeo- pos, vel principes ultramontanos, qui ei caufa jutbonis vestrx ecclesie* refliterant, iustitiam fa- cerem, vel pacem componerem, ficut ipie Hen- rius iuramento per duos epifeopos mihi pro- niitit.

Prediali autem episcopi & principes ultramon- ptani, audientes illum nonfervare mihi quodpro- miferat, quasi desperati de eo, fine meo coufi- lio, vobis testibus, elegerunt sibi Rodulphiundu- cem in regem. Qui rex Rodulphus festinanter ad me mifit nuntio, indicavit se coaftum regni gu- bernacula fufcepisse; tamen fefe paratum mihi omnibus modis obedire: &, Ut hoc verius cre- datur, semper ex eo tempore cumdem * mihi semper mifit fermonem, adjiciens etiam filio fuo f. oblide & fidelis fui ducis Bertholdi filio quod promittebat firmare.

Interea Henricus catpit me precari ut illum contra prxdicūm Rodulphum adjuvarem; cuire- fpondi mc libenter facere, audita utriufque par-

L1 * tif

h; "W5" conciliu M HBNMciv.
(is rarione, ut fcirem cut iuftnia magia favcre(.A
Chrestii vero Puriuu v>ribus «>» po*« devince-
r.i./ re, meam contemplat reſponſionem. Poſtquam
autem perfeſcit *It* non porte (ſicut ſperavit)
agere , duo epiſcopi , Viridunenſis videlicet &
* Paw , * Oiēnburgenſij, de conſentancis fuiſ Romam ve-
nērunt , & in ſynodo ex pane Henrici me ut ei
ü «b.rTo Titiam facerem rogaverunt: quod & nuntii Rodulphi
heri laudaverunt. Tandem aſpirante Deo, ſicut credo, ſtatui in eadem ſynodo in partibus
iiltramontanis heri colloquium, ut illic aut pax
ſtatueretur, aut cui amplius iuſtitia faveret co-
gnofceretur . Ego enim , ſicut vos mihi teſtes
eſtis, patres & Domini, uſque hodie nullam par-
tem diſpoſui adjuvare, niſi eam cui plus iuſtitia
faveret . Et quia putabam quod iniuſtior pars
colloquium nollet fieri, ubi iuſtitia ſuum locum
iervaret, excommunicari & anathemate alligavi
omnes perſonas five regis, five ducis, aut epiſ-
copi , feu alicujus hominis, qui colloquium ali-
quo ingenio impediret ut non fieret. Prſtdiūs
autem Henrietta cum fuiſ fautoribus non timens
periculum inobedientie, quod eſt ſcelus idolola-
tri*, colloquium impediendo excommunicationem
incurrit, & ſeiſtun 'anathematis vinculo' alliga-
vit , magnamque multitudinem Qiriftianorum
morti tradi , & eccleſias fixit diſſipari, & totum
pene Teutonicorum regnum * ddblationi dedit .
Quapropter confidens de iudicio Aꝫ mifericordia
Dei, ejuſque piiſſiſſe matris ſemper virginis Ma-
ri», ſultus veſtra auāoritate, ſirpe nominatum
Henricum, quem regem dicunt, omneſque fau-
tores ejus excommunicationi ſubjicio, & anathe-
matis vinculis alligo: & iterum regnum Teuto-
nicorum, & Itali» ex parte omnipotentis Dei
& veſtra interdicens ei , omnem poteſtatem &
dignitatem Hli regiam tollo, & ut nullus Chri-
ſtianorum ei ſicut regi obediat interdico, omneſ-
que qui ei juraverunt vel jurabunt de regni do-
D minatione, a jurementipromiſſioe abſolvo. Ipſe
autem Henricus cum fuiſ fautoribus in omnicon-
greſſione belli nullas vires nullamque in vita ſua
victoriam obtineat. Ut aurem Rodolphus regnum
Teutonicorum regat & defendat, quem Teuto-
nici elegerunt ſibi in regem, ad veſtram fide-
litatem ex nane veſtra dono, largior, & concedo
omnibus ſibi fideliter adherentibus abſolutionem
omnium peccatorum, veſtramque benediāionem
in hac vita , & in futura veſtra fretus fiducia
ꝑ , ſicut enim Henricus pro ſua ſuperbia ,
ientia & falſitate a regni dignitate juſte
abjicitur, ita Rodolpho pro ſua humilitate, obe-
drantia & veritate poteſtas & dignitas regni con-
ceditur . E
Agite nunc , quzfo, patres & principes fan-
diſſimi, ut omnis mundus intelligat & cognofcat
quia, ſi poteſtis in caelo ligare & ſolvere, pote-
ſtis in terra imperia, regna, principatus, ducatus,
marchias, comitatus, & omnium hominum
poiſeſſiones pro meritis tollere unicuique & con-
cedere. Vos enim patriarchatus, primatus, archiepiſ-
copatus, epiſcopatus frequenter tuliftispra-
vjs £ indignis, * & religioſis viris dediftis. Si
enim ſpiritalia judicatis, quid de ſecularibus vos

porté credendum eſt: & ſi angelos dominantes--
omnibus ſilperbis principibus judicabitis , quid de anno
illorum fervis facere poteſtis? Addiſcant nunc re-
ges, & omnes foculi principes, quanti vos eſtis,
quid poteſtis & timeant parvipendere juſticioem
ecdeue veſtr»; & in pnodiāo Henrico tam cito
iudicium veſtrum exercete, ut omnes ſciant quia
non fortuito, ſed veſtra poteſtate, cadet. Con-
fundatur utinam ad poenitentiam, ut ſpirtus ſit
fftvus in die Domini. Aſta Romas Nonis *Max- *M,H
tii, indidione tertia.

RaMpU regie Reteuazorwet, & principem imperii , Hg Ltkb<
prop^iſſa la ^nado Raetaaa caatra Htaricana IK. App^d.
iutpfr/tmi. »*-x

J. NIOs in legatione domini noſtri regis Rudol-
phi, & principum ejus, conquerimur Deo
& fando Petro, veſtneque paternitati, & cunſto
huic ſantifiſſimo concilio; quod ille Henricus ,
quem vos apoſtolica auāoritate depofuiſtis a re-
gno idipſum regnum contra veſtrum interdium
tyrannice invaſit , omnia circumquaque ferro
preda, incendio devaſtavit, archiepiſcopos, epiſ-
copos, de epiſcopatibus fuiſ impia crudelitate ex-
Cpulit, & eorum epiſcopatus fuiſ fautoribus in be-
neſicia diſtribuit: per cujus etiam tyrannidem pie
memori» Werinharius Magdeburgenſis archiepiſ-
copus, occiſus eſt: Adelbertus Wormatienſis epi-
ſcopus, adhuc ab eo contra fedis apoſtolica: præ-
ceptum in eapſione cruciatur: multa hominum
millia ejus faſtione ſunt occiſa: quamplures ec-
cleſie abbatis reliquiſ incenſo ac penitus de-
ſtruā».

x. Innumerabilia quidem facinora ſunt, quæ
idem Henricus in principes noſtros perpetravit ,
eo quod ſibi, contra fedis apoſtolica: decretum ,
ut regi obedire noluerunt: & colloquium quod
vos pro inquirenda iuſtitia, & pace componen-
da, neri decreviſtis, ex culpa Henrici & fauto-
rum ejus remanſit.

3. Quapropter veſtram humiliter imploramus
clementiam, ut nobis, immo fan&e E-ci eccle-
ſia:, decretam ſacrilego pervatori eccleſiarum ju-
ſtitiam faciatis.

Aſtum Romæ anno ab Incarnatione Domini
MLxxx. pontificatus vero domini Gregorii papæ
ſeptimi anno vn. indidione 111.

No τλ Sevſrini Binii.

Conciliwn.) Corona , quam ex hoe Concilio Gre-
tonus papa ad Rodulpbum miſit, iſte verius inferiptus

Petra Mit Petre, Petrae MMaa RMifbe.

In hæ ſynodo ventilatam quoque eſſe antiquam li- Aa» Cum.,
ſam controverſiam inter Turonſem & D lenlem Bri-
tanniar eccleſiam ejuldetn Grejont pa, at bter» ad epi-
ſcopos Britanni» dat. ſignificant. Nihil certi in ea
definitum , ſed de mittenda legatione in Britanniam
ad cauſam cojnolcendam deliberatum ; deque lunbus
Lemovicenſi, eccleſia ſuper Monasteria a Uolenſibus
monachis ſurpata , atque aliis a Rhemenſi archiepiſ-
copo occupatis in eadem aſtum eſſe, eadem epiſtols
teſtantur. Baromua atnq toMo. numero decimo ſexto.

T37 OBGOKIUS
r. vu. ROMANUM HINR1CUS IT
IMF. n«

e- «» «» «««» «» «ft «ft «ft«

CyAD ROMANUM CONCILIUM.

A N N I io8o.

jh ya^r. Hmtrmu regm expoliator, Rednlfbeu ütveftitttr.

ADDITIO.

s. 11 M>>α ¶ bee frM» fcriptat teftatwr anaalifta Ann- A
■ n u » JLJ Retards Uteres, qaas ex ill» aaeptes bit re- qui religiosos epifcopo-, laicos etiam pads & ju-
fet» . forte texte» be literefreerferest fentntiaxe ititiae amatores in partitas veftris commorantes
in Heerkxxe rege»» m exodi» fronxndataxe; Hanc gratia prseeunte, die & loco ab illis ftatuto ,
ver» fententiaet Anne 1080. tone arbitrer aiffatx, tam ipu quam quos ipfis adjungere adhuc debe-
tuet Henriette viitorie de SaxMbtu relat» hftatns mus, aut pacem componant, aut veritate per-
rameae l» apeftalium fedent obfervantijne abjecit . cognita fuper illos, qui funt fanai, diffidii cau-
Prelixxe ver» iIM die F/. Kal. februarii Annali- fa , canonicam ccnfuram exerceant. Verum quo-
fta Sex» corfgnat. Ex qno Jieret cmcihnnt bec Ja- modo nonnullos diabolico infinuau confeaos, ini-
nuario neenfe cmvmiffe. Quibus ceqftitntis boc quitatis lufe facibus ignitos, cupiditate induaos,
ttsannxt, ab eo, in quo Jmtmtla exandhratonit ft difeordiam potius, quam pacem fieri & videre
llenricnm difta eft, cor^rignaturque Marti» ntenf», B defiderantes fore non ignoramus; ftatuimus in hac
plane diftingnitx.

In ipfo anno Domnus apoftolicus in Teutoni- cas panes a tynodo fubjcaam mifit epiftol.

Gregorius fervas fervorunt Dei exnibat archi- epifiefit tf efscopit in Teutonico, atque in Saxo- nice mn» cexnxanentibus, onenibntqae principibus , canfliqut majeribut, & minoribus, vi font excoarmkukati, & obedire veineront, fainttee & apoftolicam benedililonem.

Quomodo* ex lite & diflenfione veftra maxi- chxc veftra intituta ulla przfumptione violare mum in (anaa ecclefia periculum fieri quotidie tCDtaverit, anathematis vinculo cum ligamus, & cognolcimus vifum eft nobis, vifum eft & fratri- bus noftris in concilio congregatis fumma ope non folum ia Ipiritu, verum etiam in corpore & in omni prolpertate hujus vite apoftolica at- elaborare pro viribus, quatenus idonei nuntii , aoritatc innodamus, & vidoriam in armis aufe- tam religione quam fcientia pollentes e latere rimus, ut fic faltem confundamur & duplici con- apoftolic» fedis ad partes veftras mitterentur , tritione conterantur.

CONCILIIUM WIR TZEBURGENSE

CUI PR.ÆFUER.U NT DUO LEGATI

Pape Gregorii VII. Patavinus fcilicet atque Albanenfis epifeopi.

Regoius epiftol. ix. lib. vrm. feripta archi- Dduos epifeopos promilerat. Verum pnediti epif-
epifcopis, epifcopis, ducibus, comitibus, & eopi fic principes ultramontani audientes illum
omni populo regni Teutonicorum, fignificat Non fervare quod promiferat, quafi de eo deffe-
nuncios miffite, quibus indubitanter credere po- rati abfque domni pape confilio elegerunt fibi
iunt, in quorum ore quidquid in epiftola minus Rodulfum ducem in regem.
continetur, potucrit, &c. Verum qui fuerint , Rodultis igitur feftinanter miffio nuncio indi-
quove nomine appellati , quidve egerint , cavit fe quidem coaaiun regni gubernacula fil-
vix aliunde puto diicre poffis, quam ex narratione fcepiifle, tamen fe paratum domino papae in om-
Hugonis Flavmiacenlis, pag. 218. chronici V;r- nibus obedire . Et cuxndcm femper promittens
duncnfis. termonem , adjecit etiam , filio fuo dato ob>

autem fuerint hii domni papa» legati, ex glide , itemque fidelis ducis Bertaldi filio , quod
verbis regis accepimus, Paduanus icilicet fic Al- promittebat facramento firmare , inter ea etiam
banus epifeopi, a quibus etiam VPiraeburgo fy- II. precabatur eum , ut contra R- eum adju-
nodus eft habita. Regi itaque praefato H. ut in varer.
verbis domni papz colligere poffitmus, lola eft Cui domnus papa refpondit fe libenter faau-
communiois gratia reddita, non tamen regno rum ; audita utriufque partis ratione, ut fciret
reftitutus, nec fidelitas omnium, qui ei vel ju- cui iuftitia magis faveret . Qpam refponfionem
raverant, vel juraturi erant, ut fibi fervaretur contempfit inani elatus tumore , putans eum
praxepium eft. Qpod ideo retentum eft, ut in- fuis fc viribus poffe devincere : mens enim ejus
ter eum fic principes ultramontanos, qui ei cau- quo procellofis aftuura motibus concitabatur ,
fa julfionis apoftolies reftiterant, iuftitia fieret, fic ab interno: fapientis quiete atque Habilitate
vel pax componeretur, ficut ipfe juramento per disjungebatur . Qlia enim malitiam tegebat in

cor-

corde, ore autem blandimenta exhibebat, quia
 cmtiPn c°8'ti,t'onc- fiw duplicitate obnubilabat, quia
 C ><lr. puritatis verba quasi fatuitatem judicabat, ficvias
 simplices innocenti* declinabat, idcirco fapien-
 ti* tranquillitate perfrui nequaquam poterat.

Interea Henricus, quia aſtedatis iniquitatibus
 ejus ſubſequeus favebat aſtedus, bella, caedes,
 homicidia, per ſe ſuoſque perpetrare non defi-
 ſtebat. Eccleſiarum deſtru&onem, ſic ovilis do-
 minici perturbationem ſitiens, paſtores ab eccle-
 ſia abigebat, lupos ad ovilia iubintroduce», ſic
 proſperitate ſua decipiebatur, quia dirigebatur in
 manu ejus dolus. Quia enim vit* viam deferens
 in peccatorum ſe tenebras deſecerat, voragine
 iniquitatis dmerſus, ſic mole prave conſuctudi-
 nis obrutus reprobo ſenſu eſt traditus, ut neſci-
 ret penſare mala qu* faciebat: qui utinam vit*
 itinera qu» noluit per innocentiam teneret lai-

Atim per pœnitentiam. Hic itaque contra EU ter-
 tio congregati, poſtquam perienût ſe quod ſpera-
 verat non oſte peragere, duos episcopos deeco-
 ſentaneis luis, Virdunenſem ſic Obieburgenſem
 Romam miſit, ſic damnum papam in ſynodo ut
 ei juſtitiam faceret, per eos rogavit. Quod ſic
 nuncii R. qui pſeſentes aderant, fieri laudave-
 runt. Statutum eſt itaque in eadem ſynodo, in
 partibus uhramontanis fieri colloquium, ſicut ex
 verbis domni pap» plenius quilibet poteſt ad-
 venire.

Gregorius epifeopus ſenmt ſervorum Dei, archi-
 B episcopis, episcopis, ducibus, principibus, marcio-
 nibus, omnib' fue majoribus αφα minoribus in
 Teutonico regno conſtitutis, exceptis bis ani cano-
 nica excommunicatione tenentur, ſalutem C apoſto-
 licam benedictionem. Notum vobis fieri volumus, &. *->■

AHN<t1

lib.

CONVENTUS MOGUNTINUS

Schifmaticorum Henricianorum adverſus Gregorium papam.

Ex pag. ſſy. 67' 17? toties laudati Kirdxnenſis cbronici anBore Uugone abbate FI-iviniacenſi.

U Bi ad aures Heinrici regis ſic fautorum ejus
 anathema a domino papa ſadum perſonuit,
 intremuit ſaſioforum ſtrepitus in beati Petri vi-
 carium, turpia & nefanda concrepans intonuit,
 dicentium magum eſſe, ſic impoſtorum, hereti-
 cum, homicidam, fornicarium, ſic ſi quid aliud
 advehatur fan* doârin». Non debere regem,
 imperatoris filium, qui non fine cauſa gladium
 portaret, qui Roman* rei publicae patricius, tu-
 tor, ſic defenſor eſſe deberet, tantam pati fan-
 Ô» Dei eccleſi* conculcationem, ut homo om-
 nium perſeſema, pro ſceleribus juſte puniendus,
 ſic merito «b eccleſia exturbandus, lumina il-
 lam regii nominis maſeſtatem impugnaret. Ma-
 ledidum ſniſtra prolatum in eum, a <qua proceſ-
 ſerat, retotquendum: ut qui domino ſuo ſic regi-
 foveam paraverat maledidionis, eo immuni re-
 manente, ille qui caput & cauſa mali erat, prior
 incideret in eam. Cum in hoc omnis perſtrepe-
 ret aula, decretum eſt communi conſilio, ut il-
 le qui reverendam a ſaeculis regiam maſeſtatem
 ab eccleſia exiorem pronunciaverat, ab eccleſi*
 corpore tegregaretur, ſic Roman* eccleſiæ pontifex,
 qui ſupra omnes eſt, ab his qui ei ſubeſt debebant,
 excommunicationi adjudicatus eſt. O dementia in-
 comparabilis, furor irdiebilis, infama mirabilis!
 Quis, rogo, imperatorum, quis regum, ad tantam
 proſdire auſtis eſt prorſvam infaniam, infanamve
 proterviam! Ut clavigeri cœleſtis vicarium, cujus
 lingua clavis cœli eſt, canonice eledum, ab om-
 ni Chriſtianitate ſuſceptum, bene viventem, re-
 da docentem; ab eccleſia alienandum pronuncia-
 verit? Conventus hic apud Ulterius Trajedum ha-
 bitus, ubi contra Deum ſicDominum diſputatum
 eſt. Dieſerat fabbati, ſic velpere iabbati ipſa no-
 de dominicæ nle ihicelcente in concilio mali-
 gnantium conſtitutum eſt ſc deliberatum, ut in
 craftino ad milis in omnium audientia papaex-
 communicatetu', quia aulus fuiſſet regem ſic do-
 minum ſuum excoſtim incarc, juſtam hanc eſſe
 ſententiam, ut, in quo peccaverat, puniretur.
 Aderat in conſeſtu iho iniqua gerentium Virdu-
 nenſi Throdericus, & Pibo Tullenſis, ſic plures
 alii, qui cœli favebant regis negotiis, hoc ta-
 men. quia ſandotum patrum obviabat decretis,
 &. Unionibus repugnabat canonicis, averſati

Cfunt. Et quidem Tullenſt id officii impolitum
 rege fuit, eod quod eſſet mentis timide, & mul-
 te inconfſtanti», ut negotium id exequeretur. Sed
 ille dum pavet ad tngula, nec audet reniti, no-
 du cum Virdunenſi aſſilimptis fociis fuge ſe cre-
 dit conſilio, quamobrem ſit incraftitum aliquan-
 to moroſius prolongata eſt negotii hujus execu-
 tio. Solus Willelmus Trajedenſis inventus eſt,
 qui dum heſternam rudat crapulam, potuit in
 calo os ſuum, ſic lingua ejus in dominum ſic ma-
 giſtrum ſuum maledictionis intorſit jaculum. Sed
 non impune. Nam cum inter ſacra miſſarum
 peregreſſet ſolemnia, ſic peracto ſcelere datus m
 reprobum lenium ad eadem pereexplenda accinge-
 retur, ne vel in hoc a Jude proditoris conlor-
 ditio ſic merito ſepararecur, ubi corpus domini-
 eum, in quod peccaverat, male ſibi conſciſtis
 ſumpſit, ultio divina maſeſtata eſt. Percuſſus
 eſt enim a Deo plaga infanabili, ita ut cum hor-
 rore ſic ſtupore mirabili clamaret; ardeo, ardeo;
 quia corpus quod vivificat incendium illi panam-
 que pariebat, quod exarlerat in eo ſicut ignis in
 ſpinis, ut maſeſta in ea fieret ultio Domini.
 Nec datum eſt illi tempus ut pœniteret, fed mox
 ut ſenſit ignem in ſe graſtantiem, in fede cor-
 pore reclinato, dum clamafſet Santa Maria,
 miſeram vitam milcrabili morte finivit. De quo
 cœrtum fecit nobis, qui iſta vidit. nobis hoc mon-
 ſtratum eſt ut prodcſſe inciperet nobis pœnaejus.
 Grandis hinc inolevit terror omnibus, ita ut Vir-
 Eduncnſis, quem clam abſcetſiſſe notavimus, urbi
 fu» appropinquans, exeuntibus ſibi obviam cle-
 ricis luis cum crucibus ſic cereis, ut moris eſt,
 proceſſionem palam interdixerit, & excommuni-
 catum ſc quia ad horam ceſſiſſet pronunciave-
 rit, fatique tunc pœni tueri: in excommunicatione
 domini pap* ie ſadiolis communiſſe; ita
 ut palam proteſtaretur, c[ui]a nili divina illi pro-
 ſpexiſſet miſericordia, ſic bonorum virorum ora-
 tio, poenam quam V[illelmus] perpeſſuſerat, ipſe
 pertuſiſſet. Quamobretn etiam pap* dimiſſis nun-
 tiis, abbate videlicet Rodulfo cum ſociis ſe om-
 nino pro communione illa excommunicatum aſ-
 firmaret, ſic ob id aſſe officio cetſtaſſet, in manu
 cius per literas ſtolam reddidit ſic annulum. Et
 cum ſe ſic ipſe damnaret, parebat tamen regi,
 qui*

II
 quia Are erat bora & patefau temirarxm . A
 CVRKTi 'nvctcratam tfu' malitiam, quz obuurrat, non frangebant miracula, ut incrementa vj-
 .''i''i riorum pararent ei etiam additamenta tormen-
 torum. Unde & impletum eft in eo quod feri-
 ptum eft. Multo labore fudatum eft, & non exi-
 vit de eo nimia rubigo ejus nec per ignem .
 Ignis enim ei tribulationis circumftrepebat, qui
 vitiorum nibidnempurgaret. Sed nec per ignemru-
 biginem amiut, qui nec per flagella corre&us eft: quia
 malitia ejus a conflatore coniumi non potuit .
 Anno igitur ab incarnatione Domini m l x x l x .
 fadum eft przlum in Saxonia, in quo Rodul-
 fus rex cecidit, & Hcinricus fugiendo vidus eft.
 Hoc etiam anno fada funt tonitrua & fulgura
 in Januario & Luna nigra, & fanguinolenta vi-B
 la eft m. Kal. Feb. Et i&quenti anno Wibertus
 invafit fedem apoftolicam, a damnatis & ex-
 communicatis fiquae fimilibus in apoftaticumnon
 apoftolicum eledus. Quz confpiratio primum fa-
 da eft apud Brixiam, ubi congregati aliqui epi-
 fcoporum de fvnagoga Satanz, traditi in repro-
 bium fenfum, & contra fidem, quz eft confellio
 Petri , fandam fedem ejus Romanam eccle-
 fiam turpia & nefanda jacentes, ad plenitudi-
 nem damnationis fuz degerunt Wibertum hze-
 furcham de fui fimilibus & defperata fuperbia
 apoftolicum eum vocantes, fpoliatam, non apo-
 ftolicum effecerunt. Qui idcirco omnium fide-
 lium odio dignior eft, quia cum a principibus
 Heinricho fcilicet rege depolito, & ceteris hujusC
 perditionis miuiftris quzfitum effct, quis ad im-
 pugandum fandum virum, papam videlicet Gre-
 gorium, falfitatis vexillum iulciperet, nemo om-
 nium tam audax, tara prefumptor, tam dcfpe-
 ratas vel perditus inventus eft, qui naufragium
 fidei fubire deligeret, prrter eum folum. Qui id-
 circo, credimus antichrifti negotium filfccepit, ut
 ruinam archiepifcopatus Ravennenfis, quem pro
 fuis criminibus eodem grege przfidente fynodali
 iudicio perdiderat, fufceptione oblatis periculi com-
 penfaret. Aderat in conventu illo malignantium
 inultus numerus damnatorum, quos ad perfequen-
 dum amatorem iuftitiz communicatio criminum
 & amor principis illexerat, eum folum invenit
 diabolus promptiorem, cui malitiz fuz omnem
 principatum committeret. Sufcepit itaque fedem
 Satanz, & in cathedra peftilentiz fublatus ,
 impiorum mentes ad expugnandum nomen Do-
 mini exacuebat, fadus omnibus fovea peccandi.
 Quz autem fuerit ejus promotio feu inthroniza-
 tio , quomodo ad hanc dejctionem, & quam
 prxeipitanter afcenderit , & a quibus exeeratus
 fit, quzve eorum fuerit vita vel converfatio, &
 Suid de ordinato vel ordinatoribus ejus fentien-
 um fit, Gebhardus Salzeburgcnfis epifcopus ,
 cujus vita fpeculum erat bonorum , interroga-
 tus edicat . Ait enim feribens H. Mettenfi epi-
 Kopo.

MOGUNTINUS.

HENRICVS IV.
 IMf.

"J4"

EPISTOLA G. A R C H I E P I S C O P I U M .
 c S A L Z E B U R G E N S I S . „L

ad Hermanum Mctrenfem epifeopum.

G. Sabubarj^fit ttife H. Mttteitfi tpicapa
 Jabtttm

yy/lbertus quondam Ravennas archiepifcopus
 W cum obedientiam 'quam apoftolicz fcdi ju-
 ramento promiferat, non attendere, fed contra
 ipfam omnimodis luperbire ftuduiTet, in Roma-
 ns lynodo mrccuperabiliter depofitus & anathe-
 matizatus eft ab apoftolica fede, & ab epifeopis
 totius ecclefiz: nec hoc femel in una fynodo ,
 fed in omnibus fynodis, quotquot jam feptennio
 Rome celebratz funt. Hic igitur ita in periu-
 riis inveteratus, & pro eidem inrccuperabilitet
 depofitus & anathematizatus fedem Romani pon-
 tificis, cui obedientiam juravit, per manus ana-
 thematizatorum, utpote fui fimilium, invaGt ,
 legitimo pafcre adhuc cidem fedi przfidente .
 Ipforum autem excommunicatorum nullus eum
 confecrare, vel potius exeerare przmmpfit, pr-
 ter Mutinenfem & Aretinum eptfcopos , qui
 ambo pro fuis criminibus jam annis tribus offi-
 cio & communione caruerant. Sed hi etiam of-
 ficiu & communionem haberent & Romana fe-
 des pafcre vacaret, nullum tamen eidem fedi
 pontificem ordinare poffent. Hujus enim ordina-
 tionis privilegium fobs cardinalibus epifeopis Al-
 banenü, Hoftienfi, Portuenfi a findis Patribus
 eft conccTum. Ergo Muinenfis & Aretinus epi-
 feopi juxta tctimonium fanctiffimi pape Inno-
 centii , non benedictionem , fed damnationem
 quam habuerant, fuo Ravennati imponere po-
 tuerunt. Nec illum in Romanum patriarcham
 fed in perditiffimum hzeftiarcham promoverunt.
 Caveat igitur omnis Chriftianus caput Antichri-
 fti inclinare , ftatuam quam Nabuchodonofor
 erexit , adorare : ficque fe ipfius hzeftiarchz
 perniciofiffimo anathemati innodare . Nam qui-
 cumque illi obedierit, qui dixit: Ponam fedem
 meam ad Aquilonem & ero fimilis altiffimo ,
 cctitiffime in «ternam damnationem ibit cum
 Dipils. Arnen.

Haec funt de Wiberto Gevehardi Salzebur-
 genfis viri utique dodiffimi & authentici feripta
 veridica, quibus utique nullus cum iuftitia ob-
 viare przvalet . Extant & alia ejus feripta au-
 doritate & veritate fubnixta, quz pro viri me-
 rito reverenter fidelium honorat fic amplexatur
 ecclefia . Ab hoc itaque Wiberto fale utique
 infatuato, Henricus coronam fufcepit Imperii ,
 fadus infelix membrum illius qui eft rex fuper
 omnes filios fuperbiz , fufeipiens ab illo male-
 didionem, & quidem fatis copgrue . Nam di-
 gnus erat, & pro meritis ada res eft, ut talis
 rex talem papam inflitueret, & ab eodem ipfe
 coronam ignomini& & fceptrum dedecoris fu-
 iciperet.

vi<<r

Ma aSÉlit ahÿ&aabffefe abf ahf WWWiFFvPCR* ahff

W AD MOGUNTINUM CONCILIABÜLUM

Adverjxi Cregeriam Papam 1080. cltftbratum.

ADDITIO.

II m>..J/r>Heodericus Wirdunenfis epifeopus in concili-E vero dein id rei exeeutionem ventum fuerat .
 s.fpi.Te.il primo quidem rebus in eo perfum- clam aufugit ; excommunicationem nihilofertus
 f** mam impletatem gerendis afienfum przbuit : cum ,quau- propterea incluserat, quod lieft brevi tem-
 poris

ports spatio rebus pravis cohxfiflet, excommuni-
cattonem inquam agnovit, & tervavit tette Fla-
Christi v'geel' *n <hron;co. Id ipium comprobant
,,lo geminx illae epistola, quas hie velut ad concilia-
bultnn iftud pertinentes ex codice Udalrici pro-
duco, quibus prxmittere villirn eft ex eodem co:
dice epfttolam HenriciSpirenlis epifeopi, qua Lorn
gobardtx episcopos & principes ad concilium iftud
Moguntinum invitat.

EPISTOLA HENRICI SPIRENSIS

Epifeopi ad epifeopo.' eT optimjte i'un^rili/e.

bvitet illo' Mogwithm pro turba regni
Û fferdotii Jedandi, .

*A .β.η.β' TN Domino Dominorum diligendis archiepif-
CLXI.

J. copis, episcopis, marchionibus, comitibus ,
nec non & totius Longobardix tam mnoibns
quam maioribus H. Spircnfis epifeopus feivitutem
& orationem. Super regni perturbatione regixque
yoteflatis derogatione, nec non etiam fuper va-
cillante flatu ecclcfix, non minus ero dolens
quam exteri principes regni decrevimus Mogun-
rix inire confilium, fi fieri poffit, ut regni per-
turbatio fedetur. nma potestas redintegretur, &
ecclefia, ne on nino naufragium patiat, fuc-
currimus . Quonam autem modo hoc fieri pof-
fit, excogitare nequivimus, nifi caput pefiferi
ferpentis penitus abfrinderetur , cujus wnenofe
•matu hxc exorta hiftcnus intumuerunt. Ma-
nente vero caufa efficiente, quomodo poterit cf-
feus extirpari qn» inito confilio tam primates
quam minores firmiter fideliterque decrev'mus ,
ut Hildebrandus ifte fedis fubdolos .ipofitolicx in-
v.ftor, divinatum humanamque legum execrabilis
pe; turbator, Deo opitulante omnimodis abdice-
tur, aliufque in fedctn apofolice im eligatur, qui
d f-e fa colligat, contrafta conolidet, non dif-
e< rdi.im, non lx ila , led pacem in f.mfta eccle-
fi.i dcfidret . Nec ab hoc negotio perficiendo
fircnu tatem veftram abfterreat, quod prius in
iirmti confilio nos portum tenentes, periculofx
procellarum jaflationi vos eommifimus, fed po-
tius villriter agite . & confortetur cor veftrum ,
qui fperatis in Domino, pro certo fcientes, le-
vius cxtolueri clav.<m de manu Herculis, quam
in eradenti negotio dncillamur, vita comite a
tobis. v.

/liter* e'<f-m de eoi->n

Um primum cidefix gubernaculum invafif-
lv\$, elti bene nobis cognitum diei quam
ihicitam & nefariam rem contra jus & fas
miliari tibi arrogancia prxfitnnpftitv; diflimulan-
da tamen diipenforia quidam taciturnitate ,
tam vitiofa introitus tui exordia putavimus, fpe-
rantes videlicet tam criminofa principia confe-
quentis regiminis tui probitate & induftria emen-
da & aliquatenus obliteranda. Verum nec ut la-
mentabilis univerfalis ecclefie flatus clamat &
deplorat inafis initiis tuis peiores edonum de-
cretoiumque tuorum propreflis infelici tempore,
& pertinacia reftpondent. Cium igitur Dominus
& redemptor nofter pacis & caritati< bonumquafi
figularem fidelibus fuis caracterem impreffent,
cujus refmonia plura extant quam ut epiftolari
brevitate comprehendere valeant, tu e contra dum
profanis ftudes novitatibus, duin magis amplo
quam bono nomine deledaris, dum inaudita eia-

tionem oftenderis velut quidam fignifer fchifmatis
omnia membra ecclefie quxr fecundum apofololum
vitam quieram & tranquillam ante hare tua tem-
pora agebant, fuperba crudelitate crudelique fu-
perbia lacerasti, flammam difeordix in Romana
ecclefia dils fadionibus excitaffi, quas per om-
nes ecclefias Italix, Germanic, & Hifpanie fe-
rali dementia fparfiffi. Sublata igitur quantum
in te fuit omni poteflare ab Epifcopis , qu
eis divinitus per gratiam Spirims iantei, quima-
<me in ordinationibus operatur collata elle dr-
gnofcitur, omnique rerum ecclefiafticanun admi-
niftratione, plebeo furori per te attributa, dum
nemo jam alicui Epifcopus aut presbyter eft nifi
qui hoc indigniffima afentatione a fallu n

Bemendicavir, omnem apofolice inftitutionis v-
gorem illamque pulcherrimam membrorum Chri-
fti diftributionem, quam doftor gentium toties
commendat & inculcat miferabili confufione mif-
cuiffi, fic quoque per hxc tua gloriofa decreta,
cnod fine lacrymis dici non poteft, Chrifti fere
nomen periit. Quis autem pro indignitate rei
non ftupeat, quod nov.im quandam indebitam-
que potentiam tibi ufurpando arrogas, ut debita
univerfr fraternitati jura deftruas r Aperis igitur
cuiufcumque noftrum parochiani aliquid deli-
cium vel fola fama ad te perveniat, ultra jam
non habere quemquam noftrum aliquam potefla-
tem vel ligandi eum vel folvendi prxter te fo-
Jtim, aut cum quem tu fpccialiter ad hoc dele-
geris. Qua fententia, quam omnem infaniam
excedat quis in facris literis eruditus non vi-
deat Quia ergo per hos alioqueprxumptionutn
tuarum fpccies Ecclcfiam Dei tam graviter peri-
clitantes, immo fere peflundatam diutius tole-
rare omni malo deterius judicavimus; placuit ,
ut communi omnium noftrum confilio tibi, quod
hactenus tacuimus, innotefcat, quam ob rem nec
modo poffis, nec unquam potueris fedi Apofto-
licx prrefle. Tu ipfe bone memorie Henrico
Imperatori te ipium corporali Sacramento ob-
ftrinxfiffi, quod nunquam vivente ipfo Imperato-
re, aut filio ejus gloriofo Domino noftro Re-
ge, qui modo fumma rerum prxes , Papatum
aut ipfe fufeiperes aut alium quantum in te ef-
fet fufeipere patereris abfque affenfu yel lauda-
mento patris dum viveret. Atque hujus Sacra-
menti funt hodie teftes, plerique Epifeopi, qui
hoc tunc & oculis videre & auribus audire .
Illud etiam recordare, quomodo tu, aliquos ex
Cardinalibus cum ambitio papatus titillaret, ad
tollendam aemulationem hac occafione & condi-
tione ut ipfi hoc idem facerent, Sacramento te
oblig'fti, quod nunquam Papatum habiturus ef-
fes. Utraque hxc Sacramenta , quam fanâe fer-
vaveris, tu ipfe videris. Prxtcrea cum tempore
fa Nicolai Papx Synodus celebraretur, in qua ca-
pite vigefimoquinto Enfiopi confiderant , fuo ana-
themate itatutum , & decretum eft, nt nullus
unquam P.ipa fieret, nifi per eleationem Cardi-
Enalium, & approbationem populi, & per con-
fenfum & auctoritatem regis. Atque hujus con-
filii feu decreti, tu ipfe audor perfuafor fubfcrt-
ptotque fuiffi. Qui etiam quafi faetore quodam
graviffimi icandali totam Ecclcfiam replefti de
convftu & cohabitatione alienx mulieris fami-
liariori, quam neceffe fir. In qua re verecundia
noftra magis, quam caufa laborat, quamvis hxc
generalis querela unicuique pertonuerit, omnia
judicia, omnia decreta per feminas in fedeapo-
ftolica affitari, denique per foeminas totum orbem
ecclefie adminiftrari . Nam de injuriis Epifcopo-
rum, & contumeliis, quos filios meretricum ic
carter;

..J.11

f4f 3T?u,0S
£3» c3tera id genus mdtgnif&me appellas nulla que- A
rimooia fuffiett.

ohilist I
,o-.'
**3° intro,nu ^us wntis perjuri eſt ini-
tiauſ & eccleſia Dei tam gravi tetnpctate per
abuſionem novitatum tuarum periclitatur, & vi-
tam converſationemque tuam tam multiplici in-
famia dehoneſtaſti, obedientiam, quam tibi nul-
lam promiſimus nec de c3tero ullam fervaturos
eſſe, renuntiamus, & quia nemo noſtrum, ut
publice declamabas tibi hadenus fuit Epifeopus,
tu quoque nulli noſtrum animo eris Apoflo-
licus.

Ç3» THIEDER.ICI VP IRDUNENSIS
EPISCOPI EPISTOLA.

Xd earner imperii fieUitoj

Oienuo fe ^dmiffitrtcm profitetur rzi/ra Crep-
ritem pontificem determentur.

«el»... TXileſtis in Chriſto fratribus & Dominisarchi-
M.,li A-X epifeopis, epifeopis, ducibus, marchionibus,
Ta.il. comitibus, principibus Romani imperii, majori-
bus, & minoribus, clero & populo, fandr ec-
cleſie cultoribus T. Virdunenſis, id quod eſt Dei
gratia, fraternam dilectionem, debitam fervitu-
tem, & perpetuam in Domino faiutem.

Regni noſtri perturbatio, & ut verius dicam,
nili Deus avertat, prima nimis annullatio in ma-
ximum dolorem nos excitat, in lacrimas vocat,
in miſerabikm.querimoniam coram Deo & ho-
minibus nos convenit. Hildcbrandus, qui diceba-
tur caput, jam, cauda eccleſie, qui fundamen-
tum, jam detrimentum eſt eccleſie; qui decus,
jam deaccus eſt eccleſie r hic difpergit, qui dice-
batur congregare: hic eccleſiam odit, qui dice-
batur diligere: jam ufque ad omnimodam lizrc-
fun infirmat, qui dicebatur fandam eccleſiam
confirmare. O inaudita arrogancia hominis ſupra
omnem gloriam de ſe gloriantis, ſupr.t omnem
malitiam male agentis, unitatem eccleſie ſcin-
dendis; quod inauditum eſt, regnuin & regem
catholicum definire przfumentis, impios juſtifi-
cantis, plos injuſte damnantis, decreta patrum
pervertentis, regem adulterinum extollentis, re-
gem liberum & legitimum, & cum memoria no-
minis regii extingueſe meditantis, & minantis.
O temporibus noſtri» nunquam audita h3refis!
Perjuria fidelitates dicit, fidem facriligium facit;
imo quia ab initio pater ejus mendax fuit, per
omnia mentitur, & in omnibus veritati contra-
dicit. Vide.it Deus & juaicet, videte vos, judi-
cate. Hominem impium, hominem abomina-
tum, membra eccleſie ſubvertentem, caput no-
bis faceremus. Nos omni eccleſiaſtico honore de-
litucntem patrem nob's conſtitueremns? Vita tua
accuſat illum, perverſitasdamnat, obſtinatio ma-
litia illum anathematizat. In qua re vobifeum
eſſe, vobilcum facere, vobifeum laborem ſubire,
alienius, confilium, & auxilium noſtrum non re-
ctifiât. De eligendo autem lummo pontifice, qui
errata corrigat, qui ceſtituta reſtituat, quihujuf-
modi fortia confundat, DeO coopérante vobifeum
operabimur, Deo conſentencie vobilcum fentie-
mus, & pro honore eccleſie & pro recuperatio-
ne regis & regni in nullo vob's deerimus.

Ce*dl. General. Tom. XX

mimucot iv.
IMF.

EJUSDEM

ânno
CHRISTI

Ad E. (Egkertum) Trevirenfem eleſfilm.

Quod ejni onfecrotiom ndeſſe neqneot, ctim e-
communiejianem tncnrrerit.

Sanctz Trevirenfis eccleſie parri reveren-
A dilfimo unanimiter elcfto. canonice ad-
mifibJT. Dei gratia id quod eſt, debitam die-
ftionem, ex diicclione ſubjccclionem, ex ſubjeûio
nc lervitutum, ex fervitute intimam, in omnibus
fervata ratione, devotionem.

Teſte conſcienria, teſte & illo qui omnia no
B vit, nemo eſt qui dignitati veſtrz melius vein.
nemo qui unanimi veſtrz elcftiom magis applau-
ferit; nemo, inquam, qui de tam jucunda pa-
tris ad filium, przlati ad ſubdmim affinitate ra-
tionabiliter incepta, rationabilius finienda, majo-
rem fiduciam confilii & auxilii ſibi affumpſerit.
Fateor me in omnibus vobis & eccleſie Trevi-
renſi debitorem elle, utpote quem elegi, & lau-
davi mihi in dulciflimum patrem; imoquodTre-
vireniem eccleſiam temper habui & habiturus ium,
vita ſuperſtite, in dulciflimum matrem. Ecdeſia
Virduncnſis eccleſiam Trevireniem ut Elia matrem
digna dilectione, debita ſubjectione amplectitur;
ut ſubjeda prziatam veneratur. Membtum igitur
capiti ſuo connexum proficit, divdum omnino
Cdencit. Legati veſtri, frater, atchidiaconus, mil-
les H. monuerunt me ut Trevcrim venirem, o-
bedientiam vobis & eccleſie pertolverem, ordina-
tioni veſtrz inteteſſem. Coniecrationem veſtiam
in tanta omnium neceſſitate non modo vobis,
fed nobis qui aſtiigimur, qui anguſtiamur, valde
neceſſariam ulterius non differrem; tam fuſtz,
tam ſaluberrimz monitioni non moram, non dif-
ficultatem aliquam prztendiTcm, ſi in hoc tum
meam & veſtiam faiutem non adtendideſſem; ū
non benedidionem pro maledidione, Conſecratio-
nem pro exeratione, ordinationem pro depolitio-
ne hoc tempore reputation. Quod igitur maxi-
mo cum dolore vobis refero, ab ordine ſuſpen-

um vq3 ordinare periculofum eſſet, ut miſerabi-
lius dicam, exeeratum de conſecratione veſtra
przfumens pernicioſum eſſet. Confilio meorum fa-
tis importuno, ut teſte Deo mihi contrario in
Pentecoften veni ad curiam terribiliter adſtridus,
multipliciter coadus ſiun ibi agere contra ordi-
nem, contra faiutem meam, imo contra digni-
tatem eccleſiaſticam; abrenuntiavi fedenti in (ede
apoſtolica, & hoc fine ratione aliqua, cum prz-
ſens non audiretur, auditusdilcuteretur, dtſcuſus
convinceretur I Abrenuntiavi illi, cui in examine
mez ordinationis profeliis fueram obedientiam,
cui ſubjedionem pollicitus eram, cui poſtbeatum
Petrum ſiufcepto regimine mihi committz eccleſie
commiſus fueram. Reverſum ſolito gravius cc-
cleſia me ſuſcepit, uſitarum proceſſionis ordinem
non exhibuit, & quod miſerabilius eſt, ofculum
paciſ non obtulit, quod infelicius propter audi-
tam tam temere abrenuntiationem, & inauditam
prius tantam temeritatem, non modo ab epifco-
pali, fed a facerdotali officio, ſub obſcuratione
mez ſalutis, & mei ordinis ſaluberrimo confidio
ufque ad dignam B. Petro & vicario ejus fatiſ-
fationem me ſubmovit. Hoc me impedit, hoc
in G J. ordinationi veſtrz me ſubtraxit. Quod
ſi alius pro voluntate veſtra & petitione, Tui
lenſis videlicet, vel qilivis vicem noſtram ſupple-
verit, nec indignor, nec advortor, neque ratio-
Habiliter ordinanti improporabo, neque in ahquc
Mm de-

f47
—detraham rationabiliter ordinato . Adhuc vobis Affionem vivere debeatis. Hoc per abrenuntiatio-
anxo cum agam familiaris, Ut cum patre filius , ut nem nostram expulio, alio per-
praelato lubeaus, ut cum amico nemo ju-
cundior amicus, cum confanguineo proximus ad-
modum_coniungimus . Hoc tempore tribulatio-
nis, in hoc ichifmate ecclesiasticadignitatis, hoc
errore apostolies ledis, videndum est, quomodo
ordinari veltis in examinatione ordinis, cui pro-
missionem , cui obedientiam , cui dignam subje-

“iN^u\$,v” JS
nem nostram expulio, alio per-
nem nondum recollocato. Non hoc dico, ut vo-
luntati vestrz contradicam, ut ordinationem im-
pediam, ut promotionem fufpenaam, cum proca-
ritate & paternitate vestra paratus fun ultro of-
ferre corpus & animam. Adaperiat Dominus cor
vestrum in lege sua , & in praeceptis suis in
nrzfenti causa.

ANWO
«ui™

CONCILIABULUM BR I X I N E N S E,

Quo triginta schismatici episcopi Gregorium papam fede depofuerunt, & Guibertum Haven»
natem archiepiscopum eidem in ichifmate iubrogarunt, anno Domini m l x x x.

Hæc fynodus Moguntiz inchoata fuit . Sed E fiam. {W ecclesiasticum subvertit ordinem : Qui Chri-
cum ibi novemdecim dumtaxat episcopi khi-
matici ad fcllus patrandum convenissent, pauci-
tatem eorum pertzfi, ad locum schismaticis om-
nibus ex Germania & Italia congregandis aptifi-
mum, Brixiam transtulerunt . Quid vero in pieu-
dofynodo ichiimatici ederint au&or schifmaticus
Conradus (Jrlpergenfis abbas ex illo aceno ca-
lumniarum a Bennone schifmatico male concilio
recitavit his verbis: Anno Domini m l l q fimo oflog-
fimo, sum apud Lrixiam horteam triginta epifeo-
porum corxuntis , nec non & optimatum exercitus,
non solum Italia, fed & Germania , iuffis regi Hen-
rici congregaretur, fallut est omnium c-infentnr aJ-^A
verfut Hildebrandum papam , cognominatum Grega-
rium feptimtm , quem pseudomonachum , totixque
vejania peffterum principem, tfpracipue fan/fa Ro-
mana fedis invaforem, affirmantes : ab apostolica fe-
de depellendum quamvis abfentem dijudicabant , tJ
Bigberlum Ravenner.fem artbiepfcopum ipfi fubrogan-
to. «o». dum eligebant, Huius decretis conclusio hac est: Quia,
inquit , illum conflant non a Deo eleflum , Jed a
* fipf9 , n fraude ac pecunia impudentiflime obje-

Mani imperii . perturbavit . regnum ; Qui pegi catho-
lico ac pacifico corporis & anima intentat mortem :
Qui perjurum dejendit regem: Qui inter concordet
feminavit difcordiam, inter pacificos lites, inter fra-
tres fcandala, inter conjuges divortia, & quidquid
quiete inter pie viventes stare videbatur concuffit .
Aer, aiflore Deo, congregati in unum , legatis
ac litem freti decem novem epifeoporum, die fan-
dio praterita pentecoffes Moguntia congregatorum , i-
contra etmdem Hildebrandum procaciffimum, facrile-
gia ac incendia prodicentem, perjuria homicidia
defendentem, catholicam & apostolicam fidem de cor-
pore fy fanguine Domini m q.to lionem ponentem ,
Laretici Berengarii antiquum tt.jpicipulum, divination-
um ac fomniorum cultorem, manifellum necroman-
ticum , pythonico fpiritit laborantem , iS idcirco a
vera fide exorbitantem, judicamus canonice deponen-
dum & expellendum, dT , nifi ab ipfa fede his au-
ditis defeenderit, in perpetuum condemnandum. Fa-
da funt autem hzc feptimo Kalendas Julii, fe-
ria quinta, indi<ft. tertia .

Cy BRIXINENSIS CONCILIABULI

Quo Gregarim papa l l l . de fede fua deponitur, Anno 1080.46 epifeopis XXX. schifmaticis celebrati

ACTA AMPLIORA.

F'i Kr'it8 ^UHI *&a ^dam tx Renuene fcbi-Dfine causa ferre gladium; & Petru pafior primus
VU fmatico dedit Labbem . Integrora propono ex
An.o .(to. codice Udairici; qua non ideo bic exhibit tur , quod
illa probem , nec digna iudicem ut tranfmittantur
ad poteros; fed cum hifloria integritati prqfint, et
alloqui ea fint qua nemini officere ptfunt, cum non
abalienationem quidem a pontificis obsequio , fed po-
tius fcbifmatis deteftationefrt iifinuent ; eo enim mi-
feros deduxit, ut in ea, quam cum pontifice exer-
cuerunt controverfia , nec modum nec religionem fer-
Vavtrint.
■»C><iU4>!. Anno Dominiez Incarnationis m l x x x . tnedian-
te fczeni(fiml, rCgC Henrico IV. anno regni ejus
XXIII. VII. Kal. Julii , feria V. ind. III. cum
apud Brixiam Noricam XXX. epifeoporum con-
ventus, nec non & optimatum exercitus non fo-
lum Italiae, fed & Germanise iuffu regio congre-
garetur, fada est vox una velut ab ore omnium
terribiliter conquerendum fuper truculenta vefa-
nta cujufdam Hildebrandt picudo-monachi, Gre-
gorii papas VII. cognominari, cur tamdiu ipfam
rex femper tnvius frvire pateretur intaam ;
cum vas elationis Paulus tefetur; principem non
non folum prczellere , verum duces ab eo mit-
tendos clamet cffe ad viudidam videlicet malo-
rum, ad laudem vero bonorum. Ad quorum fa-
tisfadioem vilum est ipfo gloriofiffimo regi ,
principibusque ejus iuftum, ut iudicium epifeopo-
rum divinz animadverfionis lententia gladium ma-
teriale in iplbm Hildebrandum prczederet , ut
quem przfoles ecciefiarum prius a luperba przla-
tione deponerent, eumdem poftmodum regalis po-
tentia licentius perlequendum decerneret . Quiser-
go fidelium, [qui illum novit, damnationis jacu-
lum contra jipfum metueret intorquere , qui ab
ineunte aetate modo fe ftuduit per inanem glo-
riam nullis filifragantibus meritis fuper hominem
commendare Somnia & divinationes proprias a-
liorum divin; difpofitioni praeponere, habitu mo-
nachus videri, & profdltone non eflé , ecclefia-
sticz difciplint , nulli fubditus magiftro , fe ex-
torrem iudici re; obfcenis theatralibus ludicisul-
tra laicos in tiffere ; menfas nummulariorum in
porticu tran euntium turpis lucri gratia publice
obfervare. His itaque quzftibus pecunia cumula-

er ta abbatiam B. Pauli invafit, fupplantato abba-
-te, unde aperiens archidiaoQum quendam nomi-
ne Mancium, ut fibi officium venderet, decipien-
do feduxit; -& Nicolao papa nolente, tumultu
populari ftipatus in ceconomum f« promoveri co-
egit. Quatuor namque Romanorum pontificum
fuper improba morte per manus cuiufdam fibi in-
timi Johannis, fibi intimi Brachinti, propinato
veneno homicida extitiffe convincitur, ut catteris
tacentibus, ipfc minifter mortis, urgente mortis
articulo, diris clamoribus licet fero pvnituerit,
teftabatur. Hic denique f«pc didus pftitfer ipfa
node, qua funus Alexandri pape in bafilica Sal-
vatoris exequiarum officio fovebatur, portas Ro-
mans urbis Ôc pontes, turres/ac triumphales ar-
cus, armatorum cuneis munivit, Lateranenfepa-
latium militia comparata hoftiliter occupavit,
clerum ne auderet contradicere, cum nullus cum
vellet eligere, gladiis fatellitum evaginatis mor-
tem minando perterruit, & prius obieftam diu af-
filuit cathedram, quam corpus defundi obtineret
tumbam. Dum vero quidam ex ipfis decretum
Nicolai papae a centum XXV. epifeopis fub ana-
themate promulgatum, eodem Hildebrando lau-
dante ad memoriam fibi vellent reducere, quod
fi quis fine aficnfii Romani principis papatriari
pruumeret, non papa, fed apoftata ab omnibus

incerti LOCI Λλ

A haberetur; negavit fe ^Xgem ufpiam fcire, Sc ie-
pofie aflêruit lentendam prdeceffibum vacuum
judicare. Quid plura? Non folum quidem Roma, *NN(>
C, Y, . iu
ied ipfe Romanus orbis teftatur, illum non adeo
Tuiife eledum, fed a ie ipfo vi, fraude, pecunia
impu&ntiflime objedum, cujus frudus patefaciunt
radicem, cujus opera manifcftatit inentionem,
qui cccleftafticum lubvertit ordinem, qui chriftia-
ni imperii perturbavit regnum, qui regi catholi-
ci ac pacifico corporis & anime intentat mor-
tem, qui peflimuin& proditorem defendit regem,
qui inter concordcs leminavit difeordiam, inter
pacifices li^es, inter fratres fcaudala, divortia in-
ter conjuges, & quidquid quiete inter pie viven-
tes ftare videbatur, concutit. Quapropter, ut
przlibatum eft, eundem procaciffimum in Hildebran-
dum facrilegia ac incendia praedicantem, perju-
ria & homicidia dependentem, catholicam atque
apoftolicam fidem de corpore & fanguine inqua-
ftionem ponentem, hrretici Beringarii antiquum
dilcipulum, divinationum & toniniorum cultorem,
manifeftum nicromanticum, phytonico ipiritu la-
borantem, idcirco a vera fide exorbitantem, ju-
dicamus canouice deponendum, & expellendum:
& nifi ab ipfa fede his auditis delcnderit in per-
petuum condemnandum.

gŷ» CONCILIIUM INCERTI LOCI IN NAVARRA forte PAMPELONENSE.

Quo Pampelonenfis nrbs devoto eft anathemati, circa annum 1050. celebratam.

R kbardus S. R. E. cardinalis abbas Mafli C copatu, & hominibus ejuidem epifeopi quocumque
lienfis legationem duplicem in Hifpania obivit,
41/JW quidem mmm 1075. alteram anno ioyp. &
jeqxenti. /q nna qxadam ex illis concilium, quan-
tum ex conjefixra deduci poteft, in Navarra, &
jorte in ferbe principe PompeLona celebravit, quo om-
nes ejets urbis incolae euthe moti devovit. Concilii
bujxs tJ loti in eo anathematis meminit idem Ri-
chardus in epiftola ad Sancistm Navarre regem
fcriptam, qnam ex veteribus monumentis Martnia-
nts to. I. peg. 4p7* bete transfero

EPISTOLA R. CARDINALIS AD SLREGEM

Co^rmat latam in Pampelonenfes excommmeicotto-
nis fententiam, vetatqete ne ellam cum illis
habeat communionem.

v6. Cardinalis apoftolic* fedis Legatus S.
1 74 7>ŷ. Regi venerabili falutem.

A Domino noftro papa in ecclefiis regni ve-
ftri, honorem, & gloriam ejufdem fandx&uni-
verfalıs ecclefi*, poftpofita alia nobis..... multo
ludore fideliter quaerebamus; fed nec per veftros
circumlocutionum anfradus decepti a parte co-
gnofceimus, quoniam plus hominum favorem,
Sham Dei timorem animarumque falutem in ve-
iris operibus cupiris invenire. Nam falutem ve-
ftro confilio in populo commifio vos efflagitare
credebamus; unde quia non ita apud vos eft,
colligentes fi qua vobis pro veftra caritate de
qualibet pecialiter perfona promiffimus, faduros
nos deinceps proculdubio abnegamus: fed confü-
lpre aliter fi potuerimus, fatagemus. Excommu-
nicationis fententiam, quam in Pampiloncnfi epif-

loco fuerint, five in expeditione contra liotics pu-
gnaverint, ficuti in concilio epifcoponim & abba-
tum apoftolica auctoritate nolimus, iterum, ite-
rumque eadem auctoritate firmamus: vofque com-
munionem cum Pampilonenfibus excommunicatis
ufque ad feftivitatem S. Johannis, & hoc non in
ecclefiastico officio, fandorum apoftolorum Petri
& Pauli & noftre auctoritate, nullam deinceps
habere prxeipimus, donec habeant eledum in ea-
dem ecclefia apoftolica auctoritate firmatum. In-
terdicimus hoc modo, ut a feftivitate S. Joban-
nis oc deinceps mortui nullo modo fepeantur,
cum vivis fcienter nullus chriftianam communio-
nem habeat, nullumque divinum officium in ec-
clefiis fiat, preter puerorum bptifmum, fi mor-
tis vel languoris illos agitaverit periculum. Hxc
ideo facimus, quia conſpiraffe illos ad deftrudio-
nem ecclefiæ cum alteris regni veftri principibus
videmus, quos adhuc nominatim non exprimi-
mus, qui gladium S. Petri & virtutem S. Spiri-
tus ad perpetuam infamiam & eonfufionem fuam
experientur. Ne confidatis in vidoria qui jufti-
tiam reliquiftis, cum feriptum fit! Primam qem-
rite regnm Dei, jxftitiam ejus, bec omnia
adjicientur vobis. De quo confidere poffetis, fi
plus crefcere regnum Dei, quam veftram gloriam
quxreretis. Qtxritis enim qu* veftra funt, non
quæ Jelu-Chrifti. Et quia in illum feciftis manda-
turo Dei, & apoftolicum pneceptum propter fe
dudionis &.... hominum animarum pereuntium,
fanguinem Deus a manu veftra requirat. Nos er-
go exeuntes de civitate excutimus pulverem pe-
dum noftorum in teftimonium fuper vos.

CON-

(a) H«e epiftola eft Richard. cardinali, xŷi poſtea fuit abba* Mifilientfi S. V. Aen», ab Alexandro (1-creo»
te. cardil. al' i A a Grrj. VII. A Uib. II- mrtu» letatus in Hnpaniam. Scripta eft amem ad Sanctiſſa V. Na-
vanæ regem, quem quidam de crudelitate dt mjuſitia inſitulant. MAR. STONE
Comti. General. Tom. XX.

M m »

(TCONCILIIUM BURDEGALENSE

Xmm/- A. S. frjUt 1080. hMttm.

* A. 10P, 18* Mnia orta occidunt, & austa fenestruunt, nec Afuerit. Sed hoc constitutio iterum ab eodem fir-
multum hominis tempus protenditur, ejuf- mata est in proximo concilio, presentibus Ro-
que memoria brevissima probatur; fed ne obli- manis legatis, Hugone atque Amato, multoque
vum prorsus preteritis abscedat, necesse est, utre- aliorum episcoporum collegio: Hoc quoque defi-
rum aeternam notitiam littera retineat, quatinus nitum est, ut si quis hoc decretum violare len-
I quid fit mutabile futuros non lateat. Igitur hoc taverit, le sciat excommunicatum, donec satisfie-
Arsens non ignorat ecclesia, fed nec posteritas cerit, tam ab archiepiscopo quam ab omnibus
Inc hasrat ambigua, quod nostra gestum est qui fuerunt in concilio. Nec non & hoc confia-
pratfenti. Ego itaque Geraldus Deo largiente knte Domino Amato constituimus, ut hoc coe-
abbas, quamvis indignus, diu optaveram eripi de nobium solummodo, Romanae foret ecclési- fub-
mundanis fluctibus, quibus contundebar acrius, je&um, atque fui tutelam domno apostolico fin-
quam fragilis ferre potiet animus. Ceterum fub- gulos annos folveret quinque solidonun. At ego
jacti mihi minus obediebant, nec eorum ferrea jam dekonmons in defeaum aetatis decrepita jam
molliri pectora quiverant, quos quidem feularia jam curam monachorum cupiebam dimittere; at-
plus nimio negotia induraverant. Denique mon- que minus utilis meliori cedere. Verum domnus
frante divina clementia portum salutis, placuit Amatus a nostris rogatus fratribus, licet totis re-
animo antra petere solitudint? , ubi nhlla effet fittercm nifibus, tamen mihi ex parce domni apo-
fxularis habitatio hominis. Itaque commendata stolicit testatus obedientiam, eorum commendavit
epifeopo cura committi gregis, egrellitu fum de providentiam.
monasterio comitantibus paucis, ignorans omnino Afta est vero filipradifta confirmatio Burdiga-
quo curfus foret itineris. Sed tandem, Domino lenfi civitate in concilio, anno ab Incarnatione
ducente, quippe qui nunquam abest tpe-antibus Domini m l x x x . Indift. III. epafta- XXVI. 11.
in fe, pervenimus ad Dominum Viuelm. PIAS- nonas oâobris, oAavo an. Gregorii pape VII.
venfem comitem, virum adprime nobilem, to- Philippo in Francia regnante.
tius quoque Aquitanis ducem, qui locum attri- s. villelmi Aquitanenfis Ducis, Confirma hoc
buit nobis congruum Silva major nuncupatura C Dw.
quod allodium ita nobis ab illo abfolutum reddi- Ego Amatus apostolicus fedis legatus confirmo.
tur, ut nullo ibi quidquam juris requiratur, ficut Ego Hugo fedis apostolicus legatus confirmo.
etiam alia chartula testatur. Cum ergo ibi vellem Ego Gocelinus Burdegaknfis archiepiscopus prac-
incipere monasterium, perrexi .rd domnum Go- fenre concilio concedo & confirmo.
celinum Burdegalenfem archiepiscopum, in cujus S. Rodulphi Turonenfii archiepiscopi.
epifeopatu prrdiftum erat allodium, ejus quidem s. Villelmi Auxienfis archiepiscopi.
rogaturus beneficium. Qui interveniente prafato s. Bofonis Sanftonenfis epifeopi.
duce jam inceptum monasterium ita omni dona- s. Ademari Engolfimenu epifeopi.
vit libertate, ut nec ipfe, nec alius post cum, s. Villelmi Pctragorionenfis epifeopi.
non archiepiscopus, non archidiaconus, nem arch- & Raimundi Vafatenfis epifeopi.
chipsbyter, non cujuslibet ordinis perfona ali- Hugonis Bigerrenfis epifeopi.
enod in eo jus, vel dominationem poffit habere. s. Donaldi Agennenfis epifeopi.
Quatinus ibi degentes monachi abfque ullainquie- s. Petri Adurenfis epifeopi.
tudine libere portent Deo fervire. Sed & hoc fta- S. Odonis abbatis fandi Johannis.
bilitura est ab ipfo, eodem precante villelmo., s. Drogonis..Malliacenfis abbatis.
ut fi quandoque, difponente Chrifto, villa-creve- S. Raynaldi S. Cypriani abbatis Piâavenfis.
rit, nihilo majus in ea archiepiscopus, vel qui- s. Bertrandi S. Juliani abbatis V. Nobiliacn-
libe; minifter ejus quidquam habeat juris, nec in fis.
clericis, nec in laicis, fed omnia referantur ad S. Hildeberti Nantulliacenfis abbatis. V. Nan-
abbatis difpofitionem, vel congregationis. Hoc tolis in valle.
etiam fibi nobifque providit, ut nihilominus ec- S. Fulchardi S. Salvatoris abbatis V. Blavia.
cliarum confecationem, facrofque ordines vel S. Aneheini, Gocelini Burdegalenfis ecclési-
chrlma ab archiepiscopo accipiamus cum peccis archidiaconi.

@g>

CONCILIIUM LUGDUNENSE,

Quod fub przfidio Hugonis Dienfis epifeopi, & fedis apostolicus legati, in caufa Manartie archiepi-
fcopi Rhemenfis celebratum est anno domini m l x x x . tempore Gregorii pap. VII.

M Anartes Rliemenfis archiepiscopus, qui fe-Elegatus hanc fynodum congregavit, atque in ea
dem Rhemenfem invaferat, ad caufamdi- invaforem antififtem condemnnavit, & throno e'
cendana ftepe Romam vocatus nullatenus obtem- pifcopali depofuit. Her ex Grtgerie tffiftU bcime
perare voluit, & non obtante inhibitione ponti- jrpenea libri eifevi^ ftut imhtffram firme & p
ficis, eandem violenter detinere pnefunwft. Qua feliar Rbmnm Mhimift, ta riiltv mvtfori ren-
ie caufii Hugo Dienfis epifeopus in Gallia? ab- iilitrr rtfftna .

SSS

SENONENSE.

<<<“R ‘L.itf

<4

ANNO
CHRISTI

Asono Phiuw Lajmu S. J

AD CONCILIUM LUGDUNENSE

Hugonis DienGs epifeopi legati S.Sedis apoft.

*Et cimilcn rirJseustfi Hugetus M^tis FlnvûÔMtn-
fis tpsfnt tesxporis fcnpttru.*

Extum nihilominus celebravit concilium apud
Lugdunum pro quibufdam negotiis , quorum
difeuffionem ci domnus papa impotuit feribens ad
eum in h<c verba
*Grpgprixs eptevpfts [etvju fervtrxx» Dei dileff.
in Gbrifi frntri Htgani Dienfi tptjcyt, [tisttem U
npelloicem ienedsthenexs. Qiod divina clementia pa-
cem ecclesiae tua: restituit, cTc. xfat nd pure deist-
ceps esdneiniirentx.*

Dum igitur he ei litterae allatae fuiffent, Aio-
eus concilii apud Lugdunum constitutus effec-
t, Rcmensis etiam archiepiscopus juxta tenorem lit-
terarum ad idem se purgaturus invitaretur concilium,
posito domno Hugoue apud Viennam pro
corporis curatione , nuncii pnesati archiepiscopi
venerunt ad eum, multis & maximis precibus &
muneribus ad hoc eum flectere cupientes, & ob
id ei in praefenti trecentas puriffimi auri uncias,
domesticis quoque ejus pretiosa donaria offeren-

tes, infuper & «lamentum ne ulli mortalium id
proderent jurare volentes , ut cum lex episcopis
quos ipse Remensis eligeret de tuffraganeis fuisset
ut se purgaret cone leret , remota inquisitione
infamiae. Addentes etiam quod nec sperare pote-
rant, fed tamen nihil intentatum relinquere vo-
lebant: quod si ei folo concederetur facultas se
purgandi , inaeftunabiles tlefauros auri , & qui
etiam numerum excederent se juraturos, & infu-
per faeramentum ne cui hoc proderent. Quod to-
tum virilis ejufdem legati ajimus refpuit. Et quia
expugnabilem ejus erga pecuniam, animum vidit,
adimens fibi concilio interfecit noluit . Et ideo fy-
nodali judicio eft depositus tum quia se purgare
noluit : tum quia audientiam Edunensis , Pifta-
venfis, & ipfius Lugdunensis fubterfugit.

Iis vero adjunge fis cpiftolam Gregorii VII.
papa 40. I. VI. Bofoni feriptam : legatum no-
strum btenfem epifeopum in concilio quod pro-
xime celebraturus eft, Ac. datum 4. Kai. Julias
indid. II. tum lib. VII. ia. III. Nonas Janua-
rii ind. III. & 20. ty. Kai. Mai eadem indid.
II. qui charaderes huncce annum 1080. aperti
fime defignant : necnon 17. «8. & 19. lib. feq.
VIII. ad Ebolum Comitem Rociacenfem, adfui-
fraganeos Remensis ecclesiae, ad clerum populum-
que Remenfem, ad regem Galliae, comitem Cam-
panic, Ac.

CONCILIIUM AVENIONENSE,

Opo fandus Hugo Gratianopolitanus epifeopus creatus eft anno Domini m l x x x . tempore
Gregorii pape VII.

Ac fynodo fandum Hugonem ex Lugdunen-
fi epifeopo creatum effe antiftitem Gra-
tianopolitanum, atque sexto anno fux ordinatio-
nis cum focis quibufdam Carthuftam tunc recens
inchoatam petiffie, testantur ada ejufdem fandi
Hugonis apud Surium primo Aprilis , audore
Guigooe Carthufie majoris priore fandiffimo qui
praemis illius vitam paullo poft ejus obitum feri-
psit.

ADDITIO PHILIPPI LàBBE, S. J

CONCILIIUM AVENIONENSE

Ejufdem Hugonis Dicnfis epife. S. R. E. legati

*Ex codent yirdxncrf Chronico Hxgmss nbhntu
Fbnfisuncesfis.*

Elebravit & feptimum apud Avenionem . in
quo depositus eft Achardus Arclatensis in-
valor, & electus eft Giblinus in Arelatenfem ar-
chiepiscopus : Lantelmus in Ebredunenfem ar-
chiepiscopus, Hugo in Gratianopolitanum epi-
scopus, Defiderius in Cavalicenfem quos jx>ft
expletionem concilii fecum Romam duxit , &
conlecrati funt a papa.

€&

€&€&€&€

CONCILIIUM SENONENSE

Anno m l x x x . a Richerio archiepiscopo celebratum.

Ex Gallia Chriftiana in Richerio SenooenG archiepiscopo

Ynodum celebravit (Richenus) Senonis men-
fi Odoabri, anno Domini MLXXX- cui inter-
fuere Gofiridus Pariffenfis , Goffridus Carnoten-
fis, Philippus Trecentis , Galtherus Meldenfis ,
Amulius Aurelianenfis, epifeopi; Amulphus fan-
ds Columbe» Ifembardus S. Germani Parificen-
fis, Guibertus S. Germani Autiftiodorenfis . Er-
minus S. Petri Melodunenfis , Galtherus S. Pe-
tri Ferraricnfis, Robertus S. Florentini Bonxval-
lis, Guillelmus S. Remigii Senonenfis, abbates .
Hx tMtxe in Gnllin Chriftianu CUttdii Roherti .
{tyd sustsn in ctnclii fit nihast, aamua lxttt.

CON

? * < ^ i ^ fræ æ ? < ^ .aa..aa..m.xaotTi?gaig34.CE>liba.c3-'CT. & c ; <<

CONCILIUM JULI OBONE NSE,

Quod a Willelmo Anglorutri rege cum episcopis & proceribus Normanniar apud Juliam bonam celebratum est in festivitatem pentecostes anno Christi millesimo Gregorii VII papae anno VIII. Philippi Francorum regis XX.

Extet in tabulario regis autentice illius exemplar in membranis, quod indimur: habetur quoque in pueribus mff. tT epud Ordericum Vitalium lib. U. historia ecclesiastica, &c.

TITULI CANONUM

- I. Ut fides Dei firmiter teneatur, ejusque inraeio-
re ab episcopis coerceantur.
- II. Ut deinceps matrimonii iuxta canonem iudi-
centur episcopi.
- III. De iudicio clericorum qui de vetito feminarum
contubernio acculantur.
- IV. Quod laicus portem in redditibus ecclesie libe-
re nox debeat, & qualo inde fervitium reddere
liceat presbytero.
- V. Ut episcopi a presbyteris prater iustos redditus ni-
hil exigant.
- VI. Ut archidiaconi quotenni presbyterorum fuorum
vestes, calices & libros visitent.
- VII. De crimine quod presbyter in tyrannide regis vel
baronum ejus committit episcopus recognoscet.
- VIII. Ut de singulis domibus cera desierat matri
ecclesie quotannis per presbyteros offeratur.
- IX. Ne laicus presbyterum det vel adimat ecclesia
nisi ex consensu episcopi.
- X. De coemeteriis qua sunt in civitatibus, cupellis
& burgis, vel in maceris.
- XI. De coemeteriis villarum.
- XII. De presbyteris quorum ecclesia donantur mono-
dis vel canonicis.
- XIII. De iustis & consuetudinibus episcopalis.

P R A E F A T I O

Anno Incarnationis domini M. LXXX. papatus
domini Gregorii papae VII. octavo, Fran-
corum rege regnante Philippo, Anglorum
Willelmo gubernante Normanniam in festivitatem
pentecostes, sub ejusdem regis presentia, presen-
te Rotomagensi archiepiscopo Vailelmo, congre-
gatis etiam episcopis & abbatibus, confuibus quo-
que, & exteris Normanni principibus celebra-
tum apud Lihebonam concilium, in quo
ferentium regis Willelmi providentia praeripio-
rum fidelium fuorum consilio definitum.

CANONES.

L
Ut pax Dei, quae vulgo dicitur trevia, ficut
ipse eam initio constituerat, firmiter teneatur, &
per singulas parochias didis excommunicationibus
renovetur. Qui vero eam obicere contem-
pnerint, vel aliquatenus fregerint, episcopi fecundum
quod prius statutum est, eos iudicando iustitiam
faciant. Si quis autem episcopo suo inde inobe-
diens fuerit, domino in cujus terra habitat epi-
scopus hoc demonstraret, & ille eum tunc episcopo-
pali iustitia. Quod si & dominus facere contem-
picrit, regis vicecomes inde per episcopum requi-
situs, omni remota excusatione faciat.

II.
De his qui de parentela sua uxores tenent, &
uxores patentum fuorum, episcopi canonicam ius-
titiam exequantur. Rex enim nullum inde iusti-
net, vel tueretur: sed potius episcopos adjuvando
admonet, ut lex Dei firmiter teneatur.

III.

Presbyteri, diaconi, subdiaconi, & omnes ca-
nonici & decani, nullam omnino feminam habe-
ant. Quod si post hac aliquis eandem culpam
vitus fuerit incurrit, si per ministros episcopi
prius inde fuerit accusatus, in curia episcopi
purgabit. Si vero parochianotum vel dominorum
aliquis cum accusaverit, habeat accusatus indu-
cias, ut cum episcopo possit loqui: de si purgare
se voluerit in eadem parochia cui fertur, pene-
tibus parochianis pluribus ante ministros episcopi
& coram iudicio se purgabit. Si vero se purgare
non potuerit, ecclesiam perdat irrecupcrabiliter.
Hec autem rex praedictus statuit, non perenniter
episcopis suis debitam auferendo iustitiam; sed
quia eo tempore episcopi minus quam comitibus
inde fecerant, donec ipse eorum videns emenda-
tionem eis redderet pro beneficio, quod tunc de
manu eorum temporaliter tulerat pro commissis

IV.

Nullus laicus in redditibus altaris, vel in fe-
pultura, vel in tertia parte decimae aliquid ha-
beat, neque pecuniam pro horum venditione vel
donatione aliquatenus habeat. Nec presbyter ius-
de fervitium faciat, nisi legationem domini sui
portet, ita ut eadem die ad ecclesiam reverta-
retur & ad orationes, per Normanniam Tolum-
do, vicium domini sui habens, si dominus vo-
luerit fecum vadet; fervitium ecclesiae presbyter
interim curet.

V.

Presbyteri ab episcopis vel ab eorum ministri-
a prater iustos redditus episcopi, vi vel minis da-
re nihil cogantur. Propter eorum feminas nulla
pecuniarum emendatio exigatur.

VI.

Archidiaconi per archidiaconatus suos fene-
in anno presbyterorum suffraganeorum fuorum veth-
menra, & calices, & libros videant, designatis
ab episcopo in unoquoque archidiaconatu solum-
modo tribus locis, ubi vicini presbyteri ad hanc
monstranda convocentur. Quo enim archidiaco-
gnus ad haec videnda venerit, (1) a presbyteris
conveniunt triduo, si expedit, vicium habeat fidei
quinto.

VII.

Si presbyter (a) satisfacionem fecerit de fidei-
tis regis, vel baronum ejus, nullam emendatio-
nem inde habebit episcopus.

VIII.

Presbyteri fenecl in anno circa pentecostem
cum

(-) Lege ew O de co, a presbyteris qui conveniunt, triduo, si expedit, vicium fidei Meut, H.
(») Lege, fons faSurum, ex Ordine Vitalii. H

i - ■ cum profectionilraa fuis ad matrem ecclesiam ven-
omsm n'nt' * iñ8^ domibus cerz (i) dncra-
\at- P tamvel idem valens, ad illuminandam cede-
fiam altari offerant. Quod qui facere noluerit,
ac presbytero per minificium tuum cogatur hoc
folvere fine emendatione^ccuniz

Laicus presbyterum non det vel adimit eccle-
fir, nisi ex concenfu prfulis. Quem tamen, fi
(r) rejciendus est, epifeopus non repellat: & fi
repellendus est non retineat.

X-

Ia coemeteriis ecclesiarum quz sunt in civita-
tibus, vel in castellis, vel in burgis, quicquid e-
pifeopi tempore Rodberti comitis, & Willelmi
regis ejus confenfu habuerunt, epifeopi (3) habeant.
In coemeteriis vero, qua: in marchis sunt, fi
guorra fuerit, & aliqui ad habitandum ibi fa-
ciant mansionem, dum guerra duraverit, & ipfi
propter guerram in atrio manferint, nullam ibi
risfaduram ab eis habebit epifeopus, nisi quam
habuit, antequam ad atrium confugiffent. Cum
autem pax facta fuerit, qui propter guerram fu-
gerant de atrio exire cogantur, aut epifeopalibus
legibus supponantur. Qui vero in praedictis coe-
meteriis antiquius inanierunt, in antiqua quietu-
dine permaneant.

XI.

Ecclesiaz villarum quantum coemeteriis habue-
runt tempore Rodberti comitis, vel quantum ha-
buerunt ufque ad istud concilium, tantum habe-
ant & in eis eas confuetudines habeant epifeopi,
quas tempore Rodberti comitis vel Willelmi
regis ejus confenfu habuerunt, nisi epifeopi aliquam
(4) quietudinem fecerint concedente rege Willel-
mo. Si post concilium intra villam aliqua no-
va ecclesia fit, faciat epifeopus coemeterium con-
fideratione dominorum & parochianorum ejusdem
ecclesiaz. Si vero extra villam nova fiat ecclesia,
indique habebit quinque perticas coemeterii.

XII.

Si donatur monachis ecclesia, presbyter qui (5)
Cjuidem tenet ecclesiam honorifice teneat quic-
quid de eadem ecclesia haberet antequam mona-
chi eam haberent: & tanto melius, quanto fan-
dioribus affociatur hominibus: eo autem mortuo,
vel aliquatenus deficiente, abbas idoneum quzrat
presbyterum, & epifeopo eum per ic vel per nun-
tium fuum offendet. Quem fi recipiendus est, e-
pifeopus recipiat. Si veto presbyter cum mona-
chis religiofe vivere voluerit, videat ut ecclesia,
quam epifeopali licentia intravit, honeste trade-
ntur, tamen in vctimcnris, quam libris & exte-
ris ecclesiaz ferviendz necessariis fecundum ejus-
dem ecclesiaz facultatem. Quod fi presbyter cum
monachis vivere noluerit, tantum ei det abbas de
lronis ecclesiaz, unde, & bene vivere, & ecclesiaz
fervitium convenienter valeat adimplere. Quod fi
abbas facere noluerit, ab epifeopo convenienter
cogatur ut faciat. Presbyter vero epifeopo suo ju-
fte fit fubditus, & epifeopales redditus perfolvar.
Quz vim luperabundant, in ufus monasterii fui
alba* habeat. Hoc idem in ecdeliiscanonicorum
obfervetur.

X 111.

Violatio ecclesiaz & ati.i, ficut fuperius deter-
minatum est, & cominifta pro quibus divinum of-
ficium remanet, epifeopis per pecuniam emenden-

tur. Aflutus in itinere ecclesiaz fimiliter. Si quis
iratus petliquitur alium in atrium vel in cede-
fiam fimiliter.

Si ciemus arat vel aedificat in atrio fine pon-
tificiali licentia fimiliter. Si clericus raptum fece-
rit, vel Hirtum, vel aliquem percuderit, aut vul-
neraverit, vel occiderit, aut duellum fine Jicen-
lia epifeopi fuiceperit, aut (6) nannum fecerit.
aut alfultum fecerit, aut aliquid injufte faifierit,
aut incendium fecerit, aut manu pafusejus, aut
habitor atrii fimiliter. Si clericus adulterium
fecerit, aut incoftum, fimiliter. Si presbyter de
minifterio fuo (7) fatisfecerit, fimiliter. Presbyte-
ri qui ad fynodum venire neglexerint, fimiliter,
& qui fynodum & circadam ftatutis terminis non
Breddiderint, fimiliter. Si clericus coronam fuam
dimiferit, fimiliter. Si monacha, qui sunt fine
regula habitum fuum dimiferint, fimiliter. Si
presbyter treviz Dei infractores & latrones fine
licentia epifeopi excommunicaverint fimiliter.

Si erraticum habens quod vulgo veldif. dici-
tur; venerit in curiam iacerdotis vel clerici, qui
in atrio rhancant, (8) vel in cleemofyna ejusdem
ecclesiaz, ut in atrio epifeopi erit. Si quid pel
(9) contemtionem in domo presbyteri, vel cle-
ici, vel in atrio (10) iacerdotis, vel eorum ma-
nu paflo relictum fuerit, epifeopi erit. Si quid in
ecclesia, vel in atrio inveniat, vel relinquatur,
epifeopi erit.

Si quis presbyterum aut monachum aut mona-
cham affalicit aut percuderit aut ceperit, aut
occiderit, aut eorum domos in atrio incenderit,
limiliter emendabit. Si quis adulterium aut inco-
ftum fecerit, aut cum matrina, vel commatre,
vel cum filiola coierit, fimiliter fi quis uxorem
fuam, vel fi qua vitum iuum fuie iudicio prfulis
reliquerit, fimiliter. Qui mortuos confidunt,
vel maleficia tradant, fimiliter: Qui intentum
fibi crtmti inficians ferri indicio convincitur, ex-
cepta Dei trevia, fimiliter. Qui iuftitiz rciftens
excommunicari fe patitur, fimiliter

Parochianorum crimina epifeopo pertinentia ti-
bi confuetudo fuit epifeoporum iudicio examinen-
tur. Si contradidio iudicationis facta fuerit, an-
te epifeopum diffiniatur. Si furti iudicium iudi-
catum fuerit, ante matrem ecclesiam terminetur.
Si plana lex facienda erit, ibi fiat ubi placitum
prius fuit. In parochia epifeopi fine licentia ejus
nullus audeat pizdicare.

Qui przdidat culpas inciderit, fi fponte ad
poenitentiam venerit, poenitentia ei pro qualitate
criminis injungatur, & pecunia nullatenus exiga-
tur.

Si laicus in atrio raptum fecerit, epifeopo e-
mendabit; fi vero alibi fecerit, quomodocumque
faciat, epifeopus nihil habebit.

Has confuetudines epifeopi habeant in illis lo-
pels, in quibus cos tempore Rodberti comitis, vel
Willelmi regis ejus conceffione hadenus habue-
runt. Quz vero quieti fuerunt, eam quiciudi-
nem habeant, quam huc ufque folide tenuerunt.
In his omnibus iuftitiz & confuetudinibus rex fi-
bi retinet quod hucusque habuit.

Si presbyter Domini fui iudicium contradixe-
rit de ecclesiastica caufa & cum in curiam epife-
copi eundo injufte fecerit fatigare, diem folidos
emendabit domino fuo.

Si epifeopi aliquid quod hic non Gt fcnpum,

in

(1) Order. draerie. H. (t) Leje ex Orderico, rrc pirndae. H. (j) Orderie. refirent. H.
(4) Order. ccn/etadoua. H. (j) Order. raMdraa. >1. (d) Order. »«««» . H.
(7) Leje feruterrit, ex Orderico H. ft) Order, vel in ---- vel m ntrinm . H.
(j) Order, centfuticum. H. (lo) Order, , vel derice, vel nrtum &c.

»..... in regis curia possint moustrare te habuisse rem-
Ansri pore » vel WiUelmi regi» ejus
 concetione , rex eis non tollet quin habeant :
 jantutnmodo illud nullatenus faiffiam , donec in
 curia ejus montrent quod habere debeant. Simi-
 liter etiam lalcis propter hoc scriptum rex nihil
 tollit, quod in curia regis monfrare possint epi-
 teopos nonxieberi habere. Tantummodo epifeo-
 pos istde non deltaiffiant donec in curia regis
 mohfratrum iit, quod»epifeopi inde habere non
 debeant.

h manu script» exemplari finodo Juliboeunfi prxmil-
 titur Jynodale * decretum de pace qut vulgo Dei
 trevia dicitur, & qux die Mercurii incipit, can-
 titxtum a Guillelmo seniore rege Jdnglortmliäx-
 Boii.Mi.*
 »ue .

F'Ratres in Domino cariffimi in pace qu» vul-
 go dicitur trevia Dei, & qu» a dic Mercu-
 rii Sole occidente incipit, & die Lunae Sole na-
 fcenfe finit, hzc quz dicam vobis promptiffima
 mente dehinc inantea debetis obfervare. Nullus
 homo nec femina hominem nec feminam ufquam
 affT.iliat, nec vulneret, nec occidat, nec caftellum,
 nec burgum , nec villam in hoc fp.itio quatuor
 dierum, At quinque nodium affaliat, nec depræ-
 detur, nec capiat, nec ardeat ullo ingenio, aut
 violentia , aur aliqua fraude . Quod fi aliquis ,
 quod ablit , illa non tenendo quz pricipimus ,
 infregerit, fi non xxx. annorum tpatio pernitentia-
 m in exilio fecerit , & antequam ab epife. e-
 xeat, quicquid fecit contra pacem emendaverit,
 a Dtomino Deo excommunicamus , & a tota
 Chriftianitate fit feparatus. Quicumque vero illi
 aliqua in re communicaverit fcienter, aut confilium
 five adjutorium dederit , aut ullum collo-
 quium, nifi ut ad poenitentiam veniat, & ut ui-
 Oum eft ab hoc epife. exeat, habuerit, ftmiliter
 fit excommunicatus, donec ad emendationem ve-
 nerit. Quod ii ille fandx pacis viofntor millerimus
 poftquam accepta pernitentia xxx. annorum
 ubi exulat moriatur, nullus Chriilianerum prrfu-

mat illum vifitare, aut corpus a loco io q»»oji
 cuerit tollere , nec quicquam ex fubftantiae fue
 bonis accipere . Pneterea fratres hanc pacem Ac
 treviam Dei de terrii aut de beftia , iniuper de
 rebus omnibus que habere possunt renebitis. Quod
 ii quis aut aliquid beiliam , aut etiam obolum
 five veftinventuin in ifta pace tuleit alieni , fit
 excommunicatus, donec ad emendationem veniat.
 v-Qtiod ii ad emendationem voluerit venire , pri-
 mum reddat quod rapuit, aut tantum quanti erat
 pretii quod rapuit . Dehinc vii. annis po-niteat
 infra (i) epifeop. Si autem moriatur pratquant
 fatiffaciatur, & poenitentiam fumatur, non iepelia-
 tur, nec a loco quo obiit moveatur, nili pro il-
 lo parentes ejus iatiffecerint ei cui injuriam fe-
 cit . Czterum in hac pace nullus nili rex aut
 comes hujus, patriz caballicationes aut hoftilira-
 tem faciat , & quicumque in caballicatione aut
 hoftilitate regis fuerit in hoc (i) epife. nihil pluf-
 quam fibi ac fuis equis neceffaria ad vidum ac-
 ciplant. Mercatores autem & omnes homines qui
 ab aliis regionibus per vos tranfierint pacem ha-
 beant a vobis. Hanc etiam Dei treviam ab in-
 itio adventus Domini ufque ad oâavas epiphaniae
 Ac a capite jejunii ufque ad odavas patehz, & a
 diebus rogationum inchoantibus ufque ad octavas
 pentecoftes per omnes dies tenebitis . Qui hanc
 pacem obfervaverint pro illis preces agendo bene-
 dicant, illos vero qui infregerint, aut qui infra-
 foribus (3) concefferint, maledicant. Si quis au-
 tem fe pacem nelcicnter dixerit infiegiffe , prius
 iacramentum faciat calidumque iudicii ferrum por-
 tet, (.p feptem annis poeniteat.

*Incipit concilium quod habitum est in Normemia in
 territorio * Captivo, villa regia , quam Juliam
 bonam antiqui dixerunt, modo vulgariter Lislebo-
 na vocatur, ubi multa confituta Juni , qux ma-
 xime in Kormaniam conjervantur.*

Anno ab Incarnatione Domini Jefu Chrifti
 MLXX. papatus domini Gregorii papzfepti-
 mi odavo èTc. ufque ad habere non debeant.

»jill<bo>>»
 JJÇijqt Vlyf TOfti*Fc Fi* »<iF* »*&&TPIFc AkFc 'TCFc VxFc »5^Fc ««

CONCILII JULIOBONENSIS.

Editio altera a D. Guillelmo Belfin in Conciliis Rotomag. Provinciz emiffa.

PRÆ.FATIO CANONES.

Anno ab Incarnatione Domini J080. Rex
 Guilklmus m Fcllvitate Pentecofte Ax Dei,
 hiebonam refedit, ibique Gudlelmum Arcluepif-
 copum At omnes Epifeopos, & Abbates , Comi-
 tesque cum alus Proceibus Normaniz fimul ad-
 effe prcepit ; ut Rex jullit ita facium eft . Igi-
 tur odavo anno Domini Gregorii Papr VILce-
 lebre Concilium apud ' Juliam bonam celebratum
 eft , & de ftatu Ecck-fix Dei, rotiusque Regni,
 providentia Regis cum Baronum inorum confilio
 utiliter tradatum eft. Statuta vero Concilii, fie-
 nt ab his qui interfuerunt veraciter annotata funt,
 volo hic referre , ut polleri dicant , quales in
 Normania leges fuerunt fub Guillelmo Rege.

I.
Pfe Princeps Guilclmus eam initio confitue-
 rat , firmiter teneatur , & per lingulas ' Paro-
 chias didis excommunicationibus renovetur. Qtri
 vero fervare contempferint , vel aliquatenus fre-
 gerint, Epifeopi, fecundum quod prius ftatutum
 eft, eos iudicando iuftitiam faciant. Si quis ve-
 gro Epilcopo itio inobediens fuerit , Domino in
 cujus terra habitat Epifeopus hoc dem>,nftret, &
 ille fubdat eum Epifeopali iuftitix . Quod fi &
 Dominus facere contemplant, Regis Vice-Comes
 per Epifeopum inde requifitus omni remota ex-
 cufatione faciat.

II.
 De his qui de parentela fua uxores tenent, vel
 uyo-

(j) Hoc eft . epi^otiu» . H («) Forte, epi;cofio. H. (j) Forte, cmfenftnut. H.
 4) Forte, jeftem. H.

uxorci parentum fuorum, Episcopi canonicam ju-
 titiam cxequantur. Rex enim inde nullum fuffi-
 Det .vel tuetur : fed potius Epifcopos adjuvando
 admonet, ut lex Dei Euniter teneatur.

III.

Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, & omnes Ca-
 nonici & Decani, nullam omnino feminam ha-
 beant. Quod fi aliquis poft, eandem culpam vi-
 fus fuerit incurriffe, fi per miniftros Epifcopi in-
 prjor fuerit accufatus, in cuna Epifcopi fe
 purgabit: fi vero Parochianorum vel Dominorum
 fuorum aliquis eum prius acculaverit, habeat ac-
 cufatus inducias, ut cum Epifeopo poffit loqui :
 & fi fe purgare voluerit, in eadem Parochia cui
 fervit , przfentibus Parochianis pluribus ante E-
 pifeopi miniftros, & eorum judicio fe purgabit :
 fi vero purgate te non potuerit, Ecclefiam perdet
 Irrecuperabiliter. Hoc praedictus Rex ftatuit, non
 perenniter Epifeopis fuis auferendo debitam iufti-
 tiam; fed quia Epifcopi eo tempore minus quam
 conveniffet, inde fecerant, donec ipfe cotum vi-
 dens emendationem eis redderet pro bene fatto ,
 quod tunc de manu eorum temporaliter tulcrat
 pro commiffo.

IV.

Nullus laicus in redditibus altaris , vel in fe-
 pultura , vel in tertia parte decima: aliquid ha-
 beat ; nec pecuniam * per eorum venditionem a-
 liquatenus habeat, nec Presbyter * inde fervitium
 faciat , nifi legationem Domini fui portet. Ita
 ut * n ea^cm ^c fervitium Ecclefiz reverta-
 ,ur' & 'd orationes (per Normaniam folummo-
 do) vidum Domini fui habens, fi Dominus vu-
 luerit, fecum vadat ; fervitium Ecclefiz Presby-
 ter interim curet.

V.

Presbyteri ab Epifeopis vel ab eorum miniftis
 prxter iuftos redditus Epifcopi vi vel minis dare
 nihl cogantur. Propter eorum feminas nulla pe-
 ctini® emendatio exigatur.

VI.

Archidiaconi per Archidiaconatus fuos femel
 in anno presbyterorum fuffraganeorum fuorum ve-
 ftimenta, & calices, & libros videant rdefignatis
 ab Epifeopo in unoquoque Archidiaconatu fiolum-
 modo tribus locis , ubi vicini Presbyteri ad hzc
 monfranda convocentur.

VII.

Quando Archidiaconus ad hzc videnda vene-
 rit, a Presbyteris qui conveniunt triduo (fi ex-
 pedit) vicium habeat fibi quinto.

VIII.

Si Presbyter forisfacuram fecerit de foreftis Re-
 gis, vel B rotium ejus, nullum inde emendatio-
 nem habebit Epifeopus.

IX.

Presbyteri femel in anno circa Pentecoften cum
 proceffionibus fuis ad matrem Ecclefiam veniant;
 & jc lingulis domibus cerz * denarata, vel idem
 valens ad illuminandam Ecclefiam altari offera-
 tur. Quod qui facere noluerit , a Presbytero fuo
 per miniiterium fuum cogatur hoc folvere finec-
 mendatione pecunie.

X.

Laicus Presbyterum non det vel adimat Eccle-
 fiz, nifi ex confenfu Przfulis. Quem tamen, fi
 recipiendus eft, Epifeopus non repellat; & fi re-
 pellendus eft, non retineat.

XI.

In Cimiteriis Ecdefiarum qu® In civitatibus ,
 vel in caftellis vel burgis funt, quidquid Epifcopi
 tempore Rodberti Comitiss vel Guillelmi Regis
 ejus confenfu habuerunt, Epifcopi rhabeant.

CutiL Gntrd. Tom. XX.

XII.

In Cimiteriis vero aux in marchis funt , il *
 gerra fuerit, & aliqui ad habitandum ibi faciant
 manfionem , dum gerra durabit, & ipfi propter
 gfram in atrio manferint, nullam forisfaduram
 ab eis Epifeopus habebit, nifi quam habuiffet an-
 tequam ad atrium confugient. Cum autem pax
 fatta fuerit , qui propter guerram illuc confuge-
 rant de atrio exire cogantur , aut Epifcopalibus
 legibus fupponantur : qui vero in przdidis Cimi-
 teriis antiquitus manferunt, in antiqua quietudi-
 ne permaneant.

XIII.

Ecclefia® villarum (j) quantum Cimiterii tem-
 pore Rodberti Comitiss * habuerunt , vel quan-
 tum ulque ad illud fupraferiptum Concilium ha-
 buerunt, tantum habeant; & in eis illas confue-
 tudines habeant Epifcopi, quas tempore Rodber-
 ti Comitiss, vel Guillelmi Regis * ejus confenfu
 habuerunt , nifi Epifcopi concedente Rege Gut-
 lelmo aliquam quietudinem fecerint.

XIV.

Si poft Concilium aliqua nova fit Ecdefia in-
 tra villam, faciat Epifeopus Cimiterium confide-
 ratione domorum & parochianorum ejufdem Ec-
 clefiz: Si vero extra villam nova fit Ecclefia, un-
 dique habebit quinque perticas Gmterii.

XV.

Si Monachis donatur Ecclefia , Presbyter qui
 eandem tenet Ecclefiam, honorifice teneat quibz
 quid de eadem Ecclefia habuit, antequam Mona-
 chi eam haberent , & tanto melius quanto fan-
 flioribus affociatur hominibus . Eo autem mor-
 tuo , vel aliquatenus deficiente, Abbas idoneum
 Presbyterum quierat, & Epifeopo eum vel per fe,
 vel per nuntium fuum oftendat. Quem , fi reci-
 piendus eft, Epifcopus recipiat : Si vero Presby-
 ter cum Monachis religiofe vivere voluerit, vi-
 deat ut Ecclefia quam Epifcopali licentia intravit
 honefte tradetur, tam in veftimentis quam in li-
 bris ceteris Ecclefiz ferviende neceffariis, fe-
 cundum ejufdem Ecclefiz facultatem . Quod fi
 Presbyter cum Monachis vivere noluerit, tantum
 det ei Abbas de bonis Ecclefia®, unde & bene vi-
 vere , & Ecclefia® fervitium convenienter valeat
 Presbyter adimplere . Quod fi Abbas facere no-
 luerit , ab Epifeopo convenienter cogatur ut fa-
 ciat : Presbyter vero Epifeopo fuo iufte fubditus
 fit, & Epifcopales redditus perfolvat. Quz vero
 fupersbundant, in ufus Monafterii fui Abbas ha-
 beat . Hoc idem in Ecclefiis Canonicorum obler-
 vetur.

XVI.

Violatio Ecclefiz & atrii, ficut fuperiusdeter-
 minatum eft , & commiffa pro quibus divinum
 officium remanet, Epifeopis per pecuniam emen-
 detur. Afluitus in itinere Ecclefiz fimiliter.

XVII.

Si quis iratus perfequitur alium in atrium vel
 Ecclefiam, fimiliter.

XVIII.

Si laicus arat vel zdificat in atrio fine licentia
 Pontificali, fimiliter.

XIX.

Si Gricus raptum fecerit, vel furtum, vela-
 liquem percufferit, aut vulneraverit, aut occide-
 rit; fi duellum fine licentia Epifcopi fufeeperit ,
 aut damnum ceperit , aut aflultum fecerit, aut
 aliquid injufte faifierit , aut incendium fecerit ,
 aut manufaftus ejus, aut habitator atrii, fimili-
 ter Epifeopis per pecuniam emendetur.

XX.

Si Clericus adulterium fecerit, aut inceftum ,
 fimiliter,

Na

XXI.

CACGOAIOŠ
r vu.

CONCILIIUM

-SPæ'LÆr

!< ♦

ANNO
CHRISTI

XXI. Si Presbyter de tñiniftrio fi» forisfecerit t fi-
militer.

XXII. Presbyter! , qui ad Synodum venire neglexe-
riot, fimiliter

XXIII. Et qui Synodum & * cireadam ftatutis terminis
00α reddiderit, fimiliter.

XXIV. Si Clericus coronam fuam dimiferit, fimiliter.

XXV. Si Monachus vel Monacha, qui funt fine re-
gula, habitum fuum dimiftrint, fimiliter.

XXVI. Si Presbyteri, prztef trevir infradores fine fi-
centia Ēpīcōpi excommunicaverint, fimiliter.

XXVII. -
Si erraticum habere (/) (quod vulgo dicirur
Weridif) (t) in curiam Sacerdotis, vel Clerici ,
qui in atrio manent venerit, vel in eleemolinam
ejuldex. Ecclefi*, vel in atrium Epīcopi. erit.

XXVIII. Si quid per contentionem in domo Presbyteri,
vel Qerici, vel in atrio, Sacerdoti, vel Clerico,
vel eorum manupafio telfihnn fuerit ; Epīcopi
erit.

XXIX. Si quis Presbyterum vel Monachum, aut Mo-
nadum affiliierit, aut percuſerit, ceperit, aut
occiderit, aut domos eorum in atrio incenderit,
fimiliter emendabit.

XXX. Stquid in Ecclesia vel in atrio inveniatur, vel
relinquatur, Epīfeopi erit.

XXXI. Si quis adulterium vel inceftum fecerit, vel
cum matrīna , vel cum matre , vel filiola coie-
rit, fimiliter.

XXXII. Si mulier hoc Hem fecerit, fimiliter.

XXXIII. Si quis uxorem fnam, vel fi qua mulier virum
finira fine iudicio Prcfulis reliquerit, fimiliter.

XXXIV. Qpi mortuos confutant, vel maleficia rraftant,
fimiliter.

XXXV. Qui intentum fibi crimen inficians vel negans,
ferri iudicio vincitur, (excepta Trevia Dei)
fimiliter

XXXVI. Qui iuftiti* refiftens excommunicari fe patitur,
* fimiliter.

XXXVII. Parochianorum crimina ad Epīfeopum parti-
nentia , ubi confuetudo fuit, Epīfeoporum iudi-
cio examinentur.

XXXVIII. Si contradidio * iudicationis tafta fuerit, ante
T, «d. ^ EP^OP» * diffiniatur.

XXXIX. Si ferri iudicium fuerit iudicatum * ante ma-
trem Ecclefiam terminetur.

XL. Si plana lex erit faciēda , ibi fiat ubi placi-
tū prius fuit.

XLI. In Parochia EpHcopi fine licentia ejus nullus
adeat prax'icare.

XLII. Qui in pñedi&as culpas inciderit , fi fponte
ad ptrnitentiam veneris, poenitentia ei pro qua-

Alitate criminis injungatur, dt pecunia nullatenus
exigatur

XLIII. S laiens raptum in atrio fecerit, Epīfeopo t-
mendabit : fi vero alibi fecerit, quocumque mo-
do faciat, Epīfeopus nihil habebit.

XLIV. Has confuetudines habeant Epīfeopi m illis lo-
cis , in quibus eas tempore Rodberti Comitī,
vel Guillelmi Regis ejus conceffione ha&enus ha-
buerunt. Que vero quieta fuerunt, eam qujetu-
dinem habeant , quam huc ufque folide tepue-
runt . In his omnibus iuftitiis & confuetudinibus
Rex fibi retinet quod hoc ufque habuit

XLV. Si Presbyter Domini fui iudicio contradixerit
Eidglaftica caufa, & eum in Curia Epīcopi
eundo injufte fatigare fecerit , Domino fuo de-
cem folidos emendabit.

XLVI. Si Epīfeopi aliquid quod non fit līc fcriptum
in Regis Curia monftrare potiunt fe habuiffetm
pore Rodberti Comitī, vel Guillelmi Regis ejus
conceffione , Rex eis non tollit quin habeant . :
tantummodo illud nullatenus laīdcant , donec
in Curia ejus mooftrant quod habere debeant
Similiter laīcis propter hoc fcriptum Rex nihil
tollit quod in Curia ejus monftrare potfint Epī-
copos non debere habere . tantummodo Epīco-
pos inde ~~de d. diffiniatur~~ donec in Curia Regis
monfiratūm fit quod Epīfeopi inde habere non
debeant

Dt Ut comctlio proier Ordericetm vide kdUrttm
Alontenfempeg. 7x7 Afarr. Perit ad ann. 10» 1.
ex rectitioribnt Joaxnem Adoria dt paenitenlia poſ.
7PJ. Dadrexm pag. *55. Molintm pag. 121.

NOTA

(«) Ia hoc & in frequenti canone nllarum nomine
non urbes mcnibus citiAas, fed complurium In agris
manfionum vCl sdium colieAionem intelligi ex ee ad-
verfus Godinum liquet, quod villarum ecclefiis, di(Un-
guant ab ecclefiis civitatum, de quibus Can. XL mm
quod de ruralium rcdellarum cumterils Attuendum e-
rat, poftquam de ceteli» omnibus can. XI. & XII. iue-
rat flarutua.

(b) Haferv hic nomen eft , neo verbum , & intelU-
gitur de animalibus erraticis extra poftelloris locum,
vulgo everri,

(c) MS. (anAl Michaelis bibet veirdri .
(d) Vid. iup. not. ad Synodale decretum de Trevia
De>.

Nota D. Ancili Godin.

(Sicut ifft princeps Gaillcmni eam lls printifio cm-
Ailnerat, See.) Quansm Hia fit conflitutio incomper-
tum eft haAenus. De fair- quippe pacis obieratio-
n's ratione nihil ex legibus noſtris, tihi ex vetuftiori
conluetudinario (ut vocant) nihil ex Scacans celli
ailcqt poſſumus. Si quis vero conjeAur* ea in re lo-
cus eft, eam quadamtenus colligere licet ex Anglorum
legibus a CauAu memoria Eduaido Rege traditis, & a
Guillelmo Conqueſtore ejus m regno fuccetore itidem
Norivanorum Principe innovatu i quarum alioquinum
Normanorum moribus maxima erat tum affinitas, ex
lia pñecipue qu* de diebus Treviae Det dt Regis factis
collegit Retenus de Koaudris In Annalibus in Hennco
II. hic verborum tene. *Ab adventa Domini afone al
cfrvew Bpipbani* pax Det (T Ecclef* fer omne Ar-
gnam . Similiter a Jetnagelima ajfne ad oErtnm Pij-
tbe. Item at *diccxftooe Domini afont ad oltavai Pen-
teco/let. Item emniot ditbot qnatoor temforam . Item
emnioc fabbatbii ab bora nana ntone ad diem Laxe .
Item vegillii S. Marite, Micbaehi , Joannit Kattfite ,
omniom /anlhrām *dpcllelaram , CZ SanScram -tenta
falemnitatet a Sacerdotibat Demimcii amiontantor die-
bat , er omniām StaHarum tn Kaleodit Novembri/ ,
temper ab bora nona itlgittamm in Jnbtofaentem lo/em-
ntatem , item tn Parocbiā Ealetiatnm abi trñril teſit-
vitae

bahtal. (MB ei foefatenc lpt-pi imbt tn
fitnm habeat. hrrumtMoen / fM< arrigant pre Epjco-
pi fafilitia emtndan Minent, Epifcapui R<gt sMoas / <<
fiat. Rer autem ea^riufft maufaBartm M easeodha Cul
fmifaBuram fecent, leititcet pnamm. Tpfictp. , detnA
Régí, er fic eruat ibi dam gbudii trgladinr gmtium ju-
vabit . Htnc ammadvarim poreflatis utrluique Keg-
fcilicet A Sacerdotalis conienficem , fi non m extir-
pando potius nefando illo befkwrm privatorum ucu ,
in reprimendo (aliens pet ioAucias qu* aliquot d'tsb
otioioe a ccdibus , facratofque religiois prq extu red
decent, atque ita paní(ten abolerentur ccda ~ ta-
pios que ubique haAenus patim ac impune patiat-
erant.

(Dicit titiaatiittivitiu rtwotnr .) Secundam
quod m Concilio Narbonenfi . Synodo Helenenfi & aliis
slitrum Provinciarum canvenibitM iunge ante fuerat
flatutum, ut a liminibus lanA. Matris eccleis ex-
tores haberentur Trev<. Dei infraAores , nifi infra
prsimum ab Epifcopn tempus relipuerent . At po-
tea a Conciliis Arvernensi ft Tr cení (ub Urbano li-
ft Lateransnũ acumeulco fub Alexandro 111. conlit-

(Ept/cpi jecuntim petat fiatataat eg fafilitiane
factent .) In eo conienferunt omnium ferme gentium
(eges, tum retares tum rocontiora, ut viola-
paeis cognitio pena Epifcopos remaneret. Diversis autem fuit
caufque regionis procedendi ratio, ut ex eorum legi-
bus ft Conciliis colligitur : In ounnollu filquidem GÖI-C
li- Narbonenfi regionibus delata apud Epifcopos ft
Comites infraA- psels expofultatione, ab Epifcopo qui-
dem anathemate plectsbantur : ad referendum vero
damnum parti laetar illarum a Comite & Baronibus
compellebantur . Qui (i forte legniter in perlequendo
armis raptore operam foam navarent, excommunica-
tionibus ft interdiciis ad officium quo fe obftraxeranC
adigebantur : mulAa flutem partim Epifcopo ft Comi-
ti , partim laefo cedere folebat. Qíod gaidem noa ni-
hil habet cum antiqui» Normani- moribus afinirsis,
vel in hoc maxime quod loc. Toparch- reum Epifco-
pali lobdere tribunali munus incumberet , aut certe
eo rennente , Regm Vicecomiti > d muneris inflante
prius Epifcopo delegabatur , qui in reum pro culpae
gravitate animadverteret , ut ex fubjeAis Concilii no-
lin verbis liquet.

Infige ea de re extat fragmentum in veteri Roto-
magettis Ecclelie Chartulario ex Diplomate Stephani
Bononiensis primum Comitís ac demum Anglorum Re-D
pis ft Normanorum Ducis , unde leges circa Trevi-
Del infriAores tum temporis ufu receptasprehende-
re liceat : In lis flatuit Stephanas fuxta Henrici avu-
culi fui editum jsm antea Decretum, Ut iquit inTre-
via Dotuint acci/ore» in riattla praiere valaifet , Atel-
lam illati in curia Kegtt eget : tT g accijar tile coavi-
fiat faifet , Epifcaput in cajar Dietcefi Trevitm Dei fu-
frreett , emenXam jnam , rd eft, g. likrat A rabat con-
viai / ugttia A-iü cograle primam baberet t fi vero ret
conviat nan (afficerent ad factenJac «. librat faidgutd ibi
minat fu'fri totam illud Epifcoput haberet. & A rebut
ionvtSii nibil ad opat Regit acciperetur , >vy< print to-
tam emendam tuam babatfet Epifcopai. Si vero gait A-
eget accit/ em la Tretia Dei duello probare , tunc ille
occijor per minigm Ecclefia vocatui , aarta lege /udicii
aut aqua , aut igmt feje purgaret , CT fi convinceretur ,
tbt A Epifcoporum emenda quod juperiut fcriptam effi in
/afiftia Regit cogente fieret . Si autem infraBor timore
Dei juditiam fubire noluiſſet . fimitti modo emendam/nam F.
haberet Epifcopui, cogente juftitia Regit . Et fi occifor
fM fugigt pteea patem cum Rege ftufet, pe» pace Re-
gie nos tolleretur Epifcopo emenda tua, led redderet eam
Epifcopo, vel faftiſaceret de ea cum eo . H*c ex lute-
Stephani, unde delumpta videntur antiquioris Con-
t. fuetudinarii N rmani* ea de re edita decreta .

(Regit Vicecouti ftc .) Vicecomes huic lcculo dici-
tur qui in Provincia (eu Strtipia , aut Comitatu Sa-
trap- aut Comitís vices gerit : Idem prorfus qui in
Conciliis («pe ft m antiquis legibus , 'b'iigothornm
przfertim, Vicarius vocatur, in Normanorum utique
Vicecomes, ut a Duce fuo, quem «vo illo Comitem
«quicoe appellabant, difeernentur . Nec multum a
De unia. Graphione diferepat qui a Saxoibus Greve\ a Teuto-
«... albus Grave (eu Gravius, qu« voca Judicem defignant
-rAtCrvfie. nuncupatur , cujus frequens apud Legem Salicam (a)
Cencii. GegrdL Tom- XX.

Ec alus anuqels (creaeonbus apud Vome» (b) Hen- anno
ricum Spelman (c) ia elotiaro , pono Vicecoas deCHRUTI
quo fife l«cidit mentio bollbvis aoftris feu prepoCris
baud abf nilis fuit, boae «d ragendam «*£' ríce k * aug.,
aut Toparchiam fata Comitatum Rex ear Comes de»-
pare conclueverat Judicem, qui in foro Comitís Prseto-
ris inflar fudiria exercent, pacem publicam curaret ,
ac populi partes tamquam Tnbanus tueretur. inihem
etiam eroraret, edoceret, lufiraret, alitiqu- posetta-
ta infignibus praefulgeret. Ejus,originem inde repétant
quod cum Comita a primera foi laftitutíoe ad r-
gerues urbes aliquas vel territo-ia e Coautatu Princi-
pe eius art» tno Judica conflitit- , la luta Provincis
civilem juftitiam legam pariter ft armorum terrore
admmiftrareM , quorum munus erat vlm & inferiam
prohibete, latrocin- conneicere , pacem promovere ,
rura Prine > ft veAiga ia curare, colligere ft fifeo
inferre.* Non tamen perpetui tunc eraM magiftratus ,
fed vel ad certum tempus (ut Romasd sili) apud Cal-
Andorum, per indAionem) vel ad placitum kepís lo-
cum obtinentes, Gregorio Turonenfi teſte : procella
vero temporis Comitive illis apud Gallo) imprimis lub
exceflu Meravigioſae flripis , torpente jam flendeoie
Keg-o a paternioribus partim occupate ac hereditatio
titulo vindicat : Partim fidem familiarum perpeAa ,
es temporaneis dumtaxat admimlrationibus m teuda
perpetua rranicrunr , maxime fob Hugone Capeto .
qui ut adeptum noviter Regnum novis beneficus Ha-
bilitet, praecipuas Regni Toparchias in trudium magna-
tibus tuis permittit lulcepta ab eis clientelaris oMrqui
ptoteſtione. Unde contigit ur Comites affertis fibi he-
reditario jure Satrapiis lots V«cecom>tes fibi fubtoga-
rint , qm pari quo antea ipſi pire 1-npei loium aut
Regum vice Provincias edmmiftrant , non jam ut
Rtgm aut Imperatorum Judkes , led ut propu Co-
mitum Vicarii populis ubi lubjeAis jus dicerent . No-
autem togati, ut polleriorum ules obtinuit , led mili-
tari amiAu, feu breviori (quod aient) toga Magiftra-
tus munia lu» obirant . Et hoc ad annos utique idoo.
ft dtoq. quibus peculiaribus Normant* Senatus decre-
tis (incitum , ne quis deinceps nifi (orani habitu in-
dutus ad Vicecomitis munus obundum reciperetur .
De ejus officio vide Conſuetudinarium vetus Normanic
cap. f.

(Qui fareatela /aa atrarei trnnat, ftc .) MCaa*
a. Infra feptimum nempe cognatione gradum pro inore
eorum temporum , bos Eccleſiaſtic* jurifdidioni obno-
xios fore decernit Concilium, fuxts veterem Eccleſia
difciplinam. E-enim ad judicariam Epifcoporum pote-
ftatem fure divino concedam , ab Aputollia Habilitas ,
ft a Cbrifliam) principibus confirmatam, IpeAat de re-
bus Eccleſiaſticis ferre judicium. f
(CsasMcsM ja/Htam exegaamar .) Hoc eſt anathe-
mati fupponant , nuiquam enim mitius cum ib aAum
eſſe confiát, qui incenis nuptus polluantur, quam-X-
communicatione, qea plectuntur a Concilis Agathenſi
(d). Illderdenſi (e) , Toletano , (f) ft aliis. d C. «
(Nallat latctti tn mUuht altarit, ftc .) JU Cm. 8 8'
q. Qíio tandem jure oblatione» alarís laicorum bomi-
num ufibus cederent, gnat nec laicit CMtingretat eſi,
ut loquitur Concilium Aquilgranenſe (ub Patchali 1.
fed Clericorum Mrls eſſe pronuntiant divina oracula ,
ac SS. Pitrum ft facrorum Canonum authoritatis Ec-
cleſia . Unde ex Concilii Aurelianenſis prioti pnrfor ja.
pto l OUKitnam gax ut altari» efematar in dvitatibat
a««tetea» fikt ventittat Eptfipitu ; aitean» Cierat acti-
pit, prxAlt inierint in tpt/c>p>nun pate/att maatxtkai.
quoad Parrocchiales vero Eccleſias tertia dumtaxat E-
pifcopo deferunt, licet alioquin cuſuique loci conſue-
tudiní flandum eſſe velit Concilium Aurelianenſe ter-
tium , quam multiplicem pro diverſis Eccleſiarum mori-
bus extitiffe produnt vani Conciliorum Canooes.
Huic. Decreto cauſam prcbuille arbitror pravum qui
jam inde a multis (arculis paſſim invaluerat morem ,
cujus tmemmt Concilium Bracsrenſe (g) 11. quod etiam (f
innuit Toletanum : h) IV. quidam enim (ub religionis 5
potentu Eccleſias mltioepant quatuſ gratia , ut quid-
quid m eis de oblationibus colligebatur , medium cum
Clericis dividerent. Idiplum in Normaniam laicorum,
maxime nobilium cupiditas invexerat, cul extirpando
impenſe admodum adlaboraffeGuilidmum Nothum gra-
tulatur Gregorius VII. Hugom Dienſi ft collega ejus
fcnſens.

(Ni/i legalitaeat Damini fui portet .) Hoc eſt , mſn-
datum exequatur , quod nec quidem antiquis Canonis
bus probatur , qm (aeros altaris mimfros (aculium
hominum obſequio mancipari minime patiuntur : Ideo
Concilium Meldenſe ita flatuit r Nent» ia carunt Prci-
ipteru Eccleſaraat jutratu turpi nnlicatiani , <7 tecan-
duut Apeit-iunt faculari «f inbaneX uegatiitiani impff
care, nec jecua» alierunt contra autorittiem prrrrmtat
daeere, gna numfariam fitti caelnetgant cegentnr negugt
Nd 3 re.

c. p. 1
1. 1. et

ee p[ro]ta ufum Proviaci[us] ac cufufue Eccl[esi]e[?] litum
foita celebrari, nifi ore Renc ac Reg[is] exercitu * re-
5no titat[ur] prece public[us] femterant. q[ua]dammo
ad ap[osto]lic[us] fancia: prodit Strmunfia (i) toot,
t-iefuria. n. Conci. Galli[is].

* 2. 2. c.
1. 1. c.

Λ c. *

ee (Prater injit redditu). Ad Cen. Hanc Decre-
to fingatote faciliu[us] j. Ad Cabilcon[em] fac Caro-
lo magno. Synodua Romina hoc Eugauo U. (i) fit
Leone IV. Roodaaa item hoc Gregorio VII. (aa) ad

ix *annum roqS.*
(*Pfeifer.emrma* » *femtimet malle peemnite eatemdetie citi-*
eetnr.) *Ad Cee. d. Taoram flagicium iplo* » *Ecclesi*
Pafiores olim Patronos naAum ingemifeit Nicolae » *de*
Clemteatit Archidisconos Bajoccafis ita loquet » *Jaa* »
Ulm. d. fr. » *Lied in plurifima Diquekilt. Res.*

... *lani fratres jefim* tñ fcaice etuAimet tenent: ac in
 • i primi Archidiacono eo turpiditum lapfo, conqueri-
 tur auAo Commentarii in Apocalypfin, qui fub
 Ambrofii nomine olim circumferebatur, ut Clerici adul-
 teri & alia quolibet crimina ab eis facile redimerent
 pretio, aut obliuio, immo ad fuan iflam anatem in
 lauti Ecclefie probro gratulatum iflam tefti: eft
 illud Epifcopi eua,

(*A. Preh'herit Cst. Tridme β entedit H Aet.*) *Ad Cen. T. Codex manuſcripto* Prattentiffi ac Bignitina-
nu» habent (Sifc farã) *A quidem rra».* Unde for-
te manavit Concilii Lateranenfis III. ſub Alxirndro
III. decretum, veAara» viſſantibus Pratliti» tum ma-
pauis, tum inſcriptis conſtitutiſſis ita ut Archiepiſ-
copi (ſecundum tolerantiam requirit) Concilium qua-
draginta annis ſuperius non ſine ſignificatiſſimo
ſint q. Archidiarioni j. aut 7. numerum non excedant
veA'rarum, juxta antiqua» Toletanorum Patrum ſin-
Aionea.

(*Feritaearetn feterit.*) Ad Cen. f. Alia: forfallu-
ram. ForisAura peregrina vox & oboleta , a foro
derivata , vbi buju' friptoribus' familiaris , Anfelm
Cantuaniensi, Yvom Carutenfem, Mttlturo Panfenfi in
Chronico, & alius paffim . Hxc porro crimen , deli-
Aum, tran&reitionem, vel miuriam fignificat ; unde
Galli for&thrit ex forisAura deduxerunt : munun-
quqm por truitA accipitur , ut in legibus S. Edmundi
Anglorum Regis . Huc oft iudicium
dierne: S. Petri reddere, Et feriteSeran: FitioleCt
Rrirt. Vi s. Stollene in G. oftino. verbo. fajtpeBnt,

xj./i. (Or^s demerete) Ad Cen. p Seu demerete, ex de-
faUm aptm^s, ut habet codex MI. Pratelren-
a. tefuel. fiv^s, Bigotianu^s deacrietie terre, Potroderemete fu de-
Myfita generi^s feminini, pretium efi rei qu demeru^s
-ftimatur, puta inertis, redditui ac terr^s, ut tradit
Sirmondia Noti^s ad edi^sAm Pitfenae & ex Charta
Befacenfi, demerete tere . Et ex Charta ingenuitati^s
qua Attira famula efi faAa ingenna in tabulario S.
Vitonⁱ. Ut «»i^s ifmgutll^s tuuu^s demerete» de cere fer-
nivet. Et in teftamento Berthari ibidem. Perferveti
med demerete^s de tere ed eltere \$...*Ex Vitaei*, hoc. *Ex*
periolvanc in cera diaaa denario. Nonnumquam in re-
nere mafculino enuntiat^s, ut i^s Carol^o Calfo in m^s
*O Piacenfi , gei feneit cedent fer demereti^s . ent «
*an^s per jexterie vendant ite. Vide Sfehaen i Gloffro-
rio. verbo *demeretim*, qui fingulis «»^s bajus no^s *af*
btis exempla luppbit, turn pecuni^s, tum redditui » n^s
I. A. i efi^s te. n^sro, tuna etiam praedi^s pignificandi^s adaptat. Vide
etiam Jacobum Sirmimdom Noria ad Gofridium Vindocin-
fenfem.

(*Alteri tferatmr.*) Mine proceldubio facti Cathedraim mdium vvAigali* origo, quod etiamnum vulgo drWoaa appellatur.

(Lett« freihytama » nox det , vel adrtnt Fteclefe
Ac.) Ad Ce», to. Ad Epifeopum dumtaxat Pre»by-
tero» Eccleiiia ptxficere jure communi antiquo fpeAet :
nec laicia ufquam, feclulo privilegio , Clerico» infi-
tuere licuit.

(KrZ Cejhllit.) Ad Ce», ii. Calidiorum nomine
venienti nedum propugnacula, fed Ac viſi live ruffican-
n* domua ciaufae tneambu», quabu» Eccleſi* At Coeme-
terii ita competit per degentium frequentia. Interdum

S.:

cum
tiooe*
yilia,
fenee»

W

ta funt, at in aonitiffimo Cadoaeefi Caflro, io qoo
Parochialū kxlefa ac «des facne aliquot aedificat»
fonti de angulionbus namque accipi vetat Canon. Sin- f.
fei tnttM.

Ab exordio aemuli? Ecclie? lidem ferme privile-
 B gilis auAa fixat cilmerta quibus Ecclie? : eo quod in
 « SS. Maryruoa ft fiditium corpora humana infer-
 venat, » ⁴⁴affiim Epifeopi Synodo congregant
 Conventa? & Synaxe? agerent Chriftiaoi : denique pri-
 mis illi? temporibus erant qu* nunc funt templa ft
 orationum loca : inde Coemeterium pro oratorio apud
 Cafiodorum. Cum autem frequente? conventu? ftati? βφ. Trif. i.
 diebus nibi fierent, infidelium in eoc ufe adeo con-
 flavit invidiam, ut Imperatoris? legibus ipe vetitum
 fuerit Coemeteria frequentare , ne illi? in nnum con-
 veniendi facultat? foret, aliorum licet viciffim ediAia
 alia? conceffam *ffterit*.

Qp* cum ita fint, Coemeteriis tñEcclesiarum atrii-
um decuit haberi deinceps* honorem ; ut ab eis omnia (ta)
omino ~~focalaria potest~~ eliminaretur; unde Yvo Car-
mire-fu Coemeterii cufidum coaefoatiori, agema
Retroeo Moritoni* Comite, in ufum Monachorum Ty-
roMitlum aftrñm prenait, ea dñtaxat lege ut ni-
cuiuslibet fociulare pefum aliqua accipere
cofuetudinet, nullas exnes extorneret. Quod
fubinde Cocuti Romani tñGregorio VII. CaoneTan-
citem legitur, iñfinit leicati vel Xercent m Eccleſe gpi/4a, u.
vel Canterie adfoce* petefat exierit, w/ alimnti roit

re decernit. Sed At utroque antiquior Joanne VIII.
Epifila ad Adalardum Taronenfium Archiepifcopum
in gratiam Ecclefie Turonenfis Coemeterium cum ma-
onifinibz fine perfoneli ft civili munere exigendo, nifi
divino founitudo in Ecclefiafibus rebu obfequio,
iuxta antiquorum Canonum autoritatem plane liberam
fore fanrivit. Quod ad bec ufque tempora quod tem-
poralem iunff Adalardum in pifirque Ecclefia Canonice
m^o rebz obfevauit. Hujut argumenti plura vi-
de Decretalium HK j/ tit. qp. cap. Cea^o r^o dant^o Smt,
ffr.

(In *Cintritūri* *vee* *feet* *in* *Merſci* *fem*. *Ad* *Cen*.
a. *Marcha* *idem* *eft* *quod* *Gailis* *nolrūt* *Frinti* *arte*.
atque *etiā* *nam* *quādam* *regione* *Marcha* *dicimur*.
Marcham *amem* *a* *marginē* *dici* *latina* *voce* *nonnulla*
placet, *quafi* *fit* *rei* *fim*. *a* *Germanica* *Merk* *melius*
alii *derivāt*, *id* *eft*, *limes* *ſeu* *termini* *affecūa* *ſig*
num, *vel* *nota*. *Ceterum* *cum* *Marcha* *proprie* *limi*
am *ab* *initio* *denotaret*, *a* *vocabulo* *Mertem*, *ut* *plac*
et *Foſſio*, *id* *eft*, *ſignare*, *a* *quibz* *laptis* *pro* *termino*
poſiti *ſignabantur*. *Iſti* *ſubinde* *utrupta* *ſuit* *ad*
ſignificandam *totam* *aliquam* *ditiōnem*, *aut* *Provinciam*,
quā *Regnū* *vel* *imperium* *terminatur*; *quā* *ratione*
dicimur *Marcham* *Lemovicenſem*, *Itali* *Marcham* *An*
rt *MIB* *aut* *Trēvifanā*; *Germani* *Marcham* *Brān*
deburgenſem, *Badenſem*, *Styri*⁹, *vel* *Moravie*, *ft* *ali*
quidā *bujuimodi*.

(la atri » atanferint, etc.) Hic atrium pro Coemeterio accipitur , ut apud Gratianum. *Nulle adiftia in atrie Ettle/a fanantor, fed tentant Clerictraa* . ubi gloria ; Huc e/ (inquit in Cetateicrie. Huc ufqueGo- f. », dinui)

A Csonori id. ad O pro variis excefibus qui, vel ratione facri loci, vel ob clericelem perfonam flatum, vel ob ipfam criminoſum ſpeciem, turfiſſimam erant epifcopaliſ, ſtatuantur emendabuntur ipli Epifcopi perlovelerunt d. In fequentibus citandus decem, de variis agitor ecclēſiaſticis jatiUa onticapiuibz. illudqm omne Antifiſticum tribunali fitendum ſtatuatur, quod, rum ful Guillelmo ipfo Rege, tum ful decembre illius Roberto ecclēſiaſticis iuriCdiſioni fubieAum fuiſſis cooſtitit.

«S», *IMÉ—iMHM—n—n—iMi.ifj—wuiMuMUBBiiPMe» «-»
 “§§I EI. ECTIO WALTER. It episcopi

CABILONENSIS ANNO CHRISTI MLXXX.

A. Uffor noſtra redemptionis unigenitus altiffi-Aquil, A apprime difertus. Qpantum quoque ho-
 mi patris fui, nimbrum^ante totiuſeviprin-
 cipium, coaeternus & coofobflantialis, cum jam
 plenitudine temporis adveniente de coelorum fu-
 pernīs defecndens hominem induit in terris,
 fervata in adtimpo homine majcftate divinitatis:
 expletis tandem omnibus, aue de ipſius fufrepta
 temporaliter humanitate noodidimi antike legis
 precones veridicis pnsdixerunt vaticiniis, protinus
 facrofanfra ftaius eccleſia cepit ubique terrarum
 innovari faluberrimis apoſtolorum dodrinis, imo
 magnitudine virtutum, dc excellentia tignorū,
 qua per eos mirum in modum operabantur divi-
 ne gratis difpenſatiooe. Quorum videlicet fornīs.
 juxta vaticinantis prafagium. regis in omnem ter-
 ram eſt diftuſis, fines quoque orbis terre verba
 eorum penetraſſe profitetur omnis Chriſti fidelium
 coetus. Hos itaque fitmōs & eleſtos coeleſtiſe-
 natores aulae eveſtigio * laxullī inſignes redores
 eccleſiæ, qūi oh ducatum redi itineris ad ſuper-
 ni palatium regis merito habiti ſunt digni ponti-
 ficum infinuri cognomine. Ita nimirum praeliba-
 tam ecclētiā tibi a paſtorum commiſſam paſto-
 rc, verbo decorare pariter & exemplo ſtuduērunt,
 ut licet ſiunmi pontificis reverendo effeūt ſubli-
 mati culmine, tibi tamen ſubditis eligerent pro-
 deſſe potius quam prrefle, aquiffima eos regen-
 tes cōnfura, & difereto moderamine. Verum fi
 quando contra pravos ſubditorum mores ſelus e-
 xigebat reditudinis moveri illos quolibet fervore
 diffrtitionis, ita in mentibus illorum virtus cuſto-
 diebatur iranſijetudinis cum terrore feveritatis,
 ut & iram manſuetudinem, ne forte difſblvcretur,
 eandem manſuetudinem, ne forte difſblvcretur,
 idem zelus accenderet diferetionis. Hos igitur
 tam reverendae vīta patres tanquam admirabiles
 czeſtis difciplina cenſores, nos humiles filii fa-
 crofanſta matris eccleſia Cabilonenſis imitaripo-
 tiſſimum cupientes, ob id maxime quoniam ea-
 dem noſtra fedis cathedra jam dudum proprio
 paſtore viduata, multa & innumera a mundanis
 potcſtatibus patitur ad przfens infeſtationumpro-
 bra, communi aifenſuA pari voco eligimus quen-
 dam ejufdem eccleſia olim clericum & archidia-
 conum, nomine Walterium ad culmen pontiffai
 przfata fedis Chriſto Domino propitiante regen-
 dum. Cujus jurildiftioni & jugo fui regiminis nos
 nollrumque locum tradimus difponmdum, lecun-
 dum canonum, & inconvulſim totius eccleſia
 privilegium. Eli quippe, uti in promptu habetur,
 generoſi flemm. itis proiapia ortus, peritia non
 modo ſacrarum literarum, verum & mundana-
 rum induſtria legum admodum eruditus; jejuniis,
 vigiliis, & orationibus, & cunſtis mifericordiao-
 peribus infrgnitus; probiffima morum honeſtate
 praeclarus, omnium virtutum matre diferetione
 pulcherrime redimitus; luculentiffimi etiam clo-
 mane fragilitas conditionis admittit, omni boni-
 tate manet confpicuus. Igitur ad culmen pro tot
 & tantis cceleſtium charumatura donis tibi ſuper,
 no munere collaris, Spiritus ſandi coopérante gra-
 tia, eligitur ad culmen officiū paſtoralis, non fo-
 lum a nobis prrlibat eccleſia filiis; verum et-
 iam a divertie conditionis plebecohabitante intra
 A extra noſtra munia urbis. Quam profequitur
 etiam innumera populi multitudo adjacentium re-
 gionum divertie & ſtatis. Qui omnes pariter in-
 timis praecordiorum affedibus, & multiplicibus ef-
 flagitant votis, ipſius noſtri eleſti perſonam, Je-
 fu annuente Domino, ſublimari infula pontiffal:
 Cabilonica fedis. Plerique etiam illuſtres & prae-
 nobiles ecclētiarum Dei redores exiftunt quoque
 legitimi fautores iſtius noſtra eledionis: videlicet
 domnus Gibuinus archipraſul eximius ſacrofanſtr
 cathedr Lugdunenſis, domnus etiam Agano An-
 tilles venerandus eccleſia AEdunenſis, una cum
 reverendis artibus utrorumque regimini Chriſti
 Domini gratia commiſſis. Religionis etiam pne-
 ful domnus Landrieus ecclēſie Matifcenſis, cum
 reverenda concione ejufdem. cleri annuit & faciet
 multiplici favore in laude ipſius canonica noſtra
 ele&onis, ſperans in Det mifericordia, tibi ſue-
 que matri eccleſia ſubvenire in celebratione talis
 tantaque ordinationis. His ſiquidem eximius jam
 fatīs pontificibus anne&untur IUuſtres coenobiorum
 patres, huic proteſto & eleſtrioni: vobis faventes
 omnibus, inter quos nimirum erat domnus Hu-
 eo ſacri coenobii Quniacenſis abbas revera cele-
 berurni, ſimulque venerandus Joci Trenorchientis
 reſtor domnus Petrus, praſidens quoque abbatia
 B. Petri Cabilonica urbis domnus Rainardus, ti-
 na cum reverendis fratrum utrorumque. locorum
 concionibus ſub monaſtice tyrocinio difciplina in
 Chriſti nomine militantibus. Qjī omnes ntoculdu-
 bio totoannifu mentis idonei exiſtunt auāores, A
 legitimi corroboratores iſtius ete&ionis. S-Gauſle-
 ni, matrisnoſtra eccleſia decani. AImadrici Lin-
 donentis decani. S. Goifelmi archidiaconi. S. Hugo-
 nis Portentis. S. Inpelberri. S. Gaufredi. S. Landrici
 archipreſbyteri. S. Guillermi. S. Petri. RÇaroli.
 S. Bernardi. S. Roberti. S. Lambent. S. Hugonis.
 S. Letaldi, & alterius Letaldi archipreſbyterorum.
 S. W. Tcmcnſis, & matris ejus Adelaidis. S. Wal-
 terii Nebknſis. S. Dahnatii de Giniaco. S. Ber-
 nardi de Porta. S. Gothferanni & Idmari fratris
 ejus. S. Duranni archipreſbyteri. S. Ademari. S.
 Roberti. S. Lothaldi. Aāa eſt hac eccleſiaſtica
 S generalis electio anno incarnati unigeniti verbi
 MLxtx. praſidente divina difpoſitione Romanas
 fedis exceUentiffimo papa Gregorio, ſceptra quo
 que moderante regni nobtiffimo regum Philippo,
 conſulatu Cabilonica urbis tunc temporis manen-
 te abſque terreno principe.

CONCILIIUM LINGONENSE

EODEM ANNO Mixii.

Unt qui eodem prrfide Hugone Dienſi e^ifeo-S adverſus inveſtituras laicorum. Verum ut jam a-
 po celebratum afferunt Lingoncnſe concilium lias docui in ſynopſi hiſtorica noo meminibius
 no

-----nofter Hugo FlayWacefis abbaa msAor fychro-A w mmb feriptoram i R. P. Lmo t Owbertf Bm *»
 ANNO CHRSTI 27 nus Atque Hugoob Dfenfis Itineum metator,*4- diftW fit qpHam
 qua emotum prop pdfaum fedutas mveftwior. fed dimwit— Antcut mmo to.©.
 In chartis addins chronko Bcurnfi abbati fob RapuNdo ejuOtm «bis epifeopo.
 O- A in dkreafl Lingonenfi ramo I. fpktkgii

Vvw iv>rw

CONCILIIUM SANTONENSE

EODEM ANNO MLXXX.

In fy nodo Santonenfi anno m lxxx. celebrata Bro chartas donatica» ostendere iuberemur, lefta
 monafterium Sqmits five Regula ad Garunx-
 nam fluvium m direcefi Vafatcnli provincia No-
 vumpopuianir eonflitutum jam olim cornobium ,
 A S. Abbonia & Benediâi Floriactnfis ad Lige-
 rim abbatis fanguine anno >004. coafperum, ac
 wlutt dedicatum, Floriacenfibus monachiseft ad-
 ludeatam adverus Ravtundum epifeopum Vafate-
 fem, qui de eo contendebat. Subicnpferunt,
 ut conflât ex tabulis Reeulenfibz.
 Amarus Ellorenfis epjkopus S- R. E. legatus
 qui prrfidebat.
 Jufcebnus archieprfeomîs Burdegalenfis.
 Garmundus archiep. Viennenfis.
 Ademsrus epifeopus Engoliimenfis.
 Hugo epife. Dienfis item S.R.E. legatus.
 Rienardus archiepiſe. Bituricenſis.
 Rodulfus archiepiſe. Turonenſis.
 Hugo epifeopus Lingonenſis.
 Raymundus epife. Vafatenſis.
 Odo abbas Angeriacenſis.
 Draco (feu Droco aut Drogo > A. Mallea-
 cenſis.
 Irenaeus abbas S. Stephani Pedavir.
 Adamarus abbas Lemoviccnſis.
 Amaldus Treucardus abbas S. Crucis.
 Ejufdem quoque concilii, ut videtur, fit men-
 tio apud Innocentium III. qui teftatur in San-
 tonenli fynodo pro Turonenſi eccleſia contra Do-
 lenſem fuiſſe pronuntiatum. Doctaitniniit, yttcti-
 feav y. Pttri àr Replie Meuchit Fltnecet^tu ad-
 judicruri CennliMm Sentoeenſe, hoc eſt, édifiât a
 Meri»»* in Tbtfetm jtnecdot. torn. 4.
 Qromodo querimonia quam nobis Vafatenſis
 eptlcopus RAYMUNDUS fecerat de monafterio
 quod dicitur Regula lôpita fit atque finita. Cum
 enim eccleſia ianſti Benedifti Floriacenſis peripa-
 tiurn fexatinta annorum praefatum monafterium
 fine querela tenuiſſet, prziitus Vafatenſis, quo
 animo duâus, neicimus, querimoniam contra nos
 de prsaditto monafterio facere erepît. Unde pro
 hac caufa in concilio Santonenſi, coram legatis
 apoſtolica: fedis, domno videlicet AMATO, qui
 fynodo prarrat ; & domno HUGONE Dienſi
 epifeopo, prarfente VaGtenſe epifeopo, nos * fa-
 tûfaâuros eorum iudicio pnefentavimus. Cumve-

eft in onipcâu eamnun charta veritate Â emi-
 quitate iuMipieada; quae teftabatur monafterium
 W', Sfarr amiqpis temporibua nommattun,
 juris S. Bcnedifti mmo ilbos doatuxwm atiam
 extitiffe; & ab e» perfeni a quibus illa tradi-
 tio, & transfidionta confirmatio fiebat, magiseſ-
 fe redditum quam donauim. Judicantibus argo
 rpifeopis, & archicjdfeopi», per Tenorem & me-
 liorem feripturam, fi quidem hic epifeopus calu-
 mniator pedet, chartam noſtram tam veracem ,
 & veterem Inramaro deberet. Nae benam nec
 malam, ouUumque penitus reſtimonniū potuit
 ad auxilium fuum, noAnumue impedimentum in-
 ducere. Sioque veritatis, jtidftas, & teſtimooio-
 Cnim noſtrorum pondera faparatuz, pnrdiftia lega-
 tis juſtitiam virilirercmquantibus, archiepiſeopn,
 epilcopis, hoc.canonic: judicantibus, abbatibus,
 A caneris reltgioſis viris unanimiter iudicium col-
 laudantibus, iupradiûs calumniator epifeopus vani-
 tate quereſe depofita, ac ih acttraum finita ,
 nobifeum plenam pacem, & concordiam, Deo
 miferante, pepigit. Et ut haec charta firma, de
 inconvulia pennaneat , lubter firmaverunt eam
 ipti qui circumfedeabant patres, cum vicario. Si-
 gnum AMATI vicarii Romanae urbis, f fignum
 JOSCELIN1 archiepiſeopi Burdegaknfis, f figmun
 GARMUND1 archiepiſeopi Viennenſis, t Agnum
 ADEMARI epifeopi Engoliimenſis , f fignum
 HUGONIS epifeopi Dienſij , & item vicarii,
 Dt fignum RICHARDI archiepiſeopi Bituriccnſis,
 t fignum RODULPH[archiepiſeopi Turonenſis ,
 t fignum HUGONIS epifeopi Lingonenſis ,
 f fignum RAYMUNDI epifeopi Vafatenſis ,
 t fignum ODONIS abbatis Angeriacenſu, f fi-
 gnum DROGON1S abbatis Malliacenſis, t li-
 gnum ITER11 lanſti STEPHANI Baofe abba-
 tis, f fignum ADEMARI abbatis Lemoviceo-
 fis, f fignum ARNALDI TRENCARDI abba-
 tis fandae Crucis, t * Aftum eſt hoc anno Do-
 mini m lxxx. regnante PHILIPPO rege, t fi-
 gnum GUILLELM1 abbatis, cujus intinfu fis
 pradida eſt fopita calumnia. Datum per manum
 LAMBERTI cancellarii vicarii HUGONIS, fex-
 to Idus Januarii, Santanas.

lieni urni m

hbm

er A D XANTONIENSE CONCILIIUM

A cettfe Epifctpetuaat Brifaimta amori/ ai jfaſioic* fidit Legatif tntfart Gngarii

Anno 1080. c il i b r a t u m .

ADDITIO.

Cub Gregorio VIT. pontifice quemadmodum AEtus Britanni» minoris inter Doknfes, A Turo
 m . M ſub alie ante ipium Romanis pontificibus
 **..«< w«M.gjuui 10 eſt de jure mctropolitico in epifeopi-
 m .*, divit ia concilio quodam Romano anni forte
 1074

fa, (am Drieafr
 Ma» limam diceret, que Hornam minime deraUftet),
 tafamm fimm co mifit ad ran illam deciden-
 dam Hammam Dierffm. Ctmftat id ex Uteris
 ejufdem üregorü die VII. Id. Manias mdiftib-
 ne Ut id eft anno 1080. dads, legendis UbJV.
 erift. XV. Conventum eft igitur ad concilium
 Xantonienfe, in quo diligenter omnibus difeuffis
 a legatis apoftolicis fententia pro Turooenfibz Uta
 cft. Conctium iftud Lahbeum » non fiffit -
 atfententiamibi latam proTurooenfibz exBulU
 Ianoc.in. repetendamlomfifit, quam hlc fuppleo B
 ex eadem bulla Innoc. III. pro Turonenfi jure affe-
 rendo, legenda in anecdotic Martene to. III.p.948.
 Tandem x'er« cam atrafte partiam filper boccor-
 ram felleit recerdationit Gregorio VII. pap* prade-
 ceffore nottro diutini litigaffbt; idem Creggriai poft
 longam diffit'ioaem in Roman* fined», atratepar-
 te prafinte, èT caufa non fine malto latere difeufi
 fa, contra Dtenfim ecclefiam fententiam promulga-
 vit, «r nifi firte Rritanui * fabje&ion» ejufdem ec-
 citifi* fi poffent authentica fident apoftolic* audlort-
 tate tmrii, Taromnfem ecclefiam matrem fuam,* &
 metropolim recognofcerent, fyeam, quam decet me-
 trepoptanam, fubfillionem, èX obeduntiam Taro-
 . exhiberent, ufu pallei..... time
 Dolaufi epifeopo refervato; fic tamen, ut nulluife-
 ceffbrim ejut ad dignitatem bujufmodi afpiraret;
 fed tam ipfi, quam cateri epiflopi Britanni* fib
 Ttameiffif archiepifcopi magifteno perpetuo perma-

M quod mehxi cqmfmmdum, idem Grego— I
 ««T legatee fident apaffelic* i» Prowmiam deftin*. anno
 f concilie JtatMus, anditii prm CH,*IATI
 fbfftit, cmmi Dolvis ecclefia nullam ad fi-: deflo-
 Meait prfidium apoftolic* fident privilegiam mduxif-
 fit; fid quafdam literal potiat fub mmim Adriam
 papa conflictæ, fut P. clericut Doleqfil Antiftitii,
 ipfi audiente tacente, in regefto Roman* tccle
 fi*.... fi mentitat fieret rperiffe, & quai idem
 antiftet falfatai effe in vericulo, in quo de datime
 pallet fiebat mentio, recognovit: quod Gregerim fib
 conditione fiatiterat, pare curaverunt èX ftmpliciter
 adfirmre, felleit m tam idem Dolofil, fiam eate-
 r, ^op; Britannia perpetuam deincept fibffit*
 hent* C obedienfi.ih exhibereM archiepiflopo Taro-
 neifi; quod pradiffas Dolvfe in man.i didli Gre-
 gpril. papa poft datum judicium promijerat fe fa-
 dturum. jfiamvii autem pradilloliumJv.tnnis, Leo-
 *jr; Gregorii, C legatorum ejus pari eadem au-
 thentica nm haberet, ea tamen authentica effe. per
 bon* memori* Urbani //. authenticum demonftravit
 Hoc vero concilium cx anno joSo. cui alii
 gatum huc uique fuit, ad fequentis 1081. Ja-
 nuarium meniem transferre oportet. Cum enim
 Gregorii VII. literz; quibus coinmiffic fe hanc
 unam epifeopatuum Britanniae Legatis fuis dif-
 cutiendam fignificat, maffio thenfe anni 1080
 fignatr flint; & concilium, ut ex documento a
 Veneto Labbei editore produ&o, Januario mense
 unvsem; la utique hnam de Januano fe-
 quentis anni accipi pouit.

W©&<3® CONCILIIUM MELDENSE

Quo fandus Araulphus creatus eft epifeopus Suefftonenfis anno Domini m xxx.
 tempore Gregorii Pape VII.

Auffortitate ejufdem Candi Hugonis fedis apo-Q
 ftolic» legati, telle Siegberto, habita eü.
 in Gallis ifta fynodus Meldentis, in qua Urlio-
 ne Jueffionenfis epifeopo amo* p fubroatus eft Arn-
 nulphus vir fandiffimus ex monafterio fandi Me-
 dardi vocatus. Et edionem ejus divinitus fadam
 faillie teftatur Lifiardus in vita Arnulphi apud
 Sunum tom. 4. die 15. Augufti.

Addit io Praum Lami S J

Pneter Siegbertum in chronico ft «juofdam
 alios, qui eiufdem Meldentis fynodi meminerunt,
 hon omittendum opinor epiftolam 34. libri IX.
 Gregorii papæ VII. fupra relatam ubi perhibetur
 excomunnicatus in eadem fynodo ep. Tarvaocn-
 fis Lambertus. Errant quippe qui ad altetam an-
 io8x. œaftam referont. Nec omittendum S.Ar-
 nulphum, qui pnefturam five abbatiam gefle-
 rat cœnobii S Medardi, confeeratum fiiffie die
 18. Decembris, ur habetur cap. 1. lib. II. vitat
 illius a Lialardo coofcriptz.

CONCILIIUM BURGENSE,

In quo Romani facrorum ritus imperati, & alia ad difdplinam ccclefiafticam fpeftantta,
 anno Domini m xxx.

1« Liban T04MVJ N/uriaM biffor. Hifpan. lib. ix. cap. xx. Ein quo, regie voluntati morem gerens, in om-
 J Miffa, abs Rege (atiffanto) Romam ni regno ejus Romanum minifterium confirma-
 legatione, enixe Pontificem poftulante, uti rei ec- vit Sic Pelagius Ovctcnfis loquitur, * ut ego. t, fâ,, ..
 defiaftics, in quam vitio temporum, hominum, interpretor. Leges ecclefue veteres in mortis re» *w
 culpa, depravati mores incubuerant, confituen- vocatae: ac przfertim, quod in Germani* non^"
 d«, noviffque inftitutis componende caufa, lega- abfque motu faâitatum erat, uxoresacerdotibus
 tus in Hiipaniam cum ampliffimis mandatis & detraâst, quas, prief moris oblÿi, ft volupta-
 poteflate mi teretur Miffus a Gregorio VII tum illecebris fuperati, plerique habere cocliu©-
 Pontii. Max. Ricardus Maffdienfis abbas, anno verant. Que res fandiffimo pontifici nyidiam
 feptuagefimo * fifxto, Burgis in ci- peperit, uique eo ut conviciis ft contumelÿrpro-
 tenore Hifpama concilium epifeoporum agitavit broffique carminibus paUûn eiua nomen protein'

—»derent. Adeo grave est affacta relinquere, ut A
reteres more» nova censura mutare. Preterea
CHRISTI Aragome exemplo, precandi mus ex Romano
mate fanciti : prifca Gotthoram instituta rebus
Divinis procurandi», propitiando nomine anti-
quata .

NOTÆ a COSS

Ricardu* mon*thru S. ViAori* Miffilienfi*, preaby-
ter cardinalia ab Alexandro II creatu , a Gregorio
VII, in Hispaniam legatu mittitur anno MLXVIII. ut
scribit Gregori» ipse epistoli at. lib. v. Abb.» Maffi-
lienfi» constituitur anno ml l^u. In locum Bernardi li
fratri*, cardinali* : ut ex ejusdem epistola 7. lib. rii.
dilectum. Qui stare igitur potest, quod ait Manana ,
missum in Hispaniam a Pontifice Ricardum abbatem
Maffilienfem anno ml xxvi? Altera in Hispaniam lega-
done funAum eundem esse anno MLXXIX. docet epi-
stola d. libri vu. qua borratur Alfonso regem Gre-
gorio*, ut illum , qua de hic agitur, facrorum muta-
tionem infilitut. ea quo apparet, non ante annum
illum MLXXIX. Burgenfe hac de te concilium a Ri-
cardo habitum esse . Quando igitur celebratum dice-
mus f Si l'elagiem Querenfem contulimus, augetur dif-
ficultas . Enim enim ille MCXXII. assignat , cum
anno Christi MLXXXV. congluit. At fenu* pro
feAo, cum anno MLXXX. fcribat Gregorius epistolam
tertiam libri vtr. cujus iplo initio significat id perfe-
Autn esse. Anno igitur MLXXX. habitam hanc lyno

«4M«i»: atque apud PeUgiomOratWc», er-
trapCee: fcripM-
MwVie: MCJLJLI- pro MvAvillu. Eub. J. J. Ww
Hifpggice, respondat anno Christi MLXXX. Mariana
wto Mi annum , hriti affigaat MLXXVI. legebat fi-
ne duhio , 8ra MCXIV.
Xomanum myitenum hie effe coafinMtani fer&it
Pelagia* : Romano icilket ntru myfteriorum, ofcio-
ramque Divinorum: atque hanc loquendi formam, u
temere f^uum puremu*, auctor fermone barbarus bl-
ulurpat : Mariana minitenum reponit. In quo rursum
ab eo dUtenio.

Quidquid egerit concilio fuo Ricardu*, etiam affen-
tiente ft annuente rege, obtinere non potuit . nt om-
nino Gothicu* ntu* abrogaretur. (d vero poilea per-
fe&um in Lea onent concilio , anno MCXI. quod qui-
dam ad Cafflanum regnum attinet. Nam de Ara-
nia vide concilia Hispanica «nuo MLXVIII. Tomo IX.

Hic obferva Catien*num regnum vocari a Mariana
Hispaniam citeriorem . Schœst homini Hispano Toleti
commoranti citerior erat, clique iterum , Hispania
par* illa. Ego vero ad annum illum MLXVIII. Ara-
gomsm vocari, citeriorem Hispaniam , Romano- fccu-
tm , quibus, uti ft notu* , pars ifta propior , ft citra
lberum est.

Burgenfe Ricardi concilium non agnoscit Roderic-
Toletani, immo vix afferuit in Hispania* rrtitum ,
cum addit cœpisse irregucnu* fe habere. Vidit Phi-
lippus Labbe nofter, in hoc Marianam cum Roderico
roo contentine . Platfert autem Rodericum , utpote
trecentis ft eo amplius annis antiquiorem : ego vero
Marianam , quippe contentientem cum Pelagio Oveter*
II, qui antus ferme ducentis Roderico est votuitor.

tr CONCILIUM APUD LILLE BONAM

Anno mlxxx. crierratom

Jb fuf ratjSmtA/A cmfuttudiMs A'h<J*4 formAmarunt, & jufiitiA.

I.* TM.
Script, a
Man p.,h

Æc est iustitia quam rex Willelmus, qui C in rupe & in infula nulli licuit facere fortitudi-
regnum Anglis acquifivit hsbuit in Nor- aem, & nulli licuit in Normannia caftellum fa-
mannis & hic fcripta «ft, ficut» Robenus comes ccte.

Normannis, ft Willelmus rex Anglis, filii ejus
& hfredes pnedifti Regis fecerunt recordari &
icTibi per Epifeopos & Barones fuos eadem die
XV. Kal. Augufti . Et hrc est iustitia DominiNor-
mannis quod in curia fua, vel eundo ad cu-
riam vel redeundo de curia nullus homo pardam
habuit de inimico fuo: ft fi aliquis de mimico
fuo in via curis vel in curia forisfecerit, ita
quod ipfe feiret , quod ille cui malum fecit
ad curiam iret vel inde rediret. Si probatus in-
de fuerit & Dominus Normannis habuit fuam
pecuniam & corpus ejus ad fuam iustitiam fa-
ciendam & terram luam pctdidit, ita quod nec
ipfe nec aliquis de parentibus fuis eam clamare
potuit. Et fi defendere potuerit quod feienter
hoc non feciffet per pecuniam, fuit in miferi-
cordia Domini Normannis fine perditione terrs.

II. Et in via exercitus, ft in exercitu, ftoâo
diebus ante motum determinati exercitus, ftofto
diebus post exercitum, fi aliquis forisfecerit: ha-
buit inde Dominus Normannis eamdem iustitiam
quam de fbrisfaâo curis lus nec infra prfcrip-
ptos terminos exercitus alicui licuit rammum ca-
pere, & fi cepit per pecuniam emendabit in mi-
fericordia Domini Normannis. Et fi in exerci-
tu vel in curia , vel in via curis vel exercitus
misfata evenerit, que pro precedent! ita fafta
non fuerit, & in ea vulneratus vel occifus ali-
quis fuerit; ilk, cujus culpa hoc fadumest, fe-
cundum menfuram forisfa&i emendabit.

III. Nulli licuit in Normannia fofiatum face-
re in planam terram, nifi tale quod de fundo
uiffet terram iustare fuperius fine fcabello

Ibi nulli licuit facere palicium nifi in unare-
gula, & id fine propugnaculis & alatoriis.

IV. Et nulli licuit in Normannia pro calum-
nia terne domum vel molendinum ardere, vel
aliquam vaftationem facere, vel prsdam capere.

V. Nulli licuit in Normannia fortitudinem ca-
ftelli fui vetare Domino Normannis. Et fi ipfe
eam in manum luam voluerit habere. Et fi Do-
minus Normannis filium vel fratrem vel nepo-
tem baronis fui qui non effet miles voluit ha-
bere obfidem de portanda fide, nullus fibi eoo-
tradidere potuit.

VI. Nulli licuit in Normannia in foreftis ipsius
Domini hominem affalirc, vel infidias ponere.

VII. Nulli licuit inipocum querendo, vel ran-
sum capiendo, vexillum vel lorica portare ,
vd cornu tonare, neque ceniballum mittere post-
quam infidis remanerent, neque hominem dam-
nare de membris fuir line iudicio, nifi in tali
adu & forisfafto inventus est, pro ^uo mem-
brum perdere debuiffet, & ibidem perdidit, &
nili, per iudicium curis baronum dé hoc quod
ad barones pertinet.

VIII. Nulli licet in Normannia haufare face-
re, vel incendium vel raptum mulleris vel ram-
mum capere, qui fieret inde clamor apud eum,
oui clamorem inde habere debuitEt fi bse fa-
na fuerint, Dominus Normannis habuit, inde
quod habere debuit in illis locis, in quibus ha-
bere debuit, & barones inde habuerunt quod ad
eos pertinuit in iUis locis in quibus habere de-
buerant.

IX. Nulli licuit in Normannia mercatorem di-
fturbare pro aliquo anteriori forisfado. Et fi ali-
quis fecit de corpore fuo fuit in mifericordia
Domini Normannis.

X. Nulli licuit in Normannia monetam facere

ex-

„7 “T” ROMANUM VII “ÆPİSİÆ 77«

py» «w moeetarias doanos Rothamafaafes dr Ba-A
jocesrics; & illam mediam argenti R ad jnftum
penium felicet VUI. feUdoram in helmare. Et
uUqarê alibi fecerit monetam, vel ibi fecerit
monetam feliam de cotpore fi» fuit in miferi-
cotdia Domini Normannin. Et fi aliquis extra
prndiftas domo facere monetam vd m predi-
dfe domibus fecit facere feMam, tertam fiam &
pecuniam fbrisfecit.

IX. Hkc autem que fuperius fcripta futu ;

quia magis neceffaria foot. Remanet autem mul-
tum extra hoc fcriptom de iuftitia monete, &
reliquis iuftitiis Normannec, fcd propter hoc quod
non ferfeitur, ut pnsdiâus comes Robertas &
VûJeknus de iullitia . guam peter «orum ha-
buit, neque barones de hoc quod habuerant tem-
pore regu Willelmi. Nulli licuit pro guerra ho-
minem capere vel redimere, nec de bello vel
conflidu pecuniam portare * vel arma vel equum
ducere.

ANNO

CONCILIIUM ROMANUM VII

ANNO
CHRISTI

fe cettfe Hernici Regit, & epifeopeenm pmrmdam celebrntnm aaæ Demini m lxxxii.
tempere Gregorii pepe VII.

ix

<pn.Gr=s-
VI:

A Nno ab Incarnatione Domini millefimo o-Brent utrum bona Ecclefiarum poffent poni in pi-
XX duagefimo primo , pontificatus vero Gre-
eorii feptimi annp odavo nondum exaâo, pno-
fidente eodem apoftolico celebrata eft fynodus
Romæ in bafilica ejufdem Salvatoris & redem-
ptoris noſtri Jefu Chrifti , in qua inter entera
tententiam depofitionis archiepifcoporam Arcla-
tenſis & Narbonenſis atque excommunicationis
per legatos apoftolien fedis promulgatam do-
minus papa, his qui aderant collaudantibus, fir-
mavit .

Henricum quoque didum regem , & omnes
fautores ejus , qui in prasterita excommunica-
tione animum induraverunt , iterum excommu-
nicavtt.

Anathematizavit item lldimundum dclandum
Campaninos tyrannos, omnesque adjutores eorum.

Praeterea fufpendit ab officio quofdam epitro-
pos, qui ad concilium invitati neque ipſi neque
nuntii eorum pro ipſis venerunt.

CONCILIIUM ROMANUM
Habitem «ma AfZXTX/.

i. Bil.IU A Nno Gregorii VII. Papai nono, tv. Nonas
Mir<.iii<m. Mail, convenientibus fimul Episcopis, Car-
' c. "■ dinalibus, Abbatibus, Archipresbyteris, ut difee-

gnore pro pecunia colligenda adrefiftendumGui-
berto Archtepifcopo Ravennati Romanam fedem
invadere conanti, quaefitis auditoratibus exem-
plique fandorum, unanimiter laudaverant facrat
res Ecclefiarum, nullatenus in militia fieculari
exponendas, nifi in alimonia pauperum, in fan-
do ufu rerum divinarum, fit in redemptione ca-
ptivorum. Ita quippe fub procuratore Joſeph
fuerant immunia a tributo praedia facerdotum ,
nec exponebatur aut mittebatur in corbonam pre-
tium unguinis, nec Heliodorus raptor facrarum
rerum fub Onia Pontifice fuit impunitus. Qui-
bus adis interfuerunt Johannes Epifeopus Por-
tunenſis, Joannes Epifeopus Tuſculanenſis, Um-
bertus Epifeopus Praeneſtinnus, Brunus Epifeopus
Segninus, BenoCardinalis fandi Martini, Ber.....
Cardinalis Gryfogoni, Benedidus Cardinalis fan-
dae Pudentianae, Cono Cardinalis fandas Anaſta-
fiaæ, Azo Cardinalis fandi Marci, Romanus Car-
dinalis fandas Sufanne, Bonus fenior Cardinalis
fandas Marias, Mauras Abbas fanASabbæ, Lau-
rentius Cantor, Petras Archipresbyter de porta
Latina, Johannes Archipresbyter de fando Seba-
ftiano, Johannes Archipresbyter dq fanda Ceci-
lia, Archipresbyter Salvatoris, R alii
plures.

CONCILIIUM EXOLDUNENSE, SIVE EXILIDDNENSE IN BITURIGIBUS

Præfidibus Hugone Dienſi epifeopo & Amato Burdegalenſi archiepifcopo S. R. E. legatis
celebratum anno j o 8 j . XV. Kal. Aprilis.

Non ambigo γûñ fnb finem bnjnfce XI. era O declarat : nmnnlta docebant cbartnlartnm Majoris
Cbriftiann facttli fnb initie fe-jnentii XII. monafterii t nm eptfoie Urban papa II. & kmur
dm vel etiam plura apnd Exoldnnnm Bitnrigam Cametcpfij epifcopi.

Cnborm mk incelebre eppid«nt celebrato fuerint con-
citi». Ceteris tamen eminet good becce anno Cbri-
fti toSl. cnnfnt» fuit AF. Xniendns Aprilit ntde-
eet chnmcen Senenen/it nbbetiee S. Petri Vtvi, An-
neme vere aperte defigut cbrownlegin Aettiffiodarenſi
Reberti menncln fanſſi Marient erdinit Pramou-E
ftretenſis edite e Nicolae Camnnatie em» Jdo8.

h/ B.

Armo Domini 1080. magnus terras motus cum
gravi terns mugitu fadus & VI, Kal. Aprilis
prima hora nodis frequenti «ano apud Exoldu-
Qum caſtrum, quod eft in Bituna fitum, celebra-
tum eft concilium: fed jmd m re n^nm fit m
CmcH. Gentrel. Tool XX.

Diploma e Majoris monafterii prope Tnonentem ei-
vitntem celeberrimi membrmtij defcriptiim, exjtm
cee^Ut eccleſiam S. Martini de Brivn bend brnge
e metnibeu etvarici Bitnrignm metrepcleer nd\$-
cetum mencebit illitu ebбетiee frife conceſſem.

Ex peç. XKII. Terni VI. fpulcgii veterem frripte-
rnm R. P. D. Lma Decberii O. B.

Q Uoniam ad hoc fandas ecclēſias paſtoreſcu-
ram fuſcipiunt , ut provida diſpenſatione
tam animarum quam conorum follicitudinem ge-
rant,
Oo

rant, fit in difpenfandis rebus ecclefiasticis dif-
*’*2, creta moderatione invigilent; oportet tñ taliter
C’*nFT’ “ diftribuendo Se fatertes exhibeant, ut ne per
exterorum incuriam pax interior puturbetur.

Qpod ego Rkhardus fanftss Biraricenfia ecclē-
fix aithirahcopus diligenti confideratione provi-
dent, coofcnfu clericorum meorum, fit omnium
filiorum eju&iem ecclēfix, divine miferationere-
fpeftu trado fratribus Majoris monafterii, fcilicet
monafterio fandi Martini, ecclēfiam S. Martini
de Campis, olim deBrivaappellatam, juxta mu-
ros urbis Biturice confitutam. cum his omnibus
que ad eandem ecclēfiam pertinent; quorum par-
tem ipfe, Deo miferante, per auftontatem offi-
cii noſtri laicis qui ea rapina longo tempore de-
tinuerant, eripui: de aliis omnibus que adhuc
laicali vel clericali etiam violentia auferuntur,
quando, feu per merita praeſditorum neliigioforū
fratrum, feu alio quocumque modo eidem ecclē-
fix reſtituentur, prxdī&o monafterio eandem con-
ceſſionem faciens; refervata tamen illa humilita-
tis obedientia, quam circa matrem ecclēfiam Bi-
turicenfem ab omnibus exteris communiter com-
petit exhiberi. Hoc, quamvis non oceſſitare,
tamen propter firmamentum caufc, fic pacem fra-
trum, quibus aliquod inde fcandalum poterat abo-
riri, efficientes, ut tam Herbert’s, Gimo, fic
Sario fic Petrus cum filiis fic uxoribus luis qui
bona ecclēfix violenter tenuerant, concederent
fic laudarent. Hoc autem firmavimus, fic incon-
cilio Exolduno a domno Hugone Dienſi epifeopo, &
apoſtolicx fedis vicario, fic exteris omnibus fir-
mat rogavimus.

Hugo Romane ecclēfix legatus.
Amatus Ellerenſis epifeopus.
Richardus Blturicenſis archiepifeopus.
Richerius Senonenſis archiepifeopus.
Rodolphus Turonenſis archiep.
Gaufcelinus Burdegalenſis archiep.
Hagano Educnfis epifeopus.
Rotbertus Autifiodorenſis epifeopus*
Rotgerius Catalaunenſis epife.
Guido Belvaeenſis epifeopus.
Rainerius Aurelianenſis epifeopus.
Durandus Arvernorū epifeopus.
Wido Lemovicenſis epifeopus.
Hugo Nivemenſis epifeopus.
Helinardus Laudunenſis epifeopus.
Ratbodus Noviomagenſis epife.
Gaufrtdus Parifiacnſis epife.

H’c ftint nomine t***icor*m S.Stepbeni, yah**
cbtrltgt frnrevtrmt’ ”

Odo decanus.
Hunbaldus archidiaconus.
Arraldus archidiaconus.
Rotgerius archidiaconus.
Itērius de Borbone.
Stephanus facerdos.
Bernardus archiprebyter.

Andreas arrtiadiaro—s.
Vhrianua Gcendos.
Araldus Gctnioe.

A*NO
CH212TI

dus. Maiturdus. Paganus. Confiantiu*. Amul-
phus. Guamerius. Erardus.

Pr’n’fi’uu diplōme, pwd ttc to not’ Jht ton**
fm preſtteronl, ftiynt inttrfi’r’nt, ontýllit** no-
on». Ihittt ran* to»ii** prtttdij mminif lA4*
ni 11. tphlot’ phiA* rttftt Boronnu in occiffti-
tit inis *uteli’u nd ***** 1096. mtm. 2. a- b’c
Vtroo.

Urk**ts tpifcopns, dee. Et quia filius noſter
Amarus Burdegalenſis, archiepifeopus unus erat
de legatis Romanx ecclēfix a Gregorio feptimo
pmdeceſſore noſtro in Galliam deftinatus, non
ab hac ecclēfia proeſſoſis. ſolennitate. ſufceptus.
Unde etiam graviter contra eoſdem clericos com-
mons in Exuldunenſi concilio eos excommuni-
catione perfoderat, eum in concordiam fic pacem
eorum reformavimus. Neque eoe ad ullam fatiſ*
faſtionem, quia auāoritate pollente iefe munie-
rant, compulimus, neque qualibet pro tali ex-
ccitu abſolutione purgandos cenſuimus. Denique
quoniam in quibudam ecclēfix privilegiis pro-
prium eis habere epifeopum conceſſum eſt, ejus
vice nos Romano eos lancimus ſpecialiter adhx-
rere pontifici, fic graviore eorum cauſas ejus pen-
dere iudicio, ficc.

Alimc «d ft mu xoxi lcs Conettitē epife. t’nt
tp. 181. *d Ricorda* Alkentyh** tpifeop’ l. iis
veris.

Sed quia monachi fanāt Lucfani (Bellovacen-
fis) rem quamvis fuam abſque iudicibus ab iov»
foribus acceperunt, in concilio Exoldunenſi ad-
judicata eſt Vigeliacenſibus (Vezellecenſibus) fo-
la veſtitura uique ad tempus légitime diſcuſſio-
nis, neque ulla finitiva ſententia ibi data eſt que
monachis Gnſti Ludant fuatn juſtitiam auferret,
fic monachis Vigiliacenſibus prxdī&am ecclēfiam
perpetuo habendam adjudicaret. Hujus negotii
ordinem, urpotc Belvaeenſis, ita proceſſiſſe co-
gnovi; fit qui in Exoldunenſi concilio huic diſ-
cuſſioni interfui, bxc fi prxfens «flem, vera eſſe
id probare poſſém.

T**t eti** tp. »68. ſcripto od Volonem Btlvo-
centmt VUlob*** Cotelotatenſtm oloftpt d’u epi-
ſcopot’ l. iis voris.

Hxc enim cauſa prxeepta domini Hugonis
Dienſis epifeopi, quondam fedis apoſtolicx lega-
ti in concilio Exoldunenſi me prxfente fic au-
diēnrē cum quibūdā aliis Carnotenſibus cleri-
cis pneciG eſt. Et ideo fi in cauſa noneſſemus,
cum ceteris epifeopis canonice iudicarem, quae
ulterius repetenda non eſt. Quod autem dico,
honeſtarum perſonarum teſtimonio comprobari
poſſe, ficc.

Vidi γ’φ’ φη i* t**dt*r rtm nllt’ertt k*nir
ttntdm tpitelom 204. Verto* m te tuiti tolt ltgif

...
C’H’R’STI
....

·69·@&”β8i·β&·*α9’·i88i·*δ&»’β8»·6>β8i»,δ9·

*sg»

CONVENTUS EPISCOPORUM, ET ABBATUM

Apud Oxelhim in cauſa componendae cōntroverſix inter Guillelmum Archiep. fic Gerbertum
Fontanelle Abbatem, coram Guillelmo Conquxtōee ann. 1082. Gregorii VII. Papx
9. Indidione 5. Philippi Francorum Regis 22. Guillelmi Nonnannorum
Ducis 47. Anglorum Regis 16.

la 2<X.
Co.cil r·

TJX entifniffi** témon fnttentUtufir codkt tno-Eopnd OxtU**t mm k*gt *i *rit PM***^, i*.
...s- r’s JJ, Jog>t 5. Mfú, Stipitmkrú rú olim Ecokfi* tytonugtufa, tor** Gt^Uth*
A*.

jli 0%IC?2W **CARRO FENSE.** **j8t**

— ftyfeww Rege , fbrÜHÜ Epifcopü, Abiatlleu , ^jure in eodem monafterioerat, per ignorantiam, —
 raurn ^ ^ * * * . / * * * f * « d * TM ordmir Megnxti- & ex quadam fimplitate in alioa ulus transfer-
 „u. A*tr, fauceaafav agitatam inter Guillelmum Archi- mavit. Cumque abbas ferrum aliud fupra nomi-
 A*tr, fauceaafav agitatam inter Guillelmum Archi- nato Archiepifcopo libi benedici poftularet , ft
 prufulem & Gerbertum Foutam&e Artbimandritam, Archiep. dubitans utrum ex antiqua confuetudi-
 di Ubetate patmr Ecckflamm n Fontanellen/i cat- ne idem monafterium ferrum haberetjudicii ,
 «4n paadaatanar, quarumnomina in charte autbpn- quod abbas poftulabat, denegaret; tamdiu res
 tica recmfentxr, partim cmfnfu mutm termina- indeterminata permanfit , donec ad pnfentiam
 tam. Pre Abbatis jure judicatum tH, toque defi- prsdifei regis deferretur, ubi abbate monfrante
 nitio Canonicorum Cathedralium confenfu rein lite- monafterium fuum ex antiquis temporibus hujuf-
 nt cplignata fiat : ex pibut confiet occafienem liti modi ferrum habuiffé, ft in quatuor paedida-
 dedigb quondam bujur cernobii Monachum, pi fer- rum Ecdefiarum parochiis, quarumlibet culpa-
 mée judicij, xod ex antique jure ibidtm erut, per rum cenfuram, & libertatem ab omni Archiepi-
 ignorantiam 0* extimplicitate, m elint ufut trant- fcopi & Archidiaconorum exadione quiete obti-
 format : cumque Abler ferrum aliud ah Archi- nuiffé, tandem hoc modo, ipfa culpa fecundum
 epifeopo benedici poftularet, 0f ArcUepifcopm dubi- tententiam praefidentis Regis & plurimorum Epi-
 tent utmrn ex antiqua cmfuetudine idem monafie- fcoporum, abbatum, & aliorum magnorum vi-
 rium fermai haberet judicii, quod Abbot poftuia- rorum, Clericalis & laici ordinis, inter utram-
 bat, denegaret. Tenedie rer indeterminata^Amanfit, que partem concorditer eft determinata, utFon-
 donec ad Regit praefentiam deferretur. Confiat pr- tanellente monafterium dignitatem libertatis &
 teret diffar Ecclefirr olim ab omni Epifcoperum & abfolutionis, quam inconcuftam catenas poftede-
 & Archidiaconoritm jure & vexatione juiffe exemtarea rat, deinceps nullatenus ab ullo concutiendam in
 lege, qua in antbentico inftrumento exprimitur, ca- perpetuum quiete pollideret , que determinatio
 jat apogrepifum exhibemus, ut fepitur. Rotomageofium Canonicorum S. Marie audien-
 In nomine S. & individua Trinitatis . Cum tis relata, ipfomm confenfu confirmata eft. Et
 non lit contra Apoftolicam & canonicam atfoti- ne quis hujus jufti determinationis firmitatem per
 ritatem plura monafetia quadam fpéciali digni- oblivionem aut ignorantiam, aut aliquaoccafione
 taté effé abbluta ab omnium Epifcoporum ve- inquietare in futuro przfumeret, ex praeepto Re-
 xatione, & Archidiacononun gravatione; Fon- gis & confenfu omnium ibi praefentium, per pro-
 taneliz Monafterium in quatuor fuis ecclefiis , tentis feripturz memoriam pofterorum notitiae
 ideft, Caldebu, fanfta Gertrude, Rcfentium, & commendatur. Faftaeft autem hzc pratdidzcau-
 S. Micliaele, ex multis & ab antiquis temporib- fie determinatio anno ab Incarnatione Domini
 bus, hanc femper tenuit & renet abfolutioqem , 1082. Indidi.5.Non. Septembris in villa, quam
 hoc tantum excepto quod unus ex Clericis infy- Oxellum vocant , intra pratum , juxta domum
 nodo debet federe, & Ecclefiafticz utilitatis in- Guillelmi.....coram Rege, patiente Archiep.
 ftituta audire, & exteris tribus ad obfervandum Guillelmq, & Abbate Girberto, teftribus Epifeo-
 renuntiare; liber tamen ab omni interrogationis, pis Gisleberto Lexovienfi, Gisleberto Ebroenfi ,
 & refponfionis, vel emendationis quftione, ex- Guillelmo Dunelmenfi de Anglia abbate, Guil-
 cepto quod fi idem Presbyter dixerit aut fecerit lelmo Fifcancnfi, Guntardo Gimegienfi, Anfel-
 aliquid, quod pertinet ad dehonorationem Ar- mo Beccenfi, Gualtero de monte S. Trinitatis ,
 chiepifcopi, Archiepifcopus Abbatem conveniens Fulcone de S. Petro fupra Divam, Clericis vero,
 commonebit , & Abbas ipfum presbyterum, fe- Benedido Rotomagenfi, Sanfene Bajocenfi, Gua-
 cundum culpam Archiepifcopo latifaffurum, duc- lacro filio Goteri, Roberto Benardo filio Ofpa,
 cet , aut mittet. Nam fi quid in his quatuor Guillelmo filio Suevi, laids Guillelmo Comite
 Ecdefiis culpa? repentur, ad Fontandlenlis Ab- Ebroenfi, Hugone de Ceftta, Roger® de Bello-
 batis cenfuram pertinere jure antiquo probatur . inonte, & filii e/us, Roberto Comite deMellant
 De qua libertate, tempore Guillelmi Regis An- de Henrico Rugultrano filio Roberta , Guillelmo
 glorum, & Principis Normannorum quzfio ex Crifpino, Roberto de Veteri-ponte, Guillelmo
 parte» mora eft inter Guillelmum Archiep. Roto- de TomsNormano, Primate, Lefto filio Alche-
 magenfem, & Gilbertum Abbatem Fontanellen- ri, & fratre ejus Rodulpho, Roger® Bigot, ft
 fem hac occafione, quia quidam Monachus prs- aliis multis.

CONCILIIUM CARROFENSE,

In monafterio S. Salvatoris ditrocefs Pi&avenfis celebratum menfe Novemb.
 anno Mi.xxxxii.

Ex chronico Abbatia S. Maxentii quod vulgo Malleacente dicitur p^ag. 213. Tana. II.
 nova bibliotbeca mff. librorum.

ANno mi xxxii. ignis combuiffit villam iftam Emonachus ille anonymus. In eo depofitum fiuf-
 fandí Adjutoris Maxentii , &c. Eo anno fe volunt Bofonem epifeopum Santonenfem, in
 apud Carrofum fuit confecratio cujufdam alta- cujus locum anno frequenti fubAitutum fiuffe Ra-
 ris, ft demonftratz funt pretiofia reliquis ejuf- mnulfum idem docebit nos chirographus & Ma-
 don monafterii, & concilium fadum en in ipfe xentii.

monaafterio tertio idus Novembris . Nec plura

c".T' β©β©d©@©d©Cl©C8©d©d©d "jr
CONCILIUM MELDENSE IL

, Pnefide Hugonc Dienfi epifeopo apoftolica fedis legato anno Mutxxti.

Ex cbronico S. Petri Ktvi Stnount aultTt Clario O. B. Tomo JI. tpicilcgii pag. -fq].

A Kgo mī xxxii. die >4. Kal. Novembr. obiit A
Valterius Meldenfis epifeopus, & in fe-
quenti feptimana Hugo Dienfis epifeopus Roma-
ne ecclefi* legatus congregavit concilium in ea-
dem urbe'fle ordinavit epifeopum in eadem ur-
be Rotbenum abbatem ecclefi* Resbacenfis.
Quod quia fine prarfentia & aflēfu Richerii
archiepifeopi (Senonenfis) & coepifcoporum ejus
fadum eft, «communicaverunt eum. Ad amum
vero mī xxxv. tnbjicititr. Eodem quoque anno
Richerius archiepifcopus ordinavit Waltharium
Meldenfem epifeopum 4. Nonas Novembris ex-
communicato fupradido Roberto.

Σ«dow habet itidemijte pene verbb Robertm mo-
noebut S. Mariani in chronologie Autifiodorcetfi.

In archivo Dervenfis abbati* in Campania ex-
tant (1) lter* dc confuetudinibus Brronenfis co-
mitis data: in concilio Meldenfi die dt anno non
expreflis, quibus fubfcribunt Hugo Dienfis ep. le-
gatus fedis apoftolic*, Amatus vicarius pape ,
Rjcardus arch. Bituricenfis , Hugo Trecentis ,
Rogerius Catalaunenfis, Roricus Arabianenis ,
HugoGtatianopolitanus, Hugo Lingonenfis, Hu-
go Nivernenfis, Hagano Auguftodunenfts, Amul-
ius Sueftionenfis, Landrieus Matifconenfis epif-
eopi : Thebaudus comes, Alaidir uxor ejus, Odo C
filius ejus, &c.

be boc concilio Utere Gaafridi Coneltir Maurita-
nie , Ecclefiam \$. Dicmffii Nogeuteefs in Per-
tica , abaqne Monaeibit Cluniaceefibnt donat, rata
habita fient. Eat edidit Baluxiur tom. 6. Miffitl.
pag. 45 it ad tarum calcem hac leguntur.

ii laiai. Hanc chartara Gaufridus comes ic uxor ejus
Beatric in Concilio Meldenfi, cui dominus Hu-
go Epifeopus Dienfis domini Pap* Vicariuspre-
ledit , cuique etiam dominus Amatus Olerenfis
Epifeopus ejufdem Papz ycarrus interfuit utu
cum inultis religiofiffimis viris Archiepifcopis ,
Epifcopis, Abbatibus, aliifque orthodox* fidei
cultoribus, praetentaverunt, humili devotione pe-
tierunt, quatinus fuprsdiāi Pape vicarii cum lau-
de , atque affenfu circumfedentium auāoritate
apoftolica prémunirent, atque indiflokibili firmi-
tate folidarcent- Quorum petitioni jam didi vi-

caril congaudentes chartam hanc laudaverant ,
atque nullo contradicente, nemine calumniante,
fed univerfa fynodo applaudente atque favente ,
auctoritate Dei & fandorum Apoftolorum Petri
& Pauli ic domni Grcgorii Pap* (ibi commiffik
inviolabiliter firmaverunt. S. Aganonis Aduen-
fis Epifcopi. S. Hugools Lingonenlis Epifeopi .
S. Walthrii Cabilonenfis Epifeopi. S. Landrici
Matifcenfis Epifeopi. S. Hugonis NivcrnenfaEpi-
feopi .

Ad boc item Camilixm illuftrandim fpe&ant [c-
yeentti Utera Hxgonti Archiepifcopi ljtgduneitfi ad
Hugomrn Archiepifcopxm Blientitem pro Monacbil
i. Benigni Divionarfit.

Hugo Dei gratia Lugdunenfis Ecclefia fervus
dilecto in Chnfto fratriHugoui venerabili Bifon-
tinorum Archiepifcopo falutem. Significamus di-
leftioni veftr» Domnum Papam nuper nobis lile-
ras direxiffle, in quibus poft alia quaedam nobis
praeceptum eft, ut vos conveniremus, & audori-
rate fua commoneremus, quatinus abbati Divio-
nenG Ecclefiam S. Marie de Salina redderetis .
Super qua querimonia, prout reminifeimur, an-
teceflōr vetter fadU* * nobis ad iuftitiam exequen-
dam cum przdiao abbate vocatus fuit, & ad ul-
timum ad Meldenfe concilium invitatus; a quo
cum nulla exiftente canonica excufatfione fe ab-
fentaffet, ab eodem Concilio iudicatum eft ab-
batem inde inveniendum, aut Ecclefiam divino
orticio utque ad plenam iuftitiam efle privandam.
Proinde pfeferipta pnceprione confridri dilectio-
nem veftram apoftolica auctoritate commonemus,
ut fecundum quod rationabiliter prodidi Conci-
lii iudicio provifum eft abbatem de predida Ec-
clefia inveftiatis. Quod quantum prudenti* vc-
ftre fittageodum fit ex fententia domini Pap* ,
quam per eadem verba bic fubjccimus, poteritis
icere, quibus ita nobis feribit.

iterea praecipimus ftrenuitati tuae, ut ex no-
ftra parte Bifontinum amiffitem convenias, fit
Divionenfi abbati Ecclefiam S. Marrie de Salina
reddere auctoritate noftra commoneas, infuper dc
frudum prediorum, quem retentionis tempore ufur-
parunt.

ANNO
C TMSSTI

cr AD MELDENSE CONCILIUM

cHalSTt
..66

Anno j oSa. ctUbratnm .

ADNOTATIO CHRONOLOGICA ET ADDITIO.

ii Mani

T,JL / *^Uamvts ān colleāionc Venete Labbeana duoEnec 108a. fed potius anno intermedio 1081. con-
venit. Atque de unico Meldenfi concilio idem
fuit etiam Labbei iudicium, ut ipfe adconcilium
Meldenfe anni 1080. expreflit. Sed cum ad hoc
idem

adnotantur Meldenfia concilia, aliud feili-
venit. Atque de unico Meldenfi concilio idem
fuit etiam Labbei iudicium, ut ipfe adconcilium
Meldenfe anni 1080. expreflit. Sed cum ad hoc
idem

(s) Has edidit Balua.u» Miicellan. ton. d. Hg. 411.

M E L D E N S E. «ntaxuitr.

*tfp** idem concituaa inappendice adjectionw adnotaf-
 ... -det fub hoc titulo *concilium AUdatf* *ma J081.
 anno *“j*TM****”*, Venetus Labbei editor, po&a to ap-
 pendice concilia fi*o loco repncntaoun*, aliud
 quidem-reliquit anno J080. pofitum, aliud vero
 ad anuum 1081. qualem annum referebat apud
 Labbeum in appendice, confituit, ex quo acci-
 dit ut ex uno duo fierent. Unum eft igitur Mek
 denfe concilium, nemo enim veterum duo per
 hrc tempora diffinxit, idque anno 1081. coove-
 niife, ita ego olim in meis ad Pagium adnota-
 tionibus ad A. 1080. 13. demoutravi.

Inter concilia ab Hugone Dienfi celebrata an-
 no nuic affignatur concilium Meldcnle, quodjuf-
 fu Gregorii pontificis coaAnra fuit, quo*de epi-
 fcopi Succifionenfis gleftiooe deliberaretur. Verum
 eruditi Galli ante me animadverferunt anno
 citius concilium iftud confitutum fuffle. Nam
 Arnulphus ex permiffione ab eadem fynodo fa-
 cta eleffus coofecratus fuit epifeopus die XIV.
 Kalend. *Jemcjrli*, que tunc incidit *Dominicum*
unto nutolem Dmttini, Hariulfo abbate Aldcmbur-
 Knfi autore fynchrano in vita ejufdem Sanfti .
 it charaderibus annus 1081. exprimitur. Vide
 Bollndiftat ad diem XV. Augufti.

Inter ada hujus concilii adjicienda eft charta
 Guarini comitis Rofnacenfis, quam exhibet Ba-
 luzius Mifccllan. tom. VI. pag.418. ex qua mul-
 to plures epifeopi concilio huic adffitentes fefe
 produnt, quam exhibentur in literis Gaufridico-
 miti», quas ex eodem Baluzio Venetus editor
 Labbei dedit, noftra hac, nefelo quo confilio ,
 omiffa.

UTERÆ GUARINI COMITIS ROSNA- CENSIS

Dt cccltfu ftuifu Mirgaret dute monafterio
 Cluniuct^i.*

I N nomine fanft* & individue Trinitatis. Om-
 nibus fan&z ecclefi* catholice filiis preferen-
 bus atque futuris notiffimum volo fieri efo Gua-
 rinus diffus comes Rofnacenfis territorii, quod
 propter gratiam ejufdem honoriftranfitorii, dum
 «flem filius fieculi, cogitavi ut in alimoniam fi-
 itorum Dei, qui pro peccatis meis & totius po-
 puli creduntur orare pietatem Domini, donarem
 partem allodii mei , & illud quod habebam in
 ecclefia fand* Margaret* Domino & fando Pe-
 tro Cluniacenfis coenobii , quod praecogitatum
 Domino volente perfecti , confitutis inibi fra-
 tribus , qui fub propofito regulari Domino de-
 fervirent, & faiffix Virgini. Sed altare & quar-
 tam partem ipfius ecclefi* tunc temporis po-
 fidebant fratres Dervcnfis monafterii , ubi ho-
 norifice requiefeit corpus venerabilis Bercharii .
 Ut ergo prxdiftam ecclefiam ex integro haberent
 Cluniacenfes monachi, confilio habito cum do-
 mno apoftolico Hildebranno nomine, in papatu
 autem difto Gregorio, ut morerer mundo & vi-
 verem Deo, in remiffionem omnium deiiftorum,
 & ad falutem antceftorum meorum, cum bene-
 didione apoftolica, & cum licentia epifeopi mei
 domni Hugonis Trecafani, & cum favOre Theo-
 baldi .comitis Palatini, cum laude etiam propin-
 quorum meorum dedi me cum allodiis meis prin-
 cipibus Apoftolorum Petro, & Paulo, venerabili
 quoque Berchario, in prefentia Domini abbatif
 Brunonis, & monachorum fideliumque fuorum
 itaque jam didus abbas & monacni annuerunt
 Cluniacenfibz altare & quartam panem fupra

Amemorat* ecclefi* acceptis fibi allodiis , que
 erant, & hinc conditionis, & abfque jugo ullius
 advocacionis, fine alicujus judiciarii poteflate ,
 five banno ad potremum fine aliqua redhibitio-
 ne omnis hominis. Hec igitur funt alodia, que
 tradidi Deo & fandis apoftolis Petro, & Paulo,
 beato quoque Berchario, monachifque fuis per-
 y'tualiter habenda. Roferias, Mudium, Junche-
 rejum cum appendiciis fuis, videlicet fervis &
 ancillis, terris cultis & incultis, fdvis, pratis ,
 aquis, aquatumque decurfibus. Ut autem hoc
 meum donum eidem ecclefi*, & fratribz initio
 Deo fervientibus perpetuo habendum remaneat ,
 & ut nullius calumniatoris inufta invaftioe re-
 fcindi valeat, Domnum Hugonem Lugdunenfem
 aichiepficopum, ftapoftolic* fedis Legatum, pr*-
 cepto jam didi domni apoftolici Gregorii rogavi,
 ut fada excommunicatione hanc chartam con-
 firmaret fub teftimonio & laude omnium epifeo-
 porum , abbatum , & ceterorum Dei fidelium
 Concilio Meldcnfi adftantium . Ipfe vero
 bentiftime annuens petitioni me* alienfum pne-
 buit, & communi decreto totius fanfti concilii
 ut petidram confirmavit fub diftriftione hujus
 anathematis. Auditorate Dei omnipotentis, &
 Beatorum apoftolorum Petri & Pauli excommu-
 nicamus, & a liminibus marris ecclefi* fepara-
 mus & removemus, fterna quoque damnatione
 percutimus, & damnamus eos quicumque de re-
 bus fupradiftorum akxfiorum comitis Guarini ali-
 quam fraudem vel injuftitiam fecerint ecclefi*
 Dervcnfis monafterii, nifi refipifcentes & eidem
 ecclefi* fatifacientes dignum pernitenti* frudum
 egerint.

S. Hugonis Dienfis epifeopi.
 S. Amati vicarii pap* Gregorii.
 S. Richardi archiepficopi nituricenfis.
 S. Hugonis Trecafani epifeopi.
 S. Rogerii Cathalaunenfis epifeopi.
 S. Rorici Ambiacenfis epifeopi.
 S. Hugonis Gratianopolitani epifeopi.
 S. Hugonis Lingonenfis epifeopi.
 S. Haganonis Auguftidunenfis epifeopi.
 S. Hugonis Nivernenfis epifeopi.
 S. Arnulphi Sueffioenfis epifeopi.
 S. Landnci Maticonenfis epifeopi.

Comes etiam Tcbaidus , & uxor ejus Alaidis
 nomine, & Odo filius ejus laudaverunt, & fua
 figna fecerunt. S. Tebaudi comitis, Alaidisuxo-
 ris ejus. S. Odonis filii ejus.

*Ad hoc ipfum MeUente concilium & rct in eo
 confitutot in lucem proferendae confert churta Ro-
 berti MtUtnjis epifeopi de conceffionr edict cctriu-
 Erroldic tf Vilmit apud MabtUon. tom. F. amni.
 O. S. β. num. XXI. upptndicū vulget/t, ^uem hk
 profero .*

Ego R. in Meldcnfi concilio a Romano lo-
 pgato nomine Hugooe Meldcnfis ecclefi* confè-
 reratus epifeopus notura facio tam futuris quam
 przfentibus, quod in epifeopatu noftro quaedam
 erat ecclefia beatorum apoftolorum Petri & Pau-
 li nomini dedicata, qu* abbati* nomen habe-
 bat, fed per incuriam habitantium dignitatem
 hujus nominis amiferat. Ordinavit igitur (upra-
 diftum concilium , ut hujufnodi abbati* cell*
 fierent & cell* nominarentur, rdigiofifque mo-
 nachis traderentur. Tali igitur auditorate admo-
 nitus, cum aúcnfu & voluntate comitum; Eboli
 fcilicet de Rucejo & Hugonis de Domno-Marti-
 no, quorum beneficio patenum fundata erftmo-
 na-

;**7** "S"™" * **CONCILIUM** *ftl*

In quo Andegavenfis Epifeopus ab Officio fufpendimr, & Falco Comes
excommunicatur anno Chrifti MLXXXI J-

Augustudunenſis Eöfeopus,Rübertus
xX Lingtonenſis, Galerius Cabdonenſis, Lan-
 drieris Maticeſis, vice Primatis curam gerentes
 Eccleſie Ludunenſis cum roſo Luduoenſis Cleri
 conventu, omnibus Provinciæ Turonenſis Epif-
 copis , Abbatibus, Clericis & monachis, atque
 laicis obediētibus Radulpho Archiepiſcopo Tu-
 ronenſi, divinam gratiam de ſua. Qiara mira
 crudelitate Fulco Comes Andegavenſis matris
 Eccleſie Turonenſis, viſcibus gladium fueper-
 fecutionis immerſerit, quam ſæp̄ba pr̄funtio-G
 ne adverſus eandem matrem **monachi** majoris
 Monafterii infurrexerunt, nullum veſtrum credi-
 mus ignorare. Nec vos latet Gaurido Andega-
 venſi Epifeopo non deſſe poteſtatem cogendi
 Falconem ad tanti facinoroſi emendationem, ſi
 divinis quam tyrannicis præceptis obedite præe-
 ligeret, ſi apud eum diſtrictionis Eccleſiaſticæ
 quantumlibet ſtudium vigeret. Ipſe vero propoſi-
 tum ſuæ profeſſionis violans, nec divinis man-
 datis , nec Archiepiſcopi fui monitis obediens
 cum fratribus in deſeſione juſtitie deſudantibus,
 cor ſuum in otio & deliciis enutrits, fovit ma-
 nem, tam Fulconem Comitem, quam Epileo-
 purā Andegavem & monachos ad S. Sedis Ln-
 dunenſis examen juſtitiam fauſtores, & acceptu-
 ros invitavimus. Quibus ad diem ſtatutum judi-
 cium per abſentiam fugientibus, & in perverſi-
 tate ſua pertinaciter perſequentibus , Epicoſum
 quidem Andegavem ab Epifeopali & Sacer-
 dotali officio , quod de ſinis Archiepiſcopus ri-
 ter interdixerat, ſuſpendimus; Falconem vero cum
 Monachis majoris monafterii ex auctoritate bea-
 ti Petri atque domni Huguonis Primatis & Ro-
 mæ Eccleſie Legati excommunicationis gladio
 percuſimus, omnes quoque fautores eorum, ſeu
 cum ipſis communicantes ſub eadem excommu-
 nicatione coſoluimus. Obſecrantes autem frater-
 nitatem veſtram hortamur ; ut matris veſtre do-
 loribus ſicut pii filii condolentes, ipſi tota vir-
 tute ſolatiari Audeatis, & Radulfo ejus Archi-
 epiſcopo ſicut patri veſtro humiliter obediatis ,
 nec cum ſupradictis excommunicatis communice-
 tis, ne veſtras animas abenis facinoribus aggra-
 vetis . Valet.

Anno Domini m^o xxxiii. celebratum tempore Gregorii pape VII.

0*^{er} vl. A Nno ab incarnatione Domini millesimo (t) Dgns, pars videlicet copiosior civitatis, bienni bello fatigatur, aeri media laboratur.* cura nec
 0 m.u.1 oitugesimo quarto, pontificatus vero dñi
 x i.y. * duodecimo Kalendas Decembris, pñxideus eodem apofolico, celebrata est tribus diebus in Lateranenſi baſilica fynodus, in qua fuerunt archiepifcopi, epifeopi, * & abbates Campani, fit de principibus, atque Apulia pauci quod Gallicani : nam plurimos Henrici tyranni perſecuta iter
 ' a j* a retro vertere compulſi, qui Otienſem epifeopum de apoſolica legatione redeuntem ontra faſ & iuramenti fidem capi jñſit, five permiſſi. Tres autem fynodus quadrageſimales ejuſdem
 pr v c 4 t i t i Henrici perſecutio * impedivit. Qui ſemel Beatum Paulum, bis beatum Petrum aggreſſus, domum poſt mullum ſuſi ſanguinis, non tam fuorum fortitudine, quam negligentia civium * porticu muros fumpſit. Romanum liquidem vul-

CON.

(i) Legendum «ol» ut «nnus XI. Pon'ificistm Gregorii hoc anno inchoatus c'erto 4e«ma'rat, Preterqaaa- quod an. 1014. m. Novembri Gregorius VII. Ron* non erat. *Pagiu ee m. sol. a. j.*

CELEBRATUM ANNO m l x x x i .

Bk chronico quod valgo Malfcacenfe dicator.

A Nno MLXXXin. mfuitanmyamsfirbtorSan-Aemmsorati, & Simon canonicus SKlarrii A«n-
Maxentimu, SantasiM extitit concilium, in no post Rainaldum datus est eritropeut cui Too
foo Ranmifu eidem «M ordinatu» est epico- cribrant Ginudos nepos , Uudua, Audeber-
pus m Jmm- Rofmis em fitfermr» atead Carofam tus.

QUO GUIBERTUS ANTIPAPA ET HÆ&ESIARCHA

Atque Heartens pfaadoimperator, cum omnibus fuis fautoribus, excommunicatur
anno Domini m l x x i v . tempore Gregorii papæ VII.

TVA Aar canritfa iftaftertboldat; Dominus autem B re confituic, ut impleretur quod feriptum est ;
Ur papa coUetta fenodo, iterum fententiam cum videretis idolum abominationis ftans ubi non
anathematis mGuibertum harefiareham, & Hen- debet, qui legit iatelligot, &c. Nec murabat par-
ricum, & omnes eorum fautores prasuulgavic , dus varietates fuas, Henricus fcilicet nequities
quod & m fello fimfti Joannis Baptifti presteri- luas, quinimmo Romæ pofitos quotquot poterat
to jamdudum Rome fecit, cum Henricus adhuc minis , terroribus, blandimentis , promittis fibi
ibi moraretur. Hanc fententiam legati fedisapo- conciliabat, bella, abdes, homicidia per fe fuof-
ftolk-, videlicet Petrus ARanenfis epifeopus in que fadens de cocis quibus poterat viribus iniqui-
Francia, Otto Oitienfis qpifeopus in terra Teuco- uti favens, veritati refiftens & infuper fui» lire-
nkorumufqucunque divulgaram. Mar&rtAaUhs. ras mittens, quibus fe Romam obeinuiffe, pa-
Xd hmr fvsfw aa«Mv rv/irvnda ane feribit aam dejeciffe Aomnihuf omnino pnevaluide meo»
go Fltcvmlaces^u m cirwre aatdiZjTXXZK Hen- daciter confindebat: At veroMatnUdis, Rc.Gro-
ricu» Romam veniens urbem cepit, muros ever- gorius igitur m turre Crefcantis muro claufi» lo-
tit, Gregorium papam in turre Crefcantis muro- gatos tnftit ad Robertum Apuli- ducem ut ve-
daufit, uiumque papam in ecclefia S. Petri fede- niret de obfidionem fblveret, Rc.

gÿ» ROMANUM CONCILIABULUM

A Guiberto antipape coram Henrico imperatore.

Anno 1084. c b l i b i a t u m .

bojascaufarn tr bifloriam debemus Ben-T> Placuit bis fcbifmatici au&ris verbis concilia-
PI V< mai feriptori fchifmatico in panegyrico Hem- bnli bujust alias ignoti, btftoriam leHeribus inge-
tici III. lib. VU. fti bis verbis rem totam nar- rrrrr, quos tamen fupervatamum dmo timeam ,
at: Mandaverat autem fibi (Gregorio in arce amita ble ad genium jcriptoris fcbifmatki depingi
S. Angeli inclufo) domnus nofter Canar Heinrichus ac diffimulari. Hoc vtr cmcilium plane diverfunt
per epifeopos, per fatrapas & per inflignes viros, effe «fartet ab ali» conciliabule, ynad ideae Wibet-
ut fiducialiter veniffet ad fynodum, fedenfque ter, f» m pontificatu ansua fibi Clementis IIT.
ia tribunali difeemeret ex his, qu® emerferunt, adfrivst, [extenti asm» 108]. Januario mente cele-
equitatis judicium. Tabernas fecum traheret ple- bravitt de fm» inferiae. Prafesu enim habitam eft
nas codicum , ex quibus ad probationem caufa- coram Henrico , fti boc ipte aaaa m Germaniam
rum proferret verax teftimonium . Remordente grepit, tefe mnaffia Saxone Sceatdi ad Jannum
autem confcientia recufavit fedile, quod expetit 1084. Agreffus t» autem Romam die XI. Kalend.
apoftolica reverentia. Experiatur per triduum, Aprilis aani ejufdem., eodem anaalitta indicante ;
delitefcendo manifefstavit te rationis vacuum, & concilium vere, de <jm infra Januarie mente conve-
veritatis viduum. Scriptum eft enim; in vitium nit. Eft ergo cencibulu iftud fecundam inter ea qua
culp. ducit fuga, fi caret arte. In extremitate Guibertns babuit, Idfm fecundam concilium mdicaf-
vero iynodi aperti fiint libri & locuta funt uni- fe credo Benxonem, fui in eodem panegyrice in pro-
verta teftimonia feripturarum, quod Prandellus logo Ebri VII. feribit: His ita geftis regreditur
-liijMrc.. * «temaliter fit projetas z limine omnium ec- Cscfar in Germaniam, aliud concilium difpofuit,
η Γ p X<<< elefiarum. Remoto itaque nodis filio elevatur cui pcfules Heiperiz (anapt Emgebardm) inter-
-.*■*»- Ravennas filius lucis in Petri domicilio. Quem rex effe voluit.

m

ANNO
CHRISTI
1777

gxmmomus
r. vii

« fwrw »> « < f »

CONCILIUM

ANNO mlxxxix. CELEBRATUM.

MtXUCVSftf.
IMK

J»

W mu »>> ARNO
OtNSTI

« f »

W C A T A L A U N E N S E

CONCILIUM

temporaliter agimus, fit contra aduerfuium no-
ftrum anna funt inexpugnabilia fit merae here-
ditatis indubitanter nobis acquirant premia : ra-
tio confidit, neceffitas exigit, ut dum tempusha-
bemus, bonum ad omnes, maxime autem addo
mcticos fidei oneremur: ut pauperes fpiritu, noftra
largitatis munificentia, necemtatis fua obtineant
remedium: fit noftra fragilitas coram orationibus
adjuta in diftrido examine iudicem fibi mifericoe-
dem inueniat fit propitium . Eteemofyna enim ,
tefte feriptura, fit oratio iufti aflidua , vitorum
incentiva extingúere, fit Deum, cujus imaginem
portamus, valet ino&nsum reddere, in cujus ma-
nu» durum fic horrendum eft incidere . Ilhsftris
vero memoria anteccflores noftri quorum excel-
lentia, quorum virtute, regnum Francoramufime
in hodiernum diem floruit, ad laudem fit glo-
riam Dei, cui fervire fit regnare eft, multas in
regno noftra Ecclefia* fundaverunt; fic immen-
fis cas donarii* honorare decreverant , eleemofyni*
quidem peccata redimente*, fic amicos in «sterna
tabernacula facientes. Ego igitur Ludoricus Dei
grati* Francorum rex anteccfibrum noftrorum
exemplis informatus, fic accufante confidentia diem
extremi examinis ante oculos reducens, ob reme-
dium animis noftr-, pro falute etiam patris no-
ftri Philippi fic antecubrum noftrorum, h eccle-
fia S. Vidons , qua juxta Parifiorum civitatem
fita eft, confultu quidem Archiepifeoporam fic E-
piteoporum fic optimatam regni noftri , Canoni-
cos regulariter viventes ordinare volui, qui vide-
licet tam pro nobis, quam pro falute regni no-
ftri Dei mifericordiam implorarent , fic memo-
riam noftri noftrorumque anteccflorem in fuis o-
rationibus haberent . Et ne cura corporalis ne-
ceffitutinis fratrum fpiritale propofitum ad exte-
riorum follicitudinem inclinaret , profatam eam-
dem Ecclefiam noftra largitatis beneficio dotavi
fic ditavi . Convenientibus ergo in unum Catha-
launi Archiepifcopis Epifeopis Comitibus fic rote-
ris Regni noftri optimatibus , communi aflènfu
diffinivimus quatenus prodidi canonici de grege
fuo vel de alia Ecclefia, quem vellent fibi abba-
tem eligent, ita tamen quod in illa Abbatis e-D
teftk»e nec Regis affenfum quaerent , nec Re-
gis auctoritatem expedirent , nulliusque perimus
voluntatem vel laudem attenderent, fed quem Do-
minus ei* concederet inconfulto, ut diximus, Re-
ge, vel qualibet alia perfona canonice digerent,
& Parifienfi Epifeopo irrefragabiliter confecran-
dum offerret. Promulgavimus etiam in eodem con-
ventu , villas, prodia fic cetera beneficia qua ad
uiutn Canonicorum profata contulimus Ecclefia,
fic hcc omnia perpetuo jure perpetua libenfte eis
habenda conceffimus, nihil poteftatis , nihil no-
ftri iurts refervantes nobis, fed omnia qua ad no-
pertinere videbantur cis omnino emancipantes .
Hec fcilicet Putheolis villam que eft in territo-
rio Nanthonenfi, cum fervis ficancillis, cum feo-
dis militum, cum terris cultis fic incultis cum vi-
neis ficSilvis cum omnibus ad eam pertinentibus,
Mercatum etiam in eadem villa fieri per fingula
hebdomadas , Regia poteftate in perpetuum

vilte, qu- feffect aqua E&ma vocatur , omnia
inquam ifta quodadmndm pofidebam, eis perpe

bam. Huic dono adjunximus unum etiam exmo-
tendinis uoftris qui fimt apud Vetere* Stampa* ,
fit pnediftis Canonicis perpetuo poflidendtm tra-
didimus . Apud CotbeUas etiam juxta caftrum
Nantiffais, viginti arpenno* pratorum, fit viatu-
ram de Buffiaco quam a Tefcelino Bimocnfi
ravimus fit quiquid apud idem Buffiacum»
uxta Liricantum fitum eft, habebam,Buf-
super infidam t qu in territorio Aurelia-
Bnenfi fita eft, cum fervi* fic ancillis, cum omni-
bus appendiciis fiiis . Hac omnia inquam eifdem
Canonicis* plena Ubertate perpetuo obtinendo an-
nuimus . Apud Fontanetum etiam in territorio
Parifienfi, terram duabus carrucis inficientem fit

tim ab alia terra | fit ibidem torcular unum fic
dimidium cum prefbri» ad ea pertinentibus; fic
apud MuAerolhim , quod eft juxta idem Fonta-
netum , terram unius carruc- cum uno bcpite
profane obtulimus Ecclefia . Proterea ciendum
eft, quod Canonici SJefferini de caftro Nantho-
ais apud Uriam villam, terram, fervos, fit al-
cilia* antiquitus poffidebant , medietatem cujus
Cpoffeffionis prodeccffori noftra Regi videlicetPhb
lippo fene-ur- eouffio ecotvtere- & hac- illeet
commutatione, quod idem Philippo» nofter pre-
cededor pro hac conceffoee eifdem Canonici* &
Severim omnes confuetudines, quo» apud Bralium
eorumdem Canonicorum villam juxta Putheoli*
litam, iufte vel iniufte obtinere videbantur proter
coruata* ter in anno omnino remiffit. Préter hoc
etiam apud prediâuu^ Uriacum , terram ad fia
cum noftrum pertinentem poffidebamus , quam
fcilicet terram cum medietate fupradiâ* poffefik-
ni» cum predicts etiam coruatis, profata S. Vi-
ftori» Ecclefia plena libertate in 'perpetuum ha-
benda tradidimus. Notum etiam omnibus fieri vo-
himus quod Ecclefiam B. Maria de Putheolis fic
altare de Aponuilla cum toto atrio cum medie-
tare magnas decime cum terra inffiper noftri ju-
ris in eadem Aponuilla exiftente, panes etiam ad
altare de Eskagofa pertinentes : omnia quidem
ifta ficut obtinebamus, pramemoratb Canonicis
Regularibus ex integro noffidenda couceffimu*.
Ut autem profata S. Viftoris Ecclefia , proferi-
pta noftra largitatis beneficia legitimo haberet
dono, legitimo obtineret ordine : ea que Regii
juris, que erant noftras proculdubio poteftatis ei-
dem Ecclefia inviolabiliter obtinenda manu no-
ftra tradidimus. Ecclefia* vero, fit fua no-
clefiaticci funt , in manu Daimberti Nononenfis
Archiepifeopi reddidimus. Ipfe autem utilitati fra-
trum providens , protaxatis Regularibus eadem
omnino conceffit. Confirmatum eft etiam in fu-
pradida Epifcoporum ac procerum noftrorum can-
ventu, quod quicumque allodi* fua qua fub no-
ftra tutela funt, vel qnicquid quod ad fificumvel
ad feodum noftrum stttnet, eifdem Regularibus
im-

AMMO
CHRISTI

n>

ROMANUM II.

««wuewv.

n4

impertiri voluerit j dB^entar anmdnme flt Regia A
auaoritate confirmamus. Volumus etiam, quod
fi aliquos ex fervis vel ancillis fife profati Ca-
nonici manumittere voluerint, nostro faper hoc
affensa ntinhue rtquifito, quo- ve| quot voluerint
feruo vd aaefflas fab jug» ferritinis abfolvant,
& perpetua libertati tradant, remota feiliattom-
nium calumnia. dffonita totius retraaatxfemo-
lefiia. Illud inivper fammopere determinavimus,
& determinando dUfatehnus, quod omnia qua
fiiperior continet pagina, eo jure, ea libertacequa

num

Argumentum perpetue firmitatis obtineat. In fis-
praditis tamen amilibus falva auctoritate, jureffe

debita obedientia SenoMoffie Archiepifeopi & Pa-
riffienfis Epifeopi. Signum Daimbeni Senouenfis
archiepife. Signum Rodulphi Remoram arebinife. A..^
& Ludoviri Regis, Sign. Liffardi epifeopi Secf-
fionenfis, S. Ivonis Cwnotenfi- epife. S. Manaf-
fis Mddenfis Humbert! Silvanefthenfis
epife. & i Parlfienfis. S. Joatmis
Aurellaneafis epife, Ambianenfisepi-
fo & Hubaudi Amiffodoranfis epifeopi. S.
Trecenfis epifeopi.

n Catalauni in palatio publico anno In-
carnationi. 1084. anno vero regni V.

Data per manum domni Stephani cancellarii.

Sixnum AnfoUi tunc temporis dapiferi noftri,
S. Hugonis Conftabularii, S. Widouis Camerarii^
& Gisleberti buticularii.

a m m o

ROMANUM CONCILIABULUM II.

ANNO
CHRISTI
1085.

A Qemcnte III. antipape & a fchismaticis epifeopis, Anno 1085. Januario mense habitum.

COLLECTORIS P R J E M O N I T 10.

T Ttinam de catholicis Romanorum pontificum B
VJ conciliis tam'inulta haberemus, quant phfe
ra fappetunt de hoc fchismaticocum conciliabulo,
quod ad plenam hiftorfecclefiasticali cognitionem
pretermittere minime duximus opportunum. Ex
his concilii hujus documentis, unum fuiffeit Mo-
ratorius Rer. Ital. to. I. pen. U. pax. 583. Id-
me ad concilium hoc pertinere ex ipfis documen-
ti vobis demonftratur. Adjungimus huic concilii
fynodkam, quam fervavit Udairicus Bambergensis
in cod. num. CLXVIII. Hanc vero licet ex hoc
ipfo concilio profeaam plane demonftrate non
poffumus, vix tamen aliter perfuaderemnr, cum
par fit credere pontificem curarum omnium hanc
primam habuiffe, ut imperatorem ab excommu-
nicatione, quam a Gregorio incurrerat, immu-
nem declararet; idque in hac fynodo multa ver-
borum emphafi declaratur. Ad hanc pariter fy-
nodum fpeftare credo epiftolam alteram in eo-
dem cod. num. CLXIX. legendam ad O.(Otho-
nem fcilicet) Hoftienfem epifeopum, eundem qui
dein poft Vittoris obitum ad Romanam cathe-
dram fub Urbani II. nomine afcendh; quem idem
Qemens, utpote Gregorianum 7-partium fauto-
rem depofuerat, & ad fynodum, quamquam fru-
ftra vocaverat. Cum vero alie geminedementis
epiftole, in eodem Udairici. cod. fuccedant num.
CLXX., & CLXXI. eodemque ad rem concilia-
rem pertineant, hic adjungere utramque vifum
eft; quoanquam ad profens hoc, five ad aliud fub
eodem Clemente concilium pertineant, definire
non aufim. Denique admonere leffores noftro-
juvat ex auaritate fynodi hujus excommunica-
tiones pontificias in reges & principes latas, fic-
ut depolitiones eorum reprobandis, nihil accedere
momenti pro quorundam hac noftra «tare id
pariter opinantium fenrentia, cum definitio fit
Ichimaticipontificis, fchismaticorum epifeoporum
judicio, plerumque metu imperatoriscoaao, con-
firmata. Quibus itidem iudicibus pronunciantibus
«fterum datum eft ecclefiae caput, priori adhuc
faperfite, nihilque contra fidem vel feutientevel
docente. Que fides his?

LITTER.E, CLEMENTIS IIT.
AD OMNES CHRISTI FIDELES.

Ordinem feffionis inter epifeopo- confillo afii-
dentes ftatuit.

Citntliu tffafatti ftrvtuftrvtrwn Dti, mrwfa/an-
A- Ectlfji* Jüilt ptrpttMM in CbrjU fJtttn».

/"XUod propulfis de apoftolica fede iis, r!
m ovile lan&ffano apoftolorum principi
Petro a Chrifto-Domino commadatum—non in-
greffi fuere per oftium, fed aliunde furrepere,
utpote fares & latrones, prafeicientes fafit com-
modis potius, quam gregis utilitati, non eft no-
ftris meritis adicribendum, fed divina benignita-
ti, qui elegit ea qua non funt tanquam fint, ut
ea qua limt evacuentur. De multis autem que
in ipfo noftro pontificatus primordio afta funt in
fynodo, quam pro communi utilitate maturavi-
mus, eam circa nonas Januarii celebrantes, unum,
propitiante Domino, nobis cooceifam eft, illud
determinans, quod multoties ventilatum a retro
pontificibus prodcefforibus noftris, aut vix, aut
nullo fine fopitum eft, iftud videlicet in fynodo
fedenti jurgium, quod amerferat inter Ravenna-
tem & Mediolanenfe archiepifcopoa, unde et-
iam in ipfe noftra fynodo Aquilegenfis patriar-
cha munitabat: quifque enim juxta no- dextris
lateris locum vemficabat, fle cui jure deberetur,
nobu incertum erat. Contigit autem primo dia
fynodi non intereffe Mediolanenfe aidiiepifco-
pum a primordio, fed jam die inclinata, cum
patriarcha a dextris noftris foderet, interpofta
tamen fella cariffimi filii noftri imperatoris Hen-
rici, qui jam advenire putabatur, quia co loci
erat elatus, quafi Ravenhatis ecclefie a finMrfe
noftris afttdcrt. Qmo Mcdiolanenfe archiepifeopo
in medium veniente, dorumque locum patente,
hunc acclamatum eft ab eteffo Raveanate fibi
deberi. Illinc fimili modo a patriarcha Aquile-
genfe, fit ita unius rei altercatio inter tres exor-
ta eft. Placuit autem univerfie fynodo trium par-
tium diflenfioom coram deferri. Statimque pro-
latus eft quidam catalogus nominum eorum arch-
iepifeoporum, fit ipforam, qui interfuerunt fy-
nodo Symmachi papis, ubipnferiptus erat Me-
dicdancnfis archiepacopas. Qfo contra oftenfum

Is Marator.
Re+ U>LM.

OR f9S
■ habet illa in scriptis nom num non aliquo jure ,
CNiush 1,011 K&itudine, fed potius cauls humili-
hs/. ***** evenerit , quod lelleet archiepdcpus Ra-
vennas permilerit pntferibi fibi illo termino caiu
archiepficopum Mediolanenfera, R ne pro.....

quavis tiler in polieram gigneretur, placulifepa-
pκ Johanni , iucceflori illius Symmachi, ipluin
privilegium fieri. Hoc autem propofito, ut quis
eorum videretur effe major, quamvis verodextra
papa Romani femper jure deberetur archiepfifeo-
po Ravennati, addendum tamen ei ioli impera-
tori, fi pratens «defflet, ut fic ad finiftram eum
tranfmigrare deberet. Qribusduorum altercatorum
oftenfis , tertii vero altercatorum, ideft patriarch
• , oftenfum eft privilegium a Johanne nono®
decimo papa faftum fimiliter de feffione ad dex-
teram partem . His auditis univerfa fynodus in-
terrogata eft a nobis; primo autem omnium Ro-
mani epifcopi, derufque Romanus, quibus & su-
riorias eft major, & ipfa res erat notior, dein-
de ceteri omnes . Cumque ex ordine Johannes e-
pifeopus Portucnfis ft Petrus diaconus noftrc apo-
ftolic- fedis cancellarius privilegium Ravennatis
ecclefie vice fua univerfr partes laudarent, Popo
quoque Biflegenfis epifeopus hoc idem fecit ,
enitque vocem tota fynodus confcuta cft . Quo
igitur in unum placitum vox omnium convenerat
• , nofter quoque afienfis pari ratione accom-
modatus eft. Ut vero quod actum eft omnibus in-
aotefcat, placuit noftris literis apoftolicis annota-
ri, & tam pnfentibus , quam futuris intimari ,
ut tanto firmius valeant credi, quanto confiât de
noftro ore audiri. Verum ne poihac iterum,vel
archiepficopo Mediolanenfi, vel patriarch- Aqui-
legcnfi dc feffione dextrî lateris noftri liecat exc-
crete quamlibet controvcrfiam, interdiciinusnoftra
apoftolica auctoritate hoc eis de cztero licere .
Quod fi forte fuerit perruptionem per temerationem
interdictum noftrum, non modo fandi Petri, no-
ftreque fedis indignationem , verum nutlr- quo-
que excommunicationis ft anathematis laqueos in-
currat . Sedem enim Ravennatis archiepficopi ju-
bemus femper effe a dextris noftris noftrorumque
fuccefforum, fecundum antique confuutionis au-
ftoritatem; nifi forte imperator alluerit; fit tunc
etiam ipfiitn finiftram noftram tenere per hanc
•oftre auctoritatis firmitatem, huic noftratnarra-
tioni fubjeftam , per manum Johannis Scriniarii
It Notarii facri noftri palatii. Bene valete.

Ego Ubaldus Ravennas Tabellio , & Notarius
fande Ravennatis ecclefie, ut in authentico vi-
di dc tegt-in*4cripfi.

Ego Artufinus & Bartolinus & Canulinus de
Artulinis vidimus authenticum privilegium bulla-
tum cum bulla Domini Clementis pape.

Et ego Paulus Scordili de Candia doftor de-
cretorum prxpofitus, & caftonicus cardinalis fan-
de Ravennatis ecclefie illud privilegium in au-
thentico vidi, & legi bullatum bulla plumbea a p-
Kftolica , fed non more aliarum Apoftolicarum

Harum, anno Domini N. J. C. MCÇQCXUI.
indift. VI. die primo mafi. Amcn.

CONCILIA BULUM

HKNITICUS IV.
IMP.

§9*

CLEMENTIS ET CONCILII ROMANI SYNODICA.

ANNO
CHAIST1

Ad dcrum tmiverfum.

CAaanu «pitapats fervus ferverune Dei omnibus or-
thodoxis fratribus , arChiepficopit, epifeopis, abba-
tibus , atque univerfit fanlla ecclefia ordintbut ,
falutem & apofioJram benediftiam.

/^XUant- it quam pettifetw fehifmaticorum ad-
• inveottoes noftris temporibus fandam ec-
defiam perturbaverint, ft quantos populos pecca-
tis noftris exigentibus erroribus fuis infecerint j
fraternitatem veftram credimus non latere . Ve-
nenum fiquidem eorum a capite fanft- ecclefie
ufque ad ultima membra paffim diftufum vobis
& lubditis veftris confiât non modicum certamen
generaffe , & utque ad medullas corporis veftri
dolorem, tante prefumptionis intraflê . Hac ita-
que neceffitate compulfi ne B. Petri navicula tot
Srturbationum flutibus & pene ad naufragii di-
imen inflexa prceps laberetur, ad arma, qui-
bus patres in defenfionem chriftian- fidei ufi
funt, nos convertimus, atque epifeopos & abba-
tes & quamplures honeftos viros ad fynodum in
ecdefia B. Petri celebrandam ex diverfis partibus
convocavimus. Quibus Spiritus Sancti inſpiratio-
ne congregatis, inter cetera qu- fynodalis con-
ventus traftanda fufeeperat , quadliomun imple
dogmata ad perniciem multorum noviter orta, c
nonnullis communi audienti- , inferuntur , qu-
fraternitati veftre dignum duximus notificare ,
quatnjs ad ea devitanda , imo Deo auxiliante
Jdlruenda, promptiores vos & vigilantiores red-
uctemus . Ibi namque de perjuriis , que ipfi ad
periculum imperialis dignitatis fieri hortantur,
non parvus clamor exoritur . Et quia negotium
illud radix & origo exterorum flagitiorum vide-
batur, placuit de eo primum traftari debere, &
quam peffima ft periculofa fit hujufmodi adhor-
tatio oftendi. Unde in imperatorem excommuni-
cationem promulgatam neceffariis documentis im-
probavimus, quia illius ex occasione perjuriarum,
omnium affertionum fuarum vires contraxiffe
videbantur . Ad convincendam itaque eorum tem-
eritatem , cum plurima tam ex faerts canonibi-
bus , quam etiam ex mundanis legibus exempla
occurrerent, illa tamen ad auxilium noftrum fuf-
ficere documenta vifa funt, fellicet quod in eos,
qui non funt legitime vocati , ft rationabiliter
convicii, quique bonis luis expoliati fententia dam-
nationis non fit proferenda, Nicamo concilio ap-
probante : *incerta nemo pontificum judicare prafu-*
mat, quia quamvit vera /rnt, non tamen credenda »aeijyo.
funt, nifi qua mnifrtis indictir comprobantur ; nifi »»»» »»»»
qua manifeſto iudicio convincuntur ; nifi qua
*turio ordine publicantur. In eodem. * Caveant Ju- C«nh (V c.*
altet ecclefia, tu abſente ee, cnjtu oanſavenntur, I^o(
fententiam proferant, quod irrita erit. In eodem t teftiaolto
** A«» eſi privilegium, quo fpoliari poſſit jam nuda-*
tut. Item B. Auguſt. plenius in lib. penitent, tra- ^07' Ni-
*rians, ita inter caetera dicens : * Mu a comma «S»-r*
Rirar quemquam prohibere non poſſumnt, nifi aut
fponte confeſſum , aut in altqm five faculari, five
ecclſia/ico iudicio nominatum, atque couviûum. Et
ut manifeſtiſſime omnibus pateret, eos ipſo ejuf-
dem excommunicationis ſententiam ſubiſſe, utile i«s» .''»«»
vifum fuit hec ex diſtis B. Auguſtini recitare :
*fluidam intuntet prmepta feveritatis, quibus jtebe- »»» * t**
mur mm dare fontium canteui, at ethnicum habe-
rt ecclſia contemptorem » a compage corporir mem-9 ^ ^

brum,

J>7 ROMANUM II. R««<g><r. f

t&bmem, quod scandalizat, evellert, ita perturbantec-Nlum fuit, param eft; quod per illam trmfitt,ligv— .

.....' Ilfiu pacta/ «r Ctaenim Mtt tempul zizania trist-
CMaisri Tt I ** i* /«tft** emeati ipfi potiut A Chrijii

...», -unitate feMuraatur. His itaque «d medium recita-
tis, adjudicante univerfa fynodo, conftituimus ut nullus deinceps ad injuriam Domini imperatoris pnemum de lue quxtione difputave, fit ei fdb-
ditos a fervitio & communione ipfius fubtrahere: Ad hoc etiam quod genus ultionis mereantur la-
bile qui hortatu fchumaticcrqm juramenta regi , & principibus faða non timent violare ; ficuti Auguftini au&oritatem induximus: Si quis laicum, juramentum violande profanat, quod ngi tf slamim fm , tf pottmoixm ptrverje ejus regntmtfdo-
lofe'traflaverit, tf i» merent ipfius aliquo machi-
namento fifidiatur , facrilegium peregr/, W», «-
nam fuam in Chriftam Demini mittent, anathema fit, nfi per dignam pvnitentju fatiffationem emen-
daverit, fient cuofitutum eft a fanfla frnodo, tffe-
culam relinquat, arma deponat, in monafterium eat, tf peniteat omnibut diebut vite fua; verumtamen communionem cum euchariftia in exitu fuo accipiat. Epifeopus vero presbyter , diaconat , fi hoc crimen perpetraverit, degradetur. His vero diligenter ex-
politit, fumma nos neceffitas compulfit ad ea, quæ de fitramentjs ecclefiafticis inimici chriftianx religionis adverfus catholicam fidem oblatrant, di-
feretas auctoritates opponere , & quæ direre & audiri nefas eft, probabilibus argumentis confutare. Dicunt attamen facrainctum corporis & fan-
gbinis Domini noftri Jefu Chrifti, confecrationesC chrifinatis, imo quæcumque ad cpifcopalc & fac-
crdotale officium pertinent , ab his, qui icclx eorum non communicant, celebrata nulla prorfus efle facramenta, & nihil aliud fufeipientibus nili damnationem conferre . Nam panem illum, qui de coelo defeendit, in quo tota falus de vita no-
ftra confiftit, impio blaphemantes ore , pollui potius, quam, confecrari aftruant; aquam quoque baptifmatis per facerdotum prices, ac benedi&ones & chrifmatum admixtiones nihil fanûificationem fufeipientem his, qui regenerandi funt, potius fordiditatis maculas, quæ ipiritales mundi-
cias ajunt prxfare . Sic edam peiffime fentium de reiterandis ecclefiafticis ordinibus, de rconfe-
crandis eccliefis, & pueris reconfgnandis ; poffre-DrWw eccfia. In nemTfient, Apræite?

mo de omnibus idem tettantur , quæ per sacer-
dotale officium chriftianis conferuntur . De his itaque diutius laborantibus , fingulis eorum erro-
ribus opponenda cenluimus, quibus tuaniffie de-
claratur, non folum apud nos Dei gratia catho-
licos, verum etiam apud fchifmaticos, & hxreti-
cos , hæc omnia efle rata nec ulla unquam ra-
tione iteranda. Auguftinus fuper Johannem : five ant baptizet fervat bonus, five fervsti maint , non feiat fe ille baptizari q.ri baptizatur , nifi ab eo , qui fibi tenait baptizandi potefiatem. Et paulo pott: non exhorreat columba minifterium malorum, refpi-
riat Domini potefiatem. iftd tibi faciat malm mi-
nfter, abi eft bonus Dominat ? tf te non decipiant ftdetflores . Agnofce quod docuit columba ; Hic eft qui baptizat in Spiritu Sonflo ; Cc in ièquentibus dicit: fedufior nm habet baptifmnm, se/alui tibi de-
dit, traditor nefcio quis dedit. De efficali non dif-
puto, judicem attendo, efo a Chrifto ipfo baptizatus fitm. Non, inquit, fed ille epifeopus te baptizav.it, tf file epifeopus illis communicavit. A Chrifto ipfo fm' baptizatus, ego novl. Doeuit mt columba quam vidit Jobonms. O n/iv. . ""» me dilanias male .J".
ftos, inaniunt, ftdet effe tanti judicis miniftros . Sm' miniftri fitfti, fi velint ; fi autem fuperbiifue-
rit minifter, cum Diabolo compeliatur ; fed per il-
lum donum Chrifti non contaminatur. Quod per il-
Concil. General. Tom. XX.

dum eft. Puta quod ipfe lajndem ^1, quod ex aqua *nno
friftum frre nm poteft, C in canali lapideo aqua.
nihil generat, fed hortis fructum afferet. Spiritua-
lis yero virtus faeramenti ita eft, ut lux, qua tf
ab illuminandis para excipitur, & fi per immundos
tronfeat non inquatur . ^uos baptizat tbriofus ,
5«-/ baptizat homicida, qnos baptizat adulter Chri-
ipfe baptizit . Idem ad Vincentium Donati-
ft<m : Non facramenta cbriftiant faciunt te bareti-
cxm, fed prava diffefio. Non propter ntolxm,qnol
procefftt a te , negandum eft bonum, q«id remaiffit
tn te, quod malo tuo habes, fi ibi non habes, unde
eft bonum quod habes . Ex catholica itaque eccliefid
fmmt omnia facramenta dominica, qua ficut habetis
B# dotis , qsomodo habebantur tf dabantur etiam
priutquam inde exiretis. Non tlisten id's non habe-
tis, quia efa etis ibi, unde fint qua habetis. Nm
ii nobi, mulisiftis , i.i quibus etis nodiffrim. Nam
Cf de t.ililb:s diflxm e'i , quoniam in multis erant
mecum. Sed ea corrigimus , in quibus non etis no-
bifeum , tf ea vos h.c ampere volumus , .j.ia
habetis illic uti efit: Nobijcum autem eliC in ba-
ptijms, in Jimbo'o .in ceteris dominicis facramen-
fit. h fpiritu autem unitatis, & in vinculo pacis,
in ipfa denique catholica eccliefia nobifcilm non etis.
Item in quarto libro contra Donatiftas : Sicut jcr-
geri videor, cum mihi dicitur : ergo lareticus di-
mittit peccata, cum juxta te baptizat : fic & ege
cum tlico : ergo avarus religionis fihulador peccata
dimittit ? Sifer vim facramen/i fient illecta tt
ille : fi oer meritum fuum, nec ille, nec ille. Illud
igitur facramentum, tf in malis hominibus Chrifti
ffe cognofcitur. Item in quinto libro contra Do-
natiftas: quomodo aquam munda/ fanSlifica/ ho-
micida ! quomodo benediesm/ Deum tenebra ? fi au-
tem Deus adeft facramen/is (f verbis fuis, perqua-
les hbet admiuifren/ursbt facramfita Dei ubique re-
fla fint, mali homines, qibus nihil profani, <-
lique fubverfi. Item in «idem: ^uomodo exaudie/
Deus homicidam depreentem, veljuper aquam ba-
ptifmi , vel fuper oleum , vel fuper eueb.srifitiam .
vel fuper capita cortem , quibus manus imponatur ?
tamen omnia , & fiunt valent etiam per
homicidas,-ideft: qui odermt fratres, etiam in ipfa
eccfia. In nemTfient, Apræite?

verfi recipiuntur, nec tamen eorum baptifma repro-
batur ; fic tf illa quum fchifmatici vel haretici al-
ter babent, nec aliter agunt , quam vera ecclfia ,
cum ad nos veniunt, non emendamus, fed potius ap-
probamus. Jta ergo nec foris , ficut mc intus quif-
q. am , q ti ex parte diaboli eft , poteft vel in fe,
f:l in quoquam maculare facramentum, quod Chri-
fti eft. Hieronymus ad Luciferianum: Sicut hieft
qui baptiz.it, ideft Chriftus, ita hieft quifanflificat.
Idem : oro, inquit, te ut aut facrificandi licentiate
ci tribuas, cujus baptifma probat', aut reprobes ejus
baptifma, quem non putes facerdotem. Neque igitur
fieri poteft, ut qui in baptiftrib tsnflus eft, fit a-
pud altare peccator.. Papa quoque Anaftafius feri-
bens ad Anaftafium imperatorem, afferit omnes,
quos ordinavit Acatius , licet a B. Felice papa
excommunicatus & hxretica pravitate infectus ,
debere in fuis ordinibus abique omni rcoordinatione
permanere , fic inter externa dicens : Acatius
bonum male ad.minijlranda, fibi tamen nocuit, nam
inviolable facramentum , quod per illam datum eft
aliis, perfeffionem fua virtutis obtinuit. Hjs de
aliis pluribus diverforum patrum fententis Decita-
tis illam fynagogain Satanx ad reddendam im-
pietatis fux rati'jnem literis, & nuntiis noftris ad
fynodum vocavimus, non tamen ut ipfi audien-
tiam, in prxteitit conciliis jam prorfus cis ex-
du-

199 orkoomos
fgP dufaaa, mererentur j fed ut pacem faofts ecde-
fic, qu» per ipfoa omnino divifa eff, in unita-
tem componeremus. Litterarum autem hic tenor
fuit.

ANNO
CHRISTI

orkoomos

CONCILIABU LUM

goo

ANNO
CHRISTI

EJUSDEM

AD O. HOSTIENSEM

De rebus a fe in fynodo Romana couflitutis
ft quod ad fynodum vocatus non ve-
nerit, objurgat.

Citatnt

tl- j

di-

L icet fynodali audientia vos indignos fecille-
tis, quia ad fynodum fanft» Roman» ec-
ledi» multoties vocati venire recufatis, &
de caida excommunicati eftis, tamen ut mur-
mur populi erroribus infecti veftris auferatur,
apoftolica auctoritate pncipimus, ut ad fyno-
dum, quam in ecdefia beati Petri Deo auxiliante
celebramus fecuri penitus veniat, ut de eo
quo fanftam ecdefiam perturbatis, ficut decet,
rationem reddatis. Verum ipfi nec Deum timen-
ta, nec hominem reverent», legatos, ft litteras
noftas nec audire nec videre voluerunt. Unde
in erroribus fuis perdurantes ex latebris quas fer-
pentino more incolunt, ad decipiendos incautos, C
vel fimplicia dira fibila emittunt, acuentes lin-
guas ficut ferventes venenum afpidum fub
lis eorum ftc. Quante igitur humani fanguis
nis eftificationes in Italico ft Teutonico regno oc-
catione predicationis rorum fiifte tint, quante
ecdefiarum deftructiones, quanti viduarum ffor-
phanorum gemitus; poftrmo quante univerfi pe-
ne Romani regni depopulationes, hicius ex eo-
rum gemitibus, qui opprimuntur, quam nofta
relatione comprobatur. Prcterea placuit fanfto
conventui, ut in Simoniaco, qui ecdefiam Dei
latronum fpluncam fecerunt, debita animadver-
fione inveheremus, ft redivivum caput illius he-
refeo totiens a fanftis patribus abfcifcitur gladio
beati Petri amputaremus. Unde eorundem pa-
trum fanftorum documenta feantes apostolica
auctoritate precipimus, ut nullus deinceps alicui
manum prefumat imponere potius quam peffimi
commerci conventionione. Si vero, quod abftit,
hoc crimen in aliquo deinceps repertum fuerit,
& ordinator propria in perpetuum careat digni-
tate, ft ordinati» nihil ex ea, qu» per commercium
facta eft, perficiat ordinatione. Prcterea,
quod filentio paeternittendum non fuit, quia
murmur populi adverfus incontinentiam clericorum
pallum crefcit ac dilatatur, utile vifum fuit,
nt ea qua debetis diligentia, miniftros altaris fe-
eundum ftatuta canonum vivere, atque mundi-
tiam caftitatis, *608* qua, teftes apoftolo, placere
Deo non potiunt, irreprehenfibiliter cuftodire
commonearis, quatenus de correptione eorum ab
his qui foris firmi, bonum teftimonium habentis,
ft murmurantis populi iufolentiam quielcere fa-
ciatis. Hi vero qui miffas peccatorum facerdo-
tum refpuunt, ft qui eis ante iudicii noftri cen-
furam opinionis fu» praejudicium inferunt, com-
munionem fanft» eccliefis ufque ad emendationem
priventur. Coniunctiones autem confanguineorum
fieri prohibete, quoniam has, & divine ft fcculi
prohibent leges. Confideret vero, fratres dilectif-
mi, veftra excellens prudentia, quam bonum fit
perfiftere io difpcnfatione vobis credita, ft in

pugnaie, ft nunquam a veritatis tramite deci-
nare, quam Dotamus ft Salvator omnium, cu-
jus fidem tenemus, qui pro nobis mori non du-
bitavit, ft proprio nos /anguine redemit, fidem
B. Petri non defcituram promiffit, ft confirmare
eum fratres foot admonuit, quodapoftolicoipon-
tiffices me» exiguitatis eracdeceftres confidenter
femper fecific, cimftis en cognitum, quorum ft
Sillanimitas mea, licet impar ft minima pro
cepto, tamen divina dignatione minifterium
pediffiequa cupit exitiere. Vath igitur erit nobis,
Zui hujus mhtifterii onus fufceptmua, fi veritatem
dei ad hujus dcfructionem erroris predicate ne-
glexerimus. V»h erit nobis fi veritatem filentio
B oppretierimus, quam erogare nummularis jube-
mur. Idcirco, fratres, hortorditeftionem veftram,
obteftor ft moneo, ut qua debetis ft poteftis,
fellicitudine vigileris, ad inveftigandos haereticos,
ha» inimicos fanâa Dei eccliefis, & a fanis men-
tibus ne peftis haec hthi divulgetur, feveritate
qua poteftis pro viribus exirpetis, quoniam ficut
habebit a Deo digne remunerationis premium,
qui diligentius quod ad fahitem commiffi fibi ple-
bis proficiat, fuerit exeeutus; ita ante Tribunal
Domini de reatu negligent!» ne non poterit ex-
culare quicumque plebem fuam contra tamfacri-
Jeg» perfuafionis auftores noluerit cuftodire.

EJUSDEM

AD ROTBERTUM BAMBERGENSEM EPISCOPUM.

Monet at «d fynodum acrufator Ruithardi Mo-
guntini archiepifcopi veniat.

Ckntnr tlfcofttt fnrvtu frwrum Dâ R. «wfra-
tri, O» ctepliepa Bahtnrr&trf, falattm & apt-
fioicam beutiffintut.

Q uod contra eccliefis demolitores & noftros
emulos iufte difputando fortiter flabas, au-
riivimus & gavifi fumus, idcoque tibi gratias re-
ferimus. Quod autem qu» de ecdefia tua Roma-
ne debes eccliefie, te diu injufte detiniffe paci-
enter expeditimus, non propter ignorantiam de-
cimur, fed gratuitam coedientiam tu» pnefolati
fumus benevolentiam. In hoc quam parum pro
fecimus, monemus te, & firmiter praecipimus, ut
quod debes folvas, ablatumque temere, reftituere
non differas. St hoc non feceris, etiam advocato
noftro imperatori, & omnibus fratribus noftis
publice fle per legatos noftros querimoniam facie-
mus. Moguotino epifeopo, quem nobis petiimis
criminibus accufando detuliffis, ad respondendum
nobis inducias dedimus ad feftum fandî Michaelis.
Huic rei te cum ceteris fratribus noftis vo-
lumus intereffe, ut fiat eum accufaffi abfentem,
ita illum veris teftimoniis fub nofta auctoritate
convinctis prefentem. Relatum eft nobis a qui-
buidam, quod ludaris baptizatis nefcio qua ratio-
ne permitium iit, apoftatare, ritumque Judaismi
excolere. Qpod quia inauditum eft, & prorfus
nefarium, te ft omnes fratres noftros verbo Det
conftringimus, quatinus id fecundum canonicam
fanftionem, & juxta patrum exempla corrigere
feftinetis, ne facramentum baptifini, ft falutifica
invocatio nominis Domini videatur annullari.

EJUS-

A etiam injungeret, dixisti, te a nobis per tuum-
nuncium esse relaxam. Quod ut audivimus, A*No
quam graviter tulerimus, nequit efferi. Hoc enim
didum magna perturbatio synodi videbatur, cum
omnes pene fuffraganci tui ad te rſpiciant, cum
omnium vox fit, quod magister meus fecerit,
hoc faciam. Quapropter eidem N. qui tam ne-
fandum, iam execraturale, tam nocivum fanâc &
univſrali eccleſiæ* mendacium protulit, omne di-
vinum officium apoftolica auctoritate interdici*
mut, donec ad nos veniens de tanta tam de-
fſtandi mendacii iniquitate ſatisfaciat. Quid nifi
ufque ad ſeſſum ſcilicet Michaelis ad nos de hac
re ſatisfaurus venerit, ampliori quam forſitan
cſſſroet excommunicationi ſubjacebit. Tibi vero
B apoftolica auctoritate & per veram obedientiam
iterum arque iterum præcipimus, ut ad ſynodum
in ſeſſo fanâc Dionyſii Vercellis celebrandam ve-
nias, & omnes fuffraganeos tuos per eandem O-
bedientiâ admoveas.

CONVENTOS PE REST ADEN SIS

£
A causa diſſidii eccleſiaſtici & civili, Germania tollendi,

Anno 1085. celebratus.

capitulum nullum rebus suis spoliatum ad inyodum posse vocari, iudicari, dampnari, & hoc laicne tctatus est, quia nec potuerit apostolicus excommunicare dominum ipforum, postquam Saxones, & aliqui Sueuorum ab eo defece- rant, magna ex parte regni spoliatum. Ad huc Iuuanensis: capitalam, ait, hoc, nec xniuerfaliter verum, nec bxjxi axiiloriate illam, de quo agitis, ab excommenlicioxe apostolica defeniam, facile proberemat; fed de nostro periclitaremar grada, fi contra Apostolicorum Gelafii, Nicolai, alwram mai- teram edicā apostolica fedis retrastartmxi jxdicia, cum iulix Jit ■ omni iudicare ecclesie. *apostolica*, de illa. Et idē cxi primam hoc ind/fa efi diet col- loqxii.bxjxt, anNiem banc castela refpeNc determinauim, ut de alia re nulla vobis hic respon- dendam afirmarems, nisi catholica lege nos conftrngi, x t eī nos commxnicems, qm nobis prafui fedis apostolica & a fe excommunicatō, ne eis communicemus 'certa legatione mandauit; & hoc non alio ne paio adbxnc conuentum tnda&u vefiros bujst colloqui testamur mediatōres. Sic istū edica patrum exorbitare nolentibus, illis quod Rom* oportuit definitum esse in bivio, & fubalerno audire retrastari pofcentibus, infesto difcedit negotio.

ap 60j
ANXO
"IT"»

MOGUNT. CONCIUAB.

""IS? ,r' «04

XX*AAA*^Z>XXiAXX*A.X>V_kXZ>*X*AS
anno CHRISTI

GLOCESTRENSE CONCILIUM

Jt Lnfrencu Dorobcrmqi ercbtpifcopo emo 1055. celebratxm.

Uancjuain Gloceftrenfis fynodi meminit ex Spelmanno Labbeus, plus tamen aliquid de illis exhibet Wilkins in novissima conciliorum magna Britannix collectione, acceptum ex chronico Anglo Saxonico, cujus hae sunt verba: Hoc anno .i. notis Domini Jmt rest in Glemcefter eum

„.Idum trium dierum. Jéi fiat Mjtrici-st eletus in e^fiap^m ed Lundee, U MUelmui ed Hortbfelt, C Radcsrdut nd Ceeflerfire; bi extern omms erent regii cspcl^ni.

CHARTA REGIS WILLELMI PRIMI

Qnj ficemil plecte ecclqfieflico confis civilibus.

W. Dei grata rex Anglorum R. Bainardo Ac G. de Magnavilla & P. de Valoincs, ceterisque meis fidelibus de Enex, & Herfordshire & de Middlelek, salutem. Sciatis vos omnes, & ceteri mei fideles, qui in Anglia manent, quod episcopales leges, que non bene fecundum fandorum canonum praecepta, usque ad mea tempora in regno Anglorum fuerunt, communi concilio, & concilio archiepiscoporum & episcoporum, & abbatum, & omnium principum regni mei emendandas iudicavi. Propterea mando & regiaudoritur, ut nullus episcopus, vel archidiaconus de legibus episcopalibus amplius in Hunderet placita teneant; nec causam quae ad regimen animarum pertinet, ad iudicium secularium hominum adducant; sed quicumque fecundum episcopales leges de quacunque causa vel culpa interpellatus fuerit, ad locum, quem ad hoc episcopus elegerit & nominaverit, veniat; ibique de causa (vel culpa) sua respondeat, & non fecundum Hundret, sed fecundum canones & episcopo pares leges rehim Deo & episcopo suo faciat. Si vero aliquis, per superbiam elatus ad iustitiam episcopalem venire contempserit & noluerit, vocetur, litmcl, secundo & tertio; quod si nec hoc ad emendationem venerit, et committitur, & G opus fuerit ad hoc vindicandum, fortitudo & iusticia regis vel vicecomitis adhibeatur. Ille autem qui vocatus ad iustitiam episcopi venire noluerit pro unaquaque vocatione legem episcopalem emendabit. Hoc etiam defendo & mea auctoritate interdico, ne ullus vicecomes, aut prefatus, seu miltifer regis, nec aliquis laicus homo de legibus, quae ad episcopatum pertinent, se intromittat, nec aliquis laicus homo alium hominem sine iustitia episcopi ad iudicium adducat: iudicium vero in nullo loco portetur nisi in episcopali fede, aut in illo loco, quem episcopus ad hoc constituerit.

ADDITIO VUK.

Q lbad tempus .tutem confelloms istius cberte, videtur iustie cire. essnm Domini MLXXXV. nim Melb. Pat. I, de gestis regis Willielmi sub hoc ensu loquutus est: Rex Willielmus paulo ante Remigio, Ficcanni monacho dederat Dorkeceffis ntiularum; sed Remigius anno MLXXXV. ad Lincolniam episcopatum transtulit, ibique condidit ecclesiam in fummitate montis. Et haec charta est inter privilegia episcopi. Lincoln, postquam translatus est episcopus.

44334.43; 4*3i4*33 £43A£4Г4*1<i*T4*T4*3.il*3?4*3i4M<iAT

W MOGUNTINUM GONCILIABULUM

A fibijmeticis epifeopis enno i 085. celebratum.

IkAEOf, ntritur unicum conciliabulum Labbeus, Dnalifta Saxone Eccardi accipe: Synodus itidem Moguntiae epud S. libanum bebite est, cui interfuit Henricus, ubi presentibus legetis ticberti berefor-cbe, iT Romenortem, omnes fibi rebelles episcopi deponendi judicentur, loi e!tern communil<a>jenfu, et-014* conilio conflitate est pex Del. Eadem ad litellam apud alium Saxonem Leibnitii legas. Ad conciliabulum vero anni 1086. ea pertinent, quae hic exscribo ex anonymi ZVcilenfififtor. Ruinan. pontificum, quae a fxculo labente XII. feripta est, legenda in anecdotis Pezii to.1. par. III. pag. 386. ex quo huc accipe: Mgm* tie celebre est jnodut Jutit excommunicat! principis, nomifi etlem e privetis communient epifeopis nleite, qfio depelli duos erebiepifeopor, <7 duodecim epifeopos, eo quod nolentes excommunicetis communicet Romeue ftdi obedierent, decrevit, foror esse jlrimineutis imodi, eue e Conflentio Arrienoc-kbrete fuit, judicete est. Reliqua hujus concilii statim expromam.

1VJL exteri me cum illo agnoverunt, cum tamen reipfa duo celebrata, aliud fcilicet hoc anno, aliud frequenti, quibus ambobus milii a Clemente anti-apa legati interfuerunt. Quae vero uni eidem re consilio Labbeus assignat acta, huc inter duo dividenda. Porro quae dixi de conciliis duobus probantur auctoritate utriusque hiftorici Saxonis Eccardiani & Ixibnitiani. qui duobus conk-quentibus annis jcSy. & 1086. Moguntim concilium albtiant. Accedit Colinx Pragenfis chron. Boem. lib. 11 ad annum ioS<5> auctoritas, quippe qui eidem anno concilium quoddam Moguntinum actitibit, cum reipfa condet an. 1085. concilium quoddam Mogtntiz convenisse, ut Sigebertus sic Bertholdus apud Labbeuin notant. Vel igitur fynodes geminas Moguntinas cum utroque hftorico Saxone agnoscamus oportet, vel coxvos feriptores in aiTgnando anno Moguntini concilii errasse affirmandum est. QyiJ vero in hoc priori conciliabulo Moguntioo actum fu, ex an-

&

CH .R-

<OJ °*i0?Sr0\$ CONV. BER.BACENSIS. arNwievS tv. M

00βδ30«M0(50 *e

CH'AR'TA REGIS ANGLORUM WILLLLMI I.

Qpa fecemit placita ecdefiaftfai a caufis civilibw.

a. .«a >1. WfilImmus Dei gratia rex jtnÿon A. Bm- Adoniam; tertium iterum apud Wintoniam; quar-
a** <« * W aards, & G. da MegnerviU», A P. de Er- tum, A quinxnm apud Gloceftriam. H.s omni-
<**. *7. *4' A' **» «Merifque meis fidelibus de Bffex ði Hrrt- bus Lanfranci conciliis interfuit Thomas Eborac-
1, ftrJfchirt & de JHåUlejttt falutem . Sciatis voa centfis archiepifcopus. Interfuit etiam conecratio-
< a. f . . 1 omnes & ceteri mei fideles , qui in Aigl-t mant nibus epifeoporum , qui a Lanfranco facrati funt;
ment , quod epifcopales leges , que non bene, nec viz. Hcroefti Rofcnfis epilcopi , quem facravit
fecundum fandorum canonum prccepra, ulquead Lanfrancus apud V'eftmonafterium : & Mauricii
mea tempora in regno Anglorum fuerunt com- Londonienfis epilcopi, quam facravit Lanfrancus
muni confilio , de concilio archiepifcoporum, & apud Wintoniam.
epifeoporum, & abbatum, & omnium principum
regni mei, emendandas judicavi. Propterva man- Sic , & in ceteris, Thomas Eboracenfis, Lan-
do, & regia audoritate præcipio, ut nullus epif- franci Cantuaricnfu archiepifcopi canonicis pauiit
copus, vel archidiaconus, de legibus epifcopalibus jutilionibus.
B amplius in Hundret placita teneant; neccaufam, Anno vni. pontificatus fui, obiit Lanfrancus
quz ad regimen animarum pertinet, ad judicium Cantuaricnfis aichicpitedpus*-apud -Cantu.riam ;
fzcularium hominum adducant : fed quicumque M. cujus inteifuit Iepuhurz Thjmas Eborac. archte-
fecundum epifcopales leges , de quacumque caufa pifeopus cum exteris epifcopis Anglic. Prem./tm-
vel culpa interpellatus fuerit, ad locum quem ad titr vert.

CONCILIIUM WESTMONASTERIENSE.

CHR I TI
uT.
"»»■
d* Dh

I N charta Willielmi primi anno »077. mona-
fterio Weftmonaftericnli poti nomina tcibum,
fcilicet archiepifcoporum, epifeoporum , comitum,
& aliorum feniorum , hzc pro audotitate regis
ad caufas ecclefiafticas rradandas inieritur : Ego
Robertus de Oleyo confirmavi, ego Hamo dapi-
fer fignavi , multis præterea illuftrium virorum
perfonis & regni principibus diverfi ordinis omif-
fis, qui fimiliter tuz confirmationi, piiftimo afie-
du telles & fautores fuerunt ; Hii etiam illo tem-
pore a regia poteltate e diverfis provinciis & ur-
b'bus , ad univcrfalem fynodum , pro caufis cu-
juslibet fanâz ccclefiz audiendis & tia&andis ,
ad prrcriptum celeberrimum cœnobium , quod
Weftmonafterienle dicitur convocati.

CONCILIIUM LONDINI.

anno
CHRISTI

JJakititin no» DomW 1078. tiwnttu Hyvmtnn*-
rxm JI. prudente Latnfmco artbitpifcopi
CmtMrie^fir &c.

Uo tempore ; auctore Lanfranco , habitum Fajld.vug.
Q eft Londini antiftitum , reliquorumque fa- **■ A^»g
ceraotum concilium; in quo decretum eft; ut a- ' * f''
liquot fedes epifcopales, quz in oppidulis & pagis
antea fuerant, in urbibus & locis celeberrimis col-
locarentur. Quo factum eft, ut Bathonia , Lin-
colnia, Sarisberia, Exonia , Ceftria atque Cice-
ftria , urbes hujufmodi novo epifeoporum domi-
cilio , nobilitatæ fint : id quod infra perappofitus
magis perfpicue indicabit locus. Adfuit in concilio
Vulfstanus Vigornenfu epifcopus, vir etfi lite-
rarum nefeiens, fanâitare tamen vite multo da-
riffimus. Hunc Lanfrancus , ut hominem impe-
ritum , & ob id quemadmodum prædicabat, mi-
nime ea dignitate dignum, privavit; quamquam
illud &c.

* <0A1,^> "forti" per Ltnfrincum urchiepifcepum
CtnlMerienfem mox fejciuntur.

o.,(ub «IS-
p.,)A*,I>H-1
(A-■» ») Lanfrancus Cantuarienfis archiepifcopus , & to-
tius Angliz primas, diveria, in diverfis locis Ang-
liz, celebravit concilia; quibus , ad nuum ip-
fuu Laniranci interfuit Thomas Eboracenfis ar-
chiepifcopus, cum exteris epilcopis AngJix . Pri-
mum itaque celebravit idem Lanfrancus generale
concilium apud Wintoniam ; fecundum apudLon-

ANNO christi CONVENTUS BEKBAC ENSIS. ANNO christi

i, v. p. >- A Nno Chrifti J055. in Berbac loco in Thu-E
d ■ Chr. XX ringia pofito, communi partium confenfu ,
habitus, ut Canonum auctoritate probaretur, cui
feu Henricianorum & Catholicorum Conventus parti iuftitia faveret. VFecilo Moguntinus Archi-
epife. partes imperatoris abientis , S. Gebhardus
Sa-

«or «T''*'''' CONCILIUM R''?H''*,r «0»
 -Salisburgenfis Archiep. Gregorii VII. caufam de A contre Henrkum Regetn lama, ia BcrtoccafCcu ■ I
 - ****Σ tendit. Hujus conventus Aaa ab Abbate Urfper- ventu retraaari votuerant, Otto filius ApoAofic* -Σ''521
 gcnfi A WaJtramo fini Venerico in lib. de Unit- Legatm fynodum Qpimilinetavyi cam EpUcopts
 tare Ecclefue commemorata . Sed quia Episcopii & Abbatibus Germani* celebravit,
 partium Henriciaoarum fententias a Gregor. VII

<S@ €&€&€MB <3Be>> O

CONCILIUM QUINTILINEBURGENSE

CONTRA HENRICIANAM ET WECILIANAM

Hatxcfm celebratum anno Domini m xxxv. tempore Gregorii pape VII.

Alla txtant apti BcrtbeUxm bit verbi/.

Hermannus rex in Quintilineburg pafcha cele-
 bravit , ubi & legatus domini apoftolici in
 ipfa pafchali hebdomada generalem fynodum
 archiepiscopis , & episcopis , & abbatibus , ianai
 Petri fidelibus , iolemniter celebravit . Interfuit
 autem huic fynodo Gebehardus reverendiffimus
 Juvanienfis archiepifcopus; item venerabilis Har-
 tungus Magdeburgenfis archiepifcopus cum fuflra-
 ganeis fuis. Item tuftraganei Moguntinz fedis de
 Saxonia : nam XX irceburgenfis & W'ormattenfis ,
 Augurcnfis quoque & Conftantienfis de Aleman-
 nia ; quique ipfi canonica neceffitate impediti ve-
 nire non potuerunt , per legationem fuam fan&o
 concilio reprefentaverunt , feque per omnia ejuf-
 dem fynodi ftatutis afienfuros mandaverunt. Rex
 etiam Hermannis cum fuis principibus eidem fy-
 nodo interfuit. Cum ergo omnes juxta ordinem
 ftitum coneidiffent , prolata fuit in medium de-
 creta fan&orum patrum de primatu fedis apofto-
 lica: quod nulli unquam liceat ejus judicium re-
 traare , & de ejus judicio judicare. Quod de to-
 tius fynodi publica profeffione laudatum & con-
 firmatum cil. Et hoc utique contra Henricianos,
 qui fideles fandi Petri confringere voluerunt , ut
 excommunicationem domini papz Gregorii fuper
 Henricnm cum illis retraare prafumerent.

Quidam autem Bambergensis clericus nomine
 Gumbertus, Romani pontificis primatui derogare
 volens, in mediam fynodum fe contulit, atterens
 Romanos pontifices hunc fibi primarum adfcripti-
 fe, non aliunde conceffum hereditarie , videlicet
 ut nullus de cocum judicio judicare debeat , nec
 illi alicujus judicio fubjaceant. Qui cum apertea
 tota fynodo confutaretur, pixcipue tamen a quo-
 dam Luco convictus eft per illud evangelicum :
Nen rfi <lifcip.iltnt fupra magiftrum. Cum enim hoc
 generaliter in omnibus ecclefiafticis ordinibus ob-
 fervandum deputetur, ne major a minore iudice-
 tur , quis hoc vicario lanai Petri denegare po-
 tuit , quem omnes catholici pro domino & ma-
 giftro venerantur?

In eadem fynodo ordinatio VPecilonis Mogun-
 tini invaloris , & Sigefridi Auguftentis , & Nor-
 bert! Curicnfis, imo omnes ordinationes & con-
 fecrationes excommunicatorum , penitus irritae iu-
 dicatr funt, juxta decreta fan&orum patrum In-
 nocentii, Leonis primi, Pelagii, atque ejus fuc-
 cefforis Gregorii primi.

Item lecta pfseditii Wecilonis Moguntini inva-
 foris ejufque fociorum fub anathemate damnata
 eft , quae afferit faeculares fuis rebus expoliatos
 ecclefiaftico non fubjacere judicio , nec excom-
 municari poffe pro fuis exceffibus , quaeque ex-
 communicato; abfque reconciliatione recipi poffe
 contendit.

Statutum eft autem ibi ut quicumque ab epif-
 copo fuo nec officio nec communione privato ex-
 communicatus effet, etfi injufte nullatenus tamen
 reciperetur ad communionem , nifi abfolutus ec-
 clefiaftico more.

II.

Similiter & pro facriligio excommunicato de-
 prexit fan&a fynodus non recipiendos, abfque fo-
 lita reconciliatione, 4c nifi dudum quae lacrificge
 libi vindicaverant reddidiffent.

III.

In eadem fynodo presbyteris, diaconibus, fub-
 diaconibus, perpetua juxta decreta fan&orum pa-
 trum indi&a eft continentia.

IV.

Item ftatutum eft ne laici pallas altaris & la-
 era vafa contingant.

Item ne laici decimas fibi vendicent in pro-
 prietatem, nec etiam in beneficium, nifi concef-
 fione legitimorum poffefforum.

Item ut vernum jejunium in prima hebdoma-
 da quadragefimae , «fthrum in pentecofte femper
 celebretur.

VII.

Irem ne quis cafeum & ova comedat in qua-
 dragefima.

Item fynodali judicio confirmata & laudataeft
 Ordinatio domini Gebehardi Conftantienfifcificopi,
 imo omnia quae prefatus fedis apoftolica; le-
 gatus, cum effet Conftantir, ordinavit.

Item ibi mota eft quzfio de confanguinitate
 regis & uxoris fue. Unde & rex in media fyno-
 do turrexit, feque de hac re judicium fan&e fy-
 nodi per omnia obfervaturum profeffus eft : fan-
 &a autem fynodus hanc ciulam in przfenti cano-
 nica examinari non poffe judicavi: , eo quod
 legitimi accufatores non cftent.

In fine autem fynodi lententia anathematis
 cum ardentibus candelis promulgata eft in Gui-
 berrum heneftarcham ledis apollolicz pervaforem,
 & in apoftatas fanai Petri Hugonem Alburn co-
 gnominatum, Joannem Portuenlem ex-epifcopos,
 Petrum excancellarium. *Erant hi pfmtdacarimaltT*
Gniberti antipapa fe&atorrt & actrimi ittentfort.

Item in Liemarum Bremenfem, Utonem HiL
 dineslicraenlem, Ottonem Gonftantienfcm, Bur-
 chardum Balileenfem, Hurmannum Spirehfem ex-
 epifcopos.

Item in Vecilonem Moguntinum invaforem ,
 Sigefridum Auguftentem, Norbertum Curienfetn .
 In hos , *inquam.* & in omnes eorum complices
 inevitabilis lententia anathematis promulgata eft.

Sub-

ANNO CHRISTI M.C.L. 1150
 Ubi
 GUQOW1 COMPENDIENSE. "STCPTS,T «io
 » . tq.
 SiilhiAnnt par A mt per legatee fuos. AHenncus Craffiu films Otroms ducis Bavai t—
 Hermam» rex Romanorum. Conradus comes a Beuddingea *NNO
 Otto nonadns Qoniacenfis, legatus Grcfocü
 g £EU. S>lisburgenfis, Nota Sitsrini Binii .

Harduvtus Maydemburgenfis,
 AdaBero Virtxburgenfis,)
 Altmannus Bathavcnfis,)
 Bernardus Menburgenfis,
 Guntherius Citiccnfis,)
 Benno Motfianps,)
 ABertut Vangioous,) epifeopi.
 Burchardus Halberftatcnfis,
 Hermanns Mediornatricus,)
 Reginardus Mindenfis,)
 Wigoldus Auguftanus,
 Gebhardus Cooflantienfig,
 Henricua Bambergcnfis,)
 Eckbertus marchio Saxonum Brunovicenflum

a Cmmlämi .) AuAoritāt· fchifinatlcora» iflorum , Hri·
 ««os Gregorius excotaonakaverat , ont et harretis tab
 Hcoriciana, cuius leAatii docebam id good politici ue
 fin MepOrs aderunt, Hnperatorib· & recibos non laa
 fu temporalia, fed etiam fpiritoalia fubfcaa rife, adeo
 que aca cite legitimize Petri (hccetforem , nib quem
 rex genMoi· io facrofanftu Petri tkraaom intrafil
 let. Catrlam erroris A lurreticar pravitatis prabuit
 Henrietta rex Germania tertius , qui Gregorio texto
 pontifice ad refignoadam fedem cosAn, malo filio p>f
 tunoqM nepoti exemptam reliquit. Vvccilana hscrcs .^ ^π··it
 cujus feAatora Vvecilint ignomiua caufa deoomiaati rtē· o »»t
 fuerunt, originem fumpfit a Vvecilene , quem Henn· π·.
 B eus ex fugitivo clerico pod obitum Sigefridi Mogius,
 tienü ied< obtrufetr . Hic , prout &A fpnodalia te
 dantur, docebat quod quamdiu quis tuis ipoliatus eft ,
 rebus divinis leg bus non iubeat.

bkl^tAr«Ü^Mr«krWJ

CONCILIIUM COMPENDIENSE

In quo pncfide Raynaldo metropolitano Rcmenfi probata eft monafterii S. Cornelli Compen
 dienfis ad Jfaram fluvium exemptio a iurifdiftione epifeopi Sueflionenfis anno Chrifti
 m lxxxv. ind. vi Ji. anno Philippi regis Francorum xxtv

Privilegi SS. Cmtlii Cypruni.

nomine fanfti fit individu Trinitatis' Phi
 JL lippus Dei gratia Francorum rex.

bivius praeveniente difpenfitioneCompete
 »."dicnlem ecclefiam fundatam quidem a domno Ka -
 CxvteC.i. rolo illuftri ac nobiliffimo Francorum rege , ac
 imperatore Romanorum, pncdeceffore noftro , a
 fanfto Joanne Romano pontifice cum fcpuagin
 ta duobus epifeopis folemnniter celebri honore ac
 decore fpcciali dedicatam, condigno tenore liber
 tatis ad tempora nofta viguiflecognovimus, nui
 lius quoque metropolitā epifeopi, nullius domi
 nationi, nec ipfius Sueflionenfis fuiffe confat ob
 noxiam. Eaandem ipfam ecclefiam in eodem ho
 note ac priftina libertate, tam noftro tempore ,
 quam fuccellbrum noftorum retinendo conferva
 re, confervando retinere deftinamus, volumus &
 debemus.

Unde notum fieri volumus fidelibus noftis tam
 prxfentibus quam futuris, quod Hilgotus Sueflio
 nenfis epifeopus praefatae videlicet ecclefie canonici
 cos noftros de quibufdam quos eos adverfus eccle
 fiam fuam, & ieipfum commiffiffe querebatur, in
 concilio Compendii celebrato in praefentia domni
 Rainaldi Remenfis archiepifcopi & ceterorum e
 pifcoponun qui eo convenerant, Elinandi videli
 cet Laudunenfis epifeopi, Rogerii Catalaunenfis,
 Urfionis Belvacenfiis, Urfionis Sylvanefteofis, Ro
 riconis Ambianenfiis, Ratbodi Noviomenfiis, Ge
 rardi Cameracenfiis, Gorfriidi Parifienfiis, Gualte
 ri Meldenfiis: abbatum quoque Gcrvini de fanfto
 Richario, EvPrardi Corbejenfiis, Godefridi de mon
 te fanfti Quintini, Burchardi de fanfto Bafolo ,
 Ingeleri deForeftenfi monafterio, Walteri de fan
 do Jofcio, Bcnedifti de fando Crifpino, Rober
 ti de Hainan, Henrici de fando Remigio , Ful
 card de Irant, VFinandi de fando Bavone, Pe
 tri de fando Luciano, Amulphi de Lobis, Hu
 bert de fando Winocio, Giral di deHam, Wil
 lermi de Britolio, Hugonis de de fando
 Theodoro, Petri de Altovillari, Radulphi de S.
 Symphoriano contra confuetudinem ac libertatem
 eifdem canonicis a patribus noftis , & a nobis
 Ceull. Gmerli. Tom XX

Traditam fic conceffam ad contemptum predcef
 forum majeftatis, ubi & ad quos nullatenus oport
 fuerat, caufare prcfumpfit. Nos vero illius que
 rimoniā a nullo merropolitano , a nullo
 etiam epifeopo iufticiari, nec ad placita, feu ad
 agendas caulas deberent invitari vel Compelli, in
 eodem ipfo concilio coram pnenominatis perfo
 nis , tum decretis Romanorum pontificum, tum
 confuetudinibus ipfius ecclefie ad nos ufque deri
 vatis, fic habiris, plenarie differentes evidenter o
 ftendimus . Et ut ipfi fratres quemadmodum ad
 tempora nofta fecerant, fine qualibet inquietudi
 ne, cum omni tranquillitate Deo milittantes, ei
 dem devotiffime fervire ftudeant fic placere, nos
 ipfos divinas propitiationi reconcilians quatenus
 nullus primas, nullus metropolitā, nullusepi
 copus idos ad iudicia compellat, vel invitet, nec
 aliquando iufticiare prefumat tam noftro tempo
 re, quam fuccellbrum noftorum, videlicet regum
 Francorum : nos ipfi pariter decernentes annui
 mus, fic annuendo decernimus.

Et ut hoc ftatutum , fic dictum eft, a pa
 tribus noftis ad nos ufque derivatum fic habi
 tum, fic a nobis ipfis approbatum fic conceffum,
 deinceps firmum fic inconcuflum permaneat : neve
 quis deinceps huic decreto pncdecefforum noftro
 rum, ac noftis majeftatis, ipfius ecclefie noftre
 prxfat confuetudini obviare audeat, memoriale
 iftud inde fieri, fic noftri nominis charactere, fic
 figillo fignari, fic corroborari pncipimus.

Aftum Compendii palatio, anno incarnati ver
 bi millefimo oftuaagefimo quinto, indiftioneofta
 va, anno regni noftri vigefimoquarto , Gofrido
 Parifiorum epifeopo archicancellario noftro.

P
 Signum Philippi P—Y—S Francorum regis.
 L

Qs Do

GRBGORTUS
p. VU.

»1
CONCILIAS.
«1

ANNO
CHKISTI

<1k>U.

<d<w cuuafib CawptadNqf, . * f* ltnrictu jfat-
Krarnti- ' / "AR-*. ""wq ctaaücll ttll^ua SS.
M>, (f dtlâit, raasyw datai «ou raar Jagtlr*.
»o nautt, tr EqjhKif» Pittceanit *. MLXXXV.

Oricus patientia Det, pietate & gratia, hu-
milis prafili Ambianenfis, licet peccator,
nec infula dignus, tantae pietatis fidelibus par-
tatis me* omcto creditis, de valle lacrymarum
feliciter exire, ac cum domesticis Dei in monte
fan&o ejus perenniter quiefeere. Divinae paginae
tuba excitati erudimur imminere tempus jam nos
de foitno turgere, leonem rugientem, quicircuit
quaerens quos devoret, viriliter conculcare, deom-
nia noſtra cum caritate difponere. Feftinetus i-
gitur divinitus armati adventas aereas poteftates
piis artibus tnſitdando progredi, & decertare, qual-
tenus afſeiat in fuperna Sion vota laudum va-
leamus perſolvere.

In hae igitur requie, & ad nuptias Agni cum
finceritate mentis & eloqui tenore, antequamjal-
nua c'au^4rni: » * tthereamur accumbere: Ecce-
fun, quamdam, quam B. Firminus confêſlor,
dum primitus hanc urbem a cultu demoniac*
fervitutis erueret, & per falutis lavacrum idem
ipſe paranympus cclclſis virginem caſtam, ma-
culam non habentem, aut rugam uni viro Chri-
ſto copularet, in honore fande & perpetue vir-
ginis fundavit. Polle* vero a fandis martyribus
Aceo A Acheolo Antiquitatis noſtra tempore ſibi
nomen optavit, diviti* mlieratioois manu editus
atradi, totiuſque (enatus noſtri aſienſu, officii
noſtri auctoritate, ab omni reditu epifeopi, mi-
niftrorumque ejus liberam eſſe decernimus, & in
ea clericos qui canonicè & regulariter Deo ſer-
viant, deputamus. Altaris bona, atrii & eccleſi*
totius reditus univerſos, & fidelium devotio quic-
quid eis contulerit, vidui eorum integre & illi-
bate aferibimus. Concedimus etiam pietatis ocu-
lo providentes totam villam Huy, & univertaad
hanc villam pertinentia, aſienſu & petitione to-
tius noſtri capituli eccleſi* tante antiquitatis: Ita
quidem, ut pro terra illa nobis & fuccrſibribus
per finguk» annos folidos odo petſolvant in ce-
lebritate martyrii B. Firmini.

Ad honorem vero patroni noſtri martyris & e-
piſcopi Firmini, cujus ſacratiſſimura corpus per
(Qt annorum * circula in eccleſia, debita venera-
tione quievit, communi aſienſu amoris dulcedine
G. fratris noſtri & ſubdiaconi, prabendam perpe-
tualiter habendam concedimus fratribus ibi depu-
tatis, aut vivente eo, ſi ita diſpoſuerit, aut po-
tius quando gradietur viam univerſx camis', ita
ut arbitrio eorum de praeſbenda procurent perfo-
nam eligere, qui quoad vixerit ufumfru&um ob-
tineat praeſbende. Si autem de medio abierit,
quicquid virtui noſtro conveſcentibus nobis in re-
fertorio fervabitur, canonicis fanrti Acheoli abſ-
que reſtrictione diſtribuarur. Quidquid vero ſuper-
erit canonicis fanrtiMartini erogetur. Provideant
autem arbitrio capituli noſtri quatenus vicarius
eorum de hac praeſbenda in canonicis horis per-
ſolvendis nobifeum canonicè afſitit. Qui autem

Aecceſſi* illius prioratum habuerit, una iatpi
hebdomad* ſicut eccleſie nodi* (accedores miſſa-
nun ſialemnt* concelebrat.

Et qui«v ut prafâri litmus, eccleſia hoc geni-
tricis Dei dicata fuerat, & hujus cathedra pon-
tificum pulvis lacer diu in ea latuerat, canonico-
rum B. Maris, & almi martyris Firmini, quo-
rum prius fuerat, ditioni tantum committatur:
ut annis lingulis ſimſtorum Honorati, Fufda-
ni & fociorum iolemnitatibus interfint; & in ce-
lebritate martini S. Firmini in die ad rnlflam
cum proceſſione pro viribus ordinata veniant,
fratribusque noſtris canonicis cereos duos fetido-
ram--deorum-ab-omni alia-clartioce-immunes
Bperſolvant, qui ad laudem tanti martyris tam in
domo Dei, quam in refedorio lumen prabeant.

Ad exequias funebres * congregatonis noſtra
cum candelis veniant, donec funeratorum corpo-
ra tegat humus, nobifeum maneat. Inde rece-
dentes ufque «d diem trigefimum fratris qui ob-
ierit Deo animam commendent, vigilias, miſſa-
rumque ſolemni* pro redemptione ejus concele-
brent. Nos quoque dulcedini» afſirtu, obſequium
hujufinodi, ſi quis eorum univerſe carnis viam
arripuerit, illis rependemus; quatenus pro invi-
cem orantes in libro vira nos imprimat digitus
Dei, palmamcujus, in loco quem diximus in
coofecratione fui corporis cernere gloriati ſunt
pontifices Ucri, & a nobis tenebras depellat fan-
rta Trinitas lux inacceſſibilis, qui teſtemſuumin
eccleſia, de qua agimus, innotefeere dignatuseſt
radioSolis. Hoc opus Diro carum, dead rterm-
tatem gradientibus jucundum & acceptable ſi
quis contumax & invidus exterminare prafumpſe-
rit, hunc notamus, dc a corpore Dei oris gladio
membrum corruptum & infanabile refecamus.
Charta autem hiec in capitulo Ambiancnſi reci-
tata, voto & aſienſu ſenatorutn omnium noſtra
direceſſis, anno milleſimo ortuageſimo quinto, in-
dirtione ortava, ab incarnatione Domini.

Hoc autem anno juſtitie cultus, legumque, qui
longo tempore marcuerat, reſloruit; Dei enun-
zelus & eccleſie vigor, imo gladius in concilio
Compendienſi de ore Dei procedens, Evrardum, b>a'
baculum cilicet arundineum confractum, & li-
gnum fumigans, de ſoliditate & ſplendore regi-
m'nis Corbe:*, ſine ſpe'recuperationis, abſtulit
Pax lupi Hieruſalcm & in templo Dei.

Ego quidem Ingelramus comes Ambianenfis, dc
Boihuenſis advocatus, patri dc matri, mihi quod
ſuccellibribus meis utiliter providens, de molendi-
nis meis Bothuenſibus ſingulis menſibus ſextari*
quatuor de tritico menſura illius eccleſi* fanrti
Maris, dc SS. martyrum Acei dc Acheoli, in
perpetuum trado.

Ego vero Euftachius vicedomnus Ambianenfis
de redditu farrarii mei in Ambiente* civitate ſex-
tarios duos de frumento, uxore mea, dc filius * Adieoli
meis annuentibus, omni menſe eccleſie pradiat*
in perpetuum trado.

Que vero in concilio Parifienſi conceſſa caeno-
bia Compendienſi, ſeu confirmata ſunt, ſuo po-
lice loco ac temporis refervantur.

ANNO
CHRISTI
»W.

UB* I

bk*. O-
b>a'

iSh". »i-
<«4-1...

*., CONCILIA B U L U M MOGUNTINUM, ,e"

QUO GREGORIO DEPOSITO GUIBERTUM

Iuste Abrogatum filiiflê declaratur anno Dpmini m u x x v.

LJ bet : Henricus imperator Moguntic regali
A fynodali couvenra rondo, exegitab omnibus,
 nt Hildebrandi depolitionem flr Uuiberti ordina-
 tionem fubferipto approbent. Cui aliqui manu &
 ore **Hilibrando** **adliary**
 fwim?""^ ant^
 legatot tamnam ape-
 jtsflrm fodit titalo mtflor o Gmberto antipape , w-
 demoa Pectionem Mogantinxm intrafxm prafxie ,
 «adras eft Dodecbinxi. Bertboldxs pofftonodam **QM**-
 tilintbtngenfom fxpra memoratam do boc conciliab.
 io ita feribit : Sed hi omnes aduerfaril ecclefie
Dei, excommunicari fcilicet in fynodo orthodo-
 xonim , in tertia hebdomada poft finitam fyno-
 dum fuam Moguntic collegerunt, non lynchodum,
 fed coocdiabulum, in quo umbratilem fententiam
 excommunicationis contra fideles fandî Petri de-
 prompterunt, utpote nequaquam illos excommu-
 nicare valentes, fed apertiffime fetpfos a commu-
 nione catholicorum fequeftrantes, ut non tantum
 iudicio fande ecclefie, fed fit proprio eorum ju-
 dicio , ficut omnes haeretici, a catholicis cflent
 feparati: fedes quoque catholicorum epifcoporum
 viventium temeraria cupiditate cccati Cbi veodi-
 care non timuerunt. Jb eadem fomdo Hermannam
 Metenfom, aliofyae catholice eMMaxaMuis epifcopos q
 tf ectrimof **Gngoripapa** **defetforet** **fabrogatis** e
 Hit ia locao eorxai, fedibat fait eyBos effetefatad
 abbas **Vrfptr** **^t**.

Kôo ilîô Phiupt i Lame, S. J.

Ida* qxoxt teflis eft a fcbifaeaticis daamataal
 faiffe Gregariam taaqam Bercagorii amicam, feed
 ^aam ia faifxm Jit ottfxe ridicabtm aemo aoa videt.
 Occofieam forte fabmlaiftrant iUlt couimeadatitie
 Utera faat Bereagorio poft barefoot faa pablicam e-
 jaratioem dediffe porbibetar Gngprias finito coacilio
 Rornaao. Eoi paalo poft dabimas ex pag. 508. Ts-D
 wi 11. fpicile^i veteram aaltoram R. P. domni Zar-
 es **Dacher** **O. B.** deferiptat ex cad. bfff. **Albatia** S.
 stibini stadegavciffis.

1« L.M>«i Ms/a menfo conilam effo boc eoaventicalam ait
 App.T>a.X.

epifcopos , fw caaciha (^aintilinebxrgeufi fabjcripfe-
 rant, aacaaaet Hermannxm regem, Bckbctxm Sa-
 xonem, Velpbonem Bojam, excommunicatos. -Addit:
 In eodem concilio Pragcnfi ditio , ficut ab im-
 peratote Ottone II. Benedido VIII. pontifice ma-
 ximo , codfenfu D. Wolftgangi Reginoburgenfis
 epifeopi, inflituta fuerat, certis limitibus deferi-
 bitor , in quibus Cracovia quoque comprehendî
 repentur. Clemens papa, atque Henricus Augu-
 ftus diploma dederunt. Uratilaus quoque, Boje-
 mi* atque Polonuc rex confitutus eft.

Qai extern interfxmot bate coacti* epifeopi
Mmfa **Kôo** **Mmfa**, **Vezile** **Moguntinus**, **An-**
geibertus **Trevirenfis**, **Scgvinus** **Agrippinenfis**, **Luit-**
marus **Btemenfis**, **archiepifeopi**.

Theodericus Virdunentn, Henricus Leodienfis,
 Conradus Trajedenfis , (Jdalricus Aichfietenfis ,
 Meginardus Fruxinenfis , Otto Reginoburgenfis ,
 Rupertus Bambergenu , Hermannus Spirenfis ,
 Otto Conftantfenfis, Burckardus Lofânienfis, Si*
 eefridus Auguftanus ; Gebhardis Pragenfis, Uro
 Hitacshaymenfis, Henricus Padebornenfis, Eroho
 Monafterienfis, Volckmarus Mindenfis, Bibo Tuk
 lenfis, Burckhardus Bafilcnfis, Otto Argentora*
 tenfis, epifeopi.

Item..legati..aliorum epifcoporum Galli*, Ita*
 lie, Germant*.

fcy HERMANNUS SPIRENSIS EPISCOPUS

Invitat Epifcopos, & procere» Longobardi* ad
 Moguntinum conventum.

2* Dentine Domiaorxno diligendii Archbupifcopit, E-
 pifeopif) Marcbioaibat, Coaeitibat , amwa etiam
 totiar Jaegobardia tom miiioribas, fauM. µµ/µηη
 bat Hermennas Spitrctfs Epifcofat , fervitatmt
 tf orationem.

CUper Regni perturbatione? Regieque potestatisArt π

O derogatione, necnon etiam fuper vacillante
 ftatu Ecclciic non minus ego dolens, quam cc-
 «ic«a T<.
 teri Principes Regni, decrevimus Moguntic inire
 Concilium,fi fieri poillu, ut & regni perturbatio
 ,M**
 fedetur, regia potestas redintegretur, & Ecclefie
 ne omnino naufragium patiat, (occurramus .
 Quonam autem modo hoc fieri poillit excogitare
 nequivimus, nifi caput peffiferi Serpentis penitus
 abfeinderetur, cujus venenofa afflatu hcc exorta
 hadenus intumuerunt : manente vero caufa e&-
 cliente quomodo poterit effedus extirpari ? » i-
 nito confilio tam primates, quam minores firmi-
 ter, fidelittraue decrevimus, ut Hiltbrandus ille
 Sedis Apoftcuicc fubdolos invafor , divinarum ,
 humanarumque legum exeerabilis perturbator, Deo
 opitulante, omnimodis abdicetur, aliiue in Se-
 dem Apoftolicam eligatur , qui difpcria colligat ,
 confrada confolidet, non dilcordiam, non bella,
 fed pacem in Sanda Ecclefia defideret . Nec ab
 E hoc negotio perficiendo ftrenuitatem veftram ab-
 fterreat, quod prius in fimili confilio nos , por-
 tum tenentes, periculofe procellarum iadationi
 vos commifimus, fed potius viriliter agite, fitcon-
 fortetur cor veftrum , qui fperatis in Domino v
 pro certo fcientes levius extorqueri clavam de
 manu Herculis, quam in pnfenti negotio divd-
 lamur, vita comite, a votas, w

----- CONCILIAS. RAVEN. ffIS&liK: <t«

»-M-

mV.

CONCILIUM TOLETANUM

SEO POTIUS COMITIA.

In quibus Rex Alphonfus Ecclesiam Toletanam a Saracenorum tyrannide liberatam amplissime dotavit, & Bernardus Abbas S. Facundi in novum Pnephulem cludus est.

ff C.ri. ff A Nno io8tf. ry. Kal. Januarias Alphonfus VI. A gens tantum homines honoris vulgo deferre foitos, quantum quifque vinum & copiarum habeat, vanum fine viribus esse noraen dignitatis & **Mv** gifratus oppida, municipia (qui ejus Aaiufuit) magno numero Toletanx ecclesix donavit: Briocatn (quod oppidum exilli tempore Almenonis dono tenebat) Rodillas, Canales, Cabanias, Covexam, BarciUenfium, Akolcain, Melgariuri, Almonecirum, Alpogrebam. Sic Rodricus Toletanus feribit. Alphonfi Regis hilloria Ccmphituin addit fic Talaveram, fallo, ut prudentiores exiftimant, Omnino in urbe horti, molr truistiles, «des privat» magno numero, atque tabemx, unde annuum vcâigal confarct, donata ex redbitus atque proventu SicerdoiesToletani templi vitam fufftentarent. li regis ex eo tempore henefirii memores, ftatis diebus ex ritu Cirifliano Alphonfi Rogis manibus parentare Ivlifi fiint His rebus coofitit» conventus folutus est. Ax de rtb.Hify** lib 9. cap. 17.

CONCILIA BULUM RAVENNENSE

In quo Ravennatis ecclēfue privilegia a VFiberto antipapa. qui Clemens appellari volebat, confirmata funt anno Domini m lxxxvi

Twibertiis, inquit Rubens, III. v. R.iven». blif C., dantibus primp cardinalibus noftris, Ruberto Ap^Toe/x. » Ravennam regreffus, novo anno ineunte, » fandi Marci, & Anaftafio fandz Anaftafie » confiatribus & coepifcopis noftris, Rolando » Tarvifino, Milone raduano, Hecclino Vincen » tino, Fulcone Forofempronienie, Thebaido » Castellano, aliisque quampluribus, qui fuere » pñefentes: hujus noftri privilegii auduritate fir » mamus quotcumque in, privilegiis Romanorum » pontificum leguntur, Pauli, Seigii, Anaftafii, » Leonis, Hadriani, Eugenii, Theodofii, Val » lentiniani, Ludovici, Caroli, Othonis, Chun » radi, Henrici, & aliorum omnes donationes » fic conceffiones illorum, quas Ravennati feciffe » perhibentur ecclesix, tam in epifcopatibus, » quam in abbatibus, comitatibus, exarchatu, ex » terisque fimilibus, qux in privilegiis & prece » ptis plenius habentur, hujus feripturx noftrx » aficrtione munimus. Decernentes, & auâori » tate apoftolica ftatuentes, ut fi quis contra » hoc noftrum privilegium venire tentaverit, fi » quis contradidor extiterit, fit anathema, ma » ranatha, fitque pars ejus cum Pilato, fic He » rode, & Juda traditore. Quod ut certius cre » datur, fican omnibus diligentius obfervetur, fi » gillo nofiro prxfentes litteras ftatuimus robo » rari. Aâa funt bare Ravennx, in plenaria fy » nodo, in matrice ecclēfia, aule dicitur Agix » Anaftafeos, anno Dominicx incarnationis mil » lefimo oduageiimo fexto, imperante Henrico » tertio Romanorum Augufto, anno imperiiejus » fecundo, India. nona, tertio Kal. Mart.

O>

ANNO
CMXIST

okouoi

CONVENTUS EPISCOPO[^].

"."««■*

<ia

A[⁶⁶ papa. A <uitem jur. scriban...; bpne onico pa⁶. p» vocabulo nuto prateriae adjaAo titulo , ubique exaratum legi. Id puto ta&um , quod populi, Raven- nati prelettim provinciae, in qua ipse plurimum mo⁶ rabatur, illum nequaquam verum pontificem ducerent, quanquam tnetu impulit, de illo in tabui mentionem <cr>be facerent. Illa autem eo medo fetibebat ipse i quod efua adhuc iluAuaret anime , neque fe palam pontificem maximum ja&are , concientia deterriti» , auferet. Hrc It modo Clementem, idque, uti docui, lemel tantum, cum effet in epifeoporumconventu, fic pontificia vacaret iedea modo Vvibertum archiepik- pum, idque perpetuo, afirmabat.

ANNO
CHRISTI

PergH llimi Hb Mid: linen. pMtificio folio vac- cant: cripici. Vvitanui. fe Clement... appellate no⁶ -I: relive» teinte omnibn. ana: vMerim, le perpetuo Vvibectm trduedfcopnm vocavit . Qpoteu. nuori notatione atwe animtwiiooe eipnum ex, in qmbu- talite. ipfe fe Vvibectum nominat, eaaiaAuelte «em- pore Clementi. pepm dot, ut duo, itemtue omninu meet ie liverfi videri pcfint, Vvibertw arduapiico- piM , fit Clemen. pCmteootifex. Cumene hoc tempo- re , pontifice maximi , fummt pontifice: » fit uaverfa-

-o-as»· -βδ-^ -es· «β@· «β*

CONVENTUS EPISCOPORUM

/PUD MONASTERIUM BALNEOLENSE,

Pro dedicatione ejufdem Ecdefie* anno Chrifti M l x x x v i

CviciU.Htp.
r.1. ».

Ah» 1086. 8. Jdx/ Septetahrh dedicata. eft Se-Bdc quemadmodum oftendunt dotes que a noftris antcertioribus confirmata funt per retroada tem- pora, fic illi confirmando ftabilimus & ftabilien- do confirmamus omnia fua , videlicet que dono Regum, Epifeoporum, feu Comitum, aut Prin- cipum, vel quorumlibet fidelium uique hodie ju- fte adquivit vel quolibet modo uique in finem feculi juftie adquivierit Concedimus etiam & con- firmamus Abbatibus & monachis ipfius loci om- nem libertatem fua placita dillingendi vel judi- candi in omnibus excrtiibus vel malefadionibus quas faôa fuerint infra terminos omnium praedio- rum ppaferipit ccanpbii. /#e ut nullus. Comes aut judex feu vicarius vd cujuslibet potestatis lwmo habeat licentiam caufa eorum diftringendi vel quolibet modo fine illorum juftione dijudicandi neque in teloneo ipfius mercati neque in omni- bus locis quae praefato coenobio pertinent aliquam violentiam interendi. Statuimus quidem ut nul- lus homo vel femina ibidem placitum conftituat aut teneat, nifi prxfati monafterii abbates illoa fponte convocaverint, vel dies mercationis info- ro conftiterint. Inter haec interdiciamus omnibus univerfi ordinis hominibus vel ipfius loci vel ex- trancis ut de ornamentis ipfius loci qu* habet

habuerit nullus preffimat aliquid auferre , commutare, vendere, vel donare ad damnum vel dehonestamentum praedic ecclefie . Firmamus quoque omni auctoritate ut idem monasterium temper fit liberum & ab omni conficatiooe fe- cufum, ôc ut nullus homo vel femiru. eum ven- dere vel emere audeat, fed fecundum decreta canonum & beati Benedidi regulam omni vale- tudine inlibatum perenniter confifta]. Interdici- mus quoque fub vinculo anathematis ut nemo utriufque fexus cafteihun in predido monafterio vel in circuitu unius leugs & medie confinio faciat ; illis exceptis qui ljamfadt conftitunt, au⁶ Deus evertat. Amen. Si que ego hujus noftrc conftitutionis fic confirmationis adjutor extiterit, hunc de parte Dei omnipotentis fie beat* Marie virginis & beatorum Petri & Pauli exterorumque Apoftolorum ac prenominati Stephani protomar- tyris gloriofi fic omnium Dei fidelium & noftra benedicimus, & ut in perpetuum falvus perma- neat peroptamus. Si quis autem, quod abfit , aufu temerario effringere vel violare quolibet mo- do hoc quod conftituimus voluerit, hunc a limi- nibus .and* Dei ecclefie* extraneum judicamus , fic ab omni confortio Chriftianorum illum fegre- gamus, atque de parte Dei omnipotentis & fan- de Mari* virginis omniumque fandorum ac Dei fidelium illum excommunicamus donec digna pa- ni-

Anno ab incarnatione Domini noftri Jefu Chri- fti millefimo oftuagefimo fexto, *ra milkfima centefima decima odava, Indidione nona v^it. Idus Septembris, annoxxvni. Philippi regis Fran- corum, faftus eft conventus Epifeoporum in coe- nobio fandi S ephani protomartyris Chrifti terri- torii Bifunduncnfis ad dedicationem bafilicx ipfius protonartyrisChrifti, fimulque princpumpatri, ac reliquorum fidelium utriufque fexus, *tatis , & ordinis. Dalmatius fand* prima fedis Narbonenfis Ar- chiepifcopus, & Berengarius Epifeopus Gerun- deruis, & Petrus EpifeopusCarcaffibpcnfis, ôcBc-q vcl habuerit nullus preffimat aliquid auferre , commutare, vendere, vel donare ad damnum vel dehonestamentum praedic ecclefie . Firmamus quoque omni auctoritate ut idem monasterium temper fit liberum & ab omni conficatiooe fe- cufum, ôc ut nullus homo vel femiru. eum ven- dere vel emere audeat, fed fecundum decreta canonum & beati Benedidi regulam omni vale- tudine inlibatum perenniter confifta]. Interdici- mus quoque fub vinculo anathematis ut nemo utriufque fexus cafteihun in predido monafterio vel in circuitu unius leugs & medie confinio faciat ; illis exceptis qui ljamfadt conftitunt, au⁶ Deus evertat. Amen. Si que ego hujus noftrc conftitutionis fic confirmationis adjutor extiterit, hunc de parte Dei omnipotentis fie beat* Marie virginis & beatorum Petri & Pauli exterorumque Apoftolorum ac prenominati Stephani protomar- tyris gloriofi fic omnium Dei fidelium & noftra benedicimus, & ut in perpetuum falvus perma- neat peroptamus. Si quis autem, quod abfit , aufu temerario effringere vel violare quolibet mo- do hoc quod conftituimus voluerit, hunc a limi- nibus .and* Dei ecclefie* extraneum judicamus , fic ab omni confortio Chriftianorum illum fegre- gamus, atque de parte Dei omnipotentis & fan- de Mari* virginis omniumque fandorum ac Dei fidelium illum excommunicamus donec digna pa- ni-

anno " ninwliw» Deo & beato Scephano protomartyri fita est in honore fanât Christophori martyres . Has omnes decimas & primitias & ablatis confirmaverunt jamdiâ Ecclsiâ ianâi Epifeopi ledis Genmdcuflum- antiquit.* Acpostea, ficut fuorius feriatum est Archiepifeopus Narbonenfium & Gerundenfium Epifeopus & caneri Epifeopi qui cum eis convenerunt ad dedicationem bafilkas jamdiâ fanâi Stephani. Sub visculo anathematis predict* omnî fuis manibus confirmaverunt prclibat* Ecclesia. Nam, ficut rei verita* cogiracirar, populus olim ad Ecclq^a fiam beati Stephani ad divina officia audienda Ac ad cetera quâ fecundum «cdefiaficam confuetudinem nerefari* erant percipienda confite rudinalirer conveniebat. Er quia laboriofum erat Ac monachis Ac populo, faluberrimo initio confilio conftruâa est extra monasterium primum in honore fanâi Bresediâ Ecclesia, deinde alia in honore fanâ Mariâ, ubi populus ad divina officia audienda conveniret ; led retentum est ut in diebus onecipuanun festivitatum ad bafilicam fanâi Stephani pro recognitione matris Ecdefie vigiliis laera* peragendo cum oblationibus Ac luminaribus convenirent, videlicet in natale Domini, & in natale fanâi Stephani, & in feptuagefima, & in initio quadragesime, fit in ramis pâmarum, & ia ctrna Domini, & in parateve , & in fabbato fanâo, & in eadem Ecclesia baptifierium eadem die celebretur, & non in alia, ncque in Agemalo, rieque in Milleanicas. Similiter conveniam in die fanâo Patch & in vigilia Pentecosten ad baptifierium & in eadem nocte ad vigiliis peragendas, & in inventione fanâi Stephani . Et domnus Archiepifeopus cum confenlu Epifeoporum confituit ut in fokmnitare dedicationis pratdiâ Ecdefie, id est, in flivitate nativitatis fandæ Mariâ, ut omnes fii omniū convenient ad prôlibatam Ecclsiam, ut * Deo remiffionem & abiblutionem fuorum peccaminum percipere mereantur. Arnen. Guillelmus Ypodiaconus, qui hanc dotem fcripsit & fubfcripsit die & anno quo fupra.

NO
nn

APPENDIX ALTERA EPISTOLARUM GREGORII VII PAPÆ.

I. AD ANSELMUM MONASTERII BICCENSIIS ABBATEM.

De celeberrima Anselmi fama.

Crvghwrr epistopHt fervut frvorwH Dti, Jnfibtto
vnerabili abbati Bicttnfi, faluttm tf apo-
/oitam bnhiliu(Mém.

•puntlam XXUoniam fruâuum tuorum bonus ode. * ad
«/e « nos ufque redoluit : quam dignas grates
*Jal » Deo referimus» & te inChrifto dilcâtone ex cor-
il. mi. de ampkâimur; credentes pro certo, tuorum
(udiorum exemplis ecclsiam Dei in melius etiam
promoveri, & tuis familiis que tui precibus etiam
ab infantibus periculis Chrifto fubveniente mife-
?«.* *. ricordia poffe eripi. Nofli frater: fi iufti apud
K.7. » Deum praevaluit oratio, quid iuftorum? preva-
luit equidem, immo impetrabit fine dubio, quod
petierit. Ipſius etiam veritatis auâoritate cogi-
mur hoc confiteri : Puljatt, inquit, tf tftmittit

vobis, pftitt & atripittit. Pullate fimpliciter, pe-
tite (impliciter hnc etiam quâ tibi placeant .
Σ Simplex est oftium, funplex dator vult peti fim-
plier®, Ac quâ tibi convenient: hoc aperietur ,
hoc modo accipietis, hoc mpto iuftorum exau-
diatur oratio . Unde volumus tuam tuorumque
fraternitatem aflidue Deum orare, ut ecclſiam
tuam, ôc nos (qui ei licet indigni preſidemus)
ab infantibus hareticorum oppreffionibus eripiat,
& illos errore dimiffo ad viam veritatis reducat.
■ Querimoniam apud nos fecit quidem peregrinus
de quodam cohverfo tuo. Jnfittf Dotttinut jxfti-
tiam dile*it, ^aitattin vidit tjut : Imita-
re Dominum tuum, imitare magiftrnm, a quo
habes doârinam vite. Prccipimus etiam & nos,
ut ei iuftitiam factas coram Huberto dileâo fi-
lio noſtro, Ac (ut intelleximus) amico tuo.

IL LITERAL COMMENDATITIE

Gregorii VII. date Bereagario post conditam Romanum an. 1080.

Gngamj ftrru fvrnmno **M** oamibeu beato
Petro fidelibut falatem **tf** apofolicam

1:1spidb*
S**.

iswdi/KxMW.

NOrum vobis ommbus facimus nos anathema fecisse ex auctoritate Dei omnipotentis Patris & Filii & Spiritus sancti & beatorum apostolorum Petri & Pauli omnibus qui injuriam aliquam facere presumpserint Berengario Romano ecclesie filio, vel in peribas, vel in omni possessione sua, vel qui cum vocant haereticum: quem post multas, quas apud nos quantas volumus, fecit moras, domum suam remittimus & cum eo fidelem nostrum Falconem nomine.

III. AD AYMICUM VICECOMITEM BT NARSON BNSES.

Gregorius episcopus fervas fervorum **Dti** clero, vicecomiti Asmeico necnon aniverfo populo Narbonensi. apostolicam benedictionem libenter vobis mandavimus Ji in apostolica edit reatum incurrisse vos NN cognosceremus. Verum ubi ab eadem vos retrofixe excommunicatione cognoverimus, **tf** archiepiscopum patri vestro Dalmatia obedientiam exhibere, benedictionem beati Petri mandavimus.

* Deteripe- **Cicut** novit * prudentia vestra, inimicus humani generis ecclesiam vestram malis & filoniacis palloribus invasam quasi jus proprium longo tempore possedit. Sed condolentes necessitati & periculo vestro bonum & legalem pallorem vobis praeficiendum censuimus non aliunde, sed per os suum, id est per Christum intrantem. Qui enim aliter, id est sine Christo, ingrediuntur, fures sunt & latrones ad hoc constituti ut gregem dominicum madent & perdant. Hic itaque apostolicæ fedis benedictione & auctoritate confirmatus per exemplum laudande conversationis fus & documentum praedicationis quidquid culpa & injuria malorum pontificum inter vos commissum est Domino auxiliante poterit corrigere vosque bonus pastor fmnno pallori devotissime commendare. Admonemus itaque prudentiam vestram, ut eum quem Romana ecclesia vobis legaliter constituit, honeste & cum benevolentia recipiatis, & ei sicut spiritali patri & archiepiscopo obedientiam sit reverentiam impendatis, memores dominici sermonis fideles suos commendantis. Qui vos audit me audit & qui vos spernit me spernit. Neque enim vos ignorare volumus quod si quis vestrum, quod non speramus, obedientiam sibi contradixerit, iram Dei & vindictam B. Petri ad periculum suum provocabit & sententiam excommunicationis in Tolosana synodo a legatis nostris promulgatam apostolica auctoritate confirmabimus*. Qui vero obediens fuerit, gratia & benedictione ejusdem apostolicæ fedis gaudebit.

IV. AD SANCIMUM REGEM ARAGONENSIS fium & Pampilonensium anno 1073. feriata.

In ea Gregorius recens pontifex ceteris, ad exemplum praedecessoris sui Alexandri fecundum, et, successibusque ejus permittit liberam dispositionem omnium ecclesiarum quas ipse vel

Ancessores ipsius eripient de manibus Saracenorum vel quas ipsi in regno suo edificabunt, fedibus dumtaxat episcopalis exceptis. *Defcripte* **Ou** ex archiva regi» *Barcsnonenfi ultro mihi libendite promiserat vir nunquam fatii mihi commendandus Petrus da Marea iUuiffimuf Archiepiscopus l'Olufanuf tf Partie^{As}is. Vide publicat jolemnetyue donationis illius tabulas p-379- biftortea finopeos noftrorum conciliorum.*

V. AD OMNES ARCUIEPISCOPOS,

Episcopus, abbates, reges, principes, clericus & laicos in Narbonensi Gallia, Guafconia de Hispania regione constituitur quando Amatium, Oloronenfem episcopum S. R. E. legatum mittit in Galliam & Hispaniam.

Gregorius episcopus fervas fervorum Dei omnibus archiepiscopis, episcopis, abbatibus, regibus, principibus, clericis quoque ac laicis in Narbone^A. Gallia, Guafconia, Hispaniaque regione salutem **tf** apostolicam benedictionem.

Dilectissimi fratres & filii prudentis, vestris manifestissime notum est, quod Romana ecclesia hanc consuetudinem habuit ab ipsis sue foundationis primordiis, ut ad omnes partes quæ Christianæ religionis titulo praenotantur suos legatos mitteret, quatenus, ea quæ gubernator & redor ejusdem ecclesiae per suam praesentiam expedire non praevaleret vice sua legatis concilia, monita salutis ac morum honestatem per eos eundis per orbem terrarum constitutis ecclesiis nuntiaret, eaque apostolica doctrina in omnibus quæ sacrae religioni conveniant diligenter influeret. Proinde horum praesentium portitorem venerabilem consiatrem nostrum Amatium episcopum ad partes vestras dirigimus, ut quæ ibi vitia eradicanda sunt a fundamento evulsis plantaria virtutum Deo auctore folerti vigilantia plantare procuret. Quæ sicut nostram immo beati Petri praesentiam vos suscipere apostolica auctoritate jubemus*, ac si pro reverentia apostolicæ fedis, cuius nuntius est, vos in omnibus sibi obedire atque -um audire mandamus ut propriam faciem nostram seu nostræ vive vocis oracula. Scriptum est enim: *Qui vos audit, me audit*. Agite itaque prudenter ac religiose. Et sic vos obediens Deo & fando Petro in omnibus exhibete, quatenus ipso apostolorum principe interveniente utriusque vitæ gloriam & felicitatem consequi mereamini..

VI. AD I. DE NIGELLA ET R. DE

Bova nobiles dioceseon Noviomenfis & Ambianenfis,

Gregotui episcopus fervas fervorum Dei dilectis fil. B. Mi D
His nobilibus viris l.... de Nigella **tf** R.. de Bova^A. Hc
va Noviomenfis **tf** Ambianenfis dicecesis. falatem << .«
tf apostolicam benedictionem. vn. Spini.

Quam graviter in persecutionem fuorum offendatur Dominus; in quibus honorari fecerit atque sperni, vos dedita volumus meditatione pensare, ut sic dilectos filios priorem hoc conventum Lehenenfem Ambianenfis dicecesis, qui hujus sæculi vanitatibus abnegatis obtulerunt Domino laudis sacrificium fementipoe, non totam non gravetis, verum etiam ipsos studeatis propius honorare. Ad nostram liquidem audientiam ridentem conquerentibus noveritis pervenisse, quod vos neficimus quorum fedudi consilii minime fecerit ut

«1, GREGORII PAPÆ VII. EPISTOLARUM

ut convenit attendentes, quod laids super eccle-
fits, perfonis & rebus ecclesiasticis nulla est attri-
buita potestas, ipfos & homines eorumdem tam
per vos quam per ballivos vestras indebitis exa-
dionibus multipliciter aggravatis & affligite, ex-
tortiones & indebitas exadiones exigendo contra
iustitiam ab eisdem, & libertatem sic immunita-
tes ipsonum infringere moliendo. Qua itaque gra-
vamen ipforum monasterii nolimus clausis oculis
pertransire, nobilitatem vestram rogandam duxi-
mus attentius & hortandam per apostolica vobis
feripta mandantes, quatenus ob reverentiam beati
Petri & nostram a prxdidorum prioris & con-
ventus necnon & hominum eorumdem molestiis
sic gravaminibus dcflitantes & deflittere facientes
ballivos eisdem satisfaciatis de damnis illatis & B
injuris competenter; alloquin dilectis filiis abbati
& priori S. Cornelli Compendienfis Sucfluoensis
dicecesis, nostris damus .lteris in mandatis ut tam
vos quam ballivos ad id monitione prKtnita per
cenfuram ecclesiasticam, appellatione remota, co-
gnita veritate compellant. Datum Peniui IV.
Idus Decembris, pontificatus nostri anno tertio. *

Chr-iß

Si autem deinceps emergent t tenebris nostra
illas appendici ultima refervamut.

VII.

M epifeopor Gallia, Harbottesfis, Gafemia,
& Hifpania

Amatum Olcronenfem epifeopum, legatum apo-
stolicum constituit.

fd.Jit Bn-- Gregorius epifeopus fervas ferveram Dei, omnibat
*. 'j4 areblepifcopis, epifcopis, abbatibus, regibus, prin-
cér d cipibus, eiericis quoque, ac laicis, la Harbonenfi
lo>d<L"b- Gallia, Gafconia, Hifpaaiate regione, falutem
ptid.TvCdr. & apostolicam benedililioem.

Dilectissimi fratres & filii, prudentia vestra
manifestissime notum est, quod Romana
ecclesia hanc consuetudinem habuit ab ipsis
dationis fux primordiis, ut ad omnes partes, quæ
Christianæ religionis titulo prænotantur, suos le-
gatos mitteret: quatinus ea quæ gubernator & A
redor ejusdem Romanæ ecclesiæ per suam præ-
sentiam expedire non prvalet, vice sua legatis
concessa, monita salutis, ac morum honestatem,
pei eos eundis per orbem terrarum constitutis ec-
clesiis nunciaret, cæique apostolica dodrina in
omnibus quæ faerx religioni conveniunt, diligen-
ter instrueret. Proinde horum prxfentium portitorem,
venerabilem confratrem nostrum Amatum
epifeopum, ad partes vestras dirigimus: ut quæ
ibi vitia eradicanda sunt, a fundamento evulsis,
plantaria virtutum, Deo auâore, folerti vigilan-
ti/, plantare procuret. Quem, ficut nostram, E
immo B. Petri pneientiam, vos fufeipere aposto-
lica auâoritate jubemus: ac sic pro reverentia
apostolicæ fedis, cujus nuncius est, vos in omni-
bus fibi obedire, atque eum audire mandamus,
ut propriam faciem nostram, feu nostræ vivæ
vocis oracula. Scriptum est enim: Qui vos audit,
me audit. Agite itaque prudenter ac religiofe:
& fic vos obedientes Deo, & fando Petra in
omnibus exhibete: quatinus, ipfo apostolorum
principe interveniente, utriusque vitæ gloriam &
felicitatem confequi mereamini.

1', I',

VIII. Ad Canonic*. S. Hilarii Pidavienfis.

Privilegium pro Ecclesia finiti Hilarii Pidavienfis.

..*. >.

Gregorius Epifepeu fervas ferverent Dei dile&e
filiis Crvitis ft>Ei Hilarii Pidavienfis
falatem & apostolicam benedilitionem.

Girur ob reverentiam beati Hilarii confidit K,
I cujus corpus in eadem Ecclesia requiescit,
I cujusque dodrinæ splendor non solum de Galli-
canis partibus erroris tenebras expulit, verum et-
iam tmiversaliter refulgens lumen contulit Ecclesiæ,
inclinati vestris precibus, prxfatam beati Hilarii
Ecclesiam a Francorum Regibus & Aquitania
Principibus confrudam, cocomque prædiis ac do-
nis ditatam, in protediooe ac tuitione fedisapo-
stolicæ specialiter fufeipimus, hujus privilegium
audoritatis nostræ decreto indulgentes. Deinde
statuimus ut quæcumque bona pñefata beati Hi-
larii Ecclesia ex donatione prxdidorum Regum
& Prindpum iuste possidet, five in futurum ju-
stis modis poterit adipisci, vobis perenni tempore
& fine inquietudine aliqua illibata permaneant,
adjicientes ne quifquam deinceps Archiepifcopus
aut Epifeopus beati Hilarii Ecclesiam aut ipsius
Canonicos aut clericos excommunicare aut inter-
dicere prxfumat, led omnis eorum caufa gravior
ex apostolicæ fedis judicio pendeat. Chriima ve-
Cro, oleum fandum, coniecraciones altarium five
bafilicarum, ordinationes Canonicorum & cleri-
corum, a quocumque matueritis catholico fitte-
piatis antiftite. Ad hoc adjicimus ut eadem bea-
ti Hilarii Ecclesia foli Romanæ Ecclesiæ filibdita
permaneant, & de tanta femper libertate atque
audoritate gaudeat. Ad indicium autem perce-
pts hujus a Romana Ecclesia libertatis per an-
nos fingulos unam auri unciam Lateranenfi pa-
latio perfolvat. Si quis autem Archiepifcopus,
Epifeopus, aut quilibet perfona hujus nostri pri-
vilegii paginam agnofceens, contra eam temere
fumenire prxfumpferit, fi quæ male fada fuerint
non emendaverint, potestatis honorisque fui di-
gnitate careat, leumque fe divino judicio exifte-
re de perpetrata iniquitate cognofcant, & alacra-
infimo corpore & ianguine Dei & Domini re-
demptoris nostri Jefu Chrifti alienus fiat, & in
extremo examine diftridxultioni fubjaceat. Cun-
dis autem illi loco iusta fervantibus fit pax Do-
mini nostri Jefu Chrifti quatenus & hic frudum
bonæ adionis percipiam, & apud diftridum ju-
dicem prxmia xterna pacis inveniant. Datum
Laterani x. Kal. Maii per manum Petri fandæ
Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis ac Bi-
bliothecarii, primo anno pontificatus Domini
vu. Gregorii Papæ, indidione xi.

IX. AD CANONICOS ECCLESIAE Belvaeensis.

Gregorius Epifeopus fervorum Dei omnibus firn&a
Dei Belvaeensis Ecclesia filiis benediElioncm
apostolica fedis.

Quoniam audivimus vos perfeâe reintegratos
cum dilectissimo filio sic coepifcopo nostro
patre vestro Widone, gaudemus; fit ne quid fci-
furx ulterius fiat petimus & interdiciamus. Scia-
tis etiam quoniam quicquid cum Laqzelino ge-
stum est, nostra voluntate gestum est, multum
renitente & reclamante Domino filio & coepti-
copo Widone, etiam aliquid gravius * acerbius

APPENDIX ALTERA.

6*6

id nus obloqui priefumeute. Sed Ecclefue veftrx nobis commit!® commodo propicientia, ôc ex-communicationem a fe fadam rumpentes, qu® inconlultius aâa fuerat, eundem coeptfcopum no- firum abfolvimus, & Militi pro quo vobis & Ec- clefi® veftrx fit patri veftro minus fidelis erat re- donavimus. Unde obnixè petimus & præcipimus ne fuper hoc minus benevoli coepifcopo noftro patri veftro fueritis. Veritatem enim loquor vo- bis, quoniam nec voluit nec confcnfit . Valetè filii mei.

X. AD GERMANOS.

Gregorius Epifcopat fervat fervorum Dei omnibut- cleriat tf Dicit m regno Tc;tomorum ctoftitutit

fatutem tf apoftolicam benédictionem.

AUdivimus quod quidam Epifcoporum apud vos commemorantium, aut Sacerdotes & Dia- conî , & Subdiaconi mulieribus commifceantur aut contentiant aut negligent. His præcipimus vos nullo modo obedire vel illorum prxceptis con- fentire, ficut ipfi apoftolice fedis pntceptis non obediunt neque auctoritati fandorum patrum con- fentiant. Teftante divina feriptura facientes & contentientia par pœna completitur. Sciunt nam- que Archiepifcopi & Epifeopi tetne veftrx, quod omnibus fideibus notum effe debet, quoniam in facris canonibus prohibitum effe ut hi qui per fimo- niacam hxfefim, hoc effe interventu pretii , ad aliquem facrorum ordinum gradum vel officium promoti funt, nullum in fanâa Ecclefia ulterius miniftrandi locum habeant, nec illi qui in cri- mine fornicationis jacent Miffas celebrare aut fe- cundum inferiorem ordinem miniftrare altari de- beant. *Et infra.* Quapropter ad omnia de quo- rum fide & devotione confidimus nunc converti- mur, rogant vos fic apoftolica auctoritate com- mtonenta ut quicquid Epifeopi dehinc loquanter aut taceant, vos officium eorum quos aut limo- niace promotos & ordinatos aut in crimine for- nicationis jacentes cognoveritis, nullatenus reci- pias.

XI. AD HENRICUM EPISCOPUM Leodicenfem.

Pervenit ad nos te fratrem & coepifcopum no- A ftrum Henricum Leodicenfem Epifeopum ad Apoftolorum limina venientem ab Arnulpho Co- mite rebus tuis te expoliatum, & ad nequitis augmentum gladiis jurare compulfum quod ab- l'ta nunquam repeteres & hujus tanti (celeris a nobis tibi veniam impetrare. Cognita itaque con- tumelia tibi immo beato Petro illata, valde do- luimus, afferentes fraternitatem tuam nullis ju- ramenti vinculis poffe teneri, que tam nefandif- fime coada juraverit. Unde & apoftolica te au- doritate abfolvimus , ut non tux vel alicuius efficienti® ' ab hoc videaris innexus. Infuper etiam eadem freti poteftate, ne hoc in exemplum exteris improbis audendi peiora fit futurum, fra- trie noftro Virdunenfi Epifcopo & aliis illius pa- tri beati Petri fidelibus fummpere pncepimus ut eum ut tyrannum & Chriftiane religionis co- culcatorem impugnent & armis tam carnalibus quam fpiritualibus undique & ubique quantum poliunt, nifi digne fiatfecerit, infequantur. Volu- mus itaque ut prtffatus Epifeopus prius quoqueumque poteft Epifeopos & reliquo- facerdota tibi adjun- gat & illum Dei inimicum ad dignam fatifsa- dioem convocet. Quod ille digne pœnitere & ab- *Comil Gntrtl. Tom. XX.*

Alata reftituere noluerit, datis frbt xv. dierum in- ducils, iotro'tu Ecclefi® privetur, 6i præfato mo- do injuria beati Petri vindicetur ufque ad fatif- iadiorum.

XII. AD R. S. R. E. CARDINALEM.

Gregorim Epifcopia fervat fervorum Dti R. vene- raoui farda Romana ecclefia < ordinali tf Ab- bati Alajjaientfi faMem tf apoftolicam benecudio- nem.

Pervenit ad nos quod monachos illos qui Ec- defiam fancti Saturnini non fine licentia pro- prii Abbatis acvperant, ac deinde compellerent, tua fraternitas illos poftea quam fatif- facientes exierint excommunicavit. Quod fi ita M eff non parum de prudentia tua miramur. Unde volumus atque prxcipimus ut tam illos ab ex- communicationis vinculo fulvas quam & de ex- tero ne tam leviter in rccligiolos viros hujufmo- di fententiam feras fummpere cavere procures. Quid eff enim aliud quam auctoritati derogari in- difcrcte vel temere in quarque honeftas perfunas auctoritatis licentia uti? Quod ut de fut. ô vi- gilanter attendas folliciteque provideas, iterum iterumque monemus.

XIII. AD OTTONEM CONSTANTIENSEM epifeopum.

Gregoria; fervat fervorum Dei , Ottam Confla', tititffî Epifcopo fatutem tf Apoftolicam benedictionem.

[n>n VII. .. pad Bollad.

Perlatum eff ad nos de Fraternitate tua , quod fatif invitus & nxrtus audivi, quodque ii vel de extremo Chriftianx plebis membro ad audien- tiam noftam deferretur, feviore diftridiors di- diciplinx cenfura effet proculdubio caftigandum . Cum enim, Apoftolica auctoritate, & veridicis fandorum Patrum fententis invitati, ad elimi- nandam Simoniacam luerefim & præcipiendam Clericorum caftitatem, pro noftri officii debito Dexarfunus ; Moguntino venerabili Archiepifeopo confratri noftro, cui plures & late diiperti Suf- fraganei funt, hoc obedientir munus injunximus ; ut tam per fe, quam per Coadjutores fuos hoc Romane ecclefi® decretum univerfo Qero ftu- diofius inculcaret, & inviolabiliter tenendum pro- poneret ; Tibi quoque, 'cui pluiimus Confiantien- fis epifeopii clerus & populus ampliffime dilata- tus, ob eandem cautam fpeciales literas cudere, bulla nofta impreffas, collibuit, quarum fultus auctoritate tutius animofufque pntceptis noftis obtemperares, & de Sanduario Domini Simonia- cam hxfefim & foedam libidinofox contagionis pol- lutionem expelleres. Apoftolica namque B. Pauli præpollet auctoritas, qua fornicatores & adulte- ros cum atteris fceleratis connumerans, diffini- tam fu* juffionis fententiam fubjicit, cum ejuf- modi nec cibum capere. Prterca univerfus Ec- ckfic Catholice certus, aut virgines funt , aut continenta, aut conjuga; quicumque ergo extra hos tra ordina repetitur, inter fuie- ecclefi®, five intra Chriftianx religionis limita non nume- ratur : unde & nos, fi vel extremum laicum pel- licatui adherentem liquido cognoverimus, hunc velut preifum membrum a Corpore dominico , a Sacramentis akaris, donec perniteat, arcemus . quomodo ergo fandorum Sacramentorum diftri- butor vel mufter effe debet, qui nulla ratione

Rr po-

S. Uo. p. l. poteft effe vel particeps? Sed illa beati Papæ TbA^{ti} V^{ti} Lcon'i nos unpulit audoritas, qui lubdiaconis in a^{ti} pā^{ti} y eundi conjugii licentiam prorfus abftulit. Quod a^{ti} decretum S. Leonis poffetipres fandae Romanæ ecclefiæ pontifices, maxime doftor eximius Gregorius, ita pro lege fanxerunt, ut deinceps his ordinibus Ecclefiasticis, Sacerdotibus, Levitis, fle Subdiaconis vincula conjugalia omnino fint prohibita. Cum autem luce omnia tibi obfervanda, faftorait providentia tranfmitteremus; tu, non irfuin cor, leu deorfum in terra ponens, predictis ordinibus fi «na libidinis (ficut accepimus) laxafti; ut qui mulierculis fe junxerunt, in flagitio perlinerent, & qui necdum duxerunt tua interdidi non timerent. O impudentiam! O audaciam lingularem! Videlicet epifeopum fedis Apoftolicæ decreta contemnere, præcepta fandorum Patrum convellere, immoveropræceptis contraria ac fidei Chriftianæ repugnantia de farratiore loco, & de cathedra Pontificali fubje&is ingerere. Quapropter tibi apoftolica auctoritate præcipimus, ut ad proximam fynodum nofttram (prima) proxime (quadagefimæ) hebdomada te præfentem exhibeas; tam de hac inobedientia & fedis Apoftolicæ contemptu, quam de omnibus, quæ tibi obuciuntur, canonice relponfurus.

f^{ti} «
■ pudiloi
t^{ti}nd isaga

XIV. AD CLERICOS ET LAICOS CON- fianticnfis Epilcopatus.

Crt^{ti}or^{ti}.ti tptfcopui ferunt fervorum Dei Clericis & C
Leticit mjjortbxf d3 mittoribut, ra Cenflentienfi
ep^{ti}opeti t^{ti}o^{ti}ll^{ti}emibnt, i brttūmūi legem diti-
gentiblet, feintent . eptffilicain..bcnadiOtautH.

Mifimus fratri noftro, epifeopo veftro. Octoni literas exhortatorias, per quas pro noftri neceffitate officii Apoftolica auctoritate junximus illi, ut Simoniacam herefim de ecclefiâ penitus fua excluderet, fle cafitatem Clericorum ftudiofe prædicandam fufeiperetfle firmiter tenendam Epilcopali vigilantia inculcaret. Nam fic eam nobis Evangelicæ fle Apoftolicæ iitei^{ti}, authenticarum fyindorum decreta, fle eximiorum Doâorum præcepta infinuant, ut eam diflimulare, fle negligere, fine magno animæ noftas, fleD populi Chriftiani detrimento, non poffimus. Sed epifeopus vefter, ut nobis relatum eft, quæ paterne fuâferamus, perficere non curavit: fle ut non folum inobedientie, verum etiam rebellionis offcnfam contraheret, quemadmodum accepimus, ïalam Clericis fuis iufilioni noftne, immo beati ctri, omnino contraria permiffi; ita ut qui mulierculas habuerant, retinerent; fit, qui non habebant, illicha temeritate iubintraducrent. Quod, ut audivimus, molefte ferentes, fecundam ej feripiimus Epiftolam, indignationis ei noftre motus offendentes, fle idem præceptum iterato acrius inculcantes: tum etiam ipfum ad fynodum Romanam, quæ prima proxime quadagefimæ hebdomada futura eft, advocavimus, utLP^{ti}ctium, pro fe rationem reddat, fic inobedientiæ caulâs fi rationabiles habuerit, in audientiam totius Conventus exponat. Hoc iduo, fraires cariffimi, vobis innotefeimus, ut animæ veftras faluti confutamus. Si enim beato Petro fit ianfti fedi Apoftolicæ fronte aperta repugnans, fic contumaxefc^{ti} voluerit, liquido manilcflum eft, quod qui matrem vel patrem inhonorat, nullam a fidelibus patris fic matris jure obedientiam exigere aut querere debeat. Indignum eft enim, ut qui magiftro datreftat fubefle, magiftr^{ti} auditoribus pofitulet parite. Quapropter omnibus, ficut prædi-

Aximus, majoribus atque minori i^{ti} Deo, fle beato Bêtrô auctientis, Apoftolica auâoritate pneepimus, fi ki obduratioe liâ perfiftere voluerit, nullam ei obediemi^{ti} reverentiam exhibeatis, neque id animæ veftræ perniclem cflê putetis. Nain fi, ut toties jam prædiximus, præceptis Apoftolicis voluerit effe contrarius, ab omni illius fubje&ionis jugo beati Petri auâoritate abfolvimus ita utiivcrfos, ui cum Sactamenticb^{ti} ligatione quilibet ei fuerit obftriâus, quamdiu Deo omnipotenti, & ledi Apoftolicæ rebellis extiterit, nulla ei fidelitatis exhibitione fiat obnoxius. Non enim cuiilibet pcrion^{ti} contra creatorem fuum, qui eundis prporjendns eft, aliquis debet obedire; led debemus contra Deum fuperbicnii refiftere, ut laicm hac neceffitate coaAus «d viam iufilii^{ti} addilcat redire. Quanti enim periculi, quauixque a Chriftiana lege fit alienationis obedientiam, maxime Apoftolica: fedi, non exhibere ex diflis beati Samuchs prophète potetis cognocere, quæ landiflimus Papa Gregorius in ult. lib. Moralium procuravit exponere. Ut ea autem fint vobis in promptu, feripta tianimifimus; quatenus indubitanter fciafis, nos vobis novam non dicere, led antiquam lanftorum Patrum doftinam propalate. Hinc Samuel ait: Mellior eft obedientia quam viâima, fit aulculrare magis quam offerre adipem arietum; quoniam quafi peccatum ariolandi eft repugnare, fit quafi leelus idololatriæ nolle acquidcere; obedientia quippe viftimis jure pi^{ti}pomtur, quia per viâimat aliena caro, per obedientiam vero propria voluntas maâatur. Tanto igitur quifque Deum citius placat, quanto ante ejus oculos, reprefia arbitrii fui fuperbia, gladio pnrcepti fle immolat. Quo contra ariolandi peccatum inobedientia dicitur, ut quanta fit vinus obedientis demonfrctur. Ex adver/u igitur melius offenditur, quid de ejus laude ientiat; fi enim ariolandi peccatum eft repugnare, fit quafi leelus idololatrias nolle acquiefcere, fola obedientia eft, que fidei meritum poffidet fine qua quifque convincitur infidelis, ctti fidelis effe videatur.

XV. AD OMNES FIDELES-

Grtgwiitt eptfcopnt fervnt fervorum Dei oetenibu,
i> L brtta Jidetibur Apofkicem Jedem revert diti-
tigueuttout, Jolutem Q jipojoticuee beneditioem.

Pervenit, fratres cariffimi, pervenit utôftima- it o^{ti} o^{ti}.
mus, ad notitiam veftram, quia noftrotem-
pore innovatum eft, quod in Ptalm. inquirendo dicitur: ignore fremuerMt genteet & poptii meditate ftOti uumiai AjüterntKt Urget terne t # prm-
cipet coeiveneriaU in totueas tdierttt Domtiucm, tt
ndvernt #brjittm ejnt. Principes enim gentium, & Principes Sacerdotum cum magna muliiodine convenerunt in unum adverfus Chriftum omnipotentis Dei filium, & adverlus Apoftolum ejys
LP^{ti}ctium, utChnftianam religionemextinguerent, & hrrcticam pravitatem propagarent. Sed Deo miferante illos, qui confidunt mDomino, nullo terrore, nullaque credulitate, vel mundatw gloriæ promiffiooc ad luam potuerunt deflectere impietatem. Pro nulla quippe alia qualibet ratione contra nos iniqua conipirantes manus etrtcnmt, nili quia periculum fanâ ecclefiæ moluimus filenitio præterire, & his qui eandem tyonfatn Det non crubelcunt in fervitutum redigere. In omnibus enim terris licet etiam pauperculis mulieribus fuo patri lege, fuæque voluntate virum accipere legitime; tantis vero Ecdetiæ, que eft

fpoufa Dei & mater noſtra, non licet fecuudum* A
impiorum votum, Adetefabilemconfuetudinem,
divina lege, propriaque voluntate ſuo ſponſo le-
galiter in terris adherere. Non enim pati debe-
mus, ut filii fante eccleſi tuereticis, adulteris,
dt inavoribus, quaſi patribus ſubſticiantur, atque
ab eis vehit adulterina infamia nocentur. Hinc
multa, diverſa pericula, de inaudita crudelitatis
feclera qualiter ſint exorta, a noſtris legatis lu-
ce clarius veraque relatione poteſtis addiicere, &
ſi revera doletis, ſic contriſtamini de ruina Chri-
ſtianiſ religionis & conſuetudinis. Cuius vultu no-
num pphete adiutorii, intrinſecus certo taaido-
lore, ab eiſilem inſtrui fatiſ poteſtis. Summam
beato Petro fideliffimi, & inter primo domus
ejus unuſquique in ſuo ordine adnumerati, qui
nullo tenote, nullaue temporalium rerum pro-
miſſione potuerunt in aliquo ab ejus fidelitate de-
ſenſione avelli, de" a gremio S. matris eccleſi*
ſeparari. Sed quia, ſicut novit veſtraſſraternitas,
lieet indigno, de peccatori divinitus per Prophe-
tam dicitur; *ſilptr mtatm* & reliqua :
dt iterum, *ΟΛΛΑ, m caſſti*; velim nolim, omni
poſtpoſita verecundia, timore quoque velalicuſus
terreno amore, evangelio, clamo, clamo, de
iterum clamo, dt adnuncio vobis, quia Chriſtia-
na religio de vera fides, quam filius Dei de celo
veniens per patres noſtros nos docuit, in ſcu-
larem vena pravam Conſuetudinem, heu! proh
dolor! ad nihilum pene devenit, de immutato
antiquo colore cecidit non Wum in diaboli, ve-
rum etiam in Judaeorum, Saracenorum, atque
Paganorum deriſionem. IUi enim leges ſuas, li-
cet hoc tempore ad nuliam animarum ſalutem
utiles, nullifque miraculis, ſicut lex noſtra «ter-
ni Regis frequenti atteſtatione clarifoatas dec-
coratas, prout credunt, obſervant. Nos autem
Icculi inebriati amote, de vana decepti ambitio-
ne, omni Religione & honeſtate cupiditati atque
ſuperbie poſtpoſitis, exleges ſie quaſi ſq̄ui vide-
mur; quia p̄ſentis vine de future ſalutem de
honorem ſicut patres noſtri non habemus, nec
etiam ſicut oportet ſperamus. Et ſi ſime aliqui,
licet ratidimi, qui Deum timeant pro ſe utcum-
que, non pro communi fratrum ſalute decertant
prompta voluntate. Qui, vel quoti ſunt, qui pro
timore, vel amore omnipotentis Dei, in quo vi-
vimus, movemur, de ſumus, tantum deſudent
vel utque ad mortem Laborent, quantum ſecula-
rw milites pro dominis ſuis, vel etiam pro ami-
cis de ſisbditi? Ecce multa millia hominum ſac-
cularium pro dominis ſuis quotidie currunt in

mortem; pro celeſti vero Deo & Redemptore
~~noſtro non ſolum in mortem non currunt~~, ve-
ram etiam quorundam hominum inimicitia iu-
bire contemnunt. Et ſi lunt aliqui, immo Deo
miferante ſunt, licet perpauciffimi, qui in fa-
ciem impiis uſque ad mortem reſiſteie pro amo-
re Chriſtiane legis contendunt; non ſolum a fra-
tribus, ut dignum eſt, non adjuvantur, led et-
iam imprudentes de minus diſertti ut dementes
habentur. Sed quia hec de his familia ſpecialiter
imminent nobis, ut vobis indicemus, quatenus
Deo largiente ex vicia poſſumus a cordibus iri-
tram avellere, & virtutes in eis plantare: rogi-
mus de obſecramus in Domino Jeſu, qui nos ſus
morte redemit, ut tribulationes de anguſtiasquas
patimur ab inimicis Chriſtiane Religionis, cur
de qualiter patiamur, diligenter inveſtigando iu-
telligatis. Ex quo eniſſi diſpoſitione divina ma-
ter eccleſia in throno Apoſtolico me valde indi-
gnum, & Deo terte invitum collocavit, ſummo-
pere procuravit, ut ſanda eccleſia ſponſa Dei
Domina, de mater noſtra, ad proprium rediens
decus, libera, de caſta, de catholica permane-
ret. Sed quia boſti antiquo hax omnino diſpli-
cent, armavit contra nos membra ſua, ut om-
nia in contrarium verteret. Ideo in nos, immo
iſq̄ Apoſtolicam ſedem tanta fecit, quanta facere
a tempore Conſtantini magni Imperatoris nequi-
vit. Nec valde mirum; quia quanto plus tem-
pus appropinquat, tanto amplius Chriſtianam re-
ligionem extinguere decertat. Nunc autem fratres
mei cariſſimi, diligenter qu* vobis dico, audite.
Omnes qui in toto orbe Chriſtiano cenſentur
nomine, de Chriſtianam fidem vere cognofcunt,
ſciunt de credunt beatum Petram Apoſtolorum
principem eſſe omnium Chriſtianorum patrem,
de primum poſt Chriſtum paſtorem, ſaſtamque
Rom. eccleſiam omnium eccleſiarum matrem de
magiſtram. Si ergo hoc creditis, de indubitanter
renetis; rogo vos de praecepto ego qualifcumque
frater, de indignus Magiſter veſter, per omni-
potentem Deum adjuvate de ſuccurrite p̄nedito pa-
tri veſtro de matri, ſi per eos abſolutionem om-
nium peccatorum, de benedictionem atque gra-
tiam in hoc ficculo, de in futuro habere deſide-
ratis. Omnipotens Deus a quo bona cunſta pr-
cedunt, mentem veſtram ſemper illuminet, eam-
que ſua dilectiooe ac proximi ſecundet: ut me-
reamini p̄nſatum patrem veſtrum de matrem cer-
ta devotione debitores vobis facere, de ad eorum
ſocietatem, ſine verecundia pervenire; Amen.

ANNO
CHKIST1

ANNO
CHRISTI
>0<<

A

VICTORIS PAPÆ III.

Vidor, patria Beneventanus, nobili ſtemmate
proenatus, cui nomen ante Deſiderii fue-
rat, conſilio Gregorii ſeptimi jam morituri, poſt
interregnum unius fere anni, ex monacho Caſſi-
nenſis « epifeopo Oſtienſi rieſtus eſt pontifex ejus
nomims tertius, anno Chriſti Redemptoris m̄ xxxvi.
Coofecratus ſeptimo Idus Maii anni ſequentis,
adverſiſſi improbo Saraceno Itali Utora /agiter
infeſtantt, Chriſtianofim captivo abripiente,
militarem expeditionem convenit. Qpa fortuna,
qua ve p̄ſperitate, Leo Oſtienſis his verbis enar-
rat: Conſilio itaque cum epifcopis de cardinali-
bus

habito ex omnibus fere Italic popubus exerci-
tum congregans, iUiſque vexillum beati Petri apo-
ſtoli tradens, ſub remiſſione peccatorum omnium
contra infideles...impioſque...in Africam dirigit.
Chriſto itaque duce ingreſſi Africam c̄tn̄nm mil-
lia pugnatorum occiderunt, urbe illorum pr̄ſci-
Sa capta de occiſa. Porro ne quis ambigat hoc
ci nutu coniiſſe, quo die Ghrifiani viAores
evafcre, eo etiam Italiae nuntiata viſtoria eſt. Poſt
Guibertum alioſque ſchiſmaticos ſynodali ſenten-
tia condemnato de excommunicato, feliciter
inquit idem Leo Oſtienſis, migravit ad Domi-
num

Rr 7

num

Gnerei Tom. XX.

num xvii. Kalendas Octobris, anno dominice incarnationis millesimo octogelunoieptimo. Scpul-
 <A 1,1 ipia capituli abtide, ubi triduo ante obitum sibi fepukrura préparait mandaverat. Epitaphium, quod sepulcro qus mfcilptum erat, apud Leonem Ofbenfem invenitur bis verbis, conientum.

Quia farim, wi fad, fualik, juantufym, do
rrn
A 1>|| fate win, aurea feripta docent)
Stirps mihi magnatum, Beneventus 'patria', MNq
Eft falideriliu, Cafut decus.
bitadam fanfam, matrem K putriam^ue, propta
twa/
Sternens huc propero, monachas efficior.
Abies debsnc faHus, ftadaí prêtempore totam
Ut nani rfpiofur, hanc renovare locum.
Interea faram Romana clarus in urbe
Presbyter ecclesia, Petre btete^ tua.
Hoc tenis btitris minas amrn tñHus honore
Piflor apotolicam (cande debinc foliam.
Qaatnor ftimis vix meqñhns inde peraffil,
Bis fex laitra gerens mertans hic tumulor-
Solif Virgineo ftahat lax ultima figno,
Cum me fol veras hinc tulit ipfe Deus .

Additio Philippi Lassi S. J.

E chronico Pirdane^fi Hugonis abbatis Flavina-*
pnfis peg. 232 Tonr.l. Nova Bibliotheca
mff. librorum

Dixit Urbanus papa in quidam epistoja fua Dominus nofter papa Gregorius beate ac digtue meinorie ctim apud Salernum gravi detineretur infirmitate, unde ipfe poſtea obiit, conenerunt ad eum epifeopi & cardinales Romam qui ibidem aderant : rogantes cum ſe poſtulan-tes, ut quem ſibi vellet ſubrogari ſucceſſorem tn pontificatu eis oſtenderet. Ar ille fecum aliquan- tulum cogitans, haec illis verba dedit: Quemcun- que horum trium, Luceniem ſcilicet epifeopum, Oſtienſem, aut archiepifcopum Lugdunenſem ha- bere poteritis, in pontificem eligit. De excom- nunicatis autem ſunilirer requiſitus reſpondit -P
 Preter Henricum regem diſtum ſe Ravennatem archiepifcopum, niſi forte ad vos prout vobis vi- debitur, ad dignam atque canonicam venerint ſatiſfa&ioncm, ſe prter omnes principales per- ſonas, qu* aut conſilio, aut auxilio favent ne- quitis illorum & impietati, omnes abſolvo ſir benedico, quicumque me hanc Habere poteſtatem ſpirituaſem in vice S. Petri apoſtoli credunt m dubitanter.
 Poſt Gregorium Deſiderius Caſſinenſis abbas pontificio Romanae urbis aſſumpto Viitorem ſe nominavit. Cuius qualis fuerit eleſtio, promotio ſit confeſcratio, domnus Hugo Lugdunenſis ſatis evidenter expreſſit ſeribens comitiſc Mathildi m haec verba.
 Hugo fanſla LtuduneUſis eccleſia fervas diſctif-
 . MMhua. fima in Cbriſto faori- 'M—divina cmſolatenit
 uherrimam gratiam.
 Quot ſe quantis ſandae Roman* eccleſiae lile-
 rü & reverentiſſimae memorie beati Anfelmi, & veſtris tam legationibus, quam ſe literis coa&us Romam venerim, quantoque tempore in pani- bus Italic conua officii mei propoſitum mora- tus ſun, prudentia veſtra doceri non indiget : Eledionem vero Caſſinenſis abbatis antequam ego Romam venerim ſaſtam ſufficienter auſiſtis, cui tam ego, quam & exteri fratres mei ſanſctRo-
 Amane eccleſi* filii, diligenti magis gloriam ho- minum quam Dei, pro temporis infirmitate «f- lenium prebuimus. Poſtquam autem ad montem Caſtiffuni, quo ipſe jajn preoeflerat, Rome ali- quandoiu'morati ipſius ducatu pervenimus, 'eit ejuf- dem familiaribus nobiſeum colloquiis, dumvide- licet nefand ftimos aſtus ſuos in auribus epifeo- porum ſe cardinaliqm jaſtanter refutare non em? beſceret, copioſius neceſſariodeprehendimus,quam intolerabiliter Deum in ipſius cleſtione offenderi- mus. Quis enim, niſi ex ipſius oreaudi&t, un- quam crederet, Henrico dido regi fidem cum dediſte, ut de obtinenda Romani imperii corona fideliter ebm adjuvaret? Aut cujus accuſatio con- tra talem virum reciperetur, niſi ipſe, quali ad
 B cumulum gk>ne fur adferibendo, nobis narraſ- ſet, prxditum regem ad invadendas terras beati Petri nunquam niſi ſuo conſilio & perſuaſione animaretur, Romam tranſiſſe? numquid non de lirans videretur, ſi quis Romanum eleſtum poſt abſoluiionem a beatiffimo papa Gregorio fufee- ptam excommunicatum garriret, niſi ipſe Atto- nem cardinalem Mediolanenſem eleſtum a pr- diſto papa eodem abbate ſubſcribente publice ex- communicatum, ſit ſine poenitentia defundum, non ſolum beatum in communi noſtra audientia prae- dicare prefumeret, verum etiam ſeipſum non in aha, niſi in qua ipſe eſt, gloria futurum ora- ret? in quibus omnibus dilectiffimos fratres no- lires H. & B- cardinales, quos vobiſeum eſſe putamus, telles advocamus, qui vel ipſi de ejus ore auſierunt, vel bonis viris, quibus indubitan- ter credunt, referentibus, ſe auſiſte dixerunt. Quoties decreta domini fui papae Gregorii, alio- rumque ſandorum patrum noniblum verbo aper- te improbaverit, verum etiam manifeſtis operi- bus poſtea deſtruxerit, ih quot & quibus locis eledionem ſuam non ſecundum Deum, fed tu- multuarie ſaſtam aſſeve^aru, publice reſutaverit, & nunquam ſe acquieviſſe, vel in perpetuum ad- quieturum ſub terribili atteſtailone affirmaverit : quaeſve perſonas eledionem reddendo eccleſie, idoneas eligi in Romanum pontificem dixerit, inter quas quandam vobis ex nomine, Metten- ſem ſcilicet Her. quorumdam conſilio ſenſit
 P * quoniam vobis magna ex parte manifeſta funt/ Fortej..
 & epiftolarem modum excederent, ex ordine feri- bere omittimus. Nunc vero cum jam tandem poſt tantum laborem inaniter tnſumpum reſpi- rare videamur, & eledionem totiens reſutatam & eccleſiae redditam, divina gratia, ſe veſtro ſul- ti conſilio dcauxilio inproximo libere facere ſpe- rabamus, ſub occaſiohe eligendi R. pontificem concilium in Capua, ſicut illarum partium apo- ſtolicus vicarius congregavit. Ad quod ego, ſe abbas * Maſtilienſis, atque archiepifcopus Aque- niſis apud Salernum commorantes, ab epifeopo ſopoñ^ Officni, & principe Salernitano, A Conciano R. ex parte vicarii & R. eccleſi* invitati, ut communi conſilio R pontificem eligeremus, ve- mendo obedivimus. Dux etiam quibuſdam cir- cumventionibus a Jordane principe juvenilliter ille- ſtus, jjiuc venu Cum etgo de propoſito nego- tio tra&are diſponeretnus, abbas quibuſdam mol- libus & geſtuos repulſionibus fautores ſuos epif- copos & principem ad compellendum ſe provo- care ccepit Comperta autem verſiua ſua, cum pnediſti ad reſtitutionem fui quaſi invitum cum compellerent, noa praeſignati cum Oſtienſiepi- ſeopo ſe Witmundo monacho, ſitquibuſdamaliis conſtitium habuimus, qualiter aſtuic illius con- trairemus. Poſtquam ergo ipſe jam paratus erat inſignia pontificatus reſiſcere & cleſioneni etiam
 in

bjj **VITA VICTORIS PAPÆ III.** **ip**

ANNO CHRISTI ■ M4

in ipfo conventu multoties refutatam iterum in Ktsrtalarlo Chaiaffa ttaat PE ffoelleiii Dash-
fe retorquere, prxdidorum confilio, nos tantam
hominis levitatem * propofiti fui mutabilitatem
improbantes, in audientia omnium nos nequa-
quam affenfum pntbituros diximus; nifi de qui-
busdam contra famam fuam, fic tanti ordinis
dignitatem que poil eledionem fuam nobis ife
eo innotuerant, primum canonice examinatio fie-
ret. Quod ipfe indigne ferens, neque ad exami-
nationem venturum, neque eledionem unquam
fuicepturum fe publico affirmavit. Sicqlic data
nobis iterum licentia ab eo quem vellemus eli-
gere, excqtions brachia fua, cepit a nobis rece-
dere, cum VFitmundus ex confilio Officmis epi-
teopi publice exclamavit, infamem perfonam
non debere in Romanum pontificem eligi, vdB
oruiuari cum. confaret cum indubitanter in-
famiam incuryiffe, quoniam quidem excommu-
nicationem domni papx Gregorii per annum in-
tegrum & continuum, & eo plus fine canonica
pernitentia fuffinuiffet. Taliter itaque difbluto
conventu, & quia nox imminebat, nobis rece-
dentibus, remanfit dux cum eo, retento fecum
Offienfi cum emeris R. epifcopis & cardinali-
bus. Ubi cum diu rogando dux inftitiffet, ut
quemdam Alfannum in Salernitanum epifcopum
conlecraret, fed Offienfi contradicente abbas vo-
luntatem ducis implere non auderet, quoniam de
manifeftiffima ambitione Alfannus convictus fue-
rat, dux graviter indignatus rceffit ab eis, Ab-
bas igitur gratia deflitutus, quoniam fine eo ad
Rom. pontificatum afpirare defperabat, profunda
jam nocte eundis dormientibus legationem ad du-
cem miit, deque duce ad abbatem redeunte, fic
abbas gratiam apud ducem ut papa fieret, fic dux
quod querebat obtinuit apud abbatem, ut Alfa-
nui confecraretur icquenti die, videlicet domini-
ca in palmis, ex prxepto abbatis id fe eundis
facere rcfpondentibus. Eadem itaque die cum poft
prandium abbas, dux, fic princeps, uterque a io-
mno meridiano furrexiffent, fole dediuante ad
inferiora, fed vino obtinente fuperiora, heu,
proh dolor! abbas pro mercede nefandiffimx con-
fectionis, fultus auditoritstc ducis, pluvialem
tibi ipfe impoiuit, Offienfi fic nobis inconlultis
Oc prorfus ignorantibus. His ita geftis cum Offien-
fis epifeopus nobifeum bene per omnia cucur-
ridet, ut vidit quod abbas per potentiam princi-
pis Jordani ad confecrandum fe Romam ire in-
tendebat, timens forte ne lui dignitate privare-
tur, fi ab alio prima manus conlecratio ei im-
poneretur, converfus eft in die belli; & imme-
mor fadus propofiti, & fa&z nobis fponfionis,
quod dicere pudet, cum abbate pacem faciens,
reverentiam ei per omnia ficut papas periolrit.
Qualiter autem, vel quomodo Romam ire dit
ponat, quoniam prefentium lator, & peregrini,
quidquid poftquam a nobis recefferunt per Ca-
puam tranfeuntes de hujufmodi apparatu Heri
viderunt, x& aliis referentibus didicerunt, ipfo-
nibus vobis referre poterunt, inutile iudicavimus
feribere.

h. n. Hic igitur confecratit ab Offienfi epifeopo,
cum miffas apud S. Petrum diceret, intra adio-
nem iudicio Dei percuffus eft. Et quamvis tar-
de, cognofcens fe erratic, ficpfe depoluit, ficacit-
is fratribus de monte Caffino, qui fecum ade-
rant praecepit fe illo deferri, & in capitulo non
ut papam, fed ut abbatem fepeiliri.

Exiit ad uadru Matutdm Caauffa& & al.
tin Hagtaic ejafdat La^daan^i arbicpjt^?i. tpi.
fitta, ad ans rtat amme ptrlaet, edalli t

ANNO CHRSTI *****

ΓΜΜ.
Malbūdi dilcilifiata i> Cbrl/» forari at, wuta
folia hati Pttri /M-a foaUa Lntditan^it iclt<fia
Jitrvat, falxtat ia taritait aaa foila.

Quamvis triamus, venerabilis domina., hocfo-
ium te fapere, hoc foium inhianter te querere,
quod ad honorem Dei, & apoftolicz fedis per-
tineat, tamen diflimulare non potliimiis, quæ ex
abundanti pietatem tuam fuper hoc ammonea-
mus, ut fandis deficiis tuis parvitatibus noftrix
ftudia adjungamus. Scimus quidem qualiter fu-
pra femineum modum in-virili pedore ferven-
tem caritatis flammam concipiens, in exemplum
fada iis omnium principum, ut cuti te. que
temporali potentia, & opibz uabnVvfJfeda
pro nomine Domini expendiffe, & mundpfuro-
tem, potestatemque tenebrarum, fidei armatura
civicile cognoverint, fimiitcr fc & non fecille
erubefcanr, fic facere prompta devotione non du-
oitent. Sed inter hxc, dilectiffima domina, ad
mentem tibi flepe reducendum eft, ut in omni-
bus modis contendas utque in finem perfeverare,
& gloriola principia feliciori confummatione per-
ficere, qilia ficut prudentiam tuam per Spirituel
edodam cognofcimus, tunc (alutis & præmio-
rum certa fiducia eft, cum uique in finem fan-
di propofiti perfeverantia dilatatur. Habetis li-
quident in hac re fiditunos adjutores., & beni-
gnos devotionis yeftraz apud Dominum commen-
datores: piiffimum icilicet patrem noftrum fan-
d« memorix papam, & beatum A. ; . . Lu-
centem epifeopum, qui ficut cum adhuc vive-
rent, in omni pietate & iuftitia vos inftituxerunt,
ita nunc ab illo zternz quietis fimi, in quo eos
receptos efle confidimus, meritis tuis & precibus,
caritatis vcfine opera commendabunt, ac amo-
rem perpetux vitæ, quo ineffabiliter fatiantur,
devotionis veftræ vifceribus inſpirabunt. Eorum
itaque patrocinii adjuva in confidendo Romanas
ecclefia totis viribus accingimini, fummo opere pro-
videntes, ut talem ibi perfonam eligi contentia-
tis, in qua poſſit efle fic tantorum laborum fi-
nis, fit animarum falus, inimicorum confufio,
& apoftolicæ reparatio dignitatis.

Et nos quidem licet de reparatione eledio-
nis domni abbatis montis Gtffini a quibusdam
fanfrz ecclefia Romane epifcopis & cardinalibus
presbyteris difſenferimus, unde aliquibus illorum
cur nobis aliter videretur, etiam apud Capuam
palam rationes reddidimus: tamen fcire vos vo-
lumus ab unitate eorum, quia incorpore fandz
ecclefia ad ierviendum beato Petro divina digna-
tione compadi fumus, nec difceſſit, nec in per-
petuum, Deo miferante, difceſſuros, immo ha-
bere propofitum apoftolicæ fedis profectibus, mo-
dis omnibus defervite. Præterea notificamus una-
nimitati vcftræ a monachis Cluniacenſibus nobis
tantas fupergreſſiones fic injurias inferri, ut nullo
modo eas zquanimiter fuftinere valeamus. Et
quidem anno preterito, antequam Romam ten-
deremus, compertum nobis foerat, abbatem in
fanda paraſceve orationem, quam pro impera-
tore facere confueverat, quæ nunc pro excom-
municatione & depolitione Henrici a domino pa-
pa Gregorio fada, imeroofita eft, publice cele-
braſſe, de quo cum eundem ad rationem potuiſ-
ſemus, confeſſentia debilitatus reſpoſidit; oratio-
nem illatam pro imperatore quolibet fe dhriffe.
Cumque ex circumſtantia ipſius orationis ad Ro-
manum eam ſpecialiter pertinere imperium pro-
fequeremur, quia ex apoftolicæ (edis iudicio nunc
vacaret, veritate oppreſſis conticuit, neque ta-

63f V^?M MOGUNTINUM ,T G*

men debita poenitentia errorem cognitum etnen- Afetamorationeminterponeret, iudicium nobifeumi
/-««■(«t1 ^°A reditum vero noftrum, cum effrena- fchm preniffa nullis octafionibus riedmavtt,,
..s*, l invJdion' monachorum fisorum rcffictre cona- epioponind Tamen qui aderaut ftudiis dftoordia ,«u'ri
remur , objecit nobis quafdam litcws, quasdice-
bat a papa Urbano fibi dfeettas., ta qutbus continebatur, ut tam ipfe quam fenfti fratres fui a
communione noftra, & Ricardi Maifilienfis ab-
ftinere curarent , iq fub pmtentione licerarum
noftras injurias retineret. Que litterr cdtatraapo-
lolicum moderamen , de gravitatem condite ,
manifefta mendacia continebant A tempore enim
eie&onis que de abbate Cafinenfi fafta eft, uf-
que ad conventum Capus habitum, integri an- R
fpadium ptoteftantur exaftum; cum verum fit@mus, iepifcopu fenftae ecclefi* Romane filijs, de
in co fpatio nullatenus annum integram evolu-
tum. Inter alia autem unumimpudentiftimemem-
tiuntur, quia a communione Romane ecclefi*
nos fponte noftra fejUnximus: cum tctis nobis
fit confcientia nqftra, & caritas , qua in' Do-
mino copulamur, nos non folum communionem
eorum non evitaffe, fed omnibus hoc perfuaden-
tibus reftitiffe. Adhibito ergo nobis 4onfratrum
& coepifeoporum noftrorum confilio, & per eo-
rum manum inter nos 0c abbatem colloquio con-
fultato, cum mdiigeret nos aliter cum illo con-
cordiam non habituros, nifi culpa cognita prss

65» MOGUNTINUM CONCILIABULUM ALTEKUM

Anxo i086. cerans Ghiberti antipapa legatu celebratum.

ī» 4 u tvn b MW**TM9 conciliabule cxCclefi* feriptis roboraverant. In quo conventu idem
P»S« u» O auHoritate uirfym bifgrici Saxonies evici dm Cadar omnibus tui regni optimatibus, Ducibus ,
proxime faccedentibus «air iMog«nr>» cnciliabula Marchionibus, Satrapis, epifeopis aflentientibus,
conveniffe; aliud quidem jam fupra traditum eft ; & collaudantibus Ducem Boemorum Wratiflaum
faxreff de titero diffiffie. Quid in ri gefinin jit , tam Boemi* quam Polonis, pnfecit & impo-
ex xmulfin Saxone Ettardixno prinsxt, dem ex nens capiti ejus manu fua regalem circulum ,
CofneaPragenfi xndto euexratins delineabo. Hxcigi- juffit archiepifeopum Treverenfem nomine Egil-
txr AxMifta. bertum ut cum m fede fua Metropoli Praga in
Imperator Wratizlaum ducem Boemis, tam regem ungat, de diadema capiti ejus imponat.
Boemis quam Polonic pnfecit, & imponens capi- In eodem concilio Pragenfis pful Jaromir
piti ejus manu fua regalem circulum, juffitEgib- feripta fu* antike querimonis mprefentac de
berto Ttrverenfi archiepifeopo, ut eum in fua Moravienfe epifeopo, Joanne fupra memorato ,
Metropoli Praga in regem ungeret de Diadema qui quamvis eodem anno jam ab hoc feculomi-
capiti ejus imponeret. In eodem concilio frater grarat, tamen- valde prsxavens in futurum pae-
ejuidem ducis Gebehardus Pragenfis prsul feri- didus prsul & agens per amicos pulfat 'aures
pta iu* antiquae querimoni* prefentavir, de JoD Caefaris, ne Iterum in eodem loco alius fubro-
hanne Moravienfe epifeopo, qui eodem anno ab getur epifeopus. Repicat coram Omnibus privi-
hoc feculo migraverat. Replicavit etiam privile- legium olim a fanfto Adalberto epifeopo fuoan-
gium fanfto Adalberto przdeceffori fuo a Bene- teceffore, confirmatum tam a papa Benedifto
difto papa de imperatore primo Ottone confirma- quam a primo Ottone imperatore. Ad cujus ju-
tum. Unde faftum eft, ut Wrarizlaus dux, de ftam querimoniam imperator motus precibus du-
frater fuus Conradus eidem Gebebardo epifeopo cis Wratislai, fratris ejufdem epifeopi, de con-
Moravix parochiam reproffirentur de redderent. filio archiepifcopi Moguntini Wexdonis, de alio-
Cujus redintegrationis auctoritatem imperator rum bonorum, qu* juftiti*favebant, novum a»
in charta deferibi, de figilli fui impreffionejuftit in figuro fere ejuidem tenoris addit privilegium, &
figniri., Afta funt haec Mogunti* III. Kalend. figno imperiali confirmat, ut in fequentibus pa-
Julii : tebit. Cujus'privilegii formam, fi huic operi no-
ftrō inferamus, non fuperftuum fixe «ftimamus,
Sed multo aenratins concilii bujxi bifloriam pro- continet enim hunc aut hujufmodi textum.
fiffiitxr Cofmas Pvagettis chrome.lib. z. xbi & di- ta rwawar jitaAe & individmt Trinitatis. taem-
pūma Henrici imperatoris pro redintegratione Pre- riam ttrims divina favente clementia Romanontm
epifcopatxs m eo concilio datum affert, ex E imperator asgftftxs.
ano de patribus ejufdem Concilii eradimur.
Aono D°m· Iocarn MLXXXVI. jubente de Regio nomini de imperatorie dignitati con-
« peragente Romanorum imperatore tertio Henri- gruere novimus, ut ecclefiarum Dei utilitatibus
co Augwfto, celebrata eft fynodns magna in ur- utique opitulantes, damna deinjurijs earum qua-
be Moguntia. Ubi IV. archiepifcopi de XII. pr* cumque neccfte fuerit, ' propuifemus. Qiapro- · · · M*·'·'
fuies, quorum nominapoft docebunus fimul cum {«ter univerfis Dei notifque regni fidelibus tam ,u<'
abbatibus moaafteriorum, de exteris fidelibus re- uturis, quam prcfentibus, notum effe volumus;
fidentes, plurima decreta fuper ftatu fanft* ec- qualiter ndclis nofter Pragenfis epifeopusGebhar-
dus

CONCILIABULUM.

HENRICI IV. IMP. ANNO 1058

gj* dus fxpe confratribus fuis ficcoepilcopis, oeterif-
 que principibus noſtris, ac novitUme nobis con-
 queſtus eſt, quod Pragenſi epifeopatus, qui ab
 initio per totum Boemic, ac Moravie ducatum
 tmus fic integer conſtitutus, fic tam a papa Be-
 nedicto, quam a primo Ottone imperatore, fic
 confirmatus eſt; poſtea anteceſſoribus con-
 ſenſu iſa folia dominantium poteſtate lubinthronix
 to intra terminos ejus novo epifeopo divdus elice
 fic imminutus. Qui cum Moguntie coram lega-
 tis apoſtolicis fedis, pteſentibus nobis, ac plerif-
 que regni noſtri optimatibus, eandem querimo-
 niam intuliffet, ab archiepilcopis Wezlone Mo-
 guntio, Sigevino Colonienſi, Egilberto Treve-
 renſi, Liemaro Bremenſi, ab epifeopis quoque
 Liederico Virrundenſi, Conrado Trajedenſi,
 Udalrico Eiftetenſi, Ottone Ratisbonenſi, cum
 aſſenſu laicorum, ducis Boemorum Wratiſlai, fic
 fratribus ejus Conradi, ducis Friderici, ducis Lu-
 toldi, palatini comitis Rapot» fil omnium qui
 ibidem convenerant, piimitiva illa parochia cum
 omni terminorum fuorum ambitu Pragenſi fodi
 eft adjudicata. Termini autem ejus occidentem
 vertus hi funt. Jugati que tendit ad medium flu-
 minis Chub, Zedlez & Liufena, & Dafena
 Liutomerici, Lemuzi ulque ad mediam filvam
 Jua Boemia limitatur. Deinde ad Aquilonem hi
 unt termini: Bovane, Chonvati, fic altera Hro-
 varizlafane, Trebovane Riborane, Dedolfene uf-
 que ad mediam filvam, qua Mikianorum occur-
 runt termini. Inde ad orientem hos Huvios ha-
 bet terminos; Bug fcilicet & Ztir cum Cracova

Ac civitate, provinciatque r» i Wag nomen eft cum
 omibus regionibus ad pradictam, urbem pertinen-
 thus, qu» Krakova eft. Inde (Jngarorum limi-
 tibus additis ulque ad montes, quibus nomen eft
 Jeitri, dilatata procedit. Deinde in ea parte .
 qu» meridiem reſpicit, addita regione Moravia
 ulque ad ftuviuin, cui nomen, eft Wag, & ad
 mediam filvam, cui nomen tft Mare, & ejuf-
 dem montis eadem parochia tendit, qua Bava-
 ria limitatur. Mediantibus itaque nobis, fic vom-
 imini principum aſpirante iuftragio paſum eft,
 ut dux Boemix, Wratiſlaus & frater ejus Con-
 radus fupradicto Pragenſi epifeopo fratri luo pa-
 troſtam iudiciali ordine rcuultam ex integro
 reproficrentur fic redderent. Proinde nor rogatu
 ejuidem epilcopi rationabiliter induſti Pragenſis
 cpifcopatus redintegrationem noſtre imperialis au-
 thoritatis edião illi & fucccfſoribus ejus confir-
 mamus & ftabilimus inviolabiliter decernentes,
 ne ulla poll hac cujuſlibet conditionis perfona,
 vel ulla iocietas hominum, Pragenſi eccleſie quic-
 quam fui juris in prænотatis terminis alienare
 przfumat. Cujus redintegrationis & confirmatio-
 nis auctoritas, ut omni zvo habilis & incon-
 vulfa permaneat, hanc chartam inde conſcribi, quam
 (ficut infra apparet) manu propria laborantes,
 impreſſione ſigni noſtri juſſimus inſigniri. Data
 III. G. I. Maii anno Dom. Incarn. MLXXXVI
 indidione IX. Anno autem Domini Heinnci,
 regni quidem XXXII. imperii vero III.
 Signum Domini Heinrichi tertii Romanorum
 imperatoris. Auguſti... a

&

CONCILIIUM CAPUANUM

QUO VICTOR RESUMPTIS INSIGNIBUS PONTIFICALIBUS,

qu» praeter voluntatem eleâus refignaverat confecratus fuit, anno Domini MLXXXVII.

DE rebus in hac fynodo geſtis Leo Oftienſiſ) Solcmnitare perodia, cum Capuano ac Salernita-
 rerum infpedor his verbis enarrat: Sequen-
 ti anno (miliclimo odogefimoleptimo) apud (a-
 puam epifcoporum congregato concilio, cum ipſe ele-
 Haſ una cum epifeopis cardmalioſq; concilio pra-
 fideret, Cincius enim Romanus conjul, cum nobili-
 bus plerifque Romanis, Jordaniſque princeps Capua,
 tJ Rogerus dux cum omnibus fere ſuis optimati-
 bus, adeſſet; finito concilio, rurfus ex imperato il-
 lum clerici & laici precibus multis lacrymifyxe fa-
 tigant: ficque biduo immoſilis perſtitit. Tandem du-
 ce, ac principe, epifcapifque Cfidelibus exteris, ad
 ejus veſtigia flentibus, villus precibus ac rationibus
 ceſſit, dcBlenemque prateritam, crucem ac purpu-
 ram reſumendo, firmavit duodecimo Kalendas Apri-
 lis, dominica in ranis palmarum. Inde Cajſtrum
 reverſus ibi pa[cba celebravit

in principe Romam perrexit, ac juxta Oftien-
 ſem uroem Tiberim cum omnibus tranſiens, gra-
 vi languore comprehenſus extra porticum [anili
 Petri tentoria fixit. Et quia Ravennas bareſiar-
 cha, qui vivente Gregono papatum nvaſerat [an-
 ili Petri eccleſiam armis tenebat; inſtantibus mi-
 litibus principis, eadem die recuperata eccleſia
 eji. Dominica vero atceſſianem jub[eq;eunte Ro-
 manis fere oſmious trans Tiberim magna cum
 frequentia celebritate occurrentibus, ele&us ipſe ab
 epifeopis Oftieufi, Tuſculano, Portueſſi, & Alba-
 nenſi, cardinalib;que, tJ epijcepu, & abbatibus,
 affyientibus plurimis, eccitſiajico more {aera-
 tus dT in apoſtolica fede locatus eft feptimo idus
 Maii.

CON

<3® <3© <3g> @©i3 £> €©

<< 9 <3© (3 AE

CONCILIVM BENEVENTANVM

Q.UO GUIBERTVS ANTIPAPA

Cum fuis fibi adhaerentibus epifeopis fchismaticis excommunicatur, anno Domini m lxxxvii
tempore Vidoris pape III.

a « i < » c. (i) **IV** Es i> frmdo hac Beneventana gefias refert
Leo Offlerfii bhro 3. capite 71. bis ver-
bis; Vidor autem tertius egreffus urbe admona-
ftorium venit, fociatifque fibi epifeopis & cardi-
natibus, ecclēfiam fandī Nicolai in Pica folen-
niter dedicavit, Menfe vero Augufto fynodum ce-
lebrare cum Apulia de Calabria epilcopis, nec
non Principatum ftatuens, Beneventum perrexit.
In qua idem apoftolicus praelidens ait: Novitve-
ftra dilectio, cariffimi fratres dcoepifcopi, (ne-
que latet orbem univerfum) fimda Komana &
apoftolica fedes, cui Deo audore ddervio, quot
adverfa pertulerit, quot denique per fimoniacc
hserereos trapezitas malleis tunfionibufque périra-
da fit, adeo ut columna Dei vivi videretur jam
pene concuffa mutare, & fagena fummi pifcato-
ris intumefcentibus fludibus difrumpi, ac naufragii
forte perire. Guibertus enim haerefiarcha, qui
vivente lands memoria pradceftore meo Grego-
rio papa Romanam invafi ecclēfiam, antichri-
fti praeursor, & fatana fignifer effedus oves
Chrifti difpergere, madare, laniareque non de-
finit.

o.....¹⁰ Incitator enim incenitorque maiorum fadns ,
«i.i.b v» quant. Gregorio papa injurias, quas periecutio-
nis, quot clades intulerit, referre ovis poffit
a»r⁷. Excitavit contra eum conjuratos ipfe conpira-
tionis audor, fugavit urbe, facerdotio, quantum
m le fuit, fimoniacus perjurufque privavit: com-
movit adverfus cum Romanum Imperium, con-
citavit gentes & regna; & (quod a ixculo eft
inauditum) excommunicatus ipfe atque damna-
tus landum pontificem excommunicare prafum-
pfit, Kom.nam urbem hadenus facrilegiis, ca-
dibus, perjuriis, cunfpiratonibus, liagitiis, & vi-
tiorum omnium ludibriis profanare non definit ,
& Simonis magi perfidia incenius, nequitia fua
evocans ad tam impium & exeerabile faci-
nus evocans , coafto Imperatoris exercitu apo-
ftolicx tedis invafor ef&us eft contra prcecepta
evangelica , contra prophetarum , apoftolorum-
que decreta contra canonum & Romanorum pon-
tificum jura, nullo cardinalium epifeoporumpre-
cedente iudicio, nullo Romani cleri approbante
fuffragio, nullo devoti populi requifito contentu,
in fanda Romana ecclēfia totius nequitie ac per-
ditionis caput effedus eft. Sed omnipotentis Dei
potentia tum jam didum Gregorium pontificem
poft labores ac certamina plurima ad eternam
requiem evocadēt , & unanimi concordia epi-
ccpi & cardinales provinciaksque antiftites una
cum Romano clero & populo parvitatem no-
ftt.m moots omnibus contradicentem & reniten-
tem apoftolica ledi piofeciffent, non timensater-
m Imperatoris iudicium, nunc uique Chriftiim &
oves ejus, pro quibus ille fudit fanguinem fuum,
perfequi non omittit. Idcirco au&oritate Dei &

beatorum apoftolorum Petri & Pauli, omnium
que fandorum, omni illum facerdotali officio &
honore privamus, & a liminibus ecclēfia fepa-
rantes anathematis vinculo innodamus.

Au/h'r praterea, & bene noftis, yarar dolos mm-
cbmati fint , quantafque mibi p>effaras intulerint
Hugo Lugsiunenfis arcblepifcoput, & Richard'! Maf-
filonfis abbas, fai pro jafu & ambitione fedis apo-
falte*, ad tkSM dudum clam inhiabant, ubi va-
tu fuis potiti non funt , febfmata in fimBa ecclē-
fia fecerunt : & Richaruus quidem Roma noftam
eUBionem cum cardmahous & epifeopis egerat, Hu-
gd autem ad not poft paululum venions, affufus ve-
ftitgit, dum obfequium nobis furnmo pontifici debi-
tum invitis ac retraBantibus exhiberet , legationem
a nobis in partibus Galliarum poftulaverat Et acce-
perat . Itaque donec parvitatem noftam eleBionifa-
B* atque a fe approbata repugnare confpexerant ,
ipfi modis omnibus inftitebant ne onus pro ut.utate
ecclēfia nobis impqfilium uojiceremut . Ubi vero not
tandem cedere perviderunt, conceptam diu flammam
clibanus exjaturatu' evomuit. Quapropter cemente/
fibi fratrum omnium maximitatem conflanter obix-
Bari, ab eorum hj m.fra funt continuo communio-
ne fejunBi. Unde vobis apoftolica auBoritate praci-
pimus, ut ab eit abfifmere curet&it, neque ulitomni-
no commxnictis, quia tclcfia Roman* communio-
ne fua fe iponte pnvarurt. Nam, ut b. Jcribit
Ambrqfius, qui fe a Romana ecclēfia fegregat, vere
habendus eft baretteus.

Conftituimui etiam, ut fi quit deinceps epifeopa-
tum vel abbatiam de manu ahcujue laic* perfm*
/v/cepmt, nullatenus epifeopus vel abbas habeatur ,
neque ulla ei ut epifeopo vel abbati adhibeatur re-
verentia . Infuper ei beati Petri gremium & introi-
tum ecclēfia interdiximus, quotique locum, quem fub
tanto crimine ambitionis & inobedient* (quod eft
fcclui idololatria) cepit r&tpificando non défont
Similiter etiam de inferioribus eccQfiaticis gradibui
dignitatibufque conftituimui . Si quit item imperato-
rum, regum, ducum, principum, comitum, velcu-
jufvir poteftatii Jocularii, epifeopatum, vel quam-
vis aliam ecclēfiaticam dignitatem, dare prafum-
pferit, ejufdem fententi* vinculo fe adftriBum no-
v^rit, tum trecenti ' & oBo patre/ in blicanocon-
cilio omnes bujufmodi vendentes & ementes exeam-
munieoverint, cenfentes ut qui dat & qui recipit
anathema fit. Cum hujufmodi igitur epifeopis , ab-
batibus, aut clericis reliquis, qui communicat, vel
orat, aut ipforum audit miffas, una excommunica-
tionis fententia pleBitur ; qui nec facerdoes quidem
rite putari poffunt.

Poenitentia vero tf communio a nemine, nifi a
catholico fufeipiatur. Qmd fi, nullus affit catholicus
presbyter, reBius eft fine vifibili communione perfif-
flere, tf invifibiliter Domino communicare, quam
eam ab baretico tumendo a Deo feparari : Nulla
enim

(1) ' . ends bee lune ctun nova edition· Leoni* Olbenf», curante R. P. Angelo de Nuce, Abb. Cattin-
nenh. Hard.

enim (at *ait βροβoιn*) conventio Chrifti ad Be-Aaerferasv *abſque cōfiliencia abbatis fia libellum fr.*
 *N*θ Mal' P*** ***** fid<li cum'nf'iWi: o*1.1'1' *cera auferet, quodJi fieret, irritu-n rjot. Confināt <vZ7"*
 ***** *barattent iqfidelis efi: jbmmlactu owv, pua etiam, ut amnla monafteria, qūa'fu0 ditione noſtri CHR'STI*
baretiau, idcirco iqfidoiit. fiant/aeram Cbriftieom- bujus Caffitmtis ernmbliſient, fibulis amu; bouc ne-
munarmn quavis vtfibiiliter tf corporaliter catho- firu congregation» prandium faciant.
licis propter immimntas bareticas babere nra po- /ite flatato, omnutm manatbarum uſianimi con-
fint, deem tamen meme Cbrifte coujemih fient, ejus fenſu, prafatit etiam apiftapit aſtantibus atque ap-
communione mvtibiilitor fumunt. probantibus, domnam Odetfinm rehgiofum valde vi-
Hac igitur amnia dxm aetnium epifeoporum in concilia rum, Ramamtqm diattmm, qui tunc erat noſtri
aſtantim fififfent fiſſepta iudicio dyaaHoritate proba- monafterii prapqſitus, abbatem co^lituit.
bata diffeminata continue ubiqete per arbem ferre . I Poſt bac convocatis ad fe epifeopis cardinali. m-
Λ eodām vrm concille pontifex infirmātus graviter, bus, mmuit at feffit, ut juxta Gregorii papa fla- H
*poſt triduum peraltis omnibus, feſtinx ad monaſte- 3 tutum Ottomm Otſienſem epifeopum quamprimum iwafe****
ritm rediit, fomitantibus epifeopis & cardinalibus, eligerent, pontificemqm conſtitxerent, quem, quia
& in capitulum fratrum fe ferri pratepit. Ubi ſub prafens aderat, mana apprehenſxm cateris epifeopis
diſtriAa anatbemate prabibed, ne quit ex fitceſſib- tradidit, dicens: atccipite eum, & in Romana fede
ribus ſais auferet vendere fundos, ecclqſias, villas, locate, meamque vicem in amnibus, quouſque id
vel quateumqm poſſeſſiones ad monaſterium Caſtmen- facere pſſitis habetote.
ſe pertinentes. Simili mado interdixit, ne quis me-

ANNO

CH. - T

V I T A

AMNII

c < ST

ET EPISTOLÆ URBANI PAPÆ II.

a??*?TM! 1^*****gūi antea nominabatur Otto, Oſti-Ccomplices «communicavit . Bello abſtinuit , neG.ibrtrw ...
 a' paMihf *cnūt epifeopus, quemque Viſtor tenius <-*
 t«a.i. *emplo Gregorii pradeccſſoris ſui ſibi ſucceſſibrem*
nominaverat, communi totius cleri ac populi con-
ſenſu eledus eſt pontifex ejus nominis ſecundus
anno 1088. quarto Idus Maitii, dum fedes apo-
ſtolica quinque menſibus & ſexdecim diebus paſto-
 u'bXfi*,i, *re viduata fuiſſet. Hic ante pontificatum ad Hen-*
ricum regem ablegatus , ab eodem captus, ma-
gnitque contumeliis aſſeātus fuit. Sententiam ex-
communicationis in regem pronuntiatam ipſe in
Germaniam promulgavit . Pontificatum adeptus
de ſui eleſtione omnes fideles certiores reddidit .
Inverato lateris dolore vexatus, duodecimo die
poſt ſadam eleāionem Caſſini a ſando Benediāo
miraculoſc fanatus fuit . Inde rogatu Rogerii ſit
 D *Boamundi in Apuliam ſe contulit , ibique eccle-*
ſiam in honorem ſand® Mari® divino cultui di-
catam privilegio munivit. Eccleſi® Toletane pri-
matum conceſſit . Ad improbandas ſchiſmatico-
rum ordinationes, & confirmandam anathematis
ſententiam in Guibertum antipapam & Henricum
pſeudo-imperatorem a Gregorio VII. pronuntia-
tam, ablegavit in Germaniam Gebehardum Con-
ſtiantenſem epifeopum, virum in munere ſuo ob-
eundo fortitiſſimum, qui nullo habito reſpectuper-
ſonarum comitem quemdam in «communicatio-
ne defundunt exhumari & ad ſepulturam aſſini
(ut loquitur Bertholdus) depurari mandavit .
 ' *Mathidem comitiſſam jam provedioris cratis fe-*
minam ob bonum publicum eccleſi® Welphoni
Italico duci ducis Bojoari® filio , ſtrenuo militi
& eccleſi® defenſori, deſonſavit invitam, & non
alia conditione contentientem, quam ut uſu con-
jugali utrinque abſtineretur. Cumque pontifex in
Apulia diutius moraretur, interea vero Henricus
 r« *Mantuana civitate aliſſque viſtoris potiretur,*
Romani iterum rebellantes ; poſt captam ſan&i
Angeli munitionem, Guibertum antipapam&h>-
reſiarcham antea expulſum, nunc vero per Hen-
ricum viſtoria elatum in urbem rariuſ intrafum
recepant . Tulit iſta conſtanti animo pontifex
optimus , ſirenſque ſacerdotali robore adverſua
lunda contraria tonis atque immobilis perſtitit,
habitoque Beneventi concilio Guibertum ejulque
 Cmo/. *Gemral. Tura. XX»*

St

in

URBANI PAPÆ II. VITA, ET EPISTOLÆ.

*44

in locis, unde pagani atpulfī erant, instauraret. A Infīper autem B. Petri apoftoforum principis, T. feoritare lancimus, ut omne cūmque condi-
oak» a Hoc pontifice auāore borarix ille preces, qua tionis homīnes dericos & laicus, qui in morte
Mw;« i», vujgo bene Marix virginis & Det genitricis of- vel vita ad prefcriptummonasterium, decedfias
<e* ficiū appellari coafueverunt, non tantum a de- ejus, & loca cum rebus fub tranfire, aut in fuis
*«r»prū raceno obtinendo recitari errperunt. Hujus tem- domibus commorantes qusdibet bona temporalia
mim **^ pore cariofus haoreticus Berengariifs, Asptutecde- fua elcemofynarum largitione conferre voluerint,
fiam falſa ponitentia eludens, ipſo dīi fanſtat e- nullius contradidīo inhibeat, & lifdem murcum-
epiphani* ex hac vita migravit. Vicinus mortī di- QM contulerint, patrocinio apoftolicxfed» iidem
xifle feribitur: Hodie in die apparitionis ſua ap- fratres quiete & generaliter libera perpetuo poſſi-
parebit mihi Dominus meus Jcfus Chriſtus pro- debunt.
pter poenitentiam, ut ſpero, ad gloriam vel pro-
Q.i oUir, pter alios, ut timeo, ad poenam. Ordines Car-
hufianorum, Ciilerkienſium, & Antonitaromeo-
mc.e.oii, nun ūuj jnfirnis miniftrabant, & literam r ſto
mfignibus gerebant, ſub hoc tempore originem B
'
ubH*?

»s **j** ta Ociter peradis, pace eccleſia
reſtituta ipſaque in tranquilliozem ſtatum vindi-
cata, Urbanus pontifex quarto Kalendas Auguſti,
anno Domini milleſimo nonageſimonono defun-
dus eſt, cum fedrlſet annos undecim,menſesqua-
tuor, dies decem & odo. Corpus in tranſtiberi-
nam regionem delatum in baſilica Vaticana ho-
norifice ſepultum fuit.

EPISTOLA I. URBANI PAPÆ II. AD OM- NES FIDELES.

De eccleſia fandx Marin Caſlinenſis monaſterii
a ſe confecrata, & privilegio munita.

LVkttM/ epTrçwr *femes feworm Dei xnlver/tati*
Chriſte juleiſtaee ngiten i» perptmn.

Divine miſerationis intuitu, cujus munere, li-
cet immeriti, catholice eccleſie prſidemus,
& univerſi fidelium poteſtates conſtitunt, conde-
cet apoftolicx fedis piam ſolicitudinem, & beni-
gnam principum magnificentiam eccleſiarum debi-
tam curam R^rene, & pro earum pace & quiete
cum omni diligentia nuſericorditer inſuadere: qua-
tenus id divina operante dementia, quique jura
ſua xquo moderamine poſſidentes, prælau ſimul
& ſubditi, pariter attingere valeant ad promiſſa
fidelibus gaudia ſempiterna. Nos itaque in Caſli-
Dredemptoris noſtri Jeſu Chriſti aliena fiat; atque
in extremo examine divine ultioni ſubjaceat. Cun-
di» autem eidem ſua jura fervantibus ſit pax Do-
mini noſtri jeſu Chriſti, quatenus & hic frudum
bonæ adioou percipiant, «. apud diſtriâum judi-
cem premia eterna pacis inveniant Amen. A-
men.
Sequebantur iſta ſiibſcriptiones atque figilla.
Porro pontificium lignum, in quo apoftoforum
nomina, & a tergo imagines plumbo ſiſſie ha-
bentur, cum ejulmodi in extimo circulo inferi-
ptiooe legitur: *Bnedi&tti Petet & Petter Doetmi*
gtfri Jeſie Cki/ſ.

CpRICTAS, a juribus univerſis, atque ſervitiis cujſub-
bet dignitatis vel ordinis omnium hominum, ana-
thematis gladio digne ſiibtranunt & defendunt.
Ad indicium autem percepte hujus a Romana ec-
cleſia libertatis per annos ſingulos auri unciam
nobis noſtrifque focceſſibnbus evuſitem monaſterii
abbates perſolvent.

Si qua igitur in futurum ecdeſiaſtica ſeculariſ-
ve perſora hanc noſtra conſtitutionis paginam
ſciens, contra earn temere venire lentaverit ſe-
cundo tertiove commonita, niſi rectum ſuum di-
gna ſatiſſa&ione correxerit, potetſtatis honorifque
ſui dignitate careat, reamque ſe divino judicio
exiſtere de perpetrata iniquitate cognofeat, & a
ſacratilſimo corpore ac ſanguine Dei de Domini
Dredemptoris noſtri Jeſu Chriſti aliena fiat; atque
in extremo examine divine ultioni ſubjaceat. Cun-
di» autem eidem ſua jura fervantibus ſit pax Do-
mini noſtri jeſu Chriſti, quatenus & hic frudum
bonæ adioou percipiant, «. apud diſtriâum judi-
cem premia eterna pacis inveniant Amen. A-
men.

Sequebantur iſta ſiibſcriptiones atque figilla.
Porro pontificium lignum, in quo apoftoforum
nomina, & a tergo imagines plumbo ſiſſie ha-
bentur, cum ejulmodi in extimo circulo inferi-
ptiooe legitur: *Bnedi&tti Petet & Petter Doetmi*
gtfri Jeſie Cki/ſ.

II. AD BERNARDUM ARCHIEPISCOPUM TOLETANUM.

De primam ejuldem eccleſie coocclſſo.

Urinus nifegpeu ferma feroqrnat Dei rwrntiſſi.
a jrttri Bernrth trtiitpſiſt Tti/teg*
ejtſm fateefftriktti m perpetrent.*

C Un&is fandorum decretales ſcientibus» d^c.
Ext>t fleprg t. X «µ µ/µµµ, pe& J11.

in.

URBANI PAPÆ II. EPISTOLÆ.

11. AD ARCHIEPISCOPIUM TARRACONENSEM.

Ejusdem argumenti.

LVAawrr tfifafstu ftrvxt firvenun Dti vtrtrtiili
fritri tnhitffctft TtrrMxtqfi, ftUtm
tf xptfMcMt itatti& Btei.

Novit dilectio tua, tfc. Extxt fyrx asdrav to-
aw X. cmcilixM t sq>. 511.

IV. AD ANSELMUM MEDIOLANENSEM ARCHIEPISCOPIUM.

Dt ncexcilixMH lxxftrxxi,

Dilectioni nostræ videtur, quatenus secundum
pnecepti nostri tenorem, quando secundum
ecclesiæ vestræ motem sacros daturos quibuslibet
aliis ordines benedicere ceperis, eos, quos tua
dmosrit folertia reconcilianda, inter benedicen-
dum sit manus imponendum facias intercesse; qui-
bus cætera omnia consecrationis instrumenta pres-
ter undionis explebis, sit sic ad fanda ministeria
reconciliabes.

V. AD ELIAM EPISCOPUM BARENSEM.

De reliquiarum fandi Nicolai translatione, & Ba-C
rcnfis ecclciæ dignitate & juribus.

Vrhmu tpilcopxr frtrnn ftrvrxtt Dti cfrifittftrtl-
tri Elix xrtUtpifxpt, fxlxtm & tft-
JitliceM htdiSixxtiit.

kUia nostris terni

quæ sit Canusma dicitur, omnipotens Deus beati
confessoris sui Nicolai corpore visitare dignatus
est; nos audore Deo apostolorum Petri Paulique
vicarii, propter ecclesiastica negotia exequenda in
Apuliæ provinciam descendentes, carissimorum fi-
liorum Romanæ ecclesiæ Rogerii ducis & fratris
ejus Boamundi, atque vestris deprecationibus io-
vitari, civitatem vestram pro beati confessoris Ni-
colai dilectione precipua visitavimus: cum magna
undique convenientis populi frequentia, Ictitiaque
B. Nicolai reliquiis in locum parati adyti con-
ferentes, contra morem nostræ Romane sit aposto-
licæ ecclesiæ te, dilectissime frater, in fede pro-
pria consecravimus, B. Nicolai reverentia, sit tui
populi dilectione devidi. Te igitur in specialem
Romane ecclesiæ filium amplectentes amoris inti-
mi brachiis, tuamque, cui, Deo audore, præs-
ides, Barensem, quæ sit Canusina habetur eccl-
esia, exaltare, sit populum tuum tam temporaliter
quam ceternaliter glorificare, largiente domi-
no, sit favente iustitia, cupientes, confirmamus
tibi presentis pagina auctoritate integrum Baren-
sem, qui & Canusinus est, archiepiscopatum, ut
tu iustique successores episcopali jure illum regas,
disponas atque possideas, salva Romanæ auctori-
tate ecclesiæ, quæ instituit Dominum ecclesiæ
omnium princeps est, cuique ut matri fuminade-
bet ab universis reverentia exhiberi.

Abque præiudicio ergo iustitiam quarumlibet ec-
clesiarum, sequentes tenorem qui nostrorum con-
tinetur privilegiis praderetram, Barensem five
Cauusina ecclesiæ possessiones five dioceses tibi
iustique successoribus perpetuo possidendas regen-
dasque contradimus. He autem sunt, Canusina,
Cauri. Cauria Tom. XX.

ABistitum, Bitotum, Midunium, Juvenatium,
Mdfida, Rnbum, Trantum, Canna, Minervi-
mim, Aqua teda, Moos meliorus, LaveUum,

limaram, simul sit ornera quæ intra marini lito-
ris ora sita esse cognoscuntur. Hæc vero & a-
lia municipia, five civitates prædictis civitatibus
adjacentes, five longe possit, sed ad eas perti-
nentes, confirmamus vobis, sit omnes fundos sit
cafales, una cum cafis sit vineis, cum fervis &
ancillis, cum matris, & maffaritiis, atque molen-
dinis, cum portubus, montibus sit pratis, simul
cum plebibus, five ecclsiis, cum omnibus tira-
lis, ure capellis suis, simul etiam cum monaste-
riis virorum, seu feminarum, Greets aut Latinis,

B cum universis ordinibus ecclesiasticis, sit quidquid
honoris, possessionis, seu dignitatis, per legalem
largitionem, A iuxta cooecutionem antiquitus te-
nuisset, sit quidquid iustitiam non contradicit, sit
antiquitus (uperadditum esse probatur, sit in siu-
um iuste poterit Barensem & Canusina ecclesia a-
dipisci, Atque huiusmodi privilegia presentia au-
doritatis nostræ decreto indulgentes, statuimus,
nullum regum vel imperatorum, antistitum, nui-
lum quacumque dignitate præditum, vel quem
quam alium audere minuere, alienare, five suis
usibus applicare de iis que eidem ecclesiæ a qui-
buslibet hominibus de proprio jure jam donata
sunt, vd deinceps domino favente, donari con-
tingerit. Preterea fraternitati tue pallii usum ex
more concedimus, ut eo inter nusanum solem-

nia, iis dumtaxat festivitatem utaris, videlicet
nativitate Domini, S. Stephani, epiphania, ce-
nas Domini, resurrectione, ascensione, pentecoste,
nativitate S. Joannis Baptistæ, natalities apoHox
rum, sit tribus festivitatem fanAs Maris, festi-
vitatem fanâorum Nicolai sit Sabini, festivitatem
omnium fandorum, in anno ordinationis tus die,
in ordinatione episcoporum seu ceterorum cleri-
corum, in consecratione etiam ecclesiarum, in
translatione etiam Domini confessoris Nicolai.
Hortamur itaque fraternitatem tuam, ut honor
tante dignitatis, suppiementum utique totius sa-
cerdotalis ordinis, moribus tuis conveniat, & non
solum exteriori homini tuo decorem pneffet
gratiam, sed sit interiorum quoque multiplicitate
corroborat. Significem ista sunt pallii, ista
sunt huiusmodi indumenti, ut Deum ex toto cor-
de, tota anima, sit omni virtute diligas, & pro-
ximum tuum sicut te ipsum. Nam licet ad tuum
pallii omnium virtutum ornamenta sint necessa-
ria, inseparabiliter tamen caritas, quæ omnes su-
perexcedit, hac polkten dignitate comitari con-
venit. Ad imitanda igitur omnium bonorum in-
strumenta vita sit scientia tua subditis tuis sit for-
ma & regula, ut, si quid in eis ex humana fra-
gilitate reprehensibile deprehenditur, intuitu con-
versationis tue ad reditionem flocritatistue cor-
rigatur. Quibus sic studeas dispensationis tue ju-
ra moderari, ut in corrigendis vitiis sit zelo re-
ditionis ferveas, & modum temperantiam non ex-
cedas. Et ut multa paucis explicemus, quid in
fandorum patrum didis reperiis, ad tuam sit eo-
rum, qui tibi subduntur, utendum censeas diffi-
cattonem; quatenus documentis tuis instrudi, at-
que boni pastoris vestigia consecuti, ad regnum
lummi pastoris tecum valeant pertinere, sit per-
petue vite felicitatem, Deo annuente percipere
Arnen.

fât ttxt fxbucitttr Jâilbtm.

Datum apud Barum per manus Joannis diaco-
ni, anno dominiez incarnationis millesimo oAo-
gesimonono, anno vero pontificatus Domini Ur-

Sf » ba-

<47 URBANI PAPÆ
béai W- fecundo, iadi&iaot dodorerertia, no^
noOftoteis.

VI. AD ROGERIUM DUCEM ET BOA- MUNDUM FRATRES.

Monachos ab inuairibos défendit-

Vreamct epifcttu fervnt fervoram Dti Regerio du^
tf Boamendo fratri ejat, falatem Cf
apofolicam bemdi&ioteem.

Reclamationem ante noſtram pñefentiam fe-
cit **Urio** Bantinus abb^s de quibufdam comi-
f>at^r- iibuſ & baronibus, qui callida, ^ invidi-
,e coporum machinatione feduſti, ipſum A ejusmo-
naſtrium noſtris manibus confecrârûm modo plus
conturbant. Unde, quia pñediſtum monaſterium
ad juſ B. Petri pertinere Veſtram non latet noti-
tiam, ex auctoritate B- Petri & noſtra moaſte-
rium & abbatem vobis commendamus, quatenus
cuſtodiatis, adjuvetis, & a malis hominibus, Cc-
ut B. Petri proprietatem, fideliter defendatis, &
neque deprxdationes, neque aliquam fui juſis di-
minutionem, a quocumque fieri patiamini.

Semper recordantes, quia ^ in confeſecratione
ejufdem monaſterii abbatem, & ipſum in manus
veſtras ſpecialiter commendavimus. Itaque e prio-
re commendatione, & harum literarum juſtione,
ab omnibus monaſterium noſtrum, & prxcipue a
Goffredo Amici comitis filio, ſicut fideles B. Pe-
tri defendite. Qui abbati, etiam pro defer.ftone
lue rerum ecckfix partes maritimas conterenti,
confſipatus latronibus ſefe obviam contulit t atque
ab eo ^ ſub reſto pretioſo privilegio noſtro, ye-
ſtris ſupplicationibus conſtituto, & aliis ſcriptis,
'!*<' (U> ſpolia ejus diripiens, cum ſuis conſſratribus fitia-
'P'O tum opprobriis eum peditem dereliquit: ac Inde
quuxque jam a patre ſuo comite eidem monaſte-
rio debite reſtaurationis gratia condonata, ad
ſuas manus ſacrilegas nequiter revocavit. Quod
ſi privilegium & quuxque direpta ſacrilegus ille re-
nuerit reddere, & abbatibus ac fratribus dignifi-
me ſatiſfacere, prxcipimus ut cogatis. Alioquin
ipſe & fautores ejus anathemati lubdentur.

At/IrMimw/KW denalMtur fodio de civitate Tarraco-
m^fi Romana eccleſia a Berengario comite
Baranomni.

Uniam audivimus, nec non etiam ixpiſſG-
me vidimus, reſ verti in contrarium mor-
tuis teſtibus, principalibus ſic ſapientioribus
cuit, ut reſ geſtas literis denotarent, ſic ita quo-
modo reſ ſe habuit poſteris ſuis traderent. Qua-
propter ego Berengarius Raimundi comes Barchi-
nonenſis ſic marchio hanc chartam feribi juſſi, ut
ſemper ſtaret memoria hujus rei, ſcilicet: Quod
ego Berengarius comes pñediſtus amore Dei du-
ſtus donavi domino Deo ſic apoſtolorum principi
beatiffimo Petro, ejufque vicario Romanx fedis
apoſtolico, omnem meum honorem qui mihi com-
petit ex jure paterno, quemadmodum ego divi-
cum Raimundo Berengario fratre meo, ſicut ego
cum habeo vel habere debeo, ſpecialiter dono ei
in Dei nomine Tarraconeſtem urbem cum om-
nibus qux pertinent aut pertinere debent ad ejuf-
dem urbis nobilitatem, ea ſcilicet deliberatione,
ut ego ſic mei poſtert omnes, ſicut ſupra ſerip-

II. EPISTOLÆ.

t4S

peum eſt, ןןןןןן hoc totum pur manum &
vocom S. Petri, «juſipre vſeuſſi Romana fedis a-
poAoifei, per quumſennium poſedvesues ei cen-
nun viginriſunque ſſerunum puriſſuni argenti ad
juſtm penium. Et ut principe» univerſi, velom-
nes alii qui mecum inſtdaverint ad prxfate ur-
bis reſtanrauocem, habeant in confinio hujus ur-
bis paralodium, ſuam apriflionem, vd quod ac-
ceperint per manus noſtra largitionem, non inde
perſolventes aliquam penſionem, niſi forte com.
punſti amore Dei voluerint ipſi perſolvere ſila
gratuita voluntate. Ob hoc etiam hanc chartam
ratam eſſe volo, ut omnis hic honor, ſicut ſu-
perius continetur, nullatenus transferri poſſit in
differenſis poteſtatis dominium, fed ego tantummo-
do fit poſteri mei in perpetuum teneamus hoc to-
tum per manus principis apoſtolorum Petri, ſit
ejus vicarii domini Urbani fecundi pape, & ſuc-
ceſſoribus ejus beati Petri fedem canonice regen-
tium.

Hanc oblationem offero Domino Deo & prin-
cipibus apoſtolorum Petro fit Paulo propter re-
demptionem peccatorum nuotum, fit patris mei
Raimundi, ſic parentum meorum, per conſilium
& voluntatem Berengarii archiepiſcopi Tarraco-
nenſis, ſic epiſcopi Gerundenſis xquivoci Berenga-
ni, ſic vicecomitem Deuldedit Tarraconenſis ſic
Arvai ^ Mironinſis Barchinonenſis, ſic Gerald - /M Mti.
Alemani, ſic Gereberti Girardi, Guilcimi Rai- w>6>.
mundi, ſic Dorche fratris fui, ſic Hugonis Dal-
Cmacii, ſic Huberti Gouſberti, ſic Angeri Gonfre-
di, fit Alberti Bernardi, per manum Domini ^ Hk p<.
Rainerii Romane eccleſiæ cardinalis, qui nunc JJ^... ^*
legatione fungitur in partibus noſtris, ^ era mil- teeauVKf.
Icuma vigefimaoftava, anno ab incarnatione Do- <*>^ ft>...
mini millefimo nonageſimo, ^ hWi.
hacatyxe diploma, citi liſta ſabjiciantur ab alio *r(iit<it
addita.

Tarraconenſis civitas per Berengarium comitem ^<.*(o
ſic exteros provmcix ipſius principes reſtaurari ſic
inhabitari cſpta eſt, anno autem frequenti Beren-
garius Aulonenſis quondam epiſcopus, per quem
poſſitimum civitas eadem reſtaurabatur, fedem
apoſtolicam adiit, domino Urbano pape ſe prx-
ſentavit, pallium accepit, privilegium promeruit,
Dper quod in Tarraconenſem metropolim transla-
tus, archiepiſcopus inſtitutus eſt.

VII. AD BERENGARIUM AUSONENSEM EPISCOPUM.

Eum conſtituit Tarraconenſem prehiſeopam.

Urbanas epifcopot fervat fervoram Dei dileDe fratri
Berengario afafmvtti opifato in Tarratonenſem
metropolim tranſlato, ejayoe ſacceſſibribas canoni-
ce ſniffitmadh in perpetuam.

Inter primas Hiſpaniarum urbes Tarraconem
ſuiſſe mſignem ſic gentilem etiam Chriſtianx
Epaginx jſdiciis demonſtrant. Juſtus autem Domij
nus in vliſ ſuis, ſit ſanſtus in omnibus operibu^
ſuis, qui cum in plerifque judiciis incomprehenſi-
bilis habeatur, in nullo unquam valetur prehenſi-
bilis xſtimari. Ipſe tranſfert regna, ſit mutat tem-
pora: ipſi viſum eſt in eadem urbe olim Tarraco-
nenſis urbis gloriam exaltaret ipſi viſum eſt in
eadem urbe peccata populi fui viſitare. Cum e-
nim in ca uiriftianorum populus habitaret, viſi-

(i) A Librario nealigeMe prterer«iffu» menſ», ^* <- <-. inquit Bmina, fed verms b>ç finis diplomat- eſt: te
conim-Ai bee debent ctun ſeqMntibus, ot Dt continua otatm: Era xoa.(vel potitu ſial.) eemo ab Incarnat,
ttemim ſofts. Terractmnjh tivnu Ac. Hard.

«4-
raviv ia virga mfefe
peccata oorum. Sm
tonaginu aaoh, ex

URBANI PAPÆ II. EPISTOLÆ.

d5o

dem urbi» restitucioni, secundum proreptum apo*
ftolic- fedis, eût * asfeoritate Dei, licet indigni,
prefidemus, infiterent. BerengariusquidcmBar-

* >»W<.

* f. E. pi.

* f. scripta

* F.n. dMt.

*.811.812 M

chjnonensis comes aufeoritam nostr» periuasione
commonitus, pro animat fife fidute, cum fine po-
reflatis magnatibus non fotam restitucioni prana-
te urbis * mfiftit, led dt uifem ipfem , de oro-
nem fur poteftaris terram, B. Petro ejusque vi-
cards legali ftipulatioe tradidit, renfittmquequin*
Ψ* litaram argenti Lataranenfi palatio * annis
iolvendum instituit. Nos itaque, ~~prxstante~~ Deo re-
ftitutioms hujus optamus cooperatores exiftere ;
praediri comitis institutum, libertatdque & con-
luejudines , quas novis Tarraconenfis urbis colo-
nis promulgaOc cognofcitur, collaudamus, dera-
te manere audoritate nostra decernimus . Cum
univerfa liquidera ipsius comitis terra , quam B.
Pietro obtulit, dtTarracooenfem urbem ac popu-
lum, Domino ib< affirante, coUcftum, fab apo*
ftolic» fedis tutela fpecialiter confovendum fute-
pinnas, libertatemque illius per comitis Berenga-
rii * fcripto collatam catenas confirmamus, ut
nemini quidquam ultra pcrfbvant , nifi iponte
propria Kxxnao» fe faciant ecclefii debitores .
Ut igitur hec omnia Deo auâorc inconcuflâ per-
maneant, nos antereflorum noftorum privilegia C
frequentes, qui Aufimerfem ecclefiam Tarraconen-
fis quondam inftituere vicariam, tibi, o cariffi*
me filii Brengari, quia tuo potiffimum ftudio hec
eff rftitutio inftituta, ex Roman» ecclefii» libe-
ralitatis gratia pallium, totius fcilicet fiteerdota-
lis dignitatis plenitudinem, indulgemus. \

Praeterea tibi, ruiquefuccefforibus legitimefub-
ftituendis, qui in Tatraconenfis civitatis & ecde-
fie reftaurationem pari ftudio infudaverint, pro-
fatam Tarracooenfem ecclefiam jure proprio po-
fidendam per hujus privilegii paginam confirma-
mus , una cura omnibus cedefus, quas proprio
jure Dofcitur antiquitus poffediffê, precipicnie de
his qu» Saracenorum ad prefens lubjacent di-
tioni, ut cum eas Deo placuerit poreftati populi
Dncm presbyterum, quem Gauffedo per nos
4: *
Cbnftiani, * ad debitam ecclefii» veftr» obedi-
entiam referantur, falva tamen in omnibus Roma-
na ecclefii» audoritate. Porro Aufenenfemcede-
fiam tibi tuique fucefforibus tamdiu concedimus
poOsendam, donec , auctore Deo , ad priftini
ftatus plenitudinem veftro ftudio Tarraconenfis
ecclefia reformetur . Pallio itaque in miffarum
folemnii intra ecclefiam fotammodo uti debetis,
in pwEcipuis tantum feftivitibus, videlicet nati-
vitate Domini, epiphania, hypapante, crena Do-
mini, fabbato findo, refurredionis prima & fe-
cunda tinia, afcenfione Domini, pcmecoftc, tri-
bus feftivitibus Unfts Maris, fandiquoque Mi-
chaelis, fit fandî Joannis Baprift», in natalitiis
omnium apoftolorum , & eorum martyrum quo-
tum pignora in veftra ecclefia continentur , in
commemoratione nihilominus omnium fanftoram,
m consecrationibus ecdefianxn , epiteoponun ,
dericorum , in annuo confecrationis tu» die, in
folemnitatibus etiam fanfts virginis Tbecfe, fan-
cti marty» Fraftnofi ac fociocum ejus. Te
igitur, reverentiffime frater, affictioe intima ex-
hortamur, quatenus dignum te tanti honoris pon-
ificio femper exhibeas , Chriftianis ac Saracenis
fine ofcenbone elle procurans, ad fidem infideles
querere, Deo largiente, verbis ftudeas & exem-
plis. Sic exterius pallii dignitate pnarellas in o-

actilis bomiaum, ut interius virtutum excellentia
palleas coram filpern» oculis tnajeftatis .

Plaue per pntticias privilegii paginam officii
noftri auctoritate decrevimus, ut quicumque fe
Tarracemcafis ecdefii» bona injufte hadraus ob-
tinuiffê cognofcunt, ea deinceps eidem ecclefii»
reftinsere pr» judicii divini formidine & ledis a-
pofobcai reverentia ftudeant . Si quis autem in
traftinum archrêpûcopus, aut epifcopus, impera*
tor, aut rex, princeps, aut dux, comtf, autvi-
cecomcs , judex , aut quilibet magiftratus , vel
perîôna ecdefiaftica, yd fecularis, hujus privile-
gii paginam ticiens , contra eam venire temere
tentaverit, fecundo tertioe commonitus, fi non
fatiffactioe condigna emendaverit, eum honoris
iui fit officii periculo fubjacere decrevimus, & a
Chrifto atque ecclefii» corpore fegregamus, co-
fervantibus autem pax a Deo & mittricordia
prefentibus & futuris feculis confervetur. Etiam.
Arnen. Datum Capu» Kalendis Julii per manus
fand» Romane ecclefii» Joannis diaconi cardina-
lis , indiftione quarta , anno dominice incarna-
tionis miliefimo npragefimopruno, pontificatus au-
icta damini Urbani fecundi anno quarto.

VIII. AD CLERUM ET PLEBEM CARNO- TENSEM.

De Ganfredi epifeopi depolitione, ac Ivonis con*
fecrati in ejus locum fubrugatione.

LYtaa« qiftttu ftrvu Dri dikffit m
Cbriffi filii ctn tf CarwtgF , /afetrav
djr apqfefe» Iµ µ MIµ µ ».

N Os quidem , tum pro bea» Mari» femper
virginis devotione & reverentia , tum pro
nottri officii debito, ecclefii» veftr» die&oucm ,
protettionem , & curam Ipecialius impendentes ,
cjulque labores diuturnos, quos aGaufradoqnon-
dam cpdcopo paffa eft , propenfior animo per-
pendentes , rei veritate diutius atque diligentius
penraftata , lygieme domino, juftiti» fatiftirci*
mus. ttonam itaque animi veftri voluntatem per-
venientes ac fubtequens, venerabilem virum Ivo
Dncm presbyterum, quem Gauffedo per nos
4: *

-----J—
monita degiftis; ne quod ulterius hac in re de-
trimentum veftra ecclefia pareretur , fine mors
longioris obftaculo conlecravimus.

Nunc eum ad vos remittentes , tamquam B.
Petri mandras confecratum, B. Petri vice vos ro-
gamus fit obfecramus, quatenus eum benigne fn-
lapientes debita ut nafioris veri membrum obe-
dientia honoretis ; debita fcbctudme qu» vobis
annuntiaverit obfervetis ; & ut i '
& eum pro veftris valeat exceff
cedendo placare , vos quoque | totis
conaminibus procurare. Si enim
tueritis , pafforem procul dubio
habebitis, nos quoque in veftris opnnunitatfem
ad exaudiendum paratos invenietis. Porro deGau-
fredo, qui fine conditione omni noftis manibus
epiicopatam reddidit , indignum fe patenter a-
goofeôss, prsrepimns A pmcipimus , ne quis ei
ullo modo ad cp&opatam reinvadesum vel in-
feftandum afenfum accomodare prfeumat, a-
lias fit ipfum fit ipfius fautores excommunicationi
fubjacere centiemus. Obedientes vos voro monitis
noftris gratia divina clufodiât. Data Capus oda-
vo Kalendas Decembris.

•A•• Ai
•***• H.

IX. AD ' ROGERIUM SENONSEM ARCHIEPISCOPUM.

AJqfda• *ergnttni*,

A rearji : *Œa«r, fat Jaw & juUh, fa far*
« *taifau, far mitrit ttatffa-fazir*
jradfasa

X. AD PETRUM ABBATEM CAVENSEM.

De privilegiis ejufoem monasterio conceM».

Quantas proGaufredo quondam epjfcopoCar*
norenſis ecdefia moteſtiasſiſtinuerit, quan-
ta ad apottollicam fidem quercbe perlata fuerint,
dikftions ruo ftrenuitas recognofeir. Tandem rei
veritate diligentius perquifita, largiente domino,
juſtitia ſatiſfecimus, ft ab ipſo m noſtris mani-
bus fine cuiuslibet tenore conditionis epifeopetus
reſutatus eſt. Tandem ad tuam fraternitatem ſeri-
pta direximus, rei geſt. ordinem indicantes, ft
ut tuum Carootenſibus ad eligendum ft confe-
crandum antiſtitem auxilium contribuereſ flagitan-
tes. Noſtra itaque ſulti licentia Caraorenſes
venerabilem virum preſbyterum Ivonem canonico
ordine in epifeopum degerunt. Cum autem a te
conſecrationis gratiam pro more ecclēſi. petiviſ-
ſent, tua fraternitas ei manum imponere recuſa-
vit. Ad noa igitur ipſis voventibus, ft confe-
crationis ejufcem gratiam depofcentibus, nos qui vi-
ri religionem jam dudum noveramus, & ejus eli-
gendi licentiam dederamus, petitioni juſt. deſſe
nequivimus. Conſecratum igitur cum ſalva tu-
ecclēſi. obedientia remittentes » dilectiois tu-
dulcedinem potiulamus, ut *omni litis ſumante ſonāa*
ſopito, benignitate cum debita complectaris, ft
ad ecclēſi. *reſerua auxilium tuum ei largiaris.* Clernitano tunc principe, m cujus manu fuerat,
Porro Gauſredum, ſi epifeopatum invadere, *poſtulavit.* Cellas quoque plurimas, quas ufque ad
ecclēſiam infeſtare lentaverit, tpfumipſuſquefau-
tores anathemati ſubjacere decrevimus. DataCa-
pue ſeptimo Kalendas Decembris.

ORATIO URBANI PAPÆ II. AD IVONEM CONSECRATUM HABITA.

Quoniam (ut credimus) divino te nutu vo-
cante rictus ft populus civitatis illius una-
nimiter elegerunt reſtorem, ft nos idque per
centes petierunt conſecrari epifeopum, ft ideo,
Deo annuente, per manus noſtra tpoſitionem
epifeopus conſecratus es, amodo, frater cariffi-
me, ſetas te maximum pondus fuſerpiſſe laboris,
quod eſt ſardna regiminis animarum, ft commo-
dis drevire multorum, omniumque fieri minimum
atque *nkoſtrum, ft pro credito' tibi talento lodie*
divini examinis rationem reddituram. Nam ſi
fahratro noſter dixit : Am *vmi rtatſari, ſad*
MndrMv, tr M» *fat fat fa rihu fa,*
quanto magis nos deſidloſi ſervi ſummi patriſſi-
milias debemus maximo fudore incumbere oves
dominicas nobis a ſummo paſſore configuras ad
ovile dominicum, fuſſſagante divina gratia,
abſque morbo ft ' mancha perducere ? Exhorta-
mur itaque dilectionem tuam, ut fidem, quam in
exordio tus conſecrationis breviter dilucidique
digefimus, illibatam & inviolabilem cuſtodiaſſ,
qua fides eſt fundamentum omnium virtutum.
Scimus autem quod ab infantia ſacris es literis
eruditus, ft canonum inſtitutis edoāus ; attamen
breviter ad te noſter eſt dirigendus formo. Nullus
te favor extollat, nulla adverſitas atterat, ideſt,
non in proſperis cor tuum eleveſtur, nec advertis
in aliquo dejiciatur, ſed omnia & in omnibus
caute or cum diſcretkmc agere te volumus, ut
abſque reprehentione ab omnibus vivere compro-
betis. Sancta Trinitas fraternitatem tuam ſua pro-
reſtiooe cuilodiat, ut dum tali moderamine in
Domino noſtro onus quod ſuſcepſiſti peregeris, in
die « torna retributionis, eo dicente, audire me-

CIm uniterſis fanāc ecclēſi. partibus pro ſo-
dis anottolic. auāoritate ac benevolentia de-
bitores exiſtamus, illis tamen locis atque perfont
qui ſpecialius ac familiarius Romane adheſerint
ecclēſi., quique amplioris religionis gratia emi-
nere noſcuntur, propenſiori nos inducunt carita-
tis ſtudio imminere. Apoſtoſios ergo memori*
predeceſſbris noſtri Gregorii ſeptimi inſtitutis te-
nacious adherentes, Cavenſc cenobſam, cui ſit-
ma religio viget » quod ipſe ſingulariter dilexit,
& ſu* inſtitutioois privilegio communivit, nos
quoque hujus noſtri privilegii pagina communi-
mus, & ab omni tam ſiecubris quam ecclēſiati-
c* perſixi. jugo liberum eſſe omnino decernimus.
Idem namque apoſtolicus pontifex, dum in Ao-
ecclēſie archidiaconatus adhuc offi-
c» fungeretur, pnediām locum a Giſilpho Sa-
clernitano tunc principe, m cujus manu fuerat,
Cernitano tunc principe, m cujus manu fuerat,
Cernitano tunc principe, m cujus manu fuerat,

Cellas quoque plurimas, quas ufque ad
id temporis ſpatium idem princeps in manu pro-
pria detinuerat, ab ipſo acquirens, eidem fando
loco contulit abſolute cum omnibus habitantibus
& habitaturis, tam m Cilenti monte cjuſquepei-
tinentiis, quam in locis Palciano, Metdliano,
Caſtro ſiināi Adjutor», & pertinenriarumeorum-
dem locorum, cum juribus, angariis, paranga-
riis, peuſionibus ſolutis, tam ratione terrarum,
quam pro quolibet ſbulari ipſotum Jocorum, ſic-
nos ipſi in regiſtro ipſius principis enucleatius
vidimus contineri. Qpam donationem nos aucto-
ritate apoſtolica ex cena ſcientia confirmamus.
Praeterea Quinacum locum ilium ſiuoſum diri-
gens, inde te ut abbatem pnsdiāo monaſterio
Seponeret adſcivit, quem deinceps cum univerſis
bjeſtis five locis, five petſonis, ūngu ariter dile-
xit, ſavit atque nutus *ſu? mon pontifex ſaſſe*,
coram libertatem decreti ſili pagina conformavit
ſie pnsſtante Deo ab omnium viventium jugo li-
bénira uſipae ad tempora noſtra pcmanſit. No-
ſtris amem diebus Alphanus Salernitans ecclēſi-
archiepſcopu» confrater noſter ad ejufſiem foci
ſiſolcāionem modis cſpit omnibus anhelare. No-
bis itaque diſponenrbur baſoicam ipſius loci *pe-
dicare, ille ſiſs ecclēſia minui jura ſanctabat*,
cui nos ex abundanti ſatiaſa & ioncm juri» obtuli*
mna: Ole autem, cum ad poſtulatam A accepta*
tum *ſaſſe* terminum perveniſſet, aākmem ag-
gredi reſtitavit.
" Sic no» pñeſentibus fratribus noſtri» reverendiſſi

Trojino, Joanne Rioppolano, ft cardinalibuſec-
cleſie nom» Hermanno preſbytero ex titulo qua-
tuor Coronatorum, Gregorio preſbytero tituli ian-

Joanne ex diaconis ſanſoe Manat in fehoUGn»-
ca, Petro ex diaconia in ūnāoHadriano, Jaco-
bo ex diaconia ſanāt Euſlachii, ft Tencrone ex
dia-

URBANI PAPÆ H. EPISTOLAS.

4

diaconi- fimAi Georgfi ad Vdum aureum, dia-Adione totum officiam uccrdotalr , quod anima
coste*, aflame etiam dUa&iffimo filionqftrodu-
ca Hooario com mnumor- dericoramdelatomum
twba, proffame Domino JcfisChrifto,cn-
jus vicem, licet immeriti in terris, ad
honorem fisam* & Trusitatis manibus
, qui Mrrrlifana
bafibeam dedkavi-

dem monasterio contemplatione cujusdam proro-
gativas fpedalis caritatis, quam experti fuimus in
eodem coenobio, imo socius perie&am religionis
obfervantiam , dum adhuc eurus in minoribus
ordjnibfas conftituti.

c. m. «cvh
6. 13. 44»
quicumque in ftara pernitentis dominoopi-
tante fuerit pofitus, & ad dñm locum acce-
dem, Verit hñ uno die ante ipfius bafilic* con-
fecratioem. fit per totum dkm fequentem, nec
non in die Jovis fandì, atque per totam diem
Veneris fandì fequentem, de omnibus peccatis ,
de quibus vere contritus fuerit & confeus, illam
indulgentiam fit veniam a Domino confeuuar ,
Emereret in eundo & redeundo ad fandum
um Compoftrilinum, reliquis vero tempori-
t diebus fingulis caufa devotionis illuc ace-
dentes quatuor annorum & totidem quadragenarum
indulgentiam fiforum foccatorum obtineant
de fodis apoftolic* gratia fpECIALI. Qu vero ad
capellam tuam fixam in eodem monasterio, ac
eodem die consecratam per venerabilem fratrem
nostrum paedidum Brunonem cnifcopum Signi-
num, in diebus de feftivitatibus fupràdiâis vene-
rit, feptem annos de totidem quadragenas de in-
dulgencia pro fuis peccatisconfeffis a domino coo-
fequatur. Accedentes fimiliter ad ecclefiam con-
firu&am in cafali eidem monasterio adjacenti de
eminenti, dedicatam ipfo die per jam didumve-
nerabilem fratrem nostrum Rangerivm epifeopum
Regitanum, in diebus feftis paedidis, necnon de
in omnibus feftivitatibus Virginis gloriofie , ad
cujus vocabulum conftru&a eft ecclefia memora-
ta, feptem annos & quadragenas totidem de in-
dulgencia a Domino promereantur.

Goncedenta & edido perpetuo confirmantes ,
ut tam tu quam iuceffores tui per terras tui rto
nafterii habitas de habendas libere poffis ecclefias
conftituere, cum cruce fignare, aliaque pontifies-
lia de fpiritualia exercere, facrorumordinum col-
lationis, bafilicaram de altarium consecrationis ,
ac chrifinatis confedionis, tibi tuique fuccelfori-
bus dumtaxat abdicata penitus potestate. Decer-
nent» ut tam ipfius coenobii caput, quam eccle-
fir quas nunc habet , five debans fuerint, vel
rurales, in civitate ftdioeofi tantummodo Saler-
nitana fituat*, ab omni jure de iurifiiftioneepi-
fcopali fint exempt*, de plenitudine potestatis de
gratia fpECIALI; ita ut nullo jure feu foro conren-
tofo tu vel tui fuccelfores fratres ipfius monaste-
rii feu clerici feculares, in pnedi&a civitate de
dioreffi per Salernitanum postulem ac capitulum
aliquatenus confringantur, quinimo ecclefia cum
omnibus fuis iuribus fit pertinentiis pleno jure ipfi
monasterio fint fubditr. Si vero aliquos de tuis
monachis, feu clericis frculares, m ecclcfiis ci-
vitatís prodite de diocefi commorant» adiacroa
elegeris ordina promoveri, liceat tibi tuique fac-
cuoribus quemcumque malueris epfcopum convo-
care , dummodo catholicus fuerit, fied m aliis
diseceffibus requifiro dumtaxat primitus dicecia-
no: de quibus ecclcfiis fitis in jam dite dvita»
de dicceffi nihil dkecfanus exigere prafunat ,
imo potias um monachi, fi derid defuerint ,
quam ipfi derid , abfq; quorumlibet contradi-

rum rora exigit & requirit, exerceam.

De his autem qu* a catholicis Chriftbais ei-
dem monasterio tam inter vivos quam in ultima
vomasate uonata fuerint vel legata a quocum-
que, vd ubicumque, milii episcoporum ditscefa-
norum licitum fit, quartam vd tertiam panem
in ipfis legaris ficu donatis, tam in flabilibus
quam in mobilibus, exigere protextu comuetudi-
nis cujuscumque . Et U proccflu temporis per
quofeumque contra tenorem hujusmodi noftrc cun-
cedioms fuerit per aliquos attentatum, illud ex-
nunc decernimus iuribus vacuatum, proferiptione
in hoc longi temporis non currente. Si quis ve-
ro ad cunseum locum vel ejus ecclcfias fibifepul-
crum elegerit, licitum fit tibi tuique fuccelfori-
bus & fratribus in ecclcfiis ipfius coenobii com-
morantibus ipfum in ffo cremetrio iepellire abt-
que cujuslibet contradidione, dummodo Chriftia-
nus de catholicis habeatur . Statuimus iniper
perpetuo valiturum , ut quotiens inter vafâllos
ejuldem monasterii orta fuerit qustfro, quod ip-
fum quamvis contingat cœnobram , liceat tibi
tuique fuccelforibus & * partibus ipfius querelas
hujufmodi decidere, iuftitia mediante, jure com-
muni fuper hoc edito in aliquo noo obftante.

Iniuper memoratus excellntiffimus dux, vifa
hujufmodi dedicationis folemnitate, compunftus,
ut credimus, divino Spiritu, nobis fit noftra apo-
ftolatui attentius fupplicavit , ut donationem de
confirmationem, quam ipfe eidem monasterio fa-
cere ob reverentiam facets fñ individue Trinita-
tis, de fuorum peccatorum remedium , intende-
bat, dignaremur auâoritate apoftolica confirma-
re, nofthroque mandaremus imeri privilegio dili-
genter. Nos igitur fuis in hac parte precibus n*
ftiffimis inclinati, in favorem ipfius loci, quem
fpECIALI profequimur dilcdione pariter de devotio-
ne , concessiones de donationes ipfâs in noftra
pnrienti privilegio inferi fecimus ad cautelam.

PrivilgM* Regritr ittit Mfufar» Ctwrf.

Onceffit liquidera prodidus dux eidem mona-
fterio in perpetuum , ut patres difti mona-
fterii abfq; qualibet co contrarietate heredum &
fuccelfionm fuorum poffint exigere de recipere in-
tegram decimam partem pifeium qui capti fue-
rint in mari aVallone, qui de'Gallocauda dicitur
utque ad fluvium de ' Cstra , qui eft de
territorio ipfius monasterii per quinque millia paf-
fuum intra mare . Prodidum vero monasterium
mercimonia fua abfq; omni datiohe, fdutione,
feu exitura, libere vendat, nedum in fuis litori-
bus vel portubus, imo per totum fuum ducatum
tam ipfum coenobium quam ementa ejus merci-
monia liberos conftrairt perpetuo a qualibet pre-
paratione . Indulfit etiam quod omnes homines
3uos didum coenobium habet de habebit m pro-
idis locis, Mcidliano, Paictano, villa sfja-
centi, caftro fandì Adjutoris in Cilenti monte
dr pertinentendis eorumdem locorum , tam clerici
quam laici femper fint liberi ab omni exaftione
peroni*, vel rerum quarumlibet aliarum , quas
pro aliqua opportunitate vel caufa ipfe , fui he-
redes * vd iuceffbres aliquando duxerint a fuis
hominibus faciendas, de ut de ipfis hominibus li-
beram * curam de fbrifaduras omnes fine ullo
fuo bajulo vd miniftro habeatis, de ia curia ip-
fius monasterii per ejus lummoftun veniant adju-
ftitiam faciendam de A iudicibus quos eis ftatue-
ritis debeant rationabiliter judicari , quos fit no-
tarios publicos ftatiendi liberam vobis tribut fa-
cili-

URBANI PAPÆ II. EPISTOLÆ

Si vero homines vafillii ipfius monaftermi ten-
dunt, offerunt, donant, de modis aliis alienant
terras quas ab eodem monafterio tenent, afferant
que eorum confuetudines effe ut id poffint facere,
fancivit de firmiter inhibuit praedi&usdx, ut
omnes terras, quas ipfi homines ab eodem cenobio
tenent, de qua; alienantur abfque ipfiusrequi-
fitione, dummodo eviderenter appareat quod ipfius
monafterii fint, liceat vobis eas capere, dead
dominum ipfius cenobii revocare, confuetudine ali-
qua non obftante, nifi forfan, quod terras ipfas
habuerint pnderpitionibus legitimis vel aliis iuftis
rationibus inde valeant fe tueri.

CoQcelfit infuper vobis in perpetuum, ut fi tua, fuccetturum & patrum ipfius monafterii manifefta culpa non intervenerit contra eumdem ducem , hereos fit luccetlorts fuos, & praeditae fu» congregationis luturis temporibus propter quamlibet caufam aliam fuerint, vel in totum, vel in par-

Decementes de cldio perpetuo roborantes, ut quicumque diāum monastemum in suis iuribus, poffectionibuscdilbertatibus fiderit, aut etiam perturbaverit, liceat tibi, fuccelloribus tuis, dc patribus ipfius monasterii, cuiufcumque preeminentive ftatus fuerint, ipfos auctoritate pnfentis noluiGrigivilegii canonica *monitione* prrmiffa excommunicare, & excommunicatos fore denuntiare, atqce quod abfolvi non poiffint, nifi digne fatisteCenut: privilegio cis coaceffo, vd concedendo quod excommunicari & interdicti non poiffint aliquatenus, non obftante, nifi de induito hujulmoi plenam deexpreflam fecerint mendonem. Si quis autem contra hanc noftri decreti auctoritatem venire tentaverit, falva ledifapoftolica: dc legatorum ejus reverentia dc uignitate, letat ie B. Petri apoftoli gratiam amiffūrum, & indignatione apoftolica tenendum. Obedientes vero dchujumoui privi egii feripta fervantes dignam a Deo retribu ionem recipiant, 3c benedictionem apoftolicam confequantur.

SUBSCRIPTIONS.

XI. AD CLERUM TURONENSEM.

Notum fore volumus tam faturis quam pre-
fentibus, quoniam omnium bonorum largi-
ter

tor Deoa devotioacm noſtram ad B. Martini tumulum viſitandum iha miſcratiōe perduxit. Qpia vero ta ejuidem B. confeſſbris eccleſia quaedam inoleverant qu- ta melius promovenda ſiſiſtis falce extirpanda videbantur, nos per ſeprem dies Ac eo amplius immorati, modidnam animarum, frequentius inter eos intrantes ſit exeuntes eis impertivimus, Ac nobis in omnibus obedientes & benevolos, Deo aſpirante ſit in eis coopérante nobifeum, experti fumus. Sed quoniam ad noſtras aures pervenerat quod legatos Romane eccleſie ſuſcipere cum proceſſionn benignitate ſuperfederant, neque etiam eis, videlicet legatis, audoritas hujus eccleſias per notitiam privilegiorum ejus innotuerat, fuccumimus, Ac graviter eos increpavimus, cur tantam inobedientieoffenſioem incurrerent. Illis itaque humiliter nobis ſcriptapatum noſtroram Romanorum pontificum prætentibus diligenter attendimus eorum privilegia. Et quia pñter apoſtolicum, Ac regem, Ac Turo-nenxro archiepUcopum, femd in vita ſua neminem ad procemoſ ſuſceptionem admitterebant ſtudioſe notavimus, noſtris cardinalibus, Teuzone Alberto, Gregorio Papienſi, Raufgerio, Ac Hugone Lugdunenſi primate, Ac aliis tam epifeopis quam aliarum dignitatum peribnis, poſtentibus Brunone Signienſi epifeopo, Ac Ingelnunno Sueſſonenſis eccleſie archidiacono.

Porro nos tanta auâoritate reſedi, eorum antiquam conſuetudinem, eorum ſcriptis ſuſiragantes, auâoritate noſtra corroboravimus in pratentia noſtroram pñsdidonun fratrum. Et quia filius noſter Amaras Burdigalenſis archiepſcopus unus erat de legatis Romans eccleſie a Gregorio ſeptimo pñdeceſſbre noſtro ta Galliam deſtinatus, non ab hac eccleſia proceſſionis fidemnitare taſceptus: unde etiam graviter contra eoſdem clericos commoras in ExuUunenſi conſilio eos excommunicatione perfoderat; eum in concordiam Ac pacem eorum reformavimus. Neque eos ad ullam fatiſfationem, quia auâoritate pollenteſe munierant, compulimus, neque qualibet pro tali cxcetU abſolutione purgandos cenſuimus, denique quoniam in qutbmdam ſus ecclēſis privilegiis proprium eis habere epifeopum cooſcdſiun eſt, ejus vice nos Romano cos ſanamus ſpecialiter adhaerere pontifici, Ac graviore eorum cautas ex ejus pendere judicio.

Si quis Jane in craſtinum cardinalis, aut legatus, aut epifeopus, aut quilibet a noſtro latere miliis, hanc noſtre confirmationis paginam ſciens, contra eam temere venire tentaverit, Ac noſtram perfringens auctoritatem, 'proceſſionem ab ipſa fanât conſcſſbris eccleſia expetierit, ſi communis non deſtiterit, poteſtatis honorilque dignitate careat, reumque ſe divino judicio exiſtere de perpetrata preſumptione cognoſcat, eundis autem iſta ſerventibus ſit pax Domini noſtri Jeſu Chriſti. Amen, Amen, Amen. Datum Turo-nenſis in caſtella noſtri Martini per manum pñen-niſ fande Romane eccleſie diaconi cardinalis, ſe-cundo Idus Martii, indidione quarta, anno dominiſ incarnationis * mxcvii. pontificatus autem domini Urbani ſecundi pape nono.

MXCVI-

XII. AD CANONICOS & MARTINI TURO-NENSIS.

Contra fimoniacos.

*Vriatutt tpiſapitt ftrvttu ftrvnt Dti dile&i filiis
tccclſſie B. Martin camucit tara fraſintihu
ſunt faturis m frſttasta».*

B Onoram omnium largitori Deo gratias agimus, qui devotionem noſtram ad B. Martini tumulum viſitandum ſua miſeratiooe perduxit. Quia vero ta ejuidem beati confeſſoris eccleſia conſiderado pravitatis ejufinodi inoleverat, ut honoies fini præbendas omnes pretio acquirerentur, nos locum "ſandum emundare ab hac peſte execrabili cupientes; religioſos viros ad præmonitionem noſtram decrevimus præmittendos. Quibus eſtis fideliter, domino taſpirante, polliciti Ac præceptis noſtris omnimodis obedire, Ac fimoniacc pravitatis inquinamenta deferere. Qyod Ac præſentibus nobis per Dei gratiam perfecitiſtis, in noſtra tanquam B. Pétri manu firmantes, nihil vos ulterius nonorum, nihil præbendarum, vendituros aut empturos, nec ut vendantur dut eman-tur aliquando conſenſuros. Adjicientes etiam nulum deinceps in canonicorum numerum admittendum, niſi eandem ſpoſſionem jurejurando firmaverit. Que videlicet univerſa nos ſandorum apoſtolorum auâoritate firmavimus, Ac violatores omnes anathematis mucrone confodimus. Et preteritorem igitur gratie ſeſpondentes, & futuroſum ſpcm longe meliorem gerentes, ſecundum prædeceſſiōrum noſtroram Romane eccleſie pontificum piivilegia, vos in ſpirituales filios apoſtolicæ fedis aſumpſimus, & eadem auâoritate itatuimus, nulum pontificum, nullum regum, nullum cujuſque digni-atſis aut ordinis, piaster præpoſitos veſtras, in veſtra eccleſia vel ejus pertinentiis poteſtatem aut dominium exercere, ut Romane eccleſie præcepta fervantes Romanas eccleſie libertate perpetua gaudeatis, ſalvo nimirum jure tau comueradine quam hadenus erga vos TuToncnſis noſcitur archiepſcopus, habuiſſe.

Qpſcnmqne igitur venerabilis illa B. Martini eccleſia legitimo jure, vel pontificum collatione, vel regum Ac principum liberalitate, vel fidelium oblatiohe poludet, ſeu in futurum præſtante domino juſte poterit Ac canonice adtpiici, firma vobis tamper At illibata permaneant. Nullus in villis, aut manſionibus, five territoriis, five eccleſiis, aut pagis ad veſtram eccleſiam pertinentibus, invitſis vobis judicia agere, ingenuos fervove ſaeculi poteſtate conſtringere, nec teloneum aut naulum pñtſumat exigere. Poſſeſſionum vero veſtrarum decime tau ' nove in pauperum uſus omnino proficiant. Epifeopus autem, in cujus dñceſſi eadem poſſeſſiones ſunt, ordinandorum clericorum tantum curam gerat, nihil de extero gravaminis clericis inferat, nec eccleſiarum altaria, vel alia bona, per regum præceptis vobis antiquitus data, At pontificum Romanorum pri-vilegiis confirmata, vel aliis dare, vel venalitate diftrahere, vd modo quolibet alienare præſumat.

Quidquid præterea libertatis, quidquid immunitatis, vel pñdeceſſiores noſtri Romani pontifices, vd Tñronenſes archiepſeopi, vd Gallicanarum eccleſiarum apud Tuſſiacum in Tullenſi parochia generalis ſynodus congregata pro beati apoſtolicæ confeſſoris Manini reverentia veſtræ eccleſie veſtriſque pñdeceſſibribus contulerunt, nos præſentis decreti pagina confirmamus. Et quia in quibus

buftam vêtira ecclefi* privilegiis proprium vobis A fed omnes clerici epifeopo foli clife debent fubje-
habere epifcopum conceffum eff, nos ejus vice Ai. Quicumque vero aliter prcfumpferit, canonici
Romano vos fancimus fpécialiter adhxere ponti* ead. procul a fubiectione fubjacebit.

fici, & graviores veftri caufas ex ejus pendere ju-
dicio. Si quis fane in crailinum archiepifcopus,
aut epifeopus, imperator, aut rex, princeps, aut
dux, comes, vicecomes, judex, aut ecclefiaftica
quaelibet fircularifve pertona, hanc nofta confi-
tutionis paginam telens, contra eam temere ve-
nire tentaverit, fecundo tertiove commonitus, fi
non iatisfactio congrua emendaverit, potestatis
honorifque fui dignitate careat, reumque fe divi-
no judicio exiftere de perpetrata iniquitate cogno-
fcatur, & a facratiffimo corpore ac fanguine Dei
& Domini redemptoris noftri Jefu Chriftri alienus
fiat, atque in extremo examine diftricti ultioni
fubiaceat: Cunctis autem eidem ecclefi* juffa fer-
vantibus fit pax Domini noftri Jefu Chriftri, qua-
tenus & hic fructum boni aftionis percipiant, fic
apud diftrictum judicem premia pacis inveniant.
Arnen, Arnen, Arnen. Datum Piftavis
per manum Ioannis fanfti* Romani ecclefie dia-
coni cardinalis, quarto Kalendas Aprilis, indi-
citione quarta, anno dominice incarnationis *
mxvii. pontificatus autem domini Urbani fecun-
di pap* nono.

XIII. AD ROGERIUM COMITEM SIGILLE.

De privilegio monarchie Sicili*.

Urbanus epifeopus fervus fervorum Dei cariffimo fi-
lio Rogerio comiti Calabria fi? Sicilia falutem &
apofolicam benedictionem.

Q Uia prudentiam tuam fupernam majestatis di-
gnatio multis triumphis fic honoribus. exal-
tavit fic probitas tua in Saracenorum finibus
cieftiam Dei plurimum dilatavit, * fic fanfti* fedi
apofolic* devotam fe multimodis femper exhi-
buit, nos in fpecialem atque cariffimum filium
ejusdem univerfalis ecclefie* re affumpimus. Idcirco
de tu* probitatis finceritate plurimum confi-
dentes, ficut verbis promiffimus, ita litcrarum
audoritate firmamus; quod omni vir* tu* tem-
pore, vel filii tui Simonis, vel alterius qui legi-
timus tui h*res extiterit, nullum in terra pote-
ftatis veftri*, prerer voluntatem aut confilium
veftre legatum Roman* ecclefie* ftatuemus.
Quinimo qu* per legatum aduri fumus per ve-
ftre induftiam legati vice cohiberi volumus.
Q Uando ad vos ex latere noftro * mitteremus ad
fidem falutem * fanftarum ecclefiarum qu* fub veftra
potestate * confiftunt, ad honorem B. Petri fan-
cti apofolice fedis, cui devote haftenus
obedifti, quamque in neceffitatibus fuis frenue fic
fideliter adjuvifti. Si vero * celebratur concilium,
fic tibi mandavero, quatenus epifcopos fic abbates
tuar terre mihi mittas; quos fic quos volueris *
mittes, alios vero ad fervitium ecclefiarum tua-
rum * retineas. Omnipotens Deus aftus tuos in
beneplacito fuo dirigat, fic te a peccatis abfolu-
tum in vitam eternam perducat. Datum Salerni
per manum Joannis fanfti* ecclefie* diaconi tertio
Nonas Julii indictionis feptim*, anno pontificatus
noftri undecimo.

XIV. AD RODULPHUM COMITEM

Pro immunitate ecclefie.

N Ofte te volumus quia nulli fccularium do-
mino poieftatem in clericos habere licet;

II. EPISTOLÆ.

fed omnes clerici epifeopo foli clife debent fubje-
Ai. Quicumque vero aliter prcfumpferit, canonici
e ad. procul a fubiectione fubjacebit.

XV. AD CLERUM POPULUMQUE SALERNITANUM.

Pro immunitate ecclefiaftica.

Urbanus epifeopus fervus fervorum Dei dilectis filiis
clero & populo Salernitano falutem & apo-
folicam benedictionem.

knzonem presbyterum, qui ecclefiam fanfti*
Mari* per manum laicam invafit, expulfo
Beo qui legitime poffidebat, novcirifrenatiano-
fra officio fic beneficio interdiftum. Omnes pre-
terea, qui ecclefias vel ecclefiaftica beneficia aur
capellania* fine epifeopi fui confenfu per manum
laicam obtinuerint, donec fatisfaciant fuaepifco-
po, fecundum fanftorum canonum conflitu-
ta, ab officio fic beneficio interdiciamus.

XVI. AD ALEXIUM CONSTANTINOPOLITANUM IMPERATOREM.

De expeditione in terram fanftam, fic de cruce fufeipienda.

Urbanus fecundus Romanus pontifex Alexio Conftan-
tinopolitano imperatori, fitt.

G Um ftatutum fuiffet ad Clarum-montem Ar-
vemis, ut communibus votis bellum adver-
fus Saracenos gereretur, tanta hominum multi-
tudo cruce fignata eff, ut ad trecenta hominum
millia cenfa fuerint. Ducum autem fbrtilfimo-
rum tantus ardor, ut de recuperanda Hierofoly-
ma multum fperare debeamus. Primus omnium
Petrus eremita innumerabilibus fe ducem prsbuit,
cui Godfredus, Euftachius fic Balduinus fratres
Bolionii comites fe addiderunt, majores etiam
copias paraverunt. Hinc Podienfis epifeopus belli
dux, fic Raimundus fanfti Aegidii comes, inde
Hugo magnus Philippi Francorum regis frater,
fic Roberrus Nortmannis, fic alter Robertus Flan-
drir, fic Stephanus Carnuti comites, Quid dicam
de Boamundo ipfo qui ingenti animi magnani-
mitate iis fe comitem adjunxit cum feptem mil-
libus delefti* juventutis Italic*, relifta fratri re-
rum omnium cura, quo cum diu bdo contende-
rat? Ad hos belli maximos apparatus unum il-
lud in primis eff neceffarium, ut tuo prsidio
commeatuque tant* copis juventur. Quare ab te
peto majorem in modum, ut quibulcumque rebus
poteris iuffiffimo bello gloriofoque faveas. Illud
autem, tametfi non dubitem abs te curatum iri,
volui tamen te per literas noftas fcire id mihi
fic univerfic Chriftian* reipublice jucundiffimum
fore. Vale. Roms, fic.

XVII. AD LUCIUM PRÆPOSITUM SANCTI JUVENTII.

De valore baptifini alionunque facramentorum a criminofis sacerdotibus collatorum.

Urbanus epifeopus fervus fervorum Dei dilecto filio
Lucio prapofito ecclefie fancti Juventis apud Tici-
num falutem & apofolicam benedictionem.

C Alvator praedixit in evangelio circa finem fe-
>3 culi pseudochriftos & pfudoprophetas turge-
re.

<d>

URBANI PAPÆ II. EPISTOLÆ.

66t

re, & multos fedncere, & fideles fijos in mundo A
ntuitas habituros prefluras; led tamen portas in-
feri adverfus ecclēfiam non przvalituras. Proin
quia, ut ait apoſtolus, oportet fatrefet effe, utm
profati fimt munifeti jiant, oportet nos cum pro-
pheta ex adverfo afeendere, & murum opponere
pro domo Iſrael, & cum eodem apoſtolo per
multas tribulationes intrare in regnum Dei, un-
de non funt condign» paffiones hujus temporis
ad futuram gloriam quæ revelabitur in nobis. I-

Éitur quia innotuifti nobis, quod tibi objicitur :
Itrum vendere ecclēfiasticam rem fimoniacum
fu ? hoc fimoniacum effe patenter colligitur ex
hoc quod B. Petrus apoſtolus ait Simoni : *Pfr-*
mm Ap teum ft m perditionem, i «m *exiftimeti*
donum Dti pecuniu pffideri. Donum quippe Dei B
eft Spiritus fandus, & donum Dei eft res ipſius
ecclēfie oblata. Et fi bene advertis, Simon ma-
gus, qui fide ad fidem acceſſit, non Spiritum
fandum propter Spiritum fandum quo ipſe indi-
gnus erat, (quoniam ut ſcriptum eſt, *Spiritui*
ffafui difciplinu effugiet filitum) fed ideo, quan-
tum in ipſo erat, emere voluit, ut ex venditio-
ne figorum quas per eundem fiebam multiplica-
tam pecuniam quam obtulerat lucraretur. Nec
apoſtolus emptionem Spiritus S. quam bene no-
verat fieri non poſſe, fed ambitionem talis qu-
fttis, id eſt avaritiam, quod eſt idolorum fervi-
tus, in eodem Simone exhorruit, & maledidio-
nis jaculo percultit.

Quifquis itaque res ecclēſiasticas qua Dei dona
funt, quoniam a Deo fidelibus & a fidelibus Deo
donantur, quæque ab eodem gratis accipiuntur,
& ideo gratis dari debent, propter ſua lucra ven-
dit vel emit, cum eodem Simone donum Dei
pecunia poſſideri exiſtimat: Ideo qui eaſdem res
non ad hoc ad quod inſtitutū funt, fed ad pro-
pria lucra, munere linguæ, vel indebiti obſequii,
vel pecunia largitur vel adipiſcitur, fimoniacus
eſt: cum principalis intentio Simonis fuerit ſola
pecuniz avaritia, id eſt idololatria, ut ait apo-
ſtolus Paulus. Alloquin cur ſynodus Chalcedonen-
ſis ſexcentorum triginta epiſcoporum procurato-
rem vel defenſorem ecclēſie, vel quemquam re-
eulx ſubjeſtum, adeo per pecuniam ordinari pro-
nibet, ut interventores quoque tanti ſceleris ana-
thematiſet, niſi quod eodem fimoniacoſ judicet?
Quod ſi præfati milites ecclēſie ob hujus icelus
taliter percelluntur, nemo ſapiens negabit non
militantes ecclēſie multo damnabilius hanc ob
cauſam id eſt venditionis vel emptionis debere
percelli.

• v.Moli»
»<>■

beatus predeceſſor noſter * Paſchaliſde
conſecratione, & de rebus quz proveniunt ex
conſecratione, affirmat, quod quiſquis alterum
eorum vendit, ſine quo alterum habere non po-
teſt, neutrum non venditum derelinquit. Ac per
hoc eum qui rem ecclēſie vendit vel emit ſimo-
niacum intelligit; in nomine vero procuratoris
intelligit przfata ſynodus quemlibet ecclēſiasti-
cum rerum adminiſtratorem, ut ver. gr. przpofi-
tum, œconomum, vicedominum, derenforis no-
mine advocatum five caſtaldum, & judicem: in
ſubjeſto regulz archiepiſcbyterum, archidiaconum,
canonicum, monachum, vel quemlibet ecclēſiasti-
co mancipatum officio. Quod vero Spiritumfan-
ctum, quantum in ſe eſt, vendat vel emit qui
przpofituram vel hujufinodi vendit vel emit, au-
di Auguſtinum ſuper Joannem: O quot propoſi-
ta fecerunt? Alterum propoſitum habet Cartha-
gine Primianus, alterum habet Maximianua, al-
terum habet in Mauritania Rogatus, alterum ha-
bent in Numidia illi & illi quos jam nec nomi-
Cocil. Gmerol Tom. XX.

nare ſufficimus. Circumſ ergo aliquis emere co-
lumbam ? unuſquique propoſitum ſuum laudat
quod vendit, &c.

Ecce venerabilis Auguſtinus de przpofiturz di-
ſtradione agens, in nomine columbe fandi Spi-
ritus venditionem vel emptionem accipit, ficut &
omnes huius evangelici capituli traſtatores. Pen-
ſandum vero eſt qua poena muldentur qui jam
Deo & ecclēſie fu® oblata vendunt vel emunt,
ſi cum flagellis a Dei templo ejeſti ſiunt, qui
quas Deo erant offerenda vendebant vel emebant.
Si de offerendorum venditoribus vel emptoribus
diſtum eſt: *Yoi feciſti domum Patris mei domum*
negotiationis, & ſpeſum latronum, quid dicetur
jam de ecclēſie oblatorum venditoribus vel em-
ptoribus ? Et ne quis inlanus objiciat, merito
nos dominum tam acerbe vindicate, quæ tunc
illa in Dei templo, ecclēſiſtice vero res modo
extra templum diſtrahantur: attendat ſuper his
Auguſtini non determinantem locum venditionis
vel emptionis propoſitorum, fed tantum indefini-
te dicentem: Circumit aliquis emere columbam,
unuſquique propoſitum ſuum laudat quod ven-
dit, non adiciens in templo vel extra templum.
H»c contra venditores vel emptores ſacrarum re-
rum.

Ad hoc vero quod in epiſtola tua ſequitur,
id eſt: Utrum obedire tentantibus ad mortem
nefas fit? & circa finem ejuſdem epiſtolæ hoc
idem iterum inculcat, illud beati Petri reſpon-

demus.* *Obedire Deo oportet magis quam famini-*
but. In quo exemplo notandum eſt, hominibus
interdum obediri debere, fed magis Deo hominibus
quidem in his quæ contra fidem & religionem
non funt: quoniam cives Jeruſalem legimus Ba-
bylonis civibus militaſſe, ut ſanctum Joſeph, &
focios Daniells; quorum primus ſtuprum domi-
ne, ſequentes vero idololatriam perhorrentes,
rem publicam & alienigenarum principum ſtre-
nue gubernaverunt. Et in evangelio habes, cum
eo qui te angariaverit uno miſiario, alia duo
ambulare debere, & reddere que funt Cefaris
Cſfari, & quæ funt Dei Deo. Item Hierony-
mus ſuper epiſtola ad Philippenſes: Si dominus

t.

ea jubet que non ſiunt adverſa ſcripturis fando
ſubjiciatur domino ſervus.* ſi vero contraria præ-
cipit, magis obediat ſpiritus quam corporis do-
mino, & infra: Si bonum eſt quod precipit im-
perator, jubentis exequere voluntatem; ſi ma-
lum, reſponde: *Obedire oportet Deo magis ywam* ITI,
faminibus.

Ad hoc vero quod ſubjungitur in eadem epi-
ſtola, id eſt: Utrum fit utendum ordinationibus,
& reliquis ſacramentis, a criminofis exhibitis,
ut ab adulteris, vel ſanctimonialium violatoribus,
vel hujufmodi? ad hoc, inquam, ita reſponde-
mus: Si ſchiſinate vel hereſi ab ecclēſia non ſe-
parantur, eorundem ordinationes, & reliqua ſa-
crameuta fanda & veneranda non negamus, ſe-
quentes beatum Auguſtinum, qui ſuper Joannem
de hujufinodi rem copioſe quam veraciter diſſe-
mit. Ait enim: Baptizet fervus bonus, five fer-
vus malus, non ſciat ſc ille qui baptizatur ba-
ptizari ab eo qui non ſibi renuit baptizandi po-
teſtatem, & paulo poſt. Non horreat columba
miniſterium malorum, reſpiciat Domini poteſta-
tem. Si fuerit ſuperbus ininiſter, cum zabulo,
computatur, fed per illum Chriſti ſacramentum
non contaminatur. Quod per illum fluit, purum
eſt, quod per illum tranſit, liquidum eſt. Item:
ſpiritualis vero virtus ſacramenti ita eſt ut lux,
quæ & ab illuminandis pura excipitur, & ſi per
immunda tranſeat, non inquinatur. Quos bapti-

T t » zat

zat ebeiofos, quod baptizat homicida, quos ba-

ptitat adulter, Chriftus baptizat, & cetera huiusmodi. Attamen deceflores noſtri Nicolaus ſic Gregorius a midis facerdotum, quo- tales revera eſſe confiterit, fideles abſtinere decreverunt, ut ſic peccandi licentiam exteris auferrent, fichu-
 i b. n. vn
 i pho ſic Bertholdo ducibus inter extera: Officium ſimoniacorum, ſic in fornicatione jacentium (cien- tis nullo modo recipiatis, ſic quantum poteſtis, tales fantis deſervire myſteris vi, ſi oportuerit, prohibeatis, ſice.

Porro ad hxc qux tibi ſylogiſtice in eadem capitola obijciuntur, id eſt, ſi corpus ſic ianguis Chriſti non font, ſic alia qux prxdiximus, pro-Blargitatem, ipſis etiam confucvit excellentiorem contribuenc dignitatem. Unde non immerito exi- ſtimamus Salernitanam eccleſiam amplioribus no- ftrix benignitatis muneribus honorandam, quam omnipotens Dominus eximia fo* benignitatis pr*- rogativa per mifericordiam gratitiam fublimavit. Exnoviffimus namque terrarum finibus beati Mar* thei cvangeliftice corpus ad hanc deferri, apud hanc haberi, clementiffima fux difpoſitionis 'di- gnitate pcnniCt Cujus ſcilicet apoſtoli quanta fit in Deo ſic cœckfia glori* excellentia, colla- torum divinatorum munerum gratia cumulata demonſtrat. Hic enim primus inter exteros evan- gelii feriem feribere inſpiratooc divina exorſus hic in divini feminis fructu trium ordinum coro- nam centefimam teporravir, ut ſimul apoſtolus ſic evangelifta ſic martyr exiſteret. Adiecit ad hte omnipotens Deus, ut camdem eccleſiam glorio- forummartyrum Fortunati, Gail ſicAnthes trium- phis ſimul fil corporibus honoraret. Appoſuit et- iam tertii muneris diritatem, ut cam noſtris tem- poribus Gregorii apoſtoliſt memori* ſeptimi pa- px tam exilio quam tumulto illuſtraret. Cujus qium egregia jura, quam pizclara do&rina, quam miranda conſtantia fuerit, Romana eccleſia præ- dicat, occidens univerſus agnoſcit, tyrannorum pertinacia tolerat, ſic conculcata teſtatur.

Sciendum vero eſt quod canones apoſtolorum, quorum auctoritate orientalis fit ex parte Roma utitur eccleſia, ſic inſignis martyr Cyprianus, ſic o&oginta epifcopi cum eodem baptiſmum hx-D rcticorum lavacrum diaboli appellant. Stephanus vero ſic Cornelius martyres ſit pontifices Roma- ni, & venerabilis Auguſtinus in libro de baptif- mate cumdem Cyprianum, ſic prxfatos epifeopos h. nc ob caulam vehementer redarguunt, affirman- te* baptiſmum five ab hxretico five (chifinatico cccleſiaſtico more celebratum r&um eſſe i me- rito, quia alia in baptiſmo, ſic alia in reliquis ſacramentis confideratio eſt; quippe cum or- dine prior ſic neceſſarius fit; ſubito enim mori- turo prius baptiſmate, quam Dominici corporis communione, vd aliſr factamenusconſulitur. Et dum forte catholicus non invenitur, fatius eſtab hxretico baptiſmi ſacramentutn fumere, quam in xternum perire. Et hanc ſententiam pneicripto- rum pontificum Cornelii, Stephani, ſic Auguſti- ni, ſecuti ſunt Innocentius, Siricius, Leo, Ana- ſtaſius, ſic magnus Gregorius, ſic omnis eccleſia catholica. Et quoniam epiftoſaris brevitatis propo- ſitis tibi quxftionibus fortaffe nonſufficit, eorum- dem temeritatem ad ſedem apoſtolicam inſtruen- dam mitte, aut, juxta apoſtolum, relati fana doſirina adverſariam poſt fecmſiaat tj tertiam cor- rptionem devita. Tu veto eſto fidelis uſque ad Inonem, ut percipias coronam vite. Data Rome.

XVIII. AD ALPHANUM SALERNITANUM archiephcopum

Collatum illius eccleſie* privilegium confirmat.

iViamir epifcapiu ffrw fervaram dilt&a fratri Ai-
 pheæ» Saknitaæa tpifnpa tfrfyu factcfforiktu ca-
 naalet pramevtr&u m perpetuam.

Qingularc ſemper fedis apoſtolicæ privilegium
 O claruit, lubjedas ſibi per orbem terrarum ec-
 cleſias ſic auctoritate diſponere, ſic benignitate
 dementius conſovere. Quibus autem ſupemema-
 jeſtatis dignatio fu* grati* pleniorum contulit
 Blargitatem, ipſis etiam confucvit excellentiorem
 contribuenc dignitatem. Unde non immerito exi-
 ſtimamus Salernitanam eccleſiam amplioribus no-
 ftrix benignitatis muneribus honorandam, quam
 omnipotens Dominus eximia fo* benignitatis pr*-
 rogativa per mifericordiam gratitiam fublimavit.
 Exnoviffimus namque terrarum finibus beati Mar*
 thei cvangeliftice corpus ad hanc deferri, apud
 hanc haberi, clementiffima fux difpoſitionis 'di-
 gnitate pcnniCt Cujus ſcilicet apoſtoli quanta
 fit in Deo ſic cœckfia glori* excellentia, colla-
 torum divinatorum munerum gratia cumulata demonſtrat. Hic enim primus inter exteros evan-
 gelii feriem feribere inſpiratooc divina exorſus
 hic in divini feminis fructu trium ordinum coro-
 nam centefimam teporravir, ut ſimul apoſtolus
 ſic evangelifta ſic martyr exiſteret. Adiecit ad hte
 omnipotens Deus, ut camdem eccleſiam glorio-
 forummartyrum Fortunati, Gail ſicAnthes trium-
 phis ſimul fil corporibus honoraret. Appoſuit et-
 iam tertii muneris diritatem, ut cam noſtris tem-
 poribus Gregorii apoſtoliſt memori* ſeptimi pa-
 px tam exilio quam tumulto illuſtraret. Cujus
 qium egregia jura, quam pizclara do&rina, quam
 miranda conſtantia fuerit, Romana eccleſia præ-
 dicat, occidens univerſus agnoſcit, tyrannorum
 pertinacia tolerat, ſic conculcata teſtatur.

XIX. AD PISTORIENSEM ET RUSTICUM vallis umbroſæ abbates.

De Wezdone Moguntino archiepiſeopo ob
 limoniam depoſito.

Urbanat frcmtbt/ papa Pifarung tj Raſtita valli
 Vmbreſi aUatibus.

QCripſiſtis nobis maximum apud vos ſcandalum
 O emerſiſſe, quo Piſanum epifcopum confecra-
 verimus, quod a Guezelone hsrctico diaconus
 fuerat ordinatus. Et nos proſecto ſcirmus, Gue-
 eeloncm hrreticum fuiſſe, Moguntinumque epif-
 copatum ſimoniaco credimus facinore invauſſe
 propter quem aut alium acquirendum regi ſub
 anathemate poſito diu fervierat, ſic propter ac-
 quifiſtum omni vitæ fue tempore deſervivir. Eum-
 dem ſic ipſi nos pro eadem cauſa, qui ab excom-
 municatis confecratus eſt, in ſynodali concilio
 excommunicavimus, condemnavimus, ſic ab om-
 ni eccleſiaſtico officio fine ipe reſtitutionis ali-
 qua depoſuimus.

Notæ Severini Binji.

Gaezelcam b'reticam frfe.) Hanc epiftoſam Ur-
 bani ſecundi pap* ti manuſcriptio bibliotbec* (anſti
 V.ſlori) Parmenſi cum aliis plurimis, de quibus ſupra
 drkripcam miſit excudendam reverendus dominus Joan-
 nes Picarias ſanſti ViAcn* Paſilicnſis eccleſiæ iſep-
 dia*

URBANI PAPE II. EPISTOLÆ.

666

diff» caaOMus imlaris. Omb cum haftanua millib
imprefia feent. & "uafem da teonU. dacrmim
codilicuckMM* coaciaaat, digma» pdieavi que m lū-
ce* cmittevtvr. H<c Gueircrlo. ut beau notandum
effe «aonult 4iAm dominas Pcardin , idea» eft eue*
*affim Urfpersenla abbas taincveat Vicetooem Sige-
iidi Mofuntini archiepdOM demortui fuccetforem,
feu potius Mcguntin* cccfeuat invalorem ab Henrico
rege mtrafom , at patet ex iis au* fujra diAa funt m
concibo QuatiilneburgenG iubGregono feptuno. Nec
obfttt auod aped Urfpenenleir Wccio nominetur ,
*uem Urbanna papa hic Gueselcoero appellat r oam
Mmiliare eft Gallis aliifaua nationibus ut nomma om-
nia propria , s*ue apud Germanos lcribuntur in prin-
cipio per feiminum VV, ipfi primam liceram V ia G
conuertant, adeoque pro VVeaalone Icriptum fuerit
Goetelo.

XX. AD RICHERIUM SENONSEM,
fit exteros Francorum epiicos.

De rege excommunicato non abfolvendo.

*Urbanaas epiieopat fervas fervoram Dti dleSto fra-
tri Richerio Seâoae^fi, fil cateris Fraacoram epi-
ticipis, folâtrât fix apofolicam bnodiEUoaem.*

Audirum est apud nos quosdam confreres no-
stros in tantam audaciam proripisse, ut af-
ferant se nequaquam a regis societate abfentiu-
ros; immo etiam regem ipsum ab excommuni-
cationis vinculo solutos, quamquam feminam
illam, pro qua per nos excommunicant; fuerat,
non dereliquit: sed qui hoc loquuntur, aut pro-
fesso scripturas nefciunt, aut pertinaciter exce-
dere nequaquam pertimescunt. Sanctorum quippe
canonum (anxii auctoritas, sic ea aaffim eccle-
siae consuetudo servat, ut a quolibet iuste ex-
communicatum episcopo alius absolvere non prae-
sumat. Ipse etiam suffraganeorum ligamenta me-
tropolitani, qui videlicet eorum majores sunt,
fandorum patrum institutionibus prohibemur ab-
solvare. Quod si a quibuscumque id ferva urepi-
scopis, videant venerabiles fratres nostri, quem-
admodum apostolicis sedis valeant astra dissolvere,
cum profecto luce jam clarius confet apostolicus
sedis pontifici non solum episcopos fit primates,
sed ipsos etiam patriarchas, divina institutione sub-
iectos, cum noverint ab omnibus adipsum, ab ipso
autem ad neminem appellandum, cum sciant vel
felli fas esse de omni ecclesia judicandi, ipsum
vero nullorum subiacere iudicio. Nec eos illud
credimus ignorare, quod sola nulla synodo prece-
dente, sedes apostolica valeat suo (latui restituere
quos synodus inique damnaverit, ipfius vero ne-
mini liceat retrahere iudicia. Certe cum de le-
prarum, id est de criminum varietatibus ad Moy-
sen Dominus loqueretur, *Confiderabst, inquit, ie-
prosum freerdas, Cj immodom judicabit, ac de-
inde subjungit: Et clatam tembitar ad arbitrium
facerdtit. Videtis ergo quia ad illius facerdotis
arbitrium clausi teneri praeipitur, cujus arbitrio
iudicatus est immundus. Quomodo itaque ad ape-
riendum manum porrigent, ad quem dauden-
dum os aperire non auri iunt. Cum quatrdua-
num Laxarum Dominus fufeitaffet, non legitur
ad abfolvendum eum circumflantium aliquis se
injecisse, dum ipfius Salvatoris praecepto jam vi-
ventem, jam flantem, discipuli abfoiverunt, ut
professo fecuturis daretur exemplum, quia etiam
pernitens quis solvendus non est, nisi per illius
arbitrium, cujus voce vel gemitu a sepulcro cri-
minofitis educitur. Sed neque illud venerabilibus
fratribus arbitramur ignotum, quia Deus super-
bis refillit, prope est autem obtritis corde. &-
per amm cmm reficiam, ait Domimu, farer
bttxilem fir fit treamtm verba mea. Vi-*

Aderint ergo quo pacto peccatorem conentur ab-
solvcre ju>rd pventiam, vel praecep-
tum, cujus est iudicio in generali synodo com-
peditus. Nobis fane, & omnibus qui Turonisno-
biicum Deo propitiante convenerunt, liquido pa-
ruit, fit legis fit evangdii fit sanctorum canonum
documentis, nullam solvendi quem nos ligavimus
fraternitati vestrae suppere potestatem. Unde fit
filium nostrum Francorum regem, donec Deo in
nobis & fanfti Romanae ecclesiae satisfaciatur, ex-
communicatum aderimus, fit tam episcopos,
quam alios quoslibet ei pertinaciter communican-
tes esse fancimus, fit privilegium potestatis amit-
tere, fit quis in ejus absolutione inconceffa abuti
prxfumplerit potestate. De extero univeHos vos
B* Arelatem in oftavis apofolorum Petri fit Pauli
ad concilium omni fepofita occa(ione invitamus.

XXI. AD HUGONEM ARCHIEPISCOPUM
Lugdunensem

De Roberto abbate Gftercienfi ex cremo
revocando.

*Urbatu epiieopat fervas fervoram Dei vemrabilu
fratri & epiieopo Hagoao apofolica fedu vicario
falatem & apofiolxam beadeditioaem.*

Molimenfium framim magnum in confilio
clamorem accepimus, abbatis fui reditum
vehementius poflulantium. Dicebant enim reli-
gionem fuo choro evertem, feque pro abbatis il-
lius abfentia odio apud principes & ceteros vici-
nos haberi. Coaâi tandem a fratribus noftris,
dilectioni tue per prefentia feripta mandamus,
fignificantes gratum nobis exiftere, ut, fit fieri
poiffe; abbas ille ab eremo ad monafterium re-
ducatur. Quod fit implere nequiveris, cure tibi
fit ut & qui eremum diligunt conquiefcant, &
qui in cironbio funt regularibus difciplinis in-
lerviant.

APPENDIX EPISTOLARUM

Urbani pape II. ex variis codicibus mil. &
quibufdam editis magno Audio colleâta.

I AD GUIEHARDUM EPISCOPUM
Cei^aatunfem.

*Urbanaas epiieopas fervas fervoram Dei Calebardo
Co^Latts^fi tptico falutem & apofolicam bem-
difloieum.*

H,ar A pi
1(4...a
3Malibu
«Impie.

Quia te fpeciale poft Deum manuum noftra-
rum opus effe perpendimus, fit quia fpecia-
lem in te religionis gratiam rife cognovimus,
idcirco te fpecialiter adjuvare, tuique neceffita-
tibus fpecialiter fubvenire Domino annuente fa-
tagimus. Queftiones autem quas tuis literis fi-
gnificasti veftra in partibus agitari, apud noftra
tis frequenter noveris commoveri. Fratrum itaque
noftro nun communicato coofilio, dique excom-
municationis queftione traâata faofti pradcccifib-
us noftri Gregorii fententiam confirmantes ita
eam Deo iafprante determinavimus. Primo fi-
quidem gradu Raven natem hcrefiarcham Roma-
ne ecclefie invalorem cum Henrico me ejufdem
pervertitatis capite, ab omnibus ecclefie catholi-
ce membris alienum fit excommunicatum efle cer-
femus. Secundo eos nui annis, pecunia, confi-
lio aut obedientia ecclefiafticos maxime honores
ab eis aut eorum fautoribus accipiendi eorum
nequie adminiculum fubminiftrant. Hos igitur
peu».

AurburaS

principaliter anathematis ripeulis adfringentes , A cadam facile determinare non possitmtff. Salva
m tenio gradu communicantes eis not quidem tamen e fufiem privilegiauoritate, tfei fingula-
non excommunicamus. Sed quia ipfi te eorum ritstr in denun fic populum illic habitantem pra-
communionem commaculant, in noftram cos facio- ter monacho omnem concedimus epifcopalis re-
tarent nequaquam fine penitentiz ultione & ab- gtmis potestatem. Ceterum ut in eodem coeno-
foliutione recipimus. Sanftis quippe canontes cau- bio abbatem catholicum, regulariter vice noftra
tum confiât, ut qui excommunicatis communi- prafitueie fludeas nue obedienti* imperamus .
caverit excommunicetur. Ipfius tamen poeniten- Nec fotam in eo» fed fic in S. Galli coenobio ,
tiz atque abfolutionis modo ea moderatione dif- fic in asteris fi que funt propriis abbatibus defti-
crevimus, ut quicumque feu ignorantia fau timore- tuta, noftra fretus auâoritate cum confilio quo-
re feu necceffitate negotii cujulque maximi fitma- pun interrflê cognoveris abbates eligere, atque
xime Dceffarii eorum fe conviâu, falutatione , eleftos cofecrare procura. Idem etiam tibi Au-
oratione, ofculove contaminaverit, cum minoris dendum de Augufteni & Curiengi epifcopatu in-
pernitenti* abfolutionifque medicina foderatis jungimus, nec non & de ceteris ad que Pata-
noftra participium fortiatur. Eos vero qui aut viefis epifeopus advocari vel «defle nequiverit ,
t fpontanee aut negligenter inciderint, Tub earolu- Bfic ipfi enim quemadmodum & tibi Saxon», Ata-
ri mut difciplin* coherckme fufcipl, ut ceteris mannis, ac exterorum que prope funt regionum
H. metus incutiatur cujus difciplinê moderamina , vice noftra procuracionem injunximus, ut ordi-
quod ad tuam curam fpeâat nos tue providen- nationes improbandas improbetis, roborandas ro-
tis prout oportere videris pro temporis fieperfonar- boretis, fic quicquid eccliefiastici negotii difponen-
um competentia fervanda committimus. Porro dum fuerit communicato religioforum virorum
de clericis qui ab excommunicatis fiint epifeopis confilio difponatis, quo ad ufque privatiorem an-
ordinati, necdum quidem fententiam ferimus , nuente Domino legatum fedis apofolicz fufelpe-
quia generalis mali contagium generalis fynodi re valeatis. Vos quia Dei zelo fervetis fic Peten-
cauterio comburendum. Tu* tamen fiaterni- tia procellitis atque doârina, omni cura atque
tari hoc repondemus ad prafens, ut ab excom- follicitudine utilitatibus eccliefiasticis infudate .
b munitatis quondam tamen catholicis epifeopis or- Scientes quoniam fic nos in hoc tempore veftris
dinatos, fi quidem non fimoniace ordines ipfos libentiffime utilitatibus annuemus fic operam da-
acceperint, & fi epifcopos ipfos non fimoniacos bimus. Laboribus autem Roman* eccliefi* com-
effe confliterit, ad hoc A religiofor eorum vi- muniçare, opis noftre auxilio fuNevare nullo mo-
ta, & doctrin* prerogativa vifa fuerit promere- Cdo pigrHitis. Benediâionum fuarum vos omni-
ri, penitentia indiâa quam congruam duxeris , potens Deus ubertate perfundat, incolumem cu-
in ipfis quos acceperint ordinibus manere permit- todiat, fic ad vitam perducatur «ternam. Data
tas . Ad fuperiores autem afcendere non conce*. Rora* xiv. Kal. Maii.

dimtis, nifi neceffitas & utilitas maxima flagita-
verit, fit ipfoium fanda converfatio promeruerit,
fit hoc tamen ipfum rarius cum cautela eft pre-
cious concedendum. De presbyteris, diaconis ac
fubdiaconis, qui poli acceptum ordinem in aliquo
crimine lapfi fuerint five palam five clam con-
flat quidem canonum cenfura ab eccliefiaticiseos
officiis inhiberi. Tu* tamen providenti* dilcre-
tionique committimus, utrum eorum aliqui, qui
tamen infam* notis non fuerint atperfi, necef-
fitate eccliefiz urgente fic ipforum fanda conver-
fatione promerente in luis gradibus recuperari de-
beanr. Hoc autem fecundum indulgentiam dico,
non fecundum imperium, ut veftra major veftris
in partibus contra hzreticos habeatur auâoritas.
Salva tamen auâoritate communi, fit fanâorum
patrum decretalibus inffitutis. Si quem vero quod
ablit poff acceptum aut ante acceptum officium
contigerit peremptorio quolibet eorum qui in le-
ge morte mulciantur, live clam five palam oc-
cupatura crimine inveniri, eos maxime qui ad-
huc mundo vivunt, ab omni eos altaris minifte-
rio fequefframus. Sicut enim pcententiam agere
cuiquam non conceditur clericorum, ita fic poft
pa-nitudinvm ac reconciliationem nulli unquam
laico liceat honorem clericatus adipifei, vel de-
rico ad altiorcs ordines promoveri, quia quam-
vis flint omni peccatorum contagione infecti, fuffra-
ganeifemine. Czterum pcccatifexi-
gentibus accolarum, cum irruentibus barbaris ur-
bes quadam derrat* funt, duodecim ille nume-
rus imminutus eft. Inter quas Atrebatenfis nobi-
lis quondam fic populofa civitas, qu* per B.Re-
migium epife. Vedaflum obtinuit, poft nonnullor-
um antiftitum obitum epifcopalis cathedrae per-
didit

(O H*c , ér iequenwt Epiflo-r tum Urbani PP. rum Rainoldi Archiep. Remenlis , Lamberti Atrebatenfis
Epi(ccu , alicuniquæ ad rrflicationem AttribatnGa Eptkopatoa fpeAa tea, bic ordine prepoftero athrz. jux-
ta rci lurrim digHe letantur in Gefii de Reliitunone Epifcopatua Atrebatenfis apud Balui'u» Mikel-
lan. turn. j. pag. ajj. fit feqq.

II. AD ROBERTUM TOTIUS FLANDRIÆ

ftrenuum militem.

Vrkeuti epifnfm, fltc.

Memento cariffime filii, quantum, fltc. paah
ftfl lategra exhikekitar ettat e&t caacillii Remerg
cum epiftola cleri Flandrenfis Rainaldo archiep.
Remenfi.

III. (t) AD LAMBERTUM ATREBATENS.H«f

Epifeopum five

PRIVILEGIUM ATREBATENSIS ECCLES.

Urkenat epifapitt fervat ftrwtion Dei, dile&o in D«cher in.
CbrifU jrairi Lamkerto Atrekattff epifnpa w- v
firis aeatukat confecrato, ejuf'ue fltceybrihu ca- c-o» -<<<<.
Mnirr fukflitMendij m perpetuum. hqimmUi.

T Iquet fanâorum canonum inffitutis integram
1-4 efle provinciam , fit metropolitanum
proprium debere fortiri, qu« duodecim conflât epi-
fcpopatibus. Secundam igitur Belgicam conflât in-
tegritatem provinci* obtinere , quæ duodecim
quondam icitur epifeopos habuiffe, fic Remenfem
Ecclefiam jure metropolitanam haberi, qu* tot
gentibus accolarum, cum irruentibus barbaris ur-
bes quadam derrat* funt, duodecim ille nume-
rus imminutus eft. Inter quas Atrebatenfis nobi-
lis quondam fic populofa civitas, qu* per B.Re-
migium epife. Vedaflum obtinuit, poft nonnullor-
um antiftitum obitum epifcopalis cathedrae per-
didit

didit dignitatem, A per nonnulla tempora Ca-
meracenn episcopo fubito obedivit. Porro noſtris
temporibus fiwcnub mileratioais rcfpedu pmdifta
civit** ia ejufmodi ftatum reduca eft, ut & po-
puli frequentia fit divitiarum abundantia Came-
racennlein filperet civitatem. Dignum igitur Spi-
ritui laudo fc auctoritati apoſtolicx vilum eft,
ut Atrebatenſi eccleſiæ cardinali* reſtitueretur an-
tiſtes. Sandum enim Sardiccnſe concilium ſtatuit
ikxi paſſim epifeopum ordinari, nifi aut in civi-
tatibus qux epifeopos habuerunt, mit qux tam
populoſx ſint ut habere mereantur epifeopum.
In ſecundo quoque concilio Africano decernitur,
ut illa directis qux aliquando habuit epifeopum,
habeat proprium. Et ſi accedente tempore, cre-
ſcente fide Dei populus multiplicatus deſideraverit R
habere proprium redonem, ejus videlicet volun-
tate in cujus poteſtate eft dkrceſis conſtituta,
habeat proprium epifeopum. B. quoque Gregorius
in Sardinia apud Phaulianam oppidum ſecundum
priftinum modum reordinari prxecepit antiſitem,
ſic nos ergo Atrebatenſis eccleſiæ reſtitutioni, ſic
Remenſis metropoli redintegrationi pro noſtri of-
ficii debito imminentes, te frater caritilime Lam-
berte cleri pibique conicni eledum unanimi,
B. Vedaſto ſie tandis qui io urbe ipſa quondam
prxledere pontificibus conſtituimus ſucceſſorem,
Per prxfentis itaque privilegii paginam legitimum
perpetuum ſtamimus, ut Atrebatcnſis eccleſia de-
inceps cardinalem ſemper epifeopum fortiatur.
Qticquid autem prxdix eccleſiæ B. Rémigius
contulit, quicquid antiquis temporibus dum epi-
copali dignitate polleret eam poſſidere coſtitu-
rit, falvis legalibus inſtitutis ſic Romane eccleſiæ
privilegiis, ratur tibi ac tuis ſucceſſoribus fanci-
mus permanere. In quibus nominarim archidia-
conas duas, quarum una Atrebatenſis, altera di-
citur Obſtrevandenſis, præfata cccleſia confirma-
mus, ſic illos omnino limites inter Atrebatenſem
ſic Carceracenſem eccleſias fore prxeipimus, quos
antiquitus fuiſſe vel ſcriptorum monumentis vel
territoriorum diremptione, vel certis aliquibus in-
dicis poterit comprobari, ut annuente Deo ec-
clciarum pax nulla occaſione turbetur, ſicqux pro
fidelium ſalute ſtatutafunt, perennitempore incon-
vulſa ſtabilitate perſiſtant. Sane ſi quis in crafti-
num archiepiscopus, epifeopus, imperator aut rex,
princeps aut dux, comes aut vicecomes, judex
aut perſona qualibet magna vel parva hujus no-
ſtri privilegii paginam ſciens, coqtra eam teme-
re venire temptaverit, ſecundo, tertiove commo-
nitus, ſi non ſatiſſaône congrua emendaverit,
poteſtatis honorilque fui dignitate careat, reum-
que lc divino iudicio exiſtere de perpetrata ini-
quitate cognoſcat, & a ſacratiſſimo corpore &
faneuine Etei ac Domini redemptoris noſtri Jeſu
Chriſti alienus fiat, atque in extremo exami-
ne diſtrictx ultioni ſubjaceat. Cunctis eidem iſta
loco ſerventibus fit pax Domini noſtri Jeſu Chri-
ſti, quatinus & hic fruâum bonx actionis perci-
pant, & apud diſtri&um iudicem prxmia xtrc-
nr pacis invenient.

Bntdtilni Dens

tf Pnttr_

s. i T'''

Pcmtl P&pl& i

tVlalew/

PP. i 11.

Daxrou ntfiri

Jtfn Chriſti.

Scriptum per manum Boni
hominis feriniarii ſacri pala-
tii. Datum Rome per manum
Joannis S. R. E. diaconi car-
dinalis X. Kalend. Aprilis in-
didione x. anno dominice in-
carnationis 1093. pontificatus
autem domini Urbani IL pa-
pe ſeptimo.

f)K« on«
usport-H-

Recitatum eſt autem hoc privilegium tn CU
ramoatcnſi concilio ex præcepto domni Urbani
II. cui ipſe prxfedit, ft cum eo cardinales Ro-
muu, arduepilcopi xtu. Epifeopi ccxxv. Ab-
bates vero xc. & eo ampUns; exceptis boneſtis
dt rdigioſis diverſarum regionum fit provinciarum
clericis & laids. Et intentæ & ſub magno ſiten-
tio ab omni conceſſu concilii auditu collauda-
tum & confirmatum eſt iv. Kalendas Decem-
bris indi&oe Ir. anno dominkx incarnationis
Mxcv. pontificatus autem domni Urbani pa-
pe II.

IV. AD RAINOLDUM REMENSEM AKCHIEPſ SCOROM.

Urbani eſſafnt ſenau ftrwriaa Dti Huth cm-
frntri RmM» Rtatratat Mvittfi/tofa ftdnint
tf npofalitnat bnti>ibent>t.

Overit tua fraternitas quod Atrebatenſis ec-
cleſia una ex nobilibus ecclciis Remenſis
metropolis, fuit, & pontifices viros religioſidunos
& extera pontificalia jura firmis rationum muni-
mentis obtinuit. Mandamus itaque tibi atque
prxeipimus, ut illum quem eccleſia illa canonici
contentu cleri & populi ſibi in epifeopum ele-
gerit, confecrare ſic eidem eccleſiæ incardinare
non differas. Solet enim fieri ut eccleſiæ perle-
curionis tempore ſuis ordinibus, ſuis populis,
Cubûdits etiam temporalibus deſtitutx aliis tetn-
poraliter committantur ecclciis: Poſtquam vero
his quibus imminute fuerant Deo diſponente abun-
dare coeperint, priftinam recipiant dignitatem.
Soliſ etenim apoſtolicus eſt episcopauu conjun-
gere, conjundos diſjungere, aut etiam novos
conſtruere. Fretus itaque noſtra auctoritate id
ne timeas adimplere. Voluntatis etenim noſtræ
eſt * Remenſis eccleſiæ olim xn. epifeopatum * Fenc, <«
dignitatem Deo coopérante in priftinum gradum
revocare.

>■ H.

V. AD EUMDEM.

Vrkjuuu tpiJctpKi[trvm ftrvtna* Dti diltftg in
Ckriſt- frntri tf cntp]ceſ» RmuU» Rtouſſ
t'An'tm tf aptiblicMt httnnUUimeal.

Trebateuſes clerici cum fraternitatis tux li-
teris ad noſtram præſentiam redierunt pro
reſtitutione eccleſiæ ſine ſuppliciter implorantes.
Suſtinuerunt autem Cameracenſium clericorum
adventum uſque ad tempus quod utriſque in pro-
vinciali concilio fuerat conſtitutum. Caſtrum Ca-
meracenſium ante nos nullus advenit. Nos igitur
idipſum repetitis literis fraternitati tux ſigni-
ficamus, idipſum præcipimus. Omnino enim vo-
lumus ut Remenſis metropolis ad integritatem
antiquæ dignitatis annuente Domino reducatur.
Ideoque omnino præcipimu* in Atrebatenſi ec-
cleſia epifeopum ordinandum, nifi forte ejufdem
urbis poſſeſſionem Cameracenſis eccleſia valeat
auſoritatis Rotnanx privilegio vindicare. Hoc
enim juſtitia ratio exigat, animarum utilitas po-
ſtulat, eccleſiæ honor implorat. Quod ii forte
aemulorum veneris invidiam, & obſequentium la-
tratus pro gravitate tux religionis horrefcis; quem-
cutnaue in pntfata cccleſia te annuente clerus ſie
populus ſecundum Deum ekgent, ad nos cum
communi decrero ſic lollicitudinis tux literis tranſ-
mittatur. Nos cum divine gratix adjutorio, ſal-
vo eccleſiæ tux jure eum tamquam B. Petri ma-
nibus confecrabimus.

VI. AD

VI. AD CLERUM ET POPULUM

Atrebatensem.

*Vrfaau ttfafw fimu fervar** Dei deUDisfillis
clere tf Ffaa Atniateafi falult* & apeffe-
licet* kc*edifli*c*:*

Duo ecclesi* vestrr clerici confratri» noAri
reverendissimi Remorum archiepiscopi lites
ras offerentes ante nostram presentiam redierunt
pro restitutione ecclesi* vestrr* suppliciter implorantes,
fustinuerunt autem Cameracensium -clericorum
adventum usque ad tempus quod utrique
fuerat in provinciali concilio constitutum. Caue-
rum Cameracensium ante nos nullus advenit .
Nos igitur id ipsum repetitis literis significamus,
idipsum praecipimus. Omnino enim volumus, ut
Remensis metropolis ad integritatem antequam di-
gnitatis annuente Domino reducat . Ideoque
omnino praecipimus in ecclesia vestra episcopum
ordinandum, nisi forte ejusdem urbis vobis possi-
fessionem Cameracensis ecclesia valeat Roman*
auctoritatis privilegio vindicare. Quod si se ab
huius nostr* preceptionis effedu tener archiepi-
scopus provida dissimulatione subtraxerit, vos
quemcumque in pastorem vobis ipso consentiente
secundum Deum elegerit, ad nos cum communi
decreto & ejusdem archiepiscopi literis trans-
mittere procurabitis; nos eum felvo Remensis ec-
clesi* jure opitulante divina gratia confecta-
bimus.

VII. AD EOSDEM.

tv&nut/ ep femu fervent Dà citre tf pe-
tiffi, faette* tf apostolica
iaudiitiaunt.*

Atrebatensis ecclesia una ex nobilioribus ec-
clesiis comprovincialibus Remensis metro-
polis solemnibus canonum monumentis fetate
olim principalis sedes episcopatus fuit, proprium,
pontificem habuit; suam dicecesum & cetera pon-
tificalia jura firmis antiquitate rationum intro-
mentis obtinuit. Volumus itaque & apostolica
auctoritate precipimus, ut jugo Cameracensis
suffraganeis ab ecclesia vestra excusis, & recepta
dignitate primis temporibus rationabili firmitate
possessio cardinalis episcopum vobis & ecclesi*
vestre utile eligere, & eledum per manum me-
tropolitani vestri consecrare, & ecclesi* vestre
incardinare studeatis. Ei vero qui canonicos con-
sensu cleri & populi eledus fuerit, apostolica au-
doritatem interdiximus, ne impositam sibi eledio-
nem dissimulatione aliqua hujus nove ordinatio-
nis subterfugiat. Solet enim fieri ut ecclesi* per-
fecutionis tempore suis ordinibus, suis populis,
subsidii etiam temporalibus destituta, aliis tem-
poraliter committantur ecclesiis, postquam vero
his quibus imminute fuerant, Deo donante abun-
dare coeperint, pristinam recipiant dignitatem.
Castraneti tv. Nonas Decembris.

VIII. AD EUMDEM RAYNOLDUM

Remensem Archiepiscopum.

Vrhmtu episcopu fervas fervent Dà reverendiffi-
t coâratâ tf coâscope Rayoâdo Re*etiffi
falte* tf apostolica* btiudiffio*.*

Quod de Atrebatensi ecclesia constitutum est,
cum pro animarum salute multiplici, tum

A pro vestrr* merropotoredintegratione, tum etiam
pro iustiti* exhibitione perfecimus. Et si enim in
tempore frater fratri, foror forari vel annis mi-
nor, vel infirmitate defectior comminatur: non
tamen idcirco cum ad emancipationem venerit
tutd* ejus vel cur* legalibus fan&ioibus futya-
cebit. Gravatur igitur quod huic nostr* com-
munitati, & tu* metropolis restituendi tamda
tam obstinaciter restitisti, & eledum Atrebaten-
sis ecclesi* consecrare usque hodie distulisti. Tu*
igitur reverenti* presentium literarum au&orita-
te precipimus, ut eundem eledum postquam has
litteras videris, infra triginta dierum spatium co-
secrare procures omni fortitudine ferna, omni
dissimulatione postposita. Quid si fortassis occul-
tiori aliquo consilio adimplere nolueris, eum ad
nos cum literarum tuarum adfipulatione trans-
mitte. Si vero & hoc contempseris, nos eum ad
nos venire praecipimus consecrationis gratiam re-
cepturum.

IX. AD LAMBERTUM ATREBATENSEM
EPISCOPUM.

VrktMU eâceptu ftrms fervorit Dà iiltih
fratri tf cnfacerdoti La*Oerto ecclesi* jtrehe-
tiffis eleDo, folate* tf opqftolice* le*iiiSi*.*

Letamu propter re in Domino, frater ca-
riflime, quia ipso disponente in Atreba-
tensi ecclesia qu* tamdiu proprii pastoris solatio
caruit, nunc tandem secundum nostrum prae-
ceptum novus pastor dedus es. Speramus etenim
per divinitus tibi datam scientiam de religionem
quorundam vestratum relatione nobis mfinua-
tam, maximum eidem ecclesi* & corporalium
& spiritualium rerum commodum affaturum.
Scire autem te volumus de consecratione tua ar-
chiepiscopo scripsisse. Tu igitur ejus conspectui
te presentare procura. Quid si ille infra trigin-
ta dies postquam nostra litteras acceperit, tecon-
ferre noluerit, nos te quantocius poteris ad
nos venire praecipimus. Interim commissi tibi
ecclesi* bona interius exteriorique custodi. Data
v. Idus Octobris.

X. AD EUMDEM RAYNOLDUM

Remorum archiepiscopum.

*Urk*ts episcopos femtt fervent* Dà dilecti fratri
tf coepiscopo RafaoUo Rc*c*fi, fal*te*
tf apostolica* It*diffio*.*

Decuerat fraternitatis tu* prudentiam ad re-
parandam dignitatem commissi tibi eccle-
si* diligentius invidare. Miramur ergo quod nunc
quoque Cameracensium injustis clamoribus aure
incline, ut eis Atrebatensi subiciatur ecclesia,
cum conslet eos ipsam quoque ecclesi* fu* cle-
ricum quem secundum literarum vestrarum teno-
rem sibi unanimiter elegerunt, non nisi per ma-
num excommunicati R haeretici velle ficipere.
Propter quod solum debet etiam dignitatis me-
rentur detrimenta perferre. Illud autem nu-
modo verearis, ut sub hac occasione fuum inCa-
meracensi ecclesia jus metropoli Remensis amit-
tat. Quidquid enim illic nisi per Remensem ar-
chiepiscopum presumpserit ordinari, una cum or-
dinatione suo districtionis apostolic* gladio ferie-
tur. Quamobrem tuam sollicitudinem expedit vi-
gilanter insistere, ut utraque ecclesia cardinali
non destituatur episcopo, nisi forte Cameracen-
se privilegium Roman* auctoritatis offenderint,
quod

APPENDIX EPIST. URBANI PAPÆ II.

O4

eis Atrebatensem hñdat ecclesiam. Unde

r virtus tua cos premonere potares, quæ ARDUM ATREBATENSEM,
Bernardum Obftrevandenfem
archidiaconus, die.

in proxima ouadra^aefima cum Atrebatenses
pro ~~electi. filii consummatrano ad nos venerim~~, ipfi
quoque com ecclesi- fúcau^aoritibus nofim fe
audientes reprñsentent : de^añooem quam
de communi filio generaliter feciCfe
fignificaffi, colla de confirmamus, nifi
quetibet talia obvi, que fanñis debeant cano-
nibus coerceri, ut ad cñfeñum veniat, Cam-
eracenses i a sacramento illo temerario pa-
rati fumus abfñdere, fi tamen de. ipfi eleñum
fuum recipere, & de temeritate illa parati fuerint
fecundum tuum confilium poenitentiam exhibere,
Alioqui datam in eoa fraternitate tuc interdi-
añionis fententiam confirmamus.

XI. AD EUMDEM EJUSQUE SUFFRA- GANEOS.

*IrriaMu eoifeopui fervat fervorem Dei dileftit fra-
tribui u coepifcopit Rajualdo Rementi & ft&ra-
laaeit ejat, falutem (f apoftolicam beuediñionem.*

CIm Atrebatenses clerici eleñum fuum cum
decreto communi prñfentir noftrñ exhibui-
fent, nos cos apud nos integro menfis fpatio
tinuimus, Cameracenfum prñfolantes adventum,
fi forte aliquod munimentum afferrent, per quod
Cameracenu ecclefie Atrebatensis videretur efle
fubjeñaa. Ipfi autan ficut in preteritis terminis
ita de tunc non venerunt, nec caufas cur non ve-
neram direxerunt. Nos igitur iuftam omnino ciu-
fam Atrebatenfium perpendentes, de labores pro
ecclefie fur reftitutiooc jam diutinos apoftolica
manfuetudine refpicientes, fandorum canonum
decretis de apoftolice fedis auñoritate muniti,
religiofum ac fapientem virum Lambertum, quem
ad nos deduxerant, B. Vedafte de fanñis aliis
pontificibus qui in Atrebatenfi ecclefia quondam
prñfedenmt, tandem largiente Domino inftitui-
mus plurimum credimus profuturum. Nunc tue
metropolis reverentia, quam videlicet multis retro
temporibus imminutam, nunc tandem per humi-
litate noftram omnipotens Deus in parte hac
redintegrare dignatus eft. Eum itaque ad vos
cum literis prefentibus remittentes caritati vñftrę
attentius commendamus, rogantes ac percipien-
tes, ut ei ad redintegrandum commiffi fibi ec-
defie ftatum tamquam confratri de coepifeopo
folikire adffittatis. Nos fiquidem auñore Deo le-
gitimum fempiternum ftatuimus, ut Atrebatensis
ecdefia cardinali deinceps potiatur epifeopo. Quod
annuente Deo de religionis augmento de anima-
rum falute, de temporali ipfius ecclefie revela-
tioni plurimum credimus profuturum. Nunc tue
follicitudinis intereft, cariffime frater Rainoide,
qui tam Atrebatenfi ecclefie quam Cameracenu
metropolitan! auñoritate prefidere cognofceris,
eos omnes qui fecundum privilegii ooftn tenorem
ad Atrebatenfem videntur pertinere parochiam, ad
epifeopi Atrebatensis obedientiam tuis literis in-
vitare, de fententiam noftram tuis fñiifragiis pro-
fequi, ut quicumque infduabus archidiaconois,
videlicet Atrebatenfi de Obftrevandenfi clerici
funt, a profefñiooe Cameracenfis ecdefie abfol-
vaner. S qui veroobedirecontempferint, quam-
cumque in eos fententiam ipfe epucopali mode-
ratione diñaveris firma permaneat. Data Rome
▼ tu. Kalendas Aprilib.

*Cñrtauu epifcopett fervat fervorum Dei dileñit fa-
ñiit AUrdo Atrebatenfi, Bernardo Qñftrevtmdenfi
trñtUduoññ (f oanitmt prapeñit at^m docaañ
eut oatmbat clñtricit qui m produuit arcñtdiaco-
ññitñ faut, falaletu tñ afeñabcam beañdiñhoem.*

APostolice fedis nos compellit auñoritaau uni-
verfis per orbem terrarum eedeñis provide-
re, de fua jura poñeentibus paterna compaffione
fuccurrere. Quia, igitur Atrebatensis ecclefia mul-
tis jam temporibus propria carens dignitate Cam-
eracenfis ecclefie jugum pertulit, dignum pro-
feño duximus, ut propitiante Domino amiffa ei
dignitas ex apoftolice ledis dignitate reftituere-
tur. Neque enim fñbjñcñioem Atrebatensis ecde-
fic aliquod Romane auñoritatis chirographum
Cameracenfibz veodicat, de Atrebatenfis urbis po-
puloñitas longe illam cui hañenus iubdita fuerat
antecedat. Et canonum itaque decretis, de pre-
deceñffrbrum noftrorum exemplis freti, nunc tan-
dem annuente Domino Atrebatenfium votis iuftis
de-petitionibus importunis effeñum dedimus, de
venerabilem virum Lambertum quem communi
afienfu eleñum ad nos cum communi decreto
deduxerant in epifeopum confecravimus. Et que-
que ad Atrebatenfem parochiam antiquitus per-
nuiffie nofcuntur, ipfi de ipfius fuceñffortibus per-
petuo regenda, & epifcopali jure poñidenda pri-
vilegii auñoritate firmamus. Nominatim archi-
diaconias duas, quarum una Atrebatenfis, altera
dicitur Obftrevandpnfis. Vñftram ergo dilectio-
nem literis prñfentibus admonemus atque praeci-
pimus, ut et deinceps tanquam cardinali epifeo-
po, taoquam B. Petri manibus confecrata fub-
effe & obedire curetis. Unde de vos de clericis
univerfos qui in prediñis atthidiaconis funt, a
profefñione ecclefie Cameracenfis abfolvimus. Si
qui vero inter vos hujus noftrñ conftitutionis te-
nore perfpñao pñediñao confratri nofthro Atreba-
tenti epifcopo obedire contempferint, quamcum-
que in eos fententiam ipfe epifcopali moderatio-
ne diñaverit, auñoritate noftra pondere firma
permaneat. Data Rome vññii. Kal. Aprilis.

XIII. AD ABBATES ET ABBATISSAS.

*Vrbanut epifeoput fervat fervorum Dei dileñit filiñt
fiat Aleldo S. kedajñi, Alebardo * Marciñfi,
Alberto * Hauatanñi, Homerico * Aquicñtuenñi
abbatibut. Item abbatñfo S. Rattafredit, & ab-
bñññia Stramenñi, felatem & apoftolicam bene-
diññeem.*

APostolice fedis noa compellit auftoritas uni-
verfis per orbem terrarum eccleñis provide-
re, de fua jura prefentibus paterna compaffione
fuccurrere: Quia, cetera fut de bec epñqota re-
farni, remñre ta Atrebatenñit ecclefia teumimeut;
inquit MSS. codex: verum non alia videntur ab
iis que in precedent! habentur epiftola.

XIV. AD ROTBERTUM FLANDRENSEM Comitem.

*Mauae epifaput fervat fervorum M dik&o filio
Rotberto nattdrcñfatm comiti falutem
tñ afeñtoicem bemdiññanem.*

RÆA gna tibi exultationegratulandumeft, quod
IVI ecdefie que in tua ditione funt tuis tñm-
puri.

potibus amiffam recipiunt dignitatem. Ecce enim A
civitas Atrebatensis, quæ in comitatu tuo principalis
est ex apothothex dedis dignitate cardinalem recepit
episcopum. Eum ergo & ei commiffam ecclesiam
nobilitati tux literis pñefentibns commendamus,
& in peccatorum tuorum remissionem præcipientes,
ut eum debita obedientia venereris, tuearis,
adjuves, atque ad refituenda ipsius ecclesie
bona auxilii tui brachium modis omnibus porrigas.
Data Romæ 22. Kalend. Aprilis.

AD EUMDEM COMITEM EPISTOLA

Hugouis Lugdunensis archiepiscopi
apothothex fedis legati,

*Hugo Lugdunensis archiepiscopus, apothothica fedis
legatus, Rotberto nobilissimo comiti
Flandrenfium, salutem.*

Venerabilis in Christo frater noster Atrebatensem episcopum excellentis vestri commendamus, & ut tanquam cardinalem episcopum
tanquam B. Petri manibus confectum ope vestra
& auxilio tueamini rogamus, & vice domini patris
Urbanus, secundum preceptum ipsius in remissionem
peccatorum vobis precipimus. Ad refituenda
quoque bona ipsius ecclesie brachium adiutorii
vestri ei porrigite. Cognoscite vos pro obedientia
hac habituros gratiam apostolicam, de a Deo
remunerationem eternam.

XV. AD GUALCHERUM EPISCOPUM Cameracensem.

*Urbanus episcopus fervus fervoris Dti dilecto filio
Gualchero Cameracensi episcopo, salutem
& apostolicam benedictionem*

Minime te convenit quod iurejurando promiseris
apostolicæ fedis decreta re fideliter observaturum.
Quod igitur de Atrebatensi ecclesia idcirco
apostolica statuit, cave ne tempestive qualibet
occasione turbare. Immo volumus atque
præcipimus ut ea omnia quæ ad ius illius ecclesie
fecundum privilegium nostrum pertinere cognoscis,
quiete ab ea possideris, & inconcussa
manere permittas.

XVI. AD EUMDEM ROTBERTUM FLANDRENSIUM COMITEM, & ejus optimates.

*Urbanus episcopus fervus fervoris Dti dilecti filio
Rotberto Flandrenfium comiti, & optimatibus suis,
salutem & apostolicam benedictionem.*

Pro carissimo fratre nostro Lamberto Atrebatensi
episcopo repetitis vos literis exhortamur & oramus,
ut ei ad reparandam renovatam episcopatus
dignitatem consilii de auxiliis vestri manus
porrigatis, & possessiones ejusdem episcopatus
a Catneracensibus episcopis, quibus ecclesia
eadem commissa fuerat, male diffractas, de manibus
tenentium eripere, & eidem ecclesie restituere
pro vestrarum peccatorum remissione omnibus
modis laboretis. Volumus præterea & apostolica
auctoritate jubemus, ut nullo deinceps tempore
pñefatam ecclesiam alicui ecclesie subici, vel
infestari patiamini; sed ipsam tanquam matrem
vestram scilicet dominam, talvo Remensis ecclesie
jure honorare, ab injuriis tueri. & defendere
procurate. Data Placentis v. Idus Martii.

XVII. AD PIBONEM TULLENSEM EPISCOPUM.

*Urbanus episcopus fervus fervoris Dti, dilecto fratri
Piboni Tuatensi episcopo, salutem & apostolicam benedictionem*

Super quæstionibus, quas ad nos Adalbertus
venerabilis ecclesie filius detulit, hæc a nobis sunt
in synodali assensu concilii capitula per Dei gratiam
confirmata.

Cap. I. Episcopus omnia fidei episcopatus membra,
videlicet archidiaconatus, archipresbyteratus,
decanas, vel aliquas præposituras ecclesie
canonicas, gratis absque omni venalitate distribuat.
Quicquid autem ea pretio dederit, depolationi
subiaceat.

Cap. II. Eos qui a subdiaconatu uxoris vacaverint
omni sacro ordine removemus, officioque atque
beneficio ecclesie carere decernimus. Si vero
episcopi conferant carum pravitatibus, a suis
se noverint officiis interdiktos.

Cap. III. Presbyterorum filios a sacri altaris
ministeriis removendos decernimus, nisi aut in
canonicis religiose probati fuerint convertari.
(Absque præjudicio tamen capitulorum
istorum, eis qui præbendas aut ipsi ante hanc
fedis apostolicæ interdictionem emerunt, aut
emptas se necessitatibus possiderunt, habendase
permitterimus, si eorum personarum tuo arbitratu
vix fuerint promereri. Eis autem qui fidei
potestatis fux irritam facientes, post subdiaconatus
acceptionem vacare uxoris præsumpserint, &
officium & conjugium penitus interdiximus, eisque
quoniam seipsos apostatando destruxerunt, &
voluptatem corporis Domino pertulerunt, omnivix
fux tempore aut in cœnobis, aut in canonicis
regularibus penitentiam decernimus injungendam.
Presbyterorum vero filios, qui secundum
præcepti nostri conditionem aut in cœnobis
aut in canonicis religiose probati fuerint
convertati, quia patrum peccata cum fuxculo
possessionibus abdicarunt, pro religionis ac
cientin
prærogativa apostolice moderamine tolerandos
decernimus, & ad sacros ordines, & ad honores
ecclesiasticos permittimus provehendas.

Cap. IV. Porro de clericis qui ab excommunicatis
episcopis sunt ordinati necdum quidem sententiam
fiximus, quia generalis mali contagium
generalis synodi est cauterio comburendum.
Tux tamen fraternitati hoc respondemus ad
proposu, ut ab excommunicatis quondam tamen
catholicis episcopis ordinatos, si quidem non
fundamentaliter ipsos ordines acceperunt, & si
episcopos ipsos non fimoniacos fuisse confiterentur,
adhuc fidorum religiofior vita & doctrinæ
prærogativa vix fuerit promereri, penitentia
indicta quam congruam duxeris, in ipsis quos
accepti tunc ordinibus manere permittas.
Ad superiores autem ascendere non concedimus,
nisi necessitas vel utilitas maxima flagitaverit
ecclesie. Hoc tamen ipsum rarius & cum
cautela est præcipua concedendum.

Cap. V. Episcopos ac clericos, quos fimoniacos
esse constat, a sacris officiis & beneficiis
removendos omnino decernimus. In ecclesiis
veroque ab hujusmodi fimoniacis exeeratæ sunt,
non aliter quam in locis orandum videtur,
donec universis altaribus benedictione &
unitione catholici amittitis confectentur.

Cap. VI. De his qui sine titulis ordinati sunt,
licet ejusmodi ordinatio fandiorum canonum
sanctio-

fiioni contraria judicetur, utrum tamen aliqui in A acceptis fint ordinibus permittendi, diferetioui tuz aro prrfenti ecclefiz nceffitate committimus ; h tamen alias fine pravitate eos ordinatos fuille eonftiterit

Cap. VII. Bigamos & viduam mantos a facris ordinibus fecundum communem ecclefia; confijetudinem, auâoritate noſtri officii fegregamus. Hzc univerſa tamquam apoſtolicz fedir prcepta fanâorum conciliorum fententis confortantia , religionis tuz ftrenuitas de in ecclefia fibi commiffa, Deo juvantecuftodiat, & cuſtodienda aliis innotefeant. Nec feneâutem tuam oblatrantium canum multitudo perterreat. Major enim eſt qui in nobis eſt quam qui in illis. Ipſefiquidem confirmans difcipulos fuos ait; Nolite timere puſillus grex quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Ipſe miſericordia ſua nos confirmet ac protegat, & ad czeleftia regna perducatur. Amen.

XVIII. AD ROTGERIUM SUESSIONENSEM EPISCOPUM,

Ut in parochianis ecclēſiis canonici regulares ordinentur.

Urbanus papa Rotgerio Sueſſianenſi abbati.

J uſſis votis aſſenſum praebere, juſtiſque poſtulationibus aures accommodare nos convenit, qui licet indigni juſtitiz cuſtodes atque praecones excelfa apoſtolorum principum PCtri & Pauli ſpecula politi Domino diſponente videmur exiſtere. Ut igitur propoſiti veſtri ordinem fecundum beati Auguſtini regulam commiſſi tibi fratres tranquille valeant abſque ſeculariutn tumultuum perturbationibus annuente Domino cuſtodire, poſtulationij tue libenter annuimus, & praeſentium literarum auâoritate concedimus, ut in parochianis ecclēſiis quz ad veſtrum monaſterium pertinent, regulares vobis liceat clauſtri veſtri clericos ordinare, qui & ecclēſiis ipſis rdigioſe ſerviant, & adjacentis populi parochiam fecundum timorem Dei, falvo epifcopi pire debito, folliciter procurare non négligent, quatenus omnia que domus Dei ſunt a lapientibus & ſapienter adminiſtrantur. Data 11. Idus Julii.

XIX. AD HUGONEM LUGDUNENSEM Archiepiſcopum.

Urbanus 11. Hugoni Lugdunſi archiepiſcopo.

T Ugdnnenſis parœciꝝ clericos quos contra ſta- J Lta tuta canonum, & ab alterius partꝝ epifcopis ordinatos, literarum tuarum ſignificatione monſtraſti, cum graduum fuorum honore recipere religionis tuz prudentia poterit, ſi eos alias canonice & fine pravitate aliqua ordinatos conſtituerit : ſi tamen eorum vitam probabilem id indulgentis propexcris promereri. Legimus quippe fanâum Epiphanium epifeopum ex diceceſi fanâi Joannis Chryſoſtomi quoddam clericos ordinâſſe, quod l'anâus vir omnino non feciſſet ſi eis detrimentum ferre perpenderet. Quos igitur recipiendos moderatio tua arbitrata fuerit, injunâa fa- tisfaâiois gratia propter eccleſiam quam offenderunt congrua penitentia miſerationis intuitu in ſuo quæque honore recipias, falva in omnibus fandorum canonum diſciplina.

Caneil. General. Tom. XX.

XX. AD INGELRANNUM

Laudunenſem epifeopum.

Urbanus Epifeopus ferunt fervorum Dei Ingeſſanm Laſtdmunſi epifeopo, jſautem & apoſto- litem beuediDionem.

***... y

Q uanto familiarius ab eccleſia Romana dili- geris, tanto carius quos ipſa diligit fovete debueras & ampleâi. Idcirco ab infeſtatione fra- trum beati Remigii fraternitas tua ceſſit, & al- tare quod in villa quz Corbiniacus dicitur iidem fratres habuiſſe noicuntur, eis reſtituas. Etenim perſonas removimus, non tamen antiquæ poſſeſ- ſionis jus monaſteriiſabſtulimus. In illa ſiquidem perſonarum mutatione avantiz renovatio, & ecclēſiaticarum rerum diſtraâio contingebat. Porro altaria quz per x. ſeu xxx. annos monaſte- ria poſſederunt, ſicut in ſynodo conſtitutum eſt, immota eis permanere volumus.

XXI. AD RAYMUNDUM COMITEM, A7MERICUM VICECOMITEM, clerum populumque Narboncnſem.

*Urbanus epifeopus fervus fervorum Dei clero \$populo ****£\$ £ Narbamſi, Raymundo videlicet comiti atque aymersco viacomiticarilimitjliſſis, ſalutem tſ japoſtollcam benedictionem.*

kiipbaa.

V enientem ad nos reverendiſſimum fratrem no- ſtrum Dalmatium veſtratam archiepiſcopum debita veneratione ſuſcepimus, ejuſque probitatem & religionem jamdudum agnoſcente» iptum dile- dioni veſtræ apoſtolicz ſeu ſiſ apicibus commenda- vimus. Vos itaque ei ut dileâo & catholico pa- tri dileâi filii obedite, reverentiam & debitam ſubjeâionem ut domini vicario in omnibus exhibete decimas unicuique eccleſiæ pertinentes ex integro reddite, & quæcumque epifcopali juſtitiz ſunt, integra ſibi conſervate. Quz autem vobis ex Domino dixerit, devote ac libenter audite & obedite. Pro Chriſto enim legatione fungitur in- ter vos obſecrans pro Chriſto ut reconciliemini Deo. Ipſum ergo ſicut Chriſtum audientes & ho- norantes mores veſtros corrigite, a vitis abſtine- te, Deo in omnibus placere curate. Si enim Deo placere ſtudueritis, paſtorem proſeâo Deo pla- centem habebitis, & ſummum pro vobis judicem interpellans niſi veſtra ddiâa impediunt, copio- ſius audietur. Eis autem qui bona Narbonenſis eccleſiæ injuſte detinent & violenter auferant , denunciamus in nomine Domini Jeſu & apoſto- lica auâoritate præcipimus quatenus aut ea ar- chiepiſcopo reddant , aut paâurn ram eo tale faciant, quod ipſi debent complacere, ne bona injuſte detinendo, & auferendo terrena, & ani- mæ incurrant periculum & bonis priventur zter- nis . Quid ſi noſtra præcepta contempnerint , cum iterata ad nos querela pervenerit, nos ca- nonum ultionem & gladium ſpiritus exeremus , obedientes vero moniſis noſtris miſericordia divi- na cuſtodiat.

XXII. AD FROTARDUM TOMERIENSEM Abbatem.

Urbanus Epifeopus fervus fervenem Dei cariffimO 0" reverendiſſimo fratri Frataria Tmerienſi abbati ſalutem & apoſtolicam benedictionem.

taa<<.

V ententes nuper ad nos reverendiſſimi fratres Narbonenſis ac Barchinonenſis antiſtiſtes ad- Vu a ver- B<>'. »4«L.

riflime, tanto potestaMm regiam antecedit, ut de A
ipfis regibus omnium rarionan pofituri fumus re-
gi univerfocum. Quapropter pastoralis nos cura
compellit, non folum de minorum, fed de ma-
jorum quaque falute pro viribus providere, quam
aaffori vero filias oves reftituere ilixfas, qux no-
bis commiffi* funt, valeamus; Tuas præcipue de,
bemus fahiti propicere, quem Chrmians fidei
propugnatores & ecclefie Chriftus effecit. Me-
mento ergo, memento filii mi amantiffime, quan-
tam tibi gloriam divine tibi contulit gratia ma-
jeftatis, fic ficut ipfe tuum præ exteris regnum
nobilavit, ita tu ei ftudeas pre ceteris devo-
tius, ac familiarius defervite. Dicit enim ipse
dominus per prophetam: Honorificantes me ho-
norificabo: qui autem me coritemnnnt, erunt i-Bde-
bunt. Valete,

gnobiles. knratias itaque domino, fit laboribus
tuis agimus, quod de Saracenorum jure Toleta-
na eft ecclefia liberata. Fratrem aurem Bernard-
um venerabilem ejufdem urbis prxfulem tuis ex-
hortationibus invitati, digne ac reverenter exce-
pimus, fic ei pallium contradentes, privilegium
quoque Toletane ecclæ antique majestatis in-
dulfimus. Ipsum enim in totis Hifpaniarum re-
gnis primatem flatuimus, & quidquid Toletana
ecclæha antiquitus nofeitur habuiffe, nunc quoque
cx apoftolice fedis liberalitate impoteram habere
centuimus. Tu illum ut patrem cariffimum exau-
dias, fic quique tibi ex domino nuntiaverit, o-
bedire curato: fic ecclæfiam ejus temporalibus non
defiftas auxiliis, ac beneficiis exaltare. Inter cas-
tera vero laudum tuarum pneconia pervenit -ad
aures noftras, quod fine gravi dolore audire ne-
quivimus, epifeopum fcilicet fanâi Jacobi a te
captum, de in captione ab*episcopali dignitate
depoftitum, quod canonibus noveris omnino con-
trarium, & catholicis auribus non ferendum, quod
tanto nos amplius contritavit, quanto te amplio-
ri affectione compkâmur. Nunc tibi, rex glo-
riofiffime Ildefonfe, Dei & apoftolorum vice man-
damus orantes, quatenus eundem ^epifeopum fufe
integre reftituas per Toletanum, archiepifeopum
dignitati: neque id per Riccardum cardinalem
fedis apoftolice faâum excufaveris; quia fic ca-
nonibus eft omnino contrarium, & Riccardus
tunc legatione fedis apoftolice minime fongcha-
tur. Quod ergo ille tunc geflit quem Viûor pa-
pa fande memori* tertius legatione privaverat,
nos irritum judicamus. In remiffionem igitur pec-
catorum, & fedis apoftolice obedientiam, fu*
dignitati epifeopo reftituto, & ad noftram præ-
fentiam aim legatis tuis ipfe perveniat canonice
judicandus: Sin autem, facere nos erga dilectio-
nem tuam compelleres invitos, quod nos quoque
feciffe nollemus. Memento religiofi principis Con-
ftantini, qui facerdotum judicia nec audire vo-
luit, indignum judicans Deos ab hominibus ju-
dicari. Audi ergo in nobis dominum & apoflo-
los ejus, fi te ab ipfis velis, & a nobis m iis,
que poftulaveris, exaudiri. Rex regum dominus
eor tuum gratie fuæ fulgore illufret; viâorias
tibi tribuat, regnum tuum exaltet, itaque te fem-
per vivere concedat, ut & temporali regno per-
fruaris feliciter, & æterno perenniter gratuleris.
Amen.

*Idm Tctrrncm^fi èt exterit Hifpcmiern ar-
ebufofeepit*

Opilquis voluntatem gerit, ut tibi alii fubjici-
antur, dedignari non debet; ut ipfe quoque aliis
fit fubjctus. Hic enim ordo regiminis atque pre-
lationis, non folum in terreftri, fed in fupernæ-

kfti quoque ecclefia obfervatw rege omnium di-
fponente, ut fe omnium principe alii alii* pnn-
cipentur. Toletana autem archiepifeopum pri-
vilegii noftri auâoritate primatem in totis Hif-
paniarum regnis voce decrevimus, falva fedis a-
poftole* auâoritate, & metropolitano privile-
giis fingutorum. Si quid igitur inter vos grave
contigerit* quia ab apoftolica fede procul cftis,
ad eum velut ad tem veftum omnium re-
currentis e ido que vobis iunt gravia ter-
minabitis quid forte iplius quoque judi-
cio nequiverit definiri, ad apoftolicam fedem, ut
dignum eft, velut fedhun omnium principem re-
feretur. Qui autem veftum fine metropolitano!
proprii* funt, ipfi interim velut proprio tubefe
Bdebeant. Valete,

Jdrw Vrbmci B. Tenmmtffi etrebupifiepe.

Novit dilectio tua frater in Chrifto venerabi-
lis, quo tenore, qua conditione pallium tibi,
privilegiumque concefferimus: quomodo nobis di-
tu in fide tua, fic comprovinciales primates per
feripeum promiferitis vos in reftitutkmem Tarra-
coenſis ecclæ omni modis inſtitutos: nunc au-
tem frequenti fama audimus veſtram illam indu-
ftriam, veſtram ſtudiam jam ceſſare, & Tarra-
conenſem reſtitutionem jam pene deficere. Te igitur
literis preſentibus admonemus, ut hujus boni
operis perfeâionis fedulus operator exiſtas. Me-
mineris tamen ita te archiepifeopum inſtitutum,
ut tam tu, quam univerſi provincie Tarraconen-
ſis epifeopi Toletano tanquam primati debeatis
eſſe ſubjeâi. Sic enim a vobis in Toletan* ec-
clæſis privilegio conſtitutum eſt, quod nos omni-
no ratum volumus permanere. Nunc autem mul-
to amplius, quia ei noſtras ſolicitudinis vices in
Hifpama univerſa, fit in Narbonenſi provincia
miniſtrandas in/unximus. Datum vu. Kalendas
Mati.

tient Rainerie cerdnudi presbyttit

Veniens ad nos cum Barchinonenſi fratre no-
ſtro venerabili epifeopo reverendiſſimus frater no-
ſter Narbonenſis archiepifeopus, quem jam dudum
vita...re...religione...fpeâatum habemus, &c. inter
extera præjudicium tibi faâum de Tarraconen-
ſium epifeoporum ſubjâione per Romanam ec-
clæſiam ſuppliciter intimavit, cum eos Narbonen-
ſis Metropolis per annos quadringentos ſine alte-
rius reclamazione poſſederit. Noſtra igitur vice in
illis partibus fungens, Tarraconenſibus epifeopis
noſtra auâoritate præcipio, ut interim Narbo-
nenſi tanquam proprio metropolitano obediant,
donec præſtante domino Tarraconenſis reſtaure-
tur ecclefia. Toletano autem ſicut primati reve-
rentiam exhibeant, donec Narbonenſis archiepif-
eopus ſc eorum primatem fdiſſe certa poſſit au-
âoritate monſtrare. Novit ſiquidem tua fratemi-
tas primatem a nobis Toletanum ſic inſtitutum,
ut Ulva fuit metropolitano privilegia retero-
ram, èt.

*Jlddmu & hic tn Mteceffint fattentei pû-
dm pontifices de eodent nrgmente jctptferiet ex df-
dm mudibeu deprmfte.*

Hddrûmm Brebere^fi erebiepiſetto.

Si quanta fit obedientix virtus debita vigilan-
tia cogitares, ſic quantum ipſa utilitatis afferat
intenta curares ſolicitudine circumſpicere, vene-
rabilis fratri noſtro!..... Toletano archiepifco-

po, ita ~~fratres~~ ~~debitam~~ reverentiam exhibere, A
quod tu* devotionis (incernas, tam in confpeâu
Dei, quem in oculis hominum commendabilis
appareret. Crerum in hoc videris & humilitatis
amiffie confantiam, & a iuftiti* tramite deviai-
fe, quod ei, nefctms quo lupercilio, negligisfc
dcfpicH obedire. Ne igitur pniumptionis aut con-
tumaci* ulterius atguaris, mandamus, quatenus
ptadifto fratri noftro Toletano archiepifcopo,
cui in toto Hifpaniarum regno confirmavimus a-
pofolica auctoritate primum, debitam reveren-
tiam tanquam primati tuo, & omnimodam fub-
jeftionem impendas. Alloquin iufpenfionis fenten-
tiam, quam diktus filius nofter Hyacinthus dia-
conus endinans. A S. L. imernoicitur promut-
galle, tatam St firmam babenus, & rem robur
firmitatis rerperuz flafuimus ootinere. Nos enim
prdecefforum noftroim fel mero. Eugenii &
Anaftafii Romanorum pontificum veftigi» mhz-
tentes, lenientiam memorati filii noftri Hyacin-
thi cardinalis, nifi ad prrfatum axchiepilcopum
cum omni humilitate accfferis & ei de cetero
curaveris obedire, ab omni pontificali officio te
jubemur effe iufpenfum, & omnes fufraganeos
tuos ab obedientia peribo* tu* abfolvimus. Dat-
tum Beneventi xiv. Kal. Febr.

Anaftafieue Brachbare^i archiepifcopo.

Quantum criminis habeatur apofolic* fedis con-
temptus, ex prophetis vctbis oftenditur, ubifcri-
ptum eft: Peccatum ariolandi eft repugnare, & quiti
fetis idololatria nolle acquiefcere. Item beatus Gre-
gorius de inobedientibus & apofolic* fedis man-
datis dura cervice reftititibus ait: Sue ruins
debet dolore proftemi quifquis apofolicis nolue-
rit obedire mandatis; nec locum inter iacevu-
tes habeat; fed extors a fanâo minifterio fiat.
Quam frequenter & quam diftriâe a prdeceffe-
re noftro fanâ* memoris papa Eugenio fueris
monitus, ut Toletano archiepifcopo tanquam pri-
mati tuo debitam reverentiam & obedientiam ex-
hiberes, & qualiter ei obcdicris, unde etiam pri-
usquam mandatis ipfius obtemperares pro tua in-
obedientia & cervicofitate fecundo fufpenfiois fen-
tentiam incurriffi, a tua memoria non debuit
excidiffe. Sed ficut venerabilis fratris noftri I.....
nunc Toletani archiepifeopi conquettioe accepi-
mus, pçftquam de obitu ejufdem prdeceffbris

cefflori ejufdem archiepifeopi exhibueras, fibi de-
ferre nullatenus voluiffi, non attendens, quod un-
tus morte apofolicz Pett* foliditas, nec fran-
gitur, nec mutatur. Quocirca per przfentia tibi
feripta mandamus, atque præcipimus, quatenus
ad prdidum fratrem noftum I..... Toleta-
num archiepifeopum fepofita excufatione accedas,
& tanquam primati obeientiam debitam fibi ex-
hibeas. Quod fi infra triginta dies poft harum
acceptionem adimplere neglexeris, extunc a pon-
tificali officio te noveris effe iufpenfum. Datum
Later, vi. Idus Aprilis.

Subjiciuntur alia ejufdem pontificis ad eundem
Brachbarefem & Tarraconeniem archiepifcopos, pæ-
bu graviffimè illos arguit, fe a Teletam archiepif-
copu Hifpaniarum primatis auctoritate fubduxiffe:
Tum ad Hyacinthum diaconum cardia. » Hifpama
legatum de iit arehiepileopi, qui Toletano ut pri-
mati parere detredabant, ad officium revocandi.

De Cempoftallimæ vero hac
Cutho COrdum/y

IV-Hjo-

Quoniam fratri noftro Compofitellano manda-
vimus, ut vel ei tanquam primati fuo obediat,
vel fub tuo iudicio «pii exhibeat iuftitis comple-
mentum, nihilominus caritati tu* mandamus,
ut fi idem frater nocer ambiguitatem noluerit
iubire iudicii, utramque partem ante tuam prr-
feotiam advoces, & rationibus utriufque panis
plenary auditis & cognitis, quod equitati & ra-
tioni congruat, inde cenias obfervandum. Alias
enim eum ficut primati tuo illi facias humiliter
obedire.

Alexander epifcytus fervur furvonan Dei vneerahlii
fratri Joamu Toletano arthwpiſcopo & HifpaniO-
rum primati, ejuffae fucctffiribuz canonice fulfil-
tmndu tn perpetuam.

Per prfentis privilegii paginam primatus di-
gnitatem per Hifpaniarum regna tibi, & ecclefiæ
Tofetanz auâoritate apofolica confirmamus. Pal-
lio itaque a fede apofolica tu* charnati conceffi
io in miftarum celebrationibus uri debetis tantum
in præcipuis feftivitatibus, tribus videlicet diebus
in natali Domini, in epiphania, hypapanic, ca-
na Domini, fabbato fando, tribus diebus in pa-
cha, in afixnfione, pentreofte, infoiemnitatibus
fanda: Maris, fancti quoque Michaelis, & fan-
cti Joannis Baptiftæ, in omnibus natalitiis apo-
folorum, fit eorum martyrum, quorum pignora
in veftra ccedefia requicifcunt, fanât quoque Mar-
tini & I defonfi confefforum, & omnium com-
memoratione fandorum, in confecrationibus ec-
clefiarum, epifcoporum, & clericorum; in annuo
conicrationis tus die, & in natali etiam fando-
rum Ifidori & Leandri. Primatem te prstules
Hifpaniarum recipient, & ad te, û quid inter cos
quæftione dignum exortum fuerit, referent, fal-
va tamen in omnibus apofolic* fedis auctoritate.
Verum perfonam tuam in manu nofta propen-
fiori gratia retinentes cenfemus, ut folius Roma-
ni pontifici iudicio ejus caufa fi qua fuerit deci-
datur, &c.

XXXIII. SIVE URBANI II. DECRETUM.

De controverfia Credonenfi inter monachos S.
Albini & Vindocinences.

Urbanus ' epifeoput fervar fervorum Dei diledis in 'H» «* «
Cbnfto filiis Goffride aUati fandi Albm Ande-
cavenfity & Bernoni abbati fandaTrinitetir Vtr
docineplis, falatem if apofolicam benedidionem.

K'ls< V.,do.

Nno domhnes incarnationis mxcij. pontifi-
catus noftri v. indidione i. cum eiffit in
provincia Calabrya apud monafterium fanâz Ma-
riz quæ dicitur de Matina, monachi fanâi Al-
bini, Girardus prior, Milo, Stephanus, adverfus
monachos fandz Trinitatis de Vindocino, Fro-
mundum priorem, Ingebaldum oftiarium, qui
przfentes aderant coquefti iunt, quod Vindoa-
nenfes fratres ecclefiam fancti Clementis Credo-
nenfis, quæ a monachis fanâi Albini juſte fecun-
dum illorum temporum confuetudinem acquifita,
& per triginta annos quiere & fioe interruptione
poUêtâ, violenter ablatam injuſte detinerent. Qui
cum fuis intrumentis & rationibus caufam fuam
defendere niterentur; primo die proclamatione
res diu & multum ventilata nullo potuit fine fer-
mi-

itj

APPENDIX EPIST. URBANI PAPÆ II.

6S6

minari , fecundo vero die fimiliter multum di-
cuffia, ad nullum tamen eft finem deducta, die
autem tertio xñ. fcilicet Kalendas Decembris
refidentibus nobis in Anglaife civitate Apulis ,
prrfidentibue religiofis, fic venerabilibus tara epi-
copis, quam fitnfts Romane ecclefi* cardinali-
bus, five diacosubus: aditantibus etiam nobilibus
Romanis & comitibus Apulis gloriofilifimis, Boa-
munte R Guillelmo; re iterum diu , & multum
inquit, tandem inſpirante Deo lucidius eluxit,
in quam potius partem iuſtitia declinaret, cum
cnim utraque pan fuis nobis allegationibus ob-
viaret , & nine pañoncm abbatum, confirmatio-
nem pontificum, Romanſecclefi* legatorum; il-
linc vero legitimum introitum, & canonicam tri-
ginta annorum peffeñionem nobis oppoerent : 3

Nos qui omnium fidelium caulas «qua lance pen-
fare debemus, utriufque utilitati providentes, ip-
fam liem concordis convenientis equitate deci-
dere maluimus. Omnes igitur qui nobilicum ade-
rant hanc fententiam collaudantes , confentienti-
bus prsdiftis utriufque coenobil fratribus , & in
manus noſtras fidem pollicendo firmantibus, con-
cordia & pax inter eos hoc modo poſita eft; ut
fcilicet Vindocincnfes monachi de his tribus ec-
clefiis , aut eccleſiam Manitilium vel fanai Sa-
turniui, five fanai Joannis lupra IJgerim, unam
quam congregatio tota fanfts Trinitatis elegerit,
cum omnibus , que ad eandem eccleſiam tam
mobilibus quam immobilibus interius, exteriufque
ad prudens pertinent , infra dies triginta poſi-
quam domum redierint, monaſterio fanai Albini
in perpetuum tradant . Fratres itaque S. Albini
omnem litem , omnemque calumniam ex caufa
hac in manus noſtras , fit Vindocincnſium fra-
trum refutarunt . Vindocincnfes vero unam ſupra-
di&arum eccleſiarum in manus noſtras reddide-
runt, & per nos eoldem monachos inveſticiunt .
Pndenti igitur auctoritate fraternitatem veſtram
admonemus, A preepimus, ut hoc pañum a no-
bis intentione pacis de quietis difpoſitum, & ſta-
tutum , omni tempore deinceps ratum & iocou-
cuſum teneatis fit ubſervetis. Qpaxumque autem
pars hanc noſtra: decifionis fententiam non fuee-
perit, vel tranſgredi pñeſimpſcrit, tam canonum—
leveritati ſubjaceat, quam legitime compoſitionisD
poenam , id eft auri centum librarum fuſtineat ,
litus cadat . Data Tarenti viii.

XXXIV. AD GUILLELMUM AQUITANIÆ DUCEM.

Vrbtma epifcoptr [trv* i ferverm 2X7 diu Be fiiio
Gxiuelmo Pittovinfam comiti, folutem
& opoſtoliilem leaeditioacm.

OÆpe tuam indolem commonuimus, ut egregii
O principis patris tui devotionem atque pruden-
tiam imiteris. Ipſe principatus fui ecdefias devo-
tiffime coluit , plures rebus fuis ditavit ; novas
etiam a fundamentis extruxit. De te vero mira-
mur : qui cum aliis bonis ftudiis , quantum ad
militem polkas, in hoc a patris tui probitate de-
generare perhiberis, quod eccleſiarumtura pertur-
bes, fic quas ille fundavit expolies . Pervenit ad
nes, quod monaſterio Vindocincnenſi eccleſiam B.
Georgii in Oteronis infula ficam cum quadam o-
ptima terra abſtuleris. Te itaque, caridime fili,
prtſentibus literis admonemus , ut ficut fanax>
runa apoſtolorum fic noſtram gratiam diligis, ec-
cleſiam illam fic cetera qu* Vindocincnſibus mo-
nachis abſtulliti in eorum poteſtatem omnino re-

A fituar. Res enim eorum parentum tuorum cñr*
mofyn* ſunt & apoſtoliar fedis...Iaditun Quod ;
fi infra dies triginta vilis his literis quod manda-
mus adimplere contempſeris . & indignatioocm
noitaxn * incuttrilli fic apottolice fedis aotlrma-
te te percuſſim indubitanter agnoſceas. M
rium Vindocincnenſe & res ad ipſum pertinentes
ita apoſtolica auctoritate corroboiaic noicunttir,
ut liquid inde ablatum vel diftrañtum a quoquam
fuerit, a pñedeceſtoribus noſtris excommunicatum
non dubites : & quem beati illi viri cxcoimuni-
cavvrunt non poltumus ſolvere, nec debemus : fed
quod fecerunt, nos eadem auctoritate firmamus .
Datum Rora n. Kalendas Aprilis.

XXXV. AD IKAYNOLDUM ARCHIEPIſG

Remenſem, fit fuſiraganeos eius.

Urhmu epifcoptr ftrtutt fervontm Dei venerail/ko p' F ^
cotfrotribtu fit coeſiin^t RtytuiUo Rcmnfi , & D.
fitfrogtmeit ejtti , jobttem & opoſalicam benedi-
Mm*.

S I facerdotale quod geritis officium confidera-
rioee debita penſaretis, tanti facinoris infa-
mia ad aures noſtras faltem impunita non per-
veniffirt. Cum enim Domui Iſrael ſpeculatores a
Deo dati, impiis impietates tuas annunciate, &
Iro domo Iſrael murum opponere deberetis, qua-
libet ratione vos pati potuille miramur, ut tam
incltyti regni rex humani pudoris oblitus , divini
timoris immemor, contra jus, contra fas , con-
tra legum & canonum fanâiones contra totius
catholic* eccleſi* confiſetudines, fititium uxorem
inordinate relinqueret, de propinqui fui conjugem
amore ſibi nefario copularer. Quodfañum uaque
fit regni totius coniuſionem , fit eccleſiarum ve-
ſtrarum diſſipationem portendit , fic ad animam
veſtram redundat infamia. Peccanti enim , cum
poliis, non contradicere, contentire eft. Te au-
tem , caritfime confrater Raynoldo , noxa hate
maxime impetit, pro eu quod Sylvaneañſis ſub
pftvu tibi epifeopus, hoc puilici adulterii crimen,
fuo, ut audivimus, firmavit alſcnſu, cum morchis
illis benediñionis lacerdotalis manum impoſuit
Quod fic fi licite nuberent , bigama tamen im-
pendi fecundum canones non liceret . Nunc igitur
vobis apoſtolica auâoritate preepimus , ut
his viſis apicibus, quod etiam non iuventibus na-
bis jamdudum ſcciffe veſtram prudentiam decuiſ
kt. mature convenire curetis regem, fit ex Dei,
fit noſtra pariter fit veſtra parte inſtanter com-
moneatis, arguat, obſecreris, iucrepctû , fit a
tanto , tamque horrendo facinore deſiſſite com-
pellatis . Quod fi coorempierit, fic nobis fit vobu
ncccfſitas imminet, ut vd nkfcendas divina: le-
gis injurias pro noſtri officii drbito accingamur ,
fic Phinces gladio Madianitas adulteros perfore-
mus.

Eandem quoque infantiam pro ereptione con-
fiatris noſtri Carnotenſis epifcopi adhioete. Quod
fi monitis veſtris , qui eum coepit, obtemperare
contempñerit , vos fic ipſum excommunicationi
ſubjicite, fic caſtellis in quibufeumque eum reti-
nuerit, ſit terne ejus divinum oñcium interdicite,
de familia deinceps in viris hujus ordinis pr<
futnantur. Ut ordinem veſtrum diligitis, ita hoc
accelerare omnibus modis iatagetis. Valete.

Data ſexto Kalendas Novembris, anno videli-
cet Dei Chriſti 77<ii.

XXXVI

XXXVI. AD ARCHIEPISCOPOS EI EPISCOPOS FRANCELLE.

*Urbaw episcopoet ferveu ferveram Dei tariffmia /
Cbriff frotribui JHanaffa Remenfi arddepifcopo ,
dT raltrit ver Franciam tam archiepifcefai puM
cpifaplii, falutem & apofloheom benediffionem.*

S^AAriffimi filii noſtri Philippi Francorum regis nuntius ad fedem apoſtolicam veniens, debite humilitatis literas, ac devotionis attulit verba: atque de illius mulieris culpa, pro qua venerabilis conſiſtor noſter Lngdunenſis archiepifcopus interdiſſionis in ipſum ſententiam pronun- rat, ſecundum fratrum noſtronum conſilium fa- tiſccit. Juravit enim quod idem vx mulierem illam poſtquam in manu noſtra, immopernoain B. Petri manu refutavit, nunquam eam carnaliter habuerit. Portea vero cum confratribus noſtris conſilium habentes, ſtaruimtu, ut tex de epifcopis, ſic regni fui primatibus uſque ad feſtivitytatem omnium fandonum aliquot ad nos dirigat, qui hoc ipſum Quod nuncius ejus juravit, debeant affirmare: Eſuimodi igitur per legatum ipſius ſatiſfactione accepta, eundem filium noſtrum regem ab interdictione, que pro hac cauſa in eum prolata fuerat, vinculo abſolvimus, & tendi pro more fui regni corona auctoritatem ei prebuimus.

Data Lateram vrm. Kalendas Maii.

*arcbitpifcopi ad eleUum Atrebatenſem
Lambertum*

*Raymoldus Det gratia Remorum archiepifcopi di-
leſiſſimo centratri B confectrdoti ſcio Lamberto, fa-
latem B brmdillonm m Domino Jefu.*

A»Oir

Literas quas nobis pro confeſſatione tua do- minus papa direxit, ſuſcepimus, ſexi ſic citura qua: tibi dirc&r funt exemplar audivimus. Quas cum perlegiſſemus, ſic coepifcopo noſtro Suedio- nenſi eas tranſmiſimus, ſic ut ipſe ceteris luſtra- ganeis tranſmiueret praxcpimus: quatenus ab eis accepto conſilio, tue fraternitati reſpondeamus Ideoque tibi uſque ad oâavas S. Andree aliquem legatum tuum ad nos delegates mandamus, per quem tue diſſiſſioni referibamus quid ſuper om- nibus illis, que de te dominus papa injunxit, a- duri fumus. Valere.

Nos vero die ſtatuto legatos noſtros ci miſi- mus, fed nec terminum certum confeſſationis, nec Cui literas accepimus, tamen nos a crpto opere deſiſtere reſuſivimus. Eledum noſtrum cum his ſubjundis literis miſimus ipſi.

*yfrtbatenſium ad Raynoidum archiepifcopum
Rtmfem.*

*Dtiſſo & in veritate diugendo U /umorando pa-
tri ac domino Raynoido Dti orduoatione Remorum, ir-
cbtiſſico , (Umt O popuii Ai^iitpi eccleſia ,
cum Lamberto, & fi inutili ſarſitratii ſua ferveo,
veram euileſſorum cum oraticmbtu B Obedientia.*

Vcftrr excellenſis dignitati multiplices referi- mus gratias, quia hauenus nobis *gratanter* ut pius pater iuvamen exhibuiſtis, ſic benignum vos erga nos in eundis cauſis noſtre fore promiſiſtis. Sed paternitatem veſtram miramur plurimum in calce noſtri negotii inſingidatam exiſtere, cum in- fra terminum ab apoſtolico veſtre magnificentiae

A etedi noſtri confeſſationis injundum, nec ſolcm- niter literis veſtris « ut arbitrabamur, ad coop- erationem eleduti noſtrum vocatiſ; nec diem ceitura infra terminum deGnatiſ. Nunc autem cum confeſſatione deinceps infra triccnalcm me- tam neqmt fieri, faltem literas vclhe auctorita- tis, que apoſtolico deferantur, ut ipſejuſſit, pro confeſſatione noſtri eleſti nobis dare velitiſ, plu- rima pace precamur. Vale.

RojnoUi ad CVAnurm papam.

*Domino ff revrrndi^mo S. B apoſtolicet fedii
Vrbano, Raytoldai licet indignai Dei gratia Remo-
raw architpifcopi, ſahitii, obſattii, debittue fieb-
B jeſſiomr mmtti uberrimum in domino.*

Poſt diredas primum nobis a paternitate veſtra A... Ck. tireras, placuit veſtro, ferenſſime pater, apoſto- latui, ut iterum nobis alias dirigeretiſ, precepto precipienteſ, quatenus infra triginta dierum (pa- ctum, poſtquam veſtras literas videremus, Atre- batenſis eccleſia" eledtim in epifcopum confeſſare non differremuſ. Addit & hoc ſolertia veſtra, ut ſi aliqua nobis occurreret cauſa, qua illud minus aggredi formidarem, eum vobis cum literarum noſtrarum aditepulatione confeſſandum dirigere- mus. Suſceptiſ igitur huius veſtre preceptioniſ a- picibus, ne quid Inconſiliis coepifcopiſ noſtriſ te coniacrdotibuſ prelumerem, cum conſet uti- que tam *ex eorumdem*, quam ex noſtra auctori- tate eandem pendere conſecrationem, mandato- rum veſtrorum ſchedulam ad univerſos quos po- tuimus, direximus, ſingulorumque ſeſeſtatitum ſententiam, quatenus illud nobis ſuper hac re conſilium providerent, quod nec veſtre obedi- tionis adverſaretur, ſit ex quo Remenſis eccleſie di- gnitas non imminueretur. Itaque hec omnium & epifcoporum, & clericorum noſtrorum una vox fuit & ſententia, ut nos quidem ab illius eleſti confeſſatione manum ſuſpenderemus, fed eum vobis, cum hoc vctit praeciperent literiſ, tranſ- miſſeremus, & quidquid inde altitudiſ veſtr ſolertia faciendum decerneret, arbitrio veſtro re- linqueremus. Timuerunt enim, ſi timent, ne Cameracenſes ex hoc faſto accepta occatione, ſe ab Remenſi eccleſia abrumperent, cum & civitas eorum alterius regni habeatur, & regni cujuſ rex nobis ſit eccleſie Rom. jam ex longo tempore t- nimicatur. Addiderunt etiam damnofam admo- dum fieri commutationem, ſi dum Remenſis ec- cleſia Atrebati epifcopum fieri conſentiret, Came- ratum quae ſexies quam Atrebatum, ſit continen- tiſ, ſit locupleſior eſt, amitteret. Oblectamus ergo excellentiam veſtram, pater ſanctiſſime, ob- ſecrant ſic epifcopi ſic clerici noſtri, quatenus vos, qui in arce ſic m ſpecula omnium eccleſiarum preſidetis, negotium ita temperetiſ, ut nec quit- quam, (quod abſit) decretorum veſtrohun inde diſpoſitionem reprehendat, nec Remenſis eccleſia ullam dignitatis jaduram veſtriſ temporibuſ ſuſti- neat. Nos tamen qui veſtriſ obſecundandum de- liberationibuſ perpetuo propoſuimus, queeumque ſit ratio, quicumque ſit modus confeſſationiſ, ubi eum dignitas veſtra confeſſariſ, confeſſatum be- nigne ſuſeipiemus, ſuſeiptumque, ſicut epifcopum, ſic ſuffraganetiſ noſtrum deinceps honorabimus. Cererum veſtram noſſe volumuſ ceſſitudinem, nos nequaquam rem hanc ideo tandiu diſtuliſſe, ut aut veſtriſ unquam juſſionibuſ obſiſtere enita- mur, aut ut domino illi in aliquo derogemus. Eum non hoc dumtaxat honore dignum eſſe cen- ſemus, fed cujuiſ alteriſ promotioniſ apicem ei

ei merit· conferendum adjudicamus. Valeat bea-A
xitude veftra incolumis in domino.

AtrintttfialK ai UrkMKHt pupa.*

*M<<t Dti gratia papa, aala Uni frotntigitnt,
ac Kcl^fianoa nfiatraltri cxcllentiffiata, ccctfaA-
trcintcnff fctmatiat rtjpirant, dip*//· jng· tadH*
ta fervitatit, vigere, vivereffe ftrmuttr inCkri-
fit cum orailteutat tf tiedientia auture.*

A. >»». Sanftitatis vefne paternitati praedicabili agimus
quampurcs gratias, & licet quaterno itinere fa-
tigati, virtutem tamen in vobis perfeverantiae, Ac
extollimus & amole&imur, quoniam in refitu-
tione ecclefiae noftrc non invenitur in vobis, eft B
Ac non, fed fpiritu fanfto innuente vifitati «vo-
bis antique donamur libertati, & propriae dksce-
fu jura mancipamus. * Omne igitur collegium
G>«t« .. l(n«r a. perfororum > qui* folpitas recuperata vivi com-
membrum fit gaudium totius corporis Chrifti. Sicut
autem iuftit veftra fublimitas, tiras veftras de
noftri elefti confecratione archiepifcopo tradidi-
mus, eundemque eleftum infra tricennale ter-
minum a veftra auctoritate conftitutum prefenta-
mus. Quod vero eum confecrare diftulerit, non
ipfius negligentie, fed Dei (a quo omnis pote-
ftas) ordinationi attribuimus : quas tamen dila-
tionis protulerit caufas, fratribus referentibus,
feriatitn fetetis. Nunc ergo cum ad veftram ex-
cellentiam cum paucis fratribus pro temporis aa-
guftia, periculorum infantia, rerum quaque niu
afriifte ecclefie penuria, tranfmittunusconfecran-
dum, obnix pro Chrifto Ac in Chrifto lupplican-
tes, ut fublimitas pontificali infida nobis initia-
te remittatur nofter Lambertus, quia nobis plu-
rimum eft neceffarius exiftens animarum noftra-
rum peritiffimus ' medicus. Hinc etiam fandita-
tem veftram affHue&era mifericordia precamur,
quo fervulis veftris hoc privilegii velitis dare, ne
deinceps quibufcunq forte proclamationem ex-
cantibus hujus canonice incardinationis debeamus
repondere, quoniam quod femel conftiat bene
dimnuit, perpetualiter debet manere inconful-
fum; fimulque praecipiat auctoritas veftra ubidivi-
vifio duorum regnorum, Francorum fcilicet, & D
Teutonicorum, fit epifcopatus^noftri meta, ficut
antiquis temporibus ftitit per fuccellbrum relatio-
nem Ac alia indicia cognovimus; ne aliquandolis
inde oriatur, vel nefas difeordie efficiatur. De-
cet namque fanefitatem veftram ad finem ufque
bonum perducere, quod conftiat vos laudabiliter
increpiffie.

*tfrit fmit Roma, m ctnftctrtitM Ltiubtrfi,
narrtntitr.*

Atrebatensis itaque eleftus ex obedientia domi-
ni pape, & fi non multum rationali invitatione
domini Raynaldi metropolitani fui ad confecra-
tionem vocatus, tamen ne arrogantie, aut inju-
finir aferiberetur, 15. Kalendas Januarii, que
tunc dies dominici habebatur Remis fe archiepi-
fcofo prefent#vit juxta tenorem & terminum Ubi
a domino papa conftitutum.- archiepifcopus ro
accepto afutiori quam pnidentiori confilio, ele-
ftum Atrebatenfem cum adftipulatione, Ac fua-
rum Ac Atrebatensis ecclefie. erarum miffit Ro-
mam ad domnum papam. Igitur Atrabarenfis e-
leftus, Ac dominus Odo cantor, AcAchardusma-
gifter fcholarum, Ac Drogo Albiniacenfis prepo-
litns, cum fervientibus fuu: decimo nono Calen-
das Januarii, que tunc vigilia natalis Domini
CmriZ. GtttrtL Toræ. XX

erat, urbem Remorum egreditur, & apud Ur-
bem Cathalaunorum in monafterium omnium fan-
ftorum domno Odone venerabili abbate canonico-
rum ibidem communiter viventium, hoeeffe col-
ligitur, & in natali B. protomartyris Stephani
per fratrem Nevekmem pnediti monafterii iacer-
dotem & canonicum ufque Treea* urbem condur-
citur : & licet apud Tecas cum periculo & ti-
more fit demoratus, pro odio Philippi regis Fran-
corum, Roberti comitis Flandric, tamen Deo
miferante, ufque Molifmum in terram Odcnia
ducis cum pace pervenit, ibique domnum Gual-
terium, uacenfem aliquando caftellanum, vi-
rum religiofum, licet laicum expeftavit. Lntifi-
catus tandem Ac confolatus ex adventu domini
Gualterii DuaccnGs, laborem viar n & difficul-
tatem aggreditur, Ac apud Divionem, memora-
bile ducis Burgundie caftellum, propter recrean-
dos & e<^uos, Ac equites fuos, per duos hofpita-
tus eft dies; Cum autem demoraretur, fuperven-
nit lucerna ardens ibi & lucens in domo domini,
laudabiliter honorabilis, & honorabilités laudabi-
lis dominus Hugo Lugdunenfis primas, Acapofo-
lice fedis legatus. Cognita Atrebatensis elefticau-
fa, venerabilis pneditus primas & apoftolice fe-
dis legatus domnus Hugo, ipfum eleftum Acom-
nes fuos fecum per magni nominis & religionis
virum aomnum abbatem Ciuniacenfem amicum
& fequivocum fuum deduxit, Ac apud Lugdunum
per lex dies pro nimia aquarum inundantia, &
Chyemis aperature detinuit, Ac queque neceffaria
auuMie fubminiftravit.

Accepta tandem tanti pontificis... benedictione,
Atrebatensis eleftus, Ac conviatores fui fecuri iter
arripiunt, & poft multa viarum & hyemis diferi-
mina, porticum B. Petri apoitolorum principis,
feria sexta ante dominicam, Elio imli in Denm
proteffort, ingrediuntur. Ne autem a Guiberti-
nis aliqua illis inferretur injuria, fubfequenti fab-
bato fummo in mane, domno Urbano pape fuum
praemittunt eleftum, Rome apud fanftam Ma-
riam novam tunc commoranti. Ad pedes autem
domini pape Urbani eleftus fe proftemens, cum
lacrymis petiit a domno papa fe ab illaeleffione
dicens fe non effe idoneum, nec debere
vocari ad ram importabile fibi onus, tum pro in-
feftatione Henrici excommunicari imperatoris, ad
cujux imperium Cameracus haftenus pertinebat,
tum pro infeftatione clericorum Ac laicorum Ca-
meracenfium, divitum, potentum, & fecundum
icculum valde fapientium; necnon etiam pro ni-
mia vaftatione Ac paupertate rerum & * religio-
nis Atrebatensis ecclefie. Beatiffimus vero papa
fafta abfolutione, Ac data benediftiooe, ficut mos
eft apoftolicae fedis, fufeepit cum ofculo fanfto,
Ac Socci pendens hare omnia, dixit ei, frater,
^* fient ctadigna pafianee ittfitr teaeporti ad fitta-
ram gloriata, <pta revelatitnr in atbu, At cetera
verba confortantia, que ad plenum nunc memo-
rie non occurrunt. Ad ultimum fubjeit: Efte,
frater, hofpitatus, Ac ubi funt comperegrini tui?
refpondit : nondum fum hofpitatus, fed focios
meos apud beatum Petrum in porticu dimiffi.
Hoc audiens papa ftatim pnecepit adeffe dom-
num Elaibertum Pifanum archiepifeopum, Ac ait
illi : Hunc fratrem noftrum Lambertum Arreba-
tenfem eleftum in hofpitiu collige, & qualiter
fui & fua de porticu S. Petri ad nos cum fecu-
ritate deducantur; Tu & Petrus Leonis quanto-
cius provide. Quod Ac faftum eft.

Cum autem opportunitatem fibi Al locum lo-
quendi domnus papa mandavit, iterum ficut &
prius profravit fe ad pedes ejus rogans eum qua-

X x tenus

tenuis propter Deum ab hac fide impolita eledione abolvrec ; fed domnus papa nec huic petitioni attentit ; fed sic prxdidi canonici , fit qui cum eo Romam venerant , domnum papam instanter exorant , ut eorum sic ecclesix fu* mile-reaiur , & electum suum consecrare non differat accepto dominus papa confilio , die statuto , abfente eledo , in prxfentia epifeoporum sic cardinalium fuorum , & Romanorum , sic fecit recitare omnem Atrebatensis ecclesix adionem . Quam Romani audientes petierunt , ut fidei Officis ordinaretur epifeopus . Domnus vero papaficutprudens vir , ne novellaAtrebatensis ecclesix plantatio eradicaretur , Romanorum preces in hac parte non lulcepir , led post aliquot dies iccreto alloquitur fipe dichim elcdum Atrebatensem , fic in nomine Domini , & ex parte B. Petri pcepit ei obedientiam fubuc in remiffionem peccatorum fuorum . Ille tandem acquiefcens di>inx ordinationi fic apoftolicx obediendi , coniecratur in epifeopum Romæ apud fandam Mariam novam a fupius jam dido apoftolico Urbano , anno Dei 1093- *4 Calend. Aprilis , quæ tunc dominica *Latiare Hierafaltm* habebatur , iub teftimonio venerabilium epifeoporum Joannis Tufcu-an' > Humbaldi Sabiniani , Joannis Portuenfis , Brunonis Signenfis , domni quoque Elalberti PitanOinm archiepikopi & cardinalium presbjterorum , fic maxiinx multitudinis Romanorum .

Confirmatus autem Atrebatensis epifeopus , fic uf canonicum eft , privilegio ficautoritate litera-

i.mq „drum apoftolicæ fedis , ptxmiffit Drogonem cum <L'iii.2. qu'buidam locis fuis , postmodum Odonem cantorem , fic Achardum magiftrum kholarum . Ipse vero abfciatus domno Radulpho Turonenfi archiepifeopo , retento fecum Gualkio Duacenfi , in ieria fexta de dominica , *Qu'fi modo gauti* , Roma egreditur , fic apud Offiam mare intrat , fic post aliqua tempeftuofa pericula portum Pifanum defideratum occupant ; fic inde Odonem cantorem ficGualterium Duacenfem prrmittunt . Ibi invento Auxienfi archiepifeopo Pcuo , mrfum Turonenfis archiepifcopus , ficAtrebatensis epifeopus mare intrant , fic apud Januam anchoram figunt . Dimiffis ibi Auxienfi archiepifeopo , Turonenfis & Atrebatensis comperegrini apud Clufam Longobardorum affociati conviatoribus Odone cantore fic Gualterio Duacenfi , uique Lugdunam profper perveniunt , ibique difcedunt . Et fic , Deo miferante , domnus Lambertus in die pentecoftes a clericis fic civibus Atrebatenfibus devote fufeipitur , fic ante horam tertiam in pontificali fede per audoritatem B. Petri , fic obedientiam Romanx ecclesix inthronizatur .

Lnmbrti ad RaynoUttM arcôirtpicopum Rntntnfent,

Rtierndo patri ac dotnino fno Rarwido , Delgratia Remorum archiepifeopo , Lambertm fanfla yltrebatenfis Jedu feront inutilit , cum debita fubjiéionir reverentia ; quod xulut rot vid;t, (J in carhv-Nnu' nat afcrodit.

Cum paternitati veftrx quantocius potuimuslitas domini papæ Urbanæ , noftras quoque noliri impedimenti cauffis continentes , mittere ftu-duerimus , valde durum nobis videtur , quod nc-2ue ex tenore literarum domini papæ , neque ex lpplicatione literarum noftrarum , aliquid nobis referibere placuit , fed per abbatem Hamericum Aquicinenfem , quod manfuetudinem veftram non decuillet , literas nobis delegaftis , in quibus nos prxoccupatorem fedis Atrebatenfis nominafiftis , fic ne abbates ad obedientiam ecclesix noftrx , fe-

undum quod miftx eis a domno papa litet* prxciunt , commonerem , mandaffis nos vero rurius per communem filium vellrx fir noftre <c-clefix domnum Hugonem & Dion/iii abbatem cauffis , impoilibilitatis noftrx veniendi <d vos m-prxfentiarutn , diicretioni vcftre* intimare ftudui-mus . Sed fuper his omnibus , net primo neq fe-cundo aliquid ex atfedu pietatis , nec alicujus compaffjonis legationem vcfttram fufcipere potuimus , fed per monachos Marcienfes pro caufa domini Alardi archidiaconi , & pro excommunicato in atfultu ecclesix *Jpftc* confeiliooc fic viailcodefun-âo , quamquam vobis aliter relatum fit , literas dirxiftis , in quibus nos quali contemptorem Re-*mentis* ecclesix in/nuare vohnftis ; quanquamnon Biateat prudentiam vcfttram , nos hanc fedem non prxoccupaffe , fed coados , & cotiftriftos , fic apo-ftolice autoritatis obedientia eandem fedem ob-tinuilè . Ne autem quali contemptor fanâx Re-ltkntis ecclesix videar , in oculis mifericordix ve-fttx , hoc fratres noftros in perfona fic verbo no-ftro , pro exculacione noftra fatifaduros tranfmit-timus . Precamur itaque clementiam veftram , ut per prxfentes fratres noftros , tum pro caritate Spiritus fandi , tum pro diioftione fic reverentia domini papæ , noftram profeflionem interim fu-icipiatis , confunde opus inilêricordix nobifeum facientes , quod in apoftolica benevolentia tem-pore vellrx profcllioms conlecuti dîrs . Cum autem *peo miferante ad .vost profitendi facultas attributa* fuerit , quod nunc per fratres noftros facimus , tunc , Deu volente , in propria perfona noftadu-ros profitemur . Exoramus etiam paternitatem ve-ftram , ut literas domini papæ , quemadmodum nobis lcripfit , veftris fuftragilis proiequamini . Domnum Alardum archidiaconum , ficabbates , fic caulas eorum intuitu veftri amoris , fi literis dom-ni papæ obdierint , benigne tradabimus . Bene valete in domino femper , reverende pater fic do-mine ,

Lamherti ad clericot tcel&et.

Reverendis patribus domino Manaffi prxpofito , *L-decano* , cum omni capitulo ianttx . Remenfis ecclesix , Lambertus Atrebatenfis fenis fervusinu-tillis feipfum , fic etemam in domino Deo talu- . Cum fciamus non latere diligentiam ve-fttram , quod quantocius potuimus domino archi-epifeopo tireras domini papæ Urbanæ fidei fic fu-fraganeis fuis pro me miffas , per domnum Lam-bertum monachum virum religiofum milerim , li-teras quoque impedimenti mei veniendi ad fan-dam fedem Remenfem non prxtenniferim ; post-modum vero per domnum Hugonem abbatem S. Dionylii excufationes canonicas mandaverim . fa-tis miror quod necdum aliquid confolationis aut pietatis nec ab ipfo , nec a vobis fufeipere me-ruerim , fed me prxoccupatorem fedis Atrebaten-fis , fic quali contemptorem fandæ Remenfis ec-clelix per abbatem Aquicinenfem , fic per mona-chos Marcieofes voa nominare complacuit . Sed novit dominus cujus oculis funt nuda fic aperta omnia , inluper apoftolica fedes , quam rogatus , quam coadus , imo . apoftolicæ obedientix ligatus prxuidx Atrebatenfi ledi defervire compulfus fue-rim . De quali contemptu autem veniendi , apud fandam Remenfem fedem , unde placuit domino archiepifeopo nos arguere , fatifacere perprxfen-tes fratres noftros vobis paratus , noftis enim fic inopiam rerum fedis noftrx , fic difficultatem via-rum , fictempeftatem bellorum , ficodiumCamera-cenfium in nos , & quorumdum aliorum in via poli>

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}$$

des epifeopi & archidiacon fuis Qarenbaldi, fic reliquorum clericorum fuorum prostratus, cum lacrymis veniam postulat, dolens ac potnitens se itulte sic prave egisse, quia manum miserit in Christum domini; epifeopus vero prostratum militem erigens, diuiciatum ad monasterium pancessit, ibique eum poenitentiam cum suis, qui eum ceperant, agentem absolvit, & eodem die epifeopus apud & milite cum omnibus suis clericis & laicis. detinetur, fervitur, & per manum ejus usque Antiffiodorum cum iecuritate conducitur. Dominus vero Urbanus papa audiens Atrebatensem epifeopum captum, quantocius scripsit Guarnerio de Potu, & Ricberio venerabili Senonum archiepiscopo, in hæc verba:

XXXVIII. Ad Gnnnericm dt Cefalliom.

Vrbnu epifeoptu fervns fervorem Dei dilecti filii Gtomerio, Pontionii filio, fntem & nptolitent bemliivmem, fi obedient.

Venerabilem fratrem nostrum Atrebatensem epifeopum ad concilium venientem te cepisse audivimus, fic cur ceperis plurimum miramur. Rex enim Francorum non solum venire ad nos, alios non prohibe, verum etiam omnibus fuo potestatis episcopis & abbatibus venire ad concilium licentiam dedit. Unde literis te presentibus, ut captum commonemus epifeopum pro reverentia B. Petri ac nostro amore cum suis omnibus liberum adire permittas; alioquin quandiu illum te Falcherias dicitur, in trevia Dei cum armata manu venit, ibique circumquaque difcurrrens, igni penitus totam villam concremavit, pnedamque non minimam, atque hominum multitudinem miserabiliter fecum abouxit. Pervenit etiam ad aures nostras, quod te epistolam nostram habere gloriatur, que eum ab omni timore Cameracensis episcopi, fed sic ab omnium presbyterorum excommunicatione, in quacumque dementia elatus fuerit, deliberari (quod abfir) debeat. Scire igitur vos volentes hanc omnem jadantiam ejus irritam esse, vestro fraternitati mandamus, ut sic illum quem praecepimus diligimus, vos admonetis, quatenus omni excusatione sublata, ut in fande pacis violatorem, in ipsum, gladium anathematis exeratis, fic ne ulterius donec ad satisfactionem veniat, in eundis receptibus suis, seu in omni loco in quo ipse, vel complices ejus praeferentialiter affuerint, divinum celebretur officium praecepti vestri auctoritate inhibeatis. Vale.

XXXIX. Ad erchiepiscopnm Snonenftm,

Vrbem tpicopm frvns fervorem Dei, ceriffimo frntri Senonum erchiep. Ricberio, olem & npojolicent benedictionem.

Audivimus Guameilum Pontionis filium, venerabilem fratrem nostrum Atrebatensem epifeopum ad concilium venientem cepisse, captumque retinere, ea propter literis te presentibus jubemus, ut eundem Guarnerium captum praefulem cum suis omnibus libertati restituere commoneas. Quod si contempserit, quandiu illum tenuerit, fic ipsum, fic locum filium excommunicationi subijcias.

Norrntio de itinere Lnmberii epifeopi Atrebatensis ad concilium Cleromontense prqfascntis.

Apud Antiffiodorum aures Atrebatensis epifeopus perveniens, affociatur comitatui domni Richerii Senonenfis archiepiscopi, fic confutraganeorum iuorum Remensis provincie, domni Gervulni Ambianensis, domni Gerardi Tarvanensis epifeoporum; fic fic decimo quinto Kalend. Decembris in odavas S. Martini, quas tunc dies dominica feftiviores reddidit, Urbem Claromontem ingreditur, fic a venerabili primate Lugdunenfi domino Hugone apostolicæ fedis legato, necnon fit ab ipso domino papa benigne in ofculo fando fufeipitur, atque apostolica benedictione cum suis fociis istificatus, exhilaratur. Deinde dominus papa IV. Calend. Decembris, indid. rv. concilium Claromontense concludens praecepit recitari privilegium renovationis fic restitutionis Atrebat. ecclesie in confpectu totius concilii, in quo cardinales Romani confederunt ei, fic archiepiscopi xrv. epifeopi ccxxv. fic abbates xc. fic amplius; exceptis benefits atque religiofis diverfarum regionum atque provinciarum clericis fic laicis,

A quorum numerum leviter quicquam scire prsmul mudine non potuit. Recitatum est autem Atrebatensis ccdpū privilegium, fit diffinæ ficaper te ledum, atque omni confectu concilii magno filentio intente auditum, collaudatum fic confirmatum. est, anno Dei Christii M. xcv. cui cum Patre fic Spiritu fando est aequalis honor, fic gloria per inhnita fecula faeculorum. Amen.

Depofitus est ibi iudicio concilii Gualcherus Cameracensis epifeopus ab omni facerdotali, atque eoifcopali officio, fic fi ulterius quolibet modo fedem Cameracensem occuparet, vinculo anathematis, tam ipse quam fautores fic adjuutores fui innodati. Manafles autem fandx Remensis ecclesie archidiaconus, cui predidus Gualcherus Beledionem fic epifcopakm Cameracensis ecclesie benedidionem lubripuit, per invasionem fic per manum Henrici excotamunicati imperatoris adjudivit fandum concilium, ut in Cameracensi ecclesia ordinaretur epifeopus.

Anrnoldi Rtmajj ercbtpeifeopi eidem Lnmberto,

Reynoldm Dei grotte Remorum erebiepifeovm dilecti Ho frntri & ceofacerdotnli [no Lnmberto Atrebot. pi/opa, felntem, & in dentino otnediffionem.

Memoriter vobis inhasere credimus, quicquid de Hugone de Inciaco nuper cum fraternitate vestra multo fermone contulimus. Ipse liquidem Hugo nuperrime in villam fandi Gaugerici, quæ Falcherias dicitur, in trevia Dei cum armata manu venit, ibique circumquaque difcurrrens, igni penitus totam villam concremavit, pnedamque non minimam, atque hominum multitudinem miserabiliter fecum abouxit. Pervenit etiam ad aures nostras, quod te epistolam nostram habere gloriatur, que eum ab omni timore Cameracensis episcopi, fed sic ab omnium presbyterorum excommunicatione, in quacumque dementia elatus fuerit, deliberari (quod abfir) debeat. Scire igitur vos volentes hanc omnem jadantiam ejus irritam esse, vestro fraternitati mandamus, ut sic illum quem praecepimus diligimus, vos admonetis, quatenus omni excusatione sublata, ut in fande pacis violatorem, in ipsum, gladium anathematis exeratis, fic ne ulterius donec ad satisfactionem veniat, in eundis receptibus suis, seu in omni loco in quo ipse, vel complices ejus praeferentialiter affuerint, divinum celebretur officium praecepti vestri auctoritate inhibeatis. Vale.

Elidcm eidem Lnmberto.

Reynoldm Dei grotte Remorum erebiepifeovm fratri & cotpicopo fco Lnmberto Attbeterfi, felntem & benedictionem in domino Jelit.

Ad colloquium comitis Roberti, fic ad recipiendam de eo iustitiam in odavis fandx Mariæ in Augusto, vel presentiam nostram exhibere, vel nuntioe nostros delegare, ficut jam vobis fic Ecoepifcopis nostris Noviomensi atque Morinenfi mandavimus, parati erimus. Quod autem de Hugone de Inciaco nobis icripfistis, liquere vobis credimus, quoniam in concilio, quod Compendii celebravimus, ad querimonias fic clamores Gerardi Cameracensis epifeopi omnium prsidentium iudicio in eum anathematis gladium exerimus, fic in omnes ejus cooperatores fic contentaneos. Sed neque ideo ipse, nec filius ejus, Cameracensem ecclesiam perfequi defterunt, quippe vos par expeditio ultionis angebat, par malitis fic immoderationis vinculum astringebat. Itaque quoniam ficut ab apostolo didum est, *filipient*

XII. AD HUGONEM CLUNI
Abbatem.

Sic quia idem Hugo indignum te conversionisde
concordi* judicavit, Gerardus Cameracensis epi-
scopus, cum comite Flandrensi, ad convincendam
Hugonis malitiam foedus iniit. Unde episcopus
Cameracensem Gerardum cum Hugone concor-
diam facere absque comite Flandrensi nulla equi-
tatis ratio permittit; Nec nos sane eum nihilomi-
nus nisi excommunicatum habuimus. At vero si
voluntas ipsius esset, de Cameracensem episcopus
Remis in presentia nostra ad iustitiam facien-
dam de recipiendam ab ipso, termino congruen-
te, paratum haberemus, de nos similiter utro-
rumque rationes, equa iudicii de misericordia*
lance penderemus, & in omnibus modum ferve-
re non diffimularemus. Per vos autem solum ad
emendationem venire, nec solum excommunica-
tionis vestri sententiam vereri debet, cum de pa-
rochianus episcopi Cameracensis esse dignoscatur,
de Inciacum, per quod hanc exercet malitiam,
in episcopatu Cameracensi positum fit. Valet, &
quid cum comite Flandrensi egeritis, nobis re-
ferbite.

Fi Labbei
Append
Tu. X.

XL. AD BERNARDUM TOLETANUM
archiepiscopum.

Ctun Ricardus
ipfiep» /t dndtpt legth
tis « ipfi iimglitt «amiku : ertbitpntu Cent
ptielLouij vifcult filutn, fit» rttitititit offi-
tio. oâ ctmelntndm» itgptititit pxitt.

r.t''
■

CEmper te memorem esse oportet benedictionis
O & grati*, excellentissime liberalitatis, quam
a Sede apostolica accepim; semper te, quanti
geras culmen officii, de rebus ostendere; rivum
te a fonte Petri apostoli descendisse, & flammam,
quam ab ignis ejus caminofulceptam foves, Tem-
per in altiora producere. Nunc praecepue frater-
nitatem tuam ampliore principum Petri de Pau.
Il disciplinam infirmare, tuique officii oportet ex-
hibere cenuram.* nunc praecepue, cum nullus in
vestris partibus apostolicus fedis legatus existit.
Ricardo enim legationem, quam hactenus habuit,
denegavimus, neque alii culpas vestrarum par-
tium legationem injunximus. Te igitur, ut pru-
dentem ac religiosum virum, hortamur, & ob-
fecramus in Domino, ut quod di&afiliint, studio-
se exerceas, bonos in melius acuas, pravos cor-
rigas, & canonicam in omnibus disciplinam ad
Romanam ecclesiam gloriam, tuique studii merce-
dem, fertenter & indefinenter observare procu-
res. Adepto, invigila, infla cum fratribus nostris
episcopis, regibus, principibus, ac populo, qua-
tenus aberrantes ad rectum propositum redeant,
manentes in fidei veritate, ad exitum usque viri-
liter perseverent. Id vero praecepue te laborare vo-
lumus, & rogamus, ut sancti Jacobi episcopus
emancipatus vinculis, suo restituatur officio. De
quo quidquid, auxiliante Domino, egemus, tuis
nobis literis indicabis. Decretis, & quod in Hi-
spaniarum regnis per nos disponenda provideris,
fit cui potissimum committenda fedis apostolicus
legatio videatur, tuis nos nuntiis & apicibus in-
formabis. Labores autem, quos in membris tuis
apostolorum principes quotidie patiuntur, nolo
ullo modo oblivisci: fed eos semper in corde ba-
julans, & fidelibus omnibus commendans, solati-
orum vultuum ope lenire festina.

jBrrMrAfw Tlttautm trbtitpiefpwti Lent fceptiav
* fi fi"lfi> tf Hifipattit priu'etftn
cmfiitutiatt.

Venerabilem fratrem nostrum Bernardum Toletanum
letans ecclesiam praeceptum, tam pro tuxpo-
tulatiooe dilectionis, quam pro ipsius reverentia
religionis, & Toletane ecclesiam honore, reveren-
ter excepimus. Ipse etiam ad Cedisapostolicam, &
Romane ecclesiam, ut matris omnium, majesta-
tem, quemadmodum dignum est, devote ac sup-
pliciter concurrenti, antiqua ecclesiae fu*, prout
rogasti, munimenta concessimus: de privilegio no-
stri paginam pristina plenam dignitate libenter
indulsumus. Primatem episcoporum omnium, qui
in Hispaniis sunt, effecimus: de quaque super eo
tua nos caritas flagitavit, cum pallii datione
contradidimus. Tibi ergo par est amoris nostri
Audio respondere, de nostris, ac Romane eccle-
siae auxiliis fideliter deservite. Nos enim de prae-
cipua te, ac fratres tuos affidione diligimus: de
omnia monasterii vestri loca, ubi liberum fue-
rit, in nostram specialiter manus protectionem fu-
scipimus; ita ut nec episcopus quilibet, nec le-
gatus, nisi cui a nobis id ipsum specialiter injun-
ctum fuerit, praeter voluntatem tuam, de vestris
audeat negotiis judicare: salvo tamen jure epi-
scoporum/quod in eis haecenus habuisse noscun-
tur. Vos ergo nostri semper in omnibus vestris
ad Dominum precibus memores sitis: & sicut
nos, vos de vestra specialiter fovemus, ita vos,
nos apud Dominum spiritualiter commendare cu-
retis; nosque, ac Romanam ecclesiam, ubi oportet,
de ubi facultas est, adjuvetis. Dominus om-
nipotens sua nos gratia foveat, conservet, ac pro-
tegit. Amen.

XLII. AD L. CARDIN. PRESBYTERUM

Mitt» HtMdt rts Hl/pmit»! fpt&Mti».

Quantum de religione tua confidentes, qua
fide, qua caritate; in partes illas reduxi-
mus, ipso tu, frater dilectissime, cognoscis. Age
ergo pro fpe, quam de tua providentia gerimus,
& negotia quaeque poteris, Domino adjuvante,
canonice diffinire procura, & ea maxime, pro
quibus missis es: videlicet quod inter Narbonen-
sem antistitem, & Comoriensem abbatem jaan-
tur. Veniens si quidem ad nos cum Barchino-
nense fratre nostro venerabili episcopo, reveren-
dissimus frater noster Narbonensis archiepiscopus,
quem jamdudum vita & religione spectantun ha-
bemus, plurima adversa contra Comoriensem ab-
batem conquestus est: scilicet, quod ecclesias fu-
dicecessis, fixcularibus potestatibus fultus, invadar;
E quod excommunicatos ab eo sine omni ejus ab-
solutiooe recipiat; quod in Jacensi fede sine fui-
licitia fecerit episcopus consecrari: quodque au-
ditu horrendum est, mortuum quemdam suo ana-
themate, ab ejus monachis extumulatum, de in-
ter monasterium tumulatum afferuit. Inter exte-
ra, praedictum tibi factum de Tarraconensi
episcoporum subraione per Romanam ecclesiam
suppliciter intimavit, circa eos Narboocnfisme-
tropolis per annos quadringentos sine alterius re-
clamatione prius foderit. Nostra igitur vice in
partibus illis tangens, Tarraconensibus episcopis no-
stra auctoritate praecepto, ut interim Narboocn-

fi, unquam proprio metropolitano, obediunt, donec, parante Domino, Tarraconensis refiat. retur ecclesia: Toletano autem, ficut primati, reverentiam exhibeant, donec Narbonensis archiepiscopus fe eorum primatem filiffe certa possit auctoritate monfrare. Novit liquidem tua fraternitas, primatem a nobis Toletanum fic institutum, ut falva fit metropolitano privilegio ceterorum. Abbatem quoque, ut fande opinionis virum, admoneas, prœcipiens, ne ulterius, quæ episcopalis juris funt, sine epifeopi conceffione recipiat, & de injuriis Narbonenfi archiepiscopo illatis competenti emendatione fatisfaciat: de cetero ut proprium, & fande confecrationis reveratur antiftitem, & pacem cum eo fraternecaritatîs inviolabiliter retinere procurer. Tu autem in omnibus Romane auctoritatis memorem te exhibe, ut nulla de te possit fufpicio remanere. Quia vero Narbonensis archiepiscopus privilegia de primatu ecclesiam suam habuisse memoravit, quæ a tuo prædeceffore translata, fe tamen per rat, parante Domino, reporturum: tu cauam diligenter inquire, inquitam ad nos referre procura. Quod fi privilegiorum auctoritas nequeverit reperiri. tu cum principibus terræ de reftauratione Tarraconensis ecclesiæ ftude. Interim tamen Tarraconenfes epifeopos ei, tanquam metropolitano proprio, obedire pncipito. Ejenenfis quoque epifeopi cauam diligenter inquire, fit inter Narbonenfem epifeopum, & ipsum, iusto omnia iudicio diffinito. Idem quoque te de Cratfenfi cœnobio inter Narbonenfem archiepiscopum, & monachos ejusdem cœnobii, exercere praelimpus.

XLIII. AD MADELMUM ABBATEM
S. Sophiæ.

Urbat epifeopus, fervus fervorum Dei, dilecto in Christo filio Madelmo, aObati venerabilis monasterii S. Sophia intra Beneventum, fibi, fuisseque fucellibribus regulariter fubftitendss in perpetuum.

Otestatem ligandi atque folvendi in celis, de in terra, fando Petro apostolo, filique fucellibribus, auctore Domino, principaliter traditam illis ecclesia verbis agnofcit, * cupis iterum est Dominus locutus: ligaveris mœra, erunt ligata & in culis; cf quæcumque folveris/ fuper terram, erunt folata C in culis. Ipsi quoque & proprie firmitas, & plene fidei confirmatio, eodem Domino auctore, pnestatur, cum ad eum dicitur: Rogavi pro te, ut non deficiat fides tua, & in aliquando converfus confirma fratres tuos. Oportet ergo nos, qui, licet indigni, Petri relidere videmur in loco, prava corrigere, reda firmare, & in omni ecclesia ad æterni arbitrium iudicis fic diiponenda difponere, ut de vultuejus iudicium nostrum prodeat, & oculi nostri videant «quititem. Tuis igitur, filii Madeline, iustis petitionibus annuentes, beatæ Sophiæ cœnobium, cui, Domino auctore, prefidere cognofccris, fub tutela & iurisdidione fedis apostolicæ, ficut hæænus manfit, perpetuo permanere præfentis pagine auctoritate fancimus: ut foli Romane ecclesiæ fubditum, ab omnium ecclesiarum feu perfonarum iugo liberum habeatur: eunda etiam quæ prædecefforibus tuis, vel tibi, ad ejusdem monasterii immunitatem, vel poffeffiohem, noftrorum prædecefforum funt privilegiis attributa, nos quoque tibi, ac lûcefforibus tuis regulariter promovendis, præfenti privilegio contribuimus. Cellas præterca, vel ecclẽas, vel villas, que aut

Ainduftria pnedião videntur cœnobio iuste ac rationabiliter acquitta, poflidendas in perpetuum confirmamus; id est, ecclesiam, &c.

Enumerat cœnobii poffiffiones.

Per præfentem igitur noftri privilegii paginam apostolica auctoritate* conftituimus, ut quacumque hodie idem cœnobium iuste poffidet, quaque in craftinum conceffione pontificum, liberalitate principum, aut ablatione fidelium, joDe atque canonice poterit adipifci, firmamus tibi, tuique fuccefforibus, illibata ut permaneant.

Decrevimus ergo ut nulli omnino hominum liceat idem cœnobium tenere, perturbare, aut ei fubditas poffeffiones aufene, vel ablata retinere, vel minuere, vel temerariis vexationibus moleftare, aut etiam fatigare; fed omnia integra conferventur, eorum quorum fuffragantia, ac gubernatione concẽda funt, ufibus omni modo profutura. Abeunte autem nunc abbate, vel quolibet fuccefforum, nullus ibi qualibet fubteptionis aftutia, vel violentia, præponatur, nifi quem fratres communi confenfu, vel fratrum pars confilio Caniori, elegerint; eleãus a Romano pontifice confecretur; chrifma, oleum fandum, coniterationes altarum five bafilicarum, ordinationem monachorum qui ad facris lunt jam nunc oraines promovendi, ab epifeopis, in quorum ditrecibus eftis, accipietis; liquidem gratiam fe communionem apostolicæ fedis habuerint, & fi gratis ea

fine pravitæ impenderint. Si quid autem hoc Crum obtulerit, liceat vobis a quocumque volueritis catholico epifeopo, quæ priedita funt facramenta percipere. Tui vero, quem propenfior caritate ampledimur, ex apostolicæ ledis peculiari benignitate 4d muneris perfonaliter indulgemus, ut per annum quinquies, id est, in die fandæ Refurrexionis, & Pentecoftes, de Natalis Domini noftri falvatorisque Jefu Christi, fotemnitatisque duodecim fandorum Fratrum, necnon èt fanai martyris Mercurii, ad miffarum tantum folemnia, chirothecis, atque etiam campagis utaris. Sane ii quis in craftinum archiepiscopus, aut epifeopus, imperator, aut dux, rex, princeps, aut comes, aut viccomes, iudex, aut pertona quolibet, magna aut parva, potens aut etiam Impotens, iuris noftri privilegii paginam fcien, contra eam venire temere, aut primaria mente tentaverit, fecundo, retriore commonitus atque adhortatus, fi non fatisfacitione congrua emendaverit, eundem honoris fui de officii periculo fiibjacere, necnon & fubmovere decrevimus, & i Christi atque ecclesiæ corpore, auctoritate apostolicæ potestatis fegregamus: confervamibus autem ea, pax a Domino & mifericordia præfecoribus & futuris faeculis confervetur. Amen. Bene valete.

Datum Anagninæ per manus Joannis S. R. fedis diaconi, pnd. Id. Mart. India. XV. anno pontificatus domini maximi Urbani II. papæ quinto, Incarnationis autem Domini noftri, patnlque æterni Jefu Christi anno m x c ij.

XLIV. Urbani papæ II. epiftola ad fiffra^amos
Ecclesia Arelatesis. MMM. 1111

Urbanus Epifeopus fervat fervorum Dei fiffraganeis Ecclesia farelaieifis falutem & apqtoifcam fewdiftomm.

Lia omnia facramenta que adverfus Ecclesiæ iuftitiam atque religionem confrater Guibilliny Archiepiscopus vefter invitus Sc omnibus modis coadus iurafle cognofceinir, quia, ut prediKisuus,

Urbani Deo Ac Ecclesie cōnfirmationibus adven-
fantar, **discreti** nostri auctoritate. (imrita) omni-
esse censuimus **Ardatcnfi** Ecclesie annuente
Domino perpetuo permanere decernimus. Eos au-
tem qui prodidum virum captum gladiis Ac mem-
brorum detractionibus perterrentes nefandis fa-
cramentis ausi sunt implicare infames in perpetuum esse fanamus, Ac nifi congruam pœnitentiam egerint - Christi corpore Ac sanguine atque ab Ecclesiis introitu fegregamus.

XLV. Ejusdem Urbani Papa epistola ai Bernardam
x **rebiepifeopam Toletanam.**

Urbanus Epifeopus fervas ferveram Dei dileito fra-
tri & coepifeopo Bernard Toletpno salutem &
apofolicam benedictionem.

Literam praeferentium lator ad nos veniens
ab exorcista usque ad sacerdotium nullum
ordinem se accepisse confessus est. Quod audier
tes plurimum mirati fumus. Et quia ejus perfo-
na nobis ignota sine literis Ac sine ullis indiciis
"otro se presentavit conspauit, eum strenuitati
tue remissimus, proripientes ut causam ejus dili-
genter inquiras; Ac si quod refert verum esse con-
fiteri, a sacerdotio male Ac inordinate accepto,
indicta quam dignam duxeris poenitentia, per an-
num cessare jubebis. Anno vero transaâo, si ejus
vita Ac cooverfatio talis vita fuerit Ac alia non
impediunt ut honore digna sit tanto, omnes or-
dines quos non accepit cum ipso pariter presby-
teratu, liquidem presbyteratum gratis assumpse-
rit, illi restituas.

IM<.. XLVI. Ejusdem Urbani Papa epistola ad Vilelmum
atrebiepifeopum Rotbomagensem. Ecclesie

Urbanus Epifeopus fervas ferveram Dei Vilelmodi-
le&o fratri Rotbomapii afrcbiepifeopo & Cana-
niciis fan&i Mellonis dr Ponte Ifar & habitato-
ritar ejusdem castru salutem & apoflicam bene-
dictioem.

Quignificatum nobis est quia prohibetis monachos
O Beccenses qui sunt in Ecclesia fanât Petri de D
Ponte Harae puare signafua ad horas fecundum
ordinem fuum. Quod, nifi vobis parceremus,
quam religiosum & inhumanum fit & de quara-
dice procedat detegeremus. Paterna igitur moni-
tione & profenti auâoritate praecipimus ne ulte-
rius hanc prohibitionem faciatis aut fieri permit-
tatis, sed illos fecundum ordinem monachicum
& ligna pulfare & per omnia ordinem fuum ferve-
re absque omni impedimento concedatis. Data
trans Tiberim **mm.** Kal. Augusti.

XLVII. Epistola Urbani JI. Papa ad proceros pro-
FuTcm vinci Tarracônensis de reftauratione
Ecclesiæ Tarracônensis.

V^anus Aefrapas fervat ferveram Dei cariffimis
naCoctote Brengario Barcinmenfi Comiti Marchions,
TMr.cc>e.- Ermengatub Urgellentfi, Efinarde Bsfidstnenfi Co-
mi, ornribus Tarracônensis & Barcino-
nensis provincia Epifcopis, Kicecomitibus, Ar c-
teris nMhas & potentibus, five derkis, five
laicis, falntem is apofolicam benedictionem.

Dilectiffimus At reverentiffimus frater noster
Berengarius Aufonenfis Epifeopus devotione
Al labore maximo ad Apofolorum limina veniens
diu nobifeum moratus est; cujus nos prudentia

Ac bonis moribus, ut dignum est, deleâati, pri-
vikgi quibus lita, videlicet Tarracônensis, Ec-
clelia per Romanam Ecclesiam donata est dili-
center inipeximus & quod ad nos est, eandem
Eccliam tum pro fandorum reverentia, tum pro
prxdi&i fratris nostri dile&one, prout iustitia
exegerit, honorare Ac exaltare optavimus. Quia
igitur corporalia ipiritualibus, temporalia ctema-
litis, cleftibus dignum est terreftria famulari,
hortamur Ac obfecramus in Domino prudentiam
vestram ut fumma ope nitamini Tarracônensis
urbis ftatum eatenus reparare, quatenus ibi ca-
thedra haberi possit cpdcopalis. Vobis ergo in
pœnitentiam peccatorumque remissionem manda-
mu? ut potentia Ac divitiis vestris in reftitutio-
nem ejusdem Ecclesie devotiffime Ac intentiffime
defudetis. Eis autem qui in Hierusalem vel
in panes alias poenitentiae spiritu vel devotionis
ituri sunt fuademus totam illam viae Ac lumpus
operam reftitutioni Ecclesiae Tarracônensis im-
pendete: quatenus auxiliante Domino Ac cathe-
dra inibi tuto habeatur epifcopalis, Ac civitas
eadem Saracenorum oppofita populis in murum
Ac antemurale Chrifticolz populi celebretur, qui-
bus eandem ex Dei misericordia indulgentiam
pollicemur quam promererentur si indidix Viz
proximitatem explerent. Nos liquident, si vestra
bone voluntatis offe&um, & ferventis iludli fol-
licitudinem cognoverimus, praediâo fratri nostro
Ac Tarracônensi Ecclesie quæ. ad antiquam ejus
dignitatem fpeftant libentiffime impendemus, Ac
corporalia vestra fpiritualibus infufisprosequemur;
falva tamen Narbohenfis Ecclesie iustitia. Si enim
Romani auâoritate privilegii Tarracônensem pro-
vinciam canonicè vindicare Narbonensis antiftes
nequiverit, nos omni querela liberi Tarracônensi
jus fuum restituere Ac fratri nostro Be-
rengario pallii dignitatem conferre non preter-
mittemus, prout mereri ftudia vestra videbimus.
Iterum itenunque vos, cariffimi filii, admone-
mus, ut fratrem nostrum Berengarium in refti-
tutionem Tarracônensis Ecclesie adjuvetis; qua-
tenus & in profenti gloriam & in futuro vitam
percipiatis atemam. Porro ii nofter ad vos i.e-
gatus Domino annuente pervenerit, ei pro ledis
apofolica reverentia debitam obedientiam exhi-
bere curate. Datum Romæ Kalen. Julii perma-
nus Johannis fanâa Romane Ecclesie: Diaconi
Cardinalis & Cancellarii anno fecundo domni
Urbani Papa II. Indiâionc duodecima.

XLVIII. AD PETRUM OSCENSEM
Epifcopum, & ejus luceflores.

Ofcensem Eccliam captif Jacentis Ecclesiæ
cmftituit.

Urbanus Epifeopus fervas fervorum Dei ven. fratri Fx *«...".
Petro Oictstfi Epifeopo, ejusfij it fuccelfibribus cano-
lw» promovendit in perpetuam.

Mlibrationibus Domini multiplices a nobis
gratiarum habentur aâiones, quia post mul-
ta annorum curricula nostris potiffimum tempo-
ribus Chriftiani populi preffitras relevare, fidem
exaltare dignatus est. Nostris liquident diebui in
Afia Tureos, in Europa Mauros Chriftianorum
viribus debellavit, Ac urbes quondam famofas re-
ligionis luse cultui gratia propentiore restituit.
Inter nuas Oleam quoque pontificalis cathedra
urbem Saracenorum tyrannide liberatam, charli-
mii filii nostri Petri Aragonensis Regis infantia
catholica ittr ecclesie reformavit. Aequum igitur

multis precibus communiter celebrato ; domi-A nem vestram litent pñefenribus approbamus. Ve-
m'cr> tandem die IV.' Idus startii mihi om-
nium mdignissimo contra omne votum ft deſide-
r'um> Deu* ſclt' & plurimum renuenti regimen
fedi* apoſtolic' commiler' ft omnium tam pr-
fenthun quam ft ablèntium prsditorum fidelium
confimfu me ehgentu, & auctoritatem aique im-
perium fande memoris pradeceſſibum meorum,
Gregorii ft Viſtoris habere iè ſuper hoc aſlèren-
tes, longe impar (onus) viribus mets impoſue-
runt. Sed quoniam, ut ante Deum loquar, nul-
la honoris ambitione, nulla omnino ptariumpno-
ne, ſed ſoia tot tantorumque religioſioram viro-
rum non abſque periculo contemnenda obedi-
entia,, confidens inſuper de miſericordia omnipo-
tentisDei, tantum onus inpreſenti in tam péri-B
culoſo tempore ſubire ſum coaſtus. Rogamus Oc
obſecramui in Domino Jeſu , ut in ea , quam
ctrpitiſtis, ft quam Domino & prſdeceſſbri noſtro
beat' memoria Gregorio temper oftenditiſtis fide-
litate, & devo;une, ft benevolentia firmiter ma-
neatis, fanſtamque Romanam eccleſiam matrem
veſtram omnibus quibus valeatis auxiliu* ftconfi-
liis adjuvetis. De me porro ita in omnibus confi-
dide ft credite, ſicut de beatiffimo patre noſtro
Papa Gregorio, cujus ex toto ſequi veſtigia cu-
piens, omnia que reſpuit reſpuo, que damnavit
damno, qu'e düexit prorfus ampleâor. qua vero
rata ft catholica duxerit, confirmo ft approbo,
& ad poſtremum in utramque partem, qualiter
infe ſenſit in omnibus omnino ſentio atque con-*.
ſentio. Nunc ergo precor, ftampleâor fraterni-
tatem veſtram, ut agatis viriliter atque conſtan-
ter ft confortemini in potentia virtuti* Dei ,
aſcendentes ex adverſo & oppoſentes murum pro
domo Iſrael, ut firenuiffiml Domini bellatores
ſletis in prelio in die ipſius. Vos ergo, qui ſpi-
ritualiter, eſtis, eos qui inſtruâi non ſunt verbis
ft; exempli* inſtruite, ft exhortamini, ſicut icitiſ-
tis, ft neceſſitas exigit hujus periculofi temporu*.
Cum enim apud vos eram, tales vos omnes in-
veni, ut voce ipſius Domini poſſem clama-
re: 'Antea dica <Wir, mb inmm tentant ſident in
Iſrael: qui autem perſeveraverit in finem, hic
ſalvauent. Inſuper apud omnipotentem> Dei mi-
ſericordiam>continuas 'preces effundite, quatenusD
& eccleſiam ſuam ianſtam in gradum prlitinum
miſericorditer reſtaurare dignetur . Ipu autem
Deus pacis conterat Satanam ſub pedibus veſtris
velociter. Gratia Domini noſtri Jeſu Chriſti fit
cum omnibus vobis, dilectiſſimi in Chriſto. Da-
tum apud Terracinam tertio idu* Martii.

ÊJUSDEM AD LANZONEM ET RODUL-
FUM ABBATES, ET ADALBERONEM
PRIMICERIUM.

Copinuat titâiMm Mtnſi, tpifnſi tk ti,
f***-

Urhnuu epifeoptu firm,, fervonent Dei, diledUs ta
Kriſti filii, LtMMi, Radnſto Mttibu, Adal-
foratu priarieeria, archidieconi,, dT mm carAv-
lita Mtttrſ, eccleſſia citra ae pvpwb ſaltetene &
apeſſelican bned^haueae.

Gaudemus, filii in Chriſto cariffimi, quãvoa
gaudete in Domino-, quia catholic' fidei
lucernam , qui in Herimanno fanſt' memor
permanſie epifeopo, necdum extioſta eſt; quia
prdeceſſori bono ſuceſſibrem probabilem provi-
diſtis. Et nos igitur bonis votis vctſtis robur pſiſtan-
tes anſtoritati* apoſtoliæ devotionem, ft clcirio-
TsmuX General. Tom- XX

frſis quoque poſſulationiout aſſrium conferimus, anno
ut veſtn interſit arbitrii, a quibus poſiiumum cat-
tholicls debeat epifeopis conferrari . Wud fane
omni molo-requirendam- eſt, -utrum-per-manum
Trevirenſi* illius diſti archiepiſc. ſimomace fuerit
in diaconem ordinatus. Quidquid enim ab eo
extraordinarie indigneque ſiucepit, nos fanſti Spi-
ritus iudicio irritum eſſe cernemus, ut eoſdem
ordines ab aliquo fortiaur epifeopo catholico
pñefenti auâoritate pñecipimu*. Tai> enim or-
dinator, cum nihil habuerit, dare nihil potuit
Vos itaque filii in Chriſto chariffimi, peneverate
in his, qu' a reverentiſſimo confratre noſtro ,
mmc angelorum concivi, Hcrimanno epifeopo di-
ciſitij. Agit' que agiſLS, qui ſerpentb caput
calcantibus acerna a Domino corona pntbebtur.
Ipſe vos ſua gratia fideliter certare tribuat , &
&terni mereedem brevii dignetur. Data Beneven-
ti calendis jebraarii.

EJUSDEM

PrηΛ^ûβH bmnſitat m Htrſapt

EZrLcM/ cpifctſn,, ftrwt ſtrvanan Dti, diltſt m
Cknſta filia ScUſttſt^ſi Mati, tjafyn ſncctſſd-
rihu regelanor ſtſſſtrncitdu m perſſſctnt.

C Um univerſis fanâe ecdeſie filiis ft apoſto-
lie- ledi* auâoritate ac benevolentia debi-
tore* exiſtamus, illi* tamen loci* atque pcribni*
que pecialiu* ac ſiuniliariu* Romane adhaerent
ecdeſte, quaque ampliori* religionis gratia emi-
nent , propenſiori nos convenit caritatis ſtudio
imminere.- Igitur tam tub ft tuorum fratrum ,
quam & rdigioſi comitû N. pib voti* ft petiti-
onibus annuentes, fanâi Salvatori* venerabile coe-
nobium, ab N. quondam comite apud villam H.
ſub honore omnium ſanſtorum aedificatum , ft
beato Petro oblatum in jus perpetuum, ft tute-
lam recipimus &apoſtolic' fedb, ſicut a pic me-
mori pñedeceſſbre noſtro Gregorio VII conſtat
ſuiſſe ſuceptumA Qpediditiam inmentitâſi Mem
pontifex loco ipſi contulit, nos quoque concedi-

praſati comites, vel alii quilibet fideles pamebio
veſtro de ſuis facultatibus contulerint, qun^ue
hodie poſſidct, five in futurum rooedbooe pon-
tificum, libéralité> principum, vd oblatione fi-
delium juſte atque canonicè poterit adipiſci, fir-
ma tibi, tuiſqn* ſuceſſibribu* ft illibata permi-
neant. De cellis autem beat' Agnctb ft beat'
Marie in villa N. nominarim interdiciamus , ne

in eo ordine (uaſtx maneant; quo a te, cſiarif-
pſime ſib N. inſtitut' ſimr, nec tibi nec ſuccedib
Ærum tuorum alicui liceat eas dſſtrahere, vel ca-
ram bona temere aut violenter minuere vd au-
ferre . Si quis vero haâenus eorum quicquam ab-
ſtulit, donec reſtituat, ab omnipotentis Dei gra-
ti* alienus exiſtat. Pnrterea nuaſoro in perpe-
tuum decreto ſanrimus, ut nulli omnino vives
tium liceat, m veſtro monaſterio aliquid proprie-
tatis, condinonis, hereditarii juris, advocati-
venitur-, aut cujusUbet poteaatts, qu' tibet>
ti & quieti fratrum noceat, vindicare. Abbas
fane cum fratribus advocatum ſibi, quem utilio-
rem providerint , nſtiraat . Qti ſi poAmodum
monaſteno inutilis fuerit .remoto eo alium pr-
T v ſicium*

^{^3}» ficiant: sepulturam ejusdem loci liberam omnino
 .tzLeffe decrevimus, ut coram qui ibi sepeliri delibe-
 a r r 8 raverint, devotioni de extreme voluntati, nifi
 christo fortē excommunicati fiant, nullus obfistat. Si quas

rcro decimas pertinentes ecclesiis, quas habetis
 de habeatis, a laicis recuperare, annuente Do-
 mino potueritis, vestris uibus perpetuo manci-
 pandas absque omnium episcoporum contradic-
 tione censimus, salva episcopali reverentia. Laicos
 seu clericos fculares ad conversionem fufcipere,
 nullius episcopi vel prapoli contradic-
 tio inhibeat. Ad hoc adjicimus, ut nulli episcoporum
 facultas fit sine Romani pontificis licentia loca ve-
 fra vel monachos interdicioni, vel excommuni-
 cationi fubjicere. Nulli pneterea homini liceat
 firpstatum monasterium temere perturbare, vel
 ejus potestiones, seu res ceteras auferre, ablatas
 retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fa-
 tigare; fed omnia integra conferventur, eorum
 pro quorum fubfentatione, ac gubernatione con-
 ceda sunt, uibus omnimodis profutura, quatenus
 illic Deo fervientes fratres ab omni potestate li-
 beri Romane liberalitatis gratia potiantur, & a
 fzcularibus tumultibus alieni, omnipotentis Dei
 fpeculationi licentius vacare prxvaleant. Obeun-
 te te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quo-
 libet fuccetbrum, nullus ibi qualibet fubreptionis
 aftutia, seu violentia preponatur, nifi quem fra-
 tres communi confenfu vel fratrum pars confilii
 fanioris fecundum beati Benedidi regulam elegerint.
 Confecrationes akarium, bafilicarum, ordi-
 nes clericorum, chnfina, de cetera ad epifeopa-
 le officium pertinentia ab epifeopo Cooflantienfi,
 in cujus eftis dicecefi, accipiat, ft tamen ca-
 tholicus eft, de gratiam de communionem apo-
 ftolicam fedis habuerit. Alias vero liceat nobis ca-
 tholicum, quem volueritis, adire antiftitem, de
 ab eo confecrationis facramenta fufcipere, vel ad
 fodern apoftolicam recurrere: qui apoftolica ful-
 tus auctoritate, que pofulantur, indulgeat. Ad
 indicium autem percepte a Romana ecclesia li-
 bertatis auri unciam quotannis Lateranenfi pala-
 tio perfolvitis. Si qua fanc deinceps ecclefiaftica
 fzcularive perfona hujus privilegii paginam fcien-
 contra eam temere venire tentaverit, fecundo
 tertiove commonita fi non Yatisfadione congrua
 emendaverit, potestatis honorifice fui dignitate
 carcat, reamque fe divino iudicio exiftere deper-
 petrata iniquitate cognoicat, atque a fandifumo
 corpore de fanguine Ljei, ac redemptoris noftri
 Jefu Chrifti aliena fiat, & in extremo examine
 diftridxi ultioni fubiaceat. Cundis autem eidem
 loca iufta fervantibus fit pax Domini noftri Jefu
 Chrifti, quatenus d(hic frudum bone adionis
 percipiant, & apud diftridum iudicem premia
 sterne pacis inveniant.

EJUSDEM AD GAUFRIDUM CONSTAN- TENSEM EPISCOPUM.

Perfugent e monasterio Scabafneti tertie revocari
 mandat, Ū parere recfnxntem anathematati
 tradit.

1^a baent tpicepus [ervtu ferventer Dei, dilectofra-
 tri & ceepifepe GanfhdaCvifiMticu/i falnicn tt
 apofolkan bnediBieam.

Dilectiffimus filius nofter N. conquettus eft no-
 bis, quod quidam vir nomine N. pofquam
 fe fuave omnia fuper altare Domini Salvatoris
 de omnium fan&orum in Scabafufen obtulerat,
 mftntu Diaboli apoftataudo fe fuave ab eodem

monasterio alienare pretnpferit. Volumus ergo,
 masque charitati injungimus, ut eundem vi-
 rum fecundum Evangelicam audprietatem fecun-
 do de tertio canonice ut revertatur commoneas.
 Si vero, quod abfit, in pravitate-fua perilliterit,
 tu iq promptu ulclici habens odinem inobedi-
 tiam pro officii tui debito gladium excommuni-
 cationis in illum evaginare non differar, ut fi
 ipse incorrigibilis permanferit, oneri timorem ha-
 beat. Labores de angustias univerfalis matris
 Romane ecclefie tibi tanquam fideli filio com-
 mendamus. Dat. Rome 10. April.

EJUSDEM DE EODEM.

Urbatns Epifcopu ferons fervontn Dei Confile-
 tie^fi epifcope N. & N. cotoitibz falatem &
 Apoftolicam bemdiSionem.

Venerunt ad nos item abbatis monasterii Sau-
 di Salvatoris, conquerentes Deo & fando
 Petro, quod vir quidam nomine N. veniens ad
 pnodidum monasterium, fculo renuntiavit, pro-
 miffkmem ftabilitatis fecundum confuetudinem
 monasterii fecit, dt fua eidem ecclefia: fecundum
 legem Sucvorum multis corafn refitibus tradidit de
 confirmavit. Abbas autem, ut eft devotus de pru-
 dens difpenfitor de fidelis, in eodem praedio mo-
 nasterium veniffe confinait, fratres ordinavit,
 de extera qux ad monafticam pertinent regulam
 Cinfittuit. Piedidus autem N. ut omnia vidit abbas
 labore deftudio ordinata, atque perfefta, pofquam
 pradidum monasterium idem predium per feptem-
 mum de eo amplius ime omni contradic-
 tionem obtinuit, infintu diaboli, nunquam fe tradidiffe
 fatetur, de fiquicquam ob hoc moleftie fufinue-
 rit, non fidum auferre, fed de ipfum monaste-
 rium minatur evertere. Quapropter, filii excel-
 lentiffimi, obnix vos exoramus, ut pro Damini
 Salvatoris devotione, ae reverentia beati Petri de
 noftri amore eundem virum a tanta apoftafia
 prohibere de abbati de monasterio curetis aiffite-
 re. Dicit vero Innocentius: *Error cui mm rtfittit-
 tar aporobatur*; ac apoftolus: *Alii filant quifa-
 citent dijnti font morte, feti gni ceufntim fecitn-
 tiebeu*. Volumus autem, filii, te eundem pftillen-
 tem virum, fi jam non fadum eft, fecundo de
 tertio canonice commonere, ut refpiceat. Quod
 fi contempferit, ut ceteri metum habeant, gla-
 dium anathematis in illum evaginare, quatenus
 in interinuq carnis traditus Satanae difeat non
 blafphemare, de falvus fit in die Domini. Inco-
 lumes vos de monitis noftris obedientes divina
 gratia cuftodiat, de ab omni malo defendat.

EJUSDEM AD CLERUM ET POPULUM ALBERSTADENSEM.

Laudet quod epifeopo m fcbifna dtlapf» altmt loco
 ejnt tlegernt, ele&ittaei approbat.

Urbinas epifcopu ferons fervorme Dei, dile&it β- iM »»».*
 titts, clere, ac Fptd* HMetfUdt^fi, feintent &
 apββBikα benedichonette.

On exigua falutis veftre jaaura perpenditur,
 quod tamdiu ecclefia veftra pafforis eft io-
 latio deftituta. Venerabilis liquidem frater nofter,
 quem communi confenfu fecundum fandorum ca-
 nonum fena in pontificem vobis etareratis, fcbif-
 maticum vi cogente, partim Opis de blandi-
 tiis, partim terroribus ōc minis a veftra eft ec-
 clefia contra fantiooes canonicae A confuetudn

Urbanus episcopus servus servorum Dei, carissimis
fratribus R. Reimundus archiepiscopo ejusque
ANNG CHRISTI
genuis salutem & apostolicam benedictionem.

1444 p. 14

Fraternitati vestre notissimum credimus quem
admodum anno praeterito ad apostolorum li-
mina Fulco Bdvacensis episcopus veniens ultro
manibus nostris episcopatum ex integro refuta-
vit. Nos iudem necessitati ecclesiasticae dispen-
satione apostolica providentes, eidem fratri nolen-
ti & renuenti episcopatus curam injunximus, re-
tenta tamen pontificalis officii plenitudine; quo-
niam quidem patrem ejus pro ipsius electione pec-
cuniam obtulisse tumor extiterat. Ceterum post
illic quantum temporis & pater ejus & Odo «enes-
rabilis Belvacensis ecclesiae canonicus ad nostram
prerogativam pervenientes, tactis sacrosanctis evan-
gelis ab omni cum simoniacae pravitatis suspicio-
ne liberum reddiderunt. Iam nos ecclesiae nostrae
fratribus satisfactum iustitiam iudicantibus, pleni-
tudinem illius pontificalis officii restitimus.

Cum igitur nemini unquam apostolicae fidei li-
ceat retrahere iudicium, cum nemini de se con-
silio credi debeat; cum ad unius accusationem
nemo valeat legitime condemnari, miramur qua
presumptione post datam a Petri vicario senten-
tiam prejudicium intulisset, quo spiritu prae-
dictum confratrem & coepiscopum nostrum ob unius
accusationem hominis addixisset, qua temeritate
eidem uni fementis simoniacum accusanti ad-

verius alium adeo credideritis, ut quem de cau-
sa eadem canonico ordine discessum ecclesia Ro-
mana abolverat, vos in ejus injuriam iterato il-
lum iudicio purificationi canonice subiceretis. Quia
ergo adversus matrem vestram Romanam eccle-
siam brachium extendisset, magis etiam animad-
versione dignissimum, quippe ut auctoritatem fando-
rum canonum conculcantes. Te praeipue carissime
ac reverendissime frater R. Remensis archiepiscopo,
salva dilectionis inclite reverentia te super hoc
ducimus arguendum, quod in conspectu tuo tan-
tam pati potueris apostolorum principi injuriam
irrogari. Nos itaque accusationem illam, & sen-
tentiam illam contra sanctorum canonum insti-
tuta potestatem omnino irritam esse censuimus, &
Belvacensem episcopum religiosum & simplicis vi-
ti virum loco suo & officio restitutum firma-
mus. Sane quicumque ex vobis adversus eum non
iudicium sed prejudicium protulerunt, noverint
se auctore Petro sic iudicium utque satisfactio-
nem congruam fubituros, sic iustitiam quam fra-
ter ille perperam est, confirmatione legitima solu-
turos. Illum autem ita absolutum esse censuimus,
ut si qua in eum deinceps questio emergerit, to-
to Romano fidei iudicio terminatur. De cetero
rogamus, te reverentissime frater Remensis ar-
chiepiscopo, ut Belvacensem episcopum nostrae gra-
tiae plenitudinem obtinentem in suis tam spiritua-
libus, quam corporalibus opportunitatibus adjuve-
tis. Data Lateranis i. idus Maii.

AD EPISCOPIUM MAGDEBURGENSEM.

Ne vacillet, sed nunc de auctoritate inflat,
Urbanus.

Inc. Cod. V. Urbanus episcopus servus servorum Dei N. J. Walde-
a. inc. » «
episcopo salutem O apostolicam benedi-
ctionem.

Indolis tuae, dilecte in Christo frater, strenui-
litem nramur, tunc aliquantulum circa

A pietati viscera timemus, ne incurrentis erroris
pericula infra paucos dies jam dudum tibi polli-
cific, quod abili; quandoquidem per utrumque
fexus fideles religiosos veraciter tibi exoptatos ali-
quoties nostras direximus litteras tuae, ut spera-
mus, fidelitati, nuquamque aut probus raro, uti
talem ac tam strenuum, decet virum, nobis dedisti
irresponsum. Cave ergo, cave interim, queso, ne
collum tuum periarum lūdatur quo decedente
veteri controversia, quod peccatis nostris exigenti-
bus magno temporis spatio ecclesiam Dei per di-
versam orbis climata, penes per interiores medullas
fatigavit; salvo tamen paucorum interiore homi-
ne, Baal paulatim contius est. In mundo abir-
det donorum episcopi fandi fraudulentus merca-
tor. Tu ergo qui, ut a Deo, ita & ab heuni-
nibus culmen accepisti, quod maestro apostolo-
ruta, cujus vicem adeptus es, funque successor-
bus propoundisti. Quod si perire verare valeas salvus
eris. Nemo enim mittens manum suam in ara-
trum, si retro prospiciat faciens injuriam fulcra,
aptus est regno Dei; & qui tetigerit picem, in-
quinabitur ab ea. Sunt autem alia non modulo
chartulae commendanda, quae Deo disponente prae-
sens legatus verbis auri secreta intimabit, quae
precamur honeste remittas quantocius poteris.
Gloriosus Deus mentem tuam atque provideat
tuos actus.

URBANI IL DECRETA QUEDAM

Stephani Tomacenensis in epistola prima ad
Robartum Pontinacensem hoc Urbani decretum
refert.

Si quis in ecclesia sua sub episcopo populum
retinet, si filius Spiritu sancto in aliquo mo-
nasterio vel regulari canonica salvere le volue-
rit, etiam episcopo suo contradicente, eat liber
auctoritate nostra. Iusto enim non est lex posi-
ta, sed ubi Spiritus Domini ibi libertas, sit si
spiritu ducimini, non estis sub lege.

Ita infet: Mandamus sic universaliter interdi-
mus ne quis canonicus regulariter professus, nisi,
quod abut, publice lapsus fuerit, monachus ef-
ficiatur. Quod si decreto nostro contraire pne-
sumens agere tentaverit, ad ordinem canonicum
praeipimus ut redeat, & deinde memoriale cel-
lulam deferat, sit ultimus in choro fedear.

Ahu

Irem statuimus ne professionis canonica quip-
pam Dei vice super caput tibi hominem im-
luit alicujus levitatis infestum vel diffinitionis re-
ligionis obtentu ex eodem daustro audeat fine

Eatris totius congregationis permissione recedere. Il-
licedentes vero nullus abbatum, vel episcopo-
rum, sic nullus monachorum sine communi lite-
rarum cautione fufcipiat, ad hac impetrata ve-
nia, salva reverentia majorum sic gratia.

URBANUS PAPA SECUNDUS.

COMIUM regibus in yndoiu fm decretali feri-
pie dicit inter cetera,

Ordet nos qui licet indigni, Petri refidemi
in loco prava corrigere, recta firmare, &
in omni ecclesia arbitrium iudicis ejus iudicium
nostram prodeat, oculi nostri videam aequitatem.
Omnipotentis ergo Deo, cujus melior est miferi-
cordia super vitas, gratias agimus: quod vos e-
stis qui Unfortum Patrum vitam probabilem re-
novatis sic apostolica instituta difeiplinam in pri-
mordiis ecclesiae fanri exorta, sed crescente ec-
clesia jam pene deleta infestum fancti spiritalis fu-
ci-

fy fclitatis. Duat ctiimab jclcliz faodz primordiisA
— vitte ews filii* funt infit/tut, um, qua infirmo*

anno' nun debilita* retinetur : altera , qua fortiorum
chk^sti vjnuj beata perficitur. Una remanem in Segor
"n parvula , altera ad motui* altiora confeendens .
Una lacrymis & eleemofyui* quotidiana peccata
redimens ; altera quotidiana infantia merita z-
terna conquiens . Alteram tenentes inferiorem ,
terrenis bgni* utuntur, alteram fequente* fuperio-
rem , bonam terram depiciunt ac relinquunt .
Hxc autem quz a terrenis divertitur , in dnas
pene unius ejufdemque propofiti dividitur portio-
nes, canonicorum fcilicet & monachorum. Ha-
rum fecunda per divinam mifericordiam frequen-
tata fatis jam fsreulo uulverfo elucet. Prima ve-
ro decalcefcente fervore fidelium jam pene omni-
no defluxit . Hanc martyr & pontifex Urbanus
in Nituit. Hanc Auguftinus fuis regulis ordinavit.
Hanc Gregorius Auguftino Anglorum archiepif-
eopo inftituendam prcepit. Itaque non minoris
cftimandum eA meriti, hanc vitam ecclefiz pri-
mitive afpirante ac profequente Domini Spiritu
fulcitare , quam florentem monachorum religio-
nem ejufdem fpiritus perleverantia cuftodire.

Urbanus pepo fuper Arrogentm regem yU neptem
nom cndem militi fe dotnm feb fidei proneffione
firmoveret centnuoxm profert m verbe copitn-
lwn:

De neptis tur conjugio, quam te cuidam da-
tutum neceffitatis inflante articulo fub fidei pol-
licitatione firmafti, hoc equitate didante decer-
nimus, ut fit illa virum , ut dicitur omnino re-
nuit, & in eadem voluntatis auctoritate perfiflit,
ut viro illo prorfus fe denegat nupturam, nequa-
quam eam invitam & renitentem ejufdem viri co-
gas conjugio fociari ; quorum enim unum corpus
eft, debet effe & animus, ne forte cum viro alii
invita fuerit copulata contra Domini apoftolicae
praeceptum, aut reatum diffidit, aut crimen for-
nicationis incurrat . Cujus videlicet peccati ma-
lum in eum redundre conflit, qui eam conjun-
xit invitam.

GODEFRIDO LUCANO EPISCOPO.

Quod mu fint homicide txiftimondi qui excommtniA
cetos telo Kcittfit occiderint.

>e c.rwt **P**Xocncommunicatorum interfedoribus prout mo-
l re™ Romane ecclefiz nofti fecundum ipfo-
rum intentionem modum congrue fatisfactioms
injunge . Non enim eos homicida* arbitramur ,
quod adverfus excommunicato* zelo catholice ma-
tris ardentes, eorum quoslibet trucidafTe contige-
rit. Ne tamen ejufdem ecclefiz matris difciplina
defeviat, tenore quem diximus, pcententiam eis
indictio congruentem, qua divina (implicitaris o-
culos adverfus fe complacere pervaleant, fi forte
Juid duplicitatis pro humana fragilitate ineodem
agitio contraxerunt.

Adnotatio in hoc dbcketum.

Hac ipfa verba ex epift. Urbani «d SanciM» decet-
pGt Gratianus t*. q. a. can. De neptis.

URBANUS II. ADMONEMUS &c.

anno
. CHRISTI

Ex nfpoxfoibns Urbmu od Comlxmcp. XLIX.

OMnem vim inventorum fuorum in diakāica Adicōc a . .
députantes ponunt hzretici q. philefopho - . ? MIS
rum fententia diffinit non attruendi vim habere ,E. βΧΓρρ
fed ftudium definiendi, fed non in dialedica pla- Co-t. m-
cuit Deo f. e. f. regnum Dei in {implicit*te fi- L"
dei eft, non in contentione fermonis. Additio od
Cretio». diff. 37. (a).

URBANUS PAPA IN EPISTOLA AD POPU-
LUM S.VINCENTII.

(b'xltxmnfis jltxtto Cepeume .)

SI adulteri vel alias criminofti hzrefi vcl fthif- ar.n A.e
mate , ideft prciziooe vel depofition^ab «r. < < <
ecclefia non fepMrantur , (aeramenta eorum fan- ' . AM™™*;
fta non negamus, fic Auguftinum fequentes: fed mv .i.m> .
przdecefflōrcs noftri Gregorius & Nicolaus a mil- 'e.O- . .
fis talium abftinere praeceperunt, ut hoc terrore
& peccandi licentiam exteris auferrent, fic ipfo*
rubore fui contemptus ad digna pcrnitentir lamen
ta revocarent.

Et poft modicxm: Proprias habet criminofozulu I
(aeramenta virtutis dignitates, ut beatus Augufti-
nus fuper Johannem contra Donatillas ait ; fed
agentibus & (ufeipientibus eadem facramenta con-
tra fandorum pontificum inftituta, nifi forte fo-
la morte interveniente, utpote ne fine baptifma
te vel communionem quilibet humanis rebus exce-
dat, eis inquam, in tantum obfunt, ut veridico-
lolarz fint, cum talibus & ordinationum, dele-
ctamentorum confectio , & aliter quam przmif-
fum fueceptio vehementer a Acris ordinibus pro-
hibeantur .

Item poft ponce . Hzc de malis catholicis qui
intra ecclefiam funt. Ceterum fchifmaticorum &
hzreticorum facramenta quoniam extra funt, jux-
ta fanāorum patrum traditiones, Pelagii fcilicet,
Gregorii, Cypriani, Auguftini, Hieronymi, for-
mam quidem facramentorum, non autem virtu-
tis effictum habere profiteamur, nifi cum ipfi vel
eonun facramentis initiati per manus impositio-
nem ad catholicam veritatem redierint.

Cy ALIUD URBANI II. DECRETUM.

URbanus Papa fecundus duz inquit leges funt,
una publica, altera privata; publica lex eft,
quz a fandis Patribus feripta eft firmata, ut eft>>> . . 11.
lex canonum, quz quidem propter tranfgreffores
eft tradita, verbi gratia, decretum eft in cano-
nibus clericum non debere de fuo epifeopatu ad
alium tranfire, nifi commendatitiis uttens epifeo-
pi fui, quod propter criminosos fic ftatutum eft,
nec videlicet infames ab aliquo epifcopo fueipian-
tur perfone. Solebant enim officia fua cum non
poterant in fiso, in epifeopatu altero celebrare ,
quod jure praeceptis , & (criptis dteftatum eft .
Lex vero privata, quod infin&um eft fanāi fpi-
ritus, in corde feribitur, ficut de quibufiUm di-
cit Apoftolus, qui habent legem Dei feriptamin
cordibus fuis, & fibi & ipfi fandi funt fex . Si
quis herum in ecclefia fua fifeb epifcopo fuo pro-
prium retinet , & fifeehriter vivit , fi affiante
ipiritu fando in aliquo monafterio fe falvarc vo-
lue-

(a) Nullus tauten fuit Carolus Imperator fub Urban.» 1. quare mcnotiu eft titulus , * foete hoc Areretur
ad abum Pontificem pertinet. Mus/.

7'5

luerit, quia lege privata ducitur, nulla ratio exi-
git ut ad publica confringat; (f aut 4 publica
confringatur) dignior est enim privari lex, quam
publica. Spiritus quidem Dei iex est, & qui spi-
ritu Dei aguntur, lege Dei ducuntur. Episcopus
est, qui possit spiritui fando digne reflexere *.
Quilibet ergo hoc spiritu ducitur & episcopo suo
contradicente, eat liber nostra auctoritate. Iusto
enim lex non est posita, fit ubi Viritus Domini
ibi libertas, & si ipfuitu Dei ducimini, non estis
lib lege.

EJUSDEM PONTIFICIS.

V. Alia Epistola ex Synodo Romana scripta ad Ge-
bhardum Conflantia: Episcopum canonica, B
qua eidem legationem Apostolicam, ik procu-
rationem Ecclesiarum in Saxonia, Alemannia
defert & confirmat.

*Urfaw teijctpm fervtu favorum Dti , CeMurdo
Coyfl.inifafi epifeopo, feoludem & Apoftolictm
brneafilium.*

Quia te speciale, post Dominum, manu-
nostrarum opus esse perpendimus, & quia
specialem in te Religionis gratiam esse cognoscimus;
idcirco te adjuvare, tuisque necessitatibus
specialiter subvinire, Domino annuente, fatagi-
mus. Quæstiones autem, quas tuis litteris signifi-
casti, vestris in partibus agitari. apud nos quo-
que latis frequenter noveris commoveri.

Fratrum itaque communicato consilio, diuque
excommunicationis questione trisuta, tancti pr-
decessoris nostri Gregori sententiam confirmun-
tes, ita eam Domino inspirante determinavimus.

Primo quidem gradu Ravennatem hæccliar-
cham, Rorhanx Ecclesiæ Invaforem, cum Hen-
rico Rege, ejusdem perverfitatis capite, ab om-
nibus Ecclesiæ Catholicæ membris alienum, &
excommunicatum esse censuimus.

Secundo eos, qui armis, pecunia, consilio,
aut obedientia, Ecclesiasticis maxime ordines,
aut honores ab eis, aut eorum fautoribus acci-
piendo, eorum nequitiæ adminiculum submini-
strant. Hos igitur principaliter anathematis vin-
culo adstringentes.

In tertio gradu communicante eis nos quidem
non excommunicavimus, sed quia ipsi se eorum
communione commaculant, in nostram eos so-
cietatem nequaquam sine penitentiæ ultione, &
absolutione recepimus. Sanctis quippe canonibus
cautum consiliat, ut qui excommunicatis com-
municaverit, excommunicetur. Ipse autem peni-
tentiæ atque absolutionis modos ea moderatio-
ne diferevimus, ut quicunque seu ignorantia seu
timore, seu necessitate negotii cuiquam maxime
necessarii eorum se conviciu, salutatione, oratio-
ne, osculatione contaminaverit cum minoris wj-
nitentis absolutionisque medicina focieratis nostræ
participationis fortiaur. Eos vero qui aut sponta-
neæ mit negligentem inciderint sub ea vohunusdi-
sciplinæ coercitione fusticipi, ut ceteris metus in-
cutiatur, cujus disciplinæ moderamina, quod ad
tuam curam spectat nostræ providentiæ, prouto-
portere videris, pro temporibus & perionarum
competentia fervenda committimus.

Quarto. Porro de clericis qui ab excommuni-
catis Episcopis ordinati fune necdum quidem sen-
tentiam fiximus, quia generalis mali contagium,
generalis synodi est cauterio comburendum. Tu

A tamen paternitati hoc respondemus ad prarfensut.

Ab excommunicatis quondam ramen catholicis e-
piscopis ordinatis si quidem non fimoniaci ordi-
ne» ipsos fufceperint & si ipsos episcopos non fi-
fuiffè cortfiterir; ad hoc ficorum reli-
giofior. vita dt dofrtnæ prerogative vita fuerit
promerert, poenitentia indiâa quam dongruam
dextis in: ipfi quos acceperunt ordinibus mane-
re permixtas, ad superiores autem afcenderon
concedimus, nifi neceffitas, & utilitas maxima
flagitaverit, & ipforum fanfla cõnverfatiopromo-
verit; & hoc tamen ipfum rarius cum cautela
præcipua est concedendum.

V. De Presbyteris, Diaconis, aut Subdiaconis,
qui post acceptum ordinem in aliquo crimine lap-
it fuerint five palam five clam, confiat quidem
canonum centura ab Ecclesiasticis eos officiis in-
hiberi; tuas, tamen discretioni provident: que com-
mittimus, utrum aliqui, qui tamen infamie no-
tis non fuerint asperli, neceffitate Ecclesiæ ur-
gente, & ipforum lanfla convcrfatione promeren-
te in fuis gradibus recuperari debeant. Hpc au-
tem fecundum indulgentiam dicq, non fecundum
imperium, ut veftra major veftris in pa/tibus con-
rra hæreticos habeatur auctoritas, faiv tamen
auctoritate Canonum & Sanâorum Parrum Je-
retalibus infutit. Si quem vero, quod abfit,
aut post acceptum, aut ante acceptum officium
contigerit perentorio, five clam, live palam oc-
cupatum crimine inveniri: eos maxime, quimun-
do adhuc vivunt ab omni altaris minifterio fe-
quefframus.

VI. Sane infulam Augiam sub iurifdiâione B.
Petri, ac Romanæ Ecclesiæ confiat fpecialiter
contineri, fed quia eorum privilegium; quod ab
Romana Ecclesia obtinent non fatis meminimus
cautam facile determinare non poffumus, faiva
tamen ejus privilegii auctoritate, tibi fingulariter
in clerum, & in populum illic habitantem, præ-
ter Monachos, omnem concedimus Epifcopalem
regiminis poreffatem. Crterum ut in eodem Ab-
batem Catholicum regulatiter, vice noflra pr-
ffitutere ftudeas, tu obedientiæ impetamus, nec
folum in eo, fed & in S. Galli ccenocio, & in
ceteris, quæ ficut, propis Abbatibus deftina-
ta, noflra fretus auctoritate, cum confilio, quorum
intereff. noveris, Abbates eligere atque electos
confecrare procura. Idem etiam tibi ftudendum
de Auguffenfi, & Curienfi Epifcopatibus injungi-
mus: nec non & de ceteris, ad quæ Padavienfis
Epifcopus advocari, vel adefle nequiverit.

IX. Et ipsi enim, quemadmodum, Cc tibi Sa-
xonis, Alemanni, aut ceterarum, quæ prope
funt, regionum, vice noflra procuracionem in-
junximus, ut ordinationes improbandas improbe-
tis, roborandas robores, & quidquid Ecclesiasti-
ci negotii difponendum fuerit, communicato Re-
ligioforum virorum confilio, difponentes, quoad
ulque privationem, annuente Domino, Legatum
Sedis Apoftolicæ fufeipere valeatis, Vos qui Dei
Ezelo fervetis, & fcientia, dofrinaque præe-
litis, omni cura, atque follicitudine utilitatibus Ecd-
fiasticis infudate, fcientes quoniam & nos in ip-
fis veftris utilitatibus libem (Time annuemus, labo-
res autem Romanæ Ecclesiæ communicare, eof-
que opis veftræ auxilio fubelevare nullo modo pi-
gri fitis. Benediâionum fuarum vos Omnipotens
Deus ubertate perfundat, incolumes cuftodiat, &
ad vitam perducat «ternam.

Dat. Romæ XIV. Kalend. Maii anno ab In-
carnat. Domin. Noſtri Jefu Chrifti MLXXXIX.

à

CON-

7i>I_ 'TH.' CONCILIIUM . 'y' '7 *o
 ANNO CHHISTI illo haeretico, 2c nos fumus in magna tribulatio-A divinum officium faciatis, fed tantum non vultis
 ne & angustia, non tantum propter nos, fed et* "facere, hoc exite de terra oc cognatione mea, ANTILO
 iam propter infamiam malam nostro monasterio. & de re vestra nullum vobis dabo, nisi tannun
 Adhuc omnia fustioemus pro vestr obedientia, vestimenta, modo de jftum volumus habere ve-
 fed unum pondus adversum nobis est, quod non ftrum confilium, quomodo faciamus ad honorem
 potutnus fustinere de ifto excommunicato, qui nar- Dei & de nostro monasterio & Ecclesi* Rema-
 rat nobis: ft vultis fieri mecum in terra me*, nse fice.
 faciatis bene in veritate, quod ego volo ut omne

CONCILIIUM ROMANUM I

Centum Ac quindecim episcoporum, quo res Gregorii VII. & Viftoris III. contra Guibdrum anti-
 papam, dc Henricum pseudo-imperatorem alioque fchismaticos gcfi confirmantur,
 Anno Mucxxix. tempore Urbani pap* II..

AAacpmIH E rebus in hae fynodo gefis Bertholdus hu-B babmrxt, tique fuum cotfilium èX auxilium ado-
 D jus temporis feriptor probatiffimus ifta re- tmendum regnum firmiffimè promiferuni, fi Guahtr-
 fert: Hoc eodem anno, nimirum millefimo oftoge- tum barqfiarcham vellet dimittere, & ad ecclesia-
 fimonono, dominus papa Urbanus generalem jfnodxm /licam communionem per catholicum pastorem remea-
 centum quindecim episcoporum calùgtt-, & ecclesiasti- re. Quam quidem conditionem nec ite multum ref-
 ca flatato fuorum pradecefforum apoftolica att/orita- puit, fi tamen in hoc ei principes fui ufentirt vel-
 te confirmavit. Guibertus autem harqfiatcbes a Ro- lent videlicet epifeopi, qui fe cum Guiberto deponen-
 manis turpiter expellitur, Ô* nr amplius apoflo- dos esse non dubitaverunt, eo quod in ejus parte or-
 cam fedem invadere prufumut juramento promittere dinationem, imo exeeationem perceperunt.
 compellitur. Sed jam aliquantulum diuturna regni Hi ergo penitus hac vice diffueferunt, ne fenile
 difcordia inter catholicos & fchismaticos tepefeert ecclesia reconciliaretur. Dominus papa Conftammopo-
 coepit, ut non jam bellum adinvicem, fed pacem litanum imperatorem ab excommunicatione per legatos
 componere faniut judicaret. Quapropter ducet & fuos (i) abfolvit. Item literas Philippi regis Freso-
 comites fideles /anili Petri cum Henrico colloquium eorum debitam et fubjellionem promittentis fufeepit.

*&>VSX***-***^

>> AD CONCILIIUM ROMANUM

Tempore Urbani II. Pap* anno 1089. celebratum.

.ADDITIO.

S. IM " concilio ifto de caufa Guiberti affumfut-Cpis Germani» in unitate ecclesi* conftitutis falu-
 o.Pu b dubito quominus bujui ejufdemquecon- tem Ac A. B. Fratrum noftrorum communicato
 cillii fynodica reputanda fit epiflola illa, quam tflen- concilio, diuque excommunicationis qweftione
 di in codice Udolnci num. CXXXVI. Quamvis au- traftata, fanâ pnedeceffbris noftri Gregorii fen-
 tem bat ipfa epiflola, quo ad fui partem inferta le- tentiam confirmantes, ita eam Domino infpiran-
 gitur in epiflola ad Gulebardum episcopum Conftan- te determinavimus. Primo fiquidem gradu Ra-
 tansenfem, apud Laboeum m appendice epiftolar. Urba- vennatem hseretiararcham Roman* ecclesi* iovafo-
 ni B. pag. 7;7- tom. XII edit. Veneto-Labbeana, rem cum ejufdem perverfitatis capite, ab omni-
 non dubito tamen quominus hac ipfa epiflola encrclica bus ecclesi* catholice membris alienum & ex-
 ca fuerit, & ad omnes epifcopos fideles maxime in communicatum esse cenfemus i fecundo qui ar-
 Germaniam miffa, quod Cf demonftrat titulus, quem mis, pecunia, confilio, aut obedientia ecclesia-
 in codice Udaltici praftrt. Antequam vero bancepi- ficos maxime ordines aut honores ab eis auteo-
 ftolam recitem), admonere juvat in hac ipfa Romana rum fautoribus accipiendo eorum nequitie admi-
 fynodo depqfitum excommunicatumque fitifit Pifanum nîculum fubminiftrant. Hos igitur principaliter a-
 archiepifcopum, qui hoc ipfe anao loc8. circiter Ger- natthematis vinculis dffringeni.' in tertio gradu
 rardo definite Jubftitutus erat. Narrat enim Urba- communicantes ela, no< quidem non excommu-
 nus in epiflola ad Piftorientm tf Rutlicum abbates, nicamus, fed qui fe eorum communione commu-
 qua efi XIX. inter Labbeanas, fe flatfm ac compe- culant nequaquam in noftram ibeietatem fine pce-
 rit illum initiatum fuiffe diaconum a Veulent arch- nirenti» ultione & abiohuione recipimus. Sanftis
 chiepifcopo Moguntino fchismatico, aflutxm illum in quippe canonibus fancitum confat, ut qui ex-
 fynodali concilio excoimunicaffe#condemnatle. Quam communicatis communicaverit, excommunicetur.
 abrogationem locum jectile arbitror Daiberto, quem Ipius tamen pœnitentie & ablutionis modosea
 hoc ipfe anno iobb. ad cathedram Pifanam afeen- moderazione diferevimus, ut quifquis feu ignoran-
 ditfle f-runt Pifana tabula. En vero concillii hujus tia, feu timore, feu neceffitate negotii cujufcun-
 fyn<..ilam, qualem Vlalricus num. 17b. exhibet. maximi & maxime neceffarii coram ft convktu,
 Urbanus epifeopus fervus fervorum Dei epifeo- falutatione, oratione i. oicuk> contaminaverit,
 cum

(1) Quod fubdr Bertholdus, Urbanam 11. per Legato- foes Imperatorem ConftaMiao*. ab excommunicatio-
 ne abfolviit, con.roenmum efi, i pleque Bertholdus de tebu» 10 Ôronte gefitt parum edcAut hait. Nrqueenwn
 ΒΠου alius Lannm Hiftoricus, neque ullus Byzantinus hoc m literis> mittit, A Anna Cosnsena, quae Alexii
 Imp. psm, lu, r<s diligenter persequitur, qcnque Pontificibus Romanis ratum aequa fuit, nibi fimil- habet
 fag isu ad X*. Ch, loij. sw». s.

»■«««:« .v.

ИКТ

10s..

Prcefide Amato Oleropcnfi epifeopo S. K. E. legato apoftolica anno 1089.

Anno MLXXX ix. Jfiwa/K/ tenuit concilium Santo-
nin quarto Kovembru in quod idem (Amatys apo-
stolics fedis vicarius per Aquitaniam & Gafcon-
niens') elevatus ejl archiepifcopus Bnrdegala. Nee
pluri de eo badenus mihi reperia.

A BAKONIO. BINIO.

ObSERvatio PHILIPPI LABBE, S. j.

[u. =] *statim linea conjugatu (um nemo tamen dñfium fra-*
mentum impedimentum vellet iffrtio^o firmare
praeceptum eji, ut epilepoi, quorum dñctofcni funt
 [u. = c. 16] *eos p? congrua fpatia trina^o advocacione conven-*
ant. Tunc fi duo vel tres viri confinguntatem ju-
rejurando firmaverint, vel ufuforte confeñi fue-
rint, conjugia diffovantur Si vero neutrum con-
tingerit^o, epilepoi eos per baptifmum, per fidem, per
judicium Chrifii, m vera obedientia obtententur, qua-
tenus palam faciant, utrum fe, ficut fama efi, con-
fanguineos recognoſcant. Si negaverint, fibilipfis re-
linquendi funt, ita tamen, ut faluud in confcientia
habeant, fe a liminibut ecclcfiae a corpore & fangui-
ne Domna, a fidelium communione, noverint fgre-
gatos atque infamer effeltos, donec ab inceñii farmo-
 -dñciunt. *fi^o definant. Si fe epilepoorum iudicio fegregave-*
 -MA. loc. f. H^o *nt juvenes funt, alia matrimonio^o ontrabere*

IN APULIA CELEBR. ATUM

delicet archidiaconatus, archipresbyteratus, decanias, vel alias perpolituras ecclesie, five canonicas, gratis alicui omni venalitate disponat prebendas, etiam si quicquid canonicatus dicuntur fine venalitate distribui. Quilibet autem ea pretio dederit, quilibet acceperit, depositioni subiacet, ut unica si tunica domini nostri sponsie fine macula aut ruga permaneat.

Concil. General. Tom. XX

 Z_t

II.

dsn< * .
 ■ << * . . .

ANNO
CHRISTI

Sacrorum canonum infuituta renovantes prae-
cipimus, ut a tempore fubdiaconatus nulli liceat
camale commercium exercere. Quod * ft depre-
henfus fuerit, ordinis (hi periculum fuftincbit.

Nemo praeterea ad sacrum ordinem permittatur accedere, nisi aut virgo, aut probate fidei castitatis, & qui usque ad subdiaconatum unicam & virginem uxorem habuerit.

Igitur ut hec, annuente domino valeant con-
ferri, fanāorum patrum Iectissimbuecundantes,
et eorum pcepta apostolice moderamine tem-
perantes, ~~constatimus~~ ut nemo ante annos quin-
decim, aut quatuordecim, fubdiaconus ordinetur,
nemo ante annos viginti quinque vel viginti qua-
tuor diaconus fiat, nemo ante crigefimu in
presbyterum confectur.

Nullus laicus decimas fiias, aut ecdefiam, aut quidquid ecdefiaftici iuris eft, fine confenfii epifeopi , vel Romani confedione pontificis, monafteriis aut canonicis offere pnuumat . Qpod fi huius epifeopus improbitatis ft avaritie caufa concoure noluerit, Romano pontifici nuntietur, ft cum eius licentia quod offerendum eft * offerat.

VI.
Nullus abbas, nullus ecclesiarum prepositus,
qua: juris sunt ecclesiastici accipere sine episcopi
confectione præsumat.

Nullus abbas pretium exigere ab eisquideon-
verfionem veniunt aliqua placiti occasione pre-
fumat-

Illud fummopere & apofotice* auctoritatis privilegio prohibentes * interdicimus , ut nullus in clericali ordine confitutus, pullus monachus, epifeopus, aut abbas , aut cujufbet ecclefiaftice dignitatis , inveftituram de manu laici fuſcipere audeat. Quod ſi preſumpferit, depofitione mul&ttur.

IX.

Quia novum hoc tempore clericorum Acepha-
lorum genus emerit, qui morantur in curiis, ff
viris & feminis ad fui ordinis dedecus subditi,
ctun in canonibus cautum fit ne quis fine licen-
tia episcopi clericus, nec episcopus fine metropo-
litano curiam adeat praecipiendo praecipimus, ff
prohibentes prohibemus, ne quis¹ retineat fu-
jusmodi. Sed proceres ab episcopis animarum fia-
rum² procuret clericos³ postulare, ff episcopi
iuditione pro tempore ac vixim in curiis conver-
sentur. Ipsis itaque omnino interdicimus, ne⁴
decimis⁵ procerum fine concellioe fui episcopi
luamur.

X.
Præterea constituimus, ne quis episcopus, aut
primas, monachum quemlibet vagantem in fu-
diocesi provincie reatine, nisi abbas proprii
fuerit literis regulariter commendatus.

XI.

Ne gravamen aliquod sanfta patiatur ecclefia, nullum /us laicis in clerico efle volumus & cōfentimus. Unde cavendum eft, ne fervitis conditionis, aet furialium officiorum obnoxii ab epifcopis promoveantur in clerum. Neque liceat laicis txaâioem aliquam pro ecclefie beneficiis, aut paternis maternive facultatibus quaerere. Quod fi forte clericorum aliqui cefujlabei laici poffefionibus ufu fuerit, aut vicarium qui debitum red-

A det inveniatur, aut * possessione cadat, ne gravamen ecclies inferatur.

XII.

Porro eos qui in fiibdiacoanofuxoribus vacare
vulerint, ab omni facro ordine removemus, of-
ficio atque beneficio cœckfin canere decernimus .
Qiod fi ab epifeopo commoniti non fe correx-
erint, principibus licentiam indulgemus, ut eorum
feminas mancipent lervituti. Si vero epifeopi cun-
ferferint eorum pravitatibus > ipfi officii interdi-
cenne mulæennir.

XIII.

Uraue omnia feudala omneſque occaſiones lai-
cis ſubtrahantur, ſciſis veſtibis clericos abuti ul-
terius prohibemus, & ne pompis indanturexu-
viis admonemus. Benendum eſt namque, quau-
tum viri flagitiis adferibatur, a quibus * curam
paffor eccleſie exigit fit feminas prohibere, di-
cens *N't iſt wfe pretioſe, quam dominus ipſe iſt X X o*
viterpans, nobiſque cavendam inſinuans, ait : *Y r . .*
Qm niMhu veſtialitx in eaauſſi reſtaſt ſiaſt.

XIV.

Presbyterorum filios a facris altaris ministeriis
removendos decernimus, nifi aut in coenobiis, na,
aut in canonicis religioſe probati fuerint conver- c Coſi
ſari.

XV.

A luis episcopis excommunicato» ab aliis recipi magnopere prohibemus.

XVI.

Sane quia inter caetera unum est quod maxime famfam perturbationem ecclesiam, falle videlicet penitentis, confratres nostros episcopos et presbyteros admonemus, ne falsis poenitentibus laicorum animas decipi, et in infernum ⁊ protrahi pntiahi, cantantur. Factam autem poenitentiam esse confiat, cum, spretis pluribus, de uno loto peccato poenitentia agit. Aut ⁊ sic cum agitur de uno, ut non ⁊ difcedatur ab alio, (peccato fecilicet.) dUc rrim
Unde scriptum est: Qw rrvstov gætt ferveverit, 7* »
offendit extent m tene, foAtt est aamixar rexi, fecilicet quantum ad vitam sternam. Sicut enim si peccatis esset omnibus involutus, ira fi in uno tantum maneat, vitx sterna janua non intia-
» * A. I. 66 78 etiam fit penitentia, cum ⁊ penitus ⁊ pe!-!»
» * b ○ * c, cundl' 'g?», ah non recurrit,
qus sine peccatis agi ulla ratione non prevalent:
aul fi odium in corde ⁊ gestet, aut fi offenso ·|·-«
culilibet non ⁊ satisfaciatur, aut fi, cum non offendit, offensum non indulgeat, aut fi arma quia contra iustitiam gerat- * *****

Nota Scterini Binii.

* Cexellim! De tempo «liigoe rabas gefits hojattat» Tr*foi «
nodi Me ntane ReQMiAUna Salernitana* archiepcopu* «a» Cbacili
in thbionio ir* refrrt;
xnllejiino nntefstnes, in«iaione freinte tertia, nteafes-
rentetri, CASimi pep* <[⁴⁴1] «cietrant in f>teite ■ «H»... ■ «*»...
, m i-e Ktgmēt hgiei eni betne iffim, ■ «*»... ■ «*»...
/MM/ Rowern rrrlc
Σ/<, & neihn pep* ftctvctfnto teemoe
dl-« «ccffii per vcc[im]b «ē rv Mme* ena» daiaata*
benort. Hcc ftuanuaSa»

Additio Philippi Law S. J.

*Ex cbrvun Lapi Prêtoſpetba ai Xtotawe Ceree-
title Gbeetine o n i6i6. tee aliit
Neapoti txtxft.*

Anno 1080. facta est fynodos omnium Apuli*
cnfium , Calabrorum ac Brutiorum episcoporum
in civitate Meissae , ubi adfuit etiam dux Roge*
ritu cum unvcrfis comitibus Apulmi ac Calabris
ft alia-

//t U1JA"0* M E L F I T A N U M .

At aliarum proviocianan, in qua ftaturmn «ft ut A
αΓκ10τ1 **rôa trevia retineretur ab otanibu» fubfcâis. Ur-
battus papa venit tai civitatem Barum. Ct conte-
crevit ibt coofedioom S. Nicolai At Heliair archie-
pricopum, Atc.

faadrar fvsfNr aanav JMrit/aai emeithi *exprt*
..... /«- *Ubemnt tum, nt petit Mit munmmuf m m**
v4«v»,0> /fobjMmui cancellario S. R. E. fnem m* *fiâji-*
-<...■>- ckwm/, /MW m *pratiane cammbnt Melfitams pro-*
' I *fixa, yu cx JHSS. codtct Ruum dejeripta Ur ad*
wt *iranfmiffo eft.*

Annu dominioe tncamatxtu m xxxix. ponti*
fcatus domini * V. papæ II. indift. xxi. iv. 1*
f* u' dus Septembr. congregata eft apud Mciphiam A*
puh* uibctn ejus juffu iynodus epifeopornm btx.
abbatum xn. Dic autem facundo edita funt ca-B
pilula haec fanftorum Panum lènicntiis confena.
In tandem *fenienttam kec addit CemUlut*
Ptregmrlnr pe&. »9. cafligatum n Lnprnm Pro-
topatbam. \$

De mente afti concilii concordat Joannes archidiaconus Barenis apud Batonitun an. 1091.
n. 14. *EieSot* inquit, *Elie in archiepficopune Barli*
voluntate atqnt cmftnfn ducis Rogerii filii ducis Ro-
bei ti , Melfiam pnpam Uriannsn adivimus ytu ibo-
dem fyoodum celebrabat mntfe Septembris, yoem re-
^ovu/hu nt nfyxtBarxm defenderet, &c. At Eliam
in archiepfieopum ordinatum conflât ab Urbano
in anito fecundo pontificatus fui , Chrifti 1069.
Indici, ia. die 9, Qftobris. Baronio tnetipfabul-
lam confectioais ~~referente ad annum modò di-~~
Bum n. 5. & fcq. Lupus igitur rei geflae squali
Melfitanam fynodum rite in annum refert 1089*
imperite Romuildus ad an. 1090. qui integræ*
re Caeculo pofterior fuit * Verum cx librarii id ac*
cidiffe culpa non dubito, oui unitatis notam de-
traxit, annedque a RomuaMo deicripios m xxxix.
reddidit m xxxx. ficuti ex adjefta liquet indu&ione
xi n. ctripfa muneiai a mente Septembri , quo
fynodus Meiphitana eft celebrata . *Sed ad tptfto-*
lim t minuens.

EPISTOLA JOANNIS & IL E. DIAOONI

Et CancdlarH ad Abbatem Moliünenfem .

MtmraMi mmtafierü Mtlifmvgh ehbeti Gn. Fr.
eûmes fan&e fedu Mj/tc/ir dût..*! tf can-*

ANNO
CNRISH

..*..*
....*

O Mnes ecciefiarum res in manu epifeoporum
canonica decreta cooftituunt. Sed preicri-
tis temporibus principibus âecularibus licuit etiam
ecclefiâs monasteriis tradere . Hac vero licentia
nimis laae principes ufi funt, ut etiam ecclefiâs
mouachis venderent . Hoc papa Gregorius fepti-
mus acriter prohibuit . Propter quam prohibitio*
nem epifeopi monasteria acrius fpoliarcceperunt.
Unde idem moderatione hac uti volunt m con-
cilio antepenultimi anni fui . ut quicumque res
vel eccteue ante infum concilium a principibus
dare monasteriis fuerant in eorum poffeffioe
perbiterent.

Poft hac tecundo pontificatus fui anno domi- Am- ChrU
nus nofter Urbanus papa concilium apud Mei- ** '...*
fiam urbem Apuliae celebravit. Sane quia Grego-
rii papae prceptio Heinriciatue periccutiois ur-
gente periculo minus celebrata fuerat, ipte auo-
que dominus Urbanus papa praecepit in eodem
concilio Mdfitano , ut qua ufoue ad illud cun-
cilium per principes data monasteriis fuerant, fin*
Cml & integra permanerent . De cetero abbates
ab adquifitione hujufmodi abftinerent. Hoc fane
conditum Melfitanam celebratum efl anno domi-
nk< incarnat. 1089. Porro per huiufmodi tem-
Cramentum Ac abbates ab ecciefiarum invafioni*
is ecclavcrunt, Ac epifeopi non omnino fpoliare
mooalteria vohaerunt. Plures enim inter cos que-
rela fic poftea in nofta Roytana ecclefia demite
funt. Qye autem ferioimus prefentes dos Ac
audiflê Ac vidiflê noicatis.

samaeas>iae>MiHB3VimiMiWMeeHs><<MiHBS0i&!BW<a0>i9<<

w ADCONC1LIUM MELPH1TANUM

Criaw paps JJ. etUirntmn Anmt 1089.

ADDITIO.

S.p?i Maot

I»ji M»

concluxnt ifixd , five nd nllnd Plnccnfi-D 16. qu. I. hdnf^nc fiite monent , /mdKauM* ege
nm poft hoc tfixtptentuo bnbitnm referendus eft fert Jimikm ennani XIX. Cnbibne^fis concilii mmi
canon , ptrav exhbet vetant'codex tnlicanns, in §13. Eadt VrUnnt vrits koc dteatxix { rw
fno concilintee Mciphitan im tj Pincntntntee nb Ur- prnfenti conveniet , innovndnm , vnrntu temno
bnno 11. celeln nte legmtxt . Recitent vero illum nonmdii, ctnfnit.
Romeni cnrrt&ores in netu nd cap. Quçfti funt

Perlatum eftadfanAam fynodum quod Eae frugibus, que ad fuum vel fratrum
fint quidam epifeopi & abbates , qua eo-
lonos ad fe pertinentes non finant deci-
mas dare ad ecclefiâs , ubi nullas audi-
unt, & infantes eorum baptixantur . Pro-
inde decrevit facer ifte conventus ut e-
pifeopi, & abbates de vincis, vel agris,
ululaborant decimas fibi pro beuedi-
Aione vel holpitu n fufceptiooe habeant:
familiae vero ibi dent decimas luas , ubi
per totum anni circulum tniffiaa audiunt,
& infantes eorum baptixantur. ' fe

URBANUS

CONVENT. EPISCOPOR.

ANNO
CHK'STI

CT AD MELFITANUM CONCILIUM

Vrhut fff* Π. ιπκ» 1089. Aais/aw

CANONES ADDITI.

Γη» Vrkmu JL i» rtKcili». Omnibus
I modis pccipimus , ut fi quit in epifeopum
manus injecerit , * cumque , quod dici nefas eft,
caPerc prefumpierit , juxta fandorum patrum in-
CttaoM. terditionem proprii honoris dignitate privetur &
«... xxxii, depofitis armis perpetua exilii damnatione mul-
tetur, vel in monafterium Domino ferviturus
detrudatur. Si quis vero presbyterum aiu diaco-
num, vel fubdiaconum , vel clericum quemlibet

A ceperit, tamdiu excommunicati per
nec contumeliam captionis pro fac
tuat , bona vero clericorum fi quis
quatrduum emendare cogatur, bona autem cie-
ficorum * & epifeoporum que tibi pfo morte di-
mifenmt ita maneant, ficut ipū in fapreho fine laiz»Mt»,
ordinaverunt ; illis omni modo profutura quibus
ipfi ea reliquerunt , quod fi quu ex rebus illo-
nun aliquid arripuerit vel aliter (quam) fta«-»...<*<» «'
tum eft evertere (avertere) temptaverit, tamdiu
excommunicetur donec pro facniegm emendet - bmw - «-><
Item * iuffituit ut nullus deinceps ex militia ne-
R^ cx rn'norbtu ordinibus in epifeopum pro- ««i, ōŪ
moveatur nifi prius ante annum fubdiaconus aut <^»««-><
diaconus five presbyter fuerit ordinatus.

£1 fni«a...p.a
bb XII.

<< • a f f i c © « o c c c c c c c c c c o s e »>

CONVENTUS EPISCOPORUM ANNO CHRISTI

Anathema dicentium in invalores ecclefie Biterrenfis,

Ek Chtrtrtio Btlcrrt^fi.

V Eteris fic nove legis audoritate fimul ficpre-C Quorum hce funt nomina Raimundus Abbo de
ceptione docemur , ut fi quod forte mem- Nciracio fic uxor ejus fic infantes fui, Hugo Ra-
brum catholice ecclefie direptionem vel detriKondū de Boifedone & fratres fui. Quamobrem
mentum fui in aliquo ab infidelibus patitur, con- oramus vos fupradiāi patres fic fratres Dei adju-
queftionem fimul fic clamorem ante eos qui re- tores fic ftnūx eccliefas reparatores, ut falce ju-
dores funt ecclefie proponat, ut iuftitie equita- ftiti* hoc pullulans malum refeceris; fic audori-
tate inde defeendente, fidele membrum , unde prius tate vobis a Deo conceffa hos fupradiāos noſtri
triftabatur, gratulari videatur. Nos igitur Biter- ecclefie deftrudores vinculo excommunicationis
renfis ecclefia , ubi fanda unius Deitatis Trini- innodetis.
tas, in qua omnis fedet fic regnat pietas ficjuſti- Audita que fupertus relata eft fic feripta Biter-
tia , fic tibi vir illuftris fic Romane Ecclefie vi- renfis ecclefie deftrudione fic querimonia, nos om-
cari RICARDE, fic tibi fimul , Sandiftime no- nes ego fcilicet RICARDUS Romane Ecclefie
ftre metropolitani ecclefie fpécialiter prerogate vicarius , fic AMATUS alius vicarius, fic DAL-
DALMACI , per quem nobis magis refpondere MACHIUS Narbonenſis metropoli unus, ficMAT-
debet juſtitia, fic tibi cariffimo fic amantiffimo, FREDUS pontifex Biterrenfis, fic GODAFRI-
GODAFREDE Magellonenſium pſcul reveren- DDUS Magalonenſis epifeorus, & PETRUS Ne-
tiſſime, vobis quoque omnibus circumquaque maufenſis epifeopus, fic PETRUS Carcaffenſis e-
cinis noſtris epifeopis ; Immo fic omnibus utriuf- pifeopus, fic BERNARDUS Lutevenſis epifeopus,
que ordinis fidelibus , de tanta prefumtione, fic BERENGARIUS Agathenſis , fic VPTLLEL-
tam publice nobis illata injuria conquerimur : MUS Albienſis audoritate Dei & apoftolorum
que magis punienda in capita fubripientium , Petri fic Pauli atque omnium fandorum Dei fic
ūam leniter tradanda jure videtur. Olim enim noſtra maledicimus, excommunicamus fic anathe-
icut fic multi alii ecclefiarum adjuutores, quidam matizamus fupradidos facnlegos, fic eorum in hac
illuftris vir fic fande operationis largus effedor re adjuutores, fic afflenfores, fic omnes qui vel nunc
timens Deum fimul fic amans nomine ATRA- tollunt vel inantea tollent de toto iplo honore
DULFUS fic uxor fua nomine GARSINDIScon- de TORTILIAS, unde iſta querela fada eft, fic
tulerunt Domino Deo fic SS. martyribus Nazari- omnes decimatores fic Qliniftrales eorum, fic om-
fit Celſo Biterrenſis fedis ecclefie, pro fuorumfic nes illos qui decimas ve) aliquem ufum vel cen-
omnis genealogi- fue peccatorum redemptione , fum de toto fupra dido honore donaverint 'ad
fic «terna adipifeenda beatitudine, contulerunt in eos, vel ad aliquem hominem vel feminam pro
quadam noſtri epifeopatus villa TORTILIUS d- Epter illos . Maledicantur, excommunicentur, fic
da eccleſiam ejufdem ville cum ſuis decimis fic anathematizentur , ab omni chriſtianorum cortu
pertinentiis fic cum omnibus ad eam jure perti- feparenitur. Maledidi ſint vigilantes, tes,
nentibus, fic omnem alium alodem fuum, quem liantes, fedentes, jacentes, manduc bibeo-
in illa villa, fupra feripta ficin ejus terminioha- tes, loquentes, tacentes , fupra, infra. xtra
bere videbantur, ficut libellus harum rerum ro- finiftra, ante, retro. Abforbeat eoa terra
borate donationis legitime teſtatur, in quo plu- lorbuir Dathan fic Abiron. Participes fit in in-
rima fit imprecatio fic mirabilis atque terribilis ferno cum Juda Scariotis traditore , fit mnen-
teſtatio in eos fic in eas, qui illius fandzdo- tur cum illis qui dixerunt Domino Deo: cede
nationis quolibet modo efflent prefumruoſi inva- a nobis . Veniat fuper eos lepra de generatione
fores fic violatores . Nunc autem , proh dolor ! in generationem. Fiant filii eorum orphani ficu-
furrexerunt quidam falſi chriſtiani , fic inimici xores eorum vidue. Transferantur de habitatio-
Dei, fit noſtrc ecclefie facrilegi deftrudores, qui nibus ſuis & mendicent. Veniant fuper cos pla-
fupra didabona que memoratus vir in commune ge, quas dedit IX-us ad Pharaonem dead popu-
ſtipendium ecclefie noſtrc fic pauperumeleemofy- lum ejus, fic tñt anathema Maranatha, & om-
nas devote contulerat , audaciter fic inverecunde nes maledidiones novi fic veteris Teſtamenti in-
ecclefie furripiunt , fibi inferoaliter contradunt . currant , quouquc reſpſteant , & de fupradida
que-

Proclamavit liquidum didus abbas, cum majori parte fui conventus, contra praefatum dominum Dalmatium archiepiscopum, coram toto concilio, quia iniusta molestabat eos super abbazia quondam sancti Laurentii, qu* propter terre militiam erat redada in priorat* : qu* abbazia, five priorat*, dicebat esse pleno jure Crafsenfis monasterii sub censo annuo unius vacc* optime, vd decem fetidorum Narboenium monet* curribilis, quod magis canonici Narboenfes recipere elegerint, quod censum tenetur soivere I Crauense monasterium didis canonicis ratione feud. Item conquerebantur abbas fit dida pars conventus fui, coram toto fando concilio, quod praefatus dominus Dalmatius Narboenfis archiepiscopus, fit canonici & Justii, priorat* S. Martini, olim existens abbazia monasterii Crafsenfis propria, fit ecclesias parochiales, ac breemas, fit capdianos, dericus, fit laicos parochianos didarum ecclesiarum Crafsimfis monasterii, fitoia in Narbooenfi dkeoeff, molestabant mjuste, eos de fado interdicendo, fit aliis modis infestando : fit quod nihil habebant in aliquo vel aliquibus de

bonenfes curribiks, quod iftorum magis, clerici A
4^2
CHMIST

feu canonici fanâi Iufti & Paftoris recipere elegerint, reddent abbas & monachi Crafcnfesbeato Iufto & canonicis ejus annuatim, a natale Domini uique ad Camifprivium, & nihil amplius priores, vel clerici, feu gubernatores, qui prx monafterio fuerint prefari fanât Laurentii, teneantur reddere vel facere archiepifeopo, vel canonicis, aut eorum fuccefiôribus, pro diâoloco, eccliefis, & pertinentis ejufdem fanâi Laurentii. Prxterea praefatus dominus Rotbertus abbas Crafcnfis, & pars ejufdem monachorum praefentium, prxdiam fextarium olei aflignarunt erdiâis canonici fanâi Iufti & Paftoris, fuper cum fanât Laurentii, ad meofuram reâam Narboncnfem curribilem, in prrdiâa feria rv. Carnifprivii perpetuo folvendum, ^-apud Narbonam portandum, pro omnibus iuribus diceccianis vel cpifcopalibus, quô Narboncnfis ecclefia poffet petere aliquo jure vel ratione, in aliquo rêl in aliquibus prioratibus, eccliefis parochialibus, vel heremis, Crafcnfis monafterii, fitis in dicecefi Narbonenfi, fic feriptions in privilegiis fand® Roman® ecclief®, conceffis monafterio Crafcnfis Cererum abbatiam iandi Polycarpi ego jam diûs domnus Dalmatius Dei gratia archiepifeopus Narbonenfis, cum confilio & voluntate omnium Irxdidorum, & fpécialiter canonicorum fanâi ufti & Paftoris, prxfato Crafcnfis abbati, ejufque fuccefiôribus, committo & trado perpetuo gubernandam, ut juxta regulam beati Benediâi, abbatibus ibi de Crafcnfis monafterio eligantur & ordinentur conientiente ac laudante archiepifeopo Narbonenfi, ejufque fuccefiôribus, fit ab cifco-n electi in abbates benedicantur, & debitam fubiedionem prrdidz fedi Narbonenfi promittant, & in manu ejus archiepifeopi obedientiam & reverentiam fctmdua Deum in omnibus profiteamur.

Aj.b.t t>>i
L.do.i<<

decK>uB #

Faâum eft hoc anno ab Incarnatione Domini MXC. XIII. Kalend. Aprilis, regnante rege Ludoico, in prxfentia domini Dalmatii Dei gratia Narboncnfis archiepifeopi, qui hanc chartam fieri Iuftit, & fubfcriptis nominibus, tam epifeoporum quam aliorum, & canonicorum fandi Iufti & Paftoris, adnotari fecit, & in pnedifta charta hoc fignum fandx crucis t fecit, & tam ipfe, quam dominus didus abbas Rotbertus, alios hanc chartam firmare rogarunt.

Signum Petri Carcafbnenfis epifeopi.
Signum Godafredi Magalonenfis epifeopi.
Signum Raimundi abbatis de Quadraginta.
Signum Bernardi archidiaconi Narbonenfis.
S'gnura Guilldmi archidiaconi.
Signum canonicorum S. Iufti, * Pedi Amelii.
Signum Pontii Scitfredii.
Signum Petri Ebrini.
Signum Petri Raimundi.
Signum Petri Geraldii.
Signum Augerii.
Signum Raimundi.
Signum Petri Oltvx.
Signutn Vitalis.
Signum Gnilldmi Bernardi.

Signum mei Joannis monachi, qui hanc chartam fcripti apud Narbonam, in clauftro S-Iufti, mandato prxd dorum dominorum, fub die & anno quo fupra.

ALTERA PARS ACTORUM
ejufdém concilii Narboenfis.

anno
CNIISTI

Noo mx C Dominic: Incarnationis, Xm. Kal. Aprilis, in fynodo apud Narbonam ad honorem Dei celebrata, veniens Rodbertus Crafcnfis abbas, cum priore & cum multa parte conventus fibi commiffi, ante prefentiam & deliberationem domni Dabnacii Narboncnfis archiepifeopi, atque ejufdem eccliefi® fuffi-aganeo- rum, Petri videlicet Carcafbnenfis epifeopi, atque Godafredi Magalonenfis, necnoo Bertrandi Barchinonenfis epifeopi, & clericorum ejufdem eccliefi®, ccterorumque religioforum virorum & nobilium vironum, fe & fuos culpabiles & merito dignos humili fatifsaione recognovit. Interdiâum quippe Narboncnfis archiepifeopi, Divinum celebrando officium, tranfgreffus ruerat, & de quadam abbacia fanâi Laurentii, quam fine fui plenaria conceffaone fufeeperat, quô et regali praeepto & Romanae eccliefi® privilegio, in proprio jure Narboncnfis eccliefi® donativa auctoritate tradita eft, atque de monafterio fanâi Polycarpi, quod in fua dicecefi fitum effe manifeftum eft, quod fine prxdia ejufdem Narbonen- fis archiepifcopi ejufdemque cleri deliberata licentia perceperat.

Proinde liquident ex beneplacito Narbonenfis eccliefis archiepifeopi eidem Crafcnfis abbati & fratribus ejufdem loci, ad honorem Dei & reftaurationem prsediarum locorum, Narbonenfis archiepifcopus coodefeendens, refetvata fibi auctoritate regalis prxeepti fic Romani privilegii, pradiâum locum fanâi Laurentii commiffi & fideliter meliorandum perpetuo gubernandum concedit: tali videlicet tenore, ut per unumquemque annum, in feftivitate natalis Domini, pro recognitione quia proprium alodium eft fanâorum Iufti & Paftoris, unam vaccam optimam aut decem fbidos Narbonenfes monet® curribiks, quod de utroque magis clerici recipere elegerint, reddant beato Iufto & canonicis ejus, fi in feri® n. capitis jejunii unum fextarium olei ad iuftam menfuram fanâi Laurentii pro fimili recognitione, pnedidis canonicis reddant. Abbatiam etiatrl ûmâi Polycarpi prxdia Crafcnfis abbati ejufque fuccefiôribus pratdiâus Narbonenfi archiepifeopus, cum voluntate Narbonenfis eccliefi® cleri, conunilit fit perpetuo regendam tradidit. Tempore autem quo pnediâa loca, fecundum qualitatem locorum, juxta reguhun beati Benedicti, abbates habere potuerint, canonice abbates eligantur, contentiente & laudante Narbonenfi archiepifeopo, fi fecundum regulam fanâi Benediâi eis aflentire voluerit: & benediâioe praefate fedis Narbonenfis benedicantur, & debitam fubjeâioem pnediâa: fedi promittente, in manu archiepifeopi obedientiam fecundum Deum profiteantur. Interim vero priores qui praefuerint in pixdiâis locis, cum debita reverentia Narbonenfi eccliefis fubjacentes, jam fiefpediâo archiepifcopo & fuccefiôribus ejus obedientiam debitam exhibeant. Dalmatius gratia Dei Narboenfiarchiepifcopus. f Faâum eft hoc in praefentia domni Dabnacii Narbonenfi archiepifcopi, qui hanc chartam fieri iuftit, & iufcriptis nominibus tam epifeoporum & clericorum & abbatum, quam virum nobilium, adnotavit & laicorum.

7H TS" TOLOSANUM.

Sipmm Pwri Carcrlfcnenfis epifcopi. Signum A Signum Petri Olive. Sigmun Vitalis. Signum--
CNRISTJ Gotafredi Magalooenfis epifcopi. Signum fler- Raimondi . Signum Augeril . S-gnum Amaldi anno
traani Barchtaonenfis epifcopi. Signum Raimun- Guiltermi. Signum Bernardi Guûkrmi. Signum r"Sin
✠ * ̃ ^ragmta. Simm Pontii &c- Pétri Ebrini. Signum Bernatdi.
" * ■. Signum PetriRaimundi. Sigman PetriGe- Poncius monachus qui hanc chartam fcripfir
raidi . Signum Bernardi archidiaconi . Signum dic & anno quo fupra.
Guillebni archidiaconi. Signum Petri Amelli .

ANNO
CHRISTI

CO NCILIIUM TOLQSANU

CHRISTI

PRO EXPURGANDO TOLOSANO EPISCOPO,

Alidqoe moribus Gallicane ecclefi* reformandis, celebratum anno Domini MXG
vel ut alii m xxxix.

B Ertholdus hujus temporis feriptor anno 1000. B tis meritum charum habebat, cum aliis mona-
de ifta fynodo Tolofana agens h*c (cribit: cnis deftinavit. Qui mox veniens faftus abbas ,
Dtnmuu papa *Urkui generale* fynodx* cxmepif* omnibus ie exhibuit amabilem & benignum, ad
cspir drôvrr/jra* provincinnm fer legatos Jttot tn eo quod cum 'Deus omnipotens Toletum Ghri-
Tolofnxa civitate circa pentecoften cclegit f ibt'ae ftianc reftituit poteltati, mox ipfe poft modicum
tetedta in ecclefiastias caqfit corrigenda erant intervallum fuit eleftus in archiepifcopum & pri-
correxir. In qua fynodo Tolofanx epifcopxs de illa- matem. Cumque rex ad partes Legionis ivifict ,
tis crimmülett cenatûce expergatur, O .legatio pro ipfe eleftus regina Conftantia hortante afeitis mil-
reflaxranda Ckriftianitate in roletana civitate, re- litibus Chriftianis maiorem mexquitam ingreffis
ge Hifpanorx* /applicante, deftinatx. Hate ipfe. eft Toletanam, de eliminata ipurcitia Mahometi
erexit akaria fidei Chriftians, & in majori tur-
ri campanas ad convocationem fidelium colloca-
vit. Qpod cum ad regis notitiam perveniffet ,
indignatus animo & dolore accentus, eo quod
Sarapenis pafum firmaverat de Mezquita, a fan-
ão Facundo tribus diebus venit Toletum, oro-
ponens Bernardum eleftum, & reginam Conftan-
tiam incendio concremare. Cumque tanti furoris
indicatio ad notitiam Toletanorum Arabum per-
veniffet, majores deminores cum parvulis dcuxo-
ribus in pafo qui Magam dicitur, regi obviam
exierunt. Cumque rex ad eorum multitudinem
mea autem intererit, de vobis iatisfacere, de in
pnefumptores acrius vindicare. Arabes autem ut
erant prudentes, elevantis vocibus, & flexis poplitibus
cum lachrymis audientiam poftularunt. Tunc rex
aliquantum iubftitit tenensequum, de Arabes in hunc
morem pero. are ctrperunt: Bene novimus, quod
archiepifcopus dux de princeps eft legis veftr*, de
fi caula fuerimus necis ejus, ob zelum figet Chri-
ftiani noa percutient una dic, & fi regina peew-
rit caufa noftri , Yemini—ejus—erimus perpetuo
odiofi, & poft dies tuos acrius vindicabunt. Un-
de petimus ut parcas eis, & pos voluntarie te
abfolvintis a finire juramenti. His auditis ' ira
regis in gaudium commutatur, eo quod Mezqui-
tam habere poterat fine fidei Infione, & ingref-
lus urbem regiam omnia pacifice pertractavit.

Additjo Phiuppi Laue S. J.

D E Tolofana hac fynodo prafente Bernardo
archiepifcopo Toletano, cui adfedere Nar-
bonenfis archiepifcopus & Galliae Gothics epif-
copi, celebrata, jejune admodum Baronius at-
que ex eo Binius & alii: nos ex Roderico To-
letano archiepifcopo pauUo plura ac certiora pro-
feremus defcriptis libri VI. hiftori* de rebus Hif-
panicis integris capitibus 20. & 27. uu* ad illu-
trandam temporum illorum ecdefiasticam hifto-
riam plurimum conducent de Gallicano officio
in locum Toletani veteris five Gothici aut Mo-
zarabici fubftituito.

Oj»d Metsputa Mearent* fade eft eccl&n
Cbr^tianorx*.

Et quia adhuc liiera Gothica, & translatio
pialterii, & officium miffi* inftitutum ab Iulôro
& Leandro pontificibus, quod cum translatione
it liera dicitur Toletanum, per totam Hifpa-
niam lervabanrar, ad infantiam uxoris fu* re-
gina: Conftantis quæ erat de partibus Gallianum,
miffit Romam ad Gregorium' papam feptimura ,
ut in Hhpaniis omiffo Toletano Romanum feu
Gallicanum officium fervaretur. Bernarus autem
Toletane ecclefi* eleâus fuit de Agesmenfi ter-
ritorio oriundus , fcilicet de oppido Sabitatis .
Hic cum fuiffet ab infantia literatus omiffo de-
ricara militi* fe aferipfit, depoftanodum infirmi-
tate coaâna in mocafterio S. Aurentii Auxitani
B. Benediâi regule fumpro habitu fe dicavit,
exinde vocatus ab Hugoneduniacenfi abbate cum
eo. laudebâtem. egit. vitam. Deinde cum jex. Al-
dephonlus vellet fanâorum Facundi fît Primitivi B
ex eacaula quam diximus» monafterium amplia-
re, ' mittit ad venerabilem Hugoncm Quaiaceo-
fem abbatem, ut ei virum providum & reiiffo-
film mineret, qui in pnediâo monafierio fanao-
mm Facundi & Primitivi abbatis officio fungere-
tur, de ficut in Gallis illud monafterium pcareile-
bat , ita & iftud omnibus monafieriis ejufdem
ordinis ta Hiipaniis pnefideret. Prodiſſi autem
abbas Ouniacenfis Bernardum quem ob fimâita-

DE COMMUTATIONE OFFICII TOLETANI.

Gregorius aurem feptimus de ouodisimus, ad
petitionem regis Aldephonfi miffit qnendam Ri-
chardum abbatem fanfti Vifioris Maflilienfis, ut
ecdefiaa Hifpanta tot perfecurionibus perturbata
ecdefiastico moderamine ordinaret. Qui minus
religiofe officium peragens cepit irregularfas fe
habere . Qpod attendens Toletanus eleâus per
maris de terre pericula fe Romani pooriffids con-
ſpeâui prefentavit , de Gregorio feptimo viam
univeric carnis ingnflb, invenit Urbanum fecun-
dum in fede apoftolica iubfhntum. A quo gra-
ntanter 3t benigne fufteptus cofecrationem, pal-
lium, & privUegnun obtinuit, dt primas inftitu-
tus Hifpaniannn, apofiotic* fedis benediftione
(u-

73 T URBANUS CONCILIIUM 73<

fucepta, ft per Tolofam rediens ibidem cutncpf-
 fePpS & Natbonenfi archiepif-
 copo concilium celebravit. Ideo per Pyremrum
 in Hifpanias rranfiena omnium ecdefianm Hif-
 panix curam geffit, ft ftatuto dic, in fefto fel-
 licet fandorum Crispini ft Crifpiiriani, odavo
 Kalendas Novembris, in honore beat* Mari*
 femper Virginis, & beatorum apoftolorum Petri
 ft Pauli, ft fande Crucis, ft beati Stephani
 protomartyris, Toletanam ecclefiam convocatis
 epifeopis dedicavit, ft in majori altari multas ft
 pretiofas reliquias quas a fede apoftolica attulo-
 rat, ft quas rex ft regina de fuis ft patrum fuo-
 rum thefaurifobeulerant, collocavit, quorum ho-
 die beneficiis letatur populus Chriftianus. Verum
 quia Richardus legatus fe gerebat in aliquibus
 minus caute, religione ft audoritate compefcuit
 attentata, adeo quod ille Ricardus legatione pri-
 vatus, fuit ab Urbano fummo pontifice revoca-
 tus. Verum ante revocationem clerus ft populus
 totius Hifpani* turbatur, eo quod Gallicanum
 officium fufcipere a legato & principe cogeba-
 tur, & ftatuto die, rege, primate, legaro, cle-
 ri ft populi maxima multitudine congregatis, fuit
 diutius altercatum, clero, militia, ft populofir-
 mirer refiftentibus ne officium mutaretur, rege a
 regina fuafco contrarium minis & terroribus into-
 nante. Ad hoc ultimo res pervenit militari per-
 tinacia decernente, ut hsc diffenfio duelli certa-
 mine fedaretur. Cumque duo milia fuiffent ele-
 cti, unus a rege, qui pro officio Gallicano, al-
 tera militia & populus, qui pro Toletano n-
 ter decertarent, miles regis illico vidus fuit,
 Cipulis exultantibus quod vidor erat miles officii
 toletani. Sed rex adeo fuit a regina Conflantia
 ftimulatus, quod a pcpofito non difceffit, duel-
 lum iudicans jus non efte. Miles autem qui pu-
 gnaverat pro officio Toletano, fuit de domo bla-
 tant) prope Piforicam, cujus hodie genus extat.
 Cumque fuper hoc magna feditio in militia & populo
 oriretur, demum placuit, ut liber officii Toletani,
 & liber officii Gallicani in magna ignis congerie po-

Aneremur. Et indiâoomngxv jejunio a primat*, le-
 fato & clero, ft oratione ab omnibus devote
 peraâa, igne oafumitur liber officii Gallicani, c
 & profitât fitper omnes flammâs incendii, eun-
 dis videntibus ft Dominum laudantibus, liber
 officii Toletani illrfits omnino, " combuftione in-
 cendii alienus. Sed cum rex magnanimus, ft fu*
 voluntatis pertinax executor, nec miraculo terri-
 tus, nec fuppiicatione fuafus voluit inclinari, fed
 mortis fupplicia ft direptionem minitans refiften-
 tibus, praecepit ut Gallicanum officium in omni-
 bus regni fui finibus fervaretur. Et tunc eundis
 flentibus ft dolentibus inolevit proverbium:
 volant rtfu-, vadaar legti. Et tunc Gallicanum
 officium tam in fpalterio, quam in aliis nunquam
 ante fifeeptum, fuit in Hifpaniis obfervatum, li-
 cet in aliquibus monafteriis fuerit aliquanto tem-
 pore cuftoditum, ft etiam translatio Tpalterii in
 plurimis ecclciis cathedralibus ft monafteriis ad-
 huc hodie recitatur. Ricardo itaque legatione
 privato, primas Bernardus coepit in Hifpaniis ec-
 clefus ordinare.

Observatio Philippi Labbf, S. J.

Scio narrationi Rodericiana* non eonfentire in omni-
 bus Joannem noftrum MatMinaro libro IX. hiftor. "Hif-
 panico" capp. 17. ft st. Verum cum Ximenius Toleta-
 nus archiepifcopus trecentis ft eo amplius annis ante-
 cepit, majorem ei fidem habendam efte temper «bi-
 tratus lum. De BurgenG vero cujus ibidem fit perfun-
 ctus. Addendum quoque hoc loco arbitror non rede a Ca-
 tello dicitur Harnum T leianum epifeopum cum hoc con-
 cilium celebraretur fuiffe a papa aut ejus legato excom-
 muncatum. Neque enim illud declarant verba veteris
 instrumenti quod integrum refert pag. fjj. commenta-
 riorum Landgobicorum. Repreft fac placit: " & pcep-
 ter conlitationetn ittradiffi vident t" ad Harattt <M-
 jenvt at permittit tn/titu tnutelcam reglatu ra lote S.
 Satam/nl, ege, Gtfileitnin Tolefaum comet, dene tT
 laudo tr firme ipli epifeopo lJame, et propter excom-
 municationem apofiolitt vi atul legati ntnfuam inter-
 pellam Uh tenerem, negne auferam fatigat etiam vim
 inferam tft.

CONCILIIUM. <0> LEGION ENSE

PRÆSIDE RENERIO S. R. E. CARDINALE,

Et per Hifpanias legato, una cum Bernardo Toletano primate, anno Adelfonfi regis *8.
 arra Hifpanica 11*9. Chrifti 1091.

Dem de quo antea Rodericus Toletanus archi-
 epifeopus ignotum hadenus Binio cterifque
 collektoribus concilium nobis aperuit cap. 30. lib.
 6- de rebus Hifpanicis. Poftquam enim narravit
 Garfiatn regem Legionem fuitie fepulchrum anno re-
 gni fratris fui Adelfonfi, non 16. ut vulgati co-
 dices habent, fed 18. atra Hifpanica, non 1117.
 ut iidem mendofe legitur, fed ut corrigendum
 docuimus, 1129. ftatim h« fubjicit diligenter
 notanda.

Interfuit nutem Rtheritts irgfttu, 6* Remanet ec-
 clefia cardinali ft, iidemfte (hoc eft, in Legio-
 nenfi civitate anriquiffima Hifpani*) celebrata cm
 cilio ettm Bernard) Toletano primate mnta de affi-
 eûr ecclgia ftatuenent, ft * etiam ft catero anner
 feriptoret omiffa litera Toletana, fuam Gnifilatepi-
 fcapitt adir. veait, Gall/cit ilterit uterentur.

Hinc vero patet erratic, ut jam pridem obler-
 ravimus in fynopfi, Hermannum Coringium cap.
 3. libri de origine juris Germanici, pg. 8. edi-
 tionis fecund*, qui concilium illud Toletanum
 vocat, & anno reparat* per Chriftum falutis
 nrd. affigit *ram Hifpanicam cum annis «ne
 Chriftian* haud dubie confundens, pnefertim cum
 Renerius ille, qui tum erat legatus apoftolic*
 fedis, ab anno 1099, ad 1118. obtinuerit cer-
 to certius Romanum pontificatum t diAu* Pa-
 chalis II.

Ewfdene Legientrtffs fynadi neentienene repepima
 apud Laxant Tdenfnm dñantuan., Feder. c. Xunc-
 nii nonalem peg. loi. cbrenici nuenti parte Iv, Hif-
 panix lUttfret* Ut verin: Rex autem Garfias
 cum veniret Legionem in itinere mortuus eft:
 cujus funeri amb* iorores, Urraca fellicet & Ge-
 loy-

(1) Comitum Legmenfia, Cortct, anno loot, peritiores collocant; arbitrantvKpoe Rodericum Toletanum ft
 Lacan» Tudenfcm Comitii ifta coofudiffie cul» Concilio Lefionenfi snni 1090. HarArruM.

7J7 W-T~ LEGIO.NENS E. MiM ^ s iv 7>«
 ioyra more regio occurrentes, & Rener» Ro-A <« da Officii* Ecdefiafticit, ad cajas preferiptu»
 ANNO 7J7. « ecclesi* lecatu, qui postea papa cñlêaus » laryanda iMweipUar t ubi
 WOTIJA. « eft, R cum BernardoToletano archemfcopo , » Aguirrtloo». M.Coocti. Chaisti
 « aliifque comprovincialibus epifeopi* dt abbatibus » EpiWa* ejuldem Saafu
 « Legione fynodum celebrabat, omnibus pro ejus »
 « anima Deo falutarem hostiam offerentibus, cor- »
 « pus ejus ia eadem urbe cum proceribus fuis fe- »
 « pulturc honorifice tradiderunt, sera mxxxix. In »
 « prsedîa vero fynodo almi facerdotes de fide ca- »
 « tholica colloquentes ftatuerunt, ut fecundum reg- »
 «ulam beati Ilidori Hifpalenfis archiepilcopi ec- »
 « clefiastica officia in Hifpania regerentur. Statue- »
 « runt etiam ut feriptores de cetero Gallicam li- »
 « teram feriberent, & pretermitterent Toletanam »
 « in officiis ecdefiafticis, ut nulla effet diyifio in- »
 « ter miniftros ecclesi* Dei. Alia ftoque in eodem »
 « Ltgimittt fynodo tra&ata docebit nas fcriptor accu- »
 « ratus ac diligens Joannes Mariana btfloria Hifpani- »
 « ca lib. x. cap. 6. bifcc verbis : In Ricardi locum »
 « Reynerus Cardinalis in Hifpaniam legatus concilio »
 « Legione habito Petrum Compoftellanum epi- »
 « feopum loco movet, neque legibus, neque aufpi- »
 « cato rebus prrfe&um: ut Pelagius libertati, ec- »
 « cleficque renitueretur impetrati non potuit, agen- »
 « te tantum Raymundo Burgundo legis genero tunc »
 « fuperftire pontifici perfuafum, ut Dalmachius Clu- »
 « niacenfis monachus, eoque pontifici (Urbano) »
 « nimirum ex eodem ordine, carus, ecclesi* Com- »
 « poftellan* pneciferetur epifeopus. Ab hoc cum »
 « Claromontem ad generales de bello facto con- »
 « ventus unus e multis epifcopis abiiffet, impetra- »
 « tum eft, ut ecclefia Compoftellana fui juris ef- »
 « fet, ac Roman* tantum contributa, &c. Sed boc »
 « nd pofteriora pertinent tempora »

Observatio P. Antonii Paci
 ad An. Chr. 1091. n. 10.&11.

Duo in hoc Concilio conflucua, quorum primum
 refpicit Officia Ecclefiaftica ; alterum Gallicam litte-
 ram , qu* uulpari jubetur. Priori, Regula SanAi lil-

CONCILIIUM BENEVENTANUM

<tuo GUIBERTUS ANTIPAPA

Omnefque ejus complices excommunicantur, anno Domini mxcî. tempore Urbani Pap* H.

CwbrttMd- TtErtboldxs CanfLtnietffis de boc fynodo anno 1091. D
 „ C <><n .D i/a firiiei: Urbanus papa generalem fyno-
 dum Beneventi collegit , & fententiam anathe-
 matis fuper Guibertum h*refiarcham & omnes
 ejus complices fynodait iudicio confiruavit. At
 boc concilio, auflore Baronio, falles* putamus food
 d» Urbano papa, Petro Cavenfi abbati, alumno mo-
 na/erii Claniacenfis , mitra nfiem tribuente, in altis

„[i ° - (i vx/< defcribitx apud Suriam bis verbis : In
 „[« <0» fynodo el more fi» capite nudo refidenti fanft*
 „memori* papa Urbanus pontificalem infulam mi-
 „fit , nempe mitram, quam utique vir domini At
 „pro fummi pontificis reverentia venerabiliter re-
 „cepit, & omeiofiffime falutavit, & tamen ejuf-
 „dem facerdotalis mitr* ufum, etiam rogante pa-
 „pa, contempfit. Quod non ob aliud fecific cre-
 „ditur, nifi ut qborumdâ arrogantiam humili-
 „tatis exemplo condemnaret, qui dum fe inaniter
 „extollunt, indebitos fibi fanât ecclesi* honores
 „non metuunt ufurpare. Hac de bis ibi. Nec quid-
 „foam licuit praterea de eadem fynodo reperire.

Cmcû. General. Tom. XX-

Additio Philippi Lamb, S. J.

Roma ad nos tranfmiffi funt ex veteri MSS. ca-
 udice exarati canones Jynodi Beneventana cum pra-
 fatumnta in boc verba jmbufdam mendis defor-
 mata.

Anno dominie* incarnationis mxcî. indiftione
 xiv. v. Kalend. Aprilis celebrata fynodus Beneventi,
 prefidente domino papa Urbano, pnefentibus epi-
 fcopis & abbatibus, quorum numerus facile niq
 merari non potuit. Secundo igitur de hoc capituli-
 um editum eft.

I.

Nullus deinceps in epifeopum eligatur, nifi qui
 in facris ordinibus religiofe vivens inventus eft .
 Sacros autem ordines dicimus diaconatum ac pres-
 byteratum . Hos fi quidem iulos primitiva legitur GrMi». tñ
 ecclefia habuiffe : fuper his folum prceptum ha-
 bemus apoftoli. Subdiacono* vero, quâ & ipfi
 altaribus adminiftrant, opportunitate exigente con-
 cedimus , fed rariffimè, fi tam» fpedat* fint
 I Aaa reli-

religionis & scientiæ. (>) Quod fit ipsum sine floribus fuorum *divin* dignatio majestatis feire, *domino incarnatus dominice anno MXC* *mi* *STI*

(1) Capellanoa, qui contra fiatutum numerum in ecclesiis sine confensu sui episcopi militaverint, fit a Liciis decimas sine intermissione episcopo-
nun obtinuerint, nos fanâi Spiritus judiao lan-
âonunqu apoftolorum auâoritate ab officio &
beneficio interdiciamus. Acclamatum est ab uni-
verfis: fiat, fiat.

(2) Nullus omnino episcopus rranfalpinum vel
tranimarinum, vel quemlibet alienum clericum
sine formata epistola fit commendatione sui epif-
copi recipere, aut in sua ecclesia eum ordinare
pneumat. Quod qui prxfumpferit, ur canonum
contemptor periculum fentiat gradus fui.

Præceptum est etiam in cisdem fynodis die ul-
tima.

IV.

Nullus omnino laicus post diem cineris fit ci-
licii, qui caput jejunii dicitur, carnibus vefei au-
deat. Omnes tam clerici, quam laici, um viri
quam mulieres die illo cinerem fupra capita fua
accipiant.

A die SeptuagefinuE ufque in (4) octavas Pen-
tecotes, vel a die dominici Adventus ufque in
oâavam Epiphaniæ» matrimonia nullo modo con-
trahantur.

A boc Concilia agitata fuit contraverfia inter
Archiepiscopum Brundufinum, & Epifeopum Mono-
politmum; feneitumque est Ecclefiam Monopolita-
tum ab vnu metropolitico jure liberam, & imme-
diate S. Apoftolica fedt fnbeElam effe debere, boc
edito diplomate ab Vgello in Torn. 1. liai, facr,
allato.

Urbanus epifeopus fervus fervorum Dei dilecto fra-
tri Romualdo Monopolitan* Ecclefia Epifeopo, Juif-
que fncceffortbus canonice fubftitnendis m perpe-
taw»,

Acrorum canonum, fic decretorum. Pontifica-
lium depolcit auctoritas, ut majores Eccle-
fiarum caul® Apoftolic® fedis judicio terminen-
tur, cui nos licet indigni divin® dilpofitionis
arbitrio prxfidentes eamdem follicitudinem uni-
verfis per orbem Ecclefiis, prout nobis Apofto-

fynodale concilium in Beneventana effet Ecclefia
Iub noftia pndentia congregatum, fic adverfus
fraternitatem tuam Brunduunus, feu Oritanus
conquereretur Epife. & tue, & illius Ecclefie®
munimenta perfepta funt. Qubus in confpeâu
noftro concilii univerfi diligemiori indagine per-
quifiris a venerabilibus noftis Epifeopis presbyterii-
que Cardinalibus adjudicatum eft Monopolitanam
Ecclefiam majori feriptorum pontificalium aucto-
ritate fultam Brundufin® Ecclefie® fubjectionem,
Bfic obedientiam non debere. Quorum nos fenten-
tiam approbantes noftro® auâoritatis robore con-
firmavimus, fit per prefentis privilegii paginam
te tuofque fuccelfores ab Oritan®, feu Brundu-
fin® Ecclefie® fubjectione liberos fiib folias Apo-
ftolic® fedis obedienti® in perpetuum permanere
decernimus, ftatuentes ut quacumque Monopoli-
tana Ecclefia haâenus iufte noffedit, aut hodie
poffidet, five in craftinum iufte, atque canonite
poterit adipifei in caftellis, villis, filvis, in Ec-
clefiis, in monafteriis tibi tuique fuccelforibus
Epifcopali jure regenda, difponenda, ac poffiden-
C-ja firma, fic illibata perfiftant falva in omnibus
Romane, fic Apoftolic® Ecclefie® reverentia.
Obeunte te, vel tuorum quolibet fuccelforum cle-
ro, populoque Monopolitano facultas fit, ferno-
ta omni pravitate, Epifeopum canonice eligen-
di, eledus autem a Romano Pontifice confecra-
bitur. Sane fi quis in craftinum Archiepifcopus,
«ut Ephe, Impefator, aut Rex, Princeps, aut
Dux, Comes, aut Vicecomes, Judex, aut perfo-
na quelibet magna, vel' parva, potens, aut im-
potens hujus noftri' privilegii paginam fciens con-
tra eam temere venire tentaverit, fecundo tertio-
vq communitus fi non fatifactione congrua emen-
daverit, eum honoris fui, fit officii periculo fub-
jacere decernimus, & a Chrifti atque Eccliefie
corpore auâoritate potestatis Apoftolic® legrega-
mus, conferventibus autem pax a Deo, & me-
rito præfentibus ac futuri feculi confervetur. A-
men. Amen. Amen. Scriptum per manus Lan-
franci notarii facri Palatii.

Datum Beneventi per manus Joannis S. R.E.
diaconi Card, anno Domini Incam. MXCI. in-
dici. xiv. Kal. Aprilis anno Pontificatus D. Ur-
bani papa Π. 4.

CONCILIIUM ROTOMAGENSE

In Elefione Serlonis Abbatis quondam Uticenfis in Epifeopum Sagienfem a Guillelmo
Metropolitano & Iufiraganeis Prxfulibus celebratum anno 1091.

Concillii hujus meminit Orderkus Vitalis ad an-
E ftorem elegit, eique * Salarienfem Epifeopatum * << S-»
valde renitenti commiffit. Denique 10. Kal. Julii
prxfatum coenobitam Rotomagum convocavit, fic
in Ecclefia S. Dei genitricis Mari® canonice con-
fecravit.
Concillium aliud Rotomagenfe wnweraf GtamicM
Rotomag. ad calcem JbMinai de profethona karma*.
noram in Apuliam, de que nihil faereft.

CON-

(1) Baltic. ad l. t. c.q. dr Concord, legit ex codice Animrni : «» fine tlemaoi Beatificis wI
Jditfohum licentia fieri permittusai. (») Id. ibid, Item Jecando die. Caffelint, foi centra fiatmmn na-
meum tn ttuiti Ctc. A piulo poil ; fine permiffae Epifeorum. (3 ; Id. ibid. hen. die tertio. Nulu Vc.
& tnira ; fine fermata Efiola & consmendatiui kfijcept >1 nuris. (4) Id. Hed. Odcvea* S. Batch*.

CONCILIIUM SUESSIONENSE

PRÆSIDE RAYNALDO ARCHIEPISCOPO REMENSI

AdversissRofcelinum Cornpendienfem, dialedicum, magiftrum Petri Abailardi novi Lycae conditorem, qui in eohaerefimfuam circa perfonas SS.Trinitatis abjurafle dicitur an. tops, faltem ante an. 1093. quo Sandus Anfelmus ad infulas Cantuarienfis in Anglia Metropoleos eft vocatus. Errant enim qui aut in an. 1094. differunt, aut etiam **mx.** cum jam a tribus annis occubuiffet S. Anfelmus.

L Ocxm concilii, *pridem, caufam, tempus, rtf-* A que in co peraltos difeimus, cum ex Anfemo fui ejus iis meminit, tum ex Ivoni Carnotenfi, atque ai ipfo etiam ejufdem, ut quidam cum Othone Frifin&elfi ep. It Joanne Aventino putant, difcipulo Petro Aiallardo.

EPISTOLA XLI. Libri II. S. ANSELM.

De Rofcelino, qui Lanfrancum & Anfelmum infimulabat herefeos trinitarir.

*Domino & amico chariffimo, reverendo epifeopo Beluace*fi Fuiconi, frater Anfelmui di&eu cibus Becci falutem.*

A Udio (quod tamen abique dubietate credere non poffim) quia Rofcelinus clericus dicit in Deo tres perfonas, effe tres res ab vicem feperatas: ficut funt tres angeli: ita tamen ut una fit voluntas & potestas: aut Patrem & Spiritum fandum effe incarnatum; & tres Deos vere poffe dici, fi utiu admitteret. In qua fententia affert venerabilis memori* archiepifeopum Lanfrancum fuiffe, & me effe. Quapropter didunt eft, concilium a venerabili Remenfi archiepifeopo Raynaldo colligendum effe in proximo. Quoniam ergo puto reverentiam veftram ibi praefentem futuram: volo ut ioftruda fit, quid pro me refpondere debeat, fi ratio exegerit. Archiepifeopum quidem Lanfrancum, vita ejus multis religiofis & fapientibus viris nota, quia de eo nunquam aliquid tale fonuit, ab hoc crimine factis excufat: & abfentia & mors ejus omnem de eo novam accufationem recufat. De me autem hanc veram omnes homines habere volo fententiam. Sic teneo ea, que confitemur in fymbolo cum dicimus: *Credo in Deum-patrem omnipotentem, creatorem coli & terra. Et credo i» unum Deum patrem omnipotentem, falforem coli & terra. Et Quicumque vult faivuteffe, ante omnia opus effe, ut teneat catholicam fidem, & ea quatequuntur.* Haec tria Chriftian* religionis principia, quae hic propofin, fic, inquam, hxc & corde credo, & one confiteor; ut certus fim quia quicumque horum aliquid negare voluerit, & nominatim, quicumque blafphemiam, quam fupra polui me audiffe a Rofcelino dici, pro veritate afperuerit five homo, five angelus, anathema eft: & confirmando dicam, quandiu in hac perfiterit pertinacia anathema fit. Omnino enim Chriftianus non eft **g** Quod fi baptizatus eft, & inter Chriftianos eft & nutritus, nullo modo audiendus eft: nec ulla ratio aut fui erroris eft ab illo exigenda, aut notio fu tre veritatis eft illi exhibenda, * fi mox autejus perfidia abique dubietate innouerit, aut anathematizet venenum, quod proferendo evomuit, aut anathematizetur ab omnibus Catholicis, nifi refipuerit. Infipientiffimum enim & infinitum eft, propter unumquemque non intelligentem, quod

quaefitionum revocare dubietatem. **Fides enim** noftra contra impios ratione defendenda eft, non contra eos, qui fe Chriftiani nominis honore gaudere fatentur. Ab his enim viris exigendum eft, ut cautionem in baptifmate fa&am, inconculle teneant: illis vero rationabiliter offendendum eft, quam iaationabiliter nos contemnant. Nam Chriftianus per fidem debet ad intelle&um proficere, non per intelleftum ad fidem accedere: aut fi intelligere non valet, a fide recedere. Sed cum ad intelleftum valet pertingere, deletur: cum vero nequit, quod capere non potest, veneratur. Has autem noftras literas ad pradi&um concilium a veftra fan&itate portari: aut fi forte non iveritis, per aliquem de veftris literarum mitti depofeo. **Que** k ratio nominis mei exegerit, in totius conventus audientia legantur: **iam** autem, non erit opus ut legantur. Valet.

CAPUT I. LIBRI DE FIDE

five de incarnatione Verbi ejufdem Anfelmi.

C fm adhuc in Becci monafterio effem abbas, prsetumpta eft a quodam clerico in Francia talis affenio: Si in Deo, inquit, tres perforce funt una tantum res, & non funt tres res unaquaeque per ie feperatim, ficut tres angeli, aut tres animz; ita tamen ut potentia & voluntate omnino fint idem: ergo Pater tie Spiritus fandus cum Filio eft incarnatus! Quod cum ad me perlatum efflet, incepti contra hunc errorem quandam epiftolam, quam parte quadam edita, perficere contempfi: credens non ea opus effe, quoniam & ille, contra quem fiebat, in concilio a venerabili Remenfi archiepifeopo Reynaldo collecto, errorem fuum abjutaverat: & nullus videbatur, qui eum errare ignoraret: partem tamen illam, quam feceram, quidam fratres, me nefciente, tranfcripferunt, atque aliis legendam tradiderunt: quod idcirco dico, ut fi in alicujus manus pars illa venerit, quanquam ibi nihil falsum fit, tamen tanquam imperfecta, & non exquifita relinquatur: & hic quod ibi incepti, diligentius inceptum & perfedum requiratur. Postquam enim in Anglia ad epifeopatum nefcio qua Dei difpofitione captus & retentus fum, audivi praefata novitatis auderem *ia* fua perfeverantem fimntia dicere, *fe* non ob aliud abjurafle quod dicebat, nifi quia a populo interfici timebat. Hac igitur caufa quidam fratres precibus fuis me coegerunt ut folverem quaefitionem, qua ipfe fic irretitus erat, ut nullo modo fe expediri ab ea crederet, nifi aut incarnatione Dei Patris & Spiritus fandi, aut Deorum multitudine feimpediret. Quod rogo ne quis putet praefumpffiffe me, quafi fortitudinem fidei ChriftianaE, meae exitimem indigere defenfionis auxilio.

* i<«*, fu*
*- H'

ANNO
CHRISTIIVONIS CARNOTENSIS EPISCOPI
ad Rotcelinum ep.7.

*k» Dei gratia Carnotenfane bumilis epifeopus Rth
fcelsno non plas fapere «kam opertet fapere,
fed fapere ad foOrietatem.*

Si «fles ovīs centesima in deferto perdita, fed
gregi jam reddita, ficut exarferat in te relus
meus quamdiu te intellexi averfum & adverfum,
fic requiefeat in re foiritus meus, fi te cogno-
icerem ad do&rinam lanam converfum & rever-
fum. Sed quia fcio te post concilium Sueflionen-
fic m auribus quorundam quos mecum bene no-
fli, priftinam iententiam tuamclandeflinis difpu-
tationibus studioffilmeddcndifle, & eandem quam
abjuraveras, & alias non minus infanas perfua-
dere voluiffi, non poteft intrare in cor meum
quod adhuc fidem tuam correxeris, quod mores
in melius commutaveris.

Si ergo ex hac occasione te adflixit, & rebus
tuis nudavit quorundam violentorum rapax avari-
tia, non hoc ex te fecit in iufta eorum violentia,
fed iufta & correffioni tu* confidens Dei
fapientia, faciens etiam per malos, quamvis ne-
ficientes, bona fua: cujus veftem fcindere cona-
baris, rationibus humanis armata, fed * tamen
infircunda facundia. Cum vero multis exemplis
ethici traditoris veram confler effe fententi m:
Duo femel eft imbuta recens fervabit oorem

TVyfdnr

Non tamen propter me timerem vel horrerem
prerfentiam tuam, de te fperans meliora & fa-
luti viciniora, fed quidam civesnoftri ad cogno-
icendam vitam alienam curiofi, * quamvis ad
corrigendam tuamdefidiofi; te quidem odibilem,
vero propter te fufpectum haberent, fit au-
dito nomine tuo & priftina converfatione tua,
mote fuo fubito ad lapides convolarent, fic lapi-
dum aggere pnefbarent. Interim igitur confulo
tibi ut afumpta patientia B.Job, quamvis longe
impar, cum eo tamen dicas: Suftiocbo iram Dei,
quoniam merui, donec iuftificet caufam meam.
Teftificor enim tibi, fi converfus ingemueris, &
fi fimplitate fidei degere volens a vanitate car-
nalis fenfus tui detumueris, non deerunt tibi ube-
ra divinae confolationis.* & mater ecclefia quae de-
vium exasperavit paterna feveritate, correftum
affumet materna pietate. Reftat igitur ut palli-
nodiam feribas, & recalitatis opprobriis veftem
Domini tui, quam publice feindebas, publice re-
fercias, quatinus ficut multis exemplum erroris
fuiiffi, fic de cetero fias exemplum correftionis.
Sic enim bono odore precedente & priftinum fe-
torem confumente, & a nobis, & ab aliis diligi
& colligi, & beneficiis poteris ampliari.

Petri atbajlardi epiftola 11. ad Gaufredtm
Pariffenfem epifeopum.

*G.Dei gratia Pariffiaca fedis epifeepe, wtaqut ve-
nerabili ejuldem ecclefia claro P. debita reveren-
tia fxbjeBttmem fempittrnam.*

Relatum eft nobis a quibufdam difcipulorum
noftorum fuperveniētibz, quod * eleftus ille &
temper inflatus catholice fidei hoftis antiquus,

Λcujus haertfis detctabiliis tres Deos confiteri, im-
mo fit praedicare Sueflionenfi concilio a patribz
coovi&a eft, atque infuper exilio punita, multas
in me contumelias & minas evomuerit, vifoopu-
fculo quodam noftro de fide fande Trinitatis,
maxime adverfus hsfrefim prrūtā, qua ipie
infamis eft, coofcripro. Nunciatum infupernobis
eft a quodam difcipulo noftro, cui inde locutus
eft, quod vos tunc abfentem expeftaret, ut vobis
in illo opufculo qualdam herefes me inferuiffi
monftraret; & vos quoque contra me, ficut' &
omnes quos nititur, commoveret. Quod fi ita
eft, ut m hoc quoque nunc ille perfiftat, preca-
mur vos athletas Domini, A fidei facre defen-
fores, ut ftaruto loco & tempore convenienti me
& illum convocetis, fic coram catholicis & diffe-
refis viris, quos vobifcum provjdetis, quid ille
adverfum me abfentem mulitit audiantur, & de-
bita: correftioni lubjaceant, vel ille de tanti cri-
minis impofitione, vel ego de tanta feribend
prefumptione. Interea autem Deo gratias refe-
ro, quod lummum Dei inimicum & fidei labe-
factorem, in fide contrarium fi perfero, & pro
fide qua ftamus dimicare compellor; & quod nu-
mero bonorum hominum jam effe videor ex ejus
infestatione, quem folis bonis temper conflāt ef-
fe infeftum, cujus tam vita quam difciplina om-
nibus eft manifefta. Hic contra egregium ilium
praeconem Chrifti Robcrtum de Arbrofello contu-
macem aulus eft epiflolam confingere & contra
illum magnificum ccclefi' do&orem Antelimum
Cahruarienfcm archiepifcopum adeo per contu-
mellas exarlit, ut ad regis Anglici imperium ab
Anglia turpiter impudens ejus contumacia fit eje-
fta, & vix tum cum vita evaferit. Vult cum in-
famiae habere participem, ut per infamiam bo-
norum fuam confoletur infamiam; nec nifi bo-
num odit, qui bonus effe non fuffinet: qui ob., ,
temperantiam arroganti* fur, ab utroque re-
gno, in quo convcrfatus eft, tam Anglorumfcilicet,
quam Francorum, cum fummo dedecore
expulfus eft, & in ipfa, cujus pudore canonicus
dicitur, beati Martini ecclefia numquam utajunr,
a canonicis verberatus morem folitum fervaverit.

Nomine designare quis ille fit fupervacaneum du-
xi, quem Angularis infamia infidelitatis & vit*
ejus fingulariter notabilem facit. Hic ficut pneu-
do-diale&icus, ita & pseudo-Chriftianus, cum in
dialectics fua nullam rem patres habere rffimat,
ita divinam paginam impudenter pervertit; ut eo
loco, quo dicitur Dominus partem micis affico-
mediffe, partem hujus vocis, que eft pfcis affi,
non partem rei intelligere cogatur. Ne quid igi-
tur, fi is qui in cadum os ponere confuevit, in
terris infaniat; & qui Dominum periequicur,
membris ejus deroget; & nemini parcat, qui nec
fibi parcere poteft. Valete.

Eandem bareticum pluribus exagitat Theobaldus
Stampenfir clericus i» eptftoU pum nd cum firigfit
coafertiffimis faerarum literarum teftimonis abun-
dantem: extat pag. 14\$. tenti III. fpicūtū Dacbe-
riai boc initio.

Rotcelino Compendiofo magiftro Theobaldus
Stampenfis magifter Oxnefordic non plus fapere
quam oportet, fed fapere ad ibhricitatem.

Quoniam facerdotum filios, fite. t«e per otium
quis legere petent; neque enūn ad ree heSuefimci
concilie peraBas fpeBant.

CONCILIIUM REMENSE,

CUJUS AUCTORITATE ROBERTUS COMBS FLANDRIÆ.

Moriendum clericorum bona occupare defiit, a Rainaldo Remorum archiepiscopo cum
faffraganeh fuit celebratum anix> Chriffti MXCd. Urbani II. papat
anno vi Philippi regis xxxu.

A. P. Jttobeu Strmondxt Socirtttit Jttit delcriptit ex mf. Iodice Cbtrtnfia Mbnit Dei.

Robertm emtoee Fltnérin marientet clericot exAx-A delket Remenfem, ' quam fit ppoliter exoramus, */y**/*<
rethet, mittent exorare, fan pefteorxm obitnm ut fecundum vícera pietatis lue dignetur rttpti- n.' *****
htredet & fttmtlitt tb Mvas» dombxe peUebnt . cere lacrymas miferiarum noftrarum. Nunc qui-
i^nod importtbbé fitgeim tf inteodttme fervitxtit p- dem corpore abfenres, pedibus tamete vefttris pro-
Mr dtrtci km vtntet fiffinere dxtteu, OAmmot voluti, ac fanguineis lacrymis tam vos, quam
papax» tdxntei eju provoluti pdebeu lter mtbiltm hoc facrum concilium per epiftolam noftram in-
de tytrnn fecertnt peenmonitm, cm pro ereptone terpellamus pro comite, qui nos tanquam leo
dericontm btnc mifit epiftolam. conculcat fic devorat, & tanquam draco ferpen-
tina aftutia circumvenit. Sed qui ambulat fuper
afpidem dc bafillicum, dc qui conculcat leonem
dc draconem, vobis tua gratia coopérante de his
malis nos eripere prvvafebit. Siquidem ut audi-
tum fuerit quemlibet noftrorum infirmari, ftatim
mittentur apparitores dc carnifice» comitis Ro-
berti, qui occupe, t domum, dc omnia qux vi-
debantur effe egroti, ita ut fit forte velit quic-
quam Deo vovere, aut debita fua folvere, aut
quequam beneficii famulantibus libi impendere
omnino non liceat. Mittuntur etiam explorato-
res circumquaque inquitum utrum domus illa
vel illa aliquo tempore fuerit clerici. Quod fit
inventum fuerit, illico juri comitis tamquam fua
recipientis dehgnarur. Quod importabile /ugum,
quod novum dc inauditum fervitutis genus fuffi-
cienter ferocitatem leonis, ' cujus immanitatem
atque rugitum nube fallaci* contegere iokt di-
cens fe optare omnes clericos honas'effe, ipafit-
toria contemnere, tendere ad fterna. Addens
malos fáerdotes non effe, ac li homo peccator
non effet homo. Nam fi peccator homo non ef-
fet, nequaquam Dominus J.'fus hominem rode
miffet. In tantum autem tenor illius excrevit,
ut pafforum noftrorum ora obftituerit. Ipft ve-
ro videant quid fummo naftori refpondeant, qui
pro ovibus Luis periculo fe non opponunt. Non
lolum autem advgrum nos nimis immane agit:
fed & contra jura oeleftia in vefttras cathedras
perfxvit, dum clerum veftrum fuis coarftat legi-
bus, & vefttras quafi diiponit ecdefias. Sicquefit
ut quamvis non habeat potedatem folvendi, ha-
beat tamen potefatem ligandi, capiendi, fpo-
liandi. (Jndc neceffé habemus, fandttfimi patres,
ad vos confugere. Vos quoque manus armate,
& linguas vefttras infuperabili gladio Spiritus fan-
di, li dignum judicaveritis, quia etfi nunc affli-
fti fumus tamen dc grege veftro dc de corpore
veftro, nec la poftenun erubefctis tales ad ve-
fttras iedes pertinere, quales vus cogit fecularis
potentia effe. Conventus quidem eft ab epifcopo
noftro, ab abbatibus noftris, ab epifeopi metro-
politani prxfentia, nuperrime a literis domini papas
E Urbani, in quibus prcceptit ei per clave» B. Pe-
tri ne ulterius vexaret clericos, dt pi«enderetin
excufationem hoc effe more patrie fus. Convi-
cit autem eum ideo domnus papa verbis Domi-
ni dicentis, Ego J-m ventae, non autem ufus vel
confuetudo Quous omnibus contemptis ad callida
converfus argumenta, cum revera crudeliter vexet
clericos, dicit tamen fe dencoa non vexare.

Urbanus epifeopus ferviu fervoiu Dei, dilefto
Allo fuo Roberto totius Flandrix ftrenuo
mittit falutem & apoftolicam
benedictionem.

Memento, cariffime fili, quantum olnnipo-B
tenti Deo debeas, qui te contra voiuta-
tem parentum tuorum de parvo magnum, de
paupere divitem, de humili gloriofum principem
fecit, dc quod maximum eft, inter icculi princi-
pes rarum, dote literarum, feiente atque reli-
gonis donavit. Ejus igitur memor effo, qui te
talem fecit dc omnibus modis elabora, ut tantis
beneficiis non inveniari ingratus. Honora igitur
eum in ecdefiis fuis, dc ulterius fub aliqua oc-
cafione eos qualefeumque Gnt vexare minime ptx-
fumas, nec eorum pnedia in tuos ufus poft eo-
rum exitum redigat. Nec pecuniam, feu quae-
cumque de patrimonio fuo eis dimittunt, vio-
lenter auferas. Sed libera fit eis facultas dcDeo
fervL-ndi, dc res fui patrimonii cuicumque volue-
rint impendendi. Qlod fit prx'cndis hoc ex an-
tiquo uiu in terra tua proceffiffé, icire debes
creatorem tuum dixiffe, Ego fum veritas, nun-
tutem ufus vel confuetudo Qlue ergo diximus,
fili cariffime, volumus JcperB apoftolorum prin-
cipis claves pncipimus ut obferves, & toper li-
bertate clericorum te Chrifftum hon>rantem ho-
norifices: Ipfe vero atftatiun- fui ipfris hono-
rificantem fe honorificabit. Vale data Caftiane-
ti tv. Nonas Decembris.

Robertj tutem tweet tm teejlitit fitperfevertnt
tpafaactr ltern obedire xeltit. Sed clerttot teinir
terr.ndot boxt errum per ftellitei & tpptitoret
implot diriptit woletfer. Fxik Flandrenfei clenci
triftit & ttixii itiereffé fixdentet concilio eo tempo-
re t Rtyetld» Remanem trebiepifeopo Remit cele-
brato, epiftitlm t tyrtmo contemptim ftcro rept-
Jentant concilio, rrtferxntqm mntnt mcbm inJnrttt
th eo mnito tempore ptjitt.

EPISTOLA CLERI FLANDRENSIS

Rainaldo archiepiscopo miffa pro comite
Roberto de clericorum ereptione
ab ejus fervitute.

Drtetmo fm Dei grtiit Rtntido Remerfi trebeepi-
fctpo, tf muverfi epifcopu in concilio coelidentit-
btu clenu Flndret^s, Domino pltcitt fient
prrtgm.

■pCcc iterum, pater fanctiffTime, compellimur
confurgere ad matrem noftram fatuam .vi-

minatum est, paucos fructus ex meo labore ca- A flatum pristinum reformare, **Saint** depositio- nis sententiam proferre, sedem apostolicam ap- & , quamvis ea non

lis agricole mihi blandien- multa tolero, multa difflimulo. Sed rursus, utrum hoc fit virtus dif- cretionis, * vel vitium remissionis sub specie vir- tutis occurrentis, non satis acute diffinguo. In

Zua mentis anxietate, cum divinum a me fndio- us imploretur auxilium, insufficienti* me* ne- cessarium ac debitum a vestra paternitate pix o- rationis imploro suffragium. Neque enim aliqua ratione hoc onus fubire voluiflem, nisi vestra prxmonuiffet finditis! nisi ut idipsum (obirem vestra percciffet auaritas. Paternè igitur filio uteri vestri confidite, paternè succurrite: ut si quid per me divina manus dignata fuerit opera- ri, non meae parvitati, sed vestrè post Deum a- feribatur fanaita. Multa enim inordinata fieri video in domo Dei que me torquent maxime

quod apud nos qui * altari non fervhmt, de al- tari vivunt. A quo sacrilegio, cum eos absterre- re vel in monendo, increpando, excommunican- do; altaria a me redimere volunt sub nomine peribnx, ficut a * prdeccffibribus meis ex prava consuetudine redemerunt. In quo maxime tndi- geo confilio vestro, si id tolerabile vobis videtur, vd auxilio, si intolerabile iudicatur. Ceteraqui- v«a"Om"> "em tolerabilia vel corrigibilia mihi in parochia nostra videntur, si hoc confilio vestro & auxilio ad ordinem redigi cogeretur. De extero notum

fcto..beatitudini véff», quod Senonenfis ardue- C nonece a4 fMmen revocavi, t est Gaufre- dum depolitum contra decretum Urbani II. in flatum pntinum reffituere; sed ut de femetiplo inquit Iro in Epitt. Is- Srdas yf^olicam appellevi, & dtretit JMch. fxMovie te »»-β in fntnu» fimerfm e /W« pr<r/MNprrMe recvreM. Verum cum Ivo ante diem >4. me illa Novembri anni 1090. Capuc ab Urbano II. Epifeopus ordinatus fuerit, Concilium adversus illam ordinationem Stamp- habitum. ad annum topi, re* trahendum, ut teste CofTariut (infra ad Comilinn Stampenje eluur ioq.) Sed frbfira illud Concilium fuit i Ivo enim Epifeopus Carnocenlis remanfit.

* Frpffico.

Γβi dun «p.

Observatio P- Antonii Paci
ad an. Chr. J093. n. 4.

Stamp!-, «nod oppidum est Par!Gos inter & Aurelia-

CONCILIIUM <·>j PARISIENSE

In quo confirmata sunt bona Abbatis S. Cornelii Compendienfis anno Chrifii **MXCII.**

h nomine feniitt **b** individutTrinitatis. .PhiliffmtDúcvs antea dederat, videlicet advocationem & Dei providentia Francorum rex piiffiotMi.

Quoniam divina bonitate fanâa Conpendiert- lis ecclesia ab imperatore Carolo, & nostris antecefforibus, pia devotione fundata a fando- Joanne lummo pontifice facrata, privilegiis atque excommunicationibus ita nobilitata, exiffit ac prx- munta, ut nullus fine anathematis incurfione, ac tremendi iudicis ofcnfione poffit violentiam inferre: vel dominationem exercere per omnem terram, quam prxfatus antecedor nofter Carolus, vel iuceffores ejus, eidem fan&o loco contule- runt. & de ture proprio in jue ejufdem ecclefie tranfpofuerunt: idcirco nos tam devota ibilicitu- dine anteceffbrum noffrorum ad ampliandam & nobilitandam eamdem ecclefiam provocati, notum fieri volumus univerfis ecclefie* fidelibus tam futuris, quam prxfentibus, quod canonici predi- ac lanâx Compendienfis ecclefie* noffram adie- runt prxfentiam, poffulantes, ut pro remedio a- nim* noffrè, atque anreceffbrum noffrorum, con- cederemus eidem ecclefie* quod pater nofter Hen-

viaturam de Longolio ufque ad medium fluminis Yfare, viaturam de Sacelo, viaturam de terra quam habet pnediffa ecclefia in Gellis, & donum quod Robertus rex de tota fylva lotia ad rdifi- cationem ecclefie, domorumque fuarum, atque ignis alimenta fecerat. Et ut nullus de eorum porcis vel pecoribus, prxdiaâam fylvam frequen- tantibus, aliquam comuetudinem vel cxaftionem exigere prxfumat.

Ecclefiam quoque in fifco regio apud Compen- dium in honore fanfti Germani dicatam, quam praelibate fande Compendienfi ecclefie Carolus pius cum duobus manfis dedit ecclefiam quoque fanâi Clementis quam ifdem pius rex pro reme- dio animx fu*, ac diieâ» conjugis fine Frederu- nx fundavit, & capitulo majoris ecclefie difpo- nendam ac providendam libere tradidit.

Et a confluentibus fimiliter aquis contra vil- lam Clarifium uique contra ecclefiam de Gellis flumen cum utrifque ripis, & pifcatoria, & na- vium tranfitu, & ubicumque retia extra Puvium trahenda fuerint, five crefcat aqua, five decref- cat:

(ii Hojua Coacilu videtur oavntio flixi in vnaS. Galtern Abbati- facul.S. Bened. p«t.i. p«l. III. Htrebeiaiu-

devenit, «d menfam fratrem deferatur, ficut predidm *fint* rex Caroin et* concedit.

Qxxum petitionem in omnibus memoratis libenter fufcepimur*. Et ut ca firmius amodo pre-

Io regie majestatis iafigniri, fle'in pervafore* harum rerum, quas enumeravimus excommunicationem fieri ab epifeopis, qui tunc Parifiis congregati erant, praecipimus: icilicet Manafedo Remenfi archiepifcopo, Richardo Bituricenfi anchiepifeopo, Rogero Gatalaunenfi epifeopo, Elinando Laudunenfi epifeopo, Ratbodo Noviomenfi epifeopo, Widow Bdvaceufi epifeopo. IcwmWra-

Tricafno epifeopo, flt Gotfrido Autiffiodoroafi epifeopo. Si qui* hanc noftramecfirmatiooispe-emam violare, flt fenftamCompendienfcm cedefiam fuper hi* ommibue inquietare pnriumpfcrit, iram fummi judici* incurrat, flt coaAus centum tibra* auri pertolrat.

P

Sign. Philip. gloriofi P—Y—S Francorum regi*.
L'

Ego Gaufridn* ardiicaxcellarm* retegī atque fubfcipfi. Adum Parifiis anno dominice incarnatione miUefiæo nonagefimo fecundo.

OTWIGORNIENSE CONCILIUM

Jt. S. Hti/buit tttt 10QS. tckkrtmt.

EGo Wifltanus gratia Dei Wigprnienfis epifeo- B Bofeli, per tempora omnium epifeoporum hujus fend* ecdefie per manus clericorum in hac fe- de fervientium mcoovuha fervat* eft ufque ad tempora beati Ofvaldi archiepifcopi, qui opiu- latione Eadgari regis, flt auâoritate pii patris Dunftani, Cantuariefis archiepifcopi, de irrega- lari converfatione clericorum in regularem coa- verfetiaom & habitum monachorum tranftulit fle mutavit hujus ecdefie congregationem anno Dominicas Incarnat. DCOOCLXIX. indiâ. XII. Hujus pii patris Oiwalidi temporibus Winfiu*, lande Elen* presbyter, vicarius hujus fande ma- tris ecdefie extitit. Hic idem monitis fanâi Of- valdi cum ceteris, qui in clericali habitu huic ecdefie utcumque fervebant, mundo pofthabito, moaftice religioni* habitum fufcepit, flt claves ecdefie S. Etene, quarum ipfe ficut vicarius cu- fto* extiterat, cum terris decimis, ceterisfipere- ditibus ad communem ufum monachorum reddi- dit. Winfiio proinde monacho fado cum ceteris qui fecum fponte converti elegerunt, tam predi- ct* ecdefia, quam cetere que nunc ulque mo- nacharum funt ecdefie terre, fepulture, vd quelibet alie confuerudine*, feu dignitates cede* daflice » que ctericoram quafi propria baderne extiterant, io jus monachorum tranfierunt, flt in communem ufum illorum ttdaâe funt, aftefu regis Eadgari, de beati Dunftani, fimâique Of- xraldi areniepifeoporam. Anno tertio converfio- nis Winfiî presbyteri, beatu* Bvaldus prioratum ei fuper monacho* hujus ecdefie conceffit, altes* fu ejufdem regi*. Conceffit etiam illi omnibulqu- fuis fuceffloribus, prioribus hujus ecdefie deca- no* eSe fuper omnes ecdefia* fua* fle presbytero* ila videlicet, quod nullus decanus, nullus archi- diaconu* de monachorum ecdefiis feu clericis fe intromittat, nifi per priorem ecdefie. Omnes ~~eccliafticas confuetudines~~ prior ficut fummus de- Ecanus epifeopi pro fui* ecdefiis epifeopo perfid- vat. Haram rerum, ficut ab antecceffloribus no- ftris didicimus, & his temporibus fub anteeffbro noftro Aldredo, & vobis naâenus ferrata* vidi- mus, teffe fumus. Hoc igitur teftimonkun ego Wifltanus rerum comprobans, litem presbytero- rum fedavi, flt veram probationem teftimonio hujus fande fynodi Uteri* noftri* fle GgHtecorro- boravi; carens ne amodo de his rebus in hac landa flt matre ecclesia inter monacho* flt alias quaslibet perfixus diflenfio, five feandalum oria- tur.

Cmtii. GtmrL Tom. XX.

Bbb

tur.

REMENSE CONCILIIUM II. TSC
gy tur. Servantibus hax vita eterna donetur in cat' A «erit, cum diabolo fle angelis ejus perpetuis dam., — ...
- i^Nb.x Qù aurem fregerit, vd in pejus muta- netur ouciattas. Amen. anno
ANNO CHRISTI

0- REMENSE CONCILIIUM II

A Ramoldo Reme^fi archiepifeopo id caufa cleifi Atrebate^b Amo sepa, die XV- Angrfli celebratum

A Trebatenfu tonceffe fibi ah Urbano // . aiftgmdibcum Johanne diacono has literas domno pape
JMrr, m Lambertum quemdam ecclecia fua cle-
ficum convenerant. Requiritac eft Remeqfit archiepi-
Jcoput pro confecratioae. Qui cum iuteltgeret Cauter-
racnfti clerico eleQimà hult reptapeart , raw gra-
vem urfi m f)todo ftatuere coftitit Allerim aa ipfe
anno icpz. hahnerat pro agnofendit , admitteudif-
9*r Vrhani II. littrtt , qutbat facedtat illit de ele-
Hione dabatur. Çuam foedum Lahbeut aee emittit.
Altera addeiyia erat pre confecrationem ele&i. Hac i-
gitur epiftola illet invitavit , tuam accipit ex Ba-
huui Mitcellan. tom. Kpag. 1^0. node pariter dege-
flii alteriui bajut foed> alloua difee.

RAVNOLDI REMENSIS ARCHIEPISCOPI

Epiftola ad Clerum Atrebatenfem, invitat eos ad
fynodum.

Rayxoldut gratia DtiRemorum xrchiepiſcoput, deae-
n- Cualberto , xvvtrfoice Atrehaierfit ecclecia
congregation filiutem, tñ bnedictionem m Domi-

Ex n>lu'u C Cripiftis nobis auatenus terminum vobis referi-
M""[i]-. O beremus in quo eledum veſtrum confecrare
i> i p>» veyemus> quia coniecratio illa non ſolum ad
noſtram, verum etiam td coepifcoporum noſtro-
rum poteſtatem juxta canonum fandionem perti-
nere videtur, diem vobis hujusconiccrationis,abi-
que eorumdem confilio haudquaquam referiben-
Jum eſſe dignum duximus. Sed cum in feſio fan-
da Marie mediante Auguſto magnum & epifeo-
porum & clericorum conventum Remis habituri
fimns, illud quod ab eis ſuper hoc confilium ac-
ceperimus, & terminum in quo eumdem eledum
veſtrum debeamus confecrare, vobis mandare non
differemus . Valete.

Post quit literal bac de geſſit in foede i> veteri
charta apud eumdem Bahtium ibidem.

Ad hanc ergo diem Atrebaceniis eccleſia ite-
rum te domno arciepiſbopo Remis in his perfo-
dis prnſentavit, domno icilicet Abone, Hcriber-
ro , Johanne , fit altero Johanne, a quibus ite-
rum hujus coniecrationis fecundas inducias ufque
ad omnium fandorum ſolemnitatem expetivit .
Sed fiepefata eccleſia defolationis diuturno taedio
afieda , protelationibus tantis non canonicis an-
nuere non valens , domni pape manfuetudinem
jam tertio repetere procuravit . Ad hoc itaque
duo clerici midì , cantor ſcilicet eccleſue Odo ,

Veneiabili magnificam lotiut fanſta eccleſia papa
Urbano devotut cieret &populus Atrebatepſis oratio-
nem contituiam aipa fitbjeiliontm prona metue Om-
nimodam.

Gratias immenſas conditori , atque reparatori
noſtro pleno corde agimus omnium, quinfpjan-
do movendoque cor tuum hadeuus per multa an-
norum volumina deprefſos , gemctefque vificare
ac liberare dignatus es a jugo noverca noſtr*
ſcilicet Cameracenſis eccleſia, ut ad priſtinam li-
bertatem canonico tediremus feriſto, & apoſtoli-
ca audoritate roborafſti, reſtando Atrebatenfem
eccleſiam unam ex nobilioribus civitatibus Ro-
Cmeafit metropolis , & principalem fedem epifeo-
fatus filiiſe, tuam dicecetim, & cetera pontifica-
is jura habuiſſe, ac ut fecundum ſacros canones
nobis dignum Deo & hominibus eligeremus pa-
ſtorem precepifti, quod & fecimtu in imitatione
fandorum patrum jeſualo triduano , precibus la-
crimabilibus &eleemofynis nonnullis, Lambertum
videlicet Ghilnenſem, virum religioſum, corda fi-
delium largo fonte praedicationis, irrigantem; ita
Ut a multis millibus piſe ptebù clametur , quia
propheta magnus furrexit ia nobis, & quia Deus
viſitavit plebem fitam , Hunc itaque catena obe-
dientie nue vinculatum tenemus, prcftolanteſni-
fericordiam Dei, a quo omnes procedunt benedi-
diones, per te nobis impleri. Nos enim , redor
D lande , ut juſſit clementia tua , obediendo tibi
per omnia bis miſimus jam pro ipſius confecra-
tione archiepiſcopo Remcnſi legationem, ut eum
aut conlecraret , aut cum literis Tuis tibi conse-
crandum dirigeret. Ipſe vero tuo fando canoni-
coque pnceora differens obedire , dilationem in-
venit animaoſ fidelium periculolâm , ac nulla
ratione ſubnixam, ut dignitas tua prſentium fra-
trum pendere poterit relatione . Nunc igitur
pie pater , hac tam gravi neceſſitate compulſi
ad te noſtrum ſolum ſub Deo refugium cogimur
redire, ut quod fande , Deoque digne crepiſti ,
amore ipſius, cujus (anguine iumus abluti ne dif-
feras adimplere . Idque humiliter petimus , ut
ſomma obedientia infra terminum tue diſpoſitio-
ni placitum archiepiſcopo eum precipias confe-
crare, aut adduci jubeas confecrandum dignitati
tue, ne diverticulando juſſio tua jam tertio ar-
chiepiſcopo injunſta, ac in omnibus pene Gallia
partibus divulgata videatur annullari.

<20 <20 €@@C@C@C@C €C\$C e

ey CONCILIIUM IN CARI-LOCI MATISCONENSI MONASTERIO

Tempore S. Hagant Cimiace^fit Metit circa mxw iopi: celebratum.

Ibid. r. f. C Incilii hujus nulla ſupereſt mentio præter-
quam in charta quadam, in qua deſcribun-
tur ada placiti in cauta Archimbaldi V. Borbo-
nenſium domini, & monachorum Silviniacnſiuu,
dc qua inferius ad concilium Qaramentanum .
Hoc igitur ibi : Sapiat blande, fapiur feven cor*
reptet (Architnbaldus) a Deamo Hag".* < lx*ia~
centſj meaſterii patre, cmv wyeeſMſav metutu fa-

m **SYNODUS SZABOLCHËNSIS.** 758
intarihaf neyuefctrtt, ad altineet» etiam apud Ca. AaMmcafiaur jladit** etiam tit* ah eo Mpeadi fe-
r**fecara- faadat congregata tf epilcoporam ehejtt eiffet, mb l«save ad purntrn mala mcapta dèférait. anno
anno vel bmxsbst reeretimfo* dterifiat. Sed ftamvir dt- Nec plura de hacyoodo- CKatStt
cAn 'er,t,u M** **&**, * ** 9*r MatlarayMM ttcnm-

fer SYNODUS SZABOLCHENSIS NATIONALS

HaUta fith Lodidm rege & Serapktat arckepitcope Strigtaitff Anae MXCH. die XX Mati.

NARRATIO PRÆVIA.

U>d p .e.
F. p.R-O
C>+
L I PaC. >

G Um varie gentes aucto populi ChriftianiB» quaereret (x) pacanda reflabatDalmatia, quam numero, novus fecutn mores Hungari- „ etiam felici expeditione fuicepta, cum Croa- inferrent, intepuit nonnihil primus ille pietatis lia, coroo- adjicit. Alii btAmque regnum he- reditario jure acceptum afferunt. Sed dubium calor, & qurdam divini cultus negfeduo fen- fim illapfa eft, eo renacius hrfura, quo fecu- rius ardente bello inter Salomonem & Ladis- laum penetrabat. Postquam vero, tentataulti- ma alea, Salomon ingenti clade a Mariano rege proliigatus, mundum fastidiret & landius vite genus anno 1086. inter iyharum receffus

(a) M. S. ex notitia abbatiarum ord. Cift. Gafpsr. Jongel. de Monasti S. Cruci, in Auftria, bare : Dcibm*. fatefdt t- fusc cetmhe, quod celum est. Silifauadeu, alii Saleanrie» m»mant. re* Hagaria. Hc **> cmtewerfiat gereret cw* fratre lat de regno, cememite terreffri, ngairne ceepit ititffie. ac Proinde laegaltat ven- nti ad S. Crate» s ahi, da» ia o»» fatrentia& JanSitate .viginti gaatnor annit terrena» frater eoaxerfiat (alai- cu» ageret. eniffetia ta mortii articula, Matl conditionem fua» rrvelatât ^b-lue huju- rei octafiont moader um a regihnt Haug. egreffe datate» . fotum eft food Patret ntfrt non noter,nt bajut regli cou'trfi »aaaaeala» 3rd quia dattt Andria e»gaa lapillo dephenduotur tear, credere licet, eamdem tuant. more converforum -ori ad ava- ria», vcl cameUrim delatu». Hcc Jongel>nus. Cunilaac lo valle hac Umbrula SanAc Ctuoit fiffi itti, qui exuvias S. iqiit ix Dalmatia, vel iftria qu*fiverunt I Sed adhuc fub Judice Us eti. PEI kRtFY.

Face igitur tmdiqiM refeAa, curandis respublica vulneribus animum adiciens, Sxrbokhum (A) comitia ex omni regni optimatum ordine auou roga. indicit, oegleAam, ut heri amat, inter aimonun flirpitus difcipili- num, in novello adbus popuo novis iubMii, feu decretis e eAulus. Scraphinus archiepifeopus talla nuper ac- ceffione Varadienis (c) A ZagrabienCs epifeopatti* e re fua exiftimavir, ut aperta occafione, eroel- quoque comoda procuraret, aut il quam paAa effet religio injuriam, d< hoc legitime cognnccret. Mulina proinde confiais Scraphinus cum rege fjrnudum collegerunt (d) faaafddilatttae, retente a nAllitre, feu rcilirjiaHca»a- teria titata, eaade». Divinat Ladi>laa xrolati dijhngai. Partitis, ut fentemic terebant, negotiis, politica la- cris accedere, ea lere ratione, qua rtale Divi Stepbmn eveniffe praemonuimus. Ladislau cnm bac in fynodo ecclcluB jura & rem civilem aadoritate fua fuftinebat, ut altero valut brachio epifeoporum poteftatem fulci- ret, ne populus arbitrio folius cleri ad compleAendas novas rurum morum regulas, quibus nonnulla religionis capita flabilita funt, fc adigi quaereretur; cui certe minus, quam virgae ieg> obtvmprare cunfuevit. (r) Precepttones ipf> manifefto doceat, ab epifeopocum iuffragio omois ta pepend.fle, qu* ecclefii* ritus, cleri, coenobiorum, matrimonii jura, privilegia, A immunitates cootngut.t, ad confuetudinem tum vigentem qms de caulis elle reduAa.

E decretis libri primi (fecundo & tertio ad forum rqmiffis) cum quasdam ab imperitorum intelligentia remo- te lint, alientque a fana fide perperam interpretandi viam offerant commentarium P. Melchioris Inchofter, cui primos conatus m fcibendi, ecclefii* lue annalibus debet Hungaria, librum bunc decretorum (ynoduumS. Ladislai, magna eruditione explanantem fingulis fere capitibus fubicio. Obtigit M. S. iftud, e v-ri de patria optime meriti operibus pollumis, plura, dum opottuit, in eo vulnera curavi; add'd multa in contextum, qu* virum eruditum fugerant, aut opella mea expolita funt, pauca ad recentia regum Decreta iluftrarc ne- ceflum fuit. Secundi ac tertii libri canones qui htioe faciunt fele&i. Erit quemadmodum mihi pollicor, ea m commentatione plurimum, ut LeAor proficiat, quaoove conatu, in conlervanda integritate ecclefii* . epilco- pi noftri vettati fint plene intelligat. Recurrunt canones piutimi, in aliis etiam provinciis, & plerique concil- liis orientalibus fanciti, quos part-m apud Rinium, paitim apud Lsbbeum, A Harduinum invenies. Deprom- unt quidem ex hac fynodo Heterodoxi arma obeuia, in Romana ecclefii* originem apud H-ngar-cu, led m fuum ipfi caput, duramque cetvicem tela recidere fentient, cum noftra legent. Aiebam, debete nos aliqua Gtreats Bulgarifque; quin tamen Pbotiu, quod Lampe vult, ortum chriiban* A catholic* Religionis, dumi no- fit* aferibere cogamur.

(A) Seaboles eft urbecuta in regione Nvir ultra Tibifeum. ab ea nomen comitatui.

(c) Varadienfem epifcopattim a S. Ladislao. inftauratum malunt, quam fundatum. Utri deferam, nondum mecum conficui. Anentur tamen, li per me fcecerit, prinus pr* fecundis.

(d) Clarifs. Otrokotay teftimonium exhibemus.

(e) Offendit ad lapidem plagiarus Lampe, cap. }. pag. p. duro S. Laditlaum pnfediffe S. Synodo legit: semitto hominem ad Oa qu* opopui.

SYNODUS SZABOLCHENSIS.

Ge/ehrafd fith Ladiiltt Htttgari* rege èT Seraphino archiepifeopo Strigonieltf anno MXCI1

P R. Æ F A T I O.

find, p ,1 **E**fnante creatore & Salvatore Do CSzabolch, S. Synodus htbita eft; pratti- mino noftro Jefu Chrifto; anno ia dente chrilbaniffimo Hungarorum rege carnationis ejus millielimo nonagefimo fe- Ladislao, cum univerûs regni foi ponti- cundo XII. Calend. Junii, in civitate ficibus & abbatibus, nec non eundis o- CoactL General. Tom. XX. Bbb > pti

719
Çy» primatibus > cum testintonio corius cleri A jubemus feparari, & pera&a pernitentia.
— & populi. In qua fanda fynodo canonice & laudabiliter bare inventa funt de>
Chr isti
..... creta.

CAPUT I.

Di bigtHit frtsbytttrit, & ditCtHUI. '
Bigamos presbyteros & diaconos &vi<
duarum, vel repudiatarum maritos ;

NOTJE P. MELCHIORIS INCOFFER S. J

P RO hupss intcllcAu capitis non est putandum, «liquando licuiffe >n ecclesia latina presbyteris uti conjugio, r'out admodum falfo exifilimavit Gratianus Can. quoniam s). diff. it. neque hujus capitis lenius est «biga- vnoi tantum presbyteros & diaconos feparandos efle, quali non prima led fecunda dumtaxat eorum conjugia fuerint irrita ; lrd bigami dicuntur vel quia snsequam factis effect initia'.i, legitime conjunct, primis delun- An fecundas ducebant, eaiumque ulum in lacnt quoque confituti licitum efle fibi putabant , vel certe qma nullo habito telpe&u, perinde ac laicis id conceffum rebantur : ad id faciente prava quadam confuctudioe,qu* » primis religionis inititiis, non per omnia firmam radicem egerat : qu* etiam in Bulgaria recens ad fidem con- retit Nicolaus primus, anno pont ficatus fecundo, pridem ante tolerabat. Idem vero exceflus pieAitur hoc loco: & murco mage ob doAa- viduas & repudiatas, qu* etiam in legitimo flatu duA* (ut de viduis loqua- mur) bigamiam inaucebant ; multo vero minus ducebantur licite ab is, qui jam m (acos confituti efient , pcrfertim presbyteris & diaconis, de quibus decernitur exprefle hoc capite: qui prom merito jubentur fepa- rari, & peraAa poenitentia ad ordinem fuum ex indulgentia pura reverti, feparat* autem reddi parentibus t fuis , libere aliis tradenda fi nubere vellent, quia non etant legitime, ideft conjugia earum irrita erant, vel < primis legitimis induAa, nedum, fi lis quoque non legalibus fuccelleret. Quod autem nolentes illicita con- jugia dimittere fecundum infbnta canonis degradari jubentur , hoc loco idem lignificat ac deponi. Intel- ligatur autem csnon in concilio Neocceiaritnfi editus, in quo presbyter, qui uxoiem duxerit, jubetur ab ot- dme deponi.

CAPUT II.

De bit , qai tncilltnt in locitet fnrregawrint
uxorie.

S I quis autem presbyter ancillam fuam
S uxoris in locum fibi afociaverit vc-
numdetur, & pretium ejus ad epifeopum
transferatur.

B C A P U T I H.

Dt incMftncte «W ttnpn/ ftRttfrtbytttrit,
<W» nxoriiut mtneent.

Resbyteris aurem qui prima & legiti-
ma duxere conjugia, indulgentia ad
P tempus datur, propter vinculum pacis &
unitatem Spiritus San&i, quouque nobis
in hoc Domini apofiolici paternitas con-
filietur.

N O T Æ,

E X hoc capite apparet, bigamos fuperius diAos efle illos , qui fecundo conjungat! erant ; quorum nuptiae non legitime*, feu non legales dicebantur juxta canonem concilii Neocctarie fis. Quod autem indulgen- tia concedatur ad tempus us qui prima 6t legitima duxere conjugia, non intelbguntur de prima uxore duAa in prrsbyteratu vel diaconatu. neque enim hoc eflet legitimum cotjugum, utpote contra piures canones qui recitantur m Dili. it. fle jt. led prima doAa in flatu faicall, quam Sacerdotes & diaconi retinere poterant, ac ut foret diligere juxta canon. Pietbyter quidam 11. diff.)l. exceptam ex Giegorio hb. 4. dialog. cap. s. non tamen cum ea commiferi ; jam enim hoc cautum erat varus canonibus , Inter quos eft ille fi Laicus 7. diff. jt. ex Hieronymo ad Jovinianum lib. 1. multoque magis can. Placuit epifcopos t). diff. p. Ex concilio Chactaginenfi V. cap. j. ubi dicitur: Placuit epifeopos , presbyteri*, diaconos fecundum prioia ftatuta etiam ab uxoris abdiere, quod nili fecerint ab ecclefiaftico remouentur officio. Careros vero clericos ad hcc non ccgi , fed fecundum miulcujufque ecclefi* conietuainem obfervare debere. Qpare quod m hoc capite indulgen- tia ad impus datur non um intelligendum eft qmad ufutu matrimonii, quam feparationem ; quem foedubio fuiffet contra vinculum pacis & unitatem Spiritus SanAi: neque enim licebat unquam epifcopo, presbytero , dncono uxorem caufa lcligionis abicere a cura tua, ut & viAum & veflitum largiatur , non ut cum illa ex more carnahter jaceret, quemadmodum fanxit Leo IX. can. omnino II. diff. p. Cujus tamen diAa ficut et am apofoli Pauli : ad Cur. 9. more hzreticorum falificat infigniter celebris b*ret eus Jeannes Sleidanus l. g de monachis . Nam cum Leo pontifex rationem fui diAi reddat, h» diAis.- Sic & fanAos apoftoies legitimefigifte, beato Paulo apoftolo dicente: Nunquid non habemus poteftatem mulierem forem circumducendi ficut fratres Domini & Cephas . Vide inbpiens (arguit Leo Nicetam abbatem contra quem fcubit) quia non dix t. Nunquid non habemus poteftatem icrorem , mulierem ampleAendi , fed circumducendi, fcilicet , ut de mercede predica- tionis. I iuftentaretur ab iis , nec tamen foret deinceps Inter eus carnale conjugium. Hxc , inquam, ita legit h*- seticus Sleidanus ut pro forem , uxorem reponat, Paulumque dixiffe velit, fibi quoque liberum efle non minus, quam reliquis apoftolis uxorem circumducere. Qua in re & feriptur* textum corrumpit , & ex gravi ignoran- tia Paulo uxorem tribuit. Quod li quis omnino contendat de indulgentia, quo ad ulum matrimonii conceda fermonem efle in przdillo decrero, non eft laborandum magnopere ; ficti enim poteft , fudie quodam in ea fynodo , qui aut cum Orientalibus faperent, aut metu in corruptis fxculi minibus fuperfede e putnent quoad novum Romani pontificis mandatum urgeret. Satis enim conflant quantum fle fub Leone IX. ante 40. annos laboratum fle contra facerdotis uxoratos in ordinem redigendos, quos Nicet* monachi Cottanrinopolitani falfa deAtina depravavelat.. Quem fle idem Leo perftrinxit, cujus verba feruntur can. Omnino II. diff. gt. Sed longe acius idem confutatus eft ab Huberto epifcopo Sylv* Candid* Conftantinopoli tunc agente , qui Nice- tam fit erroris dt falirratia fle ignorantia* convincit. Sed przterea ob oculos verlabatur Ladislao regi, acHun- gatic* ecclefi* przfubua quantum recenti tempore dt Alexander It. laboraverit adverfua clericos uxoratos , quos Nicolaitas, de bzreticos vocat in concilio Mantuanocentra quos flylcm seu. i etiam Petrus Damiani , A quantum recentius, anno videlicet 1074. Gregorius VII. fit confliaatus , quando, uti tefett ad hunc annum Lambertus , promulgatum contra clericos concubinaros , five conjugatos aer Italiam decretum edidit paulo ante in fynodo fanorum, quod tale fuit . Presbyteri uxores non babsant , nabentes aut dimittant , aut deponantur , nec quiquam omnino ad facerdotium admittatur , qui non m perpetuum continentiam vitamque coelibem profiteatur . Hoc etiam decreto per Italiam promulgato crebras literas ad varies per Europam antiftitesdedit, pre-

(a) gtMifaut in Aer, & f. Hrc verba Lampe fullubt : Ne Remano pontifici contra, quam velit defer- re cogetur, uxotio vinculo pacis exagerando totus mudana cit. cap. Pctcrffy.

728

ANNO
CHRIST»

7«t

SYNODUS SZABOLCHENSIS.

711

lue ia fuis ecclesiis fimihter facerent, atque a contubernio sacerdotum omnei ommno inmate refecarent. Cuiusmodi mandata ad metropolitanum quoque Strigoniensem ceterosque Hungariorum presules pervenisse dubitari non potest. Quia tamen illis incertum erat quem esse Aumia aiti z-hx^t Movincis habuit ejuimodi edicium, merito B Omani pontificis sententiam expectabant, quodipsum verba canonice indicant.

CAPUT IV.

Do tñifcof. frtcbtttt ttolntib*» /e-
fereri ai illitit- conjugio.

Si quis autem episcopus, aut archiepiscopus ab illicitis conjugiiis feparari nolenti, fpreto fynodali decreto Kautconfilium aut confcnfum prebuerit, aut ei

Aecclesiam dederit, aut aliquid quod in ordinem pertinet agere permiferit; a rege dt coepicopis fuis, fecundum, quod rationabile videbitur, is dijudicetur. Si vero archiepiscopus, caufa ignorantiz, episcopo confenerit, aut presbyter per confenium illius in tali vitio permanferit, iudicio episcopi voluntario fubjaceat.

N O T Æ.

Decretum est eam muriam extenfioe defumatum ex Secreto duodecimo Urbani papæ, in quo habetur Si vero episcopi confenerint eorum pravitatibus, hoc est: qui in fubdiaconatu uxoribus vacare voluerint, de his enim loquutus est Urbanus vñ juxta eatenfionem lynod- Hungaric: Qpicumque il fint qui ab illicitis coonubiis Reparari noluerint. Ac. ipfi oftkii mterdiAaoe mulAentur. Ita Urbanus. Porro quod dicitur: Si archiepiscopi, caufa ignorantia episcopo confenerint, aut presbyter, per confenium illius, in tali vitio permanferit, iudicio episcopi voluntario fubjaceat. Non est ferius ab episcopo eum judicandum, quo modo emm judicet is, qui eadem culpa implicatur? quod sane plures vetant canones; sed fenfus est, eadem pleftendum sententia, cui obnoxius est episcopus, ob confilium, aut confenium, aut nimirum juxta Urbanum. Ojttii h^o. UrdititK BMrtrtrtw: juxta Gtegonum: C7 «fins, CF ign/fici» prnwtr.

CAPUT V.

Quicumque ecclesiam Deo «dificaverit, & dotem nominaverit, nominatam vero non dederit, ad illud expellendum, tranfmiffo nuntio, praevaleat episcopale iudicium: cui fi quis contradixerit, & contradicendo verberaverit, ipse regali iudicio fubjacebit.

rit, vel per incuriam fuam perdiderit (impliciter ecclesiæ) reftituat.

CAPUT VII.

rtttatrtttmc dtfohttram ctelleruni fro-
fttr fdiliiontno.

Ecclēfias propter feditionem defolatas aut combnfas, jufu regis parochia- C ni reftaurent; calices & vefimenta ex fumptu Regis dentur, libros epifeopus provideat.

CAPUT VI.

Dt ftrlliont rtrwtt ttltitftitntm ob ftccr-
dotit incrtioai.

Si quis presbyterorum res ecclesiæ ad propria loca duxerit, & ibi vendide-

N O T Æ.

Mira fane hic elucet Ladiilu pietas, non ait gravato fubditorum cenfu, cum ftngula capita nonnifi exiguo fymbolo penfitarent, ipfe precipuas expenfas e fuis rationibus dnxit: nullo etiam epifeopis, nifi honorario onere committo; quorum tam opimi erant proventus, quibus omnium curam facile ipfi foii, fl, fynodo vifum fuiffet, redempturi nant, nullo fortunarum detrimento, idem iere olim fanxerat circa ecclefiās sri<6- candas primus regum Divus Stephanus, ut vidimus in confitutiomibus S. Regis cap. sj. cujus pietatem Ladislaus fibi propofuiffe imitandam vidttur.

CAPUT VIII.

D* defolotioat frofttr vtufotoK.

Ecclēfias ex vetoftate defolatas epifeopus recdificet.

N O T Æ.

Id quoeup juxta fanftorum patrum canones, fapienter decretum est. Non miram autem vetoftate labefactari i potuiffe nonnullas ecclefiās, efi a converfione nondum plane fcularem stare ducentes, quando in ii, ini- ius haud paucas pcefertim in villis oportuit efte, non eatenus materiā, quæ ftemitatem promitterent; ut propterea epifeoporum imperiis in pofterum tales sdificandæ eKent, quæ illorum dignitati A diligentis pate- eiffent, cum fumptuoſis, etiam regum monificentia, baſilicis extraAis certantes, quales hodieque non uno in loco in Hongaria v>fontur. Et licet pinrlms Turearum barbarie vaftats A pene ſolo ſquate fint, ipſis tamen ruinis ſplendorem ofendunt duraturum, C vim non feriiffent, aut reges temporum coaſti injuriis, in heretico- rum poſteſtatem tranſtuliffent.

CAPUT IX.

Dt atgotUtoriknt IfauMitet effrlitxt.

DE negotiatoribus quos appellant If- makelitas, fi poſt baptiſmum ad le-

D gem fuam antiquam per circumeifionem rediſſe inventi fuerint, a fedibus fuiſfe- parati ad alias villas removeantur. Illi vero, qui inculpabiles per iudiciū appa- ruerint in propriis fedibus, aut «dibus remaneant.

NO.

β?*

n o t Æ.

ANUO

anno
CHrtill
". " .

T Ognitur de limahantarum feu Aurenorum filii*, qui ffitbiade five allefii, five ultro oblati baptixsbantur, f . dfinrie vero a confanguinei» fle affinibus feduâi, ad legem antiquam redibas* eircunxibosie cbniliiana ferra ejurantes. Hos itaque jubet a fu»« feparari, A per alias villa» diAribui, ut longa exiAente» a commercio infidelium , facilius reducantur ad chriftianam religionem. Qpi vero inculpabilM , >d e- aainime obno ii perfidus invenirentur & conflantes in Chrifii coitu, illi in proprii» fedibas, aut «dibu» maner* permittebantur . Nec minor poena implicat feduftotes, ut dido modo relegati, fit a *commere iit remoti fit jure negotiorum pnVaren- tur fit fortunarum tuarum detrimentum facerent. Quate if» fpeciem mitis hare pena vider» poffit, qUm fupe- rtoribus feculis hoc ganu* dolidi longe atrocioribus lupplicii» ferro fit igne iolitur fit expiari omnino tamen oro tempore , fit loco magnam ad coerendum vim habebat in io, qui rerum (aduram perinde ac vitat «(lima- bant , quam ex comme- co fit lucro provenire ducebant. Neque tamen dubitaverim in hujufnwdi filw edam poems fuiffe anionadvcifum, juxta confitut. ff. Leoni» imperat, qui tales luere jubet ren-» spoliati» confitutw tat. Decernitur autem l. n qui» ». G de apoftat. ut fi qui» ex chriftiano ludatus effcAus fecnleci» retibus ag- gregetur, bona ejus Filco addicantur . Hinc porro liquet abundaffe oilm (Jnganam hoc genere hominum, qui undique ex oriente prztertifim confluebant, mercimonio fit negotiatione vitam traducentes, viciffiuaque commo- dante»,- ut fime nofeas felicitatem fit copiam Ungari», pluribus regnis fit provinciis exterarum temper fuffecif- le. Hi tamen ficut vittu, it» hofpicirs ac domibus difimai, communem cum carter» negotiatorum caufam ha- bebant , lifdmque legibus politici» fit toro cenfebantur, ae interdum converfatione ad ritum ebriftianum tra- ducebantur, non altam in plerique horum rationem fuiffe dixetis «quam aliquando fuit Maurorum in Hilpa- niis .*

CAPUT X.

VCbriftianam in fervitio apud fe detinue- rint, ablata ab eis, libertati recidatur, venditoribus ejus pretium tollatur, & in fumpeum epifeoporum veniat.

Dt conjmio Jttieemi» it Cbriftitnem
w»/fcrww:

I Judxi uxores Chrifftianorum fibi af- lociaverint , aut aliquam perlonam

N O T Æ.

Conjugium inter Judaeos fle Chrifftiano» canonibus vetitum effe, nifi illi convertentur , conflatur ex concilia Romano (ub Z chana can. 10. Es quo videtur magna ex parte hoc decretum defumpeum. Item ex concilio Toletano IV. cap. da. Et refertur can. at. q. s. c. Judxi s. ubi dicitur. Judai qui chriftianas mulieres habent in conjugio admoneantur ab epifeopo civitatis illius, ut fi cum eis permanere cupiunt Chrifftiant efficiantur; quod ii ammoniti noluerint ieparentur ; quia non poteft infidelis in «jus permanere cojunAione , qu» jam in chriftianam tranftata eft fidem. Videtur hic canon loqui de conjugibps, quorum alter jam ex infidelitate emerit, altero adhuc in ea fordefcente. Mulco vero magia vetitum eft: ne fi alter eorum femper fidelis fuit, ad conjugium infidelis tnmfeat.

Ex concilio autem Urbanenfi refertur cit. can. aS. q. r. c. Si qui» *tf. Ut fi quis Judaice pravitati conjugali focietate jungitur , live chriftian», Jud*o, five Judxa Chriftiano mulier carnali conortio nufceatur : quicumque eorum tantum nefas admiffite dignofeitur , e chtilKano coetu , atque convivio , fit » communione ecclefie» protinus legregatur. Idem prohibetur lege civili. Ne quis t. de judris, fit coelicolis: fimiliter quod fpeAat ad alteram partem, fit Chrifftiano apud Judseum m fervitio detento, cavetur lage civili , l. Deo nobis jd. 4.] c. da epifcopis & clericis ubi : His ita difpofitis ait Imperator repetita lege jubemus , ut nullu» Judaeus vel rags- nus vel hxretirus fervos chriftiano» babeat : quod ii inventi in tali reatu fuerint , fanemus, fervo» omnibus modis bbeios effe , fecundum anteriorem noftratum legum tenorem. Idem innuitur l. l. c. Ne chriftianum mancipium ibi. Jutfxs chriftianum (ervum nec comparare debebit, nec largitatis, vel quocumque alio titulo confequetur . Quod fi aliquis Judaeorum mancipium vel chriftianum habuerit , vel left* alterius, vel nationis, crediderit ex quacumque cauta pofsidendum , fit id circumciderit ; non folum mancipii damno muidietur , verum etiam capitali fen entia puniatur, ipfo terro pro premio libertate donando.*

Porro in hoc capite non eft termo tam da conjugio Chrifftianat fit Jvd«», quam de detentione , qua Jud*us nxorem Chnft ani ve) allegerit ad cohabitandum illegitime, vel quocumque alio modo chriftianam perfonam in fervitio detinuerit. Quocirca par in utroque canone perna decernitur i ablata mmium eis libertate, quod fe fic affociaverint , vel fi pretio empt*, ferviverint. Ille en m tenerentur redire ad maritos, ver fi maritos non bsbenr, vivere inter chriftianos cum quadam capitis diminution* : bec vero ad venditores priftino flatui refitut*, vitam ferviendo exigere deberent , neque enim volentes venierant , fed neque alia libertate gaudere debent quam ante apud venditores utebantur ; poena tamen redundat tn ipfos venditote» «que ac in Judaras , nam ad neutros redit pretium, fed epifeopo redit jure files vel parochiam , hac coaftitutione . la eo tamen metior eft conditio vendentis , quod res vendita, eidem refituitur.

CAPUT XI.

B venerit parochialitn, verberibus corripia- tur : fi vero ille remotae fuerint, & ad ecclefiam fuam parochialem villani veni- re non potuerint, unus tamen ex eis no- mine omnium baculo ad ecclefiam ve- niat, & tres panes, & candelam ad al- tare afferat (a).

0c Mg/i/cnno *ttitcfritun in dirbtff Deleittitit it ttttit.*

I quis in dominicis diebus, aut in ma- jviibus fcctivitatibus ad ecclefiam non

NOTA.

(s) Reducitur canon ad ar. J4. l. ». D.-c. S. Step, addit Otro-Kocxy. *E»»d «■ betula jubetur wurf, pertut fa/tut, furtut balititM , v»/ rfpim wtetx prsbiferi , Nir fuit buurmut tent /titut» parti, fitd ut ptticicul Cbriftieituu ; Cr ut piui Vittar wufet ud ettletitut.* Eft prwteia lignum, quo te ecclefie» fubieAo» profitentur. Viget hodiernum mos ifte in locis non paucis, ubi Humerorum pietas nondum emarcuit. Ceterum oblatio panum a populo ad altare fieri Colica , ut per verba laera Sacerdotii , EucharifUa ex eo conficeretur, vetuftiffimus Chrifftianorum mos fuit. S. Cipria. Trail, de Op. dt Elea. ed. Colon, p. sCl. Nu. JJ. Condi. Matii. 11. G q. apud. Bum. To. a. par. a. pag. add.

N O T Æ.

Ajorss feftivitates non intelligit comparatione Dominic* absolute, quod jure maximum feftorum dic» poteft can. *Quad dit t. dil.* 1J. fed comparatione aliorum, qu» non tam ex vrrepto , quam devotio- ne pouli celebrantur, fit difpofitioe ecclefie», giadibu» quibufdam dfeernuntur in chore, non in foro fervam d». Majois pocro feftivitates hoc loco intelliguntur, qur in jure expituntur can. PreuamMMUrm 1. dtCt»- *rt*

Hi SYNODUS SZABOLCHENSIS. 764
 ➤ g. front difi. \$. dr L t» A* XcC ». es l. O»net die l C. defenu. later quas etiam Martini festum Hangaris ce-
 ..^{ti} lebcrimutu ceefenu. Qganqeam aliqu deinde eefueverum , ut trvs dies Rogationum, & qu.luor hebdomadis
 “J~pafchaHs , quibus succruere reftum corpora Chrifti, Conception a Deipar~, A quasdam alia . Quod autem ver
 beribus fubderentur, qui hie diebus ecceffiam parochiam non frèquentant ; myfter« nou vacat, ut letidem
 jB n9jMm raderentur, qui Deo fervire, * feriari a farvilibus neglxxiifeat, ac potius ex prava confuetudine
 Chrifti ingurgitare ie failli efient iunta ea qis dicuntur m r«», alartfuc fl. dI/. 4. Sunt autem vuigsre gtnus poena-
 rum ia Huncaria. effi e- non five capitales , & nqaivalens tufitgaimnt: aut rriam virgarum ex rite per-
 curffroni, multibus Olim adhiberi folit~, ita ut cum nen edent ad lupplicium defimati, non caderentur denau-
 dati , ac (polliti, fed proat duuaxat humi devoluti certos plagarum numeros indumentis fuis tcAi , nstibus
 exciperent.

Quod proteres , fi villa remote fiat, induleetur, ut villam unum tantum mittaat ad aaiochiale.n ecclie-
 fiam non eft intelligcadum, hoc tpCo eos excufatos fvrte a (aceo audiendo; nequo hoc ipfi a fligebant , ied
 Y ratas in fingatis pene villis habebant & alas, St Sacerdotes, fed Praeter hoc tenebantur adire concionem ,
 ptoenonem verbum Dei audire, quod abn fiebat, nifi in ecclesia aroc^iall, qualem deme vill« habebant
 fiagulam. Id ver* mpmis illis temporibus, magis utile videbatur ad roborandum in peitoribus fidelium Cath-
 olicam veritatem, quam G unius auditione mifi , ut huic fctiefacrent «eccliefi praecepto, de ceterovel-
 bos Dei neglgerent, fit diem otio tererent, cum revera , ut docet Auguftina, & refertur c«. . », q. 1. c.
 Interrege 49. neo fit asmw verba» Dei, gea* cerpar Crrr< Er fi non minus reus eft, qui verbum Dei negli-
 genter audit, quam ille, qui Corpus Chrifti io terram negligèntia fua cadere permittent ; (quanto magis, qui
 raro aut nunquam audit. Qjia de caula laudabilis illa eft ultio montanorum, ac priortnr Hungarorum pie
 tas qu* aqua religiofam ducit, de miffam & concionem in ecclefiis audire Qpe nilli deferbuiffet , ut plan-
 que tedio divinatorum capti , hoc tantum utcumque curarent, nec fi miffam omittent, rei efene precepti ec-
 clefii ; eaque de caula fallendi temporis breviores magis quam devotas miffis venati fu.dent, levera
 tot benefice, aut tam cito nunquam invaluiffent : neque enim tanta ignorantia obrepiffit, que invalrcenti-
 bua hmeffibus plures & fortiores occurrere vcimilet . Quod denique unus nomine omnium baculq venite pib»
 cur ad ecclefiam, de ties panes, candelamque ad altare offerre, fignificat pœnatn verberum, ea Penfione , e*
 indulgentia praeferipta, redimi. Qpod tamen nifi iufta cauta labefiet, in confequentiam trahi non debebat, fr
 procul dubio pluit plcAcbat pudor , quam culpa.

CAPUT XII.

A redimat. Si vero presbyter, aut clericus fuerit venetus, ab ordine defcendat, ui- que ad fatifsa&ionem.

A>c VmMraroue fxpradcfhritai dierttat.
 CÎ quis in his diebus venatus fuerit ca- nibug , equo careat, fed equum bove

N o T Æ.

TKÆEritovenationis nominatim fit prohibitio, qu., cum etioffis ftr maleferiatis ex fe magna fit illecebra ad J.VJL negligendum facrorum dierum cultum, quibus foli Deo vacandum, nec quidquam aliud agendum effiet, juxta Cev. Jejunia id. de confacr. difi.^. tum maximè per patentes Pannoni- campos denfarumque iylvarum re- ceftus, & ingentem ferarum omnium, divitemqu copiam, paratiffimam m horas probet occationem , & ultro vel defidel invitet, ac ftimulat.

Opare non prohibende venationis , f d fervand- religionis gratia editum hoc decretum & conftituta pcena , eaque fac mitis. Qpid enim aut equo uno cateie, aut hunc bove red mere apud Huntaros? cum utroque abun- dent. Cetera cuique liberum eft, quocumque aho dic , noAcque venari, dum lactis diebus (uus fervetur ho- nos .

Qrod autem , fi presbyter, vel clericus fuerit venatus, iubetur ab ordine defeendere, ufque ad fatifsa&io- nem ; hoc ell : interdiciuntur illi exercitia ordinis facri cujuscumque donec fe amendet. Quod non ell alienum a fferis canonibus, fifoa. inquit Hieronymus plal. po. creator cret, gura arcaSpr trat : (T fœmitu efe iwnuwar m Striftrifer latrit , aiiytta» vraatereat, fifeturei inniiaat ftrmi H-c H cronynus . Et tet rtur ce», gfea tr. difi. M. Neque hic obiici debent Eufthachius, feu Placidus, Humbertus St alii , qui venatores fuerunt j ac polica fan&itateclaruunt. Nrett (inquit author libri de nugis curia) Pletidut, «t/ Eufatbim ataryr «tmlem infigat aitm AÇ>atrat . nr> Jaru pfrututuraa tctltf* retint laati ; ce fatat finde ad Aftiitltiaat wam ip Pettit, O teier ti u fâBat trade at evaageliu yraduator. V. rum recte G etorius I. st moral, c. id ad al. lob. Nta ia re Met deffitt amid fitt, alia jaet tat-tit tfe gald fait. eaa. Ferra» it. 4ip. to Sed etiam Ambrotius Hom u. de quadragefima . ^erd yrndeti jr/enare yferibat, fir laaariare vœaithu ; alfaere tñn , errare feteait Refer- tur eaa. Quid ftrief >>. dI/. M. St paulo inferius : ^ga fatalii illa» frjaare, frairei ga» yriara dtatitio noa ad ecclefia» Vgitat, eso tiattra» alartyra» luca pergairit (fed fartem ceagregat firvtioi. tifpuat retie ; caei tradadt. fctm , fyhMftm pftafirat ; fermilM iagaa» fece» pertrtiit, fartiage »agh ad ecclefia» fefiuaatei, fir vtiptatitiat fait pectata acca>fiat ahraa, aelciem rea» fe fatara» ta» de Jaa deliBa, gaam de peccate fervorum eaa. Jfa patadi ij. dt. difi. M.

Ex his doAores deducunt, venationes faluofaa clericis nunquam permitti. Nam quardam alie font , quas videre etiam prohibentur i proinde multo magia dantoandi (unt clerici , non folum vetita facientes , verum iifdem St diem faensm & religiofum temerantes: licet, fi verum eft illud Auguftini , in pfa. 147. Vident botti aei veatare» , tileffaatar , tur miferri, fi le aon correxerint, far eti» vident venatore», videbunt Salvalo- re» <P comeifiabuatur, can. videat. 10. cit. difi. St. Qpanto magis fi ipte clericus Gt venator , hac fentkntia necellrtur. Nun abfimile porro turtle decretum de fervanda diei dominice religione, Divi Stephani regis, in loco offendimus.

CAPUT XIII.

B nx aliquis inftirrexerit, quod interfcccif- fec injuûc, judici difeutiatur, & illud a viciniis eorum omnino dcin veftigetur : fi io defpeAlone & contemptu apud vi- rum fuum effet prius, aut aliqua fuppi- rum fuum effet prius, aut aliqua fuppi- fle boc, fecundum quod rationabile vide- tur, dijudicetur.

I quis uxorem cum altero viro adul- terentem invenerit , fponte puniat ; /cio fornicationis illius prius orta fuiffet : de fe rationem reddat, & û voluerit, a- fiam ducat. Si vero ex propinquis feemi-

N o T Æ.

TTOc decreto non habetur, at maritus uxorem in adulterio deprehenfam interficiat, fed cavetur aurtaxpc I. Jk quid ageodom, fi id eveniat ; unde reAius legitur : fi quis axorem cum altero viro adulterantem inveniens ipote paniat, de fe rationem reddat, &c. Porro parv canonico non licet homini Chriftiano adulteram conjugem occidere, ied taetum dimittere , eam jt. g. l. c. fi quod venrrn. 9. Et Nicolaus papa qnarfirus, an. fi cu- jas uxor adulterium perpetraverit , manto ficeot fecundum mundanam legem eam interficere' reipond t : See- Ba Dei ecclefia imatadit aaagae» mafiringiuar legibm. gladia» non habet, nifi fpiritade» . non occidit. fed invitent Lega tamen civili permittitur fjuimodi vmdiAa. ut notat Panormit. cap. vettem ». de fpouiti. (T

7<7
matnue. nu*, R. dbi. on aurore hkrte > oot /esmasm/ *mxxtut* heveutrit> psae/ulrm badet eut aatlüt «o
a/in^i, ntt alloue r-str*r* trsrtsr reddere, /fdEcet l> aSu iizwrii.
Ceterum, fi leg* civili permittitur, et pater occidat filium, & fi mmo fovesuat jam committere, fed tantum CHairr>
leAo, < o* > waataateaa* l. e. quanto magia, g mantus uxorem inveniat non
pncparaioriis, fed in flagranti, vel ut loquitur Hoffienfi, CMMMSMwar> Mdrn cenat, qisando
jtitiffimus dolor animum subit atrociter; nt n^ < ethi> ft> > Mute vert, *Mtatia unru*, fm> fmri-
cidum *ftii*. Et favere videtur Nicotiau papa mo. j]. f. a. t. bitft^hrti j. Roc.o, flfi propter atrocem in-
juriam, mitius ap videtur cum ocrifore uxorie, ex bot decreto* omnino tamtn tenetur retienne faAi redde*
re, cur > fecit: pu>, fi foferiena fount, ad lkundaa nuptiaa tranfire permitrirar, fi fetu>, dobro procul, e>
pocn* lubriciacur, quom leges homicidia cooflituam, neape cap^ait, & quales infligi folent homicidio (quemad-
modum iura loquuntur) qualificato, ut non fufikiant illi, quas eadem iynodus confluaat, lib. a. cap. l. Qr
*M<ec r^g<ai>. j> gait, videlicet, *atraBa gladia jugulveret Soaincae, regali judieia tradatur* >* carrinu, EP
* < / j< dbw/aurar re tna, fcihttt: vnr<: terr*, fix* /rcrv. Ctide dw fartee drotnr njwiu jagalau,
tt're vetoftm, tr axerr /a/aZttani. St t^ro uuaaen faaulatie géant centum (F drier: fenfi ft> > mittar ft-
Acrietra, C* eram, alio decreto cavit, de uxoriibus m adulterio deprehentis, quod habatur bujus fynod. cap.
so. nwwuol: *St fur nuritni turmea* tp ada/terr'a dbprebudCrtS, *O i> ft^Kn cufittitit, athiri tctitini*-
fite can <: j> ptrwteetie tmfaualar: gua pera&l, f^otr ram Voiami, reciftaf: / /war, yaaadu Btrifarvr.
atm, laua/r rermaneaut.
Porro & penes non ex equitate, ét ut delinquentium errores corrigerentur, magis quatuor vitorum
Hungari inflicti sunt, longe sane atrociora fuissent adulterarum lupplici: quod apud eos fi unquam alia,
adulteri crimina prorsus videntur abonnablia, quamvis omne camis v tium: natura quodam modo infito
odio derefrntur. Nulla apud eos metetneum poofibula: nec norunt estufationes qufdam, permittenda nimi-
rum minora mala, illi evitentur majora, dum etiam minora fint contra legem Dei. Quin, nifi minora favere
puniantur, exiftiment hinc fieri gradua ad mapra, corn fi minota fpernantur, majora etiam fit aufura ne-
qu ilia.
Et fupinam arguunt negligentiam magi Aratus, qui minora non coerceat, ut majora negligentius curet. Im-
pletatem pntterea putant quorundam religioes» (fi tamen religio efi) qui moii mslint, quam diebus ab ecclie-
la venti> carres comedere: cum interea ufdein, At qmbulvis alna diebus fornicari leve ducant: quafi Chrifti
praxeptum minus, quam ecclefi* fervandum efi. Laudator porro ab iis aelus Andres II. regis, quod Regi-
nam conjugem, a quodam procerum occiam probarit ca folum de caufa, quod illa, hujus conjugi adulterio vi-
litate jimbuerit occationem.

CAPUT XIV.

AÇI qu'S Kalendii presbyteri fui, &
fratrum licentia iubtraxent, manum
Dt fuhrafluiH Kiltndarum abffitt liantia, cam, cum qua fraternitatem promiCt >
decem penfi* redimat.

N O T A -

/"Onfueverant olim gentiles main faperilitiofa facere in Kalendis Januarii, que ractotes Chriiliani, ut ple-
roque gentiliu ritus, religione quadam focmare, & tublatis lupeltiliofis, ea, qu* nullam mali lpeciem
prolefererebant, Chriftian* faens longe iselius, & decentius aptarent l m ns tamen quidam nimium conati,
quidam fubinde paganorum more admicuerunt, launo. At viriditate arborum domos cingentes, menfos dapibus
onerantes, per vicos, flt plateas concionM. & choros ducentas, & pleraque aha ferventes, quorum fit mentio
<... AT... freer *ff. Cat. ad. f.f. Item, cma. B> O id. t'W. Et allfail rtiat plat mot*, ut dicit Zacharias pa-
pa in Cone. Rom. cap. 9. p>pcer netro* <*>... fatieatet.
Contra b> Oc plura alia, referuntur aliquot canones dr/. 44. ex variis conciliis, maxime vero ex Nanatenfi
deprompti, quibu' illud demum effeAum, ut abolito lupeltiliofo ritu & religioni Chriftian* haud convenien-
te, retineretur, quod bonum. nimirum, ut diebus dominicis, & ptxferum Kalendarum, populo pan* benedi-
Aus dsretur / Clerici praeteres convenienter menfam communem haberent. Id duabus de caulis videtur fsAum;
ne icili>et. qui more antiquo lifdem domibus, flt menât utebantur, fepttrati deinde, a mutua cantate defue-
fecerent, nifi interdum una >brie in Domino reficerentur. Et pr'terea cum dies Kalendarum (olemniois ca-
beisntur, par erat, ut funAiombus ecclefiasticis una infittiffent, quo facilius ad eafdem a meridie redirent,
non long. ab ecclesia abeflent, fed prope ex mftitutO convenirent, ac pranderent. Hunc igitur morem ab an-
tiquis receptum Hungari quoque mcsbyferi religioie fervabant, fobri: tamen, flt bonette juxta p>rcfceptum
cap Ivando aercM, & fuadr prrMgirr'*/. 4<. ut fcilicet poft peraAum divinum minifterium, ad neceffariam
calatnmam nun quafi sd plenam tefeAionem, confiderent, ne aliqui gravati, minus prompti, flt tempeftivt
demde as ecclefiar, redirent, neque tamen prohibebantur domum luam ire. qui vellent. Ira enim pragfcibil-
tnt dAn capit: *P>rtitit comital, fw ttatafrat*, peocas cams thantate l> daur- *frain* />l /xxxi tant frainhat
frottât *O fniali fagalti tchric fatioat*; *O *aali>t ultra urtieat vttrat ftalit>* m> tuttiagant, *O pt ad n-
tenai reOtaut*.
tind etiam colligimus, hanc refeAionem non fuiffe ex lymbolis, qu* vulgus *tautafalla* appellat, prraAam;
hoc emm prohibetur in concilio Satdienfi *ceu. *g. flt refertur d>A 44. nau apartat: led per vico>*, pro fingulo-
rum "rrsbyteriorum facultate, flt caritate exhibitam. Quod ergo hoc decreto fancitum: *Si qui dt Xalrudt
trtitim fut, O fratrum lctutiu fuhrrarit, utauum, tuna qua fraitruilottus p>ntitt, dectut fenfi redimat*;
Hunc enum baet: fi quis de numeram fratrum aliquid efculenti, vel potulenti lubtraxiffit, nec in dotro
frains iut cum <teris, fed alio ad quemcumque tandem otum abftulerit, huic decem *penis* redimenda efi ma-
nus, hoc efi: promiffio ipla, qua fraternitatem conteftatus efi; quia emm p'omiffio more antiqto (qui mos
etiam hodie purimum ubinet) notiffimum apud Hungaros fieri folita efi conventione m manum: ideo pro
manu, hoc loco accipitur, flt differt a juramento, qu* digitis, aut manu lurtum ercAie, vel a presbyteris
t>Ao p>Aor< fieri cirtituevit. Qu* autem fuerit illa fraternitas, facile occurret, fi fimilitudine quadam, vo-
cabulorum drduftum putemus ab ns, qui vulgo Sympofii fratres olim dicebantur, flt per vico> convivia fibi mu-
tuo exhibebant, alioqui p>culianbu> urbium, flt locorum muneribus deputati: nifi melius exiftimarc liceat,
non <nn but presbyiu** , fed cerro quodam Ordine leftis conveniffe munus Kaleadarum exhibendarum, quibus
erum negetis quodum major* momenti agenda cum incumberent, idcirco fidelitatem ptomiffam exigerem,
inrum nomen apti finrbant. An fortffe fratres dixerimus, qui peculiari quodam infittuto In regione profi-
cerent, & *pietsu vacarent*; quales bode vocamus aut Sodales, aut congregationum varlis Divorum nominibus
lrfc iptarum t>atre>, qui tamen non lymbolo penfo, leuex fua facultate in ordine viciis tu> Kalendas exhiberent,
non leiu> ac filii Job in orbem convivia.
Subit hoc loco. orcalone Kalendarum, illud etiam fuiffe Hungarorutn ftudium, flt fortffe preripuum; ut
ad meunns cujufque m>nfis Securiu hac le pietate obarmarent, periculis temporum obviantes; ad cum fere
modum, quo t>odieque Ro>n>, Kalende Auguftalcs lautioribus initiantur epulis.

CAPUT XV.

B ÇI qui* io dominici* dieboa, vel in mi-
loribut feftivitatiebus ecclieûam neglig
Dt ntgliftmia fpinitatcut <l x/orfow. gena mercatum frequentaverit, equo ca-
reat.

CA-

ANNO
CHRISTI

CAPUT XVI.

Př 9tgligau! Daatütàtè étcì

Aql quis die Dominica mercatum con-
stituerit, praecepte Sanãa innotuit, ut
ficut conftruxit, ita destruat. Si autem
quis renuit, quinquagintaquinque pœas
iolvat.

tt 0 T A.

EX utroque capit. «Iacet, qsam religioſe Domicum i* n , & Grta majora colere Miti ſiant Ungari , M
pnaepue Dominici diqi cultum atom es parte fanAum cd« roiueruM , tu rra mercatu» quidem adire ,
netligendo eccleſiam, ne Ssm conticueee laeſerit.

Eſt aſtem coſſbtiaere mercatum pro regiona uſu taberna fe* officinat mercium vendendarum , ſt m nun-
dini» (olet. five in foto, five circa eccleſiam conſtituere. ot ea ratione mercatore fu* ſarilia diftrabant, (i
a frequentantibu» eccleſiam prmtmari videat ; uem cum nunquam froeueuore» coeant populi, tuam ad (a-
era, diebu» ſeſt» coldnda, ia ectoſia, hinc nundinationum parata fe »Aert occaſio, 6 circum taberna locant,
rrt pateant venale. Qj»a de cauſa, com plure» olim contraureſt ancillarum . cutioſicgtſeſeAandionait, diei
venerationem nagligeant. Proinde rrae hia decreti» cautum, ſt ſtercaium frequentante» , & »4ec eccleſiam
négligente» eque luant. Mercatam vero, ieu taberna coaſiraente, ſuo damno deſtruam . »n: quinqutgiaca-
quinque prnla ſolvint ; at bine mtdligaa, cum major eactdue majoti pleAatur ^s,»a, equam unam jj. pen-
ſaram pretium apud Ongaroa baud aquato. (-)

(-) PtnTa vani fuit ponderi. Vide Glori. Du Prrfoe. hic qo. denarioa non exceſſit, accrevit ad too. dein no
den. Perna proinde gt. penſanao, (upputando per qa denano* ſngulam, erat quoad Eorenum ſtben. ion. den-
nanot, vel da ciuicifera valeatem, mulAa a», ſlutaorun. OtroJtacay, vir lape, nec line laude memoras-
dut, ff. peniat, ad quatuibr pondo ſini arasuti elevat. Sed qui» credat bonum rua colenti, wl egeno ſt fe ec-
cleſie officio luMacerli, bine totam ſeiffe Impolitam/ Mallem dci ff. peniat ea vocabulo Prae Denarrau .
Quidquid deinde Cerota: l- & Ladovien: l. ſtatuenat. Eruditorum In gratiam adneAo e» Mſiao nOſſro: Fru
Ū. Metiae Zekſl Cœaicae anſrr (Agnenſi) eitſm, Peter Mvki Aſſi, de pſeffiate atd'a Aleaa-
fyen, Mictaeli Tar4< CP eeMi tomrw »dan* wute, malagi ejufdeta pr: cewam 0* Ingraſetrtfiw Arreu No-
ve Moneta, jſarvMm feruMide* per cratara denario aovea computando vandtdiflot, ſt reliqua. An. 1417 Iſiud
ad rem numanam propiuq; Belg Dei gratia, Etc. Deed bq/prte» ſqlrti dr Berrep . CI ad rem fwmizi... pr
firraau ſlita , trt pee tnbii , pea didewl , ſfr ſnuuitt , »eatMtrm quindecim denarie
tonate* diter (cerMtr. An. ttpq- demum & illtd. Nitr /reter /ecadm , (ſt Martuu ſaf.
ſfririfitu »Mrcer pramptariM- drſererum , pertem ie graſir BaMNea/rim, partrm ie Utit , cam
deerm prn/ compartend. ifotvtrc , dſiaa tpt.

Es bn, ſit ſimilibe», peniarum valorem, vita coaut-, ubi Mai»um accreverit, fide diplomatom produce-
mu». PETEIFFY.

CAPUT XVII.

De kaſritihie aëaninuhiie elerieû.

Si quis hoipes clericus in hanc patri-
am fine commendatiis lireris epif-

Bcopi fui vénerie, ne forte Monachus, «c
homicida fuerit, vixque alicujus ordinis
fe confciTus fuerit, iudicio, vel teſſimo-
nio diſeutiatur.

N O T A.

Eia deeretum contra clericos & religioſos vagabsados.

CAPUT XVIII.

De toheritttia tltrittntm

Si quis clericus in patriam iſtatn re*
meos , alicui epifcoporum , ve! Co-

Cmimum adhelelir, & eum Dominus fuus
bene habuerit , & fecundum quod cnm
eo convenit, vel traâaverit, ſi diſeedere
ab eo voluerit, nequaquam diſeeder, do-
nec prius de injuſtitia ſibi illata audien-
tia regis declaraverit.

N O T A.

CAnop loquitur es decreto Urbani, de clerici» Acepbaht, qui curli» adhbvebant ; an vero in hoc decrero
Ltditlai, de id genu» clerici» agatur, hic inveſtigadom eſt . Verum cumſupenoridecreto , boceſt XVII
ut hoipes dericus», ſine commendatiu» epifeopi literit vemen», ne forte monechui . aut bom»c>da ſit , riſette
ahcui» ord<n» fe eſſe conſeſſua fuerit, iudicio vel teſtimonio diſeutiatur, nihil aAum ſit , nunc riammabt-
tur. In hoc itaque decrero non videtur agi, niſi de clerici» probati», qui dubio proco! , fuorum fuſeriorum
facultate, adherere ſolabant epifcoporum, atque etiam procerum ſequit.aula, ut illi» a faceib* , vel confeſ-
fiombut effent, thaque munera, ſuo ſtatut congruentia, itaAarent. Hi porro, quia adhmrebant parti , A
iliprodiit five m perpetuum, five in tempo» (hoc enim ſignificant verba illa : /mmdnm ſſad rum caoetru» ,
*el t<dl<oerr> , nam traAte eſtenſa reum deatra, data promittere, vel ſpoodc.e bgnificat) hac inſtiam de
cauſa non poterant (ponte diſeedere, niſi tempora exaAo m paAit ; & fidei date contraveniente ad ptdicſm
trahebantur. Si tamen omnino diſeeder volebant, tenebantur aauſtm driceAua eſplicara, cue csm vere ver-
labatur in offenſiooe, & injuriit accepti, ad regi» tribunal deſerebatur cognoicnda . Tum 6 legirimt erat,
facultat dabatur abeundi : ſin minui reconciliatio regit juſſu cum ſatſaAiorie procurabatur. Dum legi- dbaer
reſt ei&fhte àclaroent : non mtelliga de iudicio regi» lakali, ſad de Senate eerieſi»t*0 - tagrad cogno-
ſcendat clericorum cauſa» inſtuto, cui rex etiam ſubſenbebat. Ita enim ſieb<t t ut tum epifeopi, tum procu-
res , quibu» id genu» clerici adhaerebant, iudicium ſubſerfugere non poſſent.

CAPUT XIX.

De ſprtttoi" pnſtiwum tctſſ/ûruai

Si dereli&A eccleſia , villani ad alias
tranſierint , pontificali jure , A rega-
li mandato, unde tranſierint, ibi redire,
cogantur.

Clacii, GetteraL Tora. XX.

D

CAPUT XX.

Dt antiùn to ajttJKVH itfttbnft

Si quis uxorem ſuam In adulterio de-
prehenderit , & in iudicium ſtatuo-
rit, fecundum iottkuta canonum poen-
tentia imponatur, & peraâa penitentia,
Cee ſi ma-

cr 71
maritus voluerit, iterum recipiat. Sin A fub commendent. Similiter & San&imo-
autem non, quamdiu ambo vixerint in- nialcs ia monasterio /ànâimooialtum .
quisti nupti permaneant, vsdefupcriuscapJCiIL

CAPUT XXI

*De trccurativnt ^Akatum erga frafrtat
rptfrfc.*

Abbates fecundum decreta Patrum in
procuracione epilcoporum fuorum ,
in cuius territorio font , humiliter per B
maneant, & non feme! in anno , fed
semper monasterii eorum epifeopi vifi-
tene, regaliter vitam, & convcrfationem
fratrum diicutiant. Converti monachi ,
cui monasterio volncrinr, fe cum rebus

(«) Mooachum ordinare, idem, quod farro velo induere, Deo confccrarc. PETERFFY.

N O T Æ.

"XTUIU hir certa pana conftituitur, fed arbitraria: neque «nue putandum eft fuisse Ladiilai tempore adboe
IAI plure» Hungaie», qui nondum .ibjurata infidelitate. paganorum inilituto viverent, ubique enim A fun-
dat* Chittlunorum ecclt..» . A facctdotum collegia, nae non frequentia monachorum cfrnobia vifebantur :
fed fu fe duntaxat quoidam finiplice», qui nondum pl«M dedoAi omnem vanitatem, qua majorer fuo» imboro»
iufie acceperant, nihil le in religionem peccare cxiftimabanc, fi juxta puteos , gentiliu ritu f,micarent ,
hoc eft : lupeilitionem gentilem reerartestarent potius , quam exccrerent , diftalque oblatione» exhibeicot : quod
lane fi ex mu & rel.gione impia feuftrnc . flatum acrobicua poenit fubdendi erant . Neque vero facrificandi
vocabulum, boc loco vittimam cciam fignificxc , fed qeacumque munerum obiaronere juxta Socrati» Euti-
Shrone inteiledum .Qjiocirca confunditur, vel ptnnde furntur «um oblanonibu» ad arbore», fonte», lapide» ,
lc. Qu» quidem oblatione» quomodo fiebant , « cur ad arbore», fonte», A lapide» : jucundam & cunofam in
vamtate habent confiderationem. ab hoc loco tamen alienam. Verofim le quoauc videtur base l>gtm nen tam
pro Cbriftiani» fubditia, quam pro infidelibus, begutioium caufa in Hungaria degencibut, latam efle, A publi-
ca fupcrftitioei» exercitia iia foille prohibita.

Capud dominos , ad priorem ecclefiam
fuam redeant.

CAPUT XXIII.

A Jamtient frafriaruuc rerum tctitpa alicui.

Si quis res foas , aut prxdia, uni de-
derit ecciefic , nulla interveniente
caufa, fubtrahere ne audeat, df aliis da-
re.

CAPUT XXIV.

Dt inventione rerun» tultiaflitorum .

REs ccclefiarum ubicumque invenian-
tur, five apud ecdefias alias, vel

CAPUT XXV.

Pc thfligentia fidelium etdtrtttrum,

Si quis dominicum diem non obferva-
vent , & dies feftos non fervaverit ,
aut quatuor tempora & vigillas non je-
junaverit, aut mortuos fuos ad ecclefiam
non fepelierit, duodecim dies pane & a-
qua pxniteat, in cippo. Si Dominus ier-
Dvi fui corpus, aut villicus paupens vil-
lam & bofpitis ad ecclefiam non detule-
rit, tantundcin pscniceat.

N o T A.

AUT magna luit pr*latorum religio, aut nimia fobditorum negligentia , quod toties cavere oportuit de Do-
minica , & diebu» fefti» celebrandi». Quotie» vidimus & a rege Stéphane, A in h» Lldittlai Oectetia fu-
aerius cautum , ut motito tranfgreffortvt tanta pana coereri debuerint quanta m ranoribu» deli&i» , verber-
but nimirum, maceratione, inedia , A cippo: id fortaltt ideo faftum, quod hia piatcipue diebu» , vacui a la-
boribut ingurgitare le vino, A cibis infarcire folabant ; ptoinde meritoptna deliftorefponebar. Quod demor-
tui» ad ecclefiam fepeliendi» ftatuitur, juxta coofuetooan morem Chritliinorum . qui jam aliquot ante freuffi
cooperat, pircipitur. Olim, hoc eft a primitiva ecclefia. Chriftiani »n «rmeterii» fepcliebantur . In ecclclii»
nemo, idque habetur C. «■ C- 4e ferril. ftelef. Mrava .dpvfo/anra», U<7 av«z lyra» /erfea» bvaaaao ra>perSvi
cjrli.iwrt eft tuutfer». Poftca martyrum duntaxat reliqui» ne injuri» paieant , etiam «nult» redempte , &
abduiffimi» ecclcliamm loci» condebantur, fubindv ad mani» urbiu extruAi. fuper eorum corpora fwatotia ,
reponebantur. Quod , ut alla» dtximu», magnum m li» pfeidum tdervf. tiofble» inffiltu» fideie» collocabant ,
experientia doAi, quam Deu» ob Sanctorum merita , piorum vont favorabilij rtet , M enim, de rorum reli-
quis , qui beet martyre» non Cuiffant , fanAo n.hilominu» fine quicficent», miraculi» etiam corufrarunt , fafli-
tatum- Antiquorum prom Patrum inffiten» h«c fynodux confuetudmi , A oflandeni quantum a flent locis ju-
ventur pod'mortem , quorum peccata funt remiffa , juxta ra que decent Auguftinu» & Grggorw» Ij queff. ».
qaiSei ru» gregna. An» efituantru . Merito banc gravem pro tempore pernam conftituit , qui mortuo» luuc &
ecclefiam fuam non fepeliret , Idque extendit ad domino», qui fin vi cadaver neglexerit, & ptaitre» *d vilhco»,
qui pauperi» ad villam, aut bofpiti» corpus ad ecclefiam non detulerit. Quo decreto triplicem correxit abu-
tum , nam nonnulli antique tint loea fepohur» fibi deluebant in falitibit A neinonout. aliiqut circa fua prw-
dia locis non facti . fuperpofito deia tramlo fteno crucis, A tello anod pluviam A nive» arteret . Eodem vi-
co frequentes iubmde, « ftati» diebu» conventvbant affine». & confangumel, cum amcl» metneriam defunAi
celebrante» , A poff epula» ibidem fument» A reliquum diei cantionib» ad rem compofitit, extrahente». Un-
de periculum itwxuocbat, ne fuceffa temporis iu luperftitioem quamdam, quat tempore Auguftioi lo Africa
vige-

77. **SYNODUS SZABOLCHENSIS.** 774
 J.— vigebat, dewmreet. Alter abafus «rat, qaoq *»ami fua fampibus patentes, five gon dignati hasr »btm*
 C-»" fervf* ratw. Carrea pmfertim. quos « «redite, ft agru habebant, eodam plane loco, vel no' procal ab
 — . 00000 Ulla, fine elite faerie nrremoos cerabacc fepetiri. Tertii erat aboie». quod vlliei qaoque, boc eft, qui vli-
 AJ4NO larum lee prasdioram cor- bababaat, ft vwigo tseonoma, ft msadataril vocabantur, codcab «lane exemplo
 CHFU3n Mugena villaaoeum, qui domino aot fubda, aat ascerede rivabam, aitaande coeduAi, interdum peregrini.
 «»*» & bopites . harem, inquam, cadavera rudi, « loco non (acre fepeliebant, fi prtaerum longius habitarent ab
 ecclefia. Hat faite ratioaes dtAi decreti ex quibufdam manefcriptis accepimus.

CAPUT XXVI. A laborantem aliquis invenerit, ne feanda*
 De lebenbeu Jttdeitnt «a fiftntetibut. liscetur Chiiftiaoit, cum quibut infini-
 SI m die dominico, aut aliis majori- mentis laboraverit, illa amittat.
 bus feftivitabibus Judaeorum aliquem

N O T A.

TUdaatM, ut paffim, «ta ia Hungris quoque ab initio babitalls, A legibus regni ia civilibus vixiffe, hinc l-
 J quet; quemadmodum de alia infidelibus negotiorum caufa hic apentibus, alibi diximus, mil quod h- fl-
 erificia lupertitioia vetita, ill- Judaica religio fic permiffa l- ne tamen ChriAiamta fca adahaetur. Qgare
 etfi Judei permittebatur publica eorum feffa colere, juxta canone Qw filtra éif. qfl. nec m Chriftianorum
 feffa colant, cogendi funt i ne tamen religionem foam exercere v-deantur m contemptum ecclefi- merito bec
 ill- mulAa imponitur. levi- quidem. li lo fe coofideretur, led molefta ite, qui fernlem. ia modum, ut Judati
 habentur

CAPUT XXVII. B A Bbates, de liberi g fuis, dent deci-
 pe decMVarimc likrin» tufim. <ZjL mationem epife opis (d).

NOTA P B T B R F F Y.

(a) Erant ut in alite regioeibas, fervi. ecclefi», ft monafterii obnoxii. qtroe epifeopl, abbate, reflore-
 pro meriti libertate donarunt. Sic Came! \$-/ sd rr«cd»o. O-»* l-» «Metfe- \$. Merite ée ^eJieeb, r- ne
 «eu KerrAam, cmtafie p»»dz-, O'r. ET feront. eetefyt, n*« umaaaul, <jt- jeret» saag. liberoa a fervitu-
 te, minifteno demefiro primum, dein ecclefie addicebant; decimum quemque, p« oeter- meliorem, ab epi-
 (copo excolendum, ft ecclefiatxm ofiktia aptandum pendebant. Ahi pet bbroa, fundos nobdium delertoa.
 abbatibus dan volunt.

CAPUT XXVIII. Cidonei telles, jurando jure probati t qui
 De uflatu judicii fini, ve/ of*-. & innocentis innocentiam, & e contra
 culpabilis, culpabile perhibeant. Presby-
 ter de ferro duas penfas, & de aqua u-
 Uoties vel aqua, vel ferro judicium nam penfam accipiat (fi).
 Q faaum fuerit, interfint (ibi tres

NOTA.

(1) Edidit Ct. Bellius ritum explorandae veritati, feu «idiciom ferri catWentte, ex libello Antio iff@. Co-
 loivari, fan Claudiopoli primum excufo. In De l. Menu. j. Adpa. ad Hifi. Hong, ft notis ex Glodario du
 Freine, Codice lons patri-, vanique fubfidis non copiefe minus, quam erudire illuflravir. Prmmomtionem
 eo in libello leAori (criptam optafiem, recens editio adiectflet, demptis pauculis, Calvin-, ft Lui hen dogma
 inuentibus, per Typographum intrufl-. Neque intucundum nobis accidit légers, quo honore libcilum noflrum
 ad fe perlatum atfcerit. a Rolando, & Nagy Mibaly confervarum arbitratu, quem Petrus Pasmanus m Ni-
 colai Olahi erudita fupellefile inventum, bibliotheeulc noflr- reliquit. Adell una MS. mancum licet. dc eo-
 dem ritu, feculi quartidecimi caraAete expiAum. Plura de hoc judicio tern apud Gonatiea «l l. f. Tlt. jf.
 Barbofam, item Del Rio, Difquif. Magi, invenies.

N O T A.

HOC tenus iudicii prohibebatur canone: Coafelmfi a. f»al. j. quem trecentis fere annis ante condidiffe
 perhibetur Stephanos V. fcribem ad Umbartum epifeopum Moguntinum. Nihil tamen de hujusmodi cano-
 none condito invenio a Stophano V. qui feptimum pontificatus menfem non excellit, maprrmqe pattern lti-
 neie ad Ludovicum pium imperatorem vifendum, in Gallia conficiendo, confumpfit. Ut autem hodie tails
 purgatio in ufu non iit, mulus cautum ell; olim tamen frequens erat, ft flepius adhibitam a vins probatu
 legimus.

Ac, ut nihil dicam de Patro Igneo, qui Ignis indicio probavit archiepifcopum Florentinum fuisse fimonia-
 cum, ft limonia cathedram occupalie, idcirco igneus diffus; bujutmodi item fudcio Hen'ieui imperator lan-
 Aus, lubmovit adulem fupcionem a fanfla confuge Chunegunda; huiufmodi ft S. Pandulphu- damnavit wo-
 rri adulterium: quoniam ifta non m aquam ferventem, fed frigidam brachium immergens, miraculo. ufque
 ad ofla exuffit. Plura omittimus. Certe quemadmodum ab illorum temporum confuerudine non hlit alienum,
 a presbyteris etiam religiofis, innocentiam rachant- fumptione probsc, Ita neque a laicis candenti terro,
 vel aqua ferventi experta; quando fcilicet altero affirmante, altero negante, veritas alio iudicio cngnfc
 non poterat. Utrifque exmpla habemus, prioris quidem in concilio Vormatieafi provinciali, quod celebratum
 fuit anno tot. fub Adriano II. can. l. pofteriori- vero in concilio Salegnftadienfi. foas. (ub Iteneddlo papa
 VII aha. VIII. canone 7. Et refertur uterque cauf. a. q. f. can. ad. Si cpi/cape. Et c*- aa- Imcrm»et- e/.
 Nsc ignoro piliorem prefertim canonrm tanquam evroneom abrogatum, quod notat doflo» Angelicus in tertia
 fumme parte quarti Sa art. do. Verum quod in ufu fuit commemoro, ne decretum fynodi Asnnonice. trgis
 lanfliffimi praefentia honorat-, prater exmplum. ft do&rinam iancitum fuisse quis exiffimet. Quia vero mo-
 nomachi quoque ufum, ad dirimendas ambiguas lites, ft innocentiam cognofeendam, frequentem fuiffa nemo
 ignorat- etfi lege primum civili l. eic. C. ee itaéieurrd-: tum demde fage canonica taaf. s. g. j. te». Mf
 tuatMbie» as. prohibita fuerit, mbd tamen adeo profellum effi, ut e medio tiddleierur.

Nam, ut mittamus concilium Bavancum fob Adnano papa l. celebratum anno 77s. qond fuit ante fupradi-
 Ann canonem a N coleo l. conditum. in quo cavetur, et acquittat ftni, ce- auejare los, / «eierrri, pe-
 er- locet, eatriTua- ad pugae- aéveniet, ut inquam, bafe Omittamus, in Hungana adeo hanc confoetuOmem
 obtinuiffe olim, ut iudicio «quivaleret, teftantur piales juris confulti, ft inter filps Signarellus ds Hnmodels,
 qui tribus ab hinc «culis floruit, feribit in Coni. O. generalem h.nc confuetudinem ad foairnpora fervatam
 effe: ft narrat eventile inter duos Proceres. non tam, ut videtur. eognofcendi. quam honoris caufa le provocans.
 viftori, cafiro quodam, cui nomen S. Mae-. in prarmium confituro. Dum in gongrbdia alter humi
 affligeretur, mox viftori (e fubd'it; cum veto alter cfdendo abftineret. ab eodem, qui viAum fe finxit. me-
 mento cccifu» eft. Unde qu«t; quid juris fit? & an huic precario, ut fic dicam, an potius dolofo viAori

77i
SYNODUS SZABOIXHENSIS.
77i
premium decernendum fit? Sed nullo alio teibmomo probatur «freaciM hoc doetlomm iudicium fervatum effe
in Hungaria . quae iplutinet Math* primi regia ediAo, qui de to ca parte toUeodo decretum ettidit, Mqoe «
tamen emero authoritatem ademit. Habetur in Decieto «. art. it. m kuc fatiaes. * "T"-
CHikiti Q"«
»»» I n durlloru dimicatio eluime bine iode fraudes coMMiti potiunt, raro ewm illi, inter ques illuti
li» iudicium, per le ticcertant, leti Rg*«e coniverint qui nonouquam dono, favore, & pramifficorruptun-
cur, flicque partem fuam, quantumvis iuftam, quaneoqmdem non ipfimet decertare coafuevtrunt, fuccumbere
patiuntur. Quire ftatutum eft " quodamorodo illuti iudicii aenus, extra hoc regnaro la muodo laxaudrtutn, per-
petue aboleatur. & in faAis pocentiisls, junimque poffereonarionia» fieri nunquam debeat . Duellum fiqui-
dem, tunc folummodo fieri deberet, fit ad hoc ordinatum extitit, quando oouna probatio deficeret . In faAis
vero pcentianis. vel poMefronaria, parte pecbatiOM* femper habent r ftt etiam aliequin iudicium Cue ii, ad
curiam regiam mihtarem, fit non ad fedem fudetiariaro pertinet. Accedit, quod in indicit perfonatis prafrn-
tia regi* majfttat» femper intertffe, literas etiaro figiliare debet, is vero ut plurimum fpiriuualis effe ronlue-
rit . Intererunt etiam archiepifcopi, epifeopi ; fit piaret alii fptitua es ; fit idcirco non convenit, ut in fede
iudiciaria dualium decernatur. Proinde bis fit pluribus aliis bonis telpedibus , rstioaalibuffue ex caufis hoc ju-
dicii genus perpetuo aboleatur, A nunquam decernatur, mfi in cafibus , in quibus omnis pioabro deficeretur
fi folui a fido in itinere (poliaretur nullo fpeAaote, vel quidptam alter alter fine tclimonioaccommodaret, auc
aliquid ad ferret» aures diceret, fit alter neque fpolium, neque creditum, neque verba prolata .probare pof-
fet. In quibus cafibus bujufeddi ducliem decerni quidem poteft, non tamen in fede iudiciaria , led in curia
militan regia majeBatis: ad illam fiquidetn, ut pcefertur, fit non ad fedem iudiciariam ajumodi genus iudicii
pertinere plane dignolcitur . Hase in eo decreto. Qpss tamen in loco expendenda font ; he enim juxta tempo-
rum fierem , de Lsd»>1- decietis apmas anno toy*, edicis, cum illa Matbitc regis gpg. poff snms condita fint,
hoc eft. anno iglti. Quod hic fupereft, io hoc etiam iudicio ferri ,fic aqus , jubentur infertile tefles probati,
qui de innocentia vel de culpa jurare debebant, adeoque iis auditis, iudex innocentem abfolvit , vel rem»
rotderantvit. Qui demum presbytero, de iudicio quidem ferri duas penffs, de iudicio autem aquss unam pen-
fsm loivebar. non id fa Bum, quafi presbyter iudex eilet; verum ut id luci ecclef» accederet. Quamquam fi
jud.cium fpirituale erat, fit ecclefiaftica tura concernens, ut Mathi- regis decretum videtur innuere , presby-
terum quoque iudicis munere funAuta ahii vetat. Cur autem minus penderetur cx aqu*, quam ferri iudicio,
ratio eft : quia boas facilius erat executio, ob levio» caufa cognitionem .
Simile qud bibetur in decretis Colcmatmi regis, ubi ridicule icholiaftes per iudicium ferri , intelligit ptrnsm
compedum ; per iudicium veer aqua, ut reus aqua alatur ; cujus contrsrrium, vel ex lib. g. decretorum Ladis-
iai C. t. De Centurionibus fit Decenrioibus, ubi de iudicio aqu* loquitur, conflare poteft.

A CAPUT XXX.
CAPUT XXIX.
Dt dtimetune liheront*t & dt tumuifeti*.
Dt ttlehretleat wffit txir» ttlttftta.
nt ttncntein ttcltjiit ftfla.

N Ullus presbyter audett miffam cele-
brare extra eccclciam , nifi forte i-
tineris caufa , neceffitas cogat eum .
vero a comite fuo coa&us fuerit, quin-
quagintaquinque peniaa lolvat. In irine-
re vero divinum officium celebrare liceat
in tentorio.
E Plieopi de liberis accipiant decimas:
liberi quoque, cujuicumque epifeo-
pi po, vel comiti adhefetint, ficut eis pla-
cuerit, ita habeantur, falva tamen liber-
tate. Qui autem pro animarum laure li-
berati, mancipati fuerint , eo tenore ta-
men, ut ecclefiaf ferviant, ipfi nemini ,
nifi ioli fibi presbytero, admmitrcnc. (t)

N O T A.
(a) Sic : Jsmnrr jfr. Fp. Stng. e»if ff. cepitt bieniatrt» dt villt SxMsl os» iseq. »iti» , eros liitrtxt
eri*trtiti pol; ebgeatt, rx f«c fvrwtie ieeit ^teitlieni ecclef» -velint efe Miget f, pinetneri *fertxt»-
itt fi- elegerunt tfficitut, em teutente/ inHctuauu, vt itfcnpitt» fU Ktcbntrrttt (eclur v'nsnr prte-
Aorutn) 4r getcrtUtM in gncr*ite*ne ettgtacttr effelte, mc βA eligHd elitd ctttptlli [erviuti" Mul.
Hif. Peterfy .

CAPUT XXXI.
Dt ternit dimicent,
B miferunt , ipfi iterum fecunda & tertia
fena comederint, fi fe noftia; confuetu-
dini meliori non confentire dixerint,
quocumque volunt, eo vadant, pecuniam
vero quam hic acquifierint , hic relin-
Atini, qui Hungarorum confuetudi-
ni^kgicime confirntire noluerint , quant , nili forte refipuerint, ÔC carnes
fcilicet, qui poftquam Hungaricarnesdiobifeum dimilerint. (<)

n o t Æ.
(t) pAtct, tempore S. Lsdifisi jejunium qudsrsgifimale jim fuiffe in ufa : unde dies Martis ante cineres,
I Huagsm dicitur dies carnem relinquens: Huc btgni- Kodd. Confiât pneterea rigorem jejunii apud
Italos (Lacim d Ai) quorum multi negotiabantur domi tMRr«, fena fecunda fic tertia non viguiffe. Jubentur
hi iatmi lequi Hungarorum comuetudiceno fub pccnil propoitit .

CAPUT XXXII. C CAPUT XXXIII.
De tlptte wolntin wgüir à WÜtrit. Dt dtitjTMtMtut fectriciH in elie tpifufeltt
HftuUÜHB .
OI quis virgini, vel mulieri de villa in
villam eunti vim intulerit, quantum
pro homicidio, tantundem pccniteat.
E Plieopi , qui decimationem pecorum
in alio epifeopatu accipiunt , quar-
tam presbyteris, in fuo epifeopatu ma-
nentibus, tribuant.

CA.

CAPUT XXXIV.

cmSt i

**»... /Dt fitirfdSiMte aaerttricxin, <k ftrigertean.*
MEretrice*, &ftrigse, fecundumquod
 epifeopo vifuce fuerit, tali modo
 dijudicentur.

CAPUT XXXV.

*De abbatit^ oc/ MNdMcb^ afittb erga regeat ,
 ue/ cpr/cspaa».*

¶ cootigerit, regem vel epifeopum «d anno
 quamlibet abbatiam venire, abbas vel
 monachi ad regis vel episcopi ofculum
 in ecclesia non accedant, fed egredi in
 claustrum ordinatim ftantea regia vel c-
 pilcopi ofculum prrcftolentur. Regem au-
 tem de epifeopum cum quot, & quali-
 bus fibi placuerit, Abbas claustrum in-
 trare permittat.

N O T A.

O Sculum, aut unionem, «ut caritatem, aut pacem . aut reverentiam fignificat ; boc poAtemum non eft ,
 nifi inferioris refpectu fuperioris , fitque imprimendo labia vel pedibus fuperiora, vel genibus, vel mani-
 bu*. Reliqua tria periode exhibentur fuperioribus reipe&u aqualium, de inferiorum. **A** imprimuntur, vel ori,
 vel fronti, vel peAori. Ofculum unioni*, precipue eft ipoolorum; cantati*, parntum , dt filiorum : paci*,
 amicorum : de quo Apoftolus ad Run. < *Salutate vt i> atrula fa»9-.* S. Cyrillus autem A. E. Hiero. Catech.
 mytagogica quinta lie ait : *Deinde clatnat Deraaer: ntapiellintliu ff efculeutint w invitet, atque l>><<^iiv*
taa a/ca/e /a/mmnau. Nn hoc m ateiffiat, qnafi ultidetut jft eultedutdi, quale in fera inter (o<<-<<1 «ici> el<
counfevit ; arfat rwae taf r/. Her iftar tiulunt amatae i><<^iiv llet, ff aaasem ttalerut> Mivitnem il/li(pen-
det. Signat igitur </ bar <feula>> rttunciliainail «β/μυτμ» , «asw/«faM tejeriam» uteunea deleta.

Ex quo colligitur, ofculum quod a rege, vel episcopi* prartolari jubentur abbates, dt monachi, arguere unio-
 nem , de caritatem; feu confenfum, de dileAioem ; eftque boc loco fuperiori* refpcAu inferiori*, fi praefrtim
 attendatur ad epifeopo* ; nam reae* pro pietate lua , facerdotum **A** monachorum impreto ofculo, reverentiam
 dubio procul innuunt, quam & Conftantinu* magnus Patribus exhibuit concitii, eundemque imitati, de Catoli,
 de Leone*, alique pii utriufque tubi* imperatore* dt tegat facerdotet reveriti font ; eandemque reverentiam ,
 Divi Stephani parenti* fui inaitutiooe , fervavit D. Emactiu monachi*, quemadmodum legimus ofcula fanda
 probent.

Porro ofculum papat fignificare confenfum, dt dile&ionem dubitari non debet . Quomodo tamen non pauci
 do&rea id probent ex c. *dtifSa aj. de peabead. ff t. m> »lin> l>.* de prvtieg. haud vid-o, reftius boc dedu-
 ceretur ex Clemen. *Si funnnui q. de feut. titte.* ubi exprefle d citur , quod pontifex, licet oculo participet
 excommunicato, non ideo tamen cenitatur eum abolvere, nifi exprimat, velle eum pro absoluto haberi. t*
 metfi alioquin pax inter offenfo* fuficienter conftituatur per ofculum , ut docent Doaoret in l. t. de Pa&i*.

CAPUT XXXVI.

*Dt fetitfcfiune abbatis vel ewntcibi twiis
 ad rtgtft.*

Si autem contigerit, abbatem, vel mo-
 nachum ad curiam regis venire , io
 ecclefiam ad falutandum regem non eat,
 ied poftquam exierit de ecclesia in domo,
 vel in tentorio falutet eum.

CAPUT XXXVII.

Dt vigiliarum faitilerum obfervetne.

BTN hac vero fao&a fynodo avenerabi-
 X H rege ftatutum eft , univerfis cpif-

copis collaudatum, & canooitatum , ut
 vigili* celebrentur B. Stephani regis, &
 Gerhardi martyris, quo die pafius eft ,
 & tres dies ad feftivitatem S. Martini ;
 & quod patruus fuos Andreas rex cum
 omnibus, qui tunc erant, episcopis vovit
 & ftatuit , ipfe rex Chriftianiffimus de-
 ftituere noluit , fed firmius perduravit ,
 trium dierum vigiliam , ad feftivitatem
 S. Petri.

N O T A.

Habe» ex hoc decreto regem Ladilaum non ita ftatuiffe, quafi praefideret , fed propofuiffe duntaxat, &
 tententiam fuam religioni maxime confentaneam in medium attuhffe . quod cum innumerl epifcopi col-
 laudallenc , ac monitralenc , vel melius confirmallent, (hoc enim fignificat hoc loco verbum *tantuliandi* , prae-
 fenctam nempe in decernendo, de roborando authoritatem) tum etiam Ladilaum regem, huic omnium con-
 fenfui , regia m<nu firmamentum addidit ; quo omne* fubditi ea lege adh ingerentur ; alioquin potaila laica
 fine epifcopi authoritate feriat indicare non poteft. l. *Cui> laicu 1<.* de rebut ettleji. aliena» lbi doSorei ttc.
Quantam in parte a. de Feritr.

Marito autem venerabilis dicitur, qui tntat patri* habebatur, juxta l. l. *Σ de eblequit ferent. & patrtn.*
prte/l. Opa appellatione fummu* pontifex epifeopo* honorat *r. quat> gravi, p. de ertnuae fala.*

Meretur vero id vocabuli, fi mtjella* regia Ladital , & multo magi*, fi fanAlta* tam illuftri* expendatur.
 Porro quod indicitur vigilia S. Stephani regi*, & & Gerhardi martyri*, eft juxta canone* mox allegando* : qui
 enim poteft indicare diem felium celebrandum, etiam vigiliam erufdem. Peculiarem tamen genti* religionem
 arguit, tre* dle* vigiliarum celebritati D. Martini celebrare, quod Patronu* «flet Hungarian ; totidem etiam
 diebus folemnitati S. Petri jejunando prrire, quod non minus fingularem erga principem ecclafic , Romanamque
 ecclefiam , cui Hunger.* te dvdidit, oflendit devotionem.. Jam antea id ab Andre* rege voto fufceptum erat ,
 quod Ladiflaus ultro ratum ff confirmatum elfe voluit, (e) Sed neque folliu* Andre* votum ipfum fuit, ve-
 rum omnium epifeoporum par conienfu*. quod proinde fervacum oportuit ab eo, qui Chriftianiffim nomen ha-
 bet ; hoc quippe eft proprium Chriftianiffimt regi* non deftruere religionem , fed augete majorum pietatem , St
 propagare.

(*) Vide conftitutione* Andreae R. in narrat. pr*v. legat ifta erroribu* obfonatu* Lamp., 6t 3. Ladiflaum
 Calvino jam devotum, oibi Chriftiano proponat p. go. Camarina calumniarum !

Januarius a deponatione B. V. *Seldng. Attienp Have.* Auguftu*. Parvae Domine menfis Hungan* dicitur:
T, jft Have, forte ut a fefto prxprimi* apud Hungaro* folemnii, in CaftlM nempe Aflumpt*, quod ma-
 gne Domine appellatione honorant, eifermeretur. Monetis porro effigiem B. V. impreffam jamdudum fuiffe
 probant Nummi, utut rudes, Bel* l. At II. Tum ne ipfe quidem Gabriel Batblaniu*, hofii* Romane ecclefie*
 acerrimus, cum regis eiefti titulum temere arriperet, nane vetuffitTine Hungarorum pietatis notam e monetis
 fui* auferre eft aufus . Petefly .

AAfcenſio Domini, in Pentecofte quatuor—

De SattBarttn vttcranottt ftfinaiattmt.

I Str vero feftivitates fervandx funt per
annum'. Nativitas Domini , Sané
Steph.iní protho-martyris , S. Joannís
vangelítx SS. Innocentum, circumci
Domini, Epiphania cum Vigília, Puri
ficatio S. Maríe, in Patcha quatuor dies,
Sancti Georgii martyris, Philippi & Ja
cobi cum vigília . Inventio S. Crucis .

dies, S. Joannis Baptitac, Petri & Pauli una die, S. Jacobi, S. Laurentii, Assumptio S. Mariæ, S. Regis Scephaoi, S. Bartholomri, Nativitas S. Mariæ, Exaltatio S. Crucis, S. Matthci Apoftoli, S. Gerhardi episcopi, S. Michaelis Archangeli, SS. Simonis & Jude, Omnium Sanctorum, S. Emerici ducis, S. Martini, S. Andrræ, S. Nicolai, S. Thome Apoftoli. Et unaquæque parochia suum Patronum, & dedicationem celebret. (E)

NOT A

(S) In vetufur breviarii, Anno >4*4. & >484- charaSere monaffico imprerti, bibliotheca Bndenfis, calendario iqCncta frfta habentum. Viti. Pab. S.Helen> ratine. XXIV. Feb. S. *Gttirri mat.* zp. XXX-Martii, S. Quirini m. 11. Mail, Translatio S. Eulabeth*. X. Mail, Translatio S. Andree Apoftuli. XXX. Mail. 1 venno dexti* S. Stephani. HL J>chi, Translatio S. Tboms Apoftoli. (V. Julii, Translatio S. Martini. XVII. Juln, SS Andree* & Benedifti Hiemeti. MM. XXIX. Julii Depolitto S. Ladiali rejig. 11. Sept. Depolitto S. Emericii ducit. VL Nu*. Translatio S. Adalbert! E. M. XU. Nov. S. Joanns Eleemoltnarii , 40< dies ultima calamo adnotata eft. PETDRFFY.

N O T Æ.

Similia exstant in decretalibus c. *Froileuticallum* l. *Hic* *et* *consecrat*. *Ct* c. *tattiturn* j. *it* *Fentr*. Nifi auod p^{mo}mo, Pa(cha cum tota hebdomada celebrari) habetur. *Tret* *prsteret* *dies* *Rogationum*, necnon dedicatio ejusdemque Oratorii. Omittuntur vero fella S. Georgii martyrii, Inventionis, A Exaltationis S. Crucis, S. Nicolai, S. Laurentii, di SanAorum, qui sunt proprii Hangarorum. pister Marrianum. In posteriori vero demptis, preter Laurentii diem, omnibus etiam tribus Rogationum diebus, necnon dedicationis dierum eccle* furum, additur dies S. Silvestri, leptom diei Dominic* partionis, Ac refurrexioois, cum septem fequentibus, in quo tamen non tam habetur ratio iolemnitati* univerfalis, quam feriarum, quibus, ob reverentiam, iudr- rum Ihepitu* inhihetur.

Potuit autem synodum nationalem de hujusmodi fallis celebrandis, **A** quibulcunque aliis per regnum Hungaris celebrandis decernere, patet ex nfdem decretis. Nam ut primo jubetur coll omnes illefficitvitates, quas ingali epifcopi m luis epifcopatibus cum populo collaudaverint, qua vicinis cantu circumjacentibus incidenda funt, non generaliter omnibus i ita in pofterioribus fervanda funt omnes esters fblemnitates, qua' finguli epifcopi in fui' dteceffibus cum clero Ac populo dixerint folemniter celebrandas. Multo vero magis id potuit tuta fynodus conffituere.

synodi confitit. Dubium tamen est, an id perinde intelligatur de falsis fanaorum canonizatorum, A non canonizatorum? Glossa in prius decretum refert Opinionem affirmantem, episcopum in sua dioecesi potest fanaum canonizare. Eandem vero recitat arg. c. *travo nimis* s. rartre. *te Rellii. et venerat. Sanli.* Idem probari potest, ex l. *accol-vimal* l. *fol.* colligi apud Romanos ecclesiarum authority, facile deceptio contingit, atque ita fecerunt De- ptores, et pidiacum; inter quos optime teneatur Felix Contolorus de Canoniz. Sanli. capite quarto. II. de ulterris colligi possit de canonizatione fanaorum Stephani regis s. Emerici studium fllu ac Gerhaia episcopi, ac ecclesia Romani decreta, quorum festa, Ac vigilas episcopi in fuit a cecibus inlbuere poliunt. Occurrit tamen hoc loco, *citato lat. troemacianum l. itti.* *et confiert.* nulla fiat mentio celebranda. Conscriptim-is, Prsentationis, Annuntiationis. Vifitationis Beats Maris Virginis f hoc proinde etiam in decreto hujus synodi omittuntur, ut mirum sit, Hungarian) B. Virgini conlecraram in hoc cultu fuisse neghentinrem, nuanquim mentes alios, a B. Virgini deoatis debitis feris nuncupare voluerit. Et quidem quod ipeat ad fellum Conceptionis Glossa n. predia. cap. celebrandum non esse, quia B. v reo m peccato concepta non fuit, sicut fe essen finiti, excepto unico Christo. Restius tamen dicitur ab Ecclia Romana, longe poll hoc decretum, cepisse celebrari, quando ie m Gallia circa annum 1147. ac solennitas ortum habuit, fil Remardo credendum epulola 174 ad canonicos Lugdunenses, fubindignant, quod ubique authoritate Cacholtz Roman? Ecclesie novam inducerent celebritatem. obtentu cujdam fuprem? revelationis; cum tamen de s omnibus (e iudicium Roman? eccliar expetare protitatur. Porro hanc epistola Bernardi non esse, fed e Beinardum cootriat? opinionis fuile, m pecu?ri filro de bag re, multis conatur attere Francifcus Bivarms lileris etiam ad nos datis, ut m pluribus folitus erat, dom viveret. Verum quod hoc (peaat, pridem, antequam m Gallus festum illud celebratum fuisset, m multis regionibus, maxime vero in Anglia innuit G lolls: Be Equilinus in Catalogo hb i. rap. r8. narrat miraculum, cujus e>c>c>sione, ac solennitas in Anglia cepta est circa annum 1070. ur pienique videtur. Opia tamen terms in Ecclesia Romana obtinuit. paulo ante annum 1500. mirum non est in decreto synodi Hungnses nullam de ac fieri mentionem, quando Hunganca ecclesia raris non alios, quam Ro-mis fulceptos admittere confuevit.

¶ Felium piensentiosis antiquius est **Gr̃ch.** quam Latinis, sub eo diffimidine, quod nūq̃ **passim** obseuaret. Ad Gallos tranſiuit annū **IJTT.** tardius ad Romanam eccleſiam in uenerum. Molanus in additione ad **Ufu-**
rum st. Novembris, s **Pio,** & **Paulo** pontificibus Romanis, cum indulgentiis institutum fuisse notat, **Pium**
puta, & **Paulum** (erund: s hic illi fecerunt annū **14th.** allegat pro eadem re bullam pauli editas **Lovanii** uo
Ad virginū pol anns, quo etiam tempore in Germania. Ad alibi religionem habere coepit, in antiquis **mar-**
tyrologiis **Uuardi,** **Adon s.** Romano veteri. **Beds,** Ac aliorum, quo manu fcripta in membrana perantiqua **ba-**
ben-us, nulla giu^{er} est memolla, neque in eo **martiologio** Romano recensitum, quod **Florenti^{er}** anno **14th.** ope-
ra **Georgii Amomi** Velupit typis vulgatum rft. Csterum corfat antiquius presentationis folementatem eam
elfe appellatam. qua **Del genitrix,** Ac **Simeon** infantem **Iefum** in tempore obtulit, ut antiquo ritu alla uetula
eccleſi^{er} monumenta **affnificant;** Ac ipia inſuper oratio miſis ejuſdem diei indicat. **Polka** tamen factum, ut
prſautatione, **Chriſti** myſterio tantum exprella, vocabulum presentationis, in **B. Virginis** folementa tranſiret,
Ad **mihiominus** priori fello vocabulo purificationis inſigmo duplex deinde **B. Virginis** celebritas, purificationis
ſcilicet, ac presentationis coletur.

De Annuntiatiuſis feſto maior eſt difficultas: quippe de eius die celebritate perantiqua habetur mentio, cum in (exta ſynodo raone apud Theodo. Balfamon. cap. 11. pag. »8. tum ante hanc ſynodum, in concilio To- letano X- lub Vitphan- papa anno Domini »8. Cum multo ante apud Auguſtum //ii. 4. ie Trinit. caſ. 7. fed »tum m Gioſſa. in cit. cap. Pm-Mx. 1. III/, g. it con/contrat. mentio fiat- mirum videtur nihil in hoc cano- dici de Annuntiatiuſe S. Mariæ, quod tamen feſtum in ecclēſia celebratur, fed neque in cap. co-fav/»c ic fe- rvi, ulla fit ſpecialis mrmio, niſi generamr comprehendere cenſeamus: eo quod feſtitivatum omnium, / Virgin- eloriof- ceterum vrlit aſſe ſiſtemantur. Cuius rei illa fortassis ratio poter assignari, ex ratione Cy Olla de hac de, quod hoc feſtum unum fit ex dominicis feſtis. atque adeo primatum, ac prorfus venerandum, »utpo- quod pro ordinat At diſponibne rerum, quſ in evangelis da Chriſto pſdicantur, ſacrofanctum habetur. Quip- pe »a quo de FULI Dei e coelis deſcenſu agatur, qua etiam de cauſa in annuo Marryrologis paſſim annuntia-

ρηκ» »*. Damantes nuocnpatur. ObAat nihitoaanui canon Concilii Toletani, tametfi provinciali, in quo propria fe-
 M** flivitas Matris appellatur. jhred tnie», inquit, /rdue» Malm r/, mfi bmnuti» verb f <»/r feftmu iu Met
 efe /awxsw. ftv» e/ a^drn Netinite, Verti. N li fotte hinc elidamus, ieffum Annuntiationis confufum fuffe jltm'.
 ****J\$, «w. fello Nativitatis, quandoquidem ia illo natus fuit in utero Virginii, in hoc veto diaratus ex utero Films v 'STI
 CHaiSrr De, in ctne humana: hinc licet Augufti* tempore edchtaretur, ut modo fit, oAavo Kajrndas Aprilis, poffra
 '... taesen in multis ecclefiis coufisevit die decimaquinta Malendarum Januam, hoc eft, decima oAav« Decembris,
 adeoque oAavo ante Natalitia die celebrari*, idque ut in poffterum fieret, fancivit concilium Toletanum pras-
 diAwn hac de caufa
 Piura de fello B. Virginis A aliorum SanAorum publico cultu hsaendis vide apud Franc. Suares S. J. Torn
 I. de religione I. a. cap. S. & lequeot.

CAPUT XXXIX.

De sMutihf vel UMtechu tn KeleaMt
 feektuihttt.

A oblationes fratrum in claufrum accipiat,
 & fecundum regulam fratribus aumini-
 ftrct. (-)

Bbates vel monachi, inter fratres
 A Kalendarum non fedeant, fed abbas

N o T A.

(e) De Kalendis alibi diAum. Prohibet S. Synodus, ne abbates Ar monachi extra chuffruon conviviis ejuf-
 modi interiint, ad que agenda .pecuniario aliquo penfo fuccurrere debuissent aut vices reddere inv>taotibui:
 PETER/iY° nter ^°°* iço* parietes feftum Malendarum ex oblationibus pii populi precario faftis.

CAPUT XL.

De dtcieMûHcef Mientibui.

Bextiterit, eodem judicio perfolvat cul-
 pam.* fi non habuerit, unde fe redimat,
 folus venundetur, exceptis liberis. Deci-
 matio autem tota colligatur ufque ad na-
 tivitatem Domini Filius autem, qui in
 domo patris eft, vel fervus non fepare-
 tur, fed fimul dent decimationem cum
 patre; filiis vero vel fervis qui per fe
 habent domos, accipiat decimationem de
 omnibus qux habent. Si autem aliquis
 contumax fuerit, interrogatus decimam,
 noluerit indicare Priftaldo epifeopi,
 tunc Priftaldas coram idoneis teftibus de-
 C fignet quantum fibi videtur effe iuftum,
 linum, vel canabum, quantum poteft
 pugillus capere, preffis digitis ad terram,
 tantum accipiat. Si trituratam annonam
 invenerit, fi decem hydrix fuerint, nil
 accipiatj fi viginti vel plus, accipiat de-
 cimam partem.

E Pifcopus accipiat decimationem ab
 omnibus, ied eo tenore j Epifeopi
 Priftaldua interroget poficffbretn annonaur,
 rum, feu beftiarum quantum habeat. Si
 crediderit verbis illius, accipiat fecun-
 dum boç, quod dixit.* fi vero aon credi*
 derit faciat illûm jurare, & aceipiat. In
 annona vero commixtum non accipiat,
 fed feparatim. Si vero poft juramentum
 domini annone quis alienus perjurium
 dixerit, pratter Pnftaldum epifeopi, an-
 te Prxtaldum regis, & comitis numere**
 tur annona, & fi culpabilis inventus fue-
 rit Dominus annofix, cum decima pars
 detur, & novem partes dentur epifeopo.
 Si vero ipfe, qui infurrexerit, mendax

EX LIBRO SECUNDO.

CAPUT XIII.

De jtrrio Ckritcruai.

D furatur, fcopis tantum a magiftro corri-
 gatur, fed quod furatur reftituat. Ma-
 jus bis, fi furatus fuerit, ab epifeopo
 fuo degradetur, & iudicio vulgari dam-
 netur.

Rdo clericalis, fi anferem vel gal-
 linam, aut poma, vel his fimilia

O

N o T Æ.

S Ertno eft de clericis nniverfim, qui, fi adhuc fubfint difciplinas literarie in feholis, fi furentur, - magiftro
 virgis coerceri jubentur. Si extra difciplnam literariam, nnefertim. fi aliquid maius furentur, iudicio
 vulgari, hoc eft a liflore juxta deliAum pleAendi funt, fed prius ab epifeopo, gradu, & honore juxta morem,
 privandi. Quanquim hoc generatim, non de alus, nuam de clericis adhuc magiftro fubdlils iteiligi reAe queat.
 inter quos, A minores (& majores atque cenfirri ponunt, five virgis a magiftro calligandi, five a HAeribu
 cendi. Eft autem Mtettm .Vultere, quo aliquis vel publica fententia virgis pleAitur, vel quod ubique ex ufu
 eft, a patibulo iufpenditur. Neque apud Germante, A Hungros fupplicium aliud decretum eft furibus, nifi
 pendere. Porro ubi mortis iudicium verfatur, magna ret ablata: copia eftimanda eft; etfi mioiqM fint illa,
 pro quibus a magiftro virgis fubigendi eenfentur, in quibus non tam res ipfa quam hoswfias & morum difcipli-
 na fpeAatur. Qpid enim vilius apud Hungaroe, quam anfer, gallina, poma, A id genus? quando & anferem,
 & gallinam levi admodum emas: poma vero etiam grandia, A optima, qualia io Italia non videas, vel cen-
 tum non pondere, fed numero, aut menfura comparare parvo aete liceat, atque in tanta copia .frpms dono,
 quam pretio accipiantur: ut propter hoc caftigari dignus fit, qui furetur, cumhonefte, & gratis habere queat
 Lex hce proinde, magis ob inducendam honeftatem, coercendamque clericorum licentiam, quam ob merum
 daani, fimiii furto proximo inferendi, (latnta eft.

A **Ç**ervus , qui furatu* fuerit, & ad ec-
clesiam fugerit , domino fuo redda-
tur, & cujus confilio fugit» det ecclesi*
duas penfas. Et fi liber furtum fecerit,
fed neque captu*, neque ligatu* ad ec-
clesiam fugerit, ipfe umiliter fit fervus
ecclesix , & cujus erat fur, parte faa
non careat . Eo modo, fi fervus ad ec-
clesiam fugerit, una penfa dominus ejus
eum redimat , cujusque res furatu* fue-
rat, illi totum reftauret. Item fi fervus
magnum quid, & tantum furatus fuerit,
quantum dominu* ejus reficiare non po-
terit; cujus erat, unam penfam ecclesix
det, & lervus fit ejus.

CAPUT V.

N O T Æ

Sed neque putandum, quodquam eorum ad ecclesiam confugientium iudici, nisi de potestate episcopi potius fecerit, equae legem geostatim ab episcopis hac synodo faAam brachio flectitur, ubi iudici ecclesiastico, ut abdu-
Aum traderet, fati liquet. An tamen id (ancire potest citra violationem immunitatem edafialicam, & reveren-
tiam ianAitati debitam, non immerito queri aoteft. Sane, re-l. 17. y. n. can. asir. S. multoque magis can.
reum p. ibidem exprille cavetur. Reum ad ecclesiam confugientem nemo allrabere «drx», nrg;-rdpdmr ad
mortem , -vel ad pernam, at beari De ct finitorum effit conseruetur; fed reBeret etteliarum pacem, qe «Qaa,
tr membra effit ebtmereJudeantj tamen legitime componat, nnrf myae fecit. Preterea rei languinisdefendebat
ab ecclesia ne effufionis languini particeps fiat. cant. »). y. j. can. reet i. fed edam fervi ad ecclesiam
confugientes, nonnifi cum cautione redduntur fui dominis ; unde, debilitate, & omni, poenam genere
fuit securi, rea/. 17. y. 4. can. Metuetint 51. «I can. Id conflituimul J». Ceterum ut batre vera flint, ubi ta-
men de publicis latronibus fcitur, diAi canones exceptionem admittunt, licetibique huiusmodi extrahere, dt
ecclesiastica auctoritate puniendo tradere 17. e- 4/tat ant'yeo-1. Et eadem eli ratio noAum depopulatio-
ne : Gloff. ibidem C in c. Hi ywl in finit implicati funt defendendo effe ab Ecclesia , ldyas manime faciendum,
A infule demutti funt faita illud froverbum “? Eripe um qui ducitur ad mortem; a., f. 3. ae inferende : fi
rame! luffi damnati funt, ut in noc nostro decreto videntur”, ejuldem Gregorii tententia advertenda eft .
Hi qaf la finit pbccbi implicati finit, a nebit non fuipnt injufie defendi, no opinione male egentium , effit
indi/cret’ aefenfionis auum ta net ullo modo tran-ftremul. Hae ille. Porro lege” civiles non tantum publicos
latrones. & noAumo” populosores verum etiam homicidas, adulteros, raptore virginum excipiunt. Nobis
tamen ad eruendum hums decreti fenfum fati est, canones ad interpretationem adhibuille, juxta quos intvilli-
gi etiam decretum, quod fequitur.

**Cproclamaverint, iudicio probentur. Quod
fi rei apparuerint, quasi, qui ecclesiam
non intraficiunt, iudicentur: fi vero cui-
parn confessii fuerint, lege Beati Ste-
phani diiutiantur.**

*De furibus et erdefiam fugientibus, ite in
necemibus praeferantibus.*
et qui fervi, vel liberi fure* ad eccle-
fiam inveniaverint, & le innocentem*

S Enfui enim est, fi publici latrones ad ecclesiam fubintraretint, iudicium declinando, vel inter manus evedendo, & fe innocentis proclamaverint, probandum est illos non elle innocentcs, fed reos, ac legitime captos: proinde quæ ecclesiam non intrant; quippe qui immunitate non gaudent iudicantur, quod n culpam conferti fuerint, lege beati Stephani difcutiantur. Est autem lex B. Scephan hb. .v. decree, c. .v.>. Sr mut filivnt fmd finum committiri, reddat turtum, & redimet nefum tuitive fuventd. bee eg. iercar., bic autem ... abftindatur, quod fi (40. cap.) aociffit nafi (intellige iterum) firtum committit, redimat auret quinque firvnen, g pleg, p autem m., akitindetur: ji tertio committit firtum, caret vita. Hæc de lervio: Si vero quilibet liberorum (cap. 41.) firtum committit i legibut fervorum fubaceat, fi fecunda fimili lege fubaceat; hoc ev pmo quidem naret, dedite auree amittat, fi vero tertio, vit* pendio difcuetur,

[illegible]

****itr*** 9** ItUtnn» fnretm fnrit (fuxta sapenu» dicta) «mMM/m tjffietnrt Vtl f«ca Jarrnr tfl,**

... $\gamma\Lambda'' \cdot \ast$

Ut utique perlevi hac explicatione canonum, Ic&or benevole in eruditionem tuam. Si defiderio tuo factum datum non est, (id enim mm ipsi fatemur, cum ad eorum annorum ulum, quibus constitutione hr edite fuerant, pleraqu exposita sint) monitumcula ostra operi prarmid· revile, sit Hiftorim ecclehae Humanae fubudia noa comportayme intellige.

afA afnMte ercbitpifctpe A. S. L. nxn» 1093. celebrtttan

Od. s i^{na} f^{na} Oncitii btiitj tftutj fuit rftitxtio cotnoili S. Ce. A
 t^{na} VII refit nmnebis Ebfincenftim dt pre fxblicio

Et dt judicia Anenti erebiepifeopi Burdegalenfis

Em B«lu
Mli.cli i».
It. pl» : »».

ferat, Miribellum vel Losdunium fiducialiter veniret, fidelitatem hanc tantam cautam ibi una cum archiepiscopo Turonensi flic epifeopo Andegavenfi, ficut apoftolicum mandaverat, qui ob itineris difficultates Sanâones ire non poterat, cum ipfo huic placito interfereffe cuperet. Amatus aurem praetentis occafionibus venire noluit; fed hoc placitum abique pnedidrum pontificum **Invitatione** flic confenfu Burdagalam tranffuit. Abbas itaque fandi Albini, licet graviter infirmus, ad hoc placitum contra' velitum comitis Andegavenfis pergens, a Pidavenfis comitis Præpofito, Roberto nomine, apud fandum Johannem Angeliacenſem captus, flic reverti compulfus eft; exquifitis antea manibus omnibus pro pecunia ablacione, fi qua fortaffe repçiretur. Qua non inventa, cum abbas flic monachi fuc captionis occ reverſionis caufam quererent, Præpoſitus reddere noluit interminando addens, quia fi ulterius **tentarent procedere**, flic **captionem**, flic **detrimen-** tum rerum luarum maximum incurrerent. Adjunxit etiam ut ad comitem pergerent, flic gravius quam ipſe eos cooperat, circumverat, reverti compulſiverat, ſuper fe proclamarent. Milis igitur **legale** fandum Maxentium ad comitem Girdardo priore fuo, flic Helioanno altero monacho, qui de illatis injuriis quererentur, flic fiduciam, ac condudum comitis querent, ipſe abbas cum **exteri** eo die forte ad quandam obedientiam **fand** Marie Dolentis reverſus eft, ibi llos, quoadufque redirent, operiens. Redentes itaque legati dixerunt comitem fui captionem fit invenſit quæ facta fuerant fupradico Præpoſito juſ-

ddd **ffile.**

Univerfo autem concilio condiente & acclamante, Eidem tempus ab Anaftafiu Imperatore codicillos
 ~ ÇHaisn PrjctPtt Ramaldus beata memoria archiepifcopus Ar-
 --0». tudfo S.Audomari prapqfito, & fourni adbiti S.in-
 tii Bertini & Girardo abbati de Ham, & Bem..r-
 do Varancnflum prapqfito, ut cum auctoritate /un-
 til conclût ipfum com.tem Robertum convenirent ,
 qû eo tempore privatam ducebat vitam, commo-
 rans in clauftro S.fiertini caufa continentia & qua-
 dragcimalis fupplicationii : quatinus ufque ad domi-
 nicam palmarum mvofa reflitneret, aut gladio ana-
 thematis percufus fcirel totam terram fuam divino
 privatam officio . Quod metuent fatisfecit omnia
 qua fecerat, ut nullus fucccflim illius banc ini-
 quitatem refufeitare aufus fuerit . Quod fititrm eft
 amo Domini mxxij. in quo obiit, Ô Jepullnt
 rn * Cafel.

• 10
 M-11»01«-.

/n hoc Concilio agitata fuit cmtroverfia inter
 Cameracenſem, & Atratenſem Eccleſias, quarum
 poſtrema prioris jura excutere curabat, & priſti-
 nam proprii Epifcopatus dignitatem recipere. Rem
 narrat Gefia de reſtitutione Epifcopatus Atrebaten-
 ſis a Balurio in Miſcel. torn. 5. edita, unde fe-
 quentia ad hoc Concilium pertinentia excerptimus .

Epiftola Rainoldi Archiepiſcopi Remeſis Atreba-
 tenſi Eccleſia delegata .

Raynoldas Remorum Archiepiſcopus Atrebatenſi Ec-
 cleſia ſalutem &c benedictionem in Domino Jeſu .

N Overit veſtra fraternitas quoniam Camera
 cenſes clericos ut Remis ad Concilium quod
 in Dominica qua canitur *Oculi mei* celebratu-
 ri fumus veniant, & ut ſecum privilegia ſua af-
 ferant, quorum auctoritate Eccleſiam veſtram
 Epifcopi ſui dominio velint ſubjugare monuimus.
 Mandamus itaque vobis quatenus ad idem Con-
 cilium auctoritatibus ſententiarumque patrum ſulti-
 quas infuper a beato Remigio inſtitutore veſtro
 habetis, veniat, & eas in conſpectu Concilii
 non timide proferatis. Quod ſi rationes veſtre
 vidbrix locum obtinuerint, ex domni Papæ præ-
 cepto & totius Concilii conſilio a veſtro deude-
 rio non vos fraudari patiemur.

Taliter Atrebatenſis Eccleſia ad Concilium invitata
 in conſpectu totius Concilii bone diutina
 calamitatis querimoniam effudit.

A Udiat domni Archiepiſcopi providentia, au-
 diat & hujus fande ſynodi congregatio de-
 vota querimonias qua in neceſſitate ſua Uch for
 Atrebatenſi eccleſia . Hæc civitas olim fuo proprio
 pallori dicata ſg ſilbnixa ſub ſois fanda Remenſi
 Eccleſia, una ex antiquis & nobilioribus civitati-
 bus totitu Remenſis metropolis, valuit in omni
 eccleſiaſtica diſciplina. Qpod vero civitatis & no-
 men & dignitatem obtinuerit teſtatur Oroſius Preſ-
 byter in libro contra paganos, ſcriptus in fuotra-
 datu de ipſa faciens mentionem. Sed & chronicales
 libri de conditoribus urbium certiſſime tradantes
 Romam & Remis a Romulo ſt Remo, Sueffio-
 nes vero & Atrebatum «Cneo Pompeio, reliquas
 circacivitates a quibuſdam Gallis fuiſſe relerunt
 inſtitutas. Qlod autem hec civitas ſit & Epifcopum
 proprium habuerit, in Eccleſia Axelatenſi, Vicen-
 nenſi, Lueduncnſi, immo in hac fanda Remen-
 ſi, ex fandorum canonum epilogo colligitur, ubi
 Gallicane metropoles & earum fuſſraganea enu-
 merantur, inter quas & hæc civitas Atrebatum a
 Remenſi quarta & ante Cameracum poſita inve-
 nitur. Hinc legitur in vita fandî Remigii: Per

dowicut K.X pro coufulatu accepit. Sed & Hormif anno
 da Romana ſedis Pontifex finite Remigio aliriata CH*,*T.
 metropolis Epifeopo, qua tunc temporis babeat ſub
 ſt duodecim civitates & totidem Epifnpti eidem
 prafidentes, vices ſuas in rrgpo Hludowici eommi-
 Jit. Item in vita beati Vedafſi: Santius igitur
 Reſmgins divina difpenſatione ſalubri ſacerdotum
 conſilio beatum t'edoftum ordinavit Epifcopum, &
 ad pradicandum verbum tota Atreeaix urbi eum
 direxit &c. Item teſtamentum beati Remigii ab
 ipſo editum Atrebate urbi principaliter Epifco-
 pum fuiſſe confirmat hoc modo: Ego Remigius
 Eccleſia Atrebatenſi, cui Domino annuente Pedaſtrum
 fratrem meum cariffimum Epifcopum conferravi,
 B ex dono HhiwvKi Regit duas Villas in alimoniis
 clericorum, Qrcos videlicet ij Subnetum, deputa-
 vi, quibus etiam pro memoria nominis mei viginti
 ſolidos dari jubeo. Ego Remigius teſtamentuſi meum
 relegi, ſignuſi, ſubſcripti, & in nomine Patris &
 Elbi & Spiritui JanEli Deo adjuvante complevi .
 Proteſtata autem excommunicatione in huius teſ-
 tamenti violatorem primus rſpondit Vedafſus
 Epifeopus : Cui pater meus Reemglus maledixit
 maledixi, & cui benedixit benedixi . Interſui
 teoque & ſubſcripti Gembcltius Epifeopus . Lu-
 pus Epifeopus, Medardus Epifeopus, Benedidus
 Epifeopus, Eulogius Epifcopus idem dixerunt .
 Quoniam igitur Atrebatenſem Eccleſiam tot de
 tantis auctoritatibus fretam principalem Epifeo-
 cum patenſeſt habuiſſe, civitateſeum ultra prio-
 rem/modum 'populoſa, cirrus & .populus patri
 paltoris abſentiam diuſius lutiſſere non valens,
 celebratuſeum olim amilu, ſibi proprium efflagitat rſſi-
 tui. Anno liquident Dei Chriſti milieſimo nona-
 geſimo ſecundo, 111. Idus Auguſti, defundo do-
 mino Gerardo juniore Cameracenſi Epifeopo, qui
 & Atrebatenſi ledi ſic utinam ſtuduſſet prodeſſe
 quomodo contigit & prætlic, prxdida Eccleſiæ
 interius & exterius micrabiſſiter aſſiſta in aures
 domni Romani Pontificis Urbani diutinum labo-
 rem & dolorem effudit. Ipſe igitur pater pruden-
 tiſſimus intelligei.s advenit tempus miferendi
 ejus, habens vero puteſtatem male ordinata
 in priſtinam rcvocareuſignitatem, Atrebatenſi Ec-
 cleſie liberam contulit poteſtatcm qua tenus ſecun-
 dum inſtituta ianſtmm canonum ſibi proprium
 digerent Epifcopum. Tibi etiam, Pater venera-
 bilis Raynolde, ut eleſtum conſecrare non diffe-
 ras delegavit. Quod autem eidem Eccleſie pal-
 lorem habere deideranti, eo quod & civitas ſic
 & valde populofa de aliquando habuerit, pallor
 reſtitui debeat ex fandorum patrum ſententiis
 ſubſequentibus colligi poteſt. Inde enim in una
 cpiftolarum beati Clementis Papæ ſic legitur :
 Epifcopos autem per ſingulas civitates quibus Petrus
 magiſter meus non miferat prudentet & Jimplicet
 nobis mittere præcepit. Par autem per veſtras dia-
 ceſes Epifcopos conſectate & mittite. In ſinguſi vt-
 ro civitatibus Jmgrios & mu bins, vel ternos, nec
 in villis riel cœſiellis vel modicis civitatibus, nt
 vile eorum nomen fiat. Hinc pulcre proteſtutum
 in Sardicenti Concilio Epifcopum elle ordinan-
 dum in his civitatiku quæ Epifcopos habuerunt,
 aut ſi qua talis aut tam populola eſt civitas que
 mereatur habere Epifcopum. Index etiam Felix
 EpifcopusSelemeſitanus infecundo Concilio Afri-
 cano ita dixit: Etiam, ſi hoc placet fantitative-
 fra, riſtmo nt diotcoſet qua numqmtm acceptnM
 Epifcopos am habeant, 6* Mt diaeſſis qua aliquan-
 do habuit bobeat proprium, ffj ſi abſcedente tempo-
 re, crefcente fide, Det populus multiplicatus dqlide-
 raverit proprium retioreſeum babere, ejus videlicet

·vohentnte rj (xjxt potestnte est ductitit confititxtu. A centia ordinandi Epifeopum dafida pafim non efl. Si enim fubito aut vicus aliquis aut modica civi-
 ' ' *T*^{us}, Epifeopum. Ak univerfis dtilumefi us, cui fati efl unus Presbyter, voluerit fibi E-
 euRUTi Plncit. Quod autem prrditais Papa hanc-rem piicopum ordinati, ad hoc ut vilefeat nomen E-
 laudabiliter definivit, & in ejus fit arbitrio con- pifeopi ta fūmū honoris auduritas, non debent
 junQos disjungere & plures epifeopatus uqo ex illi ex alia provincia invitati facere Epifeopum
 B. Gregarii vita vel registro colligitur, qui ties nifi aut in civitatibus quæ Epifcopos habuerunt,
 vel quatuor fepe univit, ta fitpe unitos disjuxit. aut fi qua tam populofa efl civitas vel locus qui
 Inde etiam Felici Epifeopo Acropolitano ita feri- mereatur habere Epifeopum. Synodus refpondit:
 bit: PwNMMr ItUnn, U Blndnna, Placet.
 filii in vienur fxnt confititUn, fncerdotu vaca-
 re nefiuntur regimine, propterea fntentuteti tueen-
 nm fiknmter operam vifitationif mjnngimut. Item
 Januario Epifeopo Caralis Sardiniæ. Pervenit ad R
 ner in hte f* i intra provinciam Garqiw«w_t ficut & Papam de hoc negotio Archiepifcopo per eos
 r(fèX) PIMffliann dicitur confuetudinem fuijfi Epif-
 eopum ordinari, fed Banc pre rerum nteffitate lon-
 gis alfoiviffe temporilur. Çxin nttene urneJacerdn-
 tum indi^entm ^xaldnnt illic pngnnej rentnere ce-
 geevixmt U ferine dtgrmtct ntdon Dei cxtlxne peni-
 tos inernrt, tortnnenr frnternitntene tenue nt illic
 feendxne prÿtiutne merent erdinnrt feftinet nntiffi-
 feue, tniene videlicet yox nd hee epect utolilui ne
 verto nptne txifnt ff nierrnnter nd gregent doentni-
 aetn pntornli findent «neultione deducere, funtenut
 eo illic nuineerune vncnutt compendio, nec vu inve-
 ninnm fuperfon popoelle, acc oim ddiruKa frtfQ
 firn nos reformnfi peenfeat. Aiocirca, fanâi Pa-
 tres ta Domini, fub obtentutanâi fpiritus, fub
 cujus nomine convocati eflis, refpicite forem
 veffram, Atrebatenfem Ecclefiam eripite a jugo
 Iervitulis diu injufte captivatam, ne tandem ali-
 quando tssdio afteda poft veftigia gregum inci-
 piat vagari a paflore deftituta.
 Hrc in pleno Concilio proclamatione fed ta
 Ecclefie fufe, ut premoniti fuerant, Atrebaten-
 fes deliberatione perieâa, cum e contra Cameracen-
 fes clerici non folum privilegia quibus Atreba-
 teniem Ecclefiam fibi poffidendam veodicarent
 non afferrent, "fed nec auâoritates ibi perleâas
 ratione aliqua infirmare prevaluiffent, domnus
 Archiepifcopus, ut pius pater de ejufdem Eccle-
 fia: reftitutione follicitus, apoftolicas litteras ad
 ie dircâas in medium aflerri & legi pnecepithrc
 continentes.
 Urbanus Epifeopus S. S. D. dileâo confratrt
 Raynoldo Remorum Archiepifcopo falutem ta a-
 pofolicam benedictaonem. Noverit tua fraterni-
 tas quod Ecclefia Atrebatenfis tac. ut fuprn pug.
 670.
 Ipfo denique Archiepifcopo jubente allatus efl
 fandorum canonum liber. Quo aflumpto Nota-
 rius hanc fententiam in confeûu omnium pèr-
 legit:
 Ofini Epifcopus in Snrdicert Concilio dixit. Li-

seR«sflnanflK9gæ>MtiaK»flnanflnanflMi>gK!aiis:mflM anueaaa»

CONCILIIUM STAMPENSE, PRÆSIDE RICHERIO ARCHIEPISCOPO

Cum ftrngnnetT fxis ndverliu ordinnationem /venit ep. Cnrnete^fit, Ckrifii umeo Mxcil.

Quid ta a quibus attentatum fit in hoc concilio docet Ivo Camotenfis epift. 1*. ad Urbanum pa-
 pam magni ab eo tempore in Gallia nominis epifeopus.

XovtrendiffIMO pntri petnemUrlune, JUeffifibmu ajaurEDei apkukura exercenda quantum valeo,

dejktre in trlnIntlendi.

pw fscram manus * veffr* impofi-
 m <Mfc<r. i*00*0» de flercore eredum divina pro-
 videntia fu* tneffis ordinavit operiarum. in ipfa

moveo, fed tamquam formicino greffu incedens,
 pnepedieme imbecillitate mea, non quantum
 lo promoveo: in eroaando verbi femme, curam, Bey Q—
 prout divina gratia lubminiftnt, adhibeo. Sed
 quia meffis multa efl, ta ab inimico homine * Tc.)· <<·
 multum euatuoran prius fefninatum vel fitperfe-
 mi- * esrt*

fific. Nam cum apud eum de fui abbatiacaptio-
ne & exteris injuriis quererentur, tefpondit co-
mes fe nolle illos per tuam terram tranfire eun-
te h w placitum, in quo ecclefiam fandi Qe-
mentis Credonenfis monachis Vindocincn-
fibus auferre niterentur, cum & abbata fandae Trinita-
tis fua effet, de in fua terra obedientias multas
haberet. Cumque fiducie tranfeundi per terram
fuafit de ducendi ad hoc placitum quo feum-
que vellent, quam audientibus Hella Cenoman-
nenti comite, Herberto Toarcenfi comite,
Hugone de Liciniaco, illis Pi&avis dederat,
recordaretur, refpondit fe hoc recognofcere,
& idcirco fi aliquid amiferant reddere,
re autem illos nullo modo finire. Interminan-
do addidit etiam quia ft Annelus de hoc pla-
cito fe ita intromitteret, ut aliquo modo Vin-
docinenfes monachi fanâi Gementis ecclefiam
attingerent, proculdubio nee fuus epifeopus, nec
fuus monachus effet. Unde conjici poteft, quod
comes monachorum Vindocinenfium precibus vel
pretio abbate cum fuis fit capi fecerit, & reverti
compulerit. Hoc abbas audiens ipfe quidem cum
ceteris monachis & laicis hujus placiti concilio,
de fux reftitutiis tefibus ad proprium monafte-
rium reverfus eft; quatuor autem monachos, qui
de prxdidis injuriis quererentur, direris viis mi-
fit, qui per diverticula euntes latenter, diffugien-
do per vias filvofas cum maximo labore Burde-
galam pervenerunt: ubi cum de Vindocinenfibus
monachis, quorum hortatu comes eorum abba-
tem, ficut conjecturis veris probatum eft, capi
fecerat, quererentur, nullam prorfus obtinere
juftitiam. Nam cum fe hujus captivonis fuiſſe con-
ficio omnes impudenter negarent, Manritius fan-
di Florentii monachus, & Cellarius his verbis
eorum impudentiam redarguit dicens: Prior fan-
di Gementis Credonenfis apud S. Maxentium,
uti tunc comes aderat, quxfivit a me, fidendi
Albini abbas ad placitum fuum iret, cumque ego
refpondiffem illum jam in itinere eſſe dixit fe
tales habere amicos, qui, fi poſſent illum diſtur-
barent, de qua diſturbatione, fi contingeret, fe
magnum gaudium habiturum. Propter quas verba
praedixi Domino Guillelmo abbati noſtro; ficut
& contigit, fanâi Albini abbatem procuidubio
in hoc itinere diſturbandum. Cumque omnes ma-
chinamenta ejus perciperent, & ipſe adhuc im-
pudentius fe ita dixiſſe negaret, inquitus ab
Amato quid inde dixerit, nefeio quia muſtitan-
do protulit, fe quaſi latifaturum inde promit-
tens, fi ipſe praeciperet. Amatus autem totum
impune dimiſit. Deinde fanâi Albini monachi
de Canitor Trinitatis Vindocincnſis monachis con-
ſucti funt eo quod, fanâi Gementis Credonen-
tis ecclefiam injuſte invaſiſſent ft violenter tene-
rent, quam ipſi ex dono Suhardi vetuli, & ejus
filiorum Guarini & Suhardi concellione per annos
multos poſſederant, officinis, vincis, lignis, li-
bris, & aliis ornamentis ornaverant, & uique ad
fandae Trinitatis Vindocinenſis foundationem, &
Gauridi Martelli comitis tempus, qui vi fua &
fine ratione aliqua illam fanâo Abmo abſtulit,
& fanda: Trinitati donavit, pacifice tenuerant.
Ad quâ Vindocinenſes monachi nihil contradi-
centes, reſponderunt multas querelas inter fe &
fandi Albini monachos de hac ecclefia fuiſſe,
fed Otbrannum fandi Albini abbatem, ducentis
denariorum libris ab Orrico Sandi Trinitatis
abbate acceptis, concordiam inde feciſſe. Cum-
que hanc concordiam per Giraldum Ottenſis epi-
ſcopi manum factam eſſe dicerent, reſtitit Hai-
marus fanâi Albini famulus, qui filerat Otbran-

Ani abbatem camerarius, probare paratus, quod Gi-
rardus Ottenſis epiſcopus hanc concordiam neque
fecerat, neque, cum facta Carnoti fuit, aderat.
Cum vero hujus copibrdic chirographum non
haberent, quandam aliam chartam legi fecerunt,
in qua continebatur, quod fecundum Otbranni
abbatis prorniffum totum fanâi Albini capitulum
hanc concordiam concefferat. Quod fanâi Albini
monachi audientes veris tefimoniis falſum eſſe
oftenderunt. Stephanu; enim S. Albini monachus,
qui tunc magiſter ſcolarum fuerat, dixit fe unum
fuiffe de calumniatoribus, Berardum, Motber-
tum, Gementem S. Albini ſecretarium, Andream
abbatem, & alios phtrcs nominans, ipſos etiam
Vindocinenſes monachi nihil omnino reſtiterent,
fanâi Albini monachi judicium flagitaverunt utrum
abbas, quadam pane capituli contradicente, poſ-
ſeſſionem monaſterii vendere poſſit. Amatus ha-
bitus epifeopis & abbatibus, & diu
nzc omnia revolvens, tandem judicavit concor-
diam, quam Otbrannus & Orricus adeo rdigioſi
abbates cum quadam parte capituli fanâi Albi-
ni, quamvis altera contradicente, feceram,
non poſſe diſſolvi. Cumque fandi Albini mo-
nachi a Angulis epifeopis, Agenncnſi & Nan-
netenſi videlicet, abbatibus vero fandae Mariae
Dolenſis & fandi johannis Angliacnſis, Qerici-
ſis autem Petro decano, Achelmo archidiacono
Burdigalenſibus, quos ipſe Amatus ad judicium
hoc faciendum ſecum advocaverat, querrereq;
Cutrum hoc judicium facerent vel contentirent,
nemo eorum vel affirmavit vel negavit praeter S.
Johannis Angliacnſis abbatem, qui nec facere,
nec contentire. Hoc judicio coram omnibus profes-
ſus eſt. Deinde fandi Albini monachi hoc judi-
cium palam omnibus calumniati funt, injuſtum
eſſe & falſum Cc contra fandorum canonum de-
creta prolutum proclamantes; popoſceruntque ut
vel ipſe Amatus data ſententia canonica hoc ju-
diciuſ corroboraret, vel ipſi canonicis ſententiis
id refutando improbarent. Ad quâ Amatus de
exteri hujus injuſti judicii concilio nullum omnino
dedere reſponſum; pluribus monachis clericis lai-
cis aperte dicentibus hoc injuſtum videri judicium.
Huic placito interfuerunt Simon Agenncnſis epi-
ſcopus, Benedidus Nanneteuſis epifeopus, Audel-
bertus Dolenſis abbas, Aufculſus Angliacnſis ab-
bas, Guillelmus abbas S. Florentii, & de mona-
chis ejus Mauritiuſ, Oliveriuſ, Kadulphuſ, Hai-
mo. De monachis Vindocinenſibus rrotmunduſ
prior, Radtliſſiſ, Daniel, Gaufriduſ, Adelelmus.
De monachis fandi Albini Girardus prior, He-
linnanuſ, Stephanuſ, Milo. De famulis eorum
Haimaruſ Malpetit, David, Lucas, Ingdgeriuſ.
De clericis, Lcodcgariuſ atchidiaconuſ Pidaven-
ſiſ, Radulfiſſ atchidiaconuſ Namnetenſiſ, Achel-
muſ archidiaconuſ Burdegalenſiſ, Willelmuſ apu-
luſ, Guillelmus Salmurenſiſ archipreſbyter, Pe-
truſ decanuſ Burdegalenſiſ, Petruſ de Subifa.

Jtreat bic pariter admonere, batte tpfam inter
monachal de illa caatrovrriam jentmliam. Amati
audita plene definitam qtaevtffe; fed ea ipfo atma
>093. fopita efi tandem ex Mia Urbani papa,
quam bic ex eodem Balxtio fxbjicio.

Urbanuſ epifeopus fervuſ fervorum Dei dilectiſ
in Chriſto filiis Girardo abbati fandi Albini An-
degavenſiſ, de Bornai abbati fandae Trinitatis
Vindocincnſiſ ſalutem de apoftolicam benedictio-
nem. Anno Dominica: Incarnationiſ milleſimo
nonageſimo tertio, pontificatuſ noſtri quinto, in-
didione prima, cum eſſem in provincia Galab'i
apud monaſteriuſ Ianâx Mariae, quod dicitur
de Matina monachi fandi Albini Girarduſ prior,
Milo

CHR/SH

ANNO
CHRJ3T1

CONVENTUS OMNIUM EPISCOP. OR. UM ANGLI

Pridie Nonas Decembris, anno Domini toçj. ad confccrandum Anfetaum
archiepficopum Cantuarienfem. In quo differentia metropolitan!
de primatis abfolvitur.

Eodem anno convenientibus totius Anglie *epi-A* pastore caruerit; respondit Thomas & dixit, St
fcopis, inter quos Thomas Eboracensis. ar- *totiu/ Britannia ecclesia Dorobernenfi/ metropolitan*
chiepiscopus paterat, a quo Anseimus Cantuarien- *est i ecclesia Eboracensis, fee-metropolitan*...
fis eleâus confccratus antiftes, pridie Nonas De- *ter, mctropoliteno mi eft: ti fuidem ecclefiam Can-*
cembris. Verum cum ante ordinandi pontificis *tuarientem primatem effe fcimxt, non metropoUta-*
examinationem, Wilkelinus Winconienfis epifeo- *nam.* Quibus verbis *lanx* rationi confentire per-
opus, ecdefiaftico more., dc&tonem feriptam le- *ceptis, immutato fcripto, pro totius Britanni**
geret, Thomas archiepifcopus Eboracensis queftus *ecclesia metropolitan!; totius Britanni* primas*
eft, fcriptum rite non effe faftum. Nam cum di- *feriptum eft: & controverfia tota ceffavit. Ita-*
cercetur, *Fratret epifeopi met, vobis eft cognitum, frontem temporis elapfxm eft, ex'fuo ftn&a Do-*
roberneufis ecclesia letitu Britannia metropolittia,

ANNO
CHRISI1

swsMa»a»*«B'<sws»MasseMsew^iswwwie«bis®·®®
CONCILIIUM ROCHINGAM I*Æ,

ANNO
CHRISTI

QJJINTO IDUS MARTII ANNO DOMINI MXCIV.

Regia fanftione indiâum; in quo ferme totius regni nobilitas (ptxter epifeopos & clerum) conve-
nitur ad ventilationem hujus queftionis; videlicet utrum faiva reverentia & obediaentia ftdis apo-
ftolic*, poffet (archiepficopus Anlelmus) fidem terreno regi fervare, an non?

Eidam' p. TJIt itaque conventus omnium, dominico'die, 30*Objeci paxima, fubacere nro prafxlattù gatiâ;*
A in ecdefia, que eft in ipfo cafiro fita, ab *Wt odftitievttit. Froleffns fum inter alia me bene*
hora prima, *rege* & fuis fecretius tn An&lmum *de fee mem fmrtio tjtn cmferitxr, Urbanum pre*
confilia lua ftudiofe textentibus. Anfeimus autem *opeftelice fufcepiffe, megm eb ejuc fubjeffione fuoed*
epifeopis, abbatibus & principibus ad fe a regio *viveret, vel ad borem dijeedere mil>} B fxi ad*
fecreto vocatis, eos & affiftentem monachorum, *bee tern temper/ mibi contradiceret, nemo fuit }*
clericorum, laicotum numerofum multitudinem *fed fmd? rapuitti/ me B ettegitit/ met omuxm fu*
hac voce alloquitur. *Fratre/ mei, JUH octicfa*
Dei, omnes dico, *fxi* bic congregati eftit, m *Mm-*
ne Domini, precor intendite, *B* caxfa propterfaado
ventilandam adxnati cftit, pro virflat apem *Veftri*
Qraverim, ftum gratam babaerim, tXontam tn illo
confbi ferte: *Qaa* extern ipfa caxfa fit brevi, *fxi*
noxdom plcniter axdfittit, fi placet, *ax&te.* ferbe
fxadam orta fxnt inter Domtnxm mtrxm regem *B*
me, faa fnandam videntor diffvffientm generare :
Nam com nxper licentiam adexndi Vrbemtm fedit
apoftolica prafalem juxta morem antoceffbram meo-
ram, pro pallii mei adeptione, ab eo pofnlaftem ;
dixit fe Vrbxnxm ipfxm pro papa necdtale fa/upif
fe, *B* ideo nolle me ad exm iUjx *rei gratia pre-*
perore. Qxinetiam ait, ft exndom Vrbxnxm axt
fxemlibetalixm fine mea oledtione, *B* axUoritate ,
>> regno meo pro popa fxfcipit, axt fxtceptxm te-
net, contra fidem fnam mibi debet facit, nec in
hoc me minxi offendit, fnam fi coronam meam mi-
bi tollere conarerh : Unde fetat in regno meo iud-
lxm te porticipixm babitncm, fi hm aperti/ affer-
tionibxt probavero te omnit obediaentia fxbjeffionem
Urbano, de fee agiter, pro veto meo negatorem,
Çxod ego axdiem, admiratxi fxm: Sifxidem abbas
erem, et noftis., inralie regm, per mifericordiam
Dei couverfetet ad omnes fim eeerele: Nulla vere *E*
fpe vel defiderio pontificatu; ; "

SntfrwMM «w m/ mi r** adoratis, ei at matri
U «jw* , faucet ecclesia Cmtxarienfi , Per
infittxiomm pontificis ante mertem foam, cmfle-
ret, pre veto confxlxitit. Add dicem? falcepto
metlie flecmr Uli ti vebis m bee opus eligre me.

obmgore, Gravefidem foam regt me fetxndxmDexm
fervatxrum pneeeifi, violare , Greve nibimimitt ,
fMd dicitur impeffibile mibi fore, xnambmam, W*
violato altero, câftodire. Ad h«c epiicopi rripon-
deruat, Co^Oittm, feed a mbit petit pens te eft ,

tioc *ti* magno tumultu finexerunt, turbatio-
 nem fiam confufis vocibus exprimentes; ut «o»
 illum effe réum moitis una clamare putares
 Converfique ad illum, cum jurgio, *Stint*, in-
 quiunt, '*at boc verSn tnn ainiaa .doala afiro*
 > *ta vice portotat*. Quibus didis ad regem re-
 verfi funt. <^ia ergo nemo cui verba fua regi
 deferenda tuo committeret, cum Anfelmò re-
 manfit, tpfemet ad regem irigrediens, quò dixe-
 rat viva voce innouit, illoque revertfus eft .
 Ad quere rex vehementer iratus, cum episcopis
 -----principibus intentiffime quaerere cōpit, quid
 AE ejus obijcere poffit, nec invenit. Scandali-
 zati ergo inter fe, ab invicem font in partes di-
 vifi, & hic duo, ibi tres, illic quatuor in unum
 conciliabantur, ftudioffime difquirentes fi quo
 modo poffent aliquod reponfon contra hec com-
 ponere, quod & regiam animofitatem definiret ,
 & prelibatas fententias Det, adverfa fronte non
 impugnaret. Solus inter hiee Anfelmus fedebat
 tantum in innocentia cordis fui, & inimiferor-
 dia Domini Dei fiduciam habens. Adverfariis ve-
 ro ejus conciliabula fua in longum protelantibus,
 ipfe ad parietem & reclinans leni fomno quie-
 fcebat : rafta itaque longa mora redeunt epifco-
 pi cum nonnullis principibus a rege, haec viro
 icentes: FwR dominus after rex, omiffis aliis ve-
 bis, a tt bu celeritate fintmtioa audire, dt hit
 videlicet qux inter illam B H diHa fuerunt apud
 Jlingebam; tende petitti Inducis a bum dita rtfi
 pondendi. Res ata eft, b expqitio m m mdiat t
 Perumtomen averis totum regnum conqueri odver-
 fua te., quod mtrò communi doala nuaris decus
 imperii fia, coronam auferre; Quicumqm aia re-
 att dignitatis ti taffatodiad tollit, coronam fimul
 B regnum tollit. Unum quippe fine oio decenter ha-
 beri m poffe probamus. Sed recogita, agnamus te,
 D6* Urbani illiat, qui offento domini rege nri tibi
 fndtfffi, nec ipfo potato tibi quicqmavulet obfi-
 fe, obedientiam obijce, fitbjeHunis fi\$*a excute ,
 B Uber Kt archiepifcopeta Catiurialta decet, B
 cunHia ubiHui tuis voluntatem doata regii , io
 jnfjiwaa tpeHa: neca, quod fera egifti culpam
 ognofce, a ut tibi tgaftat votoilliu a omni quod
 o- tt inde petierit, fnpientis more concurre , quate-
 nus inimici toi qui cafibus tuis aac infultant, vi-
 fo dignitatis tat fieUtvotita erubefcant. Hac, in-
 fMaw, boc rogamus, boc confulimus, bele tibi tuif-
 e actffario tffe dkiaot-, bco^hraoam. Refpo-
 & ; Kt t

CON

ψ 'TF' concilium OE/yj r 70
<§§> <<d<3§> @S>S@3\$'ΩMβ"
CONC.ILIUM GONSTANTIENSE
PKO REFORMANDA DISCIPLINA ECCLESIAE

Celebratum anno Domini mxciv. tempore Urbani pape 11.

Au.cn.i: IL Cta b*j*, jfaodi a Berteldo' Krnwr A vincialium non est iēcutus, videlicet integram fe*
'1 ^ rerum inpedfon defcribimur hū wrbir. Ge- ptimanam in paffēha, de unam tantum diēm in
behardus Conftantienfis ecclefie epifeopus ma- pentfcōfte obieruando, quamvis utrequē feptima-
gnam fynodum Conftantie in hebdomada. majo- ne ejuſdem obfetvationis eſſe debuerint, & quam-
re ante paſcha cum abbatibus & clericis innume- vis alii epifeopatus pene omnes pſedidam confi-
rabitibusj & cum pntdidis ducibus, & reliquis tutiqnem jarh ab antiquo tenuerint. Hec, in-
Akmannir principibus canonicē celebravit: ibi- quam, ipſe in proprio epilcopatu, & ex epifeo-
que multa que Corrigena erant correxit. Ibi et- pali auāoritate, de ex apoſtolica legatione cano-
iam incontinentiam pſebyterorum ac violentiam nice potuit inſtituere. Nam legatus fuit fedis
ftmoniacorum adeo prohibuit, ut etiam populum apoſtdice per totam Teutonicam terram ufque
ab eorum officio ſub banno prohibuiſſet, ſi ipſi R quaque.
re pſcumpſiſſent. Querimonia Praxedis regime, que dudum ad
Statuit etiam juxta ſtatuta ſandorum patrum, Welphoocm dūcem Italie a marito ſuo Henri*
m jejunium Martii in prima hebdomada quadra- co rege diſceſſit t ad ſynodum Conſiantieniem
geſim*, & jejunium Junii in hebdomada pente- peryem, que fe tantas, tamque inauditas forni*
coſtes fetnper celebraretur. cationum ſpurcitiās, & a tamis paſſām fuiſſe con-
Item ſtatuit, ut tam in hebdomada perneco* quēſta eſt, ut etiam apud inimicos fugam ſuam
itēs, quam in hebdomada paſchali tres tantum facillime excuſaret, omneſque catholicos ad com-
dies feſtivi celebrarentur. Narti uſque ad illud paſſionem tantarumin/uriarum ſibi conciliaret.
tempus Conſtantienſis epifeopatus morem compro* Aidem pertratiatam ctmtoverſiam Sigrfridt abbatis
Marra/.

C O N C I L I U M; R E M E N S E,
CŪI INTERFUERUNT ARCHIEPISCOPI RAYNALDUS

Remenſis, & Richerius Senonenſis, anno Chriſti mxciv. die xv. Kalend. Odobris,
ut colligi poteſt ex epiftola Raynaldi ejuſdem ad Robertum Flandri*
comitem ſupra nominatum.

D E m Concilio Clarine, feu qui alias monachus C
O. B. in cōnſpectu S. Petri Civi p. 74S. Tom. num Senonerdem exteroſque coepiſcopos in Re-
I. ſpicilegii Dacberiani bate habet poſiquam pramiſſit menſi urbe congregatos, a nobis non pntermit-
awio MXell. Philippum regem cimiſſe uxorem ſuam tenda.
nobihſimam (Bertam Hohandicam) de qua babuit
fillum ſuum Ludovilum^ & accepiſſe Bartradam (de
Monte-forti) qun reliquerat Fulcanem Andegaven-
ſem comitem maritum ſuum. Him enim orte ſegei
inſinitorum malorum utque ad annum ſequentiſ fu-
culi quintum.

Anno MCXIV. inquit Clarius, congregavit Phi- d
lippus rex archiepiſcopos & epicoſcopos regni ſui
in Remenſi urbe, & obtinuit ab archiepiſcopo
Richerio magnis precibus, ut Remis ad conci-
lium non dedignaretur ire, oftendens Raynal-
dum Remenſem archiepiſcopum podagrico dolo-
re contractum non pone progredi de ſua fede:
& perrexit Richerius archiepiſcopus Remis, &
iuiceptus eſt cum maximo honore a Raynaldo
archiepiſcopo & univeiſo clero eccleſi* Remen-
ſis; & fedit in concilio in nullo interior Re-
menſi archiepiſcopo, fed penitus par & ſqualis,
utpote qui non per aliquod debitum illuc perre-
xerat, led per diledionem & orationem regis.
Eodem anno, ſubdit tdtm monaebut. obiit Berta
regina, qu* a rege Philippo prius fuerat dereli-
cta, ipſo rege adhuc tenente Bertradam quam huic
ſuperduxerat, reclamante juſtitia.

Huicce concilio non interfuit Ivo Carnoten-

ſis archiepiſcopo, & epicoſcopo regni ſui
Richerio Dei gratia find* matris eccleſi* Se-
nonenſis archiepiſcopo, Ivo eccleſi* Carnotenſis
iervus obedientiam ſecundum conſtitutiones pa-
trum, & ceteris coepiſcopis in urbe Remenſi con-
gregatis, fraterne dila&onis oWequium.
hi divin* legis fuiſſetis memores, cujus debetis
eſſe dodores atque tutores, non contra ſancto-
rum Patrum inſtituta me invitaretis ad conci-
lium, preſertim cujus facinus * ignoratis aut fla-
gitium. Primo quia invitaverunt me quidam epi-
ſcopi non comprovinciales mei, qui ſine audori-
tate apoſtolica mei iudices eſſe non debent: cum
peregrina judicia nullius eſſe momenti decreto-
rum pariter & canonum generali ſan&Que de-
cernat autoritas. Secundo, quia admonitione
metropolitan! mei protrahere nitimini cauſam
extra provinciam. Quid tunc multis ſan-
ctorum Patrum pncipum fit, unam ex multis
B. Stephant papæ & martyris producā ad me-
dium, quē tanquam gladius biceps utriuſque in-
tentionem reverberer, invitantis ſcilicet & accu-
ſantis. Dicit enim B. papa: Ultra provinci* ter-
mos accuſandi licenti* non progrediatur; fed
omnis accuſatio intra provinciam audiatur & a
comprovincialibus interminetur, mfi ad apoſtolicam
ſeſſionem iedau

757 nuNos B R?1 V A T E N S e. HSSSSIVε . 757
 p ii.
 — ·fedem fuerit tantum appellatum. Et, nej ^ndrAdicere veritatem, qui pro jam difta veritate & .—y
 CHRnirt accuñtibus Ikentia criminandi, print[Uam apofolice fedis obedientia tantam fentio foveri-
 1 fe crimine quo premuntur, exuerint. Poffi tatem, ut perjurium arguar ineuriffe & mafefta- L
 C«i.. «, quia non de veritatis tramite, fed de odii forni- tem regiam minuiffe. Quod ut pace veftra di-
 ...*» te mea procedit aecufatio, apofolicam fodem cam, reditis in eoa/etorqueri poteft, qui vulnus
 appello. Qpod omnibus in crimine pulfatis apo- fomentis inem abite tanquam pii medici cauterii::
 ftolica concedit audortas, ut per fe aut per vi- competentibus diflimulant urere, vel medicinali
 carios fuos loco & tempore, quod mihi pneferi- ferro pccidere. In qua fententia fi mecum fir-
 pferit. caufam meam difcutiat, & cum perora- miter fuiffetis, jam «gratum noftrum ad fanita-
 tum fuerit, legitimam fententiam proferri pranci tem perduxiffetis. Quod ouamdiu differiis, vide* Mpe
 piat. Neque hoc bene mihiconfcius caufa vitan- te f fidelitatem quam debetis pleniter exhibetis,
 di iudicii facio, cum manifefta & brevis fit mea fi officii veftri munus expletis. Faciat dominus
 purgatio de crimine perjurii, qui nulli hodie vi- rex adverfum parvitatem meam quantum Deo'
 ventium aliquando iuramentum feci. 'Sed nolo " permittente liberit & licuerit; includat, exclu-
 eflle exemplum ceteris recedendo ab ordine, ne- dat, proferibat, inspirante Dei-gratia & pro-
 que fanum eft confilium pro incerto commodo- quente decrevi pati pro lege Dei*mei, nec ulla
 vel nullo certis periculis me opponere. Goodu- ration^ cogente_volo ei contentaneus in culpa
 T.*1-"aum a domino meo rege quefivi, nec habere eflle, qui nolo coniorj eflle in perna. Angelus
 potui. Quantum vero ex intentatis midis intelli- magni confilii & fpirjtus fortitudinis fit vobif-
 go, non liceret mihi id conventu veftro impune cum, ut reda lapiatis ft reda faciatis. Valet

& AD REMENSE CONCILIUM

A * 1094.

Olterii cltltottxm.

ADDITIO.*

In hoc ipfo concilio> rtenfntn nd id nfyxo Atr^Gtg. poffe me obediturum promitto. Pro ejuſdem
 I koinfr tpifiooihunherti pvt'ffio, fxxnt avert> quoque metropolitan!·publicis & privatis negotiis
 pelitcno fxo deM-ont ontnf ndxüfn & ſtudio, confilio, ſocietate me elaboraturum &
 cproktt tft. Ubon eüt» inRuxctf Jynodn duXT. abſque illius conſenſu nullum me prebere in ma-
 Kal. OtMril mm 1094. fxcqIS· XmuUlu A* gnis negotiis vel ordinationibus affenſum, niſi in
 xttnft epifcopu/ m epifioU cdXiohrtittx, /qpyde in eo quod pertinet ad propriam parochiam meam
 oppendit tpiftoLirtax Vrkcni epxd Lthltum to.XII. profiteor, & huic profeſſioni meo coram Deo &
 pag.764. t'fijfjtnr. Fontudam in ftottütHwtljju* tandis ejus, ſub reſtimooio quoque preſentis ec-
 htrnt occipie tx UkeUo de reſtit. epiflop. Atrtkni. cieſie ſubſcribo in nomine Patris, & Filii, At
 aped Ashe. 'MfctU. text.K »0.171. Spiritus fanät. Ama.

Ego Lambertu» Atrebatenuſis fodis ordinatus epi- Faſta eſtautem hxc^profeſſio Remis, Menſe
 ſcopus tibi, paſtor Raynolde, ft privilegio fle- Septembri XI. Kal. Otlobris, die natali beati
 morum ecclieſie tuiſque ſuceſſoribus ſecundum Matthei apoſtoli, & evangelifte indidione II.
 ſacros canones & decreta fedis apoſtolice ex fa- anno autem Dei Chriſti MaCIV. J.
 rieris canonibus ac legibus promulgata pro foire

CONCILIIUM BRI VA TENSE,

PRÆSIDE HUGONE ARCHIEPISCOPO LUGDUNENSI

Et Romane ſedis vicario, allidentibus ei Auxitano & Narbonenſi archiepiſcopis cum multis
 diveriarum Provinciarum epifeopis, & abbatibus Anno Mxciv.

/Ums concilii nmnoricxt ferverunt Mnjorit Monoflerii prope Txronct tnhxU xtf. fa fdhu
 ite legxntxr.

E O itaque tempore Brivatis quodam allidenteErum derogatione habebamur, ſuo ſe erraſſe jtriſi*
 concilio, fratribus noſtris illic delegatis, do- cio, de peccaſſib advertin'nos fatebantur, ft in
 mmo Bernardo priore. Hilgodo Swflorum epif- .majorem iolito gratiam veneratioemque nos fia-
 copo, & Andrea fratre ejus, ft Jacobo medico, ſcipientes, etiam ſcriptis frus ubicumque congruum
 caufa noſtra ſecundum ſuperiores excurſu venti- videbatur dire&is ſatifecerunt de nebis eis qui
 lata eſt, ft diligenter enucleata, ſinaque ft ir- /non aderant, nullatenus not eſſe eX(<»M»UDice-
 reprehendiſſilibis reperta eſt, ft ab omnibus *ppn>* /tos» aut excommunicatione dignos. Huic ſyno-
 bata pcefente illo., de quo cooquitei fornus, Ro- dali definitioni orcfiit dominus Hugo Romane
 dulpho Turonenſi archiepiſcopo» & friforibteejus, fedis vicarius» idem ipſe primas Gahiarum, ft
 qui pudore ipſo in facie notabantur, quod unde Lugdunenſis metropolicanus,
 nos obligaffe putaverant, obligtiores ipſi & rc- Ay.
 prehendiſſibiles judicabantur. Multe denique di- xienſi ft Narbooenſi archiepiſcopis cum multa
 veriorum graduum ft dignitatum aſſittentes per- diveriarum provinciarum epocopis ft abbatibus .
 fceæ, a quibus exconunnicati aut fuſpcöi illo- Sed crudelium ft inſidiano um nobis chſtinata ft
 inveterata obturarlo tot ſapnrtim incantanto-
 rum

7»»

CONCILIIUM 'HKMS

tum molliri non potuit confilio, net divertit ab Anomanenfi & Piävencipnefulibus, multique aliis--
rtew^i cd'» cu' 'em'i conglutinata & confederate fue-
TM pervert' mentis affe&0.

Ibidem quaque notum nobis extitit DOLENSE
CQLLOÇVIVM habitum cire» eadem-tempora co-
ram Hugone orient, & Amato archiepiscopo yurd-
g»W-'

TAenique Dolenfi colloquio, quod co tempo-
A-/ re habitum est coram primatibus & legatis
S. R. E. domno videlicet Hugone, & domno Amaj
to; de quibus praediximus, pratentibusquoque Ce-

episcopis & abbatibus: afflittente etiam domno ab-
bate nostro BERNARDO, & de congregatione
nostra quamptarimis fratribus, canis utrimque
replicatis repertum est & publico conventu divul-
gatum, RODULFUM archiepiscopum Turonen-
fem, qui in facie< cum clero suo aderat ante il-
lam maje ab eo super nos illatam ferrentiam,
a domno Amato esse excommunicatum direfeen-
tibus & propofitis culpis, de quibus se excusa-
re, si voluit, noq potuit. Verum hoc colloquium
poterius fuisse videtur Edueqfi quod modo /equitur
concilio.

CONCILIIUM EDUENSE five AUGUSTODUNENSE,

FALSO HACTENUS A BARONI O,

Binio, aliique nominatum Oftionense, contra Philippum regem Francorum adulterum
& incestuosum, in Gallia celebratum, anno Domini MXCIV.
tempore Urbani pape II.

TJhilippus rex Francorum juvenili furore perci-
A tus Bertam uxorem legitimam repudiavit,
& Bertradam uxorem Fulconis comitis Andega-
venfis cognatam suam fibi matrimonio junxit.
Qua de causa Hugo Lugdunensis archiepiscopus
legatione apostolica fundus concilium indixit,
quo gesta & definita sunt ea omnia que a Ber-
tholdo his verbis enarrantur, bi Galliarum, in-
4. r« qUit, civitatequam ' Oftianem vulgariter dicant,
ib»'a ■< congregatam est generale Concilium a venerando Ha-
Bo û» H«i gone Lugdunensi archiepiscopo ex /e. lis apostolica le-
det/i. " ? cw" tnbtpiscopii & abbatibus diver/arum
n.e a Lc« provinciarum decimo-septimo Kalendae Novembris.
' H quo concilio renovata est excommunicatio in Hen-
rirMW regem tX in Guibertum fedis apostolica inva-
forem, v in ornuseoram complices. Item rex Gal-
liarum Philippus excommunicatus est, eo quod vi-
vente uxore sua alteram superduxit. Item simo-
niaca harefis & incontinentia sacerdotum sub ex-
communicatione damnata est. Item monachi' inter-
dictum est in eodem concilio, ne parochialium fa-
cerdotum officia in parochiis usurpent. Hac, inquam,
omnia ibi sunt, constituta, U apostolica legatione
firmata. Hxc ipse. Quomodo autem istud ipsum
judicium rursus ventilatum est in concilio Clara-
montensi, & ibi rursus idem rex est excommu-
nicatus ab Urbano papa, intra di&uri fumus.

Additio Philippi Labbe, S. J.

Ex chronico Virdunerfi Hugonis abbatis Flaviniacen-
fis\ pag. 14. Tom. I. Bibliotheca nova MSS.

Anno ab Incarnatione Domini mxciv. concilium habitum est apud Eduam xxxn. episcoporum
a domno Hugone Lugdunensi, cui etiam

Binterfuerunt abbates quamplurimi & viri religio-
fi. Hac ftriflim attigit Hugo nofter; plura sub-
miniftravit tabularium celeberrimi conventus Majo-
ris Monasterii.

Aliud igitur non multo post concilium Augu-
ftiduno celebratum est a fupradiao venerabili pri-
mate & archiepiscopo domno Hugone. Ubi psc-
fente illo infatigabili collaftaneo nostro Rodulfo
Turonenfi archiprefule, & domno Hoello Ceno-
manenfi epifeopo, fuftraganeo ejus & fautore,
multis quoque ecclefiafticorum officiorum admi-
niftratoribus undecumque adunatis, aditantibus
Ceifdem fratribus noftris, quos in priori concilio
Aannotavimus, cum quibufdam aliis utrarumque
partium caufae replicat* funt, quantoque noftra
diligentius est peiferutata, tanto certior laudabi-
liorque est reperta. Illorum autem nuo magis
mota, tanto reprehensibilior & faftidiofior est ei-
fe&a. Unde ad hoc ufque perventum est religio-
forum patrum qui aderant mediante diligentia,
ut pacificatis utrimque querelis omnibus in pacem
& concordiam cum archiepiscopo & clericis fuis
rediremus.- feedufque illud ex au&oritate concilii
firmatum literis annotaremus, preter quod archie-
piscopo, priufquam domno Amato, a quo
Dexcommunicans fuerat, reconciliatus efflet, mi-
nime communicaremus. Sed ut poftea rei proba-
vit eventus, non tam ex vera caritate huic paci
confererunt, quam pro fynodali increpatione &
iufas inve&onis inexcufabili confufione, quod in
corde non habebant, in facie fimulaverunt. Nam
mox ut hinc difceffum est, quidquid fancitum
fuerat, difruperunt, & incenfuetas adverfum nos
obtre&ationes & infidias, quafi accepto i&u la-
ceffiti, acerbius infurrexerunt.

>> AD CONCILIIUM EDUENSE

Ja caufa Philippi Francorum regis anno J094. celebratum.

Canon fultitus.

t.JJrt. t***

ftfl ,,,

concilium istud ab Hugone LxgdunenfiEtuiffe argumento est canon, quem ex eodem concilio
Undat Stephanui Tomaev^s in epiftola prime ad
Robertum Pontmiaceum.

Nui-

«0. . <pr PLACENTINUM. CE

ANNO CHRISTI
 «Nullus abbas vel monachus canonicos Aant?, in qua canonice vivendo Deo fer-
 regulares a proposito professionis canoni- vire * & animam suam ylvare polline christi
 ob revocare, atque monasticum habitum Quod si temerario ausu id agere tempta-
 verint, anathematis vinculo obligentur. verint, anathematis vinculo obligentur.

Caandoqtditdm vertLaUttu cmn bac Ednerf ce-
 cilia atngniodnnente ab codent Htione Lagdiinenfor-
 ebiepiepo A. S. L. eodem ume 1094. tllcbretnm
 conjm^it; jtevat bic Utera/ ejusdem Httonii ad boc
 cmcihtun invitantes dare etc Babae. Mtjcellan.

4M-

IS LUGDUNENSIS
 »ISCOP1.

Ad Lamberttm episcoptm Atrebatenftm qitibtu
 tam invitat ad tencilium Almgntodanenf.

Hugo Lugdunensis archiepiscopus apostolicus fe-
 dis legatus venerabili in Christo fratri Lam-
 berto Atrebatensi episcopo salutem.

N ovit fraternitatis vestrae dilectionem quam fre-
 quenter domini papae Urbani literis de con-
 vocanda in Gallia synodo fidei communis ob-
 obedientia adfratru, & quod diutius onus illud
 fuisse recufaverim. Quia vero ulterius repu-
 gnare nec volui, nec debui, tandem confiliodo-
 mini abbatis Cluniacensis, & religiosorum viro-
 rum episcoporum, atque abbatum apud Augusti-
 dunum idus octobris concilium habendam desi-
 gnavimus; ad quod dilectionem vestram apostoli-
 ca auctoritate invitamus. Et quamvis credamus

B vos non ignorare quid de carissimo fratre nostro
 Remensi archiepiscopo, vel de privilegio, quod
 ab apostolica sede accepit dominus papa nobis
 mandaverit, ipsa tamen eius scripta vobis dire-
 ximus, quibus nos de eis post aliqua in hunc com-
 monuit verba. Et nos Remensi ecclesiae debitam
 reverentiam conservantes in privilegio quod con-
 fratri nostro Rainaldo archiepiscopo dedimus &
 statuimus, ne eius causae alterius nisi Romani
 pontificis arbitrio decendantur, quod & de extero-
 rum episcoporum majoribus causis canonum sci-
 ta constituerunt. Quod videlicet ita sentendum
 est, ut nullus Primas quasi pro peculiari eccle-
 siae suae reverentia id praesumat exigere. Cum ve-
 ro Legato Romani pontificis subijcitur, ipsi soli
 subijcitur, cujus per legatum vices aguntur. Et
 ipsum ergo Remensem, sit exteris qui legationi
 tux solent esse subiecti ad concilium tux solici-
 tudinis studium convocet, & ecclesiae sanctae uti-
 litatibus omni diffimulatione seposita ferventer in-
 fudet. Juxta hoc ergo domini papae verba ad de-
 nominatum concilium fraternitatem vestram cum
 abbatibus vestris apostolica auctoritate invitamus,
 quia de amicitia vestra confidimus, & in re tan-
 ta utile amici consilium & perneceffarium nobis
 esse scimus. Nos quoque consiliis tuis acquiesce-
 re Deo volente parati sumus.

ANNO CHRISTI
 «&<&.*»&&<&&&WfcfcT IM CfAT «\$M<IM>M «IAT4M
 «-<<»CONCILIUM P T. A C F M T I N I M ANNO CHRISTI
 IN CAUSA PRAXEDIS REPUDIATAE IMPERATRICIS

Philippi regis Francorum, & Aleii imperatoris Constantinopolitani contra Saracenos auxilium
 petentis celebratum, anno MCXV. tempore Urbani pape II. circa mediam
 quadragesimam cum nascitur humor in herbis.

D e rebm in hac synodo gestis, deque canonici mDfeparata, super maritum suum domino apostolico
 eodem consilii, Bertbo. ant scriptor bttitu
 temperii feribit ea gale feqatouar: Dominus papa,
 Deo & fando Petro profitante, jam pene ubi-
 que praxahit, & in media Longobardia in ci-
 vitate Placentina inter ipsos schismaticos, & con-
 tra ipsos, generalem synodum condixit, ad quam
 episcopos Italiae, Burgundiae, Francia, Aleman-
 nis, Bajoarix, aliorumque provinciarum cano-
 nica & apostolica auctoritate multis literis convo-
 cavit. Fada est autem hanc synodum circa me-
 diam quadragesimam Placentis: ad quam syno-
 dum multitudo tam innumerabilis conduxit, ut
 nequaquam in quolibet ecclesia illius loci posset
 comprehendi. Unde dominus papa extra urbem
 in campo illam celebrare compulsi sunt. Hoc ta-
 men non absque probabili exempli auctoritate:
 nam primus legislator Moyses populum Dei in
 campestribus, legalibus praeceptis, Deo iubente,
 instituit: & ipse dominus non in domibus, sed
 in monte beinampestribus, discipulos suos evan-
 gelicis statutis informavit. Miras quoque no-
 nuoquam extra ecclesiam fatis probabiliter, ne-
 quidem cogente, celebramus, quamvis
 earum celebrationi specialiter deputatas
 ramus.

RnpRaIA 00Q
 i>..4Γ
 <NUM.
 In hac synodo Praxedis jamdudum a Henrico
 Cencil. Central. Tom. XX.

& fanâa synodo conquesta est de inauditis for-
 meationum spurcitiis, quas apud maritum passus
 est. Cujus querimoniam dominus papa cum fan-
 âa synodo latis misericorditer suscepit, eo quod
 ipsam tantas spurcitiis non famcommisisset, quam
 invitam pertulisset pro certo cognoverit. Unde &
 de poenitentia pro hujusmodi flagitiis injungenda
 illam clementer absolvit, quae & peccatum suum
 iponte & publice confiteri non erubuit.

Ad hanc synodum Philippus rex Galliarum le-
 gationem suam direxit, seque ad illam iter in-
 cepisset, sed legitimis & fociis se impeditum fuisse,
 mandavit. Unde inducias sibi usque ad pen-
 tecosten apud dominum papam synodum interce-
 dente impetravit. Dominus autem Hugo Lugdu-
 nensis archiepiscopus ad eandem synodum voca-
 tus, ab officio suspenditur, eo quod ipse non ve-
 nerit, nec legatum cum canonica excusatione
 illuc pro se direxerit.

Item legatio Constantinopolitani imperatoris
 ad hanc synodum pervenit, qui dominum pa-
 pam omnesque Christi fideles suppliciter impio-
 ravit, ut aliquod auxilium sibi contra paganos
 pro defensione feneae ecclesiae conferrent, quam
 pagani jam pene in illis partibus deleverant, qui
 partes illas usque ad muros Constantinopolitanae
 civi-

so, Ü,;*,7U' concilium

—civitatis obtinuerant. Ad hoc ergo auxilium do-
 *NNO n,inus P^P1 n,uit0\$ in<H^v^l> ut «iam iurejuran-
 CH.oi>T do promitterent fe illuc, Deo annuente, ituros,
 & eidem imperatori contra paganos pro polle suo
 fidelitlunum adjutorium colläturos.

■ Hzc aurem inter alia in illa fynodo constitutu-
 lunt, ut poenitentiam nullo modo recipe-
 rentur, qui concubinas & odium ex corde, de
 quodlibet mortale peccatum dimittere nolent.
 Item ut nullus presbyter aliquos ad poeniten-
 tiam reciperet, nili cui ptoprius epifeopus hanc
 curam commiffit.

Item ut quibuscumque rite ad confelfionem ve-
 nientibus euchariftiam non denegemus, quos fo-
 lo corpore non mente inter excommunicato; mi-
 nere, nec tamen eorum facramentis communi-
 care' cognofcimus.

In hac quoque fynodo hzrefis fimoniacorum
 penitus damnata eft, ut quidquid in lacris ordi-
 nibus & ecclefiafticis rebus data & promiffa pecu-
 nia acquiritum fimoniace videretur, pro irritato
 haberetur, nullaque vires habuiffet. Scilicet habere ju-
 dicaretur. His tamen, qui non fimoniace & ne-
 fcienter a fimoniaco ordinati funt, mifericordia
 in fervando ordine conceffa eft: qui vero fcien-
 ter ab hujufmodi ordinati funt, cum fuis ordi-
 natoribus irrecuperabiliter damnati funt.

Item hzrefis Nicolaitarum, id eft incon-
 tentium fmbdiaconorum, diaconorum, & prae-
 pue facerdotum, irretraaabiliiter damnata eft,
 ut deinceps de officio le non intromittant, qui
 in illa hzrefi manere non formidant; nec popu-
 lus eorum officia ullo modo recipiat, fi ipfi Ni-
 colaitae contra haec interdita miniftrare prtium-
 mant.

Item hzrefis Berengariana jam ab antiquo
 piffime anathematizata iterum damnata eft, &
 lententia catholicis fidei contra eandem, firma-
 ta videlicet quod panis & vinum, cum in altari
 confecrantur, non folum figurate, fed etiam
 vere & effentialiter, in corpus, fic fanguinem
 domini convertantur.

Item in Guibertum hzrefiarcham fedis apofto-
 licae infauctorem, & in omnes ejus complices, fen-
 tentia anathematis fynodali judicio cum ardenti-
 bus candelis iterum promulgata eft.

In hac fynodo quatuor millia 1ere clericorum,
 & plufquam triginta millia laicorum fuiffe per-
 hibentur.

In hac fynodo confitutum eft ut pro chrif-
 tate fic baptifmo & fepultura nihil unquam exi-
 gatur.

Item ut jejunia quatuor temporum hoc ordi-
 ne celebrentur, fcilicet primum in prima hebdo-
 mada quadragefimae, fecundum in hebdomada
 penrecotae, tertium vero fic quartum in Septem-
 bri fic Decembri folito more hant. Huic fynodo
 reverendiffimi antiftites interfuerunt, de Bajoa-
 ria quidem Dimo Saltiburgentis archiepifcopus,
 & Udalricus Patavienfis, epifeopus ejus fufraga-
 neus: de Alemannia vero Gcbenardus Conftan-
 tienfis epifeopus, qui fit Arnulphum Mediolanco-
 Arithph> fem archiepifcopum, diu quidem electum, fed
 «pikov.»M< nondum confecratum, eodem tempore ex eoe-
 ceffione domini papae Mediolani confecrare.

Ipfie quoque domnus papa Udalricum Augien-
 fem abbatem eo tempore coniecravit, qui ite-
 dem praeftitit fynodo interfuit, cui in praeftentia
 Conftantiepfis epifeopi omnem epifcopalem pote-
 ftatem in clerum fit populum Augientis infulz
 interdixit, quam dudum Conftantienti epifeopo
 conceffit. Abbas tamen ille non multo poft de
 illa potestate fe intromiffit. Unde querimonia fa-

da ab epifeopo, dominus papa illum miffis lite-
 ris ab hujufmodi praeftumptione iterum cotnpe-
 cuic. /ficM/fue de /raodo PLuentina Bertbeldut.
 Pvro eju/dem concilii quindecim canones continentur
 in codice feripto * Anfclmi lmen/it libro feptimo .v.4-1>.1.
 decretorum ob eodem fynodo Placentina flatut, bit 77778*

funt recitato fuperius contententes, «r bic ip-Heia»Ü»4.
 fps deferibere nm Jit opus.

Sed non pigeat audire de tanta fynodoetiamDem-
 momem, qui oderat, bocqtu da tpto metre cecinit pAl
 licet incultp, veraci tamen:

Tunc paftoi fandus fynodum celebravit, fic
 annus

Chrifti millenus nonagenus quoque quintus,
 Primus erat mentis, quo nalcitur humor in
 herbis.

Ore facerdotum damnantur fafta melorum.
 Adfuit his didis Praxedis atque Mathildis.

Catholicos plene benedixit papa fideles.

Hanc fynodum fandam Placentia continet am-
 pla.

Expleta, fynodo dominus quem flepe recordor
 Papa vale dixit, clericis comitatus abivit,
 Per multas urbes curans convertere plures,
 Gallia quem patrem fufcepit maxima carum.

Additio Philippi Labm S. J.

Fodem Urlani pepo II. fñodus Placentino habi-
 to circa mediam quadragefimam adverfut Jsmonia-
 ea; & fcbiffmatras ordinationes.

Ex parte II. codkitionis Romano Bipartite KC.
 laeto Hofficnii.

Cardinalis Baronius anno mxcv. ubi fynodi
 Placentias hiftoria ex Bertholdo Conftantienfe
 narravit, fubjungit ejufdem concilii quindecim
 canones contineri in codice Icripto Aniemi Ln-
 cenfts libro VII decretorum. Qua in re eum
 memoria vel potius amanvenium ofcitantia fe-
 fellit. Neque enim canones illos Placentinos in
 fuam collectionem referre potuit Anfclmus, qui
 novennio ante deceflerat: nec Vaticani codices
 citato libro VII. vel alibi eodem agnoscunt.
 Tum vero XIV. tantum capitula ftatutorum libri
 Erobatiffimi bibliotecz Vaticane referunt; ubi
 Uronii ichedz feptimo in duo male divulfo XV.
 exhibent: quod obiter monendum exiftimavi, ne
 forte tanti vin auctoritas noftre editionis fidem
 ambiguam reddat.

In mf. codice profigitntur ii duo verficuh:

Urbani papae decretum pontificale

Condicor hic feripto formofe denique difto.

INCIPIUNT ACTA SYNODI.

Anno dominiez incarnationis MXCV. * Ind. IIII. Kai
 celebrata eft Placenti* fynodus praeftidente domi-
 no Utbano papa, cum epifcopo fii abbatibus, ...
 tam Galbarum. quam fit Longobardi* fic Tu-
 fciz. Fafta autem magna eft confultatio (de
 his qui ecclefias vel prehendat emerant fed &)
 de iis qui in Ichiffinate Guibertino fuerant ordi-
 nati. Et primo quidem «c tertio die in campo
 concilium fedit. Tantus enim convenerat popu-
 lus, ut nulla eos ecclefia caperet; exemplo qui-
 dem Moyfi deuteranomium commendantis, fic
 Domini noftri Jetu Chrifti docentis inlococam-
 peftri. Septimo tandem die poft traftationem * 4,^,1-1-
 diutinam hzc funt capitula prolata, fit affenfus
 totius concilii comprobata.

C*TMΣi

Caput IX.

Caput X.

Caput XI.

Cal ut IV.

Caput XII.

Quicumque fane cupiditate parentum, cum ad-
huc parvuli essent , ecclesiae, vel ecdesiarum »
partes pro pecuniis adepti sunt ; postquam eas
omnino dimiserint, si canonice in eis vivere vo-
luerint, pro » misericordia ibidem eas esse cen-
semus . Neque pro hoc fado a facris ordinibus
removemus, si alias digri inveniantur. »

* :xQ IIII vero qui per fe ipſos cum * maioris eſſent
zatis, nefanda cupiditate duâi eas emerunt, fi
in aliis ecceſſis canonicæ vivere ſoluerint, ſerva-
tis propriis ordinibus pro manu miſericordia ibi
eos mimmſtrare permiſſimus. Quod ſi ad alias (d)
transferri fortaliſ non poterunt, & in eis cano-
ni'ce *>*cre * promiſerint , minoribus ordinibus
contenti ad * ſacros ordines non accedant. Sal-
va tamen m omibus apoſtolicæ fedis ail&orita-

Caput XIV.

Statuimus etiam, ut jejunia quatuor temporum hoc ordine celebrentur. Primum jejunium in initio quadragesimæ; secundum in hebdomada pentecostes; tertium et quantum in Septembri & Decembri more solito fiant.

Caput XV.

E Sanctorum canonum flatibus confusa sententia decernimus, ut sine titulo facta ordinatio irrita habeatur, & in qua quislibet titulus est, in ea perpetuo perseveret. Omnino autem in duobus aliis... tituli non liceat, sed uniusquodque in qua titulus est, in ea tantum canonice.

E e e a

aus habent. Licet enim episcopi dispositione
 A?Γ?τ. mru* diversis predib. debeat veteris... canonibus
 aut prebeniamus, nisi natus tantum ecclesie,
 "H" » que conscriptus est, esse non debeat. Si que ta-
 men capelle iunt, que suis redditibus clericos
 fullmere non possunt, earum cura aut dispositio
 preposito majoris ecclesie cui capite subditae
 fe videntur, imminet, sit tam depolitionibus,
 quam & de ecclesiasticis capellarum officiis ipse
 provideat.

d* tadem etiam concilio anfans ix. prafaimi-
 ■ tH-ii decima addita est, ita se habet: equum
 fit salutare nos tibi semper & ubique gratias a-
 gere domine sancte pater omnipotens sterne
 Deus, & te in veneratione beate Marin fem-
 per virginis collaudare benedicere & predicare, B
 que & unigenitum tuum sancti Spiritus obum-
 bratione concepit, & virginitatis gloria perma-
 nente «ternum mundo lumen effudit Iesum Chri-
 stum dominum nostrum.

hem pefl alia: (Illud sumzopere sic apostoli-
 ca: autoritatis privilegio prohibentes interdici-
 mus, ut nullus in clericali ordine constitutus,
 nullusque monachus. episcopatus aut abbatie,
 aut cuiuslibet dignitatis investituram de manu
 laici fufcipere audeat, quod si presumpserit
 mulsetur.

Anflor chronici Malleacensis ffrifilm attingere
 non praelimifit his verbis: Eodem anno Mextv.
 Urbanus papa Placentie tenuit concilium: Menaris
 qna^{te} anonymes xniceverbis montat, anno prece-
 denti mxciii. fuisse concilium apud Burdegalam
 de fmo nihil dnm reperi apud ceteros vetustatis re-
 c^{fi}astica fednos indagatores.

Ceterum monendus es, lector, Philippum re-
 gem Francorum ab Hugone Lugdunenfi archie-
 piscopo in concilio Auguftodunenfi anno prece-
 dent! communionem ecclesiastica privatum legatos
 fuos miffisse ad Urbanum papam qui tunc Pla-
 centie concilium celebrabat circa mediam qua-
 dragefimam, & inducias ufque ad pentecosten
 intercedente fynodo impetravit, qua de re plu-
 ra Ivo Carnotenfis episcopus. 46. ad Urbanum.

Urbano fitmmo pontifici, A» fanHitatis fna filius
 fidelmm orationum manas.

Venturi fime ad vos in proximo nuntii ex par-
 te regis Francorum, per quorum os locu-
 turus est ipiritus mendax, qui infatuati adepti
 ><>n.b. m promiffione honorum ecclesiasticorum
 infatuare molientur sedem iustitie. Contra
 quorum calliditatem a parvitate mea vigilantiam
 C.d. -c- vcltram volo esse pnunonitam & premunitam,
 quatinus rigorem vestrum promiffioneseorum non
 emolliant, comminationes non exterreat. Quid
 enim dicent, jam securis ad radicem arbo-
 ris posita est, nisi aut arcum remittatis, aut gla-
 dium fuspendatis. Qui ergo venturi sunt confi-
 dentes in calliditate ingenioli sui, & veniente
 linguz fus, praedictis de causis impunitatem fla-
 girii ie impetraturos regi a fede apostolica pro-
 miferunt; hac ratione ex parte usum, regem cum
 regno ab obedientia vestra difcessurum, nisi co-
 ronam restitueris, nisi regem ab anathemate ab-
 solvatis. Si autem impenitenti venia concedatur,
 quanta spes impune peccandi peccantibus de ex-
 tero relinquetur, non est meum intruere vestram
 prudentiam, cuius potestunum interest delinquen-
 tium errata non fovere, sed ferire. Si autem
 aliqui fubdoli evidenter ab unitate matris stutdi-
 fecdunt, qui jam pridem mente difcesserunt: con-
 ibletur fanfuitatem vestram divinum responsum:

ftoli. Oportet hanc efet M c. FW fia 4 >>>
 mniffiti fiant. De cetero volo fetat vigilantia
 vestra, quia ex precepto regis, Remensis, A Se-
 noDensis, & Turonensis archiepiscopi invitave-
 rum fufirapneos episcopos, m post responia ve-
 ftra apud Treas prima dominie post fiEvita-
 cem omnium fandorum conveniant. Quo invita-
 tus ire diffimulo, nisi vestra confilio munitus
 timens ne quid contra iustitiam, sic fedem apo-
 ftolicam moliat ille conventus. De his ita-
 que, & de his quae circa vos sunt, quae liberit
 referbat mihi vestra paternitas, ut in adverbis
 compati, & in ictis valeam congratulari. Va-
 lete.

In hac Concilia confirmata firt Bxlla pro Mona-
 fterio S. Aegidii, ut patet ex fananti docxmento,
 exi piores Concilii Patres fufcriptire.

Urbanus episcopus fervus fervorum Dei uni-
 versis per Gothicam provinciam fidelibus
 salutem & apostolicam benedictionem. Notum
 omnibus vobis volumus quia dilectus filius noster
 Raimundus Tolofanus Comes tam nostris quam
 aliorum religioforum virorum monitis excitatus
 & omnipotentis Dei timore compunctus partem
 imo rapinam quam ex parentum fuorum inva-
 sione in altari sancti Aegidii & reliquis ipsius al-
 taris Ecclesie altaribus habere folitus erat Deo
 sancte Dei genitrici Marie fanfuitque Apo-
 stolorum principibus Petro ac Paulo & beato con-
 fessori Aegidio reddidit. Qua reddidio five di-
 miffio in Tolofana Synodo fada est coram Le-
 gato nostro Bernardo Toletano archiepiscopo &
 pluribus tam episcopis quam abbatibus. Item in
 festivitate sancti Aegidii coram eodem Legato no-
 stro alifque quamplurimis episcopis vel abbatibus
 eandem redditionem cum uxore fur Hervira &
 filio Bertranno super altare beati Aegidii confir-
 mavit, duobus illic nammis Aegidienfis moneta
 Riffitis. Igitur nos fecundum ipsius Comitum po-
 pulationem pro fua & parentum fuorum salute
 fadum hoc auaritate apostolica confirmamus &
 omnipotentis Dei misericordiam deprecamur qua-
 D tenus quod de rerum ecclesiasticarum ufurpatione
 haftenus admiferunt fua eis propitiatione in-
 dulgeat & a fuorum delictorum vinculis per fan-
 dorum apostolorum & sancti Aegidii merita &
 preces abfolvat. Porro tam ipsum quam ejuspo-
 steros univerfos, fi altarum oblationem ulterius
 invadere lentaverint, anathemati fubjictus & ab
 univerfo Ecdefie confonio fegregamus. Quicun-
 que etiam vd ab IpfoComite vel ab aliquo quo-
 libet de oblationibus illis feudum tenet, hujus
 decreti tenore cognito nifi omnino Ecdefie red-
 diderit, eidem anathemati fubjaceat. Ipfis etiam
 monachis fub anathemate interdiciamus ne ullo
 unquam tempore laicorum cuiquam in ipsis al-
 tarium oblationibus partem habere permittant. A-
 Mioquin & qui dederit ft qui receperit; anathema-
 ti quod propofuimus fubjaciunt. Data per ma-
 num Joannis fanthe Romana: Ecdefie Diaconi
 Cardinalis Cranone xn. Kaleodas Martii, in-
 dift. m. anno ab incarnatione Demini mxcv.
 pontificatus vero Domni Urbani Papae feptimo.

Relefta vero & confirmata in Concilio quod
 idem Papa Placentiae celebravit.
 Ego Joannes Portuensis episcopus Cardinalis
 fufcriptiffi.

Ego Albertus Cardinalis fufcriptiffi.

Ego Ricardus presbyter Cardinalis fanthe Ro-
 mane Ecdefie & Maffilienfis abbas fufcriptiffi.

Ego

ANNO
CHMIST
■*

VMANOS

M.ACENTINUM.

CanHoab fob-Aienfe

RSSiSS

ttfatrpf.

«>0

■***
*NMO
crj,“T’

s fobfaipfi. .

Dismsnis Cardinalis fubfcripfi.
Pifonns Archiepdcopus nd>.

Égo Rodolfos Turonenfis archiepileopus fiib-

Hugo Cardinalis Diaconus fanâ» Roman* Ec-
defic fubfcripfi.

Herimannus Cardinalis.

Ego Philipps Lunenfis epifeopus fubfcripfi

Ego Aurahcenfis epifeopus Gildmus fubferi-
pfi .

Ego Rogerius fanft* Romane Ecdefim Dû-
conus fubfcripfi.

Ego Joannes Portuenfis Cardinalis epifeopus
fubfcripfi.

Ego Willelmus Aufcienfis archiepileopus cum
mets fiiftraganeis, fcilicet Dodo Bigorritanoepf-
copo, Sancio Lafcurrenfi epifeopo, Ortone Olo-

Ego Itnolenfis epifeopus Otto fobferiofi.

Ego Rodolfos Reginus archiepileopus iufberipfi.
Petrus Venetus Patriarcha, Petrus archiepiico-
mu Mediolancnfis , Gotafridus epifeopus Maga-
ionenfis, Berenearius epifeopus Foro-Julienfis, A-
matus IrchiepUcopus Burdeccatepfis , Aldcbertus
archiepileopus Bituricenfis, Petrus archiepileopus
Aquenfis , Fulco Bdvacenfis epifeopus interfue-
runt.

Tetbaldus Bercellenfis abbas laudavit. Poncius
abbas Cafe Dei, Frotardus abbas fanâi Pontii.

Ifti dc omnes archiepifcopi, epifeopi fle abba-
tes in Placentina Synodo refidentes hanc dimif-
fionis chartam pnecepto Domini Pape laudave-
runt de confirmaverunt, ac hujus dimiffionis de-
- incept in vaforem vel fubreptorem perpetuo ana-
O themati fiibdiderunt, & n^o p^oft^oterium omne , fl
aliquando invafio accideret, ab omni divino of-
ficio interdicens ceflare jufferunt.

tr AD PLACENTINUM CONCILIUM

Contra fimoniacos & fchifmaticos anno 1095. celebratum.

A D D I T I O.

1.11 P|...
A«« ..,1.
C Oncilii hujus canones quidam extant , aâa C Tlacntintut» (ancillum frtfdntnc Vrbunt ftftf
integra non extant,ut ex ilsque apudLab-
beum coqpfra funt , facile omnes intelligunt .
alfbrattua diett.

anecdotis Martene tom.V. pag. 147«. deprehen-
di proferam , tum & addam fragmentum quod-
dam adorum ejuidem concilii defumptum ex an-
nalifta Saxone Eccirdi ad A. joou Ita crgoca-
non II. apud Gerhoum.

AmulifU Ecatrdimulf: de ordinationibus vero ejuidem Wichberti Urbanus papa in Placentino con-
cilio tale decretum promulgavit, inter cetera dicens :

Ordinationes quae a Wkberto haerefi
archa, poftquam ab apoftolicm memoriae
Gregorio, & a Romana ecclefia eft dam-
natus, & a exteris bxrefiarchis nomina-
tim excommunicatis & ab his, qui ca-
tholicorum adhuc viventium epifeopo-
rum fedes invaferunt faâz funt, irritas
effe omnino judicamus; qui vero abepi-
feopis quondam quidem catholiceordina-
tis, fed in hoc fchifmate a Romana ec-
clefia (eparatis conlecrati funt, eos nimi-
rum fervatis propriis ordinibus mifericor-
diter fufcepi jubeatis; fi tamen vita, &
fcientia eos commendat , & his noftris
decretis cognitis mox ab errore ad ca-
tholicam ecclefiam tranfierint, & nobis

O Uidquid i. r«ri. «amu», „■ i?
V ^ecclefiafticis rebu» data velpromri-
ia pecunia aâ/tfirie, aut // ^gw acquifitum
eft, Jios irritum effe, & nulla» vires un-
quam obtinere ceniemus.

Dnoftrique imperatis fe per omnia obedi-
re promiferint. Amodo vero quicumque
a prxdids fchifmaticis, fandheque ee-
clefiz adverfariis fe ordinari permiferint,
nullatenus hac venia digni habeantur :
quamvis autemmifericordiae intuitu, ma-
gnaque neceffitate cogente , hanc in fa-
cris ordinibus difpenfationem conflitue-
rimus, nullum tamen prxjudicium facris
canonibus fieri volumus , fed obtineant
proprium robur; nam certante neceffita-
te, illud quoque cefset, quod pro neces-
fitate faâum eft. Ubi enim multorum
ftrages jacet, fubtraheodum eft aliquid
levericati, ut amplius addatur caritati.

Huc rriias /arir difienu feytent Urtani
i» «ψ* dt tltlbri litt mttr Trittfinttf, ArjutfcMtf-
f«r Mt* i» celciû» fertur.
i.c.iiev. urbanus dec. Ad pntfenthim notitiam & fotu-
*w.«4c.t. nxiun memoriam non latere volumus, quoniam
inter Tricafttnos dtArauficos diuturna contentio
habita eft ; Tricaftlinis quidem de unitione, A-
raufids vero de parochiarum ecciefiarum dhrifio-

Ene conteftantibus . Et concertatio cum reveren-
dillimo pontifici Gregorio pnedeceffori noftro ...
Araufici ... literas dirigens, legatum pro huius
rei difcuffione ad eoe K miffuram pollicitus eft.*
quod tamen poftea ... indagye nequivimus. In
hac autem fufpenfione ...G.... ecdefiam ès>i-
copus eleftur?A coofecratus eft. Tricaftinus ergo
epifeopus Pondus Arauficenfcem ecdefiam afle-
tens

— fe podéflâm: quereſem hanc cum ad'noûrasau-
d res pro multis eccleſiæ Romane perfecutionibus
proferre non pefiet in pluribus traafal'ims conciliiis exponi procuravit. Noviffime cum ad no-
ſtram notiſiam perveniſſet, nos quoque, eam ad
concilii 'proxime celebrandi audientiam differri
præcepimus. Interim venerabili fratri noſtro Guil-
lelmo Arauſiceni epicoſcopo ſignificare curavimus,
ut ad ſynodum veniens, ie ad defendendum hu-
juſmodi negotium præpararet. Cum autem ve-
niſſet, ipſe quidem diviſionis iſtius canonicas cau-
ſas proferre non potuit; Tricaſtinus vero poſt
diuturnam & pluſquam centenariam poſſeſſionem
venerabilium pontificum Romanorum, ſc. Grego-
rii, de Alexandri privilegiis, cauſe fux partes
tuebatur. Qxare nos de Gregorii decreto, quo
ab ipſa fixit eccleſia potitum, quxdam inter fra-
tres noſtros quæſtio orta eſt, placuit alium ad-
huc definiendi cauſe terminum adhiberi, in quo,
& Arauſiceniſis epicoſcopus, ſi quam porter, defen-
ſionem nancifceretur, & Tricaſtini eccleſiæ cle-
rici de eodem privilegio nos jurejurando facerent
certiores. Cumque convniſſent & confrater
noſter Arauſiceniſis epicoſcopus, ſicut promiferat
non veniſſet, nec excuſationes aliquas præmiſi-
ſſet, & tunc nobis placuit negotii finem in tem-
pus aliud protelari. Qrterum clericis, de itine-
ris difficultates, & rerum longa diſpendia præ-
tendentibus nec longiores porſe moras pati in-
ſtantiffimè proclamantibus, viſum eſt tatribus
noſtris tam epicoſcopis, quam & noſtris apoſtolicis
eccleſiæ cardinalibus, ut Tricaſtinorum clericorum
ſariſfactionem ſuſcipere deberemus. Tres ita-
que Tricaſtini eccleſiæ clerici ſuper evangelia
acroſancta jurarunt ſe vidiffè & tegiffè Romani
pontificis Gregorii bullarum privilegium Bonifa-
cio Tricaſtino epicoſcopo attributum, per quod
prædiâ eccleſiæ fuerant cunctis. Cajus videli-
cet privilegii tenorem ſecutus S. memoriz pon-
tifiſ Alexander II. præſcriptas eccl'eſias cenſurâ
ſub uno ſemper epicoſcopo permanere. Poſt hoc
Arauſiceniſis epicoſcopus cum cæd'f' fux clericis
veniens, eas quas præſignavimus Gregorii papæ
VII. literas, detulit; alia quoque chartarum mo-
nimenta monſtravit, quibus f' rerum veritas cer-
tus claruit, f' Tricaſtinorum relatio vires acce-
ſſit. Et nos ergo inſtrumentis talibus roborati
ſecundum fratrum noſtrorum judicium prurienti
decreto fancimus, ut deſundo fratre noſtro ve-
nerabili epicoſcopo, qui ad præſens Arauſiceni ec-
cleſiæ præſidet, utraque mo\ eccleſia ia præſti-
nam redeat unitatem; niſi forte poſt proximam
quam præparante Domino expeſtamus Penteco-
ſten infra unius anni ſpatium conſtiterit eas
certo Romani pontificis præcepto, & decreto
uiſſe diviſas. Alioquin omnis fopiat' ... ut de-
ſiñão contraire noſtro ſuperius nominato epicoſ-
copo eadem eccleſia ad aliam tranſeat. Illa ve-
ro quæ haſtenus prima habita eſt, & deinceps
ptincipatum obtineat. Ita tamen ut epicoſcopus
qui utriusque præſerit nihil de proventibus de-
riorum, redditu, ornatu, miniſteriis, quæ vel
quomodocumque in alterius patrimoniis habentur,

tutionis paginam f'c. Aſt'm Crémone XVII.
Kai. maji anno Dorn. Incarnat. MXCV.

*Deſi'xe in MS. (edict UUietMce catiedrelû la-
ettft, m yea BxreMrdi décréty & ad illa MRp-
mi cxjxdam additamenta pmadam extent fia for
ipſt cencilii Placentini tempore f'riptâ, poſt
tu Mjxt vmcillit cammt, Met jmdfxHe, addita-*

*ftu nmilli f'riptiâ mi f'rtre etiam i> «μλτμ». anno
fib» rerrat wfraltt* CMMIST

DE OBSERVATIONE JEJUNIORUM QUA- IVOR TEMPORUM,

*Er de ard/wSMac facûnda in initie lxadvvgffima
>> Mdetitadct Pcnlccafet.*

Licet nova conſuetudo eccleſiæ nulla ſulta au-
ſtoritate ſemper numeret inter jejunia de ordi-
nationes quatuor temporum primam hebdoma-
dam primi menſis tñrtii, & ſecundam quarti,
ideſt junii; vetuſta auſtoritas ſandorum patrū
Beſt, ut in initio quadrageſimali, & in hebdoma-
da pentecoſtes debeant obſervari.

Unde Leo papa ait: Lyar tiffevantia xtilitar
dileſiffimi >a eccl'cia/kif præſime eſt cmtitxta jt-
Jxniit, yxa ex Mru S. Spiritxs, ita per tetixr
mmi circulem diffrûxta fxnt, xt lexabſſiaentiaem-
eibx fit adf'ripta temperihxt. Siquidem jejxmxm
vernale ia quadrageſimam, atfivxm in Pentecaſtem
axtxnmale m mcnfc f'ptimey hycmale extern m Mc
quidem decime ceUhrmt.

hem Gelafius. Ordinatienſt Jxnt pndyterfxm
it diacmoxm quarti menſis jejunio, ſeptimi & x
decimi, ſed etiam quadrageſimalis initii: * ac
'mentanâ quadrageſimæ die ſabathi, ac proinde.
B. papa Gregorius & Felis, oftavus ejus Sma-
chus, atque Simplicius leguntur, ordinationes in
februario celbraſſe, ſcilicet quadrageſimali tunc
initio concurrente. De jejunio autem quarti men-
ſis a Gelafio didi, quod juxta Leonem papam
ſemper eſt in hebdomada Pentecoſtes, a multis
ambigitur. Sic enim Leo papa inquit de jejunio

illtuta jejunii, ut ſi quod force inter ipſa feſti-
vitatū gaudia négligeas libertas, & licentia im-
moderata pncumpſit, hoc religiôlx abſtinentix
cenſura caſtiget, quæ ob hoc quoque ſtudioſiuv
exequenda eſt, ut illa in nobis, quæ in hac die
eccleſiæ divinitus lunt illata perveniant.

Item: repletis namque apoſtoliſ virtute pro-
miſſa, ſt in corda eorum Ipiritu veritatis imjueſ-
io, non ambigimus inter externa eccl'iſis doni fa-
cramenta, doſtrinam, ac ſpiritalis continentis
diſciplinam de Paracliti magiſterio divinitus ſai-
le conceptam ut ſanctificatx jejunio mentes con-
ferendis ſibi chaſiſſinatitas fierent aptiores, in
quibus duobus exemplis latis oftenditur ad confe-
rendos ſacros ordines ab apoſtoli� jejunia con-
ſtituta fuiſſe.

Sicque jejunia quadrageſimalis initii ac Pente-
coſtes ad formam ſeptimi & decimi in libris feri-
tantur (aeramentariis: unde quarta feria primi
termini duo leâiones leguntur de jejunio quadra-
geſimæ; ſabathum autem pentecoſtes, qui eſt ter-
minus ſecundus duo inquantur de veteri obſerva-
tione ejuſdem. Qparti vero menſis jejunium a
Gelafio ſeo dicitur, quia ſabathum & Pentecodas
pentecoſtes fzpius in quarto, quam tertio men-
ſe repetitur.

Sic enim a tempore nomen hoc hebet, ſicut
quodlibet a loco, in quo ſic^ius habitat Pro-
pter quod jejunium quoque initii

invenitur. Qiorum quatuor anenſium prophetia
Zacharie ſignificativa eſt, dxns jejunium primi,
& jejunium quarti, jejunium ſeptimi, f'jeptium
quarti, jejunium ſeptimi, & jejunium decimierit

MWO
CHKISn
..*~

tt> "TFl PLACENTINUM. "A*?^ «U
Cŷ* dootaoi Juda in gaudium <X Iptitiam fcin filem-A funt jejunia qu« S. Gregor,genti Anglorum pre-----
L---- .* as . Initio autem quadragvfinalis dicari prasceptt, funt quatuor jejunia , quatuor
jejuau bene ordinatio facrl ordinis Vdmpetit,rfi- temporum anni, ideft veris, nftatis , autumni ,
ait Chriftus poft baptifmum Spiritu Sanfto de* & byonis. Jejunium primum in prima hebdoma-
daratur, me* jajunavit, & duopoles adfacrum da quadragefimae. Jejunium fecundum in hebdo-
ordinem ckgjt, fie quoque apoftoli Spiritus fan- mada poft Pentecoften. Jejunium tertium in ple-
di bapduti mox jejunantes diaconos confictan- na hebdomada ante autumnale nquinoftium. Je-
tes elegerunt, fic Mqyfes poft defcenfium Spiritus junium quartum in plena hebdomada ante nata-
le Domini. Jejunium in feris VI. per totum an-
num, nifi a pafcha ufque ad pentccoften , aut
fi major feftivitas fuerit.

vit. Et fic facer eft numerus quatuor fluminum,
quatuor virtutum, quatuor elementorum , Hsc

& >> <3@

W

>> AD CONCILIUM PLACENTINUM

Ab Urbano II. Anno iopj. habitum.

VARIANTES, ET ADDITIO NOVA

COLLECTORIS ADMONITIO.

twi.M1-4 /*Xt7a/ hic exhiim Placentinorum cmmtrn varimter fiepmditavit MS. ("indoboneqfle codex * »x pr» psri-
fer cM/nuret» raw vulgatis Placentinis canotutits ordine dc/criplos feauentet etiam canones legi ; f«»r
«VI f-w».
dictio i» hoc ipfo conellio pmdiffi^, cm peferior canon caw «w Placentina XV: o Lahheo ex codi-
ce Barbmno addito, congruat licit m vertis diferepat . Ptfi htao tptiau emonent Vmdrtomtffis codex β-
gntem qnodem opponit (quod & hic fervetur'); tunc nova hac inftriptioue appcfta de ipfius Gvitatit ;
canones alios fithjmgit, eojdem plane , quos Gregprius VII. in Romana concilio emno 1078. celebrato dede-
ret. Cur Romani Cregorii emonet Utrno II. 0* Placentino huic concilio tribuantur , nifi feriptoris incu-
ria imputare voluerimus, ideo forte accidit , pr«d Gregorii fanffimet Urbanus innovanda Judicaverit .
Quamquam vero canones i/li in Reetuno illo concilio jam exeffi fient ; hic tomen iterum dandos confiai ,
quod ad novum conciliant fpeUent, varimtetqm manubias afferant , 0 canonem plano novum de jejmio
die Sabbati inferam habeant t

Ps/I Canonene XIV. φα tamen canones hic continuato ordine récit trntm, lac addantur.

Q Uicumque militum, vel cujuscumque ordinis B
vel conditionis perfona praedia ecclefiastrea
a quocumque rege, feu iculari principe, vel ab
episcopis invitit, feu abbatibus, aut aliquibusec-
clcia.um rectoribus fuiceperit , vel fufeepit, vel
eorum confenfu tenuerit, excommunicationi fub-
jaceat. Quoniam investituras ecclefiarum contra
statuta SS. Patrum in multis partibus cognoveri-
mus heri , & ex eo plurimas perturbationes in
ecclesia oriri ; immo ruina fanffie religionis, ex
quibus confune chriftianr religio conculcatur ;
decernimus ut nullus clericorum investituras epif-
coparum vel abbatium , vel eCdeff* de manu im-
peratoris vel regis , vel alicujus laicat perfonae ,
viri, vd firmitur fufeipiat. Qjiod fi priefumpfe-
rjt, recognofcat investituram illam apoftolica au-
tortitate irritam effe, & fe ufque ad dignam fa-
tisfactionem excommunicationi fubjacere. Si quis
epifeopus prebendas, archidiaconatus, pnepofitu-
ras , vel aliqua officia ecdefiastica vendiderit ,
vel aliter quam ftatuta SS. Patrum pnecipiunt ,
ordinaverit ab officio fufpendatur . Dignum eft
enim ut ficut gratis epifeoparam accepit ; ita
membra eidem (ita) epifeopatus gratis diftri-
buat Ordinationes , qu* interveniente pretio ,
vel precibus, vel obfequio alicui perfona: indebi-
t* , vel quai non communi confenfu cleri , &
populi, vd fecundum canonicas fanftiones fiunt,
ctr* ftt ab his , ad quos confecratio pertinet , non
comprobantur, falfas effe dijudicamus, quod qui
tainer ordinatur non per oftium ideft per Chri-
hum intrat, fed ut ipfa veritasteftaturraresunt
fl/Utrones: Air adpmitar hoc Jtgym

De ipfius civitatis.

Falfas poenitentias dicimus , quae non ficw- vid* «* <
dum auctoritatem SS. Parram pro qualitate cri-
minum imponuntur ; ideoque quicumque miles ,
vel negotiator , vel alicui officio deditus, quod
fine peccato exerceri non poffit, * culpigravio- * «e. e. . :
ribus irretitus ad poenitentiam venerit, vel qui f'f
bona alterius injufte detinet , vel qui odium in
corde gerit , recognofcat fe veram poenitentiam
non poffe peragere , per quam ad «ternam vi-
tam valeat pervenire ; etfi arma deponat ulter-
ius ix» ferat , nifi confilio religiofirum epif-
coporum pro defendenda juftitia , vel negotium
derelinquat, vel officium deferat . ftt odium ex
corde dimittat bona qua injufte antulit reftituat,
nec * tamen dcferet ; interim quidquid boni fa-
cera poterit, hortamur ut faciat ut omnipotens
Deus cor illius illuftret ad poenitentiam.

Decimas, quas in ufum pietatis concertas effe
canonica athavitas demonftrat, a laicis poffideri
canonica auctoritate prohibemus . Sive enim ab
epifcopis , vd rogitas , vel quibuslibet perfixus
eas acceperint nifi ecdefie reddiderint fciant fi
jfacrilegii crimen committere.

Ut nullus abbas decimas, vel primitias, & re-
liqua, quae fecundum ftatuta canonum ad epifco-
pos pertinent, fine auctoritate Romani pontificis
feu epifeopi confenfii, cujus dkecefi habitat, de-
tineat, apoftolica fanftione firmamus.

NcdJus epifeopus * gravam , feu fervubac fer- IT.
vitium ex ufii contra ecdefiasticam normam ab- ' runam
batibos, feu clericis filis imponat; vciMcrdiftum A» A»***

«i j "««*.7" **CONCILIUM.** «< <

2. quod si fecerit, ostendi fuit periculo subiacet. Autem B- Petri apostoli vcl aliorum SS. * Ittjt-
 rJi dies fabbati apud SS Petre nostro. in me restituit, A pernam quadrupli de propriis
 abstinencia celebris est habitus, nos eoruadum nis pcrfohrat.
 au&oritatem fequentes, ~~fahiliter demonstret~~, St quis epifeopus fornicationem presbyterorum,
 ut quikimque fe chriftian religionis participem diaconorum feu iubdiaconorum vcl crimen met-
 elfe defiderat, ab efu carniurn eadem die, nifi flus in fua parochia, pretio » vel precibos inter-
 majore feftiuitate interueniente, vel infirmitate veniente confenferit, ubi commiffum audoritate
 impediende, abftinaat. fui officii non impugnauerit, ab officio fufpen-
 Si quis prxdia B. Petri apoftolorum principis datur.
 *, vcl alicujus ecclefie ubicumque pofita in pro- . Ut omnis Chriflianus procuret ad miffarum C».XH
 pretaient fuam ufurpaverit, vel fcien occulta folemnia aliquid Deo offerre, & duci ad memo-
 not> propalaverit vel debitum fervitium eximale riam quod Deus per Moyim dixit: Abu apparo-
 B. Petto, * vel eidem ecclefie non exhibuerit, bis in cenfeNu meo vacuus. Etenim in colle&ts
 recognofcat fe iram Dei, & SS. Apoftolorum SS. Patrum liquido appareat » quod omnes Chri-
 vclub facrilegus incurrere. Quicumque autem ih ftiani offerre aliquid Deo ex ufu SS. Patrum
 hoc crimine deprehenfus fuerit, eundem heredi debent. §4

CONCILIUM CLAROMONTANUM

OB CAUSAM EAMDEM QUA PRÆCEDENS INDICTUM,

Congiegatum anno Domini Mxcv. die vt. aut ut alibi legitur iv. Kalendas Decembris, tempore
 Urbani pape II. anno ejus *rufi*. Philippi Francorum regis xxxvt.

Aa, <»<.i ii **DE rebus in hac fynodo Claromontepfi gefiis ifia Cio.** Ut clerici foatinas domi non habeant,
FL **ummatim** narrat Bertboldut: In Gallis ad 11. **Ut filii concubinarum clerici am fiant.**
 ClarUm-montem fynodus generalis a domino pa- 12. **Nemo in duabus civitatibus prabendam habeat.**
 pa in oâava fanâi Martini congregata est, in 13. **Ut clerici nd primeuufutpertitulumordinentur.**
 qua tredecim archiepifeopi cum eorum iuffiraga- 14. **Nullae in C&dcw ecclefia gemines bonoret habeat.**
 ncis fuerunt, & duernt* quinque pallorales vir- 15. **Nullas ecclefiafficum boarem de m mu feici ac-**
 g* numerat* funt. In hac fynodo dominus pa< cipiar.
 fa eadem ftatuta qu* & in praeterita fynodo 16. **Vt principes mveffitwes nm faciant.**
 'laccntina confirmavit. Infuper & Philippum re- 17. **Vt epifeopus aut prefter fidelitatem Uicijnon**
 gem GalliarUm exconunnicavit, eo quod prop- faciat:
 pria uxore dimiffa militis fui uxorem ubi in con- 18. **Nullas fine licentia epifeopi capeUanxftiat laici.**
 fugium fociavit. Ibi etiam aliam fynodum in ter- 19. **Ut leici decimam non retineant, nec recipiant.**
 tiam fubfequentis quadragefim* hebdomadam Tu- 20. **Ut laici altaria vel ecclefias deinceps neu reti-**
 ronis celebrandam denuntiavit. **Hoc ipfe.** Eadem neant.
 de extmemunicato rege Sigebertus. Sed tJ Bertra- 21. **Ut ntdltu alterius fibi baredestatem ufurpet.**
 dam regiam pellicem eadem excommunicatione mul- 22. **Nemo nifi perftffiam confeffionem fecerit ad pe-**
 Elatem, Villeineus in rebus Jnglkis tradit, cano- nitentiam-recipiatur.
 ****P*.»* ** concilio Claramontepfi tri- 23. **Ut cernes tota quadragefima non edantur.**
 lîntaduo canones exferipti reperiantur in codice Laa- 24. **(fettbus temporibus qrdmes faciendi.**
 trti epifeopi adtnbatoqfis, ex quo totidem lineis 25. **Ne filii presbyterorum fiant clerici, nifi fint mo-**
 Antonius Auguffinns fic deferibit. noebi aut regulans.
 Varietatem leftionum adjeci, inquit Severinus 26. **De fabboti f&itj jufmio.**
 Binus, ex manuferipto ad me tranfiniffib per re- 27. **De jejuniis veris & affatis.**
 verendum dominum Georeium Coivenerium theo- 28. **Ut omnes de altari corpus (T fonguinem fepa-**
 logi* apud Duacenfes doâorem & profeflorem, ratim communicent.
 collegia» ecclefie* fanât Petri ibidem canonicum 29. **Ut liberi fint qui ad crucem confugiant.**
 & fcnolafticum, de ecclefia optime meritum. 30. **De iis qui ad crucem vel ecclefiam conjuguent,**
 Anno domini Chrifti millefimo nonagefimo quar- 31. **I» nullus clericorum bona diripiat.**
 to, menfe * Decembri, decreta * domini Ur- 32. **De iis qui epifeopos incarc&rant.**
 bani pap* fecundi in * Claromontenfi concii-E-
 Amtteai. lio data.

TITULI CANONUM.

» **De pace non infriwtda.**
 » **De itinere Hierofolymitano.**
 3 **Ut decanus fit presbyter, archidiaconus fit dia-**
 tonas.
 4. **IA clerici arma ms portent.**
 J. **Ut epifeopus non eligatur nondum diaconus.**
 6. **De eaeptis altoribus vel ecclefis.**
 7. **De altaribus <j&aa dantur monafteriis perperferas.**
 8. **Ut nullas fepularatu exigat.**
 9. **De clericis tutores fibi copulantibus.**

S Taturam est ' ut in omni die & monachi & 'c.:»!*
 clerici & femine, êc que cum eis fuerint,
 in pace permaneant; tribus autem diebus, fcilicet brill, fw
 cet fecunda, tenia dt quarta, * ab aliquo alicui
 illata non reputabitur pacis ' fraâio : quatuor
 autem reliquis diebus si quis alicui injuriam in- mImm
 tulerit, fraâioms fanâas pacis reus habeatur, &
 prout judicatum fuerit puniatur.

Quicumque pro fola devotione, non pro ho- p:a 4 v
 noris vel pectini* adeptione, ad liberandam «c- »*«
 defiam Dei jerufalem profectus fuerit, iter illud
 pro omni poenitentia repuictur. -An *</-

Ut

III.

<4552. Ut aridw fiat decarna in ecclesia nifi peesbyter; anftM ardiidiaoous, nifi Levita. * Ut nul* pt*. n. ha clericus teneat archidiaoaatum, nifi ipfius to* MU* ta habeat gradum. Ut nullus fit archi- m- prabyter, quod alicubi dicitur decanus, nifi fit h@*0* eninatus: dKpffi apwd Critiquât D. .m- r, LX. t. t. Nullus epifeopus in ecclesia fua, nifi v*...■ diaconus fit, ardudiaconum inftituere, nec archipnabyterum aut decanum, nifi presbyteri fint, ordinare pnefiunât. Quod ut diftriftius teneatur, apoftolica auctoritate prohibemus & interdiciamus.

IV.

Ne aliquis clericus arma deferat.

V.

Ut nullus laicus, clericus, vd * tantum fubdiaconus in epifeopum^efigatur.

Ut nullus fibi prebendam emat. Qpod fi quis emerit, vel parentes ejus illi emerint, in manum fit difpouitionem epifcopi * fe reddat. Hoc idem de altari de de omni codefiastico beneficio fiat.

VII.

Ut altaria congregationibus canonicorum vel monachorum per pertonas data, mortuis perfonis libera redeant in manus epifeoporum, nifi fuerint illis per eorum feripta vel privilegia confirmata.

VIII.

Ut nulhu deinceps fe^ealturam exigit.

Ut nullus facerdos, aut diaconus, aut fubdiaconus, fed & nullus qui canonicam habet, fornicationis fibi copulam adjungat. Qpod fi quis fecerit, a canonica omnino arceatur.

X.

Ut in domibus clericorum nullas liceat habitare mulieres, nifi quas fimfti canones permittunt.

XL.

Ut ntilli filii concubinarum ad ordines vd aliquos honore* ecclefiafticos promoveantur, nifi monachaliter vel canonicè vixerint in ecclesia.

XII.

Ut nulli clericorum liceat deinceps in duabus civitatibus duas pnebendas obtinere, cum duos titulo* non poffit habere.

XIII.

Ut omnis clericus ad eum titulum, ad quem primum ordinatus eft, femper ordinetur.

XIV.

Ut nullus deinceps in una ecclesia geminos boftores habeat,

XV.

Ut nullus * eccliafticorum aliquem honorem a manu laicorum accipiat. Ut clericus nullum ecclefiafticum honorem a laxali manu recipiat.

XVI.

Interdictum eft, ne neges vel * alii principes aliquam investituram de eccliafticis honoribus faciant.

XVII.

Ne epifcopus vd facerdos regi vd alicui laico

XVIII.

Ut nullus presbyter capeUanus alicuius lakief- k poffit in * cosneftane fui epifcopi. Ut nul- X ^ * Z-Princep: capdianum habeat * nifi quem fibi epifcopus tuus, am archidiaconus procuratorem aniru* ddefituo cooftituat, ex efit MS, cad.

<•if.Gsnsrd.Ten.XX.

A

Ne laid decimam partem de laboribus fuis retineant, & ficut nec debent retinere, ita nec * accipere.

XX.

Unde & interdictum eft omnibus laicis, ne amplius altaria vd ecclias fibi retineant.

XXI.

Ne aliquis laicus alterius fibi hereditates ufurpet: quod fi quis fixerit, nec * reus fatisfecerit, nullus facerdos eum interim ad pcententiam admittat.

XXII.

Similiter * nec alium quemlibet, nifi perfectam confeffionem fecerit. Verbi gratia, ut * fi //,,p* Bperpetrato homicidio manferit in adulterio, *vd .ki<ito<o. hujusmodi ad pericftam poenitentiam minime re- 2Гр „jГz' dpi debere decretum eft. Attamen confilium * damus ut jejundet, & eleemofynas det, ut ad veritatis viam poffit reverti.

XXIII.

Ut nullus Chriftianus a capite jejunii ufque ad pafcha carnem comedat.

XXIV.

Ne fiant * ordines, nifi quatuor certis temporibus, & fabbato * mediante quadregima: & tunc protrahatur jejunium ufque advcfperas, & fi fieri poteft, ufque ad * craftinum, ut magis appareat in die dominico * ordines fieri.

XXV.

Ne filii presbyterorum, diaconorum, vd fubdiaconorum canonicorum, ad ordines, vd alios honores eccliafticos promoveantur, nifi monachus vel canonicus * fuerit: * nifi vd fiant monachi vel regulares canonici.

XXVI.

Ut in fabbato fanfto protrahatur jejunium cicca nodem.

XXVII.

Ut femper fiat jejunium veris in prima hebdomada quadregime: jejunium vero «ftatis infra hebdomadam penteeoftes.

XXVIII.

Ne quis communicet de dtari nifi corpus feis, obr. paratim ol fanguinem fimiliter fumat, nifi per Dnceffitatem, de per cautelam.

XXIX.

Si quis ad aliquam crucem in via perfequentibus inimicis confugerit, liber ac fi in ipfa ecclia permaneat.

XXX.

Qpod fi quis pro fecunditate ecclefie vd pntdi- ft- crucis aliquod crimen peregerit, & ad eccliam vd crucem confugerit, accepta fecuritate vite & membrorum, reddatur juftitice.

XXXI.

N* aliquis clericus res epifeoporum vel clericorum vd in vita vel poft mortem eorum diripiat: vd in ufiis proprios conferat. Qpod fi qui fecerit, anathema fit; & dictum «t ab omnibus, Epiat, fiat.

iffxi Grxtiaux fic MSct: De bids qunftio fatta eft, qui monentibus epifcopis five aliis clericis res defunctorum invafas ecclefie pauperibus furripint: contra quos commune totius concilii anathema prolatum eft, ipfo papa hujusmodi fententiam promulgante.

Si quis poft interdicti pnefentis cognitionem epifeoporum feu presbyterorum aut aliorum clericorum res invaferit, ufque ad fatisfactionem excommunicetur. Epifeoporum vero deficientium res per archipresbyterorum fia archidiaconorum manus, aut fecundum mortuorum judicium ipfo

Fff

ipfo

a. »
-----ipforum salute in chemofynas difpenfentur, aut A
CHaisri iucrvflo, i » S SnMeos eft, referventur. Idipfidn
de presbytcrocwr feu clericorum rebus per epifeopum vel fupradiftas perfoas, aut cui defioentes commiferuu, fiat. Si quis autem adverli» i fta pneumpferit anathema fiat.

XXXII.

Si quis epifeopum ceperit & incarceraverit, perpetuat infamie fubjaceat, ulterius arma non exerceat. Et clamatum eft ab omnibus. Fiat.

*Heftenu ementi. Qa exter» excrpfitt ille nd-
jecit;* Hsec sunt inventa in libro Lamberti epifeopi Atrebatensis ante quadringentos annos fcripto: que quia iu pJOQpm erant, mittenda puvii.

1» eodem likre Lereiberti^A feti etneille interfieri, ut fitpre doctlinra, Are beienter W. emittenJx. In Claramontenfi concilio cui dominus papa Urbanus II. pñefedit, fuerunt cum eo cardinales Romani..... archiepifeopi xt 11. epifeopi ccxxv. abbates vero xc. & amplius, exceptis honeftis & religiollis diverfarum regionum fit provinciaram clericis & laicis.

ApteJ Gretienxm inftper ille legenterr.

Congregato apud Claramontem urbem multorum epifeoporum fynodali conventu, propofita eft nobis aquibufiam eorum qteftio de ecclefiis vel de ecclefiafticis poffeffionibus a clericis vel monachis ufque ad prerient'arum inconfultis epifeopis acquiutis. Nos autem ufi faniori confilio eorumdem epifeoporum, confcennentes pro tempore, providentesque eccl'iafticac paci, vel quia aliter abfque inevitabili periculo hujulmodi queftio non poterat procedere, apoftolica auctoritate decrevimus, ut ea quae a clericis vel monachis, vel a quibufcumque perfonis prout potuerint, ufque hodie fuerint acquifita, rata perenniter & inconculfa permaneant, hoc tamen tenore, ne in pofterum inconfultis epifeopis talia praefumant.

WILLELMI EPISCOPI PICTAVENSIS TESTIMONIUM.

Dc fertentie in Concilio CLiromonterdi eJverftu fb-Derarum acquifitionem vetuit. Prohibuit omnibus knem tpictpxm pro Tnrotlenfi ecclefia ei Urbxno pepe 11. Ute.

Go W. II. Dei gratia Piaavomm epifeopus, Quoniam Deus veritu eft, oportet cos qui ex Deo lunt, in his qur veraciter cognoverunt veritatis teilimonium exhibere. Nos igitur teilimonium veritati reddentes, in veritate testamur Radulfum archiepifeopum Turonenfem in concilio Qaromontenfi coram beatiffimo Papa Urbano cietcrifque patribus adverfus archiepifeopum Dolenfem propofuiffe, & eum quafi iube&um fibi fuper inobedientia impetiviffe. Hujus igitur irpñetitionis, & archiepifeopi Dolenfis refponfionbiu dominus Papa attente confideratis, ad-Eram nonam matutinam celebraretur. judicavit archiepifeopum Dolenfem deinceps archiepifeopo Turonenfi fubjici debere; & de inobedientin reatu fatisfacçionis condignam 'plentudinem exhibere. Hujus rei tctes fumus.

*h htff. fxtfxe ced. ed hec cmclixne referirer yaad bebetxr apwd Grtgerixnt Je repetiir nmxcbo-
«mm exp. i. In ecclefiis ubi monachi habitant, populus per monachum non regatur, fed capellanus, qui pontium regat, ab epifeopo per concilium monachorum inflituatur: ita tamen ut ex felius epifeopi arbitrio tam ordinatio, quam depofitio & totius vitae pendeat converfatto.*

concilium ? : i K S ! Y i l U o

Ewpr i/U Gretiemu ex cttlt&rinc BenurdiPe-

*fitb trinri cettdlii XHuranife, r*i «<* **// Di.*. «>. riveter. «* <* * q.*

A/<fwr êr Aar firî «dre: raxiZw CfereMMrrad legnnttr p^rie :*

In ecclefiis ubi monachi habitant, populus per monachum non regatur, fed capellanus qui populum regat ab epifeopo per Conidium monachorum inflituatur; ita tamen ut ex folius epifeopi arbitrio, tam ordinatio, quam depofitio, & «> /, . i . j . ß . tins vita pendeat converfatto.

Une ex concilio Ciereneentexli. jft nen if Je rtgxleribxr clericis fecrinJnne refpmdlt Jve hie tw-*

*Bfer edvtrfri Ltnmvrientnt cplnpran, rlttle « fl-
nodietctfxx fUtrmtent.* Quantum intellexi ex literis ex veftra parte mihi nupet oblati, graviter fert veftra fraternitas, quod Lemovicnfis epifeopus in fynodo agens, interdixit omnibus regularibus clericis & regimen parochiarum, & confeffionem pernitentium. Qui reâus quidem fecKfet, fi omnes fecerdotes ad regularem vitam invitaffet, quam regulariter viventes a dominicarum ovium custodia penitus removiffet, quibus tanto plus difplicet aliena malitia, quanto longius difcefferunt a fua, & c. *SneJet temen epiftipe afe-
d/re.*

Contigit extent xt xlii nlieilertt w Air fefera- Lib»»...!,
verint licet mm entre rectntrint centner, ntftte
eeJene erdine, excrpfirintftu, fid htgce mtermt
xxsvrrxr, xt reter ehts Frencifxs Beuterefixt,
prtftetx tx ferrite codice xUxtlx fenfti Dio-
xifii fe Jcicrifiite t fed lrigut Gellice » NicelmSt-
rerie Jtnite vire fpfigdi uterinis mftri temperie
ite Letri» rtdJilx'.*

Primo ftatutum eft, ut nullas epifeopus, vel abbas, vel aliuse clero quivis, dignitatem ullam eccl'iafticam a principibus laicis & Irclaribus acciperet.

*he fted viftret tjemedi cextrowrlx, rtfregexti-
turiu jclrijmetrcii pricipiker: in^fitt^rlir ftippece»*
tltit hec fecerit uleiretit iJ r^prttxm Jepe repe-
ries. Pergit.*

Eademque opera omnem fimoniacam rerum fa-derarum acquifitionem vetuit. Prohibuit omnibus in ordinibus facris conflitutis, ne cum mulieribus vel matrimonio conjunftis, vel nor. conjunftis, coofuetudinem haberent, led in perpetuo degerent oclibatu.

Qsod fi quis fornicatione pollueretur, omni eccl'iaftica privari dignitate jufferunt.

Uti abfolverentur a fimoniae crimine qui beneficia pondèrent a fuis cognatis eorum caufapretio empta, iis tamen iniciis.

Vetitum eft etiam laicis a die cinerum ad feftum pafch* carnibus vefei. Clericis autem fit in ecclefia promotis, a quinquagefimas dominica ad diem refurrektionis domini.

Neve fabbati fanâi officium divinum ante horam nonam matutinam celebraretur.

Qui manus injiceret in epifeopum, vel eum in vincula aut carcerem duceret, impius declaratus eft, & legis cognitionifque Dei penitus experts, A ut anathemate feriretur, atque ab eccl'ie communione rejiceretur.

Qui parem vim faceret clericis, atque ad ordines facros promotis, fuerunt fit anathemate percudi: & qui bona monentium epifeoporum vel abbatum invaderent, tamquam facrilegi & excommunicati.

Ut nemo admitteretur, vel confecraretur ine-
pifeopum, nifi presbyter aut diaconus effet, aut
fub-

Hubdiaconus, de istuftri genere ortus: nifi forte a A
 cum Hto diipcnctum eilet.

Nec filio presbyterorum, «ut aliter etiam ex
 concubinis fukeptos liberos, ad presbyteratus gra-
 dum provehi liceret; nifi aliquo in monasterio
 religionem profecti essent.

Ne parochi, dt qui prefimt ecdefiis, ob fe-
 pulturem defunâorwn quidquam acciperent, vel
 exigenter.

Mandatum esse etiam omnibus Christianis, ut
 diebus fiuguiis (abbati officium beat* Virginiare-
 citarent.

/locM/fw ibi Sed praecipuum fuit illud, cu-
 caufa fititilimxm iilitil concilium mdiffam O esil/»
 ffxm fuit, «t l» eo indueretur expeditio m terram
 ftoHaea, de fxa didtnt, - bifftriam fiti noHilitate

— fed Jew ntmukt-notam, oggredimtr, ai
 m tantum monimerja veterum, vel dadfa
 vr/ feripta tunc fuiffe reperiunttr, hic deferipturi
 funtUC.

Uib pipi. Vrbane igitur papa, quod fciret fape A prade-
 fr«rr j"o Gregorio feptimo /d effi tentatum, fed
 fcbifmaticie intercodeutibxc varilque bellit fuiffe im-
 peditae, urgentibus literie Alexii imperatoris nu-
 per l» Placentine cmciho kffic, rear noviter agere
 coepit, nt ex fidelibxr Cbnflaxie cederetur exerci-
 tae ra auxilium periclitanti/ orientaln ecclefia, po-
 titiffimum WN Heenfelymorum, « cujus patriarcha
 Simeme, deferente Petre eremita natione Gallo, pa-
 tria Ambianeufi iittrxe commiferatione dignar ac-
 ceperat, qmbxt Cbriffi inemmabais, ejufyee fepul-
 ebrarn, atAm reliqua loca fontis ejufdem Redem-
 ptorit mflri memoria confecrata, ab nfileUbtu Far-
 cte profanata, omxipte genere eontumelisrxm effectis

vn.*., saepiarabat. Jfle enim, teffe Filielmo Tyrie arcUepi-
 : "c
 ' o

„w Mb fa** bifariam textuit,
 (quem jequimur) cum petiit Hierofolyam, U
 literac ad Vrbamtm papam (T ad Cbriffifime prin-
 cipej accepiffet, a Cbrifa quoque per vifumt dum
 oraret ad facrofanoUm templum refurrtaamit, ad
 tantum mumu obeundum legationem accepit, non au-
 tem per epifalfm de calo ltpfom, ut pluree funt
 fabulati. Perdifficile inter vcritatit fepta continetur
 flyluc bifarteerum, ne ad fabulofo vulgo taffeta de-
 otinct. Cmd folum vitat, qui L. aliunde quaxtab
 •riflumr foatitiae param carat baxrire agam. Dde
 Hic igitur ad tantum opue miffne fde, ad fa-
 enem bellum affatur divino Spiritu, clafficnm po-
 tenter intonuit: cujus divina tuba clangore ab uni-
 verfo pene orbe occidentali ad arma concurretur.
 Attemm primariae dux verbi atque promotor tanta
 Vrbane pontifex erat, qui m hoc ipfo
 Claremmtenfi cemilio ad fratrec tjuifmodt, quam
 recitat Tyrius, bebuit conclonem:

SYNODALIS CONCIO URBANI PAPAE II.

N Ortis, fratres dileâillimi, & veftram noffe
 id expedit caritatem, qnomodo humani ge-
 neris reparator pro noftra omnium falute carne-
 affumens, & homo inter homine converfatus, ^
 terram promiffioais, quam pridem patribus pro-
 miferat, propria illuftravit prefentia, de afum-
 pt* diipcnfattonis operibus, de crebra fimul mi-
 raculorum exhibitione reddidit fpecialiter infi-
 mum, id enim de veteris de novi pene in omni-
 bus fylلابis docet feriet teftaraenti. Quadam fa-
 ne dileâionis prerogativa certum eft eam dilc-
 xiffe, ha ut eam orbis partem, ime patriculam,
 hereditatem fuam dignatus eft appellare, cum
 ejus fit omnis terra de plenitudo ejus. Unde per
 Ifaia ah: Hereditas au Ifrael. Et item: Pi-
 nfts demitti fabaotb domat Ifrael efi. Et licet to-
 Comik General Toni- XX*

tam m partem praecipuam fibi dedicaverit ab ini-
 tio, peculiarius tamen urbem fanâam fibi ado-
 ptavit in propriam, textxnte propheta qui ait:
 Diligit Dominic partae Sim tuper omnis tabernon-
 la Jacob. De qua gloriola utcuntur videlicet quod
 in ea docens, pafius, de refurgens Salvator salu-
 tem operatus en in medio terna. Ad hoc a fe-
 culis eft prâeleâa, ut tantorum effet conicis be-
 cella familiaris myfterionuu: Eleâa nimirum,
 quod iplê qui elegit teftatur, dicens: Et dejeru-
 Jalem cwimt, elegi ventet vatie Salvator.

Qpam etfi, peccatis inhabitantium id exigen-
 tibus, iufto judicio fuo in manus abfque Deo
 pufius tradi nermiferit Dominus, de dure jugum
 lervitutis ad tempus eam fuftinere pafius fuit, non
 ta.nen arbitrandum eft quod eam quafi a fe ro-
 pudiatum abjecerit, cum feriptum fit: Flagellat
 dominae oamene filiam ytem recipit: iifi vero the-
 faiuizae iram, cui dicitur: Reccifit telae ateu a ev-
 te; jam amplia/ non irafear liai. Diligit ergo
 eam, nec intepuit erga eam diledkmis fervor,
 cui dicit: Frie corne gloria in mana Domini, U
 diadema regni in mana Dei tui, & non wcaberie
 ampliat DeJoifte, fed vecaberie vélants/mea: fais
 complacuit Domino in te.

Haec igitur falutis noftne cunabula, Dominio, Pio-«to
 patriam, religionis matrem, populus abfque Deo,
 ancilli* filius Egypti* poffidet violenter, & ca-
 ptivitatis liber* filiis extremas imponit conditio-
 nes, quibus verfa vice merito fervite tenebatur.

Sed quid feriptum eft? Ejice ancillam triffiam
 ejat. Saracenorum enim gens impia, de munda-
 natum fedatrix traditionum: loca fanâa, in qui-
 bus fteterunt pedes Domini, jam a multis retro
 temporibus violenta premit tyrannide: fubs&is fi-
 delibus de in fervitutem damnatis, ingredi lunt
 canes in fin&a, profanatum eft fioâuarium,
 humiliatus eft cultor Dei populus, angarias pa-
 titur indignas genus electum, ferait in luto de
 hi latere regale facerdotium, princeps provincia-
 rum faâa eft fub tributo civitas Dei. Cujus non
 liquefiat anima? cujus non tabefeant precordia,
 iis ad animum recurrentibus? QuS hac liccis o-
 culis audire poteft, fratres cariffimi? Templum
 Domini, de quo ulans dominus vendentes ejecit
 de ementes, ne domus Patris ejus fieret fpelunca
 latronum, taâum eft fede* dssmoniorum. Idip-
 fum enim de Matthathiam facerdotem magnum,
 fanâorum ptagenitorem Machabrorum, ad te-
 lum accendit commendabilem, ficut ipfe teftatur,
 dicem: Texeplaxe Donnai ^a^fi.yir tgaobilir. vafa
 gloria ejae abdaHa faut captiva. Civitas regis re-
 gum omnium, qu* aliis regulas interneraï* tra-
 didit fidei, gentium luperftitionibus cogitur invi-
 ta defervite. Sanâc rdurreâioms ecclefia, re-
 quies dormientis Domini, eorum fuftinet imperia,
 radatur fpurcitiis eorum qui refurreâionis non
 habebunt participium, fed ftipula ignis «terni
 perennibus deputabuntur incendiis. Loca venera-
 bilia 4444 deputata myfteriis, qu* Dominum in
 ^came fittceperunt hofpitem, figna viderunt, fen-
 tierunt beneficia, quorum omnium in fe plena fi-
 de pretendunt argumenta fo&a fimt gregum pc-
 fepia, ftabufe jumentorum. Laudabilis populus,
 cui benedixit Dominus exercituum, fub angaria-
 rum de fordidanun praelationum pondere gemit
 fatigatus, rapiuntur eorum filii, matris ecclefi*
 ara pignora, ut gentium immunditiisdeferviant,
 de nomen Dei vivi abnegent, vel ore blafphe-
 ment facrilego, compelluntur: aut impia dere-
 ftantes imperia caeduntur gladiis mora bidentium,
 fanâis martyribus fociandi. Non eft facrilegis io-
 corom differentia, non eft ptirbnarum refpechj*.

ffff a In

In fanduariis occiduntur sacerdotes & Levitas, A
AHNSri
CMR,ST
ecuntur Tyrines fornicari, aut per tormenta
perire, nec matronis eras maturior fuffragatur.

Vz nobis, qui in hanc tam perkulofi tempo-
ris defecndimus miferiam, quam in fpiritu prae-
videns eledus a Domino David rex fidelis de-
plorat, dicens: *Deus venerunt tentu in heredita-*
W 91 *tem tuam. polluerunt templum fanffxm tuum. Et*
item : Populum tuum humiliaverant, & heredita-
tem tuam vexaverunt: Ut quid, Domine, irafeeris
in finem, accendetur velat ignis ira tua? Ubi funt
mifericordia tua antiqua, Domine ? Verumne cft
quod dicitur: Abi» oblivifeetur mifereri Deus : non
eaufinebit in ira fua mifericordias fuas? Recordare,
Domine, quid acciderit nobis, intuerere & vide op-
probrium nefirum . I'a mbis , ut quid nati fumus @

videre corruptionem populi noftri , tf contritionem
Civitatis fanua, & Jedere illic , cum dantur in ma-
nibus inimicabam fanila?

Orhi., p-cp2 Vos igitur, dUeftiflimi, armamini zelo Dei ,

aptMaffi. .

accingimini unufquique gladio fuo fuper femur
fuum porentiffime . Accingimini , fic effote filii
potentis : melius cft enim nobis mori in bello ,
quam videre mala gentis noftre fic fandorum .
Si quis zelum legis Dei habet, adjungat fe no-
bis . Subveniamus fratribus noftris , dirumpamus
vincula eorum, & projiciamus a nobis jugum ipfo-
rum. Egredimini, fic Dominus erit vobifcum : ar-
ma , quz caede mutua illicite cruentatis, in ho-
lies fidei fic nominis Chriftiani convertite. Furta ,
incendia, rapinas, homicidia, fic cetera, qualia
qui agunt regnum Dei non poffidebunt, hoc Deo
beneplacito redimite obfequio , ut delidorum ,
quibus Dominum ad iraquandiam provocatis, ce-
lerem indulgentiam pro vobis obtineant hzc pie-
tatis opera, ficdeprecatio collata fandorum. Mo-
nemus igitur fic exhortamur in Domino , fic in
remiffionem peccatorum injungimus, ut fratribus
noftris fic czleftis regni coheredibus (omnesenim
invicem fumus membra , heredes quidem Dei,
coheredes autem Chrifti) qui Hierofolymis, fic
>n finibus ejus habitant , aiffidioni fic laboribus
compatientes , infidelium infolentiam , qui fibi
regna, principatus , fic potestates iubicere con-
tendunt, debita compefcatis animadverfidne , fic
illis totis viribus occurratis, quibus eft propof-
tum nomen delere Chriftianum . Alioquin fiitu-
rum eft ut in proximo ecclefia Dei jugum inde-
bitz prferens fervitutis, fidei fentiat difpendium,
prvalente gentilium fuperftitione . In quanta
enim poffiti fint afflidione noverunt ex vobis non-
nulli qui hzc quz loquimur oculata confpexerunt
fide , fic przfens illorum per manum Petri
viri venerabilis qui przfens eft ad nos delata do-
cet epiftola. Nos autem de mifericordia Dei, fic
B. Petri fic Pauli apoftolorum audoritate confifi,
fidelibus Chriftianis, qui contra eos arma fufee-
perint, & onus fibi hujus peregrinationis aium-
perint , immenfas pro tuis dclidis poenitentias
relaxamus I Qui autem ibi in vera poenitentia
deceflerint, fic peccatorum indulgentiam, fic fru-
dum ztefnz mercedis fe non dubitent habituros,
Interim vero eos, qui ardore fidei ad expugnan-
dos illos laborem iftum aflumpferint, fub ccclie-
fiz defenfione , fic beatorum Petri fic Pauli pro-
tedione, tamquam verz obedientiz filios recipi-
mus, fic ab univerfis inquietationibus tam in re-
bus quam in perfonis ftatuimus manere fecuros.
Si vero quifpiam moleftare eos aufu temerario
przfumpferit, per epifeopum loci excommunica-
tione feriatur , fic tamdiu fententia ab omnibus
obfervetur, donec fi: ablata reddantur, & de il-
latis damnis congrue fatifiat.

Epifeopi vero & prabyteri, qui talibus forti-
ter non reftiterint , omcu Wpenfione mulden-
rur, donec mifericordiam fedis apoftolic* obti-
neant.

Haveners Uhbamu m fimda peroravit. Subiicit
vero i/U Tyriut: His didis, finem dicendi fecit,
praeapiens iis qui aderant ecdefianun praelatis ,
ut ad propria reverfi, cum omni infantia de de-
bita follicitudine plebes fuas Ad idem hortentur
& invitent diligentius. Et panto poft : Ante om-
nia , juxta fflatuta fynodi fideliter laborantes, ut
pax, quz verbo vulgari treuga dicitur , ab om-
nibus obfervaretur iUibara, ne ire volentibus, &
ad neceffaria difcurrere, ullum objiceretur impe-
dimentum.

Extat alius adhuc fermo ab hoc plana diverfut ,
ejufdem Urbani pontificii, recitatus a viellelmo Mal-
mesburienfi in hiftoria rerum etnglicarum ; ut w»
tturum fit in eodem concilio de re tanta eundem po-
tificem fapius peroraffe, vel in aliis conciliis ab eo
eadem ex caufa habitis fermans alios habuiffe. Quin
etiam inter febedas Katicana bibliotheca adhuc altum
ferneonem Urbani papa reperimus, a duobus njemna-
tis plane diverfum, quem hic deferibendo ne pereat,
perpetuitati confecrandum putavimus . Sic fe habet :

SERMO URBANI PAPAE II.

In Concilio Qaromontenfi.

AUdinmus , fratres dilectiffimi , & audiftis ,
quod fine profundis fingitibus trattare ne-
quaquam poffumus, quantis calamitatibus, quan-
tis incommoditatibus , quam diris contritionibus
in Jerufalem, & in Antiochia, & in exteris o-
rientalis plagz civitatibus, Chriftiani noftri, fra-
tres noftri, membra Chrifti, flagellantur, oppri-
muntur, injuriuntur; germani fratres veftri, con-
tubernales veftri, couterini veftri : nam & ejuf-
dem Chrifti & ejufdem etiam Dei filii eftis : &
in ipfis fuis domibus hereditariis ab alienis do-
minis mancipantur, vel ex ipfis exploduntur, aut
inter vos mendicant, aut, quod gravius eft, in
teftis fuis patrimonii venales exulant fic vapulant,
Uftundinir fanguis Chriftianus Chrifti fanguine
redemptus, fic caro Chriftiana carni Chrifti, con-
fanguinea nefandis ineptis fic fervitutibus nefariis
mancipatur. Illis in urbibus ubique ludus , ubi-
que mifcriz, ubique gemitus. Suipirio hzc dico:
ecdefiz , in quibus olim divina celebrata funt
facrificia , proh dolor ! ecce animalibus eorum
funt ftabula . Nequam homines fandas occupa-
verunt civitates ; Turcz fpurCi fic immundi no-
ftris fratribus dominantur. Antiochiz B. Petrus
przfedit epifeopus; ecce in ipfa ecclefia gentiles
fuas collocaverunt fuperftitiones , fic religionem
Chriftianam , quam potiffimum coluiffe debue-
rant, ab aula Deo dedicata turpiter eliminantur.
Praedia fandorum ftipendiis aedita , fic nobi-
lium patrimonia fufftentandis pauperibus contra-
dita , paganas tyrannidi fubjiciuntur , cifque in
propriis ufus reda&is domini crudeles abutuntur.
Sacerdotium Dei humo tenus conculcatum eft ,
fanduarium Dei per nefas ubique profanatum
eft: fi qui adhuc ibi latitant Chriftiani, ubi au-
diftis, exquiruntur tormentis. De fanda Jcnifa-
km, fratres, loqui difsimulavimus , quod
valde de ea loqui pertunefcimus , quoniam ipfa
civitas, in qua (prout omnes noftis) Iefus Chri-
ftus pro nobis panus peccatis noftris exigentibus,
fub fpurcitiam paganorum redada, Deique ferve-
tuti. ad ignominiam noftram dico, fubcudat eft.

Q>od

fxj CLAROMONTANUM. <<SSiff- >>><

Osod enim fivsreft imperii noſtri, tantillumeft, Amur) cujus fezeones eſſe debemus. Non tenetis
 Chriſtianorum qui iſta promeruerunt eſt dedecus, n.; 4971 Mnccadeſit beam M. 1111, 11 914
 ipſia pro corpore finmlta fuit in valle Joſaphat? Sed quid ſempium Salomonis, rmo Domini, prz-
 termittimus, in quo fitnulacra ſua barbarae na-
 tiones contra jus de fas modo collocata veneran-
 tur? De ſapukro dominico ideo reminifei ſuper-
 fedemus, quoniam oculis veſtris vidiftis quantz
 abominationi traditum fit.

Inde violenter abſtrahunt quas ibi pro cultu
 illius multoties intuliftis oblationes. Ibi nimirum
 inultas fit innumeras religionis noſtr@ ingerunt
 irrifiones. Et tamen in iHo loco (non * ignara
 loquor) requievit Deus: ibi pro nobis mortuus
 eſt, ibi ſepultus eſt. Neque equidem ibi Deus hoc
 annuatim pratermittit facere miraculum, cum in
 diebus paſſionis fuiz, extindis omnibus de in ſe-
 pulcro de in eccleſia circumcirca luminibus, ju-
 bare divino lampades extindz reaccenduntur. Cuius
 pedus fillicinum ſadum tantum miraculum non
 emolliat? Credite mihi, bcftialis homo de infulſi
 capitis eſt, cujus cor virtus divina tam przfens
 ad fidem non verberat, de cum gentiles cum
 Chriſtianis ita videant communiter, nec emendantur.
 Perterrentur equidem hi, nec convertuntur ad
 fidem: nec mirum, quoniam mentis obezeatio
 illis dominatur. Quantis afflidioni- bus vos, qui
 adeſtis, qui rediftis, invaſerunt, voſiſpi melius
 noſtis, qui iubſtantias veſtras, qui ſanguinem
 veſtrum ibi Deo immolaſtis.

Hzc idcirco, fratres, diximus, ut voſiſpoſer-
 monis noſtri teſtes habeamus. Plures ſunt deſtra-
 tum noſtrorum miſcriz, de eccleſiarum Dei depopu-
 lationes, quz figillatim potiemus referre, led in-
 ſtant lacrymz ac gemitus, de inſtant fuiſpiria de
 fingultus. Ploremus, fratres, eja ploremus, de
 cum Pfalmiſta medullitus plorantes ingemifea-
 mus, nos miſeri, nos infelices, quorum tempore
 Dei prophetia iſta completa eſt: *Deſts venerunt
 gentes in bſereditatem tuam} polluerunt templum,
 fanſum tmem: poſuerunt Jeruſalem in pomorum eu-
 todiam. Poſuerunt morticina fervorum tuorum ef-
 cas volatilibus cull, carnes ſandiorum tuorum be-
 ſtiis terra. Effuderunt ſanguinem ipſtrum tamquam*
*«Iow in circuitu Jeruſalem Ktf non erat qui tepe-
 laret. Vz nobis, fratres, nos qui jam facti fumus
 opprobrium vicinis noſtris, ſubjannatio c* tiluſio bis
 qui in circuitu noſtro ſunt. Condoleamus de com-
 patiamur fratribus noſtris, ſaltem in lacrymis. Nos
 abjeſto plebis fa&i, de omnibus 4eteriores,
 immanitiſſimam fan&itiſm* terne plangamus de-
 vaſtationem. Quam terram merito fandam dixi-
 mus, in qua non eſt etiam paſſus pedis quem
 non illuſtraverit & fandificaverit vel corpus vel
 umbra Salvatoris, vel glorioſa prrfentia fanſtz
 Dei genitricis, vel amplexus apoſtolorum com-
 meatus, vel martyrum ebibendus (anguis effluſus.
 Quam beati, oStephane protomartyr, qui tclau-
 reaverunt lapides! Quam felices, o tunc, Bap-
 tiſta Joannes, nui tibi ad ſalvatoreſ baptizandum
 convieſerunt Jordanie! laticeſ! Filii Iſrael ab Egi-
 ptiis edudi, qui rubri maris tranſitu voſ praefigu-
 raverunt, terram illam armis fuiſ, Jeſu duce,
 ſibi vendicaverunt; Jebuſteoſ, de alios convenas
 inde expulerunt, de inſtar Jeruſalem czleftis Jeru-
 ſalem terrenam excohierunt.*

Quid dicimus fratres? audite de intelligite. Vos
 accindi cingulo militi@ magno ſuperclilio fratres
 veſtros dilaniatis, atque inter voſ differamini.
 eſt militia Chriſti, quz* deferibit ovile Re-
 demptoris. Sanda eccleſia ad fuorum opulatio-
 nem &bi rezervavit militiam (ut veritatem ſatea-

verè viam per quam èatis ad ſalutem ſic vitam.
 Voa pupillorum oppreſſores, voſ viduarum przda-
 tores, voſ homicide, voſ ſacrilegi. voſ alieni ju-
 riſ direptores, voſ pro effundendo unguine Chri-
 ſtiano expedaris latrocinantium ſtipendia, & tie-
 nt vultures odorantur cadavera, ſic longinquarum
 partium auſpicamini & fedamint bella. Cer-
 te via iſta peſſTuna eſt, quoniam a Deo omnino
 remota eſt. Porro ſi vultis animabus veſtris con-
 fuli, iſtiufmodi militias cingulum quantocius de-
 ponite, & ad defendendam orientalem eccleſiam
 velocius concurrite. Hæc eſt enim de qua totius
 veſtrz ſalutis emanaverunt gaudia, quz diffilla-
 vit in os veſtrum divini ladis ubera, quz nobis
 B propinavit evangeliorum ſacroſanda dogmata

Hzc ideo, fratres, dicimus, ut dt manus homi-
 cidæ a fraterna nece contineatis, dt pro fidei do-
 mſticis voſ externis nationibus opponatis, de ſub
 Jeſu Chriſto duce veſtro acies Chriſtiana, acies
 tnvidiffima, melius quam ipſi veteres Iſraelitz
 pro veſtra Jeruſalem decertetis, de Tureos, qui
 m ea ſunt nefandiores quam Jebuſiri, impugne-
 tis dt expugnetis.

Pulcrum fit vobis in illa civitate mori pro
 Chriſto, in qua pro vobis Chriſtus mortuus eſt.
 Ceterum ſi voſ antea mori contigerit, idipſum
 autumate mori in via, ſi tamen Chriſtus in ſua
 voſ invenerit militia. Deus enim denarii retri-
 butor eſt prima de hora ſexta. Horrendum eſt,
 C fratres, horrendum eſt, voſ in Chriſtianos rapa-
 cem manum extendere. In Saracenos gladium
 vibrare, ſingulare bonum eſt, quia de caritas eſt
 Sro fratribus animas deponere i Ne vero de cra-
 ints eventionibus ſoliciti ſicis, ſciatis quia ti-
 mentibus Deum nihil deeft, nec iis qui eum di-
 ligunt in veritate. Facultates etiam inimicorum
 noſtrorum veſtrz erunt, quoniam de illorum the-
 ſauros expoliabitis, de vel vidorioſi ad propria
 remeabit, vel ſanguine veſtro purpurati perene
 bravium adipiſcimini. Tali Imperatori mili-
 tare debetis, cui panis deetic non poteſt, cui
 quz rependat nulla deſunt ſtipendia. Via brevis
 eſt, labor permodicus eſt, qui tamen immarce-
 ſcibilem vobis rependat coronam. Jam nunc or-
 Dgo auctoritate loquamur prophetica. Accingere ha-
 mo unuſquitque gladio tuo ſuper femur tuum potenteſſi-
 Me. Accingimini, inquam, tf eſtote Jilii potentes,
 quoniam melius eſt mori in bello, quam videre ma-
 la gentiſ noſtra tffaHAorum. Non voſ demulceant
 illecebrosa blandimenta mulierum rerumque
 veſtrarum, quin eatiſ; nec voſ deterreant perferen-
 di labores, quatenus remaneatiſ.

Vos, fratres & coepiſcopi, confacerdotes de co-
 hzredes Chriſti, per eccleſias vobis canuniſas id-
 ipſum annuntiate, & viam in Jeruſalem toto ore
 univerſaliter predicate. Confetti peccatorum Tu-
 rum ignorantiam, ſecuri de Chriſto celerem im-
 petrent veniam. Voſ autem qui ituri eſtiſ, ha-
 bebitiſ nos pro vobis oratores; nos habeamus voſ
 pro populo Dei pugnatoreſ. Noſtrum eſt orare,
 veſtrum eſt contra Amalecitas pugnare. Nos ex-
 tendemus cum Moyſe manus indefeſſas orantes in
 crlum; voſ exerite & vibrare intrepidè praeliato-
 reſ in Amalec gladium. Amen.

Fuiſſe Metem multum in exhortando fuiſ concio-
 nibus Urbanum papam, docet etiam Domnixo pre-
 bjer in vita Matbiidis verbis iſtiſ, quibus tf
 plurimum ipſum Chriſtianum populum proteſſe te-
 ftatur.

Urbani Galli papæ Petri quaſi ſandi. u>b...
 Didaceperunt, & ei bona multa dederunt. p>...<...
 Verba ſalutis eiſ dabat hic paſtr vice Petri, *he...4.*

«W C O N C

I Nam docuit fummus pater illos ire fepul
Ad Domini noſtri, locus ut
hoſtis
Inde repellatur populus paganus
O tidel femē ! bona germina d modo
praebes,
Cum utiles flores refluent palloris ore,
Et patiunt fruūs, &c. j
Sed ne quid rerum geſtarum. ac vere
Urbani pereat, accipe nd esmdoen expediff
flantem prafentem cenoeum: !
Item placuit omnia bona eorum,,qui Hiero-
iolymas pergunt, femper & ubique eſſe laiva in
pace & treuga, quoulque redierint.;
Recitantur ifla ibidem inter cenonei tunc ei IV-
o bano popa editor, inter quos prime eſſi de pete èTB
il treuga.conſtitutus.

Ut entem indiffem in fmdo expeditionem promo-
veret Urbanus pupa, permaiffit in Cſillis. Epilcopi
entem ad tua reverfi baud otigfi perflitere, fed in
fitit diaecqibus finguli fingula circueuntes oppida ,
Filerofolymitanam expeditionem magnO mimi fervo-
re Uterit pontiffait indicebant. Porro eorum quiejuf-
* modi caicſti titia excitati nomina dabant, ipſimta
erat proptmodum multitudo, ut opus fuerit debar-
tari plurimos, quorum vel retas vel fexus vel va-
letudo ponderi militari fubexndo impar eſſit mnnife-
ſtis indutis videbatur, adeo ut magnus fuerit dele-
flui habendus.

Pro flipendio erat indulgentia peccatorum propo-
ſique, ut Petrus diaconat ait, erat pro mili-C
tari fignum fandiflinue-Crucis. De q ma, jaquiu(B
Ad hqus autem rei evidens indicium, communi
conA^o fignum fanâe Crucis luper icapulam
dexteram impreſſere veſtibus. At ifla am Jequen-
xi, que ad bellum faerum deſeffui eſſi habitus. Poſt
fjmodxm enim abſolutam, labente ad finem anno ,
urgente hieme, promovendi ulterius rem tantam in-
tercluſus eſt aditus .

Ut autem res difficillima inchoanda, baſſenus in
ecclſſia cſqbolica intentata , optatum confequi poſ-
ſet effellum , placuit Urbano pontiffi Dei genetri-
cis precibus annitendum, ut conciliaret ſibi caleſte
numen , quod probe ſciſret experimento, quaque ar-
dua progreſſura feliciter, quibus beata Maria Vir-
ginis faveret gratia, ff aſpiraret auxilium. Ad
quod promerendum idem Chriſti vicarius eodem Cla-
romonteiffi Concilio, rogata ſententia patrum, egit
xt horaria illct preces v laudet, qua vulgo Deige-
nitricis appellari cmfueverunt officium, apud mona-
chos eremitas, inſtitutonis Petri Damini , ut fu-
perius vidimus , frequentari coepta, ex.illis dedu-
cerentur ad clencos, a quibus digne ex animo ei-
dem ſenſiffima Virgini perſoivi deberent, ut ipſo
apud Filium precibus ageret, quo fidelis populus in
tot ff tantis difcrtmintbxi fubeundis ejut fulciretur
auxilio, atque pr^fido muniretur, Quod quidem tunc
a ſtnſla fyiolo, Urbano agente, lea occaſione indi-
flum, & a clericis ple fifſeptum' ad laicosquoque
fnt tam viros quam mulieres propagatum, Ct qui-
dem cum magno fenore gratiorum < ut experti font E
, jngiterque experiuntur fidele^ illud ex animo
frequentantes : quas preces ff Cart^fiam dtvino mo-
nitu baud pridem fuſeepere dicendaſi

Qui dſt ejufdem ipſarum ordinis rimdem Dei ma-
trem adſeivere ſibi patronam, proutim rebus gſſiſ
fonſſi Brunmus ejut ordinis inſtitutorſi apparet: in
qmbus praeceptis m difſto Clarofmnteſſi Con-
cilio liſdem precibui mentio habetur. \

I U M

MKNKICVSIV. IMP.
PHJJIP. L R. SBANC.

U8

. P R I M A A P P E N D I X

AD CONCILIUM CLAROMONTANUM
celebratam anno m c x v. fiib Urbano papa U.

DECRETUM URBANI PAPAE U.
ff ſynodi GaraieWMw, de Primatu
Lugdumſi.

IUud primus ex MIT codd. protulit in lucem il*
luſtri(T. Petrus de Marea , quem ad infulas Pa-
riGénies eveaum atque illico raptum doluimus
cum prunus hujice noſtrae ampliffiſſe colle-
diouis tomus excudi typis inciperet.

Urliimi epifeopus fervus fervorum Dei venerabili
fratri Hugoni Lugdunenſi archiepſcopo, & pri-
mati, ejuſque ſucceſſoribus canonice promovendis
in perpetuum.

E X âpoſtolick ledis debito, & fauâonim ca-
nonum auâoritate impellimur, in amnibus
ubique terrarum eccleſiis, prave aâa corrigere
reûa ſtatuta firmare. Unde cum nos in Gallia-
rum partes venire ſuperne diſpoſitionis dignatio
conceſſiffct, cure nobis fuit apud Clarummontem
Arvernâ fenerate concilium convocare. Ibi inter
alia, que ad ſynodalem audientiam dilcutienda
perlata funt, fraternitas tua de primatu fanſtr
Lugdunenſis eccleſie querelam expoſuit, inultis
provincialium conciliis agitata. Lcûa
lunt in eodem concifueundem primatum aſtruc-
tia Romanas & apoſtolice auctoritatis privilegia.
Cum igitur Richerius Snooenſis archiepſcopus
pro cauſa hac die altero reſpondere praeceptus ef-
ſet, nullamque excuſationis rationem legitimam
reddidiffet , placuit tamen nobis ex apoſtolice
manfuetudinis abundantia, ad deliberandum de
ſubjectione hac, in diem tertium inducias indul-
ges. Tertio itaque die, cum ſe lito, partimpto
negotii gravamine, partim pro egritudinis occa-
ſione, lynodali conventui ſubtraxiffet, per lega-
tos requiſitus, de obedire renuens, adhuc delibe-
randi inducias flagitabat. Definitionis etiam jam
Dimminente lententia, rurſum abſenoncnſis eccle-
ſie luſtraganeis in diem alterum, ut eum fami-
liarius conveniret, induciae impetrate lunt ; ea
nimirum pollicitatione premiffa, ut li etiam ille
tunc pertinaciter reniteretur, ipſi tamen defini-
tioni concilii unanimiter obedirent.

Porro die gm iexto concilii evoluto, cum il-
le adhuc inducias expetendo reſiſſet, ex totius
ſynodi favore & iudicio fancitum eſt, Senoocn-
ſem archiepſcomim Lugdunenſi tanquam primati
ſubje&toem, obedientiamque debere, quia & cata-
logorum auâoritas, & ledis apoſtolice idipiſſim
conſteſtabatur auctoritas. Cui profeâo itntentie
(e humiliter obediruro, Senonenſu ecclſie luſ-
fraganei propria quique voce profeſſus eſt. Id-
ipſum etiam de Rothomagenſi eccleſia confirma-
tum eſt.—De Turonenſi enim, quia qjam a retro-
aâis temporibus fine refragatione obederit, nul-
la jam quſtio movebatur. Die vero concilio oâa-
vo, tua iterum fraternitas queſta eſtSenonenſetn
archiepſcopum a legatis tuis, Aganone ſcilicet
Eduenſi, & Lamberto Atrebatcnu epilcopis ad-
monitum, nullam adhuc Lugdunenſi ecclſiae pro
primatu reverentiam profiteri . Eapropter dos ,
toto contentiente concilio, palliufum, & fuſtra*
graneorum obedientiam, donec ipſeobediret, Se-
nonenſi archiepſcopo interdiximus . In Rotho-
magenſem quoque, qui oberat, eandem ſenten-
tiam

ANNO
THBITT

i**i OA»S
H» <»&B
Bq» MM

ftipodi-*,
P<<-< D>»
<->> iſro
*Kl C.ſſi
■<< lib. 4
l'A*.' m'IV
,,,iZ ' "

D< »<<-<!
<lk M>>>^

aTi7.w CLARUMONTANAM.

promulgamus, nū infra tre mcafes poftA ftyndom Ebromo-tanam, qu* anno
ftotenaam cognitum, Ū qñdem viva voce non CHRISTI
portet, futjedtoem debitam feripto polliceretur.
Ipfius itaque fufraganes, qui prefentes aderant,
fententiam noſtram debita humilitate fafcipiem-
btu, ac obediutiam promittuntibz, fic tandem
Lugdunenfa ccclefie querela dhuuma, annuente
Domino, terminata eſt. Per preſentis igitur pri-
vilegij paginam, Lugduncnli eccleſie fue prima-
tum ſuper nuator provincias confirmamus, ft per
eam ubi ruiſque fueceforibus, hīs tantum quo eo
ordine* eoque tenore dedi vel promoti fuerint ,
qui lanſte memori* Gregorij VII. privilegium
predeceſſori tuo Gbuino prefixus, & preferiptus
eſt. Provincias autem Olas, quas vobis confir-
mamus, ſcimus Lugdunenſera. Rotbamaenſem, B
Tuionenſem, ſtScnonenſem, ut h* videlicet pro-
vinciac condignam Lugdunenſi eccleſi* obedi-
entiam ſolvant, ft honorem, quam Romani pon-
tifices reddendum elſe feriſtis propriis prenex-
nint, devote humiliterque, falva in omnibus fe-
dis apoſtolice reverentia ft auāoritae. Si qua
fane in craſtinum eccleſiaſtica icularifve perſo-
na hujus privilegij paginam ſciens, contra eam
venire tentaverit, ſecundo tertioe communita ,
fi non ſatisfactione congrua emendaverit, pote-
ſtatis honorifque fui dignitate careat, reamque ſe
divino iudicio exiſtere de perpetrata iniquitate
cognoſcat, ft a ſacraſtiſſimo corpore ac (anguine
Dei & Domini redemptoris noſtri Jeſu Chriſti
aliena fiat, atque extremo examine diſtritt* ul-
ſa ſubjacta. Cunaſ autem eidem eccleſie ju-
ſta (errantibus fit pax Domini noſtri Jeſu Chri-
ſti, quatenus & hic frudum adionis percipiant,
& apud diſtridum Judicem premia *tern* pacis
inventiant. Amen.

Interfuerunt autem definitioni huic archiepico-
pi diveriarum provinciarum numero duodecim ,
cum episcopis odoginta, abbatibus nonaginta, &
eo amplius.

Datum apud Clarumontem Arverni* per ma-
num Joannis fande Roman* eccleſie diaconi
cardinalis, Kalendis Decybris, indidione tertia,
anno dominie* incarnationis milleſimo nonageſi-
moQuimo, pon.ife.rn. .u.en. domini CW fc
eundi pape anno octavo.

D

Otionifi. Pñſterra ?aad ad ateirfahaa uagaet.

„ɛ*ɪ, 'a".
"den-

100

(t0iorwa
r((craa
poaiiecnai
d«r«taliba

Eshlir...

Oolite

lahaecoill
Alea» pri

rePol,⁴
★☆☆

Chakrdo

Sed

DISSERTATIO AD CONCILIUM CLAROMONTANUM.

S34

Frl> <1- Sed ebfisrvaat dabaant aoflbur tpsfolaram. ia iliis ce-A
botibus non agi de MOqumque primatu absolute, fad
cMaadmaffo, de primam dimcefeoa. Qpare veriam
<it p< primatem dimcefeot significari patriarcham,
fed non inde legitur onat< primatem effe patriar-
cham, ram ufeupoiitiam quique psmates ante pto.
prie dfeetentw.

X. Enfasvero cum ex horam canossum interpretatio*
rrr profluxerit nova ifta primati< significatm, que de-
inde ia alteram fignificatioem detorta, fota deinceps
obtinuit apud canonum colleAoces, Burchardum, Ivo-
nem, Gratiano*, in libris quoqua decrrtalium: non
alienam <rit ab infituto de iis pauca dicere: primo,
O procipia< quod licet Zonaras fit Balfamon, * tum
etiam hoc noltro ferculo erudiriTimi viri, horum ca-
nonum explicationem tentarnt, nondum tamen aliquis
eam plene, ot opinor, <ft affectus. Nunc fere omni-
bus notum <ft, dimeebm hoc loco fumi pro traAu dt-
verfaram provinciarum in unum corpa compaAarum,
cujos generis erant quinque in orientis imperio, nem-
pe dicecefis Aegyptiaca*, orientali< fpecialiter didi<,
Afiana, Roatica, fitThracica. Occidenti< Imperium ia
dicecefis feptem vel OA0 divifum erat, Urbicariam,
Italicam, Gallicanam, Hilpanicam, Britannicam, A-
fricanam, fit Illyncianfm: que in duas partes aThao-
dofio feAa <ft, ita ut Illyricum orientale, quod Ma-
cedoniam dt Daciam continebat, cefferit orienti< im-
perio. Sed in adminiftratione ecclefiaftica diverfa erat
ratio occidentia fit orienti<. Etenim in occidente, fi
demo Africanam, ouftua provinciarum metropolitania
racfeAus erat epifeopo*, preter pontificem Romanum.
In orientiait, <utero ecclefia, unaquaque dimcefi< rege-
batur a faa fynodo, ita tamen ut exarcho qufquo
vo pareret. PnceAi dicefeau< epifcopi dicuntur a
Graeci<

4 <apll<.

IIMMI CM.

..< Ch>le

daarft.

D< di<c<ai<

bat o<id<.

cefes orientali< recenfemur, nempe Aegyptiaca, que
huberat Alexandrino epifeopo, ut orientalis Antioche
no, Afiana Ephefino, Pontica Catfateenfi, Taracica
antea quidam Heracleenfi, tunc vero fubdita epifeopo
Conftantinopolitano. PrefeAus dicecefi epifeopus dAus
<fi a Greetis <ft <na concilio Chalce-
doenfi; onde Antiochenus patnarcha Dominus dicitur
it<*<*< <ft <na m concilio Antiocheno re-
lato aAione 14. fynodi Chalcedonenfi<. Ee nomine com-
prehenduntur finguli exrcbi quinque dicecefum orien-
tialium, quia, ut dixi, earum adminiftratio par tra-
Aus fit dicecef< erat tributa, preter morem occi-
dentalis ecclefia, in qua nullus erat dicefeos exar-
chua, ut fupra monui i ita ut ex hoc capite colligatur
ad occidentem trahi non poffe nec verba nec mentem
canonum Chalcedonenfium.

Bipilectio

J>..<.*.*.*.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

Kti'.

XIV. Sed engium hujus pivceff^{us} exemplo^{us} peten-
dum effi ex CH^{us} iteu tu qu^{us} miflitu^{us} ed adverfa hiam
metrapolitan Uhm^{us} q^{us} rsemaffe dNKefoa in concii^{us}
io Tyrio a judabum, q^{us}Mal P^{us}avianus Coaffaampolita-
nusa defegavif, una cum rafenpro Theodoffi impera-
a^{us} Accufaverrant baete- Ibam cenciBdeffcm co-
rw^{us} Doamo parnatetd Antiocheno: daie confilio m-
reto. Flavianum adierunt, qui crtema cogrwioM^{us}
n^{us} detubet cribus msrapolir^{us} ejuldem dicereffs, nrmp^{us}
Phoco^{us} Tyn, EufarbioBeryll, fuUu^{us}UuHiaaerorum,
qui in cnetia Tyu judicium tufpenfcm, Qpoia ne^{us}
gorfe Flavianus fe ad aaoem Borneo^{us} fedis compoiuit,
et ad ipla judicabat, aut date judica^{us}, juxta de
cretum concilii Bornaat, fit Gratian^{us} imperatorif^{us}, re-
fceptum. Meminit defae^{us}ioota - Flaviano fate Bulo^{us}
g^{us} diacomuConfineitopolitanu m & deffconcl^{us} Ty^{us}
rii, jud^{us}es data^{us} alloquers: MeaaiSa^{us} tiftirit^{us}, in-

In libello quoque Samoeleia, ft aliorum pre-
byterorum Bdeffea, oMato iudicibus Satis, non omnia
en delegato Flaviani, munita referato principis : *Saa-
SiffiaM*, inquit, isqA *Mffiffia* *flaviaea* paritit
dteeraft, it *NA* *ffiffia* *aafn* *fnatiffa* *dfiffat*, *a*
feathia *naftum* *nifrrm* *atgnaat* *advaiaat*
farat *ait* *adrfi*. ♦♦♦♦♦ vā xif". d. ^
rex", * rrv>om<. Xceerpi locos itaqz sās con-
ciliū Chalcedonenſia, non conflaret Flavian* aAuAorta-
em Merceffide ad iudices illo-dandos, ft evocendum
negotium a patriarcha Antiocheno. Ceterum ex inter*
locutione iudicum qui eram ex dñceſſi orientali*, lo-
tum erihicifv referiptum infernum eſt aAu Tyriſi
ne Flaviano fe nimis abjeAe, atque in conſumebam con-
ciliū Antiocheni, ubi accuſatio incepta erat, inbimifſe
viderentur.

XV. Aliud illustre testificatio occurrit in Synodi
 Confantinopolitani: scilicet adversus Eutychem, relatus
 a Aiooe prima Concilio Chalcidensis. Btenim in a Aioo-
 ne prima eius Synodi, recitatis assutis relationibus
 hinc Florentii Sardium metropoleo episcopi, provm-
 citur Ly* ■ « Aliene dioeceseo, » ft illius Joannis ft
 Cnslini episcoporum ad Flavianum natus, controverfia
 direpta est a Flaviano in difta Synodo. Coftantinopoli-
 tana, t. « « M* » » << << << ■ » » ». De
 provincia Phoenici drville inter Photium Tyri
 epilcopum metropolitam, ft Euftribium Beryti, reens
 a pincipe meropolitice dignitate ornata, confituitur Ana-
 tolius ex fententia lynodi in urbe Regia coan, ft
 contumacem Photium a communione fufpendit, abfente
 a fynodo Maximo Antiocheno quamvis non sb urbe;
 qui iudicio deinde privarim fufpenfit, ut docet
 a Aoo quarta concilii Chalcedonete. Non utor literis
 Procli Confantinopolitani s'd Domnum Antiochenum
 datis, in causa Aithnati Perrbeni episcopi, quae referat
 antea Aiooe decimaquarta concilii Chalcedonensis,
 quia non pertinent ad pntem quetionem. I sunt
 enim literae commendatitiae tantum, adunA alus
 quoque Cyrillo Alexandrini Inei*, quibus rogatur Do-
 mus, ut caufam Achanafu foveat, a clemis fui*, ut
 iafate, male hafati.

[illegible]

XVII Itaque privilegium illud iustitiaion-sextaoradina, quod, legatis Romanis coiventibus, con firmatum erat episcopo Constantinopolitano in metro politanorum causis, per totius orientis provincias, paulatim extioAio est, atque adeo integram fit illiba tam in sibi iudibitoa metropolitanoaAoriatam, Ale xandrinis, Antiochenis fit Hierofioymitanao paturachea conseruatar, quod ne m dubium aliquando vocaretur, Iustinianus constitutione sua definitiue, omifia eAeAioe agendi apud idem Constantinopolitanam, novella rsj. cap.**, ts A m i. fw.fiw.iw.-* > .

mu*.werfid^a^w V^a^l^pM *<*>^i id eft, juxta vate-
lam interpretatione: St *rm caam nrsprefam m^
lit aditio fua A rptlm, rpt cleric^, Mt aia gaeaeae
^ gerfua, dickefe^ ilhat patriarcha taajua jadictet.
Potius quoque titulo nono Nomenclanois capite pri-
mo ex novella iij. E^ i^ m^*^a^i^V^M <«w^rae<*>
•M^rx^t^ - - - ^, Siannfid^U^M accajate, iftitu
patriarcha etgafet. Unde rAditum: annotatur Zona-
ras ff Balfam, ft pda^ ace Maetheua Blaflaes: pa-
triarchas fingula in loi d^xceditru ju^ dicere metro-
polim, nac epifeopo Conftantinopoiitum liberam etie,
ut iuridifticaMm exerceat m aiotum patriarcharum
dicecefthos: quod- varum affi ratione habita eibs juri-
fudice quod Julinianua confirmavit, ulique fequentia i-
culorum probavi i quavis alia effet canonum Chat^
Cbdon nfum p. ff. 17. fententia .

XVIII. Non me latet ab eruditissimis Iulianis legem ingetam, c. de epifagis aadiata, opponi, uo constituitur ab interpretatissimis Lauma, ut Constantinoopolitanus episcopus appelletur, a iudicio reddito per patriarcham vel metropolitum, aut episcopum cui ~~causae~~ delegatur. Sed fili, ut par ell, ex textu ~~Ghko~~ emendetur interpretatio Latina, de finiera legis lententia contabili. Vetur dixa le

pe, ne Batim, ft pria» iudicio episcopo»conuenitur civiliter vel eternaliter coram patmrsha iu»dicacefea, fed coram metropoli ft lynodo provincia; ita tamen ut - sententia lynodi ad natriarcham appellare liceat; istius vero iudicium fit ultimum, ft nulli »p»pellationi obnoxium. Adicitur vero regula, de non conueniendo flatim episcopo coram patrischa ista exceptio, nili patriarcha cognitum delegeat in prin». Sed aliquid metropolitum vel episcopo iudicatio vero (prie) ii appelletur a sententia iudicis ddegat a patriarcha (ita enim legentia in L«tima interpretatio»ne) tunc »γιν«σ«ται. Id est patriarcha fades, appellationem dirimat; nempe fides, a qua iudex datus est, non autem Constantinoportana, ut Latina in»ternetatio perperam facta vna rrud»tis impouit.

XIX. Ex us que diAa funt patet perhieMSSm H <pria> iuw
titiIoI significati in canone Chalcedonenu cum epilo< tanhi>
pum, cui iniebfnti fuit metropolitici, quibz jorepa< p>
marchio frutur, imo etiam ipfo nomine patriarche, patriarch<
quemadmbum Ju(lituanu interpretatus eft oA <u>
<c><vii>. Itaque, ut ante moou, anfloc epileUrum
putatiffimum huc retexu cum filiatum eundem
elle cum patriarchis formam diffinit, hinc diverfa
offent nomina. Quod ille de lomitis illis patriarchis in-
telligebat, «nos foies ecclefii» cote oftavo fetculo,
quo nova Ildotid colleftio proditi in locem.

XX. Si quis obijciat est tempeſtata patriarcharum nomen
tributum episcopis Aſiquienſiſi ſt Gradenſiſi reponitur
biſ epitolis agi de in primatibus (cu patriarchis, qui
bus ſubditi erant metropolitan! aliquot : epifcopo vere
epiſquienſi nulloſ parſiſſe metropolitanos. Dicitur ve-
ro eſſe patriarcha, eo quod teſes Gotthorami Iſtaci ro-

Romano, folidum Illyricum obſque ulla feAioocertic Agere . Hanc obſervatioem debemus Zoimo hb. 4. occidenti Imperio, quod Conſtantina & Conſtant obtinueronc : telliA. penes Conſtantium oriente , ut notavit Zofimut libro a. Eamdem formam ſecutus eſt Valentinianut ſen'or quemadmodum teſtatur idem auſtor libro- ubi de Valentiniano & de Valenis nuncupatione facta anno 04. agit bis verbis / OS... rd Otair. TrMvr / <.

S>b Cttfta-
PistMii libe-
1“

•'itu-

Avla(-) ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴

E. rubG...
liato .

Throdofi»

it un.
» »W-
lyrno.

iiat.iub Vi
kdixixao
II.

Theodact
lapi,

..« Il ran
HSyri.
raap«fta«
■<«0» Ma
aivi.

XXXVI. Deinde Valentinianus II. per fummutn Ar-
bogallis (celui Vienne intra Gallias Frangulato anno
gi). Theodosius iterum utroq[ue] regii sanguinis in ope-
ratem penetrant lubiatocu Eugenio tyranno inco-
que quique Mediolani obiit, collato occidenti m Hono-
rium filium imperio, & in Arcadium orientit , anno
395. Tunc Illyrici leslio in dual putes deGnatns nu-
mero jto q[uam] nota illius imperii exhibit, induAa est ;
ex Theodofii arbitrio, aut ex Arcadii usurpatione
variant enim in hoc capite veteret hitoricii . Major
apud me fides Zozimi, cuius hc lunt verba : o-
lorAdh dnu/rnt i - »w ritu l*XI*» />>>, tA-p-i
KiXwi v qHrit r Ac'A.
-ra,-e,c'. Theodoſii imperator gene. Italix adunBa
Hi/pami, Gallet, atque Msro Africa. Honorio fitho
traidit. Illyrici prateArano oelViit, quia tranſcripta
erat in Arcadium. Attamen retentat ex Illyrico gen-
Cot , quae finiemur aerat Italiae, ipſtque Italiam , hit
velbs delignavit, T. ■■ r. ■■ ■■■■. &c... E contra
no Olymp odorus, apud Photium in bibliotheca Illyri-
cium folidium ex teſtamento patris Honorio adferibit :
cujut vindicandi caufa Atricum Gochorum Phylar-
canum a Stilonice arceserunt. S. «A.» &c.-o-
lxi - m W O«e»v W l*r*Akoc. T7 1u'i»

Po. obliim
Th<edoli>

Arbno
ThtodoUI

Lui^W, Alaricum , ut Honorio Illyricum afferant: iſtius cal) impene a Tbcdofo patre tributum fuerat. Comen- tit quidem ZoGmus vocatum a Stillicone Alaricum ut elut op: omnet Illyrici civitates Arcadio ademptas Honorii Imperio adijugeret, fl)p=rr.Arcadl
Affix<e>, >n>g>=<nu>l r>o O= S=M.= quomodod- modum Stilico ipse tenatur Romano perualit / quicopot Alariti poſt vadatam Macedoniam, Thellianum, de Achajam, in Epiro morantis, Italiae infestas hifica- batur. Sed in ea oratione ſupremum Theodoium judi- cium non allegat: Id tantum pr fe ferre videtur antiquos imperii occidentalis fines non elle movendos & reſtitutionem Illyrici procurandam. Clades autem Romans urbis, cedens Stilliconi, & Germanarum na- tionum in Gallias & Hiſpanas irrupto, immuni Ho- norii ab Illyrico repetendo averterunt : quod impera- toribus orientis ex prediaAo anno abique ultra in- terpellatione paruit. Itaque flatim ab obitu Theodoſii Runnui, qui auſc orientaliter praerast, Antiochum Acha- ja: proconſulem creavit, A*>=>>=>=>=>=>=>=>=>=>=>=>=>=>
Apud Zofimum libro quarto continuata eſt hec pote- flas in reliquis Arcadii annis ; & duravit temporibus Theodoſii II. ejus filii. Quid demontſtrant dux conti- tutiones ab eo principe late de rebuſ Illyrici . 6C de provinciis Macedoniae Sc Achajz ſcilicet anno 441. da di- c Omni anno Vitione cap. DelaCoJand. eccief. tT l Jj Cos- theodof. de anon. & tribut.

RcUum 1-
(utrcieb

Q>>od re

Th_ffile

ni Theodor

$$v \gg 1 \ll \cdot 1 I$$

. ThcodeC

*¹aa|

4-

XXXVII. Illyricum illud orientale administratum est
 a prefectis pretorio Illyrici , ut docet notitia imperii
 ad quos plerique constituticones & referuntur principum
 data reperitur in cod. Theod. (y Juf. Hujus ptef-
 aurās (edes confluita fuit Theftaloicas , quemadmo-
 dum docet Theodoretus lib. 4. cap. 17. cum commen-
 dat illam uttoem , OccaGone fumpta tamofe illius A-
 tugendae TheftalonicenGum sœdis a TheodoGo imperatorē
 te, ob quam ab Ambrosio Mediolaneni epifeopo prin-
 ceptis ad pcentientiam adaufus, ecclieGoe ingrefsu prohibi-
 tus eft. Fraudī fuic hic locus eruditīs viris, quiTheo-
 doreti verba de pref Aure fedē ad Theodonū Magno-
 tempora trahunt : cum tamen n auctor de fili temporis
 ftatu aperte loquatur, id eſt anni 470. quoTheofioni-
 ca preteonana dignitate potebatur : Owaow (« »»

it i"r

>lk»» v«juveA»r |'y»-.,.*-■■■■ f f lbcog^tlr.'» û-

XXXV. Mutato Illyres praeiit etiam in occi-
 dentem praeterea praetorio Italiae, de vicariis decem
 Sirmii, per i
 Illyrianum III. dux aurore Eudoxia Theodori II. tilia
 Illyricum Occidentale, quod est a barbarorum influ-
 tibus tuebatur, in focerum suum transcripsit, ann
 457. exceptis (altem a donatione Norico, Dalmatia
 de Valeria, finitibus Italic provincis. Jornandes (C
 lus meminit huius donationis. r'oi'entianu, data
 munere locero suo tota Illyria. celebrato nuptiis ad re-
 gna suo cum auro recepit. Sed paulo post fecum et
 Sirmii excludit: quod uno 44X. Attila rex Hunnorum
 loMa obfisione cinxit, ipretaque ad ie mirta a Th-
 doilo legatione vallavit, ut docet. Prifcus in excerptis
 Plane Sirmii curam gerebat Theodofius ut fil: aho
 qui legatio mitti debuit a Valentiniano III. Tunc ac-
 cidit quod Iuftinianus obfervat N vella H. nempc A
 pennium praeiitAum praetorio Illyrici, five Is vicariu
 fue-

Th.ffilo-

ni Theodore-

$$v \gg 1 \ll \tau I'' \hat{c}$$

. ThcodeCe

*[aa]

4- 21

An+nd* patrō fu+ cupīdus, avulūsus ecclēsia Theīsa
[lonenī] alīquō provincē, Achridam, feu Justīma-
nam primam, luamo facitōto fabfio decorāi co-
cavit, Ita ut ejus civitatē* epīfcofus archiepīcopi di-
gnitate infigniretur. eorum provinciaum tneptrolita-
m daret jura, pīque a Synodo sua ordinaretur.
Hic pīncipatū* pīncipatū* pīncipatū* Ckl, itet
nūc fua archiepīfco copmiffit, ut Jufitatu Justīma-
na, novella II. J. ff. de ...

observabatur, ut lingulis archiepiscopi, fitium post
consecrationem, vices fna: Romam pontifice, atque
pallium conferret, ut docet Gregorius primus lib. q.
epistola 9. Ac 1. j. ad Joannem Juihrnan: ptemipscopo- Subditi.
rum: Firer vor apolothe Jcdtr aterc iterata innova-
tiones decernimur. Horum archiepiscoporum judicia, tedi
peribo quoque, subdita erant Romani pontifici: cen-
surc. ut dcllicmu ex Gregarij primi lib. a. epist. d.

ubi Joannem praedixit Judicium deceptorum ablinet a
 communione, ejusdem judicium adversus Thebarum IGdorab
 episcoporum latum refecit. De h s duobus archiepiscopi- plicatu
 pi), Theofilanicensi Acjullinianz prtm@, intelligend
 Ifidorus Hippalensis lib. 7. originum, cap. t@, ejus
 hec lunt verba: *Ordo episcoporum—quadrupartit est in piftep*^{'''}
*patriarchat, archiepiscopio, utropolitano, & ep/.*opi .
 Mox addit: *yfrcbiepifcor Greece dicitur tant—ac epi-*
fororum, tenet enim viceni apofolicum—prtditet tant
metropolitani, quam epifcopi/ hic auctor loquitur iux-
 ta disciplinam izcull fui: sicqu enim tres epifcopo-
 rum gradus tantum numerat antiquitas; primique
 nomen archiepifcoporum, qui metropolitani sunt
 patriarch@. Attamen Ifidorus habet qu@ fe tueatur
 nempe Justinianum constitutum postquam archiepi-
 scopum Justinian@ prime praeficiendum, cum vice apo-
 stolica Ac aSoritate in sex metropolitanos , a Vigilio
 obtinuit, ut praedixi. Id notum Ifidoro, non solum
 quod in occidentis patriarchatu posita effet civitas Ju-
 stiniania; fed etiam ex corpore novellarum, quod la-
 tine exatbat etiam tn.poribus Gregorii primi, quila-
 tiua quadam veteri interpretatione utitur; vel ex epi-
 tola Juliae antecessori, cujus frequens erat in occi-

dente ufus , pccipue in caulis ecdefiafticis. Ex ea novella Ac ex Lsoms primi decretali epiftola ad Anatolium ThEalonienfem, haufit qu® de fecundo illo archiepifcoporum gradu fcripfit. Ceterum caute loquitur I juf enim illud ad delegationem fedis apoftolicæ refert.

XLVIII. Hic monendum est leior ne in virorum eruditiorum errorem labatur, qui hunc Iustinianum archiepiscopum (ob invasas a Bulgari) eas provincias Bulgaz nomen posita indeptum) inter patriarcha recepit, decepti ob fubcriptionem factam in Syria, contra Iulianum, Joannem et novissimum Iustinianum, polli post patriarcha: Non enim Joannes ille nuncupatus patriarcha, nec erat Iustinianus p-inn archiepiscopus, led Conflanti Cyprj, qua Iustitiana

Q nova dicebatur, ut ~~monui lib.~~. De concordia ~~acer-~~
dolii CT imperii cap. 9. Ceterum Petrus Antiochenus
liquido uocuit in epistola luperius laudata archiepis-
copum Bulgarie nuncupari, non autem patriarcham. Id-
que perpetuum est apud Græcos, ut archiepis-

tantum dicitur, tñm m notitia veteri Græca episcopatum, tum apud Cuiopaltatem. Apud Latmos vero Nicolaus primus, qui primates secundarios posse dici re Patriarchas ex episcopi decretalibus Anacleti tibi persuaserat, tentavit patriarchatū nomen archiepiscopo Bulgari tribuere, ut patet ex ejus reponis ad consulta Bulfarerum cap. 7). Quo exemplo Innocentius III. precibus Calojannis impratoris Bulgarorum At Blacorum, hac quoque patriarchatū dignitate audit Ballium archiepiscopum Bulgari Ac Blachi m civitate Trinovi constitutum; quamvis, si verum amamus, Trinovrtanu episcopus eam tantum Bulgarie partem obtineret, quæ nunc Valachia dicitur. Innocentii verba hæc sunt: Ne quoque m regno Bulgarorum Tit Bluborum primatem statuitur, t fæcclesia Trinovitane præfenti privilegio auctoritatem concedimus primatui, fatuente/ ut & tu, 0" juccessor tui, qui tibi in apostolicæ jedit devotione fucce/erint, cetero/ metropolitanoi Bulgaria & Blachia patracellar ratione primatire: U' ipi tibi, O en, jareta formam canonicum, reverentiam primati debitam cubibeant O bonorem. Fraternitatem tuam scire volenter, quod apud nos bac duo nomina, primat O patriarcha, pene pultu/ idem sonant, (v'm patriareb O pfmated unam formam teneant, Beet eorum nomina sint diti/r/a . Unde apud grecos recentiore/ patriarcha dicitur in codice mane-

(cripto bibliotheca- tegi®, conservato a gr®«i») beneficio quod illi indultum erat a Romana fede. Hinc Barlaam eum patriarcham vocat. Attamen in eodem codice manu scripto ffitatim Acbrid* (eu Juftiman® epifcopu) recenfetur, fub nomine archiepifcopi Bul-

garis. dirifa enim erae eo tempore Bulgaria, ut mo>A ut ester quoque metropolitan! episcopi, not> autem liter> episcopi Toletani, qui nondum primatem Hispanus obtinuerat, ut volgo ferunt, led demum ab Urbano II. A Saracenorum fervite liberata Narboensis provincia, Caroli duci> virtute regno Francorum aeffic. deinde regni Aquitanici part non contemnenda effella elt.

L.U. Ratio veto conflituendi (famatus Bituricensi-
fumpta est ex publicatione Ifedorians colleAionit, ubi
primatum, qui metropolitan> prsfunt, fit mentio, ut
iam momu. Quod evidenter ostendunt verba Nicolai
epistola scripta anno It*, ad Rodolphum Biturice>
(em archiepiscopum, quem primatem Ac patriarcham >??
nuncupat, more loquendi arcepto ex epistoli> pontifi-
cis. Ejus epistole, quae integra edita est tomo VIII.
columna 100. fragmentum extat apud Gratianum 9. 9.
j. cap. Conqumfui. Ubi duo obfervanda, sunt; primum
est, Sigebodum Narbonensem, etli conqueieretur nihil
licere episcopo Bituricensi jure patriarchatus in cler-
icos, Ac m bona ecclesiis Narbonensu, fateri tamen
posse ad eum tamquam patriarcham appellari. Alter-
um est, quod annotavit Nicolaus: Prmttet vel pe-
tarcbet rupti Privilegiu habere preeetertr epistole, nisi
nenteu fecit Cenanti cencediti, O prfon tonnelad-
illu entitititit contulit. Canonum nomine intelligit
Chalcedonense 9. ic 17. & decret> Anacleti.

L.U. Ceterum post dilapatum regnum Aquitanicum,
At constitutum marchionatum Goththis, feu ducatum
Narbonensem, archiepiscopus Narbonensis videtur pri-
matum Bfluricenfem excussisse. Etenim Urbanus fecun-
βκ. BtiZi
dus ann. 1097. primatum contulit episcopo Narbonensi
in provinciam Aquefem, quod illius libertatem fati-
mibi fignificare videtur ex mente pontificum, Deinde
Alexander tertius anno *164. Urbanus *17. recepti>
lui* episcopo Bituricensi primatum in folam provin-
ciam Burdalaenfem confirmant, omiffa mentione Nar-
bonensis, ipfiusque Aufcitans, quae fob aufpicio ducum
Valconis de libertate fua cognoscunt.

L.IV. Burdigalenfit vero archiepiscopus recessit a pri-
l. Burdigalenfit, postquam ob Aquitanis ducatum de-
latum ad reges Angls bella exarferunt inter Gallos Ac
Anglos. Diffectionis originem ea tempora referri, di-
fert habetur in epistola Philippi Augusti regis data ad
Innocentium tertium anno 1111. his verbis. Beattifile
ta Chrtio petri u' domine Innotitio Dei (retie lummo Orige difcel.
pontifici Philpput sedem (retie reg Frencomm fclntem Goal*.
& dclitem in Chrtio reverentem. Ecclesie Bitaricenfis,
lien tenait in fecnleibut, inter ohei tenoen rti(ni no-
fin ecclesiet egititit noxlilar, cum, ficut vetru plenint
navit petemitet, primetire oitineet d(nitetem, enjut
boxorem, nofirum (F re(ol nofiri proprium reputetur.
Cum ipfius Burdi(elenfit archiepifcopi, praeaeftbrum
non fe>uent vefitrie, le adeo oledientem & devotum
ecclesie Bituricenfis exbitrre non vebi, ficut lidem pri-
deceffort fui f'rite nofeuntur, pternitetem vefirem cum
luente pollium devotione rofemut, quecnul tut Biter-
cnfit ecclesie. Intuitu Dei O' precum nofirorum obtentu
re(ol nofiri circa hoc in aliquo m(uatur, cum fola Atari-
cenfit ecclesia in loto refno nofiro primati> obtineat di-
fnitatem, in eujt dimtatione, qad Dent averlat, no-
ti CF regno notre trou mediocriter reputaretur effe detri-
Sum. Ayum Fatititit fcti. mente Mope. Litis ea de re
tno: meminere Innocentius tertius lib. 3. reg. *j. & Quad fli g>.
Gregorius X. in decretalibus. Itaque primatu> ifte Br-
di, p> j. turicenfis jam a quatuor fculis paulatim ad folam
provmcum Bfluricenfem reditum> est: qui prster no-
min.s dignitatem in eo vetiatur, ut appellatione>
a fententi> epifcoporum foluit provmcis fus ad fe de-
lata>, prima cognitidne, dein fecundo judicio, per
vicarium primatis dirimat, fi appellatur a vicario
mrtropolitico. Quo jure quemadmodum Ac primatus ti-
tulo, utuntur archiepifcopi Burdigalenfis Ac Narbonen-
fis: cum tamen Aufeanus folo metropolitico jure de
appellationibus cognofcat.

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

L.V. Anno 1711. nova dignitas collita est Anferifo
archiepifcopo Senonenfi a Joanne. ad avr ingraton redit
roft Calvi Imperatoris, vices enim apoftholes fedis per
Gallias Ac Germisni illi delegavit, rum ut fynodos St>on>ellf
evocaret, turn ut mandat> pontifici> epifcopis mfinuaret, ptrieaa-
atque de rebus gravioribus referret ad fedem apoftholicam
Extat Joannit fcriptum tomo IX. ex cujus leftione
>ptiffime conflit privilegium iftud perfemale fuiffe in-
dultum Anfegifo, pro fufgenSitete tjr fidei merito. atque
divimtui jupienti> dono concede, ut fe habent verba te-
cenpti non sntem irrogatum ecclesie Senonenf. Quare
in fecund's afti> concilii Pontigonenfis capite fepti-
mo nulla fit mentio fuccellotum Anfegifi, licet Odo-
ranno in chronico vifum tuent locum corrumpere ut
led> SenonenG, cui fubditut erat, primatum fu> opera
conferret. Omnium mecropeditanorum animo: Anfegillus
immodella illa imbitiooe adverfum fe concitavit: adeo
ut fynodus Pontigone coafta huic inovationi refragata
foe-

fuert, demptis paucis epifeopis; & imperio potius ac-
que vi, quam ecifeopoeu» confenfu, Carolus rex psio-
rem confertum Anfegito tribuerit, ut docent aAa vera
illius fyoodi relata ab Aimosno. Teftatur Hincmarus
omnes epifeopo feripti hujus exeeutioidt, quo ptk
matus per Gillias & Germanes tribuebatur, intercet-
fifle, qua de re collegas fuos monuit epiftola > eam
rem elaborate, que eft oAava numero In editkxsc
Moguntinq, de qua Flodoardus lib.t.cap. al. Rc/peo-
ätt niaae ad eapitula aattdam rttat Fraatentae ltfillefft
a Joaaat traajaefiu, it priviltptü jediaae pty capai
Hptiae, faeataae Idiae papa aljai fatrat Atjtgifaae fio.
aeatajeae cpitcepaat priataeae ctajhtact, ut apadelaia
vier per Gaihat O" Gereaaiait /nentor. Cat ceaatai
vrimillu bit pra/ai Hiaaeau cftacttee ebjUlet. E-
quidem vicariam idarn poteftatem vocat priaeataae Hinc-
matus, & aAa fecunda concilii Pontigonenfis. Sed non
*Iuidem erat cooditionia ille primatus cum Kfturcen-
qop fuperleg t Jt curo Lugdunenfi, de quo flam-

O'icrima
2"***. 7"***
rkOili api-
frapl.
Difaitstca
illae ■

S*:-1.* »«

ia Gallis <

La(4ae>a<<
d.*** prias
<Mira>e>tsi:
tal a Crago.

Cs(« mati.
ph-
****.

I«*...IA
b> ctr<«<
ilttd* l-...
*
<m>dat>r
t-....

tem agemus, qui ledibus erant alimati. Unde Anfegitus
lpe in fubfcriptione Coocilii fe waritua fidele apeftu-
ca aacapat, non autem primatem. Neque dignitatem
illam confanter retinuit, ut fidem faciunt aAa Syno-
di TricaffinE anno lq. a Toanfte papa habite, ubi
Hincmarus Remenfis vice Synodi rcfpondit pontifici,
& ante Anfegitum Synodo fubfcriptit. Ipfe quoque
Joannes eodem anno ad quinque archiepifcopo- Gallia-
nam literas fuas dedit a pari, ea ferie, ut priorem
Hincmarum Remenfem (equator Anlegifua. Ex quo
conflat pontificem non infaper babuiffe epifeoporum
Gallicanorum interfectionem. ExtinAum primatum Se-
gulinus archiepifcopus Senoenfis inflaurare curavit,
elicit a Joanne XV. papa vicium fuarum per Gallias
*O,M delegatione, cujus privilegio priorem locum obti-
nuit in Synodo Remanfi, quo anno ppa. Arnulphum
Remenfem damnavit. Id docet exceptio, rqua epifcopi
fe tuebantur aono ppg. adverfus iuftam aliqui expo-
fultationem Leonis legiti pontifici, qu- fede apofolica
inconfulta Arnulphum deijci non potuiffe contendebat.
Ajunt inter cetera: Certe Segalaai, vaeabile vita
ScacaaeAaa anbicpittepai, doatit papa loaaali victi
per Gaihat fbt creditaee taaevavit, tF ita a latere ape-
ficiici caae decretaee privilegii vaealeai, ejai victi af'ae
ad prafeae eataiaae tpiceperae Gallia ceafet'a projeta-
tai efi. Ia battu ergepra/talia Adraalpai fttptaat facer-
dette trait. Unde conflat Segulum vicariam poiftra-
tione tunc Innovaffe, id efi, abolitum reftituit curate,
nullameus privilegii realit ftt perpetui mentmoem fa-
Afm. Leothericus Segulini fuccelfor cum pallio detaxa-
tioem quoque ledit apofolica obtinuit, fi qua fides
habenda fit chronico Antiflodorenfi.

LVI. Is erat in ecclefia Gallicana metropolitatum
flatus, nt nulla inter primates Gallicano», Belgicos,
fit Germanico- effet praerogativa, nifi ex tempore or-
dinarioria, telle Hinciuaro epiftola oAava cap. Id. qui
Aquitoea omifit ob privilegium Bituricenfis epifcopi.
Qyx difciplina duravit ufque ad aaaa-107p. quo an-
no Gregorio feptimo vitum efi In Gebulni epifcopi Lug-
dunenun aratiam ecclefia Lugdunenfi perpetuum pruna-
tum contere, in quatuor provincias Lugdunenfes.
Ceaftraaeaaai priaeataae, inquit Gregorius lib. d. epifto-
la tigeftimaquarta, fuper quatuor previaaiae Lugdaae/
cnieja tar, <7 per tare Ubi taitqae jaeccftoribae. Ar-
duum negotium aggrediebatur, quo trium metropolita-
norum, atque adeo regoi Gallici, dignitatem immi-
nuere videbatur, eo quod Lugduncnfis civitas ea tem-
peftate regno Burgundico accenferetur. Ideo praden-
tiffimus pontifex, ne adverfus decretalem illius epiftolam
exeeptio novitatis opponeretur, rem totam a capite ar-
ceffit, ut reflaurare potius ecclefia Lugdunenfi- primatu-
em quatuor provincias, qufm inflituere diceretur

LVI. Itaque conftitutas fuiffe abapofitolisfit a bea-
to Clemente provinciarum divifiones exemplo gentilium
docet: Ita ut facerdotium in tres gradus divifum fue-
rit, epifeoporum, rnetropolitanorum, fit primatum feu
patriarcharum. Obfervat autem eas civitates bis ordi-
nibus ornatas, qur juxta uniuufcujufque celebritatem a
principibus Romanis olim fupenoribus fit inferioribus
tribunalibus erant cohonettatE. Hanc fententiam ex
«piftolis Clementis fit Anacleti Gregorius haufit, qua-
rum auAor rem certam, & antiquam difertis alicubi
verbis expreflit: fed m appendice epiftolx Clementis
nova verborum Ggnificatione obfcuavit. Ait enim . pri-
in maximis civitatibus conftitutos olim a
Hgniti» <n majoribus archiflaminibus: Illoque exemplo ab
apofcoli primates, tum archiepifcopo-, feu metropolitans
inftitutos. Priore loco pnaeoe fleuoiael repofui, ex Hinc-
mare, qui locum Clementis adducit cap. 17. opufculi,
cum in editioae Ifidori legatur primo fit fecundo loco
archtjiaiaiae. Unde lux quaedam fortaffe affulgebit ob-
fcuri huc Clementis loco; fit de confilio feriptoris con-
flabit in flaminibus iftris invehendis, quamvis Antonius
Auguftinus id fe confequi porte deperavcrit.
Ceacil. Gtatral. Tom. XX.

LVIIL Videtur autem flaminas iflos colleAor Hifpa-
alpa bauffitt-ox-veterum-mfcritiooum leñione, quae in
Hifoama, fit alibi, antiqua faxa exhibent. Exempli
cama, in inferitione Tarraconenfi. Marius quidam
dicuii faaeaa prataacia H/paala meritorit. Alibi, Mae-
cius jdaanaata prawttiaHtpaala cterient funAas. Ec-
ce fidmies provinciales, quos Ifidori colleAor archi-
flamines dixit. A Gracia, nomme duAo a provincia,
dicebantur Bithyniarcbx, Syriarcha, Ac AliarcbE, <n
AAis apoftolorum, apud Strabonem, Eufebium, fle in
digeflis, fit codice: eorumque munus dicitur Archiero-
lyna, cedicii TbcdeAaat hb. ia. & Phcemscrcbia, Sy-
riarchia, Cappadociarchia a Modetmo juieconfulto.
In alus infcripiombus, Sempronius Speratus dicitur,
lemeo dnaraae Atagaferae pronaacia Batia, ejufdem
provincias caajeaja /taelaicaae ataat coafcatat. Sed in
eadotu provincia Bxtica primum quoque flammem in-
fcriptiones fuide teflantur. Ex Ambrofio Morali, Ca-
Auli in Hifpania fcimus extare fragmentum lapidis,
ubi inter cetera hxc legas: Flaatai Ataga/ali ia Ba-
ticapraiae. Nempe dim fato funAi imperatores tem-
plis fit aris donabantur a provincialibus ubi facrificia
fiebant novis illia numinibus, pro falute principis qui
rerum potiebatur, fit incolumitate provincialium. P'-
ftAi erant his lacrificiis flamines fit fodaeia Auguftiales
diAi, quos provinciales m unum coeuntes quotannis,
ad conventus juridico- apetdos a proconfulibus, aut
ptxidibus provinciarum evocati, fuffragis fuus m quin-
quennium vel in perpetuum delis bant. Unde flami-
nes hujus vel illius provincia diAi funt: non autem
ex eo provincia nomen fortiebaotur, quod ceteris co-
loniarum & municipiorum flaminibus prfriceretur:
foot enim & illa flamines habebant. Auguftias irti fo-
datrs m unum corpus coibant, unde Cmtin Miffitt
diAi: quibus ille qui pexerat fiaiaae priaei dicebatur,
id efi primus collegii fit corporis Auguftialum. Infcrip-
tio NarboenGs Taarapaliaao pnmacta Nerboaeait fa-
Amu per C. Beteaiaae priaeae flauuacae -dapp pre (a-
Glate daelaoraae naperatarae L. leptiatii, O Seven,
SE. Barenue-efl pnmus flamen Auguftiarum, fle-pre-
vmcic Narbonenfis nomine fecit facrificium lauroboli-
feu tauropobi, <n quo taurorum vilfime maAabantur.
Préter (aera, venationes quoque, gladiatorum mu-
h«s, fit (radiera fpeAacna edenda rorabant flamines
provinciae, tempore conventus: ad reficiendos provin-
ciales. Apud Gratem lupenore loco in theatris aurea
«evoua caput cinAi confidebant. Abolitit paganorum n-
facrificiü a Coaftantino, extinAum efi quoque nomeo sboliti-
flaminum, fit fbdalium Auguftialitum; ted confervatis
fpeAaculorati voluptatibus, /ecrdetolar prewor/r no-
«en fit manus duravit, etiam apud Cbriftianu-. Eo-
tum facerdotum provincia frequens mentio In Conci-
lio Carthaginenfi, apud Innocentium 1. m codicv Thro-
dofii, fit Jullintani, fit alibi, donec Leonis I. impera-
toris conitbutione ludorum cura ad pcedefis provincia-
rum revocata, vetitum efi curialibus ne ad iacerdo-
tiorum iftorum honorem afpirarent, l. i. C. de effite
Qcam/ó entultit. Quare de iftis muneribus, velut
apitdem exfoletis Julliniamss verba facri Novella tp. Ita-
que auAor cpiftolarum, qui flammes legerat in Conci-
lii Eirheritani Canonibus, farrificiis agendis addiAos i
fit in veteribus inferiorioniboa, Preumciarva faaarnes,
CT priaei flauuae; facile in mentem fuam induunt
tres flaminum gradus fuirte apud paganos: qui ad exem-
pium magiftratum per civitates maximas majores fit
minores pro muneris (ai dignitate conftituti efiient.
Quare occafionem iftam ornanda difpofitionis ecclefia-
fitex, ex Gentilium mflituito, ptE>ermitttere noluit;
nempe ut conflaret eam niti non Cola ratione civili
fed laera quoque, pro civitatum difcnmine.

LIX. Ceterum m eo laborare videbatur Gregorii de-
cretum, quod Lugdunenfi civitatis gradum ceteris
trium provinciarum civitatibus (upeliorem tuitre, nec
in laterculo imperii, nec in politias ecclefiafticE ordi-
ne docebat. Quate Senoenfes afchieptcopi pC E ceaa-
ris huic decreto relu&ati funt, ut docet lynodka Ut-
bani II. «piftola. quam edimus: In qua explicatur ma-
nifeftius. quod ea de re Gregorius tantum judicaverat,
auAoritatem patrum laudando. Docet enim Urbanus
cx MS/egaraw futfwncr primatu® illum efiie peten-
dum: Id efi ex veteri notitia provinciarum, qua in
colleAione IGdori rala/egane rivrtalaa- vocatur. Unde
Ivo Carnotenfis de primatu iflo Lugdunenfi ait epiflo-
ia jo. Qen- eliquade cr catalog> enntatuae cutpetueut
extiufe.

La. Obfervandum efi autem hanc notitiam provin-
ciarum inferitam colleAioni Ifidori. ac fi ab Anacletio
pontifice miffa fuiffet, qui in «piftola j. de Romana
lede, Alexandrina, fit Antiochena locutus. Rrlfqua,
inquit, ris fuaeaae foeto mLi, caafcriptas dirtriotut, be-
dr iMuae CZ deakt ape'uli tuter /e Peteeruui. «s rpr-
lrqpr /<ga/erna /cirtut gatlitua put ieter eee tget pti-
suas, f«Mira> ad rura potier eorum /olictiade peni-
aertt.

p. Im>...
b- p>-t
cl-»>

2"*** (***

pi.***>

>(a-
»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

»>»>

Herft. Tomus ifte nihil aliud fignificat, quam notiam provinciarum, ut recte explicat Hiacmarus cap. »6. opuculi. Qju ex eo quod Laudunona in ea deferptione omilium efllet io provincia Rensenii, concludit olim inter civitates aut fede» episcopales noo fuiffe teceffitum, fed folius beati Remigii beneficio eam dignitatem adeptum: jñt ex dno Jai, inquit, ia falam (ax) taler civitate/ vel fravincialet (edet aana C) /-cam aoa Mail. Mox: la «eateal fratrbia, fitat fr alia aaatcifta, qaa bedeleae ibideat ctatjhat, nwnfc-faleat locata tenait: fient & toaeal, fssr» 4nactrtal y/coftit dt frdiata frtvilegie je taterrogaxtbnl, te attifjc dicit, patenter ofitadit, velati tpe legere patet m rora» breviana, in fan djcriptitt cnetatibul taeltrapall Praoiaaa fableSit, acwrrw cafielll, in fan n fclnatae VVV» ntarqna» inveniet. Porro notitia, quae efl apucl . florum, Gallia» in XVII. provincias partitur, ft quatuor Lugdunenfa cum diitrimine primae Lugdunenlis, fecund» , tertie, ft Senoni» defcribit; unde quzittus color primatus conftituendi m civitate Lugdu- m . quz erat prims metropolis,» ut dneetapette Joan- nes Lugdunenfis archiepifcopus, aoud Ivonon epiftoia 117. quamvis ex Anacleti. lententia, e Canone apullo- ium hauffa, metropcleon tantum pnvilegia juxta no- titiam litam conftituenda eflent.

LX» H'C locos a mepoftulat, ut de Gallican» dno- te'toa divifxne paucis agam: quod ita a me preflabi- tor, ut capita quaedam adnotem, quae ceterorum di- gentiam fugiffe videntur, quaque ad intelligendum ve- terem provinciarum ecclefiafticarum flatum non mē- diocriter conferunt. Unde conflabit, an fecundum ju- ris antiqui difciplinam, prims provincia jus aliquod obtinerent in fecundis.

Auguftus princeps (olidum corpus Galliarum in qua» tuor partes divifit. Narbonenfem, Aquitanicam, Lug- dunenfem, ft Bellicam, Strabone teffe, Mela, ft P mlo, ipfoque Ptoleroeo, qui fub Hadriano principe eam m Galli» defcrtptione divifionem fequitur. Poftea feffis fuit Galhs in XIV. provincias, hoc oaidne: Narbonenfis divifa efl in Narbonenfem, Viennenfem, Alpes maritimas, Alpes Gtajas ft Penninas. Aquita- nica vero tributa efl in duas Aquitanicas, & Novem- populanam. Ex Lugdunenfis confert» funt LugdunenfeS du», ft Maxima Sequanorum. Belgica divifa efl in duas Belgicas, ft duas Germanias». Hujus divifionis de- ferptionem debemus RufoFefloin breviario, quod Val- enti dicavit anno J6j. In Gallus decem ft <Ao pro- vincias elle ait; Ex Hr quataor in Britannus tranfroa- rinis ponit: reliquas quz ad nos pertinent, exncrit bis verbis: ft hac ferie . dipet nrtritimid, provixeta b'l'naex'lii. Narboienfil, Novaeapofulana . A'eaitanxr dna, A'fflei Gr'j'j; Ma'rrwa Sequancrana . Gelnainne daa, Belgica daa, Lfgdanenjei dat. Eandem fere divifio- nem (equitur Ammianus Marcellinus libro IJ. qui po- fienior Rufo aliquot annis, duas enim Germanias», to- tidemque Belgicas teceffet, duas item Lugdunentea, ft Sequanos. Aquitani» tamen unius tantum memi- nit, ft Novempopulotum: omiffa Aquitania prima. Eadem negligent» Narbonenfem folam, ft Viennen- fem numerat, oblitus Alpium maritimarum, ft Al- pium Grajarum .

LXI. Querunt eruditi viri quo tempore poriffimum inflituta fuerit hzc divifio. Quidam eam referunt ad Hsdrianum, alii ad Conftantinum, vel ad Theodo- fium. Ut certum tempus prxtare d facile efl in filen- tio veterum fcriptnrum, ita longe vetuflius eflle Co- pant, no afleri poteft. Indufta efl primo hzc divifio in quibudam prvinci s ex meto principum arbitrio: de- inde fub Hadriano, vel Antonino, qui difponendi im- perii curam fingularem ceffere, videtur ad numerum rj. provinciarum perdufta fuiffe. Sane Tiberii ft Ne- ronis principatu dillraft» eraor a reliqua Belgica duae German a, ut difeimu» ex Tacito fibro IJ. annalium, Oble-vat Veterem, qui una cum Paulino exercitui in Germama pr»erst, Mo'eüam atque Atarim, farta inter utrumque folia, connert-re paraHe. Mox aedit: Invi- dit operi A'lihi G>a'ili' Belyc>e legatitai, dēlēmēmo Pe- r'm>mcl.e infrret. En difer-

te Belgicum dñitir.fum provinciam a Germania . H>c autem duplex erit lapenor, (7 inferior . Priori no- men a fupeneri Rheni tip», ubi validus exercitus hi- berna agebat, ad tuendos limites imperii, fub cura legari- quemadmodum uaur quoque exercitus rjpx Rhe- ni non devr & fub przferto, vel propxtore, ut do- cet Tacitus annalium libro J. K>xc afad ripam R>eal exercitat erant, , ar nt-men apertori, /abC. Sillo legulo: Inferiorem Cccna cerabat. Bc'i'inen fumma rei ptner Germanicum . Totus ilhus regionis trartus, a S>uanis per ripam Rheni ufque ad oceanum porrturus, a Ger- inu qui ante Julii Czfans tempora Gallo» iis loci» expulerant, Germain» nomen confectus efl Utram- que veto Grimnii.il provinci» dignitater iortitam docet annalium hb. 4. J>xod abi L. A4ronio interioru

A Gtnaeiit frtfr^ Ifi tagaitaaa, nexilia itgitaai e fafe- rrtt>prownetā Jbed>aaqae & rquitnm anxiharixna de- leftoi accclvit. Libro 4. Gctalicus, xri Iudprioris Ger- mania legiooes carabat, ad Tiberium aufu» fcribere poll necem Sejani, jaceffifem mmo» aliu» guām naartil indicinae aucitaraae; firmarent velatideu», qaeprincefi celeraram reram flirttar, ipfe frmxxta retineret. Germaniam quoque io daas provincial divifam, atque tub daabus praftidibua cooflitatam, Icribit Macer Je- rilconlultut, qui fub Antonino vixit, in l. g. f. Or tificia affrilit. Ex incncpcone apu4 Gnicerum pag. J7J. num. ». que M. Aurelii principatu polita efl cul- dam Balteo qui dicitur Procurator f ratiaalibu prvw- ciaram Belgita- tt daaram Germaalaram, Videtur col- ligi polle, non lolum divifio duarum Germaniarum, fed etiam provinciarum Belgica, id efl prima ft fe- cund».

LXU. Solida Lugdunenfis provincia temporibus Gal- l» Junio Biffo reaoirrp>rebas, & Narboenifis Tito Vinio proconfuli, teffe Facito lib. I. ft a. hiflor. A- griedt>quae commida ell a Verptifiae Aquitania admimiftrato, fplendid» dignitatis, ut nocat idem au- rtor. Scd divifionem tandem tres ifte provincia patte funt, ad exemplum Belgica I Plane Maxima Stfaaa- rum avulfa erat a Lugdunenli t Diocletiani principatu, ut ollendit incncptio tunc pohta apod Gruteram pag. 164. num. 7. Aurelio Proculo V. C. frov. Max. Stf. fibi aperte Maxima Sequanorum provincia nomine in- fignitur. Unde patet eruditum virorum error, qui Maximam dirtatn volunt a nomine Maximi, qui Gal- lias invalit temporibus Gratiani clrciter annum jSo. Lugdunenfem Sequanicis populis minutam, in primam ft fecundam flatim divifam fuiffe, ad exemplum Bel- gica, dt Germaniarum. aiierece necesse efl. Sane an- no qtp. In lege x. C.T>. tu. j. lib. xr. Antonius Mar- cellinus dci'ur prafes pnw< Lugdunenfis . Vienten- lem vero provinciam, qua avulfa a Narbonenfi Augu- fti» exhibent (ubfcriptioner Conciti Arelatenfis I. ha- benti anno jrj. qua it integra extarent, magnam Lu- cero attulnient bate controverfii C Dubitandum non efl quin cetera provincia in decem &c quatuor excreve- rant vetuflioribus illis temporibus, ctfi tctimonis ex ea atate petitis careamus.

LXIV. Auft» funt quatuordecim provincia nova fe- ftione inflituta Lugdunenfi ft Viennenfi», avulfa fcilicet Sengnia a prima Lugdunenfi, & tertia Lugdunen- fi, feu Turonis, a fecunda . Tum recifa a Viennenfi rrovincit» ea que difta efl Narbonenfis fecunda; etfi nometi banc feftionem a Narbonenfi prima fartam, fuif- fe demcnftrare videatur. Etenim Narbonenfis prima Rhodano terminabatur; Viennenfis vero Arelatum, ft Miffibam comprehendebat. Unde fequitur Narboen- fem fecundam, qua civitatem Aquenfem &c reliquas civitates ufque ad Alpium maritimarum fane contin- bat, a Viennenfi diftraftam, non autem a Narbonenfi prims, a qua tanto intervalle diflita erat. Incremen- tum itaqns Narbonenfis fecunda, ft Lugdunenfis ter- tise, atque Senoni», additum ad quatuordecim priores provincias, efficit numerum 17. Here immutato refer- ti debet ad-tempora Gratiani. Tunc enim incepit re- lenien Narbonenfis fecunda, & fleri mentio quinque provinciarum, leparatarum a Galliis. Concilii Aquile- jenti» epiftoia anno 3J1. fecundam Narbonenfem difte- te pixfert in interfcriptione . Concillium, q>ed convexit Aquileja, dil'itiffimit fratribat epijcofi provincia Vten- nenji, U» NarbonenfiuBt friat CT fecinda. Concilium quoque Tautinenfe t^K I. de primatu Natbonenfis fe- cunde pronunciavi, Xqno «77.

LXV. Concilium vero Valentinum anno 574. memi- nit quinque provinciarum in fynodica epiftoia. DileBij- fimu fratribul per Galbai & quinque provincial confit- tatil cotjcopit. Potro quinque provincia funt partes (o- lids Narbonenfis antiqua, qua olim didinf» fuit a re- liquis tribus provinciis Galliarum, ut mox dicam . Fient autem quinque ille provincia, fi quatuor a Ru- fo numeratis, nempe Narbonenfi, Viennenfi, Alpihus maritimis, & Alpihus Graiis, addas Narbonenfem fe- eundam . Confervatus efl numerus qalagae frowatia- rujw ' Jn e'jffio4 Maximi imperatoris ad Siricum j 8c apud Symmacnum libro quarto epiftoia trigefima .

LXVI. Tandem harum quinque provinciarum corpus Srptrupre- Pecionius praefeffus praetorio Galliarum immutavit. »<ll>gi> Expunfta enim provincia Alpium Grajarum, cx reli- quis quatuor, ft ex duabus Aquitanis, & Novem- populana, conventus feptem provinciarum Arelate agi conftituit, cujus formam confirmavit Honorius confti- tutione lata anno 417. Ur.de manavit diftinctio feffrat prowaciarua « Galliis; quz dilertiffime explicata efl m notitia Galli», edita a viro clariffimo Sumondo. Quae diftinctio folum efl ab Honorii avo: non autem divifio in decaat & efielat frcwatat, quz fub Gratia- no fatta efl. Hinc efl quod in Zofim, ft Bonifacii I. epiflois annis 417. & 41p. haec inferiptio legitu^U>»-

DivifioLvg- d>w>4- d>an>et>e .

M>xt>«<» .

Prh

Vi>ncafir .

T>nl> dirli, flo, q>>x.r. p>»>»> .

fc> dddit.

Q>eg f,ou< .

lebGr>»> .

l>»» .

П,ψ-v 1

ai>»>ua>

«riuftadivi

«H DISSERTATIO AD CONCILIUM CLAROMONTANUM.

854

«PPM pre Galliot. & {ptcm peovinctet confitut. Bas A Qgod juxta mures jtm recepto» fancitum fuit Canoni* bus q A d. ljrnd. Nicaenae: «ulque Canones in Gai* lia uolervan debere constituerunt Innocentius, Boni- factus, Celsitimus, Hilario, ut mox dicam; ita ut una- quaeque provincia illo metropolitano pareret. Ac lane nullus adhuc controverfiam movit, epifeopis civitatum metropoleon, que (equuacur, Lugduni nempe, que in laterculo Mapeni eft; metropolis Lugdunenhs prime; Rotbomagenium m Lugdunefi fecuora, de qua jam dixi; Treverorum m Belgica prima, Rementum in Belgica fecunda, Biturigum in Aquitania prima, Bur- digalentium in Aquitaoig fecunda, Elulatum in No- venuopukna.

F. t. Mihar opiaio, q* a Galbas «a runt /eMt» provincia. (>od duplici argumento pro- fiant. Primum petitur e Notitia imperii, ubi vicarius praefecti prastono Galliarum dicitur vicarius per feptem provincias Sed cum certum fit, ex iis qua pnedixi, nullam extitiffe Galliarum omnium in feptem provin- cias divifionem t cum quatuor, aur poftca quatuordecini ex inffituto Hadriani. vel Aurelii Antonini exti- terint; vel ialtem major numerus quam feptem; tru- flra laboratur in firmanda fententia, qua nullo vetu- flatis diffito teflimorio nititur. Confequentia vero qua r, r* iitur e* notitia imperii, nulla eft. Locus enim eft aperte mendofus, fit referendum feptemdecim; quip- g fi v* t rlie. P* n Notitia, ut reddatur ratio feptem provinciarum, ~ feupumj. ftatim numerantur feptemdecim. Secunda probatio de- fumpta eft ex veteri quadam inferiptione, ubi Acilius Glabrio Sibidius, dicitur Vegatue la provincia bebate, cmlaU'u Campa»», O* vtearini per Galliae feptem provinciarum, Jacri ancktorit cegarter. & fisc incripcio po- fita (it ante Conftantini imperium, non agitur de vi- cario praefatei pratorio Galliarum, qui nondum mili- tatus erat vicarius. Itaque hic fumetur pro eo qui ex- tra ordinem vices pr'fidi gerebat in provinciis iufti principis: de quo munere eft titulus in codice, De ef- feto riut fui vicem alicujut iudicii, vel protidii oti- vi. Mens ergo incripcionis erit, Acilium variis tem- poribus vices praefidum egiffe in feptem provinciis per Gallias. Si quis de vicario praeaei ari contendat, po- fitamque infcnptionem poft tempora Conftantini, di- cendum Acilii jnrifidialioncm intra feptem provincias coercitam, quarum conventus Arelate fiebat; qui qui- dem conventus non a confutari Viennenfis provinciae, fed a praefecto patorio cquebatur / cui deinde vel ipfe praefatus, vel ejus vicarius praebrbat. Reliquarum provinciarum conventus alibi fiebat, ejufque cura al- teri vicario committi poterat ex arbitrio principis; un- de non inelegerat Acilius vicarius per Gallias feptem provinciarum dicitur. Si cui interpretatio nofta non arridet, poterit cum eruditiffimo viro de vitio exfor- tis hujus inferiptionis conqueri, & emendare, Per Gallias & ftitem provinciam.

Vtttra ar- LXVIII. Ceterum hic obfervandum eft, ex hae pro- bliv- a p- vinctarum divifione effe&um, ut antiqua gentium, po- falor- - putarum, & urbium nomina, quae leguntur apud Ca- duat p- b larem, Strabonem, Plinium, & Ptolemaeum, omnia Nonli- tertere paulatim oblitterta firm, prater ea qu* in Notitia Imperii, fit exinde, in utu civill, & ecclefiaftico re- tenta funt. Itaque apud hiftoricoa, vel ahos fcripto- re- pvt tertium (eculvm . fruflra quaeras, vel (Jrv- fliaiat pro civitate Aurchanorum, vel A geneleai plo Civitate Senonum, vel Da-ocoreram pro civitate Re- motum, & aha id genul exoleta nomina. Gentium quoque nomina, qu* Plimut & Ptolemaus anxie de- lictibunt, fere abolita, in provinciarum nomenclatu- ram apud Notitiam recerfitamtu concellerunt: ita ut de praecis illis vocabulis, initio plerumque labore, non fit tantopere contendendum.

fatrlrPi fe LXIX. Galliarum divilionem in quatuordecim pro- ca: <n : vincias fecuti funt olim Romani pontifices, & eccliaa feii prori- Gallicana, in conftituend s per Gallias metropolitans : cum ea divifio in ea tempora incidat, quibus fides <B dirido Chr. fl. ana m bis partibus florere incepit. Teftis erit <C> Gsll- h jym rel fingulari Innocentius I. qui licet averfus ef- r>» i- x. v. fet a novl» metropolitans inftituendis in provinciis, qu* fua aetate, imperiali iudicio dividebantur, quem- admodum refpondit Alexandro epifeopo Anctocbeno, attamen metropolitaoos indutos ait, juxta veterem provinciarum civillum d- vifipeflr / Erg» Jecandaoa pri- finite» proviaciaruai aorfm, inquit, metropolitaoe epi- i: <x<u. < i: t fplicalar. fcooe convenit nae aerari. Motem autem pr. linum in Gablis non ad divifioem Augufti in quatuor provm- Cias referri oportere, fed ad eamd- vifioem, qua Lug- duient. fed a eft in fwam fit fecundam, (quod ac- cidit tempore divifionis fad* in quatuordecim provin- cias) docet nos ipemet Innocentius. Eten m, cum fe- cund* Lugdunenhs metropolis fit in Notitia civitas Rotbomigenium, Viatricum ejus evitatis metropoli- t. QUm epifeopum Innocentius agnovit fuis literis anno aq. quibus eum de metropolitatum auaritate in or- diaoioilbus epifcoporum, fit de fynodo ptovincie co- gendis, ex Canonibus Nic* n» Informat. Prcterea cum faore faeerdolii pl- n» im» pollere docet; illique mandat ut tejrOni lue populi & epifeopis regulas < mona literis illis comprehenta snfuerit. Ifio exemplo fu tis audaA- alterere Heat, nulli metropoli provinci cl- villi- defaillie metropolitauin epifeopum 10 Glibis . Condi. General Jan. XX.

LXX. Tota difficultas verfatur in provncii- inftitu- t s In Narbonenfi anti jua, In duabus Germaniis, dc in Maxima Sequanorum. Sed poftio nofra ex contentio diapaatur. mbus ea de re ortu nitet epifeopo- confirmator potius quam exortitur. Ex canonica enim illa & verere re- gu*, Viennenfis epifeopus folidam ordinationem pro- vinci* Viennenfis fibi vindicabat adverfus Arelatenlem epifcopum, eorum lyndeo faur- enii, anno epi. Ja- Aibat enim fit vetulatem ecclia fu*, fit ius civita- tis, qu* ut metropolis provinci nomen dederat. B contrario Arelatenfis epifeopus opponebat facerdotii an- tiquitatem, urbis fu* decus, qu* Coafatlaa difia fue- rat a Conftantino, GalliaUta abAutonio, & aVa- hatmiano II. atque ab Honor-o principibus, non folius provinci* Viennenfis, fed nuter eawwa Gallianu», ob ledem pr'feAorianam, qu* illuc transita fuerat ex civitate Treverorum. Qpare fynodus, totius provm- cie bonorem primatus deferendum cenfuit el epifeopo qui fuam civitatem probaret effe metropolim, elque iuxta Canones ordinationum poteftatem addendam.

merim, pacis fovende caufa unumquemque ex illis viciniore fibi intra provinciam civitates vindicare de- bere cenfuit. Sed Arriatenfis, imperio principis, & apparitione prritflr* fujtus, poffeffionem luam fit mare conatus eft. Tandem Zolimus anno 417. non lo- lum vices fuas Patroclo Arelatenfi mandavit, (ed etiam decreto tuo juffit ut praecipuum in ordinandis facerdo- tibus teneret auaritatem, fle provincia Viennenfem. quin etiam Narbonenfem I. fit II. ad fuum pontificium evocaret. Amplificando bu- c juri color queftus ex Trophimi adventu, qui triflus < b apoftolica fede pri- mus fidem io Gallias intuliffe, fit ecclefiam Arelaten- fitm fundafic allerebatur. fit ex antiquo mote tres il- las provincias adminiftrationi hums ecclefie fubeAas. Ac quidem vi decreti pontificii Virmnentem provinciam folida tunc obtinuit Arelatenfis epifeopus: que deinde iudicio Leonis pape divifa eft, anno qjo ita ut Vien- nenfi epifeopo cederet civilltis Valentii, Taranta- fi, Genev*, fit Gratianopolis, ot cam hit ipic Mea- Il- eon ha. »e tjet qalatal reliqu* vero civitates ejudem provm- divido, c- ci- (numero novem) lub Arelatenfi antiftitis auariorate A ordinatione confideret. Sed prcipuum eft in hic controverfia, quod Leo hujus divihom* auAor notavit, fcilicet fe ad hoc conlium impullum, cum quia alterni» vicibus, nunc ifta civitas, nunc illa in ecckiafticis privilegiis praecelleret, tum quia commu- n- fuerat quondam utrique civitati ius metropoleos civilis in ra provincia, ut s gentibus provinci illius prodebat. H- c lunt verba Leonis: Confineratie alle- gationiltar atriuifnc pame prafetait- m riencoram, ita jeaper inlm provinciam vefreta Cr Vitrnnrfce» Cy Are- lairafrn fivitatei clarat fatft reperimae- at o aeramd- Caularum alterne ratione, nunc illa in eccliaUtie pri- vilegiis, tutne tfa pracelleret; cum teme rudem tor- mune jue quondam fuift a gntetmi proderetur. Unde gente* regionis prodere poterant, ius quondam utriqvxt civitati io ea provincia fuiffe commune, nifi ex eo suod vetufias Coloni* Viennenfis, fle fplendor adjeAus Arelatenfi civitati, ex coollitutione Valentiniani II. qui Ob. It anno gps. m unius futi» civilis comrounietm ainbas civitates tungebat f Itaque carta manet regula nofta, Visnnenfi provinci* (uum non defuit metro- politanum: attamen, qma ius metropoleos civilis inter duas illas civitate fuit contcoverum, ambitumquo- que ititer eas fuiffe ius metropoleos ecclefiaftics, do- nec velue arbitrio de communi dividundo a Leone I. terminatum eft.

LXXI. Quod attinet ad Narbonenfem primam, eu- jus adminiftrationcm Zolimus Patroclo epdco po Arela- tenfi addixerat, Hilanu* Narbonenfi* epifcopu* ecclie- fi* fu* libertatem tuitu* eft. Cum emm Patroclus re- fcripto Zofimi nixus, ecclefie Lutubenfi fine decreto cleri fit civium, fit pretermiffo Narbonenfi metropoli- tano, praeceffiffet epifeopum, Bonifaciu I. quereia Hi- larii Interpellat». anno 44a. provinci* adminiftrio- nem IIII ex pfercripto Canonum confirmavit, compre- fta Patrocli audacia: fiftod aequaliumpoffuout ferrepa- tnter, inquit, oula convenit nm paternam fanSio- nam diligenter rge culodet. Hult etenim videtur itum r, j. - gttifi ignadi ittaeca conflutio, itapracpti, utea- dem

Narbo» «cll* *» pfl- O' ****

dc* wrta FtamMs, per amaMMmyoe prwfacfaa* /au
/K*.*» debere, wr coifMai dwr

¶. < ff ecclesiam fupradiSom provinst* ta* limea m-
cludit, nofra asstforitate commonstm, food qeudem fa-
cere ipote deberes defideris (applicantium, ft v>W«atata
1 cipefla, ad eumde» lotmm, tu quo ordinatio talis cele-
brata dicitur mctr-polituni jure munitus, ff pr'ceptie-
nibus nofris fretus accede; tuscilgms arbitrio tuo Jecun-
dix» rcaZai patrum qu'snmqM faciendo lurt a nobis
eflc conceffa: Ita ut peragis omibus, apofolsc* jedi
fx/d^Mid futueris u referente clnrjcat, rau totius pre-
vuscie fr'n' erdaarioxcw liquet efe accaktaMaa. Quam
definitionem Bonifacii Cxleflinua epiftola fu* ad epi-
scopos Viennenfis ftNarboncnfis provinciae cap. 4. coo-
tirmat anno 4*8. Priaiu», Inquit, junta Cuneatum de-
tuta unusque provincia tuo metropclisuno consensa /»,
M decforis ncftri data ad Nirutu/tti rfilittft» con-
tinsnt condituta; MS ufurpationis lseut alscsu fccidqj
In alterius concedatur Injuriam. Et conceffis fibi compen-
fi: uruliquique limitibus: alter in Mterius provincia tri-
bi pr'(umat. Leo I. eleganter eandem sententiam ex-
plicat anno 44: In epiftola ad epifcopos provincie
Viennenfis cap. *. ft 3. ft reAe obfervat, Bonifacii
Institutione tablatum privilegium ordinationum in pri-
m Narbonenli, quod Patroclo Arelatenfi fuerat a >
f)To codatum. Eo enitn retpiciunt hate verba Leonis
cap. ». Cm C iplut», 9*od Petrulo a (edr upojtolia
ttnperaher vidraUr ejic (Suceffum, poffmodut JU feut-
entit: mtliore tubehue. Unde patet (abreptum fuisse
Zoilmo ab Arelatenfi epifcopo, veterem confuetudinetn
pec dolum obtrudente, ft Zofimi epiftolas, qu* ex co*
dice Aielatenfi publicis* lunt, genuinas efle.

Qui ruru i

ZoLID-4

p.

Pi PNtdu

rCU= i Leone

fch'xjnc=G

<<mo< fun

me lopoli<

ap'uis qu-

anno 464

(cnjifit

Ingenuum

Ebredunenfm,

/A-

Inililiiliis'uu-

p um

manur-arunt

provincia

(emper metropolitani

honore

ubmxxum f-gel

Ex quo jureluloitum

inter Auxanum

Narbonenfis

fecund*, ut

puto, metropolitani

ft

Ingenuum de

Cemelonenfi

civitate, ft

caftello Nic'enfi

O

controversiam

dirimit. Ordinatur

epifcopum in

altera

illarum ecclefiarum

Auxamua, ft

eo faflo, loca t>r*

In Juos

diviferat

epifcopos; quod

Hilarii re'cri-

pt0 muDjri

pcr obreptionem

impetrarat. Eadem

omni-

no caufa,

inter eaidem

partes (upetioribus

anms Leo-

LXXII. Difficilem vulgo putant elle qu'ftionem de
provincia Alpium maritimarum, cujus owtropolis eft
civitas Ebredunenfm in Notitia, eo quod Hilartu
Atelatenfu fibi, tanquam metropolitano, Ebredunen-
li: ecclefiae ordinationem arrogaverit in fynodo Regen-
fi, anno 419. dejeAo Armentario, ea occasione quod
a duobus epifeopis, fine comprovincialium literis, ft
metropolium (id eft Arelatenfis) voluntate negleda,
ordinatus fuiffet. Sed Hilarii faAum trahi non poteft
in conlequentiam; quia, ut monuit Leo I. eum incre-
pans. O'dnatioM fibi ommim p^ Gallies (dcrcdituu
iudicijft, Et dtbitau metut^ltanit (acerdeubtu tn jut
fuum traiferbal digmutcm leeoque Leo metropolita-
nos, quibus ab HMarlo faAa fuerat injuria, reftituit
in integrum: OrdinalioMut fibi, Inquit cap. J. figuli
metropolitani: fwum provingartius, tax» fts qui cetera
faierditi antiqu tite proveniunt, reffluto fibi per not
fch'xjnc=G
Pti* 'n provincia Alpium maritimarum temper jure me-
lopolico potitus eft. Teftem laudo Hilaram papam,
ap'uis qu- anno 464 (cnjifit Ingenuum Ebredunenfm, /A-
Inililiiliis'uu-
p um manur-arunt provincia (emper metropolitani honore
ubmxxum f-gel Ex quo jureluloitum inter Auxanum
Narbonenfis fecund*, ut puto, metropolitani, ft
Ingenuum deCemelonenfi civitate, ft caftello Nic'enfi
O
controversiam dirimit. Ordinatur epifcopum in altera
illarum ecclefiarum Auxamua, ft eo faflo, loca t>r*.
In Juos diviferat epifcopos; quod Hilarii re'cri-
pt0 muDjri pcr obreptionem impetrarat. Eadem omni-
no caufa, inter eaidem partes (upetioribus anms Leo-
nis I. judicio decifa fuerat, objurgato etiam Ingenuo,
quod juri provinc* lu* In cratiam Auxann contra
Canones ceffiffet. Pjalumus, inquit Hilarius, ecclefiarum
pninleptia, fur (empr (uni fervenda, confundi;
nec >n alterius provincia /ecerdotem alterum jm habere
permittimus. Mox; Habeat itaque pontificum JraUr Cf
coi-licopui nofter Jufnuui pruvintire fuu, de cujus du-
du ab apofolica jide eft illicita ceppone culpau. Et
flarim ad unius antiftitis curam castrum Nicxenle, ft
civitatem Cemelonenlem reduci jubet.

LXXIII. Majoris momenti eft controversia de pro-
vincia Alpium Grajarum ft Penninarum, que in la-
tercul° impem duabus tantum civitatibus conflabat,
TarantaGa ft Ofiodoro; quarum unaft prima, nem-
P6 Tsrntia, commiffa eft Viennenfium metropo l i
Leone I. Sed obkivandum eft hoc Leonis decreto ni-
hi> nonfittutum fuiffe adverfus regulam p nobis p7fi-
Hm, neque reentra nu civitatis, utpotequx in ordi-
ne citrili jure metropoleis non potiretur, fed tantum
nudo jure civitatis, ut patet ex Notitia a viro cla-
rifimo Vrmondri edita; Provincia Alpium Gratorum
Penninarum. Civitas Centronum Tarantafia. Civitas b'a-
lenfium O'doro. Quoniam tamen Alpium Grajarum ft
Penninarum provincia recentetur in laterculo imperii tuodita
provincie quoque locum retinuit in ordine ecclefiast-
co, ut patet ex inferiptione epiftol* t. Hilarii pap* i
Unde faftum exifimo ad confervandam provincie di-
flinctionem, ut OAdori ecclefia, quae epifeopali fafti-
gio m ijn.ta erae, anno 511. ut patet ex lubcriptione
concilii Aquilejenfis, non ht credita Viqnenfi ecclefi*

n<p<o>lo<ch

AIJunc-

/xLoi a de

T.U.I.BJ

<pHopo

A a Leo*c, tma cum Tarantaia; qu* quWem eccleflia
Ofiodon, cuoa alicui fubefle deberet, non alibi fubji-
potult, quam Tarantafi* epifeopo ejuidem provinciae;
qus Ofiodoteafem epifcopum ordinaret; ad exemplum
ejus difpofitioois, qua m Narbonenfi fecunda vigeat;
abi epifeopus metropole» Aqueufis fuberat Arelaten-
fi, licet provinciam Narboenfem admioftraret. Qpa*
re pullatioribus taculis poft Caonem S. Concilii Fran-
cofiordienfis, ft confultationem ad fedem apofolicam
ab eo uafllam, de Tarantafi* epifeopi jure, anno ipq.
id facile obtinuit Tarantafiae epifeopus, Romanorum
pontificum beneficio, ut inter metropolitanoa libera a
Viennenfia oblegmo referretur. Unde Tarantafia inter
metropoles numeratur in teftamento Caroli Magni, ft
Tutranus ilhus civitatis archiepifcopus dicitur a Joan-
ne VIII ft ab eo ad fynodum cum fuftaganuis luis
evocatur, epiftola ico.

LXXIV. Nunc agendum fupeteft de duabus Germa-
nili, qu* fic diftinguuntur in Notitia: Provincia Ger-
mutua prima, metropolis civitas Moguntiaenfm, civi-
tate JprleatonaUnfm, civitas Nemetum, civitas Vase-
glonum. Provincia Germania (caude, metropolis Civi-
tas AderippiMutum, avitas Tungrorum. Ac primo quid-
dem fecundam Germaniam aggrediemur, ut obeive-
rimus diltcnmen quod civiliis ordo fervabat inter Ta-
rantafiam, ft Coloniam Agrippinam. Huic enim no-
bilitini* civitati metropoleis dignitas dierte tribul-
tur, qu* 10 alterius deferiptione omiffa eft. Athana-
fius quoque, qui eas oras luflraverat, cum m comi-
tatu ex aula principis apud Treveros verfaretur, in-
ter ceteros epifcopos fu* communionis, recentet Bu-
phratam epifcopum Agrippina, p'ta'ac' h'v'c dr* f' a-
A-c m epiftola ad Solitarios, ubi legendum fortafte,
-c a.» f' a-ri-(, qu' locutione Gneci Galliae noftros
fignihesbant, ut dicimus ex Philoforgio lib. xo. the-
mate J. cujus fragmenta cum eruditis differtationibus
fuis publici furis fecit celeberrimus /urifconfultus Ja-
cobus Gothofredus. Itaque poft Athanafium de jure
metropolitico Colon* amplius difputare neqae ele g4
co l id totum demendum est dubium, quod aliquos
retardavit ab alieni ver' fententi* i nempe duorum
epifcoporum numerus non videtur lufficere ad con-
filiendum provinciam ecclefiasticam; eo quod ordina-
tiones epifcoporum a tribus epifeopis fieri debent i ft
fynodi provinciale: mmori numero confentiri non pofle
videantur, quia tres faciunt corpus feu collegium ex
vulgata recula jam. Sed ordinationi fatifaciebant me-
tropolitanus, advocatis a vicina provincia per literas
epifeopis, juxta canonem J. fynodi Sardicenfis. Ipfius
vero auAoncas adhibebatur, ut elefionis decretum,
& totum negotium ordinationis confirmaret, fecun-
dum Nicaenam fynodum. Concilium autem cogeat ab
epifcopo Tungrorum fubi fubdito, qui demum Leodu
fedem fixit, ft ex presbyteris qui per cadra Geimani*
fecund* frequentes erant, quorum caflorum meminit
concilium vetus Agrippinenfe, anno 346. Si qua vero
major caufa incidere. In conventu tuutu, vet am-
phus provinciarum, m ea provincia qux auxilio indi-
gebat, celebrato de metropo'itanorum confenfu. Pro-
cedo tempons per varias be-lorum clades deleta <p'e
Colonia, dignitatis quoque metropolitice* memoria oo-
fcurata eft, donte eam Zacharias pontifex referiptofuo
renovavit, anno 74. qu* civitatibus aliquot in Ger-
mania fubi fubditis auAa eti.

LXXV. Germani* prime metropolis in Notitia ci-
vili, eft civitas Moguntiacenfium, cul fubduntur
civitates Argentorafenfm, Nemetum, & Vangio-
num. Ex regula fynodi Nic'ob, & decretis lum-
morum pontificum, qui per Gallias ex more pnfti-
no provinciarum, metropolitani: numerandos docent,
dignitas ecclefiastice metropoleis denegari non po-
teft iplendiddim* Coloni* Moguntienfem a Drufo
fundat*. Fateor equidem nos teflimoniis veterum
hac In parte deftitui, ft a Geimacis hiftoncis,
iploque Nicolao Serario viro eruditiffimo & accura-
to rum Moguntiacarum feriptore defert. Sed fi
momenta, qu* aigumentis a nobis allatis inlunt,
diligenter expendiffent, non adeo facile dignitatem me-
tropolitancam unius provincie In alteram transferri
potuiffe, contra canones Nicaenos m Galliis rece-
ptos, ft decretis fummorum pontificum confirma-
tos. fibi perfuafiffent; nempe In Colomenfm, vel
Trevericam; vel etiam, quod abiurdus eft, tur-
bato dilciplin* ordine, in ecclefiam Vangionum. feu
VVormatienfm, qu* in laterculo imperii tuodita
erat Moguntiacenfi. Itaque fi quis hac in re fape-
re veht, ampleAi debet fententiam celeberrimi vi-
ri, ft eruditione eque ac dignitate illuftris P. Ber-
terli prridis Tolotani, cujus hec funt verba,
diatriba a. cap. J. Moguntium quidem epifcopum flo-
rente imperio, Germani* prim* metropolienum fuiffe
non dubito. Nam quis hunt unam non totum
in Galliarum diacefi, fed in toto fere orbe Hemanu
metro-

De Griar

It'p«N*

Ituadu».

G«'»»(-

^j'q**

Athi:*,

»iP,, -'.,

Dubl- <

du-b» <li-

-'.»- fcd.

Gemyfe

P''oc< 6'''u

*

Q''oc.

~f' .o''''''u.

cox

f

177 DISSERTATIO AD CONCILIUM CLAROMONTANUM. 18

metapolim jfu loom nsd rttumife crediderit) J" «wAiuia, a qua pendrat civitas equeftrium Nojodonus, civitas ~~Edictotum~~ Aventicia, civitas Banleenhum, castrum Raucofe, castrum Vindorudenfe, castrum Ebrodunenfe, pura Abucitu. Ex regia canonica Vebtentium enfcopus hanc provinciam metropolitano regere debuit. Et lane ille admittitavit, aut quidam alius. Non me later, Hilarius Arelatenfem, jus tibi in cam arragaille, depolito Chelidonio Vroco- tienfi, quade re vetus codex monafterii Ju-enfis a Chr- fieno laudatus ita habet: *Hiarmi venerabilcm Chelido- nium fupradit* metropolu, id eft Vefontienus, patriar- ebam, paritelo prafeetortoque futim favote, indebitam Jibi per Gaitat vindicanr monorbim, a feat epifcopati nulla emdente raltane dejecerat. Subjungit deinde leicila- lam a Leone damnationem, Hilariuruque regulariter licrepatum. Exeat Leonis epiftola data anno 447, qu negotium iftud explicat. Refert tn m Chelidonium ab Hilario fuiffe facerdotio dejeaum. quo filiuet vidue maritua, fed redditum ecclefi fu, At huic, quam amittere non debuit, dignitati, quod cognitione apud fedem apofolicam habita, Jiberum fe ab accusatione doculit. *Mmttet namde in illum prolata fententia* inquit Leo, / *objckoram fveritat extitiffet*. Quibus ver- bis metropolitica Chelidobii dignitas pefundari videretur, nifi fola vicaria poteflate a Zolimo, epifcopis Arelarenfibus delegata, jus aliquod cogendarum In Galliis fynodorum Hilario competitivffe licremus. In qua fynodo de Chelidonii caufa UMicum tulit, ex more recepto fit a canonibus indulto, qui epifeopos lyno- doram examini committunt, falva fedis apoftobe reverentia. Sed judicii ratio a folo Hilario repetitur, quia illo auftole fententia lata erat. Solenne enim erat, a concilii prsrffidibut injiiffi cognitionis ratio- nem exigere, quemadmodum docet aftio 11. Concilii Chalcedonenfis, ubi afta fynodi Ephefinc 11. difcutiun- tur, fit a Diofcoro illius pefide injulii judicii pma repetitur, quemadmodum ipfe ctm a Flaviano Conftan- tinopolitao exrgerat, ob damnatum Eutychem m fynbdo Coflantmopolitana. Nulla alia pteftate, pl fot vicari m, Hilarius uti potent adverfus Chelido- num. Attamen hcc tota ratio Leoni ditplicuit, ex cujus verbis apertiffime demonftratur, nulli epifcopo aliquid licere In Sequanica «provincia, quemadmodum nec m ceteris pvmciis, prter ipfius pvmcie fa- cerdotis. *Sitt*, inquit, *una u fae provincia jtt contem- ta concilii*, nec ultra Hilariuc audeat conventat indice- ry Jynadalet, (conventum adverfus Chelidonium ha- bitum perfringit) & Jacerdotum Domni jadicia fe in- trferendo turbare. 9« non tantum noverit fe ab alieno jure depuliam, fed etiam Vttenenfi provine/ie, tfaam male uJurpovC'at, potdoic privatam. Quare eleganter In Novclia conflituone Valentiniani Hilarius damna- tu fu fle dicitur a Leone, tum quod invlt civibus aliquos ordmalet epifeopos, tum quod illos incompeten- ter removillet: quod ulumum de Chelidonio & de Prop&o intellexeudum eft. Idem pontifex in eadem epif- tola adeoxaAum fe provinciarum cuftodem pteffitt, ut limitibus umu« provinci' alterius metropolitano arcuerit; hoc ad,edo. ut fi quis honoris (11) defertor privilegium fuum m alium fe polle tr"ferre credide- rant, non is cui cefferit, fed qui intra provinciam cete- ros epifcopali antiquitate prrvemt, facerdom s fibi ordi- nandi vmdcet potefiatem. Ex tafti ferle, Ac cogni- tione a Leone habita, provincia Vefontumenii a ce- teris diktat, nullique extraneo fubdite, flatus evi- dentitirme dcmor.ftatur, atque adeo d.gmtas epifcopi u' Vefoationis, quae civitas m ordine ovilli eft Maxima Sequanorum metropolis.

LXXVIII. Duplex tamen movetur difficultas ab era- dit. viciis. Una fumitur ex hodierno provincial Vefon- t'Onenfis ftatu, qui Belicenlem. Laufanenfem. & Ba- fileniem epifeopatam metropolitano Vefontienli tribuit, cum tamen In Notitia alir deleribantur civitates, fle loca, qu* nunquam epifcopatibcs decorata funt. Ut autem hac difficultas exnediatur, obfervandum eft a fynodo Sardiceni decretum canone 4. ut civitatibus fui non deflent epifcopi, fed vetirum ne In v'iris aut paris ronftituerentur, ne dignitis illa vilefceret. Qua- re cum quatuor civitates provinciae S-gnanorum Noti- tia deferlat, ilhs neceffario imponendi funt epifcopi, ut ordo ervilia cum facro paria faciat. Caftns, qua: funt minora opida, ex arbitrio fynodonum provincia- lium peo cnjluque celebritate tribui poffunt, vel pro Infrequentia etiamomitti. Nunc confiderandumeft pro- vinti' Seqsamc fatum, qua f'pe vaffata fit direpta. 3uaramdaaa civitatum, qu' In Notitia deferibuntur, igitas In alias urbes translata eft. Itaque deleto No- joduno, quod vulgo Nion, epifcopatu' translatus eft Cl'it'. B'h m civitatem Belicenlem. unde Vmcentiusecclefi'Be- licenfia epifeopus fubfcnpfit concilio Parifenfi II. anno rlc- jji. Coloni' Auguft' Rauracorum nrcrat Jufitiaia- nns epifeopos anno (46. In concilio Agrippinenfi: ex cujo' civitatis ab Alamannis everf' rudelibus flatim exci-

farlic pabmfe mm inficior. Hac ille, que nus decurta rerum MgoMiacarum ferte confirmabimus. LXXVI. Moguutia a Vandalis capta atque fubvetfia, anno gio. deinde ab Attila Hunoocum rege funditus excifa atque de'ta eft, anno 474. ira ut ne cadaver quidem urbis aur nomen ipfum t«pereflet. Theodebet- ti Francorum principis In Aufiraua beneficio reftitui cmpit, amntente Sidonio, qui tenuit urbs' epifcopa- tum, fit Attiliam excidn reliquias reparavit, circiter annum too fentari.poffet ex Venantio Fortunato, qui M illeita. jib. epig. p. bojus Sidonii laudet defcripfit, metro- politicam quoque admmiftrationem ecclefi' Moguntins reftitutam. Is enim verbis, de Sidonio loquens, uti- tur, ac fi ceteros epifeopos auBoritate fua regeret, Jura facerdotum (Id eft epifeoporum) facro moderamine fervant. Accedit teftimonium petium, ex tabulis do- nationis a Bilechilde fanft rooniali collat' In ecclefia beat' Marli', quam Moguntii' excitavit ubiteftatur fe agros quodam emife ab avunculo fuo S gebertoar- chiepifcopo Moguntino: cujus quoque fufu donatio il- la - notario excepta eu, principatu regis Clodovei, ao- no Chrifti 61j. cujus verba retulit Serarius lib. a. Mo' guntiacuraru rerum cap. Peccatum eft m temporis annettrione, cum regnum Clodovei incidat In annum <44- ufque ad annum Mo. quod emendari poffet ex au- tographo, fi extanrt. Ceterum non affentior Serario, cui fupcaca fuit inframenti fides, ex titulo arcblepi- fcopi, qui Sigeberto tributur, quem ille a Zachana tantum fteculum fequenti impofitum putat. Certum au- dem eft, per bella civilia ita perturbatas fuiffe In Gal- his ecclcfiaftic' difceiplin' rationes pofit tempora ChU- gati <44- detici regis, ut ab anno<70. ufque ad annum yqj. Gal- liB arcblepifcopit caruerint, teffe Bonifacio m epiftola quAm dedit ad Zathariqni pontificem anno 745. Frand enim, ut feniores dicunt, plus tuam per tcmplu oSoglitu «u pti p lynam s act' fecerunt, net ercbiepifcopum babue- r«», arc ecclefi' canonica juraaltcubi fundabant vel re- novabant. Quare Bonifacio laborandum fuit, & tia- fitndum cum ducibus Francorum Pippino flcCarluman- no, pro reftaurandis arehiepifeopis per provincias, Id eft pro reftituenda auctoritate metropolitans; etenim quin epfcopali fruerentur earum feditim antiftites, non eft dubium. Itaque tres cnnftiuti funtarcbiepifccp-in concilio Sueffionenfi, Grimo Rothomagi, Abel Remis, fit Arbertus in civitate Senomca quorum intituti- onem palliis midis Zacharias probavit, anno 744. Anno fequenti Coloni' metropolim confirmavit. Et paulo pc0 In quo vertatur auftotitas metropolitano- rum, ex canonibus fit decretis pontificum edocuit. Tandem an- no 771. Bonifacio cujufque fuccelloribus epifcopis Mo- guntinam fedem titulo metropoleos poffidendam contu- lit cique civitates quinque In Gallia lubdidit, atque illas Germani' gentes, quas Bonifacius ad fidem eru- dierat. Et idcirco, inquit, beati Petri apo/foli aufforita- te fancimus, at fupradiffa ecclefia Moguntina perpetuit temperit tibi C Tncefforibui tau In perpetuum fit con- firmata I bebem fub te bai fuinpue civttatet, Id eft Tun- grii. Coloniam, Pvoamatiam, Spirocliam, Cr Tredit & Umnei Germania ttvtit, fiat tua fratrem tai per- tuam pradicatimcm Cbnli lumen agnofcerefect. O>late- ratum per annos fexaginta fle amplius jus Mogunne in integrum reftituit, ejulque auctoritatem amplificat, pro- rogata In Germanos aoforitatr, atque In ipfm Colo- niam Agrippibenfem. Sed pro hac parte refcnprum ef- fedu caruit. Sane tn Zachari' verbis nihil peifpicio, ex quo colligere poffit aliquis, nullam antehac digni- tatem metropolitaram civitati Mogunti' competitivffe. Ot'oous auftot vlt' Bonifacii cap. 44- omnes m fraudem induxit - dum ait ecclefiam Moguntiacenfem alteri tmf- fe (ubjeftam. Tbecreverunt i'dem principal' (cilicet Car- lmannus fle Pippmus) ecclefiam Moguntiacenfem, fua ajftrn jubjtHa erat, metropolim omwum inGfrme- nia uofitarum ecclefiarum efficere; moxtue legationefacta illue a preefule apofolicv impetravere. Fallit Qtlonus, ?lui anno mxx. cum hanc vitam fcnpferit, conjeAuram uam potius, quam res fibi aliter compertas explicat. Sic autem colligebat ex ordine difceiplin' canonicae Mo- guntiam olim alteri fubditam fuiffe. fi demum a 2>- china In metropolim cveAa effet. Sed memiffe oportet luftuoiffim' calamitatis, quae Gallia' invaferat ab annis do. aiebiepifeoporum nomine & auctoritate pe- nitua extin&is ant- Zacharie refenptum. Itaque ut nulli praeerat epifeopus Meguntino, ita nulli tunc ftsb- debarur. Primus honoris tradas, fit jura metropobtica la Germani' ecclcfias a Moguntia lede avulfa, fedl Magdeburgeni collata font aono try. ab Innocentio II. prohibas Lotharii IL In gratiam Norbert- aiebiepi- fcopi, Prcmonftratenfit monafterii conditoria.

LXXVII. Refat ex quatuordecim provinciis Mxsi- ma Sequanorum, cujus metropolis civitas Vfontien-

	«S9	PETRI DE MARCA ARCHIEPISCOPI PARISIENSIS.	I Co
C'V'iar B- Alatna «	occitaU «A elvitss BaUleenium, cuius meminit Am* manus libe ps. Valentiniani lenioris temporibus, id cil an. 17v unde nomen indeptus est Bafentis ep fco- fius. Rauraci vero caltrum excitatum est ad tuendos imites. Diutius fletit Aventure civicas, vulgo afvee- cb>, cupit epifeopus Marius fubfcripfit concilio Ma- ticonerdi it. an. fff. Sed paulo poft, exeifo Aventi- co, dignitas ejus collars est Lafutan* ad lacum Lema- num; unde Arricus epifeopus ecelesi* Laufanentis fub- fcripfit fynodo CabilonenG, aooo dfo. Cafrum Vindo- niffie fynodorum beneficio, rton autem jure, fuit quo que epifeopi non caruit, qui concilio Epaonenlis yry. dt alus fynodis interfuerunt, donec everfa Vindonfta- fa, quas vulge t'vidditeb in hñibus Helvetiorum, Con- flantia Germania eam dignitatem rveepie, & a provin- cia Vefoocienfif diftraAa est. Cafrum Ebrodunvnfe, quod vulgo Twirden, nunquam epifeopatu decoratum fuit, nec potius Abucini, feu Lucini, quemadmodum legi vult Chiffetius, docetque vulgo dici Port de Leni, ad Lucinum fluvium.	Am* A^e tempore differre. Intrr que», naquit ej 16.de pumatibus Gallicanis, Belgicis, dt < quens, ficut ér inter reliquo» tpjcos bdi tulerit Jcmatur, ei qui priat feni ordinatni. prior babeatur. Itaque nihil damai recidet in Vefontionen- fem tedem, quod ejus epifcopos ceteris epifeopis permi- ftus inveniat, fine metropolitani titulo. Neque tta- men adeo neglecta est ejus civitatis dignitas, quin jux- ta antiquum morem inter metropoleos Gallia: recelea- tur, m teflatnento Caroli Magni apud Eginhartum : ft Brmoius dicatur, efle ejus archiepifcopus m capitu- lari Ludovici, lib. a. capitularium cap. ag. In l^e/antio, qu^ cti dincefis Bernaini erchiepifcapi. In epiftola fy- nodali ad Vvemlonem una cum ceteris metropolitani» inferibitur Arduicus Vefontionum metropolitans epi- feopus, anno tgp. In concilio Pontigonenfif anno S76. etfi poft plures epifeopos, lubfcripfit Theodoricus Ven- lendonum ecclesi* archiepifcopos. Ad quem Josneue VIII. epiftolam deest cum hac infcriphone, Xrtvrr» ndtfuuo <P fangtfuao Tbeodorito ercbticipiopo Cbrytopoli- fane ecclesi*Chiytopolli enim difta est Vefontionum civitas.	Vifostio Btl,opou4 aiÜA , r- ■ -r- f> cpaqWf.
Eb.oSua,» < .	LXXXIX Alter cootrovedie articulus caput Ipsum petit, nempe Vefontionem t cuius epifeopus nec fibi metropolitani titulum arrogavit in conciliis, nee fu- penore loco cum ceteris metropolitans lubfcripfit. Si pateat iustitutum, hic difpuuri copiofe potiet de ordine contellus & fuMcripttonum in conciliis. id tan- tum annotabo quod ad rem cooftram pertinet, nempe hanc fuisse regulam a patribus indu&am, ut antiquior ordinatione epifeopus collegas fuos antecederet. Id do- cent Africana concilia, Leo I. epiftola gp. Julimunus m leg. sp. c. De epifeop. qui «ve rug.» X«<T>»/-(docet epifcopos errat: ». Cujus moris adeo retinentes plu- rumque erant epifeopi, ut metropolitans non invitis prioris ordinatione in fubfcribendo preterrentur. Quod demonftrari potuit ea fynodorum Gallicanarum lubfcrip- tionibus, ubi metropolitani (arpiífime tum aliis epifeo- pis permiffi inveniuntur, nullo dignitatis, ordine fer- vato. Itaque mos ifte trahi non debet in tropi Velontienfis injuriam. Aliquando vero, artificio tibus epifcopis jus fuum ex modestia renitentes accidebat ut omni ordine neglaAo perturbate lubfcrip- tkmcs firrent, prcz pue apud Gallos, quorum negli- gentiam in hoc capite carpit Gregorius I. epiftola ad Syagrum Auguftindunenlem epifconum lib. 7. epifti la 114. Ppifcopos fecundate fu* ordinationi temper, five ad confideuam «n concilio, five ad feftenbendunt, vel in qualibet alia r», fua attendere loca determines, & [nerem fibi prelativem» ordinent vindicare. Sane me- tropolitani excepti erant ab hac regula, ialtem in provinciis qu >ue fuis, ubi honoris praeogativa illis competebat. tum ex ipfa rei natura, tum ex canone apoftolico, & ex caoene Antiocheno. Canon, jy. apo- ftolicus, »1 «vyi,vX »»-f- (brac étimi Xi« <> * mi- ta : Uruant «4 rñbua ealdr at «rc«l in. Id eft, ex ver- fioe O onyn, Pufcatés pentius ftutialnmua [cire con- venit, fuis inter eos primes babeatur, quena velet caput «xilfiment. Er canone 9. Antiocheno. Placuit cumbo- uore prctilerel EM. * rr vl/v] araryebau eav,. Unde concilium B aceffe 1. cap »4. Conferveto metropolitani epifcopi trimatu> ceteri epifcororum, fecundum fu* ordi- nationis tempus, alius olio fedendi deferat tactem. In conventu autem plurium provinciarum ex regula cano- nica vetere metropohtam cetrif epifeopis prsferendi ersnr, ut difrrre confitorum est in Africana coile- Aione, c. U. bñc^arde, inquit (Id est ex tempore ordinshonis) a pairibui & » maianbu/ icrvetu/ tñ, ÉT « ncfiti Deo propitio fervabitur i fatvo etiam jurepri- mulus Nemidi*, 9 Mauritan». excipiunt a regula primes Numidia ft Mauritamo, quibus in concilio umverfali Afuco primus locus poft Carthaginenfem dabatur, ob dignitatem ft vetuftatem provinciarum. Omia* autem funt Tripolitana, Bisacena, < Mauri- tania Stifenfis, quia recentiores erant tribus aliis, & proinde minoris erant dignitatis, ut ftat-m dicemus. Interim anctitate fufficet ex nova canonis Africani interpretatione, quam damus, priorem locum metropo- litans deberi in conventibus generalibus: led apud Gal- los noftros ordinationis tempore inlepto, nullo difcri- tine metropoleon, epifeopi plerumque fslidebanr. Poft- quam vero archiepifeopi nomen, (quo fala Matifcon- enfit fynodus anno yft. femel ufa fuerat)metropoli- tanta omni bus pafsim apud nos tributuro est, in fynodo Sueitcnita fub Pippino duce anno 744. Incaurufis Ha- driani, & in capitularibus Caroli Maeni, atque Ltido vici Pii. tum in epiftolis pontificis ifidohan* colle- Aionis, epifeopi metropoleon, & nomen illud irehic- pifcopi fibi palam adfclicere, quod in atetropolitico neglexerant, St confilfus prsrogativam pr* ceteris epifcopis diligmtius confervare ftudiserunt. Quar- hincmarus ex ufu tempora lui, quamvis aliquando raterpellato, reffe obleravavit. antiquitatis privilegio epifeopus inter < prferri, fid dignitatis gradu pri- anates, feu metropolicanus. illis prscellere, ft inter	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
D, vim- lluv> <pl- iubicti-	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
d< r.tu<	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
peirt	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
v<l pitm- ilir	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
Q«od <»IU ». Q'ty- k [w] Gll	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
K f»»v«eta H»»u«l	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
FOIIMII << Urit iffto pi- przfcus d-	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
... <..... po>l .fu.p. l- nool-< «chii»ho- P	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	
Q«OS <b- "ihihui. »»' S»@.	folius epi- Qvincio, quando tn relidiane caufa connjuller pazappter in can,ltuendo prpat civitatit antifele, provincialium collegarum deficiunt numero, ruti metra- politanorum reficiamur effent. Poffen gradum illum ftudiofe tuiti iunt, donee fuperioribus pnnis Senonia quoque provincia fefta est, it PahGenii novz prov'm- cir ecclefiaftico impofitus est archiepifcopos urbis ro- gia, fummi pontificis decreto, ft regio affenta. LXXXI. Turonica provincia, feu Lvgdunenfis ter- tia, ftatim atque d'iftratta fuit a Lugdunenft iecumia, civitatem Turonorum metropolim agnovit. ejufque	Nor< frc] Jtthropou> pmrai <>», M MÉ1'.P?1*.	

DISSERTATIO AD CONCILIUM CLAROMONTANUM

tro, quia iubet ut ex parte Geciani & De-
 cianorum ad dyndum Arelatensem le conferant aliquot epi-
 scopi, non solum ex provincia Carthageniensis, sed etiam
 de Byzacena, Tripolitana, Numidiarum, & Mauritan-
 niam provinciu, id est Sitifensis, & Csanensis. Ea-
 dem diviso probatur ex incriminatio tunc polita L.
 Aradio Valerio Proculo, Procofuli provincia Africae
 vase [aera indueudi, eidemque iudicio aera per provincias
 clia procofulanum, & Numidium . Byzacium . ac Tri-
 politim, itemque Mauretaniam Sitifensem, & fusa inde
 tem, perfnito officio prefecture prtorio. Hmc dicimus
 quod etiam observat Notnia imperii, Carthagenensem
 provinciam proconuli paruisse, qui vase sacra iudica-
 bat, unde dicta est provincia proconularis; in reliquis
 qu'S vero provinciis prsrft tpm pxeorio, ad illius
 vicarium fux dixisse. Conflituit sunt autem fex il-
 le provinciae civiles, diffratis Byzacena, Tripoli-
 tana,

Discussion

bur epifcepit , propter lontineuitatem b-berc perm>ffa eft.
Per diuiliouem - cœtu Numidi» fepsratur, ut loquitur Canoe, id efl ab ejus Synodo, ur interpretatur

tax, a provincia Africa specialiter diAa. PcoJemeus emm libro 4. cap. t. Neapolim & feu Tripoli®, aut Leptin magnam, Africe Cartaginensis accenset: quoniam modum & civitates Adrumetum ac Bysacium. Adrumetum autem pertinuit ad provinciam Byzacenam Offendit, poeter Orofium & cereros. infcriptio posita Q. Aradio Valerio Proculo Byzaceni provinciae prstidi, Cnfrpo & Conflantino coafalbus, qua eum, ilbernicque ejus, fibi pferitque fuis patronum cooptaverunt. *Coloni Colonia Cscsrd&e Wp< Tr<jas< ><w< Frugifer* Hadrumetime*. Mauritania autem Sitifenfem a Numidia avulfam docet Canon Africana fupra laudatas, de quo fiatim plura. Tingitana aurem ornifia eft in hac deferiptione civili, quia adleAa erat qmque abis Hippaniarum provinciis i quemadmodum Rufus annotavit.

« LXXXIX Novam itam difpofitionem civilem amAfricana ecclefia pofit fynodum Nicaenam, qu» Cingulas provincias fuis metropolitans addidit. Primo enim quinque provincias in ecclefiaftico ordine conftituit, Carthagenenfem, Numidiam, Mauritaniam, Byzacenam, & Tripolitana, quibus deinde Mauritania Sitifenfis accelfit. Ex illis quinque conftitit concilium Carthagenenfem habitum fub Gratoepifcopo Carthagenis, anno \$49. conciliis prius per diverfifit provincint jfrteeuet celebratis: qu» deinde in uniVerju provincint Africa cnciliuut conveniunt. Ea verba defumpta font ex concilii exordio, ubi provincia nomen fignificatione vulgari in priore loco fumitur, in fecundo autem loco pro toto Africanarum proviciarum traAu atque ditxceli. Si quis autem obflinata mente diverfat illas provincias, quarum mentio in illius concilii exordio, ad tres antiquas refringere velit, Numidiam, Mauritania, & Africam, plane revincetur ex iftius concilii Canone decirotertio, cuju» h*c funt verba: *Adhndentitu erieep< t rdnntetint dicit: In noftro concilia /ntuntnt ep, «t no» licent clericit fenerari. Quad fi & jantitatu tuq, & huc concilio videntur pccenit pto cito defigetur. Ad Byzacenam provinciam pertinebat B. quare Adrumeti, ut dixi fupra: & epifcopus Adrumetinus, ut docet notitia epifeopatuum Africe edita a viro clarifimo Sirmondo. Itaque concilium, de quo loquitur Abundantius, erat concilium Byzaceni provincie, cujus fententiam delenero vetando clericis firmari petebat, non iolum ab univerfali concilio, fed etiam a Grato epifeopo Carthagenis. Quod egregie docet diferimen concilii Byzaceni a concilio Grati epifeopi Carthagenenfis, id eft proconfularis provincie. Quare Byzacena provincia ecclefiaftica tunc diftraAa erat ab Africana feu Cartaginensi, cujos olim pars fuerat. Idem confendum eft de Tripolitana.*

XC. Sexta tandem provincia emerfit, nempe Mauritania Sitifenfis, qu» aliis quinque adjufta numerum lex provinciarum ecclefiafticarum implevit. *Illicet provincie procenalarit Nnnudinrune dnnrnt, Bpncena, Mauritania Sitifenfis, tr Mauritania Cajnrtentit, fed & Tripolit, prout recentetur m concilio Carthagenenfi, habito anno 178. Porro Mauritania Sitifenfis a Numidii concilio (eparata eft, ut docuit nos Canon Carthagenenfis concilii. Tempus hujus divifiois obfcurem eft. Quamvis enim certum fit, eam anno 597. priorem effe, vera tamen epocha conditui non poteft. Sane apud Donatiflas provinciis nec accenfebatur Mauritania Sitifenfis anno 194. Tunc enim Donatifte fautores Maximiani apud Cabarfufum concilium celebraverunt adverfus Primianum, & fynodicam epiflolam dederunt ad univerfas provincias Africe, quas enumerant, omiffa Sitifenfi. Hxc funt verba relata ab Auguftino enarratione in pfalmnm 36. *Snniffunū fratribui atque calletit per univerfant Africam, hoc eft provinciam proconfnlarem, Numidiam, Mauritania, Byzacenam, & Tritolim conftituit. Ceterum, ut dixi, hxc divifio ab ecclefia recepta fuit ante annum 397. Eo etenim anno Sitifenfis Mauritania legatos fuos Honoratum & Urbanum miferat ad tertium concilium Carthagenenfe: ad quorum fuggeftionem ~~senenes~~ alii quq; la ea fynodo conftituti funt. Atqui folis provincie ~~en~~ ~~prime~~ ~~fed~~ ~~habebant~~ ~~pennitum~~ erat legatos mittere ad concilium univerfale totiu» Africe, ut docet canon a. diffi concilii Hi. qui. relatus eft cap. 18. colleAionis Africane: *Singulii quibufque annii concilium convocetur; ad quod provincia, qua primal fedei habent, de concilii l>l/ temni leiatoi mittant*. Itaque cum in illa fynodo Carthagenenfi legati Mauritaniae Sitifenfis refsderent, procul dubio jam fuo primati provincia illa erat commiffa, & (eparata a Numidia. Divifio itaque in fupriori aliquo Cartaginensi concilio faAa erat. Feriandus enim in breviatione canonum tir. ta. docet in Carthagenenfi aliquo decretum, ut *primatum proprium Mauritania Sitifenfi habeat*. Concilii Carthagenenfis *S' «fletet corpus Cstbagenenfitem concilio- rum. quale pr»* manibus habuit Ferrandus Diaconus,**

A10 quo tituli nuosprajes canonum valde differunt a noflris, (eu colleAionem Dionyfii, feu Ifidori, infpiciali, nullo negotio atignxri poffet tempus hujus divifionis i quemadmodum ** planque alia difcipn»* Africana: capita liquiditu explicati. Canon da divifioffe latus erat tetrus concilii Carthagenenfi, nempe habiti ante annum 197. Nunc tantum extat in colleAione Africa na decimusfeptimus numero & recitatus eft inconcilio Carthagenenfi anno 419. una cum aliis ta. canonibus prorum concilliorum, qui ex J. II. & III. Carthagenenfi petiti magnam partem aAis inferti font. Dixi canones aliquot ex primo concilio petitos. Quintus enim colleAionis Africane de fenore vetando, & de finium invafione, conflatus eft ex duobus canonibus concilii fub Grato. Unde non fine ratione dici poteft hunc canoem >7. ab antiquo aliquo concilio conflatum fuisse.

XCII. Praeterea ofendi poteft jus Mauritanie Sitifenfis antiquius effe anno qos. Concilio enim Miileviano, quod huc habebatur, intererat Nicetianepifcopus primae fedis Mauritanie Sitifenfis, ut docent aAa: ubi Xantippus Tagaftenfis primae fedis Numidiaepifcopus locum (uum tenuit. decita nempe lite, quam illi de primatu Numidi» moverat ViAerinus epifcopus Numidicus. Tempore autem hujus controverfe inter ViAerinum & Xantippum due Mauritanie fuis primatibus eran ornate ut docet Auguftinus epiftola 17. Evocaverat ViAerinus ad concilium Numidie epifeopo: illi provincie, A: Mauntaniarum. miffa ex more fynodorum traAoris epiftola ad fingulos, atque adeo ad Auguftinum Hipponenfem in Numidia epifeopum. Excufat te ob valetudinem literis ad ViAerinum datis, eutnque monet de vitili aliquot illius traAone. Primum eft, Mauritania epifeopos evocatos fuisse, qui tamen fuos habent primates. *Legi i» eadem trattoria, filent ad Mauritania/ effe feriptum, f<x/ prwincw lci- > /?? habere primatet*. In editione ultima operum Auguftini additur, Nove: quod de Sitifenfi intelligendum eft, que fupconbus annis divifa fuerat a Numidia. Quare ex fententia Auguftini > poft divifionem, nullum jus comperebat primati Numidis io Mauritania Sitifenfem. N» tamen ipfe, Numidicus cum effet, dignitatem provincias fuffragi) fuo minufte videbatur, rem m medio reliquit: addit enim: *Quod fi & eis ad Numidiam comocwdam effet canetlm», oportuit > tique ut, aliquorum Maurorum epifcoporum, qui ille friaret funt, ocmra m trattoria poneretur*. Monet deinde ViAerinum, ut ante omnia quetionem de ordine primatu/ cum Xantippo Tagaftenfi, nempe qui prior elet ordinatione, collegarum alib>trin dirimat. Ceterum quia pofit divifionem Numidia: primates aliquid fibi juris in Mauritania Sitifenfem lupereffe putabant, inde faum exiftimio, ut in fynodo univerfali totius Africe, habita anno 419. recitatus fit antiquus ille canon de divifione latus, ut confenfu omnium primatum, atque adeo ipfius Numidie confirmaretur. Ejus confenfus mentio, que in diAo canone 17. colleAionis Africanae habetur, tunc forte prioribus canonis verbis addita eft: quod folenne erat patribus illis, qui aliqua addebant vel detrahebant a verbis canonum antea decretorum, ut patet ex iis quae decrepta funt ex concilia fub Grato, & relata in diAam colleAionem.

XCIII. Antequam ab Africa difcedam, explicanda eft fententia canonis tertii concilii Carthagenenfis 111. fuperius memorati, de legatis mittendis a provinciis qu» pumas fedep habent. Videtur enim ex eo colligi polle, aliquas tunc fuisse provincias, apud quas nulli effent primates: quod verum eft; etenim Mauritania Tingitana, licet provincias civilis dignitate fruereetur, in politia tamen ecclefiaftica Mauritaniae Cefarienfis fynodo accenfebatur. Itaque nulli legati provinci» Hhus Tinginnos nomine ad concilium plenarium Africe mittebantur, fed nomine Mauritaniae Cefarienfis. Quod non impediabat quin epifeopi Tingitan» provincias delegari poffent velut membra concilii Mauritaniae. Sed prima fedev forte addiAa erae g folis Mauritaniae Cefarienfis epifcopis. Sane, devida a Uandalis Africa, Tingitana eorum imperio ceffit, ab Hippanicis provinciis avolfa. Attamen, florente licet VVandalorum imperio, Tingitana locum fpeciale non habuit inter provincias ecclefiafticas Africas, fed Mauritania Cefarienfis fubdita fuit, ut antea. Quod docet notitia epifeopatuum edita fub Honerico rege, ubi Tingitan» epifeopatus fub Cefarienfis Mauritaniae recentetur. Sufpicari poffet aliqui» intermedio tempore. fcilicet ab imperib> Conflamini ad VVandalorum in Africam irruptionem, idxft centum & amplius annis, Tingitanos epifeopos ad Hippaniarum lynodos pertinuiiffe, quemadmodum provincia civilis Tingitpna Vicario Hippani» parebat. Eam conjeAnram, afloqui probabillem, refutat Siricii epiftola ad Himerium Tarraconenfem epifeopum data, anno H>par&xr<lm epifeopo: intra quinque provincias refringit, Tarraalequen-

Miaritmr
Suffectio di-
vilio trnu-

L*. *. a

Post diei
d<«<« <»
q«< <»
j»< i.

ilisait.

Explicare»

C>»<» <»

aoileOIMI-

Atrio>»

q«< <»

LXXXV.

C>»<»

Coviii

Canhagi-

aaSa IIf.

Tagilaaa

<»<» <» ly>>

de M<»<»

»>>>

Nail- are-

U pqa-
proaid r ia
fecaaAi

Qaad «bti-
•cbMtrnp•
'- Hiacniri

pradiAa
■Hxaaat .
■allai L«g.
daataâ.

As of 1991

Da^madb.
»1«... «
naace.

la gti<ia-
vi<*...ßBθ,
*<i eo pio-
<■<<....

oil-. id<ft
>■ riOe
Ailebrog* a
Re*....

Diocrpllc»-
ia- «x Cii-
llophoatc .
Motuom- A
Aicpoaaiaa
priai Lujdx.
iik cBadi-
d<l«Bt.

$$MS^{\wedge}_2 \quad vi \cdot \Delta$$

hal *

lacea»a«at>.
f*! * *
D...411-

Ah**...

10. JU

vi«»«»fr.
i(<ηoi> io.
<*,AHob-o-
»* . «ρ<10<
?*<»¹*»<.
‘M ro¹Yh⁶⁰

[illegible]

N>rb;nenfi, qux plovmein Romani> jam olim accen-
lira erat. Uti-e m micriptionibus Lugdunensibus apud
Giuteum pas. ;Sd. Catullo cuidam facerden «d tem-
plum Kime CP. Aulijii, tree provmtiae Galliarum tan-
tum, tumulus pefuerunt. Item pag. [Jt- Tiberio
Antillio equiti Romano lret p>ovtoctx Galitx ad aram
Crforum flatum e>aeifrem ponendam (in,ueruit. Quz
verba latls ligmficaant, conventum Lugduni habitum
ad templum Augufli, a tribus illis provinciis, dem-
ta Narbonenfi, que Julii Czar>s exemplo, qui eam in
defcriptione Gal I> ornit, a (tripioribus. fapiflime
Galllis opponitur. Inignis locus in epitome Livii, libro
I>; de Auguln: Cum ille conventum Narbone egit, cen-
ta a tribu Gallit, gval Cxjer pater vecertt, aSul. Hmc
taAum, ur apud Amirianum lib. II. locus, qui ell ad
cor.flu<ncr< Araris & Rhodani, dicatur exordium Gal-
barum; & m tabui> itineraria Peutingeri, Lugdunum
caput Galiarum; quia port cmentam Viennenfem provin-
ciam, quz pars erat Narbonenfis antiquat, prima
Rimap>S civitas occurrebat, quz apud Gallias fpeciali-
ter «Laas lita e.at.

Cil. Ties autem illz provinciz, in hexaginta popu-
los diftributz erant, ut difcimus ex fupius adduAo
Straboni> loco. Eum fummpore illudiat Ptolemez de-
fcriptio, qui ponit in Aquitania > feo populos xvii.
ii- Lugdunenfi fentes vxtv. in Belgica xiv. quibus num-
men> iliml junn< conficiuntur iexaginata populi. Nec
officit Tacitu> annal, hb. I qui de Flori & Sacroviri
defcAlone apud Tevere> oc Eduos loquens, ait Romx
omnia in matu> credita, [Aatiimque quatuor fera-
rinia Galbarum ctvitalet, defecite, dubiae H'lpianiat.
Civitatum nomine populos quidem intelligit, (unde
eodem loco Turonio> & Andegavos inter civitates re-
cenct;) fed loquitur de univerfo corpore Galliarum,
quod >xiv. populos conflabat; additis fcilicet ad ix.
populo> xiv. illis, quos Ptoletznus Narbonenfi provin-
ciae tribuit. Quare leve mendum irrepfit in numerum
civitatum apud Tacitum, ubi legendum, quatuor CP
fepluatixta Aivitate defecite.

Ctli. Ex duabus aris m templo Augufli collocatis una
dicata erat Augufto, altera Dex Rome. Nam, ut ale
Svetonio> de Augufto, Tempia A>uamvit/ciret etiam pro-
confubul> deerm [olere, in nulla tamen frovineta, nif
communi juo Romatue nomine, recepit. Unde in veteri-
bus infcriptiombus Lutdunenfibz dicuntur facerdoes
Homx ip Aufu>H. Poftea invaluit ut reliquorum quo-
at Czarum numinibus facra fierent in templo Lug-
dunenG, ut patet ex mfcriptione fpu> Grorerum, pag.
jio. Servilio blareiano A>rvemo, faerdoti> ad templum
Rnwz CP diagu>orum, fret provinciae Gallit. Inde>fra
Ca>arum diAa in fuperius laudata infcriptione. Sacer-
dotes illi nuncupati funt tandem fodalet A>uftalet, ex
miitutu> Tiberii, apud Tacitum libro r. annal, qui
laigduni, quemadmodum, in Bztica, & aliis provin-
ciis erant lex numero. Undem mfcnotionibus mentio
11 m i. Aug. Id ell. Sevirorum A>ulijhlum; qui diAl
quoque fleminet yfulofalet. Servabant inter fe ordi-
nem, unde in infcriptiombz, Aurelius quidam dicitur
prmtu> corpori> dufulahum, & Primigenius; lexviri
fecunduc A>ugafialit. Primi cujulque ordinis, qui ma-
gifferum facerdotii exercebant, magiftri diAl. Honor
Auguftalitatu>, flimmi, fe pontificatus, in quinquen-
nium, vel in perpetuum, ab ordine decurionum decer-
nebatur; quandoque gratuito, aliquando fportulii de-
epulis datis, in Lugdunenfi mfcriptione apud Gruterum,
pag. qji. Sextui Ligurite jummue curatur> civium Ro-
manorum provincia Lugdunenfie, qmto duumvirahbut
ornamentis fufragit [anSifimi ordnrit honoratue, duum-
vir defgnatue ex populatione populi, ob bonorem perpetui
pontificatui datum, cu>ue doni dedicatione decurionibz
denariae quinque, ordini eque>tri, fervirte A>ugufial. ee-
goliatonbul vinurlii denariot tree, omntbut ccroori-
but Lugduni licite neuntibz denariae duoe; item ludat
Circenje dedit.

Civ. Quotannis in honorem Auguftorum primores
ad hot Galliarum conveniebant ad hoc templum, fle folennes
teftos dies agitabant. Eorum meminit Dio lib. fq. re>
ferent Drufum avertifle Gallo> a focietate belli cum Sl-

cambri>, evocatis Lugdunum proceribus, ejusfeffi fpe-
cie, quod ad Augufli aram agebatur: obfervatque fua
rtate, id ell lub principatu Alexandri filii Severi,

nam hox to> amdem >>>> i feo celebritatem, perduraffe, U >>>>
vcala lxxi r>ms - > w A-X-Γ. u κηιύχ wivri. Itaque de hoc

conventu accipi debet infigni> ille locus epifto> Lug-
denenfium Chriftianorum, fub Antonio, apud Eufebium

libre J. hifi. cap. I. Ajunt reAorem provincia tribuna-
li infidentem, reluti pompam quamdam traduaiffe mar-
tyre> ante ora populorum t qui ex omnibus gentibus

Lugdunum coovenarent: - < rOddt nxitioe Cc< />
T,xv<v>rv>v>t, > >>>> eg >>>>
«vriu> ruktarn. Quem locum fle vertit Ruf-
finu>: Die yiMuon ceb>berimo, i> f>u> er omnibz pro-
venait coeuntee nundinae celebrare>olent. ReAc con-
feat; if. Gratr<. Tom. XX.

ventum fclennrm, feo >>>>, nundina

gnificatu m Veteribus glottis, >>>>, i>, T., que-
mercimonia quoque fignificait, quod agitari>oletent
diebut feffli. Quod ell autem apud Eutebium, ex om-
nibus gentibus contiatum conventum>, intelliigi debet
de omnibus laltem tr um Ga.lurum populus.

CV. Dies illi fefti. paitim lpeAcacuh> & munenbu> t u>x

eruentia in amphtheatm Lugdunenfi prrbitis impende-
bantur, ut docent exaAa a martyribz utque ad ludi-
brium fupplicia, apud Eufebium>. partm ludis nuicel-
bs, quos edidiile Cajum Caligulam Lugduni in Gallia
docuit Suetonius. Qui ludi non lulum Jurta, pugila-
tu, mutica, equo>um curfu, & id genus obleAamen-
tis conflabant, led etiam certamine Crater Latmque
ficund z. Ubi, relle Suetonio, tufl> premia videri-
bul conferebant, eorumdem ly laudet componere coafli.

h autem, qui maxime di>pbculj>ene, /cripta /ua lpcnpla
lingua ve delere> n/i, M/> feruln objurgari, autlamine
proximo mergi malufcint. Urde Juvenalis verius ille
notiffimus.

folleat, art tiudie prefit f>r colcibz anguem,
diut Lugdnncnrm rictor diOurnt od aram.

Dubitandum non ell, quin ad recitationes iftas publi-
cas & lolennes auditorium edet inzdzibus Augufli, fuis
Sradibus, fufbellis, anabathris, flit orcheffra intru-
tum. Ejufmodi auditoria, qu> ex Hadriani inflitutu>
diAa funt A>thmaru>, ut patet ex Dione, Lampridio,
Capitolino, & ViAore; quz dtm voce paubfpr defle-
xa A>thenien dici coeperunt. Quod verbum ulurpatuma

Trebellio ad fignificandam bibliothecam publicana. In-
de diAum tfl fdtleanacum locus, ubi erat Atenxum,
acfi diceres Athenaicum, eadem inflexione qua ex Acbz
fit Achaicus. Unde in antiquis infrumencis vetus mo-
nafletmm in area zdium Augufli dirutarum exftruAum
dicitur A>thenaeum, vulgo -X/pny. Quod nomen eidem
loco inditum erat ante Gregorii Turonenfia tempora,
qui meminit martyrum Athanacenium, itadiAorum,

ut ipfe notat, a loco ubi parti funt Lugduni. Qpod A,h,
C indiget interpretatione: martyres enim confeAi funt fib>.

In amphitheatro, cujus rudera vifuntur in colle For-
vier>; fed eorum corpora ludibriis plebi> expofita funt
per fex dies, dein combuffa, cinetique defeAi in Rhod-
danum, Eufebio teffe, fcilicet, ad confluentes flumi-
num, ante Auguftorum aedes, ut illis hzc quafi viA>A-
ma Chriftianorum devoveretur. Unde Gregorius diffe-
ret obfervavit in A>thenaeo combuffa fuiffe martyrum
corpora, quz tamen fupplicio affleta m amphitheatro
Eofebius docuerat.

CVI. Praeter eam colonix dignitatem, qua civitas
Lugdunenfi> ornabatur, nova luce auAa ell ob natales
Claudii principis; qui eodem die ea in urbe natus, quo
Augufli ara dedicata ell, telle Suetouio, id ell annis
triginta tribus poft conditam coloniam a Plancio. Quod
animum Claudii impulit ut urbem redderet celebriorem,
eo deduAls Romanis civibus ita ut non folum jure co-
lonico fruaretur, quod Viennenfibz> Parfugis> ibidem
conftitutis collatum erat a Plancio; fed etiam omnino
Romana colonia fieret. Duorum enim generum erant
coloni>, ut notavit Afconius. Qpbufdam lurbibus vel

antiquis, vel de qpvo conditis, jus coloni> dabatur,
nullis eo deduAls civibus: ah> vero coloni> fiebant
deduAone civium Romanorum, qui civitatem confe-
tuebant loii, aut veteribus incolis adju>Ai. Eo relpi-
ciebant Lugdunenfes, veteris difeordi>, qu> illis ad-
verfus Viennenfes intercefferat, memores, dum publi-
cis precibus provocant milites, qui a partibus Vitellii
flabant, ad Viennenfium exitium; fe coloniam Roma-
nam e.Te praetendentes, apud Tacitum libro primo hi-
flor. Non enim negabant, quin Vienna inter colonias
effet, rum a Claudio in oratione pro Gallis oniatiffima
valentiffimaque cobmia dicatur: fi hoc etiam loco u-
flatur Tacitus, vetuftatem & dignitatem coloni> Vien-
nenfis valuiffe, ne xcicinderetur. Sed Vienna donata
fuerat colonico jure, ctfi civibus Romanis eo non de-
duitis: Lugdunum contra, magnam partem Romanis
familiis fleterat, externis licet immixtis, nempe pro-

E fogis Vsennefibz, ut reAe monuit Lipfius. Qgn> ta-
men civium mixturam ad Claudii tempora referendam
puto. Novum itaque nomen adepta ell civitas Log-
dunenfis beneficio Claudii, diAaque Colonia Copta Cion-
dia dtug. Lut. ut pa>at> veteri mfcriptione apud
Gruterum. Qpod bis literis defignatur paitim in m-
feriptionibus Lugdun. C. C. C. Jbtg. Lug. Eas de tre-
centis augunbus male interpretati font Paradinus At Ru-
biffes, & de tiecentis fufugitilibz quidam erudit viri.
Eodem exemplo civitas Agrippinenfium diAa ell in>n-

Lugdanenfis additur, (dc quo quzrere ie ait Scahgr, in
animadverfionibus ad chroicon Eufebii) id faAum ad
fignificandam emporii Lugdunenfis opulentiam, > re-
rum omnium abundantiam ex loci opportunitate. Sic
urbs Hadrumetina donata pare colonis - Trajano, oh

mandator fed reicipit Ivo epif. do. perfoulem illam Ancnii ecclefie In inaniun aflignauimus, prffenti-

competere, nifi eleAu^u alicujus criminis reus delatus fit. Quare pmittit ut permitteret liberam illius ordinationem provincialibus epifeopi^u. Hugone deftinatis per-tinae.ter adbeiente, lvo ca de re certiorum fecit Urbanum papam epiftola dj. De Seounerli eleito , emut lonjccratio d legato velt-o latgdunenfi archiepifcopo ob hoc impeditur, quia et jure primatui fui ente conjeccationem tuam obedientiam imk profitetur , quid nebit' agendum fit refclibat veltia paternitai. Cum enim nulla eliquo accutante alia caufa pr'tenderetur, propter quam eju/ cccn-jccratio differretur, eo tamen iubente propter reuerentiam veltiam,manat ab eui conleatione continuimul , cum de profellione a metropolitan!! primatibut fanenda uibit legamut conjeccudine firmatum , vel legibut inlitutum : ultra quai metaj nibil couceffum effe primatibut teltatur papa Kicoluut.

DXVII. Quis autem fuiffet huius controverfiai exi-^B tus, pene incompertum erat. Id tantum habebamus, quod Goffidu^u abbas Vindocinenfis epiftola fua docue-rat Ivonem le fama accepiffe, exhibitam a-Senonenfe obedientiam Hugoni primati Lugdunenfi , prebermiffio Ivotre, qui tantopere prc Sronenfi ecclefia lakrave-rat . Totius vero negotii feriem debemus cpiftolx Ur-bani II. quam hic lubjucup^u ex manu fcripyft codice Lugdunenfi. Unde dilmua , Daimbertum ab Urbano ipfo Romae confecratum, fine ulla conditione: deinde poft aliquot menlea Romam evocatum ad fynodum , ubi difcuffo negotio , eontradiAo judicio primatus Lugdunenfis firmatur, anno ro;p. & Doimbertus pollice-tur fe intra breve tempus ad primatem accelfurum, profelfurumque debitam obedientiam . Quod przticlit bona fide, ut probatum eft ex Goffrido: cui addi po-teft teltimonium Joannis Lugdunenfiis, apud Ivonem epiftola >57. Urbani autem epiftola ita fe habet :

Urban^u/ ej jcrvns fervorum Dei venerabili C
fratri L . , [copo_ f]xjoni_ Lugdunel' ai primati
falutem & apoftolicam benedictionem.

u uni n. J)Ro querela, quam adverfus Sdonenfem ec-
desienns , Jf clciftm & pncefforum tuorum & tua ha-
lids'd' pi^u. Aenus fraternitatis vehementer exercuit , quantis
all- dinai-contentionibus, quantis clamoribus, & DOilro, &
tur- antecellbrum noftrorum tempore fedes apoftolica
interpellata' fit, non eft neceffarium memorare :
quoniam & antecellbrum noftrorum fcripta indi-
cant, & conciliorum, quæ nos auftore Deo in
Galliis celebravimus, communis memoria prote-
ftatur. Ea liquidem caufii in plenario Arvernenfi
Concilio tra&ata ac definita eft. Et cum RICH-
SenonenL .rchiepifc. pos fynod.!!

minime acquieffier, in Turonenfi pariter ac Ne-
maufenfi concilio per tuam eft induftriam repe-
ta; & ftradiAus quidem Richerius pro fua per-
tinacia interdiftus obiit, fuffraganeis ejus tibi tam-
quam primati & fynodali judicio obedientiamjam
profellus. Frater; autem nofter Daimbertus, qui
eidem nunc ecclefiz difponente Domino przi-
det, ficut tibi noftris fignificatum eft literis, fub
eadem querela per minifterium meum gratiam con-
fecrationis accepit. Nuper autem, cum adapof-
torum imin., „m proe&em & alone, & H.

iro commun: fynodica vocatione, rediiffiet, pre-
fentibus legatis tuis, Ifmeone Dienfi epifeopo, Gi-
rinodecano, & item Girino capellano, fedis apo-
ftolicz cogente judicio, omni demum iergive-
tione caflata, in manu noftra profellus eft & e
Lugdunenfis ecclefiz fuper Senonenfem primatum
agnofcere & de caetera tibi tuique legitimis fuc-
cellibribus tanquam primatibus obedire . Similiter
etiam pollicitus eft, ftatuto a nobis tempore, id
eft ufque ad proximam beati Dionyfii Iolennita-
tem, ie ad vos venturum, & in confepti Lugdu-
nenfis ecclefiz idipfum ore proprio profelfurum
nifi canonicum impedimentum evenierit. quo tran-
afto infra triginta dies idipfum implere curabit.
Sk enim vicariis veltis, per cos tibi ac Lugdu-

»“ fr-nto nonri., V»™» inln ftnpi. &„t
nomina; Anfeuno videlicet Gantiarientfi, Lcode-
gario Bittuiccnfi, Amatō Burdigalcnfi, archicpi-
fcopis; Gualterio Albanenfi, Odone Oftienfi ,
Gunrardo Fundanq., Ixutaldo Silvanccnfi, epi-
fcopis; Nunerio de titulo fandī Clementis, feu-
zone de titulo fandorum Joannis & Pauli, Joanne
de titulo fandæ AnaftaGe, noftrx fedis apoftoli-
cæ presbyteris cardinalibus, Petro Leonis, Joane
rejpapane, Romanis proceribus. Tua eigo fra-
ternitas, quid apoftolicæ ledi debeat, propenfio-
ri deinceps, & amoris & oMcquii exhibitione per-
pendat.

Datum Roma: apud beatum Petrum, per ma-
num Joannis fanfxi Romani ecclefiz diaconi
cardinalis, indidione feptima, viti. Kalendk
MajiC anno dominici incarnationis MXCIX. potvS^u
tificatus dompi Urbani papæ xix.

CXVII. Conflituito primatu , archiepifeopi Lugdu-
nenfe aliquoties abuti tentarunt, finer ejus ultra quam
par efflet porrigendo. primus gradus factus eft ab Hu-
gond, ut jsm diximus, qui eieftum Senonenfem me-
tropolitanum , antequam a provincialibus epifeopis or-
dinaretur, Fbi exhibegi cupiverat: fed excidit ab ea
petitione, Utbini 1s. judicio. Secundam controverfiam
movit Joannes Lugdunenfi^u, qui de inveftituris laico-
rum concilium indixit apud Anfam ; Ar traftori^u fua
Senonenfem , & ceteros illiut proa inc>ae<thfcopos , evo-
cavit ad fynodum : qui conatum illum . fcripta ab Ivo-
ne uno ex apilegis omnium nomine epiftola repulerunt j
afferentes epifcopos ad aliene provincie concilium tra-
hi non poffe, nifi aut ex mandato ledis poftobe^u,
aut in caufa appellationi^u , fi una ex provincialibus
ecclefiis primam fedem appellaret . Contendebat qui-
dem Joannes , primam provinciam non effe a ceteris
alienam, imo potius ex quatuor Lugdunenfibz . unam
folidam confici provinciam. Attamen obtinere non po-
tuit quod tantopere ambiebat, ob certam illam regu-
lam, quæ illius voto erat contraria, nempe nihil li-
cem primatibus, quam quod lis ex vereri intitluto in-
dultum eft, fcilicet folum appellationis judicium. Hsc
funt illius epiftolæ verba , que eft atd. inter epiftola^u
Ivonis: Nufquam reverenda patrum [auxit auctoritar
nufquam hoc fervare confuevit antiquital, «f prim^u le-
dit epifeoptu epifeoeot extra provinciam propriam poffit
invitaret ad concilium , nifi hoc aut apoftolica fedet im-
peraret, aut una de provtnciahbut ecclcfiu pro cmitte
per<at ip. quat intra provinciam terminare non poterat, prim^u je-
dii uuSortutem appellaret. Gitar Nicolaum , mox ad
dic>», dity Huic fentent^u, concordant Clement & fdnacletut ;

demum judicium & pccorum ad primator effe referendam,
fi ad eorum audientiam fuerit appellatum.

CXIX. Non folum autem inlufti conatibus Lugdu-
nenium Senouenhs provincia obtinebatur : fed etiam
a colenda fede Lugdunenfi tandem recedit. Quid pro-
bamus ex epiftola Humbert! Lugdunenfi^u, qui fedit an-
no U49. Evocatus enim a Sugerio abbate fanAi Dio-
nifi, qui Ludovici regis in tranfmarinis probis ver-
fantis vices gerebat, ad conventum regni in urbe Car-
notenfi provincie Senonenfis, ubi de orientalis ecclefie
fubdiis deliberatio ineunda erat , refpondit falva di-
gnitate eo fc contere non poffe, ob contumaciam Se-
nenenhs epifeopi, qui primatum Lugdunenfcum refpue-

primatu/ ea parte ddm rd-regit, & optimatum regni ' ad
colloquium, quod apud Carnatum celebrari debet , invi-
tati cantat x-ellra , quod , donec Senonenfit ar-
in eadem caufa primatui mbtt derogare noto
veretur, & apoftoheit manuitt contumax & rebellit exi-
fiit, pudor nabit eft ad illat progredi parte/ , ubi domi-
pap^u contradiclitur, & Lugdunenfi/ ecclefia debito ho-
nore fraudatur. Querela de iolms ecclcfias Senonenfis
contumacia fatls probat Bothomagenfem & Turonen-
fem officio fuo non defuiffe. Qjiare in univerfm ex
hac epiftola colligi non poteft , primatum Lugduno-
fem in Gallia tunc abolitum fuiffe . Quin potius ea
tempeftate celeberrimorum virorum feriptis inclarefco-
bat, tum Petri venerabilis, qui primatem tr patriar-
cham vocabat epifcopum Lutdunenfem , tum beati Ber-
nardi. Othonis Frifing<mfis & aliorum .

CXX. Attamen aliqui hoc tibi oerfuadent ex epifto-
la Philippi Augufti regi^u, qui ad Innocentium III. feri-
bens his verbis utitur : Ma Dilurictutit ecclefia in toto
rigno

regno nostro frimatix obtinet dignitatem Alia eff'mena A
 regis: qux ut aperiatur, obfctvandum arti illi talhpo-
 sibus, icilicet anno sais. Lugdunenem civitatem imperi
 pira coluiffe, licet ager Lugdunenſis cis Ararim
 regno Galliarum accenſaretur; quod, ex antiqua di-
 vſione inita inter filios Ludovic. Pii, Rhodano, Ara-
 ti, Mdbe parte, & Scaldi terminabatur. Excitato de-
 ipde Burgundiis regno, Lugduni folida cſvitas illi con-
 tributa eſt, & inter proceres ejus regni, quod poſtea
 Arelatone diffum eſt, archiepiſcopus locum obtinuit,
 ut patet ex Bofonis & Ludovic! ejut filii inaugurationi-
 nibus, aliiſque publicis aſtis. Unde Hinricus III. im-
 perator Adelricum Lugdunenſi ecclējz grehiepiſcopum
 praeſecit anno 1050. ex Glabro libro J. cap. q. Frede-
 rick I. collatam a deſceſſicubus fuls, poli adjunſtum
 imperio Arelatenſe regnum, donationem jurium rega-
 lum, tam in urbe, quam ejus agro trans Ararim, con-
 firmavit, anno 1117. juſtiſque ut Heraclius archiepi-
 ſcopus Lugdunenſis, gaxchbon & lummal printepl ſala-
 tu Burgundit nuncupafetur. Conſcelit ergo Heraclio
 ut edilib verbis utar, totum forpui civitatit Lugdnea-
 A. "O' omnia ju'a regalia per cmnem arebtepiſcepum
 cura 'tarim (loquitur ratione habita, loci, ubi tunc
 Conſiliebat) in omnibui rebui qux to Lugdunenſi effe-
 patu ad imperium pertinent. Guigo comes Lugdunenſis
 Ac Forenſi» aegre tulit hanc donationem, belloque illa-
 to archiepiſcopum Lugduno expulſit, ſt ad Carthufiam
 portarum auſurgere coegit, ut notat quidam ſcriptori
 illuſ. x'tatis apud Sucium. Tandem conventionſe invi-
 cem habita anno 1167. omnia jura in civitate commu-
 nia habuerit. Anno vero 1177. idem Guigo ceſſit ec-
 cleſie quidquid juris ſibi competeſſet Lugduni, & in
 maxima parte ejus pagi cis Ararim. Ipſe aſtem ab
 ecclēſia plures paſos recepit, permutationis nomine;
 que confirmata eſt ab Alexandro III. pontifice, ſc a
 Philippo Auguſto rege Galliarum. Dubitandum non eſt
 quid dignitas comitatus Lugdunenſis, que tunc erat
 pones Guilgonem comitem, in ecclēſiam Lugdunenſem
 tranſlati fuerit; ſoluique comitatus Forenſis titulus
 Guigoſi ſervatus. In eam rem deſcriptis furit in per-
 mutationis infrumento hee verba. Cufamentum eelir-
 fix a comitatu ſefarari non poteſt. Vox illa Calamenti
 apud Ivonem ſt alios Auctores occurrit, qua pradia
 feudi nomine poſt ſta Nſificat: atque adeo hie demon-
 ſtrat comitatus praerogativam predg & juriſus feu-
 dabbus Lugdunenſi ecclēſie ceſſis, tam m civitate,
 quam in ejus pago, conjunction fuisse. Predia illa cis
 Ararim ſit» regie juriſdiſioni ſubjiciebanrur, civitas
 vero Lugdunenſis paulatim ad ſus regni rediit, tuitio-
 ne beati Ludovici regis a civibus adverſus archiepiſco-
 pum interpellata, qui motus exortos arbitrio ſuo com-
 peſcuit anno iſdp. Eadem cura exercuit Philippum III.
 ejus filium: qui derivata eſt in Philippum IV. qui
 tuitioſnem in dominium aperte vertit, non invita civi-
 tate, que opem adverſut archiepiſcopum provocacione
 iaAa impioravit anno rapo. Ex piedidis patet anno
 lari, teſte a rege Philippo Auguſto ubrrvatum, ſo-
 lam Bituricenſem ecclēſiam in regno primatu potitam,
 quia illa otate Lugdunenſis ecclēſio fedes ſita erat in
 finibus imperii. Tandem regia juriſdiſtione pleno jure
 Lugdunum amplexa eſt, fuſtiagante archiepiſcopo &
 capitulo, iſs conditionibus quo tranſaſt. onij infru-
 mento continentur, quod ſcriptum eſt anno ſji". Ei-
 rum una, comitatus Lugdunenſis dignitas ecclēſio ejus
 civitatis confirmatur, licet juriſdiſio interior ſoſi archiepiſcopo alus literis concedatur: ab ea depulſis ca-
 nonicis, quos licet invitos & ſaeplius deinde conqueren-
 tes, juriſdiſtione civitatis, exceptis clauſtrorum le-
 ptis, pſervat olim; ſervato comitatus titulo. Grego-
 tins X. anno 127q. arbitet ſeſtus a civibus & ecclē-
 ſia. Nihil fecius tamen comitatu» titulum & cepra
 jſtra comitum cincmci huicque ſervarunt. Unde boe
 anno ſdgg. die 21. Septembris cognitione habita ad-
 verſu» ſyndicum civitari», antiqua comitet le Lu-
 denſiv nuncupandi poteſtate illi» conſtituta eſt decreto
 regu conſtitom
 CXXI. Altera ex conditionibus, primatus auctori-
 p-
 ta in regno Habilita eſt: eo enim infrumento Lugdu-
 nſis ecclēſia regni primam ſedem inter ceterae Gallio-
 rum ecclēſiat obtinere a rege aſſentur. Regii prarlii ſi
 fuit effectut ut ſeouenſu ecclēſia primatum a Roma-
 nis pontificibus conſtitutum, quemadmodum duae reli-
 3u» provinciae, non tamen ſine controverſia aliqua
 elincep» agnovit, in dirimendis appellacionibus. So-
 lus Rothomagenſis archiepiſcopus ſuperioribus anna a
 Lugdunenſis ecclēſia obſequio recedere cſtſpit, ſeque
 primatem Noimanniz nuncupare; ita ut provocatio
 ab eſus judicis ad ſoUm ſedem apoſtolicam mſerpona
 ſur. Itaque in univeſum duo quidam aſſerere licet.
 Anem pumatus Lugdunenſis ſit in ſola diri-
 mendarum appellacionum a iudicis metropolitano-
 rum juriſdiſtione verſari. Alterum eſt, juſ idem
 Bituricenſi, Burdigalenſi, Narboneoſi, & Viennae-

fi. licet ſe primates indignant, extra provincias ſuaas
 non competere; Itno vero nec ulli aſteri primati in
 Europa.

CXXII. Expofita primatus Lugdunenſis hiſtoria, quae-
 dam dicenda ſunt de Viennenſi primatu hæteous a no-
 bſis omilo: prſſettim, cum Cſut ecclēſia ſocietatem
 cum Lugdunenſi nobis exhibeat antiqua illa epitoſta ab
 Eufebio Jaudata. Be Viennenſi civitate, & provincia
 ſiſb Romanis principibus abunde diffum eſt: Id unum
 reſtar. ut dignitatem ejus recentiore non reticeamus.
 Ex Oddone in vita Adelaides, Vienna dſjotur fides ri-
 gni Burgundiar, ejuique archiepiſcopus/comps & can-
 cellarius regni. Comitatum Viennenſem adhiepiſcopis
 donavit RodulpKUs III. rex Burghuſie, anno toxj. eif-
 demque Fredencus l'acpntiſiit anno itj. ut eſſent in
 regno Hurgundiae, fieri palatii a'cbicancellarii. Sed in-
 ligniori privilegio ejus civitatis archiepiſcopos ornavit
 anno toro. Calliſtus II. pontifex Romanus, qui genus
 duens ex docto regia Burgundiſe, ejus regioni» illu-
 ſtrandat, quemadmodum ecclēſia Viennenſis ſponſa
 quondam ſuae, curam gerebat. Illis ergo tiſbuit pri-
 matus auAontatem m leptom provincias, Viennenſem,
 Bituricenſem, Burdigalenſem, Aulcitanam, Nalbonen-
 ſem, Aqunenſem, & Ebrudenſem. Et ne in ſimile
 controverſias incidereſt illis que mote fuerat Lugdu-
 nenſi trehiepiſcopo, præter dignitatem illam prima-
 tus, vices, apoſtolicæ fedis illis contſiit, mandata ſre-
 cialiter ſynodos indicendi poteſtare, & negotia ecclē-
 ſiaſtica canonicè dirimendi. Hæc ſunt verba. Nſi quo-
 que «uſtore Deo ooneedimus, prſſentie prſvitiſij ſa-
 gina conſirmamul, ut videlicet ſuper ſeſſctn provincial
 primatum obtineat; ſuper pſam Viennenſem, ſuper B'm
 ricam, Burdigalam, A'tuxitanam, qua Nouempculana
 dicitur, ſuſer Narbonam Adu nſem, IT E. redunenſem.
 O' in tu b'ientenſi archiepiſcopo Romani pemti/cn vſeſi
 agat, ſynodales conventui indicat, (T negotia ecclēſiaſti-
 calute eaonleque deſimat

CXXIII. Quæſer aliquis, quam regulam ſecutus Cal-
 Raou i. Ai. ſiſſut, hos ſines primati Viennenſi circumſcripſit. Pla-
 luendi h» ad veterem diviſionem Gxilicane diceceſes mGal- puatur
 lias, & ſeptem provincias reſpexit, quarum conven-
 tu» quotannis Arelate ſi bat ex conſtitutiſe Honorii.
 Etenim ſepiem provincie a Caliſto deſcripte reſpo-
 dend ſeptem provinciis, de quibus diximus num. 6j.
 Occaſtonero aſtem arripuit ſubjiciendi ſeptem illas pro-
 vincias ecclēſias Viennenſi, quia m Notitia, in capite
 illarum ſeptem, deſcripta eſt Viennenſis provincia,
 una cum ejus metropoli, quae eſt civitai Ventunſum.
 Opere Caliſtus conſecit tam ſibi liberum elle ut Vien-
 nam ſeptem provinciis proficeret, quam deſceſſoribſ
 ſu's licuerat Lugdunum proficere iſs provinciis quo
 Lugdunenſes dicebantur in Notitia. Porro, ne nova vi-
 deretur hoc inſtitutio (ſ Silveſtro I. & aliis pontifici-
 bus Romanis ejus originem arceſſit; quorum luppoſiti-
 ti» reſcripca edita ſunt a Joanne Boſco, ubi ex Ro-
 mano catalogo ſeptem provinci ſubjici dicuntur Vien-
 neſe; ſi ſiſſut, in calſa ſuppoſitiſi, reſcripti Silveſtri-
 ni Tarantſie autem archiepiſcopum, qui prepoſitus
 erat provincio Alpium Penninarum extra ſeptem illas
 poſitæ, ſubiecit Viennenſi, ut primati, exemplo Leo-
 nis I. & Symmachii. Ex hoc Caliſti decreto initium
 ſumpſit, ut exiſtimo, diviſio illa, quam aliquot exem-
 plana Notitiae pioſerunt, in otto Vienneses provin-
 cias: ita ut virit eruditus laborandum non ſit in alia
 ratione ejus diviſionis querenda, cum Scaligero; qui
 vicarium preſetſti protono Galliarum Viennae quondam
 conſtitſte, & in otto illas provincias, ſus dixiſſe, ſi-
 bi, d'm cereris, ſine ullo argumenno, imoenam con-
 tra veteris hiſtono fidem perluafit. Cum itaque bene-
 ficio Caliſti, Bituncentis ecclēſia, quo primatu in
 Aquitania poteſtatur, & Narboneſis, quo ex Urbani
 II. decreto primas erat provincio Aqunenſis, ſue Nar-
 boneſis ſacundae, ſubſeſſae edent prmati Viennenſi,
 ipſe ſibi ſiſſut primatum nomen indidit; & mone-
 to, quam cudi curabar ViennO, hanc inſcriptionem
 adſcſit. Maxima fedei Galliarum. Sed nulla plane au-
 ſtoritate, in vlm ejus reſeripei, quod per ſubreptionem
 elicutum, veterum primatum inauditorum jura
 convellebat, arduepiſcopus Viennenſis potius eſt. At-
 tamen Dienſem, & Albentem i ſue Vivatienſem epi-
 ſcopatum, vi reſcripti illius, ab Arelatenſi provincia
 diftraſtos, Viennenſis atchiepiſcopus in ſuam provin-
 ciam adſcſcit

CXXIV. Ut autem plenius ſententio'noſtro veritas
 aſſratur, quo poſterioribus focalis primatum hodie-
 norum originem aſſignat, diſcutie da eſt quoiſio de
 Toletani & Bracarenſis primatus antiquitate, quo opi-
 nioni noſtro ab Hiſpanis obj ei portet. Pſtaum enim
 primatum non moror qui recentioris eſt inſtituti. Ete-
 nim ab Utbanoll. fedi epiſcopi Pſitarum eolſata eſt di-
 ſnitas archiepiſcopalis, & archiepiſcopo tunc conceda
 egatio in Sardinia, anno ropx. Primarum vero in pro-
 vincis ejus inſulo Turritana, Caralitana, & Arboreniſi

Ejus priat...
 tm i. l'»
 prorieui «
 Caliſto.

Origo oſlo
 «««««
 P. v. l' «««
 «« Nonju»

Prſtrun ſaut
 «««««
 laſtnaci.
 D» pſaar

contulit. Alexander III. Anno 1187. Quare reAequi-
deni Pisanus ab interpretibus juris nostri dicitur pri-
"a/ *Sardinia*: fed nullo operepretio, cum nulla iurip-
dAione in ea infula hodie potiat. InHifpaniu quo-
que Toletanus fle Bracarenfis nullum jus m provincias
fibi arrogat, prxter nudam procedendi pompam, cum
antelattotie crucis: de quo privilegio simul quoque ali-
"t annotabimus. De Toletani primatus institutione
cupiofe feripit Gariias Loalfa: fed nimiam vetustatem
huic primatus affingit: quam ab initii* eceletix repe-
tit. Tantum autem civitas Toletana aberat olim a
primatu, ut fub principum Romanorum imperio non-
dum affecta effet metropolea dignitatem. Quod mi-
rum videri poffet, nifi provinciarum Hifpanicarum de-
fcriptione idadfrueremus. Non loquor de divifione ab
Augusto prxfcripta in tres provincias, Tarraconenfem,
Beticam, flit Lufitanicam, cujus meminere Strabo,
Pl'niti, fle Ptolemus; fed de illa partitione, qux ex
Hadriani vel Antonini inflituto Hifpanias in litem
Caribagis.cnfil .Lufitonia; Gallina, Balica, infula Ba-
learer II Trapi fretum Africa provincia Hifpaniarum effi,
qua Tingitana Mauritania cognominata. Huic diftribu-
tion, eccleli* difpofitio fele accommodavit; ita ta-
men ut Tingitana Mauritania rdiAa fuerit fynodis
Mauritanie Ciefarienfis, quemadmodum monuimus nu-
mero 9». Infulx quoque Balears, in quibus una tau-
rum erat civitas, Tarraconenfi provincix accefferunt.
Quare in quinque provincias ecclefiaftica difpofitio re-
daaa effi, Tarraconenfem, Carthaginenfem, Galliciam,
Bxticam, de Lufitaniam, ut patet ex eniflota Siricil
ad Himerium Tarraconenfem in calce epifloli, ex ep-
flola Leonis primi ad Turibium, ex regula fidei, qux
fubjuhfla effi concilio Toletano primo, & ex concilio
Bracarenfi I. Tarraconenfi provinciar metropoli* fult
Tarraco, Gallicix Bracara, Lufitanix Emerita, Baeti-
ox Hifpania, Carthaginenfis vero provincix Cartago
(hodie Carthagine) olim ab Afs eondita. Nomen
ipfum, quod provincia a civitatis nomine fortita effi,
fati* docet caput & matrem urbium ejus regionis ful-
fe Carthaginem. Sed prater demonftrationem illam ex-
trat teHimonium peripicuum in fubfcriptione concilii
Tarracoenfis t. habiti anno J17. ubi fubfctibit HeAor
epifeopos Carthaginenfis metropolis. Everfa deindepe-
nitutque deleta fuit Cartago x Gotthis, ut notat Hf-
dorus Hifpalenfi libro rj. Originum: qua clades illa-
ta effi a Suevis anno 461. qui, telle Idacio, Baticam
& Carthaginenfem provincias vienne *degradatione Jub-
verunt*. Excidium illud provincix Carthaginenfis fyn-
od: occasione dedit transferenda dignitatis metropo-
litanx in civitatem Toletanam, ubi Gotthorum re-
ges folium regni conflituerant. Quare in calce fynodi
Toletana 11. anno ;r. Montanus epifeopusToletanus,
dicitur effi in metropoli, ideoque ejus cura manda-
tum ut, quando opus erit, literis fuis evocet ad fyn-
odum comprovinciales epifeopos. Idem Montanus in
epiflola ad Palentinos. ex veteri conluetudine jus me-
ropolitum fibi arrogat. *Prxfertim*, inquit, *cumTo-*
letana urli metropohtani privilegium vetui conluetudo
tradiderit. Sire dubio Immutatio hac InduAa fuerat
invito Carthaginenfi epifeopo, qui nomen, licet ina-
ne, metropolitani. Carthaginenfis retinebat anno 917.
& intereffe nolebat fynodo Carthaginenfis provincia,
fed proximiori, nempe Tarraconenfi, ut diximus de
HeAore. Unde innotitiis, qux temporibus Gotthorum
prodierunt; Toletum quidem dicitur effi metropolis
provincia Carthaginenfis: fed in aliquibus exemplari-
bus civitas Carthaginis non annotatur Inter (ufraga-
neas. Quare Euphemius Toletanus epifeopus veituti re-
ligione duAua, in concilio Toletano III. anno 789. non
Carthaginenfis piovincia, fed metropolitano Carpe-
Toletum, pars erat Carthaginenfis provinciae. Ex ea
fubfcriptione cum epifcopi quidam collegitren, ahum
elle debere metropohtanum reliqu Carthaginenfis pro-
vincix, felicit ipfumCarthaginenfeepifeopum, rex Gun-
demarus, eorum conatum coAa fynodo Toletana,
adHfAore fud decreto: tepulit anno 810. Ament
enim Toletano epifeopo collatum bonorem primatus,
iuxta antiquam fynodali concilii aaoriatem, fer o-
mnr Cartiaginencijli proveretia ecclefia. Deinde cartigat
Euphemii errorem, quod fe Carpetanix metropolita-
nus ufcipiffet; non autem Carthaginenfis provincix.
Mox addit: *Qd hoc, quia una eademque provincia cfi,*
(felicit Carthaginenfis) dceemimul ut, ient Batica,
Lmflaia, wTarraconenju provincia, vel reliqua, ad
regni nofri regimina pertinente/, (Gallicam de Narbo-
nenfem intelligit) *fecundum antiqua patrum decreta fin-*
gufo uoluntur babere metropohtano, ita IT Cartagi-
teenfr provincia motem eumdaneque, quem prifeajnodu-
lit declarat auHorital, & veneretur primatem, CT inter
omnet comprovinciales: fumum veneretur antiftitem. Un-
Concil. General. Tom. XX.

de pte, primatum metropolitum m provinciam
Carthaginenfem collatum Toletano epifeopo a veteri
fynodo, confirmatum. Uiffle ab altera fynodo, de
a tege Gundemaro. Sed dA primatu in ceteras pro-
vincias nihil conflitutum, *mo vero earum exemplo
jus Toletani epifcopi in fua provincia alferunt effi.
Quod anno quoque 646. in concilio Toletano VII. fir-
matum fuit, prxfcribendo ut evocati epifcopi, felici-
cet illius provmcix, ab epifeopo Toletano fingulis
«menfibus Toletum accederent / exceptis mellis de vin-
demiarum feriis.

CXXV. AuAa effi deinde Toletani Ppifcopi dignitas
definitione fynodi Toletanx XII. babitx anno 611. Aujriur e-
qux jus illi tribuit probandi de ordinandi onujes. Hif-
paniatum epifeoeos, qtfos reges Gotthorum elegiffint. ufi ipifcopi
Sed m appellatrotium a metropolitano iudiciis illi
collatum non effi. Ita ut vere dici poffit primatum il-
li non fuiffe indultum ea fignificatione qua pofferiori-
bus (arculis ufurpata effi. Sola illi xcfiile: ex eo iure
OrjinitK-num quxfita effi. qua, poetet antiquum mo-
«fu» effi m quatuor rehquis conciliis Toletanis.

Æquo enim jure agebat antea, cum ceteris metropo-
litanis, qui juxta ordinationis tempora locum fuum
tenebant. Unde in concilio Toletano III primus o-
mntum fubfcriptit Maftona Emeritx epifeopus, provin-
cix Lufitanie metropol-tanu; fecundo gradu Euphe-
mius Toletanus, metropolitani! Cqrpetamx provio-
cix, tertio loco Leanaer Hifpalcnfis, metropolitanus
provincix Bxticx; cujus fubfcriptio non effi movenda
tertio loco, & primo reponenda, ut putant erudiri
quafi hoc deberetur Hifpalenfi fed, ob vices apofoli-
cx ledis, «ua illius epifcopi delegari mos erat. Ut
enim certum effi, vicariam poteflatem datam Hifpa-
lenfi epifeopo a Simplicio anno qd. fic deinde Safu-
ftio ab Hoimiida, demum Leandro a beato Gregorio:
ita dubitari non debet quin privilegia illa, perfonar
eient, non fedium, temporalia, non perpetua.
Certum quoque effi, legationibus illis olim non adju-
CAAm fuiffe conferus prerogativam, ut patet ex fub-
feriptionibus Fauftmi in concilio Africano, fle Juliani
Coenfi epifcopi in fynodo Chalcedonenfi. Jua
dabatur tantum certo generi legatorum, de quibus co-
piofe dicemus in craAaru de legatis pontificis. Hifpa-
nolia pothxc a Saracenorum exercitu occupatis, Tole-
tum fub eorum jugo per Jd8. annos ingemuit, donec a
barbaris illis urbem viaor Hdefonfus VI. rex Caffelix,
poft diutinam obfidionem eripuit, & ecclefiam uberri-
mis latifundis eo bello partis locupletavit. Tunc, id
effi anno 1088. Urbanus II. precibus, ut ipfe loquitur,
Hdefonfi regis Invitatus, pallium Bernardo archiepi-
fopo Toletano contulit. Mox addit: *Teque, fecun-*
dum quod eja/dem urbli conflat exijtitijs pontificel, tn to-
tii Hifpaniarum rcgnit primatim privilegij nefirt fan-
Hioneftatuimul, 6r primatem te univeij: prafulei Hf-
paniarum reficient, tr ad tc.fi quid inter eo» qualito-
ne dignum exortum fuerit, referent. Tarraconenfi epif-
teopus, qui alterius regni, nempe Aragonii, majefla-
tem colebat, novx auAoritati fubmitti noluit; prx-
fertim cum Toletanus olim nullam iuridifAionem in
ceteris provinciis exercuiffet: qux tamen illi per fub-
reptionem hoc relcripto, ut debita ex antiquo more,
concedebatur. Quare, ne Tarraconenfi aut reliquis me-
tropolis fieret injuria, Urbanus vices fuas beato To-
letano epifeopo per Univerfam Hifpaniam fle Narbo-
nenfem provinciam mandavit, altero referipto, quod
exhibet Loalfa. Sed privilegium illud perfonale, & ad
certum tempus, iuridifAionem perpetuam in provin-
cias Hifpamr tribuere non potuit ecclefia Toletanx I
ftniliur «c1TM

a qua exercenda femp abstinuit, ut teftatur Maria-
na libro 9. hiftor. cap. 19. Attamen plenitudo ejus
dignitatem reddidit Martini V. fummi pontificis re-
feriptum, datum anno jgi. quo Toletano epifeopo
lifdem privilegiis & infignibus uri conceffo, qux ma-
joribus patriarchis competunt, quorum unum effi in
fynodo Lateranenfi fub Innocentio III. relatum, *fcilicet*,
ut *Dominica crucis vexillum ente fe faciant ubi-*
cumque deferri, nifi in urbe, ubique fummi ponti-
fex prafem exhiberit; aut qui legatur, utra infignit
apofolice dignitatur. cap. Antiqua, de privilegiis. Hac
crucis praelatione per univerfas Hifpamas uli funt ali-
quando epifcopi Tolerant, quamvis rentrentibus ple-
nique metropolitani!».

CXXVI. Idem jus fibi competere contendit Braca-
renfis archiepifeopus, qui primatum quoque Hifpama-
rum fibi vindicat ex vetuftiffima coofuetudine. At-
qui, fi antiquas origines repetamus, ut plenore fue-
non carere Bracaram repemus, ita facile erit eam a
primatu totius Hifpanix excludere. Bracata quippe
put erat flit metropolis provincia Gallicis. Callaici
populi apud Strabonem, Melam, & Plinium, a fluvio
Durio ufque ad Afturtis porreAi, partem GaUxcix tan-
tum conficiunt. etfi nomen ex eis provincia integra
poAea fit inditum. AdiunAi funt Callaici Aftures, flit
coafitsU.
I K k k Can- GaUcle.

D' Tol'n
ae.

Duiflo pro-
vineum»
Hjp.or»
Scpi-n i- or-
d-co unit.

Quiaqim in
ordib- eccle-
li'A'co.

Cinhago
tnatropolit
provincia
Canbagine-
E» «rbt «a-

Ad Toletii
«bsm a»
iranilara ai
iropolic.

Toletssas di-
«n» e indigat,
quia regio Car-
petana, m qua
fitum Toletum,
pars erat Car-
thaginenfis pro-
vinciae. Ex ea
fubfcriptione
cum epifcopi
quidam colle-
gitren, ahum
elle debere me-
tropohtanum
reliquo Car-
thaginenfis pro-
vincix, felicit
ipfumCartha-
ginenfeepifeo-
pum, rex Gun-
demarus, eorum
conatum coAa
fynodo Toleta-
na, adHfAore
fud decreto: te-
pulit anno 810.
Ament enim
Toletano epife-
opo collatum
bonorem primi-
atus, iuxta anti-
quam fynodali
concilii aaoriatem,
fer o-
mnr Cartiagin-
encijli proveretia
ecclefia. Deinde
cartigat Euphe-
mii errorem, quod
fe Carpetanix
metropolitani
nus ufcipiffet;
non autem Car-
thaginenfis pro-
vincix. Mox
addit: Qd hoc,
quia una eadem-
que provincia cfi,
(felicit Cartha-
ginenfis) dceem-
imul ut, ient
Batica, Lmflaia,
wTarraconenju
provincia, vel
reliqua, ad regni
nofri regimina
pertinente/,
(Gallicam de
Narboenenfem
intelligit) fecun-
dum antiqua pa-
trum decreta fin-
gufo uoluntur
babere metropo-
htano, ita IT
Cartagiteenfr
provincia motem
eumdaneque, quem
prifeajnodu-
lit declarat au-
Horital, & vene-
retur primatem,
CT inter omnet
comprovinciales:
fumum veneretur
antiftitem. Un-

Dattttaoi
CnndoBiarl

i«-o

Aujriur e-
pu- Tel*-
paniatum
epifeoeos,
qtfos reges
Gotthorum
elegiffint.
ufi ipifcopi

n . 0
rplECp.

Cui «on»1
V»»... c0**
«c1T- pi«cB-

Icmo colla
tut ah Uib-

<-»awli, J
ftniliur «c1TM

I' «c«-
P7
»»»

D« prUau»
BractrtnA

»..**» ««
Bm >>t

coafitsU.
GaUcle.

Csnrabi. A ex harum trium nationum con/unAlone A procedebat. Unde veritum a Jntiniano ne litan'» & lupplicationes public» fiant aliter, quam prelata Cru- ce, ab iis qui eam gestare confueverunt, Nov. I I. Mine conluetudo quoque illa emerlit, ut exumae digni- tatis viri ad urbem accedentes crucibus antelatu exci- perentur; quod gestum in Grecia erga legator Hormi- dae, ipfi docent in commonitorio. Rome eidnti jom- pa excipiebantur exarchi, qu» adhibita est in adventu Caroli Magni, rrlitit, ut obleruat Anaftaltu I.I vita tu'.

Htdriani, venerandit crucibus, ficut mos est a.i exar- chum feu patricium futcipiendum. Hinc quoque expli- candus apud Gratianum canon qui praeftitutus adicu» Vsi quanAc patronis eccleiarum tribuit. Quare non alienum a rei plosic» dignitate vilum est, si a proceribus ecclesi» vncran- dum illud lignum ufurparetur, quando ipfi quoque, 11- cet extra fupplicationea publicas, procederent. Proce- dendum verbum uiurpo, ad rem istam lignificandam ap- titilimum. Proceffio enim, vel pioceffus imperatorum, & confulum, in codice Iustitiani lib. n. c. tunl. de conuiliibus, Ot alibi; vero in Nov. soj. dicitur eorum progressus in publicum cum pompa & ingubus it dignitatis, quando iella circumveAi miffiui lpargebant in populum, ut notat Marcianus Imperator. Tunc lb(ignis praelatus principibus Romanis, ex bUrodiano qui mos in aula orientali perfcveravit apud Corippum A tandem patriarchis Constantimopolitanis communica- tus est, ut docent Balfamon & Codinus. Proceffio ponti- fificis Romani angustior fuit, & reverent.», qua: ple- tatem Cbristianam decet, retinentor. Pompa enim quae ad illius dignitatem conservandam neceffana erat, fic temperata est, ut omnes intelligerent illius cogitatio- nes ad Chrifti referri, Chriftique auspiciis em age- re cun&a, prelato.venerande crucis figno; & benedi- Aionibus, veluti quibufdam factorum miffilium ipar- tionibus, populo collatis. Ei muneri dicata fuit crux illa aurea, quam Carolus Magnus dono dedit Leonl 111. quamque illi procedenti, e/ufque fuccelloribus. prae- ferebant.fubdiaconi ecclesia: Roman» teffe Anaftasio Leonis IV.

Legatis a latere suo midis pontificis crucis antela- tionem concefferunt. quam ufurpitam letimus ab Hum- berto Silvae Candidae epifeopo, fexcentis «b hinc an- nis, quando legatione fungens Conftantinopolim adit, ad fanandum tunc rccrudescens schisma, ut obferva- vit Michael Cerularius patriarchaGonftantiopolitanus in epiftola ad Petrum Antiochenum. Archiepifcopi de- inde, quibus vices apoftolic» (edis delegat» erant, illud insignibus ut in provincia facile obtinuerunt, J'! quod in fuccetores tranfmiffum est. Sane Callifis re- feriptum adduAum num. J37. aperti(Time docet, tunc primum archiepifcopo Viennenfi gratiam faAam ciuis .inibim «. elati deferende, quando primatus illi collatus est, ducpicipit. cum vicaria dignitate fedis apoftolic». Hodie tamen omnibus archiepifcopi. indultum est, ut elata cruce procedant in omnibus locis provinci» fu», etiamfi ex- emptia fint, iuxta definitionem concilii Viennenfi., cap. Archiepifcopo. De privilegiis; in Clementinis.

NOTIB

AD CANONES I. II. VII ET XXVIII.

Concilii Curomontani

Decreta fynodi Claromontan» non exstant integra, fed eorum excerpta rantum, qu» defunta Tunc ex codice antiquo Atrebatensis ecclesi». Decretum enim, quo vetit» sunt akariunt redertiones, non- dum prodiit in lucem. Quinetiam nec decretum illud, quo altaria confirmantur monasteriis, si ea per annos trig nta poffedcrnt. Nec aliud decretum, quod fro- liatus ance omnia in poffeffionem reftituendus est. De quo Goffridus Vindocinenfis libro J. epil. Iy. & 10. Novimus qui fr'cuta eramus, dominum papam Urba- n'ndrverncnfi concilio fuper hoc definitam, ab E omnibus, qui aderant, epifeopit ff abbatibui laudatam dediffe jintentiam: ut quicumque fine iudicio CT vocatio- ne expoliarentur, etiam fine iudicio CP vocatione inveni- rentur. Decet quoque canon latus de tuitione eorum qui proteAlonem ultramarinam futcipiebant, qui est apud Domnixoncm: & alii aliquot, quos Gratianus re- citat ex fynodo Arvernenfi. In illis vero excerptis Ipa canonum tententia mutilata est, ut patebit flarim ex canone 1. collato cum Orderici Vitalis teftimonio. Sane gravis est iactura horum canonum, qui tanti mo- menti erant, ut rerum ea tempctate, etiam poff de- creta Gregorii VII. contrQverfarum definitionem con- tinerent, unde magna deinceps in ecclefiam fatta est auAoritatis & divitiarum acccfGo. Principibus ademp- tae epifeoparum Se abb.it arum inveftituc, A prohi- bitum iigi» fidelitatis (aeramentum, quod antea a la- cerdotibus praeftabatur, ecclefiam in antiquam liberta- tem

E Innocentio II. incendiorum devastatio prohibita . Ob-
fervandum vero, *pacem & treugam* dici hanc a bellis
privatis seriationem, quod ratione clericorum omnium,
peregrinorum, mercatorum, agricolarum cum bobus
aratoris, dominarum cum focis fuis inermibus, mu-
lierum omnium, retono ad clerico* monachoque per-
tinentium, & molendinarum, *pax* ista omni tempore
indulta effet, ratione ceterorum, *treuga* tantum, id
est induci* aliquot dierum. Sane fatendum est excom-
municatione mulAatos fuisse pacis. Si treug violato-
re*, & ad referendum dampni Icio coaAos : fed
epifeopi & comiti* hsec erat cognitio, ceterorumque
baronum, qui tamen C ceffant a perfequendo armis
raptore, excommunicationibus Ac interdiciAis ad officium
quo fe obtinerebant adigebant: ut vice versa ei* qui
contra pacem* perturbatore* drcettaint duorum anno-
rum poenitentia indulgebant. aut plurius, ad arbit-
rium

Unaqu^aqua ecclesia decima, fuo, habeat, & non i» al-
terin' ecclesi^a tui quolibet dante tranfeat.
Laieut decima/ nec vendet, n.c retineat
Coacti. General. Tum. XX.

Apad Gu-

trium episcopi pro «nodo labori». Si raptore* illot pa-A
 cifque violatores, ab utraque pocefiata profcipro-
 occidi contingeret a quoquam privato. *zelo jrrffitia* :
 non homicidii pena canonica At ordinaria, fed levio-
 ri At remiffiori laurfa&iooe culpam illam diluendam
 docet Urbanus II qm de hoc lolo genere rxcommum-
 catorum intelligrudus cfl. nuo autem de omnibus ex-
 commuircitii, ut quidam l.Si male ferriaci pertuale-
 runt . Cuju> interpretationi, eo lobentius hic mentum,
 quod ea levati polir m.hi videatur invidia qu* ob tex-
 tum huoc male intellegam crean *folet* adverlu, fum-
 moi pontifice, .

Sed hxc omnia trahi non poffunt ad bella publica ,
 qu* a regibus , ut re* lua, repetant , aut reipublic*
 injuriam illatam ulciantur, indici folent . Etenim
 belli gerendi potefta , , qu* a D<eo regibus collate eft
 veteri infirmento , A in principi, Komanoa difer-
 tu veih, lege Regia translata, reges libelo, pccftat
 ab excommunicatione , qux m deprxdatore , & alieno-
 rum bonorum mvafore, a Canonibus irrogatur. Qpia g
 excommunicationi locus non eft etum in privati, per-
 ferus , mfi cum de crimine manifesto At aperto aritur ,
 non aum Cum dubitatur de crimine, ut docuit olim
 H nemrui ex Auguftio. Porro fila belli a principe
 midit ratio id fittem obtinere debts, ut iuftitia niti
 prxiunatur : praeipue tum regia dignitas in munere
 rtgio exercendo nultu, iudicio fit obnoxia , fed (oli
 divino numini fe lubmittat . Quare in ipfa paci, &
 treug* promulgatione jura principum conceptis verbis
 excipiuntur, ut patet ex indidione paci, At treug* a
 tSullielmo archiepifcopo Aufcitano legato (edi, apoflo-
 hex , pofit Concilium Rômanum anno ifc<. publicata.
Prin. irihu «irm EF do<i>i *terrere jura* /< & cen-
 turminei non contredicimtu m terrir fure . Deinde paci,
 illu, infride cognitio epifcopi, coramiiTa erat, de co-
 mitum & d.eccclanorum confenfu , qu* ex paais con-
 venti, legem accipere debet, ut fcripfit Ivo Cononi le-
 gato. imo Ac comitibus baronibufque dicecefeoc par, il-
 bu, cognitioni, competeat. Qu* omnia cum belli, p-
 blica comparata, diferimen apertum inter utraque coo-
 (ituunt. Haftenu, ex libro difertationum noliratum.
 Gmlicmi legati littera , , quibu, pacem At treugam
 pap. Concilium Romanum indixit anno 1101. ex manu-
 fcripto codice Lafcurrenfi, capituli a nobis in hiftoria
 Benearenfi editas, hic adjici curavimus , ad uberio-
 rem hi ju, rei interpretationem .

*Cxillirimui Dei gratia ^ufcitanni archiepifcopns, fe-
 «< apoftolica legatto , cariffimii in Cbrifto fratri-
 ti.r venerabilibut epifeopis , altifpu ecclefaritm
 praitis, & dileihs fihis comitibnt, vicecomiti-
 bns , ahtique baronibm, univerfo <juoc>e clero &
 populo per Axcitanam provinciam contitinto^ fa-
 inter» &T benediflonem.*

Cum cx officii noftri debito teneamur untver-Dfcoporum, five aliorum pr*latorum, confilium
 (A fidelibus cur* noftr* commiffis falubri
 difpofitione providere , nunc pratertim urgenti
 apoftolici mandati audoritate, ad quem fpe&at
 totius populi ptofeâibus invigilare, oportet nos
 fuper bono pacis Ai treug* Dei fubditis noftris
 propenfioiem curam impendere. Inde eft quod ,
 juxta ftatuta generalis Concilii Romx nuper ce-
 lebrati, pacem & treugam Dei in provincia no-
 ftra , ex parte Dei, & domini pap*, & noftra,
 ab omnibus inconculc & inviolabiliter præcipi-
 mus obfervari. Forma pacis & treugu* Dei talis
 eft: Treugas a quarta feria pofit occafum folis,
 usque ad lecundam feriam pofit ortum folis,
 Ac ab adventu Domini usque ad odavas epipha-
 nix, & a feptuagefima usque ad *odavas pafch**, L
 ab omnibus inviolabiliter obfervari præcipimus .
 Si qui, autem treugam violare tentaverit, pofit
 commonitionem fadam , fi non fatisfecerit, prin-
 cepts fuus & epifeopus cum clero Ac populo co-
 gant eum injuriam pacis fatisfacere, ad arbitrium
 epifcopi, principi, fui, Ac aliorum vicinorum ba-
 ronum . Quod ii princeps , feu barones, vel po-
 pulus diffimulaverint . tam princeps quam baro-
 nes excommunicentur, Ac tota terra eorum in-
 terdicto fubjiciatur, omni privilegio perfonz Ac
 ecclefi* ceffante. His vero temporibus, Ac omni-
 bus feftis beat* Mari*, cum præcedenti dic Ac

fuquenti, fan& quoque Joannis Baptifte, Ac
 beatorum apofolorum Petri & Pauli, & a vigi-
 lia pentecoftes usque ad odavxs, & omnium fan-
 âorum fefto, omnia pacem Ac fecuritatem habe-
 bunt . Omni vero tempore perpetua pace & fc-
 curitate gaudebunt canonici, monachi, presby-
 teri, clerici , & omnes religiofe perlon*, con-
 verti , peregrini, mercatores, niftict euntes At re-
 deuntes, & in agricultura exiftentes, & anima-
 lia quibus arant, Ac qu* femer portant ad agrum:
 dominât .cum focilis inermibus, & omnes femi-
 nat, & omnes res clericorum, Ac religioforum
 ubique, & molendina.* principibus autem & do-
 minis terrarum jura fua Ac confuetudines non
 contradicimus in terris fuis . Ecclefi* falvita-
 tem habeant xxx. paflium circumcirca mo-
 nafteria vero lx. Hrc vero ut firmius obfer-
 ventur, comites, vx&comites, barones univerfum
 quoque clerum , in pntentia clericorum, a fe-
 ptem annis & fupra, jufjurandum præftare præ-
 cipimus. Forma juramenti talis eft: Jurabunt fe
 pacem Ac treugam Dei juxta pnferiptum teno-
 rem obfervaturos, Ac violatores pacis Ac treugue
 Dei perfcuturos, Ac quod de rapina nihil fcien-
 ter emant. Quod li quis huic decreto contrale
 tentaverit in non jurando, vel in non perfcquen-
 do, feu in conduâtias gentes vel raptores ten-
 nendo, aut *fovendo*, vel rapinam emendo, prit*,
 cept illius terre, Ac tota ejus terra, niftidebitam
 vindidam exequatur, omni interdiao Ac excom-
 municatione fufcipiatur, omni privilegio pertbn*,
 Ac ecclefi* cciTante. Excommunicari non falu-
 tentur, non tondeantur capita eis, non abluan-
 tur, in mappa non comedant, neque ad aliam
 communionem Chriftianam recipiantur , præter
 baptiGna parvulorum , Ac poenitentias in fine .
 Princeps autem Ac eundi fideles noftri obedientes
 mandatis, qui bonum pacis ope Ac confilio fuo
 foverint, Ac pnferim contra conduâtias & pe-
 fitilentes gentes, fi in vera poenitentia in hoc Dei
 fervitio decefferint, audoritate Dei, Ac domini
 pap*, Ac ecclefi* univerfalıs, omnium peccato-
 rum fuorum indulgentiam Ac frudum mercedis
 «terme fe non dubitent habituros. Ceteris ve-
 ro, qui contra eos arma fufceperint, Ac ad epi-
 fcoporum, five aliorum pr*latorum, confilium
 ad eos decertaverint expugnandos, biennium de
 injunda poenitentia relaxamus, aut, fi longiorem
 ibi moram habuerint, epifeoporum diferetioni ,
 quibus hujus rei cura fuerit injunda, committi-
 mus , ut ad eorum arbitrium major eis indulgen-
 tia tribuatur. Illos autem, qui admonitioni epi-
 feoporum in hujufmodi parere contempserint, a
 perceptione corporis & fanguinis Domini jube-
 mus heri alienos. Epifcopi vero, five presbyteri,
 qui talibus fortiter non reftiterint, officii fui fuf-
 penfione mulâenrur, donec apoftolice fedis mi-
 fericordiam obtinuerint.

Alienam quoque non erit Alexandri III. decretalem
 epiftolam nondum edicam fuperioribu* adjungere . qu*
 pace(D jn omni tempore, nulla dierum reque prions-
 rum adhibita diflinAione conilitutam in Ruthenenfi
 diocefi , ab epifcopo At comite , ex lententia totius
 clen At procerum illius provinci* confirmatlaudato
 etiam illorum confilio, de pecuniis in eam rem confe-
 rendis , tam a clericis & monachis , quam a laicis , pro
 modo facultatum . Qu* penfitatio , csmewwc diAa,
 etiamnm hodie fifco regio contribuitur I

duexanier tpifattu ftrvtu fervorum Dei, venerabilū fratri Hugmi Rubene^a epifcopo, faiftrm tf apoftolicam ienodi&onem.

Q uoties ea quæ ad pacem pertinent poftulantar a fede apoftolica confirmari, tanto fuper his benigniorem aflentum nos convenit adhibere, quanto ex bono pacis plura commoda & gratiora fingulis proveniunt incrementa. Ex quodam fiquidem^a referipto a tua nobis fraternitate tranfmiffo, ad audientiam noſtram pervenit, quod tu habito Concilio abbatum, prrpoCitorum, & archidiaconorum tuorum, & baronum terre, cum nobili viro Hugone ftrate tuo comite Ruthenx, hujufmodi pacem & concordiam ftatuifti: Quod omnes res mobiles & immobiles, omnes homines tam clerici quam laici in omni tempore fint fub ea pace fecuri. Nec ulli liceat præter armatos milites, dc clientes, quaelibet arma ferre, nifi milites enfes folummodo, & clientes fingulos baculos ferant, qui pacis, ficut exteri, debent fecuritate gaudere. Et præter eos, qui hanc pacem, ficut ftatuta eft, noluerint firmare, & inviolabiliter obſervare, ficut de his qui publice perjurant, vel fidem mentiuntur promanefſto debito, feu pro cognita fidejuſſione, de rebus eorum pignorandis licentia non denegetur, vobis tamen exceptis. Ad ejufmodi vero pacis & fecuritatis fuſtentationem & defenfionem, ftatum eft ut, abbates, archidiaconi, archipreſbyteri, monachi, canonici, priores, omnes clerici, qui proprias eccleſias regunt, milites quoque, & mercatores, atque burgenſes, qui facultatibus abundaverint; & omnes etiam homines tam clerici quam laici, qui habuerint par boum, feu aliorum animalium, cum quibus arare poſſint, five amplius habuerint, vel qui habuerint foum-marium, equum fcilicet vel equam, mulum vel mulam, quæ ad portanda onera locent, duodecim denarios Ruthenenſes, five alios tantumdem valentes donent. Cum vero habuerint ovile ovium, dent pro eo ſex denarios ejufdem monete, vel alios æquivalentes. Totidem autem dabunt qui habent unum bovem tantum, vel aliud animal cum quo valeant arare, five afinum quem poſſint locare. Clientes vero, cc artihees, iclucet fabri, fartores, pellicarii, & omnes operarii, aut ſex, vel odo, feu duodecim denarios fecundum fuorum capellanorum arbitrium dabunt. Verum fi pater cum filiis, feu fratres, five confanguinei fuerint, qui nondum funt invicem ſeparati, nec funt res eorum diviſæ, unus pro omnibus dabit, alioqui ſolvat unuſquiſque pro fe. Commune autem iſtud per fingulas parochias debet reddi, cum ſcripto unius parochianorum, quem capellanus, cum conſilio fui archipreſbyteri & voluntate fuorum parochianorum, elegerit. Et in die ftatuta ab ipſo parochiano, & cum eodem ſcripto, ad Ruthenfem eccleſiam deferatur. Quiſquis autem res ſuas amiferit, poſtquam commune ficut prxdraüm eſt ſolverit, in integrum reſtituatur: fi tamen certam perſonam quæ res ſibi abiatas habeat, vel locum ubi funt, poterit demonſtrare; fin autem, minime. Si vero inimicos, villas, vel oppida deprædari vel diruere forte contigerit, res quidem mobiles emendabuntur de communi: fed damna rerum immobilium non reſtituemur, nifi quantum a malefactoribus poterit recuperari. Clerici vero qui proprias eccleſias non habent, nifi par boum habuerim, non coguntur dare, fi nolint: fed non dato communi, fi forte res luas perdiderint, eis

A nequaquam emendabuntur. Additum eſt in prædida pace ut capellani ccccliarum, & omnes laici, a quatuordecim annis & fupra, pacem & commune firmare debeant, & obſervare. Qui vero in hoc obedire Yontempierint, debent ab eccleſiæ liminibus coerceri ab omni pace fieri alieni. Eccleſiæ quoque parochiarum, in quibus violatores pacis habitaverint, a divinis vacent officiis, donec ipſi ad emendationem venire cogantur. Quam fiquidem pacis inſtitutionem, quemadmodum a vobis faâa eſt, referipto authentico roborata, firmam & ratam habemus, & eam auâoritate apoftolica confirmemus, & prxfentium ſcripto communimus: ftatuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis infringere, vel ei aliquatenus contrariare. Si quis autem hoc attentare prxfumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli, fe noverit incurſurum.

Datum Verulis, fecundo Idus Maii, pontificatus noſtri anno fecundo.

AD CANONEM II.

Canonis 11. fententiam his verbis Ordclicus Vitilis expreſſit, poſt relatam Urbani orationem, qua fideles ad ulcramarinum expeditionem excitabat Prvwdw» ткт» papa «amer, f«r tongrwr araae /rrre poterant, ad bellum contra inimicet Det excivit, {3- penrlrlrlr «...» *ex ille bore, qaa mœem Deſum iumerent, ex an-Ravitte Del. ab vinnat peccall juſt abjolvit, C7 «b-wou xrvdrMC. qux fit m jçjoni.i, alii/que macerationibui carnei, fie relaxavit. Ccnfdcravit enim perſcacer vir prudent, C benignut anbtter, quod bi, qui peregre proficicerentur, tn via multii diutnlique difcriminibut fxpjtme vexarentur, CT multimcdtt ccbui la-tu jex inſtibat quotidie angerentur, pro qutbut benivolii vernula Cbrifi a canſti cuſtarum jordibut explana-tur.*

Præter eam indulgentiaoi, quæ in poenitentia canonice commutatione verbifatur, quæque in exemplum deinde traſta eſt ad profeAionct Compottellanas, ad bella cum Saracenis in Hiſpaniis acenda, detn cum Albijtenſibus, poſtea cum Pruſtis li Lithuania i con-cel-fa eſt quoque a Concilio Cruceſignatts tuitio bonarum, quæ omittitur in excerptis canonum. Illius vero meminit Dommao m vita Mathildis, qua de re nos quoque diximus i bro quarto *diſſertationum cap. 1.* his r«b». Urbanus II. >n Concilio Claromontano, cum pacem & treugam ftatuille Canone 1. eam Cinone lequenti ad eos qui Hierololymitanum iter aggredere-ntur extendit: Item placuit omnia bona eorum, qui Hierololymai pergunt, temper <P «blif-e eſſe Jalva, m pace Cl.ro». Combo
@: treuga, quoa/que redierint. Quate pretextu hujus tuitiois eccleſiuficæ, n qua de rebus ad Cruceſignatos pertinentibus moveretur qudtio, epiſcoporum erat cognitio, qui cenſus mvatores obſtringeant, ut teſtatur Iro i quamvis Obſervet, uovameſſe inſtitutionem, l«a «p.β.1. de tuitioe cccclſatica impendenda, rebut militum Hierololyam proficcientium. Hanc tuitioem confirmavit, adjeſta quoque peccatorum remiſſione, Lateranenie Concilium ſub Calliſto II. anno nſa. cap. tr. *Eu qui Hierololyam proficjcautur, ad Cbrifianam gentem defendendam tr tyrannidem inſdelium debellandam effcaciter auxilium prabuenn, noram pſccetorum remeffur-nem coucedimut. ōl domat, CT familial, atque omnia bona eorum, lu beati beſſi & Humana eccleſia prole-/*
E — fcut a domino noſtro Papa Urbano fututum /mt, jutcipimtu. jyttenmpm ergo ea deſrabere vel auferre, quamdiu tn via illa morantur, orajump/erint, errom-muntcationii ultione pleBatur. Idem poſtea conſtitutum fuit a Gregorio pontifice apod Neubrgentem, Scilicet c«U N« ut bona eorum qui cruceem acceperant, cum fuit famulii, bnt bb, iub JanBa Komuna eetleſa, nec neu archiepi/coperum, hi» A.1 & epiſcoporum, atque aliorum pralatorum eccleſia ptm teBlone conſtant. Qpas conſtituciones is eſſritus iecutus eſt. ut plurimi le hujus proſealiois gravifſimo labori accingerent, quo ſe a creditorum vexatione liberarent, teſſe VviltelmoTyrio. Hujus tuitiois & præfidii eccleſiaſtici auxilium imploravit Henricus Ht. An-alorum rex, cum a Gaſtonis VIII. domini Beneamen-lis copis In Valcoma premeretur. Cum enim validiD-mam cladem pararet, ex Angli» Burdigalam appuKurus, cruce aſumpta tranſmarinw bellum in ſubſi-

«9< PETRI DE MARCA ABCHIEPISCOPI PARISIENS». S,>
 dium terre Γ«β* fimulan» .. litteras ab Innocent< A VII. Claramontanus : (A Iltun» congregatimlibm cane-
 IV. unretravit anno quo in tuitwoe» eerie- mcomaa, vel aooaibonm, per ferfouai data , mortuu
 It» Roman* fufciperetnr, A erai bofea excommuni- ferfinir hbera redeant ia maat cprteeonta» , nifi far
 catione & mterdi&o perrefleareatur - delegati» judi- r-nt iltit per nrum fctpta vel prrvlegia cutfiraoia .
 elibos. Itaque primo calu , obeunte vicario , altaria poteflati
 liber* epitropi teddi debent : fecundo autem cafu . a
 monafletis perpetuo retinentur per vkaios. Cm ina-
 VIS per perfmoatar. HuU» ultiiM fpeciei exemplum
 peri potefl ex litttru Radbodi Noviomcrfu efitropi.
 datis anno lott. a quo ^alterius TornacenC; impe-
 rial , ut ahare de werni, quod ipfe Jab perfoaat* te-
 nebat : ecclefi* fratribus perpetuo iub perfonatu re-
 nendum Radbodus concederet, ea eunditione adjeAa,
 ui in fefio lanforao Simonit & Jadae tant proxima'luf-
 dem altam perfata ept/eopa feu efu vtearto decem feli-
 aot fotvat . Perjoaa vero martaa , feu luaeamfdt ac-
 tiene « perfouata illo drcedeat, alia fubrraeiur perfatui,
 qux. in fu< reflitutiotu decem fimiliur lolidm felvat. Ex
 filc-luensimtum difetmur pravae illius conluetudinis,
 qux monachorum St canonicorum exemplo induAa eft :
 fcilicet , ut clerici quoque abflinentes a facer rio, per
 iubfttuas perfonas feu vicarios ecclefis deletvnt ,
 & ad & traherent emolumenta , ut dnet exemplum
 Tornacenfis epifeopi . Suggillat hanc fctfci fui cor-
 ruptelam , qu* multitudini beneficiorum favebat. Joan-
 nec Sanabelienfis Policiaici libro 7. cap. tj. Utiquefr
 ingait pradeatioc , fi qau tot quocumque modo conquirat
 altaria , ut quafi ntu Memfbtitio , quotidiana» botliuu no-
 vu pofit altaribui immolare . Nolnti tamen facerdtio
 onerari, aut Jqyire altano , qui de durio vivum, ne.
 ut populat artait , dicam , luxuriantur i ftd perfonatua
 quodam introduxerunt, quorum jure ad uhum onera, ad
 altam referuntur imohuenta.

AD CANONBM VII

Poft Caroli Marteli ducis Franconia: tempora , qui
 litimus bona «cleiifiica militrbos fui* urenda permi-
 it, Pipptus, Carolus, Ludovicos , Sc reliqui Gallo-
 rum reges, licet pietate inligne», ediAn fois, & epi-
 feoporum convventia , precariam uofleffionem laicis
 hominibus confirmarunt I Tunc non folum fundi Se vil-
 lo , fed etiam ecclefi* ip<* In beneicintn illis concef-
 f» fum . Ecclefiarum rxwne obiatone» , decime, alii-
 que redditus, data & conceffa intelligebantur, ut pa-
 tet ex veteribus afin. Tunc ecclefi* eo jure pofleff
 funt quo extera beneficia five leuda, adeo ut tandem
 in heredes quoque tranflenni , At expofit* flnt bom-
 num commercio. Ne tamen (aeramentorum celebratio
 a incili ecclefiarum poifclionibus pendere videretur , In-
 duha eil nova qufcdatn verborum diftinAio, Ita ut in
 un. eademque domo par» una ecclefia diceretur , quoad
 taxorum ;ur» , dt altare, quoad jutis fpiritualis admi-
 niftratio.ietT. . Hanc obfervationem debemus Abboni
 Floriacenii. qui cetus eft anno too), in apologetico
 quod fcripfit ad reges Hugonem ArRobertum. Ejus hxc
 hint v-rba relata ab Aimoio capi t. de vira fand
 Atbonns Flor, martyris . Certe caridum principi , nec
 calbohe loquimur quado illaro ecclefiam dicoefie Mea»,
 f.le alterant dicit ege fuam . Ac velati quodam jumen-
 ta , toatfatati jumentis infipentibus , utrafque aliquando
 venale: propemmu/, propoliatafur ob alii/ emere nen for-
 nfdanet. Eft etiam altat error traviffimæ , quo fertae
 altare cife epifcopi . ff etelefaa, alteriat cuimltbct domi-
 at . cum tx domo Coafecrata ST altari enem quoddam fiet,
 fyod diuiv ecclefia ; ficut anat beato confiat ex corpore
 er aalara. ridtie , xquigm' princeps, quo aot ducit cn-
 piditai , dum rcl/rxgt/cit caritar .

Quamvisrimarum ejufcemodi poffeffionem ecclefiarum
 a laicis abflulerunt repetite excommunicationum mi-
 nx. m fynodis habitis undecimo facculo , & praecipue
 fub V-tore II. Gregorio VII. dt Urbano II. Frequen-
 tes occurrunt eo tempore fad* a principibus & nobi-
 libus viris pix donationi» , vel etiam /enditiones villi
 prec-c, quibns ecclefi* hujus vel illius xxi, epifcopis,
 capirnilis , Sc monafterii de novo conditi» conferuntur,
 ut fidem faciunt univerfa ecclefiaftica tabularia . Ple-
 rique vero laicorum. his excommunicationibus contu-
 maces , ab antiquitima ecclefiarum poffeffione dilcede-
 re nolebant. Unde indudum eft ab Innocentio 11. Sg
 alii- Romanis pontificibus, benigna quadam difpenfa-
 tione . ut folam reftitutionem oblationum urferint. Hinc
 laicis perfuafum fuit, fibi liberum «fle, ut decimarum
 proventus penes fe retinerent. Quod confirmatum eft
 aliquo pado ab Alexandro III. in Lateranenfi Conci-
 lio , vetita in pofterum alienatione decimarum : uade
 in prxteritum permiffiffe cenletor . Ceterum collate; in
 monafteria donationes ecclefiarum minus grate erant
 epifcopis , qui bona fua in alios transferri iniquum efle
 ducebant I Itaque varii fynodis & Romanorum ponti-
 ficum decreti» prohibilom eft , na alio: lateat decimo/
 faat , aat ecclefiam . aut quidquid ecclefiaftici tant cfi
 fine coalca ep'copt, vel Romam conceffine pontificii,
 aonafierit aat canonici/ ogerreprxjumat, ut verbis utar
 fynodi Melfitn* fub Urbano 11. anno iopd. quae anti-
 qua inteidifta renovavit .

Ex neceffitate contentos , lucra occafionem fumpfe-
 runt epifcopi quidam , certa pecuniae fumma libi de-
 penia , velut refarciendi damni colore ; monafteris per-
 mittentes , ut vicarii quidam . altarum minifteria pe-
 ragerent monachi vero redditus ecclefiarum percipe-
 rent, alimentis vicano prrbitis. ea tamen lege adje-
 Aa ut quandocumque vicarius decederet, alter a mo-
 nach s fufficaretur . eadem folitnone pecumr erga epi-
 fcopum detunAl . Vicarii illi, per/eerdicebantur trito
 tunc vocabulo. St folutiones illae pecuniarie . altariam
 rdemptionaet. Qjix vox petita ex beneficiorum , leu
 feudorum ufq , m quibus invaluerat, utjiotuino certa
 pecunia penderetur, pro nova inveftitna , qux heredi
 ultimi poffeiknis concedenda erat. Qjiod emolumentum
 redempuomt nomine Galli fignificabant, St bodse
 fignificant . Conceffio autem altarum dupliciter fiebat
 ab epifcopis, aut reranta penes le altaris difpofitione
 ira ur mortuo vicario liberom omnino eflit epifeopo ,
 indulgere monafenis fubftitutionem vicarii, vel eam
 imptobare ; ant ita ut perpetua efler penes monafte-
 ria vicanos fubftituendi facultas, foluto redemptionis
 ptecio, cedente quandocumque , vel decedente vi-
 cario .

Coccafioom utriufque generia meminit bk Canon

Q10J autem attinet ad mentem concilii Claramoo-
 tenus, non fatis liquido expreffa eft compendio illo
 canonis VII. duo enim pratlitit , que ibi omittuntur.
 Votuit altarium, five ecclefiarum redemptiones, ipfa-
 que altaria monafteris confirmavit, fi ea per lo. vel
 annos poffidebant. Primi capitis teftena laudo Gof-
 fridum Vindocinenfium libro . J-épiit. s». Redemptionem
 ecclefiarum, «n/gerf hoc vocabulo altaria nuncupan-
 tor, bealut vir (Urbanus in Arvern. conc lto . ut fit-
 perius loquitur) fimolacram pravitate vocavit, Er apo-
 ftolica auRoritate damnavit . Difpicuerat hoc vltium
 Gregorio VJ. qui Dienfi epifeopo legato fuo interdi-
 cendum prxperat illud commune malum pene totius
 terra , videlicet quod altaria vendantur , libro 4. epi-
 ftola 7. Sed definitioni concilii fraus deinde faSo eft
 ab epifcopis, qui annuo cenfa , licet levl , ecclefia»
 on.rabant, neque eveniebat , ut per ftnguMs annos
 particulari folutioM exigerent , quod per intervalla
 ex vicariorum feu perfonarum fuMltitutione percipie-
 bant . Acerbe exagitat hanc fraudem Goffridus in In-
 perius laudata epiftola ad epifcopum Andeeavenfem
 data : Nam fi in pluribus onnit non nifi feme! per vr-
 tanv pecunia pre altaribus dabatur emfcqir . ftr pecu-
 iptam apofiticia auferitate probatum fit fimviam
 iaw dure quid efi aliud, quam pro plimiorum omm-
 rem fimoaia, per enact ftnguioi, fab nomine annui ceu-
 lut , annuam fimontam exercert f Nou efi bce dodrina
 Cbriftianx fidei, fed exaSio pegma, qux fimeatam mul-
 tiplicat , ET [anBx tedefiet vmlot colitatem . Reomom
 itaque pro ecclftiis fub palliata cupiditate extorta , qmr
 redemptio altarum dicitur, ab apofitica fede damnata,
 five per vicarii rariur , five poo vicariu frequentiae ,
 fub quacumque nomine vel ecafione extorqueatur , i-
 momaca pravttat ege nulla ratione dubitatur t die to-
 men gravior j qua ferpiut agitur. Mox : Et ne ulterim
 de decreto vicariorum dubitetie, illud vofitranjcr-ptum
 mittimm. Hunc Goffndi locum illuftrat in notu fuit
 vir eruditione clariffimus Simondus , prolaro Pafetia-
 lis II. rferipto , ubi Sc decreti lynodki fit mentio ,
 St alterius quoque fraudis ab epifcopis excogitate,
 qui mutato nomine, non pro altarium, fed pro per-
 lonarum redemptione a fa pecuniam exigi dicebnt .
 id etl non ratione altarium prr vitanot , fed ara
 vicarii/ , Et loquitur Goffridus f-llx iamt pontificis Ti-
 ter* :

F.s/cAa^j epifcopui ftrvtti ftVTMHt Dei, vénérab.
 hkiu epifcom/ flomoi Canmteqfi., if Raanfo Sam-
 toneqfi, falutetot fj apofitolicam benediSioaem.

Juxta fandorum canonum faodionet non igno-
 tum vobia eflè credimus, quid ultionis ma-
 neat «cleftiaftici ordinis viros, apofitolic* ledis
 decreta foerentes. Ipfi enim Amrncnli Conci-
 lio aduiftu. in quo praefidente pndrectore no-
 fir.

8cj DISSERTATIO AD CONCILIUM CLAROMONTANUM .

frp bone memori* Papa Urbano, coofentienti-A
busGaUiarwn cpticofies, Accretum eft, utaltaria,
qilar ab «nota triginta Ik iub vicariorum redem-
ptione moaafteria po&dife noTcintur, quiete de-
inceps, & fine moleftia qualibet, monaftents ipfis
firma permaneat- Voa autem huic fimplitati
incongruas duplicitates innediis, & perfonarum
redemptionem mutaris nominibus extorquere co-
namini. Verum oportet nos hujufmodi veritatis
fingeritate veritatis apoftolic* obviare. Pncipi-
mus ergo, ut decretum illud omniuo teneatur
integre, nec iuper illud quidquam ulterius pro
eifdem altariis *erigatis*. Sane quod vobis dici-
mus, ceteris quoque Galliarum epifeopis, erga
luarum dicecefium tnonaftcria, percipimus obfer-
vandum.

Datum Romr fecundo Idus Mattii.

Ex hoc Pafchali* refir'pto, non folum illud de al-
tanum redemptione, fed aliud quoque decreti Claro-
montani caput addidimus, nempe ut alicana a mona-
fterii* per Jo anno* poftcila pene illo* maneant. Idem
docet Urbanus II. in epiftol* ad Laudunenfem cpita-
pum relata a Jureto in notis ad epiftolam 11. Ivoni* :
*Altarii gte per 40. /r- 30. amat moaaftere tafed-
rent, /teot la Sinitio conftitutua e/, linuuta tit perata-
nere nelamtt*. Hinc faAum ut Baldericu* Noviomien-
fia epifeopus privilegio fuo, date anno stoj. l« *perpe-
truae confirmaverit ecclefii* JotrenG : *Altaria qx* jui
perforatu plu/quae tricennali fo/fe/ibne tenuerat* . An-
nal. Noviom. cap. pt. Diverfum eft a fupenori decre-
tum hujus fynodi, quod extat apud Gratianum, id.
qu*ft. 7. cap. a. quo rerum ecclefiafticarum poffeffio,
a clericis vel *monachis acquifitaram, licet epifcopi* In-
congruiti i nop *djeAa tricennali tempore* conditione
confirmatur; *vetita tamen in poffeffum hinc conftant*
epifeoporum harum rerum acquifitioae. Huic prohibi-
tioni adjecta eft deinde poena a concilio Lateranenfi
lub Alexandro III. cap. 9. bis verbis: *Ecelefat fane&
decimat de mana ia-torum, Me teneufu cpifiaporum,
tam illas, (id eft fratres) Templi) juatn quacumque
aliof relig'ofu recipere obibernal, dtmigs rlt'ea qvae
Centra tenorem ifthm moderno tempore receperunt* . Sed
per p'ivilegia a Romani Pontificibus indufca capituli
2ic monafterii, liberta illis reddita eft acquirendi de-
cimi* a laicis, priu* confulto epifeopo, licet renuen-
te : cujus generi* privilegiorum plurima extant referi-
pta in tabulariis, ecclefiafticis . Quorum conceffionum
ju* apoftolic* fedis referaverat Urbanus II cap. t.
Cootibi Mdftiani.

Ceterum ex decreto fynodi Claromontanc *Hud con-
fecuti funt canonici & monachi, ut altanum, live
ecclefiarum, & J4****?.* Krioftrum
lubftituitioe, **** c _ _ _ _ _ al .*
ni* onere . Attamen non inde liequitur, iis permiffam
fuitTe presbyterorum in ecclefii* institutionem abfque
contentu epifcopi : non enim ab eo officio liberati funt,
quod antiqui* decreti conciliorum illi* impOfitum erat.
Id egregie docet Balderici Noviomienfi* epifcopi predi-
aum privilegium, quo altaria a perfonatn libera Jo-
trenG ecclefii* confirmat ea lege, ut Jynodalia jura, Ji-
ent ante, eei/cepo, vel ejut miu'Jfrit Jolisaut : *fp prèt-
hiert, qui jmeioratum ab ecclefia lotrentii abbatifa /«
[ceperint, quotici alter alteri jutceffent, vel niftiap caja
eot mutari oportuent ; d epifeopo, Mte arebidiecone,
caram lu/ciptaut* . Junioratu* idem eft ac minifterium,
unde juniore* ecclen* apud Grgorium Turonenfem,
voce dedua a malitia . Itaque ad minifterium defi-
gnatur pretbyter a capitulo, fed regimen & autorita-
tem ab epifeopo accipit. Quod jure decretalium hi* ver-
bi* nte explicatur : *prKlentionem ad corpora illa
pertinere, A ad epifeopo* inflitutionem. Hi* fynodi
Claromontan* decreti* tribui debet diftinAroHia, qu* E
frequenter occurrit in tritura fori, in curato* fit pa-
rocho* *priaotivm*, quoa vocant, fit ordinario*, feu vi-
cario* perpetuo*. Unita namque altarium quali pro-
prietate capituli* canonicorum, vel monachorum, ipfi
fibi parochorum nomen fit dignitatem vindicant. Vica-
rii* autem, quo* offerunt, epifcopi curam animarum
mandant . Eo* vicario- *perpetuo* effe, qui *cogntmtm
bebeant de ecclefia peaventibut poelioam*, decrevit Cõi-
cilium Lateraneole Inb Inwcentio 111. cap. >. rela-
tum cap. *Jfi. de praiemfit*. Proprio enim facvtdote*
fit non coodefitio*, atque temamale*, ecdclii* Praeli-
ci debere ftatuertunt Gregoriu* VII. Innocentius II. in
Synodo Romana . At 4***>η^* ***. n concilio Turo-
neafi.

AO CANONEM XXVIII.

Verba canonis, prima fonte obfcura videntur I Ne
2." de alteri commucet, mfi corpus/epaiaim. C7 l*»-
Miava* fimihrer Jumal, ei/ fer necejitatcm, O-per caa-
irim . Not* qu* adjeAa, eft a bn« l* tnaigine, pe-
tii* eit ex annalibus illuftriffimi cardinali* Baronii,
qui potivit hoc decreto damnari haretin Rereugaria-
n'm m m eo capite, quo docebat lati* effe per unam
(pcclem euchariftic impleri figuram. Cu. explicationi
altentiri non polium, tunc quia *etongano atlagit* qu*
nunquam ille protenu* ell . neque lane ex Kareleo»
fu* punciis profiteri poterat. tum quia, hac expli-
catione admiffa, ufus eceieli* catholice muna lpetie
porrigenda laicis, non obfcure hoc telo peti potiet .
Vera itaque & german* hujus loci interpretatio hau-
rienda eft ex fcriptonbu* huius («cull undecim- , qui
n ea non dillimularunt qu* in eucharifti* admiftratio-
ne vitiofe fiebant a quibuidam difciplin* cccliefiaftic-
parum callentibus . ridelibu* enim euebaufiam fan-
guinc Dommi intinAam porrigere non dubitabant, ut
tefti* eft auctor Micrologi, qui anncGregorii VII. tem-
pora fcnfpfit, cap. »4. *Non et authenticum*, inquit,
qwAeM Corpus Domitu intingunt . & intinclum frt
complemento communionis popula diftribuat . Nam arta
l'caaanaj contradit. Qu* forma nnn tantum adverfa
erae ordini Romano, (ed etiam mfcicutioi Chrifti,
qui corpus feorlim a fanguine commendaverat, ut re-
cte annotavit concilium Bracarenie III anno 671.
quod limilem corruptelam damnavit cap. t. unde lum-
ptum eft quod Julii epiftol* adEgyptio* in colleAto-
ne Iliodi adferibitur: *Illuti vero quod pro complemento
communionis intinSam tradit eucbaufiam populi . ntc
hoc prolatum er euangelio teflimonium recipit, uti ape-
fiofitt coipitt fuam C7 (angatem commendavit, feor/am
enim patui . C7 feorlum calctt commendatio tefteatratr .
Nam intufiitum pattem ahu m- freinte legimui
l'c7,e tmtum dteipulo : quem inUntia Mcala
firi proditorem olenderet, nae qua /aeramenti bajm m-
filiationem fignaret. Ulu* autem ille utramque lpeciem
commilcendi, hoc tempore fervebatur apud Greco* ;
quem hodie quoque in fuis ecclefis frequentant, por-
reAa populis in cochlear. euchariftia, liquore facro
poculi intiufta . In quo ab illis graviter peccari con-
tra Domini inflitutionem, Nicet* PcAnrato abbati
difputatione cum eo Coeflantinopoli habita , Objeit
Humbertu* Silv* candid* cardinali* epifeopus, lega-
tus Roman* fedis ad Conftantinum Monomachum Im-
peratorem mulus anno rofq. Poft tempo-a Damafeeni
obtinuerat in Oriente *bujut commuxr»ooU abufis* . Ete-
nim ille porreAa populo calicis apri-te meminit bb. 4.
de fide orthodoxa cap. 14. ubi morem communican-
tium delcribit, qui tcfiduu* in labris humorem man-
bus luis attingentes, illo frontem, oculos, & reliqua
fenfuum organa lanafirabam . Gilicebat in Occiden-
re, commixtionis* ulus; adeo ut Ivo in tratuatu de
Hiv-ηi* officiis lrem tolerandum pularit in populi com-
muniocoe. Aare autem, nquit de facerdote loquens,
juata Cmcui Teletam definitionem, imtrih pane , fed
eorum corpore, & (eorum fanguine communicet : rxcro-
pto populo, quem imtrict pane, m* austeritate . (ed (um-
ma neceffitate timerit fanguinis Cmfii cftufiawi, permit-
titur communicare. Illam tamen communicandi formam,
prjudicio ordini* Romani, Micrologi, Humberti, allo-
tumque traAatorum damnatam, lynodus Clarenontana
fua quoque auturitaie arofcibemdimduxit hi* ver-
bi* : *Ne aut commueet de altari, nifi turpat lepurn-
tim, CT janguioem fimiliter fumat*. Separarim, id all
feorlim, ut loquitur conciliumBlacarenie, lue fingi-
latim, quemadmodum Ordeticu* fenium hujus canonis
expraftit.*

Nunc agendum de exceptioe hmc regul* adhibita,
fequentibus decreti verbis : *Nifi per uttelfinaUm fr «em
telam* . ItKio&i (aerati pani) confuetudin-m)m (ufia-
tam retinet, In excepto eeeceftitatt cafu, nempe fi
communio prebende effer *grn*, vel pueri . Tunc e-
mm, ad adjuvandum efum, pani* intinAio permitte-
batur, ut anno Iiti, fcriptie Pafchali IL Urbanus
luereffor ad Pontinn- abbatem Clmtscmfem epiftola
V *Nhvmtut emm per ft panem, per /e vhtum ab ipfo*

bera UM pofnat. Camel* quoque ratio hafeta effe qua
voca receptum a quibuidam morem, la diftribnenda
populis ewhanftia lynodus coohrmar. Veriti enim
III, ne lanqni- effallo accideret ; in frequenti cnw
mtumantiom rcteu Colo panis rentrerari lymbolo lai-
co» hnfcerribanc, non p>Mro poculo, quoa-ratiocne
corpus few&Mii a calice (umebatur . 14 egregie docet
Reculata abba fanAi Tiudom*, qui ea artate vixit,
iis ver-

¶ veribus quo- laudat Gropperu- cap. 44- de com- Am Occidenti- & Orienti- ecclesia : vimque & heredi- Alioem-chrifmatia- . que adhibetur-a pnybterii- in baptismo, easdem tribuisse, cum ea qu* ia confir- matione adminiftratur ab epdcoeo . Alioem ait ab omni nfu antiquitatis , ut prewyteris liceat chrifma fronti baptixatorum illinere , quod epifeopis referva- tum est , ut prebtyterb concessa, est unAio in verti- ce . Has ergo ut novitates «audiatur , leAionem Bi- nil retinet , qu* repetendam chrifmationem dernon- strat , suamque ipse interpretationem adhibet in hunc sensum . Nullus presbyterorum , aut diaconorum , qui ad atgro- vel laborantes accedunt baptifmi gratia , absque chrifmate progrediatur : quia id constitutum est ut baptifma ab iis non adminiftratur sine chrif- matis unAione : quam *itutel* tantum conferant ; nul- la alia scilicet extra baptifmom chrifmatioe illis per- mitia , qu* tunc ab epifeopis adminiftrari debet . Si quis autem in baptifmo chrifmatu- non fuerit , epi- copus ca- de re- tempore- confirmacionis admonendus

Hic ibi cautela fiait, ne peetbyler "vi".
Aut fanis tnAM Anew, de sanguine Cbrifil;
Ne> fundi potet leviter ; /avptarts* putaret,
timd no- /uS /pecte fit ttui Jrfm srtnsqnr.

Ceterum euchsristi* adminiftratio sub folo panis symbolo, laeis hoc scrulo porreAo . magnum incre- mentum habuit post constitutum a Chrifianis regnum Hierofolymitanum : ad exemplum antiquissima eccle- si* illm civitati- . In qua, nulla specierum mixtione fsAa , folo pane fibi exhibito, adventanti- ex orbe uni- verso populi pittas rem (aeramenti percipiebat. Qpod profitetur antiquus ille patriarcha Hierofolymitanus , cum verba sexcenti- abhinc anni- retulit Humbertos ad fuggillando» Græcorum ritu- : *Cochlear autem cum guo communicent*, inquit de Hierofolymitans loquens, *ficat i» ecclifia Græcorum , bebent : fma ne* fu* β *comm/cant f'n8tm communionem tn calice , fed Join communionem communicant populum. Itafue te magwt & in fervit ecclifis hunc morem tibi traditu» e fanSit apofioln bebent ostae : Cbrifliaai fflial provincia . Gra- ci autem cohabitantes alti fit, alti qualiter a fait acte- perunt . Ad bae , fi quid e* fan&a & venerabili eu- chariftia in Hierofolyiniteut ecclifit fupcrjuerit : nec in- cendant , nec in fovea» mittunt , fed t» pleide man- da recondant . <y fequeati die communicent ea est popu- lum qeu quotidie communicent ibt, eo quod conveniunt*

fiderent ; fera & locat ipse venerabilior & fandior est osmutut locis ia omni terra, G- ibi est fepuler»» len- tium IT honorabile Domini nostri Jefu Cbnfil , (y fan- ant Catvana locat . Confuetudo illa uniis symbolt non statim invafit omne* ecclifia- Occidentia t quam- vi» in quampurimis ferveret, ob reverentiam fan- guini Domini debitam, cujus effufioni anxie cavebant. Sed postquam egregius ille theologiae magifter Thomas Aquinas ea de re confultu, earum eccliefiarum pie- tatem & pruentiam in eo oie laudavit : certatim re- liquae omnes illum sine ulla difficultate amplex* funt. Hac lent enes verba J. p. q. Io. art. Ia. *Provide in quibdam ecclifit obfervetr , ut populo famendat fan- guti no» detur*. Qpare in concilii Conftantienfis ibflo- nr t), quae habita est tj. Junii 141 j. assertum est , confuetudinem unius (peciei diutissime obfervatam fu- ife : cuius obfervatio, ut legitime praferipta , omni- bus indifita est , donec univerfali ecclesia aliud flaturum videatur . Sacri calicis reftaurationem eoc- cibum Indentinum fummi pontifici- prudentia com- mifit , fi provincia alicuius a communione ecclesia per harefim abfeiffa unitas hac ratione procurari peffet.

Hic locus me admonet , ut .pafi .affertum eucharif- tia laicis praehende ritum, ex genuina canonis iftias interpretatione : confirmationis quoque ab epifeopis adm>niftrand morem antiquum ex canonis Araufica- ni explicatione vindicem . Farnofii eruditorem vito- rum dilectationibu- caoois (ententia id exigit , ut alieno etiam in eo ilhiftrari debeat. Eas contentiones excitavit ex fide veterum codicum canonu adjeAa ne- Satio a viro clarifimo & eraditillimo Jacobo Sirmon- o in editione conciliorum Gallia, qui ejus le&ionem ita confluit : *Nulla» mi>/ront» , fM baptizandi re- cepit officiam , sine chrifmaU utyaa> debere progredi , quia inter nor placuit femel chrifmari . De eo autem gm in baptifmate, gaecamgue aectiffitate fattente , sm> cbrifmatu fuerit , in confirmatione facerdot commonebi- tur . Nam inter quotlibet, cbrifmaut tptat non>fi una benediaio est : no» ut prajudicent futdinam , Jed at no» neceffaria habeatur repetita cbrifmatio*. Mentem vero canons hanc esse ait , ut unicam , eamque in fronte chrifmati- unAionem fieri precipiat : ideoque miniftrum baptifmi ebrima in prompta habere , nt baptizarum mox linat. Si quo vero cafu chrifmatuſ in baptifmate quifquam non fuerit , commonendum e episcopum in confirmatione : nempe ut baptifatus , cui chrifma adminiftratum non est in baptifmo , tunc ab epifeopo chrifmetur . Chrifmatu unam esse bened- iAionem , vel in baptifmo , vel in confirmatione . Necrlariam autem non esse repetitam chnfmatonem , femel fcilicet a presbtyeto in baptifmo , Ac iterum ab epifeopo in confirmatione : quia iola manuum impo- fitione conferetur . Hant. interpretationem , adjpAam- 3ue cannm negationem maledicentiffimis verbis tra- ucit Petro» Aurelius, qui vulgatam leAionem tue- tor , in qua repetita chnfmatio neceffaria esse flatur- tur . Sine fligilio dici non poffit , contendit, Galli- canos epifeopos hoc canone chrifmationem ab impo- fitione manuum in confirmationi- facramento fejun- xiffe , contra morem receptum ab apoſioiom ſtate,

eli : nonne ut baptizatum erret a confirmatione . & presbyterum remittat prius chrifmandum in verti- ce . Ipse enim epifeopus ejufmodi chnfmatonem pra- bere non poteft , quia chilmatis ipſus non nifi una benediaio est , ut loquitur canon , id est chrifmati- epifeopi , feu chrilmatis epifcopalis, quod ab epifeopo in confirmatione adminiftratur . Effeſt autem duplex benediaio illius chrifmatis , fi prius vicem eius que a miniftris petenda erat , deinde ſuam expleter . Cete- rum a miniftris expetenda est prius chrifmatio ocnif- fa , quia neceffaria est repetita chrifmatio , nempe prima illa baptifmalis , dt ſecunda qu* ab epifeopo adhibetur in confirmatione . Qjiod eo non pertinet , ut chrifmati baptifmalis omiffionem ſula neceffitate contraAam cuiquam obefle , aut chrifmationis epifco- palis vim minuire velit ſynodus t fed nt ſine ullo eyufmodi prejudicio repetita chrifmatio , feu chrifma- tio duplex , neffaria habeatur . Abſurdum fane , in- extricabilem , Ac temerarij ſynodi contrariam expi- f-rationem nobis obtrudit Aureij : quia vitium le- xtonis & ſimulacri tunc hntum abſolvere nollit . Ce- terum ut de caſtigatone canonis a viro doAifimo af- ferta dubitandum non eſſe : ita de mente ſynodi ab eo propoſita amplius deliberandum cenſeo . Etenim vix fuſpicari poſſum, Gallicanos epifeopos ab eo ritu con- ſignationis adminiftrande diſceſſiſſe, quem ab ultimis temporibus , Occidentis At Orientis epifeopi culodie- bant , manus imponendo baptixatili, deinde unguento delibuta froote, cum ſoleni fomala .

Itaque ſic arbitrabar ſententiam hujus canonis con- flitui poſſe, ut vetuſtaci ſua ratio conflaret . Primo canonis membro precipitur diſerte miniftris baptifmi , at chrifma io eo fecram<nto adhibeant , & aqua tin- Aos ungant : altero, de omiffa in baptifmo chrifma- tione agitur . ad quem ſotum caſum trahenda ſunt poſteriora verba canonis . Iis autem conſtituitur , ne- ceſſum non eſſe, ut in ea ſpecie duplici chrifmatio- ne utatur epifeopos in confirmatione : priore , eaque ſolitaria, qua negligentiam presbyteri ſuppleat , Ac pretenſiffilae te baptifmo ceremoniam unA>00is re- ſtutret : poſteriore vero , <u* in confirmationi- ſacra- mento cum manuum impoſitione contungi ſolet ; h-ne- qxe ſalam ſufſecere . Prioris conſilutuoſus h*c eſt ratio . Presbyteris baptifma conferentibus infantes unge- re licebat oim , fed non fronte, ut docet egregie Io- nocentius I. in epiſtoia ad Decentium : *Mu* prebtye- rit, Jen extra epifeopo» , five prxſtute epifeopo , cum baptizant, ebrifmatal baptizate» ungere licet, fed good ab epifeopo fuerit coulecratum ; *ro tamenſroue» ea eodem oleo ſignare, quad ſoſit debetur, epifeopie, cum tradaat Spi- ritum Paracletum*. UnAio itaque licita erat presbyteris ex decreto innocentii, fed non erat preceptum . Quare opus fuit in Gallijs hoc chnooe Arauficano, ut miniftri una cum baptifmo chrifma adhibere in vertice ex offi- cio tenerentur : *Placuit inter noi femel chrifmari , in- quiunt patres*, id eſt ; ſſecefſarium eſſe duximus ut chrifmH- delibuto non pendeat in poſſeſum ex arbi- trio presbyterorum ; led ſimul fit femel cum baptifmo adminifretor . Tantundem eſt u legas femel, vel ſimul ; par enim eſt hoc loco utriufque verbi ſignificatio , ut reAe monuit Sirmondo- , quidquid argutetr Aurelius . Attamen, quomam ia illis novi decreti exordijs acci- dere poterat, ut caſu aliquo omitteretur in baatifmo chrifmati- unAio : ea de re cmunooendm epifeopum docent, quando ad contignandos infames accedit . Qpid ita t an ſt bapelaatum remittat ad mteſſas baptifmi, qui unAioſsem verticis omiffam prwtem, A ſic epifeo- po configuraadum, tradant ? Ludicrum faae IpeAculum, ut graviter animadverſit Sirmondu : cujus ne minima Juide* ſuſpecto ia verbis caaouis . Cur autem aaeandm ¶ epifeopuſde beccafa, febjeicturacaaaoe, teoſtaſſent ordinem dectmaeſa antecedit ratio ipſa decidend . Quip- pe moitus epſcopſM apud ſe arbitrabatur an duplici chrit- matio<* fungatur, una, qua vicemoaſſi* in baptifmo cere-

cérémonie impient, uageodo baptisatum ante coafir-
mationem; altera, quam in confirmatione ex tradi-
tione apofolice post impositionem manuum adhibeat.
Ac fare, si vilam fit epifeopo duplici illa chnfmati*
unAioe linere baptisatum, nihil obafiet myftheno vel
m* *frajaétmi laidaaa* illa chrifmatio, ut loquitur
canon, quia faperftaa non nocent: attamen chrifma-
tioem illam repetitam, neceffariam non elle docet
fynodo. ^Nntam, inquit, *thrifateti ipftu inter tmi-
hkl aiaifi are r/ intè St*. Id eft una eademque be-
nedictione ctmfeeratum eft chrifma, quo untuntur epi-
feopi & prebyteri: adeoque licet unAio in baptifma-
te fuerit omiffa, ex eo nullum fequitur damnum: cum
refarcitur copiofe in chrifmate contignatioi*. Potelt
aliu* quoque fenfu* ex illi* verbi* erui: nempe omne*,
qui chrifma adhibent, uoa folaque chrifmatione myf-
theriorum in baptifmo vel in confirmatione peragere fo-
lito: ideoque non cogi epifcopum ufi chrifmatione
repetita in confirmatione, ex eo quod vltio aut cafu
aliquo prebyter unAionem verticè omiferit in baptif-
mo. Ergo non neceffaria habetur repetita chrifmatio,
id eft iterata, A bi* a&a ab epifeopo.

Equidem certum eft, apud antiquo* in contignandi-
beptiari* eum ritum ufurpatum, ut epifeopi & manu-
illi* imponerent, A eorum fronte* chrifmate figarent,
telle Innocentio I. & eo vetuftiore Tertulliano, qui
egreffus « lavacro, & beoediAa anAione perunAi», ma-
num imponi ait invitantem Spiritum fanAum I libro

ae admabretur, at aaiata Spirit» illanaiaetar. Hu-
u myfterii in baptifmo executionem epifeopi* lingui-
lari iure vindicat Cypriano* epift. yj. ad Iubananum:
Quad naac iaafne apae n geritur, ut pat ta trilefa
baptizatur, prapafit etctefia efbmtur*, firperuqrfra*
calfores* & mner rwp*frereu», *Spritara lewhia* ta-
ffutuar*, (Tignara/e dmerafai em/eaMwator. Muto
Ambropum, Optatum, Auguftinum, Pacianum, qui
manuimpositionem cum chriGnit ab epifeopi* adhi-
bitam faille docet: *St promiffe facramentum iftud,
ebriatou», vel titer incaMam nomine fignificant*
quod abunde alii docuerint. Quire infignite locutu-
eft Hieronymus in dialogo adverfus* Luciteriano*: Afro
ahaa, inquit, *bare qfa titlafatma etafuttrbm, ut
od rat, fili laage ip wtrctfau arbrdar per prtSytra*.
*Aiaacaal baptizati /ret, tpttaptu ae lauaetleeta [auSi
Spiritu utmti] iufalttru fititrcit*. Quibat rebtit non
excludit chrifmati* contignationem, qua femper ad-
iunda erat huic manu* myftitioi: quaque ab eo ri-
tu, qui defcriptu* eft in Aftri apoftolorum cap. I. no-
men fampfit olim, non folum apud Latino*, fed etiam
apud Graco*: auAoritae dufta ex apoftolo, qui in
piftola ad Hebeaol cap. d. myfterium iftud contigna-
tionis vocat I *tettitrm* «. *». Hanc loquendi for-
mitm ufurpavit fynodre Niceoa cap. I. cum Novatia-
no*, five Catharo* lupici iubet, id eft
twpvtimfti*: *reui Mapienrn*, ut vertit Dionyfius
Lixigu*. Non me latet, quin Itatim leftori ludibrium
dabem, qui ex communi ooArorum hominum lenti-
tia, canore Nicano da recoocillatoria manu* imposi-
tione agi putabit: vel, ii emonfiore* auftiore* fequa-
tur, de ceremonia mera, *qtut* la fufcipiendi* iftn ha-
retici* preferipta fit a fynodo. Sed thrtaffe, feoten-
tiam meam illi probabo, fi ea qua fequuntur argu-
menta A veierum teftimonia expendat. In Novatia-
ni* fufcipiendi* duo quaedam praefcriptit fynodo* Ni-
cana, primo, ut feripto libello bcrefim efurent, fe-
cundo, ut manu* ei* imponatur. Primum erat illi
commune cum omnibu* haretici* fecundum vero (pe-
ciale illa erat, A Ariani, *A aliquot alii*, non au-
tem commune cum omnibu*, ut mox dicam. Ratio
difcrimrni hac eft, quod Novationi epifeopi a fe ba-
ptizati manu non imponerent, nec chrilma confer-
rent: unde aliis ad catholicam redeuntibu* tribuendum
cenfuit fynodu* quod omiffum fuerat ab harefi. Teftea
laudo idoneo* ne*ligentis Novatiaorum, hinc Pacia-
num epifcopum Barcinonenfem in Occidente, illiag
Theodoretum in Oriente. Qpippe Pacianum Novati-
no* hi* verbi* objurgat, epiftola tertia ad Symp. Kr-
/re pmi utOt Sfritat, fama wa cuderet *mfi r/ <
/re tteat) Theodoretu* vero lib. J. *keritttanat faMr*
rsm cap. g. obfervata prit* Navati procacia, qui fret
parti* aftecla* K«ep*ti: mox fiabjicit: T.«

He tree baptizaa / <AA-- thrifiaa re* pra-
M, faaprapr etl. g. uaria baref cirtfri ettlePa
iaafatuaar, laadafiaa patre taua# prateperaat.
Cummi iftum viti. Synodi Niceae in meate h-
bm», quo Novatiani manu imponendam efla decer-
mtur: cudoni vn. fecunde fynodi actamenice,
** quo trahitur vera explicatio fynodi Niceae. Qpoa
Comit. GeacraJ. Tem. XX.*

acaim ifta *lufcipi iubet* cum manuum impositione, ija
ungendi* *St lignando* chrifmate docet*, >>>><^w.c>
*<> ddpAa quoque facti illiu*rttu* formu-
la, /gares/sm dre *Spintai* /«uAt. Qjiare illud a(Icte-
re licet quod jam ptopofu, contignationem chrifmati*
diAam fuiffe ab antiqui* *aeaaal iiftitituu*. Ut dy-
cet etiam eximiu* Dionyfii Alexandrini locui, relatu*
ab Eufebio lib. j. c. a. quiait ex vetufta conluctudi-
ne bfteticoa fulcepto, abfque iterato baptifmo, fola
manuum impositiooe, *>* *rf /- ^., oñiq, i a**.
Quo nomine eam quoque fignificat Siriciu* epiftola ad
Himerium c. I. qua vetat Atiana* iterum biaptiari:
Qa<u., inquit, na/ esa* *Naooliaait, aliafaut bareticii*,
tient ie faada caafitatan effi, per mvecaioacm *falae*
fattifarnut Spirit» f *epitapali* *anui iaipottiane, catha-
hiniuu* caarvnm /actaeuM: quad tuae ler: *Orient Oc-
(u)idit*, id conflitutum fuerat ante Nicat-
nam fynodum in concilio Arelatenli I. c. i. quo cave-
tur ut heretici*, qui in Trinitate baptizati funt, ab
hereti redeuntibu*, aMan/ testu* *la>poaar*, «t acci-
3 *flant Spirit»* fanitu*. Idem omnino decrevit Inno-
centius I. de Novatiani* A Montanilibu*, in epiftola
ad Viaricum, A Leo I. in epiftola ad Ruficum. Porro
dubitandum non eft, quin unftio chrifmati*, ut
cum impositione manu* in Occidente adhiberetur m
batretici* fufcipiendi*: cum hanc formam fequebantur
Orienti* ecclefiae, quibu* in hoc more cum Occidente
conveniebat, teftes Siricio. Sed ne canieAura* adhibea-
mu* in re aperta, laudandum eft concilium Arelaten-
le II. habitum anno qj., quo ftatuatur in c. 16. *Pboli-
tuacu, jfvr Paullauijiat, /rind* fatruu* patata *Sapti-
zari afarter*. Et c. 17. *Baaafatef tite» e** ro/rm <r-
r> / ttenieatef, qv* fitat ^naaa tapizari i> Trinita-
te aanittaa> eji, β tateragati luea> aerata e> tat-
tarée cenfeff faeriat, tau> chrifmate C> atatat iatati
tieae i> etlrpa recipi afficit. Conflimerat quoque (y-
nodus Artueticni I. anno qqt. hretice» rcfipiernt
esa* *tbrt/aio* *if benedSiane caafaaari*. c. i. *H-erett-
tot ia taartt difenatie fafaat, p catbalit ete dederant,
β ttrpi epifcapal, a freptitit caa> obnfatete ttr benedi-
Sioae tinearit placat*. Ubi obferva indultum fuiffe
prebyteru contignationi* ulum: fed in mortia dilen-
mine, atque abiente epifeopo. Alioqui ju* iftud epi-
feopi refervatum eft, a quibu* loin heretici, citra
morbi caulam, chrifmate ungenti funt. Quod difcre-
notat Concilium Epavnenfe cap. id. *Prerfyrri/ propter
[alate>> a>] >er>al. paa> ia t>> Su aptaat, deperalit
fir decanbenlihu b^reticit, β β>vrrβ>] >T>> fabitan> pe-
taut, tbrifaune perau>tiituae jabwaire. Eaad aatet coa-
voartati, β [aal [aal, ab optaapa aavennt eapectadaa> .
Synodi indulgentia neceffaria fuit ad permittendam
presbyteri* hoc fpECIALI cafu contignationi* adhibiti-
onem: cum ordinario iure hoc minifterium ad epifeo-
pertineat, teftes lanoeatio I. Committi tamen aliquan-
do poffe prebyteri*, ex grati caufa, efu* executionem
a fammo pontifice docent theologo, exemplo Gregorii
I. erga pteibyteto* Sardinia*, libro a. epift. . quam vi-
ex eo loco vix confici paffit quod illi pertendunt: cum
potiua prebyteri* Sardinis cooceffum fit in fronte ba-
ptuato* ungere fpECIALI privilegio, non autem in ver-
tice, ut fotenne eft alibi, quam bapttrato* contigna-
re. Ceterum autorita* illa apoftolica* fedi vindicabi-
tur re&u*. exemplo fynodorum ptdifiatum: cum tan-
to potior fit illius potefta* fynodi* provincialibu*. Ad
?uam rem pertinere quoque poterit ecclw* Grec* con-
uetudo, que contignationi* adminiftrationem prethy-
trru l'm* iam ante Photii tempora permiffi: quod nec
a Romani* pontificibua, nec a concilio Florentino apud
Groco* damnatum eft: quia graviffimi* de cauti* nik-
nifterium illud prethytena committere potuerunt, con-
nivence ftilem apoflol. frde.*

fied ut redeam ad canonem vn. fynodi Nieeret, A
ad canonem vn. fynodi fecunde: *ex quibu** invicem
confunAi* aperte offenditur, manu* «mpotionem col-
latam faifie Novatiant* refipilcentibu*, cum chrifmetia
delibutione: neceffe eft ad extoiquendum leAoria af-
fenfum, ut horum quoque rituum (actorum conjun-
tionem falam a Greob probem, ut a Latmi- ufur-
patam fuiffe docui. Movet* enim in contrariam fen-
tentiam porter, quod perpetuo apud Greco*, tum re-
tere*, Cyrillum nempe, ChryMomum, Theodoretum,
Dionyfium, A cetero*, tum apud recentiore*, con-
gnationi* facramentum dicitne *zt>»p>>t l>f> p>ce>v*,
vix autem manu* impositi, preerqrem in fynodi Ni-
cene canore a nubi ammadyerlo, A ia epiftola Di-
nyfu Alexandrini apud Bufcum. Bxtat in bibliotheca
rggia, antiqua colleAio veteria cuiufdam theologi,
ante anno oAingento* confarcinata, ubi fufcipiendi-
rum hereticorum formula deferibitur, iuxta difcrimen
annotatum in facunda fynodo, cuje* verba referuntur
iifque fubjettur hrrefia ejurande medu*, f*errdo<e
concepte verbi* preunte. Qpo peraAo, fareide* ma-
num imponit heretico converti, aique prece recitat.
L 11 qui-

A4. In ultimo Occidente ponti* Mo nifi abiur-
dithe dMi oceftuqem aduocato *liber**, ut furuo*
Ponti liti* fci fidem Caritauiana ab ipli* Cooftanti
state amplexi*, apyruce congruit. Neftonano* ergo
per lolam protelfiuom leciendo* conlultatione re-
pendone docet Gregorius: ueque fiatpno iterato, ne-
que manu impolita, vel cbrdmat collate. Et ille qui
mede traditionem patrum laudat, quo ritum alium er-
t* Neftonano* non auBibeneui docebat. Sane x* ly-
nodu Niccna quidam iterum tingendi erant, ut Pau-
lainit canone xr*. Eunomiam, Montanarit*, atque
Sabellianu ecx lucinda lynono. Novatian* vero, po-
tillde piofefticm krypto datam, imponenda erat ma-
nui, cbnima adhibendum. Pqiuoi adijunx lucinda
lynodu*, Ananoe, Macedotuaui, Sabbanaoo*, Qgat*
toddecimano, fci Apoliioatiffal: e* illicet ratione,
quam ex Theouoreto protulim, qm* apud luo* poft
baptifmum non erant confignati. bictorianum m-
munile non potuit lucinda lynodu*, quaeabimate fia-
gnato* futile par effi, cum ima fide piofeftiofi *facta*
admittente Gregorio*, iuxta morem antiquu* — que
ac bloncpbylita, id eii Euiyichianu, unam profitent*:
naturam in Chrifto. Unde quique conficitor, chrifma-
tionem fci manu* impofitionem non ede nutum cre-
mum aut ufupratam m amiffionem haereticorum: allo*
qui erga Neltorioo* fci Muoophylita adhibita edet,
contra quam hatuati Gregonu*. Similia huc decreto
tradit uetuli illa quam laudau colleAio: Hocretur: *
V. l. e. XMB. ca. fa. et. ab. x. l. c. A. A. * r. mebfuntur. t. u.

CZ. Entpaciabimilii oportet coajcibere libella, (T barefin
 juam auabcualOizare, una rem Nr(er)io, Emtycbc, Diojce-
 r(C Srw~), ff m far fimlia jemiunt .o' caterat
 *naer Xrc(c)z, u' palHicillti fieri Junda commmnioli.
 Explication* botum canonum defundul, illud quo-
 que annotatione dignum duxi, quod Ordericu(fi Ivo
 de Turoenoli concilio ab Urbano poft Atvernenfe ha-
 bito tripcrlitrun. Hec funt Orderici veiba: Urbanus pa-
 p(e)s /e /uauicuit quadragesima Turom aliud lonclitim le-
 -MUI, & ea unde apud CUrmoanotem troyBaveri confir-
 mavit. In medio quadragesimr, baplicam S.Nicolai M-
 degavi dedicav-L O' privilegie apofahci fanoravit.
 Gofredum Martellum Mdegevom comitem fartata V-
 potiffate de viuculi liberal, quem Enite Kicfama junior
 frater ejus proditione cepert: dominum finogue fuum fa-
 nare prveiaaa apud Obinmoem caftrum fere jo. anni car-
 nis mancipaverat I vo Carnocnnli' cpucopul, de mo-
 nach'i Foilatenlibui loquena epiftola rpi. ait : Congre-
 tuatur je in concilio Trnwnje faite fr'euvaitat , ena-
 nieun ad iuftitiaanea trmiliv-infagven! dicant falte

Abio ut Claioloootana fynodo, Ulbanui ut i infili-
tuens ad civitatem Tuurooniem, Letuovicia 1^a contu-
lit, ubi natale Domini celebravit : dedicata quoque
fanai Martiani bafiuca, ut docent veteret illius mo-
nasterii charte. Unde corrigendut ad Berholdui, qui
docuit in chronico diem nativitatii^{is} domnicⁱ ab Urba-
no perAam Arelati. Veteri^{is} charte h^{oc} lubt verba :
OMnriu Urbaast Janje Hff^{is} ^{is} eulefas aaealfaca;
^{is} eaje Decembria X. Kalendas janearii, venit in fance-
tissimut Lemevicefensea, adfincant^{is} qth cam ea arttelcensea

retapée Lngdnæfna, demae ^tudebertai anbusiftafnt
Btturicnfā , deman Ornatu= artlefctipeu dardigale ^h,
damam Dagberut arcchiepfiefue Eilfrua, demam iaaserut
m. ejufnef Paataa = Paatuu anepioe = S. C.,
m. ejufnef Paataa = Paatuu anepioe = S. C.,
Kitmnnulfue, profuiqueugr Prrtagencn/ji/Katnald Mif,btum-
baudm epifeopum Lemevicund. Hl emæt, gel tume e Cbrī-
fa fua Dqmni nativatem celebravimut. Et tffe die natin-
= taue, dilufuto kom embnitu illiu amenet ad ecclefiām do-
mini Martiali ; & juper altar[e]o[n]gi falvaierit Mif/amde
luce cantavit : UT pffiermeam babitam ad populum,
correnatm ad Jedem fauH Stephant rediit. Die vero jenta
nativtpili , >< fiat dominica, iterum ad menafierium
foa & Martialu venit, Ugue diebm odo permanen eam
prafimi arcchiepfiefii Tr epifeip , fallicam regalem.
funa dytre memo» Ladoviu imperator filiiut Carali
Megat imperiali rura fundamentit confiraverot, fed polia
tam confignatioae igait, funa variu caffau nufualie-
te, & a domne Memor, abbate tunc hfinu loei , inie-
rim eaterline ad plenum reformati tr omata , epode-
lice audinentae jolemariter dedicavit n. Kalendat Janae-
r. Et tpe jigudem aquam benedinit, erebiepejom vero
inter= enterijufue bafflichem kom ipfa afua elpergen-
ter perlufirerjunt . Deinde ipfe demnai ppar.profr.it
mani-

¶ *altare, o "Na"* ¶ *drard* ¶ *lavit* ¶ *confrimare* ¶ *cr cle* ¶ *aath femaxit* ¶ *««««* ¶ *ruAWm* ¶ *III* ¶ *refinit* ¶ *ar me* ¶ *I- III- ahael Milata* ¶ *cmmtm* ¶ *IM* ¶ *rr* ¶ *fofeh amittiadne adtonU* ¶ *tf I* ¶ *It-tetae dlc* ¶ *ittma jHeaulem & celeirmi dedtinenti agi cmjHtalt*.

Concillii Nemaufenh, cuius «nemini inquit huius diei-
erionii» menno dierta habetur «n fragmento Flo-
ricenii biliuriae Franci», «44» ¶ *ai mearaataeu Dent-
ni Mirri. papa Urbanus la Gallat venit, coactatagee*
¶ *xxp* ¶ *ppu* ¶ *tfjitetarea- ef abbalae afiA Cla- ppo* ¶ *ppuM* ¶
¶ *incta Nwcaabilii telrbravit. I- Jtfaeti foseat ««* ¶
¶ *a. afid Nexa* ¶ *a* ¶ *aaa, ahad nagregavit la mente Jaiio*
¶ *can: illinat* Unde pate⁹ aham fuisse Nemaufeniem illam
lynodum aliquanto tempore post Tutioneaoi, qua ha-
bita fuerat diebus quadragesima. In aftii quoque re-
latis a Catello, *ta date* ¶ *o Totafaa* ¶ *efilcofo. C liifu* ¶
¶ *II. Item quamdam ecclesie lanrti Saturnini in hoc concil-
lio ab Urbano II. decifam futile testatur. Fge, fre-*
¶ *tui.* inquit, *la teactito Nernaa/mji, r- f»* ¶ *deoeinat fa-*
¶ *ta Urbanni frafaft, caaa amitti aliti iatrtat.*

APPENDIX ALTERA

Gabrielis Cossaktu S. J.

AD CONCILII CLAROMONTANI Binianam editionem.

E Dita bxc afyxe nexita, ÇM» ja Clanmontanxm
Lrbam JL cmciUxm attment: no» ornait caae
ne canenti qxidam ad not, fed eorum brevitarie qxa-
dem aervenerint. Sorxxe alifxot integre neoxrepra-
fintabimxt ex vetttfl» concilli bxjxf notitia, tpuun
timni cxm alii/ ftibxtdam ad eandem fmodxm jfe-
ifjnlibxti alterius affendiels loco fxbjicmuu.

NOTITIA CONCILII CLAROMONTANI ano. mxcv. ex Cncii Cameraril volumine MS.

MS *A* Dominic® incarnationis mxcv. Indid.
U⁷⁷.l. n. ¶ *xiv. Kal.Decembris, celebrata est apud*
Clarummontem Arverni® fynodus, prxlidente do-
mino Urbano Papa, confidentibus divertarum
provinciarum arehieplacapis numeroxu. cumepi-
feopis utxx. abbatibus innumeris.

I. Die igitur quarta de laicis fatta est quztio,
qui morientibus epifeopis, five aliis clericis, res
defun®orum invafas ecclefie® pauperibulqoe fur-
ripiunt. Contra quos commune totius concillii
anathema prolutum est, papa ipfo promuigante
fententiam.

Si quis post interdiâi prxfentis cogni-
tionem, epifeoporum, feu presbytero-
rum, aut aliorum clericorum res invafc-
rit, uique ad fatisfafâionem excommuni-
cetur. Epifeoporum vero deficientium res
per archipresbyterorum (eu archidiacono-
rum manus, aut fecundum iudicium mor-
tuorum, per ifporum falute in eleemo-
fynas difpenfeotur, aut fucceffori, qui fu-
turus est, referventur. Idipfum de pres-
byterorum feu clericorum aliorum rebus
per epifeopum, vel fupradiâas perfonas,
aut cui deficientes commilerint, fiat. Si
quis autem adverfus ifta przfumpferit,
anathema fit.

H.

Fade funt etiam in icqucnribus diebus qu®-
ftiones de clericis qui per Gallias, archiprabp-
terorum feu archidiaconorum & decanorum di-
gnitatibus utebantur, cum eorum aliqui in pri-
mo tantum gradu confinèrent. Prceptum ita-
que est.

Nullus epifeopus in ecclesia fua, nifi
Cenell. Central. Tom. XX.

diaconus (ic, archidiaconum conftituere;
nec archipresbyterutn, aut decanum, ntu
presbyter fit, ordinare praUumat. Quo
vero diftriâua teneatur, auâoritate apo-
ftolica prohibentes interdiciamus.

III.

Queftum eft fit de epifeopis qui altaria mona-
fterii* data frequenter redimi pecunia compelle,
banr. Decretum itaque eft.

Quia quidam hmoniacat pravtatis ra-
mus in Galliarum partibus jam diutius
inolevir, ut ecclesiae vel decimae, qux
vulgari vocabulo apud eos nuncupantur
altaria, monasterii* date, ia:pius ab epi-
lcopi* fub palliata avaritia vendantur:
mortuis nimirum, feu mutatis clericis,
quos perfonas vocant. Nos auâore Deo
venalitatem omnem tam ex rebus, quam
ex * minifteriis eccldefuticis propellentes,
hoc ulterius divina auâoritate prohibe-
mus. Sic dt praebendas omnes venundan-
das interdiciamus. Porro quzeumque al-
taria vel decimas, ab annis xxx. & fu-
pra hujufmodi redemptione monasteria
pollediffe nofcuntur, quiete deinceps &
fine moleftia qualibet eis pofSdenda fir-
mamus- falvo urique epifeoporum cenfu
annuo, quem ex eifdem altaribus habete
foliti (unr,

IV.

Sane qnia monachorum quidam epi-
copis fua * auferre contendunt: (latuimus
ne in parochialibus eccldefiis quas tenent,
abfque epifeoporum confilio presbyteros
collocent: fed epifcopi, parochix curam
cum abbatum confenfu facerdoti com-
mittant: ut ejuifmodi facerdotes de ple-
bis * quidem cura epifeopo rationem red-
dant; abbati vero pro rebus temporali-
bus ad monasterium pertinentibus debi-
tam fubjeâionem exhibeant: & lie cui-
que (ua jura ferventur.

V.

Confirmata funt in eodem concilio capitula
fuperionufi omnium conciliorum, qu® per eun-
dem papam, aut Mdphiz, aut Beneventi, aut
Troje, aut Placenti® celebrata funt.

VI.

Depofiti funt propter ordinationem infra an-
nos faâam epifcopi duoI Sed iidem ipfi, totius
concillii precibus, in fine lynodi reftituti: pro-
mittentibus omnibus epifeopis, ab hujufmodi or-
dinatione fe ulterius ceffaturos.

VII.

Lugdunenfi ecclefie® primatus reftitutuv eft fir-
per Lugdunefi, Senonenfem. Turonenicm,
Rotomagenicm provincias: Turonenfi metropoli,
citerioris Britanniae reftitutio * fatta eft.

VIII.

Tunc & expeditio faâa eft, dc conftituta eft
equitum dc pediuim ad Hierufalem & alias Afie
ecclefia* a Saracenorum poteftate eruendas: dc
in eorum bonis, ufque ad reditum, pax conti-
nua promulgata.

IX.

Et quia pleraque Galliarum regiones, alimen-
torum ioopta latorabaut: interdWum eft treviam
L.11 a ufque

¶ qeeGisa.

¶ .17»<.

¶ in» lweI

¶ Oratian.

¶ P»P«I

¶ .g.

¶ A.

¶ tan-Muif

¶ W nnf^i

ufque ad annos tres villanis & mercatoribus cite a continuam; militibus vero a quinta feria ufque ad dominicam per fingulas hebdomadas obfervendant; clericis autem & monachis, omnibus eque temporibus.* ac piimum peregrinis ad facra loca tendentibus.

NOTÆ GABR- COSS. S. J.

Notitiæ hujus exemplum ex Centii Camerarii volumine deferiptum, contulimus cum altero, quod jassa ediderat rx cod. Atuanenli vir eruditissimus St. Baluxius. Ind Aionem IV. habet exemplum neftrum, ea parte Balimano emendatus, quod tertiam notæ. Nam 8 Kalendis Septemb. jam inrhoata erat quarta Romano tuore, quem hic pontificius notarius proculdubio fervavit. Habitum elle IV. Kal. Decembr. ferunt multa— MSS. exemplaria: At Gc editum fupra. pag. «oT At " repugnat Britholdus afferens fynodum hanc. *odeva S. I&rttni congregatam cftit* Citen vulgo conlentiant. rontenit & hic Cencil codex, adferibens XIV. Kal. Det. que dies poli S. Martini fellum oAtva eft: conlentit A Chronicon Alberici, item & Belgicum, quod diev eundem affigunt: in eo tamen emendanda, quod d>em lun* fuiffe afferant. Nam eo anno dies XIV. Kal. Decemb. in diem dominicum incidit.

Vide narrationem fupra editam pat.d94.ex qua difcimus, natale apoltolorum Simonis & Jodar die dominica reicbiatum hoc anno fuiffe. ac proinde S. Martini fellum. ejufque oftavam. Tres enim illi dies in Romano Kalendano una eademque littera G. contignantur, quK anno mxcv. dominicalis erat. Et narratio altera pag. 696. affignat oAever S. Martini fuar tunc, inquit, *diel dominice celebrioret rddidit*. Qpod autem d>em notat. »v. Kal. Decemb. mendum certiffimilim. oftava enim S. Martini femper incidit in xiv. Kal. Docet narratio eadem, finem concilio impolitum fuiffe iv. Kal. Dec. docet quoque dilectatam ibidem effe conttoverfiam epifeoporum duorum, Lamberti ArrebatenGs, & Gualcheri Cameracenfis: atque hunc depositum ab omni epifeopali facerdotalique officio. Vide & Urbani epiftolam trigefimam feptimam appendicis, & quod adjeAum eft ad tertjam.

De premium, qui interfuerunt, numero non contentiunt autores. Generatam vocat fynodum Bertoldus: ad eam convemfle epifeopos pene tqtius orbis, exceptis Lotharinge, Alemannis, J& Hungaris, ait Chromcon S. Viftoris Virdunenfis. Qjr ifti potius ouam alii defideratentur, fchilmaGuiberti Antipape, & Henrici IV. Imp effectit.

Canones III. A IV. hujus codicil totidem verbis repetiti lunt iequenti Inno in concilio Nfmaufenfi, cujus primus canon ex duobus illis confectus eft. Quo ffitum, ur qui Nemaulenie concibum viderant, nihil autem ex Claromontano, *nifi fummas illas c&ftulo* lum fupra editas, etralle Gratianum crediderint. cumD tertium Canonem *c&at rx concilio Urbani*, . . . *bahto .Ai-vrmicr*. Sirmondus certe in Decreti libro qui mihi nunc prar manibus eft, emendaverat, fcnpteratque, *Nrmauh. Ad* quartum vero, em nihil mferipferat Gratianus. nifi Urbani elle, annotavit Sirmondut. *in concilio apud Nemaufum*. Vere id quidem. Sed ex Claromontano repetitum elle ignorabatur. Id vero ne in polierum nelciamus, hxc quam nunc edimus notitia prftiabit: Item & epiffolæ PafchaBs II. ad Ivonem At Ranulfum; & Eugenii II. ad monachos epifcopatus Narbociculis. Alterius eam pattern, quæ hoc concilium relpuit, alteram totam Balualo debemus.

Cenlus annuus, cujus in tertio canone mentio, rs eft, ut recte idem indicat, qui vocatur etiam cenfus fynodalis. Et favet Pafchalis fecundi epiftola, quam prius a Sirmondo luce donatam, ipfe aliquot verbis ampliozem edidit. In ca cum referat Pafchalis hanc canonis noftri partem. */alvo annuo ccis/v*, Atc. admo ner Baluxius bis vocibus *antulo ctnfn*, in Andegavenfi E codice fuperfcriptum elfe, *ijnodili*. Quis autem fynodallt ille cenlus? is omnino, qui in jutis pontificii libris lyuexlaticum feu cathedraticum vocatur, cujus nomine folidi duo epifcopis penGtati. Antiquum omnino jus, cum jam inde ab anno *ci xxii*. vetuerit Bracalente concilium, ne ab ecclefis quidquam epifeopua exigiet prxtr *bonorem catbedru* *ju'e*, *idf/ duoc fo* *Udoc*: nec antiquum minus cathedratici nomen, quippe quo utitur Pelagius Papa II. fi ejus eft quod a Gratiano rfsettur 10 q. 7. c. 4. GelaGo tributum ab Ivone. p. q. c. i fi. Hoc ipfum eft fynodum folvere, can. X. concilii Tolofani ann. .v. l. tvt. Sed aHus eft annuus cenfus olim ab epifcopis nonnullis contra fas exaAus: de quo vide pag. 906. epiftolam Goffridi Vindocinenfis, ad eamque Sirmondi notas; & nofttram, fi taxti elle duxeris. obfetvanticulain.

II.

EJUSDEM CONCILII CANONUM
Breviaria ex Willelmo Malmesburienfi,
& Matthxo Parifio.

Concilii Claromontani breviaria canonum, babes p. lto. ex codice Lamberti Atrebarenfis epifeopi, qui concilio interfuit. Habe At pag. 517. aliam eorum collectionem ex Belioioreftio. minoris quidem pendendam, fed tamen utilem: item & aliam pag. 114. ex Orderico Vitali, in qua typographi capitulum unum ex fecundo ac tertio conflarunt, & emiferuot quintum, poft lineam 17. reponendum his verbis.

Presbyter diaconus, fubdiaconus, vel canonicus, cujuslibet ordinis, carnali commercio non utatur.

Huc Ordericianæ prope germana eft altera apud Vilelmuni Malmesburienlem, de «effis regum Anglorum, l.b. 4. c. a. quam deicripfit Matthxus Pariffus ad ann. as. xcv. Ut autem emendatior hic prodiret; editionem alteram ex altera emendavi.

I.

Quod ecclesia Catholica fit in fide cafta, & ab omni lervitute feculari libera.

II.

Ut epifeopi, vel abbates, vel aliquis de clero aliquam ecclefiafticam dignitatem de manu principum, vel quorumlibet laicorum non accipiat.

Quod clericis in duabus ecclefis, vel civitatibus pnebendas non habeant.

IV.

Quod aliquis Gmul epifeopus & abbas effenon poffu.

V.

Quod ecdefiafticx dignitates a nullo vel emanantur, vel vendantur.

VI.

Quod nullus cujuslibet facri ordinis carnali commercio utatur.

VII.

Quod eis qui ignorantes canonum prohibitionem, canonicas emerunt, ignoicatur.

bccsficia

VIII.

Quod eis qui fcienter emptas a fe vel a parentibus poffederunt, auferantur.

IX.

Quod nemo laicorum a capite jejunii, nemo clericorum a quinquagefuna tdque in pafcha carnes comedat.

X.

Quod omni tempore primum jejunium quatuor temporum prima hebdomada quadragefunz fiat.

Quod ordines omni tempore vel in vefpere fabbati, vel perfeverante jejunio in Dominica celebrentur.

XII.

Ut in fabbato fando nonnifi poft horam noonam officium celebretur.

XIII.

Ut jejunium fecundum in hebdomada Pentecoftes celebretur.

XIV.

Quod ab adventu Domini ufque ad oâavas Epiphaniis, & a feptuagefima ufque ad oâavas Pencecoftis, At a quarta fêria occidente fole omni tempore, ufque ad fecundam feriam oriente fole, trevia Dei cuftodiatur.

XV.

Quod qui epifeopum ceperit, omnino exlex habeatur.

IV.

CANONES DECEM CLAROMONTANI!
concilii qui in fuperioribus colle&ionibus
non extant.

V«tu» membrana, quam pena» me habeo, concilii huius canone» liidem concepto» habet verbi», quibus Lambertina collea», fed non eodem ordine dilpoſito». Aa decem alios pretere», exterit permixtos cootmet? quorum aliqui omnino diverſi funt, alii latlem ex parte. Hot fubſidio.

1.

Ut nullus minifter ecclefie, presbyter, vel diaconus, vel iubdiaconus, uxorem habeat. Quod si quis faciens, facrificare przumat: ufque ad adventum Domini anathema permaneat.

11.

Ut nullus clericus ad sacerdotium ordinetur, nisi uni ecclesiae tantum dum vivat, famuletur, cui nominari attuleretur, quae ab eo pro meliori vel deteriori reliquit non perturbetur.

III.
Ut post obitum sacerdotis nullus laicus ufurpet
fibi bona illius, fedecclidic, cujus dum fuit fpon-
fus, obiit, remaneant: ut in illius locum fucce-
denti neceffaria praebeant. Nifi quod vivens pro
anima fua diftribuerit.

IV

Ut nullus clericus nifi unum altare, vel unam
praebendam, & ad ultimum, nifi unum tantum-
modo honorem in ecclēfia poffideat: fic tamen
ut remoto omni vicario, implemet ecclefia, cujus
beneficia tenet. deferviat.

M

V.
Ut nullus clericus causa potandi ad tabernas
accedat.

VI

VI.
Ut nullus laicus decimam possideat : sed eccle-
fix ejus lunt, deferviant.

III.

VII.
Ut nullus corpus Domini, oleum, ~~chrisma~~,
Lmihwum-al,n" ^yfn

Ut nullus epifeopus quicquam ad ecdefiam
pertinens vendat: fed ei, quem dignum judicave-
rit, gratis tribuat.

IX

IX.
Ut nullus clericus laicali fe patrocínio com-
mendet : quia abominabile eft, ut manus quæ
corpus Domini tra&ant, fic quod majus eft, con-
iiccant, inter manus homicidas fanguine plenas
fic polluantur.

Y

Ut nullus princeps capellamun habeat , nisi
quem fibi epifeopus fuus , aut archidiaconus ,
procuratorem animæ delcâum conftituat.

4010

E. V.

GOFFR.IDI ABBATIS VINDOCINENSIS
epistola ad Uigerium Andegavensem
episcopum .

De altarium redemptionibus vetitis in concilio
Claramontano.

Dmwy: *Viperio venerabili Andegavet^fi cfdcfcon. /c*

ter Gaffridtti diffret **Mas**, fairttem & diieflio-
tum /n Cbrifto.

Mihi diāum eft, quod in fynodo veftra de
me querimoniam feciftis. Sed miror fi ita
eft:

eft: non enim bonitatem veftram offendi in a
quo Si monafterium noftrum alodium beati Pe-
tri & *patrimonium*, de hi* quz multo tempore
pacifice polleerat, & apoftolica auctoritate fibi
fumata iunt, fine tudicio & audientia expolia-
tis; in hoc me peccare vel peccaffe non credo.
Si fanctorum Romanorum pontificum privilegia
vobis oblata ad videndum, videre noluitis: me-
rito culpari nec poffum, nec debeo. Si legatus
Romane ecclefie vobis praecepit, ut fedis apo-
stolicae privilegia debitam reverentiam exhibere-
tis, & icdderetis, quod nobis abftulerat veftra
fublimitas; fi ncuttum obkraviftis. inde noxam
numme contraxit noftrahumilitas. Annunciatis,
ut dicitur, presbyteris veftris, & perfonis eccle-
fiae veftrae, quod dominus papa Urbanus in Ar-
vernensi concilio praecepit, ut epifeopi annum
centum habeant a Monachis pro redemptione al-
tarum. Bene novit prudentia veftra, non elle
bonum, quod apoftolica fincrite diiponitur,
l'c contrarium predicate. Bone Domine, vos
illi: non aduiftis concilio, & ego interfui, qui
huius rei cognofco veritatem. Redemptionem ec-
clefiarum, que vulgari vocabulo altaria nuncupan-
tur, beatus vir ille fimoniacam pravitate voca-
vit, & apoftolica auctoritate damnavit. Illa ta-
men magica fle fimoniaca pecunia, aliquando m
triginta, aliquando vero in quadriaginta, alquan-
do vero in fexaginta annis folvebatur epifeopis.
Qui autem redemptionem altarium, quz in plu-
ribus annis non nifi lemper per vicarios fieri sole-
bat, h'rricim vocavit, & condemnavit: tub no-
mine annui cenfus pro redemptione vicariorum,
five altarium, annum pecuniam extorquere de-
docuit, non pncepfit, immo omnia quzeumque
abbates fle monachi in ecclefiis lub redemptione
rcariorum tenuerant: ut quiete & deinceps, fle
fine cujuslibet exactione pecuniarum poliderent, bea-
torum apoftolorum Petri fle Pauli auctoritate fir-
mavit. Nam fi in pluribus annis non nifi femel,
Ut didum eft, per vicarios pecunia pro altaribus
dabatur epifeopis, & pecuniam ipfam apoftolica
probatum fit auctoritate limoniacam efte; lingulis
annis epifeopis pio vicariis altarium pectumiamda-
re, quid eft aliud, quam pro plurimorum anno-
rum hmonia, per annos fingulos, lub nomine
annui cenfus, annum fimoniam exercere? Non
eft hoc doftrina Chriftianae fidelis, fed exaftio pe-
fima, quz fimoniam multiplicat, & fandz ec-
clefiae violat caftitatem. Pecunia itaque ab ec-
clefiis fub p'iliata cupiditate extorta, qua: redem-
ptio altarium dicitur, ab apoftolica fede damna-
ta, five per vicarios rarius, five pro vicariis fre-
quentius, lub qualicumque nomine vel occasione
extorqueatur, htoniaca pravitas efte nulla ratio-
ne dubitatur. Illa tamen gravior, quod izpius
agitur. Quapropter illam fpécialiter Ghnftianus
catholicus vitare, & epifeopus maxime deteftari
debet: ne fiat novit' error pelor priore. Semel,
bis, & ter, immo multipliciter vos rogavi
& monui, & adhuc, humilitate qua debeo &
poffum, diligenter rogo fit moneo, ut quz nobis
abftuliftis, non differat reddere veftra magnitu-
do. Alioquin quia veftra gravamina fratres no-
ftri diutius portare non poffunt, ipfi be nos cum
ipfis Romanam ecclefiam appellamus. licet eam,
& legatos fuos vos uepe contemptiflime minime du-
bitemus. Et ne ulterius de decreto vicariorum
dubitetis, illud vobis tranfcriptum minimus
Vale.

JACOBf SIRMONTI & J. NOTA ad Gofiridi epiftolam.

ure communi ecclefiae omni in epifeoporum funt
natione fle poieftate. Synodi Aurei, t.c. xtx. Ci-
bileoent* c. x. & paffim. Pierique autem ecclefiae vel
a te condita*, vel juri* fu*, monafteria* olim offere-
bant, ut m eorum ellent pofteftati. Quod quia fle
epifeoporum contentu fieri non poterat, epifeopi non-
nunquam ecclefiae* montehi* hac lege permittebant: ur
flati* anni*, quorietumque icilicet illarum v>caru,
feu perion*, ut vocabant, tmitarrntur, certam pecu-
niam rpfropo penderent, qu* redemptione altarium di-
cebatur. Hanc ut netariam fle fimoniacam interdixit
Uibanus in fynodo Atvernenfi. Pofit tynodum vero
fuerunt epifeopi qui pro redemptione illa, qu* multo-
rum annorum intervalli* behat. annui tentu* penfitat-
ionem exigerent. Quo e numero Ultenu* Andegavrn-
fi* hoc loco, fit Ivu Catnotanfi*, ac Rannulfu* Santon-
nenfi*: quo* eo nomine arguit Fafcbali* II, cuju* rh*
liter* exiant in cbattophylacio Vindocmenfi.
Pajeeahi efjcppni . fervorum Dti, vmeratolubui tftf-
taprr rlc>r Carnatrali, C7 Raauu/e Saatrna/ > lelulm
CT apo/Mtem betoedialiotteut.
/exta /anforma rcaawaa* ettSitttr new rgaia* veHt
eSe crcdintu qtd Mirnut metutt ecclitfct artUeli
viri epiftolice ftJti dtrela Jftr>e>trt. Ifji r'ua
Vrtueji teucibo defuti!-! : r* *.. fr^Uent fr>ktctge-
rt aet a rnewMmr' puga Vrbetto, (onjtititibat Gei-
lare* rfi/tofil, durcteat (B, alter'a. fa* ab ewtit
lrryut' tT Intra /a* vitararunt rdtxtitoea tealtajleria
teftigt mJcemar, tntete dftacipi, & Jrru etale/ha qua-
libet utaealterin iftit /ome ferutaeant. Salve utlaae
efjicefemm cejuu atuata - , farm rx ellom eltaribel be-
berc fol'ti /ont. Flw aalea. bete Jimpl-ateU iecengruti y,j,
4eflic>tatej InatAitn. & fer>ettamm rdturplieitaa a- w
/a>u. " " b> extorquere c>manrnt. Fcma> aperiet na/ n>c>c>,
b>detmetit T>rx>itit Indentate v>antet' /afa/Mcte ebvre
re. Pr>actitnaai erga, et Jecreteet illu4 eeuuna tenee-
ter integre: nec fuper illu4, qeicfueut niteriut pro eif-
deut eltaribel eegatit. Sane yned vetot dicimur, ir-
tern euefee G>Uarum epifcofit erga luerem licetcelam
mtma/nria prtittmtu ebleruendum. Dcrum Rauue tt.
Idui Martii. Ex hi* liter* Pafcbali*, fit ex Goffndi
vetbi* mtelligi licet, copifmodi fueit fynodicum Ur-
bani decretum de vicariis: quod haftenu* in lucem non
prodiit.
G. C. Prodiit autrm nunc fupra legifti in notitia ex
Cencio deferipta: & mox leget in Nemaufenli concil-
lio repetitum.

VI.

VARIA AD CONCILIUM CLAROMONTA- NUM A GENTENTIA.

I. Præter canone* fupr* edito*, certum eft promol-
gato* faillie multo m hac fynodo. Nam Placentino*
m ea confirmato*, Berthofdu* auAo eft. Ac non Pia-
centma cantum decreta, fed fle Melitana, fle Bane*
ventana, * Trojana, ibidem iterum edita fume difci-
mul ex capitulo r. nocit r ex Cencii Camerarii libro
pioduAc.
II. Edin funt ad lib. v>. de Concordia Cacerdoc. fle
imperii can. aliquot Claromontam, ex reteri cod.
MS. Petri de Marea. Er Claromontam funt certe,
cum io eo concilio promulgati fine. Sed, quod anno*
tarit eorum editor Meph. Biluxim V. Cl. Placentini
prtut quam Claromontam luerunt. Sunt enim illi ipfi,
qui editi funt in concilio Placentino hujus* an. fle fup.
totidem deferipri rerbu, p. Soi. quamquam non om-
ne*, fed priore* leptom, tum duodecimu*, fle decimu
tertiu*. quibo* adjeSu* eft ad caleem, oartu concil-
lu Meiftani. Qui cum fuum omne* locum m hoc ope-
re, nec rrocul remotum habeant: fupetfluum eflec eof-
dem buc netum referre.
III. Synodale* Urbani papae oratione* dua* hoc in
concilio habita*, alteram ex 'firtlelmi Tyrii hift. al-
teram ex Vaticano cod. MS. pofit Baronium Bimu* edi-
dit. Extant hic pag. Iip. fle Ia*. Aliam habet Willel-
mu* Malmethur. I. te. de gefli* regum Anglorum, cap.
n. aliam Robertu* monachu* lib. I hift. Hierofoly
mitanc : qua* non rera> Urbini oratione* puto, fed
declamatione* ad arbitrium iafita*. Legat cui vacuum
eft.

„ Utrunque igitur, inquit, ad concilium
„ Claromontanum convocamur : ubi Rodulfus
„ Turonensis archiepiscopus de nota excommu-
„ nicationis, quam pnedecessor ejus iuper nos
„ injussu injecerat, & ipso communicante A pa-
„ trocinante nobis Apostolico, publice confirma-
„ verat, proclamantibus nobis, a domno papa
„ appellatus, coram omni concilio sc excommu-
„ nicatos nos appellatū, inquantum reminis-
„ posset, denegavit. Quod tamen si ex ore eius
„ evaserat, pius ex commotione aut indignatione
„ animi, quam ex deliberatione procellerat. Cum
„ autem hoc adversus eum protestari, legi-
„ gitimarum perturbationum assensionem possemus,
„ quod id conciliis suis praedicaverat, & per to-
„ tam pene intinuerat Galliam: tamen falsitas
„ factum nobis esse, assensu omnium qui aderant
„ reputavimus. Et post nonnulla. Dominus papa
„ privilegium, quod nobis dederat, coram om-
„ nibus legi praecipit, concedens archiepiscopo
„ Turonensi Rodulfo & clero crus, ceterisque
„ qui fautores ejus esse volebant, immo & aliis,
„ ut si quid canonice posset, privilegio & au-
„ thoritati Romanae contradicerent. Cumque il-
„ li, quos causa gravabat, constanter oblatra-
„ rent, qui vero unum falebant, justitiae allien-
„ tirentur: dominus papa auctorizavit privilegium
„ nostrum: scilicet aut nullus episcoporum, ruxta
„ quod beatus Gregorius prohibet, in domo Ma-
„ joris monasterii publicam stationem celebrare
„ audeat propter fervorem Dei inquietudinem :
„ nullus episcoporum super dumum Majoris mo-
„ nasterii, aut super aliquem monachorum ejus,
„ ubicumque sit, intentare audeat excommuni-
„ cationem, preror Romanum pontificem, qui
„ eos in gremium paternitatis fux propter fupra-
„ didas necessitates tuendos & refrendos susci-
„ pit. Cetera vero ecclesiasticis disciplinae fra-
„ gmenta accipiant fratres ■ Turonensi archiepiscopo

[illegible]

E ffitod txamunicatet iltint nulla ouaorkote» fultit
fufepitit/, ff uod eji man/ impititum contempta
ordinationes ueftras ad libitum ueftrum aliunde pe-
titi/, m boc ff canonica traditioni/ inftituta cor-
ruptit/, ff exemplo reprobo grove fcondam «
Ecclefia generotit. Unda vos oniforitote apoftolica
camafeaeawtr ut b*c ff otio bujufmodi penitus re-
inquentes profato Epifeopo ueftra deinceps totius fn-
jeffhomt ff reverentit» debitum exhibeatit, fcientes
quoniam fi b*c querela ulterius ad not delata fue-
rit, diftriftam ut fe temeritat/ ueftr* pertinacia
vmditiam pvocabit. Ne autem inter utramque
Ecclefiam Magalonenlem & Anianenfem differ

prt APPENDIX AD CONCILIUM CLAROMONTANUM 9ri

6onii aut difeordix occafio ulla remaneret, Do* A lit, ab altero prohibebitur, etiamfi fe ei primum minus Papa Urbanus hanc definitionem feribi iuffit, feriptamque figillo apoftolice fedis firmavit. Datum apud Arverniam xiii. Kal. Decembris per manus Joannis S. R. E. Diaconi Cardinalis anno dominice incarnatidnis millefimo nonagefimo quinto, indidione tertia, anno pontificatus Ddftim Urbani Pape II. o&avo.

Afa concordia* mita m Conclut CUnmontJno inter Hngonem j^fattm CimiMtnjene Poninm Jlklatem Ctj* Dei.

N Overint omnes Ecclefie Dei fideles tam prx-
fentes quam potteri qualiter Dominus Hu-
so Abbas Quiniacenfis fit Dominus Pontius
bas Calx-Dei, fratrefque eorum in Claromont-
enft Concilio per manum Domini Papx Urbani
fecundi fit venerabilium Atchiepifcoporum Dom-
ni Hugonis Lugdunenfis fic Dorani Aldeberti Bi-
turicenfis aliorumque multorum religioforum vi-
rorum, fopita omni fimultate qux inter cos ex
quibufdam occafionibus emerferat, in pacem de
concordiam redierint. Scieodum eft itaque quia
Dominus Abbas Pontius fic fratres Calx Dei con-
cefferunt Domino Hugoni Abbati fic fratribus Clu-
niacenfibz Boortenfem inonasterium fic Ecclefiam
de Amberto, Ecclefiam quoque fanai Stephani
de Caâello, fit Ecclefiam Digncio, atque Eccle-
fiam de Colantia, Ecclefiamque de Vongejo. de
Ecclefiam de Prifcejo, atque Ecclefiam de Sni-
rejac, cum omnibus earum appendiculis, tam in
terris fic poffeffionibu-, quam in decimis efeterif-
que redditibus, & partem decimx de Ecclefia
Cofiaci, partem quoque decimx quam habebant
iu Ecclefia de Judxis, ut habeant deinceps hxc
omnia in perpetuum. E converfo Dominus Ab-
bas Quiniacenfis fic fratres ejus concefferunt Do-
mo Abbati Calx Dei fic fratribus ejus obedien-
tiam de Caftellione juxta caftrp Corriacum de
Ecclefiam de Cala Mediana cum omnibus ad eas
pertinentibus ut poffideant ea omnia in perpe-
tuum, ita tamen ut in Cala Mediana—habitan-
tes monachi prxter duos aut tres non habeantur,
habitantes autem in cartello >quod vocatur
Caftellutium habeant facultatem fepeliendi **velinDrit**,
cimitcrio capehx ipfius caftelli vel in Ecclefia de
Auzac, qux eft parochialis. Cetera vero omnia
qux eo die in quo hxc concordia faâa eft ali-
qua investitura tam fratres Cluniacenses quam
fratres Calx Dei tenebant finierunt fibi in per-
petua pace, nec fibi deinceps ea invicem Calum-
niabuntur. Convenerunt etiam inter fe ut qua-
cumque de extero terrx vel poffeffiones fibi da-
rentur ab illis qui eas aliqua investitura renerent,
fratres illi qui inde quaecunque donum fufeepe-
rint, eas fibi fine calumnia & queftione aliorum
habeant. In Ecclefiis vero acquirendis, quicun-
que eorum primum partem adipifei dono ejus qui
investitus eft poterit, tenebit eam in pace, nec
quilibet alterius congregationis vim aut calum-
ntam inferre poterit, nec acquirendi vel xdfifi-
candi Ecclefiam in ipfa parochia licentiam vel
facultatem habebit. Clericorum autem vel Mil-
litum quilibet in extremis pofitus, cuicumque loco
eorum fefe ad fepeliendtm deftinaverit, ibi fine
calumnia lepelfetur, & quicumque dederit locus
ipfe in pace retinebit, etiamfi fe vel fua prius
alteri parti devoverit; excepto quod fi aliqua a-
lius cum investitura primum dedit, non licebit ea
nifi ipsis qui inde imeffiti fuerant habere. Cupi-
entium venire ad monafticum ordinem & haui-
tum/nulli iulciendi aditus, quacunque ire ve-

Hit a»Ut Decretum pr» Ptce, ex MS. Excltta
Tttrvlu^tt a Mertent m Pom. iv. Anecdatmniti m
ludem editum m fane ntotam.

Ab-B

Hxc eft Pax, qux fuit confirmata per
Domnum Apoftolicum, & eos omnes epi-
feopos, qui *interfuerunt* Arvernenfi Conci-
lio, per Comitem Fulconem & per om-
nes Majores Terrx.

I.

In prinus fuit conftitutum, ut pax Domini te-
neretur ab occatu folis die 'S177^ 77.
Mercurii uique ad ie'.ptrtm,

ortum fobs die Lune; fit quicumque tter prxda-
ri aut hominem capere aut aliquid aliud facere
ante folis ortum die Lunse quia movebit fe in

Domini, omnia ledere oportebit. Si indie
C Mercunijbit fimilirer F^4TM^TM ^iud.malu^
faccre, fic non poterit pervenire ad receptaculum
fuum ante fobs occafum, omnia reddet.

11.

Qui in iſtis quatuor diebus hominem aut fe-
minam percuderit, feu vulneraverit, vel ceperit,
nifi fuper fe defendentem, pacem Domini viola-
bit. Si vero vocatus ab epifeopo, aut a mini-
ſtris ejus, infra feptem dies venerit, damnatum
tantum reſtituet; & fi non venerit infra feptem
dies, excommunicabitur, de poſt excommunica-
tionem reſtituet damnum ad iudicium curixepif
copi, fic epifeopo emendabit centum ſolidos.

Qui autem in pace Domini hominem occide-
rit, ſeptem annis erit exul a patriâ, nifi talem
pacem fecerit cum parentibus mortui, ut ipſi de-
precentur epifeopum pro eo, fit poſtea emendabit
triginta libras inter epifeopum fic comitem, fioc-
ciho faûa fuerit in receptaculis comicis.

IV.

Si mercatores venerint die in aliquo recepta-
culo, fic ibi manentes expeſtabunt pacem Do-
mini; fi quis illos, vel fua ibi ceperit, pacem Do-
mini violabit.

V.

Ecclefie cimiteria omnino funt in pace Do-
mini. Si quis novam munitionem in illis extraxe-
rit; poſtquam fuerit ſubmonitus ab epifeopo, fi
non deftruxerit, pacem Domini violabit; fic qui-
cumque eam dclcbat, nihil forisfaciet.

VI.

Boves, afini, vaccx, equi laborantes intra, fic
oves cum fuo genere omnibus diebus fint in pa-
ce. Prxpofiti majores villarum cum familia fua,
fic homines colligentes decimas, de bcftix fic vil-
lam cum domibus & omnibus qux in domo lunt,
omnino fint in pace. Quicumque illos ceperit,
feu occiderit, aut domos eorum fregerit, aut a-
liquid inde abſtraxcrit vel combuſierit, pacem
Domini violabit.

VII.

Canonici, clerici, monachi, atque presbyteri,
fit

»i; AD CONCILIUM CLAROMONTANUM. 9r4
& femme cum familiis filiis & peregrinis, omni-Amittant io captione in Caftro-novo , fit in cir-
bus diebus fini in pace.

VIII.
A die Dominica, in qua cantatur *
A longe ulque in ofiavas Epiphanie ; & a die ,
que dicitur caput jejunii ulque in oAavas Pente-
coftes , erit continuatim pax Domini . Si quis.
barqnum comitis forisfecerit ei ; clamorem fa-
ciet ad archiepifcopum antequam vadat fuper il-
lum cum exercitu ; dc fi voluerit venire., fidvo
conducta , per ammonitionem archiepifcopi ad
curiam fuam ; reAitudinem accipiet comes ab eo
judicio archiepifcopi : & il noluerit venire , & po-
ftea comes eat cum exercitu fupereum ; non vio-
labit pacem . & potquam redierit, tenebit pacem
alter aduerfus alterum.

IX.
Hoc eft etiam in pace Domini , quod fi quis
baronum violaverit Domini pacem , Comes &
omnes alii eant fuper eum, fi archiepifcopus eoa
fubmonuerit , & hoc fiduciauit archiepifcopus dt
comes, & omnes alii.

X.
Confirmatum etiam in hac pace , ut omnes
barones dt prepofti Comitis bis in anno, id eft
ad caput jejunii , de ad oAavas Pentecoftes fe

fate, fit erunt ibi per tres dies: fit fi interim fa-
Aus filierit clamor de eis de pace Domini , non
exibunt inde donec emendaverint . Et fi fine @-
mendatione exierint, pacem Domini violabunt.

XI.
Si mercatores tranficrint per iftam terram, dc
non reddiderint pedagium 2c teloneatum, fi po-
tuerint jurare , quod non fcirent confuetudinem
iftius redditus -, reddent cum lxxaginta iblidis ,
neque ab eis amplius exigetur.

XII.
Conftitutum eft etiam de omnibus Turonenfi-
bus receptaculis, vel munitionibus, quod illud re-
ceptaculum vel munitio, unde violator pacismo-
Bverit, pacem Domini violatam emendaverit. Et
ideo fi quis tyrannus vel aliquis alter maleficus,
non audens de fuo receptaculo trugam Domini
violare , ad aliud receptaculum fe tranftulerit,
atque inde pacem Domini violaverit ; nunquam
in fuo receptaculo recipiatur, donec fatifadurus
afflittat, dc de pacis violatione quod decretum eft,
faciet; dc fi ante emendationem receptus fuerit,
illud receptaculum pacem Domini emendabit .
Hec pax durabit ulque ad Pentecoftem , dc de
Pentecofte ulque ad tres annos.

Æ°r,C® AD CONCILIUM CLAR OMO N T A N U M eİE, Mft.

Ab Urbano papa II. anno 1095. celebratum.

ADDITIO.

Supl M.,G
o1lp.,».
D E Claramontano concilio fatis multi allatafuntC
In medium a Labico, & Peneto illini odito-
re, ut nulla fupertffe cenferi potuerint, qua operam
hanc noftam expofitlent. Adhuc tamen mmxila le-
genti occurrerunt, qua hic prateriffie pigeret. Pri-
mo igitur effert feje canon, quem cx decretis Cla-
ramontenfis concilii laudat Lambcrtui Atrebatenfi/
in regiftro eptetolarum epift. 70. ad Mauafiem Re-
menfem apud Baluzium Mifcellax. lib. 5. pag. J18.
Succedit charta quadam a MabilMo AmuU. O. S.
B. tom. IK. num. 25. vulgata, i» qua de excom-
municatione in pervafortm quemdam ecclefia S. Flori
a Cixmoceq/ibxi poffeffa, cui tf alteram adjim-
ximus chartam apud eundem Mahillonium torn. V.
num. 39. appendici/ de controverfia cum Arcbimbal-
do V. Domino Borbonenfi, tf monachii SUViniacen-
fibus in eodem concilio difcuffa . Ac tandem literal
damus Urbani II. rx eadem ftnodo feriptat ad Be-
rengerxm abbatem S. Laurentii Lmdieqfu , rj qui-
bus delato a fe in concilio anathemate adverfut
Orbertum Leodientis epifeopatur ixvaforem certiozem
i.lum facit. Hanc eptfelam eruimus ex CollcH. Mo-
nam. Marttnii tom.I. par. 553. eamque datam eu
concilio Claramontano cenfet idem Martene torn. K.
in adxot. ad bctoriam monafterii S. Laurentii pag.
1075.

EX DECRETIS CLAROMONTENSIS GONCILII.

Si quia epifeoporum coeperit vel iacar*
ceraverit perpetue infamie fubjaceat, al-
terius arma non exerceat} & clamatum
eft ab omnibus: fiat.

Quoad canonem XXXI. hujus concilii aliter ille
leietur in afflis Labhei . aliter ven apud Gratia-
fioncil. General. Tom. XX.

«aw, ut idem Labbeut notât; cui leHioni Gratia-
ni auHoritatem conciliat epiftola Patcbalis II. papa
ai foeetem Carnotenfem (Gall. Cbrift. torn. KIII,
nov. edit. pag- 307. append.) qui tamen aliquanto
aliter at Gratianut e.tmdem canonem effert. Enver,
ba ejus qui pariter epifeoporum concilio pratentium
numerus aliter definit, ac extat in cod. Lamberti
Atrebateqfil, de quo Lahbcus.

Omnium fiquidem epifeoporum, clericorumque
rebus provifum eft, cum in Arvernenfi concilio
confidentibus archiepifcopis duodecim, epifcopis
81. a Domino prsdeceffore noftro beate memo-
riae Urbano filliwriter eft ftatutum:

Si quia epifeoporum feu presbyterorum
ut aliorum clericorum deficientium-***^^
res invaferit ufque ad fatiafadionem ex-
communicetur. '***'..

EX CHARTA DE ECCLESIA S. FLORI.

Qpam ob caufam domnus Srephanus tunc S.
Flori prior compulfus eft ante Dominum Urba-
num papam in Qaromontenfi concilio de prae-
Ao Bernardo Gcraldi dt filiis ejus querimoniam
E facere . Quos Dominus Urbanus papa de hac cau-
fa in ipfo concilio publice excommunicavit, do-
nec prediAam ecclefiam monachis & Flori libe-
ram dc quietam dimitterent dcc.

EX PLACITO INTER ARCHIMBALDUM P.

Dominum Bordoneufem tf monachos Silvuiacenu
tempore S. Hufftms.

G Um nequAquam fui promiffi memor (Archim-
baldus) ea qux promiferat irrumpere copifi
Mmm fet,

Pa» fet, prtvider* domnus abba* jam jamque, ut iu
dicam H. Bttrm Rmpabltcm klberfalkm, & vlt
ANNO ribus tam immani fe obijciens periculo in illa
CHKisTi magna fynodo qua apud Arvernensem celebrata
**** eft civitatem, Domini pape auribus haec intima-
vit. At vero idem papa ut femper paratus erat
enudbus jam difti patris obtemperare votis, evo-
cato ad concilium Archimbaldo ad hoc coegit,
Ut promitteret fe iuxta confilium archiepifcopi
Bitaricenfis & epifeopi Anicienfis, Guilklmiquo-
que de Bafia Ac aliorum quorundam nobilium
virorum eunda prave a fe contra Dominum ab-
batem gefla emendaturum.

EPisROLA VRBAHI II. rID BERENGERV

^bbetnt S. laerntü Lttaieafii.

1'rknuu tpjnpptt ferw fervere» Dti likil» in
Cbrjib fratri Btrngm (a? Mati fabtte» & ape-
Hohaan bmoifkunt.

G Ratias agimus Deo pro vobis in gratia Dei
qu* data eft vobis, qui in hoc malo tem-
pore, cum omnis pene Gallia erroris caligine
cet immerfa oculos tneitis vefre ad cognitio-
nem veritatis illuminavit, ut ad amorem iufti-
tic, & catholice fidei defenfionem, igne fui spi-
ritus cor veftrm accendat. Gratias iui qui vos
pneclaro calice gratie fus inebriavit, Ac fpiritum
Domini in ratione veftra ferventem ad toleran-
tiam multiplicis injurie paratum reddidit, Ac ad
perferendos labores & pericula pro defenfione ve-
ritatis excitavit. Quod Dei munus ipcciale efle
non dubitamus, qui provida diipenfationis fu*
gratia eledos fuos perfecutionis tempore utiliter
probat Ac difcutit; fed ne penitus aberrrent, aut
labefadati funditus dejiciantur, potentia virtutis
fixe fuftentat, ut ad omnia propter fe fuftinen-
da paratiores fiant, fortiores excitat, antehac
ut pro certo compertum habemus, aliis pro de-
fenfioe veritatis Ac iuftiti* laborantibus, cum
omni oflikio caritatis fubvenire folcbat, & cum
magna cordis ictitia, Ac vultus hilaritate, fan-
dorum neceffitati fupra vires veftra* miniftrare,
funoniacos, Ac Wibertiftas, novos cecetefis ho-
ftes, validis verborum jacuit* impetere, & nu-
tantem rationis eorum murum ariete fidei pulfa-
re, Ac athletas Dei, qui in acie chriftian* reli-
gionis defecerant, confortare. Nunc ergo devo-
tionem veftram pietas divina infpexit, Ac tan-
dem majestas excelfa dignatur ut pro eo patia-
mini, qui pro veftra gloria crucis ignominiam
ferre non erubuit. Huic tanto celefti* grati-
beneficio prudentia veftra debet respondere ali-
quid, Accalice falutari gratanter acceprogloriam
Ac honorem xtemi regis quaerere, Ac in omni vi-
t* veftra* flatu nomen ejus, qui vobis tribuit in-
telledum, invocare, laudare, benedicere Ac ma-
gnificarc. Nec damna rerum temporalium vos de-
bent movere, neque quod H. (f) homo chriftia-
n* pacis everfor Ac ecclefiarum facrilegus vendi-

tor, Romani imperii deftnaor, haeticorum au*
fipr ^cdefimfor» <fe ecdefia veftra per fatel-

litem fuum Obertum (c) epifeopum expulit, cu-
rare. Nam fi patrem familias Beelxchuch invo-
cavit, quanto magis domefticos eius? Si Roma*
tue fande Ac apoftolic* ecdefie fimctas manus
intulit, mirum vobis videtur, fi ufque ad vos
gladius infani* ejus pervenit. Sifacerdorem fu-
mum, cui omnipotens Dominus per Ferrum fin-
gulari privilegio poteftatem aperiendi Ac clauden-
di quibus voluerit januas ctrlctis regni dono de-
dit, de cathedra pontificali tyrannice exturbavit,
& pro eo flatuam auream in loco fanão erexit,
& ad adorandum eos, quos poteft cogit: turba-
mini quod vos violenter expulit, & in loco ve-
ftro fiaile & conflatile idolum abhominatioois
collocari fecit. Immo potius gaudete, quia Deus
laborum fandorum fuorum confortem voa vult
eflc. Si rapinam bonorum temporalium pro Chri-
flo tene non vultis. quomodo mortis afperita-
tem pro chriftiana veritate fiaftincere gauderetis?
Credo quod voluntas Dei eft, immo*divin*tro-
pitationis opus, ut aliqua vis humana fodiun-
ja- illam maledidionis Ac nequitiie vos compellat e-
xire, de iuftus Loth pereat cumin iuftis, nefan-
Aitatis vefre speculum admittat quicquam con-
tagionis ex cohabitatioe malitias circumflantis.
Quis enim murus ftaret Incoacufliu, que mens
immobilis in fua firmitate permaneret, ubicrafti
fues grunnirent affidue, um innocenti* veftra
Cimplctitatem turba malignantium obfederet? O-
bertus Antichrifti fignifer, fathanst jumentum,
perfidit* Simonis manifeftu fedator, apoftobeo-
rum judiciorum contemtor, ecclefii* quantum in
lpfb eft conculcator, ecclefiarum mias in fuam
perditionem temerarius emtor invaut, predo &
deftroftor & prophani* venditor num minus in-
tonaret, nunc diabolicis blandimentis afturi* ca-
put veftri rigoris incurvare contenderet. Qietn
Doa ex decreto concilii a nobis dupct afti dam-
natum auãoritate Dei At B. Petri, Ac fanãa
Roman* ecclefie, cui aufpice Deo defervio,
Djam excommtnicavimus, Ac cum fuo Viberto
beftia terribili Ac varia, qu* afcendit de mari,
Ac facit bellum cum fanftis, quam adorant, quo-
rum non funt nomina fcripta in libro vita «a-
gni, portionem malediftkmis ei dedimus pro eo
quod fimoniacus eft, & epifeopatum data petu-
nia ufurpavit. Ac quia vos iniufte de loco veftro
ex pracepto lui regis expulit, Ac cum qui pro-
pter contumaciam Ac foobedientiam publico judi-
cio abjudicatus Ac condemnatus erat, accepta ab
eo pecunia fuppoftit Ac quia cuidam Lupo (<0
Ac fimoniaca nscresi, Ac aliis capitalibus culpis
publice Ac iufte damnato manus impofuit. Simi-
liter Ac illum ecclefii* prophanum pervaforem
damnavimus, Ac excommunicavimus Woflxxfo-
nem, quia fimoniace ac tyrannica poteftate per
male acquifitam pecuniam abbatem veftram, Ac
locum unde per tñfoicntiam fuam, ficut diabo-
lus de celo deciderat invafit (r) Ac cum eo om-

ANNO
CHRISTI
>>>>

f a) Beringsru* ex prier And* sienfi* moufterii S. Aoberti faftiu primu* prior S. Lsrentii Ltodierô* d<in-
4« *bbu creatu*, in locum Voolbodon* abbatis ab Henrico epifeopo «epofiti oamiam fratrum fuffraju* fnScAua
eft anno loiff. MARTENE

(S) Henricu* IV. rex Ramanorotn bujua nomini* HI. imperator, qui Icbilma in ecclefia falcitavit, infedem
fanSi Petri fiiblimaio Veiberto, & exturbato Gtejorio VII. fanAiflimo. MARTENE

(c) Othenu* Leodienfi* S. Cruci* pefpoititu defunAu* anno icpo. Henrico epifeopo, adlennicuae retem con-
fudit, At magna pecunia epifeopatum ab eo comparavit, qui ftacim Bertnaerum abbatem expulit, At Vvolbodo-
nem reftituit, uti feribit author comvua hiftori* S. Huberti. MARTENE

/tl) Sive Lupeni abbati Trudoenfi qui ab Henrico Leodienfi pulu* fua dignitate fuerat. Vide chron. Tröd-
Spicilep. to. 7. MARTENE

(r) Hinc de eo antiquo* anAor hlftoria & L. Laurentii a nobis edendu* (edidit to. IV. Vet. Monum.) «r-
nwam, inquit, ma/tam e etertetoriini buftu peine mersa ertfpit, fee de tuleia ita prjehtitrl: Cfofr 'p/e
rr* trecenta: atertee Mzil. Oterlm eeie» neuperne» Mc partia» ettrpit. MARTENE

... -quoque quibus ipsis oblationes fidelium res eccl-
 A.I.K.T.I. pnedida divinis uibus tradita vel vendi-
 •MF• d'l .** . ' ? . * » cutn - g " @ * » fanâs

ecclési apostolica auctoritate pellimus, anathe-
 matizamus, damnamus, de sacri legibus iudicamus,
 usque dum sua ecclesia restituatur. Vos autem,
 frater carissime, gaudete, quia rex Israel filium
 suum vult siaper numina Babylonis federe de fle-
 re, de ad reditum in terram promissionis Uero
 cordis affeâu fufpirare, non in ipsis fluminibus
 de studiis feculanbus implicitum interire. Sum-
 ma nostre voluntatis est, ut teneat prudentia ve-
 ftra quod ratio perfidatet, scriptura divina testat-
 ur, fanda religionis ordo requirit, martyrum
 sanguis infinuât, mater nostra, sancta scilicet ec-
 clesia precipit, de commendat. Veritas ipfa, ut
 ad veritatem nos converteret, mori voluit, ni-
 hilque animas nostras, nisi sola veritas a poco
 flate Diaboli liberabit. Salutant vos in Christo,
 & qui vobiscum sunt fratres vestros in preferri
 nobifeum congregati episcopi, clerici, abbates,
 & monachi, ut memoriam nostri in vestris fim-
 ftis orationibus habeatis, ut pro pace nostra, &
 fanâ* ecclesie eum qui natus pacem terris at-
 tulit, quique suo sanguine eam sibi desponavit,
 rogetis suppliciter exoramus. Carissimus filius no-
 fter Gerbertus, harum literarum gerulus, quan-
 do, ubi, quomodo, cum quibus ad nos sine im-
 pedimento Sathane venire possitis, iâcreto ind-
 cabit vobis. Bene valete.

Ad hoc ipsum concilium pertinet sequens synodica a-
 ppeo Baluxim MtfceUxx. tom. VJ. pag. 375.

Urbanus episcopus ferveat fervorem Dei universis i-
 clero & populo Comeracensi salutem & apostoli-
 cam benedictionem.

IN concilio apud Clarum montem Arverni ce-
 lebrato cum pro electione dilecti filii nostri
 Manasses de item Gualcherii a vobis facta quod
 ftio habita, de diligenti fuisset investigatione tra-
 âata, patuit Manastem quidem a vobis canonice
 deâum, Gualcherium vero contra sanctorum cano-
 norum auctoritatem in vestram se ecclesiam in-
 trufic. Totius igitur concilii iudicio placuit Gu-
 alcherium quidem, tanquam invaforem a vestra
 ecclesia propellendum, Manastem vero electioni
 fur de ecclesiâ vestrâ restituendum. Gualcherius
 itaque fu* confeienti* male fidens, de iustitiâ
 fententiam audire permetuens, concilio se sub-
 traxit. Tertio igitur evocatum cum omnino sub-
 terfugisset, nos ejus fugam pro confeitione ha-
 bentes, fecundum universalem concilii fententiam
 ex fendorum canonum auctoritate prolatam ab
 omni episcopali ordine depofuimus, de Manastem
 deâioat fu* de vestrâ ecclésiâ restituimus, col-
 laudantibus, & corroborantibus tam metropolita-
 sto vestro Remensi antistite, quam de univerfis
 ejusdem metropolis fuftraganeis. Nunc vos literis
 prarientibus commonemus, de apostolica auctori-
 tate praecipimus, ne Gualcherium ulterius recipere
 priefumatis, Manastem autem tanquam vestro
 vere catholico episcopo obedientiam plenius im-
 pendatis. Neque voa lateat Gualcherium anathe-
 mati esse fubieâum, si se ulterius de ecclesiâ
 vestrâ prclatione profana pñefumptione intromit-
 tere tentaverit. Si quis igitur deinceps his decre-
 torum nostrorum pneceptis contraire pñefumpfe-
 rit, omnipotens Dei, de apostolorum ejus indi-
 gationem inveniet de ultionis apostolicæ gladio
 ferietur. Omnes autem qui Guakherio fidelita-
 Comil, General. Tom. XX.

Item juraverunt, ab ejusdem sacramenti vincula
 apostolica auctoritate abfolvimus. Data apud Ar-
 verniam II. Kal. Decembris.

Petremo additamentum baud contemnendum ad
 concilii hujus probet admittit quodam super-
 eAdita « veteri quodam feriptore in cod. Mû. de-
 creti a Gratiano cmgesti, y » codex, feculi, xt
 conjicio XII. exuentis, in btoitotbeca PP. congrega-
 tionis Matris Dti Lacets fervatur. Ite an ibi
 ligo.

Item Albino. Congregato apud Qaromonren-
 fem urbem multorum coepiscoporum synodali
 conventu propofita est nobis aquibufdam questio
 de ecclesiis vel ecclesiasticis progreflionibus acle-
 ricis. vel monachis usque in presentiarum incon-
 fultis epifeopis acquiritis. Nos autem ufi fanio-
 rom confilio eorum condescendentes provi-
 dentefque ecclesiâ scandali peri-
 culo hujusmodi, quod non poterat procedere a-
 postolica auctoritate decrevimus, ut ea quae a cle-
 ricis, vd monachis a quibufcumque petitionis pro-
 ut potuerint uique hodie fuerint acquitta, rata pro-
 bentur, de inconcussa permaneant, hoc tamen te-
 nore, ne in posterum epifeopis inconculta talia
 pñefumant. Kota ad cauf. 16. qu. 6.

Poffremar omnium fxbjicio charter geminat vul-
 gatas a noviffimis Gallia Chriftiana editoribus eru-
 ditis U appendice htrumentarum tom. II. /Mg. 449.
 quorum prior est epiftola Ademari Englijmefit epi-
 scopi, altera a Sanctis Petro & Paulis apud Romam ex-
 alterem vero e concilio dedit Pontifex Ur-
 banni II. ad canonicos Sngoliffmenfes, qua largatio-
 nem ipsis ab epifeopo fito faQam ratam bebet.

HOEME&I ENGOLISMENSIS

Ad Urbanum Papam II. Epiftola.

Domino papa Urbano Engplimtrfs ecclesia facerder
 indigmu Ademaru Jalutem & debitam
 obedientiam.

Quoniam Arvernus, ubi me vocastis, pater re-
 verende, adde non possiun, graviter tole-
 re, adsum tamen prestans spiritu, per omnia
 mandatis vestris obediturus, quem gravis incom-
 moditas a vestris modo defraudat jucundis obtu-
 tibus. Ut enim verum fatear, pñeter illa que
 circa nos sunt quotidiana bellorum incommoda,
 tanta me corporis infirma affectu imbecillitas, as-
 tatis ingravefeens ponderavit antiquitas, ut equi-
 tandi laborem amnerim, ipfa vita pene mihi fit
 oneri. Excusatam igitur habeat gravedinem imo
 impossibilitatem meam vestra paternitas, de com-
 patiatu pedibus vestris profrato feni diferetionis
 apostolice manfueti caritas. Prererea unum quid,
 domine mi vestrâ fuggero paternitati, quem ut
 dignum est, favoralts ex hilarate vifitatione ref-
 ceptionis. In ecclesia mihi commiffa pmpofitu-
 ra quadam fuit, quâ ab antiquo deper pretium,
 de per ambitionem acquirebatur, de quasi jure
 hereditario poffidebatur. Hanc quoniam prece-
 ptis vestris, utpote canonicis obedire vokkam,
 in communes ulus canonicorum nostrorum, Deo
 gratias, in commune viventium, in perpetuum
 profutura transfundens attribui. Et ne de ortero
 cis auferatur, feripto de excommunicationis no-
 ftrix officio confirmavi. Supplico igitur paterni-
 tati vestrâ ut particeps fitis ejusdem deomofin*
 ut super inquietatores, si qui emerferint, gla-
 dium Sancti Petri extendatis de tuitione vestra
 ecclesiam Engoliffinenfem laetificetis, & refpectu
 apostolico, quod canonice petimus corroboratis.
 Mmm 2 Oran-

CONCILIIUM JESSEJVK ,XO
Orantem pro nobis paternitatem vestram Domini A diftrahatur, nulla unquam vel confanguinitatis vel successione occasione fratrum communiter in Engolimenfis ecclesia viventium gubernationi de vidui subtrahatur; ita ut, nec episcoporum Engolimenfium alicui liceat illius villae, seu praepositurae redditus in usus alios vendicare, fed tam ipse, quam caetera quae iuste hodie possidentis, de quibusque vel de annulis recuperare, vel aliunde legitime poteritis acquirere, vobis vestrisque successoribus in communi vita permanentibus integra semper & illibata permaneant. Si quis vero constitutioni huic & decreto nosse auctoritatis pertinaciter contraire temptaverit, per conventientes inducias monitus, nisi satisfactione congrua emendaverit, S. Spiritus gladio & apostolica diffinitione ultione percussatur. Data apud Clarum montem Arvernac XI. Kalen. Decemb. per manum Johannis S. R. E. diaconi cardin. indift. III. arm. Dom. MXXVI pontif. domini Urbani II. P. P. VIII.

CHHISTI URBANI II. PAPAE EPISTOLA

Ad canonicos Engolimenfes, quae praepositurae de Juliano attributionem ipsis ab Ademaro faciam confirmat.

Urbani episcopus fervens fervorum Dei dilectis filiis Engolimenfis ecclesiae salutem & apostolicam benedictionem.

Officii nostri nos hortatur auctoritas pro clericali statu sollicitos esse, & quae recte statuta sunt stabilire. Illam igitur constitutionem quam venerabilis frater noster Ademarus episcopus de praepositura illa constituit, quae est in villa Juliano in pago Sanctonensi nos litterarum praesentium auctoritate firmamus. Confirmamus enim ut praepositura eadem nulla unquam venalitate

CONCILIIUM ANGLICANUM

In causa Urbani papae celebratum anno Domini Mxcv.

Quid sit in hac synodo, Edincrus ad Urbani papae praecipere illi se obedituros negant. Episcopi itaque omnes qui adfuerunt, Rosenfeldo excepto, aut uno aut alio modo debitam illi subjectionem & obedientiam abnegant. Rex etiam ipse eundem ex confidentiam & securitatem sui in omnibus admittit: nec se illum pro archiepiscopo vel patre amplius habiturum jurat, nisi ipse vicario B. Petri se ulterius obediturum statim denegat. Tres dies in isto negotio clamoribus in Anselmum & contumelias gravidi expensis sunt, & tandem in hoc quem dixi fine converti sunt: Tunc Anselmus in suo proposito constans, per internuntium, conductum a rege postulat, quod princeps decessat. Quod principes mandant fore dignoscere, pro restituenda pace inducias utrinque usque ad pentecosten dari precantur, sit obtinent: ac sic eum, ne de regno decessat, impediunt. Spondet igitur rex, se rebus ejus usque ad praefixum tempus induciarum plenam pacem & tranquillitatem indulturum, & tunc voluntati illius pro sua religione multum in negotio quod emergerat condescensurum. Verum omnino in contraria laesus est: & Anselmus, domino Balduino ejus domus praefecto extra regnum depulso, hominibusque suis capris & expoliatis, terrisque vastatis, in immensum afflitus est. Haftenus Edmurus.

Urbani papae praecipere illi se obedituros negant. Episcopi itaque omnes qui adfuerunt, Rosenfeldo excepto, aut uno aut alio modo debitam illi subjectionem & obedientiam abnegant. Rex etiam ipse eundem ex confidentiam & securitatem sui in omnibus admittit: nec se illum pro archiepiscopo vel patre amplius habiturum jurat, nisi ipse vicario B. Petri se ulterius obediturum statim denegat. Tres dies in isto negotio clamoribus in Anselmum & contumelias gravidi expensis sunt, & tandem in hoc quem dixi fine converti sunt: Tunc Anselmus in suo proposito constans, per internuntium, conductum a rege postulat, quod princeps decessat. Quod principes mandant fore dignoscere, pro restituenda pace inducias utrinque usque ad pentecosten dari precantur, sit obtinent: ac sic eum, ne de regno decessat, impediunt. Spondet igitur rex, se rebus ejus usque ad praefixum tempus induciarum plenam pacem & tranquillitatem indulturum, & tunc voluntati illius pro sua religione multum in negotio quod emergerat condescensurum. Verum omnino in contraria laesus est: & Anselmus, domino Balduino ejus domus praefecto extra regnum depulso, hominibusque suis capris & expoliatis, terrisque vastatis, in immensum afflitus est. Haftenus Edmurus.

CONCILIIUM LEMOVICENSE

Cui praefuit Urbanus papa II. anno Domini Mxcv. exeunte.

Ex tabulatio LemovicenG edidit Joanne Betlytu in bifloria comitum Piavorum, & ducam Aquitanorum.

Anno ab incarnatione Domini nostri Jesu Christi Mxcv. Indift. 1. i. temporibus Philippi regis Francorum, Wilhelmi ducis Aquitanorum, Humbaudi quoque Lemovicenfis episcopi, A domni Ademari abbatis monasterii S. Martialis factus est conventus per maximam iniectionem Lemovicensi, diverti ordinis utriusque sexus & tatis. Huic nobili & praecipuo conventui praefuit dominus Urbanus sanctus Romane ecclesiae apostolicus, cum archiepiscopis, de episcopis, abbatibusque secum comitantibus: qui eo tempore de partibus Italiae in Galliam advenerat pro diverti ecclesiae Dei utilitatibus, rebusque fidei maximisque negotiis Christianae religionis. Praecipua tamen adventus illius causa extitit, quia ecclesia Christi, gentique Christiana in partibus

ROTOMAGENSE.

9¹

—
anni: CHRSTI
—
tibus Orientis a perfida Saracenorum natione per-
vafa, himiumque affida, ubi gravi persecutione
manebat. Unde venerabilis papa per femetipsum
Gallias adiit, ut Gallorum gentem armis bellif-
que exercitam, precibus & monitis pio vocaret,
quatenus fandz Dei ecclesie libertatem detende-
ret, pcpuhur.que Chriftianum iugo nefanda: gen-
tis liberaret, & pro amore caritatis, peccatorum-
que fuorum remiffione, expeditionem maxima
manu conferat, ad Orientis partes moveret,
quo nefandam gentem ab hereditate Chrifti re-
pelleret. Cum ergo hujus rei gratia Gallias per-
luffraret, menfe Decembrio, x. Kal. Januarii,
renit in hanc civitatem Lemovicenfem, adfuc-
runtque cum eo przcellentiflimi ac religiofiffimi
viri archiepileopi & epifeopi quamplurimi, quo-
rum illa funt nomina: domnus Ugo, archiepi-
copus Lugdunenfis, domnus Audeberms archie-
pita. Bituricenfis, domnus Amatus archiepileopus
Burdegalenfis, domnus Dagbertus archiepileopus
Pilénfis, Bruno quoque epifeopus Signienfis, pr-
ful quoque Pidavenfis Petrus, prful quoque San-
tonenfis Ramnulfus, prful quoque Petragoricen-
fis Rainaldus, prful quoque Rotencnfis Raimun-
dus, Humbaudus epifeopus Lemovicenfis. Hi om-
nes cum eo Chrifti nativitatem celebraverunt: &
ipfo die nativitat, diluculo cum omnibus illis
akendit ad ecclefiam D. Martialis, & fuper al-
tare fandí Salvatoris, miffam de luce cantavit.
Et poft fermonem habitum ad populum, coro-
natus ad fedem S. Stephani rediit.
Die vero vi. nativitat, quz fuit dominica,
iterum ad monafterium fandí Martialis venit:
ibique diebus odo permanens cum paratis ar-
chiepiscopis, & episcopis, bafdicam regalem,
quam divz memorie Ludovicus imperator, filius
Caroli Magni a fundamentis confruxerat, fed-
poftea, tam conflagatione ignis, quam variis
caufibus conquafata, & a domno Ademaro, ab-
bate tunc illius loci, interius exreritque ad ple-
num reformata & ornata, apoftolica auaritate
fokmniter dedicavit fecundo Kal. Jan. & ipfe
quidem aquam benedixit, archiepileopi vero in-
terius exteriorque bafilicam cum ipfa aqua perlu-
taverunt. Deinde ipfe domnus papa propriis
manibus altare Domini Salvatoris aqua benedida
lavit, chilmare & oleo fando perunxit, pignora
fandorum ibi repofuit, & mox in ipfo altari mif-
lain cantavit, innumera populi multitudine ad-
fante: & in perpetuo diem illum folemnnem &
celebrem dedicationis agi confituit.
A bac concilio depofitum fuiffe Humbaldum epif-
capum Lemovicenfem narrat Caufredus prior t'glen-
fit, ad annum MXCV. bis verbis: Decimo, inquit,
Kal. Januarii, Lemovicas devenit Urbanus papa.
Et poji alia quam multa; Tunc Lemovicenfis pon-
tifex Hinnbaldus ab adverfariis aceufatur, accu-
fatus convincitur, & apud fanctum Martialem,
in confpedu Ademari abbatis, quo contradicen-
te eledus fuerat, a domino papa publice depo-
nitur. Qui Humbaldus apud S. Severam ceflit:
ibique inter laicos, laicaliter multo tempore vi-
xit. Erat quippe frater minorum ejufdem ca-
ftri, quod eft in Biturico.
Item chronicoz Malleacenfe, ad eundem annum:
Lemovicas- veniens (Urbanus papa) depofuit
Humbaldum epifeopum ejufdem urbis. De profe-
Hiane Hierofolymitana hic quoque allum efie, cer-
tum eft: cum o in omnibus per Galliam conciliis
id Urbanus ageret, it fatís aHa qua defcriptimus,
figificant:

erCOMPENDIENSE CONCILIUM

Quo Hugo de Inciaco Cameracenfi epifcopo inferfus, anathemate repreffus eft, Anno 1095.
a Rainoldo Remenfi archiepileopo celebratum.

\$-ppí.M-α TXE concilio hoc nihil ufpiam occurrit, prz-Dimrr, ff in omnes ejus cooperatores, dr contenta-
a*-h3 P.** terquam verba hzc in epiftola RainoldiRe-
«lioi«r menfis ad Lambertum Atrebatenfem. Liquere vo-
B'«» Mite, bis credimus quoniam in comitio, quod Compendii
1..V. p»«(f ad clamores Gerardi Cameracnfis e-
pileopi omnium prafidentium judicio in eum (Hu-
gonem De Inciaco) anathematis gladium exerui-

neor. Sed neque ideo ipfe, nec films ejus Camera-
cenfem ecclefiam perfequi deftitexnt, Cc. Concilii
hujus annus inde colligitur, quod Lambertusan-
no 1094. epifeopus a Remenfi agnitus cxieptuf-
que fit, Rainoldus vero fequenti anno 1096.dic
XII. Kal. Februarii obiit.

CONCILIIUM ROTOMAGENSE, anno CMXCV.

In quo decreta concilii Arvemenfis rete&a funt: a Guillelmo archiepileopo cum fiifraganeis
fuis celebratum menfe Februario, anno Mxcvj. Urbani IL papa: anno vm.
Philippi regis xxxvi.

TITULI CANONUM.

- I. De trevia Dei, quomodo fit cuftodienda.
- II. De rebus ff perfixus qua perpetua in pace effit debent.
- III. Juramentum de cuftodienda trevia Dei.
- IV. Anathema iis qui treviam Dei jurare vel cuftodire mglexermt. htm de falariis ff raptori-
bus.
- V. Vt ecclefia res fuas ff cmfuetudines retineant, ff laici partem in decimis alitve nullam ta-
giant, me fervitium indebitum exigant.

- E VI. Vt presbyterum ecclefia laicus non det, nec adi-
mat, fine contentu epifeopi: ff ut nullus homo
comam nutriat.
- VII. Ne laicus ceufuetudinem aut iuftitiam habeat
epifcopalem.
- VIII. Ne presbyter, homo fiat laici.

PRÆFATIO.

O Do epifeopus Balocenfis, Griebertus Ebro- V«d» «»
ccnfis, & Serio Sagienfis, legati quoque ^,1*^
aliorum de Normannia prfulum, cum excufa- £«>«(. j .
toris

Christi... ..toris apicibus Arvernenſi concilio interfuerunt : cum benediāione apoſtolica regredi, fynodales epistolae coepiscopis ſuis detulerunt. Guttelmus igitur archiepiscopus concilium Rotomagi aggregavit, & cum fuſſragancis episcopis de utilitatibus eccleſiaſticis tradavit. Tunc omnes Februario Rotomum convenerunt. Capitula ſynodi, quae apud Clarum montem facta eſt, unanimiter contemplati ſunt. Scita quoque apoſtolica confirmaverunt, & huiusmodi ſcriptum poſteris dimiſerunt.

CANONES.

1. De trevia Dti, ſervanda, ſit cuſtodienda.

Statuit ſynodus ſadā, ut trevia Dei firmiter cuſtodiat a dominica die ante caput jejunii, uſque ad fecundam feriam oriente Sole poſt oāvas pentecoſtes: & a quarta feria ante adventum Domini occidente Sole, uſque ad oāvas epiphaniae: & per omnes hebdomadas anni, a quarta feria occidente Sole, uſque ad fecundam feriam oriente Sole: & in omnibus feſtis S. Marci, in vigiliis eorum: & in omnibus feſtis apoſtolorum, & vigiliis eorum. Et ut nullus homo alium adſaliat, aut vulneret, aut occidat, nullus * namnum aut prxdam capiat.

*V.d. Glut-
trium Du
Cae: > i, ver.
bo
H

II. De rebus & pſonis qua perpetua in pace debent tſſe.

Statuit etiam ut omnes eccleſiaſticae earum, & monachi, & clerici, & fanāmoniales, & feminae, & peregrini, & mercatores, & famuli eorum, & boves & equi arantes, & homines carrucas ducentes, & herceatores, & equi de quibus herceant, & homines ad carrucas fu-
D gientes, & omnes terrae fāndorum, & pecuniae clericorum, perpetua ſint in pace: ut in nulla die aliquis audeat eos adſalire, vel capere, vel prxdari, vel aliquo modo impedire.

III. Juramentum de cuſtodienda trevia Dei.

Statuit etiam ut omnes homines a duo decim annis & ſupra jurent hanc conſtitutionem trevia Dei, ſicut hic determinata eſt, ex integro ſe ſervaturos, tali juramento. Hoc audiat ſis vos N. quod ego amodo in antea hanc conſtitutionem trevia Dei, ſicut hic determinata eſt, fideliter cuſtodiam, & contra omnes, qui hanc jurare contempſerint, vel hanc conſtitutionem fervare noluerint, episcopo vel archidiacono in eo auxilium feram: ita ut, ſi me monuerit ad eundem fu-
per eos, nec diffugiam, nec diffimilabo. fed cum armis meis cum ipſo proficiſcar, & omnibus quibus potero juvabo adver-

fus illo per fidem, ſine malo ingenio fecundum meam conſcientiam Sic. Deus Chriſti me adjuvet; & iſti fandi.

IV. Anathema ſit qui treugam Dti /urere vel cuſtodiendi neglexerint. Item fatſoris & raptoribus.

Statute prxterea fāndafynodus, ut omnes feriantur anathemate qui hoc juramentum facere noluerint, vel hanc conſtitutionem violaverint: & omnes qui eis communicaverint, vel ſua venderint, five fabri, five alii officiales, five preſbyteri, qui eos ad communionem fuſceperint, vel divinum eis officium fecerint. Hoc etiam anathemate feriuntur falſarii, & raptores, & emptores prxdarum, & qui in caſtris congregantur propter exercendas rapinas, & domini qui amodo eos retinuerint in caſtris ſuis. Et auſoritate apoſtolica & noſtra prohibemus, ut nulla ebricitantia fiat in terris dominorum illorum.

V. Ut tſſe ſint & conſuetudines retinendae, & laici partem in datim t aliiſve nullam tſſant: nec fervitium indebitum exigant.

Statuit etiam fanſta ſynodus, ut omnes eccleſiaſticae ita fini falſiat de rebus ſuis, ſicut fuerunt tempore Guillelmi regis, & cum eiſdem conſuetudinibus: & quod nullus laicus participationem habeat in tertia parte decimae, vel in ſepultura, vel in oblatione altaris: nec fervitium, nec aliquam exadionem inde exigat, prxterea eam quae tempore Guillelmi regis conſtituta fuit.

VI. Ut preſbyterum tſſe laicus non det nec adimat ſine contentu episcopi: & ut nullus homo comam nutriet.

Statuit etiam, ut nullus laicus det vel adimat preſbyterum eccleſiaſticae, ſine contentu prxtulſis: nec vendat, nec pecuniam inde accipiat. At ut nullus homo comam nutriet, fed ſit confuſus, ſicut decet Chriſtianum: alioquin a liminibus fanā Matris eccleſiaſticae fequeſtrabitur, nec facerdos aliquis divinum ei officium faciet, vel ejus ſepulturam intererit.

VII. Ne laici conſuetudines, vel juſtitiam tſſicopalem bobcat.

Nullus laicus habeat conſuetudines episcopales, vel juſtitiam quae pertinet ad curam animarum.

VIII.

Vil!. Ntt!ht* presbytr tficlinir kat laid

Nullus presbyter efficiatur homo laici. Quia indignum est, ut manus Deo consecrat®, & per facram unâionem fanêlificatx mittantur inter manus non consecratas: quia est aut homicida, vel adulter, aut cuiuslibet criminalis peccati obnoxius. Sed si feudum a laico sacerdos tenuerit, quod ad ecclesiam non perti-

Hxc itaque Gislebertus Ebroicensis episcopus, qui pro sua potestate cognominabatur Grus, & Fulbertus Rotomagensis archidiaconus, icita patrum palam promulgaverunt: A Guillelmus archiepiscopus, alique praefules auctoritate sua corroboraverunt; Odo quippe Bajocensis, & Gislebertus Luxoviensis, Turgis Abrincatenfis, & Serio Sagienfis, atque Radulfus Conflanticnfis, praefatam synodum fanxerunt. Abbates quoque totius provinci®, cum clero, & parte procerum pacem optantium, adfuerunt.

CONCILIIUM TURONENSE

Pro expeditione Hierosolymit. aliisque tractandis indidutn anno Domini mxcvi. tempore

Urbani pap® II.

A Cta concilii opted Bertholdam bis verbis defcri-
beentur: Dominus papa Arelati ' diem domini-
mink® nativitatibus cum diverfarum provinciarum
episcopis gloriofflime celebravit. In his locis ex
parte schiftnaticorum, VTirceburgenfis episcopus
ad apostolicum pervenit, ejusque misericordiam
confecutus est: ita tamen, ut eadem misericor-
dia a legatis pape in Teutonicis partibus perfi-
ceretur eidem. In tertia hebdomada quadragesi-
mi dominus papa synodum celebravit, cum di-
verfarum episcopis provinciarum, in civitate Tu-
roncnfi, ubi iterum fuorum praeteritorum ftatuta
conciliorum generalis synodi afiênfione roborat®
vit. Et non multo post, episcopum Strazburgen-
fem de excommunicatione refipifcentem recepit
in communionem: ita tamen, ut de illatis cri-
minibus Û expurgaret.

Pergit ager® de Hienfohmiana expeditione ibi
decrete, deff® his in l-xngarij periclitati funt
militibus, ac desnepe de reff®is francorum abfolatone,
verbis: * Philippus rex Galliarum, jamdu-
um Pro adulterio excommunicatus, tandem do-
mino papae, dum adhuc in Gallis inoraretur, fa-
tis humiliter ad fatisfactionem venit: & abjurata
adultera, in gratiam receptus est, feque in fer-
vidum domino pap® promptum exhibuit. Hac r^u
ipfe,

De eodem concilio, sic eirenicon Turonense MS.
Anno domini mxcvi. Henrici Imp. xl. & Phi-
lippi Regis xxxvi. Urbanus papa apud Turonas
menfe Martio concilium congregavit: & eccle-
fiam Majoris monasterii dedicavit. Et in media
quadragesima, in ecclesia B. Martini, more Ro-
mano corona palmarum se coronavit.

Chronic, autem Malleac. ad eundem an. Turo-
nis, inquit, renuit concilium (Urbanus) in mo-
nasterio S. Manini: in quo inter alia inftaura-
vit abbatiam S. Mauri, & praecepit habere ab-
bates; & primus fuit Girandus.

In hoc quoque concilio controverfiam inter
canonicos S. Martini & monachos Cormeriacen-
fes compofuit Urbanus, fententia fecundum ca-
nonicos lata: qua ftatuit ut abbates Cormeria-
cnics baculum pastoralcm de fepulcro S. Marti-
ni, communi decani & capituli juffu fumerent.
En teftes concilii & judicii iftius litteras pontifi-
cis, Piftavis datas.

Urbanus episcopus fervus fervorum Dei.

O Uerclam de Cormariccnfi coenobio inter B.
Martini canonicos, & illius loci monachos
diutius agitatam, qualiter in confpectu nostro
archiepiscoporum abotumque judicio definita fit
ad utrorumque quietem perpetuam, noftro: au-
fftoritatis litteris praecipimus annotandum-
Leftis enim in confpectu publico B. Martini privilegiis,
ipfius etiam coenobii montalentis, patuit locum
illum ex fupradift® ecclefie® ftipendiis, canonicorum
ipforum ftudio fuiffe rdificatum. Qui po-
terat per Andegavenfem comitem, advocat® itu-
fufionis occatione, ex canonicorum poteftate
fublatus est. Ex confidentium igitur fratrum,
qui nobifeum Turonis ad ecclefiaftica negotia fi-
nienda convenerant, deliberatione atque judicio,
Cormaricenfis abbas Guido, baculum non ordi-
nate acceptum B. Marini canonicis reddidit.
Qui mox fuper B. Martini tumultum pollitus est:
poftea tamen ex eodem tumulto eidem abbati,
quia religiof® conucrftionis habebatur, refitri-
tus est. Perpetuo itaque decreto ratum effe prae-
cepimus, ne deinceps in Cormariccnfi coenobio
aliter eligatur, quam in fupradift® ecclefie® pri-
vilegio continetur. Electus autem fupradifto te-
nore, de B. Martini fepukro baculum fumat:
irem defundo abbate, femper ad eumdem locum
baculus referatur, ut fuper illa fanftiffima con-
fefibris apostolici membra, communi decani &
capituli juffu, fignum illud pastoralis regiminis
femper accipiat: falvo Turonenfis archiepifcopi
jure, quod in abbatis ordinatione fecundum com-
munem ecclefie® confuetudinem exercendum est.
Si quis fanft® conftitutioni huic obviam ire, &
Cormaricenfê coenobium ecckfi® B. Martini fiib-
trahere tentaverit, apostolic® indignationis gla-
dio, & fanfti Spiritus judicio feriat.

E Signum Urbani pape.
Signum Hugonis Lugdunenfis archiepifcopi.
Signum Radulphi Turonenfis archiepifcopi.
Signum Guidonis Viennenfis archiepifcopi
Signum Hildeberty Bituricenfis archiepifcopi.
Signum Amati Burdegalenfis archiepifcopi
Signum Heuzonis cardinalis.
Signum Albent cardinalis.
Signum Gregorii cardinalis.
Signum Ivonts Carnurcnfis epifeopi.
Signum Goftrcdt Andegavenfis epifeopi.
Signum Hoelli Cenomancnfis epifeopi.

Si-

CONCI HUM.

Signum Morvani Venetenfis episcopi.
 Signum Benedidi Nannet. episcopi.
 Signum Guilelmi Arvenenfis episcopi.
 Signum Brunonis Signenfis episcopi.
 Signum Marbodi Rhedoncnfis electi.
 Signum monachorum Cormaricenfium .Simoni* prioris, Berneri.
 Signum Burchardi praecentoris S. Martini.
 Signum Fulcherii prapofiti.
 Signum Malthari prapofiti.
 Signum Sichardi prapofiti.
 Signum Alexandri fubdiacor. l.
 Datum Pidavis per manum Johannis S. R. E. diaconi cardinalis III. Kalendas Aprilis, Indi-
 Alonc iv. anno Domini Mxcvi. pontificatus Ur-
 bani pape IX.
 Monasteriorum quoque Foflatcnfis 5c Glanna-
 foIn controverfiam ibidem dijudicatam intelli-
 gimus ex chronico Calinenti, lib. iv. cap. 18. /-
 dem praterea pontifex, inquit, pro negotiis ecclefia-
 fticis Gallus irgrctfns, m Turonenfi conalit, ubi
 ipie prafideht, monftrertum S. Mauri iit GLsvia-
 fo. ts a Felfatcnfium menaehorum abftiaflum tyranni-
 de, pnftina dignitati librtatique reftitxit, fub ma-
 eiflerio tantum Cafinenfii ctnobti perpetuo manfurum.
 Hac Cafinenfis monachus. Crtetwn leios fe
 hac fententia, poftca conquetti funt Foflatenfes,
 & fubreptum papa Urbano : poftularunrque
 per Ivonem Carnotenfem a Patchali papa II. ut
 iudicium letradarct. En Ivonis epiftola.

PASCHALI SUMMO PONTIFICI.

Jvo humilis ecclefia Carnote^fii minifter, per mare
 bu-cui mundi propere navigare, b poft fuperata
 naufragia navem m tuta collocare.

Q Uoniam iudicio Romanae ecclefiae a nemine
 fons retradari poffe, eadem Romana ec-

Aclefia docente didicimus: fi qui aliquando fe pr-
 gravatas ipfius ecclefiae auctoritate conquerantur,
 hoc eis confilium damus, ut non ddfcendant in c „0.
 Egyprum propter auxilium, fed ab ipfa ad eam
 confugiant; & inde expetant levamen, unde fe
 conqueruntur accepiffet gravamen: quia que ali-
 quando corripit paterna Reveritate, eadem fre-
 quenter colligit materna pfetate. Quod ideo pr-
 libavimus beatitudini veftrae, ut caufam Foflatcn-
 tium monachorum patienter audiat: & quan-
 tum falva apoftolica reverentia fieri poteft, an-
 xietatem eorum mifericorditer relevetis. Con-
 queruntur enim, fe in concilio Turonenfi fuiffe
 przgravatos, quoniam ad fuggeftionem comitis
 Andegavenfis dicunt fuiffe fubreptum domno pa-
 pae Urbano, monafterium San&i Mauri fitum in
 patria Andegavenfi, quod fub jure Foffatcnfis
 monafterii antea per trecentos aut eo amplius
 annos extiterat, de ejuſdem monafterii jure au-
 ferret, & ordinato ibi b-bate liberum eſſe con-
 filiueſet. Quod & faftum eſt, Foffatenſibus mo-
 nachis jus fuum reclamantibus, & multis qui
 concilio intererant, aliter ſentientibus: cum vide-
 rent privilegium, quo nitebantur Foffatenſes mo-
 nachi, de manibus eorum ab Andegavenſibus
 fuiffet ereptum, & in plures partes fuiffe confci-
 fum. Adhibitis ergo multorum interceſſionibus
 ſupplicanti prrdidi monachi, ut eorum negotium
 a majeſtate veſtra legitima diſcuſſione retrafte-
 tur; & vel mifericordia flectente, vel juſtitia di-
 ctante, terminetur. Vale.

G. C. Annotat ad hinc epiftolam Fr. Juretui, Ro-
 rigonu com. tu rogatu, Ludovicum imperatorem edi-
 Ao fidXiile, ut reilcrei FaJatenſii monaſtrii Jentrer pra-
 l'identiaut cie codent Itio baberent, inflantia follicitu-
 dimi ſua la» loco ſua» congregationi rugitanti cura in
 omnibul adhiberent; tales videlicet eſt magiſtros & pra-
 poſitos ordinando, quorum nutu & regimine cunila tilla
 perſicienda, CZ interim, & Jt extenm, fudio/e dijMuren-
 tur. Idjue repetit ea ſcriptore tranſalaticni» & mira-
 culorum S. Mauri, cap. art-

(3? AD TURONEN^E CONCILIUM

Urbano JJ. pontifice prefente anno Jopò, celebratum.

ADDITIO.

S. pri M«6 Miscellan. torn. II. chartam fundationi D
 ir k: p i., ecclefia Maria de Rota m diceſſi Andegavenſi
 l' \'. recitat, cut rerum <p. lrrnmdam acceſſionem fecit Ra-
 ginaldni quadam Cerd nenſij, b Mauritiutſilius ejus,
 e'ufdemque acceſſiwns iſta confirmatio ibidem legitur.
 F, tu Or. Fada igitur hac conceſſione a Raginaldo Cre-
 XI u. o n ^onjuiB, firmata eſt h«c charta in iuperiori ca-
 mera Gaufridi Andegavenſis episcopi junioris per
 impoſitionem manus Urbani II. Papae, & per B.
 Petri auctoritatem piidic Idus february in primo
 anno ordinationis Gaufridis junioris episcopi, in
 nono ordinationis Urbani pr«diſti papae, ipſo
 Gaufrido juniori episcopo vidente & laudante,
 episcopo Signenſi, Teuthione, Alberto Kangerio
 cardinalibus videntibus & laudantibus. Aſſuerunt
 etiam de clericis papae, ESnorrandus de Seifluns,
 Milo fandi Albin monachus. De clericis Ande-
 gavenſis episcopi Wiilelmus de fanſto Laudo,
 Goffriaus Widonis filius. De clericis in praefata
 ecclefia lub regula degentibus, Robcrtus, & Quin-
 tinus & duo Hervei, & alii duo.
 Signum Adelberti primatis Bituriccnfis.
 Ego Vido gratia Dei Viennenſium archiepif-
 copus ſubſcripſi.

Ego Geraldus Morinorum epifeopus iufcripſi.
 Signum Renerii canonici Malleonenſis.
 Ego Rangerius cardinalis ſubſcripſi.
 Signum Fulconis Andegavenſis comitis.
 His audientibus Clarembaldo de Rupeforti &
 Hieronymo fratre ejus, & Gofindo Fulcredo &
 Hugonc de Pocejo.
 Harc ſecunda ianſtio faſta eſt (in) Turonenſi
 concilio, apoſtolico viro miſſam devotiffime cele-
 brante XII. Kalend. Aprilis, luna exiſtente XXII
 anno MXCVI. incarnati verbi, Philippo rege
 Francorum imperium tenente.
 Signum magiſtri Mainegaudi.
 Signum Guiftelmi eleui de Claromonte.
 Signum Raginaldi Andegavenſis junioris epif-
 copii.
 Signum Radulphi archiepiscopi Turonenſis.
 En aliud vetus documentum «f banc fynedum
 pertinent.
 Urbanus epifeopus iervus fervorum Dei reve- ■ Cm »
 rentiffimo & Kariffimo fratri Oderiſſo noſtriſper H.A.
 Dei gratiam manibus, & in cardinalem find* ***■

Ro

9>9 uaaANOS c. II. IUKONENB. PHURUS IV. IM. 910
 1374 Rornanx ecclefix facerdoti, fit in abbatemCaflia-
 Inenfi monafterii confecrato, ejuque iuccelbri-
 CHttisn ri'KuJir,rcr fubflimenais in perpetuum.
 Pater fic princeps monachtex iniillutons, gra-
 ti i fit nomine Benedidus, diicipuhnn fuum bea-
 tiffunum Maurum ob religionis ftudium docen-
 dum, fic augendum in Gallias defcnavit, ficut
 in eorum gcftis luce clarius ceperimus, qui ad
 loca deftinata perveniens monafterium quod Glan-
 nafolium dicitur in Andecavcnfium dicrefci, di-
 vina gratia profequente qpnfruxit, quod Caflin-
 nenfi coenobio, unde prodierat, commiffit, ubi
 cum plurimis virtutum inignibus, coopérante Do-
 mino effulfillet, Bertulfum difcipulum fuum ab-
 batem fubftituens monachis Caflinenfibus qui una
 fecum venerant fuper eum follicitius invigilare
 pixcepit, ne in aliquo a reftitudine regularis tra-
 mitis deviare, ficque temporalis vitæ finem for-
 titus efl, ac fepultus. Poft nonnulla igitur an-
 norum curricula, peccatis exigentibus idem mo-
 nafterium a Gaidulfo quondam deftrudum, fed
 peftmodum religioforum fit virorum Audio repa-
 ratum. Eo itaque tempore venerandx memorix
 Adrianus papa timui cum Carolo rege Franco-
 rum fit patrio Romanorum prxfatitum monafte-
 rium Glannafolienfis venerabili TheodcmarioCafl-
 finenfi abbati fuper hac rc querimoniam facien-
 ti, cognita ratione reftituit, atque auctoritate apo-
 ftolica confirmavit. Verum quia Dei judicia
 abyffus multa, jam didum coenobium barbaro-
 mm innirru «aftatum iterum, fit deftrudum af-
 feritur. Depopulationis ergo illius barbaricx foli-
 tudine permanente illuftrium principum ftudio
 provifum fuit, quatenusGlannafolienfis locusmo-
 nachichx tunc quieti incongruus per Foffatenfes
 monachos difponeretnr: qux quidem difpofitio
 ufque ad tempora nofta immobiliter perduravit.
 Crterum cum Foffatenfis etiam locus ab obfer-
 vatione religionis defiffet, Glannafolienfis eccle-
 fia per loci ipfius prxpofitos non tam difpofita
 quam diflipata diutius videbatur. Contingit au-
 tem divinx difpofitione clementix, cum pro ec-
 clefiafticis caulis in Gallias tranffilemus nos lo-
 cum illum cum confratribus noftris epifeopis &
 Rornanx ecclefix cardinalibus vifitalfe. Fratrum
 ■gitur Deo fervientium illic fic circum habitan-
 dum nobilium virorum nos turba circumftetit fu-
 per diflipatione multimoda conquerentium, qux
 ab his inferebatur, quorum eos oportuerat indu-
 ftria gubernari; adjedx his funt communis filii
 noftri Johannis S. Rornanx ecclefix diaconi car-
 dinalis, fic veftri Caflinenfis coenobii monachi pre
 parte tua, fit venerabilis fratris noftri Goffridi
 Andecavenfis epifeopi, fic filii noftri Fulchonis
 Andecavenfis comitis preces, proprium loci illi
 abbatem fub ditionem Caflinenfis ecclefix audo-
 ntare fedis apoftolicx reftitui poftulantium, nec
 parum in brevi profedum loco eventurum fpera-
 bant, & de tngefimo, qui nunc inerat, mona-
 chorum numero, repente ampliorem futurum,
 fiqtiidem a Foffatenium erepti tyrannide abbatis
 proprii reginrune fruarentur. Proinde Foffatenfibus
 monachis diem certum flatuimus, quo *fe noftrx*
 audientix. fi habentes privilegiis prxfentarent.
 Confidentibus ergo nobifeum in Turonenfi eccle-
 fia archiepifcopis, epifeopis, & abbatibus, nume-
 ro quadraginta quatuor, fada de hoc negotio
 qtiqftione, chartam nobis prxdifti fratres in com-
 muni audientia prxfentarunt, quafi Romani pon-
 tificis Adriani, qux omnino falfa maniffetis eft
 indicis comprobata. Placuit itaque eundis in
 commune fratribus qu' lonfederant, quandoqui-
 dem in Foffatenfi monafterio religionis obfervan-
 Cmcil. Gener»1. Tom. XX.

tia jam per tempora loca * defecerat, fic Gian-
 nafolienfis locus per eos nop meliorationi, fed
 deteriorationi videbatur expofitus, cettante caula
 etiam cettaret effectus, fic Glannafolienfibus mo-
 nachis abbatis cardinalis iolatum redderetur. Er
 tunc ergo communi decreto fancimus, fic nunc
 per prxfenti privilegii paginam legitimum fetnpi-
 temum apoftolica auctoritate flatuimus, ut in
 loco illo venerabili fxpc fuperius nominato car-
 dinalis abbas perpetuis rcmonbus habeatur, fal-
 fa per omnia reverentia, fic obedientia matris
 fux ecclefie Caflinenfis. Prxdeceffbrum noftro-
 ruin ergo Romanorum pontificum Adriani fic Ni-
 colai veltigia comitantes prxonominatum Glanno-
 folienfe coenobium cum omnibus pertinentiis fuis
 Bialva libertate, fic dignitate euldem xxi tibi,
 tuoque Gaflincnfi monalleno prxfentis noftri pri-
 vilegii pagina cum omnibus poffeffionibus fuis
 confirmamus. In quibus hxc propriis duximus
 nominibus adnotanda. In primis villa Blazon,
 ficc. flatuimus etiam ut obeunte nunc Girardo
 ejus loci abbate, nullus ibi fubreptionis aftutia
 vel violentia praeponatur, nifi quem fiatres com-
 muni confeniu, vel fratrum pars confilii Canioris
 fecundum B. Benedidi regulam elegerint, apud
 Calinum fecundum tenorem privilegiorum fuorum
 benedicendum. Quod fi forte, quod evenire vix
 credimus, in ipfa congregatione aliquis ad hoc
 otiftum idoneus non reperitur, de Caflincnfi coe-
 nobio abbatem fibi eligant ibidem fimiliter bene-
 dicendum, ficque prxpofituram Caflinenfem fic
 vcariatum ejufdem Caflinenfis abbatis per totam
 Galliam accipiens ad fuum ccoenobium redeat.
 Omnibus autem quinque annis limina B. Benedi-
 di Caflincnfi vifitet, in Maun loco refide.it in
 Cafino, fit in omnibus cellis ejus fuper eum nul-
 lus abbas fedeat, fit nulli alio loco, nifi tantum
 Caflinenfis fubdatur. Si quid vero de ordine mo-
 nastico tradandum fuerit arbitrio prrpofti Caflin-
 nenfis, quam & abbatis B. Mauri difponatur
 Inuper autem prxfenti privilegio fupradidui lo-
 cum una cum omnibus fuis pertinentibus, eccle-
 liis, fit poffeffionibus per totum orbem robora-
 mus, atque ut nullius alterius ecclefix, vel epi-
 fcopi, nifi Caflinenfis ecclefix ditionibus fubmit-
 tatur, auctoritate apoftolica interdiciamus. Qur-
 cumque prxterea in futurum, five conceffione
 pontificum, five liberalitate principum vel obla-
 tione fidelium iufte atque canonice poterit» adi-
 pifci firma eidem loco & illibata permaneant.
 Decernimus ergo ut nulli omnino nominum li-
 ceat idem coenobium temere perturbare, aut eju
 poiTciffiones auferre, vel ablatas retinere, minue-
 re, vel temerariis vexationibus fatigare; fed om-
 nia integra conferventur eorum pro quorum fu-
 ftentatione ac gubernatione conceffa funt ufibus
 omnibus modis profutura; fepulturam quoque e-
 jufdem loci liberam effe facimus, ut eorum qui
 illic fepeliri deliberaverint devotioni & extreme
 voluntati nullus obftitit. Si qua fane in caflin-
 num ecclefiaftica & fxcularive perfona hanc no-
 ftrx conftitutionis paginam feiens contra eam te-
 mere venire temptaverit, fecundo tertiove com-
 monita, fi non fatiffaione congrua emendave-
 rit, poteftatis honorique fui dignitate carcat,
 reamque fe exiftere divino iudicio de perpetrata
 iniquitate cognofcat, fit a fandiffimo fit facratiffi-
 mo corpore & fanguine Dei & Domini redem-
 ptoris Jefu Chrifti aliena fiat, atque in extremo
 examine diftridx ultioni fubjaccat. Cundis au-
 tem eidem veltroque coenobio iufta fervantibusfit
 pax Domini noftri Jefu Chrifti, quatenus & hic
 truaurn bonz adionis percipiant fic apud diffil
 Nnn au-1.

- V. Ut defxnân tpiftipo rts ejru wmm invadat. A
xi.firi VI. & oUadontr ff decintar ecclasia km reft'.
1.»« niOnt.
VII. Ut ntrilnt ecctfa bona hereditario jure pofi-
drat.
VIII. Ut ftd de MMM Udci bñficiant fnteeperit ,
ilia careat.
IX- Ut ftd reliita ntinaic tedefia nujorem appetiit,
ntrapre terreret.
X. Dt Hr qni tonfangxineat vtl adulterer detenu: .
XI. Dr raptoribxj.
XII. De prerbyterir fomiceriir.
XIII. Ne paella nnbant ante annot xii.
XIV. tZt mwo rent, fnane ipfe ant fxi ecckfia de-
derint , eb te rptttet, net clericntt ad feetda-
re jndicioon coget.
XV. Ut epifeopnr, alterinr exconenonitatnm non re-
cipiet.
XVI. A> monachi ad feprdtxraxt, vtl ad drvinxnt
aficimn recipient exconumenicatar, &c.

CANONES.

- I ut epifeopi dc troonachornno cctlicfiit prater
ccnfirtnt nihil efciant : facerdoter ramen
in ilhr confirmant.

--'v.*-- In Arvernenfi concilio * quzfitum eft
de epifcopis, qui altaria monaftenis data
frequenter redimi pecunia compellebant.
Quia quidam fimomacz pravitatis ramus
in Galliarum partibus jam diutius inole-
vit, ut ecclefia vel decimae, quz vulga-
ri vocabulo apud eos altaria nuncupan-
tur, monafteriis datz, fzplus ab epifco-
pis fob palliata avaritia venundentur ,
mortuis nimirum feu mutatis clericis ,
quas perfonas vocant. Nos auAore Deo
venalitatẽ omnem tam ex rebus quam
ex minifteriis ecclefiafticis propellentes ,
hoc ulterius fieri apoftolica auAoritate
prohibemus , ficut & przbendas omneSQ
venundandas interdiciamus. Porroquzcum-
que altaria vel decimas ab annis xxx.&
fupra, fub hujufmodi redemptione mona-
fteria poffediffe nofcuntur , quiete dein-
ceps & fine moleftia qualibet eis poffi-
denda firmamus, falvo utique epifeopo*
rum «nfo * annuo, quem ex cifdem al-
taribus habere foliti funt. Sane quia mo-
nachorum quidam epifcopis jus fuumauf-
ferre contendunt, ftatuimus ne in paro-
chialibus ecclefiis . quas tenent , abique
epifeoporum confratriopresbyteros collocent.
Sed epifeopi , parochiz curam cum ab-
batum confenfu facerdoti committant, ut
ejufmodi lacerdotcs de plebis quidem cu-
ra epifeopo rationem reddant, abbati ve-
ro pro rebus temporahbus ad monafteri-
um pertinentibus debitam foujeAionem
exhibeant, & fic cuique fua jura ferven-
tur.

- II. Qtrod mole gteidano monachis negent facer- c**
dotali ofiicro ftutgi lktrt. .»«

Sunt nonnulli ftulti dogmatis, **magis***,
zelo amaritudinis , quam dileAionis in- i . « '«
flammati, afferentes monachos qui mun- ***.*
do mortui font, & Deo vivunt , facer-
dotali officio indignos , neque pccnten-
tiam, aut Chriftianitatem, feu abfolutio-
nem largiri poffe per facerdotalis officii
injunAam gratiam : fed omnino fallun-
tur. Nam fi ex hac caufa veteres zmu-
B li vera przdicarent, apoftolicz fediscom-
par B. Gregorius monachico habitu pol-
lens, ad fommum apicem nullatenus con-
fecnderet, cui ligandi, iblvendique pote-
ftas conceffa eft. Auguftinus quoque , e-
jufdem fanAiffimi Gregorii difcipulus ,
Anglorum przdicator egregius A Panno-
nienfis Martinus , alique quam plurimi
viri fanAiffimi, pretiofomonachorum ha-
bitu fulgentes, nequaquam annulo pon-
tificali fobarrarentur . Neque enim Be-
nediAus monachorum preceptor fanAiffi-
mus , hujus rei aliquo modo interdiAor
fuit.* fed eos Izcularium negotiorum di-
xit expertes efle debere . Quod quidem
apoftolicis documentis, & lanAorum in-
ftitutis, non folum monachis, verum ca-
nonicis fummpere imperatur , utnique
enim perfpicacibus fanAorum patrum e-
xemplis, ut mortui mundo fint, przci-
pitur . Credimus igitur , a facerdotibus
monachis ligandi folvendique poteftatetn
digne adminiftrari : fi tamen digne con-
tingerit eoshocminifterio fublimari. Quod
evidenter affirmat, qmfquisftatummona-
chorum & habitum confident. Angelus
enim Grzce, Latine nuntius dicitur.Sa-
cerdotes igitur monachi atque canonici ,
qui Dei przccepta annuntiant, Angeli vo-
cantur. Sed unufquifque angelicus ordo,
quanto vicinius Deum contemplatutytan-
to fublimius dignitate firmatur . Num-
quid non ut Cherubim monachi fex alis
velantur? Duz io capitio, quo caput te-
gitur , veris demonftrantur affertionibus .
Illud vero quod brachiisexteoditur, alas
duas efle dicimus : & illud quo corpus
tegitur , alas duas . Sic (ex alarum nu-
merus certiffime conficitur . Decertantes
igitur contra monachos in haere, facer-
dotalis potentiz arceri officio przcipi-
mus, ut ab hujufcemodi nefandis aufibus
in poffterum reprimantur : quia quanto
quifque excelfior, tanto potentior.

- III. Quod monachi facerdotali mmifierto te-
Hias fnngi poffin.; qnom prctbyteri
faeniores.

Oportet eos, qui fzculum reliquerunt,
Nnn 2 ma-

-majorem follicitudinem habere pro pec-A teneat ecdefias dimittant.
catis hominum orare, fit plus valere co-
ram peccata tolvare, quam presbyteri
feculares. Quia hi fecundum regulam a-
poftolicam vivunt , & eorum lequcnes
veftigia, communem vitam ducunt, jux-
ta quod in silibus eorum feriptum eft :
*Erat illit cor unum O' anima una, ér erent
illt omnia communie.* Idcoque videtur no-
bis, ut bis qui fua relinquunt pro Deo,
dignius liceat baptizare , communionem
dare, pceñrentiam imponere, necnon pec-
cata folvere. Unde confiderare nos oportet
quantx virtutis apud Deum fint, qui B
fxculum relinquentes, Domini obediunt
prxepto dicentis : *Relinque omnia qua ba-
lett & veni, fequert me .* Unde cenemus
eos qui apoftolorum figuram tenent, præ-
dicare, baptizare, communionem dare,
iufeipere pernites, peccata folvere.

IV. De iit qui epifeopos , vel alias clerical
capiunt.

Quicumque epifeopum, abbatem, vel
archidiaconum , vel presbyterum capere
prxfumpferit : publica primum dedecora-
tus infamia, honoris fui periculum incur-
rat& tamdiu excommunicetur, & ter-
ra iua interdicator, quamdiu ecclefia fa-
tisfacere diftulerit. De exteris vero cle-
ricis canonum teneatur fententia.

V. Ut defunflo epifeopo res efut nemo
invadat.

Quotiens aliquis ecclefia antiftes ex
hac vita migraverit , dux de melloribus
ejufdem ecclefia perfonx eligantur, qux
res epifeopi defundi, ficut ipfe difpofue-
rat, fideliter tradent, & qux ad epifeo-
patum pertinent , fucceffuro pafiori con-
fervent. Quod fi aliquis tyrannus res c-
pifeopii interim invaferit, aut violaverit:
excommunicationi (ubjaceat , ð< ecclefia
illa a divino ceffet officio, & minores ec-
clefia tanquam matri compatiatur, quo-
uique digna fatifadio iubeatur.

VI. Ut laici obftionet & decimet ecclt/i.t
non retineant.

Laicus, qui oblationem ecclefia , iepul-
turam, decimam, aut terram landuaril
tenuerit , ab omnium fidelium commu-
nitione feparetur.

VII. Ut nullus ecclefia bona hereditario jure
poftidat.

Quicumque tcelefia, vel earum bona,
hereditaria fu.cffilione poftident, tamdiu
ecclefiaftico carcant beneficio, donec quas

VIII. Ut qui de noon» laici bentficium fufce-
ptrit, <0 certat.

Clericus, vel monachus, qui ecclefia-
fticum de manu laici fufceperit bench*
cium, quia non intravic per oftium, fed
afcendit aliunde ficut fur & latro tabeo-
dem leparetur officio.

IX. Ut fin rtliSit minore tcccltlio majorctn
appetitit utraque certet.

Sacerdotes, quando regendis prxficiun-
tur ecclefia, de manu epifeopi curam a*
nimarum fufeipiant, ubi & in tota vita
fua Deo defervianr, nifi canonico degra-
dentur iudicio . Quod fi ambitionis vel
cupiditatis caufa ad aliam ditiozem mi-
graverint ecdefiam, utramque amittant.

X. De iit qui confanguineas vtl adulterat
ductent.

Qui publice confanguineas vel adulte-
ras ducunt, quamdiu eas tenuerint, ex-
communicentur.

XI. De raptoribus.

Raptores, qui in rapiendo mortui fue-
rint abfque canonica poenitentia, non fe-
pdiantur , nec pro eis tñiffa celebretur.

XII. De prëtbyterit fornicariis.

Presbyteri publice fornicarii degraden-
tur.

XIII. Nr puella nubent ente annos 12.

Puellulx ufque ad duodecim annos non
nubant.

XIV. Ut n-mo rem quam ipfe, eut fuit cc
clefie dtdcrtnt, ab ea repetet: nec cleri-
cum ad feculare iudicium cogat.

Nullus habeat licentiam retrahere be-
neficium, a fe vel ab anteceffioribus fuis
pCclefiis collatum : & nec clericos , nec
monachos , in curiam luam ad fxculare
cogat venire iudicium: quoniam hoc ra-
pina effiet & factilegium.

XV. Ut epifeopus , alterius cucommunicatutn
non recipiat. '

Nullus epifeopus, alterius recipiat ex-
communicatum.

XVI.

cha Sti XVI. M «Marii ad (optclhertut vel ad di-
•f*. vituua afficito» rrttipiant titcoutuutnice-
tot, &c.

Monachi nullo modo recipiant ad fe.
pulsuram, aut ad quodlibet divinum of-
ficiū, excommunicato*, aut raptore*,
aut interdi&os.

Additio Gabr. Cossajrth & J.

Haftexav Ncmaafatli concilii canaaci, JIBaVtn cum
an noi temporam in nra non pferendit, eorum pariem
aommibem ex difaut fae fupertual v^hgiu fupplert ta-
nabimar.

pafeba : ft inde remeavit Romam, & in eundo reatea.
vit Nemaufum civitatem, ubi item coccilium tenuit.
ft reconciliavit Philippum regem Francorum.

De hac igitur inteUeendui caucilia Bertbaldai ad banc
annuae, cum ait : Philippus Galliarum rex jamdudum
pro adulteri excommunicato*, tandem papas, dum
adhuc in Gallua moraretur, fati* humiliter ad fatifsa-
tionem venit, ft abiurata adultera in gratiam receptu*
eft Tu quibat tertMdi verbit cum nulla fiat Ntutaufr-
fit Attilii manlio: ta Btlnui refert adTuronentf cui fu-
biifnatur l .fit de errare iam admonui illud toacilium,
brdvt ad marginem adfrOo fcbalto.

ldifitata hic quaque dntelmi caula ef tleBi BeUova-
«cajat eteeiaem ariprru/w/rm^re^A^fi^ftu*

[••f wf

tJrwari meib ftuit. gwriv^Ph^lippo rege.

tx una Ivone Cornatent optfax iv. ad HatntmLagdu-
nealem archiepi/cefum, (yJedii apaffolica lcfatam, di-
fcimat, Caulam, ū*f*w», Beluacenus electi nuper apud
Nemum coram d«mo papa familiariter ventilari ve-
«■ patetnita» audivit: & aliquando ut Beluaceafiec-
clefi» fecundum vota fua faAa ele&io confirmaretur,
apud domnum papam cum alii* iMercefluribu* inter-
ceffit. Sed quia aotnuu» papa quibo» de caufia voluit,
P^XxUAam electiōeni confirmare diftulit. ftc. Ci infra :
tanrum provideat veftra vigilantia, ne ulterius fu/pen-
dendo ordinationem efeAi, labore ft periclitetur ec-
clefia. Quod h in hoc bene coofoluto famas veftr» ere-
diti» : utile efi ft conducibile, ut Metropolitanus lui ft
comprovincialium difcretioni ft providentia cum veftra
benevolentia committat.

Iu hoc quaque concilio difceptata fti controuertit* iater
Heruim epifcopum Tolofanum, & clerico i uſc Sator-
nini. Q»a cufmodi egtt, quidve [aper ta ft allant
difeintat ex narratione Cailliti ipfut papa II. Infrte in
frvaepia m contineatur Tolofani caacibi lab Callidam
to, c) alia qmxdam. Kattulr hoc monumentum a Caſſe-
lo I commentarii Septimxnix Ub. j. pa(. 17]. ex qua
Calli/U verba, qux ad Neman/en/e concilium attinent,
decepo: Ejo, inquit, ftattet, in concilio Nemaufenfi,
in quo domnu» papa Urbanu» praefuit, cum multi
alii Inteful : ibtque clericos beati Saturnini domnum
papam Interpohnte» audivi, quatenus quartam par-
tem oblationis altari beati Saturnini epifeopo Ifarno,
qui tunc tempori in dominio fuo eam tenebat, aufer-
ret, ft fibi daret. Et domnus papa petitionibus eo-
rum tondefcendi videbatur. Quibus epifeopus Ifarnu*
magnanimitet reffilebat, & nequaquam hoc fe facere
poffe diebat : quia fi id faceret, unde viveret non
habebat. Et quia eobis, mihi & fratri meo qui tunc
tempons erat archiepiſcopus Briafienſis, videbatur
pr» iudicium epifeopo Ifarno fieri: partes ejus, quan-
tum potuimus, fuHinuim» : in tanrum ut nobis pr»
fentibus ifud ūeri non potuerit. Tranſatto vero con-
cilio domnus papa epifeopum Ifarnum in cameram fuam
deduxit : ibique vi comitia Raimondi, reclamantibus
tamen clericis qui tunc ibi aderant, banc quartam
oblationis altaris partem tulit. Mandavit tamen iif-
dem pap*, ut Ifarnu* epifeopus de eccleſia beati Satur-
nini temper com fui* viām haberet : quod ft, dum
vixit, bobuit.

Confirmata ibtdtm Haintandi comitii Toljani donatia
terree tongi JEpdii, Mloat abbati Claxiactnf : enfin
ttraffim fabeit.

In nomine fande ft individuae Trinitatis, Pa-
tris vdelicet, ft Filii, ft Spiritus ſancti. Ad ho-
norem ft reverentiam unitatis in Trinitate, ft

A beatas ft intemerate Dei genitricis virginis Ma-

rue, ft omnium fuperiorum fpiriruum, ac beato-
rum apoftolorum Petri ft Pauli, & omnium fan-
ctorum, ft pncipoe fanctiffimi conkflbris Chri-
ſti Aegidii. Ego Raimundu* Dei permiffione di-
fius comes Toraanorum, & Rutenenſium, dux
Narbhone, marchio Provinci», timens periculum
animae meae ac predecefforum meorum, in con-
cilio apud Nemaufum celebrato a domno & ve-
nerabili papa Urbano II. in preientia ipſius ft
totius fancti concilii, relinquo, ft plenariam gu-
irpitionem facio domno ac religiofo abbati Odito-
ni, nec non fratribus, cum eo ibidem aditanti-
bus, omnes honores fancti Aegidii, tam in ea-
dem villa quſ dieitur, Flaviana, quam in ex-
trinfecu, quidquid iuſte, five iniuſte videbar ob-
tinere, five omnes reūas five pravas confuetudi-

ctiv<T
CHRISTI

mus, pro emendatione omnium meorum p^Nte-
ritorum criminum, ft pro adptione futurorum
bonorum. Fiat, fiat, Amen. Si quis vero poſte-
riorum meorum huic meae guirpitioni obſtine
vel contradicere attentaverit, cum Juda tradito-
re, ft Simone mago, ft Datan ft Abiron, ft
cum aliis omnibus iceleratis fe fempiterna ultio-
ne dpmnatu fciait. Faſta ft confirmata charta
in Nemaufenſi concilio a domno papa Urbano
II. celebrato anno ab incarnat. Domini mxcvi.
Inditione iv. firpuma feria, iv. Idus Julii, pon-
tificatu* domni Urbani pape anno j.x. regnante

Teſtes, Gaurerius Albanenſis epifeopus.

Gregorius Papicnfis cardinali.

Joannes diaconus cardinalis.

Albertus cardinalis presbyter.

Daimbertus Pifanus archiepiſcopus cardinalis.

Hugo Lugdunenſis archiepiſcopus, ft legatus.

Amatus Burdegaknfis archiepiſcopus & lega-
tus.

Bernardus Toletanus archiepiſcopus, ft lega-
tus.

Bruno Signinus epifeopus.

Hugo Bifuntinus archiepiſcopus.

Bertrannus Nemaufenſis epifeopus.

Monachi qui cum abbate Odilone hoc fufcr-
perunt: Raimundus Prior, Petrus decanus, Ber-
roret, Petrus ft Guillelmus de Caſtlar, Raimun-
dus & Joannes, Petrus de Lauraco.

Laid teſte* : ipſe Raimundus comes, Petrus
Bermundi, Guillelmus de Montepetufiano, Rai-
mundus Petri de Gorza, Pentius Guillekni de
Bariac, Petrus Guillelmi de Roccamaura, Ro-
flagnus de Poſquierias, ft decanus, ft Rainefius
de Poſquierias.

Hone donationem Vrbontu iterum .Ave mont pcfi
aliquot diet confirmavit : & monafieritcm fanlii <Ae-
gidii, privilegia atque inmuuitate donavit. hfrir-
mentant accipe.

Urbanas epifeopus. fervat fervorum Dti.

Sicut injuſta poſeentibus nullus eſt tribuendus
ſeſi&ous, fic legitima defiderantium non eſt
differenda petitio. Comes nimirum Tolofanorum
ac Ruthenenſium, ft Marchio provinciae, Rat-
mundus, potentatus fui partem a Romana ec-
cleſia detinens, honores omnes ad beatum Aegi-
dium pertinentes tara m valle Flaviana, quam
extrinfecu, quicquid iuſte five injuſte videbatur
renere. omnes reſtas five pravas confuetudines,
quas ipſius anteceſſores, aut ipſe, habuerant, ob-
ho-

honorem Dei A beati Aegidii reverentiam der-
HRO". Q?m videlicet miffioem, apudNemau-
fe"fe concilium jurans in manu nofra, Odifoni
abbati, & ejus fratribus fecit# in Hierofolymita-
nam expeditionem iturus, feque de univerfos fuc-
ceffores fuos, fi forte hoc donum irritum facere
pertentarent, quod ad fe erat, damnatione &
malediaone mulâavit. Quod igitur fuggerente
ipfo, de monachis exorantibus, in totius concilii
confpâu firmavimus, necnon & per auctoritatis
notfne literas flabilimus. Si quia ergo ecdefiafti-
ca fecularive perona banc fupradiâi comitis
miffionem, & nofram atque totius concilii con-
firmationem evacuare, aut pervertereprefump-
ferit, ufque quo latifaciat, excommunicationi a-
natbematique fubdatur, & honoris atque officii
fui evacuatione pleâatur.

Poft hec divinae voluntatis difpofitione aâum
eft, ut apud B. Aegidû monafterium, bafilic*
nove aram omnipotenti Deo nofris manibus di-
caremus. Sanximus igitur & fancimus, de ad po-
ftenim memoriam literis defignamus, ne quis ul-
terius archiepifeopus, autepifeopus, adverfufean-
dem ecclefiam audeat excommunicationis, aut
interdiâionis proferre fententiam: quatenus idem
monafterium ex ipfius B. Aegidii traditione fan-
âr Romane ecdefie juri proprio fubditum: Ro-
mane femper libertatis gratia perfruatur. Si quis
autem decreti hujus tenore cognito, obviam ve-
nire trntaverit, honoris de officii fui detrimen-
tum patiat, atque a facratilimo corpore, deC
fanpuine Dei ac Domini Redemptoris nofri Jefu
Chrifto alienus fiat, atque in extremo examine
diftriâae ultioni fubjaceat. Cunâis autem eidem
loco juffa fervantibus pax de mifericordia a Deo
fic patre nofro de Domino Jefu Chrifto prefenti-
bus ac futuris feculis confervetur, Amen, amen,
amen.

Datum per manum Joannis S. R. E. diaconi
cardinalis ac bibliothecarii, apud Avenionem in
monafterio S. Andree, xt. Kalendas Augufti,
Indiftione quarta incarnationis Dominice Mxcvi.
pontificatus autem domini Urbani II. pape IX.

Adde in hoc concilio rjûtam fuiffe concordiam
ter Berengarium Tarraconenfem Archiep. tI Mona-
ebos Rivipullenfes, ut liquet eu fequenti documento
« Balaxio Torn. 7. Mifeel, edito pag. 71.

A NnoDominice incarnationis mxcvi. era mil-
tefima cxxxiv. venit Dominus Papa Urba-
nue ad celebrandum Concilium apud civitatem
Nemaufum cum multiradine Epifeoporum atque
Abbatum & ceterorum fidelium diverfi ordinis
ex multis provinciis atque regionibus illuc con-
fluentium; ubi de flatu ecdcwS Dei multa fue-
rant a jam diffo Papa & reliquo conventu Deo
opitulante difpofita. Inter quos adfuit Domnus
Bertrandus fanfte Dei genitricis Marie fcilicet
Rivipollentis Abbas conquerens fuper Domno Be-
rengarto Tarraconenfi Archiepifcopo de fedis Au-
fotue clero, qui Ecclefias prasdâi coenobii, fcili-
cct Rivipullenfis, contra privilegia apoftolica ei-
dem loco a Pontificibus Romane Ecdefie con-
Bcefta a divino officio interdixerant. Unde caufa
concordie egreTi funt in partem Gualterius Ak-
banenfis Epifeopus, & Domnus Ricardus Romane
Ecdefie Cardinalis, & Abbas Maflilienfis, & Go-
thafredus Magalonenfis, & Bernardus Gcrunden-
fis, & Artifilus Elenenfis Pontifices, & Petrus
Cuxanenfis, & Benediâus Balneolenfis Abbates,
& Willcrmus Raymundi palatii Barchinoncnfis
Dapifer, & alii quamplurimi bonorum hominum
tam clericorum quam laicorum, qui interfuerant
illo colloquio. Ante hos vero omnes prefatus
Tarraconenfis Archiepifeopus teftatus eft quodeo
nefeiente de abfque fua omnino juffione faâa
fuiffet interdictio Ecclefiarum prelibate fanâs
Marie Rivipollentis coenobii. In quorum etiam
Cprefentia dixit quod competentem faceret jufti-
tiam prénominfto Abbati & monachis prefixi
ccenobti de clericis qui prefatam interdiâionem
fecerant & auâores hujus male operationis exti-
terant. Et ne aliqua altercatio vel inimicitia feu
difcotdia inter fe & Abbatem prænominatum &
monachos ejus de violandis Pontificum Romano-
rum privilegiis amodo oriretur, coram omnibus
fnpenus memoratis his verbis injunxit. Ege Be-
rengarius gratia Dei Tarraconenfis Archiepifcoput
laudo atque ceaffirno feu coroboro privilegia qua a
Romana Ecclefia jam diffo loco fanfta Maria Ri-
vipollentis coenobii olim faerunt conceffa, & ea in
perpetuam fideliter obfervabo fient mei anteceffbrcs
ea meline nofcnatur obfervelli. Berengarius gratia
Dei Tarracmieffe Archiepifeopus. Aâum eft hoc
apud prefatum Concilium- v. Idus Julii anno
xxxvin. regni Philippi Regis Francorum.

WAD NEMA USENSE CONCILIIUM

Ab Urbano 11. papa anno 1096. cdcbatrum.

ADDITI O.

^M..S
» r..**.

concilii affo fupplent ea, qua fe
prafente de caufa Tolofana in eo concilio tra-
bat* ir definita teflatur Callifas II. papa, fr/ra-gbat
dantur in cbarta definitionit ejufdem controverfia,
in Concilio Tolofano anni itip. Iota. Agebatur de
jure quodam in ecdefiam Amantianam, quam S. Ste-
pbani prapqfitut fibi olim ereptam repetebat, reda-
mante viciffim pro fuo jure Antiffite Amantianerfi
in Occitania, Ita ergo rem in concilio Kcmauferfi
agitata definitam aflerit idem Calliftus 11. qui
tmc Guido erat archiepifeopus tdennerfis: Ego,
fratres, in concilio Nemaufenfi, in quo Domi-
nus papa Urbanus prxfuit, cum multis aliis in-
terfui: ibique clericos B. Saturnini dominum pa-
pam interpellantes audivi, quatenus quanam par-

tem oblationis altaris B. Saturnini epifeopo Ifaf-
no, qui tunc temporis in domino fuo eam tene-
bat auferret, & fibi daret. Et dominus papape-
titionibus eorum condefcendi videbatur; quibus
epifeopus Ifamus magnanimiter refiftebat, & ne-
quaquam hoc fe facere poffe dicebat: quia fi id
faceret, unde viveret non habebat. Et quia no-
bis, mihi & fratri meo, qui tunc temporis erat
archiepifeopus Briaflenfis, videbatur praejudicium
epifeopo Ifamo fieri: partes ejus quantum potui-
mus, fuffinuimus, in tantum, ut nobis praefenti-
bus itud fieri non potuerit, Tranfaâo vero con-
cilio dominus papa epifeopum Ifarnum in came-
ram fuam deduxit, ibique vi comitis Raimundi,
redamantibus tamen clericis, qui tunc ibi ade-
rant,

URBANOS R E M E N S I S P b n r j e v s . i v . i m p . 641
 rant, hanc quartam oblationis altaria panem tu- A fuis vidum haberet: quod & dum vixit habuit
 lit. Mandavit tamen iſſiem papa, ut Ifarnus e- Aa leges i» ea cbaria opxΛ LaUx tone. XII. m. Wt)
 CHBHTI ptfæf** beati Saturnini taper «m 1190. Fm. edit. C". "2T

>> REMENSE CONCILIUM

ANNO
CHRISTI

Jb csq/â Roberti Metii S. Rentirti cm abbate Majoris nwuflmi e Maaaffe Renterfi orchi-
 epejcepo celebration jfaaa 1097.

ANNO
CHRISTI
1097.

>H4. p- «»-
 A»... >>T

Robertas quidam ex monacho Majoris mons-
 fterii abbas S. Remigii apud Remos aſſiun-
 ptus fuerat. Hujus rei caufa Bernardus Majoris
 monafterii abbas jus ſibi in illum, qui olim ſuus
 fuerat, vindicabat, ſubjedumque ſibi, nec paren-
 tem anathemate feriit. Res delata ad Manaffem
 Remenſem archiepiſcopum, ex quo ad concilium
 trada. Subjedionem negabat Robertas, ex quo
 in abbatem aſſiunptus fuiſſet; manere hanc Ber-
 nardus contendebat. Concilium pro Bernardo ju-
 dicavit; Robertus appellavit ad pontificem, ad
 quem praeoccupandum contra appellantem Lam-
 bertus Atrebatenſis epiſcopus literas dedit, quas
 ex Baluzio Miſcell. tom. V. pag. 304. hic pro-
 fero. Judicatum eſt rî Urbano m hanc ſenten-
 tiam, ut ex literis ejuſdem Roberti ad Lamber-
 tum ibidem legendis pag. 316. ctmftat : *A Me
 ferte SS. eanonmt archiabbatene ixveninuu
 adnotatxne, ^nod nti^xt friffit, fi abbas abbati pra-
 poni debniffet; fed ſient nento poteſt dnoixs deennis
 fervite, ſio nento poteſt dxobxs profeſſienibxt obedire.
 Monocbxs eniſa ex qno eſt ab certifiæ ſne ratifiæ &
 in Motent promoter, rajas eſt abbas eſtu eſt «w-
 naebas.*

EPISTOLA LAMBERTI ATREBATENSIS AD URBANUM II. PAPAM.

Reverendiſſimo Domino & patri patrum pa-
 pz Urbano, Lambertus ſandz Atrebatenſis
 eccleſiez ſervus inutilis debitam ſubjedionem cum
 orationibus.

Scire volumus ſanditatem veſtram nos & pro-
 vinciz noſtre abbates, & coepiſcopos Remis pro
 quibuſſiam ecclēſiaſticis negotiis convocatos a me-
 tropolitano noſtro, ubi inter cetera negotia re-
 clamavit dominus B. abbas Majoris monafterii
 animam fratris & filii fui Roberti abbatis mona-
 ſterii & Remigii, conteſtans in verbo veritatis
 quod eum nec per ſe, ne per perſonam ab eo
 tñſiam Remenſi eccleſiez omnino liberum niſi
 ſalva profe&one & ſubjedione Majoris monaſte-

rii contradiderit, quod ita conflare domnus Re-
 menſis archiepiſcopus proteſtatus eſt. Adjecit et-
 iam abbas quod cum plura de przdido Roberto
 abbate inordinata & irregularia audiſſet fieri,
 primo eum per epiſtolam, poſtmodum vero pei
 idoneas perſonas tub nomine obedientiz commo-
 nefecerit, quatenus in determinato ſibi die ſic
 tempore rtfponſurus de vita ſit converſatione ſua
 abbati ſe prœſentaret in capitulo Majoris mona-
 ſterii; ſin autem daret abbas ſententiam in eum
 tanquam in reum profeſſionis, & ſandz regule
 contemptorem. Frater autem R. abbas hzc in-
 dicans domno archiepiſcopo accepit ab eo confi-
 lium ſit prœceptum ne aliquo modo vel occaſio-
 ne ſe erigeret contra patrem ſuum, abbatem vi-
 dalicet Majoris monafterii; quod ſi facere
 ſumpſiſſet, qualem in eum nrzdidus abbas daret
 ſententiam domnus archiepiſcopus collaudaret, &
 confirmaret. Cum vero in przfixo termino, ſic
 ut ei conſtitutum fuerat, Majori monaſterio ſe
 non prœſentaret, dedit in eum abbas Majoris
 monafterii excommunicationis ſententiam. Super
 omnibus hiſ ab archiepiſcopo noſtro commoniti;
 cum Robertas verbis abbatis fui canonica ratio-
 ne contraire nequiviſſet, judicatum eſt abepiſco-
 pis ſic abbatibus alterius monachum ab archiepi-
 ſcopo non eſſe retinehdum, ſed proſus in pote-
 ſtatem abbatis fui redigendum. Ille autem hoc
 audiens avertit ſe a judicio juſſitiz, & nos ſit
 coepiſcopos cum abbatibus, ut ſubterfugeret di-
 ſciplinam, ad apoſtolicam invitavit audientiam.
 Hujus rei feriem propterea juſtitiz veſtrz deſcri-
 pſimus, ut ſi forte inobediens & excommunica-
 tus iſte ad vos venerit, non audiatſ contra ju-
 dicium epiſcoporum, contra religionem abbatum;
 ſed ut ſententia eorum veſtra auctoritate robor
 obtineat, proſtrati ſan&itatis veſtrz pedibus hu-
 militer exoramus. Bene valete, reverentiſſime
 domine, & pater, & pro nobis in maximo peri-
 culo ſit dolore per obedientiam veſtram conſtitu-
 tis orare non dedignemini.

DUPLIX SYNODUS ATREBATENSIS.

B>I-tü Anni Mxcvtt. in quibus Lambertus Epiſcopus Monachis S. Dionyſii Remenſis, coenobii Elnenſis,
 Miſſeti- I-eſ. Montis S. Eligii, & Presbyteris de Rochennies privilegia concedit.
 p

In nomine ſandz ſic individuz Trinitatis Pa-
 tris ſic Filii & Spiritus fendi. Amen. Ego
 Lambertus Dei diſperatione Atrebatenſis Epiſco-
 pus. Dulciſſimis petitionibus tuis ſic Eccleſiez cui
 przeſſe dignoſceris fatiſfaciens, dilectiſſime frater
 & fili Hugo Abbas venerabilis congregationis in-
 vidiffimi martyris beati Dionyſii Remenſis, oro
 peccatorum noſtrorum redemptione tibi tuiſque
 ſuccediôribus in eo quo es loco ſic ordine ſub re-
 gula ſandi Auguſtini militantibus ſine aliqua tur-

Epis lucrî exadione altare de Aix non ſolum coo-
 cedimus, verum etiam qua przdicemus auctorita-
 te liberaliter in perpetuum confirmamus. Salvo
 in omnibus Atrebatenſis Epiſcopi jure & redditibus
 ejus, ſic Archidiaconi miniſtrorumque ejus. Si
 quis autem poſt hanc noſtram definitionem
 manu ſacrilega ab Eccleſia cui Deo diſponente
 annuimus auferre attentaverit, vel ingenioſiſſima
 machinamentis contra ea ire przſumpſerit, cum Si-
 mone mago anathema ſit. Pizdidus vero dom-

nus

BA1
945
ANNO
CHRISTI
1128

URBANUS
p. h

SYNO D U
9

HENRICUS IV. IMP.
PHILIPP. I. R. FR.
944
ANNO
CHRISTI

-nus Hugo Abbas & omnis ejusdem loci fuceffor ejus Abbas, ii «d fynodum Atrebatensis Episcopi fuerit invitatus, adveniet. Et si talibus negotiis detentus & intentus fuerit pro quibus advenire non potuerit, per quandam Canonicorum fuorum, nisi annuente Episcopo remanferit, causas fynodalis excufationis tranfmittet. Hanc etiam affinitatem inter Atrebatensem & Remensem gloriosiffimi videlicet martyris beati Dionysii Ecclesiam inconuilla stabilitate concedimus quatenus Remenses, audito Episcopi obitu, exequial illius fraterne celebrare non differant, necnon aniterfarium ejus perenniter culdiant, & Atrebatenses dc Abbate fandi Dionysii fimiliter faciant. Nos liquident huius paginae auaritatatem ratam & inconuillam permanere volentes, in przentia lubkriptorum teftium eam confignauimus. S. domni joannis Archidiaconi Atrebatensis. S. domni Clareboldi Obftrevandenfis Archidiaconi. S. domni Aloldi Abbatis de fando Vedafte. S. domni Joannis de Monte fandi Eligii Abbatis. S. domni Odonis Prapofiti fandae Manaa. S. domni Guiberti Decani. S. Anaftafii Cantoris. S. Roberti Magiftri. S. Gualteri Cufodis. SS. Canonicorum beats Marie Herberti, Balduini, Algii, Hugonis, alterius Hugonis, Roberti, alterius Roberti, alterius Balduini, Gerardi, Arnoldi, Radulfi, Bertulfi, Algii, Andres, Petri, S. domni Cononis de fanda Trinitate. S. Matceolini Archipresbyteri. S. Drogonis Albinienfis Prapofiti. Ego Lambertus Dei miferatione Atrebatensis Epifcopus hoc libertatis donativum relo- gi & fubfcripfi, & in nomine patris & filii & fpiritus fandi t propria manu confirmavi. Adum Atrebat in fynodo anno Dei Chrifti mxcvi i. Indidione v. Nonis Februarii, anno autem pontificatus domni Lamberti Atrebatensis Epifcopi quarto.

In nomine parris fit filii & fpiritus fandi. Amen. Ego Lambertus Dei miferatione Atrebatensis Epifcopus defiderann animo cupiens eradicare omnem fimoniacam hzrefim a nofta diocefi, fatisfaciens precibus domni Hugonis venerabilis Abbatis Elnonenfis coenobii de titulo beati Stephani protomartyris & gloriofi fandi Amandi ceterorumque fratrum ejusdem Ecclefiz, hzcal-² taria, fcilicet de Scaldino, de Lurcio, & de Ruorh, & de Bulciniolo, & de Dieraco, quz hadenus perfonaliter tenuerant, pro peccatorum noftrotim remiffione fuccfforumquo noftorum Epifeoporum prznominatr congregationi liberaliter poffidenda, remota omni limoniaca exadiohe, in perpetuum confirmamus; ca tamen conditione ut defundis Presbyteris locorum illorum, alii idonei ab Abbate ad Epifeopum deducantur, eifque cura animarum ab Epifeopo gratis impendatur. Salvo m omnibus jure Atrebatensis Epifcopi & redditibus ejus, & confuetudinibus Archidiaconi fui & miniftrorum ejus. Si quis veropoff hanc nofttram definitionem przdidam hzrefim eradicatorum replantare przfumpferit, vel pro tali negotio pecuniam exegerit, dator & acceptor cum Simone bzretico anathema fit. Przdidas autem domnus Hugo Abbas, fed & omnis Elnonenfis coenobii fuceffor ejus Abbas, fi ad fynodum ab Atrebatenfi Epifeopo fuerit invitatus, aueniet. Et si talibus negotiis detentus & intentus fuerit pro quibus advenire non potuerit, per quemdam monachorum fuorum, nisi annuente Epifeopo remanferit, causas & canonicas & fynodalis excufationis tranfmittet. Obedientarius vero altarium fupradidorum monachus fynodis temper intererit. Hanc etiam affinitatem inter

Atrebatensem & Elnonensem Ecclesiam inconuilla stabilitate concedimus quatenus Elnonenfes, audito Epifcopi obitu, exequial illius fraterne celebrare nem differant, & Atrebatenses fimiliter de Abbate fandi Amandi faciant. Nos vero iftius paginat auaritatatem ratam & inconuillam permanere volentes, eam in przentia fubfcriptorum teftium confignauimus. S. domni Qarembaldi Obftrevandenfis Archidiaconi. S. domni Joannis Archidiaconi Atrebatensis I. S. domni Odonis S. Maria: Prapofiti. S. domni Gasberti Decani. S. domni Anaftafii Cantoris. S. domni Gualteri Cufodis. S. domni Roberti Magiftri. S. Matceolini Atrebatensis Archipresbyteri. S. Amalrici Decani de Maften. S. Joannis de Duaco Decani. S. domni Aloldi venerabilis fandi Vedafte Abbatis. S. domni Joannis de Monte fandi Eligii Abbatis. S. domni Alberti Hafnonienfis Abbatis. S. domni Richardi Marcianenfis Abbatis. S. domni Hamerici Aquicinenfis Abbatis. S. domni Raineri Cameracenfis Abbatis de fando fepulchro. S. domni Goiffredi Abbatis fandi Andree de novoCafello Cameracenfi. S. domni Geroldi Hamenfis Abbatis de territorio Tarvanenfi. Ego Lambertus Dei miferatione Atrebatensis Epifeopus hoc libertatis donativum relegi, & fubfcripfi f & m nomine patris dc filii & fpiritus fandi confirmaui. Adum Atrebat in fynodo in bafflica beate Mariz femper virginis Dominz noftrz anno videlicet Dei Qtrifti mxcvi j. indidione v. xn. Kal. Novembris, anno autem pontificatus domni Lamberti Atrebatensis Epifcopi quarto.

In nomine patris & filii & fpiritus fanai unius veri & fummi Dei. Arnen. Lambertus Dei miferatione Atrebatensis Epifeopus fuis fucefforibus przentis vite lzlitiam & future gloriam. Legimus in gefis Pontificum Atrebatensis Cameracenfi que Ecclefiz domnum Fulbertum earundem Urbium Epifeopum corpus beati Vindiciani dc terra elevaffe, eo que in loco, qui Mons videlicet fanai Eligii dicitur, Ecclesiam, priore deftruaa, rezdihcaffe de titulo Apoftolorum Petri & Pauli, ubi clericos oao & ftipendia unde viverent conflituit, & eos hac libertate donavit, ut nullius poteftati fubjacerent nisi folius Epifcopi. Poff mortem vero ejus coeperunt dietim a fervitute Dei tepere, Ecclefiaque ufque ad tempus domni Lietberti Epifcopi declinare. Quam deftruaiionem ipfe vir mifencordiz zgre ferens, ut ita dicam, alter Samaritanus, ejus miferie condoluit, ac fecum traare quomodo id in melius repararetur coepit. Cui confilium tali negotio congruum ille miniftravit qui hoc velle cordi ejus infudit. Nam ibi clericos regulares de comuni viventes fuorum confilio fidelium ordinavit, eifque Abbatem fuz profeffionis praefecit. Unde faao privilegio fuos precatus eft fuceffores ut eos proveherent & fierent adjutores. Libertatem Sue Ecclefiz ac poffeffionum fuprum denuo rmavit, & altare de Hucm ea conditione E ibi dedit ut fingulis annis in feftivitate fanai Remigii xn. denarios folva't, & deinceps ab omni redemptione liberum fiat. Altare quoque de Hordricourt ita dedit ut fine perfoa permaneat. Domnus quoque Gerardus przdeceffor meus fuceffor quoque fuus in Novilla & Mediana villa fine perfonis dedit altaria, falvo jure Epifcopi & redditibus ejus & confuetudinibus Archidiaconi ejus. Hzc omnia egod Lambertus Dei miferatione Atrebatensis Epifeopus tibi, reverentiffime frater & fili Joannes Abbas, omnibusque in eo quo es loco & ordine propter religionem tuam fucefforibus tuis rdigiofe & communiter viauris, ficut

.....superius determinatum est, firma fide inconvulsa
Christi Pe'm>ncre concedo. Concedimus etiam tuo in
tempore, cum opus fuerit inibi Canonicis reli-
giofe fit abfque proprietate viventibus, cum con-
filio de auctoritate Atrebatensis Epifcopi, licen-
tiam eligendi juxta timorem Dei fiefacros cano-
nes magiftrum de Abbatem. Quod fi hujusmodi
officii idonea perfona ibi inventa non fuerit, af-
fenfii Epifcopi fui deconfenfii eligent de alio mo-
nifterio virum religiofum ordinis de profelfionis
fux in magiftrum fic Abbatem fibi praeficiendum.
Poft hxc vero deducatur ad Epifeopum, fic fu-
cipiat de manu ejus temporale beneficium loci
de curam animarum de Abbatis benedidionem.
Hifque beneficiis altare de Rebronis precatu dom-
ni Clareboldi Militis adjungo, ita ut duos tan-
tum folidos in ccena domini ad fervitium Epif-
copi perfolvat, de extero totum redigatur fub
Abbatis dominio. Hujus rei telles domnus Joan-
nes Archidiaconus, domnus Clareboldus Archi-
diaconus, Odo prxpofitus, Wibertus Decanus,
fratrefque exteri totius congregationis fandx Ma-
rie femper virginis. Domnus igitur Clareboldus
hujus rei hortator nullum alium penitus heredctm
facere volens quam Ecclefiam Rebronienfem, to-
tam quam in vicino habebat hereditatem ibi de-
dit, ira ut ipfe fupradidus Abbas ad honorem
Dei fic fandx Marix femper virginis ipfum locum
per clericos fuos detineret, fic prout res exterior
augeretur, fervitium Dei intus creferet
videlicet in Baraffo integrum molendinum fic u-
nias Carrucx terram fic quinque hofpites, fic in
Dahellieurt quartam partem fic filvati ibi atti-
nentem. Hujus rei telles duo iterum Archidiaconi,
Joannes videlicet fic Clareboldus, fic totus
Ecclefiax Atrebatensis conventus, domnus quoque
Aloldus Abbas landi Vedafti, Philippus frater
Comitis Roberti, Clementia Comitiffa Flandren-
fis, Robertus Advocatus, Baldricus de Colhera,
Frumoldus de Infula. Hoc igitur datum fic fi-
liis aliud legitime dederit, qui ufurpare prx-
umpferit fic in pravos ulus redigere attentaverit,
canonica excommunicationi fubjaceat. Ego Lam-
bertus Dei miferatione Atrebatensis Epifeopus hoc
libertatis donativum relegi fic fubfcripti, fic in no-
mine patris fic filii fic fpiritus fandi propria ma-
nu confirmavi. Adum Atrebat in fynodo in ba-
filica beata Maria femper virginis Dominx no-
ftrx, anno videlicet Dei Chrifti mxcvii. Indi-
dione v. xi 1. Kal. Novembris, anno autem pon-
tificatus domni Lamberti Atrebatensis Epifcopi
quarto.

In nomine patris fic filii fic fpiritus fandi unius
veri fic fummi Dei. Arnen. Ego Lambertus Dei
miferatione Atrebatensis Epifeopus gaudens de
religiofa converfitione tua, reverentiffime frater
fic comprefbyter Cono, defiderio defideramus pa-
ci fic quieti tux tam prxfentibus temporibus quam
fic futuris providere. In adventu enim tuo & bo-
na memoria domni Heldemari magiftri fic con-
priet Dei Chrifti mxcvii. indidione v. xn. Kal.
iacerdotis tui in Arida Gamantia in parrochia E
noftre qua dicitur Rocbennias locum vobis ad

ferviendum Deo elegiftis, qui, ficut aliquando
fugiendus velut fpelunca latronum tuit, nunepe
Dei vifitationem fic tuam fic fratrum tecum ha-
bitantium fadus eft refugium fic 1'olauum ibi
tranfeuntium. Unde fic te in eo quo es loco fic
ordine fic fucceffores tuos religiofe fic canonicos i-
nibi viduos hac donamus libertate ut tantum
Epifeopo refpondeatis ficin manu ejus in Uberta-
te fpiritus permaneat. Contradimus etiam tibi
fic per te legitimis fuccefforibus tuis cum fratri-
bus inibi religiofe de abfque proprietate viventibus
atque viduris in augmentum pacis dt quietis
loci tui prxdidam parochiam de Rochennies fub
refpedu xu. denariorum in cana Domini ad fer-
vitium Epifcopi. Si autem aliquando, quod ab-
B fit, antiquo nolle intigante, in prodido loco
vel parrochia Itale quid acciderit pro quo recon-
ciliatio necceffaria fuerit, tibi legitimilque fuccef-
foribus tuis vice noftre, accepta aqua fandifica-
tionis fic reconciliationis, ut ea reconcilies reli-
gioni veftrx annuimus. Si autem productus locus
largiente Domino ad tantam copiam rerum fic
fervorum Dei ibi commorantium excreverit ut
Praelatum eligere debeant, liberam habeant pote-
ftatem, cum confilio fic auctoritate Atrebatensis
Epifcopi, eligendi fibi magiftrum fic dominum
juxta timorem Dei fic inflituta fandorum cano-
num. Pofimodum vero deducatur ante Epifeo-
pum, de accipiat temporale beneficium loci fic cu-
ra de ditionum fiefprxlationis benedidionem. Ro-
cgamus ergo in Domino tam prxfentes fratres
noftros quam fic fucceffores Epifcopos noftros fic
fandorum canonum auctoritate interdiciamus fic
noftre ne quis hoc donativum libertatis violare
aut corrumpere prtefumat. Si quis fcienter hujus
noftre inflitutionis privilegium intregerit, excom-
municationi fubiaceat quoadufque refipuerit
fic Ecclefia Dei fatisfecerit. Fiat, fiat. Ut autem
perenni tempore hoc decretum firmum & flabile
maneant, tenes fideles annotare curavimus. S.
domni Joannis Atrebatensis Archidiaconi. S. dom-
ni Clarebaldi Obftrevandenfis Archidiaconi. S.
domni Aloldi fandi Vedafti Abbatis. S. domni
Hamerici Aquicinenfis Abbatis. S. domni Alber-
ti Hafnonienfis Abbatis. S. domni Richardi Mar-
cinienfis Abbatis. S. domni Joannis fandi Vin-
diciani Abbatis. S. Odonis Prxpofiti fandx Ma-
rix femper virginis. S. domni Wiberti Decani.
S. Roberti Magiftri. S. Anaftafii Cantoris. S.
domni Gualteri Cuftodis. S. Mafcelini Archi-
presbyteri. S. Joannis de Duaco Decani. S. Bal-
duini Decani. S. Adonis Decani de Bethunia.
S. Joannis Decani de Caftello. S. Joannis De-
cani de Dangeville. Ego Lambertus Dei miferatione
Atrebatensis Epifeopus hoc libertatis dona-
tivum relegi t & fubfcripti, & in nomine patris
& filii fic fpiritus fandi propria manu confirma-
vi. Adum Atrebat in fynodo in. bafilica beate
Marix femper virginis dominx noftre anno vide-
licet Dei Chrifti mxcvii. indidione v. xn. Kal.
Novembris r'anno autem pontificatus domni Lam-
berti Atrebatensis epifcopi quarto.

ANNO
CHRISTI

6>> AD SYNODOS ATREBATENSES

Sub Lamberto epifeopo anno 1097. celebratas,

ADDITIO.

S. m. I. M. O. B. A D mune ne nliqnm ex gemini! Atrebtentibm commemoretis pertinent fjadicum illud decretum
[ynodis A Veneto Lnobei editore nd an. 1097. exhibet Lnmbertuj Atrebtntifs in epifloi. 40.
Concil. Genernk Tom. XX. Ooo. 1*

reg-ftri

— ignorare m

AN<?]

C|>»r

Bahczum mifctilan. tom.1'. paç. iôç
fa"e profiteor. E ferte epiftolarum ejus
fupertite adhuc Vroano // illud prodi-
tamen ffit, iuvat hic intigrum dare,
cnm rem contineat, cujus artiquiui exemplum forte
nullum occurrit, juris nempe afd: nor. ipfit tantum
modo templi, jed & eorum aluit <T adjacentibus
terrie conceffi. Ita ergo Jcnbit e- /jnode /m diace
fana Lambertus.

Libertus Dei miferatione Atrebatensis epif-
eopus honorabili domino, ôc amico fuo Goniri-
do IxnlenfiCaftcliano, licet aalter merito, falu-
tem & dilectionem cum orationibus.

Pervenit ad fynodum noftram gravis clamor de
vobis, quod atrium de Lothes, & terram ad e-
juidem atrii ecclefiam pertinentem intregertis, &
& homines, licet rei iuftitix veftra fuerint, ut
dicitur, inde, nobis inconfultis, quod nullo mo-
do vobis nec alicui terrena poteftati facere licet,
contra libertatem fanftx Dei ecclefia: matris ve-
litar, contra excommunicationem atriorum de ter-
rarum ianduarii, contra pacem furatam pro fo-
la voluntate veftra res illorum vobis retinueritis.
Unde multum miramur vos tam grande malum
in partibus noftris feciffite, quod facere non folci-
tis, cum in terra nativitatís veftra: femper lega-

Alem, & bene modeftum vos fuiſſe confliterit.
Scire volumus vos quia Ozias rex Ifrael percuſ-
ſus eſt a Domino lepra perpetita, pro eo quod
officium pontificatus ſibi uſurpare prrumpſit. Si-
milliter & Nabuchodonofor rex Babyloñi®, quia
non dedit gloriam Deo creator omnium, Eleus
duram & extra ſocietatem humanam per ſeptem
annos ſibi ab eo accepit vindictam. Quia igitur
hxc & quacumque ſcripta ſunt juxta apoſtolum
Paulum ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt, per
prſcſenics literas noſtras ad correptionem ſalutis
veſtræ in præſentia noſtra vos invitamus, & cos
qui vobis in tam perverſo faſto cooperatores fue-
runt. Propterea vero ſynodalem ſuſpendimus a
vobis excommunicationis ſententiam, quia vos &
hujus operationis nequam magis deſideramus hu-
milliter ſalvari, quam contumaciter & ſuperbe
damnari. Si igitur infra quindecim dies ab ho-
dierna die vſtis litteris noſtris juxta conſtitutio-
nem libertatis & pacis atriorum & terrarum fan-
ſtuarĩ fatiſfacere Deo & nobis, quod abſit, no-
lueritis, nos, Salvatore omnium adjuvante, &
fanſtorum canonum feveritate infinuante, & in
eos quos iam vocavimus & bannivimus, & in de-
fenſores eorum excommunicationem facere noa
tardabimus. Vale.

CONCILIIUM BARENS E,

Pro Gracia cum Romana eccleſia conciliandis celebratum anno domini Mxcvtt.
tempore Urbani papas 11.

αλμλκον

TN hac ſynodo inter Grxcos & Latinos venti-
JL latx ſunt controverſia: illæ qua: inter eos diu-
tius agitata: leguntur; potiffimum vero de pro-
ceſſione Spiritus ſancti. Aſta nobiliſſimi condil
petierunt. Ad Gnechorum autem conſilium ea
nobis auctore Deo ſunt patefacta, quæ a unſto
Anielmo Canruaricnſi epifeopo, qui interfuit, ſunt
ſcripta, quæque familiaris ejus qui aderat Edine-
rus poſteris tradidit his verbis: Cui concilio dum
Anſelmus ſe præſentaret, èX perſuaſus a papa Gru-
coj in pnceſſione Spiritui ſancti, utpote quem a pa-
tre non a filio procedere Groci adjiruant erran-
tes, rationabili èX catholica diſputatu ne conſutaret,
magni apud omnes ejſi babttm, èX veneratione di-
gniffimus comprobatus. Finito concilio cum apoſto-
to profeſſi Jumui. Hæc tantum de his Edinerus.
Apud VTilielmum autem Malmesburi-inſem ſua
paulo glorioſius oftentantem, hæc ſenſptis man-
data legimus: Vt ergo ventum ad concilium, apo-
ſtoheut ante corpus ſinſil ſicoiai cmtratus tapeti-
bus èX pditils, ipſe cofula cum pallio amiffus tri-
bunal aſcendit, cateri cum cappis edebant. Omni-
but ergo fuum locum ex antiquo vindicantibus. An-
ſelmus humilitate fummus quo poterat affedit. Ex-
ciderat animo fummi pontifias, ingruente tumultu,
Ut ei locum delegaret. Sed erroris admonitus eſt,
quoſtionis neceſſitatē a Gracis propoſita, probare vo-
lentibus Spiritum ſanctum non niſi a patre proce-
dere.

Hanc ergo quoſtionem dum expedire tentant ma-
gis invoieret, Gratis contra non improbabiliter oc-
currentibus, Anſelms recordatus exclamat: vivida
vocit tonitruum, adis capacitas & turba multipli-
citas ingeminant: Pater v magiſter AnſelmoAnglo-
rum archiepifeopo, ubi eſt Ille ubi ſe vocari audi-
vit, in pedes conſtitit. Quem apoſtolicus compellans:
Run:, inquit; magiſter, opus eſt ſcientia, opus elo-
quentia tua opera. Veni, oſende but, IT defende

matrem tuam eccleſiam, quam Graci labefactortco-
nantur. Succurre ergo auſſi a Deo buc miſſus. Con-
tinuo cunil adjantes & aſſidentes, oculos dū orn
in eum eanverſi, mrcuſtari quis eſſet: annitenti-
butque proximis a confefſum apoſtoli levatus, fé-
dère juffit juxta Romanum arcbsdsaconum, cui an-
te papam edere moris eſt: huludamni, inquit,
huſu in orbe noſtro, quaſi alterius orbis papam.
Aer morantibus omnibus expofuit palam qui genus,
unde domo, cujus ſcientia, cujus facundia, quam
religwſus, quanta pro fidelitate Roſtana fedispaſſus
cſſet. Oilatufqui in poſter.im diem quoſtiona traſſa-
tus, quamvis Anſelmus ſtatim reſpondere mn dubi-
taret.

Sed Jequenti die ſolito maturius. coetu coaſſe, pro-
penetravit ū enubilavit intima, ut Latmi clamore
tcttarcntur gaudium, Graci de ſe prabtre dolerent
ridiculum: nullus porro inopt tJ inanis ſcientia di-
Jcederet. Senſus illiut fermonis procedente tempore
luculenter dtgeſit in libro de proceſſiane Spiritus ſan-
cti faſſo. Tunc u-i verbum obſolvit, omnes in eum
oculus èX ora converſi, hic laudare fidam, illeſcien-
tiam, omnes eloqucntiam. Sedato fragore quem loue
ejui fuſeſtiverat: intendit in eum jumms ponti-
fex, ait Fenediſtum ſit cor tuum, Cſpiritus tuus,
os, IT ferma oris tus benedictus. Aec mora, cum
conſenſu omnium roboratus in aliter ſententes ful-
men excommunicationis intorſiſſet, ventilari de rege
Augiorum fermo capit. Proferunt in medium ſce-
lera diſſi horrenda: adjicitur contemptus humano ca-
leſtis injuria, quod ſcilicet bis terque admonitus ni-
hil eorreſſaus exhibuerit.

Quocirca cum ſuffragio èX clamore omnium papa
ad excommunicandum tam paratus eſſet, Anſelmus
genibus aſſuſus ejus, orat dilationem, tJ vix impe-
trat.

m et non mediocrem apud cunſles vi-
dentei peperit gratiam, eo quod efafia* vero fan-
ffs-

949 URBANOS B A R E N F HENR CUS IV IMF 95°
vicijet fim* fz* gloriam. Quam pulcrum A Prattere Liapu Protufpata mCbtun. ub, lu*ndooe
CHFR591 rftt M .fl. Otrrt k----- 4. S'3 -tantam acceperat
■»». contumeliam' Hucufque de Barenfi concilio apud
VPillielmum.
Certum eft autem in hoc concilio fandum
Anfelum in confutandis Grzcis primas tulille,
cui & ea ex parte plurimum ecclefia catholica
debet, quod cum ipfius fynodi afta petierint, ip-
fe tamen pulfatus precibus amicorum, quod in
controverfia illa traftavit fcriptorum monumentis
perpetuis memoriz commendavit.

Observatio P. JAntonii Pagi
ad An. Chr. 1097. n. 1. 1J. & 11.

Edimen » in vita S. Anfelmi CanruarlenG» epilcopi B
lib. », cip. j. loquen» de » , qu* anno 1091. gefic
Anteimus, natui* obfdione Capum* civitati» anao
1097. futept* . fc inleuenti loiuti , ait : dem /oluta
obndicnr , A- limus multa prece Papam ad hoc flectere
conatui eft, quatenus ab onere Pontificali cum ab'olv:< c't,
tT 4«2. jf irbem vaca' -ncederet. I'erum cum , quan-
lui» qgijrm a.i rfeftum »,-flabat, tn nihilum labomjet,
tretus benadiS ch. ey<t, Sstrviam rever ui efi, operieni
ibi /mpni irucilli, mod idem Pate apud Barum Ka-
lendi' Ofoirri erat »eletiaiwi. Edimmim de Kalen-
du Oflobm Chnili anni raqi. interpretardum , teAe
viderunt Hovedenu» r-1 i Annal, p'g. 467. & Simeon
Dunelm-nis de Geflu Reg. qui ad *h. 1095 habent :
Vrbani Papa cmt faite DorobnenU archieplfs.cpo An-
rimo, ut illi mandatai , ad Concillium , quod arud Ba-
rum Kal. Oelob'ic ctlet 'uri con/ituli, prAdfcitur . In
quo Concilio plarima de fldr .albo'ico tyc.

ha ngfro Arcbiefi.corui mirficam jrdim i addendum 'ro
Potj, cuttit fiat>a ledet >» Hrbar jullu parata i Intus
tn Ecclifia bcapyiml Nl.tiai Confeturu Cb-lili C7 fecit
tbi nodum fer unam hebdomadam . Poi lomfiem diri ffit
fsrr('it m tale (nempe Para) ; Cf in mne Juni oblit
l>c Para U'benui , Cf /arroxit Pejcbaln Pa'a. El bis
liante Prutolpvtm , Je Chronographum Bitentem an-
lum illum Chrifti. 1099. a Kal. Septemb. anni Chrifti
1091. inchoare, exemplo Gratorum Ap.diam , Cala-
briam , & S tiliam incolentium , qui tam md A onem ,
quam annum mundi juft'rram Conflant nonotinum
incipiebant. Uterque emm poft meniem OAobrem,
mrnfem Julium celircar , mortem Urbani Papae cum
menie j j .io anni Chrifti n-gg. conneAit , tiler tqr Ur-
banum II. mrid "OHob. eludem Chrifti anni C-rc-
linni Rarenle cc.ebraile, quod a .am. te n.rnle OAo-
bti anni 1098. mreUig' POtell , md.catque utrumqueC
Scriptorem a Kalend' Septembris annum quai doque
exord'ii, licet larpe jlib. illum a Jam.arm . vel a Na-
tali Chrifti irpetant . Phju» itaque Conc lu Epochs
nunc cetra , A indubitata , reA'que ar.norata a Ger-
beronio m Centura opetum S. Antelmi nova editione
a fe donatorum.

W' E** <lcH> 1 »)

AD BAR ENSE CONCILIUM

Anno 1097. coram Urbano II. celebratum.

D D I T I O.

S.ppl M.eft p>K</r

jua in concilio agitata narrat Z<A-Cte
-T' betu , addenq fuccurrunt ea ^1« Bafchali W,
litteri ad S. Anfelmum Cantuarienfeir datis legen-
di i m appendice cytfalarum Patcbalii labbeana nu.
XCIX- tom. XI. edit. Peneta pag. 1048. fuppeditat
hi/ verbi/.

Adverfus illam venenofam fimoniac® pravita-
tis radicem , ecclefiarum videlicet invenituram
Rever. in Chrifto memoris prdecefforis noftri
domni Urbani tempore apud Barium colleão ve-
nerabilium epifeoporum & abbatum ex diverfis
partibus concilio, in quo tua religio & nos ipfi
interfuimus, in eatndem pctem excommunicatio-
nis eft perlata fententia.

Ad hoc pariter concilium fequent Lrboni cpifala
referenda cft.

EPISTOLA URBANI IL PAPE.,.

Ad Anfontm Beneventanum.

Vrbani cpifcoput fervui fervorum Dei Cariffimofi-
lio A Beneventanorum domino falutem & apojlo-
iteam beradtihonem .

E» C>:tel
»o° IC;Y17

Z^Um nuper a te difceffunus, nofti fubquanta
,c afeftonc dimiffimus. In eadem vero afic-
tione in eandem benignitatem & nos tibi mane-
re , & te nobis volumus permanere , quoniam
quidem nos honorem tuum fervare, & tn melius
augere curabimus, fi & tu in B. Petri apoftoli,
& noftra curaveris fidelitate & amore perfiftere.
De monafterio & Sophix quotiens & ex quanto
jam tempore Caffinenfes monachi reclamaverint
Cone-l. General. Tom. XX.

ipfum ignorare non credimus Nuper in Ba-
reni, concijjo cuin fcriptis & monincntis eccle-
fiz fux iuftitiam luam attruere parati fuiffent ,
abbas S- Sophiae occafione tui , camx aAlonern
fugit ; cum Beneventum etiam veniffemus inipfa
B. Sophia, domo fratrts ipfi quantum quefti fue-
rint , audifti . Quid nos tibi de eadem caufa di-
xerimus meminifti . Tunc nobis pro voluntatis
tua: placito refpondifti. Nos autem diutius pati
nolumus , utCartinenfe monafterium de his, qux
ad ipfum pertinere videntur, injuriam diutius pa-
ti.ifur. Locus enim ipfe per Dei gratiam B-Be-
nedifti meritis non tantum nobis qui prope fu-
mus , fed univertz etiam Italiae opportunus &
nceffarius eft , multumque nos deceret , ut fi
poffibile effet, locum ipfum dt noftris etiam di-
taremus , nedum fua favente iuftitia non reci-
piat . Tibi igitur tanquam cariffimo & fideli no-
firo mandamus ut venerabili fratri nofthro Caffi-
nenfi abbati, & ejus fratribus de S. Sophtz mo-
nafterio vice noftra iuftitiam factas. Quod fi an-
te te quafi firculare potefatem caufam agere
excufaverint, tu eos ad prxfentiam noftram ve-
nire compelle. Quo autem termino ante nos pro
caufa hac convenire debeant, nobis ante fignifi-
ca , ut & nos Caffinenft abbati fignificemus .
Porro quicquid nos exinde ftatuerimus, tuum e-
rit , his etiam renitentibus adimplere , alloquin
auilolitatls noftr» injuriam diutius pati nequibi-
mus; quin adverfus contumaces, quod officii 110
Eftri eft impleamus, & Gaffinenfi abbati quz fua
funt reftituamus, quem in quantum videtur ple-
nam habere iuftitiam credimus . Data Cepctan-
tertio nonas Novembris.

Ooo

Aliud

MI JIMtd etiam occurrit , fmed m Bare^fi coocilo A
CH AISTI F*** & '«T*»' congruentia demonfirat, tpefa
IMt. patmem nempe peorxmdam in Sicilia cv^htntia .

Cum enim Sicilia ad illas ufae amas Saracenis do-
minis ferviiffit epifeoporun interim feriet pluribus
in locis interrupta Juerat. Uerwn ebrifilianorum ar-
mis , ducibus Roberto & Rogerio pu(fis, tandem pa-
genis prifiinis frdibus fas rediere epifcopos Vijum
rfti, 7] vero alium fit coafistutum in Barenfi concilio
ad Kalendas Oitobris indi&o , ut perfpicuae de-
monfiratur ex bulla Urbani anno IO99. indiitum
HÜ. die 17. idui Offobrii jignata ; qui tane an-
nui U indifho more Gracorum , <hui tunc vigeat
sn Sicilia, fuppututi indicant annum 1098. Ita ve-
ro bulla apud Rocbism Pjrrum Sicil. Jacr. lib. 3. B

»73.

Urbanus epifeopus fervus fervorum Dei dilecto
fratri Gerlando Agrigentino epifcopo , ejufque
fuccellbribus canonice promovendis in perpetuum.

Omnipotentis Dei difpofitione mutantur tem-
pora, transferuntur regna; hinc eft , quod ma-
gni nominis nationes dirutas fic depreflas , viles
vero atque exiguas nonnunquam legimus exalta-
tas, hinc eft quod in quibufdam regionibus chri-
ftiani nominis potefatem paganorum feritas oc-
cupavit, in quibufdam iterum paganorum tyran-
nidem chriftian» potenti» dignitas conculcavit .
Sicut noftris temporibus glorioffilimorum princi-
pum Robcrti ducis, fic Rogerii comitis fortitudi-
ne fuprem» dignationis mileratio omnem Saia-C
cenorum moleftiam in Sicilia infula expugnavit,
& antiquum ecclefiax fandx ftatum pro volunta-
tis fu» beneplacito recuperavit . Unde & ipfius
ineffabili milericordi» gratias agimus, fic ipfius
gratiam fuper illos egregios fratres , alterum jam
defundum alterum ipfo patrante fuperftitem im-
ploramus, fic ad eccleliarum qux in eadem infu-
la hint, reftitutionem , feu ordinationem pro no-
ftri officii debito anhelamus. Sicut igitur annuen-
te Deo, catterarum jam parochias difpofimus ,
ita fic Agrigentinx ditrccefis, prxfentis decreti au-
doritatem dilponimus , flatuimus enim chariffime
frater Gerlande, quem Omnipotens Dominus in
ipfa ecclefia noftra , tanquam B. Petri manibus
confecrare dignatus eft, ut tibi deinceps, tuique
legitimis fuccellbribus , epifeopali jure regendum
ac difponendum perpetuo maneat quidquid infra
fines fubfcryptos continetur, videlicet a loco ubi

oritur flumen fubtus Corillionem ufque defluer
petram de Zineth, & inde tenditur per divitio-
nes Jatinx fic Cephale , & deinde ad «hvfiones
Biccari; inde vero ufque ad flumen falifuQ. quod
eft divifio Panormi, fic Thermarum , fic uu» ore
hujus fluminis , ubi cadit in mare protenditur
hxc parochia juxta mare ufquead flumen Tor-
tum; fic ab hoc abinde unde oritur, tenditurad
Pyra fubtus Petram Elix, atque inde ad altuip
montem, qui eft fupra Pyra; inde autem ad flu-
men falium , ubi jungitur cum flumine Petre
Eli» , fic ex hoc flumine ficut ipfum defendir
ad Lympiadum, qui locus dividit Agrigentumfic
Buteriam , atque inde per maritimam ufque ad
flumen de Bilicht, quod eft divifio Maxarix, fic
adhuc tenditur , ficut hoc flumen currit ufque
fubtus Corillionem.....ubi...incipit. divifio, exceptis
Biccaro, Corillione, & Thermis. In proprietate
autem tam tui quam fuccellorum tuorum jure
Cafile Cathal cum centum villanis, ficut a fu-
pradido filio noftro comite Rogerio traditum eft,
conferventur. Prxterea quaecumque in pofterum
liberalitate principum, vel oblatione fidelium ea-
dem ecclefia Agrigentina jufta , atque canonice
poterit adipifei firma tibi tuique fucCijfibnbus &
illibata permaneant . Decernimus ergo ut nulli
omnino hominum liceat eandem ecclefiam teme-
re perturbare, aut ejus poffeffiones auferre , vel
ablatis retinere, minuere , vel temerariis vexa-
tionibus fatigare , fed omnia integre conferventur
tam tuis quam canonicorum, fic clericorum om-
nium, ac pauperum ufibus prohutira. Si quae au-
rem ecclefiaftica fxcularilve periona hanc noftrx
confunionis paginam fcienter contra eam veni-
re rentaverit, fecundo, tertiove commonita , fi
non fatifadatione congrua emendaverit , potef-
tatis, honorifque tui dignitate careat, reamque fe
divino judicio exiftere de perpetrata iniquitate
cognofeat, atque a iacratiffimo corpore & fan-
gume Dei fic Domini Redemptoris noftri Jefu
Chriffti aliena fiat; & in extremo examine diftri-
d» ultioni fubjaceat . Cundis autem eidem ec-
clefist jufta fervantibus , fit pax Domini noftri
Jefu Chriffti, quatenus fic hic frudum bonx adio-
nis percipiant, & in loco judicii prxmia xternx
Opacis inveniant. Amen , amen , Datum
Barli per manus Joannis S. R. E. diaconi card.
VI. id. Odobr. indid. VIII. Incarnat. Domini
1099. pontif. Urbani II. PP. XI. j»

ANNO
CHASTI

CONCILIIUM HABITUM

In Hibernia, quo Murchertacus rex, epifeopi, nobiles, clerus fic populus illius infulz, Anfel-
mum Gantuânæ arehiepieopum primatem fuum rogant , ut Waterfordenfe op-
pidum in epifeopatum erigat.

Ex Hiberni», Murchertacus nomine, fic Do-
naldus epifeopus, cum exteris epifeopis, fic
quinque nobilefium clero fic populo ipfius in-
fulx, miferunt nuncios ac litteras adAnfelmum,
innotefeentes ei , civitatem quandam VKatafer-
diam nomine, in una fuarum provinciarum efle,
cui ob numerosam civium multitudinem expediet
epifcopum intitui : fimulque petentes , ipfe qua-
tenus primatus, quem fuper eos gerebat potefla-
te, fic quaungebatur vicis ^pofitoitcx * audori-
tatis , fandx Chrifftianitati , ac neceffariae ple-
bium utilitati , intituyendo eis pontificem , tub-
veniret. Jam enim fxcula multa tranfierant, in
quibus eadem civitas abfque providentia fic cura

pontificali confiftens, per diverfa tentationum pe-
ricula jadabatur , Elegerant autem iidem ipfi in
hoc officium quemdam fux gentis virum vocabu-
lo Malchum, cumque factandum, cum commu-
ni decreto, ad Anielmum * tranfierunt. Deere-
tum autem hoc eft.

„ Anfelmo Dei gratia , Anglorum archiepif-
„ copo , clerus fic populu* oppidi Watafohiix ,
„ cum rege Murchertacho fic epifeopo Dofnal-
„ do, falutem in domino. Pater fande, excitas
„ ignoranti» nos diu detrimenta falutis noftrx
„ fuffinerc coegit, quod magis eligimus ferviliter
„ Dominico jugo colla fubtrahere, quam libera-
„ liter paftorali obedientix fubeffe. Nunc autem
„ quan

or ba nos
P. II. ROMANUM II. PHILIPPUS IV. FR. 9 f 4.

an\«o
CHRIJTI

„ quanti proficiat paſtorum cauſa agnovimus, A „ vota in hanc eledionem éonvenire noſcatis „ —
 „ cum ananum rerum fimilitudincs ad mentem „ huic decreto canonico, praúptiſſima volunta- anno
 „ revocamus: quia line regimine , nec exercitus „ te, ftinguli manibus propriis roborantes fubicri- e*,*/*Z/
 „ bellum , nec navis marinum audet attentare „ pſimus . Ego Murchertachus rex Hybernie
 „ periculum. Navicula ergo noſtra mundanis de- „ lubſcripſi. Ego Denneth dux frater, regis lub-
 „ dita fludrbus fine pallore contra callidum ho- „ ſcripſi . Ego Dofnaldus epifeopus fuxſcripſi .
 „ ftem qua ratione pugnabit ? Propterea nos ſic „ Ego Idunan epifeopus Midi» lubſcripſi . Ego
 „ noſter Murchertacitus ſic epifeopus Dofnal- „ SamuelDunenſis epifeopus ſubſcripſi. Ego Fer-
 „ dus ſic Dermeth dux noſter, frater regis, eli- „ domnachus Laginienſium epifeopus lubſcripſi,
 „ gimus hunc preſbyterum Malchum, Wal^elini „ Sulcripſerunt his multo plures, quos nos, bre-
 „ Wmtonienſis epicoſcopi monachum, nobis fufci-
 „ cientiffime cognitum, natalibus ſic moribus no-
 „ bilem, apoſtolica ſic ecclcfiaitica dilciplina tm-
 „ butum , fide catholica prudentem , moribus
 „ temperatum vita caſtum, fobrium, hmnilejſſi ,
 „ affabilem, miſericordem, litteratum, hoſpita- B
 „ iem, fue-domui bene prſpoſitum , non neo-
 „ phytum, habentem teſtinxtnium bonum in gra-
 „ dia lingulis . Hunc nobis petimus a veſtra
 „ paternitate ordinari pontificem , quatenus re-
 „ gulariter nobis prrefle valeat & prodeffe : ſic
 „ nos ſub ejus regimine falubriter Domino mili-
 „ tare poſſumus . Ut autem omnium noſtrorum

CONCILIIUM GERUNDENSE,

Pro eccleſiaſtica libertate anno mxcvii.

A Nno Domini MXCVII. Id. Decembris ſub C
 Bernardo archiepicoſcopo Toletano apoſtolice
 fedis legato celebratum eſt Gerundenſe concilium
 ad corroborandam eccleſia libertatis dignitatem. Et
 interfuerunt archiepifeopus Taraconenſis, epifeo-
 pus Rotenſis, epifeopus Barcinonenſis, epifeopus
 Gerundenſis. Ex ſchedis illuſtriffimi Petri de Mar-
 c], qui aſſia ex Barmanenſis eccleſie tabulario de-
 ſcripſit.

«8 «ggh «ggi» «O «O Φ Φ -O CONCILIIUM ROMANUM II.

Quo regi^Anglorum induciſe concerte funt ufque ad feſtum fandí Michaelis, anno Domini
 Mxcviji. tempore Urbani papæ II.

Ati- <ó-ú>1. hac ſynodo Edinerus in vita fandí Anfel-D paulo ſuperius didum anno ſuperiori in concilio
 JL/ mi apud Surium rſtaſcribit; Einito.concilio
 Barenſi , Romam cum apoſtolica profeſſi fumis .
 TrantaElis autem aliquantís diebus , venit Romam
 K'llielmxs ille, cujus in exitu Anglia memoriam fe-
 cimus . Inter alia hoc effecit apud apoſtolicum, ut
 inducias regi Anglia daret ufque ad feſtum fanEli
 Mschaels archangeli. Quod Anfelmus agnoſcens, il-
 lico Lugdunum redire volebat: fed prohibitu a pa-
 pa eſt propter concilium, quod ſe tertia hebdomada
 paſcha Rama habiturum ſtatuerat . Qyx, autem g
 conſtituta fuerint inconcilio, praeterit Edinerus,
 AX'llielmus Malmesburienſis in hiſtoria rerum ge-
 ſtarum pontificum Anglorum de his agens , fu-
 gillat Urbanum papam ac filios , quod pecuniae
 mercimonio inducias regi conceſſiſſet ufque ad
 feſtum fandí Michaelis archangeli.
 Verum idem auctor meminiffe debuit , a fe
 homuncioni petenti, ut adurus cauſam Romae ex
 Anglia teſtes fieſſetſtimonia perduceret, atque pre-
 duceret, ex tanto-terrarum ſpatio ? An ſit vitio
 dñi potuit ſummi pontifici aliquid indulſiſſe re-
 gi , quem vidimus haud pridem a ſchismaticis
 defeciſſe, atque ad communicationem Urbani ca-
 tholici antiſtitis convolaſſe? Ubi illud de Domi-
 no didum ſic repetitum, ut omittamus externa:

Uib*-.. Pp.

(i) Id «A, dit »1. menGt Decembris, qui anno 1096. in Dominica incidebat , quo ideo Maleus Vatafordienſis
 Epicoſcopus coſeſecratus eſt , ut r Ae vidit Ahbrdus, oon vxo anno 1097. qno perperam Tom. x. Conciliorum
 Concilium Hibernicnm contignatur. Edimetus enim Hb. >. Novorum cap. a. S. Anfelmum Romam proſcilcen-
 di facultatem a Rege eatorbiſe narrat Imam, filii Dei 1097. feria quinta, qua fuit idus Oſobrh . Ex
 certimmo itaque tempora cbaraeret, feria nempe quiota cum libus Oftobris cotqunAa, certo liquet, non fo-
 ium Anfelmum anno tom. ex Anglia diſſeſſiſſi. led etiam Concilium H.bernicum , & ordinationem Epifeopi
 Vvataforditnfia contigiffe anno tojd. cum hic Prful ab Anfelmo Cantuaría conlcratus fuerit die aS. mentis
 Decembris ; & aa. ſopy. eo die in Gailiis Anfelmus egerit ; Edimerus eoim alt : yenimut Cluniacum tertio dit
 auto Mattwtattm Doum &c. Pagu ad Aa. Cbr. 1097.

»rr : "Vtr. concilium "TèiT!; (r SJS
idmndinent epnquaffatam non confringit , linum A
' ----- Mitmonet. 4'Jnec eficiat ad vi&oriam
CHRis Π
...» JKWCtffH.

Orservatio P. Ant Ô'n'ii Pagi
ad An. Chr. 1098. n. j. & fcq.

A num. I, ad IX. Edimerus feu Eadmetus , corru-
pte Eduierui appellauit, m lib. I Novorum cap.'4.
pottequam capite hip-non nurravir profetionem Ca-
ruanjin Urbani II. Ac D. Anfelmi hoc anno Alceptam.
ut p'vncdein moufrivimus , diffent de CoAcil o Ba-
renfi Kairnd Oêfcb. hujas anni congretrato , ut etum
ib d-m vifum. an.-jue de Anfe'mo' Flexu genibul CO-

tis mterpoi ns Furto Concbe aliato difrcimut, tcnig
tutum Papa Romam utque mn delcientel . Subdit, St' il
Limum canatm mineum a A Helmo Anglij Rege
milium quatum ipoliati Anfelmi reddidile , led esm
l'rbatum II. non probare , eique diaule : Redi , quan-
i Cuo , rtdi : ex uroefce illi ex farte U.Prtri , quatenus
muta omili contradild'enc'illut> lull cmnriUl intrare re-

h uc ~rlir . feu- me faciat ante Concilium , quod tertu
loldomada Pajchle (aim nempe millefmi nnnagelimi
non , nan vero currentis , ut aptid Barorum . & Torn.
X.Conril. etiam letitur) In hac urbe lum co braturul ,
a' :quin certiffime noVeit . /c In eodem C xilio damna-
ti n- lentia tyn-r , quam promeruit . Al ille : Prin-
cum alearn , teum leCr:m agam . Mauit ergo illi per
diei flur'mci idem l'ullelmm , prudenter operam dando
h n y lAc l u r c lu l au&ric <ficere : ac , ut Dem n.
jut zuuntati ut'faecret . muna quibul ra cordi effe
animadvertibat dperilendo , tf pollicendo , par-vi habe-
te . Ddu.ruc ergo a lententia Romanul Pontifex effi : ac
pu voto y-fillelmi , inducal utque ad Felium S. Michae-
li- dnd't Regi , .delet funt hae In ipfi lolemnin AZ/RE.Y-
tat i Chrifti , current s nempe anni , non vero iuperio-
ri . It ex diffn necellerio loqmtur .

R-prrrndir Biromus Malmesburicnlm , quod lib>

cujn iminmin 4M iriwn WCute-
ix pro: axiTe Eadm-ru< lartien , cupis libri Novorum
Baromi tempore nendum lucem viderant , id tantum
de rrrailitlis Curii Rom.ini dlerit . atqne , cumPon-
tifex Reinjero Incenl. Epilcopo parcenlter , ut ftttu-
ta n Synodo Romani , Jontiu ova follebat voce , le?e-
ret , Re.n-erum pumile : veram nonnulli! ab eo capi-
tu . In audientia omnium di,ertc expofitit , fubito admi-
rantilrui tunipi , vultu , voce . ai gefn corpo-ic m allum

- x - - - - -
qux exconenda ulcepocrat, intultit dicent , Sed 'videlicet
avid fclmruj ? Praepoi fubditot amramud , & rinqmuy ty-
rannckm jeintitii roh obrviamut . Optrejionei namque ,
quai ipfi ua ty inmit' Fcdifu inferunt , & expoliatio-
pu ornium , quo tuendu ill'i inilitutee unt , quoti-
d'e ad --ne Scdrn referunt- , confilia y auxilia ficut
a Caf'le omn ub , requiruntur fed tuo terminentur cfe-
■lu , heu! lctul mundat novit . tf Inde Conqueritur . De
hu'k mundi rcomitiffimil purtibus unue irce inter nos
mideda taciturnitate quicccni , mitu refidrt &c Jam
cnnui iccundur eft que huc venit (idroque Anielmus ,
de quo lib /crino , currenti tantum anno Romam per-

ut lupra -ollendimus:) Sedq nuntquid bnc alone
Inbwnitioij inveuiti Si de quo dice non omnei agnojci-
tn , tpleeff dneimui ^trchiepifcopui Anglicre regionit.
Subjungit Edmetui , in eodem Concilio rayim excom-
municatxui lententiatn intorllie in dsnte* vel accipiet
Ecclefiarum Inveftiturai , & in eos qui proEc-
cieftianicii hononbui licorum hominum fervi < quafi
ancillae fiunt.

Tom. X. Concil. de apud Barontum hoc Concilium
Romanum m duo dilpctitur , quorum alterum pre-
lenti arno coaAum tucrit , in couue de Anfelmi eau-
la aAum alterum vero anno MXCIX. in quo Cano-
net XVIII; ibidem recitati , conditi fuerint . Veru n
fecundum illud Concilium Rominum mere fi&itium ,
ut ex die & mense ejus celebrationis evidenter appa-
ret. Chronographus enim Malleacenfr feribit , _Conci-
liurh Rominum f. Kal.tdail anru MXCIX.In uno MS.
6. Kalend. Idan , m alio. Fride Kalendat ^Mrui cele-
hritum , qui diel omnes in tertiam hebdomadam poli
Pafcha anno fequenti die decima menfia Aprilia habi-
turn , inciduhr . Quare Hoveddanut in priori parte An-
nal. de Simeon Dunelmenfu in lib' de Gefit. Concilium
Romanum cum anno MXCIX. fc terti* pnt Pafcha
hebdomada accurate alligarunt , neque hoc impoterun
ar: controverliam venire deber .vHarc Chronograph' Ma-
leacenlis verba ad annum MXCIX. Eo anno futtraHum
Romce Concilium , quod nrviiffime tenuit Urbanut Papa
(inter Romana ordine II. non vero JH.) feptimo Ko-
lendai Mail, in quo confirmavit viam SanBt Sepulcni
Domini noltri J. C. & decrevit m ifia Synodo , emat /ex-
ta fena Jejunare pro peccatit Juti , omalfar Cbnftitanti ;
tf maxime pro illu t quibut non confeffifunt immemorel .
Bertoldus in Chron. ad annum MXCIX. Concilium Ro-
manum tertia poft Pafcha hebdomada indi&um refert ,
qji licet Anfelmi mentionem non facit , non dubium
tamen , quin deConcilio , cui ipfe interfuit , interpre-
tandus fit , nempe df Concilio Rom. tertia poftPalcch
hebdomada coafto , de quo etiam anno ptxcedenti fer-
mnem habuimus .

Pcttinet ad hoc Concilium Romanum , quod refert
Joannes de Colle medio in Vita Reati Joannit Morino-
rum Epifcopi , qui ei annos quatuordecim cohabitavit .
Ecclelia Mornenlis vig'nti eitclter annis multis tribu-
lationibus vexata fuerat , & ad magnam confufionin-
tedaAa. Cumque Canonici ^ubertam ^fimitunenlem ,
EcclehK M'innenlis Canumcum contra Canonum fan-
tiones elegnent , Abbates reugioti , A viri quidam
laicalis ordinis Joannrm Atrebatentem Archiducenum
etiam renitentem Epifeopum elegere . Eodem tempore ,
inquit Joannes de Collemedio cap. j. .R'time Concilium
gmrrale de diverfit mundi fartibut Papa indixerat . Iu
quo Concilie Monnenfi cauta iraRata , CT Auberti ele-
fione haud difficile reprobata , daminut Joannei , cujnt
lancinate celebrii fama -vulgaverat multorum vtclbut d-
gnm pronutualur , CT cleflio ejur ex /enientia Concilii a
Domino Papa falemniter confirmatur . Quæ cum ipfo
ignorante afta fuiffent , Urbanus II. ne fubterfugere
tentaret , litteris ad eum dat » injunxit , ut oneri col-
fubmicceret : Amauc erat, fubdit Joannes de Col-
le media , ab Incarnat. Domini N. J. C. MXCIX. Hoc
igitur anno II. Nouer Junii Preibytcalui ordinatione ju-
pcepta , fequenti menfe , XYI. videlicet Kai. Aututti a
Manafte Archiep. Remenit confecratus eft , flc 1A. Kai.
ejufdem menfa apud Tarvennam folemniter inthronia-
tus . Concilium iraque Romanum fub Urbano ordine
II. non vero HI. nt perperam habet Rollindus in No-
na ad c. g. laudatum , anno tantuto fequenti celebra-
tum .

<8Hi;

CONCILIIUM BURDEGALENSE

ANNO MXCVIII.

Nno Domini MXCVIII. Burdegala concilii E cui Amatus archiepiscopus Bunkgalensis, Rolan-
dus Dolenfis archiepiscopus, Petrus episcopus Agin-
nenfis , alique hic in concilio subscribunt ,
anno Domini MXCVIII. Indict. VI. III. Nonas
Odobr.

AD

-----w w i u i h
ANNO' * y < > '
CHRIST!

AD BURDEGALENSE CONCILIUM

Amt 1op8. M>7mw.

/ A D D I 7 I O.

Suppl. M<>ß
toll p i t d.
k<> G. H. Ch.
Mor < d c. T>
n. p>g I > ð

Matin gratia Dei Burdegalcnfium archiepi-
A fcopus & S. R. E. legatus definivit in con-
cilio Burdegalenfi altercationem, quz erat inter
Anfculfum abbatem S. Johannis de Angeriaco,
& Gamberium abbatem S. Maxentii, & mona-
chos utriusque monasterii propter ecclefiam S.
Petri de Mareiftais vetulo, fitam prope castrum,
quod nominatur, Maftaclius. In favorem Ange-
riacenſium res fuit difinita.

Aôum & conceffum in Burdegalenſi concilio
anno ab Incarnatione Domini **MXCVIII.** indiâ.
VI. epaftha **XXVI.** atffit'entibus fie przfidentibus
R. Aucienſium archiepiſcopo & **R.** Dolentium
archiprzlule cum (uftragancis eorum epifeopis &
abbatibus, necnon & **I.** Agennenſium & **R.** Pe-
tragoricenſium epifeopis cum fuſiraganeis eorum
abbatibus. Anno vero **XI.** pontifie, q'armini _papz
^Urbani **II.** Data **III.** nonas oâobris

MEDIOLANENSE CONCILIUM

Sub Anfclmo de Rode Mediolanerfi archiepiſcopo pro irtfatranda citri difciplina Amo 1opS- babitum-.

Anno >> . I.
Ap, > < < o II
< W. f. It.

„ / ^ \ **U**od modo dandum fuſeipio Mediolanen-
B fe concilium feu potius concil. hoc tag-
mentum, breve quidem eſt & truncum; in
tamen brevitate nonnulla edocet, vel ignota
vel non fatis comperta. Landulphus Junior
rerum Mediolanenſium ejus «tatis hiftoria ca-
pite primo tradit Anfclmum de Rode in ar-
chiepiſcopum Mediolanenſem renunciatum *or-
dinationem epifeopatus ab extraneis epifeopis fu-
ſeipſiſſe*, & Armanum in epifeopum Brixien-
ſem ordinafſe, rejeão æmulo Baldrico, qui ab
Henrico rege *inveſtituram* obtinuerat. Hzc
omnia cum concilio ifto quadrant. Plures hic
ſefe offerunt epifeopi non provinciales tantum-
modo, fed fit exteri, unde non immerito
ſuſpicari quis poſſet concilium iftud eo forte
tempore quo Anteimus Mediolanenſis fedem
M obtinuit conveniſſe. Qyanquam enim Pape-

„ brochius in traâatu chronologico de areſtie-
„ piſcopis Mediolanenſibus tomo 11. menſis a-
„ âuum SS. præfixo exordium' ejus an. przc-
„ denti 1097. afſignavit, id tamen nonnifi per
„ con^cturam ab eo afſertum eſt, quas conje-
„ âuras uno vel altero menſe falli poſſe nona-
„ gre admitteremus. Utcumque res habeat fde,
„ profcâo conſtat, fin minus Anfclmum, certe
„ tamen Armanum Brixienſis. nonnifi hoc anno
„ 1098. Brixienſis facerdotii dignitate potitum
„ fuiſſe, neque enim nifi Armanum hunc defi-
„ gnari credo nomine *Brixienſis eſſiſſe*; & cum
„ inter cauſas concilii hujus habendi unamhafc
„ extitiffet doceant afſa, ut *male nominati eſſiſſe*-
„ pi removerentur; fieri utique potuit ut in hoc
„ ipſo concilio Armantis aflumeretur, Baldrico
„ æmulo penitus reprobato.

ACTA CONCILII.

Anno ab Incarnatione Domini milleſimo no-Dmultimodam tradationem, hzc funt capitula pro-
lata &c. *ſub finem*
Conqueſti funt prztrea canonici S. Ambrofii
apud przfatam ſynodum, Monachos contra Do-
mini apoſtolici przcepta, & contra omnem au-
âoritatem, oblationes Altaris B. ejufdem Am-
broſii invaſiſſe, & non ſolum inauditis depræda-
tionibus, verum etiam eſuſione facerdotalu fan-
guinis abſtuliffie. Unde pari voto ſtatuiſſus eo,
quod monachi vive vocis Apoſtolico precepto,
& eius decretis inobedientes exirerint.....tra
eccleſiaſticam regulam przfumpferint.....cleri-
cos quiete oblationes Altaris poſſidere, ficut per
quadraginta, & eo amplius annos, fine canoni-
ca, vel legali moleſtia poſſederunt &c.

CONCILIABULUM ROMANUM

A ichifinafkis Guilberti antipape: fautoribus agitatum anno Domini Mxcvui.

AppA. X^s. T Ttfor conciliabali a Gxibertinis babiti memoria Eillius latrocinii frnodalem epiftolam. Deinde pauca
ſupereſt ad calcem lib. 11. Semonis eardinalſs quadam narrat, qua ad illud conciliabulum, & al-
tcbifnratſci dt vita HHdtbrandi. At primam refert terms iudi&hnm attinent.

Epi-

ANNO
CHRISTI

Epistola fynodalis schifmaticorum.

„ Adalbertus epifeopus S- Rufinae Silvix can-
it didar, Joannes epifeopus Hortienfts , Hugo e-
4, pifeopus Prxneftinus, Albertus epifeopus Nepc-
I, finus, Benno cardinalis presbyter urbis Rpmr,
„ Romanus cardinalis presbyter Ujbi* Romae,
„ Octavianus presbyter cardinalis designatus, Pau-
„ lus primicerius Romanx ecclefie, Nicolaus e-
„ lectus abbas S. Silveftri Urbis Rom*, N. abbas
„ S. Pancratii urbis Ronue, & clerus, & clarifi
„ fimi principes laici, Theobaldus Chinebil, &
„ Udalricus de S. Eufachio, & populus Roma-
„ nus, omnibus Deum timentibus, & faitem
„ Romani reipublice diligentibus. Nulmus i-
„ gnorare prudentiam veftram, quod ad deftru-
„ endas hxracles noviter ab Hildebrando inven-
„ tas, & antiquas fub nomine pietatis impie ab
„ ipfo renovatas, & ad defenfionem hdei catho-
„ licae, & ad exterminandam impietatem eorum,
„ qui noviter ipfam fidem catholicam, quantum
„ in ipfis erat, ftindere non timberunt, Deo
„ auClore, Nonis apud S. Blafium convenimus,
„ vi It. Id. apud S. Celfum, vii. Id. apud S.
„ Mariam, in ecclefia qu* vocatur Rotunda,
„ confedimus: ipfas herefes damnatas, ficut ma-
„ jores noftri, & nos damnamus. omnes fefta-
„ tores, communicatores: complices, femel dam-
„ natat pravitatis, pari forte cantemus: ne, fi
„ paululum taceamus, confentire videamur. EosC,
„ vero qui aulioribus errorum communicant, da-
„ ta fecuritate libere veniendi & abeundi, voca-
„ mus: & ut per majores fuos dominum Rayne-
„ num & Joannem Burgundum caulam fuam ag-
„ gant, admonemus: fecuritatem integram, in
„ quantum poffimus, ufque ad tertium omnium
„ fanftorum proponimus, etiam cum in caula
„ lua defecerint, neminem circumvenientes, nul-
„ lius fanguinem, fed omnium vitam & hono-
„ rem fitientes, nec feditiones in populo com-
„ moventes. De caufa enim tua diffidere vide-

. A

tur, quifquis audor eft feditioni».

„ Pacem vero & dilectionem fipccram propo-
nimus omnibus, pacem, veritatem, & unita-
tem catholica ecclefia ampiendentibus, ut fi-
mus fili(i) patrii noftri qui m crlis eft. Qui e-
ntm e* patr diabolo funt, opera patris fui
faciunt conipivationibus, {editionibus; &, ct*-
jus filii fint, manifefto oftendunt. Nos vero
illius difcipuli elfe clefiderantis, cujus dodrina,
etiam ininqcjs, lane eft intelligend». Orent
pro nobis ecclelix filii, ut crelcat ferino Do-
mini & C. Dati Roma: contra fchifmaticos fa-
cro conventu. Anno ab Incarnatione Domini
MXCVIIL Ind fexta, VII. Id. Augufti.

Pergunt otia fchifmaticorum. His litteris vocati
Bfunt. Declinarunt autem audientiam fchifmatici

* per fedecim* annos, per obfides potentes &
clariffimos, fit per f.-cramenta fibi oblata invita-
ti, ne caperentur fuis mendaciis, ne fuis libellis
convincerentur, quibus audores eorum corrupe-
runt terram hxrifibus variis, longe latdquedifle-
minatis, per apoftolos multiplicis erroris. Sacer
etiam conventus, toties deprehenta eorum verfu-
tia, in conipedu ecclefie, coram multitudine Ro-
manorum, ait.

„ Eos, qui fandam ecclefiam fcindere Oonti-
„ muerunt, iterum vocamus ad Synodum, quam
„ Deo audore celebrare difpofuimus circa Kal.
„ Novembr. in prxfenti tamen, quia venire re-
„ nuunt, telles invocamus contra eos crlum &
„ terram, quod nullum cbnfentum adhibebimus
„ eorum pcrvcrfitati. Et in teftimonium illius,
„ in medio ecclefie, in confpectu angelorum &
„ hominum, incendio tradimus decreta eorum
„ hxrctica, quibus orbem terrae perverterunt,
„ verbum Dei adulterantes, fub ementito colore
„ pietatis quxrentes plus fe quam fidem catholi-
„ cam amari. Qui per fedecim annos nullum
„ dederunt locum veritati, fugientes lucem exa-
„ minationis, tenebris errorum allueti, falfix-
„ politionibus violenter intorquentes feripturas lu-
„ argumentum nefandiffimi fchifmatis.

III

SYNOD US ATREBATENSIS,

In qua Lambertus Epifcopus Monachis S. Vedasti altaria /afn antea ab ipfis pofleffa confirmat
Anno Chrifti Mxcviii,

I N homine patris & filii & fpiritus fancti unius
scii ac fummi Dei. Arnen. Cum inter crete-
ra praxeptorum Chriftianx religionis fummpere
commendetur ramus uterque caritatis, Dei vide-
licet amor & proximi, nifi proximum erigamus,
jumento ialutis circumferamus ad exemplum il-
lius Samaritani, non promerebimur gratiam hu-
jus fanite dilectionis. Merito fiquidem caritas
debet amplecti quam divina providentia tantopere
commendare ftuduit. Hxc namque per legem,
per prophetas mundo prius innotuit, quam ut al-
tius Dei filius commendaret, in tempore gratie
vifibilis apparens in fole tabernaculum fuum po-
fuit. Et quoniam raritas loquitur, *Omni petenti
it da*, & viscera Caritatis femper carent inopia,
nos oportet elaborare petentibus hilariter admini-
ftrare prout ratio diftabit & aequitas. Quare ego
Lambertus Dei miferatione Atrebatenfis Epifco-
lus fiepe & multum imploratus, fatifacere vo-
ui dulciffimis precibus domni Aloidis venerabilis
Abbatis Atrebatenfis coenobii de titulo gloriofi
enffeftoris Chrifti Vedasti exterorumque fratrum
«iufdem Ecclefie, ut altaria quae pcrfonaliter te-

ftx congregationi. Unde cum fidelibus noftris
communicato confilio, tibi, reverentiffime frater
& fili Abba Aloid, tuique legitimis fucceffibri-
bus pro peccatorum noftrorum redemptione, fine
aliqua turpis lucris exactione, ipfa altaria non fo-
lum concedimus, verum etiam qua prxfidemus
auctoritate liberaliter in perpetuum ea confirma-
mus; ca tamen conditione ut defundis Presbyte-
ris illorum locorum, alii idonei ab Abbate ad
Epifeopum deducantur, eifque ctira animarum
ab Epifeopo gratis impendatur. Salvo in omni-
bus jure Atrebatenfis Epifcopi & redditibus ejus
& Archidiaconi miniitrorumque ejus. Praeterea
promittente nobis fit pcrfidente... Abbate... ficut ppi-
mogenito filio noftro in privatis & publicis ne-
gotiis Ecclefie noftr». ■ m Capitulo & extra fi-
deliter & obedienter fe defervitutum. fi vocetur
ab Ecclefia. Hsc autem ftmt nominatim altaria,
Salgi Florbacs, Laventks, Felcy, Vi, Cont-
han, Remchendencourt, Afcecl, Hadas, Mons,
Novielle, Pabule, Bafilere, Bomvillers, Guar-
lufe, Fifcau, Bairy, FontcneUis, Atcias, Gau-
rcr-

V »»»» «"« A M-ANUM tu. SÆII.'Vrr .
 rérie, Fufcariis, Bertricurt, B»gartus, Hambleng, A diaconi. S. domni Joannis Abbatis de Monte fan-
 CHRisri traine, Noveville, lier, Tenluz, Mofiancs, Y- di Eligi». S. domni Alberti Abbatis Halnonien-
 ■»1. mercurt. Si quis autem poft hanc noftram defi- fis. S. domni Hameilici* Abbatis Aquicinenfis. S.
 nitionem manu facrilega cui Deo diiponente an- domni Rayncri A-bbatisyle Cameraco. S. domui
 nulum auferre vel pecuniam exigere praflümple- Gaufridi Abbatis de Novo CafteHo . S. domni
 rit, dator & acceptor cum Synnoe haeretico a- Adam Abbatis de fando Auberto. S. domni O-
 - nathema fit. Cujus rei gratia pignus hoc carita- donis fande Mari® Prppohti. S. domni Guiber-
 tis nobis rccompenfandum reduci volumuf 'ad Magiftri. S. Gualteri Cuftodis. S. Malcclini Ar-
 memoriam, quatenus audito obitu noftro , exe- chipresbyteri . S. Joannis Decani- d' Aginville . S.
 quia & tricelimum noftnun & anniverfarium tam praefatus Decanus & Abbatensis Duacensis
 celebrare procurent. Et quoniam fanda & lalub- nia. S. Guarncri Decani. S. BalAlini Dectfide
 ris eft cogitatio pro defundis exorare , ut a pec- Bapalmis . S. Guagonis Decani. S. Joannis de
 catis olvantur , rogamus te, dilectiffime filii & Duaco . S. Gualteri Decani PP. S. Arnulfi de
 venerabilis Abba, & omnes fuccetTorCi ruosineo L-ens PP. S. Bernardi S. domni Cononis de Ari-
 quo es loco & ordine futuros Abb.ucf quatenusB daGamantia dc titulo fand® Trinitatis .S.dom-
 in caritate fpiritus fandi, in quo eft nmiiffioom- ni Achardi. S. domni Drogonis. Ego Laipber-
 nium peccatorum , quod nobis ftatium.u, fieri , tus Dei miferatione Atrebatenfis Epifeopus hoc
 hoc idem fiat fuccelloribus noftris in Atrebatenli libertatis donativum relegi, fubfcripfi f & in nu-
 fede futuris Epifeopis. Sang quoniam in deterius mme patris & filii & fpiritus fandi propria ma-
 defluunt tempora, nec adiones human® poKint nu confirmavi. AAum Atrebatu in fynodo inba-
 memorari nilli per litteras , hoc libertatis dona- filica B- Mari® femper Virginis Domine nolbe
 tivism confignari libuit przfente pagina. Quod ut anno Dei Chrifti mxcviii indid- vrril. Id.
 inconvulhun & fine refragatione permaneat, in Odob. anno autem pontificatus doruii Lamberti
 augmentum firmitatis teftium fubfcripfimusnomi- Atrebatenfis Epifeopi quinto.

«O <O <O
CONCILIIUM ROMANUM 111.
 IN Q.U.O URBANUS PAPA

Statuta przdeceffbrum fuorum confirmat, Guilbertum antipapam ejufque complices iterum excommu-
 nicat, & Hierofolymitanam expeditionem promoveri rogat, anno Domini'mxcix.

DECRETA DOMINI PAPAE URBANI II. C V.

Det* in concilio, Rom* lr. ecclefi* B. Petri apojo-
 nt AKK Dei Cb-rji: Mxcix. * pridie
 Kelenaj Man.
 «I» MS »».
 IIIA'''
 vu. lûl.

CANONES.

o.'lcV.ai" T~? A quae a fandis patribus de fimonia-
 voup^4* ~-I c'# Matuta fune, nos quoque Spiri-
 tus fanéli iudicio & apoftolica automa-
 te firmamus,

II.

Quidquid igitur vel in fan&is ordini-
 bus, vel in ecclefiasticis rebus, vel data,
 vel promiffa pecunia acquifitum eft, nos
 irritum effe, & nullas unquam vires ob-
 tinere cenfemus.

III.

Si qui tamen a fimoniaciis non fimo-
 niace ordinati funt , fi quidem probare
 potuerint, ie cum ordinarentur, eos ne
 lcifile fimoniacos, & fi tum pro catholicis E
 oHutio- habebantur in ecclefia, tallum * ordines
 pro mifericordia fuffinemus : fi tamen eos
 laudabilis vita commendat.

IV.

Qui vero fcienter fe a fimoniaciis con-
 fecrari, immo exeerari paifi funt: eorum
 confecrationem omnino irritam effe de-
 cernimus.

Concil. General. Tom. XX.

Quicumque fane cupiditate parentum,
 cum adhuc efflent parvuli , ecclehas vel
 ecclefiarum beneficia per pecunias adepti
 funt: poftquam eas omnino dimiferunt ,
 fi canonicè in iis vivere voluerint , pro
 magna mifericordia ibidem eos effe con-
 cedimus ; neque pro hoc iado a tandis
 ordinibus removemus , fi alias digni in-
 veniantur.

VI.

D IIIi vero qui per feipfos, cum jam ma-
 joris efflent atratis, nefanda cupiditate du-
 di eas emerunt , fi m aliis ecclcfiis ca-
 nonice vivere voluerint, fervatis propriis
 ordinibus pro magna mifericordia ibi eos
 miniftrare permittimus. Quod fi ad alias
 fortaffe transferri non potuerint, & in eif-
 dem canonicè vivere promiferint: mino-
 ribus ordinibus contenti ad facros ordi-
 nes non accedant, falva tamen in omni-
 bus apoftolica; (edis auâoritate.

VII.

Si qui tamen ante emptionem catho-
 lice ordinati funt : cum ca quz emerunt
 diroileriot, & vitam canonicam elegerint.
 * , in fuis gradibus permittantur : nilli
 for»e cjufmodi ecclefia fit, ut ibi primum
 r <n debeant obtinere. Primum enim,
 vel fiogularem, vel przpofuurz, vel of-
 ficii
 Ppp

ficti locum , in emptis ecclesiis cos habere .
 cmn rc nun patimur.

>>>

VIII.

Ordinationes quae a Guiberto huxrefiar-
 cha facta: sunt, postquam ab apostolice
 memorix papa Gregorio & a Romana
 ecclesia est damnatus, quaeque etiam a
 pseudopiscopis per cum postea ordinati;
 • perpetratae sunt , irritas esse iudicamus.

IX.

Similiter autem & eas quae a exteris
 huxrefiarchis nominarim excommunicatis
 factae sunt , & ab eis qui catholicorum
 & adhuc viventium episcoporum fedes
 invaserunt ; nisi probare voluerint , se ,
 cum ordinarentur , eos necesse damnatos,

X.

Qui vero ab episcopis quondam qui-
 dem catholice ordinatis, sed hoc chil-
 mace a Romana ecclesia separatis , con-
 lecrati sunt , eos nimirum, cum ad ec-
 clesiam unitatem redierint , fervatis pro-
 priis ordinibus mieticorditer fuisse ju-
 bebamus : si tamen eos vita & scientia
 commendat

XI.

Amodo vero quicumque a prae-
 fatis Romanis ecclesiis ad-
 verariis loci ordinari permiserit , nullatenus
 hac venia dignus habeatur . Quam-
 vis autem misericordiae intuitu, magna-
 que necessitate cogente , hanc in sacris
 ordinibus dispensationem constitucimus.
 nullum tamen praedictum sacris cano-
 nibus fieri volumus . sed obtineant pro-
 prium robur , & cessante necessitate illud
 quoque cesset quod failum est pro neces-
 sitate. Ubi enim multorum strages jacet,
 subtrahendum est aliquid feveritati, ut
 addatur amplius caritati.

XII.

Illud quoque praecipimus, ut pro chris-
 tianitate & baptismo & sepultura nihil un-
 quam exigatur.

XIII.

Ut unica domini nostri (pona fine ma-
 cula & ruga permaneat, sacrorum cano-
 num instituta renovantes praecipimus, ut
 a subdiaconatus tempore nulli liceat car-
 nale commercium exercere, quod qui de-
 prehensus fuerit , ordinis sui periculum
 sustinebit.

XIV.

Nemo propterea ad factum ordinem per-
 mittatur accedere , nisi aut virgo, aut pro-
 batx sit castitatis , & qui utque ad sub-
 diaconatum unicam & virginem uxorem
 habuerit.

XV.

Nullus laicus decimas fuac, aut eccle-
 sias, aut quidquid ecclesiastici juris est,
 sine consensu episcopi, vel Romani con-
 cessionis pontificis, monasteriis aut cano-

nids offerre praefumat. Quod si quis epi-
 scopus improbitatis & avariciae causa con-
 trectare noluerit, Romano pontifici nun-
 tietur : & ejus licentia, quod offerendum
 est, offeratur.

XVI.

Nullus abbas, nullus ecclesiasticus pix-
 positus, quae juris sunt ecclesiastici a lai-
 cis accipere sine episcopi concessionis praefumat.

XVII.

Nullus abbas pretium exigere ab eis
 qui ad conversionem veniunt aliqua oc-
 casione praefumat.

In eodem quoque concilio dominus pa-
 pa Urbanus excommunicatione alligavit
 abbates, quicumque deinceps investituras
 abbatiarum a qualibet laicali manu quo-
 cumque modo praefumerent accipere : &
 ut nullus episcoporum hujusmodi abbates
 ordinaret, aut consecraret, apostolica au-
 ditoritate interdixit.

XVIII.

Adjecit etiam & constanter praecipit ,
 ut nullus primum , archiepiscoporum ,
 & episcoporum, in ordinatione & conse-
 cratione episcoporum, vel abbatum, cap-
 pas, tapecia , bacinos , & manutergia ,
 qualibet exactione requirat, vel fuiciat.

*Opera pretium erit addere 9x4 de hoc concilio chro-
 nico» Malletter. si narrat. Eo, inquit , anno fuit
 fidium Roma: concilium, quod novissime tenuit
 Urbanus papa septimo Kalendas Martii, in quo
 confirmavit viam sancti Iuliani domini nostri Je-
 su Christi : & decrevit in ipsa synodo, omni lex-
 ta feria jejunare pro peccatis suis, omnibus Chri-
 stianis ; & maxime pro illis, quibus non confes-
 si sunt immemores.*

*Juvabit IX de jribere verba Rogem Hoveden ,
 parte annalium priore. Habent enim de hac synodo
 peculiare nonnullum. Anno, inquit, Mxcix. Urbanus
 papa tertia hebdomada paschae magnum concilium
 tenuit Roma: , in quo excommunicavit omnes
 laicos , investituras ecclesiarum dantes ; &
 omnes, eadem investituras deinceps laicorum
 accipientes: necnon omnes, in officium hic dati
 honoris consecrantes, Excommunicavit etiam eos,
 qui pro ecclesiasticis honoribus, laicorum homi-
 nes : dicens nimis execrabile videri, ut ma-
 nus, quae in tam eminentiam excreverunt ,
 ut quod nulli angelorum concessum est, ut De-
 um cuncta creaturam suo signaculo creent , &
 cum deo ipsum , pro salute totius mundi, Dei
 patris obtutibus offerant , in hanc ignaviam vel
 stultitiam detrudantur , ut ancillarum earum
 manuum , quatuor diebus & noctibus obsecris con-
 rjutibilibus inquinantur, five rapinis ac iniusta fan-
 gttinis effusioni adductae maculantur. Et ab om-
 nibus acclamatum est, fiat, fiat; & in his co-
 munitatum est concilium. Hac Rogerim .*

*Nec omittendam, quod legitur in Gestis de resti-
 tutione Atrcbatenjii episcopatus apud Baluz. Miscel.
 torn. 5. p. X74.*

Anno igitur Dei Christi Mxcix. Dominus Ur-
 banus Papa II. qui jam prius ad Clarmontem
 generale celebraverat Concilium, rursum Rome

—'■—— in Ecclesia Beati Petri apostoli pro errore & hae
Christi rcl, Aus Græcorum diverfarum regionum & pro-
vinearum Primates, Archiepiscopos, & Episco-
pos ad celebrandum Concilium ftuduit convoca-
te in fecunda Dominica poft Albas qua *Mijen-*
cordia Domini cantatur. Huic quoque Concilio
cum exteris Remenfis provincie Epifeopis inter
fuit Lambertus Atrebatenfis Epifeopus. Qualia
autem decreta prxdia Aus Papa defLatina & Grae-
ca Ecclefia & de miniftris altaris & de ordinat-
is a fimoniacis de beneficiis & officiis eccle-
fiasticis per pecuniam adeptis ante corpus beati
Petri dederit, ftudiofus kdor legendo invenire
poterit.

N IA SSVERINI BtNII.

De bsc fynodo Indisa, deque rebus in cedem Ae/ili
Acrtboldut i/ta narrat: Hoc anno millefimo nonagefimo
nono dominus papa natalem Domini Roma rum ma-
gna pace celebravit. Nam A caelluin fanfti Angeli
cum aliis munitonibus in fus poceftUtedritnuit, ma-
neque aenulos fuos in civitate cum Dei adjutorio fa-
tis viriliter aut placavit, aut vi perdomuit. Synodum
quoque fuam in tertia hebdomade poft pafcha Romae
celebrandam mifta literis ulqueaque denuntiavit.
Mac de fynodi indiQiane: de celebratione autem
ita inferius: Roma dominus papa generalem fynodum
centum quinquaginta epifeoporum, abbatum, A cleri-
corum innumerabilem, tertia hebdomada poft pafcha
collegit: in qua fynodo confirmans fuorum antecello-
rum ftatutis, etiam lentennam anathematis fuper Gui-

bertus harefiarcham, & omnes ejm complices itera-
vit. Statuit quoque ibi, ne communicare praumerent
ns qu* concubinas haberent, nfi prius eas dimitterent
De riteriolymitano itinere multum togam ut irent,
& fratribus tuis laborantibus furcurrent. *Hucujque*
de casello XpaaiM Bertboloui.

Canones hoc concilio editos ea manuferipto mona-
fterii Henmcentis, ordinis regularium fanfti Augufbni
prope Duacum codice, quem Lambetti Atrebatenfis
epifcopi elle conjicio, fideliter defcnptos, non line
fumptu labore, ac moleftia, ad honorem Dei A ec-
clefi* augmentum mift as me reverendus dominus
Gregorius Coivenenus apud Duacenis theologus cano-
nicus, & fcholafticus qui centendisZlr inquirendis ve-
terum litut A novorum fcriptorum libris diu multum-
que in hac vite occupatus, in librum vita referri ac
reenferri meretur

G. C. Concilii hujus canones primi duodecim, isdem
gaut in concilio Placentino anni 109'. Eos m Claro-
nocitan; fynodo cum promulgatit Urbanus, ut lupra
diximus, m hac quoque confirmat: nec dub to quin
idem in intermediis concitus pr*(titerit. An A m Ro-
mano anni luptiorx i Cur emm tunc ork'ti faillent
A m annum dilati? Quod fi tunc promulgati unt,
cur nunc repetiti? Eric qui hanc ob laulam fulpice-
tur, canones hos efie concilii Roman' ann 109'. A
anno 1099. per errorem attributos. Jadicent qui me
vei fagaciores funt, vel confidentiores

Diem Binus adfcribit, pridie Kal. Mail In altero
exemplo, deferipto Srmoodt manu, notatur st. Ka-
lend. Mail In chronico autem Malleacenfi, vti. Kal.
Mail Apud Rogerium Hoveden. tertia hebdomada poft
paicha. Qui poliremus cum quovis aliorum contene-
Nam tres illi diverti dies, in illam hebdomadam inci-
dunt.

AD CONCILIUM ROMANUM

Anni 1099. fub Urbano 11.

ADDITI O.

S:pp: Mssfi l^Agites m critica Baronis & ex eo colleffor Ve-
10 II p . . . netur Ramans hujus concisis acia ex Eadmero
A.ev ,Ot). ntfior. reovor. lib. 1. retulit; fed cum Eadmeri
verba ex integro referenda Pugiut minime cenfuerit,
fatis babent brevi compendio, fummam eorum qua
Eadmerus de concilio jcnpfifit tradere, eadem tple
pariter Venetus collector neglexit. Huc ut fupplerem
res ipfa fuafit; neque enim mutilum relinquere con-
ciliium vifum eft opportunum Igitur poft relatam
Regineri Luceiqfifis epifcopi ad patres concilii de S.
Anfelmo orationem, apud eundem collefforem legen-
dam, A'c addit Eadmerus.

Inter ultima vero Synodi, jam recifis <jur re-
cidenda, & ftatutis qux vifa fuerant conftituen-
da, in adverfarios fandx ecclefie excommunica-
tionis fententiam cum toto concilio papa intor-
Drum investituras acciperet, ut per hoc ejus ho-
mo fieret; nec aliquis hxc tranfgredientem con-
fecrare prxfumeret. Quod audientes rex & prin-
cipes ejus, ipfi etiam epifcopi, de alii minoris
ordinis, trm graviter acceperunt, ut afferent
fe nullo modo huic rei alienium praebituros; &
me de regno, potius quam hoc fervarent, <-
{ulfuros, & a Romana ecclefia fe difccffuros.
Inde, Reverende patet, veffrum petii per epr-
ftolam noftram confilium, quam mifi celfitudini
veffrx per Guiliclmum regis legatum: fed quo-
niam refponfi veffri literas non accepi, adnuc
per legatos noftros quos mitto cum chariffimis
g per legatos noftros quos mitto cum chariffimis
tribus & coepifcopis noftris, qui pro eadem
re veffram fanditatem adeunt, jam petitum ite-
rum iupplex per chartam fublinitaus veffrx cer-
tum peto conidium. Oramus Dominum noftrum
Jefum Chriflum, ut vos confervet ad laudem &
gloriam nominis fui & utilitatem ecclefie fux.

Cfiat acclamari audivimus^ & in his confumma-
tum concilium (cimus.

Huc etiam faciunt gemina t quas modo fubdo S.
Anjeimi litera ex editione Operum ejufdem Gerbero-
nsena dcfumptu.

Domino Reverendo dX Patri diligendo Pafcbalt fum-
mo Pontifici t Anjclmus fervu- ecclefia Contuo- I
tiesfis. debitam fubieEilonem, iX orationum affi-
duitatem l

T^Oftquam revocatus ad epifeopatum rediit in g, j a
-I Angliam, offendi decreta apoftolica, qux .pt iv
m Romano concilio prxfens audivi, ne fcilicet ♦*. **
aliquis de manu regis, aut alicujus laici ecclefia-
rum investituras acciperet, ut per hoc ejus ho-
mo fieret; nec aliquis hxc tranfgredientem con-
fecrare prxfumeret. Quod audientes rex & prin-
cipes ejus, ipfi etiam epifcopi, de alii minoris
ordinis, trm graviter acceperunt, ut afferent
fe nullo modo huic rei alienium praebituros; &
me de regno, potius quam hoc fervarent, <-
{ulfuros, & a Romana ecclefia fe difccffuros.
Inde, Reverende patet, veffrum petii per epr-
ftolam noftram confilium, quam mifi celfitudini
veffrx per Guiliclmum regis legatum: fed quo-
niam refponfi veffri literas non accepi, adnuc
per legatos noftros quos mitto cum chariffimis
g per legatos noftros quos mitto cum chariffimis
tribus & coepifcopis noftris, qui pro eadem
re veffram fanditatem adeunt, jam petitum ite-
rum iupplex per chartam fublinitaus veffrx cer-
tum peto conidium. Oramus Dominum noftrum
Jefum Chriflum, ut vos confervet ad laudem &
gloriam nominis fui & utilitatem ecclefie fux.

EJUSDEM AD EUMDEM.

ANNO

CH*TI

E-roa. hb.

VZ

Vi

**

tribulationes

cordis mei

ibi

Deo &

mihi

note,

quas

ab initio

epifeopatus

mei

per quatuor

timos

in Anglia,

& per biennium

in exilio

passus sum,

quia ejusdem

ledis subjectionem

abnegare nolui.

A qua intentione

spero in Deo,

quia nihil est

quod me retrahere

possit. Quapropter

in quantum

mihi possibile est

omnes aclus

meos ejusdem

auctoritatis

dispositioni

dirigendos,

& ubi opus

est corrigendos

volo committere.

Qualiter ego

fim ad prorsus

in Anglia

breviter

scribo;

quia

lactoribus

præsentium

plenius

hoc viva

vociferandi

faciendum

dimitto

postquam

revocatus

a rege

Angliæ,

qui nunc est,

ad episcopatum

redii,

offendi decreta

apostolica

quæ in Romano

concilio

præfens

audivi, ne

felicitet laicus

investitus

ecclesiarum

daret, neque

aliquis de manu

eius acciperet,

aut pro hoc

homo ejus

fieret, nec

aliquis hanc

præfumentem

confecraret;

qui vero hanc

transgrediretur,

excommunicationi

fandatur.

Quod audientes

rex &

Erincipes

ejus, ipsi

etiam episcopi

quanta mala

Uanto studio mens mea fedis apostolicæ re-

verentiam & obedientiam pro sua possibili-

tate & gravissimæ tribulationes cordis mei ibi Deo & mihi note,

quas ab initio episcopatus mei per quatuor timos

in Anglia, & per biennium in exilio passus sum,

quia ejusdem ledis subjectionem abnegare nolui.

A qua intentione spero in Deo, quia nihil est

quod me retrahere possit. Quapropter in quan-

tum mihi possibile est omnes aclus meos ejusdem

auctoritatis dispositioni dirigendos, & ubi opus

est corrigendos volo committere. Qualiter ego

fim ad prorsus in Anglia breviter scribo; quia

lactoribus presentium plenius hoc viva vociferandi

faciendum dimitto postquam revocatus a rege

Angliæ, qui nunc est, ad episcopatum redii,

offendi decreta apostolica quæ in Romano concilio

præfens audivi, ne felicitet laicus investitus

ecclesiarum daret, neque aliquis de manu

eius acciperet, aut pro hoc homo ejus fieret,

nec aliquis hanc præfumentem confecraret;

qui vero hanc transgrediretur, excommunicationi

fandatur. Quod audientes rex &

Erincipes ejus, ipsi etiam episcopi quanta mala

inc proceltura, quid potius iis fautores, quam

hanc decreta fufcepturos acclamaverunt, gravor

dicere; dicant legati presentes qui audierunt.

Tandem in me conveni uno sensu pariter omnes

affirmaverunt: me posse extinguere omne malum,

quod ex his decretis processerit, alleverant; si

precibus episcoporum meas vellem alioquiare, qua-

tenus consuetudini vestre placeret prædidam

sententiam mitigare. Quod si facere recusarem,

omne malum, quod inde eveniret, mihi imputandum

sine ulla mea excusatione judicarent. Ne

igitur aliquid videar contemnere, aut meo solo

nisi vel propria voluntate quicquam facere, nec

illos audeo non audire, nec de vestris fanditatis

dispositione aliquatenus volo exire. Servata igitur

apud me reverentia & obedientia fedis apostolicæ,

precor ut quantum dignitas vestra fecundum

Deum pernitit, petitioni prædictæ, quam

vobis legati exponunt, juxta sapientiam vestram

condelendatis; & quid me jubeatis in hac re

facere, quidquid futurum sit, per legatos

presentes certum me faciatis. Oramus omnipotentem

Deum ut paternitatem tuam diu incolumem

in integra prosperitate ad ecclesiæ fuz

roborem & consolationem conservet.

Ex kv tpjo Ramano eonellto data font Utera

Urbani pontifict- ad blugotem Lugdunenjem archie-

piscopum m ax/s Mohjme's abbatis, qui amofu-

periori ad (interfente eremum tratillierat, ubi &

monasterium conalait, qua prima fuit Clisterienjis

ordinis origo. Meltfmeniei abbate fuo Roberto desti-

tuti illum repetierunt ab Urbano in emetito, a quo

rtmijfi sunt ad Hu'onem Lugdunenjem al. S. L.

tum his literis.

Urbanus episcopus fervus fervorum Dei, venerabili

fratri IT coepijcopo Hugoni apostolica fedis vica-

rio salutem & apostolicam benedictionem.

Olimfmenium fratrum magnum in concilio

clamorem accepimus, abbatis sui reditum

vehementius postulatum. Dicebant enim

gionem in suo loco everfam, seque pro abbatis

illius absentia odio apud principes & ceteros

vicinos haberi. Coadi tandem a fratribus nostris

dilectioni tuz in prorsentia scripta mandamus, si-

Agnificantcs gratum nobis exiftere, ut fit fieri pot-
fit abbas ilk ab eremo ad monasterium reduca-
tur. Quod si implere nequiveris, curz fit tibi,
ut & qui eremum diligunt conquiescant, & qui
in cœnobio sunt, regularihxs difciplinis infer-
viant.

Extant Utera Ifta in opufculo de origine Clifter-
cienfis ordinis vulgato a Labbe Bibliat. MSS. to. L
pag. 640.

EPISTOLA CANONICA

EX EADEM SYNODO ROMANA.

Urbanus II. Papa referibit Piboni Tullenfi Epif-
eopo & confirmat Synodali affenfu quz-
ftiones a Pibone propofitas.

Urbanus episcopus, fervus fervorum Dei dilecto fra-
tri Pibtni Tullenfi episcopo, salutem, &
apostolicam benedictionem.

Uper quæstionibus, quas ad nos Adalbero ve-F' v'f'f'
ftrz Ecelefiz filius, detulit, hæc ad nos sunt *7,7 sAA
in fynodali affenfu Concilii capitula per Dei gra-
liant confirinata. ci.'t&Z.

Caput I.

Episcopus omnia sui Episcopatus membra, vi-
delicet Archidiaconatus, Archipresbyteratus, de-
cimas, vel aliquas Pzpozituras Ecelefiz fise ca-
nonicas gratis abque omni venalitate diftnbuat.
quiquis autem ea pretio receperit depofitioni sub-
jaccat.

Caput II.

Eos qui a Subdiaconatu uxoris vacaverint
ab omni sacro ordine removemus, officioque,
atque beneficio Ecelefiz carere decernimus; fit
vero Episcopi conferant eorum pravitate a suis
se noverint officis interdiciendos.

Caput III.

Presbyterorum filios a Sacri altaris ministeriis
removendos decernimus, nisi aut in cœnobis,
aut in canonicis religiose probati fuerint conver-
fati, abque prorsudicio tamen capitulorum ifto-
rum eis, qui prorsendas, aut ipsi ante hanc Se-
dis Apostolicæ interdiciationem emerunt, aut em-
ptas se neficientibus possederunt, habendos eos
permittimus, si eorum perfonz ruo arbitratu vifz
fuerint promereri. Eis autem, qui fidem profes-
fionis fuz irritam facientes, post subdiaconatus
acceptionem vacare uxoris prorsumpferint, &
officium, & conjugium penitus interdiciamus, cif-
que, quoniam seipfos apostatando destruxerunt,
& voluptatem corporis Domino prorsulerunt om-
ni vifz fuz tempore, aut in cœnobis, aut in
canonicis regularibus pœnitentiam decernimus in-
jungendam; Presbyterorum vero filios, qui fe-
cundum prorscepti nostri conditionem aut in cœ-
nobis, aut in canonicis religiose probati fuerint
converfati, quia Patrum peccata cum feculij pos-
fessionibus abdicarunt pro religionis, ac fcientiz
prerogative Apostolice moderamine tolerandas du-
rimur, & ad Sacros ordines, & ad honores Ec-
clesiasticos permittimus provehendo.

Capitulum IV.

ANNO
CHRISTI

Porro de Clericis, qui ab excommunicatis Episcopis sunt ordinati, nec dum quidem sententiam fiximus, quia generalis mali contagium generalis Synodi est cauterio comburendum, tamen fraternitati hoc respondemus ad hoc, quod si excommunicatis quondam, tamen Catholicis Episcopis ordinatos, siquidem non simoniacos ordines ipsos acceperunt, & si Episcopos ipsos non simoniacos fuisse confiterentur, adhuc si eorum religiofior vita, de doctrinae praerogativa vifa fuerit promereri poenitentia indita, quam congruam duxeris in ipsis quos acceperunt ordinibus, manere permittas; ad superiores autem ascendere non concedimus, nisi necessitas maxima flagitaverit Ecclesiae, hoc tamen ipsum rarius, & cum cautela praecipua concedendum.

CAPITULUM V.

Episcopos five Clericos, quos Simoniacos esse constat, a sacris officiis & beneficiis removendos omnino decernimus: in Ecclesiis vero, quae ab huiusmodi Simoniacis consecratae sunt, non aliter quam in locis orandum videtur, donec subversis altaribus benedictione & unctioe Catholicis Antistitis confecerentur.

Capitulum VI.

ANNO
CHRISTI
999

De his, qui sine titulis ordinati sunt, licet ejulmodi ordinatio Sandorum Canonum fane irrita iudicetur; utrum tamen aliqui in acceptis ordinibus sint permittendi, discretionis tuae pro parienti Ecclesiae necessitate committimus, si tamen alias sine pravitate eos ordinatos fuisse confiterentur.

Capitulum VII.

Bigamos, & viduarum maritos a Sacris ordinibus, secundum communem Ecclesiae consuetudinem, auctoritate nostri officii, fegregamus.

Hae universae tanquam Apostolicae sedis preceptis Sanctorum conciliorum lentendis consonantia, religionis tuae firmitas, & in Ecclesia tibi commissa, Deo juvante, custodiat, & cotidiana aliis innotescat, nec fenebre tuae obstantium canum multitudo perterreat: *Major tamen est, qui fuit non est, quam qui in illis*, ipse siquidem firmans discipulos suos ait: *Nolite timere pergitur grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum*; ipse misericordia sua nos confirmet, & protegat, & ad celestia regna perducat. Amen.

CONCILIIUM AUDOMARENSE,

In basilica B. Marix Audomarenfis celebratum prid. Id. Jul. Mxcix. de pace fervenda.

Ex codice MS. Igniacensi

TITULI CANONUM.

- I. Ut ecclesia, earumque atria non infringantur.
- II. Ut terra ecclesiarum non devastentur.
- III. Ne clerici, monachi, feminae, eorumve foculi, spoliarentur, ont capiantur.
- IV. Nec peregrini & mercatores, nisi redhibitionem consuetudinum retineant. Et ne res cetera turba sint a vespere quarta feria ad auroram fecunda.
- V. Ut domini civitatum unctioe sacrorum hanc pacem jurent.

PRAEFATIO.

Anno Domini Christi Mxcix. pridie Idus Julii apud sanctum Audomarum in basilica beatae Marix temper virginis dominice nostrae, tante domino Roberto juniore Flandrensi comite cum primatibus suis, adstante quocumque non parva multitudine cleri sit populi, recitata & sub excommunicatione reconfirmata est a domino Manasse venerabili Remensi archiepiscopo, & suffraganeis coepiscopis ejus, domno videlicet Baldrico Noviomenfi, Lamberto Atrebatensi, Manasse Cameracensi, Joanne Morinenfi, huius subseriptae pacis forma.

CANONES.

- I. Ut ecclesiae earumque atria non infringantur.

Notum volumus fieri universis clericis

& laicis Remensis dioecesis, quod huiusmodi pacem firmavit dominus Rainoldus Dei gratia Remorum archiepiscopus, & omnes suffraganei episcopi ejus confidentes fecum in celebratione concilii habiti in ecclesia sancti Medardi Suefionis. Quod nec ecclesia, nec atrium ei adiacens per violentiam ab aliquo infringatur, nisi facta fuerit ibi munitio unde rapinae fiant, & pax constituta violetur. Quod si fieri acciderit, ille cui illa iniuria fuerit, primum ad episcopum vel archidiaconum clamorem faciat. Si vero archiepiscopus aut archidiaconus ad quos clamatum fuerit in his locis in quibus synodales congregantur, infra xv. dies inde iustitiam non fecerit: extra pacem nostram ecclesiam illam, & atrium illud decernimus.

- II. Ut terra ecclesiarum non devastentur.

Hoc etiam constituimus, ut nullo tempore terrae ecclesiarum & cultores earum quae sunt in dominicaturis episcoporum, abbatum, & clericorum, & monachorum, ab aliquo invadantur, aequedevastentur.

III.

chrjstl HL Nt clrcici, noixbi, femina, ceranvw
...»■ focti, fpalicntur, ont capiantur.

Iterum confituimus, uc neque epifeo-
pi, aequc abbates, neque clerici, neque
monachi, neque feminx, neque aliquis
ambulans in fociecate eorum line armis
prxcer enlem, fpolietur neque capiatur,
nifi quod contra pacem eft fecerit: aut
quod infidiofum eft regno, portaverit.
Quod fi compertum fuerit in aliquo epif-
eopo aut archidiacono prxfentatus nifife
purget vindicetur.

IV. Nec peregrini it mereutorc\$, nifi redbi-
ntonem confuetudinariatn retinrent. Et ut
res cetere tute fint t velpcrg quarta feria
ad auroram fecunde ftqutnti.

Hoc iterum confituimus, ut neque
peregrini, neque mercatores ullo tempo-
re depraedentur, nifi comprobati fuerint
redhibitionem confuetudinariam rctiouifle.

A Quod fi hoc feciffe conviat fuerint, e-
mendationem faciant domino patrie, fe-
eundum confuetudinem terrx illius, &
non ab eis amplius exigatur. H*c qux
fupra retulimus, per omnes dies obfer-
vari decernimus. Univerfaliter vero om-
ne» alias res folutas & quietas ab omni
rapina a vespertina hora quarte ferix uf-
que ad ortum Solis feri* fecund* fe-
quentis hebdomad* efle prxeipimus.

V. Vt dommi civitatum e* ccfiellorum b'xc
pecem furent.

B

Hoc iterum ftatuimus, ut omnes do-
mini civitatum & caftellorum & muni-
tionum hanc confitutam pacem per fa-
cramentum, vel dexter* dationem in
manu epifeopi fui confirment. Qjti au-
tem confirmare noluerint, ab epifeopo
fuo excommunicentur: ita ut in omni
terra eorum nec omnino ullum divi-
num fiat officium, nifi baptifterium in-
fantis ad fuccurrendum baptizandi.

>> AD CONCILIUM AUDOMARENSE

A Manaffe Remet# Archiepifcopo anno lopp. celebratam.

ADDITIO.

7p'M.,i eanonet e Labbeo prodxlot nonnulle pari-
4i:p'<> X ter m boc ipfo concilia feneita docent Utere
Manaffit Remenfit archiepifeopi ad Robertxm comi-
tem, <jua< literat fxppcditat codex epiftolarum Lum-
berti epifeope Atrebatenfit e Balxxio MifcelLan. V.
pag. 3 19- vulgatus. Has vero integras ideo reci-
to, quod moderationem, fex explicationem aliquam
tanoni Audomarenfis fynodi contineant.

EPISTOLA MANASSLS REMENSIS

Archiepifeopi ad RobertUm comitem

E« BiH.i. TKMANaffes Dei gratia Remorum archiepifco-
NI <. IVI pus, cariffimo fuo ftrenuiffimo comiti Ro-
f,t <<< bertto falutem, dilectionem, & benedictionis co-
piam.

Qpam prompta, quamque benigna affe&ioae
nos in terra veftra receperitis recolentes, magnas
dilectioni veftrz gratias referimus, parati ad quod-
cumque eft amicitie utilitatibus veftris pro poffe &
noftro operandum. Porro fi amicitia de mutuis
confiet officiis, facile eft, ut ex animo veftro
noftro metiamini. Ceteram cum de ecclefiafti-
cis utilitatibus & negotiis apud fandum Audom-
marum nobifeum una cum coepifcopis nofttris

fermonem habuiffemus, de conjugatis presbyte-
ris, & exteris ecclefiafticis ordinibus mentionem
feciffe nos meminimus, abfque confenfufconfilio-
que eorundem coepifcoporum noftroam conju-
ges eorum, nifi ab hujufmodi confortio declina-
rent, vobis cafterisque principibus veftris capien-
das poft factam excommunicationem exponentes.
Igitur cum clericis nofttris inito confilio conque-
rentibus adverfum nos nihil juris canonice eis
praefidentibus fibique affenfu eorum parrochiis eo-
rum habere recognofcentes, maturius vobis feri-
bendum neceffarium duximus, mandantes fimul
& commonentes, ne presbyteros, cacterosque ff-
eri ordinis minifros hac de caufa inquietare, vd
coram conjugibus perfequi attentetis, vel ab aliquo
principe veftro injuriari permittatis, nifi forte e-
pifeopus, in cujus parochia efle dignofdtur, in
auxilium vos fibi adfetverit. Nolumus enim, ne-
que iuftum eft, ut in aliquo coepifcopis noftreis
habeamur injurii, ne fi quid durius iufto pnece-
perimus, in occafionem rapine & utilitatem ec-
clefiaftici ordinis proveniat. Decrevimus enim ut
in fynodis fuis epifeopi ipfos acerrime fuper hoc
conveniant, & nifi abmonitione [facta] ab hoc
pravo opere deftiterint, tunc demum fibi vos ad-
jutores & ultores adfcifcant. Valet.

r-MISTI

"T er conchium incerti loci in gallia

CHRISTI
""

In caufa Rabodi Noviomenfis* epiicopi de fimonia accufati, ab Hugonc Lugdunenfi A. S. L. circa annum 1099. celebratum.

>bld. p. iff. A»> ..»» urulu.

Inter annum locy. quo Rabodus Noviomenfis A. S. L. ecclefia adhuc pneerat, & annum 1099. quo Baldricus Rabodo jam fucce&rat, habitum eft ab Hugonc Lugdunenfi archiepifcopo A. S. L. concilium quoddam incerti loci, cui Rabodus Tonuceniu funul & Noviomcnfis epifeopus fete fidens ab accufatione fimonix, de qua reus po- Aulatus erat coram fummo pontifice, purgare fe iufus eft. Totam hiftoriam narraj Hetimannus in narratione de rcftauracione S- Mari* Toma- cenfis apud Dacherium Spicileg. tom. II. pag.pt 1. his verbis: Hic tanta probitatis epifeopus apud Ro- manam fedent carpit accufari, quod per pecuniam regi datam adeptus fuiffet nifeopatium; unde cum oeeultories apud papam pulfaretur, nonnulli ama- tentia Tornucenfis ecclefia pro fui redemptiom cva- Brea nece&te interiora & p&cc&tilingrabitum. Afram diutiat moraretur, unus ex miniftrir eum fequutus, videt eum eorum fede rtupinum ceedijfe, <T cum nimio exclamat dolore: protinu< omnes introgreffi inveniunt eum parelffi dtfblutum, membrorum fi- mal & lingua efficium perdidit: inter manui le- vatam ad kffam deferunt, <T pofft paucos dios de- fient marientem. ia itapue Fornacum deportato, if in ecclefia fenile Maria fcpulto, fuccedit et m epif cnpato dominus Saldricxs Noviomcnfis archidiaco- nut.

gŷ» CONCILIUM AD PORTUM ANSILLÆ

Quo Robertus Ciftercienfium abbas primus monachis Molifmenfikis reftituitur, ab Hugonc Lugdunenfi A. S. L. anno circitet >099. habitum.

u«Lr »»

U Rhenus H. m concilio Romano anni, ut arbi- C to, velut patri fua locum daturum, fi nobis placeret ut eum Molifmenti, ecclefia remittere- mus. Audita igitur veftra & ipiorum Molifmen- fium petitione, relefi. etiam Domini papz lite- ris, fuper hoc negotio nobis directis, totum dil- politioni & arbitrio noftro committentis, tandem multorum virorum religioforuin, tam epitropo- rum, quam aliorum qui nobifeum aderant con- cilio (confilio) precibus veftris & eorum acqvie- fcentes, Molifmenfii ecclefia ipium reftituere de- creuimus, ita videlicet ut priitquam illuc redeat, Cabilonem veniens in manu fratris noftri Csbi- Jonetifis epifeopi, cui fecundum confuetudinem exteriorum abbatum profefiioem fecit, virgam, fil curam abbatix reddat, atque monachos novi monafterii, qui ei ficut fua abbati profelTionetn fecerant, & obedientiam promderant, ab ipfa profelTioe & obedientia liberos & abfolutos di- mittat, oc fic ab ipib epifeopo profertionis, quam ei fit Cabilonenfi eclefiar fecit, abfolutionemac- cipiat. Dedimus etiam licentiam cum eo rede- undi Malifinum omnibus illis de fratribus Novi monafterii, qui eum feettti fnerint, quando a Noro monafterio decedent, tali conditione, ut dc extero neutro* follicitare rei recipere prxfu- E@1-

Edunenfis ecclefia fervus, charitfimo fratri Roberto Lingonienfiu epifeopo, falucem. Qpid de negotio Molifmcnfis ecclefia in allo- quio apud portum Aniillx nuper habito definie- rimus, fraternitati vertex notificare nccertarium duximus. Venerunt anti nos illuc cum literisvc- ftris Molifmenfes monachi loci lui deiolatioocm, atque deftrutionem, quam per remotionem Ro- bert! abbatib incurrerant, oliendentes, ipfmque fibi reddi in patrem magnopere pofitulanle*. Nul- lo modo enim aliter fperabant pacem & quie- wM Molifmcnfis ecclefia porté relUtui, vel mo- naffici ordinis* vigorem in priftimum ftalum illic revocare. Adfuit etiam ibi in prxfentia nofta frater Gaufridus, quem eidem ecclefia in abba- tem ordinaviûû, dtccus, fe libema ipfi Ruber-

<<<***** T**1 .***** Benediftus mo- nachos Novi monafteri pœcipit recipiendo*. Poff- quam hxc fupradtô* fecerit, remittimus eum di- rcâioai veftre, ut Molifmcnfis ecclefia illum in

fir abbatem rtituitis; ita tamen utfi deinceps eam-
—dem ecclesiam folita levitate dferuerit, nuflusei
fubftituatur, vivente Gaufrido a fabate, eMpe ve-
& noftro , cjuidemqoe Gaufridi afienfu .
Que omnia apoftolica auâoritate rata effe præ-
cipimus. De capella pntdifti abbatis Roberti, &
de csteris rebus, qua* a Molifmenfi ecclesia re-
cedens fecum fit cum eis Cabiionenfi epifeopo at-
que Novo Monafterio fe reddidit, id ftatuimus,
ut omnia fratribus Novi monafterii falva perma-
neant, præter Breviarium quoddam , quoad uf-

que feftivitatem S. Johannis Baptiftæ retineant ,—
ut tranfcribant alfeniu Moliinflenfium.

*Poft A*r Uteras, Mit feriptor «we^antr ofufcu-
li dr arsgmr OTierrMVKia*, tx pw illas dedamus :*
Huic definitioni interfuerunt epifeopi Nortgau-
dius Eduenfis, Galterius Cabilcnenfis, Beraudus
Maticenfis, (Matifcenfis) Pontius Bdicenfis, &
abbates Petrus Ternodenfis, Jacento Divionenfis,
Guacerannus Athanacenfis, Ixtrus quoque domi-
ni nape camerarius , multique alii viri honefti,
ac boni teftimonii dcc.

ANNO
CHRISTI

<K0δ>®>®>·®®'5W5W

HB®®®®®<ΠΒ

es» AD RUPEM SCISSAM CONCILIUM

Pro ftdaado diffidio inter Ciftercienses & Molifmenfes emuo 1099, habitum.

Α β γ δ ε

I2 Obertus Molifmenfis monachus arâloris vite
AV defiderio motus, feceffione amonasteriofuo
fada, una cum aliis nonnullis locum fibi dele-
git in dktcefi Cabiionenfi , Ciilercium appella-
tum , ubi de monafterium erexit , de ordinis Ci-
ftercienfis fundamenta pofuit. Molifmenfibus ac-
cidit id permoleftum ; quare monachum fuum ab
Urbano papa repetierunt, de pontifex dbrum que-
relam detulit ad Hugonem Lugdunenfem archi-
epifcopum A.S. L. quem mandatis oneravit, ut
Molifmenfibus fatifaceret . Ejus rei gratia coa-
ctum eft c' ncilium ad Rupem fciffiu» , in quô
decreta reftitutio Roberti ita tamen ut antea a
Gualtero Cabiionenfi epifeopo , cui in confecra-
tione abbatiali obedientiam juraverat abfolvere-
tur , refignaretque illi virgam de *jus* . Ita re\$C
compoftitK , dateque funt a Gualtero ea de re
liters , quas ftatim fubdo eX parvo exordio Ci-
ftercienfis monafterii, additis ex eodem opufculp
ali» literis ejufdem epifeopi ad Pafehalem , in
quibus de jure in eodem concilio collato Cifter-
cieufibus idem pontifex certior fit.

*An vere concilium iftud idem omnino fit cum pre-
cedenti ad portum Aifille ea dt caufa ab Ungant
Lugdunefi habitum, ignoro. Quantum tamen exfe-
quentibus literis conficto, hot adRup^H fcttam con-
cilium potterius eft tlio , quod ad portum Anfille
convenit ; hoc enim pro Roberto a Novo monasterio
avellendo & Molifmen/ibus refituenda habitum eft ;
illud vero jam deftitutis abbate fuo Novi monaste-
rii monachis, ne dtperderentur, providit.*

Dileâiffimo fratri, de coepifeopo Roberto Lin-
gon. epifeopo Gualterus Cablonenfis ecclefie* fer-
vus falutem.

Notum fit vobis fratrem Robertum, cui abba-
tiam illam in noftro epifeopatu fitam, qux No-
vum monafterium dicitur, commiferamus a pro-

Bfciffione, quam Cabiionenfi ecclefie fecit, & ab
obedientia , quam nobis promiffit, fecundum Do-
mini archiepifeopi Hugonis definitionem, a nobis
effe abfolutum. Ipfe autem monachos illos, qui
in prefato Novo monasterio remanere decreve-
runt , ab obedientia, quam Gbi promiferant, &
profeffione abfoivit, & liberos dimiffit. Illum igitur
amodo fufeipere , & honorifice traâare ne
vereamini. Valet.

IDEM PASCHALI PAPÆ.

V Enerabili patri pape Pafcbali Gualterus ec-
clefiæ* Cabilon. fervi» falutem, & debitam
fiibjeâionem.

Sicut fanâitas veftra ut fideles in vera religio-
ne proficiant, ardentem defiderat, fic eiidem ve-
ftreque confolationis fomentum deeffe non expe-
dit . Suppliciter ergo petimus, quatenus quod fâ-
âum eft de fratribus illis, qui ardiore vine de-
fiderio a Molifmenfi ecclefia fanâorum virorum
confilio recefferunt, quos in noftro epifeopatu di-
vina pietas collocavit, a quibus tranfmiffi prx-
fentium literarum bajuli vobis pñefentes adiunt ,
fecundum pñcedefferis veftri preceptum, dt Lug-
dunenfis archiepifeopi apoftolicæ fedis tunc lega-
ti , & coepifcoporum & abbatum definitionem ,
de feriptum, CUI rei de nos pñefentes, dcejusau-
dores cum aliis extitimus, vos approbare, & ut
locus ille abbatia libera in perpetuum permaneat
(falva tamen noftre perfbnc, luccelforumque no-
ftorum canonica reverentia) au&oritatis veftræ
privilegio corroborare dignemini . Sed de abbas
quem in eo loco ordinavimus , dt ceteri fratres
totis viribus hanc confirmationem in fue quietis
tutelam a veftra flagitant pietate.

W

es

CONCILIIUM HIEROSOLYMITANUM,

Quo Theobertus Pilanus archiepifcopus fic apoftolicæ fedis legatus eligitur in patriarcham Hierofo-
lymitanum, anno Domini mxcix. tempore Urbani pape II.

H Ac fynodo pulfum effe Amulium hominem Efe Theobertum Pifanum archiepifcopum & fedis
nefarium, & fedis Hierofolymitane invafo- apoftolica: legatum , teftatur Witielmus Tyrrius
rem, eique confenfu principum, omniumque qui lib. 8. c. 11. Idem fib. 9. c. 1. 18. fit 19.
aderant epifcoporum auctoritate, fiibrogatum ef-

VITA ET EPISTOLÆ PASCHALIS PAPÆ II

p>fcll'iii ^pAfchalia in Tufcia , patre Crcfcntio & ma-A Nam cum iufto Dei iudicio patrem excommuni-
t.-4?*- JL tre Alfafia natus , antea Rainerius appella- catum apud Bingam cepiffet, in carcerem detru- -Id<- (ibi
irm. e monasterii fandorum Stephani & S*...
Laurentii , confilio & hortatu prdeceffbris fui
Urbani, communi totius cleri populiqueapolaufo,
invitus pontificatum adeptus eft anno Domini
Mxcix. ipfis Idibus Augufti , Henrico quarto &
quinto imperatoribus . Sedit, prout alicui reli-
giofo in fchedula partim pura partim fcabrofa ,
auctore Dodechino, revelatum erat, annosofto-
decim, menses quinque, & dies novem.SubHu-
gone abbate Cluniacenfis monasterii vitam mona-
fticam excoluit , dt a Gregorio VII. cardinalis
presbyter tituli fandi Clementis creatus fuit. L
nitio pontificatus, obiit Rome in arce fandi An-
geli Guibertus antipapa , Clemens tertius nomi-
natus : qui per annos viginti & unum perniciofif-
fimo fchifmate ecclefiam fibi tribus pontificibus
antecefforibus inquietaret. Sepultus eft Ravennae,
ubi poft quinque annos cadaver illius exhuma-
tum, in cineres redaftum fuit auctoritate concilii
Moguntini : quo decretum fuerat , ut epifeopi
Henriciaue merefeos propugnatores fedibus fuis
deponerentur, fi viverent , fepulcris extraherentur
Gilixrt. & concremarentur, fi monui efflent. Defun-
do pfudopontifici Clementi tertio contraPafcha-
r.lem * fchifmaticis cardinalibus brevi tempore tres
antipape & pseudopontifices, Albertus Atellanus,
Theodoricus Romanus, & Silveft: quartus, fed
apoftolicz fucceffive obtruduntur. Primum, dum
ad Urbem vexandam incaute accederet, milites
Pafchalis interceperunt , de poft quatuor menses
fedis fufe pontificatu abdicatum, in monasterium
fandi Laurentii relegarunt . Secundus per Cam-
paniam incautus vagans a prefidio pontificio cap-
tus, fchifma Guibertinum abjuravit : ingreffus
cuc monasterium fanftz Trinitatis, vitam ibidem
folitariam peregit , dum fedem apoftolicam tri-
bus menfibus violenter de tyrannice invafiffet .
Tertium omnibus bonis exutum, ideoque magno
animi dolore languentem, citiffime fuffulit e me-
dio Deus optimus , atque ita dein fandam eccle-
fiam diuturno fchifmate turbatam , pace de
concordia donavit. Philippum Francorum regem,
pellicem fubintrodudam dimittere nolentem, con-
cilii Pidavenfis decreto excommunicari manda-
vit: eoque modo ad poenitentiam eundem abfo-
lutionemque petendam induxit . Ecclefiarum in-
veftituras a regibus diverfiorum regnorum in An-
glia, Francia, & Germania ufurpatas, per fan-
dum Anfelmum, triennali exilio propterea rele-
gatum, lvoem , aliofque ftrenuos ecclefiaftic*
libertatis de immunitatis defenfres, de contra u-
rumque Henricum IV. de V. patrem & filium p
facrikgii heredem, ufque ad fui incarcerationem
Hor*»iv. acerrime propugnavit. Nam Henricum imperato-
** aTi*** rem terlum » & quartum ejus nominis Germa-
nior i nie regem patrem , propter fimoniacam labem
i- ki«H- aliaque crimina, de quibus infra in concilio La-
h0 ? ««U. teranenfi, excommunicavit, regni de imperii in-
flignibus de ornamentis privavit . Subrogatus eft
patri communi procerum confenfu filius Henrk
eus , ejus nominis rex Germanic quinius, Ro-
mano pontifici dt ecclefie Dei rque infeftus .
C*xil. Gntrei. Tom. XX.

-Id<- (ibi S*...
Richardum Albanum pontificem, qu*extat apud
Papirium Maftonum) legatos quoidam Romam
direxit, qui jerejurando firmaverunt domni papæ
Pafchalis legatos fecure ducere, ac reducere, de
regem ipfium facramento firmare, omnem eccle-
fiarum mveftituram penitus abdicare, obfides et-
iam dare, ne ad hoc flagitium iterum rediret ,
de res ecclcfiafticas de regalia ac B. Petri patri-
monia libera de quieti omnino dimittere, obfi-
des etiam dare pro fecuritate, cum ad coronan-
dum eum ad B. Petri bafilicam exiret . Poftea
ex parte ecclefie» a laicis viris firmatum eft , fi
ifta qu* promiffa funt jam diffus rex obfervaret,
quod dominus nofter eum benigne fufeiperet, de
ei diadema regni imponeret, de coronatus, fi vel
let, urbem intraret . Pro tranfitu etiam pontis
obfides accepit , pro quibus facramentum exhi-
buit, quod in ipfo die dominico, fi pontem tran-
firet, eos in liberam noftorum reftitueret pote-
ftatem. His igitur omnibus facramentis ex pane
peradis, de obfidibus datis, cum ad coronandum
eum od ecclefiam B. Petri papa exiret , poftpo-
fitis facramentis de obfidibus, eum in ipfa eccle-
fia cum epifcopis de cardinalibus de multis Ro-
manis violenter cepit , de in captione ardiffima
detipet. Romani vero poft alteram diem colle-
cli, in hofes ccdefi* impetum facientes , de por-
ticu fugere compulerunt, interfedis multis de fuis,
de perditis equis, tentoriis, pecuniis , de infinita
fupelledile. Poft h*c omnes unanimes contra eum
juraverunt uno animo, una voluntate pugnare .
Recentiores feribunt , nefelo quo audore , tum
demum perfidiam illam imperatorem peregriffe ,
quando pontifex eledionem eorum epifeoporum ,
quos ance imperator elegerat, rogatus confirma-
re nollet . Abbati Urtpergenfi ejufque fedatori-
bus feriptoribus quanta fides in his [enarrandis
adhberi debeat, fupra enarravi . Papa aliquam-
Cet>1)ie
diu capto, inquit Viterbienfis , de detento, im-
perator a civibus revocatur, & epifeoporum in-
veftituras , id eft, annulum de baculum a papa
recipiens , ipfum papam de cives Romanos mu-
neribus reconciliare curavit : & a papa corona-
tus, favorem de nomen imperiale fortitur anno
ab incarnatione Domini centefimo undecimo, an-
no »ero regni ejus, ex quo pater regalia fibi re-
fignaverat, fexto. Sigebertus fautor fchifmatico-
rum imperatorum addit , quod in celebratione
Qq q mif-

miſſa pontifex imperatori ad pacem confirman-
dam corpus Domini tradiderit, eique iſta dixo-
rit: Domine imperator, hoc corpus Domini na-
tum ex Maria virg. paſſum in cruce pro nobis,
ſicut fanâ & apoſtolica tenet eccleſia, damus
tibi in confirmationem veræ pacis inter metete.

Hac Sigebertus.

Paſth.ii. His ita tranſactis imperator voti compos fa-
âus rediit in Germaniam: Paſchalis vero ſynodo
epiſcoporum poſtea apud Lateranum celebrata,
privilegium de inveſtituris conferendis ſupra re-
cenſitum, ab imperatore minis & terroribus ex-
ortum, tamquam privilegium (verba Godefridi
Viterbienſis ſunt) improbat. Epistoſta, quam ex
ſynodo tranſmiſit ad imperatorem Paſchalis, ex-
tat apud Dodechinum in appendice Mariani Sco-
ti, eamque infra cuſam cura pluribus hac de re
aliis invenies. Super impedimento confanguini-
tatis in matrimonio quod contractum eſt inter
Boleſlaum Poloniæ ducem, & filiam Ruffie re-
gis nomine Sbiſlavam, in quarto confanguinita-
tis gradu eidem conjunâam, diſpenſavit.

Obiit Paſchalis papa auno Domini 1118. xv.
Kalendas Februarii, cum ſediffet annos 18. metr-
ics quinque, & dies quatuor: ſepultus eſt in baſi-
lica Lateranenſi.

PASCHALIS PAPÆ II.

Ad exercitum in Palzſtina militantem.

Gratulatur ei de viâoria obtenta, & fimul ad
progrediendum hortatur.

*Paſchalis epiſcopus, fervus fervorum Dei, venera-
bilibus fratribus, & filiis, epiſcopis, clericis,
proceribus, militibus, & omni populo militi-
Cbriftiana in ſua triumphantis, ſalutem & apo-
ſtolicam benedictionem.*

Quod per prophetam populo ſuo Dominus
pollicetur, impletum in vobis cognoviſimus.
Itabitabo, inquit, in eis, & inambulabo cum
quia per fidem in veſtris pectoribus habitat, ſic
per operationem ita inambulat, ut patenter in
vobis inimicos ſuos expugnate videatur. Renova-
vit enim Dominus antiqua mœnibus, ut in uno
mille, & in duobus decem millia pôtequeretur.
& his eccleſiæ armis, ſacerdotum precum tu-
bis, inimicarum urbium moenia aperiret. Illud
vero quanti gaudii, quam potentis miraculi admi-
nistratio, quod facroſancti lateris fanguine crueſti-
tam lanceam, & vivifice crucis partem veſtris
oculis revelavit, veſtris tradendam manibus ob-
tulit? Quantas ſuper his redemptori noſtro gra-
tias debeamus, nec humanus animus opinatur,
nec lingua prævalet enarrare. Videmus enim
Chriſtianæ fidei lioſtes, Chriſtiani populi oppreſ-
ſores, per divinam miſericordiam manu veſtra
partim contritos, partim e diu poſſeſſis regioni-
bus effugatos: videmus orientalem eccleſiam poſt
longa captivitatis tempora, magna ex parte ad
antiquam libertatis gloriam rediſſe. Dicendum
igitur ore, dicendum corde: *Gloria in altiffimis
Deo, & in terra pax hominibus bone voluntatis.*
Orationi etiam & vigiliis inſiſtendum: ut quod
cepit adimpleat, & manus veſtras, quæ hoſtium
fuorum fanguine confecravimus, immaculatas uſ-
que ad finem, affluentes firma pietate, cuſto-
diat.

Quapropter agite, filii in Chriſto deſideratiſ-

ſimi, rememoramini quanta pro amore Domini
reliqueritis, quanta pro fratrum fide ſit ere-
ptione pericula ſubieritis: patriam, domos, pa-
rentes poſthabuiſtis, vobinetipſos exilio addixiſtis,
mani oppoſuiſtis: curate nunc ad meliora ſem-
per tendere: pacem cum omnibus confervete, ut
poſſitis ad æternam pacem, Domini miſericordia
pervenire. Plurima vobis ſignificare per chartam
& atramentum ſuperfedemus, quoniam ex apo-
ſtolicæ ſedis gremio cariffimum fratrem Mauri-
tium Portuſenfem epiſcopum deſtinamus: ut qui
per beati Petri vicarium, fanâ iu. Chriſto me-
morie prædeceſſorem noſtrum Urbanum, tanti
peregrinationis itineris afflimpſiſtis, beati Petri
ſolatis ſemper abundetis: & quem fundamentum
tanti operis habuiſtis, ipſum quoque ad finem ca-
pui in ſua & obediencia teneat. Vices etiam
noſtras eidem fratri Mauritio & epiſcopo com-
miſimus, ut eum in omnibus reverenter excipe-
re, audire, & per ipſum nobis, immo beato Pe-
tro, obſequi debeatis. Cui nimirum in præceptis
dedimus, ut eccleſiæ, quam per vos Dominus
Uberavit, ſed liberaturus eſt, ordinationi vigilan-
ter imminere; quæ ſi minus canonicis regulis
apta repererit, corrigat; & in eidem cum ve-
ſtro auxilio plantanda plantet, ædificanda rudi-
cet. Hortamur itaque, hortanteſque præſepimus,
ut ei tamquam perſonam noſtram præferentis, in
omnibus obedire cuctis. Omnipotens Dominus
& velle & poſſe in vobis tribuat, ut quæ eo au-
diore facienda cognoviſtis, ipſe adjuvante implea-
tis. Ipſe vos ab omnibus peccatis abſolvat, &
exilio veſtro patriam æternam tribuat. Datum
Romæ quarto Nonas Maii, Indiâionis oâavæ,
per manum Joannis diaconi.

II. AD ALBERICUM ABBATEM NOVI monaſterii Gabilonenſis.

De privilegio ibi conceſſo.

*Paſchalis epiſcopus, fervus fervorum Dei, venera-
bili filio Almerico, novi monaſterii abbati,
in Gabilonenſi parochia ſitum eſt, ſuſcipite ſteccet-
eis, toribus regulariter ſubſtituendis in perpetuum.*

Deſiderium quod ad religioſum propoſitum &
animatum ſalutem pertinere monſtratur,
auctore Deo, ſine aliqua dilatione eſt complen-
dum. Unde nos, oſcillantes in Domino diſceſſimus,
citra difficultatem omnem veſtrarum precum pe-
titionem admittimus, quia religioni veſtræ pa-
terno congratulamur ætæ. Locum igitur illum,
quem inhabitandum pro quiete monaſtica ele-
giſtis, ab omnium mortalium moleſtiis tutum ac
liberum fore fancimus, ſit abbatiam illic perpe-
tuo haberi, ac ſub apoſtolicæ ſedis tutela ſpecia-
liter protegi, quamdiu vos ac ſucceſſores veſtri.
in ea quam hodie obſervatis diſcipline ac fruga-
litate obſervantia permanſeritis: ſalva Gabilonen-
ſis eccleſiæ canonica reverentia. Præſentis itaque
decreti pagina interdiciſimus, ne cuiquam omnino
perſonæ liceat (latum veſtræ converſationis im-
mutare: neque veſtræ, quod Novum dicitur, coe-
nobii monachos ſine regulari commendatione ſu-
icipere, neque congregationem veſtram aſſutis
quibilibet aut violentiis perturbare. Eam tamen
controverſiſſimam decilionem, quam inter vos ſit Mo-
nichenſis eccleſiæ monachos frater noſter Lugdu-
nenſis epiſcopus, tunc apoſtolicæ ſedis vicarius,
cum provinciæ ſuæ epiſcopis, aliisque religioſis
viris, ex præcepto prædeceſſoris noſtri apoſtolicæ
memoriæ Urbani ſecundi perpetravit, nos tam-
quaxi

quam rationabilem ac laudabilem confirmamus. Adrians *ifraeD* Non bene custodit urbem, qui in Vos igitur, filii in Christo dilectioni ac defideratissimi debetis, quia pars vestri disciplinam exponit. Si ergo virgam pastoralitatis Tignum, si annulum fidei signaculum tradit laica manus, quid in ecclesia pontifices agunt? Ecclesie honor atteritur, foivitur disciplinæ vigor, de omnis religio Christiana conculcatur: si quod novimus sacerdotibus folis debere, incapiamur temeritate præsumi. Non est laicorum ecclesiam tradere; nec filiorum matrem adulterio maculare. Jure ergo privandus est patrimonio, qui matrem polluit adulterio; nec meretur ecclesiasticæ benedictionis confortium, qui eam impia infestatione infequitur. Laicorum enim est ecclesiam tueri, non tradere. Oillas quidem cum illicitum tibi sacerdotium vendicaret, lepra percussus est. Filii quoque Aaron, quia ignem alienum imposuerunt, igne divino consumpti sunt. Alienum enim est ab ecclesia, & a sacris canonibus est inhibendum, ne principes & secularis viri investituras non solum non dare, sed nec electioni conciliorum audeant se violenter inferre. In septima quippe synodo, ut notis, scriptum est: Jaad? *ii universalis synodus defintvit, neminem laicorum principum, vel potentum femet movere eUdusni, vel promotioni episcoporum.* Si ergo filii Aaron, quia ignem alienum intulerunt, corporaliter puniti sunt: isti qui a laicis, a quibus alienum est, ecclesiam fufeeperunt, spiritali gladio feriuntur.

Ego Paschalis catholice ecclesie episcopus subscripsi.
Datum Troje per manum Joannis fande Romanæ ecclesie diaconi cardinalis, quartodecimo Kalendas Maii, Indiæione oâava, incarnationisC dominice anno millesimo centesimo, pontificatus autem domini Paschalis secundi pape fecundo.

III. AD ANSELMUM CANTUARIENSEM.

Investituras regibus aliisque laicis magistratibus non dñe concedendas,

Papabalit episcopus, fervus fervorum Dti, Anselmo Cantuariensi venerabili fratri & coepiscopo, salutem & apostolicam benedictionem.

Uaviflimas dilectionis tus fufcepimus literas, caritatis calamo feriptas. Neque enim aliud charts calamus indidit, quam quod de fonte caritatis intinxit. In his reverentiam devotionis tus complemur, si perpendentes fidei tuz robur, & pis follicitudinis instantiam, exultamus quia, gratia Dei tibi przstante auxilium, te nec minus concutiunt, nec promissa fustollunt. Dolemus autem, quia cum fratres nostras episcopos legatos regis Anglorum benigne fufcepimus, quos nec diximus eis, nec cogitavimus, redeuntes ad propria retulerunt. Audivimus enim eos dixisse, quia si rex in aliis bene ageret, nos investituras ecclesiarum nec prohibere, nec fiasas excommunicare: & quod ideo nolebamus charts committere, ne sub hac occasione & ceteri principes in nos inclamarent. Unde Jctum, qui renes & corda ficutatur, in animam nostram testem inducimus, si, ex quo hujus fiantz ledis curam coepimus gerere, hoc immane scelus vel defendit in mentem. Et hoc a nobis Deus avertat, ut efi, & non subrependo nos inficiat, ut aliud habeamus ore promptum, & aliud corde reconditum: cum contra mendaces per propbetam impreetur, dicens: *Disperdat Dominus univerfa UbU dofoa.* Si vero nostro filentio patemur ecclesiam felle amaritudinis, & impietatis radice pollui: qua ratione potiemus apud sternum judicem excufari, cum Dominus sub specie sacerdotis dicat propheta: *Speculatorem dedi te Cmcil. General. Tom. XX.*

IV. AD BERNARDUM ARCHIEPISCOP. Toletanum.

Primum Toletanz ecclesie confirmat.

Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei, reverendissimo fratri Bernardo Toletano archiepiscopo, ejusque fuecessoribus canonice subfittuentis, in perpetuum.

Actorum fynodalium decreta ferutantibus liquet, quantame Toletana ecclesia dignaretis fuerit ex antiquo, quantisque per eam in ecclesiasticis negotiis utilitates accreverint. Unde & nos ejusdem urbis flatum, quantum nostris est facultatibus, in ecclesiasticis dignitatibus gloria stabilire, Domino adjuvante, optamus. Igitur tum pro benignitate fanas Romanæ ecclesie debita, tum pro digna Toletanz ecclesie reverentia, tum etiam pro reverendissimi filii nostri prastantissimi regis Ildefonsi postulationibus, cupu nimirum virtute & prudentia Toletana ecclesia Maurorum & Moabitarum jugo ereptaest, te carissime frater, juxta constitutum prædecessoris nostri fantz memoris Urbani paps fecundi, Qqq a di,

di, iu lotis Hifpaniatum resnis primatem fore A

preientis privilegii auctoritate lancirous, ficut ejuldem urbis conflatus antiquitus extitisse pontifices. Pallio fane in missarum solummodo celebrationibus uti debebis, precipuarum, quod subscriptum sunt, festivitatibus temporibus: tribus videlicet diebus in nativitate Domini, in epiphania, hypapante, coram Domini, fabbato fando, tribus diebus in pascha, in ascensione, pentecoste, tribus solemnitatibus sanctorum Mariæ, fanliquoque Michaelis, & fancti Joannis Baptiste, iu omnibus natalibus apostolorum, & eorum martyrum, quorum pignora in vestra ecclesia requiescunt; tandiqua Martini & Ildefonsi coelestium, & omnium commemoratione fandorum: in consecrationibus ecclesiarum, episcoporum, & clericorum: in annuo consecrationis tux die, natali atiam fancti Ildori, & Leandri. Primatem te universi Hifpaniarum presbiteri respiciant: & ad te, si quid inter eos gravius quxilitionis dignum exortum fuerit, referent: falva tamen Romane ecclesie auctoritate, & metropolitanorum privilegiis singulorum. Toletanam ergo ecclesiam jure perpetuo tibi, tuique, si divina praxtiterit gratta, iucceffibus canonicis tenore hujus privilegii confirmamus: una cum omnibus ecclesiis, & diocesis, quas proprio jure nofeitur antiquitus possedisse: precipientes de illis, quod Saracenorum ad prefatus subiacent ditioni, ut cum eas Domino placuerit potestati restituere populi Christiani, ad debitam ecclesiarum vestras obeientiam referantur. Illarum autem civitatum dioceses, quod Saracenis invadentibus metropolitanos proprios perdiderunt, vestra ditioni eo tenore subiacimus: ut quoad sine propriis extiterint metropolitanis, tibi, ut proprio debeant subiacere. Si vero metropolis quxilitionis fuerit pristinam restituta, suo quoque diocesis metropolitanis. ne restituatur. Neque tamen id eo minus tua debet studere fraternitas, quatenus unicuique metropoli lux restituatur gloria dignitatis. Hinc, & exera omnia, quod ad antiquam Toletanæ ledis apostolicæ concessione probari poterunt, nos tibi, tuique successoribus, perpetuo potestati contradimus, atque firmamus. Te, reverend. frater, affectione intima exhortamur, quatenus dignum te tanti honore pontifici temper exhibeas, Christianis ac Saracenis sine offensione temper te procurans, & ad fidem infideles convertere, Domino largiente, verbis studeas, & exemplis: sic ex tui pallii dignitate, & primatus prerogativa praxcellas in oculis hominum, ut interior virtutum excellentia polleas coram lupernis oculis maiestatis. Si qua igitur in crastinum ecclesiastica, fexcularive persona, hanc nostram cooffstitutionis sciens paginam, contra eam temere venire teutaverit: fecundo, tertiove commonita, si non satisfatione congrua emendaverit, potestatis honorifici tui careat dignitate, reamque te divino iudicio exiftere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a fandissimo corpore ac sanguine Dei & Domini nostri Iesu Christi redemptoris aliena fiat, atque in extremo examine diffrui ultioni lubjaceat. Cunctis cutem eidem ecclesie iusta fervantibus fit pax Domini nostri Iesu Christi: quatenus, & hic fructum boni adionis percipiant, & apud diffridum iudicem premia xternæ pacis inveniant. Amen. Amen.

Scriptum per manum Petri notarii, regionarii, & ferinarii sacri palatii.

Ego Paschalis catholicus ecclesie episcopus subferibo.

Actum Laterani per manum Joannis *unt&* Romanæ ecclesie diaconi cardinalis, secundo Nonas Martii, indictione oava, incarnationis dominie anno mci. pontificatus autem domini Paschalis papæ secundi anno secundo.

V. AD (I) ARCHIEP. PANORMITANUM.

Ledo in archiepiscopum fedes apostolica pallium non tradet, nisi prius pretest fidelitatis & obedientie juramentum.

Paschalis, Panormitano archiepiscopo.

Significasti regi & regni majores admiratione permotos, quod pallium tibi ab apocriariis nostris tali conditione oblatum fuerit, si sacramentum, quod a nobis scriptum detulerant, exhiberes. *Et infra:* Mirentur in hac causa Dominum nostrum Iesum Christum, qui cum ovium suarum curam Petro committeret, conditionem posuit, dicens: *Si diligis me, pasc oves meas.* Si conficiantur iam & cognitor secretorum conditione hac usus est, nec femel tantum, fed & secundo, sic uique ad contritionem: qua nos sollicitudine oportet tantam ecclesie praxlationem imponere fratribus quorum conficiendas non videmus? Ajunt omne iusjurandum a Domino in evangelio esse prohibitum, nec ab apostolis post Dominum, nec in conciliis inveniri posse statum. Quid est ergo quod Dominus subsequenter ait: *amptitu est, a malo est,* hoc enim amplius ut exigamus, malum nos, illo permittente, compellit. Nonne malum est ab ecclesiis unitate, & a ledis apostolicæ obedientia reillire, & contra canonum statuta prorumpere? quod multi etiam post sacramentum praxstitum praxiumpserunt. *Et infra:* Hoc nimirum malo ac neccitate compellimur, juramentum pro tude, pro obedientia, pro unitate requirere. Ajunt in conciliis statutum non inveniri, quasi Romanæ ecclesie legem concilia ulla praxfixerint, cum omnia concilia per Romanæ ecclesie auctoritatem & fiant & robur acceperint; & in eorum statutis, Romani pontificis patenter excipiantur auctoritas. *Et infra:* Cum igitur a fede apostolica vestra infignia dignitatis exigitis, quod a beati Petri tantum corpore assumuntur: nullum est ut vos quoque fedi apostolicæ subjectionis debitis ligna solvatis, quod vos cum beato Peno tamquam membra de membro habere sic catholici capitis unitatem fervare declarent.

VI. ADN. ARCHIEPISCOPUM Polonia.

Ejuldem argumenti cum precedentibus.

Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei, A. Poloniarum archiepiscopo.

Significasti, frater carissime, regem & regni id majores admiratione permotos, quod pallium tibi ab apocriariis nostris tali conditione oblatum fuerit, si sacramentum quod a nobis scriptum detulerant jurares. In pallio, frater, plenitudo conceditur pontificalis officii, quia iuxta fedis

(1) Hæc rtdem cum sequentibus. Fdæ est enim illius Epistola incuprio in iustu Oecretalium: ita enim legendum non est *Pincritanic archiepiscopo*, ut vulgo editum est, sed *Coluceni archiepiscopo*, ut red obfervatum est ab eruditissimo vno Franc. Florento ad iit. de *antioriale Petri* pag. 38.

fedis apostolicæ & totius ecclesiæ consuetudinem, A dandi pallii modus preferiptus est, sic profectio-
ante acceptum pallium metropolitanis minime
licet aut episcopos conlecrare aut synodum cele-
brare. *In hac causa* sic Dominum Je-
sum Christum. Cum enim Dominus Iesu» Chri-
stus, ut omnium ovium litarum curam Simoni
Petro committeret, conditionem posuit, dicens:
Diligite me Simon Petre? pascite oves meas. Si con-
fidentiarum factor sic conditor conditione hac usus
est, nec semel tantum, sed sic secundo, & usque
ad contritionem: qua nos sollicitudine, qua
provisione oportet tantam ecclesiæ praelationem,
tantam Christi ovium curam fratribus imponere,
quorum confidentias non videmus; illis maxime
quos nullo usu novimus, quorum dilectionem pen-
itus ignoramus? Ajunt omne iuramentum a
Christo Deo in evangelicis esse prohibitum, nec
ab igitur apostolis post Dominum, nec in concil-
iis inveniri posse statutum. Quid est ergo quod
idem Dominus fulectus ait: Quid amplius est,
a me est? hoc enim amplius ut exigamus, ma-
lum nos, illo permittente, compellit. Nonne ma-
lum est ab ecclesiæ unitate, a fedis apostolicæ
obedientia, refilire? Nonne malum est contra
factorum canonum statuta prorumpere? Quam
multi hoc etiam post sacramentum praeimpfe-
runt? Nonne praeceptoribus tuus prater Romani
pontificis consensum damnavit episcopum? Qui-
bus hoc canonibus, quibus conciliis legitur esse
permitted? Quid super episcoporum translationi-
bus loquar, quæ apud vos non auctoritate apo-
stolica, sed nutu regis præsuntur? Propter hoc
mala sic alia evitanda huiusmodi iuramentum exi-
gitur.

Cur autem iuramentum Dominus prohibue-
rit, apostolus Iacobus manifeste adjiciens doce:
Ut non sub iudicio incutatis, ne quisquam, sicut
ianilus Augustinus exponit, a fidelitate iurandi ad
perjurium per consuetudinem dilabatur. Quapro-
pter iuratione quis non utamur, nisi necessitate,
cum videt pigros esse homines ad credendum
quod utile est eis credere, nisi iuratione firme-
tur. Hoc nimirum tunc ac necessitate com-
pulsimur, iuramentum pro fide, pro obedientia,
pro unitate requirere. Porro apostolum Paulum
pro auditorum diffidentia iurasse, ejus epistolæ
testantur.

Aunt in conciliis statutum non inveniri, quasi
Romanæ ecclesiæ legem concilia ulla præfixerint:
cum omnia concilia per ecclesiæ Romanæ au-
toritatem, & facta sint, & robur acceperint;
& in eorum statutis Romana patenter auctoritas
excipiatur. Nonne in Chalcedonenlis concilii actio-
ne decimafexta statutum est: Ante omnia qui-
dem primatus honorem præcipuum secundum ca-
nones antiquæ Romæ reverendissimo archiepisco-
po conferri? Itaque quod ceniuerunt rex &
magnates a supradicta sacramenti conditione te-
quiescere, videtur vobis iudicium evangelicum?
videtur primatus nostri honor præcipuus? Num-
quid animo cecidit illa lententia Domini: Non
est discipulus super magistrum? Numquid Hunga-
rico principi dictum est: Et tu convertis confirma-
re fratres tuos? Numquid hæc nos commodi nostri
profectione requirimus, sit non unitatis catholice
statuimus firmamentum? Pollunt apostolicam fe-
dem contemnere, possunt adversum nos calca-
neum elevare, datum a Deo privilegium everti-
re vel auferre non possunt, quo Petro dictum
est: Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo
ecclesiam meam: Tibi dabo claves regni talorum.
Quibus tamen quatuor in conciliorum decretis

dandi pallii modus preferiptus est, sic profectio-
nis vel obedientis ordo sancitus est.

Sum igitur a We apostolica vestra insignia
dignitati» exigitis, quas a beati Anton. Petri cor-
pore fluentur: fultum est ut vos quoque fedis
apostolicæ subjectionis debita signa solvatis, quæ vos
cum beato Petro tamquam membra de membro
haerere, & catholicæ capitis unitatem fervare de-
clarent. In quibus a prædecessoribus nostris ea
est adhibita moderatio, ut nihil injuriosum, ni-
hil difficile sit appetitum, quod non etiam præ-
ter exactionem nostram ab omnibus debeat epis-
copis observari, qui sub apostolorum principum
Petri sic Pauli obedientia decreverunt sic unitate
petiffere. Numquid bono ultra vos Saxones, Da-
nique confidunt? Er tamen eorum metropolita-
ni, sic idem iuramentum afferunt, sic legatos apo-
stolicæ fedis honorifice tradant, sic in fins ne-
cessitatibus aduvant, sic apostolorum limina per
legatos suos, non tantum per triennium, led an-
nis lingulis visitant. Ita te, frater catiffime,
fruemur in Domino, ut non per te in ecclesiis
subtractionis sic diffidii, quod abfit, oriatur oc-
casio.

VII. AD ROBERTUM FLANDRENSIUM comitem

Ut Leodices schismaticos Henrico Imperatori
idherresies ab ecclesia expellat

Paschalis episcopus, servus servorum Dei, Robertus
Flandrensis comiti, salutem & apostolicam
benedictionem.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui in te
virtutis efficaciam operatur, qui reverfus Je-
rusalem Syriæ, in clementem Ierusalem iuxta mi-
litie operibus ire contendis. Hoc est legitimi mi-
litis, ut sui regis hostes instantius persequatur.
Gratias ergo prudentia tua agimus, quod præ-
ceptum nostrum in Cameracenfi parochia exécu-
tas es: idipsum de Leodienfibus excommunicatis
pseudoclericis præcepimus. Iustum enim est ut qui
scmetipsos a catholica ecclesia fegregarunt, per
catholicos ab ecclesiæ beneficiis fegregentur. Nec
in hac tantum parte, sed ubique, cum poteris,
Henricum hæreticorum caput, sic ejus fautores
pro viribus persequaris. Nullum profecto gratius
Deo sacrificium offerre poteris, quam si eum im-
pugnes qui se contra Deum erexit, qui ecclesiæ
Dei regnum auferre conatur, qui in loco sancto
Simonis idolum statuit, qui a principibus Dei
fandis apostolis eorumque vicariis de ecclesiæ do-
mo fandi Spiritus iudicio expulfus est. Hoc tibi
ac militibus tuis in peccatorum remissionem, sic
apostolicæ fedis familiaritatem præcepimus: ut his
laboribus ac triumphis. ad clementem Ierusalem Do-
mino præstante pervenias. Datum Albani duode-
cimo Kalendas Februarii,

RES PONSO R/A DECLAMATIO
acerrima Ltsdienfixm fcbifmaticorum, qui more
fuorum comparum in Jcbifmate Donattjlarum ad-
w/m principe reffilientium, & ratbonum nomen
affciliantium, fuam d'elimattonemfc infcriplerunt.

SPISTOLA LIODI tNSIVM ADVERSUS
PASCHALEM PAPAM II.
circa annum Domini mcvii

Ommbw bmu voluntatis hominibus, Icc^enfi eccllesia
veritatem fidei & eatbolis am unanimitem
mconijffe tenens..

Tupendo & gemendo exclamo cum Ifaia, qui
onus deferti maris exaggerans, exclamat: **Λ-**
cut turbines ab .ftrico veniunt, de deferto,
dc terra horrieii. l'ffio dura nuntiata est mihi: qui
incredulas 'fi, infideliter agit: **tj qui depopulator**
-fi, vaffiat. Qui hactenus non intclligeat loquen-
do quid fit defertum mare, nunc intelbgat vi-
vendo quid per defertum mare figntheetur,
non iulum Babylonia, fed etiam mundus & ec-
cllesia. Quamvis enim ut mare undis, fic mun-
dus & eccllesia affluant pupulis: tamen jure vo-
catur defertum mare, quia mundus videtur cTe
defertus a lapientium principum gubernaculo, ec-
cllesia gemit tc dele tam a fano prxfnlum confi-
lii.. Qnx cnim major olim confufio fuit it: Ba-
bvlonia, quam hod.c eft in cccckia? In Babylo-
ne confute tum litgntc gentium, in eccllesia di-
viduntur lingux fic mentes ctedcnnum. Ait Pe-
trus in cptftola fua; **Salutat vos eccllefi qua**
eft in babsiene iccllesia. Hactenus interpretabatur
ideo voluiffe Pctr.tm pe; Babylor.em fignare Ko-
mam, quia tunc Roma confute etat idololatria
& omni ipnrcdi.i. at nunc d;lor meus mihi in-
terpretatur, quod Petrus prophctico fpiritu, di-
crM iccku.ur m Babylone colicdam, prxviuit
confufionem d.ftedionis qua hodie icinditur ec-
clrlfia. Nam quam sccclicia fi: in Babylone mun-
di, tamen debet cTe collcda per fr/ternam una-
nimitatem. Qui fint turbines ab Attico, difei-
trus patiendo magis quam legendo Dc terra hor-
ribili, a Ronunn fciliret eccllesia, vifio dura nun-
tiata est mihi: inde turbo ut remprtas venit ab
Africo. Romanus cnim prxful, pater omnium D
etcclliarum, literas contra nos mittit Roberto
Fbndrenlium comiti, quale exemplar tale eft:
Jt<α. epiftopus, jr>v:s< ftrvoium Dei, dtlefti
fio Roberto rlardecnjmm comiti, falutem
et' atrifi^Dam bendiEhonom.

Benedictus Ih: Deus IfretcJ, fr. ut m epifi.prgctd.
Super hs litetis cuius lumbi non repleantur
dolore Super his mc obftuoefecerunt tenebra? :
nec tantum h >rree p'riciJi, quat/um pro hor-
renda nctitate ici. quod tam)< ry y.abiles liters
potuerunt lertbi a matre conira filias tuas, quam-
vis peccantes. In ric'^. Saionor.is expreffa eft
magnitudo irateri.x pietatis, quando iudicante
Salomone, ut intais, p.< quo co^'endebatur
gladiodivtdctetur, maiu t mater Dk:kn tuum fub E
aliena muliere vivere, qu.m gladio indicis divi-
di. Disit Uaias **Babi.cn diicfla msa vvrfa tft**
mtbi m mirocul.tn; >t et' dico Rom> ddcfta
mea mater ser!« ci: .r.ih' in miraculum Quid
cnim tam irir.biit, immo quid tam miferable?
Vidit olim David an;eh.m Domini ftaiem ex-
tento gladio fitret Ifuidni: nos filii Romana-
eckfiar ecce ccurus Rom.num yra-tulem, qui
eft it.gelus Dornm: . rxirntu gladio fuper ecclle-
fiini. David <ral at ne populus occideretur: an-
gelus rivilet p'-l'. v;,'. R<berto glad um orat, ut

Aoccidantur, unde ifte gladius angelonoftm' Ju-
bente Jefu dtfcipulis ut vendita tunica emant fi-
bi gladium; dicunt dilcipuli: Domine, ecce duo
glaaii bic. Et Jefus: **Satis tft. Ut ex patrum di-**
ctis colligimus, eft unus gladius fpiritus, quod
eft verbum Dei: de quo Jefus ait; **Non onu po-**
ccm mlttere, fed gladium. Et propheta; **Maledi-**
Elus qui prohibet gladium fuum a Janguine. Hunc
gladium diftrngit Jefus magis contra carnales af-
fedus, quam contra mundi afflatus. Eft & alter
gladius ipintualis, quo mortificatis vitis camis
emittit corona, mart) rii. Cum ergo duos tantum
gladios a Domino apoftoh habeant: unde ifte
tertius apoftolico gladius, quem in nos porrigit
Roberto armigero fuo? Forte recurrit apoftolicus
ad Ezechielem prophetam, ut dc manu ejus ter-
tium arripiens gladium, vadat ad dexteram five
ad finiftram, exdendo bonos & malos. Dicit
tmn Deus Ezechieli prophetat: **Vt duplicetur gla-**
dus, U triplicetur gladius InterJcSlorum. Puto, non
dabit propheta tertium gladium apoftolico. Pro-
pheta namque duos evangeli' gteuos offendens,
Icr duos unius gladii ulus glad'um apoftolico
andum duplicat, aicens: **Gladius, gladius exacu-**
tus eft, ij limatus. exacutus, ut cadat viitim. If,
limatus, ut fplendeat l exacutus eft, quia ut ait
Hieronymus, qui malos percutit, in eo quod ma-
li funt, & habet * gladium interfedtonis ut oc-
cidat pedimos, minifter Domini eft. Limatus
eft, ut fincere prsedicetur verbum Domini. Tri-
plicato gladio armat propheta interfedtors, quia
Ut Ait Paulus, **fint caufa iudex gladium por-**
tat. Hie eft gladius interfedionis tragnx, qui
me cum Ezechie obtupcfceic facit. Quemcnim
non faciat corde tabefeere, quod apoftolicus ad
vivificandum undus, accingitur in nos tertio gla-
dio interfe&orum? O utinam placatus dicat Deus
etiam angelo percutient: **Sufficit num, contint** . a.'x »
manum tuam. Nihil dice, in Chriflum Domini,
fed vicem noftam doico Sed nifi Chriflus Do-
mini veniens ad caulas oviutn intraflec in fpe-
luncam purgare ventrem, non prax-ldiffet David
oram chlamydis ejus. Si quis eft David, inve-
niens hunc Chriflum Domini dormientem, om-
neque milites ejus dormientes: non mittat ma-
num in Chriflum Domini, fed tantum tollat ha-
ftam ejus, fic fcyphum acue, qui eft ad caput
ejus dormientis. Hanc hailam quam contra nos
erexit, oftendo eundis: hunc fcyphum aquat, qui
eft ad csput ejus dormientis, porrigo eundis ad
gtitandum; ut fapiant omnes quam infipida fit
audoritas legis ejus, qua diftrinxit gladios la-
teorum in cervices clericorum. Si liceret dicere,
falva apoftolice dignitatis reverentia, ipfe nobis
videtur dormiviffe. Dormierunt cum eo omnes
ccnfillarii ejus, quando conduxit fibi vaffatorem
eccleliarum Dei. Precepit Paulus, ut **verbum** . r>m
epilcopi fit fanum, & vreprenfibile. Nos ergo
non infirmamus aut reprehendimus verbum epif-
coponnn epifcopi. Sed quia epoftolicus non de-
ber deviare ab apoftolo: quatrimis humiliter per
fingute, utrum hxc apoftolice verba fint per om-
nia gravitate apoftolice auderifafis fana fic irre-
prehenhbilia. Ecce ut p.uer diicfto filio falutem
mittit, & apoftolicam tenedidionem promittit:
fed, ut multis videtur, non ea illt opera indicit
quibus falutem fic benedidionem a Deo prome-
reri pr.ftit. Benedicit Deum, qui in eoeficactam
fux vitutis operatur, quod eccllefiam Dei debel-
lat, fit depopulate, ac per hoc cklefts Jerufa-
lem aditum ei pollicetur. Num reda via dile-
dum filium dirigat, i ple pater nobitcum. videat

U II

V.

Ut utamur verbis Auguftini fummatim collic&s, A fcrnct? Nos attoniti hac novitate rerum, quz-
Deua, qui dixit : *Ego Deus facient pacem, & creant*
malum, ficut eſtera Suaviter difponit, ita hoc
etiam diiponit, ut bonum pacis per bonos fa-
ciat, malura vero belli per malos creet. Utens
enim Deus animis hominum pro voluntatibus fic
meritis eorum, digna dignis opera imponit, ut
digna dignis præmia rependat, bonis bona pro
bonis, malis mala pro malis. Quis unquam po-
pulum Dei, quis unquam eccleſiam Dei impune
perſecutus eſt? Quoties peccabant filii Iſrael, fu-
ſcitabat Deus hortet qm contere t peccantes .
Caſtigabat Deus, quos amabat : fit damnabat il-
los, qui vitio ſuo tales erant, ut per eos mala
malis inferret. Dicit Deus per prophetam : Fa-
cabo ab Aquilone fervam meum ſilabuebodonofer, qui B
faciat omnem vomutatem meam. Quam volunta-
tem, niſi ut peccantes difperdat? Hunc fervum
ſuum Deus pro merito ſervitutis in bovem con-
verſit. Peccanti David ait Deus : *Ecce e'ſo indu-*
cam malum ſuper te de domo tua. Hoc matum
exeeutus Abſalom, fugato patre ſuo, invaſit Je-
ruſalem. Numquid per hoc meruit czeſtem Je-
ruſalem? Per Iſaiam dicit Deus : *Fa Affler: vir-*
ga baculus furaris mei ipſe. In manu ejus mdi-
gnatio mea. Ad gentem fallacem mittam illum, &
ad populum furori mei. Mandabo illi, ut auferat
prodam, if diripiat ſpolia, fit reliqua. Cur Deus
intentat. f< Afflir, qui mala quz fecit, eo * non
dante fecit? F< mundo ab fcandalis, dicit Deus
Eietcſſe eſt ut veniant ſcandala: va tamen illi per
quem ſcandalum venit. Hoc Hieronymus fic ex-
ponit: Cum neceſſe Gt quidem ut veniant ſcan-
dala, vz tamen homini qui, quod neceſſe eſt
ut in mundo fiat, facit ſuo vitio ut per ſe fiat.
Qtiid multis opus? Ecce opera juſtr maliticui-
bus pater filium, papa czicſſis regis militem im-
buit, per quz poſſit contendere ad czeſtem Je-
ruſalem, impugnando ſcilicet eccleſiam Dei.
Gratias, inquit, prudentiz tux agimus, quod
præceptum noſtrum in Camcracnſt parochiaexe-
cutus es. Qualis fic quanta fit vaſtitas fic cuntri-
tioCamer.icenſis eccleſiæ, quis recolit ſine dolo-
re? Ego quidem filia Romanz eccleſiæ condole-
bam Cameracnſtbus pro aftcdu germanitatis :
nunc vero audiens hzc mala inferri præcepto
apoſtolicz auctoritatis, jam amplius doleo, quia
timeo matri mez, ne in eam redundet illud
quod Deus dicit per os Iſais : *Ia qm condant*
leges iniquas, 6" ſeribentes juſtitiam ſcripſerunt, ut
opprimerent in judicio pauperes, ff vim facerent
cauſa bumiltum populi mei, ut eſſent vidua prada
eorum, & pupillos diriperent, fic reliqua. Tantam
eccleſiæ defolationem, tantam pauperum fic vi-
duarum oppreſſionem, tantam przdanun fic ra-
pinarum immanitatem, fic, quod his graviuſeſt,
promiſeuam bonorum fic malorum occiſionem,
hzc fic pejora his præcepto apoſtolicæ fada eſſe
quis crederet, niſi ipſe ſuo ie ore prodidiſſet?
Taceo Cameracenſem epifeopatum in duos eſſe
diviſum judicio Romanz eccleſiæ; uceo Wal-
cherum, qui apoſtolicæ contentu fic auctoritate
probatu fic prior ordinatus fuit, ſubito exordi-
natum excommunicatum, & alium ei lubor-
dinatum. Hzc juſta ſint necne, in Dei pendet
ſententia. Non invehimur in Chriſtum Domini,
ad quem pertinet iocicudo omnium eccleſiarum.
Sed quia apoſtolicus hzc mala ſibi adicioit, fic
eccleſiæ vaſtatori per gratiarum adionem applau-
dit : ſuper his mirandum, an magis iſt dolcn-
dum, neſcio. Cui hoc magis fit periculoiu,
jubenti, an obediendi : cui hoc magis fit dam-
noſum, facienti, an patienti, quis homo dt-

rimus unde ſit hoc novum exemplum, ut pna-
cator pacis ſuo ore & alterius manu inferat co-
clicGr bellum. Contra barbarorum fic inimicorum
Dei aſultus concedunt canones etiam cicricisar-
ma ad defenſionem urbis fic eccleſiæ. Bella vero
indici eccleſiæ per auſoiitatem canonicam, nuf-
quam ſcripturarum legimus. Quzro quod nelcio :
dico quod icto. Pacem Jeſus, pacem apoſtoli,
pacem apc^olici viri predicant, peccantes ar-
guunt, obſecrant, incēpant m omni patientia fic
dodrina. Inobedientes jubet Paulus dure incre-
pari. Quomodo dure increpenrui inobedients,
dici Iclus : *Si peccaverit in /c frater tum, corri-*
pe illum primo Jolum Joint : /rcundo cum duoluj ani-
tribut tejūbnt : tertio cum eccleſia. St eccleſiam non
audient, fit tibi ſient etbncui & publicanu r. Hinc
ait Auguſtinus : Illud quod ait Iclus : *St eccleſi-*
non audierit, fit tibi ſicut etbncui ff publicann,
gravius eſt quam ii gladio feritetur, fi damnis
abſumeretur, G lens ſubjiceretur. Nam ibi quo-
que Jeſus ſubjunxit. *Amcn dico vocis, qua liga-*
veris » terra, libata erant IT in calo: ut intcl-
ligeretur quod gravius fit punitus, qui velut re-
lidus eſt impunitus. Sic ſententia ventatis expo-
ſna ab Auguſtino, quis divina: vmdiftr huma-
nam vindiciam lupetponat? Qui illum perſe-
quitur quem Deus percutiit, & ſuper dolorem
vulnerum Dei addit, videat quid impreccetur illi
Deus, qui iniquitates fic dolores noſtros in per-
Cſona dominici hominis portavit : *Appone iniquita ff, i. cſ*
tem ſuper iniquitatem titorum, ſc reliqua. Si quis
pro apoſtolicæ dicat merito depopulandam eſſe
eccleſiam, cui incumbat cxonununicatus, audiat
exemplum, in quo cauſa caulz, fic perſona per-
ſonæ reſpondet. Tempore primi Gregorii papæ, rt> .
defunſo Salonitanz urbis epifeopo, cun decrc- n, 14P »i
viſſet Gregorius ut pro eo epicoſus ordinare-
tur Honoratus : Maximus quidam auxilio milita-
ris manus invadens epifeopatum Salonitanum, fic
ab epifeopis confecratus, a Gregorio excommu-
nicatus eſt, fic tamen miſſas celebrare prziume-
bat. Hunc Gregorius non aliis quam facerdota-
libus armis debellans, non ſuperordinavit ei Ho-
norarum, non immiſit eccleſiæ vaſtatozem, ſed
Damdiu peccantem arguit, donec leptimoexcom-
municationis ejus anno tandem ad veniam pe-
tendam attraheret : eumque reſipienteem non ex-
ordina.ir, non reordinavit, led ei in gratiam
ſuam recepto, quod deerat, dato archiepiſcopali
pallio, ſupplevit. Cum ergo Salonitanz ouſſis
limilis cauſa Cameracenſis : cur Centura Romanz
ecdcliz in ſimili cauſa nittitur diſlimili ſenten-
tia? Martinus Turonenſis poſſet ab apoſtolicæ
ſufficere ad exemplum, ut deſiſſet ab oppreſſio-
ne innocentum. Pnſcillianum epifeopum, a Da-
maſo papa pro hzrefi damnatum, Maximus im-
perator, acculante Itachio epifeopo, occidit, fic
ut omnes lequaces ejus ubique occiderentur edi-
xit. Martinus ergo, alique epifeopi Itachium
E communionē eccleſiæ privaverunt, criminantes
eum quod ejus accuſatione quahcumque homo
occlius fit. Maximus agebat cum Martino, ut
Itachio communicaret; & Martinus agebat cum
Maximo, ut lequaces Pnſcillianiani non occideren-
tur, ne etiam catholici cum eis perirent. Quod
petebat Martinus nullo modo impetraſſet, niti ad
tempus? Itachio communcaſſet. Sic quodam-
modo anathema ſailus pro fratribus fuiſ, retra-
xit ab eorum cervicibus gladium imperareriſ.
Qui damnavit accuſatorem Itachium pro morte
haeretici, fi adhuc viveret, non laudaret ficſitum
cujus præcepto tot occiduntur pro cauſa Camo-

Mini il.

■ ■ ■

n, 14P »i

«i- /«*.

racenfm. Qui enam cum periculo ammr luse A mine pretextentes, quod gratis fejadant dare vendunt sub cantatis nomine, & ficut Montaniftr sub nomine oblationum artificiosius accipiunt munera. Oh! dolendo miramur cur excommunicari dicamur. Quando, a quo, sic quare excommunicari fumus? non ab episcopo nostro, non ab archiepiscopo cui episcopus noster fufiragatur, nos excommunicator esse icimus: fed nec a papa Romano nos esse excommunicatos credimus, quia icimus eum non ignorare quod ait Nicodemus: *Ltx nostra non 7-« 7* *judicat quemquam, nisi audierit ab info prius.* Nec Sodomitae damnaffet Deus, nisi defeendisset ed Cl- '... ipfos videre utrum clamorem qui venerat ad eum opere complement. Qui nihil a nobis audivit, quem non episcopus, non archiepiscopus aliquando contra nos interpellavit, quis crederet quod nos excommunicaverit? Per icalam ad caelos uique tn. >s. pertingentem videt Jacob afcendentes & defeendentes angelos. Et Jesus ait discipulis: *almen , 7-« . amen, dico vobis, videbitis culum apertum, fTangelos Dei afcendentes & defeendentes fuper filium bo-* mtrnc nos filios hominis, id est Adx, in sua exprimit persona. In aperto ecclesie cxlo & boni & mali intrant. Vos prxluies ecclesie, qui estis angeli Dei, gradatim ad nos afcendere debet, gradatim & nos ad vos afcendere debemus. Quot gradibus ad vos afcendimus, tot ad nos afcendere debetis. Est primus gradus nobis ad episcopum, secundus ad archiepiscopum, per quos afcendere debemus ad gradum tertium, id est ad papam Romanum. Super filium hominis deferenditis, cum humilibus compatiendo condefeenditis. Super filium hominis afcenditis cum verbo & exemplo humiles ad cxlum fuffollitis. Credo, dicetis nos ideo haberi excommunicatos, quia favemus episcopo nostro faventi partibus domni sui imperatoris. In hac re funt initia dolorum, pro hac re rubefcunt caufx malorum, quia fatanas solutus terram perambulans, jam divifit regnum & sacerdotium. Quia ergo venit diabolus habens iram magnam, Patrem nostrum, qui est in cxlis oramus pro hoc fpecialiter, ne nos inducat in tentationem hanc; led liberet nos a malo hujus tentationis. Nobis dormientibus inimicus fuperfeinavit zizania in agro ecclesie. Expediamus donec angeli mteffores Dei alligent zizaniorum falciculos ad comburendum. Num ideo dicimur excommunicati? O quot manipulos tritici eradicavit, qui ante tempus zizania a tritico difcernere feftinat? Quis jure reprehendet quod episcopus partibus Domini fui favet, cui promiffam cum juramento fidelitatem debet? Perjurium nemo dubitat esse grande peccatum. Deus folus jurat, & non pernitit eum, quia lapientia custodit prxeepta juramenti Dei. Sed nos. quos juraffe fxpe pcentit, jurare prohibemur. Si jurat homo, jubet Deus ut reddat Domino jumentum fuum. Hoc nec ignorant illi qui regnum fic sacerdotium fcindunt novello fchifmate; & novellis, ut quibufdam placer, traditionibus, illos qui regi perjurant fe a culpa perjurii abfolvere promittunt: non attendentes quod Ezechiel ex ore Dei dicat de Sedecia qui perjuravit Domino tuo regi Nabuchodonofor: *Qui folvit, inquit, p.illum, numquid effugiet?* Hoc Hieronymus fic exponi; Ex hoc etiam difeimus interhofes fervendam fidem, fic non confiderandum cui, fed per quem, juraveris: multo enim melior inventus est ille qui propter nomen Dei tibi credidit, fic deceptus est, quam tu qui per occasionem divina majestatis hofii tuo, immo jam amico, molitus es infidias. Quid laboramus in colligendis exemplis vitandi perjurii? Tertium decalogi mandatum de corde & ore Dei prolatum, ejuf-

LEODIENSIUM EPISTOLA.

ejufque digito feriptum: *ASm egimoet mmm» Do-A,,* feflioaes: per imperatores dcreMsÜKull, Deus
Dû tui « verua» : me en«w hebebit in- „ jura humana diftribuit *generi* humano. ** Igi-
fmtem Doeuiw eam pax effriaperit mmm Dernier tur ex verbis iftorum & aliorum fandorum pa-
 v-t- ». *fri frugre.* Cum tria prima decalogi mandata ad trum oonfulam fibi epifcopi regibus & imperato-
 cultum Dei pertineant, diligenter infpicientibus ribus obnoxii, & eorum regalibus acceptis, ne
 videtur, quod in hoc tertio decalogi mandato proprio gladio, id eft eorum beneficiis, eos in-
 eſtera mandata pendeant : quia cum fit quod terſician. Si quis denique reſpeâu fandi Spiritus
 Deus fieri praecepit, vel non fit quod Deus fieri vetus & novumteſtamentum geſtaque revolverit:
 .prohibet, ideo utique fit vel non fit, ut nomen præ- patenter inveniet, quod aut minime aut difficile
 *...? . opientis vel prohibentis Dei non aſſimatur in portant reges ſic imperatores excommunicari, fe-
 vanum. Quis magis aſſumit nomen Dei in van- cundum etymologiam nominum illorum, & jux-
 num, quam ille qui violat hoc quod per nomen ta determinationem excommunicationis: ſic ad-
 Dei jurat' Déus *jubet* ne per caelum, ne per huc ſub iudice liſeſt. Admoneri quidem poliunt,
 terram, ne per caput meum jurem, ne forte increpari, argui a timoratis, & diſertis viris :
 perjurem. Si culpa eſt perjurare per creaturam qula quot Chriſtus in terris rex regum vice ſua
 Dei, quam gravius peccat qui per creatorem Bconfituit, damnandos & ſalvandos ſuo iudicio
 I*... »- Deum pejerat! Hinc omnes perpenditis quod fit reliquit. Ecce, quare excomm unicati vocamur ,
 reus capitis qui non reddit Cleſari quæ ſunt Ce- eo quod ſandos & *moderatos ſic* antiquos patres
 feris , fecundum decretum Dei , vel qui re- tenemus, ' ſit porte imitatur. Epifeopum , ar-
 „ Tur. t. regem inhonorat contra decretum apoſtoli , vel Fotr« , V
 pejerando aſſumit nomen Dei in vanum , per quod archiepiſcopum noſtrum provincialem, Ac compro-
 j...» . »- juravit regi fidelitatem. Ecce quare excommuni- vincialem ſynodum, ex antiqua traditione tene-
 cari dicimur. Sed quare pſeudoclerici vocamur , mus : ſit quidquid ibi de ſcripturis fandis diffini-
 qui canonicæ viventes, operibus meremur ut cle- tum fuerit, Romam non refertur utque ad gra-
 rici vocemur? Non eſt, non eſt, inquam, de viora negotia, de quibus non invenitur in ſcriptu-
 forte Dei, qui vult nos excludere a forte Dei I ris fandis auâontas. Illos veros legatos a latere Ro-
 Non tales, o mater eccleſia, nutritiſti, ut me- mani epifcopi exeuntes, ſic ad ditanda marſupia
 rito vocemur pſeudoclerici. Quia eniin nos vo- diſcurrentes, omnino reſutamus, ſicut temporibus
 luntati noſtræ nondimiſiſti, non confundemus te Ziofuni, Cadeſtini, Bonifacii, concilia Africana
 matrem noſtram. Mirum eſt de domino Paſcha- probaverunt. Etenim, ut a fruſtibus eorum co-
 fio, quomodo ſic convicia venalia invenerit: bo- gnoſceamus eos, non morum corredo, non vit@
 na mercatione videtur ea accepiſſe, que tanta Cemendatio, fed inde hominum cedas, ſit eccle-
 in nos profundit facilitate I Modo enim nos excomm- ſurum Dei proveniunt deprædationes. Quia igitur
 nicatos nominat, modo pſeudoclericos ex motu </» «/ . «
 animi vocat. Erudavit cor David regis verbum vemo doârinn circumferimur, ecce unde excomm-
 bonum, evomuit cor domini Paſchafni vile convi- municari dicimur. Verum dominus Paſchafiuscur
 cium , prout vetui® ſit textrices faciunt. Petrus pſeudoclericos nos vocat ? Pſeudoapoſtoli adul-
 apoſtolus docet : *Na dominantes in clero , fed Jbr- terabant verbum Dei , quos damnat Paulus in*
 .. Titr. *mt feſſi gregis.* Paulus apoſtolus ad Galatas de- epiſtoliſ fuit : nos non adulteramus , fed fidem
 liquentes ait : *Filſolt^ ytos iterum parturio in Do- catholicam per Dei gratiam tenemus , fidei ca-*
 mino . Hos igitur attendat dominus Paſchafius tholicæ opera in Deo exequimur . Regulam ca-
 pios admonitores, non implos conviciatores. Ma- nonicam ex patrum traditione habemus & reve-
 ledictum excommunicationis dominus Paſchafius remur, fecundum illam vivimus, dijudicamur ,
 nobis impropere, fed illud ante omnia timemus, faiſfacimus, abſolvimur . Conciliis regum aur im-
 quod Spiritus ſandus per os Pfalmiſt® dicit : *Me- peratorum, aut in illo, aut in illo non interfu-*
 lediDi omnes yai decimant a mendit tris. Male- mns, quia noſtrr ipſiores potefſates tele nego-
 Dtium habent inter manus, qui ex veſtigiiſ ante-
 dithim excommunicationis, quod ex novella tra- certorum prudenter tractabunt. Cur ergo domi-
 ditione Hildebrandus, Odardus, ſic iſte tertius in- nus Paſchafius vult ut exoivnmus quod non ra-
 diſſerete protulerunt, omnino abjicimus, & prio- puimus, ut pſeudoclerici vocemur, qui redam li-
 res fanctos patres utque nunc veneramur & tene- neam tenemus ? Potius deportto ſpiritu przfum-
 mus, qui diſtante Spiritu fanão, non animi mo- ptionis, cum ſuis confiliariis ſolerter recolligat ,
 tu, in majoribus ſic minoribus poteſtatibus gra- quomodo a bearo Silveſtro utque ad Hildebran-
 viter delinquentibus quicdam diſſimulaverunt, quæ- dumfedemRomanam pape obtinuerint, ſic quot
 dam correxerunt, quxdam toleraverunt. Domi- ſic quanta inaudita ex ambitione illius fedis per-
 nus noſter epifeopus communicat regi & impera- petrata ſint, ſic quomodo per reges ſic imperato-
 tori ſuo, cui ex regalibus ejus acceptis juravit fi- les diffinita ſint, Ac pſeudopap® damnati ſic ab-
 delitatem. Nimirum effluxit tempus, quo hxc dicati ſint, ſic ibi plus valuit virtus imperialis ,
 conſuetudo incepit, ſic ſub hac conſuetudine mi- ſium excommunicatio Hildebrandt, * Odoardi,
 graverunt a (xculo fancti ſic reverentes epifcopi, aſchafii. Dominus in evangelio dicit : *Si mele*
 reddentes Cxfari qu® erant Cxfaris , Ac Deo qux locatns ſunt teſſimntomw per bibe dt mrio. Et Pau-
 L.bro, e» erain Dei. .. Sed quid dicit Ambroſius ſuper Elui apoſtolus in faciem Petro principi apoſtoium
 puliſſeati, > Lucam? Si Chriſtus, inquit, non habuit ima-
 ginem Cxfaris, cur dedit cenſum ? Non de luo dedit, led reddidit mundo quod erat mun-
 di. Et tu, ſi non vis eſſe obnoxius Cxfari ,
 I KH' .. » noli habere qu® mundi ſunt. Sed ſi habes di-
 vitias, obnoxius es Celari. Si vis igitur nihil
 C«*er I.... » debere regi terreno, dimitte omnia, ſic ſeque-
 re Chriſtum. Irem Auguſtinus ſuper Joannem:
 apoſtolus voluit fervire regibus, voluit hono-
 rari reges, ſit dixit : *Regem reveremini.* Nulite
 dicere: Quid mihi ſic regi ? Quid tibi ergo ſic
 poſſertionP Per jura regum, poſſidentur poſ.
 CentL. Qeiuvel. Tom. XX.
 4Hf« .

Rrr ſit hoc

fle hoc fit jus regum fit imperatorum; quare do-
 minus Pafehafius folo contentus feiriuaui gladio
 Immittit Robertum armigeram Uam ad deva-
 flandos fundos fit villas ecclefiarum? Qig, et
 fi devaftanda cflent, edifto regum fit impera-
 torum devaftari deberent, qui non fine caufa
 gladium portant. Ecce fohtus eft fetanas habens
 iram magnam, quem exterreat valida manus
 Dei. Q>od cxcommunicati dicimur, non gravius
 iufto feras; quia, ut credimus, nos ab excom-
 municatione excipiet faltem ipfo Romana aucto-
 ritas. Hildebrandus papa, qui audor eft hujus
 novelli fehifmatif, fit primus levavit facerdota-
 lem lanceam contra diadema regni, primo in-
 diferete Henrico faventes excommunicavit; fed
 reprehendens fe intemperantie, excenit abexcom-
 municatione illos qui imperatori adherebam nec-
 ceffaria fle debita fulyeatione, non voluntate ex-
 c. di vel conciliandi malum, fit huc prodecre-
 t. icripfii. * » Nec In parte tantum, fed ubi-
 u
 'r'A**
 „ cumque poteris, Henricum haereticorum caput
 „ fit eius fautores perfequaris. Nullum profedo
 „ Deo gratius facrificium o&rre poteris, quam
 „ fi eum impugnes qui fe contra Deum erexit,
 „ qui ecclefie Dei regnum auferre conatur, qui
 „ in loco fancto Simonis idolum ftatuit, qui a
 „ principibus Dei fandis apoftollis eorumque vi-
 „ caris de ecclefiae domo Spiritus fancti iudicio
 „ expulfus eft. Cum Alaricus rex Gothorum
 iret ad capiendam Romam, monitus a quodam
 ferro Dei ut ab his malis ceffaret, non volens,
 inquit, vado Romam: vir enim quidam me quo-
 tidie torquens urget ut eam ad dcftituendam Ro-
 mam. Hoc exemplo urget apoftolicus armige-
 rum fuum, ut totum depopuletur regnum, quod
 non poteft fieri fine caede fit fanguine, fit eccl-
 fiarum Dei depopulatione, Alaricus quidem in
 hoc mitior fuit, qui capta Roma ecclefiis Dei
 pepercit, fit a aede hominum abftinuit. Nunc
 nihil excepto immittitur Robertus ab apoftolico,
 ut non folum in Cameracenfes fle nos Leodien-
 fes, fed totus feratur ad difpergendos omnes.
 Quis clamabit modo cum Ifaia: Paaw pakri fit
 per amites pedtpretUceatis tf amantitatis poetat,
 aaaaatitatis boama, prealcantis falutem f Eum qui
 debet efle paedicator pacis, zelus Dei adeo co-
 medit, ut etiam in unicos pacis diftingat gla-
 dium belli. Qualem enim zelum habuit Petrus
 in amputanda auricula Malchi, qui rex inter-
 pratur, talem zelum habet modo vicarius Petri
 in amputanda auricula regis haeretici, in quem
 omnimodis invehitur. Dum enim hxreticorum
 caput Dei rebellem, regni invaforem, fimoniaci
 idoli adoratorem, ab apoAolis fic apoftolicis CX-
 communicatum vocat: quau tot iftus i&ibus ad-
 dit, fle tot vulnera anime ejus infligit, ur fi in
 firmus in fide eflet, deperarc pollet. Sed qui in
 feriendo, Petrum imitatur, etiam in reconden-
 do gladio Petrum imitetur. Qui enim fanavit
 auriculam Malchi, poteft etiam fanare auricu-
 lam regis haeretici. Si talis eft, quod abfit,
 & pro nobis dolemus, fit ipfi Domino noftro
 condolemus. Nihil modo pro imperatore noftro
 dicimus, fed hoc dicimus, quod etiamfi talis ef-
 fet, tamen eum principari nobis pateremur: quia
 ut talis nobis priocipetur, peccando meremur.
 Efto, concedimus vobis inviti, eum talem efle
 qualem dicitis. Nec talis a nobis repellendus ef-
 fet, armis contra eum fumtis, fed precibus ad
 Deum fufis. Contra Pharaonem, cujus cor con-
 tra Deum induruit, Moyfes ranam, mufeam,
 locuftam, grandini mqe induxerat: has tamen
 piagas non nifi orando, extenfis in cadum ma-
 Anibus, avertere potuit. Es Paulus. Qificro, in-
 quit, pria mamm fieri eratimu pre rtffiriu, if
 pro amulno p- ia finidmte figat camidm. Re-
 ga iulus temporis, pro quibus Paulus orari ob-
 ftrabat, qox catholici, non Chriftiani erant.
 Baruch quoque ex ore Jeremie ferihit Judaeis a
 regibus Babylonis captivari: Orate pro vta Aua-
 ricMgmfgr reti & Baltafer fifa ejes, at fiat
 dw ipfiram fidat riet otii /aper tttrgat, y dr/
 Domiam virtateat. aeris, &llsmmtt tearisatfins,
 at vivemas fitb marie Naritcririaofir rgAs &A*.
 ieais, & Bedaffar filii gjas, attirmaaaau eis amittis
 dieriu, (T lawaivaat pretiosa ia conpe&a tentat.
 Cum pro malis regibus orari debeat, Paulus dicit:
 fcilicet at trmapuUma vitam egeauu. Efflet apo-
 ftolicum, imitari apoftolum: efflet propheticum,
 imitari prophetam. Sed peccatis noftis merenti-
 bus, apoftolicus, qui etiam modo orare deberet
 pro rege, quamvis peccatore, ut tranquillam fle
 quietam vitam agamus, agit bellando ne tran-
 quilam fit quietam vitam agamus. Cum irafibicom-
 bement apoftolica fit prophetica verba, quero hu-
 militer ego filia a matre mea fanfia Romana ecclefia,
 undeheeaufloritas apoftolico, ut praeterfpirtua-
 lemgladium, exerat In fubjeftos alterum occifio-
 nis gladium? Non ago pro rege, fed pro ecclefia-
 rum matre, cujus parti timemus noa elius filiae. Si
 enim David non meruit edificare templum Dei,
 quia vir fanguinum erat: furamus pontifex, five!
 filia fauguinis veflem ejus tetigerit, quomodo in
 fanfta fanftorum introibit cum fanguine Chrifti
 quem offerat pro fua fle populi ignorantia? O uti-
 uam non cum Pilato taatumlavet manus filias, di-
 cens: Mmdae &ga fitm a fmgalae laaocetam; fed
 etiam cum Petro dicat t Doatiae (eve ara tentam ?.*. <<.
 pedesm m /, fid& menas, ifcgpst. Judri non ex-
 cufaverunt manus fixas a fimquine Chrifti, quem
 ipfi hora tertia linguis fixis, hora ferta manibus
 Romanoincrucifixerunt, Apoftolicus veto feex-
 cufitis dicit cum Paulo: 4» fit* e fit». <<...
 ganw.MVwaw vtftntat. Quis pontificum Romano-
 rum unquam fuis decretis autorizavit, ut debeat t,br,
 pontifex gladio belli in peccantes uti? Gregarius tancp.
 primus hujus nominis papa, quid omnes ante fe
 papz fuper hoclentire debeant, offendit, fcribens
 Gabiniano diacono: „ Unum eft, quod humi-
 „ liter fuggeras fereniffimis dominis noftis, quia
 „ u ego fervus eorum in mortem velLongobar-
 „ dorumme mifcerevolutiflem, hodie Longobar-
 „ dorum gens nec regem, nec duces, nec comi-
 „ tes haberet, atque in fummaonfufione* effet:
 led quia Deum timeo, in mortem cujuslibet ho-
 minis me mifcere formido. Hoc exemplo omnes a
 primo Gregorio contenti utebantur foio gladio
 fpirituali, tuque ad ultimum Gregorium, td eft
 ad Hildebrandum, qui primus fe fle fuo exemplo
 alios pontifices contra imperatorem accinxit gla-
 dio belli. Quis peffet regem arguere? Melius no-
 bis intellexit tliu, qui io libro Job de Deo ait:
 Qal vecet daces impios, tl eal regnari fecit Ajpv-
 crisem propter peccat* popali. Quod Gregorius expo-
 nens: „ Nullus, inquit, qui talem re&orem pa-
 „ titur, eum quem patitur acculer, quia nimi-
 „ rum fui fuit meriti perverfi reftoris fuojacere di-
 „ tioni. Culpam ergo proprii magis accufet ope-
 „ ris, quam injuftitiam gubernantis. Scriptum
 n namque eft: Dari tiri reges i» faroremeo. Qpid
 n ergo illos nobis praxeffe deipicimus, quorum fil-
 „ per nos regimina cx Domini furore fufcepimus? (A „ r
 „ Sic ergo fecundum merita fubditonun tribuun-
 „ tur perfone regentium, ut fitpe qui videntur
 „ boni accepto mox regimine permutentur, ficut
 „ Saul qui cor cum dignitate mutavit. Sic ergo
 „ F®

997

LEODIENSIIUM EPISTOLA.

998

„ pro qualitatibus fubditorum difponuntur aōaAcit enim Malachias: *Si offertis Deo pecus cime.*
 „ regentium, ut faepe pro malo gregis, etiam dum, cucum, languidum, nonne malum est? Apo-
 M vera boni rcāoris vita delinquat. Certum vero flolicus, qui hoc facrificium belli..indicit Rober-
 „ eft, quod ita fibi invicem de reāorum fic pie- to Alio fuo, vellet, puto, redire ad zelum Phi-
 „ bium merita conneāantur: ut faepe ex culpa nee», vellet facere quod fecit Moyfes, ut ma-
 „ reāorum, deterior fiat vita plebium; fic fiepe nus Levitarumconfecret in fanguine fratrum fuo-
 „ ex merito plebium, mutetur vita reāorum . rum . Perierunt filii Aaron offerentes ignem alle-
 „ Sed quia reāores habent iudicem Deum, ma- num. Urinam non pereat hic, qui etiam modo
 „ gna cautela fubditorum eft, non temere judi- offert Deo ignem alienum, & non illum ignem
 „ care vitam regentium. “ Hzc Gregorii verba quem venit Iefus mittere in terram, fic vult ut
 agunt pro nobis, quod vos Deo iudicium tuum ardeat. Quomodo, inquam, gratum eftDeo fa-
 tollatis nec attendatis quod dicit Amos propho- crificium quod non videtur efle mundum fic im-
 ta: *Kc defiderantibm diem Domini.* Diem Domi- maculatum? Sacrificium de rapinis pauperum erit
 ni defiderat, qui iniufte, vel importune, vel in- gratum illi qui odit rapinam in holocaustum ?
 tempeftive Je fubjeftis iudicat, vel voto cordis Nec factatio de lachrymis viduarum fic puftlo-
 iudicium Dei proptat. Non dicimus imperato- rum deleāabitur Deus, ut ait Iefus filiusSirach :
 rem noftm effle hypocritam: fed vos qui eum *Non depiciet Dnts gemitum ptpilli tvidse.* Non
 habetis pro hypocrita, miramur quod non atten- *Me ltrcm» vidit» td mxiUts defcendnt, tf t*
 datis qua caufaDeus regnare faciat hypocritam. *maxilla afcendxnt ad coelum? Et Dominus*
 Si enim ceffarit caufa peccati, ceffabit fic pmna *exauditor non deflefitbitur in illis ?* Sacrificium de
 peccati. Quid de eo dicimus quod Henricum «b oppreffionibus ecclefiarum, quomodo grate acci-
 apoftolis fic apoftolicis viris excommunicatum fan- plet ille qui dixit: *Ad >em refpicim, nifi tcd,^”tt*
 ai Spiritus iudicio dicit ? Nimis illum detefta- *pttpercnlxm & contritum fpiritum, & tremement*
 tur, quem nec regis nec imperatoris nomine di- *fermones meos ?* Hac calamitate apoftolici belli
 gnatur. Quis poterit difcernere caufam regni a quot funt oppreffit, de quibus Deus dicit: *t^”.*
 rs,?., „4” *tangit var, tangit ptfillam oculi mei.* Sacrificium
 „ omnem fenfiem, copulet regnum ,fit facerdotium humano fanguine inquinatum miror fi placebit
 uno angulari lapide concordias, vacillabit fru- illi qui dixit: *De manu cunilarum befitrtm, &*
 „ aura ecclefi», fidei fundamentum. Ut potefta- *de manu hominis , fanguinem hominis requiram .*
 tem regni probative! improbat caufa modufqueQyod per modos facrihcandi Iefus in evangelio
 regendi, fic poteftatem facerdotii probat vel im- Ctribus pene verbis concludit : *Omnis Jtrcriftm igne*
 probat caufa modufque ligandi fitfolvendi. Nam *felietstr , tX omnis vidtima fale felietur.* Quam
 Clemens feribit dixiffe Petrum : Ligabis quod plane hoc eft conclufum, quis grate Deo facri-
 oportet ligare, fic folves quod expedit folvi. Qui ficet, vel quod fit gratum Deo facrificium! Si
 pneeft csteris, oportet agere vicem medici, non facrificans, igne Spiritus fanai falietur: viāima
 beftiali furore commoveri. Qpi ergo debet agere quoque facrificantis, fale fapientix falietur. Et pe-
 vicem medici , audiat etiam confilium Sapi- netrans Iefus altius ad intentiones cordis, ad-
 „ rM] „ plenti”: *Omnis, inquit, * poteftntis brevis eft vi- dit : Bonum eft fal.* Omk/ *fi fal infulum fuerit , tUim*
 „ *tt. Lscngmr prolixior grtvtt medicum. Brtwm*
 „ *Ungteorem precodit mdsens. Sic & rex bodie eft ,*
 „ *ēX crts morietter.* Cum ab omnibus indicatur prae- in qno condietis tUtd? Habete in vobis falem, fic
 lato virtus diferetionis : quare apoftolici fucce- pacem habete inter vos. Tenorem hujus evange-
 dentes fibi invicem, quafi hereditario bello ex- lici capitis quis melius exponet, quam rei fic pre-
 communicandi indifferete in regem infurgunt , fentis temporis confequentia? Non pofumus ha-
 cui pro regali dignitate etiam ipfi fubjici juben- bere pacem inter nos, nifi habeamus falem in
 tur ? Qyi excommunicatur Spiritus fanai judi- nobis: fed falem non habemus in nobis, ideo
 „ Dbi ac militibus tuis in peccatorum remiffionem
 „ & apoftolice fedis familiaritatem precipimus, ur
 „ his laboribus & triumphis ad cskftem Jenifalem
 „ pervenias. Haenus evangelicis, apoftolicis, fic
 „ propheticis teftimoniis innitebamur, & quod mi-
 „ ni» habebat materia, augebat exemplorum co-
 „ pia: hic vero quid dicam nefcio, quo me ver-
 „ ram non video. Si enim utriufque legis totam
 „ bibliothecam, fi omnes totius bibliotheca: veteres
 „ expofitores revolvam, exemplum hujus apoftolici
 „ prēcepti non inveniam. Solus HiMebrandus pa-
 „ pa ultimam manum facris canonibus impofuit ,
 „ quem legimus przcepiffe Mathildi marchionifliu
 „ in remifionem peccatorum fuorum, ut debella-
 „ ret Henricum imperatorem. Qpodjuftie, necne,
 „ ipfe vel alii fecerint, nulla auāoritate difeimus.
 „ Hoc fohim difeimus, quia non poteft aliquisali-
 „ quem indifferete fblvere vel ligare. Ad hoc oc-
 „ currit nobis ex evangelio exemplum. Iefus Chri-
 „ ftus, totum hominem fme peccato agens, refu-
 „ fcitaturus Lazarum, videns alios pro illo plo-
 „ rantes, fremuit fptritui, turbavit femetiptum, la-
 „ crymatus eft. Rursum fremuit in femetipfo, iuf-
 „ fit tolli lapidem mortuo fuperpofitum, elevatis
 „ oculis oravit, voce magna clamavit : *Lntare ve-
 „ ni forts.* Quo prodeunte ligatis manibus fepedi-
 „ bus inditis, de fudario facie ligata, dixit Iefus
 „ difcipulis ut folverent eum. Ecce in Lazaropec-
 „ et*

Catorem, m Jefe video prxdicatore. Quoi ai* A
feūs offendit Jefe in Laxaro fufeitando, rot
aftēdus offendit pnedicator in peccatore fufeitan-
do. Si peccator, vel pro peccatore pnedicator r
turbaverit feipfm pernitando, fi lacrymatus file-
rit, fi clamaverit, *Veni foras* conitendo pecca-
ta, fi tulerit lapidem de duro corde peccanti ;
tandem ad iufium Dei folvat infitas excommu-
nicationis, tollat etiam a facie *efu** laboriofum
pœnitentis fudarium, & fic liberum finat abi-
re. Hinc Gregorius ait : „ Mortificat non
„ morientem qui iufum damnat: nititur vivifi-
„ ficare non viūuium, qui reum fupplicio fol-
„ vere conatur. Vera eft abfolutio pœnitentis,
„ cum fequitur arbitrium «terni Iudicis. Sic di-
fcipuli Lazarum jam viventem folvunt, quem B
„ Jefe fufcitaverat mortuum. Si enim mortuum
„ folverent, fœtorem magis offenderent, quam
virtutem. Hxc Gregorius. “ Hunc morem
diferete ligandi & folvendi hafcnus tenebas, &
nobis tenendum mandabas, o fanda mater Ro-
mana ecclefia. Unde ergo hxc nova auctoritas,
per quam reis fine confeffione & pœnitentia af-
fertur prxtcritorum peccatorum impunitas, & fili-
tutorum libertas? Quantam feneffram malitis
rer hoc patefeciffi hominibus! Te, o mater, li-
beret Deus ab omni malo. Sit Jefe tibioftium,
fit oftarius. Nullus in te introeat, nifi cui oftia-
rius aperuerit. Te, inquam, tuumque prxfulem
liberet Deus, & ab his, qui (ut ait Michzas
propheta) *feducunt populum Dei, qui mordent dea-*
nhus fuīs, ff prodicant pacem: ff fi quis non de-
derit in ore eorum quippiam, fanificanc fupereum
bellum.

VIII. AD CLERUM POPULUMQUE Bambergenlem.

Illis Ottonem epifeopum commendat.

*Pafchalis epifeopm, fervus fervorum Dei Clero ff
populo Bambergetfi falutem ff apoftolicam
benedictionem.*

✓ / "XUanto affectionis debito Bambergenfis eccle-
fia ab ipfo fux institutione primordio fedi D
apoftolicæ confringatur, etfi nos lateret, litera-
tum veftrarum fignificatio manifeftat. Quod af-
fectionis debitum venerabilis frater Otto, veftrx
ecclefie eleftus, confirmer tenuiffe ac tenere co-
fcnofeitur, cum per tot & tanta pericula ad apo-
ftolicæ fedis vifitationem percurrat. Nos igitur
eum debiti benignitatis affectione fufeepimus, &
juxta veftrx dileftioms defiderium, noftris tam-
quam beati Petri manibus, falvo metropolitani
jure, vobis per Dei gratiam prxfilem ordinavi-
mus. Hunc igitur fub prxfentium literarum pro-
fcuifione ad ecclefie veftrx regimen remitten-
tes. plena hortamur affectione diligi, plena hu-
militate venerari. Confidimus enim eam difcipli-
nx ecclefiafticæ futurum efle cuftodem, fic falu-
tis veftrx follicitum proviforem. Huic ergo fedu-
lis officiis obedite, & gratiam vobis in eo con-
ciliate cxiectm. Integritatem catholice fidei fir-
mam femper in omnibus confervate: fedi apo-
ftolicæ femper devotius adhxrete, ut per ejus
confortium a contagiis omnibus liberi, ad «ter-
nis falutis portum feliciter pervenire, Domino
largiente, mereamur.

IX. AD HENRICUM REGEM Anglia.

Pro Anfelmo Cantuarienfi archiepifeopo invefti-
turas ecclefiafticas jure contra regem
propugnante.

Pafchalis epifeopus Henrico regi falutem.

I N literis, quas nuper ad nos per familia-
rem tuum noftrx dilectionis filium clericum
Willelmum tranfmiffi, & perfonæ tux fofpi-
tatem cognovimus, & fuccelfis proſperos, quos
tibi fuperatis regni adverſariis benignitas divi-
na conceſſit. Audivimus prxterea optatam viri-
lem fobolem ex ingenua te & religioſa confu-
ge fufcepiffe. Quod proſedo cum nos laetifica-
verit, opportunum rati fumus nunc tibi pre-
cepta & voluntatem Dei validius inculcare,
cum amplioribus beneficiis benignitati ejus te
propiciis debitorem. Nos quoque divinis bene-
ficiis benignitatem noſtram penes te fociare op-
tamus: led grave nobis eft, quia id a nobis vi-
deris expetere quod omnino prxtare non poſ-
ſumus. Si enim contentiamus aut patiamur in-
veſtituras a tua excellentia fieri: & noſtrum pro-
cul dubio, & tuum erit immane periculum.
Qua in re contemplari te volumus, quid aut
non faciendo perdas, aut faciendo conquiras.
Nos enim in prohibitione hac nihil amplius o-
bediente, nihil liberalitatis per eccleſias nan-
ciſcimus: nec tibi debits poteſtatis aut juris
fubtrahere quidquam nitimur, nifi ut erga te
Dei ira minuatur, & fic tibi proſpera eunda
contingant. Ait enim Dominus: *Honorifico-*
tes me honorificabo, qui autem contemnunt me
erunt ignobiles. Dices itaque: Mei hoc juris eft.
Non utique: non eft imperatorium, non regium,
ſe divinum. Solius illius eft qui dixit: *Ego furni-**
oſtum. Unde pro ipſo te rogo, cujus hoc munus
eft, ut reddas hoc ipſi, ipſi dimittas cujus amo-
ri etiam quas tua funt debes. Nos autem cur tur-
obniteremur voluntati, cur obſiſteremus gratis,
nifi Dei ſciremus nos in hujus negotii confenſu
voluntati obviare, gratiam amittere? Cur tibi
quidquam negaremus quod cuiquam effet morta-
lium concedendum, cum beneficia de te am-
pliora fumpferimus?

Proſpice, fili cariffime, utrum decus, an de-
decus tibi fit, quod ſapientiffimus & religioſiffi-
mus Anglicanorum epifeoporum Anfelmus, pro-
pter hoc tuo lateri adhxrere, tuo veretur in re-
gno conſiſtere. Qui tanta de te bona hadenus
audierant, quid de te ſentient, quid loquentur,
cum hoc fuerit in regionibus divulgatum? Ipſi,
qui coram te tuos exceſſus extollunt, cum prx-
lentia tua caruerint, hoc validius infamabunt.
Redi ergo, cariffime fili, ad cor tuum propter
miſericordiam Dei: ſie, propter amorem unige-
niti deprecamur, revoca paſtorum tuum, revoca
patrem tuum. Et fi quis, quod non opinamur,
gravius te adverſus te geſſerit, fi inveſtituras a-
verſatus fuerit: nos juxta voluntatem tuam,
quantum cum Deo poſſumus, moderabimur. Tu
tamen talis repulſus infamiam a perſona tua &
regno removeas. Hxc. fi feceris, etſi gravia
luxlibet a nobis petieris, quæ cum Deo præberi
acuitas fit, proſecto confequeris, & pro te do-
minum, ipſo adjuvante, exorare curabimus: &
de peccatis, tam tibi, quam conjugi tux, fan-
âorum apoſtolorum meritis, indulgentiam & ab-
ſolutionem faciemus. Filium autem tuum, quem

ex fpeftabili & gloriaia conjuge fofixpifti, quern, Agloriam fempirernam. Data Signiae fecundo Næ
ut andivimus, egregii patris Wilielmi nomine
nominafti. tanta tecum imminetia confovebi-
mus: ut qui te, vel illum laferit, Romanam
ecdefiam videatur lefiffle. Datum Laterani, no-
no Kalendas Decembris. *Pheres bujus mgeementi*
-d regem entant apud Edimritm.

X. AD DIDACUM COMPOSTELLANUM EPISCOPUM.

De reformandis moribus iftius ecclefie deformi-
bus, qui per bella in eam irrepicrant.

Pafcbalit epifeopus fervet fervorum Dei, venerabili
Didaco Compoftellann epifeopo, falutem &
apoflelicam benedi&ionem.

Ecclēfia, quam regendam, difpobente domi-
no, fufcepifti, jamdiu, etiam cum paf-
torem habere videretur, pafitoris folatiis caret.
circo ftrenuitati tue vigilantius inftitendum eſt,
ut in ea rite omnia juxta normam fedis apoſto-
lice difponantur. Cardinales in eccleſia tua pre-
byteros feu diaconos tales conſtitue, qui digne
valeant commiſſa ſibi ecclēſiaſtici regiminis one-
ra fuſtinere. Porro qua preſbyterorum mterfunt,
preſbyteris; qua diaconorum, diaconibus commit-
tantur: ut in aliena difpendia nullus obrepat. Si
qui fane ante Romana legis fuſceptionem ſecun-
dum communem patrie conſuetudinem conjugia
contraxerunt, natos ex eis filios neque a ſzcula-
ri neque a dignitate ecclēſiaſtica repellimus. Il-
lud omnino incongruum eſt, quod per regionem
veſtram monachos cum ſanſtimonialibus habitare
audimus, ad quod refecandum experientia tua
immineat; ut & qui iraprxſentiarum fimul ſunt,
diviſis longe habitaculis leparentur, prout arbitrio
& religioſorum virorum conſilio melius viſum
fuerit: neque in poſterum conſuetudo hujusmodi
prafumatur. Datum Laterani, incarnationis do-
mnicæ anno milloſimo cōteſimo * tertio, no-
pQntfoatys . qUart0.

* fumto.

XI. AD EPISCOPOS ANAGNIÆ ET CAM- PANIÆ.

De canonizatione ſanſti Petri Anagnia epifeopi.

Pafcbalis epifeoput fervus fervorum Dei, tenerabi-
libett fratibus episcopis ufnagnia, & olus per
Campaniam conſtitutis, falotem Cf apojolicam
benediUionem.

Dominum excellum habente» pra oculi», qui
in amicis ſuis laudatur & benedicatur, &
conſiderantes propterea ſttenua probateque
merita, quibus vir ſanſtus Petrus, quondam A-
nagnia epifeopus, de tegula monachorum af-
ſiunptus, in paſtorali officio pure, ſimpliciter,
ſolerti vigilantia & exemplo, Deo deſervivit: I
admirantes etiam miraculorum inſignia, quibus
ſanſtum fuum ante & poſt obitum divina gratia
decoravit, prout per Brunonem Signienſem epif-
eopum fideliter annotatur, & uſque ad noſtra
tempora decorare non deſinit, auctoritate pre-
ſentiom vobis licere volumus: & mandamusqua-
tenus tertio Nonas Auguſti diem natalem ejuf-
dem confelloris & prafulis memorandi ſanſtorum
catalogo congrue celebrem recolatis: quatenus in
prafenti gratiam, & in futuro, opitulante divi-
na dementia, piis ejus interccſſionibus mereamur

XII. AD GEBEHARDUM CONSTANTIEN- SEM dc Odericum Patavienſem epifeopos.

Non quolibet excommunicato» eſſe vitandos.

Pafcbalit epifeopus fervat fervorum Dei, venerabi-
libus fratribus Gebebardo Conſtantienſi, Oderico
Patavieoſi, episcopis, & cateris Teutenicaram
partium tam clericis ^uam laicis catholicis, /a-
lutem & apofloheam benedi&umem.

PRô religionis veſtre fervore gaudemus, dc om-
nipotenti Deo gratias agimus, qui vos in
ſui nominis amore confirmat. Quofdam aurem
veſtrum minus ſecundum ſcientiam zelum Dei
habere audivimus: ut, dum pravorum commix-
tionem vitant, etiam a * religionibus veſtris di-
cedere meditentur. Qui profeſto nequaquam lau-
de apoſtolica digni ſunt, dum in medio nationis
pravæ & perverx perſeverare non poſſunt, in-
ter quos luceant velut luminaria in mundo, ver-
bum vita: continentes. Uno enim pondere pec-
cata hominum metiuntur, dum tam proprie vo-
luntatis merito excommunicato», quam commu-
nicantes reos aequaliter arbitrantur: verum enim-
vero diverſrum voluntatum diverſus eventus a-
gnoſcitur. Si quis enim criminoſus, juxta apoſto-
lum, vocatur, hujusmodi omnino cavendus eſt:
eadem etiam cautela vitandi ſunt qui excommu-
nicatis ipſis aut aſſione, cum poſſint, vel, cum
nequeunt, voluntate ſe copulant. Qui vero hu-
juſmodi excommunicatis omnino inviti, vel fer-
vitio, vel cohabitatione junguntur: ſi hujusmodi
perfectionis dolore tanguntur, non omnino vi-
tandi ſunt, nec tamen ad communionem fine
correctionis» medio admittendi. Hinc eſt quod
pnedecelſbr noſter ſanſtz memorie Gregorius fe-
ſtitimus pana excommunicatorum uxores, filios,
ervos, runteos, quorum conſilio vel voluntate,
excommunicationis meritum non perpetratur,
viatores quoque ob eandem neceſſitatem invitos
excommunicatis communicantes, excommunica-
tionis vinculo non teneri conſtituit: ſicut beatus
Auguſtinus ad Auxilium ſcribens evidenter oſten-
dit. Dignoſcant igitur fratres noſtri, in omni-
bus regiam tenere viam, & in medio nationis
pravæ & pervenar tamquam luminaria lucere ſtu-
deant: ut non ſuc tantum, ſed ut alierue Glu-
tis mercedem a Deo mereantur accipere, quod
ſingulorum excommunicatorum voluntates & cau-
ſas diſcutiant: quia nuda omnia & aperta ſunt
oculis ejus de cujus miferatione confidimus, quia
ſimplicis oculi corpus, tenebrarum caligine non
opprimetur, quoniam caritas operit multitudi-
nem peccatorum -

XIII. AD AUGUSTANUM CLERUM ET PLEBEM.

Contra epifeopum cauſam agentes ad profluum ter-
minum citantur.

VEnit ad nos, &c. *Extat infra in concil. Gua-*
ſtallenſi.

XIV. AD EOSDEM.

lisdem oh putem ctim epifeopo fuo initam gratulatur.

FMI impetitionem, èTc. *Extat infra in concilio Guattalleu/i.*

XV. AD CLERUM ET PLEBEM ARELATENSEM.

Ut in locum Gibelini epifeopi fui Hierofolytiam translati alium eligant,

Pafchalis epifeopus fervut fervorum Dei, clero & populo Arelateufi, falutem d? apoftolicam benedictum.

PRo negotiis & fcandalis quz in Hierofblymitana ecclefia fuerant, venerabilem fratrem noftrum Gibelinum, quondam ecclefiz veftre tiffitem, ad partes illas cum noftra legatione direximus; cujus nimirum perfona ita in omnibus placuit, quod eum clerus & populusejufdem ecclefiz unanimi voro, communi defiderio, in patrem fibi & pafctorem elegerunt. Nos enim, quoniam diu epifcopali regimine fuerant deftituti, eleffionem ipfam afertione noftra firmavimus, veftram itaque dileffionem literis przfentibus præmonemus & hortamur in domino, ut & vos canonicum pafctorem vobis ellgere propere: nec vobis grave & durum vehementius videatur. Illum enim tanto ardore Hierofolymitana tufcepit ecclefia, quod cum, ptfi nos omnino velimus, vobis reddere nullo modopoffimus, Data Laterani quarto Nonas Januarii.

XVI. AD ANSELMUM CANTUARIENSEM ARCHIEPISCOPUM.

De concordia cum rege inita ei gratulatur,

Pafchalit epifeopus fervus fervorum Dei, venerabilii fratri Anfelmo Cantuarieufi archiepifcopo, falutem & lxneditiohct.

QUod Anglici regis ad apoftolica fedis obedientiam omnipotentis Dei dignatio inclinauit, eidem miferationum domino gratias mus, in cujus manu regum corda verfantur. Hoc nimirum tuar caritatis gratia, tuarumque orationum infantia, faaum credimus, ut in hac parte populum illum, cui tua felicitudo prfidet, miferatio fuperna refpiceret. Quod autem & rogi, & iis qui videntur obnoxii, adeo condcfendimus: eo afleau & compaffione faaum noveris, ut eos qui jacebant erigere valeamus. Qui enim flans jacenti ad fublevandum manum non porrigit, nunquam, jacentem eriget, nifi & ipfe curvetur. Ceterum quamvis cafui propinquare inclinatio videatur, ftatum tamen reatitudinis non amittit. Tu autem, in Chrifto venerabilis & cariffime frater, ab illa prohibitione, five, ut tu credis, excommunicatione abfolvimus, quam ab anteceffibre noftra fanaz memorie Urbano papa * adverfus inveftituras aut hominia faaam intel-
ligis. Tu vero eos qui aut inveftituras acceperunt, aut inveftitos benedixere, aut hominia facere, cum ea fatiffatione, quam tibi per communes legatos * Willietmum ac Balduinum viros fideles & veridicos fignificamus, domino cooperante, fidcipito, & eos vice noftræ auaruatit abfolvito: quos vel ipfe benedicas, vel a quibus voluc-

Aris benedici præcipias, nifi in iis aliud forte repertas, propter quod a facratif hoooribu* flint repellendi. Ceterum Ellenfi abbati tue commiffionis confortium fubtrahes, quamdiu abbatiam retinere przfumpferit, quam contempto noftri oris quod przfens audierat, interdiao * per re-

petitam inveftituram prefumpfit invadere. Si qui vero deinceps preter inveftituras ecclefiarum prelatioues aflumpferint, etiamfi regi hominia fecerint, nequaquam ob hoc a benediakmis munere arceantur: donec per omnipotentis Dei gratiam ad hoc omittendum cor regium tue predicationis imbris molliatur. Prnterea fuper epifeopis, qui falfum, ut nofti, a nobis rumore attulerunt, cor noftrum * commotum eft vehementer: quia non folum nos lzferunt, fed multorum fimplicium animas deceperunt, & regem adverfus caritatem fedis apoftolice impulerunt. Unde & inultum eorum flagitium, Domino cooperante, non patimur: fed quia filii noftri regis infantia pro iis nos pulfat attentius, etiam ipfis communionis tue participium non negabis. Sane regem & ejus conjugem, & proceres illos qui pro hoc negotio * cum rege ex præcepto noftra laboraverunt, & laborare nitentur, quorum nomina ex fupradiâi Willieimi fuggeffione cognofces, juxta fponffionem noftram a peccatis & poenitentis abfolves. Igitur quandoquidem omnipotens Deus vos in Anglic regno, ad fuum & ecclefiz fue honorem, in hac prefftitit correâione proficere: ea deinceps manfuetudine, difpenfatione fapientiz, proviutione circa regem ac principes, tua fraternitas fatagat, ut quz minus adhuc correffa funt auxiliante Domino Deo noftra per tuæ felicitudinis ftudium corriganur. <Aia m re ita dileâioni tuz noftrum fentias adelfe pnedidium, ut qus folveris, abfolvamus: quz ligaveris, alligemus. Rotomagenfis * epifeopi caufam & inrerdiâum iuftitia dtâante prolutum tue deliberationi commiffimus. Quod enim indulgeris, indulgemus. Fraternitatem tuam fuperna dignatio per tempora longa confervet incolumem. Datum decimo Kal. Aprij.

XVII. AD GERARDUM ARCHIEPISCOPUM EBORACENSEM.

Monetur ut proteffionem Anfelmo Canruarienfis agi-juxta morem przdecclorum fuorum faciat.

Pafchalis epifeopus fervus fervorum Dei, venerabilii fratri Eboraceufi archiepifcopo Gerardo, falutem tJ apoftolicam heneditionem.

QUamquam prave contra nos, immo contra matrem tuam fanâam Romanam ocdefiam, te non ignoremus egiffe: prefentibus tamen tibi litteris mandamus, ut proteffionem venerabili fratri noftra Anfelmo Canruarienfis archiepifcopo facere non negliges. Audivimus enim Thomam quondam predecclorem tuum ex hac eadem re contentionem moviffe; & cum inpræfentia domini Alexandri papar fecundi ventilata effet, ex præcepto ejus definitione habita, poft varias difquiffitioes, Lanfranco pnedceffori fuo & fuccefforibus fuis eamdem proteffionem ieciffie. Unde A nos, quod tunc tempons definitum eft, volumus, sudore Deo, firmum illibatamquervari. Data Benevent. pridie Idus Dccembr.

too;

PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ.

iooc

XVIII. AD BALDUINUM HIERSOLYMITARUM REGEM.

Decernit at, ad ampliandos fines Hierosolymitane *ditecefeos*, omnes urbes quas subegerit, Hierosolymitano tamquam metropolitano subjaceant.

Paschalis epifeopus fervat fervor«m Dei, glorioſiſſimo titofohoutano regi Baldino, ſalutem & apoſtolicam benedictionem.

Ecceſiarum, quas in veſtris partibus fuerunt vel ſunt, terminos atque poſſeſſiones diutina infidelium poſſeſſio tyrantifeue confundit. Cum itaque certos ejus fines aſſignare deliberatione nequeamus, tuis precibus non immerito duximus annuendum, ut, quia pro Hierosolymitanſe eccleſia: ſublimatione perſonam tuam extremis periculis exponere devoviſti, quacumque infidelium urbes ceperis vel cepiſti, cuſdem eccleſie regimini dignitatique ſubjaceant. Porro earumdem civitatum epifcopi patriarchas tanquam proprio metropolitano obedientiam exhibere procurent: quatenus & ipſe illorum ſultus ſuſtra giis, & ipſi adinvicem ipſius unanimiſſis auxilio vegetati, ſic in Hierosolymitanx eccleſiae exaltatione proficiant, ut de illorum proteſtatione omnipotens Deus gloriatur. Data Lateraniquinto laus Junii.

XIX. AD GIBELINUM HIERSOLYMITANUM patriarcham.

i Ejuldem argumenti.

Paschalis epifeopus fervus fervorum Dei, revertiſſimo fratri Hierosolymitano patriarcha Gibellino ſalutem & apoſtolicam benedictionem.

Secundum mutationes temporum transferuntur etiam regna terrarum. Unde etiam eccleſiaſticarum parochiarum fines in plerique orovinditionibus mutari expedit ſic transferri. Atianarum liquident eccleſiarum fines antiquis fuerunt definitionibus diſtributi, quas diſtributiones diverſiarum diverſe fidei gentium confundit irruptio. Gratias autem Deo, quod noſtris temporibus & Antiochia & Hierosolymx civitates, cum ſuburbanis (uis & adjacentibus provinciis, in Chriſtianorum principum reda^x ſunt poteſtatem. Unde oportet nos divina: mutationi & translationi manum apponere: de ſecundum tempus, qnr ſunt diſponenda, diſponere: ut Hierosolymitante eccleſia: urbes illas & provincias concedamus, quae glorioſi regis Balduini ac exercitus eum ſequentium ſanguine per Dei gratiam acquiſit^o ſunt. Prudentis itaque decreti pagina, tibi, frater caritiſſime & coepiſcope Gibeline, tuique ſuccceſſoribus, & per vos ſancte Hierosolymitana: eccleſia, patriarcha! five metropolitano jure regendas diſponendaſque fancimus civitates omnes atque provincias quas ſupradi^ai regis ditioni aut jam reſtituit, aut in futurum reſtituere gratia divina dignabitur. Dignum eſt enim, ut ſepulcri dominici eccleſia, ſecundum fidelium militum defideria, competentem honorem obtineat: de Turearum ſeu Saracenorum jugo libera in Chriſtianorum manu, abundantius exaltetur.

XX. AD BERNARDUM ANTIOCHENUM PATRIARCHAM.

Nuntiat ſe non inrendiſſe, conceſſione privilegii ſupradi^ai, Antiochena: patriarchalis eccleſiaſtus dignitatem immutuere.

Paschalis epifeopus, fervat fervorum Dei, venerabili fratri Bernardo Antiocheno patriarcha ſalutem & apoſtolicam benedictionem.

Quamvis inter ceteras fedes apoſtolica illa fedes emineat, quam Petri apoſtoli morte in corpore dignatio luperna clarificavit: inter Romanum tamen & Antiochenum epifcopos tanta quondam legitur caritas extitiſſe, ut nulla inter eos diverſitas videretur. Eadem Petri pertona urraſque illuſtravit eccleſias. Multa poſthac tempora tranſierunt, quibus infidelium dominatio unitatem hanc in perſonis praefidentium impedit. Gratias autem Deo, quod temporibus noſtris Chriſtianorum principatum in Antiochena civitate reſtituit. Dignum eſt igitur, caritiſſime frater, ut ajuſdem caritatis unitas firma permaneat: nec de nobis menti tuas opinio ulla ſubrepat quod Antiochenam eccleſiam deprimere aut inhonorare velimus. Si quid ergo vel Antiochene vel Hierosolymitanx eccleſiae, aliter fortalte quam oportuit, de parochiarum finibus ſcripſimus, nec levitati eſt nec malitiſ adſcribendum, nec propter hoc apud nos eſt ſcandalum concitandum: quoniam de locorum longinqua prolixitas, & antiquorum nominum commutatio, quae Civitatibus vel provinciis accidit, magnam nobis ambiguitatem vel ignorantiam attulerunt. Ceterum & optavimus, & optamus non ſcantali fedatis fomitem fratribus miniſtrare, ſuum jus ſe honorem quibueumque eccleſiis conſervare. Data Laterani texto Idus Auguſti.

XXI. AD DIDACUM COMPOSTELLANUM EPISCOPUM

Monet ut Uraca regina, filia regis Ciftellix, ſub poena privationis regni ab inceſtu, quem contraxit ineundo matrimonium cum Alphonſio Aragonis rege ſibi in tertio gradu conſanguinitatis conjun^o, deſiſtat.

Paschalis epifeopus, fervas fervorum Dei, venerabili fratri Didaco Compoſtellano epifcopo ſalutem & apoſtolicam benedictionem.

Ad hoc te omnipotens Deus populo ſuo praeſteſte conſtituit, ut eorum juxcata corrigas, de Domin annunties voluntates. *Er infra:* Stude igitur ſecundum datam tibi divinitus facultatem tantum inceſti facinus, quod a regis filia perpetratum eſt, debita ultione corrigere: ut vel a tanta pneſumptione deſiſtat, vel eccleſia conſodio, de ſuocukri poteſtate privetur, &c.

Not a SavsR/ni Binii.

Hee tantam exPaſchali papæ *Httie deſcripta* in remmus! ceterum cum neo paruiſſent apoſtaikt^o juſſu A», Oum vindica» tant experti. Urac» mot- l» c. I. te ſabitaneu. per medium cum crepuiſſet, extn&a eſt, dt Alpho» in Stracanico ballo peremptus, piouc ue«ue Roaeticus aſimat.

Ape4 lot.

ton?

PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ.

iooj

XXII. AD HENRICUM V. IMPERATOREM.

De IoreftiniM Ex concilio Laterancnfi feripta.

Paf.balu epifeopus , fervus fervorum Dti, dilecto fil.j Henrico regi, & ejus fuceeffortbu. imperatoria', falutem O apoftolicam benedictionem.

D hinc legis in institutionibus fancitum est, sic faens canonibus interdiftum, ne facerdotes curis fabularibus occupentur, neve ad comitatum, nili pro damnatis eruendis, atque pro aliis quæ imuriam patiuntur, accedant. Unde sic apostolus Paulus inquit *Iudicia β habueritis*, can't *tin'pibitcs yin funt in ecclesia, illos conflitmtc ad B j.dicandum.* In vestri autem regni partibus, epifeopi vel abbates adeo curis faxularibus occupantur, ut comitatum astidue frequentare, & militiam exercere cogantur: quæ nimirum aut vix aut nullo modo fine rapinis, sacrilegtis, incendiis, aut homicidiis exhibetur. Miniftri vero altaris, miniftri curie faûi funt: quia civitates, ducatus, marchionatus, monetas, turres, & externæ ad regni fervitium pertinentia a regibus acceperunt. Unde etiam mos ecclesiarum inolevit, ut cletti epifeopi nullo modo confecrationem acciperent, nili per manum regiam investircntur. Aliquando etiam vivis epifeopis invectili funt. His & aliis plurimis malis, quæ per investituram plerumque contigerant, prædeceffores nostri Gregorius ' ortavus, sic Urbanus fecundus, felices memorii pontifices excitati, collertis frequenter i pificopalibus conciliis, investituras illas manus laie* damnaverunt, sic fi qui clericorum percantenn.iknt ecclcfias, deponendus; dutores quoque communione privandos pçrcenfuerunt; juxta illud apoftolorum canonum capitulum, quod se ita habet: Si quis epifeopus fxeuli ooleftatibus ulus, ecclesiam per ipfas obtineat; deponatur, A iegregetur, omndque qui illi communicant. Quorum vestigia iubsequentcs, Anos eorum fenktiam cpilcopali concilio confirmamus. Tibi nuque, fili carillime, Henrice rex, A nunc per officium nostrum, Dei gratia Romanorum imperatori, A regno regalia lib dimittenda prxeepimus, quæ regnum manifeste pertinebant tempore Caroli, Ludovici, Ottonis, sic exterorum prdxcccfibrum tuorum Interdicimus etiam, & sub anathematis diftriftione prohibemus, ne qui episcoporum seu abbatum prarfentium vel futurorum, eadem regalia invadant, id est, civitates, ducatus, marchias, comitatus, monetas, telonium, mercatum, advocatias, jura centurionum & turrrs, quæ regni erant, cum pertinentiis suis, militiam A castra: & ne se deinceps, nili per gratiam regis de ipsis regalibus intromittant. Ued nec poteris nostris liceat, qui post nos in apoftolica iede fuceffuri erunt, aut te aut regnum super hoc inquietare negotio. Porro ecclcfias curt">oblationibus A hereditariis postellionibus, quæ ad regnum manifeste pertinebant, liberat manere decrevimus: sicut in die coronationis tuæ omnipotenti domino in conspectu totius ecclesie promissisti. Oportet enim episcopos curis fczularibus expeditis curam tuorum agere populorum, nec ecclesiis suis aperte diutius. *Ipfi enim, juxta Paulum apofolium, pervigilant, tamquam rationem pro animabus eorum reddituri.* De traditione vero in nos vel in nostros sic res habet. Vix portas civitatis ingrvsti fumus, tum nostris intra muri moenia fccure vagantibus, quidam vulnerati, alteri interfedi, omnes

A vero fpoiati, aut capti funt: ego tamen quali pro levi caufa non mutatus, bona, fit tranquilla mente ufque ad ecclesie B. Petri januas cum proceffione perveni, quod fic gestum fuisset veritas multorum adftipulata tatimoniis qui interfuerunt proteftatur.

XXIII. AD JOANNEM TUSCULANUM, fit Leonem Vrccllcncm epifcopos fit cardinales.

Conceffionem invertiturarum imperatori factam ie callaturum & irritaturum promittit.

Pafcbalii epifeopi. f, fervus fervorum Dei, venerabilibus fratribus Joaxni Tufcnlano, & Leonil'ercellculi epifeopis, & eardinalibus in unum congregatis, confortum & pacem in Cbrifto.

I quod in personam nostram, immo in patrem vestrum, prater ipsius ecclesie judicium atque prxfentiam vos egistis & etfi vobis ex zelo Dei visum fit, non tamen, ut mihi videtur, canonico tramite inestitis: non enim caritas, sed xmulatio id didaste peripicitur. Quocumque tamen modo factum fit, nos tamen confisi de misericordia divina, pro anime nostræ salutecogitamus, fit co.nmifitui, quod pro fratribus atque filiis, pro excidio Urbis sic univerfæ provincie fecimus, emendare curabimus, ut quod terreni, in me quoque corrcxifle, ostendatur ecclefie. Vos autem pro ecclesie in ecclesie agite, ut illum ecclesie De zelum quem habetis, sic habere ostenditis, ipfa experiatur ecclesia. Valete in Domino. Datum Tarracinx tertio Notus Julii.

XXIV. AD GUIDONEM VIENNENSEM EPISCOPUM.

Investituram clericorum regibus adimmdam.

Pafcbahr epifeopus, fervus fervorum Dti, venerabili fratri Ilennti/r archiepifcopo Guidoni t apoflelica fedis legito, falutem U apofioheam benedictionem.

Si constantiam tuam fuxa illa barbaries minis, blandimentis, aut aliis modis tentât infieretore, prudentia tua immobilis perfeveret: fi enim in viridi ligno sic factum est, quid fiet in aliis? Si in capite sic perpetratum est, quid fiet in membris? Igttur, frater carillime, in tuo bono incepto constant & viriliter, Deo prrfante, permanes. Minx, vel blandimenta, vel alii iuationis aut diTuabonis modi, providentiam tuam non moveant: sed ita Domino auxiliante perdura, ut aliis tua constantia falutaris perfeverantix fit exemplum. Quæ cognoscere postulafti, hxc funt: Scripta, quæ in tentoriis, in quibus cum multitudinc clericorum sic civium Urbis fic totius provincie: custudicbamur, pro libertate ecclesiar, & pro abfolutione captivorum omnium, A pro excidio quod ecclesie, Urbi, & univerfæ provincie, superincumbente undique gladio, imminere videbatur, de ele&ione, icu de investituris personarum faâa funt, videlicet, ut eledione liber* fa&a fine vi & fimonie, consensu regis, facultatem habeat rex investendi per virgam & annutum, A cle&us a clero & populo non cyniecretur, nili a rege investiat; ego canonica cenfur* caffa omnino A irrita judico, & sub damnatione perpetua permanere decerno, ut nullius unquam auaontaûs fuit, sic nullius bo-

too?

PASCHALIS PAPÆ 11. EPISTOLÆ.

n® mensori*. *Ea vero* qu® facri apoftolorum ca-
Dooes, fit Anriochenum , ac univërfa concilia .
& pnedecelfixis noſtri , de ppreipue felixs me-
mori® domnus Gregorius de Urbanus de his pro-
hibuerunt, damnaverunt, /latuerunt, & firmave-
runt, ego prohibeo, dams», confiruo , de con-
firmo, de me illorum fanftioes profiteor ferva-
turum.

XXV. AD AUGUSTANÆ ECGLESIAE CLE- RUM.

Epifeopum fuum de adulterio accufatum a fe
necdum eflê abfolutum.

Pofibolli epifeoptu, fervu fervontm Dti , dilecti
tiu Atgnen/i eed<fi elerteii, fobitem*
opofaxam betndi&iottem.

PRo querelis quibufdam , qu® fuper epifeopo
veſtro ad audientiam noſtram ante quinquen-
nium pervenerunt, noa ei tunc temporis officium
epiicopale interdixifle meminimus: quia St a no-
ſtro id temporis legato bon® memori® Richar-
do Albano epifeopo, ficut veſtris figuratur lit-
teris, invitatus, & noſtra praeceptione premom-
tus, nequaquam ad ſtatutum terminum ante nos
curavit occurrere, aut purgationis debitum exhi-
bere. Ex illo namque tempore nunquam interdi-
&i remiſſionem nos ei feciſſe meminimus.

XXVI. AD ARNOLDUM ARCHIEPISCOP- MOGUNTINUM.

Uli caufam epifeopi Auguſtani ad audiendum &
decidendum committit.

Pofcbobi epifeoptu , ferviu fervorum Dei, Arnoldo
Venerabili frotri Moguntino archiepifeopo, ft-
lutem tJ opoftobcom bmediSboom.

Super cetera horrenda de infamia, qu® de per-
ſona Auguſtenſis jamdudum ad fedis apoſto-
lic® audientiam perlata funt , nuper querelam
Adalbert! Auguſtenſis civis Ucrymabili fuggeſtio-
ne fulcepimus* quam nimirum perſonis eccleſia-
ſticis de dicere de audire turpe eſt, fed ex ipſius
Adalbert! poteris relatione cognoscere . Tibi er-
go, ad quem hujusmodi diſcuſſio pro metropoli-
tan® dignitatis debito attinet , litterarum pr®-
ſentium praeceptione injungimus, ut hujusce ne-
gotii veritatem, convocatis fratribus, follicita in-
quiſitione, diſcutias, de quod juſtitia exegerit de-
cernatis: Quod enim a vobis juſte de rationabi-
liter, auâore Deo, ſtatutum fuerit, nos ratum
habebimus.

XXVII. AD CANONICOS AUGUSTANÆ ECCLESIAE

De caufa epifeopi fui ſupradiâi.

Pofcballi epifeoptu fervat fervorum Dei, dilectiſſi-
bu D. detono, & cateru Auguſtenſis eccleſia co-
tunicir, fobitem (f opoftollam benciilttoncm.

Diu eſt quod frater noſter Herimannus epif-
eopus veſter de tribus apud nos filiis capi-
tulis impetitus , de pravo videlicet eledionis
conſecrationis acceſſu, de converſatione perver-
ſa, dede rerum eccleſiaſticarum diſtradiioe. Pro
quibus , ipſo ab epifeopali officio ſuſpenſo, ter-
minus conſtitutus eſt, quo pars uuaque ante no-
Cmo A Gtww. Tom. XX.

ſtram deberet praeſentiam convenire. Infra quem
nimirum terminum contraicr veſter & concano-
nicus Gonradus ad nos venit: de, ficut ipſe af-
ſerit, a nobis accepit , quod epifeopus liber ef-
ſee , niſi illi conſtituto termino convenirent .
Cum itaque nuper ante nos , & de quibufdam
aliis gravibus idem diffamaretur epifeopus, cum
lus ad memoriam noſtram etiam illa preteritis
redierunt. Unde opportunum duximus , cauſam
ipſius, ne diutius eccleſiæ detrimentum afferat ,
terminare. Sed quoniam propter dithuſcalates iti-
nerum, de perſona infirmitatem , noſtro nequit
le offerre conſpcaui : confratri noſtro-Widoni
Curienſi epifeopo negotium iſtud providimus in-
jungendum. Pntcipimus ergo ut ipſe cauſam om-
nium diligentius audiat . Et ſi epifeopus veſter de
rerum eccleſiaſticarum, & de pervert® converſa-
tionis vita emendationem fixerit, & de altisqu®
objecta funt , tertia epifcoporum * , vel quintal™
presbyterorum manu fe purgaverit: reſtitutionem ** 'r'f'
interdidi ſibi officii cotuequatur . Datum Bene-
venti Kalendis Aprilis.

XXVIII. AD BERNARDUM ANTIOCHE- NUM PATRIARCHAM.

Significat privilegium Hierofolytnitanæ eccleſiæ
in praejudicium Antiochen® non conceſſiſſe.

Pofcbolu epifeoptu, fervu fervontm Dti, coepifco-
po Bernero Antiocheno potrioreb, fobitem*
(J opoftobcom bmediHionem.

Sicut aliis litteris fraternitati tu® ſcripſimus ,
nos de perſonam tuam, ſic eccleſiam tibi com-
mritam, plena caritate diligimus: nec ullo modo
volumus honorem veſtr® dignitatis imminui, quin
Antiocheni patriarchatus prelato, ficut praeſer-
tis temporibus conſervata eſt, ita etiam in ſotu-
rum integra , praeſtante Domino, conſervetur .
Illud autem, quod filio noſtro Balduino Hiero-
ſolymitanorum regi per nuntios ſuos intercedenti
concedimus, caritatem veſtram omnino contur-
interius perſeruteris. „ Sic enim in eis ſcriptum
„ eſt: Eccleſiarum, quæ illis in patribus fuerunt
„ vel funt , terminos atque poſſeſſiones diutina
„ infidelium poſſeſſio ryrannique confudit. Cum
„ itaque certos eis fines aſſignare praeſenti deli-
„ beratione nequeamus: ruis non immerito pre-
„ cibus duximus annuendum, ut, quia pro Hiero-
„ ſolymitan® eccleſiæ fuolimatione perſonam
„ tuam extremis periculis devoviſti, qualcumque
„ infidelium urbes cepeſis vel cepiſti , eiufdem
„ eccleſiæ regimini dignitatique ſubſeant . “
Eodem ſenſu illa etiam verba diſcutienda funt,
quæ felicis memori® Gibclino Hierofolymitano
patriarch® de civitatibus atque provinciis ſcripſi-
rus, qu® ſupradiâi Balduini regis prudentia ſic
exercituum rum ſequenrium fanguine tier Dei
gratiam acquiſiſit® funt. Siquidem eccleſias illas,
quibus certi fines aſſignari poſſunt, quarum ter-
mini ac poſſeſſiones diutina poſſeſſione ac tyran-
nide confuſi non funt , ſic ipſarum eccleſiarum
urbes, illi volumus eccleſiæ ſubjacere, ad quam
ex antiqua ſciuntur juſtitia pertinet. Non enim
volumus aut propter principum potentiam , ec-
cleſiaſticam minui dignitatem; aut pro eccleſia-
ſtica dignitate, principum potentiam mutilari .
Data Beneventi decimoquinto Kalendas Aprilis.

PASCHALIS PAPÆ IL EPISTOLÆ.

ion,

XXIX. AD BALDUINUM REGEM HIEROSOLYMITANUM.

Ejufdem argumenti.

*epifeopus, ftrvus frwrwrt Dm, cariffimo
liuftri HierofolymitanorKm regt, ja-
lmtt & btucdtfwmtt apo/ltm.*

Gonccilio illa, quam nos petitioni tu* accommodavimus, ut quacumque infidelium urbes ceperis, vel cepisti, Hierofolymitui* cicfrix regimini dignitateque fubiaceant, non patin cum fratrem nostrum Bernardum patriarcham, tum univerfam Antiochenam turbavit eccliam. Cum enim nes conceffionem illam fuper illis cccclis indulerimus, quarum terminos X poteflioncs diutina infidelium poteflio fic tyrannis confudit. illi eas ecclefias a Hierofolymitano patriarcha, te connivente imafas conqueruntur. de quibus ambiguitas nulla fit, quin eas, cili. n Turearum vel Saracenorum temporibus, fides Antiochena poffederit. quia carum epifeop, etiam infidum opprefsi tyrannide, Antiocheno patriarch* obedientiam exhibebant. Porro rx» litteris ad lupradidum patriarcham miffis, Antiocheni patriarchatus praelationem, ficut ab antiquis patribus diftributa fic praeteritis temporibus conervata eft, ita etiam in futurum integram fervari fanxeramus. Tuam igitur trenautein monemus, & monentes praecipimus: ne a te, invafiones hutufmodi fieri, ubi manifefta eft veritas, permittantur; fed unaquxque ecclefia, iuftiti* huc limitibus pe-fruatur. Nec enim potius manifefta fandis patrum noftrorum confitutionibus obviare. nec omnino volumus, aut pro principum potentia, ccclefiafticam minui dignitatem; aut pro ecclefiaftica dignitate, principum potentiam mutilari. ne apud vos occafione alterutra, pax, quod abfir, turbetur ecclefii*. Clericis quoque Hierofolymitanis per prxfenti* feripra prxceptimus, quandoquidem paternas potefliones & patriam pro ecclefii*, ut creditur, exaltatione, pro religionis obfervantia reliquerunt: ut ure Hierofolymitan* ecclci* fintcon-E tenti, nec injulle aut procaciter ea ufurpare contendant, qu* certo fciantur ad rus Anriochen* ccccliae pertinere. Omnipotens Dominus fisa te in omnibus dextera protegat, de hoflibus ecclefiae triumphare concedat. Dat* Laterani, dccij. oqmno Kalendas Aprilis.

XXX- AD EPISCOPOS ET REGEM ANGLIÆ.

Dc dignitate ecclefii* Canuancnfis.

*P1/c G/n rpiopue, fervus fervortm D,i, vmura-
lribu fratibus Angite epifeopis, & cariffimofifi-
m Henrico illafiri regi, falatem O' apofolicam E
benrdifhoncm.*

Veniente ad nos cariffimo ac reverendiflimo fratre noftro Radulfo archiepifcopo, veftram ad nos miffam legationem per venerabilem epifeopum Herebertum Norvicenfem cognovimus. Et quidem gravibus infirmitatum molcftiis impediti iidem fratres & cocpifcopi, pervenire ad noftram prxfentiam minime valuerunt. Sed nuntiorum honeftis venerabilibusque perfonis pervenientibus, eorum feripta fufcepimus iniquis & ipforum poffulatione & veftra: legationis

A vota perpexitus. Id enim optabatur, id pofce- batur, ne ecclefii* Cantuarcnfis temporibus no- ftris fua dignitate privetur: ne nos eandem di- gnitatem minuaxnua, aut minui finamus: qua videlicet potita eft > ex «n» a B. Gregorio per B. Auguftinum fundata eft. Plrrrer haec littera- rum indicia, legati qui ad nos miffi funt, ut lapientes ac ftrenui viri, afertiones filaspruden- ter, infanter, fic efficaciter exccuti funt. Nos profedo fic legatorum perfonas, & afertiones, fic vcftrum omnium legationes, tamquam carif- fimorum fratrum, benigne hilariterque fufcepi- mus: quod vobis in Domino propter Dominum placere optamus. Veftr* ergo dilcctioni notum facere volumus, quod Cantuarienfis ecclefii* di- gnitatem nec imminuimus, nec imminuere de- fideramus. Beatum namque Gregorium apoftoli- c* fedis pontificem, tamquam praxipuum Chri- fti Domini membrum, tamquam Chriftiani po- puli paflorem fic dodorem, fic tamquam falutis stern* miniftrum, in omnibus veneramus; fic rata efle cupimus, qu* ab ejus inftitutionibus proccflerunt. Illam ergo dignitatem, quam ab eo per B. Auguftinum Cantuarienfis fufcepit ec- clefia, fic quam fande memori* frater nofter Anfelmus jure ac poteflione legitima tenuifce- gnofeitur, nos profedo nullatenus imminuimus: led in eodem ftatu efle Cantuarienfem ecclefiam volumus, ut authentica ejus privilegia, juxta ca- nonum farditiones, nulle perturbacionibus violen- tur. Data Beneventi nono Kalendas Aprilis,

XXXI. AD HENRICUM REGEM ANGLIÆ.

In caufa Turftani Eboracenfis archiepifcopi abf que judicio e fua ecclefia ejefli-

*Pafcbalit epifeopus, fervas ferwntm Dei, Hatrin
liuftri reti singloram, falatem # apo*
ltolicam benediffiontm.*

Nos, auâore Deo, de probitate tua, non tantum bona, fed meliora confidimus. Idcirco monemus excellentiam tuam, ut divine grati* memor temper exiftas, qui tibi & regni pacem fic iuftiti* notitiam tribuit. Honorem igitur Dei fic ecclefiarum ejus in regno tuo diligen- ter obferva, & iuftitiam efficaciter exequere: quia per honorem Dei, tuus profedo augebitur. Audivimus eleftum Eboracenfcem, virum fapien- tem fic ftrenuum, fine judicio ab Eboracenfi ec- clefia fequeftratum; quod nimirum divin* iufti- ti*, fic fandorum patrum inftitutionibus adver- fatur. Nos quidem neque Cantuarieofem cede- fiam minui, neque Eboracenfcem volumus prx- judicium pati: fed eam confitutionem, qux a B. Gregorio Anglic* gentis apoftolo inter eaf- dem ecclefias conftituta eft, firmam cenfemus il- libatamque fervari. Idem ergo eleftus, ut iufti- tia exigit, ad fuam ecclefiam omnimodis revo- cetur. Si quid autem quaeflionis inter eafdem ec- clefias nafcitur, prxfentibus utriufque panibus in noftra præfentia pertradetur.

XXXLL

XXXII. AD PONTIUM CLUNIACENSEM
ABBATEM.

De non porrigenda communione intinda-

*Paschalis epifeopus r fervus fervorum Dei, cariffuroo
filer fuo Pontio Chtniacent» abbati, falutem cT
apoftolicam benedictionem.*

Scribens ad Caecilium B. Cyprianus, ait. Quando aliquid Deo inspirante & mandante pre-
cipitur, necesse est Domino fervus fidelis ob-
temperet, excusatus apud omnes, quod nihil
sibi arroganter affirmet, ne aliud fiat a nobis,
quam quod pro nobis Dominus prior fecit. Igitur
in futuendo corpore & sanguine Domini,
juxta eundem Cyprianum, dominica traditio fer-
vetur, nec ab eo quod Christum magister & pnce-
ps & gefcit, humana & novella mstitutione di-
cedatur. Novimus enim per se panem, per se
vinum ab ipso Domino traditum. Quem morem
sic semper in fanda ecclesia conservandum doce-
mus atque praecipimus, praeper in parvulis ac om-
nino infirmis, qui panem absorbere non possunt.

Nota Sbvirini Binii.

Ut accipias bene eum hic de non porrigenda commu-
nione intmfta, fed leorfm in fneie panis... & fneie
vini feorfm; acceruntur a pontifice. commendatus est
tibi Mtro... cuius auor claruit/sub Gregorio (e-u-
pruno. Ire enim je vltanda inchoftione capitulo »6,
fcripfit ifta) Nrm c/t authenticum, food luiahtm torpe»
Domini tutinfunt, iointeem . pro amplemento com-
meeuouie, populo defiribmmt . Nam ordo Hornam» con-
tradiat, Ac. Cum autem nae sic repretoenfus pravus
lubmtrodufus ufus in communione ceffaret : Paschalis
apoftolica auctoritate hunc modum diftribuendi prohi-
buit, St prillinum ufum hac epiftola decretali revoca-
vit. Sed cum nec fic ceffaretur ab ufu introducto m-
tin&ionis, communionem fub una tantum fpecie panis
frequenter ecclefia poftca capit , A frequentari deinceps
mento praecepit.

G. C. Vide notam Petri de Marea ad canonem xxvni.
concilii Clarouentani .

i» in. XXXIII. AD DAIMBERTUM ARCHIEPISC.
<hui> SENONENSEM.Confecratum a fe Palfienfem epifeopum
commendat.

*Pafcbales epifeopus, fervus fervorum Dei, venera-
bile fratri Daimberto Senmur^{ai} archiepifcopo,
falutem & apoftolicam berulilionem.*

Venit ad nos cum tuo, feu fuftraganeorum
tuorum teftimonio, Parifienfis ecclefia ele-
Aas, per nuntios & per litteras ejufdem eccle-
fix preces afterens, ut a nobis, Dei gratia, de-
beret in epifeopum confecrari. Nos perfona gra-
vitatem videntes, morum maturitatem attenden-
tes, infirmitati diutina compatiens, ecclefue
preces duximus audiendas. Salvo igitur in omni-
bus Senoneufis ecclefis jure, & perfonx tux re-
verentia, eum noftris, tamquam B. Petri mani-
bus, largiente Domino, confecravimus. Ipsum
itaque ad dilectionem tuam cum B. Petri gratia
remittentes, liveris prxfimtis plurimum com-
mendamus, omnipotentem Dominum rogantes,
ut eum ad vos redeat incolumem, & ecclefis
fux utiliore fore concedat.

XXXIV. AD LAMBERTUM EPISCOPUM
ATREBATENSEM.Confirmat Atrebatenfem epifeopatum: inter quem
& Cameraceniem, limites conftituit.

*Pafcbalis epifeopus, fervus fervorum Dei, venera-
bili fratri Lamberto Atrebatenfi epifeopo, ejuf-
qm fecetefforibns (amnice fubftitnendis in perpe-
tuum.*

Qux a patribus conftituta funt, oportet pro-
fedo ut fub metu & irrefragabili auctori-
tate teneantur. Dignum enim eft, ut nulla de-
fidi* negligantur, nulla diftentione violentur,
nulla concertatione turbentur. Unde A nos,
quod a pix memoriae pradeceffore noftro Urba-
no de reftitutione Atrebatenfis ecclefis conftitu-
tum eft, iuftum omnino, & facris canonibus con-
gruum perpendentes, noftri quoque decretaudo-
ritate fancimus: ut videlicet ecclefia eadem, fic-
ut antiquitus epifcopali dignitate claruit, ita et-
iam in pofterum cardinalem per Dei gratiam for-
tiatur antiftitem. Divine fiquidem miferationis
aftedum, quem in ecdefiarum fuarum & popu-
lorum rcfnudonibus operatur, debemus & nos
competentibus fubfcqui, ac implere fuffragiis. Te
igitur, dilectiffime ac reverendiffime frater, quem
noftro Atrebatenfi ecclefia prodeceffor nofter, Do-
mino reftituente, conftituit, nos quoque cumdi-
vini favoris prafidio in epifcopalis dignitatis fun-
tione firmamus. Quidquid autem praxidixecce-Hacd<i>*p<
fiat B. Remigius contulit; quidquid antiquis tem-
poribus dum epifcopali dignitate polleret, eam dilc(io lup*
poffidere confiterit; falvis legalibus inftitutis, & p'l'i:O'J'h*
Romanx ecclefue privilegiis, tantum tibi acufce-
fforibus tuis permanere cenfemus. In quibus
nomination archidiaconias duas, quarum una A-
trebatenfis, altera dicitur Obftrevandenfis, prae-
fate ecdefia confirmamus.* & illos omnino limi-
tes inter Atrebatenfem, & Cameracenfem eccle-
fias fore praecepimus, quos antiquitus fuiffe, vel
feriptorum monumentis, vel territoriorum direm-
ptione, vel certis aliquibus indiciis potuerit com-
probari: ut annuente Deo ecdefiarum pax, nuU
la occafione turbetur; & que pro fidelium falu-
te ftatuta funt, perenni tempore inconvulfa fta-
bilitate perfiftant. Si qua fane ecdefiastica fx-
cularive perfona hanc noftrc conftitutionis pagi-
nam fcians, contra eam temere venire lentave-
rit, fecundo tertiove commonita, fi non fatisfa-
Alonc congrua emendaverit, potestatis honorifi-
que fui careat dignitate, reamque fe divino ju-
dicio exiftere de perpetrata iniquitate cognofcat,
& a facratiffimo corpore ac fanguine Dei ac
Domini noftri Jefu Chrifti aliena fiat, atque in
extremo examine diftridxi ultioni fubjaceat. Cun-
Ais autem eidem loco iufta fervantibus fit pax
Domini noftri Jefu Chrifti; quatinus hic tru-
Eaum bonx aulonis percipiant, & apud diftri-
dum judicem premia xtemx pacis inveniant.
Amen, amen.

Scriptum per manum Petri notarii regionarii
& feriniarii facri palatii.

* Paschalis catholice ecclefis epifeopus.

Datum Laterani, per manum Joannis fande
Romana ecclefis diaconi cardinalis, xvii- Kal.
Maii, Indid. ix. Incarnat. Dominica an. mcj.
pontificatus autem domini Paschalis fecundi pa-
pa fecundo.

XXXV AD ARCHIEPISCOPOS ET EPISC
D* provinciarum, Remensis, Senonensis, ac
Turonensis.

Ut Philippum regem & ejus pellicem a vinculo
excommunicationis absolvant.

*Falschalit episcopus, fervus fervorum Dti, venerabi-
libus fratribus, archiepiscopis, & episcopis, per
Remensem, Senonensem, ac Turonensem provin-
cias, salutem & apostolicam benedictionem.*

Significatum nobis est quorundam vestrum lit-
teris, quia filius noster Francorum rex femi-
nam illam pro qua totiens commonitus, immo B
excommunicatus fuit, juxta preceptum nostrum
abjurare decreverit: ipsa etiam mulier regem ab-
jurare parata fit. Super quarum conversione per-
sonarum non minimum exultavimus: quia super
uno peccatore prenentiam agente, gaudium esse
Angelis Dei ipso Domino testante didicimus.
Quam nimirum causam fratri nostro Richardo
Albanensi episcopo reminiscimini a nobis fuisse
committam. Si ergo idem frater, Franci* jam
fines egressus est, nos eandem causam, aspiran-
te Domino, una vobiscum peragendam venerabi-
li fratri Lamberto Atrebatensi episcopo commit-
timus. Convenientibus itaque vobis in unum, si
communis filius Francorum rex, & illa ejus la-
teralis tatis iacrosandis evangelis omnem car-
nalis copulx consuetudinem abjuraverint, mutuum
quoque colloquium & contubernium, nisi sub te-
stimonio personarum minime suspensum, num-
quam videlicet ad idem flagitium redituri, sicut
quorundam vestrum litteris significatum est: fa-
tisfactionem eorum vice nostra vobiscum Atreba-
tensis episcopus suscipiat, & a vinculo excommu-
nicationis absolvat: quatinus largiente Domino,
& filium ecclesie, & regem sibi Francia reconci-
liatum episcopali ministerio gratuletur.

Data Laterani per manum Joannis, a 11. No-
nas Octobris.

«JFJLTIXWfATL.W PHILIPPI REGIS FRANGOR.

Audias, tu Lambertus Anebaiensis episcopus,
qui hic apostolica vice fungaris: audiant
archiepiscopi, & presentes episcopi, quod
Philippus rex Francorum, peccatum & consue-
tudinem carnalis & illicitæ copulæ quam hæc
cum Betrada exercui, ulterius non exercebo.
fed peccatum illud & flagitium penitus & fine
omni retradatione abjuro. Cum eadem quoque
femina mutuum colloquium & contubernium,
nisi sub testimonio personarum minime sus-
pectum, non habeo. Hæc omnia, sicut litteræ pa-
pæ dicunt, & vos intelligitis, fine omni malo
ingenio obviabo. Sic me Deus adjuvet, & hæc
iactanda sunt Christi evangelia.

Similiter & Betrada cum excommunicationis
vinculo solveretur, tactis iacrosandis evangelis
in persona tua hoc idem juravit sacramentum.

Actum Parisiis: in presentia domini Daimber-
ti Senonensis, & Radulphi Turonensis, archiepiscopo-
rum; domini quoque Ivonis Carnotensis epi-
scopi, Humbaldi Antiodorensis episcopi, Joan-
nis Aurlianensis episcopi, Gualonis Parisiensis
episcopi, Manille Meldensis episcopi, Baldrici
Noviomensis episcopi, Lamberti Atrebatensis epi-
scopi, Humberti Silvanedensis episcopi: abbatum
quoque, Adx Parisiensis, Olrici similiter Parisien-
sis, Rainaldi de Prato S. Germani Parisien-

A fia, Rainoldi nihilo minus Stampensis. archidia-
conorum etiam quamplurium, & honorabilium
clericorum, fit laicorum, non parva multitudine
inibi confidentium.

Taliter itaque ex apostolicæ sedis auctoritate
reincorporatus est Philippus rex Francorum fan-
ft* catholicæ ecclesiæ matri fu* iv. Nonas De-
cetnb. indictione xiii. Anno autem Dei Christi
MCiv. pontificante vero in sede Romana Pascha-
li papa II. anno sexto.

XXXVI. AD DAIMBERTUM ARCHIEPISC. a«... &*'
SENONENSEM.

Dijudicandam committit causam abbatum
duorum.

*Paschalit episcopus, fervus fervorum Dei, venera-
bili fratri Daimberto ecclesie Senonensis archiepiscopo,
salutem & apostolicam benedictionem.*

Quanto major tibi animarum cura commissa
est, tanto sollicitior esse in omnibus te
oportet. Inrigila igitur, frater carissime, sicut
bonus pater super gregem Domini; ut eum ta-
lem possis Domino assignare, qui & tibi placeat,
& te dignum bona retributione ostendat. Finis
tuus quotidie appropinquat: & licet hoc certum
sit omnibus, extremus tamen dies incertus est.
Ergo itaque semper sollicitus: & si forte negli-
genter te aliquando habuisti, nunc totum te ad
per Dei gratiam emendare: ut cum Dominus
venerit, te vigilantem inveniat, & sic paratum,
quatinus in æternam vitam tibi gloria merearis.
De querimonia, quam Virgiliensis abbas adver-
sus Fioriacensem pro quadam gerit ecclesia, ju-
stitiam debitam facias. Non enim volumus,
privilegiis obtentu ecclesie quolibet prajudi-
cium patiatur. Datum apud Tiphernum x. Kal.
Novembris

XXXVII. AD ALIQUOT EPISCOPOS ET
ABBATES GALLIÆ.

De legatione fedis apostolicæ commissa Girardo
Engolismensi episcopo.

*Paschalit episcopus, fervus fervorum Dei, vnera-
ego vobis fratribus archiepiscopo, episcopis, Meti-
bus, atque principibus, per Eituricensem, Bxre-
galensem, Aufcitanam, Turonensem, atque Bri-
tannicam provincias constitutis, & ceteris tam
clericis quam laicis: salutem & apostolicam be-
nedictionem.*

Apostolicæ fedis auctoritate, cui Domino au-
dore prexideremus indigni, compellimur non
solum proximis, sed procul etiam positos fide-
libus, quæ ad salutem spectant animarum providere.
Quod quantum in nobis est, auxiliante Domino,
implere satagimus. Proinde vobis omnibus, fra-
tres & filii, apostolorum Petri & Pauli benedi-
ctionem impendimus, & paterna vos affectione
cohortamur in Domino, quatenus utique in finem,
suum iustitiam propoutum teneatis, labo-
ris mercedem maximam in æterna gloria percep-
turi. Ut autem penes vos habeatis, apud quem
querelas vestras & negotia, cum opportunum fue-
rit, reteratis, cujusque consilio & hortatu, quæ
ad salutem attinent, peragatis: vices nostras fra-
tri carissimo Girardo Engolismensi episcopo com-
mittimus, in partes eum nostræ sollicitudinis asse-
rentes. Huic vice nostra, ut nostro, apostolo-
nim-

Edidit Di-
chettUI «b. .
« 8»UI. ij
lib VI. de
coscor.

rumque in partibus vestris vicario, ad Dei bonorum, & ad salutem animarum vestranum fideliter obedite: ut vobis per Dei gratiam collaborantibus, quæ extirpanda sunt, extirpate; que corroboranda sunt, corroborare praevaleat. Nec solitudinem, fratres carissimi, pigeat, cum necessitas ecclesiasticæ utilitatis exegerit, synodales cum eo celebrare conventus: quos nimirum convocandi, nos ei vice nostra potestatem indulimus. Datum Lateranis xvm. Kal. Maii.

G.C. De hoc Girardo auctor Anonymus gePorum pontificum fit comitum Ego lifmeniom: Fr*»rr cetera, inquit, f** i» leatione estiauc fait, 050 concilia celebravit. QjMeam autem illa fuit, incertum est.

B» MS D: XXXVIII. AD NORJGAUDUM AUGUSTO-B DUNENSEM EPISCOPUM.

hac * le.
Ve» »pift.

Confirmat cirs edelionem, & omnes ejus ecclesiarum possessiones: ß alia quxdam decernit.

*Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei, dilecto fratri Norigando Bdues*fi episcopo, ejufque successorihi canonice subftituendis tn perpetuum.*

Quum divini dispensatione iudicii ad huius officii gradum, licet indigni, promoti fuimus, ut apostolorum principis vices in ecclesiæ regimine teneamus: elaborandum nobis est, & annitendum omnino, ut in constituendis ecclesiasticis negotiis, ejus monita & institutiones devotione fidelissima, & fide devotissima emutemur, cujus fides præcipua & dilectio prædata domino extitit adeo, ut in ejus singulariter fidei stabilitate immobili, pretiofo sanguine redemptionis nostræ Dei filius statuere & confirmare voluerit ecclesiam, dicens: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam.* Cui etiam tantam potestatis prerogativam concessit, ut ejus arbitrio in cælo & in terra vel liganda ligarentur, vel solvenda solverentur. Quam potestatis fuæ successorem ipse B. Clementi, & per eum omnibus concessit, qui ejus fedi iuste præfidere, & ecclesiam Dei studuerint ordinatione disponere. Cujus nos fidei auctoritate muniti, tibi, dilecte frater Norigaude, omnibusque tibi canonice successuris, confirmamus omnia quæ ad Eduentem ecclesiam in qua te canonice credimus ordinatum pertinere videntur: tam in ecclesiis, parochiis, cimiteriis, presbyteriis, cunctisque ecclesiasticis ordinibus, quam etiam prædiis, aliisque omnibus possessionibus, mobilibus & immobilibus, quæ acquisita sunt, vel iuste acquiri poterunt. Ut hæc omnia tibi, tuique successori, ita libere possidere liceat, sicut antecessor tuus in uno die ante suum obitum quiete sic iuste possidere probatur. Illud autem apostolica auctoritate statuimus, ut nulli presbytero, vel viventi, vel morienti, seu ad aliam religionem, vel ad quietam vitam transeunti, liceat rebus a dio ordinationis fuæ, in ecclesia in qua ordinatus, conquirere poterit, auferre vel minuire; sed intacta ea sic illibata in ipsa in qua conquisita sunt permittat ecclesia remanere. Illos etiam qui a nobis excommunicati vel ab officiis divinis pro suis fuerint excessibus remoti, ne aliquis in communionem recipere vel in officium præsumat restituere, eadem auctoritate prohibemus. Statuimus quoque ut pro sepulchro quidem loco, vel spatii, nullum penitus ab aliquo pretium exigatur: pro redemptione vero peccatorum, morientes, in ecclesia, in qua fidei sacramento acceperint, elemosinam dare secundum

Scriptum per manum Joannis feriniarii sacri Lateranensis palatii.

Ego Paschalis episcopus catholicus ecclesiarum subferipii. Et ego, èxc.

Datum Laterani per manum Leonis feriitoris xviii. Kal. Maii, Indiæ. vmm. Anno dominice incarnationis. Mc. pontificatus autem domni Paschalis secundi pape I.

XXXIX. AD STEPHANUM EPISCOP. AUGUSTODUNENSEM.

Confirmatio precedentis similibus.

Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei, venerabili fratri Stephano Augustodunensi episcopo, ejusque successoribus canonice subftituentis in perpetuum.

Utiis votis assensum præbere, iustique petitionibus aures accommodare nos convenit, qui licet indigni, iustitiam custodes atque preces in excelsa apostolorum principum Petri sic Pauli specula positi, Domino disponente conpicimur. Tuis igitur, frater in Christo carissime Stephane, iustis petitionibus annuentes, sanam Augustodunensem ecclesiam, cui Domino auctore præfides, apostolicæ fidei auctoritate munimus. Statuimus enim, ut oppida, villi, seu ecclesiæ possessiones, quas prædecessoris tui Aganonis temporibus, Augustodunensis ecclesia tenuit, tibi quoque ac successoribus tuis quietæ, firmæ, integre conferrentur. Cetera etiam quæ eidem Augustodunensi ecclesiæ per tuam industriam recuperata vel adquisita sunt, videlicet ecclesia sancti Marii, sit sancti Lazari de Avalone, sit castrum Tolonum cum eorum pertinentiis, vel in futurum per Dei gratiam recuperari vel adquiri iuste legitimeque contigerit, quietæ semper integra in ejusdem ecclesiæ jure ac possessione permaneant. Decernimus ergo ut nulli omnino liceat eandem ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, vel temerariis vexationibus fatigare. Sed omnia integra conferrentur, tam tuis quam clericorum sic pauperum utilitati profutura. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona hanc nostram constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertioque commonita, si non satisfactio congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat: reamque se divino iudicio existere depretrata iniquitate cognoscat, sic a fidei filio corpore & sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine distridi ultioni subiaceat. Cunctis au-

tem eidem ecclesiæ iuxta fervantibus fit pax Do-A bus tecum habitans Deo viveres: de penerio re-
mini nostri Jesu Christi: quatinus & hic fructum
bone actionis percipiant, ut apud diffinitum ju-
dicem praepra «tenus papis inveniant, Amen,
amen, amen.

Ego Paschalis catholicus ecclesia: episcopus sub-
scripsi.

Datum Laterani per manum Joannis sanctae
Romanae ecclesiae diaconi cardinalis ac bibliotheca-
rii 11. Idus Martii Indictionis IX. Incarnationis
Dominicae anno MCVI. pontificatus autem domini
Paschalis secundi papae anno XVII.

XL AD ANSELMUM CANTUAR. ARCHIEPISCOPUM.

De operam Anglicanae ecclesiae restaurandae: &
Anglorum regem cum Normannorum comite
conciliet.

*Paschalis episcopus, fervas fervorum reveren-
dissimo fratri & coepiscopo, Anselmo Cantuarien-
sium archiepiscopo, salutem & apostolicam benedi-
ctionem.*

Sicut injuriis tuis sic exiliis compati fumus:
sic reductioni tuæ, & honori tuo, largiente
Domino, congaudemus. Et tu, frater in Christi-
tate reverenda majestas, quia injurias sic procellas Ro-
manæ ecclesiae, sicut in praesentia vestras, plenius
noti: pro eis in portu positis laborare non de-
finas efficacius. Primo, ut ecclesiarum in regno
Anglico statum secundum Romanæ ecclesiae san-
ctiones corrigi ac disponi facias: dehinc, de re-
gis erga nos dilectione ac fidelitate debita, cen-
tuq; B. Petri restituendo, efficacius studeas.

Scis enim quantis inopi circumvallemur an-
gustis. Nempe cum pro ecclesiis omnibus Romana
Liberet ecclesia: quisquis ei sua auferat, non ipsi
soli, sed ecclesiis omnibus sacrilegii reus esse di-
gnoscitur. Significamus praeterea dilectioni tuae,
Normannorum comitem questum apud nos ef-
fectu adversus Anglorum regem de fratre sacra-
mento, quod ei pro eodem regno acquirendo fece-
rat, regnum invaserit. Et nostri quia eidem co-
mitti debemus auxilium pro laboribus quos in A-
ngliæ ecclesiae liberatione laboravit. Idcirco vo-
lumus, ut si necdum inter eos pax compo-
sitæ, te fatigante, nostris nuntiis intervenientibus,
componatur. Pro his enim omnibus notum tibi,
& a te quondam educatum tunc filium, nunc
fratrem & coepiscopum, joannem mittimus, &
Tiberium familiarem nostrum: quos petimus in
rebus, quæ apud vos agenda sunt, tuo con-
silio instrui, tuo auxilio adjuvari: per quos sacro-
fancu Romana ecclesia tua religionis & sapien-
tiae efficacius experietur indutiam.

XLI. AD EUMDEM.

Ut Anselmus se confianter gerat in tuenda ec-
clesiæ Anglicanæ libertate.

*Pascha Ut episcopus, fervas fervorum Dilecti venera-
bili fratri & coepiscopo Anselmo Cantuariorum,
salutem & apostolicam benedictionem.*

Non ignoras divine voluntatis consilium, ut
religio tua in Anglici regni regione prae-
deat. Cum enim perverſi regis odio declinans, Anselmus: Si de manu laici liceat episcopo vel
feculum elegisses, sic procul ab Anglicis tumulti-

gæ suâ omnipotens Dominus iudicia terribiliter «few» —
perpetravit: te autem totius populi postulatione
vehementi, & novi regis devotione mirabili, <>
ad cathedram quam pro Deo dimiseras, revoca-

vit. Deo autem gratias, quia in te semper epi-
scopatus auctoritas perseverat, de inter barbaros
positus non tyrannorum violentia, non poten-
tum gratia, non incensione ignis, non enusione
manus, a veritatis annuntiatione defecit. Roga-
mus itaque, ut quod agis, agas: quod loqueris,
loquaris. Non enim deficiet sermonum nostro-
rum operumque principium, qui in principio erat
verbum: nec nos in ipsis deficiemus, qui est Dei
virtus & Dei sapientia. Eundem enim cum pa-
tribus nostris spiritum habentes, credimus, pro-
pter quod & loquimur. Et verbum quidem Dei
non est alligatum: nos autem humiliamur nimis.
Ceterum in hac humiliatione, cum Deo mente
excedimus; in ejus veritate, hominum mendacia
intuemur. Qua de re in synodo nuper apud La-
teranensem confessorium celebrata, patrum nostro-
rum decreta renovavimus, sancientes, & interdi-
centes, ne quis ordinino clericus hominum faciat
laico, aut de manu laici ecclesias, aut ecclesia-
stica bona suscipiat. Hoc est enim simoniae
pravitatis radix, dum ad percipiendos honores
ecclesia secularibus personis infipientes homines
placere desiderant. Idcirco fandum conciliorum

«fatum ab ecclesiasticis electionibus decrevi» ar-
cendam: ut sicut per solum Christum prima in
baptismo janua, ultima in morte vitæ aperi-
tur eterne; ita per solum Christum, ovis Chri-
sti ostiarius statuatur, per quem Christi ovibus,
non pro mercedibus ovium, sed pro Christo, in-
gressus & egressus ad vitam procuretur «ternam».
Hinc, frater carissime, prolixior pollent, & o-
ratione, & ratione tractari: fed lapienti» «u»
paucis iuggerendis satis est, quæ & orationibus a-
bundat, sic ecclesiasticis est rationibus afflueta.
Hoc ita doceas, sicut tuo scis primatui expedi-
re. Quem profecto ita fraternitati tuae plenum fir-
mum confirmamus, sicut a tuis constat prae-
decessoribus fuisse possessum: hoc personaliter ad-
diciendum, ut quamdiu regno illi religionem tuam
divina misericordia conservaverit, nullius unquam
legati, sed nostro tantum debeas fuisse iudicio.
Datum XVI. Kalend. Maii,

XLII. AD EUMDEM.

«««r epllt.

Respondet ad multa de quibus enim Anselmus
confuluerat.

*Paschalis episcopus, fervas fervorum Dei, venera-
bili patri & coepiscopo Anselmo salutem &
apostolicam benedictionem.*

Onfulta illa, quæ per venerabiles nuntios
Vos tuos, Baldemum & Alexandrum, adfcedem
apostolicam transmissisti, poterat utique fraterni-
tas tua, & fratrum qui circa ipsam sunt, colla-
tione, & datae divinitus sapientiae & intellectus
consideratione discutere. Catterum, sicut in ce-
teris consuevisti: in hoc quoque, communi ca-
tholicorum matri reverentiam fervare curasti.
Nos itaque sanctorum patrum, qui nos in sede
apostolica disponente domino peneceant, vesti-
giis inherentes, hæc consultationi rursus respon-
denda deliberavimus.

*Mari accipere ecclesiæ, fuit in tue dominio ba-
bent:*

ion

PASCHALIS PAPÆ IL EPISTOLÆ

102»

bent : eum eas non pestoaa fed epifeopatui velabba-
tia donent?

Pafchalis : De manu laici epifeopus jam confe-
cratus fuicpere non debet ecclefias, fi in aliena
parochia fint: fi vero in fua fiint, licenter acci-
piat. Hoc enim non videtur dare, fed reddere ;
cum ecclefie omnes per filgulas parochias in e-
pifeoporum elfic debeant poteftate: abbates vero
per epifeoporum manus iulcipiant.

Anfelmus : De fucerdotum finit, Vel concubina-
rum, qui quofdam olim gradus acceperunt, & vo-
lunt omnino redire ad immunditias fieculi, nfi ad
toiatpr- majores promoveantur, * promptsent religiofam vi-
uniam. I agendum eft?

Pafeballis : De facerdotum filiis vel concubina-
rum, quam vitam tenendam praedicCeffores noftri B
fedis apoftolica pontifices inftituere, nofletecre-
dimus. Nec nos ab illorum volumus aberrare ve-
figiis. Quid igitur tibi fuper his in barbaris re-
gionibus fit difponendum, ex ipfius prxeepti po-
teris collatione diftinguere.

Anfelmus : Si a presbyteris fceminas habentibus
Geat poenitentiam & corpus Domini in periculo mor-
tis accipere, cam nullus continens adtfl : t? fi licet,
tf illi dare nolunt, quia rnilu eorum contemnuntur,
quid faciendum?

Pafeballis. In periculo mortis pofinun, melius
« xiftimamus de manu cujuslibet clerici Domini-
cum corpus accipere, quam de corpore fine via-
tico, dum religiofus facrdos expeditur; exife.
Si qui vero presbyterorum, pro vite fue con-
remptu prterito, in illo extremittatis articulo
yofitis viaticum denegarint : tanquam animarum
Domidiz diftridius puniantur

Anclmus : Si rex habet terras epifeopatus vel
abbatia, quas nullo modo reddere vult, u pro eis
vult dure aliquam ecclefiam, quam in fua manu te-
net, non mtns utilem, fi liceat accipere, ne judi-
cetur emptio?

Pafchalis : Pro terris ecclefiarum de manu re-
* Fen», fv g« ecclefias fufeipere minus licet, ne * facrilegii
* « « « H. dari videatur aflenfus. Divina enim in nullius
bonis funt - & quod Deo femel oblatum eft, in
alienos ufus non expedit ufurpari. Porro fubhu-
juimodi commutationibus feclari poteftati fecu-
rius indugitur. D

Anfelmus : Si nullus rlerici debet fieribomolai-
ci, tf aliqua beneficia, aut poffeffionet non ecclefia-
ficas debet tenere rie laico, nec latent vult ei dare,
nifi fiat funs homo : quid faciet?

Pafchalis ? Liberam elfe ecclefiam Paulus dicit:
Indignum eft igitur, ut clericus qui jam in Dei
fortem eft affumptus, & jam laicorum dignita-
tem excetTit, pro terrenis lucris hominum faciat
laico: ne forte dum reperitur feivi fzcularis ob-
noxius, vacet, aut gravetur acclefia Scriptum
eft enim: Nemo militans Deo, implicat fe negotiis
fsKularibus.

Anfelmus : Sape netefle eft aliquid de apofolicis
ti canonicis flatutit pro campenfationibus relaxare, P
maxime in repto in quo fere omnia fic corrupta &
perverta funt, ut vix ibi aliquid omnino * flatuta
eccluflica fieri poffit Peto ut per licentiam veftiam
poffim quadam, prout diferetitem dabit mibt Deus,
temperare. Aul petii a domno papa Urbano, tX
ipfe pofuit in mea culiberaliam.

Pajeballs : I>fpentationis modus, ficut B. Cy-
tillus in epttlo» Ephclinic fynodi loquitur, nulli
unquam facpntutn dilplicit. Novimus enim fan-
dos patres noftros, fle ipfos apofolos, pro tem-
porum articulis fle qualitibus, pedonarum dif-
penfationibus ulos. Quamobrem nos de r.ligione
& lapientia tua diu longeque ipedata nihil pe-

nitus ambigentes. ruat deliberationi committi-
mus : ut juxta datum tibi divinitus intelledum,
cum ecclefie, cui prxpofitus es, tanta neceffi-
tas expetit, fandorum canonum decretorumque
difficultatem opportunt & rationabili * valeas. Fe,fecha,
temperare. *-r,/,.,<»

Anfelmus- Ranulpbus, de quo veftium olim petii " H
corfillum, a rege reftitutus eft in epifeopatum. Si
ergo vobis placuerit, inquire vitam ejui ab epif-
eopis noftris, qui nunc ad voi venerunt: ac de re,
archiepifcopo ejus, & mihi primati ejus confidite.

Pafchalis : Ranulphi epifeopi caufam, quando-
quidem juxta vraceptum noftrum in cathedram
propriam reftitutus eft, indifculam patatciare non
patimur. Ejus cuim facinora graviffima, ad fe-
dem apoftolicam, multorum funt relatione pe-
lata. Volumus ergo ut apud prxfentiam veftiam,
in epifeoporum conventu, quod de co adnos fi-
pta funt, plenius pertradetis. Difcutioac habi-
ta, nifi fe * fcpima fui ordinis manu expurgare
potuerit, mox cum litterarumveftiarum teftimo-
nio tranfmittatur ad nos: ii. autem de confcien-
tia fua trepidans, ad examen noft.um pervenire
noluerit, per experientiam veftiam ab ecclefia .
quam occupat, depellatur; & in ea juxta cano-
nicas fandiones epifeopus fubrogetur.

* G.C. Septima manu fe expurgat, qui fle jurat ipfe,
non « de crimen a fe admiKum, fit fepeem alio» adhi-
bet, qui juramento firmant, quod veriatem credunt
dicere faw purgatur. Reus enim jurat if rei veri-
tate, compurgatote» vero, ut canonum deflore» lo-
quuntur, de credulitate. Erant qui quinta manu, erant
qui fle duodecima, & decimaquarta purgare ie jube-
bantur; perinde ut magna erat infamia, Icandalum,
Iulpicio. Neque vero facramentalea (eu conjuratote)
ifti (nam il)» eam nominibus difti in l'ge Alemanno-
rum) ejufdem femper ordini» omne» ertat. Nam l'q
dentum» epifcopus », qua j. fit extra de purg. on. c.
j. jubetur purgare fe tertia utano jui yrdinii, & inar-
ta abbatum, CZ religiozum facerdatum. Immo nonnun-
quam erant omne» inferioris» ordini», ut in concilio
Cabilouenfi, ann mlii. Drogo Matilconenfi* epifco-
pur purgare fe jubetur cum ieptvm deruit : quo ex
numero duo» il'i condonavit qui iynodo przrat Pe-
tru» Damiani. Vido Gratianum, ». q. j. 8c dec-ei* l'ltin
titulum totum de purgatione canonica. Juvabit fit le-
gibile legea Aiemamorum, maxime titulo 6.

SANCTI ANSELMI CANTUAR1ENSIS I
archiepifcopi, epiftola ad Palchulcm papam II. II

Ne mittatur pallium archiepifcopo Eboracenfi,
donec Anfelmo obedientiam profellus fit, de
rege Germanie, qui dicitur dare inveftituras

Domino & Patri diligendo, & reverendo, Pafchalt
fummo pontifici, Anfelmus ecclefia Cantuarieofis,
debitam obedientiam cum fidelior orationibus.

Quoniam fortitudo & directio ecclefiarum Dei,
maxime poft Deum pendet ex auctoritate
paternitatis veftre. - quando ratio exigit, ad ejus
libenter recurrimus auxilium, & continum. Ar-
chiepifeopus Eboracenfis Gerardus nomine, mi-
gravit de hac vita: & alius, Thomas nomine,
loco ejus eledus eft. De quo rumor eft, quia
quxrur ei pallium, antequam iit confecratus,
fii mihi faciat profellionem tecdum antiquam
antecefibrum mcomm confuetudinem & fuorum.
Hxc eft igitur flimmi precum mearum m hac
re, ut antequam coniveretur, fle mihi debitam
obedientiam, ficut dixi, profiteatur, & hoc fa-
dum elfe litteris noftris cognofceatis, a veftia ex-
cellentia pallium non iulctpiat. Quod non idcir-
co dico, quod illi pallium invidiam: led quo-
niam quidam autumant, fit etiam procurant: ut
fi hoc

fi hoc a vobis concessum fuerit, confidant se a decessibus fuille potestium. Nunc autem petito, nibus tuis annuentes, tam tibi quam tuis legitimis successibus eundem primatum, & quicquid dignitatis seu potestatis eidem fanfi Cantuariensi, feu Dorobernenfi ecclesiæ pertinere cognoscitur, litteris presentibus confirmans, sicut a temporibus B. Augustini predecessores tuos habuiste apostolicæ fedis auctoritate confiteri. Dat. Laterani xvi. Kal. Decembris, Indif. xn.

XLVI. AD TERVANENSES CLERICOS. (Hc d. Ms)

Qui uxores relinquere noluerint, officiis & beneficiis privandos.

H Paschalis episcopus fervus fervorum Damini, Tervunensis parochi clericis, salutem apostolicam hinc diffundam.

Gravem valde rem ex partibus vestris audivimus: quia post tanta fendorum decreta pontificum, post interdicta concillorum, clericali ordinis viri, qui audent, publice; nui non audent, occulte mulieribus iocantur. Super quibus prster exteros pix memori predecessor noster Urbanus papa constituit, ut officiis simul ac beneficiis ecclesiæ privarentur. Nos quoque ejusdem predecessoris nostri sententia contentantes, per presentia scripta precepimus, ut quicumque inter vos clericus ab episcopo suo canonicæ admoniti, huiusmodi nequitia cedere noluerint, tamofficium quam beneficiorum privatione pledantur. Datum Laterani vii. Kal. Decembris,

XLVII. AD MADELUM ABBATEM SAN- isTw.ix. CTÆSOPHIÆ. „1“

Privilegium cœnobii Cæsut Sophiæ.

In nomine Domini Dei Salvatoris nostri Jesu Christi Domini utemi. Paschalis papa episcopus fervus fervorum Dei, dilecto in Christo filio Madelmo abbati monasterii venerabilis familia Sopi intra Beneventum fidi, ejusque successores regulariter promovendis in perpetuum.

Pix postulatio voluntatis, effeû debet provenire compleri: quatenus sic devotionis sinceritas laudabiliter enitefeat, & utilitas postulata vires indubitanter affiunt. Unde nos tuis, huiusmodi Madelme, piis postulationibus annuentes, fanfi Sopi cœnobium, cui domino auctore prxfidere cognosceris, sub tutelam sic iurisdictionem fedis apostolicæ, sicut hactenus manifestum, perpetuo permanere presentis pagine auctoritate sancimus: ut si Romanæ ecclesiæ subditum, ab omnium ecclesiarum necnon sic personarum iugo liberum habeatur. Confia etiam quod predecessores tuis, vel tibi, ad ejusdem monasterii immunitatem, vel possessionem, nostrorum predecessorum sunt privilegiis attributa, nos quoque tibi iuxta ac successores tuis regulariter promovendis presentis privilegio contribuimus. Cellas propterea, vel ecclesias, vel villas, quod predecessorum tuorum, vel tua industria prxdiffo videntur cœnobio iuste, ac rationabiliter adquisite, possidendas in perpetuum confirmamus, id ell ecclesiam fanfi Benedifii, &c.

Hic enumerantur possessiones iUius monasterii. Una cum omnibus tuis pertinentiis, cum mobilibus atque immobilibus. Presentis atque nostri privilegii pagina apostolica auctoritate statuimus, ut quæcumque idem cœnobium iuste possidet, quas-

XLIV. AD ANSELMUM CANTUAR. ARCHIEPISCOPUM.

Superiori respondet cpistulx.

Paschalis episcopus Jervus fervorum Pci, dik&ofratri Anselmo Cantuariensi archiepiscopo, salutem & apostolicam benedictionem.

Litteras dilectionis tuæ recepimus, per quas affectu dulcedinem recognovimus. Benc autem & sapienter egisti, quod nos de causa & honore Cantuariensis ecclesiæ przononitos & cautos reddidisti. Nos siquidem in te, ipse B. Augustini Anglorum apostoli personam veneranter intuemur: sic ideo honori tuo, vel ecclesiæ tuæ detrudere omnino refugimus. Unde quod rogasti, libenter suscepimus; sic ad fervendum tuum, sic ecclesiæ tuæ honorem, custodiam sic felicitudinem tuam adhibemus. Porro quod in cis litteris significasti, scandalizari quodam, quod regem Teutonicum dare investituras ecclesiarum toleramus; nec tolerasse nos aliquando, nec toleraturos scias. Expeamus quidem, ut ferocia illius gentis cōmetur. Rex vero inpatienter nequitix tramite perleveraverit, B. Petri gladium, quem jam educere coepimus, procul nubio experietur.

Datum Beneventi, iv. Idus Oūobris.

XLV. AD EUMDEM.

Primatum ipfi confirmat.

Paschalis episcopus fervus fervorum Dei, venerabili fratri jnfclmo Cantuariensi episcopo, salutem & apostolicam benedictionem.

Faternitatis tux postulationibus nos annuere, tuæ sapientiæ sic religionis persuadet auctoritas. Quondam enim in litteris ab apostolica tibi direfci, Cantuariensis ecclesiæ primatum ita libi plenum concessimus, sicut a tuis confiat pro-

lotj

PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ.

10 K

quaque in crastinum concessione pontificum, liberalitate principum, vel oblatione fidelium iuste atque canonice poterit adipisci, firma tibi, tuique successibus & illibata permaneant. Decevimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat idem cenobium temere perturbare, atque destrueret, aut etiam ei ullas possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, vel temerariis vexationibus fatigare, aut quoque modo molestare: verum omnia integre perseverent, atque conferventur, eorum, pro quorum substantia aut sustentatione aut gubernatione concessa sunt, usibus commodis profutura. Obeunte te nunc ejus loci abbate, vel tuorum quolibet successibus, nullus...ibi qualibet subreptionis astutia, vel violentia, praeponeatur: nisi quem fratres communi consensu...vel fratrum pars consilii fanioris elegerint. Eledus a Romano pontifice consecratur. Chrisma, oleum fandum, consecrationes altarium five basilicarum, ordinationes monachorum qui ad sacros sunt ordines promovendi, ab episcopis in quorum dioecesi sunt, accipietis: si quidem gratiam (c communione apostolicam fedis habuerint, & si gratis ea & sine pravitate impenderint. Si quid vero horum obtulerit, liceat vobis a quocumque volueritis catholico episcopo, quæ supra nominata sunt sacramenta percipere. Si qua vero ecclesiastica, secularisve persona hanc nostram constitutionis paginam sciens, temere contra eam venire attentaverit; secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore & sanguine Dei ac domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine diffridit ultioni subiacet. Cunctis autem eidem loco iusta fervantibus fit pax domini nostri Jesu Christi: quatenus & hic fructum bonæ adionis percipiant, & apud æternum iudicem proximam æternam pacis ac mercedis inveniant. Amen. Bene valeas.

Ego Paschalis fandi catholice ecclesie episcopus subscripsi.

Siris. Datum Capux per manum Joannis S. R. E. x. H. 1144 Coni cardinalis vi. Kal. Novemb. Indid. ii. Incarn. Domini anno m. c. ii. pontificatus autem domni Paschalis II. papæ tertio.

rit i. ms. XLVIII. AD RICARDUM NARBON. ARCHIEPISCOPUM.
col. 1. h. 1. c. Soc.

H. Narbonensis ecclesie possessiones & jura confirmat.

Paschalis episcopus, fervens fervorum Dei, venerabili fratri Ricardo, prima sedis Narbonensis antistiti, ejusque successoribus canonice substituendis in perpetuum.

Gratias est donum proprium, providere pro fratribus aliorum. Caritas enim non quartæ ceteris. fua sunt. Unde & apostolus: Nunc ablati communicato* a Narbonensi episcopo fuisse piam.

itt. I. j. vimus si vos iatis in Domino. Et iterum. Quo tamen ipse nostra, aut gaudium, ont corona gloria? Nonne vos ante Dominum nostrum Jesum Christum? Hoc igitur caritatis debito provocamur, & apostolicæ fedis auctoritate compellimur, honorem debitum fratribus exhibere, & fandi Romane ecclesie dignitatem pro suo cuique modo ceteris ecclesiis impertiri. Idcirco, venerabilis frater Ricarde Narbonensis archiepiscopo, presentis decreti pagina, tibi tuique successibus quidquid Gortici General. Tom. XX.

Aparochiarum ad primæ sedis Narbonensis ecclesiam antiquo jure notitur pertinere, confirmamus. Porro infra parochias ipsas jure proprietario tam tibi quam tuis successibus possidenda, regenda, & disponenda sancimus, ecclesiam fandi Pauli cum omnibus pertinentiis suis, oppidum Caput fagni, Salas Arufcadas, Argent, Fontem jocosum, Apriag, Villam rubeam, Segionum, & extera prædia, cellas, seu possessiones, quæ vel a regibus, vel ab aliis fidelibus viris, ecclesie fandorum martyrum, iusti & Pastoris oblata: sunt, tam in Narbonensi comitatu, quam in Biterrensi, Redensi, Sufantionensi, & Nemauiensi. Infra vero urbem Narbonensem, medietatem ipsius comitatus, medietatem telonij, portatice, raficæ, fallinarum, & exterorum reddituum qui civitatis comite tam de marinis quarti de terrenis infitoribus exiguntur. In monasteriis vero seu erroris per Narbonensem ecclesiam ecclesiis, falva fedis apostolicæ auctoritate, canonicum vobis jus obtinere concedimus. Sane ad vestram metropolim pertinentes episcopales cathedras, videlicet Biterris, Carcaffinx, Tolofx, Elnx, Agathes, Lutevx, Magalonæ, Nemaufi, Uzetix, tibi tuique successibus in perpetuum subjedas, obedientiam debitam fervare censemus. Primum etiam vobis super fecundam Narbonensem, id est, Aquensis metropolis, ficut a nostris predecessoribus statutum est, confirmamus: & quidquid ex antiquo jure tunc didi ecclesie Narbonensi competit, ratum perpetuo & inconvulsum manere decernimus. Statuimus ergo ut nulli hominum liceat eandem ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, vel temerariis vexationibus fatigare: led omnia integra conferventur, eorum, pro quorum sustentatione & gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, secularisve persona, hanc nostram constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore & sanguine Dei & domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine diffridit ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem ecclesie iusta fervantibus fit pax Domini nostri Jesu Christi: quatenus & hic fructum bonæ adionis percipiant, & apud diffridum iudicem proximam æternam pacis inveniant. Amen.

Ego Paschalis catholice ecclesie episcopus subscripsi.

Datum apud Privatum, per manum Joannis S. R. E. diaconi cardinalis ac bibliothecarii, tertio Idus Julij in anno Dominice Incarn. m. c. vii. pontificatus autem domini Paschalis II. Pp. VIII.

XLIX. AD ABBATEM S. PONTII, ET ELECTENSEM.

Ecclesia Narbonensis episcopo fuisse piam.

Paschalis episcopus fervens fervorum Dei, P. abbatem S. Pontii, & R. Elehesi abbati, ceteris monachis, salutem & apostolicam benedictionem.

Frater noster Ricardus Narbonensis metropolitans adversus dilectionem vestram conque-ritur, quod excommunicato* & interdicto* ab eo

in communionem & participationem ante abfoluionem iustepiatis : **sum non solum vos**, verum etiam laici non ignorent, quoniam iniquum & contra canones fit, cum interdictis & excommunicatis communicare, & eorum peccatis involvi. Nos vero in concilio quod apud Trecas celebravimus, fandorum Patrum decreta frequentes, tam episcopis, quam abbatibus & exteris clericis intulimus, ne ulterius excommunicator vel interdictos ab alio, in sua parochia recipere. Igitur ne nostræ præceptionis contemptores videamini, mandamus vobis ut ab huiusmodi omnino cessetis, ne excommunicationis vinculo detineamini.

L. AD ROTHARDUM MOGUNTINUM ARCHIEPISCOPUM.

bud) A.
friaht «ptft
1 i% t-

De episcopis qui investiantur a regibus : item de
illis qui schismatis tempore consecrati sunt.

*Patrbais epifeopn', frwvs fervorem Dii, venera-
bili fratri jlatardi/ Mo'antino epifeopo, fau-
tem & affojialicjm benediffionem.*

Sacerdotii ac regni grave jamdiu scandalum fuit; quia ulurpantibus non sua regibus, ecclesia, quod fuit libertatis, amittit. Hanc profecto viam, hanc januam nequitia: fu^o Simon magus invenit. Dum enim non nili per prætigiolum investituræ ecclesiasticos honores adipiscerentur, ambitiosa credit. Sic ipse curialibus subdit obsequiis, sic regum cor amplioribus parat inclinare muneribus. Hæc nimirum avaritia, ficut in libris regum legitur, antiquorum quoque temporum religionem evertit. Sed erga huiusmodi præsumptores reges, qualiter divina txvlerit indignatio, in eisdem apicibus non filetur. Et vero magnum est filio tiagitium, matrem addicere lervituti, ut invita thalamos ineat, quos reculat. Super hoc negotio nova nos oportet locutione concitari, cum novi regni opportunitatem divina d'p'viffio providit. Nos enim regibus, quod sui iuris sunt, integra fervare optamus. nec in aliquo minuimus, dummodo ipsi tponix tui domini libertatem integram patiamur; quam iudicemur: sanguine redemptoris. Sic agentes, nostrum auxilium, nostrum confilium, concordiam nostram, nostram dulcedinem obtinebunt. Alioquin tantam dominæ ac matris nostræ indignitatem pati non possumus. Quid enim ad militem baculus episcopalis? Qui annulus sacerdotalis? Habeant in ecclesia pumatum suum, ut sint ecclesiarum defensores* fccccclifi- fubfidis perfruantur. Habeant reges, quod regum est, quod sacerdotum est, habeant sacerdotes. Sic pacem invicem teneant, fit se invicem in uno Christi corpore venerentur. De ordinationibus clericorum, qui in nostri temporis schismate ordinati sunt: non aliud feribendum duximus, quam in Placentina synodo, per fanfz inemori. Urbanum prædeccfibre nostrum deliberatum est. Porro episcopis, qui sub excommunicatione in eodem schismate manus impositionem fuicepcrunt, ad concilii sententiam deterendos arbitramur. Tantum enim tantarum personarum malum generali deliberatione aut curandum est/aut detruncandum. De concilii autem loco aut tempore, si vestris in partibus celebrandum fit, tua interest, communicato fratri confilio, nobis citius indicare. Optamus enim, sic vehementer opportunum est: ut, vel apud vos per legatos nostros: vel in Italia per nos largiente domino peragatur. In quo de fa-

Acerdotii ac regni scandalo propulfandio, pace ftabilicnda, communi per Dei gratiam deliberatione traemus. Sane de schismaticorum ecclesiis, fan&e memori» Joannis pepse verba mandamus. Ait enim episcopis per Italiam constitutis: „Ecce defias Ananorum, ubicumque inveneritis, catholicas eas divinis precibus & operibus abque ulla mora confecrate. In inferioribus, “ & id ipsum in Constantinopolitanis partibus fecit Commemoratur, dicens: „ Qtiacunque illis in partibus eorum ecclesias reperire potuimus, catholicas eas, domino opem ferente, confecravimus,

Omnipotens Dominus, quem pacem nostram ficfaiutem esse credimus, per industriam vestram, pacem ac salutem ecclesiarum fu-, milerationum fuarum affluentia operetur.

Datum Laterani, 111. Idus Novembris.

LI. AD ALTARDUM ABBATEM VEZE- LACENSEM. 4., ^ < < ,

R. .o., .a.,

Privilegium vezeliacetue.

ad bi
bhoiecam
ci-nuti.
(te, p.1,1

*Patrbair epifeopni fervens fervorem Dei, dilectiofra-
tri siltardo abbati l'evellacenfi cethnoli, ejuf-
que legitimis fctcefforibns in perpelnnm.*

Quia documentis apostolicis regendus est ordo ecclesiasticus: oportet ut grex dominicus impigro animo, assidua vigilantia custodiatur sic gubernetur. Ut autem praelatorum vigilantiam nulla nox, nulla tenebrarum hora opprimat, vel confundat: caritas, quod Deus est, quod prater unum, alterum nefcit, omnibus viribus tota mente diligenda est fit tenenda. Quoniam vero nullis præcedentibus meritis, sed sola omnipotentis Dei gratia, in ecclesia locum Petri obtinemus: necesse est, ut omnibus superimpendamus ecclesiis, maxime his quæ juris B. Petri esse nofcuntur, fit quod affectu filiali invocant confilium fit auxilium matris fu-. Quia igitur dilectio fraternitatis vestræ postulat privilegium monasterio Veteliaco heri, cujus regimen auctore Deo vobis commiffum est, quod fundatores ipsius Gerardus comes nobiliffimus, fit uxor ejus Berta, pia devotione fit testamenti confirmatione B. Petro apostolorum principi obtulerunt: nos precibus vestris affensum præbentes, auctoritate apostolica per priens privilegium confirmamus atque statuimus, ut nulli imperatorum, nulli unquam regum, nulli comitum, nulli antiftitum, nulli cuiquam alii de rebus quod jam dido monasterio a prædictis fundatoribus vel ab aliis Deum timentibus. oblat-, vel concessit sunt, vel deinceps conferendz, sub qualibet occasionis specie liceat minuere, vel auferre, vel ablatas retinere. Inter quod nominatn eidem monasterio confirmamus, in episcopatu Eduensi ecclesiam fandi Petri, &c.

Hæc enumerantur omnes,

Præterea statuimus, ut confecratio monasterii ipfius, fit ecclesiarum quod sunt in ciicumadjacenti villa, ordinationes quoque monachorum fit clericorum, confilio abbatum Clunjacensium, quibus prædeccflores nostri fit nos perpetualiter concedimus vices nostras In jam dido monasterio, ibidem flant, aut ubi ipsi abbates maluerint. Chriftma quoque fit oleum fanæum a quo maluerint catholico epifeopo accipiant. Ecclesiæ vero ejusdem monasterii per diversas provincias constitutæ, fit earum altaria, ab epifeopis in quorum dicecefi sunt, confecrentur. Sacerdotes etiam fit clerici ordinentur, fit ab eis chriftma fit oleum fan-

fandum accipiant, fi gratiam Rornanx fedis ha-A ne defititeriut, apoſtolicx ledis indignatione ple-
buerint, fit gratis, ac fine pravitate aliqua dare
voluerint; fin alias, a quo maluerint catholico
epiſeopo accipiant. Obeunte ejufdem loci abbate,
vel quocunque fucccſſorum tuorum, nullus ibi c-
ligatur violentia, vel aliqua fubreptionis aſtuta,
fed quem fratres communi confenſu, vel pars
fratrum fanioris confilii, paedidorum Quniacn-
cium abbatum præcepto, fecundum regulam B.
Benedicti elegerint. Eleâus veto, aut a Romano
pontifice aut eorumdem abbatum confilio confe-
cietur. Ipſius autem diœceſis epiſeopo, niſi ab
abbate ipſius monaſterii invitatus fuerit, ſtat-
tiones agere publicas, aut privatas miſſas celebrare
in eodem monaſterio haud liceat. Donationem
quoque, vel ſubjeſſionem, ſeu poteſtatem interdi-
cenat in eodem cœnobio & circumadjecti villa
nullam habeat. Decrevimus etiam ut nulli omnino
hominum liceat cœnobium ipſum perturbare, vel
inquietare, ſeu vexationibus fervos Dei fatigare,
vel ejus poſſeſſiones auferre vel minuere, fed om-
nia in integrum conferventur eorum ufibus, pro
quorum ſuſtentatione & gubernatione eidem mo-
naſterio ſunt concerta. Ad indicium quoque hu-
jus libertatis, apoſtolicx fedi, cujus juris eſſêdi-
gnocitur, libram argenti per fmgulos annos per-
ſolvat. Si quis autem ſeſens, contra hujus noſtri
decreti paginam agere tentaverit, fecundo, vel
tertio admonitus, niſi reſipuerit, a ſacratifſimo
corpore & fanguine Domini noſtri Jeſu Chriſti a-
liciliis fiat. Qui vero obſervator extiterit, fando-
tum apoſtolorum Petri & Pauli benedictionem
percipiat: & in futuro, fandorum confortio pet-
itui mereatur. Omnipotens Deus, qui eſt vera
lilus, & vera cuſtodia, te & congregationem
tibi creditam protegat & defendat, & per inter-
ceſſionem B- Marix Magdalenx, qux cum fon-
te lacrymarum ad fontem mifericordix Chriſtum
pervenit, ad finem qui non finitur, pervenire
concedat.

Ego Paichalis catholice eccleſiæ epiſeopus ſub-
ſcripſi.

Datum Beneventi per manus Galtet Roma-
nis eccleſiæ diaconi cardinalis, anno Dominicæ D
Incarnat. Mcttt. menſe Novemb. Indidio. xt.
pontificatus ejufdem ſecundi Paichalis papæ, an-
no iv.

E. Spol'tt'
for»» III.

LII. AD GALLOS.

Solvit Inrerdidum, cui Eduenſis epiſeopus Vi-
zeliacenſem eccleſiam ſub/ecerat.

*Paſcbaliſ epiſeopus, fervus fervorum Dti, clericis,
militibus, & ceteris Dicis per Gallicanas eccle-
ſias, ſalutem & apoſtolicam benediſſionem.*

Audivimus, ſit vix credere potuimus, quod
confrater noſter Eduenſis epiſeopus, ſit ar-
chidiaconi ejus, vel archipreſbyteri, non juſtitia
dudi, led æmulatione compulſi, vobis interdixe-
rint Viteliacenſe cœnobium devotionis gratia a-
dire, eccleſiam introire, & ad ſepulcrum beatæ
Marix, quod in eadem eccleſiâ celebratur, ac-
cedere, aut aliquas oblationes apponere. Nova
prefecto, nova hxc eſt interdiâio ſacvrdotum:
cum ad devotionem vocare, non a devotione
revocare, ſacerdotalis officii debitum videatur.
Porro nos interuiâum hoc ſacerdotali officio
niſi blventes, ſcire vos volumus, quia five epiſe-
opus, ſeu miniſtri ejus, niſi ab hac prxfumptio-
ne Concil. General. Tom. XX.

Datum Laterani nt. Kai. Novembris.

LIU. ad ROBERTUM VIZELIACENSEM ABBATEM.

Declarat cum eſſe in apoſtolicx fedis tutela.

*Paſcbaliſ epiſeopm, fervus fervorum Dti, dileſſo
ſitio Roberto l'IZtitterf abbati, ſalutem & apo-
ſtolicam benediſſionem,*

Et divinarum & humanarum legum inflitu-
tionibus edocemur, & ipla etiam naturalis
Ratio nos exhortatur, ut non tolum familiares &
domelticos, fed univerſos quoque diligentes nos
diligere debeamus. Quia ergo, in Chriſto filii ca-
ri (Tunc Roberte abbas, dudum Rornanx eccleſiæ
familiaris ac domeſteus comprobatis: & quia in
ipſo B. Petri alodio conſtitutus es: præcipua te
dilectione complectimur, & B. Petri munimine
confovemus. Interdicimus enim, ut nullus om-
nino perſonam tuam, vel commiſſum tibi offi-
cium conturbare vel inquietare prelumat: fed
quiete permanes, ut libere omnipotenti Deo de-
bitum poſſis ſervitium exhibere. Si quis autem
contra iſta prxfumpſerit, Dei omnipotentis, &
fedis apoſtolicx indignationem ſe noverit inven-
tutum. Qui vero obediens & obſervator extite-
rit, Domini Dei noſtri, ſic apoſtolorum ejus gra-
tiam confequatur.

Datum apud Tranſtibcrium, vm. Kai. Novembris.

UV. AD GUILLELMUM COMITEM NI- VERNENSEM.

Ut Vizeliacnſe monaſterium, quietum ac libe-
rum eſſe ſciat.

*Paſcbaliſ epiſeopm, fervus fervorum Dti, Geul-
mo liliſtri vire, htwrurfm comiti, ſalutem
& apoſtolicam benediſſionem.*

On parva de te aoud nos fama eſt, & nos
ita credimus & Ctddimus: quod Dei ti-
morem habeas & amorem, quo juſtitiam diligas,
& quod in exteris, ſicut tantum decet virum,
per Dei gratiam hooſte te habeas. Monemus
igitur, ut vicinas tibi ecclēſias ab oppreſſionibus
liberas facias; nec aliquas eis moieſtas irroges:
illis maxime, quæ ad B. Petri tutelam aut pa-
trocinium pertinent, quemadmodum Viteliacen-
ſe ctmobium: in quo exactiones, aut uſurpationes
aliquas per te, vel quorumlibet prxfumptio-
ne, inſtitui omnino prohibemus, & interdicimus.
Immo ſicut a noſtris prxdeceſſoribus apoſtolicx
fedis pontificibus ſancitum eſt, noſque lancimus:
ut idem monaſterium ſecundum conſtitutionem
Eteſtamenti nobilis memoris Gerardi comitis, B.
Petri jure quietum liberumque dimittas. Alioquin
B. Petrus adverſum te dominii fui exeret ultio-
nem: & nos locum noſtrum apoſtolica auſſort-
t-te tuebimur.

Datum Prxnſte xis. Kai. Jenuar.

ic ji

PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ.

ion

Ibi4<..

LV. AD DAIMBERTUM SENONENSEM ET ALIOS EPISCOPOS.

Ut Vireliaccnie monaftertum protegant.

Pafebalis epifeopus, fervus fervprum Dei, venirabilui fratribus fy coepificopis Daimbertv Senonenfi, Hugoni Nivernenfi, Stephana Eduerfi, Joceranno Liigoninfi, Hugoni ynttifi dorenfi, faintem fy apoftolicam btsudiRionem.

EX fundatoris illuftris memorie Gerardi comitis oblanoue, Vizeliacene monafterium B. Petri juris die, veftra, ut credimus, noritianon ignorat. Verum quidam, ficut accepimus, loco eidem exactiones imponere, & graves moliuntur iniurias irrogare. Rogamus ergo fraternitatem veftram, fic monemus, ut pro veftri officii debito locum iptum protegere ftudèatis: & fi quis ei fr.oleftias fecerit, ab abbate ve) fratribus requifiti, ita inde iuftitiam faciatis, ut a B. Petro, & a nobis gratias habeatis.

Datum Prxneste x.ji. Kalend. Januarii.

LVI. AD EPISCOPOS GALLIARUM.

Adverfus interfedores abbatis Vizeliacenfis.

Pafcbahs epifeopus, fermes fervorum Dei, venerabilibus fratribus epifeopis Galliarum, falutem fy apoftolicam benediCtionem.

Sacerdotalis ordinis caritate vehementer indignum videtur, quod facinorofas perfonas, quas pro criminibus luis perfequi dtberetis, fove-igitur venerabilis fratris noftri Lamberri, qui nunc Atiebatenfi ecclefie prxfidet, a vobis epifeopum omnino praecepimus eligendum. Cui, fi canonica eum ft&tuta non rcfpuunt, omnino non liceat cleftionem aut communi aut melioris partis confenfu importam fubterfugere.

Datum apud Guardafallum viii. Kal. Novembis.

LVII. AD RADULFUM REMENSEM ARCHIEPISCOPUM.

Confirmat privilegia Atrebatenfi epifeopo concerta.

Pafcbalis epifeopus, fervus fervorum Dei, venerabili Raduipbo Remenfi archiepifcopo, falutem fy apoftolicam benediCtionem.

Quod de Atrebatenfi epifeopatus reftitutione a prxdecelfore noftro fanftz memoris Urbano faftum eft, icitote apud nos firmum fic violabile permanere: nec unquam parturos nos ut Cameracenfi fubjiciatur ecclefiz. Porro tam vos quam fuccelfores veftros przfentium litterarum auâoritate compellimus, ut poft mortem Atrebatenfi epifeopi ad faciendam illic epifeopi electionem foliate invigilare, & ekdum fine morx

A longioris obftaculo coniccrare curet». Si quâ autem adverfus Este agere tentaverit, cxcommunitationis vinculo irtnodetur.

Dara Laterani oâavo Idus Aprilis.

LVIII. AD CLERUM ET POPULUM ATREBATENSEM.

Prohibet Atrebatenfem-ecclefiam Cameracenfi fubilci.

Pafcbahs epifeopus, fervus fervorwse Dei, clero & populo oltrcbatmfi, falutem fy apoftolicam benedictionem.

BA Udivimus quofdam perverfc agentes, & apo-
ftolicx fedis auctoritatem annullare cupientes, ad hoc conatus fui molimen intendere, ut Atrebatenfi ecclefia epifeopali cathedra pratdita pertundetur, & Cameracepfi fubjiciatur ecclefiz. Unde nos univerfitati veftrz feripta pnfentia dirigentes, omnipotentis Dei, Patris, & Filii, & Spiritus fanfti auâoritate fancimus, reftitut&nem Atrebatenfi epifeopatus a prxdecelfore noftro Urbano faâam, fic a nobis per Dei gratiam confirmatam, firmam & inviolabilem permanere. Qualcumque vero poffeffiones ab eadem feftitutione epifeopatus ipfe portedit, quietas femper integrafque poffideat. Sub anathematis etiam prohibitione interdiciamus, ne Atrebatenfi ecclefie Cftarus, Cameracenfi unquam fubdatur ecclefie. Qui vero temerario aufu adverfus ifta prxiumpferint, eos Dathan & Abiron iudicium fubfcquatur, qui Moyfi & Aaron divinitus datam potestatem comprimere tentaveiunt. Poft excelTum igitur venerabilis fratris noftri Lamberri, qui nunc Atiebatenfi ecclefie prxfidet, a vobis epifeopum omnino praecepimus eligendum. Cui, fi canonica eum ft&tuta non rcfpuunt, omnino non liceat cleftionem aut communi aut melioris partis confenfu importam fubterfugere.

Data Laterani oâavo Idus Aprilis, Indift. v.

LIX. AD LAMBERTUM ATREBATENSEM EPISCOPUM.

Ad litem inter canonicos & monachos Atrebatenfes dirimendam a fe deleâos arbitros feribit.

Pafcbalis epifeopus fervus fervorum Dei, venerabili fratri Lamberto epifeopo Atrebatetfi, falutem fy apoftolicam benediCtionem.

Pro canonicorum veftrorum & monachorum S. Vedasti ille diutina, frequenter ficnos tibi fcripfimus, fic tu nobis litteras miffifti. Czterum quod non parum nos gravat, adhuc lis eadem. Ad illam enim divifionetn quam monachis abfentibus diremifti, nos eos iufte cogere non potuimus. Venientibus autem nuper ad nos utriufque partis nuntiis, nos ad eligendos hujus arbitros urramque partem noftra auâoritate coegimus. Rogamus ergo dilectionem tuam ne graviter ferat, quod divilionem veteris fic novi Burgi litteris veftris fignificatam, nequaquam firmavimus: quia, ut prediximus, cogi ad eam monachi iufte non poterant. Czterum ad hanc infra dies quadraginta, ficut ftatuimus, peragen- dam, omnino te volumus imminere. Quia neutra pars electis arbitris poterit refragari.

IOJJ

PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ.

ioU

LXL AD DUODECIM ARBITROS

V.chen...1

Atrtbatenfca.

Ut litem clericorum Atrbatenfis ecclefis, & monachorum fandi Vedafci, abque partium ftudio definiant.

Pafchatit epifcopas feront fervorum Dei, bonis viris t Hngoni majori, Dodoni de befits, Gnazel-, Gomrino fratribus, Fulconi filio Anfelmi, Filvino filio Adeifridi, Gnatelino militi, Girardo Saraceno, Gerboido patri Baldnmi, Thebaldo filio Bonevita, Horiberto, Agxnoni, Atrbate-»-fis municipii civibas, falatem ff apoftolicam benediftionem.*

Viros bonos vos effe audivimus, & ideo vobis, tanquam bonis ecckfik filiis, qux imperanda funt confidenter imperamus. Lis enim qux inter ecclefis veftrx clericos, & B Vedafci monachos, agitata eft, molefta nobis vehementer β gravis eft. Ncviflime ad eam litem dirimendam, qux de veteris fle novi Burgi terminis agitur, vos tanquam veraciora arbitros elegerant. Vobis igitur ex Dei fle beati Petri audoritate prxciptum, & in peccatorum remiffionem injungimus, ut omni amicitia inimicitiaque fe-pofita, de illis veteris fle novi Burgi terminis quidquid notis verius ac certius proferatis. Ne qua vero pars de teftimonii veftri veritate ambigat, ab unoquoque veftrum iurjurandum huiufmodi fieri pro animarum veftrarum falute prxeipimus: quia de his terminis fe fciente veritatem proferet; neque pro amicitia, aut inimicitia, aut pro pecunia, mendacium dicet. Si autem de vobis aut duo, aut tres, aut quatuor, diffeferint, aut defuerint odo;» teftium aflertio obtineat firmitatem.

Data Anagmx viii^o Iulius Novenjbns.

AD STEPHANUM BESUENSEM

11 Tomo b
SpiCITIAI
V.chenriai.

Abbatem.

Befuensis coenobii poffeffiones, & jura confirmat.

Pafcbalis eptjcupKj fervas fervorum Dei, dsleito filio Olibata permaneat.
Stephana Befuensis abbati, ejafee faccefforibns regalariter promovendis in perpetuum.

Religiofis defideriis dignum eft facilem prxbere conlenfum, ut fidelis devotio celerem fortiaur effedum. Proinde nos religionis veftræ defideria confoventes, veftro Befuensi monafterio in hunore beatorum apoftolorum Petri & *Pauli xdficatio, eorumdem apoftolorum ex apoftolicæ fedis benignitate munimen impendimus. Conftituentes, & prxfentis decreti pagina fancientes, ut ecclefia de Albinaco, & ecclefia fandi Benigni, fic capella fandæ Marix qux caftello montis Salvionis fita eft, ad fupradidam Alfiimaci ecclefiam pertinens, ecclefia etiam Camlintenfis, E fic ecclefia de Majas, cum appenditiis fuis, capella de Fovent veftro temper coenobio ita firme, ira libere quieteque permaneant, ficut a fratre noftro RotbctoLingonenfi epifeopo, cum totius Lingonenfis cleri conniventia traditafunt.

Idipfum etiam de duabus prxbendis ftatuimus, quas boox memori® Harduinus fil Hugo, Lingonenfa epifcopi, fratribus in ecclefia fandi Gengulfi apud Lingooas Domino fervientibus traderunt.

Idipfum etiam ftatuimus fuper ecclefia de Si-vojo cum pertinentiis fuis, fuper capella fandi

AMauricii feu fandi Dionyfii, capella fandi Valeriani, & ecclefis de Raiol, fit parie quarta ecclefis fandi Martini de monafterio, feu exte-ris rebus quas bon® mqpriorix Hugo Bifontinus epifeopus veftro monafterio contradidit. Porro ecclefia fandi Remigii qux eft in Burgo Bcfux, fit ecclefia de Belenavo cum appenditiis fuis, ita in* poffeffione veftra liberas, ita ab omnibuscon-fuetudinalibus immunes femper manere cense-mus, ficut a bonx memorix Alberico quondam Lingonenfi epifeopo, feu fuccefforibus ejus Rainar-do ejufdem ecclefis venerabili epifeopo, libertate ac Immunitate donatx funt.

Præterea confirmamus vobis ecckfiam Salva-toris de veteribus vineis, ecclefiam fandi Mar-Btini de Luco, ecclefiam fandi Laurentii de Be-ria, ecclefiam fandi Benigni de dloentis villa, ecclefiam fandi Sequani, qux eft parochialis, ecclefiam fandi Valerii de Talcmaro, ecckfiam fandi Leodegarii de Genziviaco, ecclefiam fan-di Martini Belmontis, capellam quoque fandi Marcellini, quam bone memorix Gcilo Lingonenfis epifeopus ad luminaria altaris ecclefis vef-træ contuliffe dignofeitur, cum beati Prudentii martyris fub eodem altari reliquias collocavit, cum appenditiis & mancipiis utriufque fexus, fic-ut ea lupradidus epifeopus Virdunenfi epifeopo commutavit. Ecclefiam quoque fandi Hypolitii de Pontiliaco cum appenditiis fuis, ecckfiam de Caforo fandi Symphoriani, ecclefiam fandæ Ma-Crix de Fonvens, a Lamberto Lingonenfi epifeo-po datam cum pertinentiis fuis. Ecclefiam quo-que fandi Cengulfi fuperius nominatam. Porro Villam Befux fandorum apoftolorum Petri fit Pauli monafterio adjacentem, cum omnibus per-tinendis fuis, ab omnium hominum vexationibus liberam, ficut hodieeft, vobis in perpetuum fan-cimus. Pifcariam quoque Fontis loco ufque ad Pincianum in jure ac poffeffione veftra femper fervari libere quieteque fancimus,

Præterea quæcumque in nrxfentiarum nunc idem monafterium poffidet, five in futurum con-celfione pontificum, liberalitate principum, vel oblatione fidelium, iufte atque canonice poterit adipifei; firma tibi, tuique fuccelforibus, fit ik

libata permaneat.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat idem coenobium temere perturbare, aut ejus poffeffiones auferre, vel ablatas retinere, mi-nuere, vel temerariis vexationibus fatigare, fed pnia integra conferventur, eorum, pro quo-rum fuffentatione fic gubernatione conceffa funt, ufibus omnimodis profutura, falva Lingonenfis epifcopi canonica retinentia.. Ut epifeopo ta-men, aut epifcopi miniftris, omnino non liceat monafterium ipfum, aut ejus loca gravare, nec ornamenta ecclefis qualibet occafione diripere, nec exadiones aliquas, aut confuetudines qux fratrum quieti noceant, irrogare. Interdicimus etiam ne quis idem Befuente coenobium in cel-lam redigere audeat, quamdiu monaftici ordinis obfervantia illic Domino prxfante vigerit,

Si quis fane in craftinum archiepifcopus, vel epifeopus, imperator, vel rex, princeps, aut dux, comes, vicecomes, aut judex, vel quælibet ec-clefiaftica, feculariive perfona, hanc noftrx con-ftitutionis paginam fcien, contra eam venire tentaverit, fecundo tertiove commonita, fi non farisfadione congrua emendaverit, potef-tatis hon-orifque fui dignitate careat, reamque fe divino judicio exiftere de perpetrata iniquitate cogno-fcat, & a facratiffimo corpore & fanguine Dei & Domini redemptoris noftri Jefu Chrifci aliena fiat,

t«n PASCHALIS PAPÆ IL EPISTOLÆ. tojd

fiat, atque in extremo examine diffrid* ultioni A
fiAfaceat.

CudAis autem eidem loco iusta fervantibus ,
fit pax Domini nostri Jefu Chriftri: quatinus hic
frudum bon* aâioms percipiant. & apud diftri-
ôum iudicem premia «terne pacis inveniant.
Arnen.

Scriptum per manum Rainerit feriniarii debo-
tarii facri palatii. Datum Laterani ner manam
Joannis S.R.E. diaconi cardinalis, Kal. Januâ-
rii., Indiâ. xttj. Incarnar. Dominice anno MCV.
pontificatus autem domni Pafchalis II. pap* VI.

Ego Pafchalis epifeopus catholice ecclefi* lub-
fcripfi

LXIII. AD GOSFRIDUM ABBATEM
fandi Mayentii.

Ejus coenobium in fanâ* fedis .tutelam recipit.

Pofabalif eyifotphi frtrnu fervorum Dii, dikfk i»
Cbrifto domno 'Gofrido Moti nmrMhf mono-
finii [nili Moxtnli odinteri! etafete fitccillo-
ftbm rrgnlermr ecomMmdû u pñpv/in*.

Pe poftulatb voluntatis, effeâ debet profe-
quente compleri: quatinus de devotionis fin-
ceritas laudabiliter enitefeat, * de utilitas,
ftulata indubitanter afflimat, Qpia Igitur dilcâio
tua ad fedis apoftolic* portum confugiens, ejus
tutionem devotions..debita requifivh nos: fup-C
olicationi -tu*- clementer annuimus , de beatidi
Maxentii monafterium cui auâoreDeo prefides,
& tam ei adjacentem villam quam cetera om-
nia ad ipfum pertinentia, fub rutclam apoftoli-
e* fedis recipimus. Per prfentis igitur privile-
gii paginam apoftolica auâoritate ftatuimus, ut
qu*cumque predia, quafeumque poftefiones in
ptefenti tertia Indiftione idem monafterium legi-
time poftidet, five in futurum conceffione pon-
tificum , liberalitate principum , vel oblatione
fidelium iufte atque canonicè poterit adipifei ,
firma tibi , tuique fucceftorkis , & illibata
permaneant , m quibus hxc vifa funt propriis
vocalibus annotanda , &c. De quibus nimirum
terris Plâaventium * fol. v. quotannis Latera-
nenfi palatio perfohetis . Ergo ut nulli onu
nmo hominum liceat idem monafterium teme-
re perturbare , aut ejus poftcliones auferre, vel
ablatas retine.e , minuire, vel temerariis vexa-
tionibus fatigare, fed omnia integra conferven-
tur, eorum, pro quorum fufftentatione de gu-
bernatione conceffa lunt, ufibus omnimodis pro-
futura . Sed neque mterdiâione vel excom-
municatione ipfum monafterium addicatur , nifi
forte pro ditiioribus , cubi.....quas vel ab-
bas, vel monachi emendare contemplerint : nec
ipfi tamen excommunicator , aut interdidas ad
officium divinum fufcipiant : nec in communi
parochi* interdiâo figna pultentur . Obeunte
tamen ejus loci abbate , vel tuorum quolibet
fucceftibum , nullus ibi quilibet ex fubreptio-
nis aftutia feu violentia preponatur, nifi quem,
fratres eorum contentu , vel fratrum pan con-
fiai fanioris, vel de fuo vel de alieno fi oportue-
rit collegio, fecundum Dei timorem, de beati
Beeediâi regulam elegerint. Si quis igitur in cra-
ftinum archiepifcopus aut epifeopus, imperator,
aut rex, princeps, aut dux, comes, vicecomes,
judex, aut ecclefiaftica quclibet fiecularifve per-
fona hanc noftrâ confultationis paginam ciens ,
etc. ut i» tptft.prend. Scriptum per mamunRak
ncrii feriniarii regionarii facri palatii .

Ego Pafchalis catholice ecclefi* epifeopte.

Datum Romæ in porticu beatiPatrii, per ma-
num Joannis S. R. E. diaconi cardin. ac bibliothe-
carit, v. 'Kal. Maii, Incarnatione Domini MCX.
pontificatus autem domni Pafchalis II. pap* ,
anno-xi.

LXIV. AD GALONEM PAR4SIENSEM* e'eu.. ^..
epifeopum de capitulum ecclefi* Parifienfis.

Ut ecclefi* Parifienfis famuli ad dicendunx tefti-
monium in caufis forenfibz admittantur I

pifthults epifcptii, ftrwYKtnDti, vnurMli
frettr Goiont , & copitilo Particnfi/ ftcl&t,
jslntrm if opofuicam btMdi&intfh.

Sicut ex relatione veftra fit ex literis regis in-
telleximus, Parifienfis ecclefia magnum ha-
âenus rerum fuarum patiebatur incommodum :
pro eo quod ipfius ecclefie famuli , qui apud
vos fervi vulgo improprie nuncupantur, in fren-
fibu* & civilibus caufis, vel placitis, adverfus li-
beros homines non admitterentur in teftimonium.
Cui rei dileâus filius nofter Lodoicus Francorum
rex pro utilitate ecclefiaftica ha confidendum ar-
bitratus eft: ut epifeoporum ac procerum confi-
polio de afienfu inftitueret, Parifienfis ecclefie fa-
mulos in omnibus caufis, placitis, & negotiis ,
adverfus omnes homines tam liberos quam fer-
vos liberam ac perfctam habere tctincandi de
licentiam: ita ut nemo, eorum teftimo-
nio, pro ecclcfiafticâ fervitutis occafione, calu-
mnam inferat. Nos itaque petitionem veftram
rationabilem perpendentes, idipfum pro ecclefia-
fticâ utilitatis & iuftiti* intuitu decreti noftri
affertione firmamus. Neque enim equum eft, ec-
clefiafticam familiam illiclem conditionibus coer-
ceri, quibus fervi fecularium hominum coercen-
tur. Sicut igitur prænominatus Francorum rex
regia benignitate inftituit, ita nos ecclefi* ve-
ftrâ familiam, quæ fub epifeopi, feu canonico-
rum jure conuftit, hac noftrâ autoritatis con-
ceffione donamus: ut in forenfibz de civilibus
caufis, vel placitis, adverfus quaslibet fieculares
perfonas in teftimonium efficaciter admittatur ;
nec propter ecclefiafticâ clientele obnoxietatem,
fi alta non impediunt, eorum teftimonium refu-
tetur. Datum Beneventi per manum Joannis fan-
â* Romane ecclefi* diaconi cardinalis ac bi-
bliothecarii, rx. Kal. Februarii, indiâ. vi. In-
carnationis Dominice anno MCxlv. pontificatus
autem domni Pafchalis II. pap* anno xiv.

AD BERNARDUM TOLETANUM

primatem, apoftolicc fedis vicarium.

De cleâione Burgcnfis epifeopi.

"pOfitquam literis veftris noftras referipferamus,
A de contentiendâ P. ecclefie Burgcnfis eleâo
licentiam largientes: alias a clero & populoBur-
genfi litefas inopinato accepimus, quibus idem
Pafchalis archidiaconus tuo quidem confilio, fed
rege nefeiente, it populo ignorante, fignificaba-
tur eleftus. Sed poft illam illius eleâionem, po-
pulo expeâante, univerfo clero contentiente, re-
ge quoque volente, ipfius regis germanus affere-
batur ad pontificatum Burgcnfis ecclefie deftina-
tus. Sane in iis diflenfionum varietatibus , no-
ftrum eft, & canonum iuftitiam confervare, &
faluti ecclefi* providere. Unde follicitudini tue
pr--

Tolxiso
CIA<)O>1.

,if -.*.*

ion PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ. iojt

presenti* scripta dirigimus, precipientes, ut corn-A fluuantis turbines ftatis, per cos, tam apofto-
provincialibus epifeopis convocatis, loco ß tem-
porc opportuno, utramque panem ad veftram
rubeatis pñefentiam convenire: ubi omni perfo-
narum acceptione, omni dolo, & animofitatis
pravitare pñefofita, pñcipimus earumdem deñtio-
num caufam omnino canonice diffiniri.

Datum Lateranis jv. Idus Aprilis.

*** LXVIII. AD HUGONEM ABBATEM**

■Guniacenfem.

■.b.biu.h,

CJ»»»c.p«<.
-1-4<

Privilegium Cluniacenie

Papbalis epifeopus, fervus fervorum Dti,

**abbati Cluniacetifi tjufyue fuceffitribur regulari-
ter fubftituendij i» perpetuum.**

.itiif> ffg.

L>>/«./».

Éit tvdcI

LXVI. AD EUMDEM

Segovicnfem civitatem ipfius perfon* permittit,
Monafterium S.Servandi donat.

F Ratemitatis tur petitionem dementer admi-
nimus. Volumus enim, ut commiffa tibi B
apoftolic* fedis legatione honorifice perfiruaris
Segovicnfem civitatem., nifi proprium defideret
civitas ipfa epifeopum, perfcnr tu* pro gra-
vioris paupertatis neceffitate permittimus. Mo-
nafterium fanñti Servandi, quod noñtri juris eft,
a pñedecclibribus noñtris Mañlilienfi quondam mo-
nafterio novimus fuiffe commiffum. Geterum,
3uia propter Saracenorum feritatem monachos
e loco ipfo difceffiffle cognovimus; nos monafte-
rium ipfum follicitudini tu* reftaurandum difpo-
nendumque committimus. Quod fi per omnipo-
tentis Dei mifericordiam reftaurari contingit,
debitum Lateranenfi palatio cenfum annis finguli-
lis perfolvetur.

Datum Lateranis xvi. Kalend. Aprilis.

Kiblibbo'b.
Clakitcau.

**LXVII. AD GALLIARUM
Epifcopos.**

Coenobium Guniacenfe commendat.

**Pufcbalit epifeaput, fervus fervorum Dei, vmera-
bilibus fratribu' archiepifcopit & epifeopis ptrGal-
lias, falutem Ū apofalcam benediflauem.**

Q Uanta reverentia fedis apoftolic* conftitu-
tionibus debeatur, fraternitatem veftram non
ignorare credimus. Si qya vero vel minus diftab-
batur intelleda concipiuntur: meminerint
qui adverfus fandam Romanam ecclefiam con-
Dbyteros eligere: ita tamen ut ab epifeopis, vel
epifeoporum vicariis, animarum curam abfque
venalitate fufeipiant. Quam fi committere illi
ex pravitare noluerint: tunc presbyteri ex apo-
ftolic* fedis benignitate officia celebrandi licen-
tiam confequantur. Ecdefiarum vero, feu alta-
rium confecrationes, ab epifeopis, in quorum
dioccefibus funt, locorum veftrorum fratres acci-
pant: fi quidem gratis ac fine pravitare volue-
rint exhibere. Alioquin a catholico, quem ma-
lueritis, epifeopo, confecrationem ipfarum facra-
menta fufeipiant. Neque cuilibet facultas fit,
aut clauftri veftri, aut locorum veftrorum fratres
pro vivorum five defunñorum deernofynis ob fa-
lutem datis inquietare: fed tam... xirorum, quem
Emulierum oblationes, qu* ad eos afferuntur, in
ufu fervorum Dei pauperumque profuturas reci-
pere liceat. Nec minus illud fupradifti Urbani II.
pap* capitulum confirmamus, ne cellarum vef-
trarum ubilibet pofitarum fratres pro qualibet
interdidiooe, vel excommunicatkm, divinorum
officiorum fufpenfionem patiantur: led tam mo-
nachi ipfi, quam & famuli eorum, fic qui mo-
naftic* profeffioni fe devoverunt, claufis eccle-
fiarum januis, non admiffis dkecefanis, divin*
fervitutis officia celebrent, & fepultur* debita
peragant. Concedimus etiam vobis laicos, feu
dericos fiacularcs, nifi qui pro certis criminibus
ex-

UT religionis prerogative, qua per unv
JLu Galias veftris .temporibus per Dei gratiam
congregatio veftra praecellit, & inconcufla cari-
tatis unitas, qua inter procellas omnes fedi apo-
ftolic* adhifcitis; manluetudinem noñtram vehe-
mentius exhortantur, immo urgent atque com-
pellunt, ut veftris petitionibus afpñfum accom-
modare, fic quieti veftr* in pofterum providere
follicitus debeamus. Eapropter, quidquid liberta-
tis, quidquid tutionis, quidquid auctoritatis,
pñdceffibres noñtri ecdefi* Romane pontifices,
pñfertim apoftolic* memori* Gregorius VII.
fit Urbanus II.^veftro monafterio, fit Jocis ad id
pertinentibus contulerunt: nos quoque pñfenti
decreto, auctorcDeo, confirmamus. Ad h*cad-
jicimus, ut tam prioratus & celle, quam & c*
cera.in quibuslibet locis omnia, quibus fraterni-
tas tua, Arvemenfis concilii, quod'per fupradi-
ftum Urbanum papam celebratum eft, tempore
inveftita erat, de quibus tunc nulla quiefcio mo-
ta eft, cui nimirum concilio per temetipfum in-
terfueras, tam tibi quam fuceffibribus tuis in
pace femper & quiete ferventur. Praecipimus et-
iam, ut omnes ecclefi*, feu capelle veftr*, fic
emmeteria libera fint, & omnis exañtions im-
munia, pr*ter confueram epifeopi paratam, &
juftitiam in presbyteros, fi adverfus ordinis fui
dignitatem oñderint: exceptis nimirum eccle-
fiis illis, qu* abfque hujufmodi fubjeñione in
abbatis potefitate conffunt. Liceat quoque vo-
bis, feu fratribus veftris, in ecdefiis veftris pres-
byteros eligere: ita tamen ut ab epifeopis, vel
epifeoporum vicariis, animarum curam abfque
venalitate fufeipiant. Quam fi committere illi
ex pravitare noluerint: tunc presbyteri ex apo-
ftolic* fedis benignitate officia celebrandi licen-
tiam confequantur. Ecdefiarum vero, feu alta-
rium confecrationes, ab epifeopis, in quorum
dioccefibus funt, locorum veftrorum fratres acci-
pant: fi quidem gratis ac fine pravitare volue-
rint exhibere. Alioquin a catholico, quem ma-
lueritis, epifeopo, confecrationem ipfarum facra-
menta fufeipiant. Neque cuilibet facultas fit,
aut clauftri veftri, aut locorum veftrorum fratres
pro vivorum five defunñorum deernofynis ob fa-
lutem datis inquietare: fed tam... xirorum, quem
Emulierum oblationes, qu* ad eos afferuntur, in
ufu fervorum Dei pauperumque profuturas reci-
pere liceat. Nec minus illud fupradifti Urbani II.
pap* capitulum confirmamus, ne cellarum vef-
trarum ubilibet pofitarum fratres pro qualibet
interdidiooe, vel excommunicatkm, divinorum
officiorum fufpenfionem patiantur: led tam mo-
nachi ipfi, quam & famuli eorum, fic qui mo-
naftic* profeffioni fe devoverunt, claufis eccle-
fiarum januis, non admiffis dkecefanis, divin*
fervitutis officia celebrent, & fepultur* debita
peragant. Concedimus etiam vobis laicos, feu
dericos fiacularcs, nifi qui pro certis criminibus
ex-

excomomnicau funt, ad converfionem' feu tepuk Afancimus. *Ncc* ulliomnino homimtmjiceat hcc
 turam per loca veftra, fufeipere. Oericos quoqte
 regulares, qui, vel in locis fuis falvari non po-
 funt^el pro necelfitatibus advefrum cœnôbtum
 confugiunt, fufeipiendi, & ad veftrum propofi-
 tum admittendi, religioni veftræ ljcenihm im-
 pertimur. Prxterea decernimus, ut nulli horni-
 num omnino liceat veftrum venerabile cœnôbium,
 & loca ei fubdita temere perturbare; [fed eorum
 ecclefif poffeffiones, & bona cetera, quas pro
 animarum falute jam donata funt, vel in futu-
 rum Dœo miferame dari contigerit, firma yobis,
 vcftrifque fuccefforibus, illibataque permaneant :
 quos profedo cognofcimus, ab excommunicatis
 pia diferetione vigilantius abftinere. Si qua igitur
 ecclefiaftica, fxcularifve perform hanc noftne con-
 ftitutionis paginam fcien, contra eam temere ve-
 nire tentaverit, fecundo tertiove commonita, fi
 non fatifx&ione congrua emendaverit, poteftatis
 honorifque'fui dignitate Careat, reamque fe di-
 vino iudicio exiftere fe de perpetrata iniquitate
 cognofcat: & a fanctiTimô corpore & fanguine
 Dei & Domini & redemptoris noftri Jefu Chri-
 fti aliena fiat, atque in extremo examine diftri-
 iix ultioni fubiaceat. Cunâis autem eidem cœ-
 nobio iufta fervantibus, fit pax Domini noftri
 Jefu Chrifti : quatenus & hic frudum bona aftio-
 nis percipiant, & apud diftridum iudicem prxmia
 aeternae pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Pafchalis, catholicus ecclefif epifeopus,
 fubfcripfi.

Ego Odo Oftienfis epifeopus, fubfcripfi.

Ego Milo Præneftintus epifeopus, fubfcripfi.

Ego Albericus archiepifcopus Dei gratia car-
 dinalis fandi Petri ad vincula, fubfcripfi.

Ego Walterius epifeopus Albanenfis ecclefif
 fubfcripfi.

Ego Paganus lands Romane ecclefif cardi-
 nalis, fubfcripfi.

Datum Lateranis, per manum Joannis fandæ
 Romane ecclefif cardinalis xñ. Kal. Decemb.
 Indid. vi n. incarnationis Dominicæ anno MC.
 pontificatus autem domni Pafchalis /fecundi papæ
 fecundo.

LXIX. AD EÜMDEM.

Confirmat Cluniacenſium jura & poffeffiones.

*Pafchalit epifcopier, fervar fervorum Dti, reveren-
 dtimo fratri Hugoni Cluniacenſi abbati, Jalu-
 tem tf apoftolicam benedictionem.*

Religioni veftræ per omnipotentis Dei gra-
 tiam fedis apoftolicæ benignitas gratulatur.

Quoniam plerifque in locis, largiente Domino
 per veftræ follicitudinis ftudium, ubi nulla fuerat
 inſtituta, ubi defecerat per GaUiarum partes,
 eſt reſtituta religio. Eapropter, ficut ab tpifcœ-
 nobii veftri primordiis, ita largiente Domino uf-
 iæ in finem, vos tamquam cariffimos filios apo-
 olicæ fedis tuetur auctoritas. Omnia igitur ad
 veftrum cœnôbium pertinentia, ficut a prxdecē-
 foribus noſtris munita funt, ita & nos auôri-
 tate apoftolicæ fedis munimus. In quibus ea pro-
 priis exprimenda duximus vocabulis, quæ tempo-
 ribus noſtris per Dei gratiam adquiſita, & veftri
 regiminis difpofitioni iubeſta noſcuntur.

Enumerantur. Tuiit

Hxc nimirum omnia vcfro cœnôbio, tamquam
 membra capiti adhxſentia, nos in perpetuum
 fub jure ac regimine tam tuo, quam fucctfbrum
 tuorum perſiftere, prxfentis pagine aſſertione

veftræ fubjedioni fubtrahere, & a Glnniacenſis
 monaſterii jurç quibuslibet occaſionibus alienare.
 Si nua igitur in futurum ecclefiaſtica fiecularifve
 nerfona, hanc conſtitutionis noſtræ paginam fcien,
 Cc. ut i» *epiſtola procedenti.*

Ego Pafchalis, catholice ecclefif epifeopus,
 fubfcripfi.

Daturfi apud villam fandi Hippolyti, per ma-
 nam Joannis fanâx Romane ecclefif diaconi
 cardinalis-ac bibliothecarii, vi. Idus Februarii,
 Indid. xv. Incanjaſſonis Dominicæ anno mcvi.
 pontificatus autem domni Pafchalis II. annovti.

LXX. AD EUMDEM.

mhm
 Clu.lic.

Sancti Wlmari abbatiam illi fubjicit corrigea,
 dam, Ejus abbates in perpetuum ab aboatibus
 Cluniacenſibus conſtituantur. Cuius monacho
 liceat ad Clunia, cœnôbium, tranfire.

*Pafchalit epifeopus, fervat fervorum Dti, venerabili
 fratri Hugoni Cluniacenſi abbati, falutem
 tf apoftolicam benedictionem.*

Defiderium, quod ad religioſum propoſitum
 & animarum falutem pertinere monſtratur,
 fine aliqua eſt, auctore Deo, dilatione complen-
 dum. Venerabilis ſiquidem frater noſter Joannes
 Morinorum epifeopus, petente Euſtachio Bono-
 Cnienſi comite, fandi Wlmari abbatiam iollicitu-
 dini tux, cariffime. frater Hugo, corrigendam
 commiſit. Et nos ergo juxta eius defiderium ac
 deliberationem, prxfentis decreti aſſertione fan-
 cimus, ut idem beati Wlmari monaſterium, ſem-
 per in tua, tuorumque fucceſſorum ordinatione
 permaneat. Nec alius illic abbas «fubſtituatur,
 niſi qui veftra fuerit deliberatione proviſus. Idem
 etiam de Menatenſi monaſterio conſtituimus,
 quod jamdiu in veftra ordinatione permanſit.
 Prxterea quoniam omnipotens Deus, & anteno-
 ſtra tempora, & in diebus noſtris, præcipuam re-
 ligionis monaſticæ difciplinam in veftro dignatus
 eſt monaſterio conſervare: hanc vobis præerogati-
 vam concedimus, ut quifquis ad vos alieni mo-
 naſterii monachus pro vitæ melloratione tranſle-
 rit, licenter recipiatur, remotis prioris loci que-
 rimoniis, ut largiente Domino, falutis, quam
 quxrere videtur, apud vos potiatur effaſſi. Si
 quis vero temerario auſu his falutiferis conſtitu-
 tionibus obviam ire prxfumpſerit, apoftolicæ in-
 dignationis ultione pleſtatur, & communionis ec-
 cleſiaſticæ periculum patiatur.

I Ego Pafchalis, catholicæ ecclefif epifeopus,
 fubfcripfi.

Datum apud Aquambellam per manum Joan-
 nis fanâx Romanæ ecclefif diaconi cardinalis,
 ac bibliothecarii, 11. Nonas Auguſti, Indif-
 tione xv. incarnationis Dominicæ anno mcvii.
 pontificatus autem domni Pafchalis papæ II. an-
 E no ix.

LXXI. AD EÜMDEM.

«mmi-*.
 Clualec.

Cluniacenſibus adjudicat cellam fanât Dtonyſii
 de Nongento, adverſus Guillelmum abba-
 tem fandi Petri Camotenſis.

*Pafchalit epifeopus, fervut fervorum Dei, venera-
 bilifratri Hugoni Clitniaceqfi abbati, falutem
 Ô* apoftolicam benediDianem.*

Qux femel juſte, rationabiliterque decifa funt,
 propter oblivionis incuriam redivivis fxpe
 liti-

J041

PASCHALI-S PAPÆ EPISTOLÆ. f io4X
litibus replicantur. Idcirco Jitteris prxfentibus A permanere decernimus. *i-nūmeAntitr. Tnm pergit.*

annotamus, qualiter inter veftri coenobii monachos, fic S. Petri Carnotenfem abbatem Guillfuiyi, de fando Dionyfio de Nongento querela cum fua fit replicatione decifa. Idem cnim Carnotenfis abbas, poli domni Urbani papx decretum, fuper eadem cella veftros fratres, nobis in Trecenti concilio praefidentibus, calumniis impetebat. Ne qua ergo fcintilla jurgii remaneret, perpiciendum duximus quidquid a parte alterutra proferretur. Oftenfx igitur funt litterx quxdam a Camotenfi abbate, per quas idem locus Carnotenfibus monachis a Retrocco * comite, fub quadam fuerat conditione commiffus in quibus nulla temporum annotatio, nullus vel epifcopi, vel clericorum continebatur affenfus. Ad iubeatilem litteras fallas habendas Retroccuscones, ipfius Jofiridi filius, qui locum illum una cum Beatrice uxore fua veftro coenobio obtulerat, afferbat: quia & unus tefilium, qui fubfcripti fuerant, fupradidi Jofiridi frater adhuc fupefftes, fe omnino interfuiiffe penitus inhelarecur, & eafdem litteras alio tempore in capitulo Carnotenfi faifatas fuiiffe narrabat, faifationis illius teftem cum iurejurando in medium proferens. Cxterum Joffridi comitis oblatio veftro coenobio data, & locum, & tempus, & epifcopi & metropolitani confenfum, & Theohaldi comitis, cujque filii Stephani favorem, de cujus feudo idem locus fuerat, manifeftius continebat. Coftitit itaque apud omnes, quia domni Urbani pas fanftio, apoftolicx gravitatis pondere nitebatur plena. Quapropter ratione judicii, Carnotenfis abbatis querela fopita eft, & monafterio veftro, fupradicta cclix in perpetuum ftatuta poffeffio. Sane huic nobifeum iudicio affuerunt venerabiles epifcopi, Leodegarus Bituricenfis, Aldo Placentinus, Girardus Engolifmenfis, Ildebertus Cenomanenfis, & noftrx fandx Romanx ecclefie cardinalis Landulfiis, de titulo S. Laurentii, qui dicitur in Lucina. Igitur & nos fanftioni prxdeceffbris noftri, noftrx quoque fanftionis robur adjicimus: prxeipientes, & penitus interdcentes, ne quis ulterius fuper hoc negotio veftrum Cluniacenfe coenobium inquietare prxfumat. Qui vero prxfumpferit, canonic difftrictio-^A nis animadverfione multetur.

Ego Pafchalis, catholicx ecclefie epifeopus, lubfcripfi.

Datum Silviniaci, per manum Joannis fanftx Romanae ecclefie diaconi, 7m. Kal. Junii, Indid. xv. Incarnat. Dominicx anno mcvii. pontificatus autem domni Pafchalis II. papx vmm.

6'...⁶⁶ SaMMfotK LXXII. AD PONTIUM CLUNIACENSEM ABBATEM.

Prtvilegia Cluniacenfis Monafterii.

Pafchalit epifeoput, fertmt fervorum Dei, dilectiffimo Pontio monaficrii Cluniacenfis abbati, ejn-pte feacefforibeu regulariter jnbftituendis in perpetuum.

ET religio Cluniacenfis coenobii, cui Deo auftore pnesides, fic prxdeccffloris tui fanfta memorix Hugonis abbatis dulctiffima reverenda dilectio, cogunt nos, filii in Chrifto cariffime Ponti abbas, tuis petitionibus indulgere. Ea propter abbatias, vel prioratus, qui fubprxnotati abbatis Hugonis difpofitione manferunt, fub tua quoque, vel fuccefforum tuorum difpofitione Cmcil. General. Tom. XX.

In locis autem, qux fine projlio abbate, diebus domni ac venerabilis Hugonis abbatis ludie fi-
dentur, nunquam aliquis abbatem ordinare prxfu-
Cnat. Illud etiam libertatis Cluniacenfi coenobio
finnum haberi fancimqs, ut veftrimonafterii monachi qui ad facros funt ordines promovendi, a quibus malueritis catholicis epifeopis promoveantur. Chrifma vero, fi oportunitas exegit, ki veftro faciatis monafterio confecrari, vel a quibus volueritis epifeopis. Si qua igitur in futurum ecclefiaftica fxcularifve perfona hanc noftrx constitutionis paginam fcienf, &c. nt inepiftolalxiv. ad Hugonem.

Ego Pafchalis catholicx ecclefie epifeopus, lubfcripfi.

Datum apud Caftellium, per manum Joannis fanftæ Romanæ ecclefie diaconi cardinalis, ac bibliothecarii, xlii. Kal. Novemb. Indid. m. Incarnationis Dominicæ anno mciix. pontificatus autem doiflu Pafchalis II. xi.

LXXIII. AD'EUMDEM.

Eibibliotti Clu'1c.

Confirmat poffeffiones ab ipfo acquifitas.

P. ifcbalis epifeopus, ferunt fervorum Dei, cariffimo filio.. Pontio.. Cluniacenfi abbati, ejufd- incceffribus regulariter fubftituendis in perpetuum.

Apoftolicx fedis auctoritate debitoque compellimur, pro univerfarum ecclefiarum ftatu ei-
peragere, & earum maxime quieti, qux fedi
dem fpecialius adhxrent, ac tamquam jure proprio fubjettx funt, & ampliori religionis eminent gratia, auxiliante Domino providere. Ea propter petitionibus ruis, filii in Chrifto cariffime Ponti, non immerito cenfuimus annuendum, ut Cluniacenfe monafterium, cui Deo audore prxfides, apoftolicx fedis privilegia muniremus. Illas igitur qux tux prxlationis tempore acquifitx funt, & ab epifeopis traditx, vel per epifeopos cuafirmatx, nos tibi, tuique fuccefforibus, fic per vos eidem Cluniacenfi monafterio confirmamus. In Normannja videlicet, iTc. Enumerantur. Prxterea auxumque prxdia, quafcumque poffeffiones in futurum conceffione pontificum, liberalitate principum, vel oblatione fidelium, juftæ atque canonice poteritis adipifei, firma vobis, veftrive fucceffribus, fic illibata permaneant. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat idem monafterium temere perturbare, aut ejus poffeffiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare, led omnia integra conferventur, eorum pro quorum fuffentatione fic gubernatione conceffa, funt, ufbus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum ecclefiaftica quxlibet fxcularifve pertona, E hanc noftrx constitutionis paginam fcienf, &c. jft in epiftola precedente.

Ego Pafchalis, catholice ecclefie epifeopus fubfcripti.

Datum Anagnin, per manum Joannis fande Romane ecclefie diaconi cardinalis, ac bibliothecarii, vu Idus Novemb. Indid. viii. incarnat. Dominicæ Anno mciiv. pontificatus autem domni Pafchalis fecundi papx xvi.

Vuu

LXXIV.

>. Mb.ijih.

LXXIV. AD EUMDEM.

Concedit ornamenta pontificalia .

*Papcbalis epifeopus, fervet fervorem Dti, dilecti-
mo filio Pontio Cluniacerii abbati, falutem &
apeftobeam benedidionem.*

CUnr differentiam donationum, quæ pæp Dei gratiam fidelibus dantur, enumeraret apofolus, fiibjuxit, dicens: *Piledtio fine fimulatim* *omno pétro tuo Papcbali, fondle & apofolica fi.* *odientes malum, adherentes bono, caritatem frater-* *'dis univerfah epifeopo, OtioBambergenfis ecclefie* *id quod eft, tam devote quam debitefubjedtionis* *orationes dj fervitium.* *idcirco firmum fervari volumus fit praxiptmus,* *ne detrimentum ulterius ecclafia patiatur: oran-* *tes vos pro nobis mifericordia divina cuftodiat.*

conferentes, fit fratrum, quibus Deo difponen-
tæ prxlatus es, caritatem diligentes; honoris te pri-
vilegio prxvenire decrevimus. Odientes fiouidem
malum, bono vos adhxre p gaudemus. Deum
quippe in vobis diligimus, a quo bonum omne
procedit, Monet etiam pfalmifta, dicens: *Qw*
.tiligitis Deum, odite malum, Igitur conceffionem
prpdecefforis noftrj felix memorix Urbanj II.
quam prxdecffóri tuo venerabilis memorix Hu-
goni abbati contulit, fuper mitre, dalmaticæ,
chirorhecarum, fit fandajorum nfu, in oftoprx-
cipuis feftivitibus obtinendo, nos tæm tibi
quam fuccelforibus tuis confirmamus. Prxterea
fibi *eorumdem infignium ufum pcrfonaliter fin-*
guis *feris concedimus,* quibus hymnus angelicus
µ voois inter miffarum folemnia decantatur. Ad
exprimendam etiam fine fimulatone dilectionem,
honoris prxventionem: dalmaticam, qua nos
indui folebamus, tux dilectioni donavimus: ut
nothx dilectionis memor, fit malum femper odif-
fe, & bono indefinenter adhxre, fit fratres ti-
bi commiffis ftudeas femper in Domino dijigere,
fit ad conventum Dominicæ congregationis in id-
ipfum efficacius incitare.

Datum Anagnin, per manum Joannis fanfti
Romanæ ecclefie diaconi cardinalis, v. u. Idus
Novembris, Indift. v. ij j.

LXXV. AD EUMDEM ET CLUNIACENSIS
MONACHOS.

Reprehendit quod chrifma in monafterio tuo
confeçran fecerint.

*Pifchalis epifeopus, fervum fervorum Dei, dilecti-
filus Pontio abbati, fex monachis Cluniaetrifis mo-
nafterii, falutem i? apofolicam benedidionem.*

Gonfrater nofter Berardus Matifconcnfis epifeo-
pus, partim rogatu noftro, partim probita-
te fua, erga prxdecffibrem tuum venerabilem
Hugonem abbatem benigne fc habuit: fit cum
Hierufalem iturus difceffit, omnia inter vos fit
tpfum quiete ac pacifice habebantur. Cxterum
poft dilceffum ejus non parum ins Matifconcnfis
ecclefie perturbatis: quia, quod hactenus failum
non eft, in monafterio veftro chrifma confeçrari
feciftis. Hoc enim per epifeopi perfonam exhibe-
tur ecclefie. Rogamus ergo dilectionem veftream,
ita hoc plena caritate corrigere: ita etiam in ex-
teris circa eum vq s habere, ut inter vos prxteri-
tx pacis vinculum ardius reftingatur. Ipfe enim
plenus vq s diligit, fica vobis plenius eft diligen-
dus. Quamobrem prcipimus, ne talia ulterius
fiant. Non enim immemores fumus, quanto ftu-
dio quantauue infantia fatergerimus, ut fuma in-
ter vos fit flabilis conco dia permaneret. Quod

OTTONIS EPISCOP. BAMBERGENSIS
ad Papcbdem papam II. epiftola,

Se' ab imperatore accepiffe cpifcopatum, led io
po permanere nolle nifi a pontifice in
veftiatur fic confiteretur.

A. 11. 1. 1. I.
a. 11. 1. C.
Ki. H.

Uia totius ecclafiatici dignitatis ac religio-
ni. firmamentum in Chrifto petra eft > fit
in Petro ejus djfcipulo, fit ejus fuccelforibus: id-
circo ab hac linea, ab hac virga dirc&ionis, vir-
ga regnorum, pontificatum, fit omnium pote-
ftatum in ecclefia, infanum duxi aberrare. Vo-
bis igimr, pater fanftiffime, fit fanftæ matri no-
ftræ Romana ecclefia collum devote fubmittens,
auxilium fit confilium de rebus meis flagito. In
obfequio enim Domini met imperatoris per an-
nos aliquot degens, fit gratiam in oculis ejus in-
veniens, fufpectam habens in manu principis in-
veftituram; femel & iterum, cum dare vellet
renui cpifcopatum. Nunc vero jam tertio in Bam-
bergensi epifcopatu me ordinavit: in quo tamen
minime permanebo, nifi veftre permaneat fan-
ctitatis per vos me inveftire fit confeçrare. Quid-
quid ergo placeat diferetioni veftre de me, per
nuntios mihi fignificate fervo veftro; ne forte in
vanum curram, fi ad vos currere incipiam. Om-
nipotens mihi propitiam incolumitatem veftream
cuftodiat.

LXXVJ. AD OTTONEM BAMBERGENSEM
EPISCOPUM, Toao Ci*, u

Papchalis papæ refponfio.

*Papcbalis fervus fervorum Dei, Ottoni dilecti fratris
Bambergenfis ecclefie eledio, falutem & apo-
folicam benedidionem,*

Filius sapiens letificat matrem. Opera tua fit T*. * ...
confilium tuum virum prxterunt fenfatum.
Nos igitur honorare, fit protefus tuos juvare
congruum duximus. Nihil ergo denoftrabenevo-
lencia dubitans, tuam nobis quantocius vales prx-
fentiam exhibeto. Certi enim fumus quod divina
fapientia etiam malis hominibus bene uti novit.

Adiit dein Otho pontifice. & ab eo confeçratus
eft. Vide epift. VII.

LXXVII. AD PARISIENSIS ECCLESIE
CLERICOS.

Fiftonii F.
Hf. eccl<6a

Galonem Parificnfem epifeopum effectum, a fe
difcedentem, ipfis commendat, mittitque eum
ampliffima poteftate. Vetat ne majores pne-
bendarii a minoribus hominia fufeipiant. San-
cti Eligii cenobium, monialium diffolutione
infame, Galonis arbitrio permittit.

*Papcbalis fervus fervorum Dei, ditediis filiis Pari-
fienfis ecclefie clericis, falutem & apofolicam
benedidionem.*

EI' nobis fit vobis gaudendum eft, quod poft
multa quæ veftrex ecclefie contigerunt adver-
fa,

fa, Dei vos tñericordia respexit . Penonajn fi-
quidem idoneam & facris canotibus congruen-
tem ad vestr» ecclesi» gubernationem sua vobis
benignitate concedit. Ipsum igitur ad vos rede-
untem litterarum commendatione prolequimur :
rogantes, ut eum plena affectuone driigafis, ple-
na humilitate veneremini. Confidimus enim turn
discipulitUB ecclesiastice futurum esse custodem, dñ
salutis vestr» sollicitum proviforem. Huic fedu-
lis officiis obedite : & gratiam vobis in eo con-
vitiata Câtletem . Huuc pd recuperanda ecclesi»
bona , qu» pizdeceffbrum illius tñmpott , tam
in perfonis quam in prædiis diftraa dicuntur ,
communibus adjuvate prefidiis . Ad quam cau-
fam adjuvante domino frñue peragendam, no-
ftr» auâoritatis ei vicem concedimus : quatenus,
fi epifeopi, aut quorum parochiani bona ipfadi-
ripiunt , aut quorum in parochiis bona eadem
habentur, aut nolunt, aut defides funt ecclesi»
veftr» iustitiam facere.* ipse vel interdicens vel
excommunicandi eos, ni fatifecerint, habeat fa-
cultatem. Illud fane quod apud quibdam clerico-
rum fieri audivimus , ut videlicet majores «pne-
bendarit a minoribus hominia fufelpiant ! & huic
cohibendum præcipimus, & litteris præfentibus,
ne fiat ulterius interdicens . In hujusmodi fi-
quidem conciliatione, & notatur ambitio, & gra-
vius videtur ecclesia scandalum generari . De
coenobio fandi Eligii quid agendum fit ejus pro-
visioni commifimus . Dicitur enim & loco im-
portunifimo fitum , & inhabitantium defidia-
tam infame, quam arumn» vehementer expoli-
tum.

Datum Laterani viti. Id. April

Notæ Gabr. Cossartii S. J.

Fuit hic Galo Hellowacen» piimum, ac deinde Pa-
rifienfi» epifeopus. Ad eum jam Panfientem , habe-
pra epistolam inijñem Paichali» papæ quartam & fe-
xageſimam, quam debulifet bee precedere, fit priu» in
manu» nullra* venirtet. Uramque debemul V. Cl. V10-
no Herovail 10, vetustorum monumentorum indagatori
fegaciffimo & feliciffimo .

Quoniam vero hic a Paichali 11. facultatem accipit Pa-
rifienfi» epifeopo» excommunicandi cujusvis ex altera*)
ditecefi, qui ecclesi» Panfienfi bona retineat, ille ejus
epifeopatus vel nolit. vel tundet, eum ad fatifacien-
dum adigere: eamdero aut non multum diffimilem po-
llea Honotit IV. decano & capitulo ejusdem ecclesi»
concedit. Fair', inquit, Mdonatit fnejentlux indulle-
mas, et in latet fuper frudistit (boni) fcllicet extra
diſceſim Parihenſiu conflitutu) injurient inferentes ,
/ eo Mw epifeopi , tot adexbibendat voils fatststitionua
debitant cohere reſnirverint, ultra men/enit poſſnam «
vein fuerint cum btunhtete debita requiſiti , liceat vo-
bit cenſulam eccleſia/ilctm, bruauffa monitione canonica
exercere. Quæ Honorii epi/- la eſt in eccleſia» Parifen-
fi» utroque Paſtorali MS. cum hoc titulo: De exam-
manicandit maleſe Soribus.

De iand Eligii coenobio explevit Galo datam ſibi a
Paichali provioam. Extat in eodem Paſtorali mino-
re, ejus præceptum, quo diſſolutas moniales elifinat,
monasteriumque abbatis fandi Petri Foſſatenſi» conce-
dit poſſidendum, tamquam cellam , in qua monachi
minimum duodecim cum priore ſuo vivant ſecundum
fandi Benedidi inſtitutum: feriata ſibi eadem in lo-
cum illum poteſtate, quam ipſius deceſſibre» in mooia-
lium monasterium habuerant . Qpa« Galoni» littera»
anno mcvii. data», fu» litteri» Philippo» rex eodem
anno cOnhrmavit. Sed poſt mutatione» plurima», hoc
tandem ſeculo loco» Idem rebgioſiffimi» fandi Pauli
clericis a Parifenſi epifeopo concedes eſt .

LXXVIII. AD GUIDONEM ARCHIEPISC. FI Mbioth
VIENNENSEM. Fle.,«

Ipſi epifeopatin, & metropolitans jura conhr-
nut, palliumque mittit* .

Paſchalis epifeopus , fervus fervtrum fjei , diſclto
/rutri Gxidoni Pinnetfi archiepiſcopo, eſuſque fuc-
ceſſoribits canontce ſubſtituendis in perpetuum .

TJOteſtatem ligandi atque ſolvendi in caelis fic
X in terra, B. Petro e/titque fucceſſoribus, au-
Aore Deo principaliter traditam , illi» eccleſia
verbis agnolcit, quibus Petrum Dominus allo-
tus eſt :
ligaveris ſuper terram, erit Mt**
lignttm & m collis . Ipſi quoque & proprie fir-
mitas, & alienas fidei confirmatio, eodem Deo
audore prxfatur, cum ad eum dicitur : Rogavi i m .
pro te, ut non dejiciat fides tua, Pet c : ff tu ait
quando couverſus, confirma fratres tuos . Oportet
ergo nos, qui licet indigni, Petri refidete vide-
mur in loco, prava corrigere , reda firmare &
in omni ecclcfu ad interni arbitrium judicis fic
diſponenca diſponere, ut de vultu ejus judicium
noſtrum prodeat, & oculi noſtri videant equita-
tem. Tuis igitur, frater caritTime Guido , juſtis
petitionibus annuentes, fanâam Viennenſem ec-
cleſiam cui auAore E»eo przfides, apoſtolic» fe-
dis auctoritate munimus. Manfuro itaque il per-
Eetuum decreto *licet Gratianopolis, Valentina,* Fo.,«-
)ia, Alba qu» fit Vivarium dicitur , Geneva
Maurienna , fanâ» Vienna» eccleſia: tamquam
metropolitan», jure perpetuo debeant ſubjacere .
Porro Tarentafiam, ita ſemper ſub primatu V-
ennenſis eccleſia: permanere decernitur, ſicut a
fandis pñedeceſſoribus noſtris, Erone , Nicolao,
atque urbano noiciturcoſtititum. Abbatiasquo-
que tam intra quam extra urbis Viennenſis mſe-
nia fitas, tuæ fraternitati regendas, diſponendaſ-
que committimus. Pñeteca ſtatuiſmus , ut que-
cumque prædia, quaecumque dona, vel a Roma-
nis imperatoribus vel a Burgundia regibus, tur
eccleſiis data vel reddita ſiunt , quicumque hodie
poſſidet , five in futurum juſte & canonicè
poterit adipiſci, firma tibi tuiſque ſucceſſoribus ,
fic illibata permaneant . Ad hæc tam ſupra no-
minatorum prrdeceſſorum noſtrorum , quam Ac
ceterorum catholicorum fedis apoſtolicæ pontifi-
cum privilegia , de jure ſeu poſſeſſione Viennenſis
eccleſia» edita, nos quoque prrfentis decreti au-
âoritatem , firma integraque perpetuo permanere
decernimus. Pallio ad m(Tarum tantum ſolemnia
illis ſolummodo diebus uti fraternitas tua memi-
nerit, qui tuis prædeceſſoribus Romana auAori-
tate eccleſia conceſſi ſunt : cujus te volumus per
omnia genium conſervare. Huius enim indumen-
ti honor, humilitas atque juſtitia eſt. Totaergo
mente fraternitas tua ſe exhibere feſtinet inpro-
peris humilem; At in adverſis , ſi quando adve-
niunt , inveniatur cum juſtitia reda ; amica bo-
nis , perverſis contraria ; nullis unquam faciem ,
pro veritate loquente prebens. Miiericondta ope-
ribus juxta virtutem ſubſtantia inſiſtens , & ta-
men ſupra virtutem inſiſtere cupiens . Infirmis
compatiens, bene valentibus congaudens, de alie-
nis gaudiis tamquam de propriis tultans; in cor-
rigendis vitiiſ pie fieviens, in fovendis virtutibus,
auditorum atumoa demulcens. In ira, judicium
fine ira tenens ; in tranquillitate, feveritatis iuſte
cenſuram non deferens. H«c eſt, frater cariffime,
pallii dignitas, quam ſi follicite ſervaveris, quod
toris accepiſſi ouenderis, intus habebis . Frater-
Vuu * ni-

nitatem tuam fupemx miferationisdignatio, per A tempora longa confervet incolumem. Scriptum per manum retri notarii, regionarii facri palatii.

LXXIX. AD EUMDEM SEDIS APOSTOLICÆ LEGATUM.

Ki M5J. E[([-(quj, ^tej. Bjtuntinof canonice», &S. Stephani, finem imponar.

C Onroverfiam qu® inter Bifuntinos canonicos, & S. Stephani, tanto jam tempore voluta, & revoluta eft, canonico nunc tandem iudicio apud nos noveris eſſe decifam. Præcipimus igitur iolicitudini tue, ut pro hoc negotio peragendo, & tanti fcandali lite fedanda, adhibitis tecum lapientibus & religioſis fratribus, vel Divitonum, vel ad alium competentiore locum convenias, quo poſſint fine gravamine perſonas tibi neceſſarias adducere: ut omni partium animoſitate ſepoſita, ita ſincere, ita liquide, iudicii hujus perfêationem accipias: quatinus inter eos nulla ulterius huius rei lis aut querela remaneat. Teſtes autem hujus quæſtionis probatores, quia de capite parochi® cauſa gravior agitur, quinque ſint, five clerici, five laici, qui ſecundum canonicas ſanctiones, de viſu & auditu teſtimonium proferant.

LXXX. AD EUMDEM SEDIS APOSTOLICÆ LEGATUM.

De eadem controverſia.

Pafchalis epifeopus fervus fervorum Dei, voterubili fratri Guidons Psennenſi archiepifcopo, fedis apoſtolice legato, ſalutem iſt apoſtolicam benedictionem.

» «< «*■ per prudentia tua plurimum admiramur, H 'n nc80t-0 ecffix B. Stephani, clericorum * ipſorum teſtimonium acceptare nolueris: cum B Gregorius in huiusmodi cauſis eccleſiarum, & auditoribus probationem imponat. Diveſſe namque ſunt in cauſarum autoribus ſpecies, nec in omnibus cauſis crimina agitantur. Incriminibus liquidem accuſatorum, teſtium illa diffridio obſervanda eſt, quæ canonibus continentur: ne qui ad probationem domeſtici aſſumantur. Ceterum in poſſeſſionum, vel ceteris huiusmodi negotiis: hi poſſimum aſſumendi ſunt, qui eadem negotia traſtaverunt, de quorum viſu & auditu hæſitatio eſſe non debeat. Si ergo iidem clerici idonei ſunt, ab alienatione cauſæ illius nullatenus repellantur: fed ſicut aliis litteris deliberatum eſt, inter S. Joannis, & S. Stephani canonicos lis illa plenius decidatur. Ceſſat jam malitix zelus, & doſoſitatis cavillatio; & prædixarum eccleſiarum negotium juxta litterarum tenorem omnimodis peragatur. Alioquin ad præſentiam noſtram parati prius & inſtrui proximo quadrageſimalis concilii tempore revertantur.

Datum Trojæ v. Kal. Septembris Indiâione

LXXXI. AD EUMDEM SEDIS APOSTOLICÆ LEGATUM, & alios concilii Viennenſis epifcopos.

Confirmat quæ in illo concilio ſunt aâa,

C Um alicujus morbi detentione, &c. Extat infra in concilio Viennenſi, anno 1111

LXXXII. AD IVONEM CARNOTENSEM, & Ranulfum Santoocnfan epifcopos.

Non eſſe pro altaribus novum cenſum annuum exigendum.

J Uxta fandorum canonum ſanctiones, ttc. Extat ſupra.

LXXXIII. AD HENRICUM IMPERATOREM.

Qua inveſtituras ipſi concedit.

TJ Egnum veſtrum, ſandæ Romanæ eccleſiæ, ttc. Extat infra, ſn concilio Lateran. IL an

LXXXIV. AD VELLETRANOS.

Abrogat quæa Guiberro contra ſanctitatem apoſtolicam inſtituta apud Toſcanos eos erant. Eorum limites definit. ***

Pafchalis epifeopus fervus fervorum Dei Pelletronæ urbis civibus, apoſtolica fedis fidelibus. ſalutem & apoſtolicam benedictionem.

E T prava corrigere, & reâa firmare, commiſſi ſi Joci, & officii debito commonemur. Idcirco juxta petitionem veſtram omnes pravæ conſuetudines, vel exactiones, quas hærefiarcha Guibertus Ravennat. quondam epifcopus, mox apoſtolice fedis inſaſor impoſuit, de medio veſtræ civitatis penitus abolere, præſentis paginæ auctoritate decernimus. Illam vero benignitatem, quam a prædeceſſore noſtro ſancti memorix Gregorio VII. civitas veſtra promeruit, nos quoque, tam vobis, quam poſteris veſtris, in apoſtolice fedis fidelitate permanentibus, firma manere ſancimus: ut videlicet loci veſtri potentiores, quibus & vos ſuum jus non negetis, imponere vobis graviora non audeant. Nec ſolum urbis veſtræ habitatores, fed etiam antiqui fines, ab omni ſecularis potestatis inſaſione ſerventur, & inſeſtatione locuri. Civitatis autem fines dicimus illos, qui pertinentias ſuas longe lateque concludunt. Deſignat ſine illo, & multa loca enumerat. Hos igitur fines cum detrimento veſtro mtericari omnino, apoſtolica interdictione prohibemus: ſtatuentes, ut quod inter eos continetur, ſicut, ſus eſt uniufcujusque, tam vos, quam veſtri heredes, & quibus vos legaliter conceſſeritis, quiete poſſideatis in perpetuum. Quod ſi quilibet parva vel magna perſona, contra hoc apoſtolicum decretum, atque præceptum temerario aſu venire tentaverit, admonita ſemel, & iterum, uſque tertio per convenientes inducias, ſi non reſpue-rit, & quod injuſte egerit condigne non correxerit, ſciat ſe centum libras denariorum Papienſium, medietatem earner® noſtræ, medietatem injuſtitiam patientibus perſoluturam. Scriptum per manum Petri notarii regianſis, & ſecrerarii facri palatii.

Ego Pafchalis epifeopus, ſubſcripſi.

Datum Laterani, per manum joannis ſancti Romane eccleſiæ cardinalis, oAavo Id. April. Ind. ix. Incarnationis Dominicæ anno Mc 11. pontificatus autem domini Pafchalis II. anno II.

B. Tm. i. LXXXV. AD GUILLELMUM MELPHIENS.
K'L Uct. EPISCOPUM.

Abrogat Lavdianum epifeopatū: Mriphienfis
poffeffionis & jura confirmat.

*Ptfibnlit tftjctpeu ftrw fervent Dei, ventetblli
fretu Gmllfneo epifcpt, efappt fix.
ctfloribtu cenenxe freetevendij in perftnttt.*

PER apostoli Petri difcipulum dt fuceffibrem
* Anacletum, apostoli Petri praeceptum accepi-
mus, ne in villis, aut municipiis, vel in modicis
civitatis ordinentur epifeopi. enim est
ecclēfiae detrimentum, cum q
ac dignitas, frequentia inopiaque vilefeit. Hujus
nos providenti* iustitia commoniti, pñefentisde-
creti au&oritāte, juxta fandorum patrum ftatuta
fancimus, ne in Lavellano oppido, quod Mel-
phi* oppidum est, ullo deinceps tempore epifco-
palis cathedra ftatuatur: ipfum vero oppidum
cum pñerentis dt finibus fuis, tibi, venerabilis
frater Guillelme Melphienfis epifevpc, tuique le-
gitimis fucefforibus perpetuo regendum, de epi-
copali jure tenendum, difpoocndumque firma-
mus. Pñetrea villam Salfug*, Gaudianum, pof-
feffiones S. Joannis de Ilceto, ita femper in
propria Melphienfis ecclēfi* poffeffione permane-
re cenfemus: ficut a filio noftro duce Rogerio
fuis temporibus tradita, & chirographo confir-
mat* funt. Hoc ipfum de Jndaorumcenfu, bal-
nearum redditu, villanorum veaigalibus, molen-
dinis, vineis, agris, ceterisve rebus, quas intra,
vel extra civitatem Melphi* idem dux ecclēfi*
veftre contulit, pñefentis privilegii pagina confti-
tuimus. Ad hoc quidquid vel proprietario, vel
baronali jure ecclēfiae veftra in prañentiarum ob-
tinet, five in futurum largiente Domino juftē p-
terit atque canonice adipdci, firma tibi, tuique
fucefforibus, & illibata permaneant. Porro in
Slationem ut quicumque deinceps epifcopali
elphienfi in ecclēfia, Deoauāore, fuceffent,
ab apostolic* fedis noftre pontificibus confeca-
tionis gratiam fortiantur, Si qua igitur in cra-
ftinum, ecclēfiastiCa^ fircularive perfona, &c. pretceden/titu.
i* pretcedenlibtu ntunnllii epifolli'

Ego Paschalis, catholic* ecclēfi* epifeopus,
fubfcripfi.

Datum Beneventi, per manus Joannis fimāc
Roman* ecclēfi* diaconi, 111. Kal. Oftobr. Ind.
x. Incarnat. Dominice anno mc ii. pontificatus
autem domni Paschalis H. pap*, tertio.

(,T-< i. LXXXVL AD GUIDONEM PAPIENSEM
*.'<-« EPISCOPUM.

Privilegia, poffeffiones, de jura Papienfis tpifeo-
patus confirmat.

Ptfcbtlic epifcptptt, feevns fervarta Dti, vrwra-
bUi Gtatiēni Ptpienfa* epifeopo, ejqfott fi*.
ttfttribeu in peepehtnt.*

Sicut iniufta pofcentibus nullus est tribuendus
effeāus, fic legitima defiderantium non est
differenda petitio. Tuis igitur, frater in Chrifto
cariffime, precibus annuentes, omnem veftr* ec-
clēfi* dignitatem per prsdecefforū nofttronum
privilegia, vel authentica feripta conceffam, nos
quoque pñefentis privilegii auāoritāte firmamus.
Siquidem fraternitatem tuam inter miflarum fo-

Alemnia pallio decoravimus: fit tam tibi, quam

fucefforibus tuis concedimus in proccffione pal-
marum, dt feri* fecunde poft pafcha, equum al-
bum equitare udone coopertum, crucem inter
ambulandum prefers*. Monafterio S. Donati a
Ticinenfi quondam epifeopo in Seovilla funda-
tum, monafterium fanā* Mari* in Cairate, li-
cet extra veftram dicecefim fita videantur, ficut
haāenus habita funt, cum omnibus ad ipfa per-
tinentibus, in veftra femper ditione ac difpo-
fitione habeantur. Ceterum etiam monafteriorum,
qua infra veftr* dicecefis fines funt, canonica
difpofitio, & abbatum qui in eu lum, vel abba-
tillarum difcuffio, eleāio, & confecratio, veftro
femper arbitrio conferventur: falvo jñ omnibus
fedis apostolic* privilegio: quos profeāo, vel
quorum presbyteros ad veftrum expediat venire
concilium. Sane monafteriis, aut capellis aliqui-
bus, (teter matricem ecclēfiam, baptifinum ge-
neralem fieri petatur, prdLibemus. In quibus fi
qua forte prcecepta contra facros canones elicitā
inveniri contigerit, noftis canonicis non pñr-
judicent infirmitat. Clericos, fenftimoniales, viduas
urbis veftr*, fine veftr* concientia nemo prr-
mat in iudicium trahere, aut vim eorum rebus
inferre: nec coemeteriorum, qu* intra vel extra
civitatem funt, curam vobis, aut potefstatem fub-
trahere quaelibet perfona pñefumat: nec ullus un-
quam cujuscumque dignitatis, aut potenti* ho-
mo, quafi fub obtentu hofpitalitatis, in tuo ve-
nerabili epifcopio, aut domibus facerdotum tuo-
rum, & omnium clericorum, fine tua, tuorum*
que fucefforum voluntate, habitare pñefumat:
nec in rebus mobilibus aut immobilibus, five per-
fonis cujuscumque conditionis, ad veftram ecclē-
fiam pertinentibus, invafionem, aut violentiam
vobis invitis fieri fine legali ratione permittimus.
Decernimus ergo, ut nulli omnino nominum li-
ceat eandem ecclēfiam temere perturbare, aut
ejus poffeffiones auferre, vd ablatas retinere, mi-
nuere, vel temerariis vexationibus fatigare. Sed
omnino integra conferventur eorum, pro quo-
rum fuffentatione & gubernatione conceffa funt,
ufibus omnimodis profutura. Si qua fane ecclē-
fiastica, ficularive perfona, tfc. ta q epifolli

Scriptum per manum Joannis feriniarii regio-
narii, & notarii Geri palatii,

Ego Paschalis, catholic* ecclēfi* epifeop. iub-
fcripli.

Datum Laterani per manum Joannis fanft*
Roman* ecclēfi* diaconi cardinalis ac bibliopho-
carii undecimo Kalendas Aprilis, Indiā. xiii.
anno Dominice incarnationis mcv. pontificatus
autem domni Paschalis II. pap* vi.

LXXXVII. AD CONSTANTINUM RAVEL. ., τ». i
LENSIS ECCLESIE. EPISCOPUM.

Ejuidem argumenti atque fuperior.

*Ptfcktlit epifcptptu, fermts ftrvenon Dti, ventet-
blli Conftitntw RxvtUr^fil tckkiet epifcpt, ŷ
fucefforiblu ctnntice peoeetovendis m peeptthm.*

PI* poftulatio voluntatis, effefta debet profe-
quente compleri: quatenus & devotionis fin-
ceritas laudabiliter enitefeat, & utilitas poftulata
vires indubitanter allumāt. Tuis ergo populatio-
nibus, frater in Chrifto venerabilis Coctantīne
epifeope, dementer annuimus: quii devotionis
tu*

lojſ

PASCHALIS PAIPÆ II. EPISTOLÆ.

fojs

tu* ſinceritatem erga communem matrem Ro- A manam eccleſiam aſſectio diutina declaravit. Cu- ji» nimirum merito voluntatis auctore Domino accommodavimus aſſectum, ut eccleſi* tibi com- mſſe (latus ioeoneuſiâ ſemper ſtabilitate pcrſi- flat. Per præſentis itaque decreti paginam decer- nimus, ut RavcUenſis eccleſia, cui per Dei gra- tiam, fit Medeceſſorû noſtri minifterium, & ma- nus impohuonem præſides, familiari benignitate ſemper ſub apoſtoſic* ſedis tuitione fervetur: fit quicumque deinceps epifeoporum, Ravellenſi ec- cleſi* Deo diſponente ſucccſſerint, ab ejuſdem apoſtoſica: ſedis pontifice conſecrationis gratiam lortiantur, ſicut a fanſt* memori* prædeccſſibri- bus noſtris Viſlore ITI. & Urbano IL ſtatutum eſſe cognofcitur. Omnem quoque Ravçllenſis pa- rochi* ambitum, ſicut ab prædeceſſore tuo re- verend* in Chriſto memori* Urfone poſſeſſâ eſt, tibi, tuiſque in perpetuum ſucccſſoribus confir- mamus. Ad lute quicquid, vel proprietario jure, vel parochiali, jam præſata eccleſia in præſen- ttarum obtinet, five in futurum largiente Domi- no juſte poterit atque canonicè adipiſci, libera tibi, tuiſque ſuccceſſoribus ſic illibati permaneant. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum li- ceat eamdem eccleſiam temere perturbare, aut c/uſ poſſeſſiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare; led omnia integra conſerventur, tam veſtris, quam clericorum ſic pauperum uſibus profutura. Si qua ſane eccleſiaſtica, ſeculariſve perſona, &c. C ut in epittolu XXXIX.

Rogerius Volaterrenſis eccleſi* indignus epifi copus fieri rogavi, ſic ipſe ſubſcripſi.

Datum Laterani, per manum Joannis fanſt* Romane eccleſi* diaconi cardinalis, ix. Kal. Jun. Indift. it. anno Incarnationis Dominice Mciv. B pontificatus autem domni Paſchalb II. pape v.

LXXXIX. AD FLORENTINOS CLERICOS, «...** e'». Jiat. Uſr.

Ut dominicis diebus, ac præcipuiſſeſtis, majoris mill* officio, ſicut prius ſolebunt, interfint.

Àſ/cAaZir tp/ſcopus, fervm fervor/me Dti, dikſii/

ſilli/ Florentini/ clerici/, f./utem ff up*, falicum beneJiſtionm.

A Ntiquum morem veſtr* matricis eccleſi* ſiliſ- Zi. fe audivimus, quod clerici de canonicis, ſic de capellis, tam in dominicis diebus, quam in pncipuiſ ſeſtivitatiſ, in proccſſionibus, ſic in officio majoris miſlz utque ad perleſtura e- vangellium ſoliti erant convenire. Nunc vero, neſeimus qua occaſione, ab hac debita obedien- tia, ſic honeſta ejuſdem eccleſi* coſuetudine vos ſubtraxiſſtis i quod nobis ſchifma, ſic eccleſi* di- viſio eſſe videtur. Mandamus igitur vobis, at- que precipimus, ur ad primam eccleſi* conſue- tudiaem redeatis, ne canonicam eccleſi* fenten- tiam incurratis,

Datum Laterani tertio Idus Martii.

XG AD JOANNEM ABBATEM FLOREN- ■* t v - . hu TINUM. i . . - c' ».

e. T».. t LXXXVIII. AD OPPIDANOS S. GEMI- lui »<». NI ANI.

Ne illorum oppidum, illiuſque ager, a Volater-D renſis eccleſi* poſſeſſione unquam alienetur.

Piſcball/ epifeopus, fervus ferverunt Dti, clericir, b Iticu univerſis de Cuſſelle S. dentiniuni/, ſulutem & upoſteticum bcludiſiotHue.

P Aci & ſtabilitati eccleſi* veſtr*, ſic nos con- ſtitutione noſtra, ſic vos obſervatione veſtra, providere debemus. Idcirco vobis omnibus præ- ſemium litterarum conſtitutione mandamus, ſic ſuccceſſoribus veſtris in perœtuum ſervandum præ- cipimus: ut oppidum veſtrum, quod S. Gcmini- ani dicitur, cum monte Staſſi juxta poſito, & cum univerſo territorio ſuo, nullo unquam mo- do, nulla occaſione, alienari a poſſeſſione ſie E proprietate Volaterrenſis eccleſi* patiamini: ſed ſicut hodie «ft, ſic temper in proprio Volater- renſis eccleſi* jure permaneat. Sane nec epifeo- po, neque cuilibet ejuſdem eccleſi* miniſtro, fa- cultas ut ipſum oppidum cum præſato monte in feudum peribnx alicui dare, locare, vendere, pi- gneratione vel commutatione contradere: neque marchioni, neque comiti, neque alicui. poteſtati liceat didipum oppidum, ieu prznominatum mon- tem capere, vel ab eccleſi* poteſtate ſubtrahere, vel quibuſlibet occaſionibus alienare ſed ſicut jonerit» dictum eſt, ſemper in proprio eccleſi*

Privilegium Florentini cœnobii.

Puſckuli/ epifeopus fervus fervent» Dti, dikſſe ſiUe Jenutu Muti, Florentini /tunefierii, qnd tun&n JHuriet dicitur, tjufptt ſitctj*rikus rtgularittr preueevendu in perpetuu».

P le poſtulatſo voluntatis, eſſeôu, ſiſr. Prete- rea quocumque hodie pontificum conceſſione, principum liberalitate, vel oblatione fidelium, vel altis juſtis modis id cœnobium poſſidet, five in futurum juſte ac canonicè poterit adipiſci: ſir- ma vobis, veſtrique ſuccceſſoribus, ſit illibata per- maneant. Laborum quoque veſtrorum decimas, præter quorumlibet contradictionem, tam vobis, quam ſuccceſſoribus veſtris in monaſtica religione permanentibus, habendas concedimus: conſecra- tiones altarium, five baſilicarum, ordinationes monachorum, ſeu clericorum monaſterio perti- nentium, a Florentino accipietis epifeopo: ſiqui- dem gratiam apoſtoſicx ſedis habuerit, ſic ſi ea gratis, ſic ſine parvitatſis moleſtia voluerit exhi- bere. Alioquin liceat vobis catholicum, quem malueritis, adire antiſtitem, ſic ab eo conſeca- tionum ſacramenta ſuſcipere: qui apoſtoſic* ſe- dis ſultus auctoritate, quſ poſtulaſtis indulgeat. Porro epifeoporum, ſeu episcopapum miniſtro- rum aſſiones omnes ab eccleſiſ five clericis ejuſ- dem

>05<

PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ.

tnS4

dem monasterii removemus. Sepulturam quoque ejusdem loci omnino liberam esse decernimus, ut eorum, qui illi corpori defideraverint, devotioni & extrema voluntati, nisi forte excommunicari sint, nullus obstitat. Si qua ergo ecclesiastica fraxularive persona, tñc. nt in epist. xxxix.

Ego Paschalis catholicus ecclesie episcopus.

Datum Florentie per manum Joannis S. R. E. diac. card. ac biblioth. anno Dominic. Incarnat. Mcviii. vin. Kal. Odobr. Indid. i. pontificatus vero domni Paschalis. II. pape, an. ix.

ü v τ ^ 1 α XGI. AD CLERUM ET POPULUM ELO-
,,u RENTINUM.

Innocentem eorum episcopus declarat: ejus calumniatores officiis sic beneficiis privat.

Paschalis episcopus, fervas fervorum Dei, dilectis filiis, r/rre & populo Florentino, salutem apostolicam benedictionem.

·CMUUV·.

dudum quid nos confrater noster G. * e-

J episcopus vestre querelam suam deposuit adversus ecclesiam vestram archidiaconum, sic ejus foetus, videlicet Joannem priorem ecclesie S. Laurentii, & Petrum S. Petri de Scaradio, sic Rambaldum S. Stephani priorem, quod eum in populo erimaretur fimoniaci pravitate. Misi itaque litteras ad prefentiam nostram minime acccesserunt, terrorem captionis in itinere pretendentes. Nos autem, ut eis hujus occasione diverticula tolleremus, per eundem episcopum, sic perepiscopum Volterranum ducatum eis omnimode tutum providere curavimus. Archidiaconus quidem, sic B. Laurentii prior ad nostram prudentiam conveniunt: exteri alii nec venerunt, nec pro se nuntios transmiserunt. Tunc prefentibus, eis adversus eos episcopus questus est, quod sic ipsius obediencia, communionique subtraxerint, quod ipsum in populo fimoniaci flagitii criminati sint, quod ejus exeerati sint consecrationes, quod adversus eos conspersionem in conventiculis fecerint. Porro illi, premisso tradationis spatio, sic accusatores episcopos, aut illius criminis probatores penitus negaverunt. Collecciones clericorum seu laicorum in ecclesiasticis fecisse asseruerunt, sed propter inquirendum rumoris illius, qui contra episcopum increbuerat, veritatem: in quibus nimirum collationibus, conspersionis conventicula intelleximus. In ceteris quoque se offendisse confessi sunt. Prolati sunt igitur his causis congruentia fandum patrum diveria capitula: Antiochene videlicet synodi quintum, de his qui feaminiherio cdeffiafco subtrahunt, fiefeorum colligunt: item de conspersione seu conjuratione, Chalcedonenfis synodi odavum decimum: sic Callisti pape ad episcopos per Galliam constitutos, cujos initium est, Conspirationum crimina vestris in partibus vigere audivimus. Item Alexandri pape, de his qui fandos persequuntur, aut amovere, aut dilacerare nituntur. Item Stephani pape, de his qui adversus patres armantur, fit qui fratres calumniantur. Nos ergo tantorum patrum auctoritatibus instrudi, prefatos viros propria confessione convictos, ab officiis, seu dignitatibus suis sententia judiciali removimus, nisi eis in nostrarum misericordia deventur ecclesie: aliique etiam, qui vocati venire ad

nostram prefentiam neglexerunt, idem judicium irrogamus, quoniam eundem videntur capitulis irretiti. Equum est enim ut dilationem lententiam de absentia non lucentur. quia confitetur de omnibus quique, si fibrefugere judicium dilationibus putat. Omnibus igitur vobis prefentium litterarum auctoritate precipimus, ut episcopum vestram, tanquam per Dei gratiam catholicum unanimi concordia diligatis, fit vereamini. Si qui vero clericorum, aut laicorum, temeraria deinceps presumptone super hujusmodi episcopum infestaverint: noverint se pertinacia sua, clericum quidem, depolitione multandos; laici vero, excommunicationi subiacendos.

Data Laterani v. Non. Martii, Indid. ix.

XCII. AD GUIDONEM ABBATEM S. STEPHANI LAUDENSIS. ■«?.. tv.
‘uU ‘‘‘

Privilegium monasterii S. Stephani.

Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei, dilectissimo Guidoni natus vmerakius monasterii S. Stephani, quid in Laudensi comitatu fetus Padum filium tñt, tñtñtñt fuccefforih regulariter promouundis in perpetuum.

Divinis praeceptis & apostolici informamur monitis, ut pro ecclesiarum statu, impigro o vigilemus affectu. Postulavit liquidem nos dilectio tua, prodecefforum nostrarum muedam fatuta firmare: fit per ea, vestri monasterii statum, audore Deo, munire. Quod.....monasterium venerabilis comitissa Anfida cum filiis suis Lanfranco, Arduino, & Magnifredo, contruxisset, fit suis facultatibus ditasse cognoscitur. Per prefentis igitur privilegii paginam apostolica auctoritate statuimus, ut quecumque prordia, quecumque bona ab prordia comitissa, vel ejus filiis, eu ab aliis fidelibus de jure proprie data sunt, quecumque etiam in futurum eidem monasterio concessione pontificum, liberalitate principum, vel oblatione fidelium dari contigerit: firma vobis, vestrique fuccefforibus, sic illibata permaneant. Confirmamus itaque supradicto S. Stephani monasterio adjacentem villam, sic castrium, infra quod idem monasterium confitutum est, & cetera, que lo episcopi Nokeni chirographo continentur. Obeunte te nunc ejus loci abbate, vel tuorum quolibet fuccefforum, nullas ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia preponatur: nisi quem fratres, vel fratrum pars consilii fanioris, vel de suo, vel de alieno, si oportuerit, collegio, fecundum Dei timorem, fit B. Benedidi regulam, providerint eligendum. Eledus autem, ad Romanum pontificem consecrandus accedat. Ad hasc decernimus, ut nulli omnino hominum liceat idem monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones temerariis vexationibus fatigare: sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum sustentatione sic gubernatione concessa sunt, usibus profutura. Si qua ergo ecclesiastica, secularive persona, exr. ut in epist. xxxix.

Ego Paschalis catholice ecclesie episcopus.

Datum apud Placentiam per manum Joannis S. R. E. diaconi card. ac bibliothecarii, non. Kalend. Decembris, Indid. xv. Incarnat. Domini anno mcvj. pontificatus autem domni Paschalis II. papae vñ.

XCIII

f8 yen vit, XdIL AD PETILUM ACHERUNTINUM
f8)l. 1.**.

Etas cfe&tonem confirmat , & jura metropolew
Acheruntinz: mittit pallium.

Rafcball/ epiJetfat fervas firvorune Dei, ventrÅili
fratri nafro Petre Acheruntine arcbiepijape,»juf-
yee facctfleribscaneniceproatevendii inperpetiatar

4< u

heftatem ligandi atque folvendl in czlis, fit
in terra, B. Petro, ejufque fucceffloribus au-
dore Deo principaliter traditam illis ecclefia ve
bis agnofcit, quibus Petrum eft Dominus allocu-
tusi
litaveris fuper terrane , erunt li.
get» & in catiis: tf quacumque fofoeri/ fuper ftr-
um erunt feint» tf i» catiis . Ipfi quoque firmi-
tas proprie, & aliene fidei confirmatio, eodem
Deo auctore praedicatur , cum ad eum dicitur :
Rogavi pre te Petre, ut m deficiat fides tu», &
lu olifnande cenverfus , confirma fratres tue/, O.
portet ergo nos, qui, licet indigni , Petri vide-
mur refidere ia loco, prava corrigere, refta fir-
mare, & in omni ecclefia. ad interni arbitrium
judicis , fic difponenda dilponere : ut de vultu
ejus judicium noftrum prodeat , & oculi noftri
videant aequitatem. Fraternitatis igitur tuae juftis
petitionibus annuentes , fandam Acheruntinam
ecclefiam pnfentis decreti auâoritate munimus:
tibi, tuique fucceffloribus confirmantes quocum-
que metropolitano jure praeteritis temporibus per-
tinueffe nofcuntur: videlicet Venufinum , Gravi-
nam, Tricaricum, Tarfum, Potentiam: ut tu ,
tuique legitimi fucceffores , potefatem habeatis
canonice & decretabiliter in eis epifeopos ordi-
nandi ac confecrandi ; falva in omnibus fandz
Romane ecclefie auctoritate. Ad hczftatuentes
decernimus , ut quzetunque oppida , ville, vel
ecclefiz parochiales , jure ab eadem ecclefia A-
cheruntina poffidentur, qusecumque bona in prs&-
(entiarum jufto poffidet, five in fuiurum jdtac
canonice poterit adipifei, firma tibi, tuique (uc-
ceffloribus) ac illibata permaneant : iis nimirum
exceptis, quz fedis apoftolicz privilegiis speciali-
bus muniuntur, Pallium przterea fraternitati tuz,
plenitudinem videlicet pontificalis officii, ex apo-
ftolicz fedis liberalitate concedimus: quod te in
ecclefia, tantum ad miffarum folemnia fubfcri-
ptis diebus noveris induendum, id eft, Nativita-
tis Domini, Epiphani*, Hypapantes . in tribus
folemnitatibus beatz Mariz , Cceniz Domini ,
Sabbati fandi, Refurrexionis, Afcenfionis, Pen-
tecotes, Nativitatis S. Joannis Baptift», ieftivi-
tatis apoftolorum * omnium, Michaelis archan-
geli, commemorationis omnium Sandorum , &
eorum martyrum, vel confefflorum, qui inAche-
runtina ecclefia requiefeunt; in conlecracione ce-
defiarum. epifeoporum, presbyterorum , & dia-
conorum : cujufmodi nimirum volumus te per
omnia genium vindicare . Hujus fiquidem indu-
menti honor, humilitas atque juftitia eft . Tota
ergo mente fraternitas tua fe exhibere feftinet ,
in proferis humilem,' & in adverfis, fi quando
eveniunt, cum juftitia eredum: amicis bonis ,
perverfis contrarium : nullius unquam faciem
contra veritatem respicias , nullius unquam faciem
premas: mifericordiz operibus juxta virtutem in-
iiftas , & tamen inffitere etiam fupra virtutem
cupias: infirmis compatiaris, benevolentibus con-
gaudeas: aliena damna, propria reputes ; de a-
lienis gaudeas, tanquam de propriis exultes : in
corrigendis vitis pie fzvias ; in fovendis virtuti-

Abus, auditorum animas demulceas; in ira, judi-
cium fine ira teneas ; in tranquillitate autem ,
fecuritatis jufto cenfuram non deferas. Hac edL
frater carmine, pallii accepti dignitas: quam fi
foUicite fervaveris, quod roris acceptee attende-
ris, intus habebis . Fraternitatem tuam fuprema
miferatio per tempora multa incolumem confer*
vare dignetur, Amen, amen, amen.

Ego Paschalis catholica ecclefiz epifeopus,

Datum Albani per manum Joannis SR. E dia-
coni card. xvi. Kal. Julii, Indid. xiv. Incarnat.
Dominic* Mcvi. pontificatus autem domni Pa-
chalis II. papz VIH.

XCIV. AD ABBATEM SANCTÆ MARIE J. ? TM
APUD BANTIUM. " " (w)

Privilegium hujus ctenobii.

Pafcbalis epifcopa/ ferva/ ferverunt Dei, dileSh in
Cbrilio filio abbati coenobii fandla Maria, quod
apud Bantia»» fitum eft, tjupt» fucteflbribus re-
gnlariter prenuvendis in perpetua»».

C Um univerfis fandz ecclefie* filiis , & apo-
ftolicz fedis auctoritate , & benevolentia ,
debitores exiftamus: illis tamen locis & perfonis»
qaz fpécialius ac familiarius Romanz funt ec-
clefiz addidz , quzque amplioris religionis gra-
tia eminent, propenfiores nos convenit eorum
tanto ftudio imminere. Quia igitur beatz Mariz ,
cœnobium, cujus * domini auctoritate filii legi-
timi przfides, Romanz & apoftolicz ecclefiz ha-
ftenus jure proprio adhczflē nofcuntur: nos pro
devotione ac reverentia ejufdem Dei, genitricif-
que femper virginis Mariz , ipfum fub noftra
manus protectione fpécialiter confovemus atque
diligimus . Unde tibi , tuique fucceffloribus, ad
przdiz domus regimen, auctoritatem concedi-
mus, confirmamus: fiquidem vobis cœnobhunip-
fum, & omnia quz ad illud pertinent monaftē-
ria , five cellas cum fuis pertinentiis, videlicet
ecclefiam S. Salvatoris, tfo.

Hic enunter»ntur poffeffimes illius conubii.

Propterea conftituimus , ut quzeumque hodie
praefatum coenobium jufto poffidet, quaeque in fu-
turum, pontificum conceffuoe , principum libe-
ralitate, fit oblatione fidelium, jufto atque cano-
nice poterit adipifei, firma tibi tuique fuccefflo-
ribus, & illibata permaneant ; eorum quidem ,
pro quorum fufftentatione ac gubernatione con-
ceffa, * ufibus omnimodis profutura: falvo tamen
canonico epifeoporum jure, quod in eis habuiffe
nofcuntur . Decernimus ergo , ut nulli omnino
hominum liceat idem coenobium temere pertur-
bare, aut poffeffiones ad illud pertinentes inva-
dere, vel invafas retinere, minuere, auferre, vel
p luis ufibus applicare, vel temerariis vexationibus
fatigare . Obeunte te ejufdem loci abbate , vel
tuorum quolibet fuccefflorum, nullus ibi quacum-
que iubreptionis aftutia pneponatur : nifi quem
fratres ejufdem cœnobii, communi confenfu, vel
fratrum pars confilii fanioris vulgariter cum Dei
timore elegerint. Eleftus autem , ad Romanum
pontificem confecrandusaccedat. Chriftma,oleum
fandum, confecrationes altarium , five bafilica-
rum ordinationes, clericorum , cellarum veftira-
rum fratres, a diœcefanis epifeopis accipiant : fi
quidem catholici fuerint, fe gratiam atque com-
unionem apoftolicz fedis habuerint ; fe fi ea
impendere gratis, fe fine pravitate voluerint. A-
lias

*getietfu»,
**

Has liceat fratribus, a quocumque votaerim ca-
tholico episcopo eandem consecrationem ft fe-
cramentum percipere. Ad bndictum vobis an-
monachos, tibi, tuisque fiscofloribus intra mo-
nasterium ipfum advocare concedimus, qui no-
stra fidens auctoritate coofentiat, ne vagandifo-
ras occasio permittatur. Super hire etiam, fi in-
feftatione aliqua prngravatus, Romanam fedem
appellaveris. non liceat alicui epifeoporum, nifi
ante Romanum pontificem, vel ejus legatum, a-
liquam sub occasione judicii violentiam tibi, aut
fuccefforibus tuis inferre. Vos ergo, filii dilecti-
fimi, oportet regularis difciplins ftudiis, follici-
tudinis ac devotionis infudare: ut quanto a fin-
culari tumultu Uberiores eritis, tanto amplius
placere Deo, totis mentis & anims viribus an-
haletis: ad indicium autem percepts hujus a Ro-
mana ecclesia libertatis, annis fingulis auri un-
ciam Lateranenfi palatio perfolvatur. Si qua igitur
in craftinum ecclesiastica ficularifve pefena,
hanc noftrs confitutkwus paginam fcien, contra
eam temere venite tentaverit, ttc. tit
xxxix.

Scriptum per manũ Raynerii fcribe regiona-
rii, notarii facri palatii,

Ego Paschalis catholice ecclẽfis epifeopus.

Datum Laterani per manum Joannis (ante Ro-
mans ecclẽfis cardinalis diaconi xi. Kal. Julii,
Indift. ri. Incarnat. Dominies mci. pontifica-
tio quoque Paschalis paps anno v.

*»Tr V,L XCV. AD EUSTACHIUM ABBATEM S.
NICOLAI.

Privilegium illius abbatis.

Pfcktilit tpiftpnt frvtu fyrntnt Dti, dilt&P i>
Chrifa filip Enfaubio Mtti totkfit S. KicoUi,
fitltit* & tpofoloxMK kntdi^iatt*.

Rsdeceffbris noftri fante memoris Viãoris
P III. temporibus, B. Nicolai corpus ex GRS-
corum partibus tranfmarinis in Barilanam urbem —
advectum totus pene orbis agnofeit. Quid vide-
licet corpus prsdecdfor nofter Urbanus II. loco
quo nunc reverentia digna fervatur, in crypta
inferiori fumma cum veneratione, recondidit, &
altare defuper in honorem domini confecravir.
Petitumque eft, & conceffum dicitur, ut B. Ni-
colai bafilica in eodem loco edificanda, fpecia-
liter fub tutela mox fedis apoftolicæ fervaretur.
Qũla igitur, largiente domino bafilica eadem &
congrua jam ſedificatione perfeãa eft, in loco
videlicet juris publici per ducis Rogerii chiragra-
phum dato: nos eandem domum, auftore Deo,
mox futuram ecclefiã, poftulante filio noftro
ejuſdem ducis germano Boemundo, Barenfisnunc
civitatis domino, fub tutela apoftolica fedis ac-
cipimus. Prſentis igitur privilegii pagina, apo-
ftolica auctoritate fancimus, ut quafimque pre-
dia, quſcumque bona, vel a pnsdiã hlio no-
ftro Rogerio per B. Petri ft noſtram gratiam,
Apulis, Calabris, ft Sicilis duce, vel apno-
miuato fratre ejus nunc Antiocheno principeBo-
emundo, feu a ceteris Chrifti fidelibus, fupradi-
ãſ fente Nicolai ecclẽfis de fuo jure jam do-
nata funt, aut in futurum donari, offerri, con-
tingerit, firma femper, quieta, ft illibata perma-
neant. Decernimus ergo, ut nulli omnino homi-
num liceat eandem eccleſiam temere perturbare,
aut d> n> auferre, vel ablatas retinere, minuo-
Ct*il. G*tr>I. Tom. XX.

Are, vel temerariis vexationibus fatigare: fed om-
nia integra conferveatur, clericorum ft pauperum
Tibi itaque, tuiſque focceffori-
bus, facultatem concedimus, clericorum culpas,
abima epifeopi contradiftione, debita charitate
ac feveritate corrigere. Si qua vero in vos gra-
vior querela cmerferit, noſtra feu fucceffbrum
noſtrorum audientis refervetur. Nulli autem, vel
archiepifeopo, vel epifcopo, licere volumus, ut
eccleſiam ipſem, vel ipſius abbatem, fine Roma-
ni pontificis confcientia, vel excommunicatione,
vel intetdiſto cohibeat, quatenus idem venerabi-
lis locus tanti confeſſoris corpore inſignis, ficut
per Romanum pontificem prima confecrationis
fuſcepit exordia, fic fub Romani femper pontifi-
Bcis tutela ft proteãione ſubſiſtat. Si quis fane
in craftinum archiepifeopus aut epifeopus, impe-
rator aut rex, princeps aut dux, comes, vice-
comes, capitaneus, ſtratego, iudex, caſtaldio,
aut quilibet ecclẽſiastica ſecularifve perfona,
#c. ut i> rplft. xxxix.

Scriptum per manum Raynerii, ſcriniarii, re-
gionarii, ft notarii facri palatii.

Ego Paschalis catholice ecclẽfis epifeopus.

Datum ad Porticum B. Petri, Rora. xiv. Kal.
Decemb. per manum Joannis fente Romans ec-
clẽfis diaconi card. & biblioth. India. xiv. In-
carnat. Dominie ann. mcvj: pontificatus autem
Domini Paschalis II. paps vi.

G. C. Que (equuntur Paschalit fecandi epifloK. fe-
feripts funt a nobis ex bifloria novorum Eadmeti, fi-
ve Edineri, qui perpetuus Anfemo cornea adbsfir,
aſeu ex autographia ipſa in hifloriam faam retulit.

XCVI. a d HENRICUM REGEM ANGLO-
RUM.

Contra inveſtituras ecclẽſiasticas.

Pfckdil rplieptu fervus frvtntttt Dti, dik&p fi-
lit Hatrici rtti Atultr*, flnttt* tf ept-
fiſſtMtt hntdihntm.

T Egationis tus verba, fili cariſſime, granter
JLs excepiſus: fed vellemus obedientiam pro-
mittentis. In quibus nimirum farte Romane ec-
cleſia, illa in tuo regno pollicebaris, que tem-
pore tui patris habuerat, eos requirens honores,
quos anteceſſbrum noſtrorum tempore pater tuus
habuerat. Que profeão omnia grata m ſuperfi-
cie viderentur: interius requiſita, & legati tui
vocibus expoſita, gravia & vehementiſſima paru-
erunt. Qjuerebas enim ut tibi epifeoporum abba-
tumque per inveſtituram conſtituendorum jus ft
facultas a Rom. indulgeretur eccleſia: ft quod
per ſe ſolum fieri omnipotens Dominus perhibet,
hoc regie poteſtatis fieret. Ait enim Dominus:
Eft fit* tftiu*: pkr > t fi yb mtnurit, ftvt-
ht*. Cum autem ecclẽfis oſtium reges rſle ar-
rogant: fit-proſtãb, ut qui per eos eccleſiam
ingrediuntur, non paſtores fed firns ft latrones
habeantur, eodem Domino dicente: Qw' mm fe-
Ibta. trat Ptr oflin' i> ovilt tvitt*, fid afandit aliwt-
d>, fltr tti tf Utrt. Et quidem ſi a nobis ma-
gnum aliquid tua dilectio poſtulareret, quod cum
Deo, cum juſtitia, cum noſtri ordinis ſalute
concedi poſſet: ſ graviter utique concederemus. F>rt&f<
Hoc vero lam grave, tam indignum eft: ut nul-
la ratione, catholica id admittat eccleſia. Faci-
lius ad extrema qualibet B. Ambroſius cogi po-
tuit: quam imperatori, eccleſia permittere pot-
ſta-
Xxx

ftaten. „ Respondit enim. Noli gravare te im- A Porro ūecularium pœſentatum & regum
 eeratoe , ut putes te in ea qus divina funt ,
 imperiale aliquod jus habere. Noli te extolle-
 re, fed fi vis diutius imperare , eſto Dei ſub-
 ditus. Scripſam eſt: Q» *Dei, Detjne Cx-*
 ?» *fieri, Ceferi.* Ad imperatorem palatia perti-
 nent, ad facerdotem eccleſie. Publicorum tibi
 mœnium jus commiſſum eſt , noa factorum .
 Quid tibi cum adultera ? Adultera eſt eaim ,
 que non eſt legitimo Chriſti conjugio copula-
 ta. „ Audis, orex, adulteram eccleſiamnun-
 cupari, qua non legitime nupſerit . Eccleſi* ſi-
 quidem ſponſus unuſquique eſtimatur epifeopus,
 juxta ſcripturam illam, qua ex fratris uxore fra-
 ter non fui nominis. filios ſuſcitare præcipitur , &
 ſponſie contemptor a futuro ſponſo diſcalciari B
 mandatur . Vides igitur, o rex, quam ignomi-
 niolum , quam periculolum ſit , per filios tuos
 matrem adulterio pollui ? Si ergo eccleſi* filius
 es, quod utique omnis catholicus Chriſtianuſeſt:
 permitte matri tue legitimum fortiri conjugium,
 ut non per hominem , fed per Deum & homi-
 nem Chriſtum, legitimo ſponſo copulaur ecde-
 ſiæ. Per Deum enim epifeoos eligi, cum cano-
 nice eliguntur, teſtatur apoſtolus Paulus, dicens:
 Arc *⁊ xifynne fœmit tibi lontrent , fed qn vocatur*
n Dee tnnquun Antjn. „ Et B. Ambroſius: Mc-
 „ rito , inquit , creditur quod divino eſſet ele-
 „ ſtus judicio, quem omnes poſtulaviſſent . Et
 „ poſt pauca : Ubi univerſonim poſtulatione con-
 „ gruit , dubitare nos non oportet , ibi Domi-
 „ num leſiun & voluntatis auctorem , & petiti-
 „ nis arbitrum fore , & ordinationis pnaulem ,
 „ ſic largitorem gratiæ . Præterea propheta Da-
 vid ad eccleſiam loquens, ait : *Pre patritos tnis*
nati fiat tibi filii, ctnſtitMs eos principes ſitper nar-
 m w *terrene.* Eccleſia filios genuit : eccleſia prin-
 cipes ſtatuit . Poſſemus alia de ſcripturis ſacris
 teſtimonia & exempla proponere: quibus con-
 ſla- ret, ecdeſias ſponſos ac pallores episcopos , non
 ſecularium poteſtatum nuru, fed Chriſti diſpoſi-
 tione & eccleſi* judicio preponendos. „ Unde
 „ etiam imperator Juſtinianus fanxit in legibus
 „ ſic: Debet enim prius diſceptari de vita epi-
 „ ſcopi utrum bona ſit, an reprehendiſſibilis, & u-
 „ trum bonis teſtimoniis muniatur, an non. Et D
 „ infra. Fiat, inquit, facultas unicuique, ſi ve-
 „ lit, contradicere: & ſi quidem ante confecra-
 „ tionem fuerit contraditio facta, non prius con-
 „ ſecretur epifeopus, niſi diſceptatio de contradi-
 „ ctione ſit facta, ſic undique appareat innoxius
 „ is, qui ad epifeopatum vocatur. “ Ecce quod
 populi totius eue, pronuntiat imperator : hoc fui
 ſolius eſſe , regia poteſtas inceſſit. Ipſius etiam
 imperatoris lege cautum eſt , ut nec profeſſio
 nec ingreſſus ad imperatorem, ſine metropolitan!
 literis, patera epifeopo. Quem ergo in curia tua
 ſine metropolitan! literis admittere non debes ,
 eum vis, o rex, in eccleſia principem conſtitue-
 re? Monſtruoſum profeſſo eſt , ut patrem filius
 generare, homo Deum creare debeat . Sacerdo-
 Ed *decernent.* Quem profeſſo ū propitium habueris,
 felicitate regnabis, poteſtatemque integram de di-
 vitias obtinebis: quem ſi, quod abiſt, offendiſ,
 non procerum conſilia , non militum ſubſidia,
 non arma, non divitiæ, ubi ſubvertere ceperit,
 poterunt ſubvenire. Porro in honore Domini, in
 eccleſie libertate, nos familiares , nos adju-
 tores habebis . Nec opineris quia quiſquam nos a tua
 divellet amicitia, ſi ab inveſtituris abſtinere, ſi
 honorem debitum & libertatem a Domino inſti-
 tutam eccleſie coſervaris. Eccleſiarum ſiquidem
 inveſtitura nos S. Spir. judicio regibus & principi-
 bus, immo laids omnibus, interdiximus. Nece-
 n.m

XC VII. AD HENRICUM ANGLORUM REGEM.

De eodem argumento.

Piſetoſ episcopos ferons fervorm Dei, ceriffn
ſilin Henrico An⁊lertan régi, ſeintent & ape-
ſſolime beneditionem.

*D Egi regum domino gratias agimus, qui te in
 A A. regnum beneplacito lue voluntatis evexit, &
 tendam Chriſtianum regem in beneplacito fuc
 voluntatis ineffabili miſericordia cuſtodivit. Ro-
 gamus ergo, ut bona regni tui exordia in melius
 augeat, & utque in finem ſua in te donacuſti-
 diat. Deſeruisti enim fratris tui regis impletatem,
 quam divino conſpicis judicio terribiliter vindica-
 tam. Ecdeſias libertati reſtituiſti, clerum hono-
 rare cœpiſti, & cleri principes epifeopos, immo
 in his Chriſtum dominum, venerari. Confidimus
 itaque quoniam utque in finem eadem lapies, de
 in eadem probitate perſiſtes: niſi ſunt aliqui per-
 vertie mentis homines , qui cor regum per epi-
 ſcoporum & abbatum invellituras, divini indigna-
 tionis aptare conantur. Quorum in hac parte con-
 filia tanquam virus tibi ſunt evitanda, ne illum
 offendas, per yam raa rnauat, è? *potentis juſte P,*
 offendas. Quem profeſſo ū propitium habueris,
 felicitate regnabis, poteſtatemque integram de di-
 vitias obtinebis: quem ſi, quod abiſt, offendiſ,
 non procerum conſilia , non militum ſubſidia,
 non arma, non divitiæ, ubi ſubvertere ceperit,
 poterunt ſubvenire. Porro in honore Domini, in
 eccleſie libertate, nos familiares , nos adju-
 tores habebis . Nec opineris quia quiſquam nos a tua
 divellet amicitia, ſi ab inveſtituris abſtinere, ſi
 honorem debitum & libertatem a Domino inſti-
 tutam eccleſie coſervaris. Eccleſiarum ſiquidem
 inveſtitura nos S. Spir. judicio regibus & principi-
 bus, immo laids omnibus, interdiximus. Nece-
 n.m

toit

PASCHALIS PAPÆ II. EPISTOLÆ.

101>

nim decet, at a filio mater in fervitum addi-
Apore propri* voluntatis arbitrium non remanent.
Gualenfis epifeopus cautam iacris omnino ca-
nonibus obviare non ndcit. Geterum quia inter
barbaros barbarice bc ftolide promotus cft, in tu*
fraternitatis arbitrio ponimus: fic tamen ut de ce-
tero in ea regione hujufmodi non prsfumatur
adverfio. Qpod fuper ejufdem epifeopi negotio ,
ftt aliis rebus, per fideles nuncios dirigimus, tan-
quam ex noftro ore audias. Munera que B. Pe-
tro miffit , recepimus cum gratiarum aftione :
unde ab iUo, qui omnium bononitn cft retribu-
tor, mercedem recipias . Dat* Beneventi , n.
Idus Decembris.

XCVIH. AD OSBERNUM EPISCOPUM.

Ne monachi prohibeantur habere in monafterio
fuo cenneterium ad fepeliendo* fuo*.

*Pafibalit effeefitit firent firvrm Dti, venerabili
fratri Otberna tfticift , tf elerkit
ecclefia, falntene er aptfleicam beneWtionm.*

• T patrum famtit auctoritas, fit ecclefia* con- B
fuetudinis Habilitas exigit, ut ficut in dau-
fuis viventes religioft monachi converfantur:
ita & defunHorum corpora infra monafterioram
fuorum ambitum requiefeant: ut illud < divino
munere cum cordis valeant exultatioae cantare:
Hac rvmrs nere m fecnlm fiandi , Air habitabo
penim fligi tm. Vos autem , ut audivimus,
monachos S. Martini de Bello in veftra civitate
converfantis fepeliri infra monafterii fui ambitum
prohibetis: & grave eft, ut in eo locoquifauam
cum devotionis gratia convariatur, unde cadaver
fuum pnsvidet omnimodis propellendum. Qua de
ne difaftioni veltite pnfentia fepult mandamntus,
praxipientes, & prohibentes, ne ulterius fupradi-
ftis monachis ctemeterium ad fepeliendos fuos
Eorentis Dei fervitium confovere. Si quis autem
uic institutioni contraire tentaverit: venerabili
fratri & coepifcopo Anfelmio injunximus , ut in
eum, raquam fedis apoftolic* contemptorem ,
apoftolici rigoris ultionem exerceat.

XCIX. AD ANSELMUM CANTUAR. AR- CHIEPISCOPUM.

De investituris ecclciafticis: de clericorum filiis. D
de Gualenfis epifeopi caufa.

*Pafcbalit effrepnt firvnt firearm Dei, venerabili
fratri Anrlmo Cantuarie^fi archieftrope,
felatelm D apofolicem benedilHimm.*

A dverfus illam venenofam fimoniac* pravita-
tis radicem, ecclciarum videlicet investitu-
ram, quam valide, quam fevere, quam robuftex,
£ures noftri prsteritis temporibus obviaverint ,
pientis ru* fatis eft manifeftum. Reverend* in
Chrifto memori* pcedeffloris noftri domni Ur-
bani tempore, apudBarum coliefto venerabilium
epifeoporum & abbatum ex diverfis partibus con-
cilio, in quo tua religio & nos ipfi interfuimus, E
ficut qui nobifeum aderant , reminilcuntur: in
eandem peftem , excommunicationis eft prolata
fententia. Et nos eundem cum patribus noftis fpi-
ritum habentes, idemfapimus, & eadem teftamur.

De facerdocmn & Levitatum filiis Judum nos
tibi fcripfilfe reminifeeris. Porro fi promoti fue-
rint inventi; & fpe promotionis adempta, in eo
quo reperti funt ordine manere voluerint: quia il-
la eis macula non ex proprii culpa reatus inh*fit,
non videtur, fi alias digni fuerint, in eos depofiti-
onis fententiam dari, ut fe iterum negotiifim-
plicant ficularibus, cum in eis ordinationis tem-

Cmil. General. Tom. XX,

G AD ANSELMUM CANTOARIENSEM ARCHIEPISCOPUM.

Excommunicatos efte in Lateranenfi concilio ur
veftiturarum in Anglia fautores.

*Pa/cArf/ epifioftu firent firvernt Dti, venerabili
fratri Caotturie^i archieftrope jnfmilmat fit-
intm et afolalicm benetUAioief.*

. TAE Illata tibi injuria membra ecclefia* non
JLr modicum* pntantur: quia, ficut dicit apo-
ftolus, B* coteepalitr mm nictbrn, combatin-
r«r et cetera membra. Licet enim corporali fe-
paremur pnfentia, unum tamen in capite'fu-
mus. Tuas namque injurias ac repulfas eque ac
Cnoftas portamus . Illud etiam nos vehementer
affligit , quod tua religio regno fublata eft An-
glico . Qy« enim funt fine paflore oves, lupus
rapit & difpergit. Idcirco de tua ad eos rever-
fione modis quibus noftumus laboramus . Unde
in concilio nuper habito ex communi fratrum &
coepifcoporum fententia deliberatum eft , & re-
gis conularios qui ad inveftituiz flagitium illum
impellunt , & eos qui ab eo inveftiti funt , ab
ecclefia* liminibus repellendas: quia de libera co-
nantur facere ancillam. Quam nimirum fenten-
tiam nos fanfti Spiritus judicio in comitem de
Mellento & ejus complices promulgavimus , &
eandem ipfam, in eos, qui iunt inveftiti a rege,
ejufdem ianfti Spiritus judicio confirmamus. Re-
gis vero lententia ea ex caufa dilata eft , quia
fifos ad nos nuncios in praeterit* pafch* tempo-
re debuit deftinare. Dat* Lateranis vji. Kalen.
Aprilis.

a. AD WILLELMUM ROTHOMAGENS. EPISCOPUM.

Sufpcnfus erat Willelmus: ad eum feribit ponti-
fex, fe Anfelmi deprecatoris gratia, quidquid
Anfelmus indulcrit, indulgere.

*Pafibalis tftiofttt firent firearm Dei, venerabili
fratri ViUltno Retbmage^ tpifctft, fitltt-
tene {X aftfolicane benedilHianem.*

L icet cauf* tu* qualitas patientiam noftram
plurimum gravet: pro reverentia tamen fra-
tris noftri Cantuarienfis epifeopi, ftit dilectione
litoris pnrientium filii noftri Willelnii , qui pro
te apud nos vehementius intercefferunt, paterna
penes te benignitate movemur . Caufam itaque
tuam eidem fratri Cantuarienfi epifeopo commi-
simus, ut quod ipfe indulgerit, indulgeamus. Eo
nimirum intuitu, ea conditione, ut malos coo-
filiarios, quorum inflintu multas pravitates in-
currifti, a tua familiaritate repellas . Dat* Be-
nesenti v. Kal. Aprilis.

Xxx i

CIJ.

(31 AD ANSELMUM CANTUARIENSEM
EPISCOPUM.

Presbyterorum filios ad sacros ordines promovere
Anselmo permittit: Richardum abbatem in com-
munionem suam admittere: estera, ut pro tem-
pore vilum erit, dispensare.

PajrAafi/ *tpifapu firvfu forvewH Dti, vntrébili
frttri Anfrhae Caatuariufi tpifcipo, fabiterx
tf epofolictmt bntdiUfMUt,*

DE presbyterorum filiis quid in Romana ec-
clesia constitutum sit, fraternitatem suam
necire non credimus. Ceterum quia in Anglo-
rum regno tanta hujusmodi plenitudo est, ut ma-
jor pene sit melior clericorum pars in hac specie
conferatur: nos dispensationem hanc sollicitudini
tu* committimus. Eos enim, quos scientia &
vita commendat, apud vos ad sacra officia pro-
moveri, pro necessitate temporis & utilitate ec-
clesiæ* concedimus; ut in posterum constitutionis
ecclesiasticæ* prejudicium caveatur. De persona
quoque Richardi Helienfis abbatis, petentibus filiis
nostris, Henrico rege, fratre Wilhelmo Wardwaft,
permittimus ut eam in communionem tuam, or*,
misla satisfatione, suscipias: & si ad monasterii
regimen utilis ejus persona conspiciatur, tu* dis-
pensationi committimus, *Gtxer* etiam qu* in
segno illo pro necessitate temporis dispensanda
sunt, juxta gentis barbariem, juxta ecclesiæ* op-
portunitates, sapienti* ac religionis tu* sollici-
tudo dispenset. Data n. x. Kal Junii.

ANSELMI CANTUAR. ARCHIEP. AD PAS-
CHALEM PP. II. EPISTOLA.

Rogat, per ipsum liceat, episcopatum Lincolni-
ensem divicare in duos, instituto Helienfi.

*Demfaff pétri rrtvnde Péjcblii fan** ptniffici
Anfrttar tctkfa Ceataerlatfii, titbittm tbtidit..
lmm ctat fideii tbrjalt 6* «ra/MSubm,*

Z'XUoniam robur difpositionum quæ utiliter fi-
um in ecclesia Dei, de vestre pendet au-
thoritate prudenti*; quando fiunt, ad vestram re-
ferend* sunt notitia & judicium; ut, cum apo-
stolico assensu fuerint confirmat*, nulla pre-
sumptione a posteris, qu* salubriter statuerent,
queant violari; sed rat* preparentur in perpe-
tuum. In Anglia est quidam episcopatus, scilicet
Lincolniensis, cujus dicecesus tam ampla est, ut ad
ea qu* non poffit ab episcopali persona fieri que-
unt, unus episcopus pene sufficere non possit.
Quod cum consideraret rex, & episcopi, principes,
& alii rationabiles & religiosi viri regni
Anglorum: ad utilitatem ecclesiæ visum consilium
est, episcopatum præfatum in duos dividere; ita
ut fedes episcopalis in quadam abbatia, quæ sita
est in insula vocata Heli, & est intra præfatam
diocesim, constituitur, monachii ibidem penna-
nentibus, sicut sunt multi episcopatus, qui mo-
nachos ipsi matre ecclesia habeant, non canonicos.
Quod libenter ipse concedit episcopus Lincolni-
ensis Robertus nomine: quia pro iis quæ assumun-
tur de sua ecclesia ad mstrandum novum epif-
copatum in Heli, tantum ecclesiæ Lincolniensi
restauratur, ut ipse faciens sit gratum sibi esse
fateatur. Cui rei mihi, tum propter præditam ne-
cessitatem, tum propter multitudinem prædiorum
qui in hoc contentiunt visum est, ut, fal-

Ava vestra auctoritate, a nobis præberem. Preca-
tur igitur super vobis parvitas, quatenus hoc
quod pro multitudine ecclesiæ sic dispositum est, ve-
stra auctoritate in perpetuum roboretur: ne a po-
steris ulla presumptio, quod bene statutum fue-
rit, violetur. Oramus Dominum omnipotentem,
ut ecclesiæ* fu* vos in diuturna prosperitate cu-
stodiat.

CIII. AD ANSELMUM CANTUAR. AR-
CHIEPISCOPUM.

Concedit, quod Anselmus postularat.

*Ptfcbtlls tpifcipo firvfu firvortm Dti, vntrtMli
frttri Atijlmo Cantuariensi Archiepiscopo, Gt
tctit.ctatrovitticiablu.tpifcipo, jaltttw ttpo-
fhlicMH brntdiDioant.*

Inter cetera regna terrarum, ad apostolicam fe-
dis dilectionem atque obedientiam, Anglorum
regnum specialiter pertinere, apostolicæ fedis feri-
K, & Anglicarum historiarum series manifesta-
t. Qu* nimirum causa sollicitudinem nostram
propensius impellit, illius regni ecclesiæ familia-
rius confovere, & earum dispositionibus sollici-
tius invigilare. Lincolniensem itaque episcopatum
tam spatiosum ex filii nostri regis vestrisque lit-
teris cognovimus: ut ad ea qu* episcopus fuit
officii peragenda, unus nullatenus sufficere possit
episcopus. Quapropter ex voluntate Lincolniensis
episcopi postulat a nobis idem caridum* filius
noster & Christianissimus rex Anglorum Herni-
cus, quatenus in parte una episcopatus ipsius ex
apostolicæ fedis permissione, novus episcopatus
constituatur, in loco videlicet qui Eli vocatur.
Cujus nos petitionibus, quia religiosi* videban-
tur, assensum libenter prebuimus. de episcopa-
tum in loco præfato constituendi, ex apostolica
auctoritate, licentiam damus; statuentes, ut fe-
des episcopalis in loco prædicto constituta, om-
ni deinceps tempore perseveret. Parochiam quo-
que quam vestra fraternitas cum prædicto fratre
Lincolniensi episcopo, de regis providentia, ei-
dem episcopatu assignaverit, perpetuo possideat
Porro de monasterio, in quo fedes episcopalis
constituitur, Anglicotum monasteriorum, in qui-
bus episcopi constituti sunt, consuetudo servabi-
tur. Hujus constitutionis conservatores, omni-
potentis Dei & apostolorum suorum hereditatione
perpetuo perficiantur. Amen.

CIV. AD HENRICUM ANGLORUM RE
GEM, B* .o.i.s.u
±2 ^ £-.

De eodem argumento. Perierunt littere regis,
ad quas respondet.

*Ptfcbtlls epifcipo firvfu firvnon Dti, diitth m
Cantuariensi Archiepiscopo, Gt
tctit.ctatrovitticiablu.tpifcipo, jaltttw ttpo-
fhlicMH brntdiDioant.*

Domini in Christo Deo gratias agimus, qui talem
te regem nostris temporibus constituit, qui
& terrenum regnum sapienter ad honorem Dei
gubernas, & æterni regis sollicitudinem ante em-
poras, postulat liquidant a nobis per
litteras; ut in loco, qui Eli dicitur, novus exa-
postolica auctoritate episcopatus constituitur: quia
Lincolniensem episcopatum tant* magnitudinis
esse dicitur, ut ad peragenda ea qu* episcopus fuit
officii, unus episcopus nullatenus sufficere possit.
Pro quo & devotionem tuam voluntatis laudamus,
dedisti

lodj

PASCHALIS I Ai>Æ IL EPISTOLÆ.

iode

& difpofitioi affenfum prxbemus: ita tamen, ut A in celebri loco confinsatur, ne nomen epifcopi, quod abfit, vilefcatur. Ad hoc enim epifeopus confutitur, ut populum Dei, & verbo doceat, & vita informet: & ad verum pastorem Domini, commiffarum fibi animarum lucra reportet. In iis quoque de quibus rogasti, licet quidam ibi inordinata videantur, tuae tamen voluntati refragari nequaquam valemus. Novit praeterea gloria veftra, domnum Hervjeum epifeopum, quem vita & fcientia commendat non modica, nimia barbarorum ferocia & perfecutione de fede fua expulfum, & multa fidelium fratrumque fuorum caede fuiffe fugatum. Cujus ut fcientia frudum, qui non perit, afferre, de vita bonum valeat Dei populo exemplum prebere: volumus, de rogamus, fi qua eum apud vos vacans ecclefia vocaverit, ibi auâoritate apoftolica conftituatur, ne infruâuofo diu filentio torpeat, praeter jufsum caelestis in fcieptia de moribus portat. Omnipotens Deus apoftolorum fuorum precibus & vos & prolem veftram custodiat, & cadesce poffit terrenum vobis regnum concedat. Datum xi. Kal. Decembris.

CONVENTUS FRATRUM ECCLESIAE Cantuar. ad Paschalem epiftola.

Petunt ut Radulfum epifeopum Roffenfem, quem elegerunt Cantuarienfem archiepifcopum, confirmet, eique pallium mittat,

Domino fanilo univerfalis (ttUJut tsemmo pastori Paschali, conventui ecclesia Cbristi Cntuariensis, fideles orationes, tf totius fanila devotionis offe-

N Otum effe non dubitamus gloriofe patemi-uti vestne, pie Domine, quod ecclesia Cantuariensis mater nostra, fanebe fcilicet manae ecclesie specialis filia, jam ab obitu beate memorix patris nostri Anfelmi archiepifcopi, per quinquennium cura pastoralis officii, peccatis nostris exigentibus, fit destituta. Nuper aurem repseâu misericordix Dei, adunato conventu totius Anglici regni in praesentia gloriosi regis nostri Henrici, eleâus a nobis & clero & populo est ad regimen ipsius ecclesie Radulfus Roffenfis epifeopus, nobis sufficientissime cognitus, ut propter vite fux meritum de fande conversationis cfiâum toti regno valde acceptus. Huic ekâioni afuerunt epifcopi, abbates, & principes regni, de ingens populi multitudo, contentiente domino nostro rege, de eamefem ele&ionem laudante, fuaque auâoritate corroborante. Quoniam igitur ita fe res habet, mittimus ad vos, modis quibus postumus supplicantes, ut quem ad fublevationem de confolationem ecclesie fue Deus, de quantum nobis datur intelligi, elegit: veftra fanda audoritate, in quo eledus est, confirmetis, de ei pallium, quod omnes antecessores fui E a facratissima fede beati Petri consecuti sunt, tranfmittere dignemini: ne fanfitare veftra aures pietatis fue precibus nostris, quod Deus avertat, non inclinante, in pristinas miseras aliquo eventu ecclesia nostra, filia veftra, relabatur. Ipsemet enim tanta corporis imbecillitate gravatur: ut non sine magno periculo fui, de detrimento omnium nostrum valeat hoc tempore vestigiis veftris fe priefentare. Sanâum apoftolatam veftrum omnipotens Deus ad honorem fus fande ecclesie per multa tempora incolumem confervere dignetur, dignissime pater, Arnen.

CV. PASCHALIS PAPÆ it ad Henricum Anglorum regem.

Permittit transferri Radulfum a Roffenfi fede ad Cantuarienfem. Quod tamen injuffu fedis apoftolicx id fufceptum fit, reprehendit: ut de alia nonnulla,

Paschalis epifeopus, fervsts fervorum Dei, dilectio filio Henrico illustri Anglarssm regi, falsetem & apoftolicam benediDionem.

G Um de manu Domini largius honorem, divitias, pacemque fufeeperis: miramur vehementius, de gravamur, quod in regno potestateque tua B. Petrus, de in B. Petro Dominus, honorem suum, justitiamque perdidit. Sedis enim apoftolicx nuncii, vel literx, praeter jufsum regiae majestatis, nullam in potestate tua fufeeprionem aut aditum promerentur. Nullus inde clamor, nullum inde judicium ad fedem apoftolicam destinatur. Quamobrem multe apud vos ordinationes illicitae prxfuniuntur: de licenter delinquant, qui delictorum deberent licentiam cohibere. Nos tamen ufque adhuc in his omnibus ampliori potentia ufi fumus, sperantes per tuae probitatis induftrjam omnia corrigenda. Quid enim honoris, quid opulentix, quid tibi dignitatis imminuitur, cum beato Petro debita in regno tuo reverentia confervatur? Hæc nimirum tanto nobis indigniora funt: quanto familiarius regnum veftrum, veterum regum temporibus, fedis apoftolicæ adhxiffe cognoscimus. Legimus quippe, reges ipsos apoftolorum limina vifitaffe, & illic uique ad obitum commoratos. Legimus, nonnullos ecclesiarum prxpofitos de magistros, ultro illuc a Romanis pontificibus destinatos. Pro his igitur apud vos pertraâandis de corrigendis Roarium filium Anfelmum familiarem tuum, nunc fanâi Sabe abbatem, ad tuam excellentiam destinavimus: per quem etiam tue de epifeoporum petitioni in caufa Cantuariensis epifcopi, quamvis contra auâoritatem fedis apoftolicæ, fatifecimus: sperantes, de vos deinceps fedis apoftolicæ jn fue dignitatis justitia fatifasturos. Alioquin, fi tuam vos beato Petro justitiam fubtraxeritis: ipse quoque in posterum fux vobis fubtrahec beneficia dignitatis. Que minus lriteris continentur, vivis legati vocibus explebuntur. Omnipotens Deus fua te dexter* protegat, & in fua diiedione perficiat. Efeemofyna beati Petri, prout audivimus, ite perperam dolofeqe collecta est; ut neque mediam ejus partem hæâenus ecclesia Romana fufeeperit. Quod totum tibi, ficut de alia, imputatur: quia præter voluntatem tuam nihil in regno prxfumitur. Volumus igitur, ut eam deinceps plenius colligi facias, de per prefentem nuntium mittas.

Date Lateranis ju. Kal. Aprilis.

CVI. AD ÇANTUARIENSES

De eodem argumento.

Paschalis epifeopus fervus fervorum Dei, Cantuariers ecclesia filiis, salutem tf upoftoUcam benedictionem.

E Cclefix vestne legatos benigne fufcepimus, tamquam viro religiofos, atque prudentes: fed legatio, quam ad nos cum veftris Uteris attulerunt, Dobia non ingrata tantum, fed etiam gra-

gravis fuit. Significabatur enim Roffensis episcopi ad metropolim vestram faâa translatio: quod prater scientiam & convenientiam nostram przfumi omnino non debuit, quia fanâorumpatrum decretis inhibuitur proriis agnofcitur. Pro religione tamen & booeftate perfona, quae translata dicitur, nos hanc prafumptionem vestram toleramus: fed nostrum in proximo legatum ad vos dirigemus, largiente Domino, qui super hoc negotio, que fuerint difponenda, difponat.

Data Laterani xxi. Kal. Martii.

CVII. AD HENRICUM REGEM & episcopos Anglia.

Reprehendit quod incoofulto pontifice multa
perperam agant.

*Pafebulis epifeopus fervus fervorum Dei, tilefifilio
Henrico ilinfiri regi, ff epifeopis Angitei regni,
falutem ff apoftolicam beilutitenem.*

Qualiter ecclesia Dei fundata fit, non est a nobis nune temporis differendum. Hoc enim plenius evangelii textus, fit apoftolorum litteris profitentur. Qualiter vero ecclefiz ftatus paritante Domino perfeveret, & referendum

t/«i M.

.. D* k.

?M-. »1

rsnw-

i, ius

agendum. A fanâo fiquidem Spiritu, ecclefiz didum est: *Pro patribus tuis futi funt tibi filii, conflines ea principes super ornam terram.* Super qua constitutione Paulus apoftolus precepit, dicens: *Manum cito nemini impofiteris, neque communicaveris peccatis alienis.* Quam ejusdem apoftoli fententiam beatus Leo dodor exponens, ait: „ Quid est cito manum imponere, „ nifi ante ztatem maturitatis, ante tempus exa- „ minis, ante meritum laboris, ante experien- „ tiam difciplinæ, facerdotalem honorem tribue- „ ré non probatis? „ Qua igitur ratione Angliz regni epifeopis faerdotalis honoris confirmatio- nem tribuere pofumus, quorum vitam, quorum scientiam nulla probatione eognoſcimus? Ipſe caput ecclefiz Dominus Jefu, Chriſtus cum paſtori primo apoſtolo Petro ecclefiam commendaret, dixit: *Pafce oves meas, pafce agnos meos.* Oves quippe in ecclefia, eccliefiarum przpofiti funt, qui Deo filios generare, ipſo donante, confueverunt. Quomodo ergo vel agnos vel oves pafcere pofumus, quos neque novimus, neque vidimus? quos neque audimus, neque ab ipſis audimur? Quomodo fuper eos illud Domini prceptum implebimus, quo Petrum inſtruit, dicens: *Confirma fratres teſtes.* Univerſum fiquidem terrarum orbem Dominus & magifter noſter fuis difcipulis difpertivit: fed Euronæ fines Petro fingulariter eommifit A Paulo. Nec pereorum tantum, fed per fucceſſorum difetouk, ac legatas, Europe univerſitas eonverſa di, & confirmata. Unde utque ad nos, licet indignos eorum vicarios, hzc confuetudo pervenit: ut per noſtate- dis vicarios graviora eccliefiarum per provincias negotia pertraâarentur, feu retraderentur. Vos autem inconfultis nobis, etiam epifeoporum negotia definitis, cum martyr Viûor ecclefiz Romane pontifex dicat, „ Quamquam comprovin- „ cialibus epifeopis, accuſati cauſam pontificis „ ferutari liceat: non tamen definire, inconful- „ to Romano pontifice, permiſſum eſt. Zeph- „ rinus quoque martyr & pontifex: *Judicia, in- „ tuitu Cptfcorum, majoreſque cauſe,* a fede apoſtolica, & non ab alia funt terminanda. Vos oppreſſis apoſtolicæ fedis appellationem fubtrahitis: Cum fandorum patrum conciliis deerv-

titque fanctum fit, ab omnibus oppreſſis ad Romanam eccliefiam appellandum. Vos prater confrientiam veſtram decreta fynodalia celebratis, cum Athanaſius Alexandricz eccliefiz feribat: „ Scimus in Nilea magna fynodo trecentorum in decem & odio epifeoporum, ab omnibus concorditer eſſe corroboratum, non debere abſque „ Romani pontificis ſcientia, concilia celebrari. „ Quod ipſum ſcriptis fuis fanâi pontifices firmaverunt: & aliter aſta concilia, irrita ſtatuerunt. Videtis igitur, & vos contra fedis apoſtolica auctoritatem plurimum exceſſiſſe, & dignitati plurimum fubtraxiſſe: & nobis pro noſtri oſteli debito imminere, ut probatos habeamus f quibus facerdotalem conterimus dignitatem: ne contra apuſtolum, manum citius cuique imponentes, communicemus peccatis alienis: quia fuxta beari Lcots fententiam: „ Gravi fe- „ metipſum afficit damno, qui ad ſua dignita- „ tis collegium ſubſumat indignum. „ Vos prater auctoritatem noſtram, epi coporum quoque mutationes prafumitis: quod fine ſacroſanctæ Romane fedis auctoritate ac licentia fieri, novimus omnino prohibitum. Si ergo in his omnibus apoſtolicæ dignitatem, ac reverentiam fervare contentitis: nos vobis, ut fratribus & filiis, caritatem debitam confervamus: & que vobis ab apoſtolica eccliefia concedenda funt, benigne ac dulciter, Domino preſtante, concedimus. Si vero adhuc in veſtra decernitis obſtinacia perſistere: nos juxta evangelicum didum, & apoſtolicum exemplum, pedum in vos pulverem excutiemus, & tamquam ab ecclefia catholica reſilientes, divino judicio trademus, dicente Domina: *Qui non colligit mecum, difpergit; & qui non eſt mecum, adverſum me eſt.* Deus autem omnipotens & nobiſcum vos in ipſo eſſe, & nobiſcum vos in ipſo colligere, ita concedat: ut ad æternam ejus unitatem, quæ id ipſum permanet, nervenire concedat. Data Lateran. Kal. Aprilis, Indit. vjn.

APPENDIX AD EPISTOLAS

PASCHALIS PAPÆ. II.

CXVIII. AD ABBATEM ET MONACHOS monaſterii Becenſis.

Pafchalis epifeopus fermes fervorum Dei dilectis X »>...''
filiis Willelmo Abbati & ſauverſa congregationi J*'''* /'/* 1'
Becenſis monaſterii feintent <7 apoſtolicam bene-
dictionem.*

Apoſtolicæ fedis dignitas exigit per univerſas Dei eccliefias reâa difponere & que ab aliis reâe difpofita funt confirmare. Significatis fiquidem nobis venerabiles fratres Willelmum Rothomagenſem, Ivonem Camotenſem, Goſfridum Parifienſem Epifcopos ſingulas in parochiis fuis Eccliefias veſtro monaſterio in ſalarium contuliſſe videlicet in Rothomagenſi Eccliefiam fanâi Petri de Ponte Hara, in Carnotenſi Eccliefiam fanâi Nigatii de Mellento, in Parifienſi Eccliefiam fanâa Honorine de Conſuientk. Et nos igitur quieti veſtra in poſterum providentes, eadem Eccliefias vobis veſtriſque ſucceſſoribus confirmamus, ut ſicut ab etſdem Epifeopis difpoſitum eſt, ſemper in veſtri monaſterii poſſeſſione permaneat. Si quis autem temerario auſu eadẽm Eccliefias a monaſterio veſtri corpore diftrahere ac ſeparare przfumpſerit, beati Petri gladio & apoſtolicz ipſius Eccliefiz ultione plebatur.

Data

Data Lateranis 11. Idus Aprilis anno ab incarnatione Domini MCiv. indi&ooo x.

CIX. AD ROBERTUM EPISCOPUM
Coventranum.

*Paschalis episcopus, fervat fervorum Dti, venera-
Ui fratri Roberto Convenituo Eptnpo salutem
tf apostolicam btmldibouem.*

Er Petri Apostoli discipuli successibrum Anacletum Petri Apostoli procerum habemus ne in villis five castellis aut modicis civitatibus ordinentur Episcopi. Ab eodem etiam Pontifice vel posterioribus patribus constitutum est, ut facerdotia ad quancumque constituti fuerint Ecclesiam, in eam vultu lute diebus debemus perducere. Hujus nos iustitiae ratione communiti, carissime frater de coepiscopo Roberte, providendum duximus ne tua vel successibrum tuorum cathedra in posterum fluctet; quia de Lichfeldensis locus & Gestrenfu villa, ubi predecessibribus tuis vel tibi haftenus fedes fuerunt, pro exiguitate ac paupertate tui episcopalis dignitatis folium non merentur. Statuimus ergo ut apud Coventriam deinceps tam tibi quam successibribus tuis in perpetuum episcopalis cathedra conferretur. Porro monachi qui apud eundem locum beatæ Mariæ monasterio convertantur semper tua seu successibrorum tuorum obedientia maneant de in ipsa episcopali Ecclesia divinarum officiorum debita peragant, prout in Cantuariensi Ecclesia per beatum quondam Augustinum novimus institutum de sanctissimi patris ac predecessoris nostri Gregorii Doctoris Ecclesie catholice assentione sancitum; nec cuiquam omnino successibrum tuorum liceat monasticam disciplinam viros ab ipsa Ecclesia removere aut eis possessiones aut terna cetera auferre quæ ab egregie memorie Leobrico Comite ipsius coenobii fundatore vel aliis fidelibus ad monachorum sumptus oblata de comparata sunt vel in futurum oneri Domino diffidente contigerit. Ad hec adjicientes decrevimus ut nulli omnino hominum liceat eandem Ecclesiam temere aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare, sed omnia integre conserventur eorum pro quorum sustentatione degubernatione conversa sunt uibus omnimodis profutura. Si qua sane ecclesiastica secularive persona hanc nostro constitutionis paginam sciens contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque tui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cogoscant de a sacratissimo corpore de sanguine Dei de Domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine diffrictu ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta ferventibus sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatinus de hic fructum bone actionis percipiant, de apud diffrictum fudicem promissa eterne pacis inveniant. Scriptum Fer manum Raynarii feriniariifacri palatii. Ego aschalis catholice Ecclesie Episcopus. Datum Laterani per manum Joannis fande Romane Ecclesie Diaconi Cardinalis xiii. Kal. Mati, inditioe decima; dominice incarnationis anno Domini MCiv. pontificatus autem domini Paschalis secundi Pape 111.

CX. AD MONACHOS SANCTI ÆGIDII.

*Paschalis episcopus, fervas fervorum Dei, dilectis
fialis monasterii fæEh w&gidii MMace/ fialatem
tf apostolicam henedi&wmm.*

Monachorum status a seculo omnino divinus est ut cohaereat Deo. Aliis enim licet & Deo fervire de tecum non relinquere Monachis autem nec corpora licet nec voluntatem habere in propria potestate, ut in eis illud dominicum impleatur: Aa» *veni fateri voluntatem meam, fed ejasfai mifit me* Unde dilectionem vestram literis orofentibus commonemus ut omni univofum Audio divine dilectioni vos arctius attingatis, de postpositis vanitatibus teculi, pleno mentis affectu Dei semper faciem inquiratis. Propter quod opportunum vobis est ut sicut a prioribus vestris dispositum est, Cluniacensis ordinis diffrictionem efficacius teneatis; nec si aliter feceritis, de hominum detractionibus pateatis, de apostolica; fedis indignationem gravius incurratis. Cluniacensis enim monasterii ordo multis locis per Dei gratiam religionis amplioris lumen infudit. Data Beneventi 111. Kal. Julii.

CXI. AD WILLELMUM ARCHIEPISCOPUM
ROTHOMAGENSEM.

*Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei, venero-
miffratri Viuelmo Rothomageufi Arcluepifcopo
falutem & apoftheam hemsitioem.*

Uroldum Bajocensem Episcopum in proximis A Kalendis Octobris pro caute fus definitione ante confratrem nostrum Lugdunenfem Episcopum venire praecepimus. Ceterum quia eum necdum revesitum audivimus, inducias ei usque in Pascha proximum prorogavimus. Tunc autem ante confratrem nostrum Anselmum Cantuariensem Archiepiscopum vice nostra causa eadem penitus finiat, nobis plenius intimanda, aut ante pnesentiam nostram una cum adversariis suis Episcopus ipse conveniat. Data Salerni m. Kal. Aprilis.

CXII. AD CANONICOS ECCLESIE
CAKNOTENSIS.

*F&D&sch&e-i.
5pi-17*

*Paschalis episcopus, fervas fervorum Dti, Canutes
fit Capituli Clericis salutem & apofthaleam bemi-
di&iomm.*

Quoiam pravæ consuetudines in domibus de rebus Carnotenfis Episcopi defun&i vel depositi, Comites quondam Carnocenses habuerunt, vestra memoria reeognoscit: fratris aurem nostri Ivouis Carnot. Episcopi labore de industria ab egregio Comitæ Stephano, fiant icitis, impetratum est, ut easdem consuetudines abdicaret. Nos autem ne quis ulterius addem pnesumat, decreti nostri pagina interdiximus. Nunc vestram sollicitudinem promonemus, de monentes proripimus, ut si forte aliqui Carnotenfium Comitum, vel Ministrorum eonundem aliquando cupida temeritate, de temeraria cupiditate libertatem a Comite concessam a nobis confirmatam infregerint, tamquam Ecclesiastici juris pervafores a vobis, vel successibribus vestris excommunicentur, de eis Ecclesie tam civiles quam suburbanae usque ad satisfactionem claudantur. Addimus etiam, ut si Episcopus amittendi Episcopatum timore, vel ele-

X07] APPENQIX EPISTOLÆ PASCHALIS PAPÆ IL
elefius in Epifcopum, acquirendi ambitione, il. A

lius iacrillegii patratore abfque fatifadione ab-
folverit vel fuportaverit, tamquam facrillegii par-
ticeps & Epifcopatus emptor, abdicetur. Novis
figuidem moribus novum convenit antidotum ad-
hiberi, & Ecclefiæ filiulem modis omnibus con-
fervari. Datum Laterani vis. Kalcnd. Aprilis.

CXIII. AD BERENGARIUM EPISCOPUM GERUNDENSEM.

De privilegiis Ecclefiæ Gerundenfæ.

Appt.
Nattai
p<[.
Pajcbaln Epifcopu ferme fervontm Dei venerabil
fratri Berengario Gerundenfi Epifcopo ejtff'nte fte-
ceforibm canonice fmbfittendi/ in perpetuum.

Sicut injufta pofcentibus nullus tribuendus eft
effedus, fic legitima defiderantium non eft
differenda petitio. Tuis itaque, frater inChrifto
cariffime Berengari, precibus annuentes, ad per-
petuam fanftæ Gerundenfis Ecclefiæ pacem ac
Habilitatem prefentis decreti audoritate fancimus
ut univerfi parochi tux fines, ficut a tuis an-
teceffribus utque hodie poffeffi funt, ita omnino
integri tam tibi quam tuis fuceffribus in per-
petuum confervantur, qui videlicet fines a meri-
die Barchinonenfis, ab oriente Aufonenfis, ab
Aquilone Urgellenfis & Helenenfis parochi li-
mites tangunt, ab occidente in mare pertingunt.
Confirmamus etiam eidem Gerundenfi Ecclefie
tinnerfa quæ adeam in prxienti Indift.vm. vi-
dentur legitime pertinere fic quæcumque in futu-
rum juftæ atque canonice poterit adipifei. De-
cernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat
eandem Ecclēfiam temere perturbare, aut ejus
poffeffiones auferre, vel ablatas retinere, minue-
re, vel temerariis vexationibus fatigare, fed om-
nia integra confervantur tam tuis quam clerico-
rum & pauperum ufibus profutura. Illud amem
omnino interdiciamus, ne liceat ejufdem Ecclefie
clericis prxbendas aut poffeffiones ejufdem Eccle-
fie retinere & tuis ufibus vendicare poffquamcos
ad epifcopatum vel abbatiam vel alias prrp fini-
ras aliarum Ecclēfiarum tranfire contigerit. Si
Sua igitur in futurum ecclefiaftica fecularifve per-
ona hanc noftræ conftitutionis paginam fetens,
contra eam temere venire tentaverit, fecundo
tertiove commonita fi non fatifaditione congrua
emendaverit, poteftatis honorifque fui dignitate
careat, reamque fe divino judicio exiftere de per-
petrata iniquitate cognoicat, fit a facratiffimo
corpore ac fanguine Dei fic Domini redemptoris
noftri Jefu Chrifti aliena fiat, atque in extremo
examine dtffridx ultioni fubiaceat. Cundis au-
tem eidem loca tufis fervantibus fit pax Domi-
ni noftri Jefu Chrifti, quatinus & hic frudum
bonæ aftionis percipiant, fic apud diftrictum ju-
dicem prxmia «ternæ pacis inveniant. Amen .
Arnen.

Ego Paſchalis catholicæ Ecclefiæ Epifcopus
fubicripfi.

Data Laterani per manum Johannis fanftæ
Remanæ Ecclefie Diaconi Cardinalis ac Biblio-
thecarii xi. Kal Februar. Indidione viti. in-
carnationis dominicæ anno MCV. pontificatus au-
tem domni Paſchalis fecundi Papæ anno xvi.

FRAGMENTA DECRETORUM PASCHALIS PAPÆ II.

*Sacrilegi faut judicandi, fni eccleſiam Dei
tum permittunt regulariter ordinari.*

Sunt quidam, qui vel violentia, vel favore,
non permittunt ecclēſias regulariter ordinari, Hos
etiam decrevimus ut facrilcgos judicandos.

*Spiritum fanctum vendit, fui decimat pro
premia tribuit.*

Altare & decimas per pecuniam dare, & Spi-
ritum fanctum vendere, iunoniacam hxrefimcfe
nullus fidelium ignorat.

*De propriis laboribus, monachi & eanontel decima/
folvere minime cogantur.*

Decimas a populo facerdotibus, ac Leviris effe w q l.
reddendas, Divinx legis fanxit auctoritas. Cxtc-
rum a monachis, five clericis communiter vi-
ventibus, nulla ratio finit, ut milites, aut epif-
eopi, aut petfonæ quolibet, decimas de labori-
bus icu nutrimentis feu propriis extorquere de-
beant. Unde beatus Gregorius ait: „ Communi Gr<jo<
vita viventibus jam de faciendis portionibus vel
exhibenda hofpitalitate, & adimplenda miferi-
cordia, nobis quid erit loquendum? cum om-
ne quod fupereft, in caufis piis ac religioſis
erogandum fit, dicente Domino: *fhod fuper- L.* ”
*effi, date eleemofynam; & ecce omnia manda funt
vobi f.*

*NmUhi minijlret abbatiint epifeopalia, tpti alicui
epifeopornm nolmi fubeffe.*

Abbatibus, qui neque fub epifeopo, neque
fub metropolitano, neque fub primate, neque
iub patriarcha funt, nullus prius epifcoporum,
epifcopalia quaslibet adminiftrret. Cum enim le
null: epifcopo omnino fubdfe profiteantur: con-
fequenseft, ut nullus epifcoporum, quæ fua funt,
Deis tanquam extraneis largiatur,

Excomm/en/cettr <pti per laleo/ eccleſia/ obtinet.

Si quis clericus, abbas, vel monachus, per
laicos ecclēſias obtinuerit: fecundum fandorum
apoſtolorum canones, & Antiocheni concilli ca-
pitulum, excommunicationi fubjaceat.

*Qwi per lateo/ eccleſia/ o'tinet, ff q& manu/ ei
m/pomt, commtmonio privetur.*

Conftitutiones fandorum canonum fequentes
ftatuimus, ut quicumque clericorum ab hac ho-
ra inantea invctitutam eccleſie, velecleſiafticæ
Edignit<tis de manu laica acceperit: & ipfa, &
qui manum ei impofuerit, gradus fui periculo
fubjaceat, & comunione privetur.

Z)r <dm.

Nullus laicorum, ecclēſias vel ecclēſiarum bo-
na occupet, vel difponat. Qui vero fecus egerit,
juxta beati Alexandri capitulum ab eccleſie li-
minibus arceatur.

De eodem.
Sicut Domini veſtimentum fciffum non eft,
fed

107J FRAGMENTA DECRETORUM PASCHALIS PAPÆ II. 1074

ANNO
CHRISTI
-w-

fed de eo fortiti sunt: ita nec ecclesia scindide-
bet, quia in unitate totaconfittit. Inpotestatem
ergo proprii epifeopi, ecclēfic reducantur: fit ab
ipio, ficut facris canonibus cautum est, ordinen-
tur. Alioquin fit ecclesia ipfie, fit clerici earum-
dem, divinis deftituantur officiis.

AD VICTOREM BONONIENSEM.

•Xfc/jw epifeoporum confenfu cp\$palia jura monachi
m» ufurpent.

Pervenit ad nos, unde valde miramur, quod
quidam monachi fle abbates in parochia veftra,
contra fandorum patrum decreta, epifcopalia
jura & officia fibi arroganter vindicant: videli-
cet poenitentiam, remiffionem peccatorum, re-
conciliationem, decimas, & ecclefias: cum ab-
que proprii epifeopi licentia, vel apoftolicæ fedis
audoritate, hoc nullatenus pnefumere debeant:
ficut in Chalcedonenfi concilio de hujufmodi a
fandis patribus cautum est, & fub anathematis
vinculo monachis omnibus prohibitum. Manda-
mus itaque dile&ioni tuz, ut eos convenias:
&, ne talia deinceps prztumant, omnino pro-
hibeas.

AD RHEGINUM EPISCOPUM Fragmenta tria.

I. Qui excompatre vel commatre poft fufceptosfiliasQ
de fonte nati fuerint, conjungi non poffunt.

Mq — Poft fufceptum vero de fonte filium vel filiam
foiritualem: qui ex compatre vel commatre nati
..—fuerint, matrimonio conjungi non poffunt: quia
leges frculi, non emancipatos adoptivis prohi-
bent copulari.

Jl. Uxorem eompatriit ducere potefi, cujus ipfe
commuter non fuerat.

Poft uxoris obitum, cum commatre uxoris vi-
ri fuperfittis conjugio copulari, nulla videtur au-
doritas vel ratio prohibere. Neque enim cogna-
tioni camis cognatio fpiritus comparatur: nequeD
per unionem carnis, ad unionem fpiritus per-
tranfitur.

III. Duorum confobrinorum conjuges, uni
eidemque nuere non poffunt.

». quet. t. Porro duorum confobrinorum conjuges, quam-
«ap. ta. diverfis temporibus, viro uni alteram poft
alterius obitum nubere, ipfa prztter audoritatem
canonicam, publice honeftatis luftitia contradi-
cit. Et novit prudentia tua, quia ita ab uxoris,
ficut a viri confanguineis abftinendum est.

AD GOZERANUM ARCHIEPISCOPUM Lugdunenfem.

Primum illi affirmat in Lngdunonfes provincias.

tn amb Idcirco, venerabilis frater Gorerane Lugdu-
A*d'«a neniis archiepifcope, prefentis decreti pagina,
u*bibli«L fratrcn,tatit tur» rullique fuccefforibus, de per vos
Claaiac. eidem Lugdunenfi ecclefie*, confirmamus prima-
tum fuper quatuor Galliarum primatiis, videli-
cet Lugdunenfi, Rotomagenfi, Turonenfi, de
fuper Senonenfi: ficut a noftris conflata antecef-
foribus inflitutum.

ConcU. General. Tom. XX.

Vbi agitur ad correllionem de impediendo pecceto, anno
principalis perjona admittitur in tefiem. CH,*AT

In omni negotio principalis perfona dicens ve-
ritatem de re fibi nota rediffime, habenda est . . * * .
Sro tctte; cui adhibito uno, efficiuntur duo tc-βΛ»π. «it.
es; adhibitis duobus, efficiuntur tres. Quod *c*r *.
patenter oftendit Dominus, cum dicit: Si pec-Mu». ■
caverit in te frater tuut, corripe eum inter te tf
ipfcm folum. Quod fi te non audierit, adbibe te-
cum unum, vel duos: ut in ore duorum vel trium
teftium fiet omne verbum. Et alibi affirmat dicens:)Hβ|
fion unus fiet contra alium: fed in cre duorum
vel trium tefilium fiet omne verbum. Item alibi:
figofum, qui teflimonium perbibeo de meipfo, E-
teftimonsum perbibet de me pater. ham in lege ve-
fira feriptum efi, quod duorum bominum teflimq.
nium verum efi.

Ad canonicos fandi Martini,

Quidquid fidelis offert ecclefia, oblationis wwi'w
continetur, tf a fiecularibus poffdtri
«M debet.

Ceterum primitiz, decimz, de oblationes, in
folis ecclefiarum bonis prztipue numerantur. r«rb. figaif.
«P» «I-
Oblationes vero dicuntur, quzeumque de pro-
priis & licitis rebus, ecclefie* a fidelibus offerun-
tur. Quicumque igitur eas per poteftatem fczu-
larem obtinet: procul dubio contra Deum, fit
fandorum patrum nititur fandiones. Quinimmo
& qui accipit, de qui tradit, raptor de facrilc-
gus judicatur.

Extat quoque in >. eolleAione, titulo 8c cap. eo-
dem, aliquot vocibus diferepam ab editione Grego-
nana.

ufn decimas clerici clericis debeant.

Novum genus exadionis est, ut clerici a de-
ricis frugum decimas, vel animalium exigant. it
Nufquam in lege Domini hoc praecepti legimus,
vel permitti. Non enim Levitz aLevitis decimas
acceptee, vel extorfiffe leguntur. Illi profedocle-
rici, qui a clericis fpiritualium minifteriorum la-
bores accipiunt, decimas eis debent.

Vide Gregonane colleAionu cap. 9. de decimis, ubi
varietas est in aliquot leftionibus.

Ad comitiflam Mathildam.

Petens centum, debet rationem exprimere.

Pervenit ad nos, quod Fraxinorenfis abbas . . «»«»
Carpenfem ecclefiam fuerit depraedatus, occa-
Gone videlicet cujuſſam cenſus, qui ad quid
fulvi debeat, ignoratur. De quo nimirum cum
Enos archipresbyter interrogaret: quod rationabi-
le videbatur, reſpondimus. Cenſus enim igno-
ranti*, nec divinis, nec humanis legibus inve-
nitur. Oportet quippe, ut cenſusomnis, ad quid,
dt quomodo folvi debeat, preſeiat. Mandamus
ergo dilectioni tuz, ut prztam ipſam Carpenſi
ecclefie* reſtitui facias: nec deinceps Fraxinoren-
fem abbatem, aut quemlibet alium, eam inquie-
tare permittas.

Extat quoque extrav. de cenſib. c. j. brevis, de
cum aliqua k&ionum varietate.

Yyy

IN

S

<δ8H^^.β9.-β><β9>^<β8>S

OF IN EPISTOLAS PASCHALIS IL PAPÆ

Cbrnriegtc» [trie digtjUj.

DISSERTATIO.

Ex M»»«
Sxpl. Tcm.
n. p. ni.

Paschalis II. epistolæ diviti fuppelledileA rum confultatione, ac conjedurarum collatione, collectionem fuam ornavit Labbeus, cujus opus fuit, ut certum annum renere. Has diligenter fi quid deerat Venetus editor addita jefturas meas feriptorum tctimonia hic locus eft expendendi.

Exordium harum epiftolarum confitituo anno 1100. quo datam flatuo epiftolam LXVII. ad Galliarum epifcopos, quibus Cluniacenses commendat. Data <i Laterani XIII. (fuppk Kai.) Decembris, quare dies & mensis nelpndct alteri num. LXV11. apud Labbeum pro Quiniacensi* bus fcriptc & fignatz anno itoo. pontificatus Paschalis fecundo; adeoque ex argumenti affinitate utramque anno eodem fcriptam definio. Ejuſdem forte eft anni epiftola XII. ad Gebhardum Conſtantienſem &c Odalricum Piſtavenſem, qua reprehendit utrumque quippe <pti reglonem f'am fngere méditabant, ut ie ab excommunicatis lubducerent; ex quo fuppicitur P. Hanfiziſ in ſua Germania ſacra epiftolam illam anno circiter 1100. miſſam, quo tempore Odalricus de profouione in Pairftinam cogitabat. Ejuſdem eft anni epiftola XCVI. ex Eadmero Novor. lib. III. pag. mihi j8. ſicut &c ejufdem vcl infrequentc epiftola XCVII. aim ab Eadmero una cum fupriori XCVI. referatur.

Epiftolarum Paſchalis II. ad chronologiam quod **E** attinet elates funt duz. Aliz enim certas temporis, quo datæ funt, adſcriptiones præſerunt; alia: vel chronica quacumque nota penitus deftituuntur; vel fi quem præſerunt locum, diem, &c menſem, annum omittunt. Quibus eſtaſſignatus annus St menſis, quis locus chronologicus dandus fit cur ambigeretur nihil diet, fi conſtans etet anni lupputandi apud Paſchalem ratio; in ea cum variaverit, hinc non incauto leuoræ ad certum annum eruendum opus eft. Interdum enim annum more ftyloque Piſano amartio precedents anni anticipat, ut fi ea adhibita lupputatione annum 111 j. fignet, tunc Depiftolis ſuis Joanne feriptore utatur; harc vero Petrum notarium ferat.

Succedit annos Jtoi. cui pñter eas quæ indiftione hujus anni adnotantur, tribuo epiftolam XCIX. ex Eadmero; idque cum aliis hiftoricis plane congruit, Data eft enim epiftola Beneventi II, Idm Decembris, quo tempore Beneventi repia egite pontificem conſtat ex chronico S. Sophie a Mutatorio antiquir. Ital. tom. I. pag. 258. vulgato, adventum pontificis Beneventum Septembris menſe hujus anni referente. Anno eidem non invitus adferiberem epiftolas geminas V. &c VI. in quibus de juranda pontifici Romano fidelitate ab archiepifeopi? pallium recepturis agitur. Deſtreſtabant enim id præſtare archiepifeopi, quod dicerent nulla conciliorum fanftione id unquam decretum fuisse; quibus pontifex auctoritatemopponit Romanæ eccleſiæ id iubentis, nuppiam vero memorat habitum Rome anno 1102. Aprilis mette concilium frequentillimo epifcoporum numero celebre, quo idipſum fanctum eft; unde has literas concilium illud pneceſſite conjicio. Quæ pariter conjectura anno fuperiori 1100. vindicat epiftolam XLVI. in qua de clericorum conjugis data e Laterano VIII. Kal. Decembris pre-

Denique epiftola LXXIX. tempore proxime præcedit fequentem epiftolam LXXX. ſignatam VI. Kal. Septembris indidione VIII. quare ambo ejufdem funt anni; nec forte alterius quam i 100. Idem flatuendum diet de epiftola LXXVIII. ad Guidonem Viennenfem, quam ſub ipſis Guidonis crepundiis in epifeopatu datam fuisse oportet, cum pallium eidem Vienneni archiepifcopo concedat. Verum cum Guidonis exordia anno 1083. Viennenfes tabula: illigent; fuppicor has literas falſo Paſchalis nomine inſcribi; &c alteri ante illum pontifici, forte Gregorio VII. tribuendas etc, cum præferim Paſchalis in omnibus Depiftolis ſuis Joanne feriptore utatur; harc vero Petrum notarium ferat.

Succedit annos Jtoi. cui pñter eas quæ indiftione hujus anni adnotantur, tribuo epiftolam XCIX. ex Eadmero; idque cum aliis hiftoricis plane congruit, Data eft enim epiftola Beneventi II, Idm Decembris, quo tempore Beneventi repia egite pontificem conſtat ex chronico S. Sophie a Mutatorio antiquir. Ital. tom. I. pag. 258. vulgato, adventum pontificis Beneventum Septembris menſe hujus anni referente. Anno eidem non invitus adferiberem epiftolas geminas V. &c VI. in quibus de juranda pontifici Romano fidelitate ab archiepifeopi? pallium recepturis agitur. Deſtreſtabant enim id præſtare archiepifeopi, quod dicerent nulla conciliorum fanftione id unquam decretum fuisse; quibus pontifex auctoritatemopponit Romanæ eccleſiæ id iubentis, nuppiam vero memorat habitum Rome anno 1102. Aprilis mette concilium frequentillimo epifcoporum numero celebre, quo idipſum fanctum eft; unde has literas concilium illud pneceſſite conjicio. Quæ pariter conjectura anno fuperiori 1100. vindicat epiftolam XLVI. in qua de clericorum conjugis data e Laterano VIII. Kal. Decembris pre-

Quas cum ita fe habeant, unicum extricandi nos ab hoc labyrintho filum præbent anni pontificis cum indiftione conjunct, quos duos vias duces ſeſtantes ad certum annum feliciter pervenimus.

Impeditior eft via, cum epiftolz &c anno &c indidione carent; tunc enim plurima hiftorico-

* profertis enim anni mense illo pontifex non in Aip novissimam appendicem Labbeanam relata ; qua fine epistolæ consuetudines quædam prave ecclesiæ Carnotensi incommode tolluntur; id vero eodem ipso anno veterat Pilippus Francorum rex diplomate anno iUo 1105. regni sui 46. lignato* ibidem legendo. AH^nat eidem Spicilegii Dacheriani editor novissimus Martenius epistolam XXXVI. *TijAtni X. Kd. Aovrm-bril* ad Daimbertum epifeopum Senonenfem. Eodem forte anno consignande sunt epistolæ LIV. & LV. date Pronefte die III. Kal. Januarii , nam circa hos annos feriptas indicant vexationes VizeliacenGum. Monachorum ibidem commemorate, ut ex epistola LVI. fequenti anno feripta confiât. Cum vero ea mentis die anni fequentis

ANNO
C HUIJT

Annus 1102. fert literas num.III. recitatasex Eadmero lib.2. pag. dj. narrante literas illas dudum a S. Anklxno acceptas reduffiffè illum cum in BeccenG monasterio ageret mense Maii anni 1103. ex quo fit ut liter* anno procedenti circiter exeunte expedit* fuerint.

In annum 1033. refero epistolam IX. eodem fere tempore a mtnifro Henrici regis Rom* traditam, quo S. Anfelmus epistolam num. XLV. recitatum, & Novembri mense Indidione lignatam Rom* accepit, teste Eadmero lib. III. pag. 67. Ejufdem sunt anni epistolæ VIII. & LXXVI. in quibus de Ottone Bambergensis, five invitatione Romam ut confecraretur, five ejus jam confecrati ad Bambergenses commendatione, quæ omnia hoc anno gesta nemo ambigit. Huic ipfi anno convenit Maffilienfe concilium, quod ex anecdotis Martene Venetus Labbei editor accepit* tom. XII. col. 1109. ibi vero indicatur revocatio quædam literarum Paschalis ab eodem pontifice profita de literis, quas ille in gratiam epifeoporum Educnfis & Mattfconenfis contra Quinaacnfes dederat. Quid liter* in gratiam Cluinaacnfium contra Eduenfem, nifi quas n. LII. habes? H* igitur ad hunc, five ad fuperioris jioz. exitum pertinent. Anno huic pariter adferibo epistolam VII. ad Robertum Flandri* comitem datam Albani mense Januario, quem principem in Hernicum, & Leodienfes animat: Nam Robertus procedenti anno 1101. motis in Ca-Dmeracenfes armis, iram imperatoris in fe concitavit; cujus epistolæ occasione admomiiffe leftos juvat, Leodicnfium de hac epistola querimonias, a Labbeo abque feriptoris nomine relatas, feripiffie Sigebertum monachum Gemblacenfem, ut ex inferiptione codicis Stabulenfis Martenius veter. Manum, tom. I. pag. 587. demonftrat. Dein perfeverante bello ad medium ufque fequentis anni tandem coa&us pacem petiit, de obtinuit. Eo igitur temporis fpatio Leodienfes cum Cameracenfibz conjunfos, ut ex literis Leodicnfium apud Labbeum ibidem legendis difeimus, Robertus vexabat.

Anno 1104. debetur epistola LXXVII. de confecratione Gaulonis in epifeopum Parifienfem, ex qua eorum opinio refutatur, qui Gaulonem hunc jam antea initiatum fuiffe Belvacenfem epifeopum tenent. Renunciatus quidem fuerat Gaulo in Epifeopum Belvacenfem, fed epifeopatus coniectionem non prius recepit, quam cum ad Parifienfem cathedram afcendit. Epocham Gaulonis Parifienfes tabui* ab hoc anno repetunt apud Du-Bois hift. eccl. Patifien. tom. I. Ejufdem eft anni epistola XXXV. ut ex concilii Parifienfis ejus anni epochs conflât.

Anno 1105. affignatur in Spicilegio Dachcria-
no tom. III. pag. 440. nov. edit, epistola CXII.
Cnicii. QitMrak Tom. XX.

Aip novissimam appendicem Labbeanam relata ; qua fine epistolæ consuetudines quædam prave ecclesiæ Carnotensi incommode tolluntur; id vero eodem ipso anno veterat Pilippus Francorum rex diplomate anno iUo 1105. regni sui 46. lignato* ibidem legendo. AH^nat eidem Spicilegii Dacheriani editor novissimus Martenius epistolam XXXVI.

TijAtni X. Kd. Aovrm-bril ad Daimbertum epifeopum Senonenfem. Eodem forte anno consignande sunt epistolæ LIV. & LV. date Pronefte die III. Kal. Januarii , nam circa hos annos feriptas indicant vexationes VizeliacenGum. Monachorum ibidem commemorate, ut ex epistola LVI. fequenti anno feripta confiât. Cum vero ea mentis die anni fequentis

Annus 1106. eft epistola XII. ad Gebeardum Conftantienfem; quod affero ex fide Cencii Camerarii, inter afta concilii GuardafellenGs, tunc habiti die XI. Kal. Novemb. illam referentis apud Labbeo. XII. pag. 11a S. novxdit. Huc facit epistola LVI. quæ apud Guardafallum die VIII. Kal. Novembris, cum felicitet. concitum ageretur, data eft. Armus idem facile tulit epistolam XVII. ad Gerardum archiepifeopum Eboracenfem, datam Beneventi pridie Idus Decembris, quam feriptam indicat Eadmerus lib. IV. inline, antequam Gerardus fidem fuam, dum epifeopus Eifordicnfis ageret, S. Anfelmum primati fuo çbftitiffam, ad Eboracenfem archiepifeopatum tramlatum confirmavit. Idque in Londinienfi concilio Augufto mense anni 1107. celebrato profilitum ex ipfis concilii adis difeimus; ex quo inferas literas pontificis ad Decembrim præcedentis anni 1106. revocandas. Epistolam XL. dedit pontifex ad S. Anfelmum non diu post ejus in Angliam reditum, de ipfa ejus ab exilio reflitutione gratulatus.

vero S. Anfelmus anno 1106. nondum media fui parte evoluto. Cum vero eo ipfo anno miffi Romam ab Henrico Angliæ rege nuncios in reditu fuo epistolam CI. ad Willelmum Rotomagenfem epifeopum, datam Beneventi V. Kal. Aprilis detulerint, teste Eadmero lib. 4. eodem quoque anno 1106. epistolam Ggnari neçtffe eft.

Anno 1107. feriptam arbitror epistolam XV. ad Arelatenfes, qua de re Saxium in pontificio Arelatenfi vadem exhibeo; idem & Baronius cœnfet, qui Gibellini exordium in epifeopatu Hierofolymitano cum anno 1107. componit. Ad hoc vero Gibellini exordium Paschalis epistola pertinet. Dedit etiam hoc anno Paschalis epistolam CII. *d s. Anfelmum ex Eadmero lib. IV. Dedit & epistolæ CHI. & CIV. de divifione epifeopatus Lincolnienfis, quam anno fequenti ante Junium menfem pœra&am tradit Eadmerus lib. IV. quare literis pontificis hanc divifionem concadentis Novembri menie dat* anno 1107. expedite funt. Haud multum etiam - veritate abludens opinor epistolam L. ad Rothardum Moguntinum de inveftituris regi denegandis tunc minam fuiffe, cum post Henrici imper, obitum res ecclefiafticæ in Germania ftabiliendz fuerant. Id fua deus verba illa epistolæ : *Sitptr boc teget vñJ*

Y y y » **

PASCHALIS II EPISTOLA.

1010

13P nor eprftt falietitidit. etaeittri , cum avw ngûAdct; quod retpfa prseftitit anno 1112. in Late-
 -----epforitaitettut dñviaa difpojitt* providit &c. ranaeu concilio. Idem agumentum adfruit an-
 Qs*ordine coqlcouitur annus 1108. has offert num fcriptn epiftobe XXIV. ad Guidonem Vien-
 1 itéras; XLIV. ad oanftum Anfelmum fignatam nenfem, quem de revocato a fe privilegio Hen-
 Beneventi IV. idus Oftobris ex Eadmero lib.IV. rico imperatori conceffiim facit certiorum. Ejuf-
 pag. 81. in append. operum & Anfelmi nov.edit. dem funt anni epiftobe LVII. & LVIII. que
 Hoc pariter anno 1108. direftas arbitror literas •mb* e Laterano eadem die VIII. idua Aprilis
 ad Gallos pro legatione apoftolica Gerardo epi- fcripuß jura ecclefi* Atrebatenfis confirmant :
 feopo Engolfixienfi commiffa , legendas num. unde conjeaura eodem anno utramque datam a
 XXXVII. datas Laterani XVIII. Kal. Maii ; pontifice. Ex his pofterior indiäioncm V. cum
 nam legatione illa potitus eft Gerardus' poft pro Aprili menfe conjunftam praeferens annum lignât
 fCdionem Gallicanam Pafchalis, qui nonnifipro- m2, ergo & prior hoc anno confignanda.
 vecto anno J107. ad urbem rediit. Quare liter* -
 Aprilis menfe expedit* e Laterano non prius an- Inaunio 1113. cadunt itet & XVIII. & XIX.
 po 1108. dari potuerunt. Porrononni poftpro ut ex iis confiât qu* anno 1111. deduxi. Pro
 ieftionem illam Gallicanam legationem obtinuif- fefto fcriptas illas conftat non diu poft Gibelini!
 fe Gerardum ex aduotatione Labbei ad eandem obitum, quem anno 1112. Aprilis menfe cont*.
 cpiftolam conftat. girté fupra animadvertimus; quare fcriptas literas*
 Beneventi die XV. Kal. Aprûis non prius quam
 anno ifto 1115. conlignatas oportet} cum pne-
 fertim circa hos rnenfes eodem anno Beneventi
 pontificem egiffê conftet ex bulla ejufdem ponti-
 ficis data Beneventi die IX. Kal. Februarii in-
 dift. VI. anno pontificatus XIV. apud Baluzium
 MiiceUan. rom. II. pag. 188. Huc pariter refero
 epiftolam LIX. ad Lambertum Atrebatenfem ,
 & LXI. datam Anagnsa die VIII. idus Novem-
 bris, in quibus de divifione quadam parted* fa-
 ft* a Lamberto Atrebatcnfi agitur. Pivifionem
 hanc peregit Lambertus, quo tempore zgrltudi-
 ne laborabat ut ipfe fignificat in fua epiftola ad
 Pafchalem apud Baluzium Mifcellan. tom. V.
 pag. 366. morbum vero hunc incidiffe in annum
 1113. confiât ex epiftola Pafchalis ad eundem
 Lambertum data XV. Kal. Januarii indiftione
 VII. hoc nempe anno, legenda apud Baluzium
 ibid. pag. 367.

Annus 1109, & 1110. eas tantummodo epi-
 ftola* poftulant, qu* indiftionem five pontificis
 annos exhibent, nifi forte ad annum uio. non
 fine quadam veri fpecie retulerimus epiftolam
 XXXII. ad Pontium, qui precedent! anno Qo
 niecenfis abbas renunciatus fuit ; eidemque tole-
 ratum forte ad id ufque in gratiam S. Hugonis
 prdxccrtois morem porrigendi euchariftiam vi-
 no intinfam tollendum Pafchalis praecipit.
 Annus m i. vindicat fibi epiftolam XXV.
 quam datam poft quinquennium ex quo Augu-
 bio epiicopo dies difta eft apud pontificem ,
 ex eadem epiftola difeimus. Id vero in concilio
 Guafallenfi anni 1106. preftitum ex aftis ejus
 concilii compertum eft. Eiuſdem funt argumenti
 & temporis epiftola XXVI. ad Amoldum Mo-
 funtinum, & XXVII. ad canonicos Auguftanos,
 dem quoque annus vindicat fibi pariter (quan-
 tum conjedura aflequor) epiftolas XVIII. XIX.
 fit XX. vivo adhuc Gibeline Hierofolymorum pa-
 tiaicha, ad quem epiftolaXIX. dirigitur, e La-D
 terano Junio & Augufto menfe fcriptas. Annum
 hunc felegi quod epiftolas XXVIII. & XXIX.
 non diu poft priores illas datas arbitrer , cum
 in epiftola XXVIII. feribat pontifex ft aZia lile-
 ris (quz fane verba priores illas defignant, in-
 dicantque non ante multum temporis fe illas de-
 difte, non cnim ait dudum fe illas fcripſifte) ea
 lignificaffe qu* przienti hac epift. XXVIII. re-
 petit. Cum vero pofteriores ift* liter* XXVIII.
 Gibelinum jam obiſſe ferant, fequatur hincprie-
 res tabentibus Gibelini annis datas. Qñit Gib-
 linus ineunte Aprilis anni 1112. ut ex Pagio con-
 ftat; epiftolas ergo eo vivo Junio vel Augufto
 menfe fcriptas ad annum 1111. referri oportet.
 Anni 1112. funt epiftola XXII. ex concilio
 Latranenſi feripta, ficut & epiftola XXIII. ad
 Joannem Tufculanum &c. in qua concerſas Hen-
 rico imperatori inveſtituras fe revocaturum ſpon-

raueu concilio. Idem agumentum adfruit an-
 num fcriptn epiftobe XXIV. ad Guidonem Vien-
 nenfem, quem de revocato a fe privilegio Hen-
 rico imperatori conceffiim facit certiorum. Ejuf-
 dem funt anni epiftobe LVII. & LVIII. que
 •mb* e Laterano eadem die VIII. idua Aprilis
 fcripuß jura ecclefi* Atrebatenfis confirmant :
 unde conjeaura eodem anno utramque datam a
 pontifice. Ex his pofterior indiäioncm V. cum
 Aprili menfe conjunftam praeferens annum lignât
 m2, ergo & prior hoc anno confignanda.

Inaunio 1113. cadunt itet & XVIII. & XIX.
 ut ex iis confiât qu* anno 1111. deduxi. Pro
 fefto fcriptas illas conftat non diu poft Gibelini!
 obitum, quem anno 1112. Aprilis menfe cont*.
 girté fupra animadvertimus; quare fcriptas literas*
 Beneventi die XV. Kal. Aprûis non prius quam
 anno ifto 1115. conlignatas oportet} cum pne-
 fertim circa hos rnenfes eodem anno Beneventi
 pontificem egiffê conftet ex bulla ejufdem ponti-
 ficis data Beneventi die IX. Kal. Februarii in-
 dift. VI. anno pontificatus XIV. apud Baluzium
 MiiceUan. rom. II. pag. 188. Huc pariter refero
 epiftolam LIX. ad Lambertum Atrebatenfem ,
 & LXI. datam Anagnsa die VIII. idus Novem-
 bris, in quibus de divifione quadam parted* fa-
 ft* a Lamberto Atrebatcnfi agitur. Pivifionem
 hanc peregit Lambertus, quo tempore zgrltudi-
 ne laborabat ut ipfe fignificat in fua epiftola ad
 Pafchalem apud Baluzium Mifcellan. tom. V.
 pag. 366. morbum vero hunc incidiffe in annum
 1113. confiât ex epiftola Pafchalis ad eundem
 Lambertum data XV. Kal. Januarii indiftione
 VII. hoc nempe anno, legenda apud Baluzium
 ibid. pag. 367.

Annus 1114. nullas habet epiftola* præter eas,
 qu* perfpicuos temporis characteres prefeferunt.

Annus 1115. dat epiftolas CV. & CVI. aim
 cnim eleftionem Radulfi archiepifcopum Cantua-
 rienſem pneftitam anno 1114. die VI. Kal. Mail
 fubfequit* fint, eamque commemorant, ac in-
 ſcribantur e Laterano die III. Kal. Aprilis, ad
 fequentem annum in j. redigend* funt. Epiftol-
 as quoque XXX. & XXXI. hoc ipfo anno Wil-
 kins tom. I. concil. Anglie confignat. Epiftol*
 denique LXXIX. & LXXX. que amb* ejufdem
 funt argumenti ac pofterior, indiftione VIII. fi-
 gnantur .

Atque hec fatiſ de epiftolis Pafchalis II. cer-
 ta tpmoris quo dat* funt adſcriptione carenti-
 bus. Alie itonnull* fuperfunt, quarum ztatem
 incertam prorfus & inexploratam me latere fa-
 teor. Nunc vero juxta noſtram hanc chronota-
 xim, chronologiça earum epiftolarum ſeries di-
 gerenda fupereſt.

SYNTAXIS CHRONOLOGICA EPISTOLARUM PASCHALIS II.

Anno Christi uoq.	Ordo Vetus.	Ordo novus.	
	IV.	I.	Ad Bemardum archiepifcopum Toletanum.
	XXXVIII.	II.	Ad Norigaudum epifeopum Auguftodunenſem.
	II.	III.	Ad Albericum abbatem novi monafterii Cabl- lonenſis.
	XII.	IV.	Ad Gebeardum Conſtantienſcm, & Odericmn Patavienſem epifeopo*.
	I.	V.	Ad exercitum in Palzftina militantem.
LXXX.		VI.	Ad Guidonem archiepifcopum Vichnncnfan
	XLVI.		A. S. L.
XCVII.		IX.	Ad Tervanenſes clericos.
LXVII.		X.	Ad Heoricum Aeglorum regem.

M

		PASCHALIS II. EPISTOLÆ		X08X
		Ordo vetus.	Ordo novus	
CF				
WO				
CHKIST				

	HOI.	LXVII. LXVIII. x a. V. VI. LXXXIV. XXXIV. XLI. LXXXVH.	XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX.	Ad Galliarum epifeopos. Ad Hugonem Abbatem Cluniacenfem. Ad Clerum 3t populum Florentinum. Ad archiepifcopum Panormitanum. Ad N. archiepifcopum Polonia:. Ad Velletranox. Ad Lambertum epifeopum Atrebatenfem. Ad Anfelmum Cantuarienfem archiepifcopum. Ad Conftantinum Ravellenfis ecciefue epifeopum.
	VIM?	LVII. XCVIII. XCIX. III. cvi. LXXXV. XLVII. LI. XXVII. VII. XCIV. LXXXVI. VIII. i LII. N IX. LXXXVII. XXXIII. LXXXVIII. XXXV.	XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII.	Ad Radulfiun Remenfem archiepifcopum. Ad Osbernum epifeopum. Ad Anfelmum Cantuarienfem archiepifcopum. Ad Anfelmum Cantuarienfem. Ad abbatem & monachos monafterii Beccnfis. Ad Guillelmum Melphienfem epifeopum. Ad Madelmuin abbatem S. Sophia:. Ad Altandum abbatem Vezeliacenfem. Ad Robertum Flandrenfem comitem. Ad abbatem S Marie apud Bantium. Ad Bemardum Toletanum. Ad clerum populumque Bambergenfem. Ad Gallos. Ad Henricum regem Angliae. Ad Pariffenfis ecclefix clericos. Ad Daimbertum archiep. Senonenfem. Ad oppidanos S. Geminiani. Ad archiepifcopos & epifeopos provinciarum
	110J.			I Remenfis, Senonenfis, ac Turonenfis.
	110K.			Ad Lambertum epifeopum Atrebatenfem. Ad Stephanum Befuenfem abbatem, Ad Guidonem Papicnfem epifeopum. Ad Anfelmum Cantuar. archiepifcopum. Ad Daimbertum archiepifcopum Senonenfem Ad Robertum Vizeliacenfem abbatem. Ad Canonicos ecciefue Carnotenfis. Ad Guillelmum comitem Nivemenfem. Ad Daimbertum Senonenfem & alios epifeopos.
	1*105.	XXXIV. LXII. LXXXVI. G XXXVI. LUI. CXII. LIV. LV.	XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI.	Ad Willelmum Rothomagenfem epifeopum. Ad Petrum Acheruntinum archiepifcopum. Ad Gebeardum Conftantienfem & Odericum Patavieniem epifeopum. Ad epifeopos Galliarum. Ad Guidonem abbatem S. Stephani Laudenfis.
	1100.	a. XCIII. XII. LVI. XCH.	XLVII. XLVIII. XLIX. LI.	Ad Gerardum archiepifcopum Eboracenfem. Ad Anfelmum Cantuarien. archiepifcopum. Ad clerum & plebem Arelatenlem. Ad Hugonem abbatem Cluniacenfem. Ad Ricardum Narbon. archiepifcopum. Ad Hugonem abbatem Cluniacenfem. Ad Rothardum Moguntinum archiepifcopum. Ad Anfelmum Cantuarienfem epifcopum. Ad Hugonem abbatem Cluniacenfem. Ad Joannem abbatem Florentinum. Ad aliquot epifeopo- & abbates Gallic. Ad Anfelmum Cantuar. archiepifcopum.
	HO?	XVII. XL. XV. LXIX XLVIII. LXXI.	LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII.	Ad eundem Ad Henricum Anulorum regem. Ad Pontium Quniacnfem abbatem. Ad eundem. Ad Auguftame ecclefix clericum. Ad Arnoldum archiepifcopum Moguntinum. Ad canonico- Auguftanx ecclefix. Ad Bemardum Antiochenum patriarcham. Ad Gibellinum Hierofolymitanum patriarcham. Ad Bemardum Antiochenum patriarcham. Ad Joannem Tufculanum & Leonem Vercel- lenfem epifeopos < cardinales. Ad Henricum V. imperatorem.
	IX08.	cn. LXX. x a XXXVIL XLV. GII. CTV.	LIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV.	XXIV.
	1100.	LXXXII.	LXVI.	
	1110.	XXV. XXVI. XXVII. XXXVUL XIX XX XXXIII.	LXVII. LXVIII. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV.	
	inns.	XXII.	LXXV.	

PASCHALIS II. EPISTOLÆ.

Ordo Vetus. | Ordo novus

ANNO
urash

XXIV.
LVtt
LVHL
LXIV.

XXVIII.
XXEk.
LIX.
LXI.
LXXXIII.
LXXIV.
GXIII.
CVI.
XXX.
XXXI.
cv.
CVI.

LXXXVI.
LXXXVII.
LXXXVIII.
LXXXIX.

LXXX.
LXXXI.
LXXXII.
LXXXIII.
LXXXIV.
LXXXV.
LXXXVI.
LXXXVII.
LXXXVIII.
LXXXIX.
XC.
XCI.

Ad Guidoaem Vicancnfcm epifeopum.
Ad Radulfum Remenfem archiepileopum.
Ad clerum fit populum Atrcbatenfem.
Ad Galonem Parifienfem epifeopum , & capi-
tutam ecclefiis Parifienfis.
Ad Bemardum Antiochenum patriarcham.
Ad Balduinum regem Hierofolymitanum.
Ad Lambertum Atrebar. epifeopum.
Ad duodecim arbitros AtttMtenfes.
Ad Pontium Quniacnfem abbatem.
Ad eumdem.
Ad Berengarium epifeopum Gcrundenfem.
Ad Canniaticnfes.
Ad epifeopos fit regem Anglice.
ad Henricum regem Anglic.
Ad eumdem.
Ad eumdem fit epifeopos Angine.

ANNO
CHMT1
“TS.

S3. EPISTOLARUM PASCHALIS II. SELECTARUM.

APPENDIX.

Scripto Ut omnet Paschalis II. a laſeo aaw^{as} Leonis fit Gregorii monumenta declarant. Datum Lateranis VIfl. idus februarii.

bic fupplndat aggreder, gravem quidem, tf ad prafeut inflitutum ixauem opera» affumffitem . Cum ri» decretorie» celfellione» bit dare conflitueri» ; quorfum bullarum papalium i» commodam privatarum ecclefiarum, quarum jura tf latifundia confirmant, farraginem immnfam ? Ex multigitur, qua inLabbeo defiderantx, eas felegi five qua decretale quid offerunt, five qua occtofiafticam atati» idiut bifloria» illufrent . Hai vero oxopliffim M»r;entf colledioiui, Udalrici, Bambergeqfij codex» BaMtaas, olique nonnulli fuppeditaut.*

AD BERDUM, (lege Gebeardum)

CONSTANTIENSEM EPICOPUM

De couemmitaxtibur cum excomuexnicetù , tf quomodo reepiaxthr baretici.

Pafchalis epifeopus fervus fervorum Dei venerabili fratri Beardo Contantienfi epifeopo salutem fit apoftolicam benedtaionem.

Quatftionum quas ad nofmiffi latebras tuam credimus pnfentiam non latere . Ceterum quia fuper his per apoftolicam fedem poftulas certius informari, quod doftinasfanitas habeat, refpondemus. Excommunicatis enim communicare in his que a facris font inhibita canonibus nullo modo fit licitum. Er voluntate quidem communicantes, five fint monachi, five fini alii, ejufdem reatus flagitio involvuntur . Qui vera aut ignari aut inviti neceffitate communicant , licet in oculis hominum contagio polluantur, non tamen propter hoc reos in confpectu sterni iudicis arbitramur . Porro excommunicatorum cadavera de fanâorum bafilicis projiciantur, quia coram putores ad fuperna confcendunt, ficut quartus Dialogorum beati Gregorii fiber indicat , & lanâurum ipibrum revelatione didicimus ; ideoque dum ea illic continentur , celfandum a divinis officiis arbitramur . De conteâo ab hæreticis chrifinate vel oleo ratio fuggerit ut pro divine invocationis reverentia inter ecclefiam debeat con- cremari. Ab ipsis iuerclis venientes ita omnino recipiantur, ficut antiquitus recipiendos , vel receptos fuiffe fanâorum predccclitum noftro-

AD FRIDERICUM ARCHIEPISCOPUM COLONIENSEM.

utpprobat excouemnicotine» regit Ob M /aArar , Ū «S Aest. ecclesia fo^vetuat, tarta/ar.

T) Epifeopus fervus fervorum Dei venerabili X A fratri F.Colonienfi epifeopo salutem fit apoftolicam benediftrionem.

Significavit nobis fraternitas veftra, pro facri-legiis, pro rapinis, pro incendiis, fic pro inrautibus aliis in regem vos excommunicationis tentiam diâaviffe . Nos illud Doftoris gentium capitulum attendentes, ubi inter cetera legitur. *Si quit fraternextinatur fornicator aut ranax^cu» bujufmodi wc cibum funero.* Item aliud beati Johannis apoftoli expavefeentes, in quo de fimilibus continetur , quod qui ei ave dixerit , communicat operibus ejus malignis. Illud etiam Ni^{csni} concilii confiderantes , ut qui ab alio excommunicatur , ab alio non recipiatur; ut fic vos ita faciatis , hortantes omnino ab ejufdem regia nos communione fubtraximus. Ipfe autem , five propter hoc, five propter aliud ignoramus, Romam venit, feditionem in populo concitavit, excommunicatos ab ecclesia in communionem fufcepit, beati Petri fideles impugnavit , fic impugnare non definit, patrimonium beati Petri, quas potuit occupavit, alia devationi expofuit. De quibus videlicet ab antecelftribus noftis, Domino Johanne papa in concilio quadraginta epifeoporum , fic ab aliis nonnullis per longa jam tempora excommunicatio fatta eft. Ad apoftolorum limina, fic ad noftam pnfentiam venientes poftis in viam cuftodibus capiuntur, bonis fuis expoliantur, nec liberum habere tranfitum permittuntur. Pro quibus in nos, fic in beatum Petram agere ifta debuerit , nos nefcimus . Hsc itaque dilectioni veftr® cognita facientes pro marre veftra Romana ecclesia vos monemus, ad ejus auxilium- vos tanquam fratres fit filios in Chrifto chariffimes invitamus ; Turpiffimum enim fillis et matrem in coram oculis fatigari mc anxium ferre, enmpoliffim. Veftr® qptur matrifucurrite, ejufque opportunitatibus cum Dei adjutorio fubveuire procurata. Nos enim quod avobis

io8j

PASCHALIS II. EPISTOLÆ.

lost;

bis de illo factum est, sic tenuimus, & Domino
ANNO I planctus tenebimus.

AD GALLICANUM CLERUM UNIVERSUM.

Venerii inviviam m apofolicam fidem narrat.

Cod o. pAchalal epifeopus fervus fervorum Dei epi-
dcl. aBbcl. A fopis , abbatibus , pñncipibus , militibus &
Γ<K*VT> oī omnibus fidelibus per unīverfas Gallias falutem
> dcl. cVdcl. & apofolicam benedictionem.

ihrra. «4A» Fraternitatem veftram latere nolumus que his
temporibus apud nos acciderunt . Venit quidam
Wernerius regni Teutonici famulus in Romane
urbis vicina, evocantibus eum quibufdam perfide
māntis hominibus, quorum alii extra urbem per
manum quondam regiam jus five falarium fedis
apofolice invaferant, alii intra urbem, eo quod
curte noftrix munera five familiaritatem habere
non poterant , Deum , & Dei fidem pofthabere
riNoe.rg. deliberaverunt. Talibus foris presbyter quidam C)
ZΛ- Romane urbis advena fe conjunxit , de quo vel
ubi vel haftenus ordinatus fit ignoramus. Hanc

A[^] perfonam egregiam nigromanticis , ut dicitur ,
prftigiis plenam , cum fideles noftri occasione
treux Dei ab armis omnino deficerent, inLa-
teranenſem eccleſiam induxerunt, & congregatis
Wibertine fxcis reliquis ei epifeopi nomen per-
nitioſiffime illeaverunt . Nos vero tunc temporis
propter apofolice baſilicæ dedicationem , quam

(.) Fiig profugiens, quo tranſierit ignoramus. Nunc
TiKitur Ur- *utem omnia fraternitati veſtræ breviter indea-
ixaa ha=c mus, ne inauditū talium preſtigiorum ullorao-
i X- ~ deſciplinam, aut a ſtatu veſtro moveamini .
c-n Vitea- Nos vero per Dei gratiam ipſa urbem honeſte
1'c*?***1 pcrſtitimus , & in hac turba neminem
'c0 noſtræ ſocietatis amiſimus . Neque vero Moyſi
populum ſuum Chore & Datan & Abyron fedio
abſtitit, aut excellentis Angeli ſuperbia, qui
Deo par eſſe voluit , maiſtatem Dei minuit ;
Ipſius vos maje'as in omnibus protegat, & Leo-
nem ac Draconem feliciter conſulcare concedat.
Datam Lateranis VI. Kal. oftobris,

AD FIDELES IN GERMANIA.

*QnU agendam a fidelibus eam excommunicatis
presbyteris .*

i>i4. p.» TJAfchalal epifeopus fervus fervorum Dei , ve-
** nerabilibus fratribus & coepiſcopis G. Con-
ſtantienſi, D. Patavienſi, & exteris tam clericis
• xn ut- (juam laids Theutonicarum partium catholicis ,
lalutem & apofolicam benedictionem .

f. i. Pro religionis veſtræ fervore gaudemus, ſic om-
7«»' «Σ» r'Potent' Dk>grattas agimus, qui vos in ſulamo-
/> re nominis confirmat ; quoldam autem veſtrorum
.. minus ſecundum ſcientiam aelumDei habere au-
divimus , ut dum pravorum commixtionem vi-
tant, etiam a regionibus (a) veſtris difeederem-
didentur. Qui profeſto nequaquam laude apofolice
digni ſunt, dum in medio nationis prave &
pervehe perſeverare non poſſunt, inter quos lu-
ceant vehit hnninaria in mundo, verbum vitæ
continentes . Uno vero pondere peccata homi-
num metiuntur, dum & (1) excommunicares pro-

«aj a » P** voluntatis merito it excommunicatis cora-
ZiL>«7Z » municantes reos rqtialiter arbitrantur . Verum

tus (c) agnoſceitur. Si quis criminofus in eccleſia cluuSTI
juxta apoftolum nominatur , hujufmodi omnino „u»
cavendus eſt. Eadem etiam cautela cavendi funr^'^^
qui nominatis (d).vel aſtione cum poſſint , vel
cum nequeunt voluntate fe copulant , qui vero „...” ?...
hujufmodi excommunicatis omnino inviti vel fer- «f.c.
vitiū vel cohabitatione junguntur, ſi hujufce im- «<<
perfectiouis dolore tangantur , non omnino vi- ;d)
tandt ſunt , nec tamen ad communionem line ffi,
correctionis remedio (e) admittendi. Hinc eſt quod
prxdecclbr noſter fande memorix Gregorius (/)
papa excommunicatorum uxores, fervos, filios , >>
ruſticos, quorum voluntate &confilio excommu-
meatonis meritum non perpetratur, vlatoreſquo-
Bque ob itineris (g) neccflitatem invitos excom- i'0
municatir communicantes excommunicationis vin- (««diu >7
culo non teneri conſtituit. Sic beatus Auguſtinus <-./-» » 'p-
ad Auxillium (b) evidenter oftendit . Dificant ,
inquit (i), tenere fratres in omnibus viam , &
in medio nationis prave &perverſe tanquam lu- ^ ^2***
minaria lucere ftudeant , ut non fuc tantum
fed & aliene faluris mercedem ab eo mereantur , «...l.«<
recipere, qui fingulorum examinat (4) voluntates,
cauſas dilcucit, quia nuda de aperta ſunt omnia i» edii. ,f.
oculis ejus . De cujus miſeratione confidimus ,
quia ſimplicis oculi corpus tenebrarum caligo non d«/yalib *SJa
opprimit (O, quoniam charitas operit multitudi- <««»»«.; .
nem (w) . Obedientes monitis noſtris miſeratio ch»*fc«iv
væ-divina cuſtodiat, & ab omnibus peccatis ab- p'i » .>?as.
C folvat.

AD NORIGAUDUM EDUENSEM EPISCOPUM.

P Afchalal fervus fervorum Dei , dilecto fratri
Norigaudo , ejufque ſucceſſoribus canonice
ſubſtituendis in perpetuum.

Cum Divini diſpenſatione iudicii ad hujus of-
ficii gradum , licet indigni , promoti ſimus , ut
apofolorum principis vices in eccleſie regimine
teneamus, elaborandum nobiſeſt, & annitendum
omnino, ut inconfſtituendis eccleſiaſticis negotiis,
ejus monita & inſtitutiones devotione fideliffima
fide devotiſſima rmulemur, cujus fides præci-
pua & dilectio pfeſtata Domino extitit : adeo ut
in ejus ſingulariter fidei ſtabilitate immobili, pre-
tioſo fanguine redemptam ſuam Dei filius ſta-
tuere, & confirmare voluerit eccleſiam, dicens ;
Tr es Petras & ſieper banc petrae» etdificabs ecde-
fiaree meam (n). Cui etiam tantam poteſtatis præ-
rogativam conceſſit, ut ejus arbitrio in coelo, &
in terra vel liganda ligarentur, vel ſolvenda ſol-
verentur. Quam poteſtatis ſuæ ſucceſſionem, ipſe

B. Clementi, ſic per cum omnibus conceſſit, qui
ejus ſedi juſte præſidere, ſic eccleſiam Dei cano-
nica ſtuduerint ordinatione diſponere. Cujus nos
fidei auctoritate muniti, tibi, diſeſte Frater No-
rigaude. omnibuſque tibi canonice ſucceſſuris con-
firmamus omnia, que ad Eduenſem eccleſiam ,
in qua te canonice credimus ordinatum , perti-
nere vid'entur, tam inecckfiis, parochiis, cime-
leris, preſbyteriis , cunâſque eccleſiaſticis ordi-
nibus, quam etiam prædiis, aliſque omnibus poſ-
feſſionibus , mobilibus , quæ acquiſita ſunt , vel
juſte acquiri poterunt, ut hxc omnia tibi, indi-
que ſucceſſoribus, ita libere poſſidere liceat, ſicut
anrecefſor tuus in uno die ante ſuum obitum
quiete, ſic juſte poſſeſſe probatur. Ulud autem
apofolica auctoritate ſtatuimus , ut nulli preſby-
tero , vel viventi , vel morienti , ſeu ad aliam
religionem, vel ad quietam vitam traſeunti li-
ceat res, quas a die ordinationis fux in eccleſia,
in qua

5* in qua est ordinatus, conquirere poterit, auferreAfe Petrus implevit evidenter ostendit dicens: Au-
 — vel minuere; fed intacta ea & illibata, in ipfa,
 — anno jo qua conquiffa funt, permittat ecclefia rema-
 nere. Uoe «»***», Φ*1 a v°b** «communicati,
 vel ab officiis divinis pro fuis fuerint excelfibus
 remoti, ne aliquis in communionem recipere, vel
 in officium primum refutatur, eadem auctori-
 tate prohibemus. Statuimus quoque, ut pro fe-
 pulturz quidem loco vel fpatio, nullum penitus
 ab aliquo pretium exigatur: pro redemptione ve-
 ro peccatorum, monentes, in ecclefia, in qua
 fidelis facramenta acceperint, elemofinam dare,
 fecundum apoftolica decreta ftatuimus oipnino,
 & confirmamus. Si quis autem ad aliam vivens,
 five moriens ic conferre voluerit, de eo quod
 pro falute anima fuz dareturpofuerit, fecundum
 apoftolica decreta matrici ecelefiz partem relin-
 quat. Si qua fane ecclefiaftica, fzcularifve per-
 fona contra hanc noftroz confitutionis paginam
 prafuintuole venire lentaverit, hujusmodi ut fa-
 crilegii reum, a liminibus fanctz Dei ecelefiz
 arcendum judicavimus. Cunftis autem eidem ecr-
 clefiz juxta fcrvantibus fit pax Domini noftri J.C.
 quatenus & hic fructum bonz adionis percipiant,
 & apud bonorum retributorem premia zternz
 facis inveniant. Amen. Scriptum per manum
 ohannis kriniarii facri lateranenfis palatii. Ego
 Palchalis epifeopus catholice fande ecelefiz lub-
 icr. &c. Datum Laterani per manum Leonis feri-
 ptoris XVIII. Kal. maij, ind. VIII. anno Domi-
 nis Ineam. MC. pontificatus autem D. P<icha-C
 iris fecundi papz primo.

FRAGMENTUM TRACTATUS PASCHALIS II.

Quem canonicis S. Maria in Portu firmavit. E*
 Gerboho prapfio Reichberpgerenfi m pfal.
 LA H', pag. uip.

Clericorum ordinem in ecclefia Tribus Levi-
 ticiz locum tenere & apoftolicz dignitatis
 iura fervare & officia gerere, nemo fanum
 piens dubitat. Unde certum est eos Levitarum
 & apoftolorum regulas & vitas imitari debere,
 quorum noicuntur locum tenere, dignitatem ha-
 bere, & officia genere. Quz enim lex levitis fit
 quz a Domino regula datur apoftolis; hzc ea-
 dem catholicis pariter clericis uique in finem
 mundi vice* eorum lupplentibus indicta nequaquam
 ambigitur. Equidem quod Levitis mterdicnur
 adhuc in umbra gradentibus, quomodo nobis
 conceditur >am in veritate perfidentibus, cum
 multa legamus illis fuiTe conceit*, quz nobis
 procul dubio funt prohibita. Aaron itaque & h-
 jns caterique levitis a Domino dicitur: h
 terra filiorum Ifratl nihil pofideatis, nec habebi-
 tis partem inter eos. Ego enim pars & hereditas
 veftra in medio filiorum Ifratl. Et paulo poft lub-
 fequitur: Fshis Levi dedi omnes decimas Ifraelu
 »n pofitionem pro mmiteno, quo msnittrso, quo
 fervixnt mibi in tabernaculo jaderis. Et de eisdem
 poft pauca: Nihil almi pofidebunt, decimurum obla-
 tione contenti, quoi in vñs eorum b** noceffaria fe-
 paravi. Et hzc quidem in veteri. In novo au-
 tem teftamento quid cuique lui difcipulatus per-
 fedior. i adhxrere volenti dixerit audiamus: hi
 tu perjeffui effit, vade Gi vende, omnia qua babes
 & da pauperibus, & veni (J fauere me. Et alibi:
 qui illm renuntiat omnibus qua poffidet, non poteft
 meus effe difcipulus. Et in aha loco cum apofto-
 lo* ad praedicandum mitteret, prohibuit eis dic-
 cen\$. p,obte poffidere aurum vel argentum. Quod

rum ff orgertxm not eff mibi. <hoc etiam czte- €^7sTI
 ros apoftolos feciffe teftatur idem Petrus, cum
 pro fe fic aliis condifcipulis fuis interrogat Do- ad- s* <
 minum dicens: Domiree ecce ms reliquimus omnia »t
 fij* fecuti fumus te; quid ergo erit nobis? Cui fic
 in qto omnibus idem facientibus repondens Do-
 minus dicit. Amen dico vobis: quod vos qui reli-
 quiftis omnia, fit fecuti eftis me, in regeneratione,
 cum federit filias hominis in fede majeflatis fua,
 Jedebitis & vofuper fedes duodecim. judicantes duo-
 decim tribus Jfrael. Et omnis qui reliquerit domum
 vel fratres, aut forares, aut patrem, aut matrem,
 aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen
 meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam po-
 fidebit. Hzc levitis, & hzc apoftolis mandata
 funt. Utrique uaa-regula- & eadem lex prci-
 pitur. Utrique poffeffio tollitur, terrena facul-
 tas interdicitur. Qui ergo alii regula, & lege
 ifta tenentur nifi clerici, qui levitarum Domini,
 & difcipulorum Chrifti locum tenent, minifte-
 rium implent, vices fervant, ordines habent? Ad
 hoc etiam mandatum tenendum & pefpetuo im-
 plendum ecclefiis fuis pretia peccatorum, vota &
 oblationes fidelium, primitias ac decimas rerum
 Deus dari inilituit, quatenus hi, qui divino cul-
 tui mancipati propriis facultatibus cxpofolantur,
 fibi ftatuta perpetuo ftipendia haberent, unde vi-
 vant, ecckhx ferviant, & pauperum necellitati-
 bus fubminiftrant, atque ftudiofius quzque fui or-
 dinis minifteria impleant, nulliusque rei vel ne-
 ceffitatis occafione ab his unquam fe feparent,
 aut fxcultatibus negotiis intendunt. Ex his igitur
 patenter oftenditur Chrifto militantibus clericis
 fore illicitum & terrenas facultates tenere, & res
 ecclefie fumere: In fxculo patrimonium habere,
 & ecclcfiarum portionem fufeipere. Cui fenten-
 tia confirmandz aptatur i ludapoftoli; Nemo mi-
 litans Deo implicat fe negotiis facularibus, ut ei
 placeat cui ie probavit. Et illud Salomonis: Fe-
 peccatori ingredients duabus viis, Quapropter qui
 Chrifti difcipulatus /equi voluerit, izcularibus
 negotiis renuntiare debet, & qui feme! facer-
 ctus de tacro vivere coeperit, jam ad viven-
 dum iacris uti praecipitur. Sed ne foli hoc fuper
 vita & regula catholicorum clericorum videamur
 fentire, accedant & alii tctes in iuetn confen-
 tientes viri rdigiolitimi, fic fcientia pleniffimi,
 Hieronymus videlicet, Auguftinus fix Profer; fic
 quid fuper hoc dixerint vel intellexerint audia-
 mus. Hieronymus ad Nepotianum de vita fic mo-
 nbu* clericorum inter cztera feribit dicens: Cle-
 ricu: quz Chrifti fervit ecclefia, interpretetur primo
 vocaoulum tuum & nominis definitione pralata ni-
 tatur effe, quod dicitur: Si enim cleros Grace, La-
 tine fors appellatur, propterea vocantur clerici, quod
 u, forte Junt Domini, vel quia Dominus ipfe fors,
 ideft pars earum eft. Et quia vel ipfe clericus: pars
 Domini eft, vel Dominum partem habet, talem fe
 exleihre debet, & ipfe poffideat Dñm, & ipfe
 poffideatur a Domino. Qui poffidet Dominam, fit cum
 Propbeta dicit: Pars mea Dominus, nihil extra
 Dominum babere poteft. Quod fi quispiam aliud ha-
 buerit prater Dominum, pars ejus non erit Domi-
 nus: verbi gratia fi aurum, fi argentum, fi pof-
 fefiones, fi variam fuppelleihlem, cum iftis parti-
 bus Dominas pars ejus fieri non dignatur. Si au-
 tem ego pars Domini Jam fit funiculus boreditatis
 ejus, ut occipio partem inter ceteros Eribus, fed
 quafi levita & facerdos vivo de decimis, (J altari
 ferviens altaris oblatione fullentur; habens villum
 tJ veftitum, bis contentus ero, fit nudam crucem
 nudus fequar. Et poft pauca in eadem epiftola

T, β 4

Ecci-

M»: h >.

scribit eidem dicens: *procuratores atque dispendatores totius ejus qui misit me*. Er alibi sacra perdoce-
 ANI*O~r,i demorum alutiarum; atque villarum quomodocumque avertere a voluptuosis tmi.
 CHRI*TI tff> clerici, qui proprias jubentur contemnere
 ...■ facultates? Hucusque Hieronymus. Augustinus au-
 tem in nono decimo capitulo de verbis Domini
 11 fic feribit dicens. Venerunt tff pubbani ad Joban-
 nem, ut baptizarentur ab eo tff dixerant ad eum:
 Magister quid faciemus? At ille dixit eis: Nihil
 amplius exigatis quam quod constitutum est vo-
 bis. Et post poma. Interrogarunt eum firmiDes-
 Quid faciemus & nos? At ille Johannes: nemi-
 nem concutiat, aut calumniam faciat, sed con-
 tenti estote stipendiis vestris. Hic jam cognoscere
 fe debet oesenis homo, qui militat. Non enim tan-
 tum de his militibus scriptura loquitur, qui ex-
 mata MüZitM detinentur, sed quisqms militia sua
 cingulo utitur, dignitatis sua miles adferibitur. At-
 que ideo hac sententia potest dici verbi, gratia mi-
 litibus tff proteffionibus, cunElifut refribit, tff
 quicunqne stipendia fibi publice data confequitur, fi
 amplius quarit tanquam calumniator, tff camuffor,
 Jobmnis sententia condemnatur. Et paulo post ad-
 didit dicens: Nam tff clericus catholicus hac sen-
 tentia retinetur. Si enim contentus stipendiis fue-
 rit, qua de altario Domino iubente confequitur, fed
 exercet mercimonia, interceffions vendit viduarum,
 munera libenter ampleffitur, hic magis negotiator
 videtur quam clericus tff. quz ut facta eius lo-
 querentur magis, quam lingua, in domo ipfa
 epifcopali ftatuit monafterium clericorum, ubi
 nemini licebat habere aliquid proprium, ficut
 mie testatur dicens. Volui habere in domo iftaepi-
 ftopah monafterium clericorum. Ecce quomodo vivi-
 mus. Nulli licet in facie fite mfra aliquid proprium
 babere. Sed forte aliqui habent? Nulli licet. Si quid
 faciunt, faciunt quod non licet. Hzc Augustinus.
 Sed nunc quid inde beatus lenierit Proipct, au-
 diamus. Proinde quem poffidendi (inquit) deleat
 ambitio; Deum, qui poffidet omnia, quz creavit,
 expedita mente poffideat, tff in eo habebit quacum-
 que fanHe babere dtiderat: fed quoniam nemo pffli-
 det Deum, nifi qm pffUrtur ab eo, fit ipfe primum
 Dei poffeffio, tff efficietur ei Deus poffeffor tff portio.
 Et paulo post fubjungit dicens: Nihil ultra qua-
 rit, cui omnia fuis conditor fit, aut quid os Jit-
 cit, cui ipfe nonfufficit? Et post pauca in eodem
 capitulo: Nihil (inquit) cui Deus dignatur effe
 poffeffio, aliquid aliud quart? Aut qms non pra
 amore illius omnia, qua putantur magna contemnit?
 Ergo qui Deum vult poffidere, renuntiet mundo, ut
 fit illi Deus beata poffeffio. Nec renuntiat munaois,
 quem terrena poffeffions deleilat ambitio, quia qnan-
 diu fua non reliquit, mundo, cujus bona retinet
 fecum, fervit, CT utique non potest mundo fervire
 fimul tff Deo. Ac fic propterea voluit Deus cultores
 fuos omnibus renuntiare, propter qua diligitur mun-
 dus, ut exclufa cupiditate mundi, divina in eis
 Chantas poffit augeri, vel perfici. Et ideo deamas
 atque primitias frugum, primogenita tff facrificia
 pro peccato, vel vota, qua Deus iuffit offerri, fa-
 ceraotibus ac mivffris diftrifui debere constituit, ut
 devotiffimo populo mimmfrante, ipfi creatori ac pa-
 fitori fuo liberius mtniffarent. Hucusque Propper.
 Nunc jam igitur ifta de propriis facultatibus re-
 nuntiandis iuffkiant. Quod autem, fratres cha-
 ritiffimi, propriis etiam voluntatibus renuntiare de-
 beat, evidenter Dominus in evangelio ofknuit
 Maub.u.tff dicens: Si quis vult post me venire, abneget feme-
 tiftum tff fequalur me. Et qui voluerit animam
 fuam falvare facere, perdet eam. Et qui perdis-
 rit eam propter me, inveniet eam. Et in aliolo-
 km il.Scd.çQ^ Aoi veni facere voluntatem meam, fed volun-
 Comil. General. Tom. XX

Nam ficut alibi dicitur: voluptas habet ponam,
 neceffitas parit coronam. Et in alio loco perci-
 pitur: *concupifcentias tuas ve-ea*. Quas qui
 lequuntur, quid de eis per prophetam dicitur,
 audiant. *Compti tff abominabiles fafte font in vo-
 luptatibus fmit*. Unde idem propheta voce przia-
 torum fufcepta fertbit dicens: *fubjicit populos no-
 bis tff gentes fub pedibus noffris*. His ergo exem-
 plis, fratres, commoniti aliis pro Deo lubelle
 non recidemus, fed prorfus noffris voluntatibus
 abrenuntiat, Chrifti voluntatem alieno, fedpi-
 ritati ac dilecto arbitrio exequamur. Quod autem
 in unaquaque congregatione canonica unus eligen-
 dus fit, qui ceteris pffelle debeat, & ulus ecclefia-
 flicus divinitus infpiratus exigit, & in veteri te-
 ftamento evidenter oftenditur, cum Moyfen, fit
 post Moyfen Jofue omnibus filiis Ifrael, & Aa-
 ron ceteris Leviris, Petrum quoque ceteris di-
 fcipulis Dominus przpofuerit.

Qualis effe debeat qui pnfertur, trina Domi-
 ni interrogatio, de trina Petri maniffete monitrat
 reiponffio. Cum enim pascendarum ovium cura
 illi committitur, ter Dominus interrogat Petrum
 fi diligat, de ter Petrus refpondet, quia amat,
 & ter Dominus jubet, ut pafcat. Trinam igitur
 Domini interrogationem trina Petri de dilectio-
 ne reiponffio, & trinam ejus reiponffionem, tri-
 na pascendi gregis injundio lequitur: fed nunc
 quomodo trina dilectio in eligendis haberi de-
 beat, videamus. Trinam itaque dilectionem ille
 habet qui Deum, & quæ Det funt, nq-nte cred-
 dit, de amat, voce confitetur de przuicat, ope-
 re imitatur de fervat. Trina aurem tunc fit in-
 terrogatio, cum, ficut debemus, exquirimus, pr-
 videmus de dilectum, utrum eligendus hanc tri-
 nam dilectionem habeat. Quod fi corals fidem
 de dilectionem competens iermo de adus fons
 ollendat, trinz interrogationi jam fatif fecit tri-
 na rciponffio. Cui, etiam bene ter pascendi gre-
 gis cura injungitur, quia quifquis oves pascneas
 fufeipit, cordis vigilantia propicere, vocis officio
 monere ac defendere, de aduum exemptis tem-
 per eas ad Chriftum debet pertrahere. Illi ergo
 pascendi gregis cura injungitur qui in mente ple-
 nam habet fidem, de dilectionem interius, & in
 voce perfecte monendi, libere arguendi, pruden-
 ter exhortandi fclenilam de poffibilitatem exter-
 rius, de qui opereqteumque loquitur, fervat de
 lequitur. Nec quifquin pro qualibet culpa, fi
 jam fatifecetit, in hoc officio recufandus eft,
 cum & Petro post trinz negationis herymbabilem
 latifadionem, quia in eum trina dilectio patuit,
 gregis a Domino injunda fit pallio. Hzc igitur
 trinz dilectionis forma, fratres chariffimi in pri-
 mo paitore, non ab illo, quam a Chritto pr-
 figmta in eligendis eft przvidcnda, non foium
 a prioribus, fed de omnibus perfonis in ecclafia
 przferendis.

Hw feripto in frit amQslica firmato tff appro-
 bato fnojcrtpffrant primo Ptfcballs papa, deinde car-
 dinales JonEla Humana ecrlefin, quorum nominafunt
 adnotata. Gretccntius Sabincnfis epifeopus, Pe-
 trus Portnentis epifeopus, Cono Prstneftinus epi-
 feopus, Vitalis Albanus epifeopus, Boniacius
 cardinalis S.Marci, Deufdedit cardinatis S.Lau-
 rentii, Defidcrius cardinalis S. Praxedis, Guido
 cardinalis Sandx Balbina, Petrus cardinalis fan-
 ftorum Cofinz, di Damiani, Petrus cardinalis
 Sandi Adriaui, Roffemannus diaconus fandi Geor-
 gii, Comes diaconus cardinalis Ianclz Mariz in

to9t

PASCHALIS II. EPISTOLÆ.

1091

CJP Aquiro, Gregorius cardinalis diaconus S-Angeli, ni poimodxm efftilus eft papa, difius iutoceutluf 'oh-mnel cardinalis diaconus fanda: Luci*.

inA'>.
tofi

Pafebalte epifcopus fervus fervorum Dti R. tifoguntino archiepilepo falutem, & apo. ftolicam btmdsiisMtm.

a « eod o /'Uantum a fu* conflitutionis exordio Bam-
a.ir«. »i- bergenfis ecclefia fedi apoftolic* familiaris
extitit, prudenti* tu* notius exiftimamus. Con-
n <0 < u gruū igitur duximus, ut venientem ad nos fra-
u- trem noſtrum venerabilem O. ejuidem eccleſi*
electum, cum præterit* familiaritatis gratia fu-
ieiperemus. Prtcrea quoniam ecclefia eadem per
diuturna jam tempora epifcopalis officii follicitu-
dinis caruit, & propter pneritū ſchifmatis ul-
tionem in Teutonicis partibus perpavei epifcopſi
funguntur officio juxta ipſius eccleſi* poſtulatio-
nem eidem fratri, cum per multa ad nos venif-
fet pericula, contentiſſimis, de unanimi fenten-
tia decernentibus omnibus qui nobiſcum aderant,
fratribus, epifcopalis benedictionis manum, Do-
mino largiente, contulimus, falva nimirum de-
bita tu* metropolis reverentia Eum igitur ad
voa cum noſtr* grati* dulcedine remittentes,
fraternitati veſtr* literis enefentibus commenda-
mus, ut quanto fedi apoſtolicæ familiarior cre-
ditur, tanto apud vos carior habeatur. Dat.La-
terani XII. Kal. Junii.

ALTERA EJUSDEM AD EPISC. HALBERSTADENSEM.

*Pafbalis epifeopus fervus fervorum Dei R. Hal-
berſtaderi Epifeopo falutem & apoſtolicam
benedictionem.*

IM ■ A D hoc in ecclefia Det conſtituti furnus, ut
eccleſi* ordinem fit patrum debeamus præ-
cepta fervare. Tu ergo ordinem eccleſi* adeo
exceſſiſti, ut eccleſi* regimen per invecturam
manus laicæ contra patrum decreta fuſeeperis.
Qu* caufa eft cur nos petitioni tu* fatiſfacere
nequiverimus. Unum nos charitatem tuam mo-
nemus, ut tam grave ſciliū emenſe teſtines. D
Statutum eft vero in Trecenti concilio, ut fi
quis ex manu laica eccleſi* Inveſtituram accepe-
rit; tam ipſe quam ordinator ejus deponatur, ſic
a communione eccleſiæ removeatur. Nos ſiqui-
cein te, ut fratrem ac familiarem habere volu-
mus ſit. deſideramus. Vale.

IDEM AD EPISC. MOGUNTINUM.

*Pafbulis epifeopus fervus fervorum Dei venerabili
R. Moguntino epifeopo falutem & apoſtolicam
benedictionem.*

« j . pPro eccleſi* ac regni pace, pro eccliarum or-
dinibus, pro partium noſtrarum cauſis, & E
quem generalem oporteat habere traātum, fra-
ternitatis veſtr* novit ſolertia providere. Ea pro-
pter dignum duximus ſic magna conſultatione de-
liberavimus, ut in proximis oāobribus idibus iyo-
nodalem vobifeum debeamus celebrare conven-
tum, idcirco tam te, cariffime frater, quam
omnes Moguntin* eccleſi* ſuffraganeos literis præ-
tentibus præmonemus, ut convocatis diocceſſium
veſtrarum, qui digniores videntur, abbatibus,
convocatis & clericorum perſonis, quibus concilii
traſtatus neceſſarius eſt, prænominato in tempo-
re citra alpes nobifeum convenire omni occaſio-

A ne vel ſepofita procuretis quatinus tergente Do-
mino, ablatis de medio ſchifmatis cauſis eccle-
ſi* ac regno pacis reformetur integritas. Dac.ii
Kal. April.

EPISTOLA ARGENTINENSIS ECCLESIAE AD PASCHALEM PAPAM.

*Pafehali univerſali Romæſtorum pontifici Argentine
ſis ecclefia fratres fidam & obediētiā.*

O Mnum cum fit, venerande pater, tua fol-
licitudo eccliarum, tu refugium mifero-
num, imo patrocinium orbi adveniſu deſiderabi-
le: unde adhuc humano generi confidere Deus.
Boon deſpicit per hſc nova; quoniam lux in te-
nebris eſtuliſt. Tu ergo benedicius es, ad cuji
introitum nobis benedixit, ſic benedicat Deus.
Reſpice igitur gentem miferiſ ſic preſluri in il-
lignem: Veni & vide filiam Sion lugentem ſic ca-
piſſam, nec reſpirare nec conſolari nifi in te
ſolo, expeāntem. Egreſſe, dilectæ, in agrum,
tempus putationis jam venit, Apoſtolica igitur fal-
ce fuccidendum eſt, quicquid vitioſum eſt, ne ſi-
mul trahatur ſinecru. Veniens itaque, viſita
vineam noſtram a vulpeculis demolitam, fit a
lingulari ferro depaſſam. Nam ut ad rem ipſam
Crveniatur, annos jam circiter xxx. ſicut oves
lanes ſemper erravimus, fluētia verbi ſeteutes
raro portavimus, ſic jam quid vox palloris non
novimus. Quo ergo reſtat eundem nifi poſt vo-
ſtigta gregem fodalium? quod ſi tales vigilias,
pallor, diſtride non judicas, ſic infidias Chriſti
ovibus in ecclefia lupo medianti locus ſi conce-
ditur, ipſi locus non erit. De cetero autem quid
agendum ſit nobis de noſtro, ut dicitur, epileo-
ſis, nomen quidem dignitatis tot annos habento
officium minime, cujus vitam ſic introitum
excellum montium, humilia convallium jam reſ-
pondent, fanſtratis tu* conſilium ac præceptum
audire cupimus. Tu ergo pacis catholicæ funda-
mentum inviolabilis petræ lignum, fac, ut teme-
ritas Romanorum conſilium cedat auctoritati.

RESCRIPTUM PASCHALIS PAPÆ AD AR- GENTINENSEM ECCLESIAM.

*Pafbulis epifeopus, fervus fervorum Dti Clero Ar-
gentineſi & populo falutem & apoſtolicam
benedictionem.*

F iſpeāſ literis veſtris de veſtra oppreſſione ſit uiA «o*
eccleſi* vçtr* deſtruōne paternaliter con-
doluimus, ſed quia pro juſtitia patimini, pro qua
beati eritis, congaudemus. Ut igitur ad illam
beatitudinem pervenire poſſitis, in bono propo-
ſito conſtanter perſeverare, atque illi intruſo, ſic
eccleſi* Dei viriliter reſiſtite, quia per Det, gra-
tiam neque eleūioni neque conſecrationi ejus af-
lenium dedimus aut dabimus. Vobis autem in
omnibus, quæ pro juſtitia agitis, noſtrum conſi-
lium & auxilium nunquam deerit, pneſtante Do-
mino, qui vivit & regnat in ſccula ſeculorum.
Arnen.

EPISTOLA EJUSDEM AD ARETINOS.

*Pafbulis epifeopus, fervus fervorum Dei Clero
civibus Aretinis falutem, & apoſtolicam
benedictionem.*

O fſicii noſtri auctoritate compellimur, & ec-
cliarum omnium lbUicitudinem gerere de-
bea-

CT io9i

PASCHALIS II. EPISTOLA.

K>94

beamus; itaque pro venerabili fratre nostro epi-
scopo vestro patientes litteras ad vos decrevimus
destinate. Audivimus, quoniam nec debita cum
veneratione traehitis, nec debitam illi obedi-
entiam percolatis. Quod profecto divinis constitu-
tioni penitus contradicit. Dominus siquidem Je-
sus Christus cum pretiosi sui Sanguinis effusione
sanctam redemisset ecclesiam, pastores in ea con-
stituit, qui vice sua populo suo salutaria mini-
strarent, unde qui eis injurias irrogant? eorum-
que mandata contempnerint, ipsi Domino irro-
gare, eumque contemnere cognoscuntur, sicut
ab eo dicitur: qui vos tangit, pupillam oculi
mei tangit, & qui vos spernit, me spernit. Ita-
que universitati vestrae praecipimus, ut usque ad
proximam Domini nativitatem ad praedicti con-
fratris nostri episcopi vestri obedientiam redeatis,
eumque sicut patrem ac magistrum & Dei vica-
rium affectione debita diligatis, & debita reve-
rentia veneremini. Alioquin nos ex tempore quod
divina dispositione ministerii nostri est, vobis af-
ferimus, & ipsam spiritualem alimoniam pasto-
nem, divina videlicet officia, donec resipueritis,
interdicimus. Dignum est, ut qui Deum in mi-
nisterio suo contempnit, Det quoque beneficio &
vicarii sui ministerio careat».

EPISTOLA PASCHALIS AD H. IMP. A SE ORDINATUM.

*Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei dilectio nra
Crispino filio Henrico Romano imp. Augusto
salutem in apostolicam benedictionem.*

Ex quo a nobis praesentia vestra discessit, de
incolumitate status vestri aliquid ad audien-
tiam nostram non pervenit. Verumtamen qui
nostram voluntatis est prosperitatem vestram liben-
ter addiscere, & nostram vobis id invicem inti-
mare, de nobis excellentis vestrae litterarum pre-
sentium relatione significamus. Siquidem nos per
Dei gratiam boni fumus licet quidam iustitiam ve-
stra in his, quae b. Petro restitui praecipitis,
adhuc noluerint obedire, incolae videlicet civita-
tis Castellani, Castri Praepoli, Montis alti, Mon-
tis acuti, & Narnicenses. Nos tamen ea & co-
miratus Peruginum, Eugubrinum, Tudertinum,
Balneum Regis, Castellum Felicitatis, ducatum
Spoletanum, Marchiam Ferraniam, & alias beati
Petri possessiones per mandati vestri praeceptio-
nem confidimus obtinere. A quibusdam vero de
vestris filiis fidelis nostri Rusticelli comitis sicut
audivimus retinetur. Rogamus ergo dilectionem
vestram, ut nobis eum reddi faciatis, quia &
beati Petri fidelis est & in possessione moratur.
Ad hanc ferentiam vestram plurimum commo-
nemus ut semper diligatis iustitiam, eamque to-
tis viribus & toto conamine ampleamini, qua-
tenus, qui verus rex, imperator & iudex est in
regni & imperii sui perpetuitate, coronam vobis
& gloriam largiatur. Dat. Lat. V. Non. Maii. E

*Paschalis episcopus fervus fervorum Dei dilectio in
Crispino filio Henrico Romano imp. Augusto salu-
tem & apostolicam benedictionem.*

Ibid.

E magnificencia vestra bona semper audire
optamus, tanquam de filio ecclesiae: quem
ecclesiae principem ac defensorem providentia
vina constituit. Monemus itaque dilectionem ve-
stram; & monentes rogamus, ut divina disposi-
tionis dona, quae acceptis confiderentis, & tam
in Domini timore, quam in ecclesiae veneratio-
ne. Coacti. Cereril. Tom. XX.

ne fieri iustitiae defensione sicut debet, & sicut
notatis, eodem Domino praesente officiat. Hoc
siquidem nos omnipotentem Dominum de-
precamur, ut de profectu vestro, non tantum
nos, sed etiam tota ecclesia catholica gloriatur.
Legatum nostrum post vos direximus, qui ulque
Ravennam veniens transire ulterius timuit, pro-
pter perturbationes itinerum, quae post transitum
exercitus fiunt. Cum autem omnipotens Deus in
tempus congruum nos perduxerit de legati mis-
sione, prout opportunum fuerit, per ipsius gra-
tiam disponemus.

*Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei dilectio
in Henrico Romano imp. Amulio
salutem in apostolicam benedictionem.*

Post parvi temporis spatium, quiddam de vo-
bis finitrum audivimus, quod nos valde con-
turbat. Pervenit enim ad nos, quod ad pertur-
bationem quietis ecclesiasticae H. apud Ariciam
dimittere disponeris, ut ablatas possessiones eccle-
siae retineat; & reliqua inquietare non desinat.
Nos autem putabamus eos, qui in fidelitate no-
stra permanent, nobiscum permanere in litore,
sed sicut vera relatio patefecit, frater noster A-
retinus adhuc inter procillas quatitur, & longe
portum videt. Dilectionem itaque vestram literis
praesentibus rogamus & commoneamus sicut de vo-
bis confidimus, & praedicti fratri nostro gratiam
vestram reddatis, & possessiones ecclesiae restitu-
as, fidelibus quoque suis injungite, ut ab ejus
fervido ulterius se non subtrahant. Non enim pos-
sunt sine detrimento capitis membra perlequi &
abscindi, & filiorum contumelia ad patris spe-
ctat injuriam. Diligite igitur quos diligimus, ur,
quos oditis, odio habeamus, & quos diligitis,
diligamus. De cetero omnipotens Deus vos sua
pietate custodiat atque conservet.

*Paschalis episcopus fervus fervorum Dei in Crispino
filio Henrico Romano imp. Aug. salutem
in apostolicam benedictionem.*

Ariminensem episcopatum ad jus beati Petri tibi
specialius pertinere manifestum est; verum
peccatis exigentibus omnibus fere bonis suis de-
nudatus & in minimas reliquias est redactus. Ro-
gamus igitur dilectionem vestram, ut ei per amo-
rem b. Petri, benignitas vestra bona sua restitui
jubeat, & restituta, quietem Domino facilius pre-
stante obtinere.

*Paschalis episcopus fervus fervorum Dei in Crispino
filio Henrico imp. Aug. salutem, & apostoli-
cam benedictionem.*

Pro clericis Paduanis & H. iudice dilectioni
tuas gratias agimus, quia eis tuam gratiam
reddidisti, & bona sua, quae amiserant, restitui
praecipisti; rogamus autem adhuc pro laicis, ut
eos in gratiam tuam recipias. Subito tua eis re-
stitui facias, quatenus protectionis tue munimine
de cetero praesentis Deo quiete valeant perma-
nere.

*Paschalis episcopus, fervus fervorum Dei in Crispino
filio Henrico imp. Aug. salutem & apostolicam
benedictionem.*

Tu litteris, quas a tua dilectione suscepimus, ibid. .
Iam diu te graviter infirmatum fuisse cognovimus
sed sicut nos infirmitatis rumor affixerat; ita rur-
sum

io*}

PASCHALIS IL EPISTOLÆ

1096

— ---- te quam nobis significasti, Deo gratias agimus,
anno qui providentia mzmabiliomnia difpooit.Qpod

11 *wan de episcopis conquereris, cor nostrum ve-
hementer angustit. Ex quo enim vobifeum illam,
quam nosti», pastioem ferimus, non solum lon-
gius positi, fed ipsi etiam , qui circa no\$ sunt
cervicem adverte\$ dos erexerunt, sic intestinis bel-
lis viscera nostra coUacerant , fit multo faciem
nostram rubore perfundunt. De quibus, quia ju-
diciu\$ copsequi non possumus, de iudicio relin-
quimus, ne Dei ecclesiam gravius perturbemus .
Ceterum cum tanta ac talia patiamur, miramur,
quod N. vester totis ecclesiis oppressiones inferat;
quas hostiliter occupat atque depopulatur, sic mu-
tue passionis immemor , quz nostri juris sunt , B
fu» vendicat ufurpationi. Miramur etiam, quod
dati a nobis obfides dure, ut audivimus , turpi-
ter tyranniceque tradentur . Quz profeo non
farum ad sublimitatis vestrz injuriam spedant .
n omnibus tamen his te pricipuum ecclesi» fi-
lium commonemus , ut Dei iudicia semper ve-
rearis, illius temporis memor, quod in tuis lite-
ris significasti dicens : In ipse tempore gravissi-
me nostr» egritudinis cum vita nostra effet in
dubio, cum rolutionis nostrz tantum haberetur
expeatio , sic sic ei placere studeas , quatenus
ejus gratiam sic regnum tibi temporale diponat,
sic ad regna te «terna perducatur . Dat. Laterani
vii. Kal. novembris.

Pascbnls epifnptu feros fervortae Dti dilt&o m
Cbrifto filio liestrice imp. Apofto salutem tf
apoftolicam benedililamm.

tb. c. »»■ amicorum magna fit, major quidem in-
ter homines est paterna dilectio . Verum
quicquid circo te alii loquantur , quicquid blan-
diantur nostrum est veritatem tibiliquidius offen-
dere , ac honori & saluti tux veraciter provi-
dere. A, siquidem cancellarium tuum ac te cap-
tum esse audivimus ; de quo quantum novimus,
quantum experti fuimus , testimonium ferimus ,
quia te super omnia diligebat. Qia de re multi
profedo tam amici quam inimici loquantur ad-
verius. Te igitur, tanquam pater filium, com-
monemus, ut cum salutem regni tale super hoc
confilium nanciscaris, quatenus nec persona tua
sic regnum ullam incurrat infamiam & ille libe-
rationis gratiam consequatur . Datum Beneventi
v. HI. Kal. Febr.

EPISTOLA HENRJCHIV. IMP. AD PA-
SGHALEM P.

Domino P. fum. peat. Hemicus Dti gratia Roma-
nns ictp. aug. obedientiam tf dilectionem m
Cbrifto, velat filnu patri.

AXhnptum habemus, pater venerande, texpo-
V-J pter dos gravi controversia & plurimis af-
fedum effemoleftus. Quapropter ob reverentiam
tui, Deo trfte, gravius tuis, nuam propriis an-
gimur incommodis. Idcirco abbatem Ctaniacen-
sem ad hoc negotium adfeivimus, scilicet virum
religiosum & in fide Chrifti spedabilem : hunc
quoque super hac causa tur paternitati dixerim-
us, parati fecundum confilium tuum, sic ipsius
sic ceterorum religioferum , pacem ecclesiaz dili-
gentium, te ab his moleftiis eripere , sic pacem
sic concordiam interme sic te indifflubiliter flar
bilire.

Pafcbalir epifeopeu , fervtu ferveram Dti T. pres-
bytero cardinali apoft. fed. Utoto fsmOam
tf apoftolicom btudiaioitittt.

ANNO

CHRISTI

E X antiqua relatiace comperimur Saxoacs a
principio converfionis lux ad Deum fideles
atque obedientes beato pontifici & apoftolicz fo-
di extitiffe. Qpia igitur ad partes illas , ut au-
divimus , accedit, sic mas super ecclesiis aliisque
quibufdam negotiis scandala emerterint, fi quid
aut etiam alibi iuste atque canonice operari po-
tueris auditoritatis nostrz favore , & cooperante
Domino, opereris. Si quod & consolationis au-
xilium nostro Halberftadienfi epifeopo conferre
potueris, conferat, ut apoftolicaz sedis vifitatione
gaudeat. Data Feretini vi. id. odobris.

Pafchalis epifeopus fervxr fervorem Dti clero tfpo-
pulo Mefenbargenfi fainsem tf apoftolicam
benediftionem.

T Aror przfentium Gregorius confrater noster
<JL» cum duobus ecclesiis vestrz clericis sic toti-
dem laicis ad nostram przfentium veniens, & a
vobis communi eledum assensu asseruit, przfen-
tibus sic collaudantibus metropolitano Magdebur-
genfi sic fufragancis ejus. Ceterum prius hzenul-
lo przeunte iudicio quasi ex przcepto nostro se
per archiepiscopum eundem conquestus est abec-
Ctefia sic eledione sua violenter expulsum . Un-
de nos ad archiepiscopum ipsum sic comprovin-
ciales episcopos literas mifimus , ut quz super
hoc iniuste ada fint , corrigantur . Neque vero
nostrz voluntatis est , ut causa ejufdem fratris
aliquod przjudiciu\$ patiatur . Dat. Rmxub vi,
Kal. novemb.

Pafchalis epifcopos fervar fervomm Dti venerabili-
bus fratribus A. Magdeburgeofis, tf fufrago-
tuis ejus salutem tf apoftolicam benediftionem.

V Eniens ad apoftolorum limina confrater no-
fter Mcrfeburgenfis eledus suam apud nos
querelam expofuit, quod videlicet a clero depo-
pulo Mcrfeburgenfis ecclesi» eledus fit przfenti-
Dus sic collaudantibus vobis & in ea sacerdotis
officiu\$ vestra ordinatione fufeeperit . Post hzc
nullo przeunte iudicio non solum episcopalis ci
fit gratia benedi&onis denegata , fed ab eadem
& ecclesia , quasi ex praecepto noP violenter
fit expulfus. Nos igitur eum ad fraternitatis ve-
ftrz przfentiam cum literis pnefentibus praemi-
tentes, praecipimus, ut idem frater plenius eledi-
ni huic & ecclesi» restitatur , & fecundum ca-
nonicas fandiones causa ejus pnefentiz vestrz
iudicio decidatur . Quod si iudicii difficultas a-
pud vos emerferit cum communibus fraternitatis
vestrz liter» & nunciis ad examen fedis apoftol.
causa eadem remittatur. Datum Komz VI. Kal.
februar.

^ (Pafcbalh) epifcopes ftrvru fervorum Dei ve-
noraMi fratri & colpifctpo R. (Rapgerio) tf
canonico Lncana tuk^t salutem tf apoftolicam
laudifilium.

S Andz in Chrifto memorie Izonem appottoli-
cat fedis epifeopum decreviffe audivimus , ut
fi quis de vestrz ecclesiaz canonicis non com-
muniter viventibus ecclesia exceffjffet , omnia ejus
ecclesiastica bona in ufum fratrum communiter
viventium conferrentur, quod in aliis etiam ec-
defiis

1097

PASCHALIS IL EPISTOLÆ.

lo,g

ANNO
CHRISTI

defis ab aliis Romanis Pontificibus statutum a-Auâum hoc imponitur, auod apostolic* ledis de-
- " " "le miramur, quod contraire ve-
in Rofellanam ecclesiam transla-
to pnebend* ejus & ratum ecclesi* beneficium,
l tenuerat, in privatos ufi* cesscrit, & apo-
cc fedis auâoritate contempta, canonicè de-
gentium fratrum communio tanto augmento frau-
data fit. Tibi prasferitima carissime frater R. de-

creta inrefragabiliter custodire & fubditos cleri-
cos ad hujus vite bonum etiam invitos debueras
invitare; pncipimw ergo ut omne illud Dde-
prandi nuncRoiellaniepilcopibeneficium in com-
munia redigatur. Qpi vero obedire contemperint
apostolic* ledis judicio puniantur. Datum Lato-
rani U, idus oâobris. w

>w no

itgV· Ilftili iMVI iWYfi Y'I V* »****■ «MW.iSA&UiAttoWW.USUfciaAAAAA »MU. AS

«•PASCHALIS II. P A P Æ BPISTOLA.

J O: DO M. MANSI ADMONITIO.

M..6T VI codice canonum e Bonizone epife. Sutirino colleAorum, m PsndoNneufi kbliothecaervato occurrit ■*.
n"LP' pi" A bi hac Paschalis U. epiftola, quam ineditam retet, dignittmamqm letet publica judicAu, Ne da-
rt costitui.

PASCHALIS PAPA II.

Servet fervorum Dei, militihu de S. Germiemo aliifaste oppidis juxta pqftis,
falutem, & apostolicam bemdiHionm.

vu.cpitt ts. T* "TNam esse fidem, una Dei catholica confy- B quis vestrum pro defensione justiti* sacrilegornm
tur ecclesia. Unde Apostolus: Unus, inquit, aliqueu raptoremve prostravit » teneri homicidio
Dominus, una fides. Qui ergo fidem, quam patri non videtur. Pro tuenda enim justitia licenter ar-
fuo debet, ac domino abjurare compellitur, is> ina geritis, & vim vi repellere omnes leges oro-
cum possit ad correâionem non revertitur, non niaque jura permittunt. Veruntamen si quid le-
jam fidelis, fed perfidus comprobatur. Ea pro vitate commissum est, pr*diâi fratris nostri &
pter literis præsensibus vos monemus, & monen- coepiscopi arbitrio corrigatur. Obedientes vero
tes praecipimus, ut adpatris vestri & domini VV. in Dei ecclesiæque servitio fideliter perfistentes,
fratris nostri Rogerii Vulterrani epifeopi fidelita- omnipotens Deus BB. Apostolorum precibus ab
tem humilitate debita redeatis, & ad honorem omnibus peccatis absolvat, de ad vitam perducatur
Dei, & salutem vestram in ecclesi* obedientia, ctemam.

CONVENTUS EPISCOPORUM

Apud Giftonam pro dedicatione Ecclesi* Giflbocnfis.

A Nno 1099. 17. Kal. Oâobris dedicata est re-Cbuit duos Episcopos, Fulconan Barchinonensem,
dédia B. Maria, apud Gifftanam ab Pontium Rotenicm. Hi venerandi prsules fan-
to. Gifftone epifeopo Urgellenfi, & cujus directm perti- deque trinitatis cultores sub ejuidem Déifie* tri-
net locus fite, Fulcone Barchinovesi, & Pontio Ro- nitatis figura & nomine, ut praefixum est, pne-
tesfi. Interfuerunt ei ceremonia Comites Ermtngate- feriptam Ecclesiam in honore beat* semperquo
dusUrgellenfis, & Artallus Palliarerfis, & maxi- virginis Dei & hominis matris sacrarunt, ad-
telajpars Camnicorum Vrgellenfium, tum etiam Pri- ftante utriusque sexus populorum non minima
mates regionis. Deceverunt autem epifeopi fubana- multitudo, cum nobiliffimis PrincipibusErmen*
themat, ut inter spatium cœmeterii nullus au- gaudio Urgellenfi & Artallo Pallarenfi, & cum
deat inquietare vel sacraria (id est cœmeterium) maxima parte ex collegio Canonicorum ledis.
infringere, vel aliquam violentiam facere. Ma- De nobilioribus citra regionis Urgelli & monti-
gnates vero piserâ dona eidem ecclesia, nt tum fo- bus omnes pene adfuerunt, & quidam iliorum de
lebant, fecerunt in eodem die dedicationis, dotem fuis possessionibus Ecclesi* cultoribus profuturis
videlicet ejus conflituentet. Eidem charta postea fub- perpetim obtulerunt, scilicet Rjiymundus Bernar-
fcripterxnt Allegarsus archiepiscopus Tarraconeufis, di rhudani, Guillelmus Bernardi de Tapadnes,
Petrus, Bernardus, & Bernardus Rogeris epifeopi Bernardus Eralli, Poncia deGrada fte fuosfilix
VrgeUenfes. Alia ejusdem consecrationss ex archivo Arnaldus Guilaberti de Salent, Mironus Jampe-
ecclesia Vrgellenfis extrada hic fubjicimus, âi de fanâi Martini, Radulphus Guislar de
Alantom, Guilla de Sanahugia cum filiis suis,
Bernardus Ecardi cum matre sua, Mironus Ar-
nalli de ConcabcUa, aliorumque inultorum tam
nobilium & ceterorum quorum nomina recenfere
nobis longiftimum est. Pradiâi ergo Pontifices
cum aftauu & laudamento fiprafncptorum viro-
rum pr*fata Ecclesiam in alodio & caftro fan>

»/ A N°° incarnatione Domini nostri Jefu
HupM.p'(. Zx Chriffti mxcix. Indidione vi. epaâa xxvi.
...>■ Concurrente iv. Ciclo folati v. decennovenali
xvii. Kalend. Oâobris dedicata est Ecclesia in
honore beat* Marie virginis apud Gifftanam a
gloriofo Pontifice Otto Urgellenfi, qui fecum ha-

a*

IO»»

'A'CI 'L'S

CONVENTUS GISSONENSIS.

,r>

tcoo

Chrest i

ft® Mati® fedis (Jrgelii dedicaverant, & cimiterio
ptOuum ei constituerunt. Termini-
nos quoque parochi® prænотat® Ecclesi® istoc
constituerunt & voluerunt esse. Ab oriente pri-
mus in terminos de Taltavel, five de Bechfret,
& de fanfto Guillelmo. Secundus autem ab australi
parte inter terminos de Lkx, five de Tarroga, five
in Sadao. Ab occidente inter terminos de Con-
cabella, five in Efpailargcs. A feptentrionali au-
tem parte inter terminos rlorejachs, five in termi-
nos Sanauge. Igitur nos iupradifti Pontifices con-
flituimus atque confirmamus Ecclefie prxnotat®
omnes luas decimas & primitias & univerfas obla-
tiones & defunitioncs & cimiterios qui exient
vel exire debent infra prxdiftos terminos, fcilicet
de GiiTona, de Vilamur, de Fluvia» de Belue-
der, de Turrefrada, de Foradinico, de Tapio-
lcs, de Rubiol, de Guarda fi veniunt, de Vall-
talada, de chattel Radulfi, de Majabechs, de
Cochonofa, de Claret, de Morana, de Nidal,
de fando Martino, de Grada, de Ratera, de
Vilagrafa, h®c & omnia qu® inantea Deo lar-
gente acquirere potuerit, ita ut omnia ----
ex his aliquid poffit auferre neque in proprium
jus valeat revocare. Et divina fulti auctoritate
præcipimus & fub vinculo excommunicationis &
anathematis obligamus ut intra fpatium prxdidi
cimiterii nullus audeat inquietare vel facraria in-
fringere vel aliquam violentiam facere. Sed &
eunda qu® habet, vel ea qu® fubius in hac do-
te a fidelibus Dei data funt ei, in pace poffi-
deat, vel Ecclcfias quas hodie damus ei & con-
firmamus, qu® funt extra terminos de Giflona,
ipfam videlicet de Todela & de fando Guillel-
mo & de Prenyenofa, & ipfas quæ funt auterunt
infra quadram de GiiTona & ufque ad caftellum
Afinis, fcilicet Ecclefiam de Torroga & de Sa-
dao cum fuis fufraganeis, Ecclefiam de Conca-
bella, fic de Guannalor, & de Pellagalls, & de
Spaiarges, & de Montral, & de Belueder, &
de Cunil, & de Rivo d'Ovelles, & de Figeio-
fa, & de Lucano, & de Altet, & de Claref-
valls, & de Agilcia, & de Spigol & de Barbe-
ne, & de Yvars, & ipfas qu® deinceps ulterius
dante Domino, ut diftum eft, infra prxdidum
fpatium faftx fuerint. Et infuper donamus nos
ipfam decaniam de Balagario ufque ad castrum
de Puig ait; quod alcendit de rivo Mericario,
Si vadit in latus ufque ad epifeopatum Aufo-
nenfem.

Donaria vero qu® timentes Deum ei dederunt
tn hac dote hxc funt. Raymundus Bernardi de-
cimam de omni dominico fuo quod habet in
Fluvia, & una pecia de terra. Geraldus Guitar-
di de uxor ejus Poncia, & filii eorum, fcilicet
Berengarius Geralli & Raymundus Geralli & Ber-
nardus Geralli & Guillelmus Geralli & San-
cia, totum fuum decimum de omni eorum do-
minico quod habent & inantea habuerint in Gra-
da & in Ratera & in eorum terminis & in om-
nibus fuis propriis hominibus quos habent & in-
antea ipfi aut poffideras illorum habuerint inprx-
diftis castris. Mir presbyter de fanfto Martino
cum matre fua alia pecia de terra. Mir Ramon
de Fluvia alia pecia de terra. Ramon Ricer
alia pecia de terra. Bernardus Bliger cum filio
fuo Petro fuum decimum de Grada & de Vila-
mur & de Fluvia. Ramon Arnal & Mir Amal
fuum decimum de Rubiol. Bernardus Guillelmi
luum decimum de Rubiol. Arnal Sinfre fuum
decimum de Prenyenofa. Guillelmus Afalid fuum
ddictum de Fluvia. Guillelmus Ramon & PerC
Ramon luum decimum de Prenyenofa. Ramon

Aiamrig cum muliere fua Cafapiena fuum deci-
mum de Fluvia. Pene Gilabert pecia una de ter-
ra, Bernad Guifre fit Guillem Guifre de Reb.
cum muliere fua Eicoltna fuum decimum de
Turrefrada. Guitart Ollema de Agramont ho-
minem unum. Guilla de Cero cum filiis Ray-
mundus & Poncius de Cero uno homine in Pa-
reds altes, nomine Arnaldus Sendred, & mulier
ejus Eg, cum omnia qu® habent vel habere de-
bent in quadra de Arnal Trafuer qui jam fuit,
ad integrum fine ulla retinentia. Guillelmus de
Fluvia fuum decimum. Berenguer Guillelmus de
Beluedir cum patre fuo fuum decimum de Bel-
uedir. Guillelmus Bernardus cum matre fua Er-
meferende Torroga fuum decimum de omni fuo do-
minico de Beluedir. Ramon Berengarius.....
luum decimum de omni fuo dominico de fanfto
Guillermo fit de omni nutrimento de domo fua.
Onifen de Malades pecia una de terra. Bemad
de Ecart cum matre fua homine uno & pecia
una de terra. Gombal de Gifcafre pecia una de
terra. Pere Guitart pecia una de terra, Guillel-
mus Adalbert cum fratre fuo pecia una de ter-
ra. Bertrandus Od. cum muliere fua fuum decimum
de Grada. Guillelmus Bernad de Tapiolea pecia
una de terra. Pere Oliba de Rubiol pecia una
de terra. Mir Arnal de Concabella condamina
una Geraldellus Oldomar fuum decimum de
Fluvia. Arnal Guilabert de Salent & mulier fua
fuum decimum de Grada ad lumen fanftx Ma-
rie. Ramon Gofpert & fua mulier luum deci-
mum de Talarn. Amal Guitard ----- fuum
decimum de Joratmico. Ugo Ademar pecia una
de terra. Bernad Ramon de Talteul fuum deci-
mum de Prenyenofa. Guillelmus Adalbertus de
Guarda fi veniunt cum muliere fua & filio fuo
Petro pecia una de terra quæ eft a Fluvia. Ar-
nal Bernad de Montclus & mulier ejus Lobaca
fuum decimum de Montroy & de Ceftero. Ber-
nad Encg de Palaol pecia una de terra juxta
terminum de Guarda fi veniunt. Guillelmus
Gofpert de Rubiol fuum decimum de omni fuo
dominico de Rubiol. Et Berengarius Bernad do
Talteul cum fua matre una perna in Rubiol
quæ fuit Bernad Onofre. P. Gilabert fuum de-
cimam de Prenyenofa.

Nos igitur fupradifti Pontifices ex parte Dei
omnipotentis & beat® Mari® temper virginis &
beatorum Petri Al Pauli apoftolorum principum,
ex auctoritate etiam aliorum fanftorum apofto-
lorum omniumque fimul fandorum, monemus
& prohibemus omni populo Chriftiano ne de
his qu® hic inferta funt voto fidelium Ecclefie®
Giflon® oblata aliquid auferre, diminuere, vel
tollere non prxfumat, vel qu® haftenus poffi-
det, vel qu® jufte inantea dante Domino ad-
huc poffiderit. Si quis, quod non credimus, maligno
piritu inflatus contra noftram hanc conceffionem
voluerit contraire, hunc ex parte Dei omnipo-
tentis & fupradiftorum fandorum vetamus & ex-
communicamus & anathematizamus ufque ad di-
gnam fatisfactionem deveniat. Obedicimibus au-
tem & noftr® Ecclefie Giflon® beneficientibus
fit falus & pax & peccatorum remiffio fic fuper-
n® hereditatis adqulfio. Anien. Odo gratia
Dei Epifeopus Urgellenfis, qui h®c firmo. Pon-
cius Rotenfis Epifcopus, qui hxc firmo. S. Be-
rengarii Bernardi Archidiaconi. S. Petri Miro-
nis Archidiaconi. S. Berengarii Raymundi Ar-
chidiaconi. S. Mironis Raymundi Sacrifie. S.
Petri Pone ii. S. Baronis Baronis. S. Pohcii Ber-
nardi. S. Ermengaudi gratia Dei Comitibus Ur-
gellenfis. S. Artalli Parifenfis. S. Raymundi
Ber-

~-----
.12,

«01
Bernardi S. Guillelmi Bernardi de Tapioies .Arii GuiUelmi de Belueder. S.R.aymundi Aianrig.
CHRISTI 'S' Bernardi Eraili . SGefalli Guitardi. S. Pon- S-Cafaplana. & Guillelmi Petri de Sadaone. S. ANNO
'»>. cue uxoris ejus. S. Berengarii Geralli. S. Ray- Dalmatii Guitardi de Luca . S. Geralli Oil- CWXSTI
anundi Geralli. S. Sane», filiorum Geralli Gi- mar. & Amalli de Sonauja. - - »>
tardi ftPooc<. S. Amalli Girardi de Salemun. Ollegarius Tarraconenfis Archiepifcopus.
S. Radulfi Guklamar . & Guillelmi de Sauau- Petrus Dei gratia Urgellcnfis Epifcopo».
gia cum filiis fuis. S. Bernardi Ecard. S. Miro- S..Bernardi Urgelknfis Epifcopi.
nis Amalli de Coacabelia. & Raymundi Beren- Bernardus. S. Kogerii Epifcopi. Petrus-Heer-
garii de fando Guillermo. & Amalli Bernardi dos rogatus fcripti ft iuNciippi dñe ft anno quo
de Montdus. & Lobaca . S. Raymundi AraaV fupra.
Ii. S. Mironis Amalli fratris ejus. S. Berenga-

<<##>>

CONCILIIUM STAMPENSE,

A Daimberto Senooenfi archiepifcopo cum (ufiraganeis celebratum
anno Domini mxcjx.

Hajet concilii tuemori. tna nolit apud Jttoent Canotenfnn epifclo LXXIX.*
cen/treM/: caysur exrnpta* /abjicio.

EPISTOLA SYNODICA B Nota Gabmilb Cossartii S. J. epifeoporū Scampit congregatorum ad Philippum Tricaffinum epifeopum.

*iho Dei patie Canotoifit epi/catts , CtdUebtuu dñf.ro.c-n-
Parificu/it, Joaneet Atcrtliatu^it, Galteritu AM-
dsstfir, HttmbaUtu Aatiffioioretfit t Philippo Tto-
caffiao tpi/copo, fakttnt.*

FXJngregatis in Stampenfi concilio, multa fu-
per fraternitate tua, licet ingratif auditori-
bus nobis relata funt: de quibus valde mirati
fumus, quoniam ft auribus piorum funt onero-
fa; & ordini tuo, fi vera funt, periculofa. De
Suibus, quia eadem legati tui retulerunt, vel re-
re poterunt, interim filert-decrevimus. Sed
quia ad concilium vocatus non venifti, nec le-
gatum, nec legitimam excufationem feripto vel
dido pro te miffifti: potuiffemus in te canoni-
cam dediffe fententiam. Non enim metum mor-
tis, aut cruciatus fufpicionem inferendi, fcdpr*.
fentem tantum fecundum leges pro legitima ex-
cufatione accipimus, ubi iter anticipate vel cir-
cumire nulle anguftix prohibuerint. Pneterea qu-
dem contemptus in literis tuis notari potuit
quod nec nomen metropolitan!, ficut m literis
excufatoriis fieri folet, interpofuifti; nec ad cum
aliqua excufatoria verba direxifti. Nos autem mi-
sericordii. »-gi. tawmi, udicio, induci
tibi a domno metropolitano impetravimus ufque
ad dominicam proximam ante natalem Domini,
quando futura eft confecratio Nivernenfis epifco-
pi. Monendo itaque mandamus, & mandando
monemus, ut tunc prxfentam tuam remota om-
ni excufatione domno metropolitano exhibeas,
farisfaurus de objeais. Quod fi adeffe neglexe-
ris, amodo non erit culpa noftra, fi pro mife-
ricordia iudicium fufeeperis. Nec enim tibi ti-
mendum erit de vicecomite, qui de fe fit de fi-
lio fuo, & omnibus fuis, omnem tibi fecurita-
tem in prstienua totius concilii promiffit. Vale.

in fyoopti tribuitur luk fynodus Urbani II pontifi-
catui; fed referenda videtur ad Pafchalis II tempus, qui
hoc aneo pontifex ineunte Augufto effe capit. Vix
enim credam, jam inde a Julio mense designatam effe
dominica ante Domini natalem Niverncnfi epifeopo
confecrando. Qporum enim tanta dilatio? cimo nira
trti nten/et cicleftorn ntacart pontijkr, fotota lactorum
ceiwmas ooa peroMileM. Scio derogatum huic legi nuo-
numquim, fi quando, vel minime probantur eraAio .
vel turbulenta tempora obftarent. Sed nihil hic hujuf-
modi: immo lie tranquilla &c compofita omnia, ut
certus jam prafigeretur confecratioois dies.

Rejici easdem fynodum in annos confequentes pro-
hibet memorata a Sammarthema donatio terra fanat
Gildardi, cui fabfcripti Httiteui epifeopus Ninnnew-
fis anno mc. Qj» enim anno habitum eft Stampenfe
concilium, eodem exennte confetratus NivernenGs an-
tiffies, quem tuiffe faltem mxcix. neceffe eft, cum ia
jam epifeopus fuNcribat anno mc. Qjiidrii autem anno
mxcvii. fynodus hac habita? An qma Joannes Aure-
lianeuii, qui intererat, enilcopus non fuit nifi anno
mxcix. ? (cio id haberi vulgo io epifeoporū catalo-
gis: at perperam. Nam anno mxcvii. epifeopum fuiffe
fic conficetur. Bieas eft Joannes fetto fanadorum
Innocentia., cum annam epifeopatus oasvuin Ivo
Carnotetifa .-.*^: y rx «ju» epdlo!< <7. M
Urbanum. Iufti deinde adeffe ad Kai. Mare, anni coo-
lequentu, qU) a<eāioaem ejus impugna « coram Hu-
gone archiepifcopo Lugdunenfi, ledi* apoftolicas lega-
to, voilent. Cumque no produffent arcufatores, pur-
gare fe.pro «tatis more iuftus, coafecratus eft Res
.....confeAa & n, fi aflignaverimur oftivum coafe-
trt,onis Ivonis annum. Eum aio inchoatum fuiffio,
Novembri excurre anno mxcvii. Conlecratur fiquidem
Ixo.Capus fuerat ab Urbano.II. xxvit. Nove nbr. non
ÆXXA

£ frumentum Vinadimenis, cui fubactihit Ivo apile. r
anno mxcii. Ind. xiv. hebdomada paffioni*. Epifeopus
ergo Aurelianenfis erat Joannes jam ab anno mxcvii.
nec neti artum ntum ex ejus confecratioM poteft,
cur bare fynodus in annum mxcix. rejiciatur i aequo
vero aliunde ullum, cur reno in antecedentem an-
num ifatur. Qja» rerto nofter, quo it inunft* anno
Hervsus Niveriienfis, hujus annum concilii teneret t
tempeflarem quidem anni tenemus, autumnum icili-
cet, vel h>emts initium; hoc eft, oon multo ante Chri-
fti natalem.

Te mpxitqta fi γγovo **hi'ti** «r»Bo0li cJ*o-« ric ruve'Jx **w** auti **ti** «'»· X«Awrf«x
 Aiwm *j Xβ-i3ii «»·\$<«« xi?J πή« xapta-xuww-li* ?JJ ά^/wn eixávan χαρά **ti**
 χρατ/πi & βγι*, ήμύν CactiX/aK xupi ΑλιΞιχ **ti** K-μηρι , **ri** xj
 -V dCrtCUa Ow χ«6ίπi ιαλαμ^νη .

(i) Décrétant eáitwn circo unionem Synodi cum Leone Cbtlicedontnfi, **it** circo piam fententiant
 dt adoracione fanSiarum Imaginum 9 ab optimo **it** fanflo Imperatore noftro Domino
 ydicieio Commena 9 **fui** per Dei {radam pietate eonfpieuit **fuit**.

f* Mo«t
 t«< Kibi
 Coitil»:-»
M ■■'

R Efccriptum ad Nicolaum Adriaopolita-
 numjniflum a Leone qui dicitur Me-
 tropolita Chalcedonis , praeter alios in quo-
 rum manus venit , delatum eft etiam ad
 Etentem & fan&um Imperatorem noftrum .
 poftquam leaum fuiffet , deprehenfum
 eft multa habere circa fandarum Imagi-
 num adoracionem , fandorum Patrum do-
 ctrinae contraria . Qua de re oborta difpu-
 tatione , ferenitas ejus cum non pateretur
 eos qui id neperiffent & legiffent in of-
 fendiculum Odere , a reda fententia
 averti , juflit congregari Senatum , fandum
 Epifcopalem ordinem , & Monachorum coe-
 tum , adefteque audorem referipti , ficque
 fedari controverfiam . Ad hunc modum con-
 gregatis ex fenatu , Protofcbafto & magno
 l>meftico , febafto & Protofratore Domno
 Michaele Duca , febafto dc magno duce
 Domno Joanne Duca , febafto Domnp
 Georgio Palxologo , febafto Domno Jopne
 Taronita , iebafto' dc logetheta Domno
 Michaele , febafto Domno Conftantind Ma-
 niace , Marino febafto Neapolitano , Con-
 ftantino Umberto febafto , Manuele Philo-
 calo protonobiliffimo , quia erat fuper ca-
 niculum feu atrameutarium , Michaele no-
 bihffimo Myftico dc Eparcho , Andronico
 ptoionobiliffimo & Jogotbeia dromi live cur-
 fulephano , Ilaacio protonobiliffimo Conto-
 flephano , Stephano protonobiliffimo fratre
 C g-K-Inpn , Georgio protonobiliffimo Palaeologo ,
 Barcia nobiliffimo lcanato , Michaele nobi-
 liflino Damateno , Joanne Taronita pro-
 tocuropalata dc fuper fupplicationibus , Mi-
 chaele Bary protocuropalata , Conftantino
 Catacalone protocuropalata , Nicolao Mer-
 mentolo protoproedro Senatus dc magno
 Diungario Vigilia , Romano Curopalata Pa-
 laologi filio , Joanne Synadeno Curopa-
 lata , Conftantino Curopalata dc magno Hz-
 tæriarcha Antiochi , Euthymio Curopalata
 & judice , Michaele Curopalata Scleri ,
 Conftantino Curopalata Jafitz , Conftanti-
 no Curopalata Chcerophaceli , Taticio pro-
 toproedro , dc magno primicerio Veftiarita-
 rum interiorum.....filio Tarchaniotse ,
 Theodoro Smymaeo protoproedro dc con-
 fide Philophorum , Georgio protopro-
 edro Matwane , Georgio protoproedro Ba-
 filacz , Conftantino protoproedro Opi , Ni-
 ceta protoproedro Caftamonitac , Joanne
 proedro dc grammatico , Bafilio proedro
 Matri , Michaele Autoriano proedro dū ju-
 dico Hippodromi , Gregorio proedro Ari-
 fteni , Georgio proedro Pyrrhi , Michaele

I 'P«φ>| απο' **w** Α^υαητολιτω Να/λασο
X ημφδάα wari **IS** χρηματίααη^ μητρο-
 ηολιτκ Χχλχηϊόφι Atevrac, mpff wFj ά>λοι μαρ
 ονοι ι'φθ<Γθ* sA^mm 4pèc **W** κρα-
 fluav xj άγιον ήμ<2v βαηλία. χ^ άναγνωη'lioα dC-
 p*θη tχβσα ntpi t' nJr άγίνο mow vnoemuniewc
 ύαντιμίνα ηi nSv άytt» mmpvf Stiana-
 λιαi . < αμφιβολία Siá mum ίμοηαότη , ή γα-
 λ(ω·ηχ αύρι μή άνιχομφη τ» Xoccorntc «litiift
 xj αναγινύτχονη <τχχv\$αλ:ζi<άαι Σ 7β dC^soς Zχ-
 Tptwfi&«I, 4'Αi<n<rc* tàpotàUiat tH» νuyκλητικίui
 βολιui, tήν <χρχιρα7ίχλυάγιότητ_ την iύν μονά-
 χiν ©Mx^uep, «αpπναi M >φ w tή γραφή ευριονθ
 B E ηη ηκαiv αμφιβολiαν αυθιθα: χαπi γδν ενli-
 — α>ό uCo αυγκλήη βολή , tι
 — απρητοιβατβ >φ μεγάλο P'ομπικv , τ» απβατι>φ
 apMts-perru'p^k aurι Μιχαήλ rS Δχχα , τ« <<>
 Ca.» >φ μιγάλο Δ<χ^i κυρ* lwtm tι Δύχα, τ«
 ortfiati αύρα Γινργικ 3» Π<λ<ολο^, τ» σβα-
 rS xupú lautia T·T«p»»ιτ8, tι oibae /λογο*
 θiτβ κυρι Μζ^αχλ, **ri** αiba^i Κυρι KwCavrinov
 Tι Mxwatxn , Μα λβ «C<«J **ri** titano/inl
 Kwt mt ivh πβαΓ» η Ουμπίрто, Μα>χλ mpo-
 ionoiζύλιπiM xj Z»? tι xowxXm tι Φ/λοχαλχ ,
 Μιχαήλ ναβι^λιο-ίμο μυθικά iζ itάρχvθ Ανίρο-
 v/xv χpovnvβiιλιαμH ή λο^οσιTM tι iρόμο Tύ
 C g-K-Inpn , Itχax/v αρνιονοEi>λiαίμ» tι Ko>s@ci-
 5"πρα^χ ηροινονvβΜααίμH tι αύτηίιληφ
 αυ'τι, Γιωργί» ipνη™Eύλινίμο tι Παλαιολο-
 γ*, BxpΛt Nφζiίλια-ιμκ tι Ixaxat» , Μιχαήλ
 νηβ^κτιμο iά Δχλματιui, i>α^vβ xfwcexpre-
 ααλατβ E iitt àtàftuv tι Tap<v/t«, Μιχαήλ
 »p<ηχχροτβλατH tι Βαριοί, ΚοΥΓαντλκ όρη>·
 χορπαλάτα **ri** Καηχαλάν , Νικόλαό «p>η>
 τροίρο τη «tvΓχλήτχ μιγάλο ΔροΓγα^+ τηiB/-
 γλα **ti** Μιρμχ^ηλ , Ρομανί Kβροταλάτχ tι
 uii tι Παλαιολόγ» , l«*x»w κκροχαλάτοti αυua-
 ήμi, Κων-ταντιβ χ>ρ<αλάτ<ζ μιγάλο tmpfif
 άρχχ tι Αντιβχβ , **ti** χχροααλατβ Eο^ομή» iφ
 DΧfiTj Μιχαήλ χιφοχαλατ» tι Σχληρι, Kwratv-
 πi>» κvροκαλαη tι iar/ru, Kniwarrini xxpex^
 λατ* **ti** χοφ<σ-φα<λ>, Tarw/ts prumtpoiipu iφ
 μιγάλα Cteta^nsv... **ti** uti τη
 Ταρχανιύτο t&toiipe vcfmttnptiipit iφ, unir* tύνφ»
 λο<ΓM>«» **ri** Συμρχι», Γιοφ^ιο ηpυnepoibpu **ri**
 M<«>av>), Γιωργίo ipthvepotip* ti BatrtXex»,
 Kvvearrtvw apenxpotàp» **ri** Ωη, Nixilim *pam-
 ipotipt **ri** Καταμβ-λτ», la>»»» aptiSpniφ γραμμα-
 τικά

(i) Nicolius, quo ConllatUinopolitanam iedetn obtinente Synodus lure bibit* fuit» *b·ηηo solq ad **nu**
 C.p Eccefiann rexit.

I<OJ ,ÀTft<< SYNODUS CONSTANTINOPOL. ALK'ULSÎ<<EMUS 110<
 -----rrxi, BarAaw χρβ<1ρ. Tî M<>, Mf^xnX rpaZ-Aprocdro & primicerio Vefliaritarum exterior- ' T2S2"
 CHAOTI - *e/T* T* Άκαιοη, rptytiey
 Tî Atjnpw, rwftrttf *f πιφ/v,
 M/χαηλ aprtpt *, nfr izm fliertttunb
 vi Ayrw^a, Eútθ/v tpttpv rinul-
 λβ τι Κοαίνι, BatfiXiw Pc/xtupaç iz x«rtau f
 Βλ<χ'rii>, laNtm PnZxropaf τι β-χχτηβμιν,θ<-
 δiρ>Pβύηυρκ τι ΓiητΓ<μO.N. AZavwc βiΓβipxv
 g ^pτμχτιχι, M/χαηλ /iΓβφ^ E ^pβμμβται
 \$ όφβνμΛ^υ,
 Αχ· Si ti tyxnpermi xetuX^a S«o\$A>rci«w
 Mx^oxβAiriν, Kx?μi Ka/<ταp«< Καχχα\$«π<
 τί ·pwre^peni, Kworrr/nf Nix·μ>>δ<<, 1*«<χ
 Σ/Jm, KawronvZni Tuar·», Nowapc Ierjo·»*
 SrajiXiv θκοαλMχικ, Ivaññv KXxruSntxdAwç, I p>f
 yee/x Nw<w«P<«<, M*χ^iA A<δ<<<<, Eoτα-
 ^Z> Ixor/a, N<>>τβ Σανιδι· Σ>ρ>Zχ Κοο>θν,
 Nixiint Aθwuiν» ΠZΣβ Π<^iν, B«ff«Aae Λ<-
 fjartrt* Nrxitv MrrtAñuni, Βασίλη Eoxa/tnv,
 M/χβώλ Π'μiηM1<τ·ΛHK, Mιχαηλ Aaim, Nrxα-
 λήχ Kιpχοpυç, τι «iητφαλχ ep^nnwxexau tū
 KoxeJu>», >ç inpvf ap-^itrtvxirutt tū> ürexw-
 μΛM>τ·s θpβ^vν τι tftvtvriw E oZxβμύMχιw<Tti<p-
 χχ· Ataviae Biζóik· laneam> Kapa^ζώk· ©taiJp>
 XipovJvç, >ç Ztwxqt mv ñiv </> T>v θpβ>* ηλά-
 τωv τι x«τ·i>»» Kixpν «ρνιτεfχόχ· & «xε τf
 Zxvñpaxti xλxρiμeτk, Ntxwpan axaxoti f

Ex Catalogo Archiepiscopali , religiofil-
 fimorum Metropolitaram , Colina Cziarca
 Cappadocis protothrono five primate> Con-
 fantino Nicomediae , Joanne Sides , Con-
 fantino Tyanorum , Nicephoro Ganger ,
 BTheodulo Theffalonice , Joanne Claudio-
 polis , Gregorio Ncocsfare* » Michaelc
 Laodices , Eufathio Iconii , Niceta Sy-
 nadorum , Sergio Corinthi , Niceta Athe-
 narum , Petro Patrarum , Bafilio Lariflr,
 Niceta Mitilens » Bafilio Euchaitarum ,
 Michadc Pompejopolis , Michaelc Aeni »
 Nicolao Corcyne » Archiepifeopo primate
 Cypri iniule, & aliis Archiepilcopis fub-
 dicis throno fandiflimi & cecumenici Pa-
 triarchae y Leone Bizyes , Joanne Carabi-
 zyes y Theodoro Cherionis , & Epifcopis
 qui funt fub throno Archiepifeopi Cy-
 prii ; & ab Ecclefiaftica plenitudine leu
 ordine , Nicephoro Diacono olim Charto-
 phylace , Petro Diacono & Chartophylia-
 SI o?XoD,,r= ?o<<^r

ηφύλβχκ, Ntxiira imxant >ç p<Φ>pπί<ό>» Baet-
 Λ>λ itexaix >ç o-om>μαππράφ<, Evtaθ/χ δ/αχά-
 ra iç jttfacrxata, ItMtna τί MiΓβει , Ευφχμ><<
 τι τι χνμιχηύ* nSv »βτρ<βpχ<χι> vontew*, ©to-
 φβ><<» N/xnrtf, NixuΦop, Atonv; , w Ntxn'ni
 nSv xat /oφx/χiv vor^/wv <

Ax<> δZ τι μονβ^ιχι tnAfoj*, I<<<w μ·v<χE
 χ} χαθi<μα<·* t' μηύi τι ΣτβδZβ, τι χ^βμοήi ?
 μονύ ri «TZ» Διβμήδχ A3<wi>» t* xeve^w-
 TOT*, iwcnyva τι χχθη^·MμOΛ> τιñ τι ΠολυιλιM μo-
 νή τι >χ< τι χαν/χλη'χ> ΠβpΓZ> χαθη^κμο>» ^
 μονi τι άχαπληχτβ ontyρνi t' x«τη «> K<ζμα&v,
 I<<<ITx τι xχOx ~ μλ \$ μονii t* τpβxα/οφβp>
 f Mβo^βv·» > χαθη^μi>» iponvii τι OZxexpo>
 npx, τι χαθ^·χμiηi rit μβvii >><<» Λαζαρν ,
 Συμiiν //ZyxHSM τη μονii τι χζ·pφ Φ(Λβ^<,
 KueZfta τι χαθηΓ·μi>»7ηi μo>τ< τι>oi><M> μβpτι-
 pwy Προ'βχ, Ταρίλι xj A·ίpο>Zχβ, τι χαθη^βμiiβ
 τη μβvii τι Πpαηαητ, Iwetwx/a τι χαθ^βμiν>
 tūi μβ>η< πi> όñ^i>» , τι xα\$ν>·μM μηύ η
 etyin M<mu>» Λμ < τι xα^xΓ>μ(iM τη μονii τι β-
 Γi>φ H« < τι xα^η^oi/μoú & μβ'.iiñ τι iñpri^/x,
 τι χαθη7^μ>v< t% μ>vū τι AπxαλMitv^ xj χλ>θx\$
 Znpa μo>ayiv i'uni Zx &βφθp& /uawcHJt>».

Trrw a> xxytw> αθp<<5>*T·»» C* T,i HβpΓxθZ>·
 rt μ/γάλw r^pihtnv τ Βλ<χιp>i>» θ xpxra/JJ
 ε iτ<vχμiτ βxviAū xp·x<θ>ιμόp χαβ^βμ·*·» >
 μήν> σiίΛi>iñβZvñv> αόύ τι τ> xα>4τμχκατβo
 «T^ertxpeaapac xj ni>» βiΓηηύτ* x«re/<P>i>» τι τ>
 KuxranrnnxoXMK χupi N/xαA·* > iç Iå IpareXu-
 μ<τ xvpι Xppuif· I yeiÜDūç xj fipUvvnvrrn «I-
 τι flemKtia 9<«>P>τόν τι < Oα<ηλιχ^ TiS Syrtop-
 ^<τχηiχ|μZñi, «ff tp^aa Jx r>n iç Zxr^xyejo.
 api ^<p τι H* vaibirn βλ>»i xpanOiuw> ni μZ
 <<>, nk \$ <<«κληλυNτυν αχ>»>» χ'μ/ριβ>au χM
 Cercil. Gnttr>I. Topi. XX.

thio Diacono & dodore , Joanne Meftaxa,
 Euphemiano Primicerio Patriarchalium No-
 tatariorum , Thophane , Niceta , Nicepho-
 ro , Leone , & Niceta Patriarchalibus No-
 tariis,

Ex Monaftico ctrtu , Joanne Monacho
 A Cathegumeno Monafterii Studii , fandif-
 fimo Athanasio Hegumeno Monafterii fan-
 di Diomedis , Joanne Cathegumeno Mo-
 nafterii Polyelei qui eft fuper Caniculum ,
 Georgio Cathegumeno Monafterii Acatale-
 pti Jive incomprehenfibilis Salvatoris auod
 t in Camari , Joanne Cathegumeno Mo-
 nafterii Tropcea geftantis Manganorum ,
 Cathegumeno Monafterii Oecoproteri , Ca-
 thegumeno Monafterii fandi Lazari , Si-
 meone inclufo Monafterii Domini Philo-
 thei , Cyrillo Cathegumeno Monafterii fan-
 dorum Martyrum Probi , Tarachi , & An-
 dronici , Cathegumeno Monafterii Praftani ,
 Joannico Cathegumeno Monafterii Hodego-
 rum , Cathegumeno Monafterii fandi Mocli ,
 Luca Cathegumeno Monafterii fandi Phocae,
 Cathegumeno Monafterii Pterygii , Cathegu-
 meno Monafterii Attaliatfc ; aliaque Mona-
 chorum multitudine magna ex diverfis Mo-
 nafteriis.

His itaque omnibus congregatis in ma-
 gno Triclinio Blachernarum recens exftru-
 do , & adftantibus coram potente & fan-
 do Imperatore noftro , aAidentibus ipfi fo-
 lis feliciffimo Scbaftocratorc & fandiffimis
 Patriarchis Domno Nicolao Conftantinopo-
 litano , & Domno Symeone Hierosolymita-
 no ; fereniffima & pacis ftudiofillima ejus
 Majeftas , cum rem Doo placitam & vere
 regiam preinfituiffet, ipfam ad effedum edu-
 xit . Nam prius quam res que agebatur pro-
 duceretur ia medium , cum vellet impera-
 tor omnium animos tranquille & pacifice fc
 A a a a habe-

„O, 'W' SYNOD. CONSTANTINO». 41⁴⁰OT,

—μ« ιζ nptuvfrtni xpex«rRW»flr«nef» 4^5 erwA no bonatorioque more prrfarus effet , fta—
CHRISri " ϕ rua*A>Av5t>ur ttfi wls «Jri w-

II... ρ*χλχτ<« 4 H&trtMtf λ>«β

id «ptàhnt, fvrplypeKwremc Θ>i i\$ 1p
CartKfiif «Jrī,

ψ/χρ Ε ὡγtap ronViiSe tlr cfyrttcrtv m úβkθi-

«t«c, sJ »C ri &fà fl\Inv*c ittpMJaa ni rà ζχ-

τήμρη . iti ήηκ Χχ« ΓΧ<τ«i o CaTrXdU fl-

μύν » «y>i> trtfpacHi reXr» wpt n« aytvnrntc

»«Ttwpε« >ζ -ni» »ρβτοχβ««v itfvrlút nui-

Sw t%àw rtpeutahú xJ tβ», Strnnu μ», rrc

ς^«entt «pcnpw »«f iyür «pei Sro» út/Ξi xagi

•nii 9S opMPrýv '» «iθ' wivc ne, e-

»βφξ»μθ« τηί ζυτη'τι« , τ>7i «y/auí úμύν 4%túe

ββιωú «χυρνιβνκ. yiyvvt Jfl τιη. i tβ «Γ<»>

ιut» β/χβμΟΑαι .βφ«ρ^» ni» σ-ανηθη <Εχ(ω

ικτλίσχνη , Ε9ú >ζ . «»» ΧxXxnJoroς μηη*

ΜΛ'IM γiyvη. Ε Γ<0τ>i d» Π\$ μίτφ οώτβ, - 00-

<πλ<Εi ήμο» - I^aptli π Ε wj>"nniJc «pei

aùriv àrtSvv maim Zφó/^Ξα>». 7«ρ««ολν W<>»

*up Aie», '»< »W t» OíJ ewCoy X«0>k *«< Xoy<τ-

μο>* «J fit/p »oc7(d» úumj ale St àνàpéttvín n

TroSoc fl Si tfj> rrti fl «wpw trstff» oi ΓiΓo^ó

jtapà rS óζπτθu «Typa (μμ<,) μ* Oixjk« a'vw-

β«X«i erui μο'τίώ c>/raA><τ, < Ε τμ» «ax τί-

λβ nj «/xtw ήμυΟΑΜ ^rXiyaarr κ, τυγγρβμμσι

ζιλγιν&τκομ&iw 9'ρα <<vη>» c*>«nwς »χ<K>, «W

τι φΛΗρν τ&7 Sfitut liiooxαX/αι αιτ/Caureyly L

τηκίππM. tβ» yop «η eíJpvc <rcw>re fl χpre rare

xod/roTur iJl». flxxex xJ βιω'τβ rain>»,^

ttitnni »ΔΕΘ%ia(ζ χοθορι . xjx'ynt «voX>»

yn<τ<xo>?«τ, <τ ««οBeXa^oi Sttp >> ««οσττομοβ>

φo>M>i tr θ<5> nS» wipw ni» iyyiw iú3>ηβλiχ.

núm Iβη úη^μζi-, .i>««>π>Ξo» ó Mponudi iζ

eyroc ήμν» CoeAAc «J wiliú tú μη^oηλiτρ Eú-

yautvr Sta^eyiuLeu .ρ<« sw ρηθAτβ àνi Χολχη*

ào'rac, iC, àrx» λπψ<»>v μ^«αοΑiκ rrrli tliaC

αβΑΛ^Α^i totttlo ψ/χτι<» - hi>Ξ *μ&* »*fl-

ff«»TK 19 «Αλχ'λοχ σi^χβipιoηκ , áiiλφιHí tζ

<A>)λβi flit<»<««π<». áλλo C τη Awrís βρχηpη-

xni o^nyvpcw όμοiν ννγχνρηno <>pií cu>m

χβλοθiλβi Towo/jtcsm trββ/ρι'ηβi , β?ιχ <JrW.3ζ'i

O>» π» iJi óiβθioβχ. Γβκρ «τό τi it

βiμβvvo <<τú tA» xuptvdiú lit ipdtitfy'oK àvetyl^ot-

σχομΟΑ>ηα*\$η* i(úóm) nutliu fl iff' i>» àyiv>

mo w rporxuuwac p'nrct, dr /mna T «θpβ/i-

<&óru» ω Hpijnxt, λ/yee-a utm Xi^tv nvn.

O^iζομα>» eu> «k&Çhx Tlataip iζ iμμτλ^α ira-

petvXaarwc nj túχοβ τι rtut> Γαορβ avait

Tih α>«τβ wtevati, me ix ^/>juaruv ψηφ/Jaw

Ε »ήρ<» úλπi trtmifivt iχββτκ c* mt iylan

Iβ tvibnrtaK, C* »«ρ>7i «Αβτ xj ia^Urt ,

τ>Λo<» τν xj rxvtrn, túa>ti tv aj iStf'f m tv tβ &

xutta iζ 9ti >ζ β>τ?ρ. ήμνν Inr> Xe/cJ, i τη<

a'pa>T» ήμύν itmtvK i «γi» Stom», iCí rt

μiωτ «yyiXav>, iζ xotyruv Iriuv mJ «yt>7 a'r-

flp>>> [àtfR >αp Si «X>»aflí àveruruTiti* ipvv-

t ui, WitMTp' ai tuvtuc θH>μ<»οτ Stavtvavruí tpci

liil ήú «ρwnnúxw» μνίμiú n xj iivio^virtv.]

<i ntiraK «σ<τ<β>μό» Trunnxtu «peixusrxirrv <<

XMipkv>, i μiú t(u «en> tirn ^μύν λβνρMΠ

t lu «ληθηiα S «tpiúw μηρ τρ φκ η , «M' .?»

ρparv nj túτρ> tβ τιμή> χi ζα>οχο< rou^e,

CntU.GuHTal. Tom.XX.

equiefeens , grátúique agens Deo 6c Ma/c-

ftati ejus ; protniGt ie iibero omniique acce-

ptionis experte animo fententiaoue huius ne-

gotii examen Gidurum , & quati Deo viden-

te aueftionis difeuffionem pera&urum effe .

Ad mec gratias agens fandus Imperitor no-

fter , convcrfus iterum ad iandiffimos Pa-

triarchas & ad profentem facratiffimamque

Synodum : & hoc , inquit , poftulo, Domi-

ni mei , ut prius Deum precemur pro pne-

fantis negotii folutione , deindeque diiqui-

tionem incipiamus , poftquam precibus veftis

B nos confirmaverimus. Id vero fadum eft. Et

poftquam iandiGmus & ocumenicus Patriar-

cha confisetatn orationem abiolverat > ftatim

ChalcedonenGs pcrful accerfttus eft ; ipium-

que in medio ftantem hilari manfietoque in-

tuitu fandus Imperator Gc alloquitur . Ro-

go te , domine Leo , timorem Dei in men-

te ponas ; & fi tibi confcius fis , te ob hu-

manum aftedum aut contentionem quamdam

aut intempeftivam OFcafionem huiufmodi li-

bellum edidiffe , ne velis inutiliter & fruftra

infittere", neu quzras ufque ad finem mane-

re in propofito & feripto tuo , quod omnes

fciunt fecus quam oportet habere , & fen-

tentiam divinas dodtrnae oppofitam vindica-

Cre . Id enim neque prudentis neque Chri-

ftiani viri proprium eft. His auditis ille pol-

licitus eft fe cum omni libertate & animo

Gncero caufam fuam defenfurum effe , & re-

pudiaturum quidquid divina: Patrum dodri-

na* repugnare videretur . Hxc cum ille pro-

miſſiffet , potens & fandus Imperator nofter

præcepit , ut Euchaitarum Metropolis , &

memoratus ChalcedonenGs præfui iefc mutuo

reconciliarent , omnemque injuriæ memoriã

prorfus ab animo abjicerent : quod cum fe-

ciffent ambo Gbique mutuo condonaffent , fe-

fe fraterne invicem amplexati funt . Imo et-

iam cum reliquis Epifeoporum cretus opti-

mo propofito veniam ipfi dediffet , ita cne>

upturn eft negotium . Ledum eft enim ea Sy-

nodico feptim* Synodi , quod in Dominica

Orthodoxis ex ariibone legi folebat , diduiri

illud in quo de fandarum Imaginum ado-

ratione agitur , omnibus qui ut didum eft

congregati funt aq^iientibus , cujus hæc verba

fum .

Omni cum diligentia & follicitudine de-

finitum eft , periqde atque figuram hono-

rande Crucis ita confecrari debere veneran-

das imagines, live ex coloribus , five ex cal-

culis aut lapillis , five ex alia quapiam ma-

teria apte difpofita in fandis Dei EcdeGis ,

& in iacris vaGs & veftibus , parietibus A tabu-

lis , domibus & viis ; nempe imaginem Do-

mini Dei & Salvatoris noſtri Jefu Chrifti ,

immaculate Dominae noſtræ & fande Dei-

pare , venerabilium Angelorum & omnium

fandorum virorum ; (quanto enim magis

per expreffam imaginem confpiciuntur , tan-

to magis earum fpedatores excitantur ad pro-

toryporum memoriã & defiderium :) ipſif-

que amplexum & adorationis honorem .tribui

debere ; non quidem latrãiam illam veram

quæ fecundum ndem noſtram foli divina na-

turſe competit , fed qualis debetur figura ve-

Aaaa . »ea>>

chr^{Asf}

derunt omnes una voce vno fc ita fentire ira
pndicare imperator vno poftquam dixit

vit : Relativé-ne an IxtiacA cultu dicitis ad-

derunt : nequaquam . **Dixit Imperator :** fic

rununt , Ecclesia ut accepit , Dodores ut do- a

η 9 0a<n^4fi ô άΓιο ,Η in> τάντκ φρο^οπ, Ε

6. $\alpha \beta \gamma \delta$ ΔΕΥΧΩΣ ο ΑΒΓΔΕΤΗΕΣ (αυτΑ χρσ-χρη χρσ) ΤΗ

\$ft<x, v fttatr.v. ftvr 3t à Kλ«p3ηιτ3λι^

αν , ή ixAr.ff/β ūf ταρι'λαβ/, fi StSào-χαλν ii

*TM X)P*W «#4b * Xt/rdv W a*Ai>urTev \$to» A
CijiuSTI >Y*»>\$ T* CfaéyetC ημυν*η , &
I... «τουΓραφας; , Cū κίμβτι C* δυνιακ, caveo?; ,
C» «Λον/α-μβασ· m fty ús θi0» X, itaxirūu tpt-
Kutins xj A^'ornc, τλ Si Sfa'to attvev <it t -
Ihu i] <s aúti ywiti Stpáwms πμ^tk, xjniv
x«η> ý»r» βρβστια'χσρν àxttímonή .
Mint ni» a'yayK^xrl/y τβτβ, o\$artX&s vuvoryx-
e'veTrauhwv taçaKaiut m yiy, «rú·
« « α-ΟΓ·Λ· ús i'δίαξα», « arwnmt ús «Λν,
μ &]x<ΓαλM tis ðvnyxhtv», o X^Λ>{ ωi »βρ<-
βΣο, i re λο/τβi· *»v \$i i vpon&t xapaSrStfTi»
iμiv ri vuvosiitri, γ·ν· trípυs· dtsXaov, cnx«TM
I(ui ter» w^paStnt TBi pφ» áyixS ús ^tparotns B
Xer'i «rwjrt/y/φ tfa^·ay XeE» xj nñ» «w<-«d-
«y c/xUaxny, w Si X^<v Wi θw xj StrótU»
St iourit SviXmórt, xj i Si tTtpov úst iút (jtyi à-
plut TW «xónW GfWVJUKffiyi ut i^axómaV X«4-
ΓM ^rtxwç Si avrisy auris Si t(u afVJti utpos
rār xwvay SIVTÓrUv «μ<» obtfru/tv . ('-' oriri Si
Xtirê λατpΛτιχη H «wrxtuinrri. è operxvwy
^ap ei/^Tpwxuvw w trotpx & η τ>Xμ< ni *^@ζ.
·, >» tū< ri<w yrs 4 M &· «w><f·; Λ
W « «fane ci <t U<Σ< «««, nn» JnWj <a
n <n^CaçXj μια n Vipoc-xiuwts * %mxn St om-«
ryay omβnyμ/xχ, v; φxγλ <é ó a^tos \$ oμολογή
TW &tiSupts i X-ηιitηi ú» τη apo; ASawtotc
ιτιτολρ «p'ti.
T«<ra p'aw'y· βχσιλ& npúmatv' Sn>s xj upζv
fart Jaxli wi xj ημά ttiofyi Stu; wxy »d>-
7K, xj vu; μη áru φp-vβση «ταιθιμ^· *i τx^λ/r·
βασ-ιλλ^·: 5δξ· nJ aTíci Off" nJ φμλ<ζ<vτ< nyAs
er Ipurix & Uptaji, μη κxη η Στα^iζomQΛ>s i
C>avTf9p9Voi>S T9iS à^ius wpx<rjo ruóo. i^i
Tints áravns ^aurrrarns t t& Jδζ<y a'ri-
τίμψχv, < την <P>ηθπ Εφημιο» t <] (iatrthū àxi-
»μον. μ^ retint è flavik^Skli^ats nivó^on xpls
iw ap^rpetrX^>aynt crzXcAxdJVn xipov Aiwre,
ivtàtn xj rirey, ti Siprni m àyior &tiSup99 W
Στβi/τόν, i h συμφ&H4 xi àuris nis aivayru-
t&fiort xj ipvrn^Mt tç wotpá x^vtyu arotttiÓfi<Tt
Ttiupo», x&xtivots íμúv». . i Si obroxz&ts ró
jfyj aytor QtiSvp99 úç xotvdv àvaTtiuv StSi^xa-
λον, ni Si SiatyvwOivnt (i. oayntáirm) xj ipu-
·ηθóπι παρά xβ^vtyu rt ανμφύη/ «wax^ýt'yni áτ-
τάζiδαι <é ftttn», (? vμúvHv aúriis. «»o<rtv>i-
Si xj retrtt· w; Saa arint a'ad τ» tTypá-
φβ μ» άηοβáιικδi, άβοζx^·,ομαι ntum »fyú' xj
Saa Si^f<ε&ty δi·)(θμχι· retint τβ axβ Χαλχηθió-
ns Λ.tuns riwvns, ixti SttytúiSnaaf líva φ it
rji tap' aCri lxn^tia^ IrttoXI «^ραφμινvv nis
aunoStxús (iic) it ay^v>9s á>ayiv<^αχομινοi , <I
π?i <xv>θiv i<αληφ^iβ·σ úαντιμúia» xj τη StSa-
ακ, &λια nJv \$Mtt Itanipw ááμφvntα· iioζo» β-
To/λXnnt reira xj Ev<t xj λογίζiδαι, ai; Si xj
tv Tnvvc opTxtliifyiM. itri ^a<rats Si nis ata-
yifpαμ^μαu ipurinaí xj áawúrtat xj StàTniát-
vit, ifyethti 9 βαvιλ^ «i ιτηχοov xarry h* a?
rtt ixi níç SMtyrri&Hat xari τι αμφιζ&XXú t μι-
αθi rá(tirant v» αμφιβáll^μ^ουon wap oriri, C
'iStis Epi άμφιβά^ομ s ávTtXí^ur iri rttt ffi
Staytu^ItTury afXxat τα>π «το λúú tgpurut tus
φ i%árut ^pi^nra» iptfpittirn; jfti xuis sipn-
pitots IfaTnícwn·

Chriftrum verum Deum noftrum & fandos
ejus, verbis, feriptis, cogitationibus, facri-
fictis, Templis, Imaginibus honorantes, il-
lum quidem ut Deum ac Dominum adoran-
tes & predicantes, illos vero propter com-
munem Dominum fle ut germanos ejus famu-
los Ihonorante», & relative ipfis adorationem
exhibentes.
His perleAis, Imperator coiledo duorum
capitum que leda fuerant fenfu, dixit: fi
Apoftoli ut docuerunt, Prophète ut vide-
bunt, do&ores ut commonftrarunt, Chrifus
ut pnemia largitus eft, & cetera; fic no-
bis fentiendum effe tradit Synodicum & non
a^mo æ0^0: P^lam eft ex ejus traditione nos
quidem, fandos ut Chrifto famulos propter
Qiriftum & eorum erga ipfum famulatum,
Chriftrum vero ut Deum ac Dominum adore-
rare propter ipfum videlicet, non propter al-
lium; ita ut Sandorum Imagines adoremus
relative propter ipfos, ipfos putem propter
eorum erga communem Dominum famula-
tum. Que autem ad Chriftrum fpedat ado-
ratio, Latrte eft. Nam qui ipfum adorat,
una Patrem Ac Spiritum fandum adorat. Que
autem ejus Imaginem reipicit, ea ipfa eft.
~jorum enim virtus una
& gloria una; eorum atique unus eft cūtus
& una-adoratio, Sed hcc tamen eftrelati-
va five homonymica, ut ait fandus, Confef-
sor Theodorus Scudita in fua ad Athanafium
epiftola.

His didis Imperator interrogavit; annon
vobis omnibus ita videtur effe, ut nos di-
ximus? Ita, dixerunt omnes, ac fecus fen-
tientibus anathema. Iterum Imperator: glo-
ria fando Deo, qui fervavit nos in concor-
dia & pace, nec in re quapiam diffentien-
tes aut repugnantes fandis Patribus noftris.
His de rebus omnes gratias agentes, gloriam
Deo retulerunt, Ac confuetam Imperatori
benedictionem dederunt. Poft h<c Impera-
tor, verfo ad D. Leonem Archiepifcopum
Chalcedoncofem fermonc percontatus eft eum,
pmun reciperet fandum Theodorum Studitam,
ac num Ac ipfe iis que leda fuerant confe-
tirt, necnon interrogationibus Ac refponfio-
nibus omnium ipfa die prolatis acuielceret,
in iifque maneret. Kefpondit ille fe fandum
Theodorum ut communem magiftrum toto
fpiritu admitttere, ac ledionem, interroga-
tiones, refponfionefque omnium conientu da-
tas fe etiam amplexi, in iifque manere.
H<c etiam adjecit: quaecumque vos in libel-
lo meo repudiatis, Ac ego repudio; & quae-
cumque admittitis, admitto. Hiec cum di-
xiffet Leo Chakedonenfis, i quia nonnulla in
Epiftola ejus, iis que in ambone ex Syno-
dicis leda fuerant necnon aliis quae fuperius
Enarrata funt, repugnare ac cum dodrina
divinorum Patrum non contentire deprehenfa
funt, decretum eft haec pro repudiatis haben-
da effe, quemadmodum Aceum qui his adhae-
ferit. Circa memoratas autem interroga-
tiones, refponfioncs Ac definitiones Imperator
omnibus audientibus vociferatur: fi quis circa
definita ih quopiam dubitaverit, ftans in me-
dio dubitationem proponat. Nemoque repe-
tus eft qui dubitaret, aut definitorum cuipiam
contradiceret, fed omnes a primis ufque ad
noviffimos fupradidis definitionibus confentire
comperti funt.

CONCILIUM VALENTINUM,

In quo Norigundus Eduenſis epiſcopus a facerdotis officiò ſuſpenſus , & Hugo abbas Flaviniacenſis qui a monachis ſuis pulſus erat , reſtitui juffus eſt , prſentibus fedis apoſtolice legatis anno MC. pridie Kal. Odobr,

DE bot concilio ito Hugo ipſe Flavinioctufis, c. m. A. Pæ abſoluttoné ſua in egreſſu ſuo per ſc abſol-
 vlt: monens epiſcopum , ut Romam remeans ,
 apud papam pro ſua laboraret ereptione. Qtili pa-
 pam adiens, reperit ibi legatos eccleſie. Eduenſis
 ſuper ſuo qpiſcopo conquérantes , & geſta concilii
 Hi referentes, modumque accuſationis. Quod pro-
 miferit Vkalterio archidiacono prſente Stephano
 cantore in dormitorio Ednenſi, ſi ipſe adjuvaret
 cum, nc mater ejus vel fratres, penes quos ma-
 gnum erat poſſe , nocerent ei de epiſcopatu ad-
 ptfcendo, haberet quidquid vellet in eccleſia. Et
 quod pro hac accuſatione , cujus erant auctores
 ere omnes canonici, illi quammaximè qui con-
 ſilio interfuerunt milii ab aliis, numero XIII. de
 primoribus eccleſie , & in ea meliores, archidia-
 cono duo, pxiſpoſitus, cantor , & alii nobilitate
 ſt ſcientia nonetteque præcellentes: ego quoque
 ipſe qui ad quæſtionem capituli Eduenſis judi-
 cio concilii in ſedem & locum reſtitutus eram ,
 quod pro hac , inquam , accuſatione , quam eo
 eniſus domnus abbas Clumacenſis per legatos
 ſuos , domniſque Divionenſis per ſe, efferebant,
 quo inclementius tyrannidem ipſius qui impete-
 batur , experti erant , controverſia in concilio
 orta fuerit : dicentibus hiſ qui partes accuſati
 defendebant , non eſſe idoneas ad accuſandum
 perſonas , pro eo quod oves paſtorem reprehen-
 dere aijt accuſare non habent , -ii maxime qui
 cleſtioni ejus conſenſerant , & faverant confecra-
 tionem. Audierant quoque anathema inſedum in
 eos, qui çam reprobendam ſcirent, nec manife-
 ſtarent: & rem ipſam ante confecrationem adam
 conſtabar, quodque poſt confecrationem accuſa-
 tor ipſe diaconi officium locumque promotionis
 ab eo ſuſceperit , & teſtis accuſationis, officium
 cantoris , & uterque ei hominum fecerint : non
 eſſe ſufficientem accuſationem, in qua alter accu-
 ſator, alter eſſet teſtis, idemque accuſator. Le-
 gatis e contra reſpondentibus, in cauſa ſimoniaci
 nullum omnino, quamquam infamem, quamquam
 ſubditam perſonam , removeri ab accuſatione ,
 cum domnus papa Gregorius VII. in concilio
 Romano ad accuſationem cujuſdam abbatis ſimo-
 niaci in quemdam depofuerit epiſcopum eodem
 abbate primo pro eadem ſimonia, cujus ipſe par-
 ticeps & conſentaneus fuerat, depolito, ſufficien-
 tem eſſe in uno accuſatore , & uno teſte accu-
 ſationem. Illis quoque qui impetebant objicien-
 tibus, qd ſiſtamento probare volentibus, quia ju-
 niores erant, & non adeo in canonibus exercitati,
 Ignorant: quod eſſet in promiſſo illo pſtis ſimo-
 niacæ, ſit mox ut reſeiverunt, prodidiſſe; ficque a
 ſe jaculum excommunicationis repellentibus. Ad-
 jicientibus etiam quod eledio ejus in ipſo exor-
 dio infirmata, ſc omnino reprobata fuerit a me-
 tropolitano: pro eo quod anno & die tn excom-
 municatione manſerit, archidiaconi officium in
 eccleſia Lingonenſi obtinendo; itemque archidia-
 cono de cantoris, cum non eſſet diaconus, in ac-
 cleſia Eduenſi, contra vetitum ejusdem metropo-
 litan! de legatis ; ſc in ipſis pnelaturis ſimoniacæ
 viden-

Ibi ego in primo aditu concilii purgationem
 ile torum offerens, accuſatoribus tacentibus ſcde-
 .L'itilicnubus , judicio concilii ad primam abbatis
 Divionenſis vocem de abbacia iuvctitus, aſtanti-
 bus canoniciſ Eduenſibus, & laudantibus , cappa
 & baculo donatus, in circo reſidere juffus , poſt
 loito concilio ad propria ſum remiſſus , litteris
 apoſtolicis munitus in hxc verba. „ Joannes &
 benedidus fandx Romanx eccleſie cardinales,
 & legati, monachi, clericis, & laicis, ad ab-
 batiam Flaviniacenſem pertinentibus, obedi-
 entibus ſalutem. Fratrem noſtrum, abbatem ve-
 ſtrum Hugonem nobis cariffimiſ, quem fan-
 da ſynodus judicio concilii de abbacia inveſti-
 vit , dilectioni veſtræ commendantes remitti-
 mus: præcipientes ex pane Dei & beati Petri,
 ut Divionem venientes , eum ut abbatem ve-
 ſtrum requiratis , & in manu cariffimi fratris
 noſtri fandz Romane eccleſie filii Divionen-
 ſis abbatis promittentes, vos eum ſecure ſcpa-
 terne tradaturos, cum honore debito ad mo-
 naſterium eum reducatis . Obdicntes benedi-
 dionibus multiplicemini : loobedientes vero iram
 Dei in poſterum ſemietis, & a nobis pro con-
 tumacia ſententiam dignam excipietis. Et quia
 noſtrum eſt, obedire nolentibus aut differenti-
 bus præcavere vel obviare: interdiciſ omni-
 bus vobis in villa Flaviniacenſi, & in omnibus
 omnino locis ad eandem abbatiæ pertinenti-
 bus, divinum officium, donec præceptis noſtris,
 quæ ſanda ſynodus firmavit, obediatis.
 Earere tomen concilio pervicaces menac'd nolue-

nmr . Qitodubi prolixè narravit Hugo , prunr. Jſis
 Iſtitiſ, quæ eſt, oculatores videret ſuo, vo-
 caVeut od concilium : od Eaucnpi c'ſcopi
 couſtm; i» «Jua quid geſum ſit in Palentino tend-
 Uot legatoj Educitit ſccliffi Romano pontifici nar-
 rxntet inducit.

In ſpatio, induit, temporis, quo Valentinenſe
 celebratum eſt concilium, obiit Wibertus xx. an-
 no, cX quo ſedem invaſit apoſtolicam: cum ha-
 eret in captione Matifconenſem epiſcopum , &
 .djus quamplurcs clericalis ordinis ; quos omnes

-----vivendo. Quodque , pottea quam inftmktta eft , Affinum eadem re diutius ventilata, agitata , nec-----
 anno ab(luc Fonfcientia capituli Lugduni diaconi» or-
 natits fit. Referebant etiam iiderh legati, ubi ad
 iudicium ventum eft, dilTenGonem accreviffie , di-
 centibus epifcopis , pro ufu Gallicanae ecclefia :
 qui confirmatu erat in concilio Claroraontenti
 Ero prxfentia Urbani papae, itemque in conciliis
 abitis à domno Lugdunenfi , purgationem im-
 ponendam ipfi qui impetebatur : quamvis hoc ca-
 nonum auditoratibus firmare non fufficerent .
 Legatis e diverfo refpondentibus, &c canonica af-
 fertione firmantibus , accufatorum efle probare
 lquod objecerint , fi legitimi funt , vel in caufa
 tmonix ubi nulla requiritur legalitas, eo quoque B
 qui accufabatur Romanam fedem appellante, cui
 appellatio nonaffienfum fit ab eis: eo quod cura,
 quam alii in parte follicitudinis, ipfi haberent in
 plenitudine poteftatis, qui Romanam ecclefiam mi-
 niftrant. & iudices qui in eadem ecclcfia. Cum-
 que tardantibus epifcopis iudicium dare, noximi-
 nens & expedatio epifcoporum conventum fol-
 viffiet dilatione data, tententia fufpenfa, in era-
 terminata, petentibus omnibus epifcopis de judi-
 cio diffidentibus, induciae datx funt ufque adPi-
 davenfc concilium, quo parsutraque vocata eft:
 eo tamen a pontificali & facerdotali fufpenloof-
 licio, cum idem per fc & fucs. munera quaedam
 epifcopis node eadem miffiffiet, qux a quibufdam
 fufcepta, a quibufdam hint reprobata ; quod et-
 iam cardinales non latuerit. Adeo ut in plena-
 rio fonventu gratix circumfidentibus ab eis fint
 redditx; quod facerdotalia pectora auri facra fa-
 mes, etG tentaffiet, non irrupiffiet. Hxc quidem,
 cum prxfens pfiet Matifconenfis, in audientia D.
 papx referebantur . Aderant & litterx cardina-
 lium " fedi apoftolica? direftx pro eadem caufa: " 7,«. X
 ne quod fadiun erat adhonorqjp Romane ec-
 cleftas, cardinales " fincerent infringere. Et cum
 rogaret " pro confratre epifeopo, dimiffus eftab...
 eo, acceptis mandatis ut iuftitix faverent cardtVC^f.***
 nales: apuff fe ratum fore iudicium equitate Pe-
 tri prolatum. Sicque rediit, & Pidavcnfi conci-
 lio interfuit.

CONCILIUM PICTAVENSE, SUB PASCHALI PAPA II. PRIMUM,

In caufa Philippi Francorum regis , qui dimiffam Bertradam revocaverat , celebratum a Joanne &
 Benedifto cardinalibus, fedis apoftolica: legatis, xjv. Kal. Decembris,
 anno Domini MC.

C. C. auHorem fetutus Baronium , huic Cut partes Auguftudunenfis fua vice tueretur. Ad-
 -D concilio tribuit canones x. quos allerim venerunt & canonici adverfus eum numero xxxv.
 efle concilii neceffe eft. Reperit enim Sirmondus no- Repetuntur , qux jam in priori concilio ftiper ac-
 tter in codice MS. Igniacerfi canones fedecim , ab culatione ejus objeda fuerant : quibus miro mo-
 iftis omnino diverfos , quibus anx hujus certus & do , multo documento, fed non probabili, ab alia
 indubitatus charaiteprn^figitur. Hanc igitur exclu- parte refiftitur. Manet controverfia prxfata , lic
 dendi fpurii illi flerunt : fy eos jam P. Philip- fere a toto concilio repugnatur fuperius didis
 pur Labbe fupra edidit , affignavitque alteri Pi- cardinalium refponfionibus pro ufuGallicanx ec-
 Havenfi concilio , quod Hugo Dterfis epifeopus , fe- clefix: illis fuam auctoritatem in nullo infringere
 dis apoftolica legatus, in ecclefia fanfti Hilarii ce- volentibus, nec appellationsi affientientibus. Datur
 lebravit XVII. Kal. Febr. anno Chrifti MLXXVIII. tamen ei locus fe purgandi cum idoneis perfonis,
 Gregorio VII. pontifice. Cujut faHi caufam nullam ficut voluerat concilium : & hoc in prxfentiarum,
 cum attulerit , auHorem tamen graviffimum habet non conceffa dilatione induciarum quxquereban-
 Sirmondum : cujus fchedas , qua mihi nunc in mani- tur , nec admiffis ad purgationem , Cabilonenfi
 bus funt, non dubito quin ante confuluerit . In iis quem fepiani adduxerat; & Dientfi, quem althie-
 Sirmondus canones illot decem, fui manu deferiptos, Dpilcopus miferat. Quod cum fadum non fuiffet,
 iX ad editionem parttos , eidem PiHavenfi concilio quod cum fadum non fuiffet,
 anni MLXXVIII. tribuit, & febolin hoc addit. Hi iudicio dato , eis fruftra fedem apoftolicam ap-
 canones in annalibus ecclefiafticis adferipti funt pellantibus , rogabatur ftolam reddere & annu-
 alteri concilio Pidavcnfi anniMC. Sed germanos lum. Et interim ipfe retro altare fecedens cum
 ejus concilii canones ab his longe diverfos tuo fuis, nec iudicio parere voluit ; nec ad confeffium
 nos loco proferemus. Quare ad hoc potius Hu- remeare, ut pnccipicbatur, affienfit. Quamobrem
 gonisDienfis concilium pertinere vili funt, cujus ab epifcopali ficfacerdotali eft officio omnino de-
 diem & annum didicimus cx codice Flavinia- pofitus, & nifi obediret, a liminibus fandz ec-
 cenfi. clefiz fegregatus : omnesque qui ei ulterius ut
 concilii ergo noftri primum aliorum narrationem epifeopo obedirent vel revererentur, xterna ma-
 ex variis feriptoribus , ac deinde genuinas canones ledictione multantur, vel qui ei opem ferrent in
 affero. pertinacia perfiftendi. Quid autem intercefferit ,
 - quod cum Turor.enfis archiepifcopus , & Redo-
 neniis, & alii complures, cooperatores fe primo
 obtulerint defenfionis, Qt adjutores purgationis ,
 J Julia erant de provincia Lugdunenfi, in tempore
 e neceffitatis fubtraxerint, reticere non debemus.
 Ubi audierunt canonici noftri, id ab eis prrfe-
 tari perfonr illi, cujus ignorabant vitam & mo-
 res, folliciti ad eos conveniunt, conteftantes pri-
 vatim & publice, ne attaminarentur communio-
 ne illius , nec dicendi facramenti , immo perju-
 rii , quorum in purgatione eadem certiffimum
 erat

ACTA CONCILII PICTAVENSIS ANNI MC.

Cincilium hoc , inquit Hugo Flaviniacerfis in
 chronico ad annum MC. aggregatum eft inec-
 clefia fanât Petri die odavarum fandî Martini,
 epifeoponnn & abbatum numero ixxx. Affuit &
 Eduenfi cum Cabilonenfi , Dicnfi quoque epi-
 fcopus, quem illo miferat domnus Lugdunenfis,

m? "APS, CVI, U" CONC. PICTAVENSÉ. ISTET»:) «uo
 —erat periculum, fi tamen purgatio dicenda efflet A
 Christ! cr'm'n's exaggeratio: afflrenres, fi non adque-
 „*.* viflwn, fe, quotquot erant canonici, perjuriū
 eorum ratione de facramento declaratos, deju-
 dicio ignis probaturos. Quod dictum ab incepto
 cos prohibuit: maxime quia videbant viros tantz
 auctoritatis de nobilitatis rationem fuam evidenti
 aflctioneT de documento probabili aflruere. I
 Et de cp quidem ita fe res ifabet. Ipfe vyro
 quamquam depofitus, quanvluam a conlortio &
 communione ecclefiz iequdtratus, ftolam reti-
 nuit & annulum: bona tamen epifeopii eierici
 providebant de difponebant, quod de nunc ufque
 faciunt: omnimodis id zgze fereme archiepifco-
 po, quod extra voluntatem fuam de accusatus,
 & judicatus, depofitufque foret, a fe facratus
 epifeopus; querimonia extra provinciam ventilata
 per manus legatorum, nec ad fe qui metropeli-
 tanus deprimas erat provinciz, infra provinciam
 relata fequndum fcita canonica. Ad quod tamen
 exequendum de ita ut aflum eff peragendum,
 iuftz eos rationis evidens adduxit neceffitas. Et
 enim cum in ipfo primordio fcandali cardinales
 advcnitTent, hortatu & precibus ejuldem pseudo-
 epifeopi ad cqmponendam pacem ecclefiz, quz
 feeda dilaceratione, fed neceffaria feindebatur:
 Eduam iri fefto fandī Nazarii venerunt, de au-
 dita partis utriufque fententia, tanto favore pro-
 fcuti funt, de tuebantur vices illius, quamquam
 iuftitia canonicorum parti faveret, ut de maxi-
 ma diflentione ad pacis unionem rediretur, de ta-
 Chumilitati fint incenpezu illorum, fatifactione
 przmilla & prztentā obedientia.
 Rem aliter narrat Gaufridus Groffus in vi-
 ta Bernardi primi abbatis Tironieqfis, cujus difei-
 pulus fuit: Per idem tempus, inquit, duo cardi-
 nales, Joannes atque Benediftus apoftolicz fedis
 legatione fungentes, ad urbem Piftavium concilium
 convocarunt. In quo centum quadraginta
 patres adfuerunt, qui Philippum regem Franco-
 rum, propter Fulconis confulis Andegaventium
 uxorem, quam in adulterio tenebat, anathema-
 tis yindi&a percufferunt. Qua excommunicatione
 comperta, Guilelmus dux Aquitanorum, qui
 aderat, totius pudicitie ac fanilitatis inimicus,
 times..ne fimilem vindi&am pro confimilibus adis
 Dpateretur, nimio furore fuccenfus, jutGt omnes
 illos deprzdari, flagellari, occidi. Quod miniftris
 fuis facere incipientibus, pontifices & abbates om-
 nes huc illueque diffugiunt: & ut temporalem
 vitam retinerent, tuta latibula quztere contem-
 dunt. At vero Bernardus atque Robertus Arbre-
 iellcnfis, qui concilio intererant, fortiffimi iufti-
 tiz propugnatores, ac totius iniquitatis & inju-
 ftitiz expugnatores, aliis turpiter diffugientibus,
 ita immobiles confantefque perfiterent, ut nec
 ab incepto excommunicationis defitterent: fed
 pro Chrifto mortem vel contumeliam pati glo-
 riofilimum ducerent
 c^abronicon vero Malleacense XIII. inquit, Ka-
 lendi Novemb. fuit concilium quod tenuerunt duo
 E cardinales, Joannes de Bcnedictus: in quo decre-
 verunt, ut omnis ecclefia, jura fua de feudapo-
 tuiffet redimere auro de argento ecclefiz. Uni
 eorum Joanni apparuit fandus Hilarius, de dixit
 et confirmando: Joannes noli timere, viriliter
 age, cras ero tecum. Et excommunicavit regem
 Philippum in ipfo concilio.
 Anudum Aquitanicorum feriptor Gallicus Joan-
 nes Bocbetus, cujus hic vtrba latine deferibo: Le-
 gati, inquit, epifcopos plurimos Pidavum coege-
 runt. Quod ubi comperiffet Philippus rex, Guil-
 elmum Aquitani* ducem cognatum fuum, qui
 Pidavi tumerat per litteras rogavit, de tantam
 fibi

mi **CONC. PICTAVENSE.** **SBSW** **»«**

—fibi injuriam, in urbe sua fieri pateretur. Obfec^o Ado canonicus, ut in ea ecclesia quis praepropere*
 ch k l s t i c t, i UJ Guillelmus: legatiffque & epifeopis, ur^o faitu fiat przoGtus, in qua nunquam meruit anno
 be ut excederent, imperavit. Impetrata diei unius eff^o fuppoitus. Quod autem paedidus clericus in c^o RIST^o
 ad deliberandum mora, vifus fibi de tioâe Joanes tam. ex 'veftris quam -p^ozdeCeflbum yeftronun
 nes legatus fandum Hilarium videre, admonen- comprobamus fententiis.
 tem, neminis ullis abinceptq deterreretur: non
 permiffitum Deum, ut quidquam ex eo detri-
 menti caperet. Vifum fuum legatus GuiUelmo
 duci cum. poftridie retuliffet, quidvis agendi pote-
 ftatem obtinuit. Cognita igitur caufa cenfuris
 apoftolicis res admonitus eft, ut Bertradz renun-
 tiaret: quod & ferit.
 Hradatum eft in concilio eodem, ait Hu-
 go Flaviniacefis, deexpulfione abbatis fanâi Re-
 migii injufta, & Burchardi fubftitutione illicita,
 Et cum diu ventilata, converfatio ejus fanâa, B
 introitus legitimus, promotio atque facratio in-
 venta fuiffet authentica & canonica, quz etiam
 litteris domni papz Urbani roborabatur, quibus
 merito fides adhiberetur, cum jam ipfa etiam
 pars inimica refutationem ejus non reproberet:
 pro quibufdam litteris confidis, quafi ab aP^oft^o
 lica fedediredis, in quibus cardinales nec ftitum
 Romanum, nec pergainenum Romanum agno-
 fcebant, maxime cum in fine earum fubfcriptum
 foret, *valet*, quod Romana non habet auâori-
 » Kipt'liur bû laS: ' n9lu, n > confutandis, judicatum
 rû/Zfi 'pi tft *a fedem eamdem apoftolicam: quibufdam
 mcl. riA^o. qui primo appellaverant, necconcefium erat eis,
 **' id zgre ferentibus, quibus tamen evidenti ratio-
 ne refponfum eft, etfi fatisfacuum non eft. C
*Agitatum in eodem concilio caufam Drogo-
 nis, qui fe Catalaunenfis ecclefia thefaurarium rite
 nftitutum profitebatur, docet Jvo Çarnot. ep. 95.
 ad Patçalem P. Notum, inquit, facimus providen-
 tiz veftrz, quod venerabilis confrater, & Ro-
 manz ecclefiz femper amator Catalaunenfis epi-
 feopus, per nos qui Piâavenfi concilio interfut-
 rhus, convenit & interpellat clementiaty veftram:
 quatinus fententiam veftram, importunitate Dro-
 gonis, & nebulis verborum ejus, ab innocentia
 veftra extortam, mitigetis, vel in melius mute-
 tis; & ficut decet apoftolicam moderationem,
 fratri noftro jufta depoflibilia jubeatis. Et infra.
 Przdichts enim Drogo cum omnium in Piâavenfi
 concilio confidentium importunis clamoribus au-
 res oneraret, dicebat, fe paedida thefturaria a
 Philippo Catalaunenfi epifeopo canonice fuiffet
 inveftitum, & ideo injufte fpoliatum. Cujus rei
 veritas cum diligenter fuit Tet ventilata, conte-
 nantibus Catalaunenfis ecclefiz clericis Drogoni
 przdiao objeâum eft, quod fecundum ordinem
 ecclefiafticum, przdi&um honorem habere non
 pollet, nifi ipfius ecclefiz canonicus, quod ipfe
 nec fuerat, cum jam effet in alia ecclefia, & in
 alia provincia faâus canonicus & archidiaconus.
 Additum eft etiam quod prztaxatus epifeopus
 jam monens & inunftus, importunitate Drogo-
 nis fuperatus, non eum paedida adminiftratione
 invertierit, fed tantum eo tenore concefferit, ut
 eo vivente, numquam fe de ea intromitteret, Ex
 nec ejus ufus frudus ufurparet. Invitati itaque a
 venerabilibus cardinalibus veftris ad judicium,
 cum nullus effet qui przdidis rationibus obvia-
 ret, de confirmantibus eifdem cardinalibus judi-
 cium nofttrum: ex ratione & audoritate judicavi-
 mus non fuiffe canonicam inveftituram, contra
 Sam clamant decreta apoftolica, canonica in-
 tuta, & univerfa pene concilia. Leges enim
 nequaquam appellant inveftituram conceffionis,
 fed poiffeffionis, quam paedidus Drogo in vita
 defundi epifeopi non habuit, fed poft mortem
 ejus ipfe fe impudenter ingeffit. Nec habet or-
 Comil. General. TQm. XX.*

faitu fiat przoGtus, in qua nunquam meruit anno
 eff^o fuppoitus. Quod autem paedidus clericus in c^o RIST^o
 tam. ex 'veftris quam -p^ozdeCeflbum yeftronun
 comprobamus fententiis.
*Suum huc/m ipfe, qua difceptaretur, caufam at-
 tulit. Namepift. loo. ad Jommem Aurelianenfem epi-
 fcopum. Expedans, inquit, expedavi te, & non
 intendifti mihi, quia altare de bafilicis, quod
 mihi in concilio Piâavenfi adjudicatum eft, fe-
 cundum judicium fynodi non refituiti mihi. Pa-
 ganus enim, paedidi altaris facrilegus invadar,
 adhuc mapam mittit ad facrilegium, & tantuâ
 tonenâ quam Titronenfis archiepifeopi patroci-
 nio, cui plus jufto fubjaceat fraternitas tua, R
 ufurpat jus meum. De eodem Pagano loquitur epi/.
 114. tr 124.*
 G. C. indiâum primo concilium hoc fuerat iv. Kal.
 Aut. ut inteihgimus r^o epifl. tx>xiv. Ivonii Carno-
 tenfis ad Joannem card. De termine, inquit, babndi
 tentillit, quem iv. jC</. Aug. designat, fecile etatio-
 nem entlent tpjtopi pertium Miraram, dicendi ara tfe
 Congruum/tutium nd peragendam viam, & frafuram
 dum viaticum. Non enim poterunt multi nd locum per.
 venire concilii, nifi per multos circuitus, <7 per acqui-
 fitot undecumque coeduSus. Si ergo videretur termina-
 m capite autumn, &c. Ulterius etiam dilatum eft,
 quam Ivo tuafuat^o

DECRETA PICTAVENSIS CONCILII,
 ex prcepto domni Paschalis papz II. unnu
 Dom. m. c. ix. 9 Kal. Decemb. per venerabi-
 les fandz Romanz ecclcfis Joannem & Bene-
 dictum cardinales, generaliter & folenniter ce-
 lebrati.
 Ex apographo Sirmondi, quod deferiperat ex cod.
 Itiniacenfi.

TITULI CANONUM.

I. Ut coronas foli facient epifeopi, & abbates fuis
 nomaeUt.
 II. Ut pro faciendis coronis nihil exigatur.
 III. Ut clerici hominum laico non factant, nec ah
 eo beneficium accipiant.
 IV. Ut vefimenta CX vafa facra toins epife. bene-
 dicat.
 V. Ut manipulis monachi nm utantur, nifi fint tub-
 diaconi.
 VI. Ut abbates chirothecis, fandaliis & annule noto
 utantur fine privilegio.
 VII. Ut prabenda nm vendantur, nec pro illis pa-
 flius exigatur.
 VIII. Ut inveftitura viventibus ppffidentibus nm
 fiant.
 IX. Ut altaria per pecuniam nm acquirantur.
 X. Ut clericis regularibus, epifeopi juftu liceat ba-
 ptizare, &c.
 XI. Ut monachi parochialia nm prafumant.
 XII. Ut nm admittantur qui reliquias quattuscaa-
 fio circumferunt.
 XIII. Ut pro epifeopi ordinatione, vel benediffiom
 Miti/ nihil exigatur.
 XIV. Ut de oblationibus xra participant laici.
 XV. Ut advocati aliive fibi res cpifapi vendicart
 M prafumant.
 XVI. Ut ferventur m comilio Claromontni
 coxiltuta funt.

Bbbb CAR

ANNO
IHKLSTI

CANONES.

I. *Vt coronas fait faciant episcopi, abbatet fuit monachis.*

» *Ut nullus prxter episcopum clericis coronas benedicere praefumat, exceptis ab. banbus, qui illis tantummodo coronas faciant quos * sub regula beati Benedidi militaturos fufccpcnnt .*

-1J,i *II. Lit pro faciendis coronis nihil exigatur. Ut nemo infadendis coronis * torpices, vel manucergia exigat.*

III. Ut cltrici hominiunt laico non faciant nec ab eo beneficium accipiant.

Ut clerici nunquam alicui laico hominum aliquo modo facere praefumant, aut a quolibet laico ecclesiasticum beneficium accipiant.

IV. Ut vestimenta de vasa facta filius episcopus benedicat.

Ut nullus vestimenta sacerdotalia, vel altans utenfilia prxter episcopum benedicere prxfumat.

V. Ut manipulis monachi non utantur, nisi sint subdiaconi.

Ut nemo monachorum deinceps manipulis utatur, nisi fuerit subdiaconus ordinatus.

VI. Ut abbates chirothecis, faniallis, & annula, sine privilegio non utantur.

Ut nullus abbatum utatur chirothecis, fandaliis, annulo: nisi quibus fuerit per privilegium a Romana ecclesia conceifum. D

VII. Ut prebenda non vendantur nec pro illis pailus exigatur.

Ut praebenda non vendatur vel ematur: neque paffus inde exigatur sub excommunicatione interdicimus.

VIII. Ut investitura viventibus potestatem non fiant.

Ut nulla investitura fiat prxbendarum, & altarium, five praelationum, viventibus eas possidentibus personis.

IX. Ut altaria per pecuniam non acquirantur,

Ut neque cltrici vel monachi per pecuniam altaria vel decimas a laicis vel quibuslibet personis fibi adquirant, fimiliter sub excommunicatione interdicimus.

X. Vt clericis regularibus episcopi iuffu liceo baptizare, (rc.

Ut clericis regularibus iuffu episcopi fui

Λ baptizare, praedicare, poenitentiam dare, mortuos sepelire liceat.

XI. Ut monachi porocbialia non praefumant.

Ut nullus monachorum parochiale misterium presbyterorum, ideft, baptizare, praedicare, poenitentiam dare prxlumat.

XII. Ut non admittantur qui reliquias quaslibet causa circumferunt.

Uc fandorum reliquias causa pecuniae & queseus circumferentes, ad praedicacionem non admittantur.

XIII. Ut pro ardilotione episcopi, vel abbatis benedictione, nihil exigatur.

*Ut neque archiepiscopi ab episcopis, neque episcopi ab abbatibus, cappas, tape-
tia, bacinos, vel manutergia in coniecra-
tione eorum exigant, sub excommunicatione interdicimus.*

XIV. Ut de oblationibus laici non participent.

Ut nullus laicorum de oblationibus quas offeruntur vel donantur ad altaria, five manum presbyteri, ut quod pro sepultura fidelium devote donatur, prxfumac participare, sub excommunicatione interdicimus.

XV. Vt advocati alii fibi res episcopi venditare non praefumant.

Ut nemo advocatus, vel quaecumque persona, resepiet, five in vita, five post mortem, fibi vendicare prxfumat. Quod si fecerit, anathema fit.

XVI. Ut ferventur fidei in concilio Claromontensi constituta sunt.

*De decimis laicis quibus laici inju-
fle, & contra sacros canones detinent, &
de castitate presbyterorum, diaconorum,
subdiaconorum, & canonicorum; & no-
quis in duabus ecclesiis duas prxbendas,
aut duos honores obtineat: & quidquid
de exteris ecclesiasticis utilitatibus beatus
memoris domnus Urbanus papa fecundus
in Claromontensi concilio constituit: nos
apostolica auctoritate tenenda praecepimus.*

E Adjicere canones XVII. potestas exchrop. Malleac. quod docet, ut ante diximus, decretum in hoc concilio;

Ut omnis ecclesia, jura sua & feuda possit redimere auro & argento ecclesiis.

PICTAVENSE CONCILIUM.

anno
CHK'sn

<P<< P>— s" s" s

P>* W >> P ^ > y P>

ANNO
CHKISTI

PICTAVENSE CONCILIUM,

A Joo** Ū Bmedifo S. R, E, cardinalibiu , & A. S. & L. wo uoo. celebratum

ADDITIO.

S.%T4L AD Pi&ovenfe concilium multa bine ihdefexcoa-
•Φ al>. XI vis decerpta congerit Labbeus. Ego legatarum
apofolica fedis cardinalium evocatorias lsteras ad-
dm, t«Aj probet codex epiftolarxm Lamberti Atre-
bate^fis epifcopi vulgatus » Boiwo filHfcellan.to.K.
pag. 3x0. teftatem.

EPISTOLA LEGATORUM APOSTOLICÆ

Sedis , ad Concilium PIEhtvenfe invitatoria.

Oannes & Benedidus fandae Romanae ecclefi*®
I cardinales , atque legati , Lamberto Atreba-
lenfi epifeopo faiutem & gratiam. Sicut ecde-
fi* noftre antiqua eft confuetudo , & facrorum
canonum eft conftitutio, abapoftolica fede dire-
di fiamus ad celebranda concilia, & negotia ec-
clefiastica tractanda, atque definienda . Quapro-
pter, ut injundum negotium explere valeamus ,
invitamus, & invitando prxelpimus apoftolica au-
toritate, ut XIV. Kal. Decembris Pidavim cum
abbatibus tuis venias. Ibi enim Domino adjuvan-
te tecum & cum aliis epifeopis, & archiepifcopis^A,
concilium celebraturi fumus.

Ego Joannes tua; fanditatis fervus te fpéciali-
ter ialuto, & confilium, & auxilium tuum tam
in hoc, quam in exteris negotiis vehementer exo-
pto, & ut fervus de Domino, & filius de patre,
de tua gratia dc amicitia prefumo. Vale.

Ad hoc ipfum concilium invitatu Hildebertus Ce-
nomanenfis epifnptu^A fubjelia epiftola legenda epifto-
lamm ejus lib. II. eptfel. KIII. food non venerit ,
excufat fe fe.

JOANNI, ET BENEDICTO.

A Pud JoameiH) Ū* BenediUum S. R. E. cardi-
nales & Patthalis 11. papa legatos , fe excu-
fat Hildebertus, quominus ad concilium ab ipsis Pi-
diavos indiHum accedat , nimitis a Cenomaneqibus
confulibus calamitatibus oppreffus.

Sicut frequens tribulationum concursus facris
nos invitat conciliis, fic idem revocat, & addu-
cit . Adverfa enim qu* turbam querimoniarum
nobis offerunt, itanoftramcontrivere facultatem,
ut unicum lupereffet folatium , ulus ipte patien-
di . Ea profedo ante peradam cœpere triennium,

quod totum continuis evolutum lamentis reetns
vulnus in vulnera quotidie fatigavit. Denique tam
modico tempore, fex in urbe luftinuimus confu-
les, quorum nullus pacificum orttendens ingref-
fum, gladiis & igne curtam fibi vendicavit po-
teftatem. Nitate ad fclis fœderem in fymneum tyrannum fu-
feeptit ex neceffitate, non ducem ex lege. Infu-
ceptum ftudia fimulavit , non exhibuit . Fidem
reperit in eo , qui fuperior . Conful vero tanto
gravius dominatus eft quanto brevius. Miles ejus
umulatis ufus injuriis, cosfcclerum judicavit ex-
pertes , quos rerum. Et quia non parcit populis,
regnum breve, finem raptnis inopia pofuit, non
voluntas. Ea clades ufque ad fanduarium Do-
mini devagata eft, & primo quidquid extra mu-
ros noftras fuerat poteftatis , vel evanuit in fa-
villas, vel diffipatum eft in rapinas . Deinde fi-
milibus cecidere praejudiciis epifcopales ecclefia:
domus non pauca:. In reliquis, quibus ignis pe-
percit «que periclitata eft & facultas pauperum,
& reverentia factorum . Omnia confrada funt ,
omnia direpta, omnia contaminata. Nihil eorum
manus evafit, qui gratis ad ftagitia difeurrunt ,
ad honeftum nec pretio . Eifdem clerus attedus
injuriis, fummam rerum judicat affluentiam io-
lari naturam . Ad neceffaria votum reftingit ,
omnibus indigens. Illius angufti* luper dolorem
vulnerum noftrorum addiderunt, graviuque con-
fundimur , quod eorum relevare non poffumus
inopiam, quam quod nemo vult noftram . Præ-
terea longum eft enarrare quam conflanti tyran-
nide rex Anglorum in nos flevierit , qui tempe-
rantia regis abjeda, decrevit non prius pontifici
parcendum, quam pontificem compelleret in fa-
crilegium. Quia etenim turres ecclefia: noftra: de-
dicere nolumus, tranfmarinis fubjiciendi judiciis,
coacti fumus injurias pelagi fuftinere, lingularem
fcilicet moleftiam in terris , atque unicam hu-
manae compaginis diftolutionem . Tantis igitur
agitati turbinibus ad apoftolorum limina decre-
vimus proficifci, magnum nova; tribulationis ar-
bitrati remedium, fi Romanus pontifex nobis &
confilio fubvenit & auxilio. Suicipite igitur no-
ftram benevoli excufationem , diligenter atten-
dentes noftros fumptus itineris expenfx pariterque
concilii, fufficcre non polle, qui de reliquis in-
cendiorum tanquam tabulae de naufragio extra-
di, defedum nobis in via pollicentur.

4*24*1?4*2W4*!4*2<fcH?4*!> 4*2ttfcTWi4*9

ÊF SUESSIONENSIS SYNODUS

A Moufle Remet# archiepifcopo atmoilOQ. habita.

Synodi hujus reliqua fere omnia preter nomen E
latent. Hoc vero fervarunt nobis liters: Bel-
vacçnfium clericorum ad Lambertum Atrebaten-
fem epifeopum in Mifcellan. Baluzii to. V. pag.
3xx. quibus eum rogant ut cledum a feStepha-
num Parifienfem archidiaconum in Belvacenlem
epifeopum ea quaprcftabat apud pontificem gra-
tia acceptandum curaret - Super ifto autem nego-
CorniL General. Tom. XX.

rw, addunt, a domno Manaffe Remorum archiepi-
fco, & cateris coepifeopu , qui convent* Sueffio-
nis habito interfuerunt, quafivimts , & impetravi-
mus literas fummo pontifici dirigendas , &c. Nec
plura de hoc concilio, quod habirum fuiffe oport-
et circa annum 1100. quo Srephanum intrulium
in fedem Belvacenfem tradunt Sammarthani

Bbbb 2

CON-

in? CONCILIIUM ANSANUM. ftturroi' *£ & .>»»_____

S ©§> (§& e© @ © <3© @ © \$

CONCILIIUM ANSANUM

In quo de Hierofolymitano itinere est aäum an. mc.

2^ Nno incarnationis Domini, MC. dñyitHx- A colloquium quammaxime ftatutum fuerat, ut re-
verfis midis suis cum literis absolutorii, ibi quo-
que a futfraganeis & diœccsi sua viaticum acci-
peret.

convenirent archiepiscopi, Lugdunensis, Cantua-
riensis, Turoonensis, Bituricensis, & episcopi nu-
mero viti. Eduensis, Matificonensis, Cabilonen-
sis, Autiffiodorensis, Parificnfu, Dienfis, & alii
duo. Er pace ftattua, de via Hierofolymitana
loquuti sunt. eo qui voverant, & voti exeeuto-
res non fuerant, a communione fegregantes,
quoadufque vota complerent. Miferat autem Lug-
dunensis legatos Romam, per quos velle fuum
papz offenderat de via eadem: ut cum sua ab-
folutione & benedictione illo deberet ire. Et Ro-
manus pontifex annuerat, admonens, ut per fe
iret ut legationem suam ei committeret in Asia,
quam bene rexerat in Burgundia: & interim le-
gatos a latere suo mittendos pro pofte intrueret,
qui vices papz exequerentur. Et ideo illuc

G. C. Hujus concilii mentionem Hugo Flavinianus
ante facit, quam Valentini & Pifti veniunt; ex quo ta-
men confici non poteft, ance cclebratum effe. Nequa
enim tam religiofus est Hugo in fervando rerum ge-
ftirum intra eundem annum ordine. Immo a rebus
anno mc. gefsis, redit ad res anni mxcix. Satis illi est,
rebus omnibus iuos effe characteres annorum impre-
ffos. Liqueat autem ex ipfo Huttonis verbis, Anfanum
concilium exeunte anno mc. habitum effe. Nam Ro-
manum inter Lugdunensis archiepiscopi Hierofolymam
proficifcentis refert ad Mei. Atqui ftatim post fynodum
profeflu* est, qua coafta eo maxime fuerat, ut rever-
jb f>û « pontifice, carâ litterit absolutorit, hoc
est, ditedendi facultate, ibi quogne n fâfegoneit 0*
dinefi l«a warituec occiperet.

edSfik dQPk -Qq i* cãtk
i Qq i* Tyo.*

*!0q-

CONVENTUS VILLÆBERTRANDI
ANNO MC.

A Nno Domini MC. habitus est conventus et
fcorum ad dedicandam ecclesiam S. Ma-
nx Villæbertandi, in dicecefi Gerundenfi:
conventui, przter episcopos, interfuerunt Ra-
dulfus & Bofo Romane ecclefiz legati: & Ri-
chardus archiepiscopus Narbonenfis. Ex ipfius ec-
clefio tabulario offa defcrgit Petrus de Morea Por-
rtf. archieptfc.

B munivimus & decoravimus, & per invocationem
nomius Jefu Chrifci congruis benedictionibus eam
câb focietatem cclefii Regis fuftulimus; quatenus
diligentibus amor fit Dei auxilium, & odientibus
maneant terror atque iudicium. Hanc quoque con-
ftitutionis noftræ dotem przdiz Ecclefie pro-
mulgavimus & promulgando firmavimus, & eam
noftra auctoritate ut inviolabilis maneat, infigni-
re curavimus, ftatuentes fub divini iudicii obte-
ftatione fit anathematis inteididione ut nullus
audeat hoc ullo modo violare quodnoftra aucto-
ritas ad ftatibmentum hujus lan&i loci wluir
confirmare. Concedimus etiam praelibate Eccle-
fiz pontificali auctoritate decimas & primitias
fuz parochiz, ficut antiquitus eam confiat ha-
buiffe, vel adhuc feriptus vel auctoritatibus vel
alicujus veritatis indicio poterit comprobari, &
quicquid cum decimis & primitiis acquifivit vel
in futuro acquirere valeat, & oblationes fidelium
tam vivorum quam moriendum. Conftituimus
etiam baptifterium omnium ad eam confluentium
generalitei in eadem Ecclefia certis temporibus
fieri, & fepuhuras omnium fidelium derundo-
rum, & quæque in nobiliffima Ecclefia debent
geri, in eadem noftra auâoritate procul dubio
fiant. Conftituentes etiam decernimus ut clerici
in eadem Ecclefia manentes canonice fecundum
regulam beati Auguftini vivere ftudeant tamquam
nihil habentes & omnia poffidentes. Nihil eo-
rum quæ eadem Ecclefia acquifivit vel in futuro
aequifirit aliquis clericorum fuz proprietati ufur-
pet vel juri suo applicare ftudeat, tamquam ma-
jor videri appetens, fed communiter ab omnibus
polfideatur, difpcnfandum fingulis prout cuique
opus erit. Ejuſdem Ecclefiz przlatis omni tem-
pore de eodem eligatur grege comnuni confen-
fu totius cleri ibi manentis. Quod fi aliquam
difficufpncm de eadem elcâione contigerit >0

tx M.-U
p. UM.

A Nno dominice incarnationis centefimo poſt
miliefimum, zra centefima xxxvin. poſt
miliefimam, Indidione vau. quadrageſimo etiam
fecundo anno regni Philippi regis Franco-
rum, fcilicet m. Idus Novembris, divina, ut
creditur, difpofitione faftus eſt conventus Epifco-
porum & Abbatum ac clericorum necnon Prin-
cipum terræ & reliquorum fidelium Deum timen-
tium & innumeri vulgi diverfæ ztatis & ordinis
in territorio Petralatenſi, in loco antiquitus no-
minato Villa Bertrandi, ob dedicationem ejus-
dem balilicz in honore Dei genitricis fundatæ.
Bernardus fanâz Gerundenſis Ecclefiz Epifco-
pus, & Berengarius fandz Barchmonenſis Eccle-
fiz antiftes, & Petrus 1'antiz Carcaſibnenſis Ec-
cleſiar pnrful, omnibus fandz matris Ecclefiz
filiis, cujuſcunque ztatis & ordinis, hereditatem
& gaudium regni czleſtis. Nolumus latere ve-
ſtram fraternitatem, dilectiffimi fratres & filii,
quoniam convenientes ad dedicationem Ecclefiz
beatiffimæ Dei genitricis Mariz in loco Villæ
Bertrandi, intervntu dilccUifimi filii noſtri Ri-
galdi ejufdem loci przlati fiveminiftri, cujus cu-
ra & labore idem locus auxilio omnipotentis Dei
a fundamentis in hunc evaſit valorem in quo ce-
nuitur haberi, ipſius venerabilis Ecclefiz decorem
be ftatum, ut in melius proficeret, qua valuimus
infantia peregrinus, Nam & facris pignoribus ve-
narabilium fanftorum illam cum divina gratia

ri,

II»»

CONVENT. VILLÆBER. TRANDI.

i .Jo

ri, ille emeris praeponatur quem major fitutilior Agimus atque inthroniamus quandam fratrem in
CHRIITI Ç*** «i'ôαη gregis fimioci confilioelegerit . Arx- prxlibati loci Abbatem, domnum fcilicer Patrum, 9|*7\$ri
fata 3U0SUC venerabilis Ecclesia nuBi fit unquam bonis moribus pñeditum, omni bonitate coupi-
fubjeoa Regum vel Comitum vel alicui terreno- cuium, fic quantum ad humanum intuitum hoc
nun Principum nec ciyuslibet ordinis viro; nec regimine digniflunum, qui in ejufdem loci cdi-
« ullo unquam tempore alii fubjiciatur Eccle- ficatione fic confrudione ab ipfis fundamentis in-
fic nifi tantum Gerundcnfi Ecclefi*, in cujus definenter infudavit fic praediorum emolumento
«pifcopatp habetur, .& illi non aliter fit fubdita prout melius potuit ditavit, fic ecdfiafticis infi-
nifi ficut regalia ccenobia & nobiliffim* Ecclefie gnibus laudabiliter decoravir, atque quod in pri-
ejufdem epifeopatus ei fubduntur, fed femper ma- rnxvo juventutis flore probabiliter incepit, in vi-
neat folida & quieta, habens plenam & inte- rili ctatis robore probabilius Deo favente com-
gram libertatem fui ipfius & omnium fuarum plebit. Ad finem hujus dotis fic confitutionis
rerum. Iterum namque conftituimus ut nemo noftrx denuntiamus fic ^omnes qui Chriftiana pñ-
unquam Regum, Pontificum, vel Comitum, fiveB fetione cenfentur obteftamur tub divini obtecta-
Principum, nec aliquq, cujuslibet ordinis vel di- tioic judicii, infuper auâoritâte beatorum Apo-
gnitatis perfona in eadem Ecclesia vel in omni ftolorum Petri fic Pauli omniumque filiceflbrum
fpatio quod in circuitu ejufdem Ecclefi* habe- fuorum noftra pontificali poteftate interdiximus
tur, fcilicet quantum alodium ejufdem Ecclefi* fic interdicens excommunicamus, immo in folur
ex omnibus partibus tenere videtur, vel adhuc bilibus anathematis vinculis innodamus, ut nemo
annuente Domino extenditur, castrum vel forti- viventium audeat emere vel vendere jam diâum
tudinem vel aliquod municipium aedificare prarfu- fanâifûmum locum vel aliter prslatum ibi prae-
mat, fed omnia reverentia & fanditata ejufdem ponere nifi ut fuperius feriptum eft, vel aliquam
Dei genitricis Mari* cuftodiantur, defendantur, prxmiftarum confitutionum fcienter frangere ,
atqque protegantur; nullique homini ab aliquo vi- fitque a forpore omnium Ecclefiarum Dei feque-
ventium infra fpatium crucibus determinatum ali- fratus fic a confortio totius Ghriftianitatjs eje-
qua lcfio vel violentia ingeratur, vel aliquidcdus donec ad dignam fatifactionem veniens cano-
quod poffit effe ad injuriam vel dedecus ejufdem nicc reftituat quod male conftriterit eum fecif-
loci perpetratur; neque xdficentur aliqux domus fe. Si quis harum confitutionum obfervator vel
vel tula fiant habitacula a pñelbata Ecclesia uf- adjutor extiterit, benedidionibus Dei repleatur ,
que ad centum ecclefiasticos paffus ex omnibus fic gratiam ejufdem glorioffim* Dei genitricis
partibus in circuitu, nifi ille qu* lunt neceffr- Mari* conlequatur. Si quis vero infraâor feu
ri* officinis & habitatoribus ejufdem loci. In eo- violator fcienter fuerit, facrilcgii fic invafionis
dem quoque loco vel in omnibus fpatiis a cruci- compofitionem emendare non differat, ficinfuper
bus determinato ab ullo viventium placita non anathemati, donec refipifeat, fubjaceat, fic poft-
celebrentur, & mercatus vel fira uve nundine modum h*c generalis confittutio dotis vel noftri
non reneantur neque conftituantur, vel aliqua decreti pontificalis plenum obtineat robur- fic *ter-
publica coadunatio ibi non fiat nifi voluntate fic num conlequatur vigorem omne per *vum. Ber-
fuffu prxlati ejufdem loci. Praelatus ibi, ficutfu- nardus gratia Dei Gerundenfis Epifeopus, qui
perius infernum eft, fecundum Deum conftitua- hanc prefentem dotem firmavit, falva canonica
D tur, qui fubjeâos fratres in omnem ventatistra- rcVerentia fanâ* Gerundensis Ecclefi* . Berenga-
mitem inducat , & eos verbo & exemplo ad rius Barchinonenfis Epifeopus. Benedicius Abba.
bene vivendum erudiat , qui predidas Eccle- Petrus GarcafTonenfis Epifeopus. Petrus Ecclefi*
fias & ornamenta ejufdem ianâiffimi loci non fanâi Martini pnriatus, agens vicem Archilevi-
devaftet neque diflipet ad detrimentum ejufdem tc. Patrus B. Amaldus clericus. Araaldus Le-
Ecclefia, fed potius confervet fic juxta fui poffi- vita. Raymundus BarchinonenfisEcclefi* fervus.
bilitatem meliorando falvet fit aedificet. In om- Arnallus feriptis favet Archipresbyter iftis. Ray-
nibus autem prediis vel ecclefiasticis fundis mundus Mironi Sacrificia. Petrus VV. Bernardus
ejufdem Ecclefi* qu* hodie habet, vel in potte- Presbyter Ecclefie Carcafflenfis. Remundus Guik
rum juffe acquirere poterit, nullus unquam Re- lelmi Sacrificia. Petrus Guillelmi hic crucis im-
gum vel Principum vel aliquis terrenorum domi- pofuit fignum Levita. JoannesRaymundus fanâi
nationem non habeat, vel exaâiqncm five vio- P Felicis Abbas fic Gerundenfis Archilevita laudans
lentionem non inferat, nifi tantum prxlatus ejuf- q confirmo.
dem fanâiffimi loci fit clerici ibi beat* Dei ge-
nitrici famulantes. His ita difpofitis atque de-
cretis, congruum vifum eft nobis fic AH-atibus
& clericis necne Principibus ten* fit reliquis fi-
delibus Deum timentibus qui ad confecrationem
jamdiâ* bafilicc in nomne Domini congregati
fuerunt ut congregationi pñelbati loci:Abbas fe-
cundum Deum pt*poneretur, eo quod fic poffi-
bilitas loci fic opportunitas temporis fic unanimi-
tas fratrum id infantcr depofeeret. Quapropter
communi confenfu fic acclamatione arque eleâio.
ne totius cleri ibi manentis, fic circumflantis po-
puli favente multitudine , canonica auâoritâte
de illorum grege » ut fuperius fancitum eft, eli-

MEL

dC®Q&

dSI ANNO
chtum

»- MELPHITANUM CONCILIUM

Ia quo anathemate Beneventani percelluntur, a Paschali II. papa Anno 1100. menfe
Octobris celebratum,

>-Mτ"Τ TAEfdverant Beneventani ab apoftolica fade .A
me L/ cujus defediqnis caufia hiftoricorum defedu
ignorantur. Illis ad fidem redigendis Paschalis
papa anno iiqo. venit in Apuliam, coadoque
apud Melphiam concilio, dirisilk» devovit. De-
in frequenti anno Septembri menfe refradarios ,
fic gladii ecdefiaftici contemptores armis Rogerii
ducis appetiit, obfellamque Beneventum cœpit .
Hxc omnia ad noſtram ufque ctatem ignorata ,
ad poſteritatis notitiam tranſfiniſit auſtor anony-
mat chronici Beneventani fandz Sophi* a Mo-
ratorio in Antiquit, medii Ævi tom. i. pag. X54.
vulgatus , his verbis: nno 1100. Aabfl. F7/7.
féilt CU'ens ptmí, (ideſt antipapa, alias Guiber-
tus diſtus) Paſcknlit faſt defeondit in ^nlin* ,
tf feçit fynodum in Mtſbin *rne Oftobrit, tfex B
tonnvtnicevit Btnrontentatt eivitttt*, tf pertoen-
fit ita exco**t(nicntn teenftt XI. dits XXXI.
Hax ibi.

Alia concilii hujus geſta, ſicut & patres qui
cum pontifice interfuerunt, ſuppeditat Paſchalis
papz bulla pro reſtitutione eccleſi* Maxarenſis in
Sici'ia, quam hk ex Pirri Sicili* fac. tom. UL
pag. 501. repreſento.

Paschalis epifeopus ferves fervent* Dei, dileſto
fratri Stepbine Magnieqti epifeopo ejnyne fdeceſſib-
ribm eenoniet promovendi/ ca perpetnn*.

Omnipotentis Dei nutu mutantur tempora ,
transferuntur regna. Hinc eſt quod magni quon-
dam nominis nationes dejedas ſic depreuas, viles
vero, atque exiguas nonnunquam legimus exal-
tatas. Hinc eſt, quod in quibuſdam regionibus
cſtriftiani nominis joteſtas paganorum terras oc-
cupavit; in quibuſdam iterum paganorum tyran-
nidem chriſtian* potenti* dignitas conculcavit ;
ſicut noſtris temporibus glorioſſimorum princi-
pum Roberti ducis 6c Roerii comitis fortitudi-
ne ſupem* dignationis mileratio omnem Sarace-
norum violentiam in Sicilia inſula expugnavit ,
& antiquum eccleſi* fandz ſtatum pro volunta-
tis luas beneplacito reparavit. Unde ſit ipſius in-
effabili miſericordiæ gratias agimus, & ipſius gra-
tias ſuper illos egregias fratres, alterum jam de-
functum, alterum ipſo prefente ſuperſtitdn, im-
ploramus, & ad eccleſiarum, qu* in ead^n in-
ſula ſunt , ordinationem , ſeu confirmationem
pro noſtrii officii debito anhelamus . Sicut igitur
annuente Deo, bc Mazarienſis & ceterarum pa-
rochi*-per apoſtolicum bon. memori* Urbanum
prdeceſſorem noſtrum diſpoſitc ſunt, ita & nos
Mazarienſis, cui auctore Deo przfides, eccleſi*,
dimceſim prxfentis decreti auâoritate firmamus;
fiarimus enim, honorande frater, ſit coepiſcope.
Stephane, ut tibi deinceps, tuiſque legitimis ſuc-
celſoribus epifcopali jure regendum ac diſponen-
dum perpetuo maneat, quidquid intra fines ſub-
ſcriptis continetur.- videlicet a loco, in quo Be-
licb fluvius mare ingreditur ufque ad Cavam de-
ſiimptus Corleonem, qu* Cava durat ufque ad pe-
tram deZineth, aZuneth tenditur hzc parochia
ufque ad diviſionem Jatin* & Cephal*, videli-
cet ufque ad grandem criftam, e crifta tenditur
ufque ad Saganem, a Sagana ufque ad Carinas,
& Carinis nique ad diſtridum arepoſum , ubi eſt

A diviſio Panormi & Carin*; inde vero ufque ad
mare, intra quos fines eſt Mazaria cum omnibus
ſuis pertinenuis; Marſalia cum ſuis, Trabolis
cum ſuis, Calathamcth cum ſuis, Calathabubicum
ſuis, Panhenith cum ſub, Gnos cum ſuis, Can-
ne cum ſuis, Jath cum ſuis, Calathaczaruch
cum ſuis, Belich cum ſuis omnibus pertinentiis ;
& reliqua omnia que ſunt, vel deinceps ſada
ſuerint caſtella, ſeu caſidia, five urbes, in pro-
prio autem tam tuo, quam ſuoceſſorum tuorum
jure caſale Buxei cum centum villanis, ſicut a
ſupradido filio noſtro comite Rogerio traditum
eſt, confervetur. Præterea quacumque in poſte-
rum liberalitate principum, vel oblatione fide-
lium eadem Mazarienſis eccleſia juſte, atque ca-
nonice poterit adipiſci, firma tibi, tuiſque ſue-
ceſſoribus, & illibata perennæant. Decernimus
ergo, ut nulli omnino hominum liceat eandem
ecdeſiam temere perturbare, vel ejus poſſeſſiones
auferre, vel ablatas retinere, minuire, vd tem-
erariis vexationibus fatigare; ſed omnia integra
conſerventur tam tuis, quam clericorum, ſit pau-
perum uſibus omnimodis profutura. Si qua igi-
tur in poſterum eccleſiaſtica, ſeculariſve perſona
hanc noſtri* conſtitutionis paginam ſciens conaa
eam temere venire tentaverit, ſecundo tertiove
commonita, ſi non ſatiſſaâione congrua emen-
daverit, potetſtatis honorifque ſui, dignitate ca-
reat, reamque divino judicio exiſtere de peſe-
trata iniquitate cognofcat, atque a ſacratiſſimo
corpore, ſit ſanguine Dei, ſit Domini redempto-
ris noſtri Jeſu Chriſti aliena ſit, ſit in extremo
examine diſtrid* ultioni ſubjaceat. Cunctis au-
tem eidem eccleſi* juſta ferventibus ſit pax Do-
mini noſtri Jeſu Chriſti : quatenus ſit hic frudum
bone adionis percipiant, ſit apud diſtridum ju-
dicem præmia *tern* pacis inveniant, Arnen ,
amen, amen.

Ego Paſchalis catholice eccleſi* epifeopus ſub.
Ego Albericus card. preſb. tit. S. Petri aa vincu-
Qla ſubſcr. Ego Oddo Oftienſis epifeopus huic
privileg. ſubſcr. Ego Milo Przneſtinus epifeopus
lubſcripſi. Ego Joannes Tuſcolanus epifeopus ſub-
ſcripſi . Ego Albertus Sipontinus arduepifex
pus ſubſcripſi. Ego Robertus card. preſbyter de
tit. S-Euſebii ſubſcripſi. Ego Robertus Meſſ. epi-
feopus ſubſcripſi. Ego Rogerius Syracuſanus epi-
feopus ſubſcripſi. Iu filigillo; Verbo Detenti celi
firmati ſunt. S. Petrus, S. Paulus , S. Paſchalis
PP. II. Datum Melſi* per manum Joannis S.R.
E. diaconi cardinal idibus odob. ind. 8. Incarn.
Domini anno nno. pontif. autem Domini Paſ-
chalis PP. II. anno II.

Ad res etie* in hnc fmode geſUs fertinet htIU
Ptfcbalts IL pop*, 9**** m Gnttoln /iſſlor. Cnf-
ſintemſi torh.L pag.48. hnt deſndn* ee*teml

Paschalis Epifeopus ſervus ſervorum Dei vene-
rabili fratri , & compreſbytero Oderiſio Caffi-
nenſi Abbati ſalutem, dApoſtolicam benediâio-
Dcm. Officii noſtri noa hortatur auctoritas pro
eccleſiarum ſtatu ſollicitos eſſe, & qu* ſedeſta-
tuta ſunt ſtabilire. Ea perpetuo cœcoobii veſtri
cauſam de Cinglenſi cella' nequaquam ſtatu illo
dimovendam duximus, quia 'tomino pnodeceſſib-
re

»■> re nostro (anā* memori* Urbano feripti after-A
 ^_tiooe institutus agnoscitur. In Meiphitana fatui-
 ANNO dem Synodo, quam, largiente Domino, nostr*
 CHaisri ordinationis anno secundo sblemniter celebravi-
 *** mus, Abbatiflā, qu* Cinglenlem cellam ante te-
 nuerat vehementius reclamavit si perperam tra-
 âatam, se pallam injuriam affeterans. Cumque
 confdmm totum fuis questibus fimplevtflet, com-
 munis filius Johannes ecdefie nostr* diaconus
 abfintiam tui gravatus tandem furrexit, de ne-
 gotium id canonice definitum exoofuit. Cujus g
 mox relationi confrater noster Oddo epifeopus
 Oftienfis tctimooium contulit, dicens, vere ab-
 batiffa de cella illa domini Urbani Pap* judicio
 reveftitam, vere post menses tres ad Barenfe
 concilium invitata, quo cum non iverit, nun-
 tium deftinavit. Ille negotii finem fubterfugiens,
 Abbatiflā non plenius reveftitam clamabat, quia
 quafilam cell* chartas defenfionifve neceffarias mi-
 nime recepitTet. Unde adum fuit, ut nermanum
 domni Roftриди Beneventani epifeopi chartis ipte
 non ante requifitis in confpectu concilii redde-
 rentur. Max Papa Beneventum regreffib, Necum
 Abbatiffa per literas ut Sinueffam veniret vocata
 eft. Cum nec Sinueffam reniffat, nec quid era-
 viminis pati fe illa iufte conquereret, ad S.
 Germani oppidum, quod Cafino Monti adjacet,
 veniendi accepit inducias. Venit tandem, &
 caufam aggredi recufavit, conquerens adhuc, quid
 nota omnia Cinglenfis celle monumenta recepe-
 rit. Fratres vero Caffinenfes facramento probate
 pnefto fuerunt fe nec plures, nec alias in eo*
 dem loco chartas, quam reddiderant, inveniffe.
 XUa. quibufdam noftram dam munimina charta-
 rum offendens, ad Pontificis uofpe&um praefta-
 cere noluit. Tandem domini Urbani Pap* ad
 concordiam fuadentis, noftrifque comraomtoqil
 bus parvipenfis, dam difcedens iudicio locum de-
 dit. Sic Dominus nofter fanâc in Chrifto me-
 mori* Papa Urbanus reledis diligentius Roma-
 norum Pontificum decretis, Imperatorum precep-
 ptis, loci fundatoris chyrographis, cellam ipfam
 Caffinenfi cœnobio reddidit In perpetuum poffi-
 dendam. Illa quippe Abbatiff* procurata abfen-
 tia juxta canonum fanâtiões pro abfentia hâ-
 benda cunâs a Fratribus qui tunc aderant epi-
 fcopis feu Cardinalibus cœnicbar. His verbis
 coufiratrb noftri Oftienfis epifeopi, Albertusquo-
 que nunc Sipontinusepifeopus, hujus autem attio-
 nis tempore tranlaâo Roman* ecclefi* Cardina-
 iis presbyter, quia * ipfeinterfuerat, teftificatio-
 nis fœe fufiragum copulavit. Roman* etiam ju-
 dices Petras*, & Rumboldus negotium illud fe
 praefentibus pertraftatum perhibuerunt fe etiam de
 Roman* legis librisententiamproferentibus. His
 peraulius grave nobis viftri diximus, ut. oucab
 antecellribus noftris decifa fuerant, retraâaren-
 tur. Ceterum Abbatiffā illa vehementius infiften-
 te fratribus noftris, epifeoporum quibufdam pne-
 cepimus, ut in partem euntes ex confilio ref-
 ponderent, utram caufa h*c retraâaoda ulterius
 videretur. Regreffib Brunone Signino epifeopo
 proloquente dixerant rationabile, ac iuftum fibi
 domini Pap* iudicium videri, ratumque id ha-
 bendum. tamquam canonice online pertraftatum.
 Et nos ergo in eodem ftatu femper manere cen-
 fuimus, de ficut tunc verbo, ita de nunc feripto
 fancimus Cinglenfiun cellam fub difciplina fem-
 per religionis monaftoedifponendam ad jufsem-
 per, de poffeffionetn Caffinenfis monafterii perti-
 nete. Si quis vero hujufce definitionis, de con-
 fumationis tenore agnito obviam ire, de cellam
 illam a Caffinenfi cœnobio feparare pnefumpfe-
 rit, ipfi quoque ab ecdefue corpore eccliefi* ju-
 dido fepatetur. Scriptum per manum Petri no-
 tarii Regionarii, de Sertniarii facri Palatii. EŒo
 fidehalis catholic* eccliefi* epifeopus fubfcripfi.
 Datum Lateranis per manum Johaanis S. Ro-
 mane Eccliefi* Diaconi Cardinalis II. Kal. Apri-
 lis Indiftioe IX. Anno dominicae incarnationis
 MCII. Pontificatus autem domini Pafchalis fe-
 cundi anno II. Adcft figillum plumbeum pen*
 a

CHRISTI

— CONCILIIUM GERUNDENSE

In quo Berengarius Barchinonenis Epifeopus Monafterio S. Vidons Maffilienfis
Ecdefiam S. Pauli de Subirads concedit.

CHRISTI

§1

.pi.tffCoi- TGmtKW baffmu fiat Conciliei Gentndentf «s-Efdienfes Monachi, qui erant in SSebaftiano per
 * 730. A no not. ab RicherAo Cerdineli epofallice ftdij
 *** Eegato, «/ft» ebbett Mefflia^t S. K&oris Mone
 fitrii. JUnd mergit ex fe^xenti diplmete Berenga-
 rii Epifeopi Bertbinmtfj A Mertrn in eittplijima
 euocioEhrtae colleilione tm. i. pag. 584. odito.

In nomine fanâ* & individuae Trinitatis. No-
 tum fit omnibus hominibus tam futuris, quam
 przfentibus, quod ego Berengarius gratia Dei
 Barchinonenfis Eccliefi* Epifeopus, dono cum
 confilio atque voluntate clericorum meorum,
 omnipotenti Deo, & ejus genitrici beat* Ma-
 riae, & beato Vidori Maffilienfi martyri, de bea-
 to Sebaftiano, de Richardo venerabili abbati
 Maffilienfis Monafterii, de ejufdem monafterii
 monachis prat&ntibus, de futuris, eccliefiam S.
 Pauli, quas fita eft in Territorio de Subtrads,
 cum omnibus fuis pertinendis, fcilicet cum he-
 reditatibus fuis, cum omnibus decimis, culturae
 C'mittis de oblationibus fuis, de cum omtibus ab
 egro qu* fia iuris funt, & in antea erunt
 ut habeant, de in perpetuum poffideant ipfi Maf-

imperium de obedientiam abbatis Maffilienfis Mo-
 nafterii, falva in ornibus reverentia, & obe-
 dientia Barchinonenis Ecdefie. Qpod fi hanc
 meam donationem, quod abfit, in craftinum
 quaelibet perfona laicahs five Clericalis inquieta-
 re, vd perturbare qualicumque vexatione vduo*
 rit & lentaverit, non pervaleat, fed maledi&io*
 nis vinculo ligatus iram omnipotentis Dei incur-
 rat, de alienus a Chriftiana communione perfi-
 ftat, donec quod male lentaverit, dimittat, &
 fatifaciens ad emendarionem veniat, & meado-
 natio pñefenti charta firmata, flabilis inctermua
 maneat.

Fada eft autem h*c charta in Gerunda civi-
 tate, celebrante RJchardo Cardinali & abbate
 Maffilienfis canobii in eadem civitate conventum
 Epifeoponim & abbatum, comitum atque mili-
 torum principum anno ab Incarnatione Domini
 not. atra mulefimacentefima XXXVIII. VIII.
 Idus Fdxuarii, feria IV. Indiâ. VIII. annosi.
 Philippi regis. Bereugarius Barchinonenis Egdc.

trROMANUM CONCILIUM

Çw pontificum procedentium decreta centra inwŭtŭxras mnevŭUur,

A Pafcbrie JI pŭps April» mente mmi h o i. crMreftme. *

■« m..< Qüperius >n differtatiooe ad epiftolas Pafchalis A pontificibus de investituris decreta confirmantur. s. ppi 1 h. ① adnotavi epiftolam apud Labbeum XLI. ad Ita enim in ea epiftola pontifex.* *Qua de re in 5 Anfelmum anno h o i. datam faKfe. Id veto nŭri» nuper apwd nkir».* ex Eadmero lib. III. Novorum non difficili opé (A patrum noŭlarerxm decreta renovavimus, fentín- ra eruitur. Nam epiftolam illam dedit Pafchalis tes, d* interdícetes ne quis «raw üerüus burn- quo tempore a rege Henrio epifeopi Romam nixm faciat Iríco, defunt verba hec apw* Eadme» miffi lunt ad pontificem; flit vero reduces tn nun) out de mmm laici ecdtŭat out ecdqMUC» Antliam, alias ab his quarum meminimus, po> boxa fuŭilpéat. Aerioreſ literas retulerunt ſignatas Beneventi 11. An Concilium iſtud Romanum idem reputan- idus Decembris. Reipſa vero conſtat pontificem dum fit ac Romanum illud, quod Labbeus ex anno not. elabente Beneventi egiffè, ut prodit Urſpergenſi in ſequentem annum nos. refert, auðor coævus chronici Beneventani S3ophiſe vul- definire non auſim. Quanquam enim fieri po- gati a Muratorio Antiq. liai. totn.I. idque Eadme- tuerit, ut (Jrſpergenſis in anno erraverit, cum tamen & annaliſta Saxo Eccardi, quem per hoc ro- mero cohrrret, qui poſt reditum legatorum illorum" tempus in vivis egiffè puto, eidem anno illud af- habitam Londinenſem ſynodum anno no», cir- ſignet, hinc valida pro utriuſque ſynodi diſtin- ca feſtum S. Michaelis archangeli, nempe Se- &ione conjeåura deducitur. Conſtat utique Ro- ptembri menſe, narrat. Licere igitur Decembri manos eorum temporum pontifices quotannis cir- menſe ſeripte, anno tlot. expediende eram. ca Martium vel Aprilim concilia habere conſite» Ex quo inferas literas his poſterioribus preceden- viſſe; quare duo per duos ſuccedentes annos con- tibus habemus in promptu concilium Rome a cilia iſſdem circiter menſibus conſtitui commode poſſünt. Pafchali habitum, in quo lata a predeceſſoribus

A pontificibus de investituris decreta confirmantur. Ita enim in ea epiftola pontifex.* *Qua de re in nŭri» nuper apwd nkir».* (A patrum noŭlarerxm decreta renovavimus, fentín- tes, d* interdícetes ne quis «raw üerüus burn- nixm faciat Iríco, defunt verba hec apw* Eadme» nun) out de mmm laici ecdtŭat out ecdqMUC» boxa fuŭilpéat.

An Concilium iſtud Romanum idem reputan- dum fit ac Romanum illud, quod Labbeus ex Urſpergenſi in ſequentem annum nos. refert, definire non auſim. Quanquam enim fieri po- tuerit, ut (Jrſpergenſis in anno erraverit, cum tamen & annaliſta Saxo Eccardi, quem per hoc tempus in vivis egiffè puto, eidem anno illud af- ſignet, hinc valida pro utriuſque ſynodi diſtin- &ione conjeåura deducitur. Conſtat utique Ro- manos eorum temporum pontifices quotannis cir- ca Martium vel Aprilim concilia habere conſite» viſſe; quare duo per duos ſuccedentes annos con- cilia iſſdem circiter menſibus conſtitui commode poſſünt.

MEDIOLANENSE CONCILIUM

fi» cauſa Groffulari de Iwafo fimoniace Mediolano# ereblepifeopatu accuſati,

ANNO MCL. CÉLBBRATUM.

τ' /prandus, Mediomeſtiſacerdos, fervidus fimo- Crias .Laxdulpbum cum biſtoricit aliis ſynebroris ac- -l—r riatorum & fornicariorum preſbyterorum im- curate conferens, ejuldem epoebam promovet nd exi- pugnator, qui en de cauſa nŭſo Ū auribut mutila- tum anri nox. vel ſeqxentis i toj. exordium, cut inbarendtm arbitror. Ila vero ſcriptur ilk de ſine ſynodo cup. LX.

Crias .Laxdulpbum cum biſtoricit aliis ſynebroris ac- curate conferens, ejuldem epoebam promovet nd exi- tum anri nox. vel ſeqxentis i toj. exordium, cut inbarendtm arbitror. Ila vero ſcriptur ilk de ſine ſynodo cup. LX.

Vt famam ſuam tueretur archepi- ſcopus ſynodum ex comprovincialibus epifcopis coegit, n Laxdulpbo juniore Mcdiolanenſium rerum ſynebro- no ſeriptore deferiptam. Hujus ſeriptoris nd hoc con- ciliium quod attinet excerpte defumpta ex Puriceili Ambrtqianſ Btſlicu monumentis dedit Labbeus tom. D XII. pag. 1094. Venet. edit. Modo vtro cum inte- grum illud cbronicon dederit Muratvrius Rer. Jtnl. tom. K pag. 481. Integriora ejuldem concilii nſſn ſuppertunt, fun cum in colleſſionibut nondum legen- tur, ric dure juvet. Attamen concilii uŪis pro- mittendum eſt aliquid de nxno quo concilium conve- niſt. Lebbeus anxum 1101. affigunt, ſed Murto-

Groſſulanus autem. & ejus turba ad hanc apo- ſtolicam monitionem (a) neque ad multas nobi- lium virorum preces pro preſbytero Liprando fu- 'ſas reſpexit, ſed cupiens ſubvertere illum ſibi la- boravit, ut epifeopos & principes Longobardis commoveret, & cum ipſis ſynodum celebraret. (i) Hujus ſynodi tempus dum appropinquaret, & multorum nominum tumultus multa turpia ad- verſus Groſſulanium tumultuabat, (c) Et Groſſu- lanus ad compeſcendum illum tumultum, quaſi in prima vigilia (d) cujuſlibet authenticæ noŭis, (e), matutinum pulſare fecit, & gentem multam tam per ſe, quam per ſuos ſacerdotes & miniſtros occa-

(a) Nympe Urbani II. brwea literas. MURATO*.

(b) Synodum hanc Mediolanenſem indiAam fuiſſe ſub finem anni 410*. aut inirium lequenels credere jubet calculus ex rebus proxime narrandis dedu&us. Interim adnota Madiolanenſis archiepifeopi ſuanam illo «vo auAoritatem, ad cujuſ natum noa tam iaffracanei epifeopi, quam Principes Lorçobardiar cotnmovenmor MURATO*.

(c) Ideſt muſſitabat. MURAT.

(d) Indicatur hic Iſeimi ſedalitas Grnſſknki, qua prarter conſuetatn morem recitandi matutinas horas ante auroram, maturiori tempore eadem cani præcipiebat, dato ſacri aeris ſigno, ut excitatus novitate rei popu- luſ frequentior adſeſſet. Neque enim apud ecclcn* miniſtros moſ invaluit, ut ad militias antiquæ notatam pri- mas, aut ſecundas noAis vigiliis diſtinguerent. MURATOR.

(e) Poſtremam Qpadrageſme hebdomadam, que manr paſſim appellatur, nutbemieam dici in Ambroſiana ec- cleGa compertum «Ū: At de hac hebdomada minime loqui Landnlphum noſtrum ex ipſius facti narratione pa- tet; reſert ſiquidem cap. ſeq. poſt varia inter Liorandum. & Groſſulanom diſſidis agitata, ft celebratam et- iam per duos dies ia majori eccleſia ſynodum. fuiſſe tandem compulſum eundem Lipraodum vejſertina tora

Dmm-

B»17
Cy
ANNO
CHRISTI

MEDIOLANENSE CONCILIUM.

11j8

ANNO
CHALITI

occafione matutini habita MMMgnvit, «Muem». Apropoiuit dicem: Groffnlanue nui pro nrchiepftutiao cantato, multo populo coram ipib conuocato, de paffione Chrifiti, fte proditore Jude prolixum feymoem fecit, & fueeeuf ipfemfer-tnooethn coaptavit, atone in fu* ftsi fenooms fo-oyer fanfta Dei evangdia nullo interrogante publice iuravit, quod a die qua cereflus eft abute-ro matris, pollutionem non fecit, & carnem fuam non coinquinavit, (a) Arialduo vero monafterii fandii Dionyfii abbas, & Guazxo qui cognominatur de Orreo id ipfum iurando firmave-runt, & mox Groffulanus adjecit dicens; fi quis vult adverfum me dicere aliquid, nunc dicat; quod fi modo tacuerit, amplius adverfum me audientiam non habebit. Hoc cum presbytero Li-prim^aiu prando renuntiatum fuit, & ipfe * ftarti cives ad ecclefiam S.Pauli vocavit in die, quibus dixit: Videtis me aHciftlwn nafo, & auribus pro nomine Chrifiti, unde mihi magna retributio eft promiffa, fi in fine perfeveravero; pro amore itaque Chrifiti, veftraque falute d pace, rogo v os, ut ad me dt ea, qu« vobis dixerō, inten-datis. Et cum hax & plura bene dida beneque fonantia adverfus prstfertim fimoniam dixiffet,

copo tenetur, eft fimoniacus de archiepifcopxtu MediolanenG per munus a manu if munus a lingua, per munus abobfequo. (i) Et cum hac in fuo propoGto procederet, iepiflune hortabatur omnes ut convenirent ad veram cognitionem hu-jus propofiti per*divinum iudicium (c) adproba-num in vita, vel morte fua manifefata per ipfum; fed Groffolani turba hoc perturbabat auctoritate pontificum, qui Mediolanum venerant ad cele-brandam fynodum cum Groffulano. Verumta-men presbyter ipfe adverfus epifcopos difoutans rationibus & exemplis fuam fententiam funinuit, nec dimiffit. Groffulanus vero parvipendens hujus presbyteri verba, veluti in pnenfentia ejus nonef-ent prolata, fynodum fuam in ecclefia Sanftae Marite, quae dicitur hyemal is, per duos dies tradavit (d) atque in tertia in prato qui dicitur Brorium (r) coram infinita hominum multitudine dedit fententiam deponendi. Andream Primicerium, & alios facerdoes, quos Anfelmus de Rode Me-diolanenfis archiepifcopos & a rege Henrico in- vetitus (f) ordinavit. Quam fententiam multi-tudo cleri illico, & populi & non multum poft

DmmWmt: fiui ec remit gelmenua ad iudicium 'gnis parandum. Multo igitur ante debuit Groffulamia ea per-agere, qu- hic deicribuntur: quoniam ergo effent ille noctes eatbeMur ab aufore nostro vocate? exiftima-vrrioa non alias fuiffe quam noAes (estana cujushbet quadragesimalis hebdomada: feriam p cedentea, quae cuna ex Ambrofiano ritu Crucifixi redemptoris venerationi dicatas fint cultu adeo peculiari, ut en die in reveren-tiam facrificii cruenti a primo dt mome farerdote Chrifto Domino peraAa, facerdoes a facri celebratione ab-finere jubeantur, anihemfeie dici potuere, non fecus ac extreme hebdomade dies, quos ideo eaibnticti dici cfeidimus, quod cruento paffionis Domini memoria t ac fi io ipfo archetypo expretia videretur, tumma fidelium religione ab ecclefia rtdacnr; precipue cum advertam in iifmet noftibus a Groffulano habitum iermonetn At fejrati Cbrifii, ut hic Landulphus memorat. MURATOR.

(a) Hinc non obfeure deducitur criminationum materia, quae in Groffulanum intorquebantur, cum adver-fus illum tntupia quadam obmurmurari a populo faperius dixit Landulphus, quemadmodum cap. f. num. 7. MURATOR.

(d) Tria hac pncipua capita funt, e quibus fimoniam contrahi, Theologi omnes docent, quos confule: Hinc tantum collige, quam antiqua fit hac ftatuta loquendi formula apud fcholaflicos familiares. MUR.

M N-mpe ignis, ad quod provocare tunc licitum erat; luperiori enim (acuto idem examen mditum fuerat in Florentia urbe a SJoanne Gualberto, qui Petro monacho fuo Vallumbrofano, poftea cardinali atque epifcopo Albaoenfi, tranfitum per ignem mandavit, ut Petras Florentia epifcopus limonia reus publice comprobaretur; quod etiam ex voto accidit, innocue flammis percurrente monacho iguw propterea nomen adepto, ut Deliderius abbas Calinenfis & Bertholdus ad ano. role, coaevi narrant, atqde ex eo Baromua ad Ano. io<|. Puricellius in Mon. Baf. Ambr. no. ad. aliique. Poftmodum fublata fuit hac iudicii forma, cum ultra quam par eft tentari Deus videretur, graveque ab ecclefia indifta cenfura, quas collegit in Epitocen. facr. canon, cardinalis Lauraa, exponitque in Polyantha Pallavicinus V. gargeti». MURAT.

(d) Hanc fynodum celebratam fuiffe anno fipg. tempero Qjtadrefime dubitari vix poteft. Cum enim fa-perius dixerit Landulphus, dom hujus fynodi tempus appropinquaret confiteville fingulis authenticis nodiboa haberi concionem aGroffulano; iudicium vero ignis peraAum fit a Liprando hebdomada fanftiore poft celebra-tum cone lium, aperte patet intra quadragesimalm dies, & quidem ad finem vergentes fynodum fuiffe trafta-tam. MURATOR.

(*) Legendam BrotsM*. Galvaneos Flamma in chron. Maj. cap. <1. 8t Bilium fuiffe ait pomerium arbo-rhua confitum in tanta deniitate, ut nemoris ftecem reterre», eratque poftitum in ea parte uibls, quae inter-media eft duabus infignibus Mediolani bafitidis S. Nazarii & S. Scephani, quibus adhuc fuperfleq nomen rnanfit in Breli». Sed locus ifte fynodo celebrande aptus effe non poterat, nifi fortaffe xrcifis arbor bus tunc tempo-ris area patens induAa fuiffet Alterum Brolium deferibit idem Flamma in mamp. flor. MS. fol. al. bare ha-bens: Extra marts clorlatis tret BrWens Magam, ubi jaytati ia ermit tf gagait 4ivtr/u, tarrtiliteat canle irawattbeM. Cerce hoc iatculo XII. extitiffe bortes Brolii nuncupatos, in qmbus militaria figna fixit Frideri-cas Aenobarbus cum caftro in urbem noftammoveret, tiadit Calchus ad an. ijji. atque in hunts Brolii capita mam fuiffe ecclefiam S. Babyla ex Othone Morena ad eund. arm. difeimus: fortaffe hoc ipfum Brolii pratum erat, de quo Landulphus nofter loquitur. MURATOR.

J) Alteram ex MS. bibl. Ambr. conformius, ut arbitror, ad auAoris mentem, quam prodit particula illa Ū*) legit inveftit: ft fane Anfelmum ab Henuco imperatore ecclefiafticas inveftituras contumaciter tuen-te, fuiffe in archiepifcopum Medinlanenfem eleAum, atque ideo a Gregorio VII. fummo poftifice improba-tum, tradit Sigon. de regn. Irai. lib. 1. ad ann. rotq. In hoc tamen aperti erroris ilium redarctw Paglus in ent. ad ann. loly. cum Gregorius VII. vita funftus eodem anno, ac etiam die, quo Tedaldus Mediofanenfis archiepifcopos obiit. fuccefferis Anleimi eleftioem improbare non potuerit: Tedaldum autem faris ctiffine non anno rolq. et crediderat Sigooios, fed fequenti ex Bertholdo fynrhrono feriptore id aflerente indubium eft. An autem hic Anfelmus vere ab Henrico inveftitus fit Mediolanenfis aatiftes, Pagias negat. Berthold- aufto-ntate inter alie fretas, a quo poft narratam Tedaldi mortem, hare (cripta dicit: Or ruit [Me* fouefiftet] etititl* ievestrt, trigert tftet te eofit, tetefiget t ttnrifihu leg ftU/meticer*e» tethelint» fi-bt Megit eetitHtn» A>lfata tfti reMmt UL Attamen eruditiffimua vir ballucinatua eft; nihil enim in Ber-chohold a me diligenter evoluto Ce hac Anfelmi eleftione legitur, verbaque relata nonferipeoris illius, fed Ba-ronii funt ad hanc annum retj. Corruit igitur ermeipuum illius fundamentum; cetera vero, quibus ex eodem Bertholdo Pagit» firmare fententiam iaam nititur, rem minime evincunt; quae enim fofter ille de coarara-CICM Mediolani. fit quorundam aliarum Langobardiss civitatum contra Henncum in XX. annos indifta, « de Anlelmo in caufa S. Petri ftudiofiffimo tradit, ad annum iepj. poftremum fcilicet Anfelmi vite, non ad pri-sames, quo in archiepifcopum rMus eft, referuntur, itaque recedendum non eft a Landulphi noftri fide, qui cum ab Henrico inveftitum aperte dicit; praeipue com Papebcochinm in hae re confecticMcm habitame ne exegefti est. num. fol. ubi quavis & ipfe perperam crediderit verba (upenus relata vete ia Bertholdo legi, Bttamea ne hilsam quidem a lententia fa- difcedit, qua Anleimi eleftioem Henrici fchifmatic imp. autori-tati adferibit, efe. « idem profequitur, jt/rlati [Mfate teetretat, efw at fVBir IU. fri eftu irrva fte-fifftra nttfii (bietuu II. Gnprio: tMm tkjtattitit mftigiii igiftigt egattat ftatft» farni, <T cercwvft Mae rtlefie teteMheri MUBATOH.

Cenciz. Gntrrii, Torn. XX.

Cccc

£> post tempus Paschalis papa Romanos coacem-A fetant, ft Deo gratias egit, ft interrogando — «

Attamen GroEdani turba dñmCanS aduerfus
1 pr><nk*ri<e Laodulphum, epiidm primiceriicla-
ricum lapide occidit, deinde quafi fn confenfu
totius civitatis diâum fuit presbytero, in ad faci-
endum iudicium multa ligna congregaret in
prato, quod clauditur in muro juxta \$. Ambro-
fii monasterium . Et presbyter ipse plenus ma-
gno fpiritu annonam & vinum , quae ad eden»
gum habebat pauperibus erogavit, fiamque * fe-
pvmvaaM O) pellem pro lignis pigneravit; cetera
vero, quae poAdcbat in libris, & alie rebus ftatui-
t, ut confervarentur Landulpho nepoti fuo
(r) & ahimmo, atque ecclefimacolytho, 'quitunc
temporis difcebat Aureliani (d) ab egregio magi-
ftro Alfredo, & nobili Jacobo, Statuit etiam
contigerit ilhun mori tn illo iudicio, fi quid
corporis ejus refiduum fuerit portari ad ecclefiam
land*: Trinitatis, quam ipse, ftent fupra in pri-
vilegio legitur, in alodio (uo fundavit ft B. Pe-
tro tradidit. His ita ftatum itordinaris, idem....
Ambrofii ecclefiam ivit, & cum ipse fa&uras ju-
diciuM manus Grofulani praevaluit A ipfa
ligna in prato difpofita difperfit, ipfumque pre-
byterum ab illa difpofitione feparavit ignominio-
ie. Deinde in domo fua & fancti Pauli cede-
fu presbyter ipse filuit, & quievit, donec pue-
ri A puelle, mares & fotmine in proximo tem-
pore clamaverunt : foras , foras , Grofuland .
Hunc clamorem Grofulanus cupiens compefcere,
habuit confilium cum fatclitibus fuis, quibus di-
xit : Ite & vos, & publee eligit viros de popu-
lo qui dicant illi Liprando, aut ad fatifadto-
nem meam veniat, aut de terra ita exeat, aut
iudiciuM , quod fe ta&urum promifit, faciat .
Coufiliarii itaque de latere ejus venientes ad
concionem populi in vefpertina hora Dominice
dici de ramis palmarum, feu olivarum (<) pu-
blicaverant, quae audierant a domino fuo archi-
epifeopo Grofulano; quapropter pon folum viri
in concione cleâi venerunt ad presbyterum hanc
legationem dicere, fed innumera hominum mul-
titudine venit hanc legationem confirmare . Ad
quorum clamorem clamantem' veniat-presbyter
ipfe Uprandus, ipse humilis exivit, ft ut lega-
tionem audivit, & intellexit, manus ad CKKM

omnes nfi
que vult, ft mandat. Et arabyttr ad cos ter-
ram non exeo, fed in ifla duobus diebus jeju-
nium ago, & in quarta feria (/) faciam iudi-
cium, proflante Deo; fed unde ligna emam ,
non habeo. Tunc Grofulani ft reipublice mini-
ftri quercina ligna ad flammam ft ad calorem
aptimma triginta folidis denariorum emerunt,
quae in campo ante atrium ecclefias S. Ambrofi
in duabus congeriebus refeicientfeus fe compo-
fuerunt, longitudo-quatum-decom cubitorum fuit,
& altitudo, & latitudo major flatura hominis cu-
bitorum quatuor; via vero inter ipfis congeries
unius cubiti ft femis. His ita difpofitis quibufi
dam lignis in via interpofitis, in quarta feri*
(g) Presbyter indutus cilicio, camiffo, atque ca-
fida more Sacerdotis ab ecclefia fanât Pauli uf-
que ad ecclefiam fandorum martyrum Prothafii
& Gervafii & beatiffimi Ambrofi nudis pedibus
crucem portavit, fuper quorum fandorum alta-
re, cereris facerdotibus deficientibus , ipse fibi
miftam cantavit; (A) & miffa cantata, Grofula-
nus quoque gerendo crucem. eandem ecclefiam
intravit, & pulpitum cum Arialdo de Mcregna-
uo & Berardo iudice Aftenfi aiendit , & tado
fikntio in populo, & presbytero ftante nudis pe-
dibus fuper lapidem marmoreum, qui in introi-
tu chori continet Herculis fimulacrum (r) ideni
Grofulanus ait ad populum, Attendite, quia in
tribus verbis hunc hominem vincam, & cjuicon-
fiffionem oftendam : & ad presbyterum inquit :
propofuifti quod ego fum fimoniacus per munus
a manu; modo dic cui dedi ? Tunc presbyter
fuper pofuhim oculos aperuit, & digitum ad tres
illos, qui ftabant in pulpito extendit dicens: Vi-
dete tresgraodi&mosdiabolos, qui per ingenium
& pecuniam fuam putant me confundere; & non-
ne ille Diabolus, qui fuafit illum fieri fimonia-
cum per pecuniam, luadere poteft, ut adhuc ma-
iorem pecuniam daret, ft veritatem occultaret ,
& tefta, & iudices mundanos mihi auferret ? &
non neferis , quia propter vitandam aftutiam
Diaboli, & pravorum hominum , ego elegi Deum
iudicem, qui neque per pecuniam, neque aliquo
modo poteft falli in iudicio? ad cujus iudiciuM
fi vul-

{-} Irritam caffamque ceCtfe hane depoCtionb fauentiam probat exercita poble ab illo Andrea primice-
ritius tu- aufontas, quemadmodum in deenru hiftori- videbimus , De Paschalis pape decreto nihil apud
aoAores legitur ; apprlalle tamen ad fummu pontificem Andicam , aliofque depoGto; Sacerdotes ex hoc loco
clare colligitur . MI/X^TOR .

(S) Lynx Latina feu potius Graeca voce peregrinum hoc animai appellatur , ejuoque pellis varii coloris ma*
cuus punflatim mferfa adhuc io pretio efl. LqpMV ftrvxnm» vulgari vocabulo dici t Icribit Aldovrandus ,
fuie de illo agens MI/A><G.

(c) Qui bate fcripfit . MIZXAT.

(d) Hinc Pagius colligit antiquitatem & famam fludiorum Aurelianenffom, JHCZX^FT,

(C) dic a». Manii, in quem anno Sio; hac dominica incidit. MUR.

(f) Nempe hebdomade ianAioris, lied cujus anni ea vere foret prorfus ignoravit. Puricellitu in monument,
B* f. Ambr. num. spy. fententiam fuam protulerat, qua iudiciuM hoc ignis adferibendum anno sioi. trrte &
rtddcaif , ut ipse ait, iomufimu (latuerat, Poftmodum lib. 4. vite S- Arialdi cap. <3. —fala rn tHliut
<c illud fequenti anno 110*, adjudicandum cenfnit^At neque hoc anno id contiffiffe ex fuoefioa diftis liquido
patet * cum enim mense illius Auaufito delatam plebis ft nobilium acclamatione Mediolanenem infulam <vo(-
iulano offenderimus , quis non videt innoxium huncLiprandi per ignem tranfitum poftrema quadragefimae heb-
domada peraftum nonnifi anno tertio feculi ejuuem XII. p>(fe afigi ? Corrigendus itaque eft error typogra-
phical, qui in exactim jtm pluries laudatam Papebrochii irrevfit num. 104. ubi fub eodem anno nob. A ju-
diciuM Liprandi, a Gronofani eleftio ponitur, quamvis hate fafta dicatur prediâo menCt Augufto : Ceterum
id iccurr dicere poterat Puricellius ex Galvanei Flammae ebron. majori, & altero MS- flot Florttet ab ipse re-
lati* , m quibus bare habentur . In millefimo centefimo tertio tecunaum chronica Gothofredi de Buftero , fa-
ilum fuit iudiciuM ignis presbyteri Aliprandi ecclefi- S. Pauli fe compito * Gothofredua enim de Bofiero, cu-
lm epus MS- de vitis SS. extar in Biblioth. capituli Metropolis prope luculum illud vivebat. Uberiara in
hanc rem argumenta vide apud Pag. in erit, hoc ipfo anoo not. uum. <. MURAT,

(y) XXV. Martii. MUR.

(b) In more pofitum fuiffe ut ante examen ignia mifa caneretur , tradit Edmundus Marttae torn.j. da an-
tq. ecclvfc ritibus pag. mihi qyt. MUR.

(I) De hoc fimulacro plura Cifferit Puricellitu in monqm. bai Ambr. num. say. A in vita S. Herieaib. cap.
IS. quamvis qua d< comitibus Angerie te flemmace Viccomitum antique ibidem teguntur, ego jam refine-
verim in append. ad vindicias SS. corp. Garval A Procaf. num. y. MUR.

fi vultis vāin paratus sum quod promissi facere. A didit. Et ego ad fiduciam maleficii, aut incantationis vel carminis non intro hoc iudicium, ANNO
Et Graffulanus ad eum modo dic da qua fimo-
ala dicis? Et presbyter ad illumj modp dk tu
quai est bona? Et Groffulauui aquaatulum feb-
filuit, de ait: Est fimosna, qunfimoniacum non
deponit. Et presbyter ait: ego dico déilla, quas
deponit abbatem de abbata, episcopum de epif-
copatu, archiepiscopum de archiepiscopatu, in
quo est. Et cum in his verbis satisfecillt omni-
bus, audit populum clamantem: Exite foras
ad iudkhim, exite foras ad iudicium. Et pres-
byter in hoc multiplicato clamore, Ifcot fēnem
defuper lapide continente Herculis simulacrum g
profiluit, & una cum populo in campo, in quo
erat lignorum congeries venit: ibique dum ignis
lignis accendebatur, presbyter circumflantibus di-
xit: Vos praer me non cernitis sacerdotem qui
hunc ignem cūhi benedicat (a) fed cemitischar-
tam hanc quam teneo, in qua fanda verba, Ūc
ligna fanft* crucis caminentur: Et ego minifter
hrc verba & ligna inferius dicam & faciam.* &
Deus qui est Dominus meus defuper ignem be-
nedicit: & audientes & bene intelligentes dixe-
runt Amen. Atque cum in circuitu ignis hste
verba dixiffet, &igna feciffet, & aquam benedi-
dam & incensum super ignem, allante ibi Grof-
iulano asperfiffet, dubitabat de ordinando sacra-
mento apud Groffulanum, & Arialdu de Me
regnano, qui erat quafi potentiffimus princeps
Groffulani d procurator iudicii, & expeftans
presbyterum per ignem in mortem finiri, vel per
nimium terrorem ad Dominum fuum Groffula-
num converti; ipse namque (fi Berardo iudici
Aftenfi hanc legem non solum per mortem, fed
& per quamlibet ignitam lafuram in presbytero
fadam condemnare dixerat. Abfit quod befura
(e) fed ignem adeo magnificabo, quod procul
oculos ignis de capito ejus eruēt, & in ipfo igne
rudens cinis putrefcet. Attamen presbyter
vidiffet eos de ordinando (aeramento (d) dubita-
re, dixit ad eos: finite me, quod ego bene or-
dinabo, nec finiam fecrumentum, donec dixerō
tantum quantum vobis fatisfecerit. Et illico in
confensu eorum apprehendit cappam Groffulani,
ipsemque quaffavit dicens. Iste Groffulanus, &nū
est sub ista cappa, & non de alio dico est Si-
moiacus de archiepiscopatu Mediolani per mu-
nis a manu, per munus a lingua, per munus
ab obsequio. Et cum illis videbatur fufficere ad-

didit. Et ego ad fiduciam maleficii, aut incan-
tarionis vel carminis non intro hoc iudicium, ANNO
fic me Deus adjuvet, sic ista fenstra evangelia in
isto fansto iudicio. Fafto hoc sacramento con-
corditer Grollulanus equum afeendir, & ad ec-
clefiam S. Johannis, quū dicitur ad coneam (r) ve-
nit. Arialdu vero prmditus de Meregnano inqui-
rens, fit expeftans plenitudinem ignis presbyterum
tenuit, & tenendo manum fuam lanam procul
ab ipfo calore ignis fenfit, & tamen ad presby-
terum inquit.* Presbyter Liprande 'vide moriem
in igne, convertere ad Dominum meum
archiepiscopum, habita fecuritate tuae vitae, alio-
quia vade, & arde te cum Dei makdiftione.
Et presbyter ad illum.* Sathana retro vade. Il-
lo retrocedente presbyter profratus a terra leva-
vit, & ligno crucis fibi appofito, ingens flam-
ma ignis in meridiem de fepremtrionem fe divi-
fit, & via apparuit, quam presbyter intravit, &
tranfiens per ipfos carbones ignis, ceu arenam
calcaret, leniit, & dum-per ipfam viam trans-
ibat, flamma poft ipsum coibat, de ut ipse mihi
dixitj de hene intellexi, donec in via hujus ignis
fuit, hanc orationem Deo protulit, dicens: Deus
in nomine tuo falvum me fac, de in virtute tua
libera me; Deus in nomine tuo falvum me fac.
Et dum tertio proferret hoc verbum fac, fe ex-
tra ignem vidit, nec in fe, nec in fuis facerdo-
talibus veltibus lineis, ac fericis, quibus erat in-
dutus, five in' cilicio befionem ullam fenfit.

Tunc populus plene, quali ex uno ore laudem
Deo, de huic presbytero extra de intra civitatem
contulit. Grollulanus vero intrepidus fedem ar-
chiepiscopatus déferait, de civitatem, quia aper-
te communi civitatis (f) juratumerat, quod neu-
tri eorum, nec alicui de parte illorum pro hac
aftione malum fieret, nifi quod Dominus fibi fa-
ceret. Sed quia prsefentia episcoporum fufraga-
rudens cinis putrefcet. Attamen presbyter
vidiffet eos de ordinando (aeramento (d) dubita-
re, dixit ad eos: finite me, quod ego bene or-
dinabo, nec finiam fecrumentum, donec dixerō
tantum quantum vobis fatisfecerit. Et illico in
confensu eorum apprehendit cappam Groffulani,
ipsemque quaffavit dicens. Iste Groffulanus, &nū
est sub ista cappa, & non de alio dico est Si-
moiacus de archiepiscopatu Mediolani per mu-
nis a manu, per munus a lingua, per munus
ab obsequio. Et cum illis videbatur fufficere ad-

t

WIN-

fit) Etiam hoc fervari folitum h hujusmodi iudicii pet ignem teneatis docet fupracitue Marthene. MU-
RATOR.

(*) Scilicet Graffulanus. MURAT.

(r) Senfua esse videtur, suad Berardus iudex non tam modice libandam eum Liprandi valla ilia ignis mo-
le, eam excitare meditabatur, fed omnino abiumentum esse intrepido fibi polliceretur. MURAT.

(d) idest iurijuraodi farauds.

(f) Boccena hoc in tube nostra ad viam Romanam posita etiam in prufens nomen hoc garlit, cum antiqui*
tus Aceretur Coemeterium Peregrinorum. MURAT.

(j) In alio ex MSS. Bibl. Ambr. legitur communis civitatis ore. MURAT.

(g) Nondum enim Mediolano difcefferant poli fynodua recenter a Gratulano celebratam, onde confirmatur
ioins bojae fynodi tempos fuprios flatutam. MURAT.

(b) Seu Khaude pago, 0A0 mulatibus Mediol. didito. MURAT.

(s) Idem a concepta prius r*fla opiorane de iupsaodi cranfitu innoxio per ignem receffit. MUR

C**IL Gattrel Tom. XX.

Cccc 3

“T” Gft dft G®GDG&G&G®GGG «J.TM

> WINDESHORENSE CONCILIUM

Cbertee faeUtieeis tcltfti» Ntrwiciefij rwyiraoM,

Anno mci. maritum.

T^l T^l Terbertus epifeopus Norvicenfis cum tempus A ne Nonricenfis eccUGss eum folemnitate qua
By ^l opportu-^l ad parliamentum do-
« <... i mini rejs, ubi archiepifcopi, abbat^lss, priores
»'... Anglie, & magnates convenerat, accedens de con-
fenlu regis fit regina B. Anfelmi tunc Cantuarienfis
archiepifcopi, epifeoporum, abbatum, & magna-
tum, fecit chartam de fundatione, β ^l dedicatio-
ne Nonricenfis eccUGss eum folemnitate qua
decebat, cui confenfum, dt affenium adffiten-
tes, fubfcripferunt apud Wmdxhores, menfe Se-
ptembri MCI. rex & Matilda regina, erehlepi-
fcopi Cane. dtEbor., epifcopi otto, porter Tuicu-
tenfanepifeopum, papzlegatum, XI. comites de
magnates, VII. abbates, IV. derici.

GP CONSTITUTIONES ECCLESIASTICÆ

*S'h Colommmo rtgt Htmgtrie, tf Str/ψ/η» ercUttifctp» Siriy*itefi*

edite circe «nbmw iioj.

NARRATIO PRÆVI A.

P. Pejcr'y IL T~^ Repto rebus humanis Ladislao » Bfollicitudine aliqua fatagebat t ne con-
Coae. Kual Ia quem publica veneratio populi titutiones , vitio annorum & negledts
Hm |...i" fecuta eft, Coloman^s, Geyzz I. filius, Procerum elaberentnr in oblivionem .
f"» >> e Polonia advolat, & in Regem inau- Colomanno proinde audior fic , ut per
guratus, Hungariz gubernationem cape- Albricum, virum Ecclefiafticum , candi-
fit . Agnomini (Konyvcc , vel Knmyots dae mentis» & . juris prudentia, ea crate
Ketouny, Hbriftr Ottomeeatu) volumen pre- infignem , fbumque a factis domeftici*
cum canonicarum, quo pfailentibus mo- miniftrum , Dccrtce variis Regni con-
nachis immixtus utebatur , occasionem ventibus probata, in duos libros contra-
przbuiſſe ait, Clariff. Otrokoczy; quam-Cheret . Infcripfic itidem Albricus colle-
vis alii , ob dirum , & ctudele inge- ctionem fuam Seraphino Archi* Epifeopo
nium , facerdotio a fando Ladislao przfattone non ineleganti. Multis ad lau-
stinatum , & Varadinenfem Epifeopum, dem Regis in eadiflerit; quod, nefcias,
eadem ex caufa , nullo czteroquin me- an aflencationi (id autem de virj inte-
liore argumento fuflulti, perperam in eo gritate nec quidquam fuipicor) an cor-
effingant: ut Ecclefiz regimini admotus, ruptis nondum Colomanni moribus de-
mores , & . ingenium atrox , e rerum , beas. Annum editarum conftitutionum
quz tra&aret, fanditate coerceret. Sed nondum ad veritatem digerere potui .
in litem hanc non ingrediar: przterpro-D Inter lucem itaque , & tenebras diver-
pofitum eft enim, ea dicere, quz hifto- fanti, diluculum aliquod affignandum vi-
ria in hoc rege ad laudem vel vitupe- detur, annus fcilicet MCI11. (Corpus Ju-
rium alias expinxit. ris Patrii annum ponit MC.) cum Se-
II. Colomannus itaque , ut gloriofa raphinus , quo motore, & patrono Al-
Stephani , & Ladislai capta ad omnem bricus ftudium iftud fufcepit, ex Dalma-
Chriftianz reipublicz formam expoliret, tia redux, diem ultimum corrente anno
comitia ab anno MXCVI. ad annum 1104. vixerit. Ex ertictdii utriutque Dc*
ufque MCIV. ferentibus inter profanos creti, Canones Ecclefiafticos huc intuli-
Magiftratus fuffragia Epifeopis , fzpius^ mus. Notatiunculas dedit fupellex do-
habuit . Canones porro , cum nemo in meftica manuſcripta; tumufus, annorum
perpetuitatem legum intenderet, ubi ad curfu & exemplis firmatus. Plurima in
populum fernel perlati funt , errabant fparfim in Regno . Seraphinus Strigon. Synodo Szabolchenfi jam aperta funt, &
Archi-Epifcopus , pro munere fuo , ad in Conciliis fecuturis redibunt . Quasprz-
religionis zque ac Regni firmitatem , co dudum cecinit hiftorias, infererc non
libuit. Vid. Corp. Ju. Tri.

aeMbaexaniMa»

b....

MEDIOLANENSE CONVENTICULUM,

ai..

De Grofulani archiepifeopi cietfone. Anno Dom. (i) MCL.

A?;1.***|
tii. x.

TYM» Anfbnt Mtdiolamqfi archiapifopo, A
Petrus Grofulamu, epifeopus Anwnft, in
Mediolanentem catbodram per fimoniam mtrufuseff.

giMtwrar, nafa Ū auribus «d nutianliM trama-
tus: Grofulamu tueri ft provincialis fimodi auSori-
tata imitait. Quod PuriteUus i» Ambrcfiana beiffi-
lieu momentntū, ex chronico Landulfi de S. Paulo
recitat kmc in modum: Talis igitur ac tantus fa-
cerdos obedientiam Grofulano, quippe quemfcic-
bat effe fimoniacum, pntfate interritus recufa-
bat. Ceterum Grofidanus ex adverfo, ut ipfum
ejufque afledatores ab ejufmodi propofito dimo-
veret, provinciale frnodum hac in urbe con-
gregavit, omnefque fifi adverfarios, habito ad
populum fermone, provocabat in hrc verba: Si
quis vult adverfus me dicere aliquid, nun@ di-
cat: quod fi modo tacuerit, amplius adverfum
me audientiam non habebit. Hoc cum presbyte-
ro Liorando renunciatum fuir, fit ipfe plures ci-
vcs ad ecclefiam S. Pauli vocavit in die. Qui-
bus dixit: Videtis me abfciffiim nafa & auribus
pro nomine Chrifti: unde mihi magna retributio
efft promiffa, fi in finem perfeveravero. Pro a-
more itaque Chrifti, veftraque falute & pace,
rogo vos, ut ad me & ea quae vobis dixerō, in-
tendatis. Et cum haec, & plura bene difta be-

neque ibnantia, prefertim adverfus fimoniamdi-
xiffet, propofuit dicens: Grofidanus qui pro ar-
chiepifcopo tenetur, eft fimoniacus de archiepif-
copatu Mediolanenfi, per munus a manu, per
munus aUagua, per munus ab obfequio. Et cum
in fuo propofito procederet, fepiffimehortabatur
omnes, ut convenirent ad veram cognitionem
hujus propofiti, per Divinum judicium approba-
tam, in vita, vel morte fua manifefata per ip-
fum. Sed Grofulani turba hoc perturbabat au-
Aoritace pontificum, qui Mediolanum venerant
ad celebrandam fynodum cum Grofulano. Ve-
rumtamen presbyter ipfe adverfus epifcopos dif-
putans, rationibus & exemplis fuam fententiam
liiftinuit, nec dimifit. Addit Zjpnmdnnt oeenfn-
tionis fua fidet ctt^fimuffe ntirtcnle, ii iUufwn
nudis ptdikxs preffiffi carbones, ingtnitmqtu regunt
pcrtro^fiffe, idytt fynodi tempori: quod conflet ut
kis Landulfi verbis. Sed quia praefentia epifcopo-
rum fuffraganeorum huic legi & triumpho favo-
rem integre non pnrbut.

f^un amo MCL. gefit effe, Ltndnlfo, qui rebus
ijffis intererat, credendum potius, quam aliis vel
MCL H. anuum, vel MCLv. affignantibus, merito
Puricellus exilimat. Coteri autem qua ad banc
controverfiam fpeūant, infra repries ad an. MC111.
IT Mcxvi.

SYNODUS ATREBATENSIS

In qua Lambertus Epifeopus Odoni Eremita Ecclefiam Aiulcurtis donat.

Bx Baluul
mliccllii.

IN nomine Patris & Filii & Spiritus Sandi .C
Arnen. Ego Lambertus Dei miferatione A-
trebatenfis Epifeopus gaudens de religiofa con-
verfatiooe & eremitica vita tua, reverentiffime
frater & compresbyter Odo, defiderio defidera-
mus paci & quieti cue cam prefentibus tempo-
ribus quam & futuris providere. Unde iuftas pe-
titiones tuas & Balduini Decani noftri pio anè-
Au profequentes, & te & fucceffibres tuos reli-
giofe & canonice inibi viâuros hac donamus li-
bertate ut tantummodo Epifeopo refpondeatis
in manu ejus in libertate fpiritus permaneat.
Ecclefiam itaque illam quam devotio tua aedifi-
cavit in loco folitudinis qui dicitur Aiulcurtis ti-
bi & fucceffibribus tuis in propofito religionis per-
feverantibus libere poffidendam contradimus, &
curam animarum confratrum tuorum heremita-
ram tibi committimus, & decimam agri eidem
Ecclefie circumjacentis, quem fratres tui bere-
mit excolunt, annuimus. Rogamus ergo in Do-
mino tam oneftntes fratres noftros quam & fuc-
ceffores noftros Epifcopos & fandorum canonum
audoritate interdiciamus & noftra ne quis hoc
donativum libertatis violare aut corrumperepr-
fumat. Si quis fcienter hujus noftne institutionis

privilegium infregerit, excommunicationi fubja-
cent quoadufque refpuerit fit Ecclefte Dei fati-
fecerit. Fiat, fiat. Ut autem perenni tempore
hoc decretum firmum & ftabile maneat, telles
fideles annotare curavimus. S. domni Clarem-
boldi Atrebatenfis Archidiaconi. S. domni Ro-
berti Obftrevandenfis Archidiaconi. S. domni A-
loldi S. Vedafti Abbatis. S. domni Alberti Hal-
nonienfis Abbatis. S. domni Hamerici Aquici-
nenfis Abbatis. S. domni Richardi Marcinienfis
Abbatis. S. domni Roberti Molifmenfis Abbatis,
S. domni Sigeri S. Petri de Gant Abbatis. S.
domni Johannis de Monte & Eligii Abbatis. S.
domni Adam de S. Auberto Cameracenfis Ab-
batis. S. domni Raineri de S. fepluchro Abba-
tis. S. domni Cononis de Arida Gamantia. S.
domni Odonis Prepofiti. S. Anaftafii Cantoris.
SS. Canonicorum Gualteri, Algifi, Robert!,
Balduini, Rogeri, Gerardi, Andree, Guimari,
Petri, Amfelli. SS. Moenorum Mufcelini, Arde-
pnis, Johannis, Gerardi, Guameri, Guagonis,
*Balduini, Radulfi, alterius Johannis. SS. Amul-
fi Pnepofiti de Lens & Lidandi & Guagonis Ca-
nonicorum. SS. Herbert! Decani, Durandi, A-
mandi, Gualteri, Odcehini Canonicorum Dua-
cen-

(i) Cum Aniciana Metfiolaaenfe Archiepife. anno ChriSI 1101. ConAantinopoli obierit, cjoī eaes noonifi
anno nos. Mediolani nunciata cfi, neque citius Grofulanus eligi, & a Grofulano, jam Archiepifcopo, Coa-
cilium potuit convocari, nt notat Pagius ad au- Chr. nos. n. y.

» .v r ^ tla CONCI LIUM "SffifVt <' I
'cenfiurp 3. Plotberi Sacerdotis fie perfonx alta
onusri & ^rs ' Aâu» Atrabati in fynodo in Ec-
>B<I défia B. Manar femper Virg. anno Dei Chrifti
pct. india, ix. xvn. Kal. Novemb. anno an-
tem pontificatus domni Lambent Atrebatenfis

ANNO
CHKIST1
'
,.

CONCI LIUM LATERANENSE

Sub Pafchali II. papa primum, contra Henricum IV Germanix regem celebratam anno Domini Mai.

DE rehas ia hac fynodo gefis Cear.kd's «MarB
Urfpertmfs ifia refeA. Anno Domini Mcit.
imperator Henricus, habito cum principibus collo-
quio, Romam ieprafeâurum, ac generale concilium circa Kal. Febr. inibi convocatum condixit quatenus tam fua, quam domini apoftolici caufa, canonice ventilata, catholica inter regnum & facerdotium confirmaretur unitas, qux tot annis fciffa permanfit ! Conftat tamen ~~max~~ ipfum juxta placitum reniffle, nec nuntia digni-uti apoftolice lubjeftionem profirentia miffle Nec hoc latet, quod alterum papam ipfi domi- no papali fuperponere, fi fien poffet, ~~coactus~~ fit, nec profecerit Tranfaâa poft hxc media quadragefima, convenientibus univerfis Apulis, Campanis Sicilis, Tufcanis, totiusque fimul C Italis pratulibus, (Jltramontanorum autem quamplurimorum patrum legatis, fynodus magna Ro- nue eft habita: ubi. prxter antiqua patrum in- ftituta more Colito reverenter confirmata, etiam fiepe diâum noſtri temporis ſchiffina inter prxei- puas hxrefes computatur, ac perpetuo cum tuis ſudoribus atque iequacibus anathemate, hujus modi iubicripta prafedfone, ' «ondemnatur,

Foracala aatheautifmi,

r<r..ia», Anathematizo omnem hereſim, de prſcipue
ia «uſi. eam qux ſtatim prgfentis ecclefix perturbat,
(Jp'»', * **qux** docet & adſtruit anathema contemnendum,
>pt r.ub. & ecclefix ligamenta ſpemenda eſſe. Promitto D
D autem obedientiam apoſtolicx fedis pontifici do-
mino Pafchali, ejulque Cuceſſibribus, ſub teſti-
monio Chrifti & ecclefix, affirmans quod affir-
mat, dammans quod damnat fanda & univerſa»
Iis eccleſia.

**Haſenat formai». De aEHs tyaodalihis hac fah-
jangit Urfpergeiſis:** Ibi etiam quam ſententiam in
imperatorem vel patricium Romanum Henricum
idem apoſtolicus Pafchalis promulgaverit, nos
quoque inter innumeras diverſiarum gentium ca-
tervas, proxima corna Domini in eccleſia Late-
ranenſi ab ipſius ore didicimus: nimirum poſt-
quam oâavo Kal. Oftobr. maris ſtuſtibus Joppx
traditi, Rome fumus per gratiam Chrifti pixdi-
âa majore hebdomada introduâi, „ **Qpla**, in-E
„ quit, tunicam Chrifti ſcindere, id eſt, ecde-
„ fiam rapinis & incendiis devaſtare, luxuriis,
„ perjuriiſ atque homicidiis commaculare noq
„ ceſſavit: primo a beatx memorix Gregorio pa-
„ pa, deinde a faxâiſſimo viro Urbano ^nede-
„ ceſſbre meo, proprer ſuam inobedientiam ex-
„ communicatus eſt atque condemnatus: nos quo-
„ que in proxima fynodo noſtra judicio totius
„ ecclefix perpetuo eum anathemati tradidimus.
„ Id notum eſſe volumus omnibus & maxime
„ Ultramontanis, quatenus ab ipſius ſe conti-
„ neant iniquitate. **«Hac de rtias ia hac fynodo
geſii, Urfregeiſis**

A Erilcopi oftavo. Ego Lambemu Atrebatenſi» E— ■***■
pdcopus hoc libertae» donativum relegi, ſigna- ^*7^
vi, ſubſcripſi t & in nomine patru bcſilu delp» «...
ritu» (ancti complevi.

ANNO
CHXIST1

A Ave etiam cencilii erehiegliceſas Capaaaa 4Çbre*.C<I*.
**Ca^aatihat monachis accuſatas ſacrilegii, fntta- nè
tiam fahiit, ac faiſfecit. fie» geſiam ſic narrat
Petras diaconat; Sequenti tempore idem abbas
Capuam pergens, capellam S. Angeli ad For-
mas, qux in honorem S. Nicolai noviter con-
ſtruſta erat, fecit a Briinone Sigmenſi eoifeopo,
& hujus monafterii monacho, dedicari: convo-
cato etiam Senne Capuano archiepifeopo. Faſta
itaque dedicatione, die alia idem archiepifcopus.
congregata Capuanocum multitudine, armata
~~monu-mſſit~~ illos ad eandem eccleſiam violan-
dam, altareque demoliendum, & reliquias inde
auferendas, tibiſque aſeortandas. Hoc ſaâo con-
querebatur contra noſtrum abbatem & dkhim o-
p'feopum, quod'contra çanones egſſênr m ca-
dem dedicatione, metropolitan© non cedentes in
his quas decreet archiepifcopum agere. Noſtri u-
na cum epifeopo dicebant ſe concorditer egſſe
omnia qux ibi geſta eſſent. Hac de reinſimola-
tus a noſtris in fynodo Romana idem archiepif-
copus, tnuptiooem ecclefix, deſtruâionem alta-
ris, reliquiarumque violationem objicientibus una
cum clero civitatis & populo, emçndaturum ie
pnata reſpondit: quod etiam fecit. **Hac Petras.****

gÿ* AD RES IN HOC CONCILIO GESTAS ^{hiSol, d*}
Refert de Marea, chartam hanc quam ego hic ^{Bæro Hæ*}
ex eo refero, datamque teſtatur Anno ^{v p*(10}
1004. a Willelmo Archiepifeopo, ^{Ch«n». U»}
<v

**G. Dei gratia Aâcitenas Archupifceſas Sedis ſpo-
ſtolica legatas cariffiaess ia Cirriſto frairibas ve-
nerabiliteu epifeopis, aliifeu Eccleſiaſtism Prai-
tis, tf dieAis filiis Comitibas, b'scecomitibas,
aliifyae Paronibas, aalvcrto qaaqae Clero fy pa-
pal» per Aafcitaaam provinciam co^Utate, ſala-
tem (J apoſtolicam benediſſiom,**

CUm ex officii noſtri debito reneamur univer-
ſis fidelibus cure noſtrx commiſis, ſalubri
diſpoſitione providere, nunc pñefertim urgente
apoſtolici mandati auâoritate, ad quem (pſſac
totius populi profectibus invigilare, oportet, noa
ſuper bono pacis & treugux Del ſubditis noſtris
propenſiorem curam impendere. Inde eſt quod
juxta ſtatuta generalis concilii Rome nuper ce-
lebrati, pacem & treuguam Dei in provincia no-
ſtra ex parte Dei & Domini Papae, & noſtram
ab omnibus jnconcuſſe & inviolabiliter obſervari
przcipimus. Forma pacis de treugux Del talis
eſt: Treugas a quarta feria poſt occaſum ſolis,
u(que ad ſecundam feriam poſt ortum ſolis; *
ab adventu Domini, uſque ad oâavas Epipha-
niae; & a Septuageſima, uſque ad oftavas Paſ-
chx ab omnibus inviolabiliter obſervari prxeipi-
mus. Si quis autem treuguam violare tentaverit,
poſt commonitionem faciam, ſi nos fatiſfecerit,
' Pria-

«T»* **LONDONIENS#** **..«O**
 Princepa fuus, dt Episcopos cum Clero fe popu- Anon jurando , vd in non perfequendo , feu in
 -Io cogant cum , injuriam paffis fat<facere, ad **Su!** conduâtias--mes , vel raptore tenendo , aut
 -Io cogant cum , injuriam paffis fat<facere, ad **Su!** f-----; . ■ rapinam emendo , Princeps illitu
 ,>■. vicinorum oaronum. u rnorepa, leu Ba- terna, fît tota eius terra nifi debitam vindi&am
 rones vel populus ddfimulavcrun, tam Principes exequatur, omni mcerdifo & excommunicationi
 quam Barones exrommunicencur, fe tota terra fubjiciatur , omni privilegio perfosse fe Ecclefi*
 eorum miediaô fubjkiatur, omni privilegio per ceffonte . Excommunicari non lâlutentur , non
 fon* fe Ecclefi* ctfânâe. His rero temporeus, tondeantur capita eb, non abluantur, in mappa
 & omniboi fcftis B. Mari* cum precedent! die non comedant , neque ad aliam communionem
 fe fubfequenti , S. quoque loatmis Baptift*, fe chrtianam recipiantur, prêter baptifina parvu-
 BB. Apoftolorum Petri de Pauli, fe a Vigüia lorum fît poenitentias in fine . Princeps autem ,
 Pentecôftes ufque ad O&avas; fe omnium San- fe cunch' meles noftris obedientes mandatis, qui
 ftonnn fefto, omnia pacem fefecuritate habeb- bonum pacis ope dt confilio fuo foverint, & con-
 unt . Omni vero tempore perpetua pace fe fe- tra violatores paci* fideliter decertaverint , &
 curitate gaudebunt Canonici, Monachi, Presby- pteferim contra conduftitias & peftilentes gen-
 teri, derid, fe omnes idigfoûa perfonc, con B tes fi in vera pernitentia in hoc Dei fervitiode-
 verfi, peregrini, mercatores , raftici euntes, fe defi* univerfalîs , omnium peccatorum fuorum
 redeuntes, fe in agricultura exiftentes, & anima indulgentiam, fe firu&um mercedis *tcn*fenon
 lia quefus arant, fe in qu* femem portant ada- dubitem habituros. Caneris vero, qui contra
 grum . Domine cum iociis fuis inermibus , fe arma fafeeperint, dead Epifeoporum five aliorum
 omnes fionin*, fe omnes res Clericorum fe Re- Predatorum confilium, ad eos decertaverint ex-
 ligioforum ubique fe molendina. Prindpibus au- pugnandos, biennium de injunfea poenitentia re-
 tem fe dominis terrarum jura fua fe confuetu- laxamus, aut fi longiorem ibi moram habuerint,
 dines non contradicimus in terris fuis. Ecdefi* Epifeoporum diferetioni, quibus hujus rei cuta
 falvitate habeant XXX. paffuum circumcirca , fuerit in/unda committimus, ut ad eorum arbi-
 mouafteria tero LX- H*c vero ut fitmiusobfer- trarium major eis indulgentia tribuatur. Hlos au-
 ventur, Comites, Vicecoraites, Barones, univer- tem qui admonitione epifeoporum in hujusmodi
 fum quoque denim in pneftentia Epifeoporum . parere contempferint, a perceptione corporis de
 populum in pneftentia Clericorum, a feptem an- Sanguinis Domini jubemus fieri alienos. Epifco-
 nis fe fupra, jufurandum pnsftare pneicipimus . Cpi vero five Presbyteri qui talibus fortiter
 Forma juramenti talis eft. Jurabunt fe pacemfe reftiterint, officii fui fufpenfione muldentur, do-
 treugam Dei juxta pneferiptum tenorem observa- nec Apoftollê Sedis miîericordiam obtinuerint
 ntes, fe violatores paeli & treuge Dei perfeu-
 turcs, & quod de rapina nihil fcienter emant .
 Qrad fi quis huic decreto contraire tentaverit in
 b»

€\$£&€&ese» m CONCILIUM LONDONIENSE, SUB PASCHALI II. PAPA PRIMUM,

Pro reformanda ecclesia celebratum ab Anfelmo Britanni* primate & regni totius episcopis
 atque abbatibus, anno Domini MCH.

G.C. des jhgir ite mmo Zandinenciaon-D,, «« » Ro^erio fcilicet Serberienfi , de Rogerio
 cillio: alteri depfititmm obbatam fxinfm, & alio- „ Herefordienfi. Osbernus autem Exonienfis, in
 reav clricerM NK*trê«ari«*, tribuit: alteri de- „ firmitate detentus , interefle non potuit . In
 creta multa ad ecclesia reformationem. Vm tamen „ hoc concilio multa ecdefiafticæ dilciplin* ne-
 hæ omnia Ltndinenfi concilio perfodit font, «t con- „ ceifaria fervari Anfelmus inftituit : qu* poft
 Jiat ex ipfo, qmm adducit Bmitu , ITillelmt Mal- „ modum fedis apoftol. pontifex fua audontare
 tûtftbnritqfi: mxltOfm MWtclî ex Eadmero S. Anfel- „ confirmavit . Cujus concilii feriem , ficut ab
 mi «Ucipah tj perpetue comite ac convivare , pœ „ eodem patre Anfelmo decripta eft, huic ope-
 prffitetr ita concilium a fe tradi, xt ab Anfelmo „ ri inferere , non incongruum exiftimavimus .
 iffa Jafcriptxm accept. Exm etflî fefnamxr nudio- „ Scribit itaque fic.
 rem , & Ltadinenje anni MctJ- concilium lifdcm „ Anno Dominic* incarnat. McJt. quarto au-
 faibxe ille verbir defcribamxt . Eadem prope font „ tem pnefulatus Paschalis fummi pontificis, tertio
 fûldmi Malmcibxrienfi , mû ab Eadmero ea mm- „ regni Henrici gloriofi regis Anglorum, ipfo an-
 ritarit efi „ nuente celebratum eft concilium in ecclesia beati
 „ Per idem tempus, râper Eadmerxr hifi. lib. „ Petri in Occidentali parte juxta Lundoniamlira,
 m. celebratum eft generale concilium epife. E „ communi confenfu epifeoporum, & abbatum, de
 de abbatum totius regni , in ecdefia B. Petri „ principum totius regni . In quo pneftit Anfel-
 » apoftolorum principis, qu* in occidentali par- „ mut archiepifcopus uoroberoenîs, & primes to-
 te Luodoaba fit< eft . Cui concilio pneedit „ ritu Britanni*, confidentibus venerabilibus viris ,
 „ Anfelmus archiep. Dorobernenfis confidentibus „ GerardoEboracenfi archiepifcopo, MauritioLun-
 c» fecum, archiep. Eboracenfi, Gerardo , Mau- „ dooienfi epifeopo, Willelmo Wimoni* elefeo O-
 nritio epUc. Limdooenfi, Willelmo dedo epif „ piicopo, aliique tam epifeopis quam abbatibus.
 M copo wintouienfi, Roberto epife. Lincolnien- „ Huic conventui affuerunt, Anfelmo archiepifcopo
 „ fi, Sandbne Wigomenfi, Roberto Ceffenfi , „ petente a rege, primates regni. quatenus, quic-
 „ Joanne Bathonicnfi , Herberto Norvicenfi , „ quid concilii auâoritate decerneretur , utriusque
 „ Radulfo Ciceftrenfi, Gundulfo Rofienfi, Her- „ ordinis concordia cura fit lollicitudina ritum ler-
 ri-, Am „ no * PvxjarcDÛ , de duobus noviter invcûl-
 varcor. Sic enim necceffê erat, quum multis re-
 tro

-----< **>.η** **CONCILIIUM S&AV ft.** >>p
 -----< **m** aante fynodali cultora caſſiue, vitiorum ro Aboc ds licentiam dare non pcfſimt, nifi de ets
 γυΙ?<τ ptibua fhccretcentibus , Chriſſiame retigkMMS fa- quorum-abimarum-curam-gerunt. ch i s t i
 vor b Anglia nhns refrixerat. **XI** **Ne monachi compares, nec monacha coo-**
 Primum ergo , ex auAoritat fanftorum pa» matres fiant.
 irum, fimtmbas hereſis farreptio b eodem coo- * **XXI**
 cilio damnata eft. In qua culpa investi, depo- **Ne monachi teneant villas «1 firmam.**
 liti funt, Guido abbas de Perfora , ſic Wimun- **XXL**
 dus de Taveſtoc, & Eakhrinus de Ramde, \$ **Ne monachi ecclēſias nifi per epifcopos aed-**
 alii nondum Caerati. remoti ab abbatiis fuiſ; *ici-* piant: neque fibi datas ita expolient fiſi*. reddi-
 Egelricus de Middtooe . Abſque fimonia vero tibus, ut preſbyteri Md frrvientes , in hii, qu-
 remoti funt ab abbatiis fuiſ, pro ſuaquifque cau- fibi & ecclēſiis necceſſaria finit, penuriam patiar»,
 fa. Rjchardus de Heti , ſit Robertus de S- Ed- tur.
 mundo, ſit ille qui erat apud Mkelney. **XXII.**
L **Ut fides inter virum ſic mulierem, occulte &**
 Statutum quoque eft , ne epifeopi Ūbularium **Bfinc teſtibus de conjugio data , ſi ab alterutro**
 placitorum officium fuſcipiant : ſit ut non ſicut negata fuerit, irrita habeatur.
 laici, fed ut pertonas religioſas decet, ordinatas **XXIII.**
 veſtes habeant: ſit ut ſemper ſic ubique honeſtata **Ut criniti ſic tondeantur, ut pan aurium ap-**
 performs habeant telles converſatioois fins. pareat, ſit oculi non tegantur.
II. **XXIV.**
Ut archidiaconatus non dentur ad firmam. **Ne cognati uſque ad ſeptimam generationem**
III. **copulentur, vel copulati fimui permaneant: & ſi**
Ut archidiaconi ſint diaconi. **quis huius inceſtus confeſus fuerit, ſ̄ non offen-**
IV. **derit , ejufdem criminis ſe participem elle co-**
Ut nullus archidiaconus, preſbyter, diaconus, **gnoscat,**
canonicus, uxorem ducat, aut duſtam retineat, **XXV.**
Subdiaconus vero quilibet qui canonicus non eſt, **Ne corpora defunctorum extra parochiam ſuam**
ſi poſt profeſſionem caſtitatis, uxorem duxerit, **ſepelienda portentur, ut preſbyter parochi- per-**
eadem regula confringatur. **dat, quod illi inde juſte debetur.**
Ut preſbyter , quamdiu illicitam converſationem **XXVI.**
mulieris habuerit, non ſit legalis, nec miſ- **Ne quis temeraria novitate corporibus mortuo-**
ſam celebret; nec, ſi celebraverit, ejus milia au- **rum, aut fontibus, aut aliis rebus, quod conti-**
diatur. **giſſe cognovimus , ſine epifcopali auctoritate re-**
VI. **verentiam fanilitatis exhibeat,**
Ut nullus ad ſubdiaconatum, aut ſupra, ordi- **XXVII.**
netur ſine profeſſioe exilitatis. **Ne quis illud nefarium negotium, quo haſte-**
VII. **nus in Anglia ſolebant homines ſicut bruta ani-**
Ut filii preſbyterorum non ſint heredes ecclē- **malia venundari, deinceps ullatenus facere pre-**
ſorum patrum ſuorum. **fumat.**
VIII. **XXVIII.**
Ne quilibet clerici ſint ſingularium praeſpoſiti **Sodomiticum ſiagitium facientes , & eos b**
vel procuratores, aut judices fanguims. **hoc voluntarie juvantes , in hoc eodem concilio**
IX. **gravi anathemate damnati funt: donec pœnitent-**
Ut preſbyteri non eant ad potationes, nec ad **tia & conſtitutione abſolutionem mereantur. Qui**
pinnas bibant. **Dvero hoc crimine publicatus fuerit: ſtatutum cil,**
X. **ſi quidem fuerit perſona religioſa, ut ad nullum**
Ut veſtes clericorum ſint unius coloris, & cal- **amplius gradum promoveatur; & ſi quem habet,**
ceamenta ordinata. **ab illo deponatur. Si autem laicus , ut in toto**
XI. **regno Anglis , legali ſus conditionis dignitate**
Ut tnonachi vel clerici, qui ordinem fuum ab- **privetur. Et ne huius criminis abſolutioacm, his**
jecerunt, aut redeant, aut excommunicentur. **qui le ſub regula vivere non voverunt , aliquis**
XXII. **nifi epifeopus deinceps facere praeſumat.**
Ut clerici patentes coronas habeant. **Statutum quoque eſt, ut per totam Anniam**
XXIII. **in omnibus ecclēſiis ſic in omnibus dominicis die-**
Ut decim- non nifi ecclēſiis dentur. **bus excommunicatio praeſata renovetur.**
XIV **„ Et hic quidem Londonienſis concilii textus**
Ne ecclēſi- aut pnebend- emanant. **„ eſt, qui poll non multos inſtitutionis fu- dies, M-**
XV. **„ multos lui tranigreſſores in omni hominum**
Ne nove capellz ſiant fine conſenſu epifeopi. **E „ genere fecit . Sane quod ultimum , de reno***
XVI. **„ vanda excommunicatione dominicis diebus,**
Ne ecclēſia factetur , donec provideantur ne- **„ ſtatutum fuiit ; ipſemet Anfelmus rationabili**
cellaria & preſbytero & ecclēſi-. **„ diſpenſatione uſiis, oſtponi conceſſit. “ Fini-**
XVII. **to concilio Anfelmus Lundonia diſceſſit. HnBe-**
Ne abbates faciant milites: dt ut in eadem do- **ntu Endnemu.**
tno cum monachis fuiſ manducant, & dormiant, **concilii plurif nlii nttunertntiinter q'ot**
rufi aliqua ncedſitate prohibente. **Florentine HFigorienſit in chronico , nd nnn. Mei t.**
XVIII. **Poſt hrc, inquit, in ſeſthritate S. Michaelis rex,**
Ne monachi pœnitentiam cuius injungant, ſi- **{Htncns print'}) fuit Lundoni- apud Weſtmo-**
ne conſenſu abbatis fui : ſic quod abbates fui de **nafterium, ſic cum eo omnes principes regni fui,**
ricis, duobus episcopatibus inveſtivit : Rogerum

..... videlicet cancellarium eptfeopatu Searesbirienfi, Arionem cognitam fe peccato contaminaverunt
CHKisri * Rogerum Larderarium fuum pontificatu Herifexdenfi, Ubi etiam Anfelmus archiepiscopus tenuit magnum concilium de his qui Christianitatem perierunt, confederantibus fecum, archiepiscopo Eboracensi Gerardo, Jdauricio Lundontenfi, Guilielmo deſto epifeopo Wintonienfi, Roberto Lincolniensi, Samboe Wigornienfi, Roberto Cestrenfi, Joanne Bathonienfi, Hereberto Norericensi, Radulpho Qceſtrenfi, Gundulpho Roſenfi, Herveo Bancomenfi, ſe duobus invertitis Rogero, ſe Rogero. Osbernus autem epifeopus Exoniensis infirmitate detentus, interuenon potuit. In hoc concilio phires abbates Francigeni, ſe Angli ſunt depoliti, (Msonoribus privati, quos ityſte acqſierunt, aut m eis inhoneste vi- Bloquuturoe. De presbyteris, qui timore non audent feminas ſuas relinquere, quod ſtatutum eſt in concilio ſervabitur: quia quamdiu eas aliqua occasione tenebunt, nec miſſas celebrabunt, nec legales erunt, ſed tantum uſque ad initium Quadrageſime, ſi habuerint qui pro illis caſte in eccleſiis ferviant, beneficiis eccleſiae non privabunt. Illos autem qui presbyteros propinquas ſuas dimittere prohibent, ucut eos qui contra Deum & contra Chriſtianitatem agunt, arguit, & totum peccatum fornicationis presbyterorum illis imputandum offendite.* & noſtram, ſe omnium coepiscoporum noſtrorum excommunicationem promittite.

Rednſſiu «m» Niger nd mutent eundem: Anfelmus, râper, archiepiscopus, peſt mortem Guilelmi Ruſi reverſus de exilio, tenuit concilium cum omnibus Anglin episcopis: ac plures abbat, tarn Francigenos, quam Anglos, quia inhoneste ſe habuerant, degradavit: cunſilique prohibuit presbyteris, ulterius uxores habere.

G. C. Canones intern. hujus concilii noa habeam fed eorum dumtaxat breviar. Qpod ex Anfelm ad C Vvillelm archidiaconum epiſtola, certo diſcimu. Ait enim Anfelm: De bit pu tenſieri nolent, ſe Srm eſt, nt eccleſia ne intrent: nen teunen frnceſſint eſt, nt ſi ingrederentur, teſerent ſecerſioci: ſeſi tentent unimnt illic. fMe centre Dennt tſeſide nteſſentat ſnent ingreduuntur. Op. in canonibus non ſunt. Nrque enim in vigefimo tertio ubi pnaſcribitur tundendorum laicorum modus, prohibentur il qui non parebunt, eccleſie aditu: neque vox eſt ulla, qua ſacerdotitxu imperet ut eo admoneant officii.

Illam autem Anfelmi epiſtolam, eoi nonnulla concilii hujus decreta explicat, opera pretium erit hic deferibere.

Anfelmu archiepiscopum Wilkinm ercſidiecono dilectiſſe ſe: ſeſtent tſ benedidHoncn.

Lib., ep., <t> Entrattas capitulorum concilii expoſitas, nolo D A D me pertinet, ſi audio quod faciatis ali- Ub j <> ■>> S²US P**^ns mittere: quia x x quid quod anime veſtre non expediat, ut quando in ipſo concilio expoſite ſunt, non potuerunt ad plenum ſe perſecte recitari, propterea quia ſubito ſine praemeditatione, ac competenti traſtatione, ſicut oportuerat, ſunt prolata. Unde quaedam videntur addenda, & forſitan quaedam mutanda: quod non nifi communi conſenſu coepiscoporum noſtrorum nolo facere. Volo ergo eas diſtare, ſe prius eiſdem episcopis offendere, cum primo convenerimus, quam per ecckſias Anglie diſtats ſe expoſiue mittantur. Nomina tamen rerum, de quibus ibi loquunt ſiamus, vobis mittimus: ut ſecundum quod recordari poteritis, nos de illis decreviſſe faciatis. De illis qui ante excommunicationem, vel poſt excommunicationem, neſcientes eam ſactam, Sodomitico peccato peccaverunt, par ſe ſimtd erit ſententia, ſi conſitentes poenitentiam petierint: quam ſecundum veſtram diſcretionem dabit, conſiderantes ctatem, peccati diuturnitatem, ſit utrum habeant uxores, an non: ſe ſecundum quod videatis eos poenitere, ſe deinceps integram correſtknem promittere. Conſiderandum etiam eſt, quia haAenus ita ſiut publicum hoc peccatum, ut vix aliquis pro eo erubeſceret: & ideo multi magnitudinem ejus neſcientes, in illud c precipitabant. Illi vero qui poſt excommunicationem Cenell. Gnternl. To o l XX.

G. C. Quod ait media epiſtola de his qui tonderi nolunt, intollito non de clericis, qui can. xn. jubentur patentes coronas habere: ſed de laici, qui can. axil, jubentur ſic tonderi, ut ſtri «un'a» efferent. De iſdem loquitur ead. vi. concilii Roionoatenſi an. atxcv. Nulli bento, inquit, cement nutriet, jeſi ſit tenſet: ehofuin encemunicetur.

A clericis, qui concilii canones, violabant incontinentia iua rex Henrico: etulau nomine pecuniam exigebat. Hoc Anſolmua non tulit, taquam eccleſiaſtice diſciplins contrarium: ſit has ad regem litteras dedit.

Henrice ſito ceriſſun» dentino greti» Dei regi Anglenmt Anſlnttu errtibeyiſicſni Centnerin fidelec oretienu cient ſideli ſervide.

hoc vobis non taceam; ne, quod Deus avertat, Deus irafeatur, ſe vobis, ſi tacitis quod illino placeat, dt mihi pro taciturnitate mea. Audio quod veſtra excellentia vindi&am exercet ſuper presbyteros Angliae, & foriſaſturam exigit abeis qui non ſervaverunt preceptum concilii, quod ego cum veſtro favore tenui apud Londonism cum aliis episcopis de religioiis perſonis: Quod haſtenus inauditum ſe inulitatum eſt in eccleſia Dei de ullo rege ſe de aliquo principe. Non enim pertinet ſecundum legem Dei hujufinodi culpam vindicare, nifi ad ſingulqſepiſeopos perſuas parochias: aut ſi ſe ipſi epifeopi in hoc negligentes fuerint, ad archiepiscopum ſe primatem. Precor igitur vos ſicut cariſſimum dominum, cuius animam diligo pluſquam pneſentem vitam corporis mei, de coolulo ſicut vere ſidelis corpori de anim* veſtre, ne vos contra eccleſiaſticam conſuetudinem tam grave peccatum committatis, de ſi jam incepiſtis, ut omnino deſiſtatis. Dico enim vobis, quod valde timere debetis, quia pecunia taliter accepta, ut taceam quantum noceat anims, non tantum cum expendetur, adjuvabit terrena negotia, quantum poſtea perturbabit. Denique vos icitis quia me in Normannia iu pacem veſtram ſuſcepiſtis, de de axeſiepiſeo para

 n << *Vpc?au' conc. londoniense. "SuSVIS*
 parū meo me refaivrvrtis, & quia cura & vinui-Afur excomsnunlcatkmis Mrcuflit. Quam -SOMH*
 «** talis oβτηé» maxime pertinet ad archiepMco-
 parom , quoniam plus fum epifeopos pro fiuri-
 cuali cura, quam pro terrena poffeplxne . Om-
 nipotens Deus fic & in hoc ft io aliis aftibua
 vetria dirigit cor veftram fecundum voluntatem
 fuam, ut pofft hanc vitam perducatur vos ad glo-
 riam fuam.

G.C Clarico aofdein ,ac piefertim malierofo pm-
 bytiro», qui quartum fextumqu canooem violave-
 rant , pesais «cdulaflici Anteimus <ffecic, ft excom-
 muicarioem io eo ab archidiacono fuo laum con-
 firmavit M litteris.

Atfrbtitt trbtipijctptu reverend Gtttdpbt
 pe, ér ftirnu^de prwri, ér «rrAcidiarvoe Cau/me-B
 rioqd WWm, tj mttibtu m Am ptrtcbt nb-
 gittti» fiù erdbuj uamiv Dti Jermuttikia, fubt-
 int.

"XTuper relata eft tnihiDeo exeerabilis, &om-
 *IAI nibus Chrifianis odibilis, fupexba quorum-
 dam , qui fe facerotes nominant, prxfumptio.
 Seriphi namque mihi archidiaconus nofter Wil-
 lelms : quia nonnulli presbyteri , qui fub eius
 funi cuftodia , iterum repetentes prohibitas He-
 minas, io immunditiam , a qua fahibri confilio
 ft iulfione abtrafti fuerunt , fe revolverunt .
 Qyiod cum idem archidiaconus vellet corrigere :
 omnino ejus monitionem & fufceptibilem iuftio-
 nem nefanda fuperbia contempferunt. Qui con-
 ««■» fan» fluriba. «lipob & obeto.it».
 facerdotibus, fuperbos de inobedientes gladio di-

axxixaxixmm Defkiefi tatferele mnxjcooxjôkkr, m»
 fûftcrium fânftum poUuers, quantum in ipfifcft,
 non formidant, (φβμορβτ ego AnfetaMie,quam-

ANNO
 cnaisri

Filius, dt Spiritus frottas, confirmo cannon ex-
 communicationem, quam fixit idem aidudiaco*
 mu , ufque ad fatiaaftionem ejus judicio infes-
 piendam.

G. C. Csnooen xivx. da nulla mortuorum corpori-
 but e«Si4e«d revereor /n Siuti, lln«epifcopi .pAcr-
 ritat, alia confirmat Anfelmi ad Stephana* diacono-
 num epiftola hia concepta verbis.

jfrftlmti trebûpijctptti Sttpbn» ·
 r«su èX AewderoMMw.

M Ando vobis ut este ad Ruxnefici, de dio
 tis , & dicendo pnapiatif domine abba-
 tiifo & fanftânonialftus de nofta parte, & ex
 parte epifcopi & veftra, ut fi nolunt me prohi-
 bere divinum oActum facere, tunc ex toto prohi-
 beant, ut nullus honor, qui alicui fanfto exhi-
 beri debet, exhibeatur ab illis, aut permittant
 ab aliquo exhiberi mortuo illi, quem quidem vol-
 unt pro fanfto haberi : filium autem ipfius mor-
 tui propellite a villa , nec amplius converfetur

<? C. Anfelai litare illa me admoarar, uc M ejw
 «1,22
 lis adonjam.

ANSELMI CANTUARIENSIS ARCHIEPISCOPI EPISTOLÆ ALIQÜOT QANONICÆ.

I.

II.

L.bf.rjM.i ad HENRICUM ANGLORUM REGEM D

AD FRATREM

Uni ecclefiis epifeopum canonice facratum, non
 poffe alteri ecclefi» pnefici, infeis pana, archie-
 pifcopo, & epifeopis comprovincialibus.

St» ttriffilto Juttit» Hettric» Dti grttit Atghrmt
 rig», 0* dari Αμ γ μ ν τ ν *, Anfthttu trebirpi-
 fttpts, fidtlt ftrvitittt ntt trtfittibtu.

M Andavit mihi dignatio veftra per eleftum
 epifeopum Wintonienfem , ut fibi feribe-
 rem, utrum dominus Hervrus epifeopus Ban-
 renfis poffit conflitui epifeopus in ecclefia Lexo-
 vienfi. Hoc utique facile fttri non intelligo. Si-
 cut enim nullus epifeopus facrari debet alicui ec-
 clufue fine aflenfu & confilio archiepifcopi , &
 aliorum epifeoporum totius provncix ita qui
 facratuseft epifeopus non poteft constitui in alia
 provincia epifeopus canonice, fine confilio & af-
 fenfu archiepifcopi & epifeoporum ejufdem pro-
 vinciz cum auctoritatre apoftolica, nec fine ab-
 folutione archiepifcopi & epifeoporum provincie
 in qua facratus eft. Qp* abfolute fieri nequit
 fine magna & communi confideratione & confi-
 lio eorum, fine quibus confecrari, ut dixi, non
 potuit : & quamvis epifeopatus ejus ita videatur
 deftruftus, ut in eo manere non poffit . Omni-
 potens Deus dirigit vos in hac, ft in aliis aftio-
 nibus veftris. Arnen.

An nuptie confanguineorum fint vetite adeo ut
 remitti nequeant: & cur fint damnatas.

jfnflettu CMttttrurff, frttri dilt&t fpiriha»
 ffpiniit tj inirliit&tu.

G Ratulor admodum, frater cariffime, ftudiis
 tuis : quibus dum me exerceas, dum defi-
 dife fomno torpentem , nec tale quid fomnian-
 tem, quasftione pulfas, ut evigilem. Rogas enim
 me hominem, ut putas, multe lefttonis, ut ti-
 bi diligenter & dilucide referibam, ficut in fan-
 dorum patrum decretis, vel traftatibut memino
 conjugiorum in coo-
 fanguinitate, qua ratione in ecclefia Dei tantam
 vim obtinuerit , ut hujus exceffus nulla omnino
 poffit effe indulgentia, nifi precedenteipfiuscon-
 jugii divortio, vel cur faltem deputetur in pec-
 catum tale conjugium. Er, ut video, non quo-
 ris auctoritatem folo, fi ita dicam, imperio co-
 gnofcentem, fed potius rationem rationabiliter
 docentem. Dicerem funpicem & puram eflera-
 tionem , eorum obedire auctoritati , quibus di-
 ftum eft : Atas nâtt vrj fii fû hfiâtâû , fii
 fpiritm pttrii vtfiri <pa hytitter m vefex. Et ec-
 clefi» fanfte fcqui confuetudinem : cujus confue-
 tudines velle convellere, genus eft herefis . Sed
 ut fcias in omnibus me velle obtemperare volun-
 tati

tfjp

SANCTI ANSELMI CANTUAR. EPISC.

it58

tari tue: effi farte non poffim, conabor tamen A
ft in hoc ex aliqua tibi parte non deffe.

Pnarepro hoc iciiicet m coofanguinitate non
mifcnda coanubia, vd fi mixta hint, dirimen-
da, canones pleni funt, ft multa funt decreta
Bitrum : fed rationem precepci, quam exigs,
teor, me nunquam legifiè memini. Sic tamen
de hac re, necum ex confideratiooe fanftarum
fcripturarum (oleo cogitare. In veteri illo popu-
lo connubia miferi de tribu in tribum non lice-
bat. Opereati mifei cur non, occurrerunt ille
fili» Salphaad. Simer coanubiis confidentibus
Mopfen, ft per Monen, Dominum: mandatum
a Domino de tribu io tribum non mifcendacon-
nubia propter vitandam faarum hereditatum di-
rainutionem. Populus enim ille carnale cor (ur-
ium habere nefeiebat: fed ut reptile terrenum,
terre toto peiore adherens, hereditatem folam
terrenam cogitabat. Mellebat fingula tribus, co-
nubia inter fe dando & accipiendo, inter ftusfe
angustias cohibere: quam extra dando, connubia,
hereditatem quoque extra dividere. Talis quippe
erit hereditas illorum, talilque ft omnis terrena
hereditas: ut diuifa minuatur, ft tota ad eos
non perveniat. Itaque ficut Dominus in evange-
lio dicit de dando libello repudii, facundum du-
ritiam cordis eorum, rtponfum eft eorum car-
nalitati.

Porro Chriftiana pietas non fic. Cum enim
hereditas noftra fit, de quo dicitur: Dnu cerittu
d? ficut illi legeuntur fur hereditati congrua, C
fic & nos nomen hereditati legem vindicare de-
bemus. Caritas enim, quo latius diuina diffundit-
ur, tanto uberius dividendi remanet, ft augetur.
Statuit igitur Chriftiana religio, ut terminiscon-
fanguinitatis, facundum fanâorum patrum & can-
onum decreta, ufque ad fextum gradum ex om-
ni ^arte pertinentibus, ad caritatem conferven-
dam fuus natalis (ufficiat affectus: quem violare,
etiam apud barbaros nefas dicitur. Ubi vero ille
deficit: ibi demum ad caritatem religandam, ne
iubducatur fe, adneâendum effe vinculum con-
jugale ad prolongandos terminos noftræ heredita-
tis, qu» eft ipfacaritas. Iuftiffimumque videtur,
ut ficut apud illos fua multabatur poena tra-ndio io omibus perpetuo verecundio tegmine
greffibz legis pofite, pro terrena eorum heredi-
Deflet vellenda, nifi ex pœna primi peccati geno-
rate confervenda: fic apud nos non impune ha-
beat temerator legis pro cafcti pane; & divina
hereditate noftra dilatanda.

Adhuc aliud. Qui extra tribum connubia da-
re prohibebantur, ficut nos, ad proximos San-
guinis accedere eadem lege non mittebantur,
Dicit enim lex: foaw ad prexMMw fui
fngtaMf areacredtf: additque auâoritatem iuben-
tis: Eg» Dohmuu. Et quali exnrret caufampr®
cepti, rationem addit: Ttrffatntparû dPaar-
yiteJamt «Mm/ Ue asarroridir: pria ttrpstiri»
all futri/ vti outfut ftus. Deinde ex (èquenti or-
dine proximos illos fanguinis, ad quos non fic
accedendum, nec revelanda eorum turpitudô: fra-p
randis prolis, fie contegunthoocftate fui, ft ab-
tres fciiicet, & fbrores, atque alios, qui ibi de-
feribuntur. Qp® caufa communis poteft effe, ft
nobis, ft illis.

Quieramus igitur qu» Ct h®c turpitudô, cu-
jus revelatio dignum efficit morte, legis tranf-
greffibvem. Turpe eft, ubi pars parti non conve-
nit. In corpore autem humano, ante primi ho-
minis praevaricationem, nfall erat turpe, nihil
difflnum, cum harmonia illa creatoris boni ma-
nu bene ac decenter aſtata adhuc permanente,
pars panconveniret: Deoque anima, animeve-
ro corpus fimm per omnia fubditum efltt. Poſt
quam vero pravaricataroe mandati, anima Deo
Cmrii. «m mA Tom. XX.

fada eft inbediens: fuperiori Deo rebelles ufo.
rius corpus deftitit effe obediens. Statim quippe
oculi aperti loot tranlgrdforibus. Et oftrtt fiutt
t,
inquit, ſntfr avnaw: videlicet ad fe invicem
concupifcendum. Et cum prius nudi effeat,
nec erabefeerent: mox corporis fai partes vertis
effe farnientes in pudenda: ft tegere illa fcttinan-
tes, perizomata ubi fecerunt. Quod etiam nunc
in pueris, vel infantibus videre promptum eft;
qui quamdiu coacupifcentiam hanc non fentiunt,
pudenda non habent: quia de aliqua corporis fui
parte erabefeere nesciunt. Ubi vero illius inci-
piunt effe expertes, gun panes illas iote&as ferre
non ferunt. Soluta igitur in primis illis ho-
minibus pulcherrima illa harmonia, faſta eſttur-
pitudô non minima, originalis peena cum crimi-
nali peccato ab illis m poſteros tranſitura. Ex
hoc igitur in corpore noſtro, corpore peccati,
membra illa, qu» huic ferviunt coacupifcentie,
pudenda, vdturpitudô, vd ignominia nominan-
tur: exterioris turpitudinis, id eſt, coacupifcentie
velamen ſemper ft latebras naturaliter exi-
gentia. Hec autem concupifcentie turpitudô tunc
revelatur, cum ad indicium fui membrorum fuo-
rum fibi exhffiet officium, ft gctſit in dfe&um
omni illo rationalis anima vigore ſie hebetato,
confido, ft deſeſto, ft turpiſſum» libidini carnis
(ubſtrſto: ut merito illa hora poſſit audire: A-
daav ubi? id eſt, qui Deo fimilis effe volui-
ſſi, non vides quodeveniſſi? Et quid turpiuſhac
turpitudine, aura ignominioſius hac ignominia?
Qpam apoſtolus deoouns: Aggrhr, inquit, ſtnû-
ctitotio'. mnr ſecetmo fwd pctcwt boot, tx-
trt crrptu tſi: fâven fônûctxr, i» crrptu fïooo
ſctxt; id eſt, omnia peccata animam qpiidcm
ladont, corpus ramen non deturpant. Qui vero
fornicatur, non ſolum Deum offendit, ft con-
taminat animam: fed ft ipſam corporis pukritudi-
nem (cedar totam ft dehoneſtat. Sicut enim fu-
ri deprehenſo, ferro vd igoe nota inuritur «ter-
ni opprobrii: ſie natur» noſtr» vitio pnevarica-
tionis in toto ſuo corrupt®, per eum, in quo
tou nunc erat, ft extra quern non erat, indi-
cium eſt hoc in pernâ peccati fui. Qu® turpi-
tudô io omibus perpetuo verecundio tegmine
Deflet vellenda, nifi ex pœna primi peccati geno-
rationi humane eſſet neceſſaria. Cujus tamen
generationis nullus amor revelari eam permittit
in illis, de quibus lex dicit: quod prpximi ſint
Sanguinis, ſit ipſius jure ſtintſtntu natum eam
ſibi debent invicem caritatis reverentiam: ut in-
ter (e his contumeliis afficiendi corpora ſua nul-
la poſſit effe juſta caufa, nec poſſit ſuperduci
aliquid boneſtum, quod tegere poſſit hoc inho-
ndtum. Non quod negem nuptias ſandas, &
cubile immaculatum: que legitime & cum timore
Dei celebrato pio amore matrimonio, quo nu-
bentes efficiuntur unus (piritus, ex quo ſaai ſunt
una caro, ft amore ſan&o, ft defiderio geno-
randis prolis, ſie contegunthoocftate fui, ft ab-
(orbent quodammodo iſlan> b"'''» generationis
pcenatem turpitudinem: ut, ſecundum apoſtohun,
qui nubam, ſint quaſi non nubentes. Unde &
in catalogo turpitudinum non revetandarum, et-

Sicut igitur jam didnm eſt, qtri extra tribum
nubere prohibebantur, eadem lege ad proximos
fanguinn accedere non mittebantur. Sed apud
Hlos vix tertium gradum confingufaitatis tranſi-
bat lex illa naturalis aſſbftus: apud nos vero, in
quos tempus correſſioate devenit, quibus correxit
~ Dddd n orbem

SANCTI ANSELMI CANTUAR. EPISC.

ne©

«>5»

Orbem Dominas , id est peffettianem , qui aqaa
commovebitur: crevit pietas, fuperabundavit bo-
neftas: & ad defignandam evangetii perfeftionem,
ternarius ille numerus duplicatus porrexit fe in
fenarium, qui perieftus eft numeras, fe fuifpar-
tibus confat: ficut evangelii veritas per fe ftat,
nec eget aliquo, quo fulciatur. Licet apud an-
tiquos etiam viri laude digni, hooftis aliquibus
caufis intervenientibus, de primo fe fecundo gra-
du temerarie pnefumpferint: ut ante legem Abra-
ham, Ifaac, fe Jacob, nuper a ceteris gentibus
fegregati, propter fugiendam cum gentibus cou-
mixonem proximas *tauguinis fui* duxerant. Sub
lege vero, Caleeh, Othoniel fratri fiso minori
vida civitate Debirarum, in praeium vidoric
filiam fuam dedit uxorem. Sed & Thamar, cum
»1' opprimeretur a fratre: *Noli, inquit, rufar, #N*
pete me a rege, wn negedit *metiU*. Et certerex
qui fratri forem dicebatur daturus uxorem,
pater utriufque. Quod cum, ficut dixi, quibuf-
dam caufis intervenientibus illi pariumerent;
Christiana pietas nihil vult honeftum judicare,
quod faciat contra honeftatem natur*. Eccequid
mihi videantur fuper queftione tua: fi placet,
bene; fi difplicet, facile veniam obtinebo a-
pud te.

baae tantum reconciliandam: nullam tamen au-
toritatem offendentes. In hoc autem omnes con-
cordant, quod, violato principali, tou ecclefia
cum altari iterum confacrandam eft: nec ecdefia
confecranda eft fine confecratione altaris, aut
principalis, aut alicujus alterius in eadem eccle-
fia. In his autem omnes concordant, cum qui-
bus locutus fum, excepta altaris maria, Item
fi aliqua pars ecclefi* deftrufea, reficitur, aut
nova fit, altari immoto: aqua tantum ab epi-
feopo benedida afpergendam dicunt. Ratio au-
tem, quam a me qmefiviftis, hec mihi videtur
fuper his. Altare non fit propter ecclefiam, fed
ecclefia propter altare: & ideo violato prince-
li altari, jam non videtur efle ecclefia: quia non
eft illud, propter quod ecclefia contruttur, &
consecratur. Quapropter cum illud fit novum,
refte videtur cum eo consecrari, per quod re-
cepit, ut fit ecdefia. De moto altari iterum
cofecrando hec quoque mihi ratio videtur. Al-
tare vicem fidei Christian* tenet, ut ficut non-
nifi in altari facrificium noftrum offerimus; ita
nonnifi reda fide facrificia bonorum operum of-
feramus, fi & Deo placere volumus. Sicut igitur
fides mota afuo fundamento, quod eft Chri-
ftus, & a fua ftabilitate, jam non eft fides: ita
altare motum a fuo fundamento, jam non eft
altare; five quod de eadem materia totum, five
de alia fiat altare novum, fle aliud quod fuerat
altare, videtur ideo consecrandum. Propter hanc
C rationem cavendum exiftimo, ne altare eeftato*
rium consecratur fine fundamento, quod multi
cufodiunt, & fere ubique cufoditur: quamvis
in Normannia, cum ibi eram, non fervaretis,
fed nudi lapides nufquam affixi consecrarentur.
Quod ego non damno, nec tamen facere volo.
Ex his, que dixi, fequitur, quia fi tota eccle-
fia uova fiat, altari fine violatione manente,
¶ quoniam fine confecratione altaris alicuius con-
cerari non debet: aut altare aliquod eft ibi re-
novandum. ut fimui cum ecdefia consecratur;
aut aqua ab epifeopo ad hoc benedicta intus &
exterius (impliciter afpergatur. Qu» facienda de
his dixerim, ex ore & ufu aliorum didici. Ra-
tionem vero eandem alios habere non nego; fed
Dego a nullo accepi. Qpapropter quod per me vel
per alio fentio, fanftitati veftr* poflulatus fim-
pliciter infinuo, donec vobis certius, aut melius
patefiat. Valete,

G. C. De «fiamento eodem eft epiflola txxx. Iro-
nia CarootenC», Vide fe txxn. ejuidem.

IA. f. f.

AD WILLELMUM ABBATEM

Moto altari quid agendum.

DohvIm 6* amrcv ceriffune, reverende M*ti Wil
Ulme, jnfclmns ecclitU Centueriet^t,
feintent,

Q Uando respondi ad quod giutiviftis de alta-
ri, & de ecclefia: ita erat cor meum qua-
dam follicitudine gravatum, ut non poffem in-
tendere iis qu* dicebam: & nuncios vefter ira
feftinabat, ut in aliud tempus hoc differre non
poffem. De quo quidem neque in decretis, ne-
que in canonibus, memini me aliquid legiffe:
fed a quodam epifeopo audivi, quod in decretis
Eugenii pape legitur, altare motum iterum con-
fecrandum. De his cum domino papa Urbano
locutus lum, affiftentibus quibufdam epifeopis:
fed papa dicebat, menfam altaris motam, nec
reconciliandam, nec iterum confecraodam, nec
amplius in altare reputandam. Alii vero dice-

De quo a nullo accepi. Qpapropter quod per me vel
per alio fentio, fanftitati veftr* poflulatus fim-
pliciter infinuo, donec vobis certius, aut melius
patefiat. Valete,

CONCILIIUM ROMANUM, J

ANNO-
CHRISTI
>>>1.

In quo Paichalis papa II. Grofulanum in Mediolancnfem fedem
reftituit anno Dom. mcm.

ANNO
CHRISTI
>>>1

a r u. a T fir»»dnf presbyter Grefulentnt JImeniecnnt ignit
pAd.rmx.»-4 judicio prelevit, ut ente dixinu u Medii»,
ienent conventicubne «m» MCl. GrefiUtntu atne fe-
dem arcinepifcopelem ec civitetem defirere dec piro,
digit eeefhu effct, nt decet Lendefti eAraucm: Pe-
tcbelis pept gretem ceptet, nt ipfi mRemenn
fined» reftitMtr. Romm» igitnr mdj&o concilie,
Presbyter Liprandus, induit Lendulfu^ cum jam

fenex effct, fe duo (1) anni poft legem ab Ipfo
faftam (fer «ff, cenditlenene fune ipfi eitnkret,
Divini per ignem judicii) tranffiffent, provocatus
fe compulfus, Romam ad fynodum venit. Et
peni» pe^: Presbyter Liprandus caufam, quam
adverfus Grofulanum habuit, pure notificavit:
fe Apoftolicus, non legem per ipfum prefeyte-
rum datam, fe facramento fe igne notam, lau-
davit;

(1) Si doo anni tranfierunt poft experimentum ignis, quod faftum eft exeunt* anno sio», vel ineunt* >IM.
«c deind* Lipeandua provocatus ad fy nodum Romanam vroit, hac iSitur habita ann» noj. fe *ad«m eft ac
Lateraneafi* d* infra.

• i <i
"TXZZr^vit ; ^*4 S'*.21 ,@l o@*!@»» presbyteratu» in A ruit. Quod fignum quamduribus fuit indicium
Christi nnnayit , & dixit : Si hie prabytcr juraret, quod facramentum ejus mit facramentum mor-
«i. & duodecim facrdqce» cum illo jurando affir- ns. Verumtamen nec papa , nec ejus fynodus ,
rnarent , quod Grofulanus coegit ipfiun presby- ad hoc tunc respexit: fed ipfum GrofulanumA-
terum ire ad ignem, fiitinerctGrofulanus depo- toni Aquenfi, fit Arderico Laudenf, atque Jor-
fitionem. Atone fuper hoc , fpattum confidendi dano de Clivi, & ceteris Mediolanenfibz, tam
per imam nodem dedit. Node autem illa tranf- clericis, quamlaicis, verum etiam epifeopis ejuf-
da, ApoAoficus coram fynodo aGrofiilano fuf- dem ecdefie fufiraganeis, volentibus eum habe-
ceptt facramentum, in quo facramento Grofola- re in archiepifeopum, licet otiofe, reftituit. Os»-
sur fic ah : Ego Grofulanus, gratia Dei archie- ft reftitvatet dicit, hoc eft , frxftrt , «r poftce ß-
pifcopus , non coegi didum Liprandum presby- getfkt hndxfiu iim bis verbis : Grofulanus ve-
terum ire ad ignem , & facere judicium . Tunc Bro, gratia Gulielmi abbatis monafterii S.Ambro-
se Ardcricus Laudenfis epifeopus, jurando firma- fii, & Andree Mediolanenfis ecdefie primicerii,
vit idipfum. Axoni vero Aquenfi epifeopo, pro- & aliorum multorum prudentum , tam clerico-
ferenti id ipfum, jurare ex parte Groftulani, ab rum, quam laicorum, dcc fedem , tam aliquam
Apofcdico fuit condonatum . Grofulanus itaque munitionem archiepifcopatus, poft legem primam
acceffit, ut acciperet gratiam reftitutionis . Et a presbytero fadam, w c reftitutionem a fynodo
cum ad accipiendum reftitutionem accederet, ga- celebratam, habuit. Tetixs ver» ctutreverfi* bee-
bata, & paftoralis virga quam idem Grofulanus jwr exite* /m videbis m cxcilit hstersnerf en-
fua tenebat manu, coram fynodo ad terram cor- m MCXYL.

* * A D R O M A N U M . C O N C I L I U M ,

A fw it cenf» Grtfftilsmi Meiitlentrfz fedis eniiftiit rqqwtMW eft,
1103. rr/rfratew,

ADNOTATIO CRITICA.

Mmi
T. R Omanam hujus anni 1103. fynodum ex hi- altoqui ratumque eft reftitutionem Groftulani fy-
H. «M. ftoria controverfie inter Liprandum presby- nodo anni 1105. tribuendam , ut non obfcure
terum , & Grofulanum archiepifeopum a Landulpho a S. Paulo deferiptam elicit Labbeus to. Latnquit Landolphus, cap. XXII. his verbis : Da-
II. pag. 1107. Venet. edit. Qui tamen fupremam rent» lite Grtffilemi , fcilicet 1105. P7/. id. mtji
cauue huic manum in concilio Romano 1105. tJc. Abjicienda eft igitur fynodus anni 1103. to-
impoftitam fatetur . Unde tamen id deduxerit , taque hec controverfia ad fynodum anni 1105.
quod certum conftituit , de caufa in duplici fy- referenda. Quam vero fynodum Romanam anno
nodo agitata, penitus ignoro ; nufpian enim id U04. affignat Labbeus , illam in fequentem
afterit Landolphus, cujus tota feries hac omnia annum revocandam demonftravit Pagius , cujus
una codemque in fynodo gefta defignat. Certum fententiam noviffimus conciliorum Labbeanorum
editor adoptavit. A

C O N C I L I U M M A S S I L I E N S E ,

Anno 1103 confirmat placitum, quod fecit Norgaudus Epifeopus Aduenfis
cum domno Abbate Hugone & Monachis Cluniacenfibz.

Ex Cbtrtstrio Cltmitctrf.

Tom iv.7 TN nom'ne fende & individue Trinitatis Pa-Dmorata jam didorum Epifeoporum privilegiacon-
E tns & Fm & Spiritus fandl Arnen , Omnes tinebant, damnare curavit; dc ad hxc dam-
fande univerfitatis Ecdefie filios volumus fcire, man-
quam pacem, quamve concordiam Aduenfis E- da , atque fimul Romane Ecdefie negotia pe-
pifeopus Norgaudus domno Hugoni Quniacen- ragenda & pertradanda Preneftinum Epifeopum
fium venerando Abbati filiifque ejus Quniacen- domnum Milonem , totius Gallic legatione in-
fibz fratribz tandem poft diutinam controver- junda , ad Gallias mittere ftuduit . Idem vero
fiam fecerit , qua litterave fa&am corroborave- Legatus Quniacum veniens, certo die interpr-
rit . Querimoniae inter Quniacenfes fratres & fatum Epifeopum, fratrefque Quniacenfes placi-
predidum Aduenfem Epifeopum N. pro illatis tum denominatum ftatuit, in quo placito , quic-
ab eodem Epifeopo injuriis exorte fuerunt , & j?rarium adverfus Cluniacenfis Ecdefie privilegia
inter cetera injuriarum damna, idem Epifeopus fanabant , pnecepto Domini Pape in prefentia
nec non & Matifcenfis Preful domnus Bernardus Epifcoponin., quos fubintirulabimus , & eundo-
quasdam nova fecerunt privilegia , que vi- rum qui aderant, exclufit, ac damnavit, Eccle-
debantur contraria, quaedam contra Cluniacenfis fieque Cluniacenfis privilegia firmavit, & corro-
Ecdefie privilegia continere. Ut autem domnus boravit . In hoc quoque placito prememoratus
Pafchalis II. papa hoc competit amore domni Aduenfis Epifeopus N. decreto & litteris domi-
Patris Hugonis de Quniacenfium fratrum carita- ni Pape Pafchalis II. commonitus , juftitiaque
te excitus, fcriptis fuis illa contraria , que me- quam in Ecclfiis fubnominatis fratres Clunia-
cenfec

HCl

CONCILIIUM MASSILIENSE.

n<4

----- ■ cncfcs habebant exigente , domno patri Hugoi Aut Aduenſis Epifeopus a Vixdiacenſi abbate pro» — . ' -
 AN* 0, fratribtſque Ciuniaceoſibus donavit , conceſſit , fectionem vel obedientiam non exigat, nec ab-
 CR.?.]ST ,c taudſtvit Eccleſiam de Carreſtis » ft Eccleſias bas ei ulk> modo faciat . Fratres vero Vizelia-
 de caſtro de Lonna , feilicet Eccleſiam S. Al- cncfcs.facros ordines ab ipſofufcipiendr, fi tamen
 bani, & capellam ejuſdem caſtri , Ecdeſiamque Epifeopus canonica ordinatus fuerit. Qpod ſieos
 de Molinis , & Eccleſiam de TreveUo . Ecde- ordinare renuerit, a quoUbet alio Epifeopo
 ſiam autem de Moncellis fimili modo donavit , canonice ordinato ordinabuntur. Presbyteris quoque
 fimiliter conceſſit & laudavit. Statutum eſt ta- qui eidem abbati> deferviunt chrilina largietur
 men , ut pro hac ipſa Ecdeſia duorum folido- abſque alia retradatione ! Anno ab Incarna-
 rum cenſus annuatim reddatur . De hac iterum tionem Domini m.c.iii. Aſta funt frac apud Maſ-
 eadem Eccleſia hxc convenientia habetur, ut fi filiam per manum domni Milonis Preceſſini E-
 a Corbiniacenſibus monachis fratres Cluniacenſes pifeopi & S. R. E. fedis legati in pneſentia E-
 interpellati de reſtitutione fuerint, ubiCluniacen- pikoponun frilicet Matifcenſis B. qui tunc cum
 ſes teſtificatorem luurn poterint habere, non diffe- Epifcopatu ſuo Lugdunenſis Archiepiſcopi dom-
 ferant in curia memorati Epifeopi Aduenſis N. ni Hu. vices agebat, & huius prēta> Aduenſis
 juſtitiam exequi reſtitutionis . Omnes etiam Ec- Epifcopi N. in pneſentia quoque archiepiſcopi de
 cleſias quas vel prdeceiſoris fui domni Agano- Evroic domni Gerardi , ft Epifeopi de Titfort
 nis teſpore tueantur, vel de quibus donum,vel domni Herbert! , ft Epifeopi Critrenſis domni
 inveſtituram, aut aſſenſum habuerant, laudavit. Roberti, ac Epifeopi Belenſis domni Poucii,hoc
 Præceptum eſt quoque domini Papæ Paſchalis ?>lacitum , ft has conventiones donorum pra-
 præcepto, & prefixum , ft per pranatum Roma- ams Aduenſis Epifeopus N. ſicut in prſentia
 nae fedis Legatum Pncncſſioe Epifeopum dom- ſuprad&orum Epifeoporum per manum domni
 num Milonem corroboratum, ut ſicut in paria- M. Cardinalis ſepcdiſti firmaverat, ſic Cluoiaci
 ti papæ Paſchalis videlicet II. privilegio Qunia- in communi capitulo fratrum firmavit , lauda*
 co impertito continetur , tam Ecdeſiæ , quam vit , ft corroboravit , præſenre Vizeliacenſe Ab-
 preſbyteri Ecdeſiarum, & reſCluniacenſium uni- bate domno Attaldo, domnoque Gauſredo prio-
 verſo fine inquietudine liber> ft inviolatae per- re clauſtri, ft domno Bernardo Camerario, pr@-
 maneant . Hſcq vero de Vizeliacenſi abbattia fta- ſeute etiam conventu.

CT PRÆFATIO AD SERAPHIN ARCHI PRÆSULEM STRIGONENSEM.

*Dei Gratie Séraphin Artbi-Præſnli, divinarem igne virtutum ardenti, ^hricus
 quamvis toute ex minimis, tamen fervus fanHitatis maxapatus,
 in palatio taleſtis contemplationis .*

Δ* u">1 / ^Uoatam fiduciam talem habemus per Chri- C profeão quam frivola , quamque ut inconſulta
 T 'A/ftumadDEUM, noo fugientes £. conjeihira, non eſt ſupervacuum paulifper com-
 mus cogitare aliquid a nobis , quaſi ex nobis , memorare . Quia hi regni detractores magis pro-
 fed ſumciantia noſtra ex DEO eſt, cum ſpecialis grati> inſpiratio mentem tuam cceleſtis ſapientie theſauro ditaverit, ft quam plurimis dif-
 fertis , ad didaſcalici meriti lucidas contubernii tui officinas , quaſi totidem gemmis ornaverit , fando Patre noſtro Stephano, viro quippe Apo-
 haud parvum ingenioli mei reformidat ruſtiditas, ſtolicco, legem populo noſtro datam , in quibuſ-
 dum me, ut ita dicam, elinguem, ac pene totius urbanitatis exortem, jubes , o Pneful ! Re- dam auſterioretn, in quibuſdam vero tolerabilio-
 galium inſtituta collationum recolere , vel ſena- rem , in his quoque intenſius vindicantem, atque
 toria totius Regni decreta , jejuna oratione re- in aliis remiſſius indulgentem ? nec quemquam
 capitulare. Neque enim ad regalia confilia, me tamen abſque diſciplinis verbere dimittentem ,
 conſultricis prudenti> inculta provexit materies, cum prſedeſſinationis tempus nullum adhuc re-
 nec tenuis rei, flantem pro foribus , intromittit um adduxiſſet fidei ſponforem: nec hoc quidem
 deſpeãa pauperies . Quia vero obedientie eligo prrter divine diſpenſationis reſpeãum credi ne-
 magis operam dare, quam charitati, omnia ſpe- ſas eſt. Nam cum tempore pnediſti Regis, uni-
 rantr aliquid denegare ! malo etiam ultra vires verſum regnum ejus barbaricis inſervierit cultibus>
 obtemperando prſumcre , quam præſumptuoſe ac rudis , coaſtulque Chriſtianus , contra cotn-
 minime obtemperare . Quamvis enim imperitia monitorem fanãe fidei ſtimulum adhuc recalci-
 mea diſtandi non præſtet ſacundiam » charitas traret , adhuc contra pœnitentialia ultricis vii>
 tamen obedientiam non negat . Porro , non in verbera remorderet, opera: pretium fuit, ut fan-
 hoc opere proprii arbitrii veſtigia figo, verum de diſcipline coadio, infidelibus quidem ad con-
 previis alieni itineris viribus inſiſto : ob quam verſipnem fidei, fed converſis fieret ad juſtitiam
 videlicet cauſam , fi quid in errabundo veſtigio ptenitentMB. At Chriſtianiffimus Rex noſter Go-
 liberius evagatus meus deviaverit calamus , non lomannus, columbine grati> {implicitate , cum
 ambigo, quam facilis apud te fit veni> locus : omni virtutum diferetione . .
 qu> res pigram etiam impellit huius conſilii mo- vidit adultam fidem Religionis robur
 ram. Sed funt ſorraſſe nonnulli, qui fine ratio- accepſſe, legalis vi umcatene cogitavit rela-
 nis circumſpe&ione, idem, unde fermo eſt, Con- xare prudenter : utpote indignum eſſe perpendens,
 cilium Vercellinum autumant eſſe ſuperfluum , fi jam ſpontaneum fidei militem legalis pene
 minus providi afferentes; antiquis, dicentes, po- timor torqueret, quem nec ipſa mors ab agnitæ
 tius pñorum inſiſtendum eſt relatibus : quorum jam confeſſione veritatis abſtergere potuiſſet. Hk
 filium

filium labefactari, curi* honorem, vilefcere, ri-
mens, ne miles infolens, domesticus tamen vir-
CHPISTI tut* irrevocabilis fieret iniquitatis : Re-
«», eni Principibus congregatis, totius senatus con-
tuito, pñefati Regis laoft* memoriae Stephani
legalem textum recenſuit; de quo, fi rem con-
fideres, nihil comminuit, fed auxit, non tamen
quaſi fundator, fed ſitperxdificator; quatenus
Kimitiva plantaria, ſalubri veluti reſponſionis in-
fione irrigata, percipiant juſtitia incrementa.
Et ilk quidem deſtruor fuit infidelium; Iſte
reô* converſationis augmentator in juſtificatio-
ne: Ille lorica fidei populum induerat; Iſte ter-
renc ambitionis fuperauenta cingulo juſtitia pro-
cingebat: Ille gladio ſpiritus verbi Dei perterritus;
Iſte galea ſalutis decoravit.

Poſtreto, hunc uterque Regnum, finem rebus
impofuit, ut dum debita ultrix poena filios per-
ditionis confumeret, filios nrodeſtinationis refo-
veret. Non enim ſine cauſa Rex gladium por-
tat; Dei enim miniſter eſt, vindex in iramejus,

A qui malum agit: nam Principii non ſunt tertio-
ti boni operis, fed mali. Quis enim, qui no-
ceat votis, ſi boni aemulatores fueritis? Hade-
nus hcc. Contra ſupradios autem hujus Con-
cillii deaâorcs, de ſinguli* capitulis, quæ abs
re eſſe mentiuntur, poſſemetiam ſcribendo iatis-
facere, niſi epistolarius ego ſermonis modum ex-
cedens, modeſti* tu* (O Præfulum decus!)
aures timuiſſem ſatiſdire: poſſunt tamen illa ex
his coHigi, quæ moderata ſatis brevitate perſcri-
pſi. Verumtamen tu domine, qui in hujus po-
puli lineo* genere minus me promptum confi-
dera\$, ſi quid calamus, a ſuſcepti itineris trami-
te declinaverit, tua quoſo in me benevolentia
ſolita, & ſupervacua reſeces, & imperfecta ſup-
pleas, errata corrigas, commode diſta paternæ
gratia provehas, & antequam in aures prodeant
publicas, cur* tu* digitum dignanter imponas,
de qu* tuo duntaxat dodifſimo diſſa coſtitui
examine, tuo etiam judicio a detrahentium mu-
niantur livore.

CONSTITUTIONES ECCLESIASTICA

Cotomaſmi Regis Hſengaria.

C A P U T I.

III dote cujuſlibet Eccleſia per Beatum Sta-
phanum diſpoſito.

T)Laouit Regi, & communi Concilio,
X ut dotes cujuſlibet poſſeſſionis, mo-
naſtcriis, feu Ecdeſiis a Beato Stephano
diſpoſitæ, inconuulſæ remaneant.

NOTÆ p. MBLCHIORIS IN CHOFFE I S. J.

/'/'Onferatur ex conſ. S. Steph. c. I. & it. Feriebant Invidorum oculos, Epifeoporum, & Monafteriorum
proventu», qto» hi e fundi», a S. Stephano aſſignati», capiebant, (uaſere nonnulli. ut aut limite» poſ-
ſeſſionum Rex coar&atet, aut fruAu» ex lit obvenientes portione certa definiret; fed fulmina illa, quæ ibi
fundationum literi» in violatore» bonorum Eccleſiaſticorum, San&us Rex detorſit, homine», lucro potiùs,
quam Eccleſiarum decori intento», deterruit.

CAPUT II.

Di Synodo in unoquoque Episcopatu, Comit-
bns e* Magistratibui celebrando,

Q Uia populus noſter magnis fxpe,
tam viz, quam inopie laboribus
przgravatus, pro qualibet neceſſitate
riam regalem adire non poteſt, bis in
anno, id eſt: In feſtivate Apoſtolorum

Philippi & Jacobi, & hi o&avis Michael-
lis, Synodum in undquoque Episcopatu
celebrari conſtituimus: In qua cam Co-
mes, & Comites, quam aliorum magi-
Oratum dignitates, & poteſtates, ad
ſuum Epifeopum conveniat, ad quam
quicunque, etiam finefigillo vocatus, non
venerit, reus judicio erit.

N O T Æ.

T^Uo hic eruimur. Primo: ante hoc flatutum cauſa» etiam ſpirituale» in curis regia fuiſſe examinatas,
I J idque per privilegium Regi» Apoſtolici, quæ poſtea ad Synodo» Episcopale» remiſſe ſunt. Secundo: di-
Ait Synodis ſeſtribus Interfuerunt etiam ſeculares ſuperiores, qui una cum prlati» profana ſubditorum
negotia ventilaiunt; quod eo ſine faAum eſt, ut præſente Eccleſiaſtica perſona, tenacius pro juſtitia flaretur,
& quod nonnunquam evenit, ſententia» juribus Eccleſiarum adverſx prohiberentur.

CAPUT III.

De alienigenis Presbyteris, fine litteris commen-
datitiis advenientibus.

Λ Ltenigena Presbyter, vel Diaconus,
X\ commendatiitiis literis non recipia-

tur; qui vero ha&enus recepti ſunt, ſi
jure venerint, examinentur, quatenus de
quibus aliqua aures noſtras pulſat infa-
mia, hi ab officio ceſſent, donec in ju-
dicio purgentur, ve! de terra eliminen-
tur>

N O T Æ.

C Onſuevit vi hujus legis, public* diſciplin*, & mali exempli clerici in Hungaria» admittantur, aut ut
adauſſi «ticiantur.

CA-

CAPUT IV. alias V.

ANNO
CHRISTI
7...8*De citetfatifat frtiij/mnaK.*

E pifcoporum» & Comitum cspellanl,
vel reliquorum, per figillum Epifeo-
pi, quel Archi-Epifeopi, ad catuandum
cogantur.

CI roero clericus caufam habet cumulai- smm
co,perjudicis figillum iaicus cogatur;
fi vero laicus habet caufam cum clerico,
per figillum Epifeopi, vel Archi-Epifco-
pit clericus cogatur; ab cifque, tanquam
iudice fuo, examinentur. (

CAPUT VI. alias XIV.

CAPUT V. alias VI.

QhoJ nttllnt feettlerit JttJett cleric Jet
figtifa».*

Dt citationibtm Pretbyterenta, e IMeentia
inter ft ft,*

N Ullus praefumat Saecularis Iudex cle-
rico figillum dare.

N O T A

C Onfirmatur Privilegium Cleri, vi cuius nulla Ecclesiastica persona *d forum feculare citetur. Sigillum autem, veteri ad iudicium evocandi consuetudine, dabatur, cum illud iis ex nuda charta appennum, per aotem ad teum mittebat, cumque ad audiendam causam invitabat.

CAPUT VII. alias XV.

*Rrooceti» eatnntae Jonetiontia, fréter dane-
tioncet S.Stefbéní.*

nostra abundantia nimis superfluat penu-
ria, placuit omnes piftrinas, pnter quas
San&os Stephanus Rex donaverat, ioho
regali reddere. Qpia indignum erat nobis
recedentibus, curialem nobiscum hono-
rem recedere, ubi prctat nos de venien-
tes copiam honoris invenire.

Q Uia eo minus videtur valere curia,
quo minus suppecunt neceffaria: ne

N O T A E

U T neceffitati, ft fecnritati publice confuleretur, piftrina, vel mole, prater ear, quai San&ut Ste-
phanui dooatat, ad Cameram Regiam reda&e font; ne quique pro libitu facienda fuma, ft panis
potestatem habeat, ft mile, aut aula regia, cum bellam geremur, penuriam patiatur.

CAPUT VIII. alias XVI.

CAPUT X. alias XIX.

*ablutio fificiaeruai Menefclriis, vel Eccltfiu
detertm.*

Dc terrie eccafetir cotonorwa cjtfornt,

S imiliter decrevimus, pifeinas MonaAe-
riis, vel Ecclefiz datas, alias quidem
reddere, fed neceffarias quotidiano fra-
trum ufui relinquere, nullas vero, nifi
superfluas auferre.

V Eteres coloni ejc&i, terram non ha-
bentes alibi, ad iuam revertamur:
fi tamen terra eorum data eft Monafte-
riis, vel Ecclefiis, & ipfi aliam habent»
hoc inviolabiliter ita permaneat.

CAPUT IX. alias XVIII.

CAPUT XI. alias XXII.

Qitod Syhra date Secltfiit non attfcrenntr.

*De jajicio ferri it eftut, in ftubur fair
fieri poffit.*

S Ylvas Ecclefiis datas, minime auferri
conccdimus.

T Udicium ferri & aquae in aliqua Eccle-
fia fieri interdicimus, nifi in lede Epi-
feopi, & majoribus Przpofituris, ut Po-
fonii, & Nitri*.

N o T A E.

D ifta de iudicio ferri, ft aqua in Synodo Sxabolchen, hoc loco repetenda funt. Capitulum illud propter
abusum conditum eft. pafim emm pioham ferri igniti & «qu* ferventi, exercebant in reos, iudice;
dum certi quidam ritui, A loca prclcriberentur. Arguunt aliqu* ex eodem Capitulo. Nittieniem Epifcopa-
tum fub h*c tempore Colom.m fuille Przpofituram vel potiui Vicariatum Epifeopi, idque iniquitate bellorum
agum Niineniem vallantium, quo, Epifcopatum Nitnenfem, a fan&o Stéphané feu teftauratum, Icn fun-
datum per intervalla annorum aliquot, cum Epifeopi dignitate quieville, probaretur.

CAPUT XII. alia. XXV.

ANNO
CHRISTI
...i**Dt dtcMt trAtttntat , éf mfhgtlittat.*

DE tributis autem , de veâigalifiu* , ficut Comitibus tertiam partem dari decrevimus , ita decimam quoque pifeopie cenfemus ; quibus tam novi , quam veteris testamenti pagina decimas dandas efle proclamant. Incautum igitur , de inconfultum eft , fi inftituta Sandtorumpnefumamus infringere , quæ fumma potius devotione debemus adimplere.

CAPUT XIII. alias XXVL

Dt uftibtu ctfifari JbttttAat aft atttflotiattai.

Cl quit in teftimonium adduâus fillicu- E- jut , veritatem , fua nititur acteftatkme probare , hujus teftimonium fic recipi jubemus , fi præfertim fit confeflu peccata fua Sacerdotibus : fi denique contrarium habeatur , de cautela fit veri teftimonii per Sacerdotem in confeflione , de mendaci culpat redemptio fiat cum poffeffione.

N O T A.

Convenit hoc flatum cum illo S. Stephani *Ott. L.* » c. j. *Ttft fua Chri/hae frttéctOti.* Qpo innuitur , nt teffe in caufa aliqua adhibendi fint Chnfliani ; cui Colomsoous illud adjecit ob frequentem hominum nequitiam , (pñfertim ob novellam adhuc Chriftianam religionem apud Hungaros , dum multi Chriftum mentiti Scythicum animum palliabant) ut teffe c numero eorum fint , de quibus Sacerdotum teftimonium habeatur , quod in fignum vite probe , peccata fua confefli fint ; alioquin in defectu huius teftimooni , merito de virtute , fle fide teftis fofpeus efle potuit . Optandum foret , ut hmlis cautela , & defectu teftiom bodiednm vigeret , ne tot perjuria , ob lucellum fane exiguum , in iudicii invalefcant.

CAPUT XIV. alia. XLVL

Dt attnttttttt IfataMitornat ftwtJttat fttiat fttat vnttnmtat.

Ql quis Ifmahelitas in jejunio , feu inco- meftione , porcinzque carnis abftinentia , vel in ablutione , vel in quolibet fux feâx facinore deprehenderit , Ifmabelite Regi deputentur , qui vero eos accufabit , de fubfiantia eorum partem «ccipiat.

CAPUT XV. alia. XLVII.

DtEccltftit Jfatabtluraat , ir dt dotibat tortatdtai.

UNicuique villae Ifmahelitarum Ecclefiam xdificare , de eadem villa dotem dare praecipimus , quæ poftquam aedificata fuerit , media pars villae Ifmahelitarum emigret , ficque aut extrinfecus fedeant , aut quafi unius moris in domo.* mater autem nobifeum una eademque Chrifti Ecclefia individua unanimiter confiftat.

N O T A.

A Ceraverat Ifmahelitarum nomen . Occupabant illi fedes habitatore vacuas , fit velat in rempublicam A , confluebant . Qyced ipfum a Cumani poftea faftum vidimus , Hungarian prope omnem inundantibus . Ut igitur Ifmahelitz ad Sacra Chriftiana pertrahuntur , aut alio fe auferre cogantur i ftatit S. Synodus , ut in villa , quo fe ifmahelit* recipiant , ex eorum pecunia , Ecclefia edificetur , fit docetur : qua parata , qui baptifmum fufeipere votuerint , remaneant mini nempe mons Chriftiani io Domo Dei : qui noluerint , emigrent , fit Chriftianis locum faciant . Qpod autem media par ville abire jubeatur , provide ftatuitur ; fit (edict unum in nidum congregati , pertinacior contra Regi , fit Epilcoporum ediffa evaaant . fit mutui confiliit ad feftam fuam tuendam , aut machinationes occultas fe animent , quod bodiedum experitur Ecclefia , ubi foli feftarii fe continent . Canon tffe locis applicari pollet , fit deberet , ubi Judei numero , habitatione , fit divitiis incolar Chriftianos excedentes , turpi lucri caufa a fandorum Dominis protegentur.

CAPUT XVI. alias XLVIII

Dt atotrintonio ifatabtlitornat.

ISmahelitarum vero nullus audeat filiam fuam jungere matrimonio alicujus de gente fua , fed nofta.

CAPUT XVII. alias XLIX.

Dt ttn tamittat fortinomat ftr Ifmebtlittt.

SI quis Ifmahelitarum hoipites haberit , vel aliquem in convivium roga- verit , tam ipfe , quam convivæ ejus , de porcina tantum carne vefcantur.

N O T A.

TEgibus his Colomanus Ifmahelitas coercere voluit , ut leviori negotio fidelium focietati affoeti , baptifmum JLs *pti «xpetant , fit qui in pagano ritu perfeverare decreverunt , ponis emolliantur . Qpa de caufa , m» trimoma prohibat* mulierum Ifmahelitarum cum aliquo de gente fua , feu cum pagano , mflitque conjurai Huagaro , vel Chriftiao . Decretam fimile legitur in Coocilio Toletano XVII. de filiis fit filiabus Judaeorum , anoo <P4- celebrato , uti videre eft apud Knimn in notis , N. I. Torn. » . Concil. De efu aatem porcine carnis , tam Ifmahelit* , quam eorum convivis impofico , nemo dubitabit id pon loco impolitum efle , ut vri Huagaria abeant , vel Ubertatem Chriftiani quoad alimenta conceffam , Ecclefia* aggregati ampleftantur

CAPUT XVIII. alias L.ANNO
CHKISTI
>>,,*De faute boveuius renuentium, nec tm>fer-
rictdiit, & elite.*

SI quis homicidia apud Comitem, vel quemlibet inveniatur, per nuncium Epifeopi ad poenitentiam quxratur; quem si mittere renuerit, eadem cum homici-
la fententia feriat. Parricidia & exte-

ra, qux prxtitulavimus homicidia, Epifeoporum ccnfuris vocare decrevimus, qui uti.
juxta qualitatem facinorum, & pertona-
rum, prout ipfi vifum fuerit, canonice
hujufmodi facinus deliberent. Simplicia
vero bujulmodi homicidia, ab Arehi-Dia-
cono, & Judice icculari judicentur, de
quibus & ipfi nonam & decimam partem
inter fe diipartiant.

N O T Æ.

T I Qmicide voluntarius juxta S. Steph. >. *. cap. iz. debebat pendere centum, & decem auri penfas, id eR
Γ I uncia*, At fecundum inilitutinnem canooom lejunar*. Ubi alluditur ad few. tufsf* ao. re<. *4. f. ?.
nenucidr a communione Ecclefie* per tencMitm fomoveri mbeotur; nifi per pccmentit* (aliafa&ionem cri-
mina atfmila diluerint. Prefrns itaque Colomanm decretum. per nactum Epifeopi, velue ordinarii tunc in
caufa homicidii Judicis > jvbet qu*n homicidam ad ptnitentiam, quem fi mittere feu comes, feu quifquis
alter recufaverit, eadem excommunicationis fententia ipfe, dt homicida petenti jubentur. Parricidia tamen,
de alia qualificata homicidia, ut Afaflinia, veneficia, Ate. non fimpliciter per nuncium, fed timui per Centu-
tura* Epifeoporum, id efl. (ub pcea incurrere ipfo fa&o excommunicationis vocari, citari, At ad tribunal Ec-
clefiafticum attrahi debere confutuitur: ut ita juxta qualitatem facinorum fit perfonarum major, aut minor
poenitentia, canonice, feu juxta canone* Ecclefie, volentibus fe emendare imponatur. contumaces vero a
communione fidelium (ep*rentur. Simplicia vero homicidia Archi-Diaconi, At judici* fecularis foro attribuantur,
A eifdem pro impenfo labore nona. At decima pan malAc pecuniari jam diA*, feu centum & de-
cem penfarum auri, ab homicida folvendarum conceditur.

verum antiquata funt haec jura noftra, & in homicidas deliberatos poena capitis ftatuta eft, Affrib. I.
Decr. III. art. XXVII. Ulod. Dic. I. ert. LXXXII. tr. eiiii. Parricida vero, pena notae infidelitatis*, feu
aoiffione capitii Ac bonorum feriuntur, Dec. Tri. fer. I. tit. 14. <7 p<'> tit. 4). quamquam deinde, <N<
μ], art. II. fola poena capitis, cum, vel tunc exafperatiooe, iifdem infligi jubeatur.

CAPUT XIX. alias LVIII.**XATULieres, partum fuum necantes, Ar-
JLV L chi* Diacono allatx poenitentiam***De mulievibm fertum fuum necentibus. agent.*

N O T Æ.

EX Decreto env a;s;. art. II. poena capitis conflituta eft; quamvis Ecclefufico judicio, eoque mitiori in
eas actum fuerit per Archi Diacones, tempore primorum Regum. Vide, qu* xcquentur.

CAPUT XX. alias LIX.**Θ Aptus mulierum, Epifeopus, fcu Ar-
JLx. chi-Diaconus dijudicer.***De raptu mulierum.*

N O T Æ.

ÇAnAi Stephani flatum erat, Lit. I. cef. I\$. ut puella rapta Jarmtiter rrdtrix, fir rapter fflva decent
jircncor fr> rafta, litet pofea recoMiltret yeeutibei feellit. Si vero effer feafer faent componatur,
leu exolvatur poena taptur, fli<er Mui. Qjua veto hoc in capite, in caufa raptu* nulla* index conflitu-
tur hinc > hac fynodo decernitur, ut eufmodi caute vefut matrimonium direAe, vel indireAe concernet
rei, in foro Ecckfiaftico judicentur, & illic coxnofcatur, an & quomodo inter eufmodi pertonas, fi praci-
pue matrimonii ineundi caufa taptua contigit, illud coalefcere poffit, fecundum canones, qui rum vigeant;
quo* vide in Decreto Gratiam cauf. Θ. q. a. prafertim vero cara. 4. 9. & fa. quibus interdicebatur inter ra-
ptorem & raptam matrimonium, quamvis valide illud contrahi non potuerit.

Hodie autem obtinet etiam lo laena Tribunalibus Hunganc, Com. Trie. de Mattheo. caf. t. ubi
inter raptorem & raptam, quamdiu in poteflate raptori* manferit, nullum polle conflitete matrimonium de-
cernitur: A raptori vari* pccn* d>Aantur. Lex porro S. Stephatu ia ufu non eft.

CAPUT XXI. alias LX.**W < Alefici, per nuncium Archi Diacono
xVIL ni & Comitit inventi (dijudiccn-***De melficij. tur,*

N o r Æ.

MAlefijati a Canonifti* vocantur, qui vel ex maleficio, feu ope dxmoni*, vel ex malitia hominum, nata,
rall id medio efficientium, funt inhabile* effieAi ad copulam five viri, five fœmin> de quibus multu agunt
tn jus Canon, commentantes in titulo de f'ntdir if melr/cutn Malefici veto funt. qui malefium ifthoc ef-
ficiunt. Et de his iex pr*(ens loqui videtur: ut ex feque.iii, & praecedenti capite colligitur, juberque ma-
leficos judicati per Archi-Diaconum, & Comitem, (cu lupremum Provmciz PrxteAum, & per eorum >un-
cium u> jus vocari. Nec male: cum etiam crimen magi*, Cc fonilegij, de jure canonum, mixti feri fic
erg. c. coatre Idoloraao 10. caaf. ad. a. \$. Alia* malefium in genere, eft vis nocendi aliis ex paAo. Ae coo-
peratione demonis de quo moralifi* in praecepta prim* Tabui*, Canonifte vero in ritui, de Sartilgut
aggre folent. Hodie maleficia omnia m foro feculari apud Hungatos judicantur, <rg. Met. Dece. 4. art. j.
01* M x<47> arg. rd.

CAPUT XXII. alias LXI.**A Dulteri Epifeopo vel Archi-Diacono
XJL addudi, debitis poenarum judiciis***De adulterit. deputentur.*

NOTÆ

ANNO
CHRISTI
«...»

TO<niAui : ex adulterio dupliciter a^{hi} posse, nempe *chullitor*, 0* *trtiuuiur*. Videatur Schmalturu :
XX Tit. de Mlietii *tt jupro* .«. *ft irj*. wui hrc pluribus . Du. prxlens Colmanni ft Synod! constitu-
uo jubet adulteros ad EeicOpam, vel AtcbijJiaconuon adduct, afttonem ooo crimialiter, led civiliter in-
tearacai fstsponie, & idcirco fubjuneit; eodem debitis pccnarum judiciis esse depurandos : conformiter Iei-
licet ad S. Ladislai Lib. s. cep. so. ubi adulteris ptenitemia juxta canonum instituta tmretatar. Cottfismatur
M Décret. Cs/rmm. LzL a. Cep. aS. Divortium pariter a thoro, pant innerenti utrobique liberum permixti*
tar. Adultere tamen ad pditionem mariti txtrrmum fupplicium ftatutum. Trip. Deer. P. I. ut. soy. Que
lex bodiedum viget. Da adulteria vero in loco delifti deprehealis. etiam per non privile^atoe puniendis, vi-
deatur Decrar. Trif. pert. a. tit. js. Si ob adulterium agatur ad divortium, vel corrrAionem, caufa forum
fpitrituale refpiciet, Matb. Decr. i. art. J. Si ad prenant corporalem, vel pecuniariam, forum icculatv > erg.
ctt. art. j. Et «Mi 1<47> art. J<.

anno
CHRISTI
«...»

CAPUT XXIII. alias LXV.

'KTUilus comitum vel militum in Ec-
X elefia przfumat fibi vndicare po-

De comitibus *it* militibus fateflatem Ecclefii*
fibi vindicantibus.

teftatcm, przter iolum Epifeopum.

N O T Æ.

On intelligitur hoc Canooejolum tus patronatus, aut prsfentandi, nec fola Ecclefia, aut locus facit
Divino cultui deputatas, quem Domini terroftres. nefcio an fatis tute, ablati etiam clavibus, dum
commodum iis videtur, aperiant, aut claudunt : fed ipfe etiam mmifter parochus, aut curatus ; imo bo-
na, ft reditus Ecclefis, quos aliquando fine caufa, iidem domini fundorum, pagi, oppidi, caftelli, prn-
textu melioris cum ad fe recipiunt, fuo peculio commifcent, ft domum Dei neceff<riis deftituunt, nihil
proficiente follicitudine Epifcoporum in repetendis Ecclefie proventibus. Hec potestas inhibetur, utpote ve-
tita feculari perfonae, Lege etiam Divina. Caute item cognitio in afylantibus, (epultura in loco iacro, fu-
fpicio, ut moe apud Hungaros invaluit, armorum gentilitiorum, fi qui belli occubere fte.

CAPUT XXIV. alias LXVI.

T)Resbyteri, & Abbates, feu cujuslibet

Y

X perionz dignitatis, Ecclefiz decima-

, A ferfanis Seclefiafticie decimas ftrfoi-

tionem perfolvant, in cujus territorio a-

ventibus. griculturatn exercent, aut vindemiant.

N o T Æ.

Ex ifta explicanda eft ad mentem art. 9S. anni sjtj. Ibi : Nobiles de vineis fuis in propria eorum terra
adjacxmibus, nullas decimas folvere teneantur : fed de iis, quas non io proprio eorum fundo, verum
in aliis promontoriis habent, baboerintve, ft de illis domino promontorii fus montanum vel nonam folverint,
Pnelatis quoque, ft Ecclefiaftids perfonis decimas folvere lint obligati. Item renovatur art. 9; . anni 1647.
fte. proinde, fi in talibus territoriis agriculturam aut vindemiam faciant, etiam Ecclefiaftici, alias privile-
gio Debiliun gaudentes, decimat hodie etiam pendunt.

CAPUT XXV. alias LXVII.

CAPUT XXVI. alias LXVIII.

A Bigamis Tresbyteris.

De celebrationibus Miffarum.

Trigami & viduarum, vel repudiata-
X) rum mariti a conjugiiis ceflenc illici-
tis, vel a cieri excludantur confortiis .
Vida Syn. Szabolcbanf.

M ifla non celebretur, nifi confecra-
tis in locis, nifi caufa neceffitatis
aliqua exiftente, & tunc in tentorio, fi-
ve alio mundo loco : fed viz tantum,
ac itineri hzc vacet neceffitas, non ve-
nationi; nec fine tabula itineraria

N O T Æ.

*T Abulam itinerariam, intdlige altare portatile.

vel altare viaticum.

CAPUT XXVII. alias LXIX.

De reliquiis Sanflorum.

R Etiquiz Sanflorum per viam non
portentur, nifi a bono, & Rcligio-
fo Clerico.

CAPUT XXVIII alias LXX.

De vefibus Clericorum.

N ullus qui Clericus zftimatur, ve-
flibus utatur Laicalibus, utpotc fir-
io pelliceo, vel tunica fparfa, manica
rubra, flragula, vel viridi chlamyde,
caliga, feu joppa ; calceo pi&o, vel fe-
ricata camifia quoque, & tunica, & fe-
rico in pe&ore non confuantur, fed no-
dis, vel fibulis collum ample&entur in-
ferendum.

N O T Æ.

U T Clerici in fctis conflitun. & bcnrficiati, etiamfi minoribus folum ordinibus initiati fint, veftem, &
tonfuram Clericalem deft. -nt : praecepitur, c. ihrici ry. de vita & p?>eleie Clericorum. Er Clem. t. to-
Coutil. General. Tom. XX. Eetr : dem,

1175
Kfc
**
; Me nee
rum bonvflaceos intrmfcca* oftvdntnt. Qpibsu loci» grayiSiMB peu* in contrarium faciente» Aatuumur. Bt
qnamvi» vellis Clericorum maxime confannaMa fit confiwMM. flt ufui coiofgoe regioni» per C*»»i f»rPirv»
r*«« *!»>*. pMdpitut tamen in ConcilLateran. fob InaocUL cap.). A refera* ,C Clerici »j. 4e vtn&
vnmai! !«* M Clerici atantor vefl* virgata . vel partita, boc eft ; diverfo» coloret , aut flore» panno intexto» .
. eei nr anem fuper iMtafto» habeant ; nequ* panni rubei» , aat viridib» , minu» vero cetfxa /os jfffn . rd
eft femorali verficolore , aut a cmruleo . vel nitro ablodeutv . fltr. Memini hanc rationem voffliom »4 aient
icendo» gradus dignitatum Bcclefiafticanun tub Emin. flt Serenift. S. ft. E Card. flt A. B. Strigo. Chriftiano
Aug. Duce Saxoni* circe annum J71J. typi editam fuifte.

CAPUT XXIX. alia* LXXI.

/>* faanfpf tcmforUctc*

Q Uatuor tempora in ini* , ut baâe-
nus moi fuit, loci* celebrentur.

CAPUT XXX. alia* LXXII.

Dc officii SeutStn Trittilatii.

FFicium de Sanâa Trinitate, poft
O&ava* Pentecoftes celebretur.

CAPUT XXXI.

Dc fifulttirii Cbrifficnonn.

çEpultura Chriftianorum non nifi in a-
triis Ecdefiarum fiat.

EX LIBRO SECUNDO

DECRETORUM COLOMANI.

CAPUT I. alias IV.

Dc dtirnicaioc Bigamorum.

ÇI quis Bigamus propter uxorem Divi-
num officium reliquerit, omni Eccle-
fiastica dignitate privetur, & inter Lai-
cos deputetur.

N o T Æ.

B igami hi Presbyteri ad tempus tolerati font, donec aliud ftatoeretur in Hungaria . Loquitur enim folum
de iis , qui ante futepto» SS. ordines uxores habuerunt, eafque retinuerunt , non fervata continentia, ut
ii propter conjuges officiis fuis, fle muneri Ecclefiaftico non fatifacerenc , ab altari» minifterio removeantur.

CAPUT II. alias V,

Dc decimij pepulerunt, & fervorum
deotrii/. fervi vero

T'xEcretum eft in fanda Synodo ab
1 J omnibus Epifeopis , ut populus S.
Ecclefiz decimas omnes, quas poffident,
Ecclefiz , parochiano Presby-
tero tres denarios impendant (a).

(«) Lego ad aan. jsoj. querelar Gulliello A. & Strig. fadas, dt w» pccftiti dennrie fenili in Knlend.
Jtn. Muf. Hif.

CAPUT III. alias VI.

Dc notii infidelitotit.

E X autoritate Apoftoli , pro Regis
noftri falute, & Regni ejus ftabili-
tate, in omnibus quotidie Ecdefiis ora-
do, cenfemus , & diftinde præcipimus , ceat.
ut fi quis conua Regis faiutem, & di-

gnitatem quolibet modo aliquid confpi-
raverit, aut confpirare aliquid tentaverit,
feu lentari fcien» confenferit, anathema*
tizetur, & omnium fidelium communio*
ne privetur : ut fi qui* hujufmodi ali*
quem noverit , & probare valens , non
indicaverit , przdi&z damnationi iubja»

N O T Æ.

TJOEna excommunicationi» inter fideles , merito graviffima effle cenfetur : unde etiam ad coercendum gravif-
I/ timum in republics crimen (editionis , aut rebellionis quondam adhibita efl . Porro , ante tempora Sancti
Stephani (imilis poena contra rebelles conflituta efl . Sic anno Domini 147. Concilium fthcmente in Gallia
fequentem Canonem fancivit . Statuimus . atque authoritate Ecclefiaftica confirmamus . eos , qui contra Re-
tem , vel Ecclehalbeas dignitates , five rtipublic* poteftates , in unoquoque ordine legitima difpofitione con-
flitutas , conlp rationes rebellionis fle repugnantii* faciunt , a communione At confortio Catholicorum, veram
pacem amantium , fubmovendos , fle nifi per poenitentiam , & emendationem paci fe Ecclefiafticae incorpora-
verint , ab omn bm tiliis pacis fanomus extorres . Binus Torn. g. Cor». p.Sja. Adhibuere iteratis vicibus hoc
remedium ad componendos motus domefticos Primates noftri ; vifum tamen efl , exempla qu* habemus, reti-
cete potius , quam refriccate.

CONSTIT. ECCL. COLOMANNI REGIS.
CAPUT IV. alias IX.

1178

ANNO
CHRISTI

*Dt frivttiont Bigtttttrnni Tretbytertmei
& tint* btutftitiit.*

Ecclesiz beneficiis, & s. eundis dignitari-
bus Ecclesiasticis priventur. Nullus Epi-
scopus aliquem promoveat clericorum ad
Diaconatum, & ultra, nisi prius conti-
nentiam voverit, & si uxorem habuerit,
ex eius fiat consensus, idem promittentis.

>>>

U T clerici bigami, & s. viduam, aut
repudiatarum mariti, temporalibus

N O

/^Onfer hic locis causa ea, quae habet Alexander III in Cone. Lateran. ann. Domini mlo. celebrato, Part.
I cap. < & f. ex epist. ejusdem ad Ambrosium Episcopum. Sciron. & Colocen. (non Colomen. ut vulgo habetur)
collat. Decretal. lib. I. Tit. J. de coo*, conjugat. cap. y. & X. Ex varia autem vetulorum lectione obser-
vator » lectionibus » & pietate facundioribus, consensus uxoris cum professione continentiae ad
hoc, ut maritus ad majores factos ordines promoveri posset, non fuisse aliqua lege scripta requiritur, sed ut
plurimum, ultro eam, & sponte talem dedisse consensus cum voto continentiae junctum (qualia erat etiam
Terentia S. Paulini Episcopi Nolani conjux, alioquin, si quando tepens sunt aliqua, ea in re vocationi, &
proposito fuorum fuorum contraria, & refractaria, h. e. qui noluerunt a thoro, & carnali commercio
maritum fuorum se se separare, censura Ecclesiastica fuerant subiecti, ut colligere possumus ex tertio Ca-
none Concilii Arelatenfis II. in quo haec verba leguntur: / quos Clerici & grex » Diaconi (h. e. inde a Dia-
conatu inclusive in majoribus sacri Mysterii gradibus constitutus: / seletio suo mulierem, pueri rtri», sxx-
l»r». Per yosque & mulierem (si se sepeverit neheril) pane percellit.

Per conversam uxorem, qui, & qualis hic intelligatur, norunt eruditi. converti enim conjugati specissim
quadam ratione illi (ft illi) dicebantur: qui professione, & professione continentis ab aAu venereo, te-
liabantur jam se se plenius mundo renouctasse, & arAus Divino servitio addixisse, ac per hoc statum prio-
rem mutasse. Vidimus in allato Canone, quod mulier prster hic exceptas quasdam propinquas, etiam si
uxor non converti (sensu explicato) penitus arceatur a clerici jam Diaconi, vel supra Diaconatum consiru-
ti contubernio, ac solatio, & quidem sub poena exclusionis a sacra communione, si se a tali clerico non se-
pararet. Certe verba illa, si (e sepeverit neheril), non minus tangunt non convertam (seu non promittentem
continentiam) quam aliam mulierem, non exceptam. Hinc tant illa etiam veterum SS. Patrum, Ecclesi-
a Africana ft Occidentalis statuta, quibus absque ulla infirmatione consensus uxoris simpliciter injungitur Epi-
scopis, Presbyteris, & Diaconis, ut se se ab uxoribus etiam legitimis ablineant. Ulva tamen provenit de
iisdem. Et Sanctus Leo I. Papa diferte feribit de altans Ministris, seu Diaconis, deque Episcopis, & Presby-
teris: quod au» essent leici, five leBeret, licite & arerer Xucere tT fiber precreere petnemnt, leX cum cX pra
XiHet pervenerunt greXnt, ceepit iiltr ne» lirfre queX licuit UnXe, inquit, ut Xe cemeli fiet spirituele censu-
gitum, eperiet ter fuet Ximittete arerer, & rpreft lom Meent, sic Mere, fue ft fulve fit cberiter, ft ccent epa
re neptierum. Hsc Bt familia veterum dicta, fatis docent virum ad majores sacri ordinis gradus vocatum, non
dependisse dim a consensu mulieris, num vellet se continere; sed mulierem debuiffe et vi canonum vocationi
& muneris sui mariti se accommodare: atque non effugit censuram Ecclesiasticam. Ad objectionem autem,
quae hic neAi posset, facile responderetur, si collationis scopus digressum pateretur.

CAPUT V. alias X.

Dt servitio conjugator TrtsbyterintM.*

N Ullus conjugatus Presbyter, aut Dia-
conus altari deferviat, nisi prius

uxori coaccedenti, & continentiam voven-
ti, locum ieparatim, & necessaria vitae
temporalis provideat, ut secundum Aposto-
lum habentem, quasi non habentem se
effe intelligat.

N O T A.

O bservemus tamen tum ex hoc, tum ex precedent! statuto, Sub-Diaconis nondum adhuc tempore Colo-
manni interdictum fuisse conjugium, vel usum fugii in Hungaria; utrobique enim Sub-Diaconi non
minus, quam alii minoris gradus clerici a prohibitione illa excluduntur: idque ob frequentiores migrationes
ad Hungariam clericorum ex orientali Ecclesia. Tametsi in Ecclesia latina ftm dudum antea, prrferrim inde
U tempore Sancti Gregorii Magni, Sub-Diaconi hac in re, eadem lege cum aliis clericis aliorum gradus te-
nebantur, Notare etiam possumus, ex proximo statuto. Presbyteros, & Diaconos aliquos dAo tempore in
Hungaria, & in ipso etiam confugio sacrum habuisse ordinem, live ante ordinem duxerint uxores, five post
acceptam. Conjugatos etiam Presbytero, & conjugato Diacono hic interdicitur, ne sine dAa conditione al-
tari deferviant. Qua occasione uxores etiam ipforum legitimas esse agnoscuntur, five ante, five post acce-
ptum ordinem sacrum fuerint duAx. Id enim indicatur per huc, quod non abjici, sed consensu earum de
coituentia accepto, sustentari jubentur.

CAPUT VI. alias XII.

Dt clericis concubineriis.

¶ I Presbyter altari deferviens concubinam
habuerit, illa auferatur; ipse vero

juxta praeceptum Episcopi, fru&u peraeo
poenitentiae, ad administrandum altari
restituatur, & Ecclesiz: ut a villa, ia
qua est Ecclesia, ab Ecclesia longius non
recedat: quod si recefferit, decem pen-
sas perfolvat & redeat.

N O T A.

R eter poenas, contra Clericos concubinos in plurimis conciliis constitutas, flatuitur - ut Parochi a lo-
co Parochiae negotiorum causa non abeant sine citu Episcopi, aut constituti ab eo Superioris; idque ideo,
ne occurrente necessitate infantes, aut infirmi periculum aniroirum adeant.

ityj>

CONSTIT. ECCL. COLOMANNI REGIS.

Illo

ANNO
CHRISTI
»»».

CAPUT VII. alia* XIII.

Dr . . . in . ft/ht.

Si quia factio vendiderit, pretium accepit, annu
pcum quadruplo rcuituat, ipse vero
poenitentias subiaceat.

N o T

Extra bone Canonem plart jam de obfervariooe feftornm fiatnca meminimu», refiitutto ia <uadra>lon ad
«ratium publicum confertur, cujus dus parca alCgnate erant Ecclefi*.

CAPUT VIII. alia XIV.

De non telchrantibnt ftftnitatet.

Si quia deferipeaa feftivitate aon cele-
braverit, fic judicetur in eum; ut fi
liber eft, tribua diebus poeniceat, fi fer-
vus, fepeem plagia muluctur.

z

N o T A.

Exilimo, quod lex eu feftivitate» celebrari jubear, quas Synodos Szabolebcofis fub SanAo Ladblao
recitat.

CAPUT IX.

*De difpenfatione conjugali in fecit
Ecclefijt fundo.*

ut omnis conjugalif defponfatio, in con-
fpe&uEcdefix prrfente facerdote, coram
idoneis tctibus, aliquo figno fubarrba-
tionis, & confenfu utriufque fieret, aliter
non conjugium, fed opus fornicationis
reputetur.

De defponfatione conjugali in facie
Ecclefix, placuit fanâx Synodo,

N o T A.

Multi ex hoc capite conjiciunt, matrimonia clandestina in Hangaris. jim ante SS. Concil. Trident, pro-
hibita fuille: alii ea de caufa canonem inferunt dicunt, ut conjugia Cbrilliaforum cuna pagani, quo-
rum non pauci in Hungana, vivente Colomano, fupererant, refeinderentur.

Æ

CONCILIIUM TRECENTENSE,

SUB PASCHALI SECUNDO PRIMUM.

In caufa Silvaneftenfis epifeopi de fimonia per calumniam accufati, habitum anno Chrifti MCLv.

11 Oc concilium per Richardum legatum allita-
tum fuit, de quo apud Ivonem mentio habe-
tur in epiftola ad Pafcbalem papam data, in qua
caufam Silvanefienfis epifeopi in eo traHata effe
teftatur his verbis. Novimus enim praeteritis an-
nis, cum dominus Rjchardus Albanenfis epifeo-
pus apoftolica legatione fungeretur, quia Trecentis
ab eodem legato concilium celebratum eft, in
quo a malevolis & aemulis perfonis crimen ven-
ditionis facrorum ordinum eidem epifeopo (Hu-
berto SÚvanoHenfi) obje&um eft, Sed propter in-
fufficientiam accufantium perfonarum, contenti-
entibus in hoc epifeopis, minime probatum eft:
led praediftus epifeopus tanti criminis infamiam
cupiens evitare, ad arbitrium legati veftri, ficut
teftatur qui adfuerunt, fpontaneus de obje&to
crimine fe purgavit, & innocentiam fuam jure-
jurando comprobavit.

*** eodem concilio fâ legato Richardo celebra-
to creatum fuit Godefridum * virum fanlitate
confpicuum epifcopum rimbianenfem: qui res ab eo
praelare gefas quas vidit, vel ab his qui viferent
accepit, O quam exaile atque fidaliter confcriptit,
narrat hucolaus monachus Sueffionenfis: Eodem, in-
quit, tempore (quo electio faila eft) Rjchardus
cardinalis & apoftolicae fedis legatus apud Tre-
centes celeberrimum habuit conventum epifeopo-
rum, abbatum, & Galliarum procerum. Eo igitur
fe Ambianorum legati conferunt, fuo pro-
ponunt fe paflore orbatos, unanimiter a clero fic

populo eledum afferunt Godefridum, rege quo-
que attentiente. Tum vero omnes qui in eo con-
ventu Godefridum noverant, Chriftum fummo-
pere collaudarunt. Sed ille interim fugam medi-
tabatur («sderar enim ibi ut abbas cum exteris.)
At vero interceptus, jubente cardinali & epifeo-
pis in medium eorum adducitur, cuo&is accla-
mantibus dignum cum fore ecclefia* miniftrum,
ftrenuum difpenfotorem; beatum futurum popu-
lum, qui talem fit paflorem habiturus. Hxc de
cle&ione ejus in concilio illo Trecenti confirmata.

Additio Gabr. Cossarth S. J.

Chronicon S. Petri vivi Senonensis: Anno, in-
Bquit, * mclv. tenuit concilium apud Trecentis Rj-
chardus Albaniae epifeopus, v. Kai. April. In quo
concilio recitatum & confirmatum fuit privile-
gium S. Perri ab omnibus confidentibus in ipfo
concilio. Illic quoque abbas Amaldus deponere
fecit Gausbertum quemdam decanum Mauriaceu-
fem, praeeptis ejus inobedientem & rebellem &
Cafae Dei monachum: & mffit ibi decanum de
fuis monachis, nomine Petrum de S. Bakkrio.

¶PRI-

S. Petri Trecentis recitaram & confirmatum in
concilio Trecenti.

C* 1N nomine fanâ» Bt individus Trinitatis. Ego
Hugo comes Det gratia Trecentis, post vul-
nerum meorum nimis difficilium affiaionem, &
eorundem Deo medicante evafionem : perpen-
dens me iu pluribus divinam gratiam ofcndiffle,
pœnamque pcatdiftam peccatis meis exigentibus
me iufte promeritum, attendens longe majorem
promenxiffle: de collato mihi beneficio a Domini
benignitate, videlicet de redditâ mihi unitate,
propofui ia conferendis beneficiis aliquibus ecclē-
tiisDomino gratias reddere. Et quia bonum de-
fiderium Intus debet comitari exitus, teftante R
Augustino, qui Dominum orat ut bonis princi-
piis meliores adjungantur exitus : quod in interi-
ori meo votis difpofueram, exhibui c&ftibus.
Dedi igitur ecclefis Trecenti R Petri de S. Sal-
vatoris libertatem domorum canonicorum, vide-
licet ut nemo prxfumat deinceps eas violare,
propter furem ibi repertum, nec aliquo modo
extrahere ipfum, fed liberum permittere in ma-
nu atque nutu canonicorum: nec menfuram vini
five atnanai quamvis falfam accipere ibidem; ne-
que inde extrahere aliquid violentia, nec etiâ
fugitivum aliquem; nec omnino a canonicis pro-
re aliqua, neque a domibus eorum, exigere ali-
quam confuetudinem. Servientes etiam, qui vî-
vent de proprio viftu canonicorum, ita liberos
efficio, ut etiam meretores fuerint, nullam
rnihi portixis vel meis faciant confuetudinem, ic-
nullum pro mercatura folvant teloneum. Quod
fi forte clamor fiat de aliquibusprxdidorumfer-
vientium, nemini repondeant neque in jus veni-
ant nifi ammonitione canonicorum. Quid plu-
ra? Nullum prorfus mihi vel meis faciant fervi-
tium. Prxterea tres fervientes, qui custodiunt
commune bonum canonicorum, videlicet Cellar-
ius, & Grenetarius, atque Major, eadem liber-
tate, quæ data eft prxdic&is fervientibus, a me
donantur: & de quocumque officio vivant, nul-
lum teloneum, nulla prorfus confuetudo, mihi
vel meis ab eis perfolvatur. Decimam etiam mei
telonei hujus civitatis, fiidradi&is prxbeocanoni-
cis ad constituendum aliquid in ecclefia B. Pe-
tri fic S. Salvatoris: hac conditione, ut nihil in-
de redigere ad proprios ufus liceat epifeopo five
canonicis. Hujus rei teftes funt Milo epifeopus,
Raynaldus pnepofitus: Girardus, Petrus, Gofcel-
linus, Drogo, Anfelmus, archidiaconi: Gofre-
dus dapiicr, Guido de Wangeruco, Galcherius
de Firmitate, Andreas de BaJdamento, Pontius
de Mareyo. Aâum Trecentis anno 1104. ab In-
carnat. Dom. iv. Non. April, indift. xn. Refi-
ciente Richardo cardinali in fupradiâ ecclefia in
fynodo: prxfente Manaffe Rmenfi archiepifco-
po, Manaffe Sueffonenfi epifeopo, Hugone Ca-
chunenfis epifeopo, fit multis aliis comprovincialibus
epifeopis. Prxfente etiamDaimberto Se-
noenfi archiepifcopo, Ivone Carnotenti epifco-
po, Joanne Aurelianenfi epifeopo, fic multis aliis
comprovincialibus epifeopis. PrxfentequoqueRa-
dulpho Turoenfi archiepifcopo, MarbodoRedo-
lienfi epifeopo, fic multis aliis comprovincialibus
epifcopis: regnante Philippo Francorum rege,
Milone urbis Trecentis epifeopo exiftente. Ilu-
gone ejuldem comitatum obtinente

*mc«au» conc trecense. **æri VT »» e*

A g f Binominia fuit qui hanc coaceffionem proba- anno
Vit Trecentis epifeopos. Hic enim & in allia quibuf- Christi
dam aftr Milo, fepius Philippus vocatur. "m

PRIVILEGIUM MOLISMENSE

Recitatum, & confirmatum in collegioTrecenti.

E Go Hugo comes Campanis > comitis Theo-EsTo-
haudi filius, notum neri volo omnibus fan-sr,uJ.*1
&at ecclefis fidelibus, quod excellentioribuscon-
filio, ampliare & honorare de meis propriis re-
tinentiis Molifmenfem, que in honore beate Ma-
cis femper Virginis fundata eft, propofui eccle-
fiam credens & certiffime fciens, tanto me in
exclctibus partem habere potioem, quanto ean-
dem R Mariam interventricem prxmittere pro-
curavero meliorem. Trado igitur, fice, dwM/viT-
Am* AmmImTm, if ed» priât. Mityte:

Huic conceffioni mes affenfum præbuit domi-
nus meus Manaffes Remenfis archiepifcopus cum
clero fixo, fuper his quæ ad eum pertinebant ex-
xoratuWupplicationibûi meis. Ada funt hsc a-
pud Trecentis quinto Nonas April, anno ab Incar-
nat.Domini Mciv.Indiâ.xii. Epacta xxvi.Con-
currente v. in fede Romana vicem apoftolicam
gerente domino pana Pafchali, Richarde Alba-
nenfi epifeopo apoftolicæ fedis legato, de nego-
tiis ecclefiafticis in generali concilio Trecentis tra-
ftante, Philippo epifeopo ejuldem ecclefis prxfi-
dente, Francorum regnum Philippo & filio ejus
Ludovico regente, Hugone comite filio Theobau-
di Campanis comitatum pacifice Dei gratia re-
tinente, cujus largitione prxfcriptarum rerum do-
natio conceffa, auctoritate corroborata, pctiti-
one in ecclefia Trecenti coram omni fynodo re-
citata, a prxfato Richardo cardinali approbata,
& a concedentibus archiepifcopis, epifeopis, &
abbatibus collaudata, immo tam clericorum,
quam laicorum judicio eft generaliter confirma-
ta. De quibus aliquos nominamus, & ad corro-
borationem hujus chartula hic inferibendos judi-
cavimus.

Daitnberrus archiepifeopus Senonenfis, Rodul-
phu Turoenfis, Ivo epifeopus Carnotensis, Hum-
dus Antiodorentis. Herveus Nivementis,
Marbodus Rhedonenfis, Rothbertus Lingonenfis,
Norgandus Eduentis, Hugo Catalaunenfis, Phi-
lippus Trecentis, Rainaudus prspotitus, Girar-
dus, Gofcelinus, & Drogo archidiaconi, fic ex-
teri ejuldem ecclefis canonici. Abbates hi inter-
fuerunt, Ilgondus Maioris monafterii abbas, Lam-
bertus Tultariensis, RoJulfus S. Petri iniuhe Ger-
manics, Otto Arremarenfis.

G. C. Qpod annum mcv. huic concilio adferixit ekro-
nicon Senonenfe, emendandum effle, ac fubftituenâum
mciiv. conflât t turn ex uentque Hujonis bueru, in
2uibus hic notatut annua, fit indift. xn. illi refpun-
ens; immo & m Molifmenii donatione, Epâ&a eidem
anno congruent: tum ex Ironia Carnoteni lit ep. exit.
qua Ricardo fedis fpoliolier legato ad Tteenfe con-
cilium vocanti, refpondit tutum fibi quidem iter non
effle, rtfitt fâitâ» fer decemitna tolerati. Philip-
po autem regi tum invifus effle Ivo coenit, cum invi-
tanti ad comitatum feriptit epiffol. illam xxvii. fane
liberrimam, qua recuiat parere, illicitas ejus nuptias
caufatus. Ibat tum Philippus, ut docet eadem Ironia
epiftola, «d fltdtu» feed futtru» erat tater Anil»
rams regrws & crautem Monjupjupj, quem cougtti-
fum medi* quadragesimæ anni mxciv. rerum Angue-
rum feriptores attribuunt. Jam fubducamus. Anno
mxciv. Ivo principis offenfioetn incurrit. Igitur ane
nos ille, cujus initio (cribebat liberum fibi vix futu-
rum iter ad Trecentis concilium, quod regis odiunt
iam per decennium toleraret, annua eiât mciiv

■ama»

anno "litterarum" Huas i**P*Γ hac re miferat moderatio A hujus confilii comites, & non duces. Quamvis
CHiaISTi veftra. Convenit etiam rex, & lateralis fua, & iuliburdam-notrum videretur, quod pædida ab- anno
"m. fecundum præceptum veftrum, ta&is facrofandis ſolutio ita poffet, ficut prætaxata eft, huncfte c ***
evaogeliis parati fueram abjurare abſolute om-
nem carnalis copulx confuetudinem : inſiiper & fieri, & propter quorundam fimilitatès non fa-
mutuam colloctionem, nifi fub teſtimonio per- tis rationabiliter impediri. Cum itaque res inde-
fonarum minime fuſpeAarum, ufque ad veftram finita maneret in medio, rex clamitans inculca-
t difpenſationem. Sed quia in litteris veftris bat fe male eſſe tranatum : qui tamen per fe,
continebatur, ut in hac abſolutione confilium pru- & per nos, adhuc pullat ad aures paternitatis
dentium fibi adhiberet domnus Albanenſis epifeo- veftræ : ut fecundum moderationem litterarum
pus. totum onus confilii voluit pendere ex ar- veftrarum, & verba* que domno Galoni coepit-
bitrio pontificum. Epifeopi vero, neſcimus quid copo noſtro injunxiſtis, couſam ejus temperetis.
conſcientes, femper replicabant fe debere eſſe Hattenu hſo.

CONCILIIUM FUSSELENSE II.

In quo Bracarenſi Eccleſiæ Metropolitica dignitas reſtituitur.

Ei p. Pagi A Lphonſo VI. regnante duo Concilia apud S.Bba Bernardi in B. Præfulis vita: Ut B. Geroldm
fii* Mariam de Fufellis, oppidum vulgo Hnfil-
les didum, prope Palentiam urbem fitum, cele-
brata, quæ etiam Palentina dici ſolent. De prio-
ri anno 1088. quo congregatum fuit, egimus
cum Sandovalio, qui ejusaaa vidit; fed eum ejus
tempore vita B.Gerardi Archiep. Bracarenſis lu-
cem nondum vidiffet (edita a BaJuzio torn. 3.
Miſcel.) hujus fecundi concilii Fuſſelenſis noti-
tiam non habuit. Scribit itaque .Bernardus in vi-
ta B. Gcraldi Archiep. Bracarenſis, cujus dilci-
pulus fuerat, Bernardum Archiep. Toletanum fe-
dente Urbano II. Roma reducem fecum adduxif-
ſe ex Aquitania Toletum Geraldum, & in ea
eccleſia cum Præcentorem conſtituiſſe : vacante
eccleſia Bracarenſi, unanimi Bracarenſium con-
ſenſu cledum fuiſſe Epifeopum, & a Bemardo
apud S. Facundum confecratum : deinde ut me-
tropoliticam dignitatem eccleſiæ fux reſtitueret ;
Romam petiſſe ad Patſchalem II. & ab eo Paſ-
ſilium impetraſſe, ac poſtea Concilio Fuſſelenſi,
cui præfuit Richardus Cardinalis, exhibuiſſe pri-
vilegium eccleſiæ fuæ Roma allatum. Hæc ver-
[edi Bracarenſi propriam dignitatem reſtitueret, Ro-
mam petiit, èX « domino Papa Patſchah honorifice
ſuſceptus, Pallium & privilegium, tñ auctoritatem
eccleſiæ ſua inde apportavit. In Concilio enim Pa-
lentino, quod venerabilis Richardus Cardinalis Ro-
ma celebravit, Epifcopis & Abbatibus D optimis
Clericis Hiſponia circumſedentibus, Romanum pri-
vilegium in auribus omnium recitatum eſt ; èX jux-
ta tenorem ipſius privilegii, Procura metropolis [uf-
fraganei Pontifices venerabili Geraldo Bracarenſi Me-
tropolitano, juſtitia diliante, iX Cardinali præci-
piente, obedientiam tñ reverentiam promiferunt .
Annus reſtitutionis eccleſiæ Bracarenſis in Ar-
chiepiſcopalem incertus. incerta & epocha huius
C Concilii : fed cum Burdinus anno 1110. B. Ge-
raldo demortuo ſucceſſit, liquet Concilium Pa-
lentinum aliquot ante annos congregatum fuiſ-
ſe, & Bracarenſem metropolim inſtitutam. Nec
aliud in hoc Concilio geſtum ad nos pervenit .
Richardus itaque Cardinalis non ſolum priori
Concilio Palentino, ut ex ejus adis liquet, fed
etiam poſteriori præfuit.

er PICTAVENSE CONCILIIUM

Anno U04. habitum.

Ea Mut G Oncilii hujus Piſtavenſis parum ultra nomen D Angeriacerſ, èX Goffridus Monachus de Neriacoſſ
Suppl T. II. fupereſt in veteri charta vulgata Galliæ Ramnulphus archiepiſbyter in capitulo S. Maxentii
Chrſt. to. II. nov. edit, pag.344. append, ex qua conceſſionem placiti in profato concilio falli pro Ma-
hxc ad rem præſentem. Poſt Piſtavenſe concilium reſtaſio acceperunt ab abbate Gumerio &c.
celebratum anno MCIV. Villelmus prior S.Jobannis

«yRATISPONENSE CONCILIIUM

Quo advocatorum eccleſia rapacitas, certo illis proventu conſtituto, coeretur, Anno 1104. celebratum.

Tbla patf. V Eterum monumentorum divitem illam fupelle-E.in rem præſentem aptiſſimum rati ejus concilii pa-
fillem, qua pater Meichelbek hiſtoriam fuam tres attulerunt in medium. Cum vero Henricus III.
Frſtigentem ornavit, dum conſuſo.....Incidi...in vete- imperator anni 1103. snataht Domini fe/urn, unde
rem quondam chartam inter ſnſtrumenta prioris to- Germani ejus atatis ſcriptores novum annum exor-
mi num. MCCLXXI. legendam, ex qua concilii diri [olebant, Ratifpona egerit, teſſe annaliſta Sa-
Ratifpouenſis non tantummodo nomen annumque, fed xone Eccardi, him facile conjicimus concilium iſtud
tñ oEla pariter, aliunde ignota, diſco : Incipiunt eo tempore conveniſſe, nec /alsere chartam, qua an-
celia illa ex canone concilii Africani, quem forte num 1104. ſignat. Ita ergo in charta.
Concil. General. Tora. XX.

Ffff Ex

COB.J

CONCILIIUM NORTHUSENSE

Pro reformatio moribus ecclesie anno 1105. celebratum.

U. H. f.

dtumpiffie ff peffime tamen detruncata fuffuratum credo mfignem illum alienorum feriptorum expilatorum Conradum Urpergenfem abbatem . Juvat igitur ad plenam conciliorum notitiam totam rei narrationem ex annaliffa iUo repetere . Pnuf tamen recitanda eft fequens Rotbardi Moguntini epiftola , qua Halbertadenfem clerum ad procedens aliquod concilium , quod buic pralufcrit , invitaf .

EPISTOLA R.OTHAR.DI

Archiepifeopi Moguntini ad clerum ecclefiz Halbertadenfis .

Hortatur clerum Halbertadenfem , ut fui exemplo ad gremium ecclqfia redeant .

Fet«« .p-i O Othardus (a) Dei gratia Moguntinz ecclefiz arch'ep^coPus> omnibus in clero Halbertadenfi unitatem fande ecclefiz amplemibus fraternam dilectionem .

Qui verz diledionis dona a Deo pacis confequi merentur , excellentius czteris cognofcunt quantum pondus follicitudinis fuffineat vigilantia ordinatz diledionis . Hoc tamen ex quo debui femper pro vobis vigilantem debita devotione portavi . Neque enim fi ad horam intermiffa fuit noftrix paternitatis commonitio , minus pro vobis vigilavit devotz follicitudinis intentio . Proinde nunc quoque vos apoftolica exhortatione conteffor , obfecrans in Chrifto , reconciliamini Deo . Nulla , vobis erit confilio , immo gloria fic honor redire'ad .viam iuftitie , a qua vos deduxit tortuofa femita finiffri . Scimus equidem fpiritualis intelligenti!» veffr» oculos nequaquam cfugiffe , quod Dominus ipfe , qui rterno illo providentis iftu omnia fimul comploditur , pro meritum qualitate fententiam fuam legitur mutaffe , fimulnue eum voluntarie voluntatis adionem psecidiffie , cum eum aut oratio fuorum impotentem reddidit , aut ira ejus miferorum gemitu vida fuccubuit . Ipfe princeps Apoftolorum a minimo collegii illius confortate correptus , correptus eft , nec veritus eft cadere admonitioni junioris , cuius zelum vidit in ftudio divini amoris . Ffocczlcftri oraculo nos quoque admoniti , nob>s ipfis renunciavimus 'A) fit priorem noftram vitam , fi tamen vita eft ad mortem ducens , jam pridem condemnantes , in ecclefueunitate renati , novam vitam in Chrifto ducimus ob maledida fit detraiffiones in ecclesia Dei lepra perfuffi extra caftra feorium a populo manfimus ; nunc ante hyfopo humilitatis , fic fandiheante pernitentia : aqua , per manum magni facerdotis mundati , incaltris Domini militamus , immundis fpiritibus expofiti fic immunditia haeretica : fornicationis profanati . Jam cum Maria Jefum videmus , videndo appropinquamus , appropinquando feuibz ejus non fine offi-

A cio inhazremus . Nefno nobis infulset de fepultura quacriduani . Ecce miferatio altiffimi , qui foetebat in monumento refurrexit , vivificante Domino , ac fohita per apoftolos mortis fafcia . abfque fepulturz indicio exultans de ialute difeumbit in convivio Dominico . Fuit , tuit aliquando perfecutor fic blafphemus impugnans viam Domini , qui poftea fadus eft dux Verbi , qui mox apoftolus pro fe agens dixit : Jed bm dim Jutmur , fed abluti , fed fanihficati jumu . . Certe fi magis ille apoftolus non mutaffet iententiam negationis , non paulo poft confecutus efflet culmen apoftolicz dignitatis , led nec cvaffiffet pernam xicrnz damnationis . Non eft enim remiffa aut inefficax divina mYcratio , ut cum culpas graviffimas remittit ex iuperafiundanti gratia largiffima , etiamfi conferat pietatis munera . Ipfa illa eolumba , licet lero / vefperi licet , ad arcam fit reverfa , fignum pacis , fignum diledionis ex ore ferens , per oftium introgreffa eft . Pntles enim arez antiquus oftio apero manum extendit , & per diverutatem donorum fpiritualium receptam in iuperioribus arcs collocavit . Fcl , & acetum Dominus bibit , quia in Maria fic latrone peccatores diverfos fibi incorporavit . Spineam coronam portavit , quia regnum nobiliffimum in gentilitate vitiorum aculeis alperrima fibi prpara- vit . A diebui , inquit , Jahanxu regnum calorum wm patitur , ff violenti diripiunt illi <d . Si meretrices fic publicani nos in regnum Dei prccfle- runt , qu» jam diffidentia nobis erit de falute V Ofilium in corio apertum eft , cerna diu intrudat , tauri fic altiffia Dei jam dudum occifa , vocamur debiles , crci fit claudi , immo tot prczonum clamoribus ad ctrierte convivium compellimur . Quapropter , in Chrifto fratres cariffimi , non erubefeo me immutatum , fed gratias ago dextre altiffimi , cujus hzc eft mutatio . Fateor , fateor , fic gratanter fateor , me cum omni mentis integritate in gremio fande matris ecclefiz familiariter confediffe , fzpius illud revolvendo : unam petii a Domino , banc requiram . Et item : Lavabo inter innocentel manat meat , ff circum labo altare tuum Domina . Hzc eft enim illa Jile- da fpeciofa fic decora , non habens fchilnutis , Dnec maculam falfitatis . Tota enim pulchra eft , cujus fpeciem concupivit rex : quam qui noluerit habere matrem , Detfm non poterit habere patrem . Hzc fententia Spiritus fandi auctoritate fit antiquorum patrum fanguine conicripta fic confirmata , coelo fic terra permanentior in fzculum durabit . Verum quia non filii patribz , fed patres filiis thefaurizant , hanc plenariam ecclefiz matris gratiam , non mihi foli , fed vobis , filiis chariffimis , gaudeo coliatam , fic nunc omnes fpiritales merces , ac dominicum talentum , fic perverfam » pacis margaritam , quam negotiando lucratus ium , vobis filiis expono , ut vos quoque Edivites fitis in omni verbo , fit in omni fcientia . Opto autem omnes vos eflie , ficut me , exceptis

F-

(«) Rotlurdia , fiv . ut aiunt , RuibarSus // abbat Herefordicnii drrtus archiepifcopu . Mo(un<inui anno 101», obut fio». MARTENE .

(S) E« hia patet Rothadum Henric>ani« aliquando adhariffe , a quibus avetfm , fit ad lrgitmtvm pontificem converti» . mirum quanta paffu» iit a ichtfaticis , per orto minimis anno» artui m radium . MARIENE . Coutil . General . Tom . XX .

Ffff >

privans peccatorum meorum vinculis. De cetero Amenfis junii in ipsa hebdomada pentecostes R.O. —
 ro precamur fit obsecramus, ut de collegio ve-
 nientis idoneos in Calendis Decembris
 dirigere velitis, qui possint interesse conventui
 ecclesie, qui se in villa nostra ad honorem ec-
 clesie colligere decrevit. Illic namque matrisec-
 clesie face exhilarati, colloquio informati, con-
 silio roborati, plenissime cognoscitis, qualiter u-
 mus moris & cum consensu habitare possitis in
 domo Domini. Obsecramus vos in Domino Je-
 su, ut idipsum dicatis omnes, & non sint in vo-
 bis schismata, memores quia vindex gladius ido-
 latra; prostravit, schismaticos vero hiatus ter-
 rx absorbit. Deus pacis & dilectionis conservet
 vos in unitate spiritus, & vinculo pacis, dilecti-
 fimi filii. Amen.

ACTA CONCILII EX ANNALISTA SAXONE
 ECCARDJ.

Vltim est igitur eidem Gebhardo & Rothar-
 do Moguntino pontifici in hebdomada an-
 te pentecosten habere concilium in loco,
 Northufen dicitur, ibique ecclesiam pro posse ad
 primum revocare statum, & antiquam patrum
 regulam recitare, invadentes episcopos, & qui tunc
 temporis fimonice intraverant, vivos deponere,
 sepultos effodere, ab his ordinatos manus im-
 positionem a catholicis recipere, & uxoratos cleri-
 cos ab officio divino remove. In quo concilio
 super sententiis infantibus patrum decretis pri-
 mum redidit, quicquid poterant ad prorsus lau-
 dabiliter corrigebantur, quaedam vero graviora ad
 apostolicam audientiam differebantur; præter illa,
 quæ praxidat lunt, jejunium mensis martii pri-
 mum hebdomada quadragesimæ, jejunium vero

mano more celebrandum a præscriptis ptxfuhbua
 apostolica auctoritate indicitur, & pax Dei con-
 firmatur. Ordinatis autem a pseudoepiscopis per
 catholicam manus impositionem proxilum jejunio
 reconciliatio daqua fore promittitur. Cmismaeo-
 rumdem, quod contra edidum archiepiscopi in
 cena Domini confecerant, adnihilatum est; rex
 aurem cum fervorem Dei conventui nonnisi vo-
 catus interesse vellet, ingens enim cum episco-
 pis & clericis abbatum etiam de monachorum
 ecclesie unitatem fittens turba confluxerat) tan-
 dem in abjeão produãus habitu, stanque in e-
 ditioni loco juxta principum decreta omnibus suas
 leges & jura innovavit; fi qua vero irrationabi-
 liter quibatur, prudenti resposio, de avita ma-
 gnanimitate confutavit. Interea obortis lacrimis
 Deum testabatur, nulla se cupiditate regnum in-
 vafisse, nec patrem & dominum suum deponi ab
 imperio exoptare; immo pertinacis & inobedien-
 tix ejus debitam compaffionem exhibere; quod
 fi fando Petro, & ejus vicario lege chrilliana
 vellet subjici, se illi aut regno cedere aut fervili-
 tet sponaebat fubeffe; que verba omnis multitu-
 do collaudans tam pro patris conversione, quam
 pro filii prosperitate lacrimas & preces effudit,
 voce magna Kyrie eleibn declamans. Eadem
 hora Udo Hildinshaimensis & Fredericus Halber-
 stadenfis, & Heinricus Patherbrunensis episcopi
 vestigiis Metropolitanis prostrati apostolica: se de-
 dunt obedientix, quorum commissa apostolico ni-
 hilominus judicio referantur, sub officii sui tan-
 tum suspensione, & fi ab ecclesiis quibus quo-
 cumque modo praeerant bonum testimonium vi-
 vendo mereri studerent, locus vraie non denc-
 gatur.

SS» CONCILIIUM REMENSE

A Oddo abbas S. Martini Tornacen-
 fl episcopus Ms repusciatx, » Manasse Remerfi
 Anno 1105. celebratam.

Ibid. a-10. Z^Oncilii hujus omnia ferme ignota font, prx-
 VJ ter nomen, quod fervavit nobis vetustus au-
 thor narrationis historice de refectione abba-
 tia S. Martini Tornacenfis in fpcil. Dacherii
 to. 1. pag. cij. nov. edit. Hxc igitur author ille:
 Dominus Manaffes Remorum archiepiscopus ad con-
 ciliū generaliter mandam allot abbates, inter alios
 Dncminatim evocavit Odonem abbatem S. Martini
 TorMcerfis. Cumque exinde admirantes, qmd de con-
 cilio nobis referretur attoniti & fufperfi expellere-
 mas, ecce audivimus ad Cameracenfis fedis epifeo-
 patum eum fuiffe elefinm, if fine mora ab archie-
 pifeopo, ifj comprovincialibus epifeopis confecratum.
 Hxc tantum de concilio alias minime cognito

AD CONCILIIUM FLORENTINUM

In quo Florentini episcopi opinio de orto jam Anticbrifto reprobatur, Aleseo 1105. celebratum.

ADDITIO.

Ibid. d.
 Concilii hujus meminit quidem Labbeus, fed E rentier» concilium celebravit, in quo cum episcopo
 cum historix testes minus idoneos utpote loci de Anticbrifto, quia nun natum dicebat, fatit
 recentiffimos, afferat; ideo ex antiquis feriptori-
 bus res tota hic tradenda est. Ita ergo narra-
 tionem hanc instituit Pandulphus Pisanus invita fertim) tumultuatimque confinxerat, nec conciliant
 Pafchalis II. Dominas papa m Tufciam apud Flo-
 finem, nec difpniatio deliberationem inceperit.

CONCILIUM P A R I S I N S E,

IN QUO REX FRANCORUM PHILIPPUS

Et Bertrada absoluti sunt iv. Non. Decembr. anno Domini 1101.

IbBfolvendiPhilippi regis, ejusque pellicis potesta-A45. Germani ParifiCnfls, Olrici Parifiensfs de titulo S Maglorii, item Rainoldi Stampenis de titulo fan&z Trinitatis; archidiaconorum etiam quam plurimorum, & honorabilium clericorum & laicorum circumflantium, advenit rex fatis datote, multumque humiliter, nudis pedibus, peccato renuntians, & excommunicationem emendans, Ac sic ex vctia auâoritate abfolutionem fufeipere meruit. His ita geflis, taftis facrofanâis evangeliis, abjuravit çopulam & flagitium illicit conjunâipnis, in hcc verba: „Au-*

„dias tu Lamberte epifeope Atrebatensis, qui „hic apoftolica vice fungeris: audiant archiepi- „fcopi & przfentes epifcopi, quod ego Philtp- „pus rex Francorum peccatum & confuetudi-

Philippus Dei gratia Francorum rex Lamberto A- trebatenfium epifeopo fideli & amico noftro, fauitem & gratiam noftam.

DtfcrlpGt

u Cod. MS.

/...H.

Quia dominus papa per Tetbaldum Ovidium mittim noftum archiepifcopis & epifeopis noftis, fic tibi ipfi litteras modo noviter mifit, de abfolutione nofta, ut nos abfolverent, fiait tu ipfe videbis in litteris pape: tibique inter illos ejufdem abfolutionis * ex nomine vicem commi* iit: mandamus tibi, & precamur, quatenus in craftino feftivitatis S. Andre* ad hoc negotium praxipue tibi committim adfis cum archiepifcopis & epifeopis noftis, qui ibi aderunt, tum ex præcepto paor, tum cx fide, quam mihi debes, commonitus, pofthabita omni occasione. Vale.

Ponit regi Lambertus, tJ cum aliis prafuibus Ctem Ac orantem, diutius cuftodiat incolumem: Ac quia cum fanâa Romana ecclefia in iudicio Ac iuftitia nobifeum fteftis, retribuatur vobis in refurreâione iuftorum. Aftum Parifuis anno Dei Chrifti me v. iv. Nonas Decemb. anno pontifica-

Reverendiffimo domino fy patri patrum Pafcbali pa- pa Lambertus Dei miferatione Atrebatenfis epif- copas debitam cum orationibus fubjeNioncm.

cod.

Gonvenientes Parifiis ex veftra auâoritate archiepifcopi, dominus Daimbertus Senonen- fis, Rodulfus Turonenfis, epifcopi quoque Carnotenfu, Joannes Aurelianenfis, Humbaldus Autiiodorenfis, GualoParifiensfs, Manafles Mei- denfu, Baldricus Novicmenfis, Hubertus Silvane- âenfis, fecerunt recitare litteras, a veftra fede pro fatisfa&ionc & abfolutione Regis miftas. Litteris itaque leâis & intellcâis, miferunt ad Regem Joannem Aurelianenfem & Gualonem Pari- uenfem epifcopos feif itantes, fi rex juxta tenorem litterarum veftrarum fatisfaceret, & carnalis de illicite copule peccatum abjurare decrevif- fet. Quibus benigne refpondens, ait fe Deo & fanâe Romane ecclefie* libenter velle fatisface-

B „nem carnalis fit illicite copule, quam haâe- „nus cum Bertrada exercui, ulterius non exer- „cebo: fed peccatum iftud & flagitium penialis „& fine omni retraâatione abjuro. Cum eadem „quoque famina mutuum colloquium çu contu- „berntum, nifi fub teftimonio perfonanun mi- „nime fufpeclarum, non habebam. Haec omnia „ficut litter* pap* dicunt, Ac vos intelligitis, „fine omni malo ingenio obfervabo. Sic me Deus „adjuvet, Ac hcc facrofanâa Jefu Chrifti evan- „gelia. “ Similiter Ac Bertrada, cum excommu- nicationis vinculo folveretur, taâis facrofanâis evangeliis, in perfona fua hoc idem juravit fa- cramentum. Sancta Trinitas Deus nofter, fan- titatem veftram, pro ecclefia catholica laboran- tem Ac orantem, diutius cuftodiat incolumem: Ac quia cum fanâa Romana ecclefia in iudicio Ac iuftitia nobifeum fteftis, retribuatur vobis in refurreâione iuftorum. Aftum Parifuis anno Dei Chrifti me v. iv. Nonas Decemb. anno pontifica- tus Pafchalis papz II. quinto.

G. C. Philippi juramentum fupra quoque deferiptum eft, pag. <jt. At juvabit cootuliffe nomina ipfilubkri- pta, cum iis que initio hujus epifoloz polita funt: tum At nonnulla alia utnque diverfa obiervaffe.

Ivo Observatio P. Antonii Paci ad An. Chr. 1104.0.5.

AAA hate efle anno fioa. in Concilio PariGeoffi rv. Noo. Decemb. docet MS. tgoiacenfe, quod ex Sitmo- do b* exhibit Labbeus, fed is anitum non advertent ad errorem Anonymi, qui pro 1101j. feripGt no; Concilium illud in annum illum differt, quamvis in eo co- dice alia non narrentur, quam qu* hoc anno gefa. At quidem eodem die Ac menfo. Refert Anonymus ifle litteras Philippi Regit ad Lambertum Acrebatenfem ep. Poftea juramentum Philippi integram refert, epiflo- lamque bis verbis concludit: *Aftum Parifuis amo Dei Chrifti me v. iv. Nonas Decemb. anno Pontificatus Paf- chalis Papa II. quinto.* Ubi Anonymus tam in anno Chrifti, quam in anno Pontificatus Pafchalis II. pec- cat. Nam cum rem hoc anno gefam, eandemque, quam alter Anonymes apud DacMrium Tom. III. Spi- cilegit, At ex eo apud Labbeum fupra in Pakbaliap. ad calcem juramenti Philippi At Bertrade narrare, certum At indubitatum efte debet, ideoque in altera Concilionun editione error ifte corrigendus erit.

Erm>c><. J..

CON-

V.,,

CONCILIIUM

>|>«_

CONCILIIUM FLORENTINUM ""

cccci. Episcoporum contra Fluentium illius loci Episcopum celebratum, anno domini 1105.
tempore Paschalis papae II?

• r.,» .««. Tjluentius * episcopus. Florentinus metu immi-
- *- /- /» * nentium malorum, & prodigiorum quod his
»iu...»ip. temporibus acciderant, queque nos supra «-Si-
Uc.vit.i. gebeno in vita Paschalis papae retulimus, doce-
2°,2°" ^ ^ ^ bat jam tum natum esse Antichristum. Qua re
niliacupaiur, divulgata, auctoritate pontificis huc synodus con-
in qm H«d. [.rvgatj] est Florenti: qua, post, habitam dili-
gentem dogmatis erronei discussionem, aninad-
verum est, quod episcopus supra memoratus cum
quodam levitate, ut scilicet alicujus magna pel-
audor videretur, ita de Antichristi adventu fen-
ferit. Qua de causa hominem novitatis studio-
sum, & arrogantem, jure meritoque increpantes
dimiserunt. Sabeuicns Ensuede 9. lib. 3. Antoniss
lit. 16. ta? U.

PpA

wh.rtyTx

W

Wre *Pqre vW TPZA*

xhVbcSa

CONCILIIUM QUINTILINEBURGENSE,

SEU NORTHUSENSE,

Pro reformandis moribus ecclesiae apud Northufum celebratum, anno Domini 1105.
tempore Paschalis papae II.

DE rebus in hac synodo gestis Conradus abbas Vrf-
pergufus * in chronico hac feribit qitafeqiacn-
th. Anno domini millesimo centesimo quinto,
Operator Henricus natalem Domini Mo-
guntiz celebrat, Henricus filius ejus, nominis il-
lius quintus rex dictus, rebellionem adversus
Brem in Bajoaria parat, machinantibus scilicet
icboldo marchione, Berengelo comite, & Ot-
tone quodam nobili viro, fibique materna, stirps
cognato; quorum consilio & adjutorio ante pau-
cos dies a patris latere discesserat. Primo quip-
pe hirefim praecriptam anathematizans, aposto-
litcz fidele pontificali debitam profitetur obedi-
tiam: indeque foederatis sibi Noricis principibus,
aique ab Alemannia, nec non orientali Francia
nonnullis nobilibus, ad Saxones convertens. A
quibus honorifice susceptus, & in Quintilineburg
paieha celebrans. In brevi universis Saxoni civi-
tatis potitus, ab optimatibus est dignitate reg-
ia fatis honoratus. Consilio tamen atque mini-
sterio Ruothardi Moguntini, atque Gebehardi
Conflantienfis episcopi, repositum scilicet do-
mini Paschalis papae, totam Saxoniam Romanae
ecclesiae communioni reconciliavit. episcopis vero
atque clericis conventum generalem in villam re-
liam, quae Northufum dicitur, quarto Kalendas
Junii, ubi super ecclesiastica institutionis jam de-
pravata disciplina traeretur, indixit.

In quo concilio super iententis infantibus,
patrum decretis primo relictis, quaeque poterant
ad praeferens laudabiliter corripiebantur: quidam
vero, quod & graviora videbantur, ad apostoli-
cam audientiam differebantur. Simoniaca quippe
haeresis, patrum consuetudine condemnata. Ni-
colaitarum quoque fornicaria copamixtio ibidem
est ab omnibus abdicata: jejunium mensis Martii
hebdomada quadragesimae, jejunium vero mensis
Junii: in ipsa hebdomada pentecostes Romano
more celebrandum, a praescriptis praefatis apo-
stolica auctoritate indicitur, & pax Dei confir-
matur. His vero, qui a pseudoepiscopis fuerant
consecrati, per catholicam manus impositionem
reconciliatio proximo jejunio danda fore promit-
titur.

Vidimus inter huc, quod identice praeterire non

possumus, regem Henricum non modicam bonae
indolis spem magna funul humilitate & auctori-
tate coram omnibus praetendit. Nam cum
fervorem Dei conventui non nisi vocatus inter-
esse vellet, (ingens enim ibi cum episcopis &
clericis, etiam abbatum atque monachorum ec-
clesiasticam fletens unitatem turba conduxerat)
tandem in abjecto produlius habitu, locoque flans
edkiori, omnibus juxta principum decreta luas
leas atque jura rationabiliter innovavit: si qua
vero irrationabilia rogabantur, mira ac ultra fuos
annos prudenti reponit, de avita niagnanimi-
tate confutavit: in omnibus his, & fibimetmiro
modo fervans adolescenti verecundiam, fteChri-
fit sacerdotibus dignam exhibens reverentiam. In-
ter huc obortis lacrimis ipsum regem czli cun-
damque militiam czli testabatur, se nulla re-
gnandi cupiditate paternum sibi regimen usurpa-
re: neque dominum & patrem suum a Romano
deponi imperio exoptare, immo debitam pertina-
cia & inobedientia ejus semper compactionem ex-
hibere: ficque S. Petro suisque succedentibus lege
Christiana subijci velit, five regno cedere, five
ferviliter ipsi se subesse promittit. Quod auditum
omnis multitudo collaudans, lacrimas funul &
preces, tam pro patris conversione, quam pro fi-
lii prosperitate, fundere coepit, voce magna Ky-
rie eleison, declamans.

Eadem hora Viro Hildinisheimensis, & Hen-
ricus Paderbornensis, ac Fridencus Halbertadensis,
praefules, vestigiis metropolitani prostrati,
ipsum atque regis flantis totiusque praefentis ec-
clesiae testimonio apostolice fese dederunt obedi-
entia: quorum etiam commissa apostolice nihilo
minus iudicio referantur, sub officii sui tantum
suspensione.

De eadem synodo Otto Frinzingensis, hb.-J.cap.?,
ista refert: Henricus filius ejus ChHenrici II.) re-
bellionem contra patrem in Noricis partibus,
consilio Theobaldi marchionis & Berengarii co-
mitis, sub specie religionis, eo quod pater ejus
a Romanis pontificibus excommunicatus esset,
molitur adiciatque sibi quibufdam ex orientali
Francia, Alemannia, Bajoaria, principibus, Sa-
xoniam terram & gentem contra regnum facile
ani-

.197 *AS5r,tv,i CONVENTUS MOGUNTINUS. .TAT>»»

anno
CHRIS!

animandam ingreditur. Ubi honorifice fufceptus, ac palcha Domin» Quntellinburg manens, univer-
Cos gentis illius primates ad voluntatem luam inclinavit , habitoque in villa regia Northu-
fen epifcoporum conventu, przfidentem Ruckardo.
' Moguntino archiepifcopo , qui a fede propria
jam per multum temporis a rege pullus tuerai,
fimoniam aliaque Romanz ecclefiz contraria ,
condemnavit. Hac Otio Frilingeqfis. De eodem fi-
nodo vide chronicum Hirtaugiente Trithemii , anno
1105.

C bronicon Hildesbeimcnfe . Vitum eit , inquit ,
Gebehardo apoftolicz fedis legato , & Rothardo

Moguntino , in hebdomada ante pentecosten ha-
bitum concilium in Thuringia , in loco quod dicitur
Northuftim , & ecclefiam , quam potuiffent , di-
pofitum revocare ftatum , S; antiquam regulam
ibi recitare : fcilicet invafores epifcopos , necnon
& eos qui tunc temooris intraverant fimoniace ,
vivos deponere & fepultos effodere & ab eis or-
dinatos manus impofitionem a catholicis recipe-
re, Et uxoratos clericos nullum divinum officium
celebrare. His ita divina afprante gratia rite dif-
pofitis, tffc.

Trithemius vocat epifcoporum oc abbatum con-
cilium generale.

anno
C^IKIt^n

CONVENTUS MOGUNTI

([UO HENRICUS IV. REX GERMANIAE

A Clemente tertio pseudopapa coronatus, imperio privatur anno Domini MCV.
tempore Paschalis papz II.

DE rebus in hac fynodo gefsis Canradus abbas Vr-
pergetis illa refert : Anno Domini MCV.
mediante Henrico juniore, tantus apud Mogun-
tiam fadus eft in natali dominico totius regni
Teutonici conventus, quantus per multa anno-
rum curricula nunquam eft vitus. Referunt enim
qui aderant, quinquaginta duo ibi tunc optima-
tes vel eo amplius adfuiffe: adeo ut folus dux
Saxonix, Magnus nomine, quern jam gravior
itas impediabat, notaretur defuiffe. Ibi luperve-
nientes apoftolicz fedis legati, epifeopus fcilicet
Albanus cum Conftantienfi, fententiam anathe-
matis in Henricum feniozem, diuim imperato-
rem, a tot fibi luccedenlibus apoftolicis fzpius
lzuivique promulgatam, fcnptis fimul & didis
teftificantes. univerfam multitudinem, immo to-
tam toto 0i be diffufam ecclefiam, ab ejus com-
munionem, Chrifti & beati Petri auctoritate mul-
tis jam annis fequeftratam confirmabant. Quade
caufa dum ipfe fe de caftello, quo manebat ,
Moguntiam exhibere tentaret, propter cavendum
tumultum vulgi fuz potius quam filii parti fa-
vere folentis, ipfi Engelchcim occurrerunt: tan-
demque generali illum circumvenientes confilio ,
ufque ad reatus confeflionem fatifadionifque pro-
feffionem perducunt.

Cui cum legati communionem feu r^nitentiz
modum, abfque generalis fynodi & apoftolicz
difcuffionis Centura, reddere ad przfens non pol-
lent : ipfe partis utrinfque confiliis annuens, re-
galia vel imperialia intignja, crucem fcilicet &
lanceam, fceptrum , globum atque coronam, fi-
lii poteftati tradidit, proftera illi imprecar», il-
lum primatibus multo fictu commendans: & ex-
tunc juxta furnni facerdotis totiusque ecclefiz
decreta, fuz confulturum animz promiffit. Hoc
ordine Henricus, illius nominis quintus rex, pri-
mum a patre deinde ab univerfis Germaniz prin-
cipibus, in regem jam fecundo eleffus, ab apo-
ftolicis quoque legatis per manus impofitionem
catholice confirmatus , acceptis tam ab epifeo-
pis, quam laicis, juxta morem patriz, facra-
mentis regnare cepit 88. loco ab Augufto, 50.
p'trij fui anno, ab Urbe condita * 1357. anno
ab origine mundi 3305. dominice vero incarnationis,
ut dt&um en, J106. anno.

' Fo'1-
». H.

ijfw favent Hsrico patri, ut Anonym's, qui

Bejus inharebat lateri, quique ipfi erat a feretris ,
fcriptique paulo pof mortepe ejus vitam feu fune-
bre encomium ejufdem Henrici , captivum tentum
a filio patrem , vique confiam eo'medo fe ab im-
perio abdscaffe, filii impietatem exaggerantes , tra-
dunt.

Quid vero tube cum Ricbardo Albane'fi epifeopo
apoftolica fedis legato fit gefum , fecundum ea qua
per Urpergcnfem funt enarrata, idem auctor fic
ait: Sed & pedibus apoftolici legati advolvitur ,
orans & obfecrans, ut fe a banno folveret, &
communioni ecclefie redderet. Laici mifericor-
dia moti veniam dabant: legatus aurem domini
apoftolici abfolutionem negabat , afferens non
hoc ftat poteftatis effe: oportete ab ipfoapoftoli-
eo abfolutionis gratiam iptum expedare. Quid
mnla ? Abrenuntiata imperiali dignitate, priva-
tus difceffit, & ad quamdam civitatem , quam
filius vidui illius permiferat, rceffit. //<ec ipfe .
Sed quomodo fafti panitens rurlus ad arma paran-
da convertitur, dicetur fuo loco anno fiquenti : qua
autem funt reliqua ejufdem conventui, Urpergefti
fic narrat :

Relatis igitur coram rege ; eundemque totius
Germaniz optimatibus , & prztulibus , omnique
clero fimul & populo legationibus Romane fe-
dis, ecclefiarum regni iftius commaculatione di-
verfa & inveterata, econtraemendatione ab uni-
verfis unanimiter promiffa : placuit tam regi quam
primoribus, ad fandam matrem Romanam ec-
clefiam tantos ac tales a panibus iftis legatos
tranfmitti, qui & de objcis rite rationem red-
dere , & de incertis fagaciter invelligare, ac per
omnia utilitatibus ecclefiasticis lapienter confide-
re fint idonei. Separantur in hoc opus viri fpi-
ritu fapientiz pleni, dignitatibus, natalibus, &
elegantia, feu divitiis przcipui, in illaque fecun-
dum Deum five fieculum veneratione infignes: a
Lotharingie Bruno Trevirenfis, a Saxonia Hen-
ricus Magdeburgenfis, a Franeia Otto Bambe-
genfis, a Bajoaria Eberardus Eiftetenfis, ab A-
lemannia Gebehardus Conftantienfis, a Burgun-
dia Curienfis, epifeopi: nonnulli etiam nobiles de
latere regis laicz profeffionis. klque inter cete-
ra fufcepunt in mandatis, ut, fi fieri poffit ,
domini apoftolici prxfentum cifalpinis partibus
impetrent exhiberi.

L<c>>clea'r.
d;d
Vat.hn.
P'7'."

erC O N' V E N T U S M O € U N T I N I

anc

ACT α ampliora

çvo Henricus }1/. Imperator imperio & regno privatur ,

jiiwuiioj. & liX06. babitur.

S ppl τ-

^AOnventus bujut alia pro suo more in multitudine detrun-
cata ab Urfergerfi exhibit Labbeus. Re-
petere illa juvat c suo fonte -Annal:Ita Saxone Eccar-
do , qui ad annum 1106 ita scribit :

In natali Domjini apud Moguntiam tantus fa-
dus auctoritate, multis jam annis sequestratam ,
nos firmabant. Jam enim exaltatis tibi divinitus
Romana ecclesia cornibus ad incutiendum in-
modis curdis utqueque schismatum membris et-
iam ipsius capitis offa, Wicberti follicet didipa-
px, de sepulchro suo, quod per VI. annos inculper
ecclesia Ravennensi potederat, projici fecerat ,
umveriaque ejus instituta, adnullari decreverat .
Unde in tantum subito divinz legis zelus effe-
ruit, ut pseudoepiscoporum cadavera ab ecclesiis
eliminarentur, eorumque ordinati utque ad ge-
neralem audientiam ab officiis suspenderentur .
Imperator interea cepit Jacrymari & moestus ef-
fe Ac de peccatis suis dicebat sibi talia evenisse,
timensque sibi multo pejora a principibus futura,
rogabat episcopum Spircnfcm se de castello, quo
manebat, Moguntiam przfentari, seque cpnfilio
ejus, & magnatum regni eunda factarum pro-
miffit, regalia , & castella, qua: optima, & mu-
ntiffima habebat, filio tradere, ut faltem sibi
przdia ad usus necessaria impenderet. Epifeopus
vero in Natali fandi Joannis Evangelistæ Mo-
gumiam venit, ibique ipse, & Rotbertus Wirce-
bmgenfis epifeopus iacrz unktionis ordinem a Ro-
thardo archiepiscopo acceperunt, & post misfa-
rum tolemnia eunda qux audierat, regi & cun-
dis principibus enarravit. Sed principes propter
cavendum tumultum vulgi, patris potius, quam
filii parti favere solentis, in Gilenheim II. Kal.
Jan. occurrunt, ibique prxfentatum imp. genera-
li circumeuntes concilio ad reatus confeffionem, &
& iatistadioni* potteffionem perducunt, qui filio
regnum tradens, atque omnium pedibus provolu-
tus, praeipue legato fedis apostolicx veniam &
abolitionem banni precabatur, confitens se mul-
to tempore anathematizatum esse a papa Hildc-
brando, & injuste super eum Wicbertum con-
stituisse, & suis temporibus rcmpublcam nimis
esse turbatam, Ac eunda quxfibi objecerant con-
fessus est , excepto quod idola non adoraret .
Cardinalis autem qui inopinatus ad hxc facta con-
venerat, ait se nullo modo tam magnam perfo-

nam, propter quem tanta mala in regno fint
perpetrata, ableme apostolico nullo modo fufe-
Kre. Rex autem depofito patre cum principibus
oguntiam revertitur, & propter regalia Wc-
rinherum comitem & neqqiffimum Volemarum ,
qui fuit confiliarius patris , & omnium fcele-
rum confcius, Hamerftcin miffit, quibus in vi-
gilia Epiphinix allatis a Rothardo archiepifco-
po, & omni clpro & populo honorifice fufeipiun-
tur. Qua: coram principibus archiepifcopus regi
tradit imprecdns, ut fi non iustus regni governa-
tor, & ecclcfiarum Dei defenfator exifteret, ut
ei licet patri suo eveniret. Hoc ordine Heinri-
cus illius nominis V. primum a patre, deinde ab
universis Germania: principibus, in regem jam fe-
cundo cledus, ab apostolicis quoque legatis per
manus impositionem catholice confirmatus, acce-
ptis tam ab epifeopis, quam laicis, juxta morem
patris facramentis regnare cepit LXXXII. loco
ab Augufto, L. regni patris fui anno, ab urbe
condita aruto MDCCGLIX. ab origine mundi
VMLVII1. Dominiez vero Incarnationis MCVI.
anno. Delatis igitur coram rege, cunftisque to-
tius Germania: optimatibus & prxfulibus, ormi-
que clero, & populo legationibus Romanx ledit
ulper ecclcfiarum Teutonici regni contumaculatio-
ne diverfa, & inveterata, & e contra emenda-
tione ab universis unanimiter promiffa , placuit
tam regi, quam primoribus ad fandam Roma-
nam Ecclefiam tantos ac talcs a partibus istis
legatos tranfmitti, qui & de objedis rite ratio-
nem reddere, & de incertis facagaciter investigare,
ac per omnia utilitatibus ecclefiafticis sapienter
contulere fint idonei. Separantur in hoc opus
nulla fecundum Deum & farculum veneratione
indigni a Lotluringia Bruno Trevirenfis, a Sa-
xonis Heinricus Magdcburgenfis archiepifcopi, ab
Orientali Francia Otto Bambergensis, a Bavaria
Eberhardus Eiftatenfis, uterque designatus ponti-
fex, ab Alamannia Gcbehardus Conftantienfis
epifeopus, alique nonnulli przfules, plerique et-
iam nobiles de latere regis laicx profefstonis, id-
que praeipuum inter estera ftifeipiunt mandata,
ut fi heri poffit per illos impetata Domni apo-
ftolici cifalpinis partibus exhibeatur prxfentia.

,"*addere bis juvat tres fequentes Henrici impera-
torii hieras, quarum priorem miffit ad filium pau-
lo ante Moguntium conventum, at illum ad con-
cordiam invitaret, alteram legavit ad Patfcbalem ,
qua cum illo de filii perfidia conqueritur, tertiam
deftitnavit ad Ludovicum Francorum regem, cui to-
tam bijloriam depqffitionis fua & evafionis c manu
filii , a quo detinebatur, inflituta pro fe narratio-
ne exponit. Ha vero Utera, quanquam alibi ex-
tant, defumpta funt ex codice Udairici Bambergen-
fit num. CCUK CCXK CCXVI.

ACTA A M P L I O R A.

tun

ANNO
CHRISTI

EPISTOLA HENRICI IMPERATORIS AD FILIUM.

*Paratunſc ad obſequium S. R. E. profitetur,
ſiſitumque monet, ut injuriat patri ſaſtat
reparet.*

Henricut Dei gratia Rom. imperator filio ſuo.

Si nos debita ſic paterna aſſeſione tradaffes
qualiter deberes, libentillime tccum paterne
loqueremur, ſic paterna tibi pandarem. Verum
quod longe alius, quam paternx affectionis ſic
humanitatis circa nos tuus animus fuit, oc eſt,
nequaquam aliter tccum loqui vel aliud manda-
re (volui), quam quod ipſa manifeſtiſſima rei
veritas habet. Tu itaque ipſe ſcis, ſicut ſaſſi tui
conficius es, qualiter data fide, ſic ſecuritate per-
fonx, ſic honoris noſtri omni aſſeſſiope devotio-
nis promiſſi nos ducere Moguntiam coram prin-
cipibus, ſic interim nos ſecuriſſime reducere quo-
cumque vellemus. Hac fiducia cum xecum cari-
tative ſic indubitanter aſeenderemus, contra da-
tam fidem apud Bingam nos cepiſti, ubi nec pa-
terna: lacrymx, nec patris mceror, ſic triftitia,
cum ad pedes tuos, aliorumque provolvebatur,
te movit, quin nos caperes, ſic captum morta-
libus inimicis ad illudendum ſic cuſtodiendum tra-
deres: ubi omni genere contumelix ſic terroris
afflicti, compulſi fumus ferme venire ad ipſum
articulum mortis. Ante captivitatem etiam ab-
ſtuliſti nobis epifeopatus, ſic quicquid de honore
regni potiuiſti, ſic prxdia noſtra, ſic ipſam fami-
liam. In captione vero quicquid reſiduum erat
etiam lanceam ſic chlamydem, ſic omnia regalia
inſignia, ubi ſic timor mortis, ut bene ſcis, ſic
omne ferme chriſtianitatis a nobis jam votum
extorſiſti, vix reliſta ipſa vita. Cum hoc tibi de
nobis non fuſſiceret, poſtea ſemper ſic ubicumque
fuimus omnibus modis, quibus nos potiuiſti, per-
ſequi non ceſſaſti, ut vel perdere vel de regno
expelleres. Verum non fatiſ mirari poſſumus qua
ratione, veſOccaſione hoc tam obſtinate facis,
cum de papa, ſic de Romana eccleſia tibi nulla
reſidua ſit occaſio. Nunc itaque nuncio domino
papx, ſic Romanx eccleſiæ, te prxfente obedire
parati fumus, omnem debitam reverentiam, ſic
obedientiam ei prxfentialiter, ſic ſemper exhibe-
re, ſic conſilio principum ſic ſpiritalis patris no-
ſtri Cluniacenſis abbatſ, aliorumque religioſorum
virorum de ſtatu eccleſiæ & honore regni liben-
tiſſime agere. Rogamus te ergo pro honore re-
gni ſic tuo, ſic paterna devotione, ſic per aucto-
ritatem Romani pontificis, ſic Romanx eccleſiæ,
ut de injuria nobis illata, ſic de his, qux nobis
vi ſic injuſte abſtuliſti juſtitiam facias; nec non
etiam rogamus, ut cum nihil rationis tibi ſic
quare nos perfequaris, nos ſic fideles noſtros ceſ-
ſes infeſtare, immo permittas nos pacifice ſic quie-
te vivere, ut integre & cum tranquillitate poſ-
ſimus omnia ſupradicta peragere. Recognoſcet
iam ſit tecum cogita, quod Deus judex juſtus
eſt, cui commiſimus cauſam noſtram, ſic ejus
vindiſua ſic judicia funt velut abyſſus multa; quod
quanrumcumque ſuper aſſiſſione ſic infortunio no-
ſtro glorieris, & ſuper humilitatem noſtram te
extollas, forſitan de fede ſanda ſua inter me,
ſic te, ſua gratuita miſericordia aliud jam defi-
nivit, intercedente juſtitia, quam tu ipſe cogites
ſic diſponas; quod ſi nulla alia cauſa vel reve-
rentia ſe interceſſio nobis valet, uti apud te ju-
ſtitiam conſequi poſſimus, vel perfectionis im-
Cotuil. General. Tom. XX.

A peu» çeffet, Romanum pontificem, fanâam &
univertialem ledem Romanam & ecdeſiam ap-
pellamus.,

CHKI11

EPISTOLA HENRICI IMTORATORIS AD PASCHALEM PONTIFICEM.

Si illa inter nos pax eſſet ſic concordia, qux
inter noſtros olim ſic tuos fuit anteceſſores,
qux inter nos & Alexandrum, & Nicolaum, vi-
ros catholicos & religioſus, Romanos pontifices,
plena caritate & integra vigit devotione, man-
daremus tibi quidquid filius patri: fed diſtuli-
mus, expedantes, ſit cognocere deſiderantes, ſit
in beneplacito Dei ſit nos caritative & amicabi-
liter polle convenire, ſic ecdeſiam ſuam noſtris
temporibus noſtro labore, ipſo cooperante, in
ſtatum redire unitatis priftinx. Hoc quoque jam
dudum, teſte Deo, deſidcravimus, ſi cognita eo-
rum nimia auſteritate, qui in Romana erant ec-
cleſia, non utile viſum eſſet nobis vel compe-
tens, eos de hac cauſa convehirc, quod magis
videbantur nos perfequi odio ſic indignatione,
quam zelo ^ftitix, vel etiam quam vellent nos
amplecti, dulcedine caritatis ad profeſſum eccle-
ſiæ. Effectus itaque probat, quod cum ipſi re-
gnum hereditario jure nobis collatum, tempore
religioſorum virorum Romnorum pontificum pa-
cifice diu a nobis poſſeſſum contra nos ſtuderent
commovere, ſic armare, inter multa eſt orta
Cſtrages populorum, tam corporum, quam etiam,
quod magis deſeandum eſt, animarum. Hic quo-
que filius noſter, quem adeo aſſeâuoſe dilexi-
mus, ut eum utque ad ſolum regni noſtri exal-
tarem, eodem veneno inſeſhis, conſilio quo-
rundam perfidiſſimorum & perjuratorum ſibi ad-
haerentium, inſurgit in nos, poſtpoſitis omnibus
ſacramentis, quibus ſe nobis obligaverat, poſtli-
bita omni fide & juſtitia, tantum ut bona eccleſia-
rum, & regni libere valeant perdere, rapere, ſic
inter ſc dividere.

EPISTOLA HENRICI IMPERATORIS AD LUDOVICUM Regem Francorum.

Quando a filio ſuo Henrico rege depoſitur eſt.

*Henricus Rom. Imp. juguſſut Ludovico regi Franco-
rum coronam fidei propinquitati) inviolabilem
conſtantiam.*

Prinſceps clariffime, ſic omnium, in quibus poſt
Deum operamus, amicorum noſtrorum nde-
litiſſime, primum ſic prxelpuum vos inter omnes
excepi, cui conqueri, ſic deplorare calamitates, ſic
omnes miſerias meas neceſſarium duxi, ſic etiam
genibus veſtris advolvi, ſi liceret ſalva majeſtate
imperii; primum quidem non ſolum nobis, fed
etiam totius chriſtianx profeſſionis hominibus gra-
Lviffimum ſic intolerabile arbitror, quod de illa
apoſtolica fede, unde utque ad memoriam noſtri
temporis ſalutiſſer fruſtus conſolationis, dulcedi-
nis, ſic ſalvationis animarum oriebatur, modo
perfectionis ſic excommunicationis, ſic omne per-
ditionis flagellum in nos emittitur. Nec ponunt
illum modum fievitir, tamen ut iſtiſſiac volun-
tati, indiſcre.x hujus voluntatis ſus intemperan-
tia adeo utque nunc abuſi funt in me, ut nec
Deum, nec quid aut-quantum mali mihi prove-
niant penſantes, per ſe ſic per ſuos omnimodis
invehantur in me, cum omnem obedientiam, ſic
omnem debitam ſubjeâionem ſemper contulimus
Gggg apo-

|*OJ

CONVENTUS MOGUNTINI.

l>o4

apostolic® fedi, fi tamen reverentia & honor de-
btrus, ficut antecessoribus meis ab apostolica fe-
de exhiberetur & mihi. Quid autem intenderat
opportuni⁹ significabo vobis, fi quando optati
colloqui copiam Deus dederit nobis. In hac igitur
persecutionis & odii fui inflammatione, cum parum
viderent se proficere, contra ipsum jus natur® labo-
rantes, quod fine maximo cordis dolore fine multis
lachrymis non valeo, fic, quod dicitur, vehementer
contricmisco, filium meum inquam, Abfalon dilectif-
simum, non solum contra me animaverunt, fed et-
iam tanto lurore armaverunt, ut inprimis contra fi-
dem d (aeramentum, quod ut miles Domino jurave-
r.u, regnum meum invaderet, & episcopos, & abbates
meos deponeret, mimicos & persecutores meos sub-
stitueret, ad ultimum, quod maxime vellem taceri,
eut fi taceri non potest, vellem non credi, om-
nem naturæ affectum abjiciens, io salutem & ani-
mam intenderet, nec penſi quicquam haberet,
quocumque modo vi vel fraude ad hanc pericu-
li, < ignoniinix lux finem aspiraret. In hac
tanti mali fui machinatione cum effem in pace,
Ô .n 'liqua salutis mex fecitritate, in ipſius Do-
mnici adventus fanctiffimis diebus, in locum,
qui Confluentia dicitur, ad colloquium evocavit
jrc, quasi de communi (alute & honore filius
laffaturus cum patre. Qux ut vidi illico ex pa-
terno affectu factus intrinsecus dolore cordis mei
ad pedes luas procidi, admonens, bc obſtans
per Deum, per fidem, per salutem anima: fuisse,
ut ii pro peccatis meis, ueram a Deo,
de mc ipic nullam maculam conquireret, animæ,
honori, & nomini suo, quod culpa patris vindic-
cem filium esse nulla Divina- legis unquam con-
flituit fanoio. At ille jam pulchre, immo miferi-
me iustitutus ad malitiam, quam abominabile
& vxerablic scelus cœpit detestati, procidens &
ipse ad pedes meos, de prxteritis cœpit veniam
precari m reliquum, ut Domino, ut patri filius,
cum fide & vernate per omnia se mihi obeditu-
rum cum lachrymis promittere; fi solummodo
fedi apostolic® vellem reconciliari; quod cum
pfompri/Eme annuiffem, & deliberationi fux &
confilio principum in hoc totum mc mancipan-
dum promiffiêm, me in prxfenti Nativitate se
perdudurum Moguntiam, & ibi de honore, &
reconciliatione mea, quam fidelius posset, se adu-
rum, & interim in pace, & iecuritate me redu-
cendum promiit, in ea veritate & fide, quopa-
tre a filio honorari & filium a patre prxeipit
Deus diligi. Hac promissione, quæ etiam genti-
li obietvanda est, lecurus illortus ibam, & filius
meus aliquantulum prxcfferat me; cum ecce qui-
dam fideles mei occurrentes mihi veritfime affir-
mabant, me deceptum & perditum sub (alla pa-
cis, & fidei fpointione. Revocatus iterum filius
meus, & iterum instantissime admoturus lubejul-
dem fidei, & (aeramenti obſtatione, animam
fuam pro anima mea fore prOmiffi jam fecunda
vice. Cum igitur ad locum, qui Bmga dicitur,
perveniffemus, jam exiftente die Veneris ante
Nativitatem numerus armorum fuorum jam fa-
tis augebatur, jam fraus ipſa se detegere videba-
tur; & filius ad me: Pater inquit, vobis ieco-
dendum est in vicinum caſtellum, quod nec epi-
ſcopus Moguntinus in civitatem fuam admittet
vos, quamdiu fueritis in banno; nec vos impacatum,
& inreconciliatum audeo ingerere inimicis noſtris:
illic Nativitatem Domini cum omni honore, & pa-
ce agatis, quoeumque placuerit vobis, vobifeum
habeatis; ego interim quanto inflandus, quanto
fidelius potero, pro nobis utrifque laborabo,
quod cauſam honoram esse meam extftimo. At ego

mi, inquam, fili, teſtis ſic iudex termonum fidei
inter nos Deus, qui modo te in virum, fithxre-
dem meum perduxit, quantis tribulationibus meis
tuo honori inlervierim, quot & quantas inimici-
tias pro te habuerim, & habeam folus es con-
fcius. Ille autem iterum jam tertio sub ejufdem
fidei & (aeramenti obſtatione, fi ingrueret oc-
caſio periculi, caput fuum pro capite meo fore
promiit mihi. Sic priuſquam clauſit mc in eo-
dem caſtello, quod omnia alia in corde locutus
erat manſeſte offendiſt rei eventus. Ex omnibus
meis quartus ego ſum inclufus, nec admitti po-
tuit quilibet alius. Cuſtodes deputati, qui vitæ
meæ atrociores inimici. Benediâus per omnia
Deus exaltandi & humiliandi quemcumque vo-
luerit rex potentiffimus. Cum igitur ipſo ſacra-
tiſſimo die Nativitatis fuſe omnibus redemptis fuiſ
ille fandus fandorum puer fuitet natus, mihi
loli Fluſ ille noneſt natus. Nam, ut taceam op-
probria, injurias minas, gladios in cervicem
meam exêrtos, nifi omnia imperata facerem,
famem etiam & fitim, quam perfereram, & ab
illis, quos injuria erat videre & audire; ut etiam
taceam, quod éſt gravius, me olim fatiſ felicem
fuiſſe, illud nunquam eblivifear, quod illis fan-
ctiffimis diebus fine omni chriſtiana communione
in carcere fui. In illis poenitentix & tribulatio-
nis me® diebus a filio meo miſſus venit quidam
principum V/iptus, dicens nullum vitæ me®
eſſe confilium, niſi ſine ulla contraditiône om-
nia regni inſignia redderem, ex voluntate, &
imperio principum. At ego etſi omnis terra,
quantum inhabitatur, regni mei terminus eſſet,
holens vitam regno commutare, quod, vellem
nollem, ſic agendum, & ſic definitum inrellige-
bam coronam, ſceptrum, chlamydem, lanceam,
& gladium mill Môguntiam. Tunc communi-
cato confilio cum inimicis meis egrediens filius
meus, relidis ibidem fidelibus & amicis noſtris,
quaſi me eo adduſturus ſub multa frequentia &
cuſtodia armorum duſtum ad villam, qu® In-
gelheim vocatur, me fecit ad ſe adduci, ubi ma-
ximam inimicorum meorum turbam colledam in-
veni, nec ipſum filium meliorem exteris reperi.
Et quod firmius & flabilius videbatur eis eſſe, fi
propria manu cogeret me regnum, & omnia re-
galia exſeſtucare, ſimili modo & ipſi omnes mi-
nabantur, nifi omnia imperata facerem, nullum
vitæ me® conſultum poſſe fieri. Tunc ego, in-
quam, quod de ſola vita mea agitur, qua nihil
pretioſius habeo, ut faltem vivens poenitentiam
meam exhibeam Deo quicquid imperatiſ eſſe fa-
cio. Cumque inquirerem, fi faltem ſic de vita
mea certus & ſecurus eſſe deberem, ejufdem apo-
ſtolie® fedis legatus, qui ibidem aderat, non di-
co qui hxc omnia ordinaverat, reſpondit; me
nullo modo eripi poſſe, niſi publice confiterer,
mc injuſte Hildebrandum perſecutum fuiſſe, Wic-
pertum ei injuſte ſuperpoſuiſſe, & injuſtam per-
ſecutionem in apoſtolicam licetn & omnem ec-
cleſtam haſtenus exercuiſſe. Tunc cum maxima
animi contritione humi proſtratus cœpi per Deum,
per tplam juſtitiam orare, ut loots êc tempus
mihi daretur, ubi in pratentia omnium princi-
pum, unde innocens eſſem, ex judicio omnium
mc expurgarem, & in quo culpabilem me eſſe
recognolcerem, ex confilio omnium faniori⁹ fen-
tentia poenitentiam, & fittisfactionem, quo ordi-
ne juberent quxrere, & inde de principibus re-
f'ni & fidelibus noſtris, quoeumque vellent, ob-
ids darem. At ille idem legatus diem & lo-
cum mihi abnegavit, dicens, aut ibi deberi to-
tum determinari, aut nulla ſpes eſſet mihi era-

NOTA COLLECTORIS

er **MUTINENSE CONCILIUM**

Anno m c v i. c e l b b r a t u m.

1, 2

CONCILIUM PICTAVENSE.

Sub Pafchali papa II. fecundum , a Brunone Signienfi epifeopo S. R. E. legato celebratum,
prxfente JJoamundo Antiochias duce vir. Kal. Jul. ann. m^o vi.

■ *illi hujus, quod plenum & celebre a i-r-Dificis, fecundum traditionem ecclesiasticam con-*
V-a gulo vocatur, occafio huc fuit. Boamundus An-
tiochi rex » Saracenis captus voverat, fi evaderet*
o vinculi», fe ad fanili Leonardi fepulcrum quod No-
biliori » Lemovicibus efi, religionis caufa proferui-
rum. Coti comos effellus, ejus exolvendi caufa ivit
in Gallias: iff argentea, quibus contriflus fuerat,
vincula ad S. Leonardi aram appendit.

Tum Bruno Signieffis epifeopus, ait Petrus diaconus in chronic. Caffin. lib. 1.º. c. xxxin. una cum Boamuodo directus in Gallias vice Romani pontificis.

cilium reuult. /I^c tantum Petrus. Locum autem
 iff tempus concilii, qu^a non indicet, ex chronico Mal-
 leacenfi difemus. Anno, inquit, ^{mevi. vi. Kal.}
 Iulii Pi^avis concilium fuit, in quo interfuit
 Boamundus dux, quem Bruno legatus S. R. E.
 adduxit, & tenuit concilium, & viam fandi fe-
 pulcri confirmauit. Fuit aliud in Italia, quod
 ipfe papa rexit.

Cbrowcon vero Andegavenje. Boamundus in-
quit, accepta ab apostolico licentia venit in Eu-
Gaga t rop«

topa partes, cauteila & civitates submonendo, A iussit ite eadem controversi* utrique, monacho-
 Ul ^n'rent ire Hierusalem, liberare videlicet
 eus qui in captivitate tenebantur, ft illo adju-
 vare qui Turearum oppugnationibus vexabantur.

*Altui BitriMilo Gallica profetionis coetflxm fuif-
 fe ait Sugerixt in vita Ludovici Craffi^ cap. JX.
 nempe ut Ludovici regis fororcin Confiantiam mxu-
 rtm duceret: quam ij duxit Carnati, coram rege
 & multir epifeopii, ac regni proceribus. Adftitit
 etiam ibidem, inquit Sugerius, Romana: fedisapo-
 ftolicx legatus domnus Bruno Signienfis epifeo-
 pus, a domno Pafchali papa, ad invitandam &
 confortandam fandi fepulcri viam dominum Boa-
 inundum comitatus. Unde plenum ft celebre Pi-
 davis tenuit concilium, cui ft nos interfuimus,
 Juia receniter a ftudio redieramus. Ubi de diver-
 li (ynodalibus, & praeipue de Hierofolymitano
 itinere, netepteat, agens, tampte, quamBoa-
 mundus, multos ire animavit.*

*(ur-autem apud Pilonai praeftim ea de recon-
 cilium) forte quia recent erat memoria ingentis li-
 titi <7 formidolqii exercitui militum centum CoClo-
 ginta milium, quos in Orientem OxiHelmut Aquita-
 nia dux & Pitonum comes (quaxqam fatis in-
 jeitiii exitu) fub Jigna jua duxerat.*

DE JUDICIO FACTO IN CONCILIO

PiAavincfi anno 1106. de ecclesia
 Chahanniarum.

Ex arcibvii Majorit-Monasterii.

Sciendum, pofterorumque memorix tranfmit-
 tendum, quod ex dono Gervafii iunc epifeo-
 pi Ccnomannenfis habuit Ecclefia S. Guingualoeigatus
 ecclefiam Chahanniarum, totaque vita ejus, ft
 poft ufque ad tempus, quo ipfam adepti iunt fra-
 tres Majoris-Monasterii, qui & eamdem Chahan-
 niarum ecclefiam tenuerunt libere vit. annis,
 quod tempus infimul computatum invenitur im-
 pitius quadraginta annis. Gaufricus autem deMe-
 duana violenter eam nobis auferens cuidam fer-
 vo fuo eam dedit. Cumque fuper hac re multo-
 tiens epifcopo Ccnomannenfi querebatur mona-
 chi, nihil inde redaitum eft eis. Tandem epif-
 copo Gildeberti tempore conquerentibus mona-
 chis, ad hoc ufque res perducta eft, ut clerici
 Ccnomannenfes dicerent de caufa hac & placi-
 tum & iudicium fadum efle ternaie praeceffo-
 ris fut abiente tamen abbate Majoris-Monasterii, &
 contradicente Ebrardo tunc priore S. Guigua-
 loei. Cumque nec Clerici vellent iudicium ipfum
 dicere, nec epifcopus eum retractari vellet, tan-
 dem clamore ad rapam facto, juilit epifcopoper
 literas, ut aut de ecclesia ipfa reveftiri mona-
 chos faceret, aut in praeftentia Carnotenfis epif-
 copo Ivonis iudicium illud rctraaaret, ft fi effet
 iuftum, pe leveraret. Quod indigne ferens epif-
 copus rdpondit fe in coeificopi fui praeftentiam
 non iturum, fed de ecclesia illa nos reveftiri fa-
 fturum. Quod cum fegnus quam deberet, age-
 retur, accidit ad partes occiduas agendi concilii
 gratia legatum ecclefiae Romanx Brunpnem fcilicet
 epifeopum Signinum advenire, & fuper hac
 dilatione monachos ei queftos efle. Cum autem
 apud Majus-Monasterium Epifeopus Ccnomannen-
 fis ei occurriffet, offendit ei querelam illam, ft

veniret Ccnomannoa. Tandem cum Ccnomannis
 effet, prefentavit fe Abbas Majoris-Monasterii
 cum monachis fuis; fed ft adverfarius eorum
 Haimericus nomine adfuit cum fautoribus fuis.
 Cum autem legatus diceret, ut quo jure teneret
 illam ecclefiam oftenderet; refponditfe nunquam
 inde placiturum, eo quod illam teneret per ju-
 dicium inpraeftentia Epifeopi Hoelli inde faaum.
 Legatus itaque re diligentius inquifita, intellexit
 nullum, ut ille iniuftus ecclefiae pervafor affere-
 bat, jam diaum Epifeopum Hoellum fuper hac
 re definiffe iudicium. Diu igitur utrique parti-
 bus inter fe fuper hoc altercantibus, tandem iuf-
 fit Legatus, ut monachi de illa ecclefia, qua
 fuerant iniufte fpoliati reveftirentur. Ille vero ad
 Concilium infra 40. dies Pictavis futurum veni-
 ret, atque plenarium inde iudicium audiret. Quo-
 rum duorum cum ille neutrum vellet facere, in-
 dignatus inobedientix ejus legatus iudicavit, epif-
 copo Hildeberto praefente, & affentiente, nec
 aliquo Clericorum contradicente, ft iudicium ju-
 flum efle confirmavit: Haimericum tandem in
 ecclefia illa nihil habere iuris. fed ecclefiae San-
 di Guingualoci eam debere reddi, qux illam ex
 dono Gervafii tunc Epifeopi Ccnomannenfis ram-
 diu, & in vita ejus, ft poft mortem tenuerat,
 ut fecundum canones inde nullatenus debuiffet
 fpoliari, conteflatus infuper eum contra canones
 & contra falutem atimx fux feciffe quicumque
 inde aliud iudicaffet. Qux emnia cum ille fe
 nequaquam faftutum diceret, ied cum fautoribus
 luis contra Monachos minis ageret: refpondit Le-
 gatus quod eum in Concilio excommunicaret,
 fi aliter quam fuerat iudicatum, ageret; epif-
 copo etiam ipfi praeftentialiter imperavit, uti
 eum excommunicaret, fi iudicium illud non te-
 neret. Infuper etiam Elix comiti Ccnoman-
 nenfi praecepit auctoritate Beati Petri, atque ab
 epifcopo ipfo fecit praecepti, ut fi ille deinceps
 ecclefiam illam monachis violenter auferret, co-
 mes ei per potentiam fxcularem omnimodis ob-
 viaret. Sciendum etiam quod jam dichis Bruno
 Romanx fedis legatus fententiam fuam & iudi-
 cium de praeftentia ecclefia in Pidavenfi factum
 concilio confirmavit, ft miuper viva voce & li-
 teris fuis figillatis poftea retromiffis praeftato Ce-
 nomannenfi Epifcopo Hildeberto, ut quod de
 ecclefiae Chahanniarum iudicatum fuerat ft
 teneret, & teneri faceret imperavit, & fi ille Hai-
 mericus contra Monachos pro ipfa ecclefia ulter-
 rius praeftumeret, ipfe eum S. Petri gladio per-
 cudunt a totius Chriftianitatis confortio prohi-
 beret.

G. C. EXOLDUNENSE conciliais eodem anno no-
 tatum invenio. nullo alio argumento, n'fi quod de eo
 loquitur fvo Carnotenht epif. clxxxi. ad Richardum
 cardinalem, legatom apofoolicum. Frufta feribit emm
 Ivo ad Richardum non de concilio qund eo anno fit
 habitum, fed de eo cui anno mxxxi. praeftuit Hugo
 Dien. a, ledit apofoolic* legatos: cut le interfuitie di-
 cit. Idem & ait epiftola cctxvin. ubi diferte exprimit
 concilium Hugonit Dien't. Urobique auAontatem af-
 fert praeftentia coocdi. Interfuit autem nondum epif-
 coput, fed tantum fanAi Qumtini five abbat, uc fuxe
 vocatur; five praeftitit, ut fxiplus. Sed quocumque
 tandem anno celebratum fit; quid i- co fit geftum,
 ignoratur.

CONCILIIUM LEXOVIENSE,

Rebus Normandiae componendis, anno Domini **xcvi**. prius Henrico I. Angli regis,
& Normanniae duci.

Henricus I. rex Anglorum WM ducar* **pti**-Amiffis, muneribusque pulfatus fuisset, nunquam
emoliri potuit. /daAmau Ordcriceu.
txs, rtt Nenneutiau A jrttrt fit» Xelerie
duct everliu nftMrxt Mfit. E» cxndittxt Mc ba-
keri eiya jxlttrftt vol»!»: fxta bit verku nfert
Oritriau Pittli/, kiftorie eccltfticx likn IX. In
medio Oâobri. rex Anglorum Henricus I. Lexo-
vium venit: eundos optimates Neuftriz convoca-
vit, de utiliffimum ecclefiae Dei concilium tenuit.
Ibi ftatuit regali fandiooe, ut firma pax tenea-
tur per omnes fine Normanniz: dt latrociniiis
omnino compreffis, cum rapacitate, omnes ec-
clefiaz poffeffiones, ficut eas, die qui pater ejus
defunctus eft, tenebant, alique nihilominus le-
gitimi heredes, poffideant. Omnia quoque domi-
nia patris fui, huc proprietati mancipavit: judi-
cioque fapiendum, inita elfe cenfuit que frater
fuus ingratif per imprudentiam permiferat. Ho-
lies autem, quos in bello ceperat, in Angliam
deftinavit: & perenni ergaftulo Guillelmum Mo-
ritolienfem ac Robertum de Srotevilla, aliofque
nonnullos condemnavit. Inflexibilis erga eos per-
duravit & quamvis multorum precibus ac pro-

G. C. Concilium appellavi & Orderico & alii
Conventum episcoporum & procerum melius dixerim;
in quo tam regni negotia traduntur, quam Geordotii.
Padroua m hiftoria chrooclogita a'tbic-pilcopum 1.0-
themaaraliuai habet hu)u<, ut vocat Coocihi decreta,
fed Gallice tantum, ut ab ipfo addita (uni. Is ille
pauci, quae Ordenciu non bibet, latine traaUca lue
defetibo.

Ut prodones juxta leges feveriffime punian-
tur: illic capientis, ftatim atque deteiffi tue-
Brint, o) am fuam omnes commodent.

Ut Mux Robertus in Angliam mittatur, ibique
affervetur in custodia, ftppeditatis ipfi abunde
omnibus, quz ipfius dignitas exigit: ne, fi ca-
ptivus in Normannia maneat, res novas fadiofi
moliantur, fpecie liberandi principis.

Ut ei qui virginem violaverit, effodiantur ocu-
li, fle genitalia procidantur.

Ut amputetur dextera, iis qui monetam adul-
teraverint.

CONCILIIUM GUASTALLENSE,

In Longobardis de fchifmaticis epifeopis fic clericis in unionem ecclefiae affluendis,
deque aliis ecclefiafticis difciplinaz capitibus celebratum a Paschali II. papa,
xi. Kal. Novembr. anno Domini **mcvi**.

Ex Cexcii Cernerxrii MS. ndice Veticn».

Aliud quoque concilium idem dominus papaCtantum periculum faaum eft: ut, quod
Paschalis celebravit intra Lombardiam apud
villam frequentiffimam Guardastallum, anno do-
miniez incarnationis **mcvi**. xi. Kal. Novembr.
cum epifeopis diverfarum provinciarum, five ul-
tra, uve citra montes. In hoc concilio ftatutum
eft, ut Aemilia tota cum fuis urbibus, id eft,
Placentia, Parma, Regio, Mutina, Bononia,
nunquam ulterius Ravennatenfi Metropoli fubia-
cerent. Hzc enim metropolis per annos jam pe-
ne centum adverfus fedem apoftolicam erexerat
fe: nec folum ejus pradia ulurpavit, fed ipfam
aliquando Romanam invafit ecclefiam Guibertus.
ejusdem metropolis incubator. Circa iolutionem
vero concilii, ledæ funt de reconciliandis vatores,
extra ecclefiam catholicam ordinati funt fanâo-
rum Patrum capitula, Auguftini ex epiftola ad
Bonifacium, Leonis I. ex epiftola ad epifeopos
Mauritanie, Carthaginenfis concilii I v. capitulo
tertio, cujus initium eft: Placiat ut litent xtiit-
txntxr ed fretrei & cxnfcopei xifirei, & xtxxxx
td Jedex xpoftoiicxHt. Novum vero in hzc verba
capitulum inftitutum eft.

cum dolore dicimus, vix pauci facerdr». .
tes aut clerici catholici in tanta terra-
rum latitudine reperiantur. Tot ergo fi-
liis in hac ffrage jacentibus, Chnftianz
pacis neceffitas exigit, ut fuper hoc ma-
terna ecclefiaz viscera aperiantur. Patrum
ergo noftrorum exemplis & (criptis m
ftru&t, qui diverfis temporibus Novatia-
nos, Donatiftas, & alios hzrencos in
ordinibus iufceperuot: przfati regni
epifeopos in feblimate ordinatos, nifi aut
fimoniaci, aut criminofi
comprobentur, in officio epifcopali fuici-
pimus. Idiptum de clericis cujufcumque
ordinis conftituimus, quos vita fcicotia-
que commendat.

ALIUD CAPITULUM.

Efr tcdtfierwn imeflittre » lenit null. etfen
fie*.

Vi epifeopi h derici ia fibifattte oedixeti t fi
fint dteftti prMete vite, j*fcipie*t*r.

Per multos jam annos regni Theuto-
nici latitudo ab apoftolicis fedis unitate
divifa eft. In quo nimirum fchiimate

Jamdiu - oraris hominibus, tam cle-
ricis, quam laicis, catholica eft ecclefia
conculcata: unde plura temporibus no-
ftris fchiimata & hzrcfes emerferunt
Nunc

. conCitiuft SSSTCHUS. »»■»

—Nunc lutem per Dei gratiam, hujus ne-Am dAfcme huMmodi minus canonice (c) re-
Æsn quitir deficientibus atÆloribus, in inge-
...» nuam libertatem, refurgit. Unde provi. “Π”B.

CASSATIO PRIVILEGII quod extorfit Imperator - Papa.

dendum est, ut boruna fchifmatum cau-
fx penitus abfeiudantur. Patrum ergo
noftorum conftitutionibus confencientes,
ecclefiarum invefticuras a laicis fieri om-
nimodo prohibemus. Si quis autem hu-
jus decreti temerator extiterit: tanquam
maternx injurix reus, clericus quidem
ab ejufdem dignitatis contortio repella-
tur, laicus vero ab ecclefix liminibus
arceatur.

ALIUD CAPITULUM.

*Vi nulli lietat rtt ecclesia vendere, nui quoquo
modo alienare.*

Nullus abbas, nullus archipresbyter,
nullus prxpofitus ecclefix, audeat polci-
fiones ecclefix fux vendere, commutare,
locare, vel in feudum dare, fine com-
muni fratrum confenfu, vel epifeopi pro-
prij civitatis: alioqui ordinis fui peri-
culum patiatur.

PASCHALIS IL PAPÆ EPISTOLA.

*Pafchalis tpifcopu' fervus fervorum Dei, vtnerabi-
libici in Cbrifto jratribus Gebebardo Conftantienfi
& Uderico Patavienfi epifcopis, & ceteris Theu-
tontearum partium tam clericis, quam laicis cat-
holicis, Jalutem & apofolicam benedictionem.*

&

PRo religionis veftra fervore, &c. *Edita effu-
pra numero XII.*

*Et hac quidem ex Cencil volumine. Sequantur
nunc qua de eodem concilio ex varis atfloribus di-
ligentiflime colleffa Barontus, & po/ tum Binius
attulerant: pratermiffi fragmenti qua habebat ex
Cencio, quia totum & integrum fimul edidimus.*

FRAGMENTUM CONCILII

*Guaftallenfis in Longobardis fub Pafchali
P. 12. an. 1106. celebrati A*

*In IUS. S. Vincentii Pifuntins poff Concilii cano-
net dT Epi/olam Pafchalis in to confcriptam ad He-
bebardum Conftantienjem Epifeopum & ahot Theu-
tomeor m editione Labbeana relatam, bac fequun-
tur.*

REFUTATIO INVESTITURÆ

Epifcoporum, quam fecit rex Hungariae ad
mandatum Papsr.

DEnuntiamus vobis, Pater venerande; nos le-
gi divinæ iuxtilitos, ac fecundum eam vo-
bis lervire paratos: unde & inveftituram Epif-
porum haæenus a majoribus (a) habitam, juxta
admonitionem veftram, dimifimus, & fi (4) quem

Privilegium illud, quod non est privilegium,
nec vere dici debet privilegium, cum de libera-
tione captivorum & EccleUr a D. Papa Pafcha-
li per violentiam Henrici regis extortum fit, nos
omnes in hoc fanão Concilio cum eodem domi-
no Papa congregati, canonica cenfura, & eccle-
fiastica auctoritate iudicio fanai Spiritus damna-
tum & irritum esse judicamus, atque omnino
5 caffamus, & ne (d) au&oritatis & efficacitatis
(c) vim habeat, penitus excommunicamus. Ideo
autem damnatum est, quia in eo privilegio contine-
tur, quod eledus canonice a Clero & populo a ne-
mine confecratur, (/) nifi a rege inveftiatur:
quod est contra Spiritum Sanãum, & canoni-
cam institutionem. Perleãa vero hac charta, ac-
clamatum est ab univerfo populo, Amen, amen.
Fiat, fiat.

Archiepifeopi vero & Epifeopi, presbyterique.
Diaconi Cardinales, qui interfuerunt ipfi (g) hi
funt; C Sabinenſis, P. Portuenſis, L. Oftien-
ſis, (fi) Prxneftinus, & J. Tufculanus Epifeopus,
Patriarcha Venetus, S. Capuanus, L. Beneven-
tanus, Amalfitanus, Reginus, Vdruntmus, Brun-
Cduſinus, Conſanus, (i) Gironſinus, Roſanus ar-
chiepifeopi, G. (A) Angolifinenſis, G. (O) Leog-
menſis & legatus pro Bituricenſi & Viennenſi ar-
chiepifeopi», R. (w) Ulteranenſis, G. Senenſis,
R. Populanus, G. Terracinenſis, & G. Syracu-
ſanus pro omnibus Siculis, G. Trojanus, Bruno
Signienſis it alii fere G Epifeopi, presbyteri,
(n) & Cardinales B. tituli S. Marci, R. tituli S.
Euftachii, R. tituli S. Prifcr, G. tituli SS. Apo-
ftolorum, B. tituli S. Petri ad Vincula, A. ti-
tuli S. Clementis, R. tituli S. Laurentii in Da-
maſo, J. tituli S. Ceciliæ, B. tituli S. Martini,
J. tituli SS. Johannis & Pauli, (O).....tituli
S. Grifogoni, R. tituli SS. Pétri & Marcellini,
V. tituli S. Sabini, P. tituli S. Sixti, & A. tt-
dtuli S. Sufamue. Ehaconi (p) vero Cardinales,
abbas Sublacenſis, Joannes Gaetanus abbas S.
Andræ, Leo, Gregorius, Aldo, Theobaldus,
& Roſlimanus. Hi in damnatione difti privilegii
confenferunt cum abbatibus & innumerabili mul-
titudine tam clericorum, quam laicorum.

Hxc charta dida est a Gerardo Engolifmenſi,
Leone Oftienſi, G. Terracinenſi, Galone (y),
Leogienſi Epifeopis, Roberto tituli S. Eufebii, &
Gregorio tituli Apoſtolorum presbyteris Cardina-
libus, communi (r) aliorum confilio.

CONCILII GUASTALLENSIS deferiptio Biniana.

EZAUo loco & tempore, quave de caufa tJ occa-
fiant, hac fynodus auHoritate Pafchalit papa
indifla & congregata; item quid in ea geſtum &
conſtitutum fuerit, abbas Urfpergenſis his verbis fuc-
cinctim enarrat: Poſt hxc, hebdomada quarta
menſis O&obris habitum est concilium generale
in provincia Longobardis fuper ripam Padi flu-
minis, loco qui Waftallis nuncupatur, ubi pre-
fiden-

(a) Dantur xirantes tx MS. Codice Lucenti nigris. (i) quid. (c) retroaſſum eſt. (d) ne quid (c) vim
deert) “B frn,i. </’ ro-ii7io (b) p. Prane/Inmil (c) Gironſinus (4) iutel-ſmeu/ii (f) Lt-
lienienſis (c’ Vullerrenſis (u) ttum (e) G. tituli tJc. (fi) deſt VTO (e) LuloocnG (r) «A-
ssnciho

ANNO
CHRISTI

I>1]

GUASTALLENSE

HENRICOS IV. IMP.

1774

fidente vere per omnia apostolico viro Paschali A
II. coram multitudine maxima clericorum, nec-
non laicorum, qui de diverforum regnorum ec-
clesiis conveneram, praeferibus etiam legatis do-
mini Henrid regis: multa sunt, prout canonica
didabat equitas, de inimici zizaniis evulsa: mul-
ta de froduris super arenam poliris destruda:
plura quoque piftici feminis plantaria profundius
plantata simul & rigata: nonnulla etiam tutifli-
nuß munitionis per ecclēfias propugnacula sunt
aedificata. Nam cum eadem dominica, quæ erat
xii. Kalend. Novembres, Juvavenfibus Conradum,
Tridentinis Gebehardum, pñefules confecraffet:
enarrare longum est, quam indefefle prudens &
fidelis ille fummi patris familias difpenfator, con-
ferees fuos verbi Dei fr̃iles laudiffime quotidie
reficeret, pñeodoeppos deponeret, catholicos
confitueret, archiepiscopis pallia, monasteriis pri-
vilegia concefferit, praeferes ovium Chrifti pa-
flores, mellifluis alloquiis; abfentes, paternis com-
monitoriorum litteris intruxerit; quedam olim
abfeiffa membra ecclēfix iterum incorporaverit,
quaedam etiam quæ infanabilia videbantur ana-
thematis abfeiffione truncaverit. Super ordinatio-
nibus autem tempore schifmatis fadis, unde per-
maxime ventilabantur quaestiones, decretum di-
feretione maternorum viscerum artificiofe medi-
tatum in hæc verba promulgavit: *Per medios jam*
anmar, &c. babetr'infra.

His sic hujusmodi iuper ecclēfiam divini lumi-
nis orientis aurore ~~fecundati~~ splendoribus, *^MnCPnifalibit epifeopas fervas firvoram Dei, Aagafien-*
fit ecclēfia canonicis, caleris paroebianis,
falatem ff apostolicam benedi&ionem.

«W» da bis Urpergeqñs abbas: *fid reifra*
f fynodam banc pertinent, ex aliis aaihribas
bfac inde petamas.

Sn* natem legati regit a Paschali papa perierint,
Domnis», *aderat tam Matbilde, bis verfibas*
dicet;

Juxta tuneque Padum tenuit fynodum memo-
ratus

Papa, fuum missum direxit natus ad ipsum
Detunai regis; uuxrens ut jus sibi regni
Concedat, fedi fandx cupit ipse fidelis

Esse velut matri, subijci sibi vel quasi patri.

Laadatam a pontifice pietatem regis, pariterque
a Mathilda qaa aderat, idem aaffor fabjicit; bñ-
qm addit, post hac advemisse ad fynodam Parmen-
fis cives pernitentes, fappliciterque petentes epifeo-
pxm fibi dart Bernardxm, qaem expallissent ante bi-
ennium; iafaper postalantes, at idem pontiffia confi-
ctare dignaretar bafilcam fanfliffima Dei genitricis
Maria. Anstutiffa civiam votis pontificem, exndem-
qaem fynodo abfolata Parmam ad dedicandam b^fili-
cnam perveniffe, idem verfibas cecinit, qms vide a-
pad Baroniam erno 1100. a. 42.

Ad banc quoque fynodam legatio civiam Aagasta-
aonem venit adverfas pñeodoeppesam ipfiram Heri-
manaam, qai pecaniam mercimonio ecclēfiam illam
emerat ab Hnrsce imperatore, at fao * lico fipe-
y" nlr/ ^ta" efi I De hac eadem legatione agens
daffialcns, qai de eafmodi controverfia ex eis qna
viderat comsmentariam fcripfit, abasmo fuperiores
felfas fic aggredditar enarrare: Temporibus illis prm-
itus Romane fedis legatus Ricnandus Albanus
epifeopus, in Teutonicas dire&uspates, Mopun-
tiam devenit, ubi cum apud Engilenheim Hen-
ricum imperatorem regalibus privaffet insignibus,
capite nimirum herefeoa abfciffb, communione-
que omnibus reddita, fingula in unum ecclēfix
pacificantur membra. Hic inquam Herimanmu,
hk diffua epifeopus, in generali abfeikione non

nem, necdum ventilata fui caula, inter externos
recipitur. Legato quoque Auguftam veniente,
cieri ac populi exponuntur querimoniae: di&um
videlicet epifeopum abfque canonica eledione feu
coofecratioe fedem illam invaffiffe. Diligentit-
res audita dilcutitur: fi aliquis canonicorum fe hui-
subtrahat accufationi, perquiritur. Omnes unum
dicentes, idem fapientes, nominatim fubfcribun-
tur; eunda in domni *apoftolici praxfentia* finien-
da differuntur. Synodus colligitur Warftallenfis,
adfunt cum fuo epifeopo nuntii ecclēfiae Augu-
ftenus; refert legatus quæ audierit, qualiterve
audita diffutur. Idonea iteratur accufatio, nullo
pnetenditur accufatio: facile ab omnibus con-
cordatur ut talis qñepifeopus deponatur. Quod &
fadum fuiffet, fi non Gebehardus Conflant:cnfis
epifeopus in ecclēfia Auguftenfis hoc faciendum
perfuaffiffet. Eo namque tempore dominus papa
Teutonicum adire propofucrat regnum: quod in
ruinam perficere nequivit multorum. A pontifi-
cali tamen fufpenfus officio femiepifeopus *Heri-*
mannas regreditur, terminus huic rei finiende
conftituitur. Auguftx fui liberationem, dolens
praxftolatur, dum in fpe apostolici adventus de-
fraudatur; infra fcilicet terminum idem epifeo-
pus pro interdidi reflitutione officii apostolicum
adivit: fed litteras ab eo hunc in modum fe
continentes accepit.

VEmt ad nos non vocatus frater nofter Heri-
mannus veftrx civitatis epifeopus, caufam
fuam postulans certiori fine concludi. Nos autem
querelarum veftrarum memores, quod fratres,
qui adverfus eum in concilio coram nobis capi-
tula protulerant, cum eo impñefentiarum coram
nobis minime adfuerunt, ne qua pars adverfum
nos poffit praxjudicium conqueri, caufixpiuspro-
traeboom in proximas Kalendas Novembres fra-
trum noftrorum deliberatione diffutimus: ad quem
videlicet terminum omnes, qui adverfuseum cau-
fam agunt, litteris praxfentibus ad noftram au-
dientiam invitavimus. Interim eidem fratri nofiro
potefiati concedimus, ut eos, qui ecclēfix bo-
na rapiunt & invadunt, juxta fan&iones canoni-
cas excommunicare prxvaleat. Volumus enim, ut
tam ipfe, quam ecclēfia quæ fub eo eft, ufque
ad praxfinitum tempus, pacem & tranquillitatem,
Domino largiente, obtineat. Datum decimoKa-
lendas Decembris.

Has litteras idem Herimannus epifeopus Au-
guftx vix Venerium afportavit, initoque confilio,
cunftos earumdem confcios, ut unius anni fpatio
non detegerentur, jurare compulit, ficque fidis
pro libitu mendacis domum rediit. Excogitata
vero graviore adhuc nequitia, unum deaccufato-
ribus fuus, qui pñeftantior exteris videbatur, nre-
tio corruptit, & litteras quafi ex Auguftcnnum
perfonæ occulte per eum apostolico direxit. Qui
faifitatis nuntius benigne fufcepas, dum auditur,
magna contra eum papa indignatione invehitur:
corde dt corde loqui ab omnibus reprehenditur.
Curienfi tamen epifeopo atque Gotuvigenfi abba-
te pro ipfo fiippbcantibus, datis veluti Auguften-
fium refpoodentibus litteris, abire permittitur ve-
ra cum falffis relaturus, boc modo:

P<-

7 * 7 FASCHAUS
r IU
/****?, Pafchalis fpifiep** tervas fervorum Dei, dileOisfi.
His Attgtfientis ecclftia clericisy fabam tf

Y)Oft impetitioem, quam fuper epifeopo veftrø
feciftis, diledionis veftrø literas fufeepimus:
in quibus, quia pacem de concordiam cumeodem
epifeopo vos habere nobis Cgnifcaftis, letati fu-
mus, ii eandem concordiam gratis fa&am faiffe
confiterit. Nos tamen confirutum terminum ex-
pectamus, ut quidquid aequitas diftaverit, auxili-
ante domino, excquamur · Datum oftavo Idus
Februarii.

vq VWW v

tirG V22-

»».«
A Qpftos litteris clam epifeopo Jc&s, contranun-
tium mfremuit: non @qua pretio fibireferri man-
data dbjkit : patre iterum mendacii fugeerame
interminatur, ne tam adverfa prodantur, ledpro-
fpera fingantur: egreditur in publicum, arrigun-
tur aures expeâantium : parturiunt montes, na-
fcetur ridiculus mus : dum falfo benedictione a-
poftolica falutatur epifeopus , eademque gratia
participatui populus : Ha&eneu de rebus geftis ia
caufa Augefiana ad cotecillum delata.

ANNO
CHKISI

Gallohii cardinalis conflitatIoMt, item & Guillelmi.
Parifienfiam epifcoporam , hic collocaverat Biniot. fed
cur Gallonem ad an. mcccviu. GuUelmum ad mcccxx.
rejecerimus, ibi caudam afferemus. '

v W v W W v

-WM ATM.

Wi*

CONCILIIUM HIEROSOLYMITANUM

Quo, Ebremano de poGto, Daibertus Hierofolymitanus patriarcha fedi fine reftitutus eft,
anno Domini MCVii. tempore Pafchalis papas II.

CAnfam, locumq tempus, tf alta concilii, P1-B eamdem Romanam transfretare decrevit eccle-
Helmut Tyrius libro undecimo belli facri capi-
it quarto narrat bis verbis! Interea dominus Daiavitum de renitentem in eandem fedem illum
bertus Hierofolymorum patriarcha, poft longam
expe âationem, qua eum detinuerat dominus Paf-
chalis papa, fic ecclefia Romana, volens plenius
edoceri, utrum rex Hierofolymorum, de ouieum
expulerant, vellent contra eum aliquid allegare,
unde hoc videri poffent de jure feciffè: poftquam
nemo comparait qui contra eum aliquid diceret;
nec in ejus fa&o aliquid aliud notari poterat ,
nifi quod regia expullus erat violentia : cum ple-
nitudine gratiae, & apofolicarum literarum pro-
fecutione juffus eft ad propria redire, de fedem
recipere, ex qua fuerit indebite deturbatus. Qui
tandem in Siciliam veniens, & apud Meffânâ
moram faciens neceffariam, tranfitum expeftans,
gravi correptus aegritudine, decimo fexto Kalen-
das Julii viam univerfe carnis ingreffus eft. Se-
dit autem in pace annis quatuor, in exilio vero
tribus. Ebremarus vero ejufdem fedis incubator,
audiens quod preedidus dominus Daibertus cum
plenitudine gratix revertetur fedem fuam rece-
pturus, antequam de obitu ejus inftitueretur, ad
eamdem Romanam transfretare decrevit eccle-
fiâ, allegaturus de fua innocentia, quomodo
locaverat . Quo perveniens nihil impetrare po-
tuit, quam ut cum eo dirigeretur legatus, qui
de caufa ejus Hierofolymis conftitutus plenius po-
fset cognofcere. Designatus eft autem ad id mu-
neris profequendum dominus Gibelinus, vir fe-
nex de grandxvus, Arelatenfis archiepifcopus: nui
de mandato domini papæ Hieroiolymam prote-
ûus, convocato epifeoporum regni concilio, de
caufa domini Ebremani cognovit plenim Cum-
que ei conftitiffet per teftes idoneos fufficientes ,
& qneiores omni exceptione, quod dominus Dai-
bertus, abfque caufa legitima, Arnulphi ta&oni-
bus de regia violentia fuerat expulfus, de quod
Ebremarus adhuc viventis pontificis de ecclefia
habentis communionem fedem occupaverat: au-
âoritate qua pneeminebat eum a patriarcham
depoftit. Sed confiderans multam viri religionem
de funplicitatem miram, Cxfarienſem, qux tunc
vacabat, ecclefiam ei concedit habendam . Hac
Tyrius lib. 11. c^4.

lw;

CONVENTUS FLORI AC ENSIS, EPISCOPORUM, ABBATUM, PROCERUM,

In quo S Benedifti corpus coram Ludovico Francorum rege defignato levatum eft
Xiii. Kalend. April, anno Dom. MCViiL

Cronicon S. Petri Vivi Senontnfis ei «km D fuit, quando allatum eft de Caflino monte . 11-
Mcvii. Ad hunc, inquit, conventum venit,
& interfuit Ludovicus rex defignatus, cum mul-
tis proceribus Francie regni : & communi lseti-
tix (uam conjunxit. Adfuerunt quoque, Joannes
epifeopus Aurelianenfis, Humbaldus epifeopus Au-
tilliodorenſis , viri religioſi , cum maxima cleri
ac populi multitudine . Eadem die dedicaverunt
majus altare in honorem S. Maris Dei genitri-
cis; & aliud, matutinale fcilicet , in honore S.
Benedi&i : fub quo poſitx funt ipfa die fanâz
reliquis ejufdem patris . Translatum eft autem
fanâiffimutn corpus ·η confpeâu omnium qui
adfuerunt, infertum in metallino quodam & cu-
preo ferinio : in quo prius , ut creditur, poſitum
lie vidi flentes prx gaudio regem de principes ,
& omne vulgus: præcipue monachos de abbates,
hymne» de laudes, ut decebat, dicere volentes ,
fed pre lacrymis non valentes. Levatum itaque
tantum gazophylacium, auro de argento gemmif-
que omnibus carius : luperpoſitum eft feretrum
auro gemmifque fabricatum , tanto patri con-
Egraum..... Hoc totum faâum eft xiii. Kal.
April. Jim refert Robertas monachus Autijuloren-
fis , ad bunc eiendm annum : in hoc caſtigandus f
quod dicat interfuiſſe Philippum regem . Narrat e-
nim florins chronici Senonenſis an&or , teſtis ocula-
tnt, interfuiſſe Ludovictan, & promiſſe eſſetſinrum
fe apud Philippum patrm ut affntiretur eleLiioni
abba-

in? '*W' TRECENSE. HfENRICUS IV. IMP. PHILIP. I. FRANC. IRI.

— obbatii ilio die fodio. Qeod orgeeteeetane efi certifa, Conventum dumtaxat quod appeMaverim, fic —

Philippee* altufi. cos qui interfunt, o& qui interMaverim, que tra&antur, fpe&a- *1^2.

i>„5" Translatum est igitur anno MCVn. fan&um vi. Nam, quod Floriacense concilium vocat Ivo Camotensis epift. ccxvi. ad Richardum legatum non dubito quin iit illud, cui Richardum eundem anno mxx. praeftiffe aliunde novimus.

ANSANUM hinc afno attribectn* inSynopfi fax ante hanc editione* prodiit, ad annet* MCXtl. per- tinet, eet feto loco demonfirabiteer.

m

CONCILIIUM TRECENSE,

SUB PASCHALI II. SECUNDUM,

Contra fimoniacos & laicos collatores beneficiorum : deque aliis ecclefiaftice difcipline capitibus,
Anno Domini MCVii. ipfo Pafchali prefeme.

ADDITIO G. C.

Otia occrfont hoc concili&e* congregotee*, feeld-B que in eode* geflee* fuerit, Urfpereenfit in chonico ad ann. Domini MCVii. deferibit iflit ver- bit; Circa AfecnGonem Domini concilium non modicum apud Treceas habuit, ubi inter milita que pro tempore fic neceffitate corrigenda erant correxit, fententiam de lib&ra paftrwn elc&io- n&e, fic de coercenda laicorum in ecclefiafticas di- gnitates prefumptione, juxta predeceffbrum fuo- rum decreta promulgavit. At rex Henricus, pe- ragritis Saxonir finibus, poft pafchale feftum Mogunti* a&um, eidem fe concilio vicinum, non tam pr&fentem, cum nonnullis epifeopis fic optimatibus exhibuit: cum quibus etiam inito con- fizio, legatos honorabiles ad Apoftolicum tranf- miffit, per quos tam ipfi quam univ&erfe fynodo porvftatem conflituendorum epifeoporum privile- giis apoftolicis Carolo imperatori conceffam no- tificarent. Super qua queftione, quia in alieno regno quidquam diffiniri, utpote Romano jam incipiens potiri fceptrb, Henricus non patitur: mducit fibi totum fequentis anni fpatium Ro- mam veniendi, fic eamdem caufam generalicon- cilio ventilandi, concedunt. Tunc etiam nonnul- los no&trates epifeopos, eo quod eidem concilio non intererant, officii fufpenfione dominus papa mul&avit: quos tamen non multo poft fatif&a- cientes dementer abfolvit.

Al code* Trecefi concilio dee*, effet Potfcolifp*, pa, contigit ad eee* nrritti legationem ab ecclefia Dalenfi, q&ea viduata paflore peteret dari fibi ar- ebiepifeopee* Peelgrinee*, Comoteifit ecclefia cancel- larieem, Jvteeic defcintcIn*, vireem q&eide* doHrina ot&eae probitate proflantem; q&ei tua elelioni repet- gnant, U* ab code* concilio recedens, ad Jvone* ve- nit, implorans ab eo asexill&e* speed pontificem, ne ap. ren „1-pertine invitees manni epifcopale in&cepere. Ctj&ees ree gratia teenc ad Pafcbale* papa* Ivo litteras dedet: dedit fit ad Dolenfe* ecclefia*.

C Oncilium univerfale wal Seegeritts m vito Ludovici Craffi, c. ix. In eo intentio Paf- dralis papai maxima fuit de Microfolymitano iti- nere, & de tfeDei, Ch-on. fenon.

Omnes eos excommunicavit, qui pacem viola- runt, & precipue eos qui res ecclefiafticas ufur- par&ent, vel pertonas in aliquo injufte lederent, tat nec in vita, nec in morte, ecdefie commu- nionem haberent; nifi digna fatif&a&ione prius re&p&fcerent. Littera Richardi Albanettis S. Ale- gati, quas i» concilio Claromont. «m. MCX. exhi- bebimus.

Ibi quoque decretum, ut per nullam guerram incendia domorum fierent, nec oves aut agnira- perentur. CAAtmicm MaUeacense.

Papa ex fynodi fententia (i) Rothardum Mo- Bmtinum epifeopum ab officio fufp&ndit, eo quod donem Hildes.....fine confenfu ecclefie* re- ftituit: & quia Reinhardum, contra jura cano- num, Halverftad&enfi ecdefie ordinavit. Similis fententia de Guichardo Conftantienfi: quia his D confenfit, qui Godefcalcum Mindenfi eccl&efie*, epifeopi, introferunt: & quia Henricum Magdeburgenfem ordinavit. Omnibus ibi ecdefiis apoftolicus libertatem, ut ex precepto canonum pr&zlatos fibi difant, quos dignos viderint, refti- tuit. Cbm&con Hildesbeim&enfe. It p&p falfo nota- tier hic mdiffio xiv. pro XV. bt hoc enim chronico edito Tone. m. hiflor. Franc, de&et femper Lndiffio- ni annus unus, ah a** MLVIL cui adferipta Jnd. IX. peta ja* xaw procedenti tributo fecerat. Ht* vitia* m anxos confmtenies.

Crantoets deniq* Le. c*. JJ. de hoc Concilio ait. Pafchalis autem pontifex tum in Galliis ap- pod Treceas habuit generale Concilium. In quo inter alia decretum eft, quod nemo inveftituram alicujus beneficii aut eccl&efiaftice dignitatis ama- nu laid excipiat, quoadufque b*c qu*ftio inter Papam & Regem fynodaliter terminaretur; & reftituit Papa omnibus Eccl&efiis libertatem fuam, ut

(i) Ex edita a Mart&ae in ampliff. Anecd&ot. Coli. tom. i. p. dti. Pafchalia epift&oia ad huoc Rothardum con- flat nullam a Pontithe&a vibratam faille in Mogantinam Prefulem fente&uam, fed Pafchala&aa Pap&ae (nam &i reatum condonaffe. Eadem indulgentia una Pafchalia erga Reinhardam epifl. Halberftadanf&en, uti videre eft in ip&ua ad eundem epifl. in loco cit. p. dti. Nec magis certum vid&et Conftantie&ofem epif&e. Gebehardum li- milem fententiam expertum faille. Certe fl Gebehardus in Concilio Trece&n. a pontifice fufpenfus fuiff&et, qua fronte ad Pafchalem mediator pro Rothardo archiep. acceffiff&et. Sed neque Mindenfee Godefc&alchum inter in- trufos epifeopos adnumerant; neque Henricus, fed Adelgarius f&ex Adelgotus Magdeburgenfis At&inep. ordina- tos t&unc legitur. Man&ae in tom&i citati fr&rf&et&et&et.

ut secundum precepta Canonum Piriatos fibi c-Arantur, Colonienfis & fui fuffraganci ab officio fufpenduntur, quia aberant Concilio generali; Archiepifcopus Moguntinus, & Epifcopus Conftantienfis fufpenduntur, quia aliquo»rr>nrr«Cvnnmm ftatuta eleftos inftituerunt.

fs» AD CONCILIIUM TRECENSIB

.A Pafcbali 11. papa Anno 1107. celebratum.

ADDITIO.

Cvm Frece/i huic concilio addenda multa fuc-Tspum Magdebxrgenfem ab imperatore inueftitum ordinaverit; & forte non din poft concilium reftitutum illum Pontifex duxit. Ita ven reftitutus ille crimine non recenti venia impetrata pro Moguntino preceptor admiffus fuit. De Mindenfi prafule viderint Mindtnes quomodo inter legitimos Godefcalthum agnofcant; nobis fati efi ad tuendam bifloriu hujus veritatem epifeopum hunc in locum depofiti a Gebardo Ifidelonis fubftitutum fuiffe, ut feribit idem amutiffa Saxo ad annum 1105. Denique Utera Pafchalis poft concilium Trecenti feripta, hanc de Mogxntini fufpenfione ab officio, fententiam in concilio latam indicant; cum in priftinum illum reftitutum pontifex, precibus Canftantienfis (quem forte antea abfolverat) permotus, Tu, licet huc uique horum praeceptorum tranfgreffor extiteris, tamen milicorditer, perfon@ mex (s. tuse) officia agenda indulgemus. Porro Utera/ iftas Pafchalis, utpote ad concilium Trecenti utcumque fpellantes, bic dare conflitui, cui & adjeci ea de caufa alias Pafchalis Uteras ad epifeopum Halberladenjem, fxbjeHa pariter epiftola cjuifdem epifcopi Halbertadeqfis, qua folium fuum excufans reftitui potulat, & alias ad Adelgotum Magdebxrgenfem.

Pafchalis papa circa afcenfionem Domini concilium non modicum apud Trecenti habuit, ubi inter multa quae pio tempore & neceffitate corrigenda correxit, fententiam de libera paforum rieffione, & de coerenda paforum (4) in ecclefiafticas dignitates pteffumptione juxta praedecefforum fuorum decreta promulgavit (A). Ex ejuifdem fynodi fcientia (c) Rothardum (d) Moguntinum archiepifcopum ab officio fufpendit, eo quod Udonem Hildinifheimenfis ccclefiae epifcopum (r) reftituit, & quia Reinardu a laica manu inueftitum, contra jura canonum Halbertadcnfi ecclefiae epifeopum ordinavit. Similis fententia de Gebardo (/) Canftantienfi datur, quia his Conftent, qui Godefcalthum Mindenfi ecclefiae loco epifcopi introferunt, & quia Heinricp. cum Magedaburgenfem ordinavit. (g) Omnibus ibi ecclefis ex praeepto canonum apofolicus, ut prrlatos fibi eligant, quos dignos viderint, liberatam reftituit. Heinricus rex inducias totum anni fequentis fpatium Romam veniendi, & eandem caufam generali concilio ventilandi accepit. (A) Rursum necdum humilitatem, quam quzfvit, Germanicis in cordibus invenire fe conquellus, nos nequaquam ut propofuerat, vifitare; led finibus Italicis fe comitatumque fuum difponit inferre.

Marteniui in prxiatione ad tomum 1. colleHionis Teter, monxm. centet non vera tradere hiftoricos de vibrata in Moguntinum & Gebardum Canftantienfem fufpen/ionis fententia; es quod, ait, in epiftolis fuis (quas producit, ex eo inferius recitabimus) Pafchalis reatum Moguntino condonat, & Gebardur tam longe abeft quin reus fuerit apud pontificem, ut interceffibrem fe apud illum pro Mogxntino eonftituerit. Addit necMindenfes Godefcalthum habuiffe inter intrufoi, nec eo anno Magdebxrgenfem archiep. Henricum aliquem, fed Adeigotxm ordinatum fuiffe. Ferum ut ab hoc poftremo exordiar, Gebardum multavit pontifex, non quod eo anno, fed quod ante hac, nempe ante biennium, Henricum archiepifco-

EPISTOLA PASCHALIS PAPÆ II.

Ad Rotbardum archiepifcopum Mogxntitum.

Arguit eum de quibufdam exceffibus ab eo commiffis, utque in pofterum ex ignorantia non erret, mittit ei quaedam ex facris canonibus excerpta, atque ad preces quorundam prselato* rum ipfi benigne indulget.

Pafchalis epifeopue fervus fervorum Dei venerabili fratri Rotbardo Mogxntino archiepifc. falutem & apoftolicam benedictionem.

Quanto magis erga Romanam ecclefiam te haenus obediens fuiffe, & pro ea multa affertis fuftinuiffe, tanto in eam nunc gravius deliquiffe comprobatur. Poftquam enim fanfta Romana tedefia materna fuper te vifcera laxavit, St in fuo te gremio milericorditer fufcepit, vocatus ad concilium nec venifti, nec canonicas excufationes prsetendifti. Hildinifheimenfem publice criminofum poft fynodicam prohibitionem officio reftituifti, in quibus magis homines, quam Deum offendere metuifti, cum & apoftolorum canones & plurimorum SS. praecepta contemnens ad inobedientiam te tranftulifti, quae primum hominem de paradifo expulit, & Saulem itrecuperabiliter

(a) Urfp. laicorum (4) Hucnque Urfp. frequentia leguntur in Chron. Hddelbei. (c) Chroo. HddMlwhim Solitruu. (A) Chron. Xboterdmu. (r) Hildesheim, addit: fine conieid ecclefia reftituit. (f) Hildesheim. Guibardo. (g) Hucnque Chron. Sequentia refumit Urfperg. W Defunt fequentia ia Urfpcti. A id vhr. Hddelbei.

t>>>i
regno privavit. Ne igitur in impositione manuum a manu laica ecclesie investituram acceperit, tam
ulterius locum excuUndi per ignorantiam habere ipse quam ordinator ejus deponatur, & a com. anno
polis, fit illum apostoli dicentis: nemini-
w manus imposueris, ne communicates peccatis a-
CHAIStI lienis; ex multis SS. Patrum constitutionibus quid-
***I dam tibi feribere necertarium duximus.

EX CANONIBUS APOSTOLORUM.

Si quis episcopus secularibus potestatibus usus, ecclesiam per ipsas obtineat, deponatur & ligetur, omnesque qui illi communicant.

ITEM EX CONCILIO ANTIOCHENO.

Si quis presbyter vel diaconus per secularem **B**Patrbali Dei gratia papa Reinbardat episcopi Halberladi^{ade} fit ecclesia yadyvd est, tam velantartam ftam debitam in omnibtu obedientia^{de}

ITEM STEPHANUS MARTIR PONTIFEX.

Laicus quamvis religiosus nulla de ecclesiasticis facultatibus aliquid disponendi legitur utquam attributa facultas.

ITEM SIMMACHUS.

Provida lententia enervari convenit Ac in irritum deduci, ne in exemplum remaneat primum fumendi, ne quibuslibet laicis quamvis religiosus vel potentibus, in quacumque civitate quolibet modo liceat aliquid decernere de ecclesiasticis facultatibus, quas solis sacerdotibus disponendi a Deo cura commissa docetur.

Nos quoque fadorum canonum constitutiones frequentes cura fratribus nostris in Trecenti concilio statuimus, ut quicumque clericorum de hac hora investituram ecclesie, vel ecclesiasticis dignitatis de manu laici acceperit, Ac qui ei manum imposuerit, gradus sui periculo iubeat Ac communionem privetur. Tu vero, frater venerande eadem. quz prfens erat ecclesia nostra, a metropolitano in fede sua factam manifestum est; sed innocentia plerumque non liberat, cum sententiam iudicis ignorantia, vel dilatio, vel aliqua suggestio errare coegerit. Porro de investitura quam ante decreti vestri sententiam ignorans, & illicite fufcepi, quia secundo jam veniam petii, Ac non accepi; quzivi Ac non inveni; tertio nunc pufabo, ut quod necerté habeo faltem improbitate mea obtineam. Certus sum enim, quod unquam oblivifceatur mifereri qui in B. Petro difrit qualiter aliis ignofcere debeat Nufquam enim, ut ait B. Auguftinus ita vigere debent vifcera mifericordiz, quam in catholica ecclesia, E ut tanquam vera mater, nec peccantibus filiis fuperbe infulet, nec difficile corredis ignofeat; cum ipsum B. Petrum post negationem Ac pravam fimulationem correptum materno finu receperit. Quod autem modo ficut volumus Ac difpofuimus afpedui veftro prfentari nonpoffimus, caufa est infantis nequitiæ, Ac perturbatio temporis, quz maxime nostris grafatur in panibus.

EPISTOLA PASCHALIS PAPÆ H.

Ad Reinbardnm episcopum Halberftadenfem.

Arguit eum quod investituram a manu laica acceperit, At petita ab eo interim negat.

Patrbalis episcopat fervat fervorum Dei, venerabili fratri Remhardo Halberftadenfi episcopo, salutem 6^a apostolicam benedictionem.

ib'4. K1». A D hoc in ecclesia Domini constituti fumus, ZV ut ecclesie ordinem, & patrum debeamus precepta fervare: tu vero ecclesie ordinem adeo exceflifti, ut ecclesie regimen per investituram manus laicz contra patrum decreta fufceperis. Quz caufa est, cur nos petitioni veftrz fatisfacere nequiverimus. Unde nos caritatem tuam monemus, ut tam grave delidum emendare festines. Statutum est in Trecenti concilio ut, si quis ex
CetKil. General. Tom. XX.

CONCILIUM

i**4

EPISTOLA PASCHALIS II.

Afynodaiu mandati celebrationem, *primat* prxva-----
ricationem incurrifile confpiceris, cujus prxvari- ^{anno}
caeioau correptio alias non pofie fieri credimus, CHRISTI
nifi per te iptam ad prefenuam aportolies fedis ^{**3'}
accefficris. Tuam ergo dilectionem literis *icen-*
tibus praemonemus, ut opportuno quod tibi vi-
fum fuerit, tempore noftro te ftatuas conlpeftui
prxfentare, quatenus quod in te vulneratumeft,
per omnipotentis Dei mifericordiam apoftolicx
ledis fanetur antidoto.

ANNO
CHAISTI

ad Adrigotum Magedabeergenfem archiepifcopum.

Citat eum ad fedem apoftolicam de exceftu com*
miffa rationem redditurum.

Paftbalis epifeopus fervus fervorum Dti Melgolo
(4) *Magedaburgeifi archiepifcopo falutem tX*
apoftolicam bemdi&ionem,

Q Uanto te amplius diligimus, tanto de tuo
exceftu vehementius miramur, quod poff

£3. CONCILII TRECENSIS

CANONES.

Ji'iôlvT*L / ^\Ui ab hac hora invctitutam epi-
v" fcopalem, feu aliquam fpirica-
&s\$*Gr! ltm dignitatem a laicali manu fuicepe-
" . r...». rjt, ß or(jjnatus fueritt deponatur, fimul
& ordinator ejus.

II. Decani quos nos vocamus archi*
presbyteros, nifi adepto presbyteratus or-
dine, non fint: fi autem fuerint, benefi-
cio, & dignitate priventur, quouique or-
dinem adipifeantur, & tunc, u digniC
funt, reftituantur.

III. Archidiaconi, nifi adepto diacona-
tus ordine, non fint; fi autem non fue-
rint, fecundum fententiam de Archipres-
byteris datam judicentur.

IV De uxoris, sacerdotibus, five
concubinatoribus, nifi ceffaverint; ut ab al-

Beari moveantur, fimul & de choro fegre-
gentur, praecipiendo mandamus. Quod fi
nec tunc ceffaverint, procul a liminibus
ecclefie arceantur, nec ipfa laicali com-
munionem fruuntur. Idem quoque de dia-
conibus flatuimus.

Canonem alitem exhibet? afcbolis in epiftola
X.L.IX. ud abbatem i. Tonui.

Nos vero in concilio quod apud Tre*
cas celebravimus, fandorum Patrum de-
creta fequentes tam epifeopis, quam ab-
batibus & clericis ceteris interdiximus,
nec ulterius excommunicator vel interdi-
dos ab aho in fua parochia reciperent.

In hoc pariter concilio agitata lis eft de cel-
la S. Dionyfii de Nongento, quam a Cluniacen-
fibus fibi ufurpatam contendebant S. Petri Car-
notenfis monachi. Caufam vicerunt Cluniacen-
fes, ut Paichalis in epiftola LXXI. ad Hugonem
Cluniacenfem teftatur. Huc etiam pertinet quod
anonymus in hiftoria brevi epifcoporum Virdu-
nenfium in Dacher. Spicileg. tom. II. pag. »47.
nov. edit, tradit, his» verbis; *Interim Paftchahs*
papa Precar Francia fynodum tenuit, ubi inter alia
eum ag»ret de Guibertinis, fertur dixiffe: Ricbar- j^
dum Irdunenfm, qui fe tradidit regia curia, &
nos tradimus eum Satana; inde archiepifcopo Tre-
verorum, ahifyue denuntiavit eum excommunica-
tum.

Denique de concilio hoc Trecenti fermonem
fecifie credo Lambertum Atrebatenfem epifcopum
in epiftola ad Paftchalein papam legenda in co-
dice epiftolarum ejus num. jic. vulgato a Balu-
aio Mifcell. to. V. pag. 360. In ea etenim hxc

D leguntur de concilio Trecenti. *De Parochianis no-*
frif (ecclefia Atrebatenfis fubje&is) circa cellam
Sancti Murtini commanentibus caufa habita fait in
Trecesfi concilio praecepto veftro coram cardinalibus,
& epifeopis Morinenfi, jlmbianeifi, Parfieiifi, ali-
lique religiofi & fynodalibus perfinit, ibi ab eis
judicatum fuit ut presbyter S. Martini in die fan-
Ho P-fcbae, Pentecofte, tX Natale Domini, quia
nullam curam per epifcopum gerit in populo, pradi-
hils parochianis facramenta corporis tX fan&uinis
Domini nequaquam dare prafumat, nec oblationem
eorum fufeipiat. Per exteros autem dies anni, fi
quis fpontaneas oblationes ei conferre voluerit, non
contradicimus, fi tamen excommunicatus non fuerit.
Sed ff judicatum eft, ut presbyter S. Mariae ma-
tricis ecclefia, qui citram eorum per epifcopum ge-
rit, tX confeffrenem fufeipit, & omnem parocbialem
folicitudinem gerit, facramenta etiam corporis &
/anguinis Domini in diebus pradihils eidem paro-
ebianis traderet, &c.

LIN-

(a) Hunc genere comitem de Loe tradunt annalet Padetbonenfer, virum magna in pauperes liberalitate, & in
Deum religione, declu Saxonis, ob conflantia» erga fedem apoftolicam: mortem obiit an. trip. MARTENE.

OP LINGONENSIS SYNODUS DIOECESANA.

/n qua lis quadam de ecclesia possessione aquo jure abfolvitur, Anno] 107. habita.

In offerendis fynodis Diacefani¹ quanquam adeo di- A lumbz fe investierunr. Quam injuriam domnus itgentem me non prajio, cur-tamen hanc prater- Guido abbas nofter jam in ecclefiam noftram re- eundam non duxerim, ratio **fafit. Fit. adim. in. i**verfus, non ferens, prrfentiam domni Rober- la Trecentis concilii a Pafchali papa habiti mentio, ti pontificis adiit, de ecclesia illa male fuflata litumque in eo judicium retinetur. ti pontifex diem fuper hoc negotio utrifque denominavit in fy- nodo fua. Venerunt itaque tam monachi ljuam canonici, monachis tricenariam pof- etlionem feripto monfrantibus abfque fynodali proclamatione, & canonicis in hac re deficienti- bus, judicavit fynodus debere ecclefiam illam S. Golumb* abbati reddi. Itaque propitiante Deo domnus abbas Guido ecclefiam fuam recepit, & ne fubterfugitiè judicium videretur, ex hoc in Trecaffino concilio, quod in eodem anno dom- nus Pafchalis papa celebravit, fe przfentavit, & quiete ecclefiam fuam reportavit. Judicium de tricenaria poffeffione, per quod ipfam ecclefiam recepimus, fecerunt hi, Guilcnus archidiaconus, Gomerius archidiaconus, Jocerannus archidiaconus, Theodericus canonicus, Rordulfus canoni- cus, abbas Jarauto Divionenfis cum priore fuo Gotfrido, abbas Rothertus Molifmdnfis, abbas Bernardus S. Joannis. Amalricus decanus non interfuit, quia abbati Guidoni teftimonium perhi- buit de dono, & de tricenaria poffeffione. Jo- lellus archidiaconus non interfuit, quia char- tam donationis monachis fcripter, & de poffeffione teftis erat. Aftum eft Lingonis in fynodo domni Rotherti przfulis anno Domini MCVI. regnante Philippo Rege & filio ejus Ludovico de- signato rege, & Guillelmo Rainardi filio comite exiftente noftro.

PLACITUM DE ECCLESIA S. GOLUMBÆ

Inter Miliduncnfes canonicos & S. Michaelis monachos.

In nomine fancti & individui Trinitatis, Pa- tris, & Filii, & Spiritus Sancti. Rerum pre- teritarum notitia plerumque dilabitur ab horni- num memoria, ubi deeft fcriptorum copia. Res equidem geli*, ubi feribentis reperiunt manum, non obnubilantur per temporum vetuftatem, im- mo renovantur per legentium mentionem. Unde potleris notiris licribere curamus, qualiter cano- nici S. Mariae Milidunenfis ecclefie calumniam fe- cerint ecclefie S. Michaelis monachis tunc tem- poris abbate carentibus fuper ecclefiam S. Colum- is*, quam monachi ipfi habebant a bone memo- ri* Rainardo Lingonienfi epifeopo; fiquidem ec- clesiam illam S. Golumbz reverendus ipfe ponti- fex Rainardus ad fupplimentum vittus fratrum in ecclefia S. Michaelis degentium contulerat, & in fynodo fua laudantibus archidiaconibus fuis & decanis feriptum exinde monachis ipiis fecerat. Canonici porro illi Milidunenfes videntes eccle- fiam S. Michaelis pallore vacantem, tempore do- mni Roberti prælulis, multifque pcrfecutionibus oppreffam, nafta occasione, de ecclefia S. Co-

LESTATENSIS SYNODUS

A Pafchali 11. Papa anno 1107. celebrata.

T Eftat*, alio nomine Liptin* locus eft in Dfibi repofeeret, ille nova collate pecunia primo, A_a diacefi Cameracenfi, quo Pafchalem II. pa- am in fuo ad Gallias itinere veniTe, ibidemque fynodum celebratle plane ignoraremus, nifi rem nobis prodidiffet auctor vetuftus hillori* epifeo- porum Virduncnfium, narrans Richerum Virdu- nenfem alodia quzdam foluta pecunia Godefrido Gibbo Mathildz comitiffi* conjugi ecclefie* fu* acquifiviffe, qu* cum poll viri obitum Mathildis ait a Lefiatenfi fynodo per legatos fuos Gerberium abbatem & advelinum cantorem redemit, Ô" ab om- ni extraUionis nodo libera Pafchalis papa in eadem fynodo fub anathemate; itemque Richerius pontifex in fua fede iterata fimili excommunicatione in eum quicumque auferre lentaret, ea virduneufi ecclefia in perpetuum confirmavit. Nec plura de ifto con- cilio.

PLACENTIN S NODUS

In qua Auguftanus epifeopus in gratiam ecclefue admiffus eft anno forte 1107. celebrata.

Ermannum epifeopum fuum multorum cri-Eanni frequentis, nam exJiteris Pafchalis in ap- pendice ad afta concilii Gualtallenfis, ubi & fu- peribra omnia extant, legendis, conflant, ponti- fidem anno fequenti die VIII. idus Februarii, quo liter* ille fignantur, conflitutum terminum adhuc expeftaffe: nos tamen conflitutum terminum expellamus: Quem exitum caufa habuerit adhuc ignoraremus, nifi Udalricus Bambergensis in fuo

Hhhh 3 codi-

txt? r“c**L,\$
er codice num. OCCXXHI. fervatlet nobis epifto-A
~~ lam Callifti II. pontificis , << qua difcere licet
chr 7sti Herimannum in gratiam eccleſie , »■ cmwb/m
,,0, Placentia, a Patrchali habito, rodliſſe. Scimus e-
quidem Patrchalem Novembri menſe anno no6.
in ea urbe egifſe, ubi bullam fignavit apudLab-
beum tom. XII. pag. 1041. fed ex literis fupra
laudaris difcimus, ne anno quidem 1107. ineun-
te Hermanni caufam defiiftè . Quare convenrus
ifte in alium Patrchalis adventum Placentiam rē-
fitendus eſt , ac frequenti forte anno in fuo ex
Gallia reditu eo excurrit. Utut res feſe habeat,
Placentinum conventum, feu concilium habemus R
ex epiftola frequenti Callifti Pape. ®

CONCIL I 11 M

NENRICOS IV IMP.
rNiur. I K r*.

CALLBTI IL PAPÆ EPISTOLA
atld E. * Saltaburgeiffem archiepiſcopum.

ANNO
CHRISTI

C. Epifeopus fervutervorum Dti , venerabili fra-
tri E. Saltbargtqi archiepiſcopo ſalutem tf
apoftolicam benediEtionem.

F' Rater iſte prantium lator, A. presbyter ,
apoſtolic» fedis clementiam adiens , fc ab
Auguſtenti epifcopo retulit ordinatum, cum idem
epilcopus prdeceſſore noſtro fanſte memori»
Patrchale papa Roman» fuifſet eccleſi» gratiam
in conventu celebraro Placenti» coofecutus. Quia
ergo miſericordiam juſte petentibus indulgentiam
negare non convenit, fi poſtulatō ejus veritatis
nititur ratione, ipſum in ordine ſuo & recipias
& facerdotalis officii mtniſterio fine inquietudine
fungi concedas.

Datum Laterani VIII. Kalend. Februarii .

er CONCILIUM AD PONTEM DE SORGA

A ÇM» Berengoriut Araxficvſis epifeoput confluitur, Anuo 1107. habitum.

D Ecreverat Urban. U. conſtitutione ſua edita an. Cnus quando conventum epifeoporum apud pon-
tem de Sorgia haberet , Arelatenſem metropoli-
tam cum ſuis ſuffraganeis , & Vivarienſem epif-
eopum de hac re conſulcrct ; & quicquid ipſi de
hac re laudarent, ipſe faceret. Secundum igitur
domini pap» prccceptum , atque metropolitani
Arelatenſis , & ſuonim ſuffraganeorum , Vivari-
enſis epifeopi conſilium prſidiâus Albanenſis
epifeopus Arauſicenſis eccleſi» cauſam definivit,
& Arauſicenſibus clericis eligendi proprii epifeo-
pi libertatem tradidit . Hac itaque auctoritate
ſuſtulit , & canonica ratione muniti elegerunt
Berengarium virum ſcientia , moribus, genere ,
& ætate ſatis ornatum , S. Rufi canonicum ,
in pnrſentia Albanenſis epifeopi , & Gibelini
Arelatenſis archiepiſcopi , & Leodcgarii Viva-
rienſis epifeopi , & Lebcrti abbatis S. Rufi ,
omniumque epifeoporum & clericorum, & laico-
rum , qui ibidem aderant , aſſentiente Geraldo
Adhemario Arauſic» principe, cum totius popu-
li Arauſicenſis concione . Ego Richardus Alba-
nenſis epifeopus ſignavi. Ego Gibelinus Arelaten-
ſis archiepiſcopus ſignavi. Ahbertus Avenionenſis
epifeopus laudavi . Lebcrtus abbas S. Rufi lau-
davi 'kt

In nomine Ssnd» , & Individu» Trinitatis J
Notum fit omnibus tam futuris, quxm prarienti-
bus, quod Arauſicenſis c'. ci prarſentiam domi-
ni pape Patrchalis humiliter ad erunt , & ut ec-
cleſium Arauſicenſem a conjunctione Tricaſtin»,
cui pro neceſſitate temporum fuerat conjuncta ,
liberaret, & ceſſanrc tandem neceſſitate, & gra-
tia divina luper -niente, eis proprium epifeopum
donaret, eum rogaverunt. Quorum precibus Do-
minus papa Patrchalis motus, Richardo Albanen-
ſi epifcopo, atque ſuo vicario precepit , quate-

CONCILIIUM LONDINENSE,

SUB PASCHALI II. PAPA SECUNDUM,

De inveſtitura a laicis non accipienda, celebratum Kal. Maii anno Domini mcvh.

G. G. Biniut ex Mattboo Parſſio, Rogero de
Hoveden, hujus conſilii geſta deferibit I de quo iif-
dem fere verbis uterque loquitur, quia ex Eadmero
uterque illa deſcripſerat. Protermiſſis itaque, tfPa-
riffio tf Hovedeno, unum hic proferam Eadmerum ,
rerum inſpeEtoſem, tf ab Anfelmo individuum. Cu-
jus verba cum afferam, tf habebit plura quam qua
Bmius ex iſtis deprompſerat. nec eadem deſiderabit,
Cum nihil iſti habeant , quod ex Eadmero ad ver-
bum mm trapſcripſerim .

Eadmerut Igitur, biflorin Novorum tib. iv. dam
ret auxi MCvii. deferibit : In Kalendis, inquit,
Auguſti conventus omnium epifeoporum , abba-
tum, & proceram regni, Lundoni® in palatium
regis fa&us eſt. Et per tres continuos die, ab-
ſente Anicmo, inter regem ſit epifcopo- fatis a-
&um de eccleſiarum inveſtituris : quſtuſdatn ad
hoc nitentibus, ut rex eas faceret more patria ſit
fratris ſui, non juxta preceptum & obedientiam
Apoſtolicæ. Nam Patrchalis papa , ia lententia
quas

m >

LON DIN E NSE.

ii ü i "Ω > Mo

----- qux exinde promulgata fuerat firmus ftans, coo A
ouusrt ce@irat hominia quae Urbanus papa aequae ut in-
vestituris interdixerat: ac per hoc regem fibi de
invertituris contentaneum fecerat: ut ex epistola
quam fupra deteripimus, colligi poteft.

Dehinc parlente Anfelm, adfunte multitudi-
ne, annuit rex, & ftatuit, ut ab eo tempore in
reliquum nunquam per donationem baculi paf-
toralis vel annuli quifquam de epifeopatu vel ab-
batia per regem vel quamlibet laicam manum
investiretur in Anglia: concedente quoque Anfel-
mo, ut nullus in paritionem dettus, pro ho-
mimo quod regi faceret, contectatione fufcepti
honoris, privaretur.

Inter ifta coepit Anfelm coram rege, regni-
que epifcopis atque principibus, exigere a Gerar-
do archiepifeopo Eboracenfi, profeffionem de fua
obedientia & fubjedione, quam non fecerat ex
quo de epifeopatu Herfordcnfi in archiepifcopa-
tum Eboracenfcem, ut fupra meminimus, trans-
latus fuerat. Ad qux cum rex ipfe diceret fibi
quidc.n non videri neceffe efle, ut profeffioni
quam ordinationis fux tempore Gerardus fecerat,

aliam fuperadderet: prefertim cum, ~~liost etie~~
fiam mutaverit, idem tamen qui fuerat mperio-
na ~~permanferit~~, nec a prima profeffione abdu-
tus extiterit: Anfelmus, in pnfenti quidem re-
gis verbis adquievit, ea conditione, ut Gerardus
in manum fibi daret fe eandem fubjedioem in
archiepifcopatu ei ferraturam, quam inepifeopa-
tu prafeflus fuerat. Annuit Gerardus, & fua ma-
nu impofita manui Anfelmi, interpofita fide fua,
pollicitus eft fe eandem fubjedtionem deobedien-
tiam ipfi & fuccefforibus fuis in archiepifcopatu
exhibituram, quam Hcretordenfi ecclefia ab eo
(acrandus Antilles pramifetat.

Exui ftatutum eft, ut qui ad epifcopatum de-
di erant, Canruariam irent, & ibi dignitatis ip-
fius benedictionem ex more iulciperent.

G. C. Btaiu- Londinenfe concilium unum anni xr.iu
duo divilerat, ut eo loci admonuimus nunc Londi-
neufia duo, annorum mc.vii. & mc.viii. in unum coo-
Hit: & urriM^ue anno mc.viii. tribun; cum Eadm-
rum legerit: i certum fit, hoc quod invenitur» IpeAar,
anno mc.vii. celebratum luiUe; alterum vero, quod
cleicoa mcontmentei, anno Minn.

Tμ'AAy oftΛ*

Je*

vζΛ· 'WrW' "ΛΛ*

VWR†

VUJM WPR

anno
CH'.sn

CONCILIIUM LONDINENSE

AX.

SUB PASCHALI II. TBRTIUM,

Adverfus incontinentes presbyteros, diaconos, fubdiaconos, canonicos, celebratum anno mc.viii.
in folemnnitate Pentecoftes.

Bidem fsJwrio: Incontinentia crimen, » af«r,C purgatio defecerit, ut tranfgreffbr facri ftatuti
1 rex fubvertere cupiens, adunatis ad curam
fuam, in folemnnitate Pentecoftes, apud Lundo-
niam eundis majoribus regni, de negotio cum
Anfelmo archiepifeopo, & exteris epifcopis Ang-
liz traffavit; eofque, ad malum illud extirpan-
dum, regali auctoritate atque potentia fultos ro-
boravit. Unde Anfelmus archiepifeopus Cantua-
rienfis, & Thomas eleftus archiepifeopus Ebo-
racenfis, & omnes alii Angliz epifeopi, (latuerunt
in prxfentia ejufdem gloriofi regis Henrici, af-
fenfu omnium baronum fuorum.

I.

Ut presbyteri, diaconi, fubdiaconi, cafte vi-
vant, & feminas in domibus fuis non habeant,
praeter proxima confanguinitate fibi jitntas fe-
cundutn hoc quod fanda ty nodus Nicxna defini-
vit.

II.

Illi vero presbyteri, diaconi, fubdiaconi, qui
poft interdictum Londonienfis concilii feminas
fuas tenuerunt, vel alias duxerunt, fi amplius
MiiTas celebrare voluerint, eas omnino a fe fic
faciant alienas, ut nec illae in domos eorum,
nec ipfi in domos earum ingrediantur: fed nec
in aliqua domo fcienter conveniant; neque hu-
iufmodi femine in territorio ecclefia habitent.

III.

Si autem propter aliquam honeftam caufam
eos cdloqui oporteat, cum duobus ad minus le-
egilimis teftribus extra domum colloquantur.

IV.

Si vero in duobus aut tribus legitimis tdftribus,
vel publica parochianorum fama aliquis eorum
accufatus fuerit, quod hoc ftatutum violaverit:
P*vg«bit fe adductis fecum ordinis fui idoneis te-
6 4i»<«*» ftribus fex, fi presbyter fuerit: ' quinque, fi dia-
conuJ' (P*toor» fi fubdiaconus. Cui autem haec

judicabitur.

V.

Illi autem presbyteri, qui divini altaris, & fa-
crorum ordinum contemptores, praelegerint cum
mulieribus habitare: a divino officio remoti, &
omni ecclefiaftico beneficio privati, exaa cho-
rum ponantur; infames pronuntiat.

VI.

Qui vero rebellis & contemptor, feminam
fuam non reliquerit, & Mi(Tam celebrare pr-
fumpferit: vocatus ad fatisfactionem, fi neglexe-
rit, odavo die excommunicetur.

VII.

Eadem fententia archidiaconos de canonicos
omnes compleftitur, tam de mulieribus relin-
quendis, quam de vitanda earum cohabitatione,
Cc de diftridione cenfurx, fi ftatuta tranfgreffii
fuerint.

VIII.

Jurabunt infuper archidiaconi omnes, quodjw-
cuniam non accipient pro toleranda tranfgrefuo-
nc hujus ftatuti, nec tolerabunt presbyteros, quos
fcilunt feminas habere, cantare, vel vicarios ha-
bere. Similiter & decani hac eadem per omnia
jurabunt. Q>i vero archidiaconos, vel decanos,
hxc jurare noluerit, archidiaconatum, vel deca-
E natum irrcuperabiliter perdet.

Presbyteri vero, qui, relictis mulieribus, Deo
fic facris altaribus fervire elegerint, quadraginta
dies pro tranfgreffione prxfati concilii ab officio
cedantes, pro fe interim vicariae habebunt, m-
jun&a eis penitentia, fecundum quod epifeopa
eorum vifum fuerit.

X.

Omnia vero mobilia lapforum poft hac praby.
teroram, diaconorum, fubdiaconorum, & canoni-

iii

CONCILIUM BENEVENTANUM I.

Collehr chronici Caffineftt, lib. 4. c. JJ. drre-Bniens , reverfus eft Romam, bucufque Petrus. in bur in bac finodo gettis ait ifta qua fequuntur : Menfe autem Odobrio advenit hic idem popolicus, adjundoque fibi abbate noftro, Benevntum celebrande illic fynodi caufa perrexit . In nua pradcedebim veltigia fecutus, conftituit; ut fi quis ecclefiaftica beneficia de manu laicorum acciperet, uterque communione privaretur, & qui fcilicet daret, & qui afeiperet, Velliment torcularia & pretiofa reprehendit , dc iis uti clericis vetuit.

Cum autem Capuam adyeniffet , rogatus ab eodem abbate Brunone, ecclefiam S. Benediäi , quam Defiderius abbas intra eandem civitatem renovaverat, folemniter dedicavit. In qua etiam de veftimentis fanäffimii patris Benediäi recondidit. Sique ad hoc monafterium Caffinenfe ven-

chronico autem monafterii fanfhi Pincientii ad footer a- buturni pffiti, a Jofutne ejufdem monafterii manacie feripto, mentio habetur, qmd , dum Ut regionibz idem Paifcalis pontifex veraretur, mviffit ipfum S. Vincentii celebre monafterium : ubi cum periffit ab eodm jufyxc monacho Joanne feribi cõptam bifteriorum ecclefiafticam, laudavit ejut ftudium pontifex, &. catm laudaffet , «xpvZxatMS em bete object : Bene, inquit, o fili, magnum opus ccepifti, fed bene ccepta melius profequi ftude. Mecque prafente Benedito ejut fenuafferii abbate , ad q'orem idem auHor Joanner nuncupatorium«criptum apitolam. Laudatum quoque idem tradit carptum opus a Joanne cancellario qui ooftea Paifcalis in pontificatu fuccedens , diffixi ege Gelnftu papa fecundus : beleteque amnia in diih chronico /cripta legantur.

CONCILIUM ROTOMAGENSE.

Anno ab Incarnatione Domini **mc viii** Indici, **j.**Guillelmus archiepius concilium prelium & abbatum Rotomaci congregavit, & de **vm.** necessariis^a ecclesiis rebus cum fulfraganeis suis per aliquot *dits* **traâvit.** *Heoc Orderic^{us} letali/, lib.*

In quā Concordia ffatuitur inter Canonicos Tomacenſes & Monachos S. Martini.

IN nomine unius veri ac summi Dei patris **AD**ligenter examinamur, penitus decidere fudemus, & remota **ap**pellatione debitum illi finem imponeremus, ut nullus deinceps per Dei gratiam huic querimoni^o locus relinqueretur. Nos ergo tanta auctoritate confrat^{ri} & cdoⁱ, tandem largiente Domino in pago Viromandenfi & epifeopatu Noviomenfi, apud Capi-caftellum in Ecclefia fan^ai Medardi gloriofi confeffbris Chrif^{ti} xvi. Kalend. Auguf^{ti} convenimus; ibique in prefentia Epifeoporum, Archidiaconorum, Abbatum, & religioforum clericorum, primo omnium p^{re}dicabiliter & multum studiofe rogavimus Canonicos Turnacenfes & monachos, optionemque eis dedimus quatinus, ficut filii dilectionis, & quorum converfatio in oculis effledebat, fi contra feras canones & ftatuta patrum alter alterius prehecofibiliter res ufurpaffent, pro Dei timore fuoque falvatione omnino dimitterent. Ubi cum nihil perfeciffemus, audita querimonia Canonicorum & reponfo monachorum, rursum commonefecimus eos nec tam damnofo animabus contentioni diutius infervirent,

c h "i?i
-44*-

O fuit de huic infstituto aſſenſi . Claremboldus A-
trebatenſis Archidiaconus, Robertas Ofſtreuvedſ-
is Archidiaconus, Henricus fanâi Vedaſti Atre-
batenſis Abbas , Albertus Hafnonienſis , Fulcar-
dus Marcanienſis , Richardus de Monte ſandi
Eligii Cono Preſbyter de Arida Garrantia de
titulo fanâ* Trinitatis, Item Odo reiigioſiſſere-
mita de Preſbyter de Arida Garrantia de titulo
ſandae Mari* ſemper virginis dominae noſtre .
Canonici dt Preſbyteri de fide pontificali, Odo
Prepoſitus dt Preſbyter , Anaſtaſius Cantor de
Preſbyter, Rotgerus Preſbyter, Balduinus Preſby-
ter, Drogo Oeconomus , Gualterus Duacenſis
Hugo filius Baldutn, Gerardus Decanus de ca-
ſtello ſandi Vedaſti , Adfo Preſbyter de Bethu-
nia , Hugo Pnepoſitus de Bethunia , Balduinus
Decanus de ſando Albino , Adam Preſbyter de
eodem titulo , Honoratus Preſbyter de domno
Medardo. Ego Lambertus Dei miſeratione Atre-
batenſis Epifeopus interſui dt huic pnedido in-
ſtituto aſſenſi , de ut in memoriam teneatur ,
ſcripto dt mat humilitatis ſigillo lignari feci .
Aſſum apud Capi in Eccleſia fanâi Medardi glo-
rioſi conicſcibris de Epifeopi xvt. Kal. Auguſti in-
dictione j. incarnationis dominie* anno MCviii.
pontificatus autem domni Paſchalis II. Pap* nono

ANNO

SUB PASCHALI 11. QUA HTUM.

In caufa Thom* archiepifeopi Eboracenfis eleâi, ann. dom. m^c ix. paulo poft Pentecosten.

G. G Trimam arcbiepfnpetm Ebaracenfem ele-
fiam cmfetrare Anfelmam retnfavefat , danec fibi
primati legitimum abdesnta profefumum ediffitit
Cmm din rrrrgtw/arai effet Trimas : prohibait tan-
dem aemibts hritaaeta tptfnpii t teateata anatb-
mate, m y<i< entim Trimam ardiaaret . Jaterim
maria* Aethmt xl Kal. Matt , ama MCIX. fuid
aillam bac in caafa fit in epifctporit cmvntn , &
cendillie tmetfahru Trimal , Eadmerm naa-
rat, bij. hiothv. lib. IV. fed prim juvat bee nev-
luditi S. Jnithm tt it n. Uteras edere.

*S. Jtafrbm Cantuarieifis, ad Amalfmm
Dnnelmenfem eptftepmn.*

Vetat ne Ranulfus auâoritate Thom* Eboracensis archiepifeopi nondum confierait , eto-
âum S-Andres in Scotia epifeopum confieret

Anfelmm anbiepifnpm Cantnaria , Rmmfte epife.
pa Dtmelmeefi falatam.*

mw îTamiî
aZmmmf

aZmmmf 1V1. dum nomine, quod volebatis ut eleâus e-

pifeopus * ecciefic £Andre de Scotia factaretur, de hoc volebatis fieri meo confilio dc mea conceffione. Sed hoc nec debet, nec poteft canonice fieri ab eleõ * archiepifcopo , nec ab alio per illum, prtfquam ipfe fiat archiepifcopus canonica confecratione. Qjiacopter nec confilio , «u... nec concedo, immo interdico, ne fiat ante confecratioem ejufdem elefti archiepifcopi , nifi a me, fi forte hoc necieiEtas exegerit. Vak.

G. C. Bxr *Cadmeri lik* iv. *bifi. Navaram* . Kanulfu-
DimelaMan* «picopos propowit Torlo[mD] , «left»
S. Andre* in Scotti* «e feopuoi , m prvienia iB.11
Thom (*irateabj artbieptefai eUst , ntedam ten-
/trai!* » pod Eboraca* conietrate, afciatiw fibi apic-
ipocis Scotur , dt Qrcaduua lafeiaaraai.

• MJ

CONCILIIUM LAUSDUNENSE- iice S.V."Æt: •M«

*Eijnjdtm ad Tbomam tirŪn» Eioracentent
arciitpifcopim. do ut oficio facerdoraii , quod jam incepifti ,
uraris.*

Mandat ut vin. IJ. Septemb. Cantuariam veniat,
ibique confecretur. Ante contccrationem, nihil
attingat oÆcti eptfeopalis ! id enim totum ad
Cantuarienem archiepifcopum fpedare.

,>b <pm,

*Canlxaritt * cloBo
a>cbteptjccpoEboracrofit cccclcfi*.*

J.r- Thb>a>>

C' Mnonica audoritas pncipit , ut ecclefiz cpi-
a fcopatus ultra trēs mentes non maneat fine
pallore. Qioniam autem regi placuit confilio Ba-
ronum fuorum, & noſtra conceſſione , ut veſtraB
...» pertona ' eligerenir ad archiepifcopatum Eborac-
'A car: non debet per vos terminus ialubriter coo-
ibitutus diutius differri. (Jnde miror , quia poſt
eledionem veſtram non requiſiſtis ut conſecrare-
nunt ad quod electi eſtis. Mando itaque vobis ,
ut vni. Id. Septemb. fuiſis apud matrem veſtram
eccleſiam Cantuarienſem , ad faciendum , quod
fecere debetis , & ad luſcipiendam conſecratio-
nem veſtram. Quod ti non feceritis, ad tneper-
tinet , ut ego curam habeam , & laetam qua;
pertinent ad epifcopale officium in Eboracenſi
archiepifcopatu. Prarterea audivi, quia vbs, priuſ-
quam conferremini, facere vultis, ut eleduſe pi-
copus fandi Andrea: de Scotia apud Eboracam
conſecrctur . Qpod nec facere debetis , nec ego
concedo : fed omnino interdico, ne fiat, aut de
illo, aut de aliqua pertona, quz in regimen ani-
marum debet provehi ab archiepifcopo Eborac-
cenſi : quia non pertinet ad vos dare , vel con-
cedere alicui curam animarum , quam nondum
accepiftis. Vale.

G-C. His litteris aliai atque alias fujaiarm arguoſen-
to Aljelmus addite, quæ apud Eadmerum extant m
hilon» Novorum, cum Thomaſi reſponſis. Scripſit dt
» Patchilem papam : rogavique , ne pnu» ad Tho-
mam mitteret palium , quam obediendam pſceſſus
eſſet : quod A reſciſcit» eſt pontifex. Qjiaſ Anlel-
m & Patchliu epiſc» dñm» , bibes inpra , p. loſſ.
& loſj. Deinde haſ poſtrema» icvertiole» ad Tbomata

*«<»ir.ji lerv.<< erri\la
t.eſto arvbiijpictyo tbwanfi.*

"Thema

Tibi, Thoma, in conſpccdu omnipotentis Dei,
ego Anfelmus archiepifeopus Cantuarienſis,
totius Britannic primas, loquor, loquens expar-
te ipſius Dei I Sacerdotale officium , quod meo
juſſu in parochia mea per fuffraganeum meum
lukepiſti, interdico tibi : atque pſreipio , ne te
de aliqua cura paſtorah ullomodo pſzumias in-
tromittere , donec a rebellionem quam contra ec-
cleſtam Cantuarienſem incepifti , difcedas : & ei
fubiettioncin quam anteceſſores tui , Thomas vi-
delicet & Girardus archiepifeopi, ex antiqua an-
tecelTorum conſuetudine pſceſſi funt, pſfitearis.
Quod ii in his quz cœpiſti, magis perieverare ,
quam ab iis deſiſtere delegeris : omnibus epifeo-
pis Britanniz ſub perpetuo anathemate interdi-
co, ne tibi ullus eorum manus ad promotionem
pontificatus imponat : vel ſit ab externis promo-
tus fueris, ne pro epifeopo iidem in aliqua Chri-
ſtiana communione te luſcipiant . Tibi quoque ,
Thoma , ſub eodem anathemate ex parte Dei
interdico , ut nunquam benedictionem epifeopa-
tus Eboracenſis ſufeipias, niſi prius pſfeſſionem,
quam anteceſſores tui Thomas & Girardus ec-

A clefiz Cantuarienſi fecere, *faciat. Si* autem epi-
fcopatum Eboracenſem ex toto dimiſeris: conce-
deraii , quod jam incepifti ,
uraris.

(hdd anteno Anjelmo mortuo fit afhem m bx ,
dr <ſito mwc «giants , Lmdtmafi concilio , fic Ead-
meras narrat.

In iubſequenti feſtivate pentecoſtes, rexHen-
ricus curam ſuam Lundoniz in magna mundi
gloria, de diviti apparatu celebravit . Qui tranſ-
adts coronz fuz feſtivoribus diebus, capit age-
re cum episcopis & regni principibus , quid eſſet
agendum de conſecratione eledi eccleſie Eborac-
cenſis. Ad quod recitata eſt coram eo epiftola,
quam proxime ſupra ſcripſimus , ipſi eledo ab
Anfelmo deſtinata, interdicendo videlicet illi be-
nedictionem, ſi primo non faceret eccleſiz Can-
tuancnſi pſfeſſionem. Quam Robertus de Mel-
lento ſibi expolitam, uti intellexit, ſeſeſtatus eſt,
quifnam epifeoporum eandem epſtolaſ ſufeipe-
re auſus fuerit, pſter aſſentum & imperium do-
mini regis . In qua interrogatione , epifcopi ad-
vertentes comitem velle calumniam movere, qua
eos regiz majeſtati obnoxios faceret : remoti a
multitudine, habito confilio, ſtatuerunt apud ſe,
ſuis omnibus, ſi regia ſententia hoc forte comi-
tis inſtmdu didaret , ſe malle deſſolari , quam
tis, quz Anſelmus de pſzenti querela pſcepe-
rat, non obtemperare. Erant autem hi, Richar-
dus Lundonienſis, Willicimus Vintonienſis, Ro-
bertus Lincolnienſis, Herbertus Norwicenſis, Ro-
gerius Serberunſis, Radulphus Roſtēnſis, Rein-
elmus Herfordenſis, Robertus Ccſtrcnſis, Joannes
Bathonienſis, Radulphus Ciceilrcnſis , Willicimus
Oxouicnſis.

Ilhs ergo, firmato confilio, ut diximus, inter
ſe, yitum eſt Sanlonem Wigornienem epifeopum
aceeſſendum , de quam de negotio ſententiam
ferret etiam ipſe, perquirendum. Paſtum eſt, &
„ rcfpondit. Licet hunc qui in pontificatum E-
„ boracenſem electuſeſt, olim ex conjuge filium
„ ſufeiperim, eique juxta ſczulum & camis na-
„ turam honoris ac dignitatis provedu juſzquif-
„ ſune debeam : multo maxime tamen id matri
„ mez eccleſiz Cantuarienſi debeo, quz me in
„ eum, in quofum, honorem provextt ; bc gra-
„ tiz, quam a Chriſto Domino meruit, me per
„ pontificale minifterium participem fecit. Qua-
„ propter notum omnibus eſſe volo , mc & lit-
„ teris patris noſtri Anfelmi de cauſa quz nunc
„ inter nos agitur fadis , modis omnibus obedi-
„ turum ; nec unquam aſſentum pſrebiturum, ut
„ bis qui eleſtus eſt in epifeopatum Eboracenſem,
„ aliquatenus coniecretur , donec de ſubjedione
„ ſua eccleſiz Cantuarienſi debitam & canonicam
„ obedientiam pſfiteatur. Ipſe enim pſzſenſui,
„ quando frater meus Thomas archiepifeopus E-
„ boracenſis, tum antiquis conſuetudinibus, tum
„ invincibilibus allegationibus aſtus, eandem pro-
„ feſſionem Lanfranco archiepifeopo Cantuarienſi,
„ & eundis ejus ſucceſſoribus fecit.

His didis, illico ſimul omnes epifeopi ad re-
gem reverſi funt , conſtanter , de litteras ſuper
quibus comes ſeſeſtatus fuerat , ſe ſufeſpille, &
contra eas nulla ratione quicquam aduros, aſſe-
rentes. Ad quz, cum idem comes caput agita-
ret, autumatu jam in illos-quafi de contemptu
regis carmen injiciendum, dixit rex : „ Otticmud
„ in iis aliorum ſententia ferat, de me conitar,
„ quia cum episcopis ſentio , nec vel ad horam
„ excommunicationi Anfelmi ſubjacere eliquate
„ dus volo.

Qui-

»17 'iTM*]» CONCILIUM londinense.

«M«

Quibus auditis, gavisi sunt omnes; & agentes A
donunogrates, pariter conclamaverunt AnfeLnum
adeffe, fit quam non poterat in corpore degens,
jam mundo abfentem, caufam ecclefie fur de-
termine. Deinde, in laudibus eximii principis
demoratum eft: ac ut ipfe dignitatem primatus
ecclefie Cantuarienfis humiliari a nullo permit-
„ teret, poffulatus. Siquidem in hoc, dicunt,
„ confuetudines antike & earum confirmatio-
„ nes, adftipulatio totius regni fub magno re-
„ ge VTilliclmo fade.* necnon privilegia que his
„ priora exiftunt, ab apoftolica fede ipfi eccle-
„ fie collate corrumperentur, fcinderentur, an-
„ nihilarentur.

Adquievit iftis rex, fit iuffit ipfarum quoque
feripta au&oritatum, que ecclefia Cantuarienfis
habebat, fub celeritate afferri, allata recitari.
„ Quod ubi fadum eft, intulit: Quid amplius
„ queritur? auctoritates, & privilegia apoftolic@
„ ledis, fit que in pnfentia patris fit matris mee,
„ fub teftimonio & confirmatione epifcoporum,
„ abbatum, & procerum regni, definita funt,
„ ut quafi de epiftola Anfelmi penitus taceatur,
„ ego in queftionem mitterem, ego novis am-
„ bagibus agitari permitterem? Immo fciatTho-
„ mas, fe aut fubjedioem & obedientiam ec-
„ defiat Cantuarienfi ejufque primatibus, ut an-
„ teceffores fui profefii funt, profeflurum, aut
„ archiepifcopatui Eboracenfi ex toto ceffurum. Eli-
„ gat ergo, quod vult. Confideratis itaque Thomas
auctoritatibus, quibus ecclefiam Dorobernenfem
niti, & circumvallari videbat: fpretis clericis
fuis, quorum fe confilio credidiffé fero dolebat,
fe contra ipfas auctoritates nolle ftare, fed mo-
re^ antecelforum fuorum fequendo, & ipfis ad-
quiefcere, & ecclefiam ipfam deinceps femper
diligere velle dixit, & honorare. Præcepit igitur
rex, ut profeflio, quam Thomas erat fadurus,
in fui pnfentia dictaretur, feriberetur, figilloque
fuo, ne quid in ea quovis molimine, antequam
eam proficiendo Thomas legeret, mutaretur, fer-
veretur inclula. Quod & fadum eft.

Dominica ergo die quæ fuit IV. Kal. Julii

convenerunt, jubente rege, Richardus Lundo-
nienfis, Willelmus Vintonienfis, Radulphus Roi-
fenfis, Herbertus Norvicensis, Radulphus Ci-
ftrienfis, Ranulphus Dunelmensis, & Herveus
Pangornensis epifeopi in ecclefia beati Pauli Lun-
doniae pro confecratione Thome. Inter folitam
ergo examinationem, fuo loco profciBonem de
fubjedione fit obedientia land. ccclæue Doro-
bernenfi exhibenda, Richardus Lundenienfis epi-
feopus, qui Thomam erat facraturus, ab illo
exegit. Profeflio igitur, ficut erat figillata, tibi
coram omnibus oblata eft: fradoque figillo evo-
luta fic leda eft ab eo ita.

„ Ego Thomas Eboracenus ecclefia confecran-
„ dus metropolitanus profiteor fubjedionem, fit
„ canonicam obedientiam fande Dorobernerfi
„ ecclefie, & ejuidem ecclefie primati canonice
„ eledo, & confecrato, & fuccedtoribus fuis ca-
„ nonice inthronizatis, falva fidelitate donum
„ mei regis Henrici Anglorum, & falva obe-
„ dientia ex parte mea tenenda, quam Thomas
antecedor meus lande Romane ecclefie ex
„ fane fua profeflii eft.

ntererat huic officio prior ecclefie Dorober-
nenfis, Conradus nomirie, de ex Monachis ejui-
dem loci, quamplures, qui pro hoc ipfo, quo-
hiam res eos maxime respiciebat, illo convene-
rant. Ledam itaque profeflionem cum a Tho-
ma fibi oblatam Richardus antiftes Lundenienfis
accepiffet: eam nominato priori & fratribus tra-
„ didit, dicens: Hanc, fratres & domini mei,
„ in teftimonium auctoritatis veftre ecclefie fu-
„ fcipite, de ipfam vobis fa&am in memoriam
„ poffertatis fervate.

G. C. PICTAVENSE hoc aonoconcilium rei ocatur
a Bimo: cujus ndul profert, nili canones XVI. qui
jam attributi iunt fupra concilio Piftavenn ann.M.C.Cu-
lus concilii eos effe canones, fatis demon(hat infcri-
ptio ipfa, fub qua eos edidit Binius: nimirum decreta
effe concilii per Joannem de Pienedidum cardinales ce-
lebrati I Qyi cardinale* legati in Gallias venerunt an-
no M. C. & PIAavenie concilium habuerunt: in quo
quid fit geflum, aliunde fei mus.

FINIS TOMI VIGESIMI